L. g. sept.
124 x-2

Heinrich.

<36638808760017
<36638808760017
Bayer. Staatsbibliothek

TYSKT OCH SVENSKT

HAND-LEXICON,

AF

CARL HEINRICH.

Nya Upplagan.

STRALSUND 1834.

Löfflerska Bokhandling.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Bayerische
Staatsbibliothek
MÜNCHEN

A.

Aal, *m.* 1. ål.
Aaleisen. *n.* 3. Aalgabel. *f.* 4. Aalstecher, *m.* 3. ljuster.
Aalfang*, *m.* 1. ålfänge, ålfiske; ålkista.
Aalhälter, Aalkasten, *m.* 3. Aalteich, *m.* 1. ålsump, ålkista.
Aalquappe, Aalraupe, *f.* 4. låke (fisk).
Aas*, *n.* 2. ås, luder.
Aashaft, Aasig, *adj.* stinkande.
Aasen, Äßen, *v. n.* beta (om vildt).
Aaßung, Äßung, *f.* 4. bete (för vildt).
Ab, (läs app) partickel. af, ifrån, bort; den Hut ab! hatten af! ab u. zu gehen, gå ifrån och till; auf u. ab gehen, gå fram och tillbaka; die Äpfel sind ab, äplen äro affallna, afplockade; rechts ab, till höger; links ab, till vänster.
Abbächzen (sich), *v. r.* förtäras af sorg, bedröfvelse, m. m.
Abackern, *v. a.* plöja ifrån.
Abänderlich, *adj.* som kan förändras; deklinabel.
Abändern, *v. a.* förändra; förbättra; deklinera.
Abänderung, *f.* 4. förändring, ombyte, omvexling; deklination.
Abängstigen, *v. a.* plåga, pina; sich —, förtäras af ängslan.
Abarbeiten, *v. a.* arbeta af, lös el. bort; afbörda genom arbete, arbeta på afräkning; trötta, utmatta.
Abart, *f.* 4. vanslägtad art, artförändring.
Abarten, se Ausarten.
Abätzen, Abbeitzen, *v. a.* borttaga med skedvatten, etsa bort.
Abbacken, *v. a.* och *n. irr.* h. baka af, sluta att baka; skilja sig ifrån; abgebackenes Brot, bröd, hvars skorpa skiljer ifrån mallen.
Abbaden, *v. a.* bada bort, skaffa bort genom badande.
Abbalgen, *v. a.* flå af skinnet; sich —, uttrötta sig genom brottande.
Abbeeren, *v. a.* afplocka bär.
Abbehalten, *v. a. irr.* behålla af.
Abbeißen, *v. a. ir.* bita af.
Abbeitzen, *v. a.* betsa el. beta af.
Abbekommen, *v. n. ir.* h. få något med.
Abberufen, *v. a. ir.* återkalla.
Abberufung, *f.* 4. återkallelse.
Abbestellen, *v. a.* kontramandera; ge återbud om el. åt.
Abbestellung, *f.* 4. kontraorder, återbud.
Abbetteln, *v. a.* erhålla genom tiggande

A

de; einem etwas abbetteln, tigga något af en.

Abbeuzen, *v. a.* Abbiegen, *v. a. ir.* vika, böja, kröka undan; taga löst genom böjning.

Abbilden, *v. a.* afbilda, afmåla, afskildra, föreställa.

Abbildung, *f.* 4. afbildande, afmålning, afskildring; bild, porträtt.

Abbinden, *v. a. ir.* lösa, lösa upp, taga löst, lossa; söndra ifrån genom bindande.

Abbindung, *f.* 4. upplösande.

Abbitte, *f.* 4. afbön.

Abbitten, *v. a. ir.* afbedja, begära förlåtelse, ursäkta sig; öffentlich —, göra offentlig afbön.

Abblasen, *v. a. ir.* afblåsa; *v. n.* h. blåsa ut; blåsa afmarsch.

Abblättern, *v. a.* löfva, bläda.

Abbläuen, *v. a.* slå med knytnäfven, puffa, piska upp.

Abbleiben, *v. n. ir.* blifva, vara ifrån; taga vägen.

Abblühen, *v. n.* h. utblomma.

Abbohnen, se Bohnen.

Abborgen, *v. a.* låna af någon.

Abbrechen, *v. a. ir.* afbryta; nedrifva; (blommor, päron,) afplocka; sich etwas — neka sig något. — *v. n.* s. brytas, brista, gå sönder, — af; bryta upp; kurz —, säga kort el. m. få ord; wir wollen davon —, låt oss icke tala mera derom.

Abbrennen, *v. a. reg.* och *ir.* bränna af, — bort; lägga i aska; lossa, afsjuta —, *v. n.* s. afbrinna; läggas i aska; die Abgebrannten, de brandskadade; das Feuer ist abgebrannt, elden har upphört att brinna.

Abbreviatur, *f.* abbreviation.

Abbringen, *v. a. ir.* borttaga, fråntaga, bortföra, afvända, afvärja, afråda, afstyrka; afskaffa.

Abbröckeln, *v. a.* söndersmula; sich —, falla i smulor, skärfvor el. flisor.

Abbruch*, *m.* 1. afslag, minskning, afdrag, afkortning; afbrott; intrång.

Abbrühen, *v. a.* skålla, doppa i hett vatten, tvätta af med sjudande vatten.

Abbuden, *v. a.* taga bort stånden.

Abbürsten, *v. a.* borsta, borsta af.

Abbüßen, *v. a.* försona, plikta för.

Abbüßung, *f.* 4. försoning, plikt.

Abcbuch*, *n.* 2. abcbok.

Abcschüler, *m.* 3. Abcschütz, *m.* 4. abcgosse.

Abdachen, *v. a.* rifva taket af; göra sluttande.

Abdampfen, *v. n.* s. dunsta ut el. bort, förflyga.

Abdanken, *v. a.* afskeda, afdanka; — *v. n.* h. lägga ned ett embete, taga afsked.

Abdankung, *f.* 4. afskedande, afdankande; afskedstagande.

Abdarben, *v. a.* sich oder seinem Munde etwas —, bespara något af sin föda.

Abdecken, *v. a.* aftäcka, blotta, taga

lock el. täckelse af; duka el. taga af bordet, flå huden af.
Abdecker, *m.* 3. flåbuse.
Abdeckung, *f.* 4. aftäckande, blottande, m. m.
Abdingen, *v. a. ir.* afpruta; nedsätta, slå af.
Abdisputiren, *v. a.* afdisputera.
Abdonnern, *v. n.* h. dundra ut.
Abdorren, *v. n.* s. förtorkas och falla bort.
Abdörren, *v. a.* uttorka, aftorka.
Abdrechseln, *v. a.* afsvarfva; runda.
Abdrehen, *v. a.* vrida af.
Abdreschen, *v. n.* s. upphöra att tröska; ein abgedroschenes Wort, ett utnött ord.
Abdringen, *v. a. ir.* aftvinga.
Abdrohen, *v. a.* erhålla genom hotelser.
Abdruck*, *m.* 1. afdragning; aftryck; märke efter något; der Abdruck eines Pfeils, en pils afskjutande.
Abdrucken, *v. a.* aftrycka.
Abdrücken, *v. a.* lossa genom tryckning; afpressa; afskjuta.
Abdunsten, *v. n.* s. utdunsta.
sich Abeifern, *v. r.* bli ifrig, förifra sig.
Abend, *m.* 2. afton, qväll; vestern.
Abendbrot, *n.* 1. Abendessen, *n.* 3. Abendmahlzeit, *f.* 4. Abendtisch, *m.* 1. aftonvard, aftonmåltid.
Abenddämmerung, *f.* 4. skymning, aftonskymning.
Abendgebet, *n.* 1. Abendsegen, *m.* 3. aftonbön.
Abendgegend, *f.* 4. Occident.
Abendländer, *m.* 3. vesterländning.
Abendländisch, *adj.* vesterländsk.
Abendlied, *n.* 2. aftonsång, aftonsalm.
Abendmahl, *n.* 1. nattvard.
Abendmusik, *f.* 4. -ständchen, *n.* 3. serenad, aftonmusik.
Abendroth, *n.* 1. Abendröthe, *f.* 4. aftonrodnad.
Abends, *adj.* om aftonen.
Abendseite, *f.* 4. vestra sidan.
Abendwärts, *adv.* emot vestern, vesterut.
Abendwind, *m.* 1. vestanvind; aftonblåst.
Abendzeit, *f.* 4. aftonstund, qvällning.
Abenteuer, *n.* 3. äfventyr.
Abenteuerlich, *adj.* sällsam, besynnerlig, underlig.
Abenteurer, *m.* 3. äfventyrare.
Aber, *konj.* men.
Aberacht, *f.* 4. förnyad landförvisning.
Aberglaube, *m.* 5. vidskepelse.
Abergläubisch, *adj.* och *adv.* vidskeplig; vidskepligt.
Aberkennen, *v. a. ir.* frådömma.
Abermal, *adv.* å nyo.
Abermalig, *adj.* åter upprepad el. förnyad.
Aberndten, *v. a.* göra bar. — *v. n.* h. sluta skörden.
Aberwitz, *m.* 1. vanvett, dårskap, galenskap, fånighet; vansinnighet.
Aberwitzig, *adj.* vanvettig, galen. &c.
sich Abeschern, *v. r.* utmatta sig för mycket.

Abessen, *v. a. ir.* afäta; gnaga (ett ben.) — *v. n.* h. sluta att äta.
Abfahren, *v. a. ir.* köra af; betala genom körande. — *v. n.* s. resa, fara bort; das Messer fuhr ab, knifven slinade undan.
Abfahrt, *f.* 4. afresa, bortresa.
Abfall*, *m.* 1. nedfallande; sluttning; affall, afskräde; grus; affall, öfvergifvande; förfall, aftagande; inskränkning, undantag, skillnad; das leidet einen Abfall, det tåler ett undantag, — en inskränkning.
Abfallen, *v. n. ir.* s. affalla, nedfalla; förfalla, aftaga; affalla ifrån; vara olik, åtskillig.
Abfällig, *adj.* affällig; affälling.
Abfangen, *v. a. ir.* stjäla undan, fråntaga.
Abfärben, *v. n.* h. släppa färgen, färga ifrån sig.
Abfassen, *v. a.* affatta, författa, göra utkast till, sätta upp.
Abfassung, *f.* 4. författande, utkast, uppsatts.
Abfaulen, *v. n.* s. ruttna bort.
Abschäumen, *v. a.* afskumma; ein abgeschäumter Schalk, en utstuderad skälm.
Abfegen, *v. a.* sopa bort, — ren.
Abfegung, *f.* 4. bortsopande, rengörande.
Abfeilen, *v. a.* affila; förbättra.
Abfertigen, *v. a.* affärda, expediera. afsända; bringa till slut; vederlägga.
Abfertigung, *f.* 4. utfärdande, affärdande, afgörande.
Abfeuern, *v. a.* och *n.* h. lossa, skjuta af.
Abfeuerung, *f.* 4. lossande, afskjutande; unter Abfeuerung der Kanonen, under kanonernas dunder.
Abfinden, *v. a. ir.* förnöja, tilfredsställa; lösa ut ifrån deltagande; hålla skadeslös; förse med arfförläning; sich mit einem —, förlikas med någon; sich bey einem —, hämnas på någon, löna en.
Abfliegen, *v. n. ir.* s. flyga bort, förflyga.
Abfließen, *v. n. ir.* s. flyta af, bort, ned.
Abfluß*, *m.* 1. aflopp.
Abfordern, *v. a.* affordra, begära, utkräfva; återkalla.
Abforderung, *f.* 4. affordrande, utkräfvande; återkallande.
Abformen, *v. a.* forma; stöpa i form.
Abfragen, *v. a.* fråga ut.
Abfressen, *v. a. ir.* afäta, afbeta; afgnaga, affräta.
Abführen, *v. a.* afföra; bortföra; afföra, afdraga, betala; purgera; fördrifva.
Abführung. *f.* 4. afförande, bortförande; afföring; purgerande, betalning; fördrifvande.
Abführungsmittel, *n.* 3. purgermedel.
Abfüllen, *v. a.* aftömma, tömma till en del; omtappa, omtunna.
Abfüttern, *v. a.* gifva sista portion foder; fodra, stilla.

Abgabe, *f.* 4. afgift, skatt, utlaga; aflemnande.

Abgang*, *m.* 1. afresa; afsättning, afgång; afgång, förminskning; brist; förlust, mistning, frånfälle; afskräde; er hat guten, schlechten Abgang, han har god, dålig afsättning; die Waare hat Abgang, varan säljer sig, finner afsättning, afgång.

Abgängig, *adj.* afsättlig.

Abgeben, *v. a. ir.* afgifva, aflemna; meddela; föreställa el. vara, t. e. einen Arzt; tjena —, vara god —, skicklig till; sich mit etwas —, sysselsätta sig med något, befatta sig med; lägga sig uti något.

Abgebung, *f.* 4. aflemnande &c.

Abgedroschen, *adj.* utsliten, utnött; aftalt, tillgjord.

Abgefäumt, *adj.* slug, listig, illistig.

Abgefunden, *adj.* försedd med arfförläning.

Abgehen, *v. n. ir.* afgå, afresa, aflöpa; hafva afsättning; gå att aflägsna sig; gå ifrån, öfvergifva, lossna, gå upp el. ifrån; minskas, aftaga; felas, fattas, brista; uppbrukas, consumeras, mit Tode —, afgå med döden; vom Amte —, nedlägga ett embete.

Abgelebt, *adj.* utlefvad.

Abgelegen, *adj.* aflägsen, afsides; som legat länge, som t. e. vin.

Abgelegenheit, *f.* 4. aflägsenhet.

Abgeneigt, *adj.* obevägen, fiendtlig, vidrig, oblid.

Abgeneigtheit, *f.* 4. obenägenhet.

Abgeordnete, *m.* 4. deputerad, utskickad, ombud, riksdagsman.

Abgesagt, *adj.* afsagd.

Abgesandte, *m.* 4. ambassadör, sändebud.

Abgeschiedenheit, *f.* 4. enslighet.

Abgeschmackt, *adj.* orimlig, löjlig, dum, platt.

Abgeschmacktheit, *f.* 4. orimlighet &c.

Abgewinnen, *v. a. ir.* vinna af el. på; dem Feinde eine Schlacht abgewinnen, öfvervinna fienden i en slagtning; einem den Vorsprung —, få försprång för någon.

Abgewöhnen, *v. a.* vänja ifrån.

Abgewöhnung, *f.* 4. afvänjande.

Abgezehrt, *adj.* utmagrad.

Abgießen, *v. a. ir.* ösa, hålla el. slå ut; töma till en del; stöpa i form.

Abglanz*, *m.* 1. afbild; (*fig.*) herrlighet.

Abglätten, *v. a.* släta, polera.

Abgleiten, *v. n. ir.* abglitschen, *v. n.* f. halka, slinta.

Abglimmen, *v. n.* äfv. *ir.* f. höra upp att glimma.

Abglühen, *v. n.* h. glödga.

Abgott*, *m.* 2. afgud.

Abgötter, *m.* 3. afgudadyrkare.

Abgötterey, *f.* 4. afguderi, afgudadyrkan.

Abgöttisch, *adj.* afgudisk.

Abgraben, *v. a. ir.* gräfva af, bort; afskära genom ett dike; omgifva med ett dike; afleda genom vande.

sich Abgrämen, *v. r.* förtäras af grämelse.
Abgrasen, *v. a.* afslå gräset; beta.
Abgreifen, *v. a. ir.* nöta, slita genom mycket påtagande; sich —, nötas, slitas, blifva utnött.
Abgrund*, *m.* 1. afgrund, svalg, bråddjup.
Abgunst, *f.* afund, missunsamhet.
Abgünstig, *adj.* ogunstig, obenägen.
Abgürten, *v. a.* afgjorda; spänna ur bukgjorden.
Abguß*, *m.* 1. gjutning; bild.
Abhaaren, *v. a.* aftaga hår, raka. — *v. n.* h. mista håret.
Abhacken, *v. a.* afhacka.
Abhadern, *v. n.* h. erhålla genom processer.
Abhaken, *v. a.* afhaka; taga löst.
Abhageln, *v. n.* h. upphöra att hagla.
Abhalten, *v. a. ir.* afhålla, hindra, hejda; afvända, afvärja.
Abhaltung, *f.* 4. hinder, &c.
Abhandeln, *v. a.* köpa af; slå af på priset; afhandla.
Abhanden, *adj.* — seyn, vara förlagd el. förlorad; — kommen, förloras.
Abhandlung, *f.* 4. afhandling.
Abhang*, *m.* 1. sluttning, lutning, brant; fallande, nedstigande.
Abhangen, *v. n. ir.* h. slutta, luta, vara brant; bero af.
Abhängen, *v. a.* nedtaga något upphängdt.
Abhängig, *adj.* sluttande, lutande, brant; beroende.
Abhängigkeit, *f.* 4. sluttning, branthet; afhängighet, beroende.
sich Abhärmen, *v. r.* förtäras af grämelse.
Abhärten, *v. a.* härda; förhärda.
Abhärtung, *f.* 4. härdande; förhärdelse.
Abhaspeln, *v. a.* härfla el. härfva af.
Abhaspelung, *f.* 4. afhärflande, afhärfvande.
Abhauen, *v. a. ir.* afhugga, fälla.
Abhäuten, *v. a.* taga af huden el. skinnet.
Abheben, *v. a. ir.* aflyfta, afhäfva; taga af (kort.)
Abheften, *v. a.* häkta af.
Abheilen, *v. a.* läka, bota. — *v. n.* s. läkas, helas.
Abhelfen, *v. a. ir.* hjelpa af, ned; bota, hjelpa, afhjelpa.
Abhelfung, *f.* 4. afhjelpande, nedhjelpande, botande, hjelpande, afhjelpande.
Abhellen, *v. a.* rena, klara.
Abhetzen, *v. a.* utmatta genom hetsande.
Abheucheln, *v. n.* h. erhålla genom hycklande, skrymteri.
sich Abheulen, *v. r.* förtäras af tjut, gråt, m. m.
Abhobeln, *v. a.* afhyfla, släthyfla; städa, upphyfsa, göra artig, belefvad.
Abhobelung, *f.* 4. afhyflande, släthyflande; städande, upphyfsande.
Abhold, *m.* 1. fiende, illvillig menniska.

Abholen, *v. a.* afhämta.
Abholung, *f.* 4. afhämtande.
Abhorchen, *v. n.* h. höra noga på, lyssna.
Abhören, *v. a.* afhöra, höra.
Abhörung, *f.* 4. hörande.
Abhülfe, *f.* afhjelpande.
sich Abhungern, *v. r.* försvagas, utmattas af hunger.
Abhüten, *v. a.* afbeta.
Abjagen, *v. a.* uttrötta genom springande el. jagande; återvinna, taga igen.
Abjagung, *f.* 4. uttröttande genom springande el. jagande; återvinnande.
Abirren, *v. n.* s. och h. Se gram. fara vilse; vika af; fela.
Abkämmen, *v.* a. kamma af, bort; karda ut.
Abkappen, *v. a.* kapa af ett ankartåg.
Abkargen, *v. n.* beröfva sig genom sparsamhet.
Abkarten, *v. a.* aftala, stämpla.
Abkauen, *v. a.* tugga af.
Abkauf*, *m.* 1. Abkaufung, *f.* 4. köp; återköp.
Abkaufen, *v. a.* köpa; återköpa.
Abkäufer, *m.* 3. köpare.
Abkehlen, *v. a.* strypa.
Abkehren, *v. a.* afsopa, afborsta; damma; vända bort el. ifrån.
Abkippen, *v. a.* afklippa, kringskära.
Abklaffen, *v. n.* h. gapa, glappa, ej sitta rätt.
Abklappen, *v. a.* sänka, slå ned ett fällbord el. en fällskifva; nedsläppa.
Abklären, *v. a.* klara, rena; sakta afhälla.
Abklärung, *f.* 4. klarning; sakta afhällning.
Abklauben, *v. a.* plocka, rensa, plocka ut el. bort; gnaga, skafva, gnaga sönder.
Abkleiden, *v. a.* afkläda.
Abklemmen, *v. a.* afklämma.
Abklopfen, *v. a.* afklappa, afbulta; den Staub —, damma; klappa ur dammet.
Abkneipen, *v. a. reg.* och *ir.* knipa af.
Abknöpfen, *v. a.* knäppa upp.
Abknüpfen, *v. a.* lösa upp något knutit, lösa upp.
Abknüpfung, *f.* 4. upplösande.
Abkochen, *v. a.* koka af, upp.
Abkochung, *f.* 4. afkokning, uppkokning.
Abkommen, *v. n. ir.* s. komma af el. ifrån; aflägsna sig; göra sig af med; afskaffas; slippa, undkomma; er kann abkommen, han har tid; vi behöfva honom icke; vom Wege — fara vilse.
Abkommen, *n.* 3; ein gütliches —, en förlikning i godo.
Abkömmling, *m.* 1. afkomling.
Abköpfen, *v. a.* taga hufvudet af, toppa.
Abkrämpen, *v. a.* nedsläppa hattskygget.
sich Abkränken, se sich Abgräm-

Abkratzen, *v. a.* rifva, klå, krafsa, skrapa, skafva af.
Abkriegen, *v. a.* taga af, ifrån; få af.
Abkrümeln, *v. a.* söndersmula —, *v. n.* och sich —, *v. r.* söndersmulas.
Abkühlen, *v. a.* kyla, afkyla, svalka.
Abkühlung, *f.* 4. afkylning.
Abkündigen, *v. a.* kungöra, afkunna.
Abkündigung, *f.* 4. kungörelse, offentligt förkunnande el. afkunnande.
Abkunft*, *f.* 1. härkomst, slägt.
Abkürzen, *v. a.* förkorta, afkorta; abbreviera; förminska; etwas an der Bezahlung abkürzen, draga något af i betalningen.
Abkürzung, *f.* 4. förkortning; abbreviation; förminskning.
Ablactiren, *v.* a. (trägårdssk.) afsuga.
Abladen, *v. a. ir.* lossa, aflasta, utlasta, befria ifrån börda, lassa af.
Ablader, *m.* 3. lossare, aflastare.
Abladung, *f.* 4. lossning, aflastning, utlastning, aflassning.
Ablaß*, *m.* 1. aftappning; aflat: ohne Ablaß, utan uppehåll; der Ablaß an einem Teiche, dammlucka.
Ablaßbrief, *m.* 1. aflatsbref.
Ablassen, *v. a. ir.* släppa, lossa, eftergifva; släppa af, ned; afstå, afträda; aftappa (en damm &c.); omtunna; — *v. n. ir.* h. upphöra, afstadna; von etwas —, afstå ifrån, öfverlemna; vom Preise —, slå af på priset.
Ablaßjahr, *n.* 1. jubelår.
Abläßig, *adj.* aflåtlig, upphörande.
Ablauben, *v. a.* löfva, bläda.
Ablauern, *v. a.* spionera el. lura ut, hemligt jakttaga.
Ablauf*, *m.* 1. aflopp; förlopp; slut.
Ablaufen, *v. n. ir.* s. rinna, flyta af el. ned; aflöpa; slutas, aflöpa; sich —, löpa, springa sig trött. einem den Rang ablaufen, förekomma en, taga företrädet af någon; die Uhr ist abgelaufen, uret är utlupet.
Abläugnen, *v. a.* neka till.
Abläutern, *v. a.* göra klart och skärt.
Ableben, *v. n.* h. utlefva; öfverlefva, upplefva.
Ableben, *n.* 3. afgång med döden.
Ablecken, *v. a.* afslicka, afläppja.
Ablecken, *v. n.* h. rinna dropptals.
Ableckung, *f.* 4. afslickande.
Ablegen, *v. a.* aflägga, vänja sig af med; slå bort el. ifrån sig: göra (visit &c.); plantera med afläggare. —, *v. n.* h. försvagas, aftaga; lägga ut (fartyg.); die Karte ist so abgelegt, korten äro så blandade; Rechnung von etwas ablegen, göra redo för något.
Ableger, *m.* 3. afläggare.
Ablegung, *f.* 4. afläggande; utläggande; die Ablegung einer Rechnung, redogörelse.
Ablehnen, *v. a.* afböja, afvända; vägra: etwas von sich —, vägra, söka undvika; undanbe sig något.
Ableiten, *v. a.* afleda, afföra, afvärja, afvända; härleda.
Ableitung, *f.* 4. afledning; härledning; kanal.
Ablenken, *v. a.* afböja, bortvända;

erhålla; allen Verdacht von sich ablenken, vända all misstanke ifrån sig.
Ablenkung, *f.* 4. afböjande, afvändande, bortvändande; afhållande.
Ablernen, *v. a.* lära något af en; einem die Kunst—, stjäla konsten af en.
Ablesen, *v. a. ir.* uppläsa; afplocka.
Ablesung, *f.* 4. uppläsande; afplockning.
Abliefern, *v. a.* aflemna.
Ablieferung, *f.* 4. aflemnande.
Abliegen, *v. n.* ſ. ligga långt bort el. afsides; der Hof ist zehn Meilen von hier abgelegen, den gården ligger tio mil härifrån; das Bier muß abliegen, ölet måste blifva gammalt.
Ablisten, *v. a.* einem etwas, få något af en med list el. narra af en något.
Ablocken, *v. a.* locka af, narra ifrån.
Ablohnen, *v. a.* aflöna, betala.
Ablöschen, *v. a.* släcka; utplåna.
Ablösen, *v. a.* taga löst, lossa, lösa; afskära, afsåga (en lem); aflösa; sich —, göra el. slita sig löst; lossna, gå upp el. ifrån.
Ablöslich, *adj.* lösbar, som kan lösas.
Ablösung, *f.* 4. afskärning, afsågning, (lemmars); aflösning; upplösande.
Ablöthen, *v. a.* taga upp el. smälta i lödningen.
Ablügen, *v. a. ir.* erhålla genom lögn.
Abmachen, *v. a.* lösa af, lossa; taga bort; afgöra, afsluta.
Abmähen, *v. a.* afslå hö, meja säd.
Abmahnen, *v. a.* afråda, afstyrka.
Abmahner, *m.* 3. afrådare.
Abmahnung, *f.* 4. afrådande.
Abmähung, *f.* 4. höbergning, sädens bergning el. skärning, höslotter.
Abmalen, *v. a.* afmåla, skildra.
Abmalung, *f.* 4. afmålning.
Abmarken, *v. a.* utsticka gränsorna.
Abmarsch*, *m.* 1. afmarsch, uppbrott.
Abmarschiren, *v. n.* afmarschera.
Abmartern, *v. a.* och *r.* martera, pina.
Abmarterung, *f.* 4. marterande.
Abmatten, *v. a.* utmatta.
Abmattung, *f.* 4. utmattande.
Abmeißeln, *v. a.* borttaga med huggjern el. grafstickel.
Abmergeln, *v. a.* utmergla.
Abmerken, *v. a.* märka; lära något derigenom att man ser det göras; er thut alles, was er mir an den Augen abmerken kann, han gör allt, hvad han kan se på mina ögon, allt hvad jag önskar.
Abmessen, *v. a. ir.* afmäta, utstaka; sluta, finna.
Abmessung, *f.* 4. afmätande, utstakande; slutande.
Abmiethen, *v. a.* hyra, leja af.
Abmiether, *m.* 3. hyresman.
Abmiethung, *f.* 4. hyra, lega.
Abmodeln, *v. a.* modellera, forma, göra modell till.
Abmüdung, *f.* 4. uttröttande.
sich Abmüßigen, *v. r.* slita sig lös, göra sig ledig, hafva tid.
Abmüßigung, *f.* 4. ledighet, tid.
Abnagen, *v. a.* afgnaga; er nagt sich

vor Kummer das Herz ab, han täres bort af bekymmer.
Abnagung, *f.* 4. afgnagande.
Abnähen, *v. a.* sticka, genomstinga. —, *v. n.* h. sluta att sy.
Abnahme, *f.* förfall, aftagande, förminskning; aftynande; bey dem Kaufmann ist keine Abnahme, denne köpman har ingen afgång.
Abnarren, *v. a.* narra af el. ifrån en.
Abnehmen, *v. a. ir.* taga bort, af; fråntaga; afkorta, afsåga el. afskära; nedsätta; aftaga, låta aflägga (såsom en ed); sluta, finna, —, *v. n. ir.* h. aftaga, minskas, försvagas, bli mager; vara i nedan; taga in (en maska)
Abnehmer, *m.* 3. köpare; kund.
Abnehmung, *f.* 4. aftagande. Se Abnahme.
Abneigung, *f.* 4. vedervilja, olust, obenägenhet, leda.
Abnöthigen, *v. a.* aftvinga, aftruga.
Abnöthigung, *f.* 4. aftvingande, trug.
Abnutzen, Abnützen, *v. a.* nöta, slita, utslita.
Abnützung, *f.* 4. Abnutzen, *n.* 3. utnötande; utslitande.
Abordnen, *v. a.* förordna, afsända till en förrättning Ein Abgeordneter, ett sändebud.
Abordnung, *f* 4. förordnande, deputation, beskickning.
Abortiren, *v. n.* h. få missfall.
Abpachten, *v. a.* arrendera.
Abpachtung, *f.* 4. Abpachten, *n.* 3. arrenderande.
Abpacken, *v. a.* afpacka, aflasta.
Abpassen, *v. a.* afpassa, proportionera, måtta, passa; passa på, iakttaga.
Abpeinigen, *v. a.* pina af el. ur.
Abpeitschen, *v. a.* piska upp.
Abpfählen, *v. a.* påla af, afstänga med pålar.
Abpfänden, *v. a.* panta af, taga i pant.
Abpflücken, *v. a.* afplocka; utrycka.
Abpflückung, *f.* 4. Abpflücken, *n.* 3. afplockande; utryckande.
Abpflügen, *v. a.* plöja bort, — ifrån.
sich Abplagen, *v. r.* plåga ut sig; einem etwas abplagen, plåga något af en.
Abplatten, *v. a.* afplatta.
Abplattung, *f.* 4. afplattning.
Abplaudern, se Abschwatzen.
Abpochen, *v. a.* pocka af; klappa, bulta af el. ifrån.
Abprägen, *v. a.* prägla af.
Abprallen, *v. n.* s. stussa tillbaka.
Abprellen, *v. a.* komma att stussa tillbaka.
Abpressen, *v. a.* pressa, trycka af; aftvinga, aftruga.
Abprotzen, *v. a.* taga en kanon ur lavetten.
Abprügeln, *v. a.* prygla, piska upp.
Abpuffen, *v. a.* flå, taga af huden.
Abputzen, *v. a.* rengöra, rensa; borsta, putsa; taga af (ljus); rappa (en mur &c.)
Abquälen, *v. a.* erhålla genom plågande, — träget tiggande.
Abquerlen, *v. a.* afreda

Abquetschen, *v. a.* gnida af, krossa.
Abrahmen, *v. a.* skumma, skumma grädden af.
Abränden, *v. a.* kringskära.
Abraspeln, *v. a.* raspa af.
Abrathen, *v. a. ir.* afråda, afstyrka.
Abrathung, *f.* 4. afrådande &c.
Abrauben, *v. a.* röfva ifrån, — bort.
Abrauchen, *v. n.* ſ. upplösas, utdunsta.
Abrauchen, *n.* 3. utdunstning.
Abraufen, *v. a.* afrifva, afrycka, rycka, slita ifrån, rycka ut, bort.
Abraum*, *m.* 1. grus; utrymme.
Abräumen, *v. a.* borttaga; utrymma; rengöra, rödja, afrödja; taga af bordet.
Abraupen, *v. a.* rensa från mask.
Abrechnen, *v. a.* afräkna, afdraga; mit einem —, göra räkning med någon.
Abrechnung, *f.* afräkning, afdrag; sluträkning, bokslut.
Abrede, *f.* 4. öfverenskommelse, aftal; nicht in — seyn, ej neka, ej neka till, ej frångå.
Abreden, *v. a.* aftala, komma öfverens.
Abregnen, *v. n.* h. upphöra att regna.
Abreiben, *v. a. ir.* gnugga, rifva, gnida af.
Abreibung, *f.* 4. afgnuggande, afrifvande, afgnidande.
Abreihen, *v. a.* taga något af ett snöre el. tråd, hvarpå det varit uppträdt; uppsprätta, sprätta ifrån el. sönder.
Abreise, *f.* 4. afresa, bortresa.
Abreisen, *v. n.* ſ. afresa, bortresa.
Abreißen, *v. a. ir.* rycka, slita af, bort el. ifrån; nedrifva; afrita, teckna. —, *v. n.* ſ. gå af, sönder.
Abreiten, *v. a.* och *n. ir.* ſ. och h. rida bort; rida af, söndra genom ridande; uttrötta genom ridande; tilrida.
Abrennen, *v. a.* och *n. ir.* h. ränna af; sich —, ränna el. springa sig trött; einem das Ziel —, springa om en, komma före en till målet.
Abrichten, *v. a.* inöfva, vänja, dressera; rätta, passa.
Abrichtung, *f.* 4. inöfning, dressering; rättande, passande.
Abrikose, *f.* 4. aprikos.
Abrinden, *v. a.* afbarka, taga skorpan el. barken af.
Abrindig, *adj.* och *adv.* hvars skorpa skiljer sig från mallen.
Abringen, *v. a. ir.* erhålla genom brottande.
Abrinnen, *v. n. ir.* ſ. rinna af, — utföre.
Abrinnung, *f.* 4. afrinnande.
Abriß, *m.* 1. stuf, teckning, grundritning, utkast, afritning; ein kurzer —, ett sammandrag, kort utdrag.
Abrollen, *v. a.* rulla upp —, *v. n.* ſ. rulla af, utföre; tillra utföre.
Abrosten, *v. n.* ſ. gå löst el. ifrån af rost.
Abrücken, *v. a.* rycka bort el. undan. —, maka åt sig och gifva rum.
Abrückung, *f.* 4. bortryckande, bortflyttning.

Abrudern, *v. n.* s. ro bort, — ifrån.
Abrufen, *v. a. ir.* utropa, utlysa; ropa, kalla bort; återkalla; der Wächter ruft schon ab, väktaren ropar för sista gången.
Abrufung, *f.* 4. utrop, upprop; bortkallande; åter-, hemkallelse.
Abrunden, **Abründen**, *v. a.* runda.
Abrupfen, *v. a.* rycka, slita ifrån, upprycka, rycka ut, bort; plocka af.
Abrutschen, *v. n.* s. halka, slinta, rulla, trilla, ramla ned.
Abrütteln, *v. a.* afskaka.
Absäbeln, *v. a.* afsabla.
Absage, **Absagung**, *f.* 4. kontraorder, återbud; återkallelse, upphäfvande; afsägelse, afstående; afsägelse-akt.
Absagen, *v. a.* kontramandera, gifva återbud; taga igen sina ord; es einem wieder—, skicka återbud till den man budit. — *v. n.* h. afsäga sig, afstå ifrån.
Absägen, *v. a.* afsåga.
Absägung, *f.* 4. afsågning.
Absatteln, *v. a.* afsadla; taga klöfsadeln af.
Absatz*, *m.* 1. afbrott, uppehör; afsättning; utgång, ny rad; artickel; klack; afsättning (i en trappa); terrass; led, (på rör &c.)
Absatzweise, *adv.* skåftals, ömsom.
Absäubern, *v. a.* rengöra.
Absäuberung, *f.* 4. rengörande.
Absaufen, *v. a. ir.* supa af, göra sig betalt genom supande; försvaga genom supande; einem den Preis absaufen, vinna priset af en genom supande.
Absaugen, *v. a.* afsuga, suga; utsuga.
Absaugung, *f.* 4. afsugning.
Abschaben, *v. a.* skafva, skrapa, skubba af; sich —, nötas, slitas, bli utnött.
Abschabsel, *n.* 3. afskaf, afskrap.
Abschabung, *f.* 4. afskafning; nötande.
Abschachern, (einem etwas), *v. a.* skackra något af en.
Abschachteln, *v. a.* skafva med skafgräs.
Abschaffen, *v. a.* afskaffa; förafskeda; upphäfva.
Abschaffung, *f.* afskaffande; upphäfvande.
Abschälen, *v. a.* fnasa, skala; afbarka.
Abschälung, *f.* 4. skalande, afbarkning.
Abscharren, *v. a.* skrapa af, afkrafsa, skubba af.
Abschatten, *v. a.* göra skuggporträtter.
Abschaufeln, *v. a.* borttaga med skyffel &c.
Abschaum*, *m.* 1. aftaget skum; afskum, afskrap, utskott.
Abschäumen, *v. a.* afskumma.
Abscheiden, *v. a. ir.* afskilja, dela; —, *v. n.* s. aflida, dö.
Abscheiden, *n.* 3. död, hädanfärd.
Abschelfern, *v. n.* s. spricka, falla af.
Abscheren, *v. a.* raka, klippa af.
Abscheu, *m.* 1. afsky, vederstygglighet, fasa; styggelse.
Abscheuern, *v. a.* skura; skura af, bort.
Abscheulich, *adj.* och *adv.* afskyvärd, taslig, vederstygglig, gräslig.

Abscheulichkeit, *f.* faslighet, grufligher, vederstygglighet, styggelse.
Abschicken, *v. a.* afskicka.
Abschieben, *v. a. ir.* skjuta af, ned; aflägsna, skjuta tillbaka; die Schuld von sich abschieben, skjuta skulden ifrån sig.
Abschied, *m.* 1. afsked; skilsmessa; afresa. Reichsabschied, Riksdagsbeslut.
Abschiefern, *v. a.* upprycka, uppdraga med bladen; sich —, flisa sig, falla i skärfvor.
Abschießen, *v. a. ir.* skjuta af; låta gå af; afstöta; nedslå. —, *v. n. ir.* s. förlora färgen; sjunka undan, ramla; störta utföre, falla, falla ned; afrinna.
Abschiffen, *v. n.* s. afsegla.
Abschildern, *v. a.* afmåla, afskildra.
Abschilderung, *f.* 4. afskildring.
Abschinden, *v. a. ir.* flå.
Abschirren, *v. a.* sela af.
Abschlachten, *v. a.* slagta.
Abschlachtung, *f.* 4. Abschlachten, *n.* 3. slagt.
Abschlag*, *m.* 1. afdrag, afräkning; afslag; vindfälle; fallande (i priset); auf —, i afräkning.
Abschlagen, *v. a. ir.* slå af, nedslå, fälla; nedrifva, afbryta; sein Wasser —, låta sitt vatten; einem etwas —, afslå, neka, vägra en något —, *v. n.* s. falla i priset.
Abschlägig, *adj.* nekande.
Abschläglich, *adj.* och *adv.* i afräkning el. afbetalning.
Abschlämmen, *v. a.* arbeta upp utur dy; rensa ifrån gyttja, muddra.
Abschleifen, *v. a. reg.* transportera på kälke, släde; nöta, utslita genom släpande.
Abschleifen, *v. a. ir.* afslipa; hyfsa; slipa.
Abschleifung, *f.* 4. afslipning.
Abschleimen, *v. a.* slemma af; rensa.
Abschlenkern, *v. a.* afskaka, afskudda, slänga, kasta bort.
Abschleudern, *v. a.* slunga.
Abschließen, *v. a. ir.* lösa ur kedjor el. bojor; läsa igen; afsluta; sluta.
Abschlüpfen, *v. n.* s. slinta, halka, slippa af.
Abschlürfen, *v. a.* sörpla, supa in litet.
Abschluß*, *m.* 1. slut, afslutande, liqvidering.
Abschmeicheln, *v. a.* erhålla genom smicker.
Abschmeißen, Se Abwerfen.
Abschmelzen, *v. a.* frånskilja genom smältande, *v. n.* s. smälta af, ifrån.
Abschmieren, *v. a.* afskrifva kluddrigt. —, *v. n.* h. smörja, smutsa ifrån sig.
Abschmutzen, *v. n.* h. smutsa, orena.
Abschnallen, *v. a.* spänna af el. löst.
Abschnappen, *v. a.* tillsluta, slå igen, —, *v. n.* s. springa af (som skjutgevär;) lossna, tägna, slakna (som rep o. d.); das Schloß schnappte ab, låset smällde el. slog hastigt igen.
Abschneiden, *v. a. ir.* afskära; einem das Brot vor dem Munde abschneiden.

rycka en brödet ur munnen; einem alle Hoffnung abschneiden, betaga en allt hopp.
Abschnellen, *v. a.* afknäppa.
Abschnitt, *m.* 1. afskärning, afskuren del; afdelning, section; cesur, hvila i en vers
Abschnitzel, *n.* 3. affall, spink, spån.
Abschnitzen, *v. a.* skära af; beskära; skära, hugga bilder.
Abschnüren, *v. a.* snöra upp, af; sätta i rät linje, snörmäta.
Abschöpfen, *v. a.* afösa, afskumma.
Abschöpfung, *f.* 4. afösande, afskummande.
Abschrauben, *v. a.* skrufva lös.
Abschrecken, *v. a.* afskräcka, injaga fruktan, göra ledsen, uppväcka, afsmak el. olust; sich—lassen, afskräckas, ledsna, få afsmak.
Abschreiben, *v. a. ir.* afskrifva; kontramandera genom skrifvelse; afräkna, afdraga; utnöta genom skrifvande.
Abschreibegebühr, *f.* 4. Abschreibegeld. *n* 2. skrifvare-arfvode, afskrifningspenningar.
Abschreiber, *m.* 3. kopist.
Abschreibung, *f.* 4. afskrifning.
sich Abschreyen, *v. r. ir.* ropa el. skrika sig trött el. hes; der Hirt schrie dem Wolfe ein Schaf ab, herden frälste ett får ifrån vargen genom skrikande.
Abschreiten, *v. a.* och *n.* s. skrida, vika af; er ist vom rechten Weg abgeschritten, han har vikit af ifrån rätta vägen; etwas —, mäta något med steg.
Abschrift, *f.* 4. afskrift.
Abschriftlich, *adj.* i afskrift —, *adv.* skriftligen.
Abschroten, *v. a.* skära, hugga, såga af på tväran, sneda af.
Abschuppen, *v. a.* fjälla, affjälla.
Abschürfen, *v. a* afskafva, skubba af.
Abschuß*, *m.* 1. fall; sluttning, branthet, lutning.
Abschüssig, *adj.* sluttande, lutande; — seyn, slutta, luta utföre.
Abschütteln, *v. a.* afskaka, afskudda; das schüttelt er ab, wie der Hund den Regen, ordspr. det skakar han af sig, som gäsen kalla vattnet.
Abschütten, *v. a.* tömma till en del.
Abschwären, *v. n. ir.* s. svulna el. bullna bort.
Abschwärmen, *v. n.* h. upphöra att svärma.
Abschwärzen, *v. n.* h. svärta ifrån sig.
Abschwatzen, *v. a.* narra af, lisma åt sig.
Abschweifen, *v. a.* runda ut, ringa ut. — *v. n.* s. vika el. gå ifrån, afvika från ämnet.
Abschweifung, *f.* 4. afvikande, från ämnet.
Abschwemmen, *v. a.* aftvätta, afskölja; skölja bort.
Abschwören, *v a.* afsvärja.
Abschwörung, *f.* 4. afsvärjelse.
Absegeln, *v. n.* s. afsegla.
Absegelung, *f.* afsegling, afresa.
Absehen, *v. a. ir.* inse, begripa, dömma om; einem etwas —, lära

något af en derigenom att man ser honom göra det; auf etwas abgesehen seyn, syfta på, gå ut på; wer kann das Ende dieses Krieges absehen? hvem kan se huru detta krig slutas?

Absehen, *n*. 3. afsigt, påsyftande, syftemål, syfte.

Abseihen, *v. a.* afsila, filtrera.

Abseiten, *adj*. t. e. abseiten meiner, af mig, hvad mig beträffar.

Abseits, *adv*. afsides, å sido.

Absenden, *v. a. ir*. afsända; deputera.

Absendung, *f*. 4. afsändning.

Absengen, *v. a*. afbränna, afsveda.

Absengung, *f*. 4. afsvedande, afbrännande

Absenken, *v. a*. fortplanta genom afläggare, plantera med afläggare.

Absenker, *m*. 3. afläggare.

Absetzen, *v. a.* och *n*. h. afsätta, nedsätta; afsätta (från embete &c.); afsätta (i handel); lägga ut ifrån; upphöra att sätta; göra en afsättning; utgång, ny rad; afbryta, göra en paus (i tal &c.); einen absetzen, öfvergifva en; affalla ifrån en.

Absetzung, *f*. 4. afsättande från embete; afsättning; afbrott, paus.

sich Abseufzen, *v. r*. förtäras af suckningar.

Abseyn, *n*. 3. frånvaro.

Absicht, *f*. 4. afsigt, syftemål, uppsåt; in —, i anseende till, . . i betraktande af . . ;

Absichtlich, *adj*. och *adv*. uppsåtlig, uppsåtligen.

Absieben, *v. a*. sålla, rissla el. sikta ur el. af.

Absieden, *v. a. ir*. koka, sjuda upp.

Absiedung, *f*. 4. kokning, uppsjudning.

Absingen, *v. a. ir*. afsjunga.

Absitzen, *v. n. ir*. s. och h. stiga af el. ned; sitta—ifrån., sitta af (en skuld) genom fängelse. — *v. a*. nöta ut el. skilja ifrån genom sittande.

Absolviren, *v. a*. frikalla.

Absonderlich, *adv*. särskildt; särdeles, i synnerhet.

Absondern, *v. a*. afskilja, afsöndra, frånskilja; dela; afstänga.

Absonderung, *f*. 4. afskiljande, frånskiljande; afplankning.

Abspalten, *v. a*. klyfva ifrån.

Abspaltung, *f*. 4. afklyfvande.

Abspänen, *v. a*. afvänja.

Abspannen, *v. a*. spänna ifrån (hästar &c.); lossa, nedsläppa, nedspänna.

Abspannung, *f*. 4. frånspännande; lossande, nedspännande.

Abspänstig, *adj*. och *adv*. afvänd, frånvänd; — machen, förföra, förleda; einem — werden, öfvergifva någons parti.

sich Absparen, *v. r*. neka sig.

Abspeisen, *v. a*. nära, underhålla; einen Kranken —, gifva en sjuk nattvarden, *fig*. einen mit leeren Worten 2c. —, afspisa någon med fagra ord &c. —, *v. n*. h. afspisa, sluta att äta, stiga upp ifrån bordet.

Abspinnen, *v. a. ir*. spinna af; h.

la med spånad. —, *v. n.* h. sluta att spinna.

Absplittern, *v. a.* spillra, splittra af. — *v. n.* s. falla i spillror.

Absprechen, *v. a. ir.* frändömma; über etwas —, afdömma, afgöra något; dömma i en sak.

Absprechung, *f.* 4. frändömmande; afdömmande.

Absprengen, *v. a.* spränga, splittra, spillra af eller ifrån.

Absprengung, *f.* 4. afsprängning.

Abspringen, *v. n. ir.* s. springa af el. ifrån; stussa, falla tillbaka; lossna ifrån, gå sönder; ein Schloß abspringen lassen, låta ett lås smälla igen; von einer Partey —, gå ifrån ett parti.

Absprößling, *m.* 1. skott, telning; afkomling.

Absprung*, *m.* 1. afsprång, affall; afvikelse från ämnet; skillnad; förändring.

Abspulen, *v. a.* härfla el. härfva af.

Abspülen, *v. a.* skölja af, tvätta ren; skölja bort.

Abstammen, *v. n.* s. härstamma; härröra, uppkomma.

Abstammung, *f.* 4. härkomst, härstammande, ursprung; ordledning.

Abstand*, *m.* 1. afstånd, aflägsenhet; skillnad, åtskillnad, olikhet; ich habe ihm funfzig Thaler für den Abstand gegeben, jag har gifvit honom femtio Riksdaler för afträdet, el. för det han afstått derifrån.

Abstatten, *v. a.* aflägga, göra; fullgöra, uppfylla.

Abstattung, *f.* 4. afläggande; fullgörande, uppfyllande.

Abstäuben, *v. a.* damma af; viska af.

Abstäubung, *f.* 4. afdamning.

Abstechen, *v. a. ir.* nedslå, kullslå, fälla; slagta; skära (grästorfvor); punktera; utstaka, afsticka, afmäta (ett läger); einen —, sticka öfver en i kortspel. —, *v. n. ir.* h. kontrastera; sticka af; ein Weinfaß abstechen, mäta ett vinfat med måttstock; den Wein abstechen, tappa af vinet; einen Fluß —, afleda en å; in Kupfer —, sticka ut i koppar.

Abstecken, *v. a.* lösa upp, taga löst el. ifrån, lossa; nedsläppa (uppfästade kläder); afmäta, utstaka (ett jordstycke); sticka af (läger).

Abstehen, *v. n. ir.* s. och h. vara aflägsen ifrån, stå ifrån; afstå ifrån; torka, torkas; förtorkas; upphöra, afstadna; förderfvas; der Wein steht ab, vinet blir skämdt, förderfvas; abgestandene Fische, döda fiskar; seinen Gläubigern alle seine Güter abstehen, afstå all sin egendom till sina kreditorer.

Abstehlen, *v. a. ir.* stjäla ifrån.

Absteigen, *v. n. ir.* s. stiga af el. ned; fara, taga herberge. In absteigender Linie, i nedstigande linje.

Absteigung, *f.* 4. afstigande, nedstigande.

Abstellen, *v. a.* sätta ned; afskaffa.

Abstellung, *f.* 4. nedsättande; afskaffande.
Absteppen, *v. a.* sticka, genomstinga; sticka (täcken o.d.); pikera (tyger).
Absterben, *v. n. ir.* s. dö bort, ifrån el. ut; gå ut; försvinna; *fig.* förlora all känsla.
Absterben, *n.* 3. afgång med döden.
Abstich, *m.* 1. eftergjord målning, el. ritning; kontrast, skillnad.
Abstoppeln, *v. a.* afskära el. uppry cka stubb af åkrar.
Abstoßen, *v. a. ir.* kullslå, slå ned; afstöta, skjuta ifrån; stöta af, trubba; vom Lande abstoßen, lägga ut ifrån landet; ein Bret —, afhyfla ett bräde; er stieß sich das Genick ab, han bröt af nackbenet på sig.
Abstrafen, *v. a.* afstraffa.
Abstrafung, *f.* 4. straff, straffande.
Abstrahiren, *v. n.* h. abstrahera; ich will hiervon —, jag vill lemna detta, tiga härmed.
Abstreichen, *v. a. ir.* stryka af; aftorka; gifva risbastu; skrubbhyfla.
Abstreifen, *v. a.* flå, rifva, skafva huden, skinnet, barken af; blöda.
Abstreiten, *v. a. ir.* träta, tvista, bestrida; einem etwas —, erhålla af någon genom träta el. rättegång; ich lasse es mir nicht —, jag låter ej tala mig det ur sinnet; man will uns alle unsre Gerechtsame —, man vill neka el. bestrida oss alla våra rättigheter.

Abstricken, *v. a.* sluta att sticka; betala genom stickning.
Abstriegeln, *v. a.* skrapa.
Abstriegelung, *f.* 4. hästskrapning.
Abströmen, *v. a.* låta flyta el. simma bort; taga, föra bort med strömmen. —, *v. n.* s. förrinna hastigt.
Abstufen, *v. a.* skattera, skugga.
Abstufung, *f.* 4. gradation, schattering, skuggning; fin skillnad.
Abstülpen, *v. a.* nedsläppa.
Abstumpfen, *v. a.* göra slö el. trubbig; förslöa, förslappa; stubba, afkorta.
Absturz*, *m.* 1. brådjup; nedstörtande.
Abstürzen, *v. a.* nedstörta; brådstörta.
Abstutzen, *v. a.* stubba; stympa; toppa (träd.)
Absuchen, *v. a.* söka, leta af el. ut.
Absuchung, *f.* 4. afsökning.
Absud, *m.* 1. dekokt.
Absüßen, *v. a.* (kem.) utlaka.
Abt*, *m.* 1. abbot.
Abtäfeln, *v.* a. panela, brädslå.
Abtakeln, *v. a.* aftackla.
Abtakelung, *f.* 4. aftackling.
Abtanzen, *v. a.* och *n.* h. utmatta, afnöta genom dans; sluta att dansa.
Abtauschen, *v. a.* byta sig till.
Abtauschung, *f.* 4. byte.
Abtey, *f.* 4. abbotstift.
Abteylich, *adj.* abbotlig.
Abtheilen, *v. a.* dela, fördela, afdela, indela; sätta, ställa i ordning; frånskilja, afplanka; afvittra.
Abtheilung, *f.* 4. afdelande, a ning &c.

Abtheilungszeichen, *n.* 3. bindstrek el. skiljestrek, divis emellan ord.
Abthun, *v. a. ir.* borttaga, aflägga; afgöra, sluta; afsluta, saldera (en räkning); betala (en skuld); afrätta (en brottsling).
Abtilgen, *v. a.* utplåna, betala.
Äbtissin, *f.* 4. abdissa.
Abtoben, *v. n.* h. sluta att rasa.
Abtrag*, *m.* 1. betalning; ersättning.
Abtragen, *v. a. ir.* bära bort; nedrifva (en mur, en byggnad); taga af bordet; betala (en skuld); utnöta, utslita (klädning); afnöta (skor, m. m.); kasta af sig.
Abtragung, *f.* 4. bortbärande; nedrifvande; betalning; utnötande, utslitande; afnötande.
Abträufeln, *v. n.* s. drypa af.
Abtreiben, *v. a. ir.* afdrifva, fördrifva, drifva, jaga bort; fördrifva (fostret) få missfall af eget förvållande; tröttköra; tröttrida, uttrötta, utsläpa.
Abtrennen, *v. a.* uppsprätta, sprätta ifrån el. sönder; afskilja, afstänga, frånskilja.
Abtreten, *v. a. ir.* träda el. trampa af; einem etwas —, afträda, afstå, öfverlåta något åt någon. —, *v. n. ir.* s. taga afträde, aflägsna sig; bey einem —, stiga in hos någon; von etwas —, afstå ifrån; von einem —, affalla ifrån —, öfvergifva en; von seinem Rechte —, eftergifva sin rätt; von einer Religion, einer Parten —, affalla ifrån en religion el. ett parti.
Abtretung, *f.* 4. öfverlåtning, afträdande; afstående; affall.
Abtriefen, *v. n. ir.* s. drypa af, dropptals rinna.
Abtrinken, *v. a. ir.* dricka en del af; betala (en skuld) genom drickande (hos någon.)
Abtritt, *m.* 1. utgång, afträde; privet, afträde; afsättning i en trappa; öfverlåtande, afträdande.
Abtrocknen, *v. a.* torka, aftorka. —, *v. n.* s. torka, torkas; förtorkas.
Abtrollen, *v. n.* s. gå sin väg.
Abtropfen, **Abtröpfeln**, *v. n.* s. drypa af, falla droppvis.
Abtrotzen, *v. a.* aftruga el. aftvinga genom trots el. pock.
Abtrünnig, *adj.* upprorisk; affällig; — werden, öfvergifva sitt parti; von der Religion, affalla ifrån sin religion.
Abtrünniger, *m.* böjes som *adj.* affälling; upprorsman.
Abtrünnigkeit, *f.* affall; affällighet.
Aburtheilen, *v. a.* afdömma; frändömma; afgöra genom utslag.
Abverdienen, förtjena af, göra qvitt el. skuldfri.
Abvieren, *v. a.* hugga el. göra fyrkantig el. rätvinklig.
sich Abwachen, *v. r.* förtäres af vak.
Abwägen, *v. a. reg.* och *ir.* afväga; ställa efter vattenpass.
Abwägung, *f.* afvägande.
Abwälzen, *v. a.* vältra af, — utföre

Abwälzung, *f.* 4. afvältrande.
Abwandeln, *v. a.* konjugera.
Abwandelung, *f.* konjugation.
Abwarnen, *v. a.* afråda, varna.
Abwarten, *v. a.* afvakta, afbida; vänta ända till slutet af; sköta; ansa, vårda, bära omsorg för; passa på, sysselsätta sig med.
Abwartung, *f.* afvaktande, afbidande; omsorg, omvårdnad.
Abwärts, *adv.* nedät, utföre; afsides.
Abwaschen, *v. a. ir.* afskölja, aftvätta.
Abwaschung, *f.* 4. aftvättande, afsköljande.
Abwässern, *v. a.* utdika; urvattna.
Abwässerung, *f.* utdikning.
Abweben, *v. a.* väfva af, ned.
Abwechseln, *v. a.* och *n.* förändra, ombyta, omskifta; ömsa om; vexla om —, *v. n.* h. förändra sig, omskifta, vara föränderlig, ostadig; mit einander —, byta om med hvarandra.
Abwechselnd, *adj.* föränderlig, ombytlig, ostadig.
Abwechselung, *f.* 4. förändring, ombyte, omvexling, omskifte; ostadighet.
Abweg, *m.* 1. omväg, krokväg; afväg.
Abwegs, *adv.* afsides, ifrån vägen.
Abwegsam, *adj.* som ligger ur vägen, som har omvägar, krokvägar.
Abwehen, *v. a.* blåsa af, bort, el. omkull.
Abwehren, *v. a.* afhålla, hålla tillbaka, ifrån; försvara sig emot, sätta sig emot, sträfva emot; hindra, afvända, afböja, afstyra.
Abwehrung, *f.* 4. afhållande, försvarande; hindrande, afböjande.
Abweichen, *v. a. reg.* afskilja, afsöndra genom uppmjukning. —, *v. n.* s. lossna, skilja sig ifrån genom uppmjukning.
Abweichen, *v. n. ir.* s. vika af, taga krokväg; aflägsna sig ifrån; missvisa; vika el. gå ifrån (sitt ämne.)
Abweichung, *f.* 4. afvikande; missvisning (magnetnålens).
Abweiden, *v. a.* afbeta.
sich Abweinen, *v. r.* utmattas af gråt.
Abweisen, *v. a.* härfla af; afnysta.
Abweisen, *v. a. ir.* visa bort, afvisa, ge afslag; snäsa af.
Abweißen, *v. a.* hvitlimma.
Abweißung, *f.* 4. hvitlimning.
Abweisung, *f.* 4. afvisning, afslag; snäsor.
Abwelken, *v. a.* uttorka, aftorka, förtorka. — *v. n.* s. vissna, förvissna.
Abwenden, *v. a. reg.* och *ir.* afvända, afvärja, afstyra; afvända, frånvända; vända bort.
Abwendig, *adj.* afvänd, afstyrd; frånvänd, obenägen; — machen, afvända; frånvända; die Gemüther von der Regierung abwendig machen, göra folkets sinnen afviga emot regeringen.
Abwendung, *f.* 4. afvändan

värjande; frånvändande; bortvändande.

Abwerfen, *v. a.* och *n. ir.* nedslå, kullslå, fälla; kasta af (hästen), slå af; kasta af sig.

Abwesend, *adj.* frånvarande.

Abwesenheit, *f.* 4. frånvaro; — des Geistes, tankspriddhet.

Abwetzen, *v. a.* slipa af, göra tunnare genom slipning.

Abwickeln, *v. a.* afnysta; rulla upp.

Abwickelung, *f.* 4. afnystande; upprullande.

Abwiegen, Se Abwägen.

Abwinden, *v. a. ir.* afhärfla; afnysta; taga, lösa, sno upp något hoptrassladt, knutit, snodt, flätadt; rulla upp.

Abwirken, *v. a.* virka, väfva af.

Abwischen, *v. a.* aftorka, torka upp el. af, stryka af; utplåna.

Abwischlappen, *m.* 3. torktrasa.

Abwischung, *f.* 4. aftorkande; upptorkande; utplånande.

Abwittern, *v. n.* h. åska, dundra ut.

Abwohnen, *v. a.* bo af.

Abwuchern, *v. n.* h. få genom ocker.

Abwürdigen, *v. a.* nedsätta, fälla, förminska, förringa, bringa i vanpris; förnedra.

Abwürdigung, *f.* 4. förminskning, nedsättning, förringande, förnedring, förakt.

Abwürfeln, *v. a.* vinna i tärningspel.

Abwürgen, *v. a.* slagta; döda.

Abwürgung, *f.* slagtande; dödande.

Abwürzen, *v. a.* krydda; gifva skrapor.

Abwüthen, *v. n.* h. rasa ut.

Abzahlen, *v. a.* afbetala, göra qvitt el. skuldfri.

Abzählen, *v. a.* afräkna; uppräkna; an den Fingern —, uträkna på fingrarna.

Abzählung, *f.* 4. afräknande, uppräkning.

Abzaufen, *v. a.* erhålla genom trätande.

Abzapfen, *v. a.* aftappa; tömma; einem sein Geld, draga penningar af en.

Abzäumen, *v. a.* afbetsla; das Pferd hat sich abgezäumt, hästen har strukit betslet af sig.

Abzäumung, *f.* 4. afbetslande.

Abzäunen, *v. a.* afstänga, frånskilja medelst häckar.

Abzehren, *v. a.* göra mager, utmergla, förtära — *v. n.* och sich —, *v. r.* magras, bli mager, förtäras, tråna.

Abzehrung, *f.* magrande, utmergling, förtäring; tränsjuka.

Abzeichen, *n.* 3. märke, kännemärke.

Abzeichnen, *v. a.* afteckna, afrita; göra utkast till; utstaka (ett läger).

Abzeichnung, *f.* 4. aftecknande, afritande; utkast; teckning, ritning.

Abzerren, *v. a.* draga, rycka ifrån.

Abziehblase, *f.* 4. distillerpanna.

Abziehen, *v. a. ir.* afdraga, taga garneringen af (en säng); flå af; skala (mandlar); distillera; afstyrka.

afdraga, afräkna; undansticka, olofligen undangömma; subtrahera, abstrahera; polera; (i Pharao &c.) utdela korten, hålla bank. —, v. n. f. gå bort. bryta upp, marschera bort; von der Wache —, komma af vakt; die Hand von jemand —, taga sin hand ifrån någon; er sucht ihn von dem Gedanken abzuziehen, han söker leda honom ifrån den tanken; sein Gemüth von der Welt —, vända sin håg ifrån verlden; ein Schermesser —, draga en rakknif; Karten —, taga af kort.

Abziehung, f. 4. undstickande, olofligt undangömmande; subtrahering; afdrag, afräkning; abstrahering; distillering.

Abzielen, v. n. h. auf etwas, hafva till föremål, syftemål, ändamål, syfta på, gå ut på.

Abzirkeln, v. a. circla, mäta, afmäta, proportionera.

Abzucht, f. aflopp; rännsten, rännil; ställe dit orenlighet föres el. samlas.

Abzug*, m. 1. afresa, aftågande, återtåg, afmarsch; afsked el. afskedstagande från en sysla; afdrag, afräkning; kortens utläggning el. utdelning.

Abzugeisen, n. 3. dragjern.

Abzugsgeld, n. 2. afträdes-afgift.

Abzugspredigt, f. afskedspredikan.

Abzugsschmaus*, m. 1. afskeds-kalas.

Abzupfen, v. a. rycka, slita af el. ifrån; rispa upp.

Abzwacken, v. a. knipa af; klippa el. skära af, kringskära; bortsnappa, snilla undan.

Abzwecken, v. n. h. hafva för afsigt, till ändamål, syftemål, syfta på, gå ut på.

Abzwicken, v. a. knipa, klämma af.

Abzwingen, v. a. ir. aftvinga.

Abzwingung, f. 4. aftvingande.

Accidenzien, n. pl. sportlar.

Accisbar, adj. hvarför accis bör betalas.

Accisbedienter, m. böjes som adj. Accisschreiber, m. 3. accisbetjent.

Accise, f. 4. accis; accis-kammare.

Accis-einnehmer, m. 3. accis-uppbördsman.

Accisfrey, adj. fri från accis.

Ach! interj. ack!

Ach leider! ty värr!

Achat, Achatstein, m. 1 agat.

Achel, f. 4. agnar, snärp, skäfva.

Achse, f. 4. axel, (i hjul o. d.)

Achsel, f. 4. axel, skuldra; armhåla; eine Sache auf die leichte Achsel nehmen, föreställa sig en svår sak mycket lätt; die Achsel zucken, lyfta på axlarne.

Achselband*, n. 2. axelband; axelstycke el. armspjäll.

Achselbein, n. 1. klafbenet.

Achselhöhle, f. 4. armhåla,

Achselstück, n. 1, axelstycke, axelspjäll; axelsöm.

Achselträger, m. 3. bärare; falsk menniska, smickrare.

Achselzucken, *n.* 3. ryckning på axlarne, axlande.
Achnagel, * m. 3. axelpinne.
Acht, *f.* 4. en åtta, åttatal.
Acht, *adj.* åtta.
Acht (Achtserklärung), *f.* 4. landförvisning; in die Acht erklären, bannlysa, landförvisa, förklara biltog eller fredlös.
Acht, Achtung, *f.* uppmärksamhet, sorgfällighet; omvårdnad, flit, aktsamhet, omsorg, — geben, gifva akt; aus der Acht lassen, uraktlåta, försumma; etwas in Acht nehmen, akta något; aus der Acht kommen, fallen, komma i förgätenhet, falla ur minnet; wornach ein jeder sich zu achten hat, hvarefter hvar och en har att rätta sig.
Ächt, *adj.* äkta, ren, obeblandad.
Achtbar, *adj.* aktningsvärd; hedervärd.
Achte, *adj.* åttonde.
Achteck, *n.* 1. åttkant.
Achteckig, *adj.* åttkantig.
Achtel, *n.* 3. åttondel.
Achten, *v. a.* värdera, skatta, sätta värde på, högakta; anse, hålla före.
Ächten, *v. a.* bannlysa, landförvisa, förklara, biltog, el. fredlös.
Achtens, *adv.* för det åttonde.
Achter, *m.* 3. ett mynt af åtta penningar.
Achterley, *adj.* och *adv.* af åtta slag, sätt el. vis.
Achtfach, Achtfältig, *adj.* åttfaldig, åttdubbel.
Achthalb, *adj.* halfåttonde, sju och en half.
Ächtheit, *f.* riktighet, fullvisshet; laggiltighet; trovärdighet.
Achtjährig, *adj.* åttaårig.
Achtlos, *adj.* ouppmärksam; försumlig, vårdslös, efterlåten.
Achtsam, *adj.* uppmärksam; sorgfällig, aktsam, omtänksam, försigtig.
Achtsamkeit, *f.* uppmärksamhet; sorgfällighet &c.
Achtseitig, *adj.* åttsidig, åttkantig.
Achtspännig, *adj.* förespänd med åtta hästar.
Achttägig, *adj.* af åtta dagar; åtta dagars, som varar åtta dagar.
Achtung, *f.* 4. aktning, högaktning, anseende; uppmärksamhet.
Achtzehen, *adj.* aderton.
Achtzehnte, *adj.* adertonde.
Achtzig, *adj.* åttatio.
Achtziger, *m.* 3. — inn, *f.* 4 åttatiårig, åttatio år gammal.
Achtzigjährig, *adj.* åttatiårig.
Achtzigsten, *adj.* åttationde.
Ächzen, *v. n.* h. sucka, qvida, jämra sig.
Ächzen, *n.* 3. suckning, qvidande.
Acker*, *m.* 3. åker, åkerfält, plogland, dagsplöja.
Ackerbau, *m.* 1. åkerbruk.
Ackergeräth, *n.* 1. åkerredskap.
Ackerland*, *n.* 2. åkerjord.
Ackerleute, *pl* jordbrukare, åkermän.

Ackermann, *m. pl.* — leute, jordbrukare, åkerman.
Ackern, *v. a.* arbeta i jorden, plöja.
Ackern, *n.* 3. plöjning, åkerbruk.
Ackerpferd, *n.* 1. ploghäst.
Ackerscheide, *f.* 4. råmärke emellan åkrar.
Ackervieh, *n.* 1. dragoxar.
Act, *m.* 1. akt.
Acten, *pl.* handlingar; akter, dokumenter; rättegångshandlingar; ständers besvär.
Actenstücke, *n. pl.* stycken, punkt el. del af handlingar.
Actie, *f.* 4. aktie.
Actienhändler, *m.* 3. Actionist, *m.* 4. aktiehandlare, — ägare.
Activschuld, *f.* 4. fordran.
Adamsapfel*, *m.* 3. halsknöl.
Addiren, *v. a.* addera, lägga tillhopa.
Adreßhaus*, *n.* 2. adresskontor.
Adel, *m.* 3. adel, adelskap; ädelhet, höghet, värdighet.
Adelig, *adj.* adlig, af adel; ädelmodig, hög, värdig.
Adeln, *v, a.* adla; förädla.
Adeln, *n.* 3. adlande; förädling.
Adelsbrief, *m.* 1. adelsbref.
Adelsbuch*, *n.* 2. adlig matrickel.
Adelstand, *m.* 1. Adelschaft, *f.* 4. adelstånd, adelskap.
Ader, *f.* 4. åder.
Aderig, Adrig, *adj.* ådrig, åderfull.
Aderkropf*, *m.* 1. krampåder.
Aderlaß*, *m.* 1. åderlåtning.
Aderlaßbäuschchen, *n.* 3. kompress, omslag.
Aderlaßbecken, *n.* 3. åderlåtningsfat el. talrick.
Aderlaßbinde, *f.* 4. åderband el. bindel.
Aderlaßeisen, *n.* 3. lansett.
Aderlassen, *v. a. ir.* åderlåta. — *v. n.* h. låta öppna ådern.
Aderlaßschnäpper, *m.* 3. snäppare.
Aderlaßzeug, *n.* 1. lansettfoderal.
Ädern, *v. a.* teckna ådror.
Adjunct, *m.* 1. adjunkt; medhjelpare.
Adjungiren, *v. a.* gifva till biträde.
Adler, *m.* 3. örn.
Adlersnase, *f.* 4. krokig näsa.
Admiral*, *m.* 1. amiral.
Admiralität, Admiralschaft, *f.* 4. amiralitet.
Affe, *m.* 4. apa.
Affect, *m.* 1. sinnesrörelse, häftig begärelse; ifver, kärlek, ömhet, vänskap.
Affectiren, *v. n.* h. åstunda, eftersträfva; skryta, göra sig till, gerna bruka.
Affectirt, *adj.* tvungen, tillgjord.
Äffen, *v. a.* begabba, gäcka, narra; insöfva, uppehålla.
Affenspiel, *n.* 1. apspel, gyckleri.
Affenweibchen, *n.* 3. Äffinn, *f.* 4. markatthona.
After, *m.* 3. sätet, rumpa, stuss; bakdel, bakände.
Afterbürde, Aftergeburt, *f.* 4. efterbörd.
Afterflügel, *m.* 3. pennfeu.
Afterkorn, *n.* knyllhafre.
Afterleder, *n.* 3. stycke, lapp, som går till spillo vid tillskärnin halfva bakstycket på en

Afterreden, Se Verläumden.
Aftermehl, *n.* 1. groft mjöl.
Afterwelt, *f.* 4. efterverld.
Agende, *f.* 4. kyrkobok, messbok.
Ah, *interj.* ack! åh!
Ahle, *f.* 4. syl.
Ahnden, *v. a.* hämna, straffa.
Ahndung, *f.* 4 känning (af öfvervunnet ondt m. m.); harm, förargelse; straff, hämd.
Ähneln, Ähnlich seyn, *v. n.* likna, vara lik.
Ahnen, ahnden, *v. n.* och *impers.* h. hafva aning om.
Ahnen, *pl.* förfäder; anor (af en adlig familj).
Ahnenstolz, *m.* 1. högfärd öfver sin gamla slägt el. familj.
Ahnentafel, *f.* 4. slägtregister.
Ahnfrau, *f.* 4. stammoder.
Ahnherr, *m.* 4. stamfader.
Ähnlich, *adj.* lik, dylik, likadan; liknande, lik; analogisk, enlig; ähnlich sehen, likna, vara lik; das sieht ihm —, det är honom likt.
Ähnlichkeit, *f.* likhet; analogi.
Ahnung, (Ahndung) *f.* 4. aning.
Ahorn, *m.* 1. lönn; tysk lönn.
Ahornen, *adj.* af lönn el. lönnträd.
Ähre, *f.* 4. ax.
Ährenlese, *f.* 4. Ährenlesen, *n.* 3. axplockning, efterhemtning.
Ährenleser, *m.* 3. —inn, *f.* 4. axplockare, efterhemtare, -erska.
Akademie, *f.* 4. akademi.
Akademiker, *m.* 3. ledamot af en akademi.
Akademist, *m.* 4. läring vid en ridskola.
Akademisch, *adj.* akademisk.
Alaun, *m.* 1. alun.
Alaunartig, Alaunig, *adj.* alunhaltig.
Alaunbergwerk, *n.* Alaunbruch*, *m.* 1. alungrufva, alunskifferbrott.
Alaunen, *v. a.* beta i alun; planera.
Alaunhütte, *f.* 4. Alaunwerk, *n.* 1. alunhytta, alunbruk.
Alaunsieder, *m.* 3. alunsjudare, alunkokare.
Alaunwasser, *n.* 3. alunvatten.
Alber, *f.* 4. Alberbaum*, *m.* 1 poppelträd.
Albern, *adj.* fåvisk, fåkunnig, dum, tokig, narraktig, enfaldig.
Albern, *v. n.* h. bära sig våpigt åt.
Albernheit, *f.* 4. dumhet, dåraktighet; osmakligt tal, platt qvickhet el. skämt.
Alefanzerey, *f.* 4. puts; putsmakeri; skälmstycke, gäckeri, dumt skämt el. gyckleri.
Alkoven, *m.* 3 alkov.
Allbereits, *adv.* redan, allredan.
Alldieweil*, *konj.* emedan, alldenstund.
All, Aller, Alle, Alles; *adj.* all, allt.
Allda, se Da.
Alle, *adv.* — seyn, vara all, slut; — machen, göra slut på, förtära; — werden, blifva all, taga slut; alle Welt, hela verlden.
Allee, *f.* 4. allé; spassergång.
Allein, *adj.* allena, ensam; afskild; enstaka.
Allein, *adv.* allenast, blott, endast;

einzig und — für sich leben, lefva endast för sig sjelf; auf Gott — sein Vertrauen setzen, sätta sin förtröstan endast på Gud.
Allein*, *konj.* men.
Alleinhandel, *m.* 3. Alleinverkauf*, *m.* 1. monopolium, ensäljning, enslöjd.
Alleinhändler, Alleinverkäufer, *m.* 3. monopolist, ensäljare.
Alleinherrschaft, *f.* 4. envälde.
Alleinherrscher, *m.* 3. envåldsherre.
Alleinig, *adj.* ensam, enda.
Allemal, *adv.* alltid, hvarje gång, alla gånger.
Allenfalls, *adv.* i alla fall.
Allenthalben, *adv.* allestädes, öfverallt.
Aller . . ., allra . . .
Allerdings, *adv.* utan tvifvel, ofelbart, alldeles, visserligen.
Allerdurchlauchtigst, *adj.* durchlauchtigst.
Allererst, *adv.* allraförst, straxt, på stunden; nyss, för en stund sedan.
Allergnädigst, *adj.* nådigast, mildast.
Allerhand, Allerley, *adj.* allehanda, hvarjehanda, åtskillig, af flera sorter.
Allerheiligen, das Fest —, Allhelgondag.
Allerheiligst, *adj.* allraheligast; das Allerheiligste, det allrahelgesta.
Allerhöchst, *adj.* allrahögst.
Allerley, *n.* blandning af allt, smörja.
Allerliebst, *adj.* och *adv.* allrakärast, mest älskad, allrahelst, vackrast, täckast.
Allermeist, *adv.* allramest, framför allt, i synnerhet, förnämligast.
die Allermeisten, *adj. pl.* större el. största delen.
Allernächst, *adj.* närmast, närmast belägen.
Allerseits, *adv.* på alla sidor; allesammans.
Allerwärts, *adv.* allestädes, öfverallt.
Allerwegen, *adv.* Se Allerwärts.
Alles, *n.* allt; hela verlden.
Allesamt, *adv.* allesammau.
Alleweile, *adv.* straxt; på stunden; nyss, för en stund sedan.
Allezeit, *adv.* alltid, beständigt.
Allgegenwart, *f.* 4. allestädes - närvarelse.
Allgegenwärtig, *adj.* allestädes närvarande.
Allgemach, *adv.* småningom, efterhand.
Allgemein, *adj.* och *adv.* allmän; allmänt, gemenligen; im Allgemeinen, i allmänhet, gemenligen.
Allgemeingeist, *m.* 2. medborgerlig anda, medborgerlighet, allmänt lynne.
Allgemeinheit, *f.* 4. allmänhet.
Allgewalt, *f.* 4. allsmäktighet, allsvåldighet.
Allgewaltig, *adj.* allsmäktig, allsvåldig.
Allhier, Se Hier.
Allianz, *f.* 4. allians.
Alliiren, *v. a.* alliera.
Allmacht, *f.* 4. allmakt, allsmäktighet.
Allmächtig, *adj.* allsmäktig.
Allmählig, *adj.* på hvarannan följande. — *adv.* småningom.
Allsammt, Se Allesamt.
Allsehend, *adj.* allseende.

Alltägig, *adj.* daglig; hvardags, ombytlig.
Alltäglich, *adj.* daglig, som sker hvar dag; vanlig, allmän, utnött.
Alltagskleid, *n.* 2. hvardagsklädning.
Allwaltend, *adj.* oinskränkt, envåldig, högstrådande.
Allwärts, Se Allerwärts.
Allweise, *adj.* allvis.
Allweisheit, *f.* 4. allvishet.
Allwissend, *adj.* allvetande.
Allwissenheit, *f.* 4. allvetande, allvetenhet.
Allwo, Se Wo.
Allzu, Allzu viel, Allzu sehr, *adv.* allt för mycket.
Almanach, *m.* 1. almanack.
Almosen, *n.* 3. almosa.
Almosenamt*, *n.* 2. Almosenpflege, *f.* 4. allmoseföreståndare-embete.
Almosenbrot, *n.* 1. bröd utdelt åt de fattiga.
Almosenbüchse, *f.* 4. fattigbössa.
Almosengeld, *n.* 2. fattigpenningar.
Almosenier, *m.* 1. Almosenpfleger, *m* 3. almoseutdelare, fattigföreståndare.
Alp, *m.* mara.
Alpen, *pl.* Alperne.
Alpzopf, Se Weichselzopf.
Als*, *konj.* då, när; än, som, likasom, såsom, als ob, als wenn, liksom, als daß, än att; kaum — als, knapt — förrän.
Alsbald, *adv.* strax, genast.
Alsdann, *adv.* då, sedan, derpå.
Also, *adv.* så, altså, på det sättet, sålunda. — *konj.* således, följakteligen.
Alt, *adj.* gammal; gammalmodig; jung gewohnt, alt gethan, den smak kärlet fått, när det var nytt, behåller det när det blir gammalt.
Alt, *m.* 1. Altstimme, *f.* 4. alt, altstämma, altröst.
Altar*, *m.* 1. altare.
Altarblatt*, *n.* 2. altartafla.
Altartuch*, *n.* 2. altarduk.
Altbacken, *adj.* hård; gammal.
Altdeutsch, *adj.* gammaltysk; frimodig, rättfram.
Alte, *m.* och *f.* 4. gubbe, gumma.
Alten, *v. n.* h. åldras, bli gammal.
Alter, *n.* 3. ålder, ålderdom, ålder i tjensten; vor Alters, *adv.* fordom; Alters halben, för ålder skull, von Alters her, af ålder, ifrån urminnes tider.
Älter, *adj.* äldre.
Altermann*, *m.* 2. ålderman; rådsherre.
Ältermutter*, *f.* 3. farfars el. morfars, mormor el. farmors mor.
Altern, *v. n.* h. åldras, bli gammal.
Ältern, *pl.* föräldrar.
Ältern, Älteln, *v. n.* h. åldras, se gamla ut.
Alterthum*, *n.* 3. antiqvitet, fornlemning; forntid; ålder; die Stadt ist wegen ihres hohen Alterthums berühmt, staden är berömd för sin ålder.
Ältervater*, *m.* 3. farfars el. morfars, mormors el. farmors far.
Älteste, *adj.* äldst. — *m.* 4. den äldste;

Altfrau, *f. pl.* en. 4. oldtfru.
Altflicker, *m.* 3. Skoflickare.
Altfränkisch, *adj.* gammalmodig, urmodig, gammaldags.
Altfürstlich, *adj.* af en gammal furstlig ätt.
Altgesell, *m.* 4. oldtgesäll.
Altist, *m.* 4. Altsänger, *m.* 3. altist.
Altklug, *adj.* försigtig, klok; sehr —sprechen, tala som en gammal menniska; er ist ein altkluger Fuchs, han är en gammal räf.
Ältlich, *adj.* åldrig, smågammal.
Altmodisch, *adj.* gammalmodig.
Altstimme, Se Alt, *m.*
Altväterisch, *adj.* gammalmodig, på gamla tidens vis.
Altvettelisch, *adj.* käringaktig.
Am, (an dem) *prep.* vid, på, till, uti; am besten, geschwindesten, bäst, fortast; am Leben seyn, ännu lefva; am Tage liegen, vara uppenbart.
Amarelle, Ammer, *f.* 4. morell.
Amarellenbaum*, *m.* 1. morellträd.
Amboß, *m.* städ, smedjestäd.
Amboßstock*, *m.* 1. städkubb.
Ameise, *f.* 4. myra.
Ameisenbär, *m.* 4. myrslok.
Ameisenen, *n.* 2. myrägg.
Ameisenfresser, *m.* 3. myrslok.
Ameisenhaufen, *m.* 3. myrstack.
Ameisenlöwe, *m.* 4. myrlejon.
Amelmehl, *n.* 1. stärkelse.
Amethyst, *m.* 4. ametist (ädelsten).
Amiant, *m.* 4. berglin, amiant.
Ammann, Se Amtmann.
Amme, *f.* 4. amma.

Ammeister, *m.* borgmästare (i Strassburg.)
Ammenmährchen, *n.* 3. käringsaga.
Ammer, *f.* 4. fink (fågel); morell (körsbär).
Ampel, *f.* 4. lampa, lykta.
Ampfer, *m.* 3. patientia, syra (ört).
Amsel, *f.* 4. trast.
Amt*, *n.* 2. embete, syssla, tjenst; värf; kall; embetsrum, intendentskap, intendenthus; amt, fögderi, härad; von Amts wegen, på embetes vägnar; einem ins — greifen, falla en i embetet; Zollamt, Postamt, tullhus, posthus.
Amthaus*, *n.* 2. Amtey, *f.* 4. amt, fögderi, härad.
Amtmann*, *m.* 2. amtman, landtfogde.
Amtmänninn, Amtmannsfrau, *f.* 4. amtmansfru.
Amtmannschaft, *f.* 4. amtmanskap; amt, fögderi, härad.
Amtsbot, *m.* 4. amtsbud, el. budbärare.
Amtsbruder*, *m.* 3. Amtsgenoß, *m.* 4. embetsbroder, kollega.
Amtsdiener, *m.* 3. Amtsfrohn*, *m.* 1. amtstjenare, exekutions-betjent i ett höfdingedöme.
Amtsdorf*, *n.* 2. by som lyder under ett amtmansdöme.
Amtsgehülfe, *m.* 4. vikarie.
Amtshauptmann*, *m.* 2. amtsfogde, landtdrost, prevot.
Amtshauptmannsschaft, *f.* 4. en prevots domstol el. domsaga.
Amtsknecht, *m.* 1. amtsbetjent

vaktmästare, exekutions-betjent i ett höfdinge- el. amtmansdöme.
Amtskragen, *m.* 3. prestkrage.
Amtspflege, *f.* 4. amt, fögderi, härad.
Amtsschösser, *m.* 3. uppbördsman, kassör el. räntmästare i ett amtmans el. höfdingedöme.
Amtsschreiber, *m.* 3. häradsskrifvare.
Amtsstube, *f.* 4. embetsrum, en amtmansrätts företrädesrum, sessionsrum.
Amtsverrichtung, *f.* 4. embetsgöromål, syssla el. förrättning.
Amtsverwalter, *m.* 3. vice-amtman el. landtfogde.
Amtsverweser, *m.* 3. vikarie.
An, (läs: ann) *prep.* i, på, hos, vid, tils; omkring, vidpass, emot; an und für sich, i och för sig sjelf; von Kindes Beinen an, från första barndomen; so viel an mir ist, så mycket hos mig står; die Sache liegt ihm sehr am Herzen, den saken ligger honom mycket om hjertat; am Leibe oder mit Gelde büßen, antingen plikta med kroppen el. med penningar; es ist nicht viel an ihm, det är ej mycket med honom; an dem seyn, vara sant, säkert; an einem zum Verräther werden, blifva någons förrädare; es ist an mir, det kommer mig till, ordningen träffar mig; an hundert, omkring hundra; Himmel an, uppåt himmeln; Berg an, uppföre berget; von Stund an, straxt på stunden; von oben an, uppifrån; oben an, främst, öfverst; unten an, nederst. Se f. ö. Liegen.
Anarten, *v. n.* f. vara medfödd, ligga i ens natur.
Anatomie, *f.* 4. anatomi.
Anatomiker, *m.* 3. anatomist.
Anatomiren, *v. a.* anatomisera.
Anatomisch, *adj.* anatomisk.
Anbacken, *v. n. ir.* h. fästa sig vid, hänga vid.
Anbau, *m.* 1. åbygge, åbyggnad; bruk, skötsel, uppbrukande, odling; uppodling; nybygge.
Anbauen, *v. a.* bygga till; odla; uppodla, upptaga ur linda; sich —, sätta sig, slå ned sina bopålar.
Anbefehlen, *v. a. ir.* befalla, anbefalla, ålägga; rekommendera.
Anbefehlung, *f.* 4 anbefallning, åläggande, order; rekommendation, förespråk, förord.
Anbeginn, *m.* 1. början, begynnelse; orsak, upphof, källa, början.
Anbehalten, *v. a. ir.* behålla på sig.
Anbeißen, *v. a. ir.* bita uti el. af. —, *v. n. ir.* h. bita på (kroken)
Anbelangen, Se Anlangen, Betreffen.
Anbellen, *v. a.* skälla, gläfsa emot.
Anberamen, Anberaumen, *v. a.* fastställa, bestämma, utsätta, berama.
Anberaumung, *f.* bestämmande, fastställande.
Anberegt, *adj.* omförmält, omrörd.
Anbeten, *v. a.* tillbedja, dyrka.
Anbetenswerth, —würdig, *adj.* tillbedjansvärd, dyrkansvärd.

Anbeter, *m.* 3. —inn, *f.* 4. tillbedjare; dyrkare, -erska.
Anbetreffen, Se Betreffen.
Anbetteln, *v. a.* gå till en och tigga.
Anbetung, *f.* 4. tillbedjande.
Anbetungswürdig, *adj.* tillbedjansvärd.
Anbey, *adv.* inneliggande, bifogad; på samma tid, tillika.
Anbieten, *v. a. ir.* tillbjuda. — *v. n.* h. göra första budet på auktion.
Anbietung, *f.* tillbud, anbud; bud.
Anbinden, *v. a. ir.* binda, fästa vid el. på; mit einem —, angripa, taga ihop med en; einen an seinem Geburtstage ꝛc. — begåfva en med, förära en något på dess födelsedag; kurz angebunden seyn, vara kort om hufvudet, snarsticken.
Anbindung, *f.* 4. **Anbinden**, *n.* 3. bindande el. fästande vid el. på.
Anbiß, *m.* 1. bett, bitande, skåra, skärning, rispa; etwas zum —, något att äta till.
Anblasen, *v. a. ir.* blåsa på, upp; blåsa.
Anblecken, *v. a.* einen, se på någon under det man visar tänder.
Anbleiben, *v. n. ir.* s. blifva på.
Anblick, *m.* 1. åsyn, uppsyn, åskådande, påseende, blick, ögonkast, syn.
Anblicken, *v. a.* se på, kasta ögonen på, åskåda, betrakta.
Anblinzen, **Anblinzeln**, *v. a.* blinka, plira på.
Anblöken, *v. a.* råma, vråla el. bräka emot el. på; snäsa.
Anbohren, *v. a.* borra [el. göra hål på; ein Faß Wein anbohren, borra upp, sticka upp ett fat vin.
Anbrechen, *v. a. ir.* bryta af, upp, —, *v. n.* s. börja synas, sticka fram, gry.
Anbrennen, *v. a. ir.* antända, påtända, sätta eld på; bränna. —, *v. n.* s. och h. bränna vid; taga eld, råka i låga, tändas; er läßt sich nicht leicht etwas anbrennen, han blandar sig i allt.
Anbrennen, *n.* 3. **Anbrennung**, *f.* 4. antändande, påtändande; vidbrännande; itändande.
Anbringen, *v. a. ir.* klokt använda; skaffa en någon syssla, laga att en blir försörjd; anföra, andraga; föreställa, föreslå, förebringa; föredraga, berätta; förklara, förkunna; einem einen Hieb, eine Wunde anbringen, gifva någon ett hugg, ett sår; einen Gruß —, frambära en hälsning; seine Waaren —, blifva utaf med sina varor; seine Waaren an den Mann —, föra sina varor till torgs, skaffa dem köpare.
Anbringen, *n.* 3. **Anbringung**, *f.* 4. användande; berättelse, framförande; försörjande; försäljande.
Anbringer, *m.* 3 berättare, angifvare, &c.
Anbringlich, *adj.* (om varor) som lätt säljer sig.
Anbruch*, *m.* 1. skärning, rispa; röta; — des Tages, dagning, dagbräkning, gryning; (bergv.) a

Anbrüchig, *adj.* något skämd; ankommen.

Anbrüllen, *v. a.* vråla, ryta emot.

Anbrummen, *v. a.* böla, vråla emot; mumla, knota, knorra emot.

Anbrüten, *v. a.* börja att ligga på ägg; ein angebrütetes Ey, ett röt-ägg, skämt ägg.

Andacht, *f.* 4. andakt, andaktsöfningar; gudaktighet, gudsfruktan; Morgenandacht, morgonbön; Abendandacht, aftonbön.

Andächteley, *f.* 4. skrymtande andakt, vidskeplig andakt, skenhelighet.

Andächteln, *v. n.* h. hyckla, låtsa vara gudfruktig.

Andächtig, *adj.* andäktig, uppmärksam.

Andächtler, *m.* 3. skenhelgon, skrymtare, skenhelig person.

Andenken, *n.* 3. minne, åtanka, hågkomst, åminnelse, erinran.

Ander, *adj.* annan, andra; das ist ganz etwas anders, det är en hel annan sak; andern Theils, å andra sidan; anderes Sinnes werden, komma på andra tankar, bli annorlunda sinnad; eins in das andere reden, blanda allt om hvart annat i sitt tal.

Andergeschwisterkind, *n.* 2. syssling.

Andern, *v. a.* ändra, rätta.

Anderntheils, *adv.* å andra sidan; på andra stället; för det andra.

Anders, *adv.* annars; på annat sätt; wenn —*, wo —, **konj.* med mindre, såframt, i fall.

Anderseits, *adv.* på andra sidan, deremot.

Anderswo, **Anderwärts**, *adv.* annorstädes, på annat ställe.

Anderswodurch, *adv.* annorstädes igenom.

Anderswoher, *adv.* annorstädes ifrån, å andra sidan.

Anderswohin, *adv.* annorstädes ut el. bort, åt annan ort el. ställe.

Anderthalb, *adj.* halfannan.

Änderung, *f.* 4. ändring.

Anderweitig, *adj.* yttre; ytterligare, annan.

Andeuten, *v. a.* och *n.* h. antyda, tillkännagifva; utmärka, beteckna; båda, låta veta

Andeutung, *f.* 4. tillkännagifvande, antydande, kungörelse, förkunnande; laglig tillsägelse el. kungörelse; förebud, märke.

Andichten, *v. a.* pådikta, falskt tillräkna, falskeligen föregifva.

Andichtung, *f.* 4. pådiktande, falskt föregifvande.

Andrang, *m.* 1. påträngande, häftigt anfall; tillströmning, påstörtande.

Andrängen, *v. a.* tränga på, tränga till el. emot.

Andrechseln, *v. a.* svarfva på; das Kleid sitzt als wenn es ihm angedrechselt wäre, klädningen sitter ganska nätt.

Andreaskreuz, *n.* 1. liggande kors (⨯).

Andrehen, *v. a.* vrida åt, till el. på, skrufva till, fast. —, *v. n.* h. börja att vrida; einem etwas andrehen, påljuga en något; er drehte ihm eine Nase an, han inbillade honom

något: die Wand — (sjöf.) ansätta vantet.

Andringen, *v. n. ir.* s. tränga på, häftigt ansätta.

Andringen, *n.* 3. påträngande.

Androhen, *v. a.* hota, höta med.

Androhung, *f.* 4. hotande.

Andrucken, *v. a.* trycka vid el. till.

Andrücken, *v. a.* trycka till, emot.

Aneignen, *v. a.* tillegna.

Aneinander, *adv.* tillsamman, ihop; näst intill, vägg i vägg med.

Anekdote, *f.* 4. anekdot.

Anekeln, *v. n.* h. väcka afsmak, leda, vämjelse, afsky.

Anemone, *f.* 4. sippa (en ört).

Anempfehlen, *v. a. ir.* anbefalla.

Anerbe. Se Erbe.

Anerben, *v. a.* meddela genom födelse; lemna i arf; dieser Fehler des Körpers ist ihm angeerbt, detta lyte är honom medfödt; eine angeerbte Krankheit, en arfsjuka; die Gabe zu reden ist ihm von seinem Vater angeerbt, han har ärft talegåfvan af sin fader.

Anerbieten, *v. a.* tillbjuda.

Anerbieten, *n.* 3. Anerbietung, *f.* 4. tillbud, anbud, förslag.

Anerbietig, *adj.* tjenstfärdig.

Anerkennen, *v. a. ir.* känna igen; erkänna, bekänna, tillstå; nicht —, ej vidkännas, neka till.

Anerkennung, *f.* 4. igenkännande; erkännande, bekännelse, vidkännande.

Anerschaffen, *adj.* medfödd; das anerschaffene Bild Gottes, Guds medskapade beläte.

Anerwägen, *v. a. ir.* betrakta, öfverväga; anerwogen*, äfv. emedan, då.

Anfachen, *v. a.* blåsa på, upp; underblåsa.

Anfahen, *v. n.* h. begynna.

Anfahren, *v. a. ir.* föra fram, med sig; lägga i land; einen —, snäsa en. — *v. n. ir.* s. anlända, ankomma; landstiga; köra emot, intill.

Anfahren, *n.* 3. Anfahrung, *f.* 4. landläggning; snäsor; anländande; landstigning.

Anfahrt, *f.* 4. hamn, strand, redd.

Anfall*, *m.* 1. anfall, angripande, storm; anstöt, tillstöt; der Anfall eines Guts, en egendoms tillfallande el. hemfall.

Anfallen, *v. a. ir.* anfalla, angripa, öfverfalla, rusa på. —, *v. n. ir.* s. falla, slå emot; angefallene Güter, hemfallna gods.

Anfang*, *m.* 1. begynnelse, början; ursprung, grundorsak.

Anfangen, *v. a.* och *n. ir.* h. börja, begynna; börja på, ge sig till att; taga vid el. börjas; was soll ich anfangen? huru skall jag bära mig åt? was soll ich mit diesem Menschen anfangen? hvad skall jag göra med denna menniska?

Anfänger, *m.* 3. begynnare, nybegynnare, lärling; upphofsman.

Anfänglich, *adj.* först; förnämst; i början, straxt,

Anfangs, *adv.* i början, straxt, först.

Anfangsbuchstab, *m.* 5. initial- el. begynnelse-bokstaf.

Anfangsgründe, *pl.* första lärogrunderna.

Anfärben, *v. a.* färga, påsätta färg.

Anfassen, *v. a.* fatta, taga uti el. på; träda på el. igenom.

Anfassung, *f.* 4. fattande uti, påtagande; påträdande.

Anfaulen, *v. n.* ſ. bli anstucken; ruttna, murkna, multna.

Anfechten, *v. a. ir.* anfäkta; bestrida; fresta; das ficht ihn nicht an, det rör, oroar honom icke; es ficht meine Ehre an, det rörer min heder och ära; laß dich das nicht —, lät det ej oroa dig.

Anfechtung, *f.* 4. anfäktning; frestelse.

Anfeinden, *v. a.* vilja illa; bära, hysa fiendskap.

Anfertigen. Se Verfertigen.

Anfesseln, *v. a.* binda med kedja, fjettra.

Anfeuchten, *v. a.* fukta, läska, väta, blöta.

Anfeuchtung, *f.* 4. vätning, fuktning.

Anfeuern, *v. a.* antända, upptända, göra upp eld; ägga, uppmuntra, reta.

Anfeuerung, *f.* 4. äggande, uppmuntran.

Anflammen, *v. a.* uppelda, upptända

Anflechten, *v. a. ir.* fläta vid el. in.

Anflehen, *v. a.* anropa, bönfalla, bedja, åkalla.

Anflehen, *n.* 3. Anflehung, *f.* 4. anropande, bönfallande, bön, åkallan.

Anflicken, *v. a.* hopsy, skarfva till.

Anflickung, *f.* 4. skarfning, lappning.

Anfliegen, *v. n. ir.* flyga till, nalkas genom flygande; an etwas —, flyga emot något; angeflogenes Holz, ung skog, som har sått sig sjelf.

Anfließen, *v. n. ir.* ſ. flyta intill el. emot, skölja.

Anflößen, *v. a.* flotta intill.

Anfluchen, *v. a.* önska ondt öfver.

Anflug*, *m.* 1. flygt; uppskjutande, uppväxande.

Anfluß*, *m.* 1. flod (hafvets), vattnets tilltagande; upplandning; tillandning.

Anfordern, *v. a.* påfordra, utkräfva.

Anforderung, *f.* 4. påfordran, utkräfning.

Anfrage, *f.* 4. förfrågan, tillfrågan.

Anfragen, *v. a.* förfråga, tillfråga, höra efter, underrätta sig.

Anfressen, *v. a.* gnaga, fräta på; förtära (om skedvatten).

Anfressung, *f.* 4. pågnagande; frätande.

Anfrieren, *v. n. ir.* ſ. frysa till, vid.

Anfrischen, *v. a.* förfriska, uppfriska, läska; uppmuntra, ägga.

Anfrischung, *f.* 4. uppfriskning, läskning; uppmuntran, äggande.

Anfügen, *v. a.* foga vid, fästa vid; hopfoga, foga ihop.

Anfühlen, *v. a.* taga el. känna på, vidröra.

Anfühlung, *f.* 4. vidrörning.

Anfuhre, *f.* 4. fora, körsel, forslande el. öfverförande till.

Anführen, *v. a.* föra, köra, forsla

el. öfverföra till; leda, handleda; anföra, kommendera; anföra, åberopa, uppgifva; förebära, föregifva; fint bedraga, förleda.

Anführer, *m.* 3. vägledare, anförare, ledare; befälhafvare; styresman.

Anführung, *f.* 4. forslande till; anförande, befäl; handledning, vägledning, uppsigt; anförande, citation, åberopande; förebärande, föregifvande; bedrägeri, svek.

Anführungszeichen, *n.* 3. citations-tecken („).

Anfüllen, *v. a.* fylla, påfylla.

Anfüllung, *f.* 4. fyllning, påfyllning.

Anfurt, *f.* 4. ingång till en hamn, laddningsplats.

Angabe, *f.* 4. penningar på hand; förslag, utkast, plan; uppgift; angifvelse.

Angaffen, *v. a.* gapa på.

Angähnen, *v. n.* f. gäspa emot.

Angeben, *v. a. ir.* angifva, uppgifva, namngifva; föreslå, bringa å bane, förebringa; anklaga, angifva; gifva (tonen); anföra (till orsak &c.); sich —, infinna, inställa, angifva sig; visa sig, förekomma, yppas. —, *v. n.* h. begynna att gifva.

Angeben, *n.* 3. Angebung, *f.* 4. angifvelse; uppgift; förslag; anförande.

Angeber, *m.* 3. angifvare, namngifvare, anklagare; uppfinnare, berättare, sqvallrare.

Angebinde, *n.* 3. gåfva el. skänk (som man ger en på en födelse- el. namnsdag.)

Angeblich, *adj.* föregifven, förment; angeblichermaßen, på nämnda sätt.

Angeboren, *adj.* medfödd, naturlig.

Angebot, *n.* 1. första anbud, tillbud.

Angedeihen lassen, *v. n. ir.* h. medgifva, bevilja, förunna.

Angedenken, Se Andenken.

Angehänge, *n.* 3. slipadt kristallstycke som hänger i ljuskronor o. d. löpring; halssmycke som löper på en tråd; bild el. annat som man bär på sig emot förtrollning el. sjukdom.

Angehängt, *adj.* tillagd.

Angehen, *v. n. ir.* f. och h. Se Gr. börjas, begynnas; angå, röra, vidkomma, beträffa; gå an, låta sig göra; lyckas, slå in, slå väl ut; tändas, taga eld; börja bli förskämd el. ruttnad. —, *v. a. ir.* einen —, närma sig, nalkas till någon; vända sig till, tala till någon, gå till en; einander nahe angehen, vara helt nära slägt.

Angehend, *adj.* begynnare, nybegynnare; beträffande, angående, rörande, hvad angår.

Angehören, *v. n.* h. höra till.

Angehörig, *adj.* tillhörig. — *subst.* meine Angehörigen, mina anhöriga, slägtingar.

Angeifern, *v. n.* h. spotta på.

Angel, *f.* 4. krok, metkrok; ten el. tång (på en knif); dörrhake, hake hvarpå gångjern gå; spets,

tapp el. spets hvarpå något går omkring; zwischen Thür und Angel seyn el. stecken, vara i en förtriflad ställning; sich zwischen Thür und Angel legen, nödgas välja emellan tvenne obehagliga ting.

Angeld, *n.* 2. handpenning, förskott.

Angelegen, *adj.* som ligger om hjertat; angelägen; sich etwas — seyn lassen, Äfv. hafva omsorg för något.

Angelegenheit, *f.* 4. angelägenhet, ärende, göromål.

Angelegentlich, *adj.* enständig, trägen.

Angelhaken, *m.* 3. metkrok.

Angeln, *v. a.* meta, fiska med metkrok.

Angeloben, *v. a.* lofva, göra löfte, utfästa sig genom ed.

Angelobung, *f.* 4. Angelöbniß, *n.* 1. löfte, utfästande, heligt löfte.

Angelruthe, *f.* 4. metspö.

Angelschnur*, *f.* 1. Angelleine, *f.* 4. metref.

Angelweit, *adv.* vidöppen, på vid gafvel.

Angemessen, *adj.* passande, lämpelig, tjenlig, enlig, öfverensstämmande, svarande emot.

Angemessenheit, *f.* enlighet, öfverensstämmelse.

Angenehm, *adj.* behaglig, angenäm.

Anger, *m.* 3. bete, betesmark; fält som ligger öde och är beväxt med gräs.

Angesehen, *adj.* ansenlig, betydande.

Angesessen, *adj.* bosatt, boende, bofast.

Angesicht, *n.* 2. ansigte, anlete, åsyn. von — zu —, ansigte mot ansigte; aus jemandes Angesichte gehen, gå ifrån ens ögon; einen von — kennen, känna någon till utseende.

Angestammt, Se Angeboren.

Angewinnen, *v. n.* h. t. e. eine Rede, komma med någon i tal.

Angewöhnen, *v. a.* vänja vid, tillvänja att.

Angewohnheit, *f.* 4. vana.

Angewöhnt, *adj.* förvänd i vana, sedvanlig, inrotad, vand.

Angießen, *v. a.* löda, stöpa vid; ösa, slå; einen bey jemand —, svärta en hos någon.

Anglimmen, *v. n.* s. taga eld; utblåsa; glödgas upp.

Angränzen, *v. n.* h. gränsa intill, — ihop.

Angreifen, *v. a. ir.* fatta, taga på el. uti, lägga handen på el. vid; anfalla, angripa; begynna, företaga, taga ihop med; angripa, skada; fräta, förtära; försvaga, matta; beveka, röra; sich —, gripa sig an, bemöda sig, använda alla krafter; sätta sig i kostnad; ej spara; wer Pech angreift, der besudelt sich, ju mer man rör i smutsen, ju värre luktar den; das Tuch greift sich etwas grob an, klädet käns vara något groft.

Angreifend, *adj.* anfalls- ; t. e. an-

greifender Krieg, anfalls-krig: der angreifende Theil, den angripande.
Angreifer, *m.* 3. angripare, den angripande.
Angreifung, *f.* 4. angripande m. m.
Angrenzen, *v. n.* gränsa el. stöta intill.
Angrenzend, *adj.* angränsande, nästliggande, nästgränsande.
Angriff, *m.* 1. vidrörning; anfall, angripande; handtag, grepe, skaft.
Angst*, *f.* 1. ångest, ängslan, oro, fruktan.
Angst, *adv.* es ist el. wird mir —, jag fruktar.
Ängsten, **Ängstigen**, *v. a.* bekymra, oroa, qvälja.
Ängstigung, *f.* 4. oro, ångest, qval.
Ängstlich, *adj.* ängslig, oroad, bekymrad; rädd.
Ängstlichkeit, *f.* 4. ängslan, oroligheт, bekymmer; förlägenhet.
Angstschweiß, *m.* 1. ångestsvett, kallsvett af fruktan.
Angstvoll, *adj.* full af ångest.
Anguck.n, *v. a.* titta el. koxa på.
Angürten, *v. a.* omgjorda.
Angürtung, *f.* 4. omgjordande.
Anhaben, *v. a.* och *n.* h. hafva på sig, bära; verka på, förmå till; ein Wesen an sich haben, hafva ett sätt att vara; einen Fehler an sich haben, hafva ett fel; wenn du nur ein gutes Gewissen hast, so kann dir keiner etwas anhaben, har du endast ett godt samvete, så kan ingen komma åt dig, få något på dig;
Anhaften, *v. n.* hafva, vara behäftad med, fastna, bli fastsittande vid.
Anhäkeln, *v. a.* haka fast el. vid; häkta ihop.
Anhaken, *v. a.* hänga upp, haka fast.
Anhalftern, *v. a.* sätta på grimman; binda fast grimskaftet.
Anhalten, *v. a. ir.* föra närmare, hålla emot; qvarhålla, fasthålla, anhålla; seqvestera, belägga med qvarstad; åter el. mer hopdraga; einen zu etwas —, drifva, förmå, nödga en till något —, *v. n. ir.* h. fastna el. hänga vid; fortfara, påstå, vara; uppehålla, upphöra; stanna, dröja; sich an etwas —, hålla el. fästa sig vid; blifva vid, vara nöjd med något; um etwas —, anhålla om något.
Anhaltend, *adj.* beständig; oupphörlig; oafbruten; sammandragande.
Anhalter, *m.* 3. stöd.
Anhang*, *m.* 1. bihang; parti, anhang, följe; anhängare; medhållare.
Anhangen, *v. n. ir.* h. vidhänga, sitta fast vid; einem, einer Sache —, fästa el. hålla sig vid, lägga sig på, fastna el. hänga vid; bero af; ha någon förbindelse med någon, fatta vänskap för någon.
Anhängen, *v. a.* hänga på, vid el. upp; haka fast, fästa; er hat sich an das Mädchen gehängt, han har fästat sig vid den flickan;

einen Schimpf —, sätt en skamfläck på en; einem eins —, sätta något på en, skaffa en något ondt på halsen; und alles, was dem anhängt, och allt hvad dertill hörer.
Anhänger, *m.* 3. slipadt kristallstycke som hänger i ljuskronor o. d.; löpring; halssmycke som löper på en tråd; anhängare.
Anhängig, *adj.* vidhängande; tillagd, förknippad med; anhängig (vor Gericht); alles, was dem anhängig ist, allt hvad dertill hörer.
Anhänglich, *adj.* tillgifven.
Anhänglichkeit, *f.* 4. tillgifvenhet.
Anhauch*, *m.* 1. Anhauchen, *n.* 3. påblåsning, flåsande emot.*
Anhauchen, *v. a.* blåsa på, flåsa ut sin andedrägt emot.
Anhauen, *v. a.* och *n. ir.* h. hugga till; begynna att hugga; einen Baum —, spjelka af ett träd; die dienlichsten Bäume —, stämpla, kröna de tjenligaste trän.
Anhäufen, *v. a.* lägga i hög, hopa, samla, föröka, uppstapla.
Anhäufung, *f.* 4. hopande; förökning.
Anheben, *v. a.* och *n. ir.* lyfta intill; begynna, börja; begynnas.
Anhebung, *f.* 4. början.
Anheften, *v. a.* häfta el. fästa vid; sy, nästa el. tråckla fast, anslå.
Anheilen, *v.* a. läka fast. —, *v. n.* s. läkas, gro ihop.
Anheilung, *f.* 4. läkande.
Anheim, *adv.* hemma, hemma hos; — fallen, tillfalla; — stellen, hemställa, lemna i ens behag.
Anheischig, *adj.* sich zu etwas — machen, utfästa sig, göra sig förbindlig till något.
Anhelfen, *v. a. ir.* t. e. einem ein Amt, hjelpa en till en tjenst.
Anhenken, *v. a.* hänga på, vid el. upp; haka fast, fästa.
Anher, Anhero, *adv.* hit, här.
Anhetzen, *v. a.* hetsa på, hetsa upp el. emot; uppreta, uppägga.
Anhetzung, *f.* 4. uppäggande, upphetsande.
Anheute, *adv.* i dag, än i dag; bis anheute, intill denna dag.
Anhöhe, *f.* 4. höjd, kulle.
Anhören, *v. a.* höra på, lyssna på el. till; einem etwas anhören, höra något på någon.
Anhörung, *f.* 4. påhörande; åhörande.
Anis, *m.* 1. anis.
Anjagen, *v. n.* h. begynna att jaga; jaga upp och förfölja; komma ridande, springande, i fyrsprång; da kamen sie angejagt, då kommo de ridande i full galopp.
Anjetzt, Anitzt, *adv.* nu, nu för tiden.
Anjochen, *v. a.* pålägga ok.
Ankauf*, *m.* 1. köp; det man köpt; penningar på hand.
Ankaufen, *v. a.* köpa; sich wo —, sätta sig ner någorstädes.
Ankarten, *v. a.* lägga om korten; er hat die Sache schon lange so angekar-

tet, han har redan för länge sedan anlagt saken på detta sätt.
Ankehren, *v. a.* sopa emot, intill; vända till.
Anker, *n.* 3. ankar.
Ankerboje, *f.* 4. ankarboj.
Ankergeld, *n.* 2. Ankerzoll, *m.* 1. hamnpenningar.
Ankergrund*, Ankerplatz*, *m.* 1. ankargrund.
Ankerhaken, *m.* 3. ankarhake, kattgina.
Ankern, *v. a.* ankra, kasta ankar.
Ankerring, *m.* 1. kabbelring.
Ankerruthe, *f.* 4. lägg på ett ankar.
Ankerseil, Ankertau, *n.* 1. ankartåg, kabbeltåg.
Anketteln, *v. a.* fästa med kedja.
Anketten, *v. a.* binda med kedja, fjettra.
Ankitten, *v. a.* kitta el. limma fast.
Anklage, *f.* 4. beskyllning, anklagande, angifvande; angifvelse.
Anklagen, *v. a.* beskylla, anklaga, angifva.
Ankläger, *m.* 3. anklagare, angifvare.
Anklammern, *v. a.* fästa med murband; haka fast; sich an etwas anklammern, hålla sig fast vid något.
Anklammerung, *f.* fästande med murband; fasthakande.
Ankleben, *v. a.* limma; klistra fast, vid el. på. —, *v. n.* s. hänga el. fastna vid, klibba vid el. sig fast; diese Schwachheit kleb ihm von Jugend auf an, denna svaghet följer honom ifrån ungdomen.
Ankleben, *n.* 3. vidhängande &c.
Ankleiben, *v. a.* limma, klistra fast, vid el. på.
Ankleibung, *f.* fastlimmande.
Ankleiden, *v. a.* kläda, påkläda.
Ankleidung, *f.* 4. påklädande.
Ankleistern, *v. a.* påklistra, klistra el. limma fast, fästa med klister el. lim.
Ankleisterung, *f.* 4. påklistrande.
Anklemmen, *v. a.* klämma till.
Anklingeln, *v. a.* ringa; stöta ihop glasen, klinga.
Anklopfen, *v. n.* klappa på (en dörr &c.).
Anknebeln, *v. a.* vrida åt, snöra ihop.
Anködern, *v. a.* locka med bete.
Anknöpfen, *v. a.* knäppa på el. vid.
Anknüpfen, *v. a.* sammanbinda; åter begynna, åter komma till.
Ankommen, *v. n. ir.* ankomma, anlända, framkomma, komma el. hinna fram; gut od. übel ankommen, blifva väl el. illa emottagen; råka illa ut; unrecht —, misstaga el. irra sig; es kam mir eine Lust an, det föll mig in att, jag hade lust att; es kommt ihm auf Geld nicht an, han aktar intet penningar; der Schlaf kam mir an, jag blef för sömnig; einem sauer ankommen, kosta på för en; damit kommt er bey mir nicht an, dermed kommer han ej fram

mig; seine Tochter kam gut an, hans dotter blef väl gift; einem —, komma åt, få hugg på någon; was kommt dir an? hvad går åt dig? hvad fattas dig? hvad får du för inbillningar?

Ankömmling, *m.* 1. nykomling.

Ankoppeln, *v. a.* koppla ihop.

Ankörnen, *v. a.* locka, inleda, reta.

Ankriechen, *v. n. ir.* s. närma sig el. nalkas genom krypande.

Ankündigen, *v. a.* förkunna, kungöra, tillsäga, anmäla; gifva tillkänna, antyda.

Ankündigung, *f.* 4. kungörelse; förkunnande; laglig tillsägelse el. kungörelse; underrättelse, antydan.

Ankunft*, *f.* ankomst, framkomst; härkomst.

Ankünsteln, *v. a.* konstla vid, påsätta något med konst.

Ankuppeln, *v. a.* koppla ihop.

Ankuppelung, *f.* 4. ihopkopplande.

Anlachen, Anlächeln, *v. a.* le, småle, smila åt, se mildt på.

Anlage, *f.* 4. bilaga; grund; anläggning, plan; utkast (till en målning); anläggning, inrättning (af en trägård); plantering, planteringsställe; grundläggning; pålaga, utlaga; skattläggning; anlag, fallenhet.

Anlände, *f.* 4. landningsställe.

Anlanden, *v. n.* s. gå i land, ankomma, anlända.

Anlandung, *f.* 4. ankomst, framkomst; anländande.

Anlangen, *v. n.* s. och h. anlända, ankomma; angå, beträffa, vidkomma.

Anlangend, *adv.* beträffande, vidkommande, rörande, angående, hvad angår el. beträffar.

Anlangung, *f.* 4. ankomst, anländande.

Anlaß*, *m.* 1. utseende, sken, sannolikhet; anledning, tillfälle, orsak. driffjäder.

Anlassen, *v a. ir.* låta hafva på (en klädning &c.); släppa (hundarne) på; öppna (en qvarns dammlucka); einen (übel)—, snäsa en; sich —, *v. r. ir.* likna sig till, hafva utseende af, synas; gifva hopp om sig; förändra el. förvandla sig; arta sig.

Anlauf, *m.* 1. steg som man tar tillbaka, för att göra längre hopp el. språng, skutt; landningsställe; storm, anfall; tillväxt, stigande; flödande, vattenflöde, tillflytning; er hat großen Anlauf, han har mycket tillopp.

Anlaufen, *v. n. ir.* s. börja att löpa; taga skutt; stöta, löpa på el. emot; stiga, tilltaga, ökas; svälla; uppsvälla, tilltaga, tillväxa; sitta fast; vara qvar; börja mögla, förskämmas; rostas, bli rostig; bli rödt el. rödbrunt (papper); blau — lassen, göra blå; bronzera; übel —, råka illa ut;

er wird von vielen angelaufen, många ligga öfver honom; der Spiegel ist angelaufen, spegeln är fuktig, svettar.

Anlegen, *v. a.* taga på sig; ställa, sätta, lägga på, intill, emot el. vid; använda; binda med kedja, fjettra; lägga an (en bössa &c.); göra utkast till (en målning); anlägga, inrätta, stifta; grunda, grundlägga; sätta (pålagor, skatt); pålägga (skatt); sätta eld på; anlägga (sorg); aftala, öfverlägga om (en plan, en sak), es war darauf angelegt, man hade för afsigt att.... sich anlegen, lägga, ställa sig emot; ställa sig med ryggen emot; lägga sig på, fästa sig vid; bey einem Schiffe anlegen, lägga långskepps; der Rost legt sich am Eisen an, rosten angriper jernet; einem Faße Reife anlegen, banda en tunna; mit ihm ist es nicht angelegt, det är ej bevändt med honom; ein Schloß anlegen, sätta, hänga för ett lås.

Anlegeschloß†, *n.* 2. hänglås.

Anlegung, *f.* 4. påtagande, påläggande; användande, m. m.

Anlehen, *n.* 3. Anleihe, *f.* 4. lån (af någon).

Anlehnen, *v. a.* stödja el. sätta intill el. emot; die Thür anlehnen, ställa dörren på glänt; der rechte Flügel lehnte sich ans Dorf, den högra flygeln slöt sig intill byn.

Anleimen, *v. a.* limma vid, på el. fast.

Anleiten, *v. a.* leda, handleda, undervisa.

Anleiter, *m.* 3. handledare.

Anleitung, *f.* 4. anvisning, handledning, undervisning; anledning; tillfälle.

Anleuchten, *v. n.* skina, lysa på; lysa någon i ansiktet.

Anliegen, *v. n. ir. h.* sluta intill, passa; ligga näst intill, vägg i vägg med, vara nära intill; einem —, träget anhålla hos en, öfverligga en; dies liegt mir sehr an, detta ligger mig mycket om hjertat; sichs angelegen seyn lassen, låta sig vara angeläget; an der Sache lag ihm sehr viel, den saken var af mycken vigt för honom; an ihm ist mir nichts gelegen, jag bryr mig icke om honom.

Anliegen, *n.* 3. sorg, bekymmer, oro, fördel, bästa; begäran, ansökning.

Anloben, *v. a.* berömma, rekommendera.

Anlocken, *v. a.* locka, inleda, förleda, förfölja; locka, reta; sätta agn, lockmat på el. för; tillvinna, locka, ådraga.

Anlockung, *f.* 4. retelse, frestelse; lockmat, agn, bete; förförelse, förledande.

Anlöthen, *v. a.* löda vid el. fast.

Anmachen, *v. a.* fastgöra, fästa vid el. till, förena med; kr...

tillreda, tillaga; blanda; förfalska, el. kypra upp; Feuer —, göra el. tända upp eld; sich an eine Sache machen, angripa en sak.

Anmahnen, *v. a.* uppmana, förmana, påminna; uppmuntra; kräfva.

Anmahnen, *n.* 3. Anmahnung, *f.* 4. uppmanande, förmaning; kräfvande.

Anmalen, *v. a.* slätmåla, anstryka.

Anmarsch*, *m.* 1. annalkande, antågande.

Anmarschiren, *v. n.* ſ. marschera fram, nalkas; vara i antågande.

sich Anmaßen, *v. r.* tillegna, tillskansa el. tillvälla sig, göra anspråk på, kräkta åt sig.

Anmaßend, Anmaßlich, *adj.* förmäten, öfvermodig, inbilsk.

Anmaßung, *f.* 4. orättmätigt tillvällande anspråk, förment el. påstådd rätt; inbillning om el. förtroende till sig sjelf.

Anmauern, *v. a.* mura till, på el. vid.

Anmelden, *v. a.* anmäla.

Anmeldung, *f.* 4. anmälan.

Anmerken, *v. a.* märka, anmärka; einem etwas anmerken, märka något på någon.

Anmerker, *m.* 3. anmärkare.

Anmerkung, *f.* 4. anmärkning, rön.

Anmerkungswerth, *adj.* anmärkningsvärd, märkelig.

Anmessen, *v. a. ir.* märka taga mått el. märka af el. till; proportionera, jemka, ställa, inrätta, lämpa efter.

Anmurren, *v. a.* knorra, knota emot.

Anmuth, *f.* behag, täckhet, ljuflighet.

Anmuthen, Se Ansinnen.

Anmuthig, *adj.* behaglig, täck, angenäm, förtjusande; intagande.

Anmuthigkeit, Se Anmuth.

Annageln, *v. a.* fastspika, fastnagla.

Annagelung, *f.* 4. fastspikande, fastnaglande.

Annagen, *v. a.* gnaga på; der Käse ist von den Mäusen angenaget, osten är råttäten.

Annahen, Annähern, *v. n.* ſ. nalkas, närma sig, komma närmare.

Annähen, *v. a.* sy fast, vid el. till.

Annäherung, Annahung, *f.* 4. annalkande, närmande.

Annahme, *f.* 4. antagande; emottagande.; accept.

Annehmen, *v. a. ir.* antaga; emottaga; taga på sig; antaga, godkänna; antaga i tjenst; omfatta, antaga, supponera, förutsätta, antaga, hålla före; (an Kindes Statt) upptaga för sitt el. såsom eget barn, sich einer Sache —, befatta sig med, blanda sig uti något, åtaga sig något, vara mån om, taga del uti något; sich eines —, lägga sig ut för någon, försvara någon; sich etwas —, vinlägga sig om, lägga sig på.

Annehmlich, *adj.* antaglig, emottaglig, befogad; behaglig, angenäm.

Annehmlichkeit, *f.* 4. behag, behaglighet, täckhet, nöje, fägring.
Annehmung, *f.* 4. antagande; accept; emottagning, antagning, intagning; — an Kindes Statt, upptagande till eget barn.
Annefeln, *v. a.* sy vid, fast.
Annieten, *v. a.* nåda, fastnåda.
Annoch, *adv.* ännu.
Annulliren, *v. a.* tillintetgöra.
Anordnen, *v. a.* inrätta, ställa i ordning; tillställa, anställa; uppställa; gifva order, befallning; anordna, inrätta, stifta; tillsätta; nämna till.
Anordner, *m.* 3. tillställare, den som ställer i ordning, inrättar, har bestyr om något.
Anordnung, *f.* 4. inrättning, uppställning; tillställning, ordning; anordning, befallning, order, förordning; stiftning, inrättning.
Anpacken, *v. a.* fatta el. taga i; gripa och klämma; anfalla, angripa.
Anpackung, *f.* 4. fattande uti; angripande.
Anpappen, *v. a.* påklistra.
Anpassen, *v. a.* passa till; försöka; påpassa; tillämpa, lämpa efter.
Anpassend, *adj.* enlig, öfverensstämmande.
Anpfählen, *v. a.* fästa, fastbinda vid en påle; befästa med el. genom pålar.
Anpfeifen, *v. a.* pipa el. hvissla åt någon.
Anpfeifung, *f.* 4. hvisslande åt.
Anpflanzen, *v. a.* plantera på el. vid; sich (wo) —, sätta sig ned.
Anpflanzer, *m.* 3. nybyggare.
Anpflanzung, *f.* 4. plantering; nybygge.
Anpflöcken, *v. a.* pinna, nagla fast.
Anpflöckung, *f.* 4. pinnande, fastnaglande.
Anpoltern, *v. n.* h. dundra på.
Anpichen, *v. a.* becka fast, fästa med beck.
Anpissen, *v a.* pissa på el. emot.
Anpochen, *v. a.* klappa, bulta på.
Anprallen, *v. n.* f. springa el. stussa emot.
Anpreisen, *v. a. ir.* prisa, berömma.
Anpreisung, *f.* 4. rekommendation.
Anprellen, *v. a.* kasta, slänga emot.
Anprobiren, *v. a.* försöka, probera.
Anputz, *m.* 1. prydnad, zirat, grannlät.
Anputzen, *v. a.* pryda, göra grann.
Anquicken, *v. n.* f. amalgamera. (kem.)
Anranken, *v. a.* fästa vid med rankor, qvistar &c.
Anrathen, *v. a. ir.* råda till, tillstyrka, öfvertala.
Anrathen, *n.* 3. Anrathung, *f.* 4. tillstyrkan, öfvertalande.
Anrauchen, *v. a.* röka första gången; einen anrauchen, röka el. på någon.

Anräuchern, *v. a.* röka på (med rökelse).

Anrechnen, *v. a.* räkna på, skrifva på ens räkning, uppföra i räkning; tillräkna, beskylla, påbörda.

Anrechnung, *f.* 4. påräknande, upptagande i räkning; tillräknande.

Anrede, *f.* 4. tal till någon; tal, offentligt tal.

Anreden, *v. a.* tala till, ställa sitt tal till; hålla tal till; einen um etwas —, anhålla hos en om något.

Anregen, *v. a.* uppägga, reta; omnämna, omröra, anföra; angeregtermaßen, såsom omrördt el. nämndt är.

Anregung, *f.* 4. retelse; auf Anregung des Geistes, af andans drift; Anregung eines Spruchs, ett språks anförande el. omrörande.

Anreiben, *v. n.* h. gnida, skubba, på el. emot; Farben —, rifva färgor.

Anreichen, *v. n.* h. räcka åt; angå.

Anreihen, *v. a.* uppträda, träda på el. igenom; träckla, nästa el. fästa med långa styng.

Anreißen, *v. a.* börja att rifva; skära i, göra hål i, skära en bit el. första stycket ur.

Anreiten, *v. n. ir.* s. rida på, åt el. emot; bey einem —, rida in hos någon på vägen; angeritten kommen, komma ridandes.

Anreitzen, *v. a.* reta, uppägga, drifva, uppmuntra; uppreta, reta; locka, föranleda.

Anreitzung, *f.* 4. uppäggande, frestelse; retelse, behag, förtjusning.

Anrennen, *v. n. ir.* s. löpa, ränna på el. emot; komma springande, springa till, fram, skocka sig; übel —, råka illa ut.

Anrichten, *v. a.* tillreda, tillaga, anrätta; åstadkomma, förorsaka; einem od. für einen —, anrätta åt någon.

Anrichtlöffel, *m.* 3. stor sked, slef som nyttjas vid anrättningar, köksslef.

Anrichttisch, *m.* 1. köksbord.

Anriechen, *v. a.* och *n. ir.* h. vädra el. lukta på, känna lukten af, få el. hafva väder om.

Anriechung, *f.* 4. luktande på.

Anritzen, *v. a.* rispa, rifva, klösa på.

Anrollen, *v. a.* rulla, vältra emot el. till. —, *v. n.* h. och s. rulla, kullra fram.

Anrosten, *v. n.* s. fästa genom rost.

Anrücken, *v. n.* s. och *a.* nalkas, komma närmare, närma sig; flytta, föra närmare, rycka intill.

Anrückung, *f.* 4. annalkande; flyttande intill.

Anrufen, *v. a. ir.* skrika, ropa på anropa, åkalla; bönfalla om; zum Zeugen anrufen, kalla, taga till vittne.

Anrufung, *f.* 4. anropande, åkallan

Anrühmen, Se Anpreisen.
Anrühren, *v. a.* röra vid, taga på; röra ihop (deg m. m).
Anrührung, *f.* 4. vidrörning.
Ans (an das) Se An.
Ansage, *f.* 4. tillsägning, underrättelse, förkunnande; laglig tillsägelse el. kungörelse.
Ansagen, *v. a.* tillsäga, underrätta; kungöra, tillkännagifva; bekänna (i spel); gerichtlich —, stämma el. kalla in för rätten; sich einem ansagen lassen, låta anmäla sig hos någon.
Ansagung Se Ansage.
Ansaß, *m.* 4. bofast man.
Ansässig, *adj.* bosatt, boende, bofast.
Ansatz*, *m.* skarf, tillsatt stycke; skofvor; steg som man tar tillbaka, för att göra längre hopp el. språng; anfall; prissättning, värdering; munnstycke (på blåsinstrument); ansatts att blåsa det; anlag, håg, fallenhet, böjelse; Steueransatz, skattläggning.
Ansaugen, *v. n. h.* börja att suga; suga sig fast.
Anschaffen, *v. a.* anskaffa, förskaffa, köpa.
Anschaffung, *f.* 4. anskaffande, förskaffande.
Anschälen, *v. a.* börja att skala.
Anschauen, *v. a.* åskåda, se på.
Anschauen, *n.* 3. Anschauung, *f.* 4. åskådande, beseende, skådning; åskådning.
Anschauend, Anschaulich, *adj.* åskådande; åskådlig.
Anschein, *m.* 1. utseende, sken, liknelse; dem Anscheine nach, till utseende.
Anscheinen, *v. a. ir.* skina el. lysa på.
Anscheinend, *adj.* ögonskenlig; synbar, skenbar.
sich Anschicken, *v. reg.* laga sig till; göra sig färdig till, beredas.
Anschickung, *f.* 4. tillagande, tillredning.
Anschieben, *v. a. ir.* skjuta, flytta el. skufva fram el. till. —, *v. n. h.* slå först (i kägelspel).
Anschielen, *v. a.* bliga, snegla på.
Anschielung, *f.* 4. bligande, sneglande på.
Anschießen, *v. a. ir.* skjuta för första gången med; kungöra genom skott; hopfoga, förena. —, *v. n. ir.* skjuta först; springa till, fram; springa emot; gränsa intill; skjuta upp el. i vädret; (zu Krystallen — oder lassen) kristallisera sig; er kam wie ein Pfeil angeschossen, han kom som en pil.
Anschiffen, *v. a.* segla el. lägga intill el åt, hamna.
Anschimmeln, *v. n. s.* möglas.
Anschirren, *v. a.* sela på, spänna för.
Anschirrung, *f.* 4. påselande, förspännande, betslande.
Anschlag*, *m.* 1. anslag, kungörelse; stöt, sammanstötning; slag (på en bössa); skjut-

värdering, kostnadsförslag, öfverslag; anslag, uppsåt, stämpling; råd, förslag; in Anschlag bringen, kommen, taga, komma i beräkning, i betraktande.
Anschlagen, *v. a. ir.* slå emot; klämta; fästa, binda; anslå, kungöra genom plakat; spika fast; lägga an (en bössa); tråckla, fästa med långa styng; värdera, skatta, taxera; Feuer —, slå eld. —, *v. n.* h. och s. slå emot; skälla; göra verkan; lyckas; ihm schlägt alles an, alting lyckas för honom; der Vogel, der Hund schlägt an, fogeln sjunger, hunden skäller; ein angeschlagener Hecht, en fylld gädda.
Anschlagfaden*, *m.* 3. tråckling.
Anschlägig, *adj.* fintlig, fyndig; listig, illistig, förslagen
Anschlagzettel, *m.* 3. offentligt anslag; affiche.
Anschleichen, *v. n. ir.* s. snugga, slinka,
Anschlenkern, Anschludern, *v. a.* slänga emot.
Anschließen, *v. a. ir.* fästa med ett hänglås, sätta i band, binda med kedja; fjettra; innesluta; hopfoga, förena; hoptränga, sammantrycka, göra trängre el. tätare; sich an einen —, förena sig med någon; *v. r. ir.* sluta, passa, gå ihop; sich hinten, anschließen, ställa sig ibland eftertropparne; das angeschlossene Schreiben, hosgående bref.
Anschluß*, *m.* 1. tilläggning, tillsats, bihang; bifogadt bref m. m.
sich Anschmeicheln, *v. r.* ställa sig in, innästla sig genom smicker.
Anschmeißen, *v. a. ir.* kasta häftigt emot.
Anschmelzen, *v. a.* smälta vid el. på. —, *v. n. ir.* s. smälta vid.
Anschmieden, *v. a.* välla (jern); lägga i bojor.
sich Anschmiegen, *v. r.* smyga sig in till; kröka, böja sig till; sakta el. oförmärkt insmyga sig, innästla sig.
Anschmieren, *v. a.* smörja på; einem verlegene Waaren anschmieren, narra på en förlegadt gods.
Anschmitzen, *v. a.* påsmeta; einem etwas —, sätta en skamfläck på någon.
Anschnallen, *v. a.* spänna igen el. fast.
Anschnarchen, Anschnauben, Anschnauzen, *v. a.* snäsa, bemöta tvärt, ohöfligt, hårdt tilltala el. handtera.
Anschneiden, *v. a. ir.* skära i, skära en bit el. första stycket ur; öppna genom skärning.
Anschnitt, *m.* 1. skåra, skärning, inskärning; första stycket man skär af något; snitt.
Anschnüren, *v. a.* snöra, draga åt; uppträda, träda på el. igenom.
Anschove, *f.* 4. ansjovis.
Anschrauben, *v. a.* fastskrufva.
Anschreiben, *v. a. ir.* uppskrifva,

uppteckna; mit doppelter Kreide anschreiben, skrifva sju för två; übel bey einem angeschrieben seyn, stå illa anskrifven hos någon.

Anschreyen, *v. a. ir.* einen, skrika, ropa, åt el. på en.

Anschreiten, *v. n. ir.* f. skrida åt intill.

Anschrote, *f.* 4. kant, list (på tyg).

Anschub, *m.* 1. den — haben, hafva första stöten el. kastet.

Anschuhen, *v. a.* såla, förfota.

Anschüren, *v. a.* laga om elden; underblåsa.

Anschuß*, *m.* 1 första skottet.

Anschütten, *v. a.* ösa, hälla el. slå på, till el. emot; fylla, uppfylla.

Anschwämmen, *v. a.* upplanda, tillanda.

Anschwämmung, *f.* 4. upplandning, tillandning.

Anschwärzen, *v. a.* svärta, göra svart; svärta, illa afmåla el. berykta.

Anschwärzung, *f.* 4. svärtande, förtal, vanrykte.

Anschwatzen, *v. a.* prångla på en med mycket prat.

Anschweißen. *v. a.* välla ihop.

Anschwellen, *v. a.* uppblåsa, göra svällande, göra tjockare, el. större. *v. n. ir.* f. svälla, uppsvälla, stiga.

Anschwimmen, *v. n. ir.* f. simma intill, åt el. emot; er kam angeschwommen, han kom simmandes.

Ansegeln, *v. n.* f. segla åt el. intill.

Ansehen, *v. a. ir.* se på, betrakta; tåla, fördraga; straffa, näpsa; auf etwas angesehen seyn, syfta på något; einen scheel —, afvundas någon; einem etwas —, se något på en; einen für etwas —, anse en för något.

Ansehen, *n.* 3. beseende; utseende, utvertes anseende, min; anseende, aktning, myndighet; ohne — der Person, utan anseende till personen; Allem Ansehen nach, efter allt utseende; einem von — kennen, känna någon till utseende; er will das — haben, als ob er es recht wohl meinte, han vill hafva utseende af att mena mycket väl.

Ansehnlich, *adj.* ansenlig, betydlig; af vackert utseende; viktig, maktpåliggande, ansenlig; vördnadsvärd, aktningsvärd; einen ansehnlich bewirthen, hederligen undfägna någon.

Ansehnlichkeit, *f.* 4 fördelaktigt utseende; utvertes anseende; höghet, värdighet, glans.

Ansehung, *f.* 4. in —, i afseende på; i anseende till, i betraktande af.

Ansetzen, *v. a.* tillsätta, tillägga; tillämpa; sätta åt, fästa vid, förena med; uppföra i räkning; värdera, skatta, taxera; bestämma, utsätta (en dag &c.); attaquera, angripa; sich —, fästa el. hålla sig vid. —, *v. n.* f. taga skutt (för att springa &c.); Land ansetzen, tillanda, upplanda.

Ansicht, *f.* 4. skådning, åsyn, utseende; utsigt; åsigt.

Ansichtig, *adj.* —, werden, bli varse.

sich **Ansiedeln**, *v. r.* sätta sig ned och bo.

Ansieden, *v. n. ir.* h. börja sjuda, koka.

Ansinnen, *v. a. ir.* (einem etwas) anmoda om, begära.

Ansinnen, *n.* 3. Ansinnung, *f.* 4. anmodan, begäran.

Ansitzen, *v. n. ir.* h. sitta, hänga vid; oben ansitzen, sitta främst.

Anspann*, *m.* 1. spann, förspann; ombytes-hästar, friska hästar.

Anspannen, *v. a.* spänna för; spänna, sträcka, utsträcka, uppspänna; seine Kräfte anspannen, använda sina krafter.

Anspannen, *n.* 3. Anspannung *f.* 4. förespänning: spänning, utsträckning; användande.

Anspeyen, *v. a. ir.* spotta på el. emot.

Anspielen, *v. a.* börja spela, spela först ut; auf etwas —, syfta, alludera på något.

Anspielung, *f.* 4. åsyftning.

Anspießen, *v. a.* spetsa, sätta på spett; stinga, borra tvärt igenom.

Anspinnen, *v. a ir.* spinna vid el. fast; bringa å bane, börja; anlägga, tillställa, stämpla.

Anspitzen, *v. a.* spitsa, göra udd på el. uddhvass,

Anspornen, *v. a.* sporra; uppelda, [illegible], reta, uppmuntra, pådrifva.

Anspornung, *f.* 4. retelse, uppmuntran.

Ansprache, *f.* 4. tilltal; anspråk; einen in Ansprache nehmen, göra någon tilltal.

Ansprechen, *v. a. ir.* tilltala, ställa sitt tal till, einen um etwas —, bedja en el. anhålla hos en om något. —, *v. n.* h. tala till, med, vid; bey einem ansprechen, hälsa på, besöka en.

Ansprechung, *f.* 4. tilltalande, anhållan.

Ansprengen, *v. a.* låta löpa, springa, galoppera emot el. till; bestänka, bespränga.

Ansprengen, *n.* 3. Ansprengung, *f.* 4. springande, galopperande emot el. till; bestänkande, besprängande; anfall.

Anspruch*, *m.* 1. anspråk, påståënde, rättighet, skäl; besök, påhälsning.

Ansprung*, *m.* 1. steg som man tar tillbaka, för att göra längre hopp el språng; utslag i hufvudet.

Ansprützen, *v. a.* spruta, stänka på.

Anspucken, Se Anspeyen.

Anspülen, *v. a.* tvätta, skölja, fukta. —, *v. n.* h. skölja, föra till el. emot.

Anstalt, *f.* 4. anstalt, tillagning, tillrustning; anstalt, tillställning; inrättning.

Anstammen, *v. n.* s. få i arf.

Anstämmen, *v. a.* stödja emot; anstränga, bemöda sig.

Anstämmung, *f.* 4. stödjande emot; ansträngning, bemödande.

Anstand', *m.* 1. håll (på jagt); anstånd, uppskof, rådrum; betänklighet, tvekan, tvifvelsmål; behag; ställning; skick, maner; anständighet.

Anständig, *adj.* passande, värdig; — seyn, passa el. skicka sig för, anstå; behaga.

Anständigkeit, *f.* 4. tillbörlighet; anständighet; behag, artighet.

Anstandsbrief, *m.* 1. anståndsbref.

Anstarren, *v. a.* stirra, se stint på.

Anstatt, *prep.* med *genit.* i stället för; anstatt meiner, i stället för mig, i mitt ställe.

Anstäuben, *v. a.* damma på, emot.

Anstaunen, *v. a.* se på, betrakta med bestörtning el. förvåning.

Anstaunen, *n.* 3. **Anstaunung**, *f.* 4. påseende, betraktande med förvåning.

Anstechen, *v. a. ir.* slå hål på, slå upp; skära en bit ur; mit Worten anstechen, gifva stickord; merkst du nicht, worauf er ansticht? märker du ej hvarpå han syftar? mit solchen Worten muß mir keiner angestochen kommen, ingen må våga att framkomma med sådana ord för mig.

Anstechung, *f.* 4. (med ord) stickord.

Anstecken, *v. a.* sätta på; sätta på spett; fästa; genomborra el. slå hål på (ett fat); antända, sätta eld på; smitta, ansticka.

Ansteckend, *adj.* smittsam.

Ansteckung, *f.* 4. smitta; besmittelse; antändande; påsättande; uppslående.

Anstehen, *v. n. ir.* h. stå el. ligga intill el. bredvid, stå emot; dröja; tveka, vara villrådig, betänka sig; vara anständig, passande, värdig; passa, skicka sig för, anstå; tycka om, anstå, behaga; willst du mit mir anstehen dieses Gut zu kaufen? vill du vara med om att köpa detta gods? ich will bey dem Handel mit anstehen, jag vill deltaga i handeln.

Anstellen, *v. a.* ställa, sätta emot el. till; anställa, ställa el. laga till, förordna; stifta, förorsaka, åstadkomma; gifva ett embete, m. m.; etwas mit einem —, aftala, öfverlägga med en om något; sich —, ställa sig emot; låtsa, ställa sig som, göra min af att; einen Versuch —, göra ett försök; er stellt sich sehr ungeschickt dabey an, han bär sig dervid mycket oskickligt åt.

Ansterben, *v. n. ir.* s. tillfalla genom någons död.

Ansticheln, *v. a.* gifva stickord.

Anstricken Se **Anstecken**.

Anstieren, *v. n.* h. stirra på.

Anstiften, *v. a.* förorsaka, anstifta, åstadkomma; uppväcka, anstifta; stämpla, tillställa; einem

etwas —, förföra, inråda, en till något.

Anstifter, *m.* 3. upphofsman, anstiftare,

Anstiftung, *f.* 4. ingifvelse, inrådan.

Anstimmnus, *v. a.* intonera, begynna, taga upp, gifva an en ton.

Anstimmung, *f.* 4. början de af en sång, intonerande, upptagande.

Anstinken, *v. n. ir.* h. stinka, lukta illa.

Anstolpern, *v. n.* h. snafva, stappla emot.

Anstoß*, *m.* 1. stöt, motstöt; skarf, tillsatt stycke; ställe der ett bröd blifvit stött i ugnen; anstöt, anfall (af en sjukdom); svårighet, besvärlighet, olägenhet; anledning till förargelse; betänklighet, tvekande; der Stein des Anstoßes, stötestenen; ohne Anstoß, utan att stappla, tveka.

Anstoßen, *v. a. ir.* stöta på, intill el. emot; skarfva ihop; förena sig med; mit den Gläsern —, klinga med glasen. —, *v. n. ir.* h. stöta på, intill, emot; vara, ligga nära intill, stöta intill; gränsa intill; fela, begå ett fel; stöta, förtörna; mit der Zunge —, stamma, hacka litet; läspa, skorra; im Lesen —, stappla, stamma; das stößt gerade gegen die Gesetze an, det är alldeles tvärt emot lagarne.

Anstoßend, *adj.* nästliggande, nästgränsande.

Anstößig, *adj.* stötande, anstötlig, förarglig.

Anstoßnaht*, hopsömning, skarf.

Anstrahlen, *v. n.* h. stråla på.

Anstrecken, *v. a.* utsträcka, se för öfrigt Anstrengen.

Anstreckung, *f.* 4. utsträckning.

Anstreichen, *v. a. ir.* anstryka, påstryka, slätmåla; öfverstryka; anmärka, märka, stryka under. —, *v. n. ir.* h. an etwas —, stryka sakta emot, vidröra sakta.

Anstreichen, *n.* 3. Anstreichung, *f.* 4. påstrykning, anstrykning; anmärkande, understrykning.

Anstreifen, *v. a.* skada på ytan, skubba emot el. på.

Anstrengen, *v. a.* tvinga, nödga, förmå genom våld el. makt; anstränga; alle Kräfte —, använda alla krafter; sich —, bemöda sig, anstränga sig, gripa sig an af yttersta förmåga.

Anstrengung, *f.* 4. ansträngning, bemödande.

Anstrich, *m.* 1. anstrykning, påstrykning; smink; utseende; einer Sache einen guten Anstrich geben, sätta en vacker färg på en sak.

Anstricken, *v. a.* sticka vid el. på.

Anströmen, *v. n.* s. Se Anspülen, Anschwämmen.

Anstücken, *v. a.* skarfva till.

Anstürmen, *v. n.* h. (på en dörr) dundra på, klappa häftigt på.

Anstützen, *v. n.* h. stödja sig vid el. emot.
Ansuchen, *v. a.* um etwas —, göra ansökning, anmoda om något.
Ansuchen, *n.* 3. Ansuchung, *f.* 4. ansökning, anhållan, anlitan, anmodan.
Ansummen, *v. n.* föröka sig, stiga, gå upp.
Antagonist, *m.* 4. motståndare, fiende.
Antasten, *v. a.* vidröra, taga på; antasta, angripa; anfalla; einen an seiner Ehre antasten, förklena någons ära.
Antastung, *f.* 4. vidrörande; antastande, anfall.
Antheil, *m.* 1. andel, lott, del; behörig arfdel.
Anthun, *v. a. ir.* sätta, lägga, ställa till; tillfoga, göra, åstadkomma; sich —, kläda på sig; sich Leid anthun, tillfoga sig något ondt; göra af med sig; es ist ihm angethan, (i dagligt tal), han är förtrollad.
Antichrist, *m.* 4. antichrist.
Antik, *adj.* urgammal, antik.
Antike, *f.* 4. antik, fornlemning.
Antiquarius, *m. pl.* ien för ius. fornälskare, fornforskare.
Antiquität, *f.* 4. fornlemning, antiqvitet.
Antlitz, Se Gesicht.
Antoniusfeuer, *n.* 3. (sjukdom) rosen.
Antrag, *m.* 1. förslag, tillbud, anbud; andragande.
Antragen, *v. a. ir.* tillbjuda, göra anbud, föreslå; auf etwas —, föreslå något; auf etwas vor Gericht antragen, påstå något inför rätten.
Antragung, Se Antrag.
Antreiben, *n.* 3. Antreibung, *f.* 4. påkörande, pådrifvande.
Antrauen, *v. a.* gifta, viga; sich ein Frauenzimmer — lassen, äkta, gifta sig med ett fruntimmer.
Antreffen, *v. a. ir.* träffa, råka på, anträffa.
Antreiben, *v. a. ir.* köra, drifva på el. emot; påtränga, nödga, pådrifva, påyrka; slå in (en spik); hoptränga; einen zu etwas —, uppägga, reta, uppmuntra, pådrifva någon; - *v. n.* s. drifva på emot el. till.
Antreiber, *m.* 3. pådrifvare.
Antreten, *v. a. ir.* trampa till; börja, företaga; till- el. anträda. —, *v. n.* h. göra el. taga första steget; einen um etwas antreten, bedja en om något.
Antretung, *f.* 4. einer Erbschaft, ett arfs tillträdande.
Antrieb, *m.* 1. pådrifning, påyrkan, instinkt, naturlig drift; ingifvelse, inrådan, retelse, uppmuntran, driffjäder; aus eigenem Antriebe, af egen drift.
Antritt, *m.* 1. första steget; början, inträde, ingång; tillträde; anträde; gång; pall.
Antrittspredigt, *f.* 4. inträdespredikan.
Antrocknen, *v. n.* s. torka fast el.

Antwort, *f.* 4. svar, återsvar, gensvar; Rede und Antwort von einer Sache geben, göra redo för en sak, vara ansvarig derför.
Antworten, *v. n.* h. svara, gifva svar.
Anversuchen, *v. a.* probera, försöka.
Anvertrauen, *v. a.* anförtro, ombetro.
Anverwandt, &c. Se Verwandt.
Anverwandter, *m.* böjes som *adj.* anförvandt, slägting, frände.
Anverwandtschaft, *f.* 4. slägtskap, skyldskap.
Anwachs*, *m.* 1. tillväxt, förökning, tilltagande.
Anwachsen, *v. n. ir.* s. växa vid, fast el. till; växa, tilltaga, tillväxa.
Anwalt, *m.* 1. advokat; fullmäktig, ombudsman, kommissionär; syndikus.
Anwaltschaft, *f.* 4. fullmakt, fullmäktigskap.
Anwälzen, *v. a.* välta till.
Anwandeln, *v. impers.* känna sig angripen, påkomma, hafva aning om.
Anwandlung, *f.* 4. anstöt, tillstöt.
Anwartschaft, *f.* 4. expektansbref på en beställning, öfverlefnad, rätt el. försäkran att efterlefva en i en syssla; er hat die nächste Anwartschaft auf diese Güter, han har närmaste anspråket på dessa gods: — auf jemandes Dienst erhalten, få försäkran om tjensten efter någon.
Anweben, *v. a.* väfva vid el. till.
Anwedeln, *v. a.* vifta på el. emot.
Anwehen, *v. a.* blåsa på, emot el. åt.
Anwehung, *f.* 4. påblåsande.
Anweisen, *v. a. ir.* invisa, gifva anvisning till, anvisa; visa, underrätta; ställa el. visa till; einen zu etwas, — hafva uppsigt öfver, leda, handleda, undervisa, lära någon.
Anweisung, *f.* 4. anvisning, invisning; adress, anvisning; undervisning, handledning, underrättelse.
Anweißen, *v. a.* hvitlimma.
Anweißung, *f.* 4. hvitlimning.
Anwendbar, *adj.* användbar, tillämplig, passande, tjenlig.
Anwenden, *v. a. reg.* och *ir.* använda, nyttja, bruka; auf etwas —, lämpa, använda på något; bey ihm ist nichts angewandt, hos honom hjelper ingen ting.
Anwendung, *f.* 4. användande, bruk; påkostning; tillämpning.
Anwerben, *v. a. ir.* värfva, inrullera; förmå, förbinda, in- el. öfvertala; begära, bedja, anhålla om, fria till.
Anwerbung, *f.* 4. värfning, &c.; begäran, ansökning, frieri.
Anwerden, *v. n. ir.* s. hafva afsättning, säljas, göra sig af med.
Anwerfen, *v. a. ir.* kasta på, till el emot. —, *v. n. ir.* h. kasta först, börja.
Anwerfen, *n.* 3. kastande på, till el. emot; första kastet.
Anwesend, *adj.* närvarande.

Anwesenheit, *f.* 4. närvarelse, närvaro.
Anwiehern, *v. a.* gnägga åt, emot.
Anwirken, *v. a.* väfva el. virka vid.
Anwischen, *v. a.* torka, smeta på.
Anwohnen, *v. n.* h. bo vid el. nära intill.
Anwunsch, Se Anwünschung.
Anwünschen, *v. a.* tillönska, önska.
Anwünschung, *f.* 4. tillönskning, önskan.
Anwurf*, *m.* 1. rappning; förkast, första kastet.
Anwürfeln, *v. n.* h. (i tärningspel) kasta först.
Anwurzeln, *v. n.* s. taga rot, slå rötter; er stand wie eingewurzelt, han stod liksom fästad vid jorden.
Anzahl, *f.* 4. antal, myckenhet.
Anzahlen, *v. a.* betala först; afbetala något på den skyldiga summan.
Anzapfen, *v. a.* borra upp, göra el. slå hål på; gifva stickord, gäckas med.
Anzaubern, *v. a.* einem etwas, trolla, häxa på en något.
Anzeichen, *n.* 3. märke, tecken; tecken till något förestående, förebud; tecken, spår.
Anzeichnen, *v. a.* anmärka, anteckna, uppteckna, märka.
Anzeichnung, *f.* 4. anmärkande, anteckning, upptecknande.
Anzeige, *f.* 4. tillkännagifvande; förkunnande, kungörelse; förklaring; förteckning, uppgift; annons; underrättelse; tecken och under, förebud; bevis.
Anzeigen, *v. a.* tillkännagifva; förkunna, kungöra; annonsera; underrätta; förebåda; vara tecken till; förklara; angifva; uppgifva.
Anzeigend, *adj.* betecknande, utvisande, tillkännagifvande.
Anzeiger, *m.* 3. angifvare.
Anzetteln, *v. a.* ränna, uppränna, varpa; anlägga, tillställa, stämpla.
Anziehen, *v. a. ir.* draga till el. emot, draga åt el. ihop; draga till sig; spänna, sträcka, utspänna; spänna åt; taga på sig; kläda på sig; interessera; uppdraga, uppföda; anföra, andraga. —, *v. n. ir.* h. och s. antåga, vara i anmarsch; gå i tjenst; uppsuga, dricka i sig; förorsaka brännande smärtor; die Pferde wollen nicht mehr anziehen, hästarne vilja ej mera draga; gegen den Feind — tåga emot fienden; angezogen kommen, komma påklädd; komma antågandes.
Anziehend, *adj.* dragande; retande, lockande, intagande, angenäm, liflig, täck.
Anzieher, *m.* 3. skohorn; stöfvelkrok.
Anzischen, *v. a.* hväsa, hvissla el. pipa åt el. emot.
Anzucht, Se Zucht.
Anzug*, *m.* 1. antåg, annalkan[illegible] tillträde (till en tjenst); int[illegible]

klädsel, klädning, drägt; ein Anzug Band oder Spitzen, en omgång band eller spetsar.
Anzüglich, *adj.* bitande, retande, stötande, anstötlig, förarglig.
Anzüglichkeit, *f.* 4. skymf, hårdt förolämpande, stickord.
Anzugsrede, = predigt, *f.* 4. inträdestal, - predikan.
Anzünden, *v. a.* antända, itända, tända upp.
Anzwecken, Se Anstechen, Anstickeln.
Anzwecken, *v. a.* fästa med nubbar.
Apfel*, *m.* 3. äpple; der Apfel fällt nicht weit vom Stamme, äpplet faller ej långt ifrån trädet; in einen sauern — beißen, bita en hård nöt.
Apfelbaum*, äppelträd, apel.
Apfelbrey, *m.* Apfelmus, *n.* 1. äppelmos.
Apfelgarten*, *m.* 3. äppelträgård.
Apfelmost, *m.* 1. äppelmust, cider, äppelsaft.
Apfelschimmel, *m.* 3. appelgrå el. appelkastad häst.
Apfelsine, *f.* 4. appelsin.
Apostelgeschichte, *f.* apostlagerningarne.
Apostém, *n.* 1. böld.
Apothek *f.* 4. apotek.
Apothéker, *m.* 3. apotekare.
Appel, *m.* 1. vad, vädjande.
Appellant, *m.* 4. vädjare.
Appellation, *f.* 4. vad, vädjande.
Appellationsgericht, *n.* 1. vädjemålsdomstol.
Appellationsrath*, *m.* 1. råd el. bisittare i en vädjemålsrätt el. domstol.
Appelliren, *v. n. h.* vädja.
Appetit, *m.* 1, aptit, matlust.
Apetitlich, *adj.* aptitlig, begärlig.
Applicatur, *f.* 4. applikation el. applikatur.
Aprikose, *f.* 4. Se Abrikose.
Aquamarin, Se Beryll.
Arbeere, Se Arlesbeere.
Arbeit, *f.* 4. arbete; arbete, syssla; handarbete; arbete, tillverkning; sich an die Arbeit machen, företaga arbetet.
Arbeiten, *v. n. h.* och *a.* arbeta.
Arbeiter, *m.* 3. arbetare.
Arbeitsam, *adj.* arbetsam, idog.
Arbeitsamkeit, *f.* arbetsamhet, idoghet.
Arbeitsbeutel, *m.* 3. sypung, ridicule.
Arbeitslohn, *m.* 1. arbetslön, dagspenning.
Arbeitsleute, *pl.* arbetsfolk.
Arbeitslustig, *adj.* arbetshugad, som har lust för arbete.
Arbeitsmann, *m. pl.* leute. arbetskarl, arbetare, dagsverkare.
Arbeitscheu, *adj.* rädd för arbete.
Arbuse, *f.* 4. vattenmelon.
Arche, *f.* 4. ark.
Archivstücke, *pl.* handlingar uti el. ur archivet.
Arg, *adj.* arg, ond, elak; illsk, illsint; sträng, skarp, hård, svår; einen arg anlassen, gå illa åt en; es zu — machen, öfverskrida måt-

tan; — daran seyn, vara illa utsatt för.

Ärger, *adj.* värre, &c.

Ärger, *m.* 3. förargelse, grämelse, förtret, missnöje, harm, ovilja, harm; vrede.

Ärgerlich, *adj.* förarglig, förtretlig; förtretad, ond; förarglig, anstötlig.

Ärgern, *v. a.* förarga, förtreta, förarga, stöta.

Ärgerniß, *f.* 1. förargelse, förtret, missnöje, harm, ovilja; vrede.

Ärgerniß, *n.* 1. anledning till förargelse; förargelse.

Arglist, *f.* 4. arglistighet, listighet, list; list, förställning, bedräglig konst.

Arglistig, *adj* illistig, listig, bakslug, illparig, förslagen.

Arglos, *adj.* utan falskhet el. förställning, oförställd.

Argsinnig, Se Argwöhnig.

Ärgste, *adj.* den, det värsta.

Argwohn, *m.* 1. misstanka, misstro; misstroende.

Argwohnen, **Argwöhnen**, *v. a.* misstänka, misstro.

Argwöhnig, **Argwöhnisch**, *adj.* misstänksam, misstrogen.

Arithmetik, *f.* aritmetik, räknekonst.

Arithmetiker, *m.* 3. räknemästare.

Arithmetisch, *adj.* aritmetisk.

Arlesbeere, **Arlesfirsche**, *f.* 4. rönnbär.

Arm, *adj.* fattig, arm; behöfvande; ich bedaure das arme Mädchen, jag beklagar den stackars flickan; ein armer Tropf, en stackare; ein armer Sünder, en fattig syndare; en delinqvent.

Arm, *m.* 1. arm; gren; einem unter die Arme greifen, hjelpa en; dem weltlichen Arm überliefert werden, blifva öfverlemnad till den verldsliga domstolen; einem in die Arme fallen oder sich werfen, äfven, taga sin tillflygt till någon.

Armband*, *n.* 2. **Armring**, *m.* 1. armband.

Armbrust*, *f.* 1. armbost.

Armbrustmacher, *m.* 3. **Armbrustschütz**, *m.* 4. armbostmakare, armbostskytt.

Arme, *m.* böjes som *adj.* en fattig, behöfvande.

Armee, *f.* 4. armee, krigshär.

Ärmel, *m.* 3. ärm.

Ärmelaufschlag*, *m.* 1. uppslag på ärmar.

Armenbüchse, *f.* 4. fattigbössa.

Armeneid, *m.* 1. fattigdomsed.

Armenhaus*, *n.* 2. fattighus.

Armenkasten, *m.* 3. **Armenstock***, *m.* 1. fattigbössa.

Armenpfleger, *m.* 3. fattigföreståndare.

Armensteuer, *f. pl. n.* 4. insamling för de fattiga.

Armleuchter, *m.* 3. ljusstake med armar.

Armlehne, *f.* 4. armstöd; stolkarm.

Ärmlich, *adj.* fattig, eländig, [illegible]

Armpolyp, *m.* 4. polyp, trollmask.
Armschiene, *f.* 4. armharnesk; spjäle, ribba.
Armsdick, *adj.* af en arms tjocklek.
Armselig, *adj.* fattig; lumpen, dålig; eländig, usel, ömklig.
Armseligkeit, *f.* 4. fattigdom, armod, uselhet, elände.
Armsessel, *m.* 3. Armstuhl*, *m.* 1. länstol, stol med armstöd.
Armspange, *f.* 4. armband; armspänne.
Armuth, *f.* fattigdom, armod; mein Bischen Armuth, det lilla jag äger.
Ärnte, Se Ernte.
Arolsbeere, Se Arlesbeere.
Aromatisch, *adj.* kryddaktig.
Arrest, *m.* 1. arrest, beslag, qvarstad; (på skepp) embargo; Haus-arrest, civil-arrest.
Arrestant, *m.* 4. fånge; arrestant.
Arretiren, *v. a.* arrestera, sätta i qvarstad, lägga beslag på.
Arsch, *m.* 1. stuss, rumpa, säte; bakände.
Arschbacken, *m.* 3. arsklint.
Arschkerbe, *f.* 4. skåra på sätet.
Arschleder, *n.* 3. grufarbetares, skansgräfvares förskinn.
Arschwisch, *m.* 1. papper att torka sig bak.
Arschwolf*, *m.* 1. afskafvet el. hudlöst ställe el. ridsår på stussen.
Art, *f.* 4. art, slag, sort; egenskap, beskaffenhet; sätt, vis; natur; bruk, vis, sedvana; sinnesart, böjelse; afvel, slägte; sätt att vara, ej väsentlig egenskap; ein Kind guter Art, ett barn af god böjelse; keine — haben, ej passa, skicka sig; aus der — schlagen, vanslägtas; Art läßt nicht von —, naturen kan icke än ras; som föräldrarne äro, så blifva barnen.
Arten, *v. n.* h. och s. likna, vara lik, bråś på; göra framsteg, tilltaga, förkofra sig, komma fort, trifvas, lyckas; ein wohlgearteter junger Mensch, en välartad yngling.
Artig, *adj.* artig, behaglig, smånätt, täck, småtäck, hygglig; vacker och prydlig; galant, artig, höflig; nöjsam, rolig, angenäm; beskedlig, sedig; underlig, besynnerlig.
Artigkeit, *f.* 4. artighet, behaglighet, täckhet, behag, nöje, höflighet el. grannlåt som säges åt fruntimmer.
Artischocke, *f.* 4. ärtskocka.
Artischockenkäse, -boden, *m.* 3. ärtskocksbotten.
Arzney, *f.* 4. läkemedel, medikament, läkdom, botmedel.
Arzeneyen, *v. a.* gifva in medikament. —, *v. n.* h. medicinera.
Arzeneygelehrsamkeit, -kunst, -wissenschaft, *f.* läkarkonst el. vetenskap.
Arzeneykästchen, *n.* 3. resapotek, husapotek.
Arzeneymittel, *n.* 3. läkmedel, botmedel.

Arzeneytrank*, *m.* 1. medicinerande dryck.
Arzt*, *m.* 1. läkare.
Arztlohn, *m.* 1. läkare-arfvode.
Asand, *m.* 1. dyfvelsträck.
Asbest, *m.* 1. berglin
Asch*, *m.* 1. potta, kanna, kruka, krus; burk, soppskål, terrin.
Asche, *f.* aska
Äsche, *f.* 4. ask, askträd Se Esche.
Aschenbrenner, *m.* 3. askbrännare.
Aschenfarbe, Aschfarbe, *f.* 4. askfärg
Aschenfarbig, Aschfarbig, *adj.* askfärgad, askgrå.
Aschenherd, *m.* 1. =loch*, *n.* 2. askrum.
Aschenkrug*, =topf*, *m.* 1. urna.
Aschenkuchen, *m.* 3. sort bröd som gräddas i het aska, glödkaka.
Aschentuch*, *n.* 2. sil el. duk hvarmed lut silas.
Äscher, *m.* 3. garfvarkalk el. kar.
Aschermittwoche, *f.* 4. askonsdag, onsdagen näst före påsk.
Äschern, *v. a.* förvandla i aska; taga håren af huden med kalk.
Aschgrau, *adj.* askgrå.
Aschich, Aschig, *adj.* askig, askaktig.
Aschkuchen, *m.* 3. glödkaka, askkaka, kaka som gräddas i het aska.
Äspe Se Espe.
Asphodille, Asphodillwurz, *f.* 4. asfodillrot.
Assecurant, *m.* 4. assuradör.
Assecuranz, *f.* 4. assekurans.
Assecuriren, *v. a.* assekurera.

Assel, *f.* 4. Asselwurm*, *m.* 1. gråsugga.
Assignat, *n.* 1. assignat (ett pappersmynt).
Aß*, *n.* 1. ess (i kort); äss i (vigt).
Ast*, *m.* 1. gren; knut, knöl.
Ästhetik, (e långt) *f.* estetik.
Ästhetisch, *adj.* estetisk.
Ästig, Astig, *adj.* grenig; knutig, knölig; qvistig.
Ästling, *m.* 1. ung fågel, som endast hoppar emellan qvistarne, men ej vågar sig i höjden.
Astronomie, ꝛc. Se Sternkunde.
Astronomisch, *adj.* astronomisk.
Astwerk, *n.* 1. grenarne på trän; löfverk (på tyger).
Atheist, *m.* 4. ateist, Gudförnekare.
Atheisterey, *f.* 4. ateism.
Atheistisch, *adj.* ateistisk.
Athem, *m.* 3. anda; andedrägt; schweren Athem holen, hafva svårt för att andas; den letzten — von sich geben, dö, gifva upp andan; sich au er — laufen, springa sig andtruten.
Athemholen, *n.* 3. andedrägt.
Athemlos, *adj.* andelös, andtruten.
Athemzug*, *m.* 1. andedrag, andedrägt, andetag.
Äther, *m.* 3. eter.
Ätherisch, *adj.* eterisk.
Athmen, *v. n.* h. och *a.* andas; hemta andan, få luft; lukta, gifva lukt ifrån sig.
Atlaß, *m.* 1. satin, atlas, sars, sidensars; atlas, kartsamling.

Atlassen, *adj.* af atlas; &c.; väfd, fin, glatt som satin, &c.
Atlaßband*, *n.* 2. atlasband, sidensarsband.
Atlaßbeere, Se Arlesbeere.
Atlaßweber, *m.* 3. atlas- el. sidensarsväfvare.
Attestat, *n.* 1. skriftligt betyg, attest.
Attestiren, *v. a.* intyga, attestera.
Attich, *m.* 1. fläderbuske.
Atzel, *f.* 4. tvestjert.
Ätzen, *v. a.* mata (fågel); lägga ut lockmat; gravera med skedvatten; gravera (ett kopparstycke); bränna, fräta.
Ätzend, *adj.* frätande.
Ätzkunst, *f.* konsten att gravera, etsa.
Ätzmittel, *n.* 3. frätmedel.
Au! *interj.* aj! ack!
Auch, *konj.* ock, också, äfven, jemväl, äfvenväl; — nicht, ej heller; wenn —, om också, om än, fastän.
Auction, *f.* 4. auktion.
Auctionator, *m.* 6. utropare; mäklare vid auktioner.
Audienz, *f.* 4. audiens, företräde.
Auditeur, *m.* 1. auditör.
Aue, *f.* 4. slätmark, fält, betesmark.
Auerhahn*, *m.* 1. tjäder, tjädertupp.
Auerhenne, *f.* 4. tjäderhöna.
Auerochs, *m.* 4. vildoxe, uroxe.
Auf, *prep.* med *Dat.* och *Ackus.* på; upp, uppe; öfver; om; till, efter; auf daß,* *konj.* på det att; auf! *interj.* upp! friskt! nå, välan! auf und nieder gehen, gå fram och tillbaka; auf gut Glück, i Guds namn; på obetänksamt sätt.
Aufackern, *v. a.* köra upp åkern, träda.
Aufarbeiten, *v. a.* sluta, fullända sitt arbete; upparbeta; öppna med all makt.
Aufätzen, Aufbeitzen, *v. a.* fräta upp, etsa upp; öppna genom frätmedel.
Aufbauen, *v. a.* uppbygga.
Aufbäumen, *v. a.* och *n.* h. uppränna; lägga ikring stocken; stegla sig.
Aufbauung, *f.* 4. uppbyggande.
Aufbehalten, *v. a. ir.* behålla på; förvara, bevara, gömma, spara.
Aufbeißen, *v. a. ir.* bita upp.
Aufbersten, *v. n. ir.* f. spricka, brista, gå sönder, remna.
Aufberstung, *f.* 4. uppspricking, bristande, remnande.
Aufbeugen, *v. a.* Aufbiegen, *v. a. ir.* vika, böja upp.
Aufbewahren, *v. a.* förvara, gömma.
Aufbieten, *v. a. ir.* lysa på; utropa, kungöra; uppbåda, befalla att gripa till vapen; sammankalla; er ward aufgeboten, det lystes för honom; alle seine Kräfte —, använda alla sina krafter.
Aufbinden, *v. a. ir.* uppbinda, uppfästa; binda på; upplösa; einem etwas —, inbilla en något.

Aufbindung, *f.* 4. uppfästande; påbindande; upplösning; inbillande.
Aufblähen, *v. a.* sich, uppblåsas, vara högmodig.
Aufblasen, *v. a.* uppblåsa, fylla med väder, göra svällande el. uppsvullen; göra uppblåst, högmodig; sich —, blifva uppblåst, inbilsk.
Aufblasen, *v. a. ir.* uppblåsa, göra stind med väder; blåsa upp, öppna genom blåsande; blåsa på trompet &c.; uppväcka genom blåsande, blåsa vaken; sich —, blifva uppblåst, högmodig.
Aufblättern, *v. a.* blädra upp.
Aufbleiben, *v. n. ir.* s. blifva uppe, vaka; blifva öppen.
Aufblicken, *v. n.* h. se upp, slå upp ögonen.
Aufblühen, *v. n.* s. öppna sig, spricka ut.
Aufbohren, *v. a.* borra upp.
Aufborgen, *v. a.* borga, låna.
Aufbot, *m.* 1. uppbådande till krig &c.; offentligt utrop af en befallning eller påbud.
Aufbraten, *v. a.* steka upp el. på nytt.
Aufbrauchen, *v. a.* bruka upp.
Aufbrausen, *v. n.* s. åstadkomma jäsning el. brusande; uppsjuda, kasta bublor, vara i jäsning; förifra sig, vara het.
Aufbrausend, *adj.* sjudande; het, hetsig, argsint.
Aufbrechen, *v. a. ir.* bryta upp. —, *v. n. ir.* s. öppna sig; spricka ut; spricka, brista; remna; gå upp, brytas upp (om is); bryta upp, marschera af, sätta sig i marsch; afresa.
Aufbreiten, *v. a.* breda på; utbreda; veckla ut, lägga fram.
Aufbrennen, *v. a.* och *n. ir.* s. uppbränna, afbrinna; uppbrinna.
Aufbringen, *v. a. ir.* uppbringa, hjelpa upp, uppresa, lyfta på; komma upp med, bringa å bane, sätta i gång; förebringa; samla, skaffa; uppbringa (skepp); återställa (en sjukling); upphetsa, uppägga.
Aufbringen, *n.* 3. Aufbringung, *f.* 4. uppbringande; bringande å bane; förebringande; skaffande; återställande; upphetsande.
Aufbruch, *m.* 1. öppnande; uppbrytande, inbrott; uppbrott, afmarsch; afresa; islossning, isgång.
sich Aufbrüsten, *v. r.* krumma sig, vara högfärdig.
Aufbuden, *v. a.* slå upp bodar el. stånd.
Aufbügeln, *v. a.* stryka ut (med strykjern).
Aufbürden, *v. a.* pålägga; lasta, lägga börd på, betunga, belasta, öfverhopa, beskylla, tillräkna.
Aufbürsten, *v. a.* borsta upp.
Aufdamen, *v. a.* sätta dam på en bricka.
Aufdauern, *v. n.* h. vaka, bli uppe.

Aufdecken, *v. a.* upptäcka, yppa, uppenbara; aftäcka, blotta, taga lock el. täckelse af; betäcka, öfvertäcka; duka; **einem den Schalk aufdecken**, röja ens skalkaktighet.
Aufdeckung, *f.* 4. upptäckande, aftäckande; betäckande, dukande.
Aufdingen, *v. a. ir.* förbinda, förmå; taga i tjenst.
Aufdörren, *v. a.* torka för att gömmas.
Aufdrehen, *v. a.* vrida på; vrida upp; sno upp, vrida upp, ut.
Aufdrehung, *f.* 4. uppvridande.
Aufdringen, *v. a. ir.* påtvinga, påtruga; yrka på.
Aufdrücken, *v. a.* öppna genom påtryckning.
Aufdrucken, *v. a.* påtrycka, trycka på, intrycka, inpregla; påsätta (insegel).
Auf einander, *adv.* på hvarandra.
Auf einmal, *adv.* på en gång.
Aufeisen, *v. a.* bryta upp isen.
Aufenthalt, *m.* 1. vistande; vistelseort; tillflygtsort; uppehåll, uppskof, dröjsmål; hinder.
Aufenthalten, Se **Aufhalten**.
Auferlegen, *v. a.* pålägga, ålägga.
Auferstehen, *v. n. ir.* ſ. uppstå ifrån de döda.
Auferstehung, *f.* 4. uppståndelse från de döda.
Auferwecken, *v. a.* åter uppväcka från de döda.
Auferweckung, *f.* 4. uppväckelse från de döda.
Auferziehen, *v. a. ir.* uppfostra; uppföda, uppdraga.

Aufessen, *v. a. ir.* äta upp, förtära allt.
Auffahren, *v. n. ir.* ſ. fara upp, spritta, hoppa till; spritta upp ur sömnen, hastigt öppna sig; förifra el. öfverila sig. —, *v. a. ir.* köra upp.
Auffahren, *n.* 3. uppfarande; förifran; uppkörande.
Auffahrt, *f.* 4. **gen Himmel**, himmelsfärd.
Auffallen, *v. n. ir.* ſ. falla på något; öppnas genom fallande; sätta i förundran, göra bestört; stöta, misshaga. —, *v. a. ir.* öppna genom fallande.
Auffallend, *adj.* öfverraskande, oförmodad; stötande, anstötlig.
Auffangen, *v. a. ir.* taga (bollen &c); taga fatt; upptaga; uppsnappa.
Auffärben, *v. a.* färga upp el. om.
Auffärbung, *f.* 4. uppfärgande.
Auffasen, **Auffaseln**, *v. a.* rispa upp el. draga trådarne ur.
Auffassen, *v. a.* upptaga, upphemta; uppträda; fatta.
Auffeilen, *v. a.* fila upp, fila på nytt.
Auffeuchten, *v. a.* fukta, fukta på nytt.
Auffinden, *v. a. ir.* uppfinna, upptäcka, påfinna.
Auffischen, *v. a.* uppfiska, upphemta ur vatten.
Auflammen, *v. n.* ſ. upplåga, uppflamma
Aufflattern, *v. n.* ſ. fladdra, låga upp.

Aufflechten, *v. a. ir.* sno upp; uppbinda, uppfästa genom flätande, fläta upp.

Auffliegen, *v. n. ir.* s. flyga upp; förflyga; springa, flyga i luften; gå hastigt upp.

Aufflößen, *v. a.* flotta uppföre strömmen.

Aufflug*, *m.* 1. uppsvingning; uppflygt.

Auffordern, *v. a.* uppfordra, uppmana; utfordra, utmana; anmana, allvarligen tillsäga och förmana; ålägga att innom viss tid förklara sig el. svara för rätta; **zum Tanze auffordern**, bjuda upp till dans.

Aufforderung, *f.* 4. bjudning, uppfordrande; utmaning; uppäggande, uppmaning; anmaning, kallelse; **gerichtliche** —, åläggande att inom en viss tid förklara sig för rätta.

Aufformen, *v. a.* uppstocka (en hatt).

Auffragen, *v. a.* fråga upp, få veta genom frågande.

Auffressen, *v. a. ir.* äta upp; sluka i sig; fräta, uppfräta, fräta bort, förtära; **sich auffressen**, äta upp sig.

Auffrischen, *v. a.* gifva ny liflighet, friska upp, upplifva; förnya; uppmuntra.

Auffrischung, *f.* 4. uppfriskande, förnyande, uppmuntran.

Aufführen, *v. a.* uppföra; uppbära, upplyfta, upphissa; uppbygga; presentera el. införa (i ett sällskap); uppföra (på teatern); uppföra, utmäta; **sich** —, uppföra, —, skicka —, ställa sig.

Aufführung, *f.* 4. uppbyggande; uppförande; utmätning; uppförande, förhållande.

Auffüllen, *v. a.* fylla, uppfylla, påfylla.

Auffüllung, *f.* 4. fyllning, påfyllning.

Auffüttern, *v. a.* fodra upp; stilla upp, uppfodra; uppföda.

Aufgabe, *f.* 4. proposition; framställd fråga; problem, obevist, oafgjord sats; tema; sats, afhandlings-ämne; lexa; visst förelagdt arbete.

Aufgang*, *m.* 1. uppgång; uppstigande; öster, solens uppgång; förbrukning, åtgång; utgift.

Aufgeben, *v. a ir.* uppgifva; uppdraga, gifva uppdrag; öfvergifva; lemna, afstå; afbryta; försaka, afsäga sig, afstå ifrån, öfvergifva.

Aufgeblasen, *adj.* uppblåst, uppfylld med väder; pussig; uppblåst, stolt, högmodig.

Aufgebot, *n.* 1. lysning; frälschärens sammankallelse; uppbåd, uppbådning.

Aufgedunsen, *adj.* uppblåst, uppsvälld, pussig.

Aufgehen, *v. n. ir.* s. uppgå, upprinna; stiga upp, gro, sticka upp el. fram; öppna sig.

nas; gå upp; öppna sig, spricka ut; spricka, gå sönder; gå upp, brytas upp (om is); smälta, smältas; töa, tina upp; lossna, tågna, slakna (som rep o. d.); förtäras; gå åt; sich —, sich die Füße —, gå hål på fötterna, få skoskaf; nun geht mir erst in der Sache ein Licht auf, nu får jag först ljus i denna saken; nun gehen mir die Augen auf, nu öppnas ögonen på mig; der Teig geht auf, degen gäser; viel aufgehen lassen, slå stort på, lefva stort.

Aufgeklärt, *adj.* upplyst.

Aufgeklärtheit, *f.* 4. upplysning.

Aufgeld, *n.* 2. agio, uppgäld; öfverskott, mellangift; handpenningar.

Aufgelegt, Se Auflegen.

Aufgeräumt, *adj.* ställd i ordning, ordentlig; munter, vid godt lynne, glad.

Aufgeschaut! *interj.* se upp! akta er!

Aufgeweckt, *adj.* munter, rask, liflig.

Aufgewecktheit, *f.* munterhet, godt lynne, glädtighet.

Aufgeworfen, *adj.* (om näsan) uppstående, kort och trubbig; (om läpparne) tjock, utstående.

Aufgießen, *v. a. ir.* ösa, gjuta, slå på; ösa upp; infundera, draga ut kraften genom pågjutning.

Aufglätten, *v. a.* släta, polera upp.

Aufgraben, *v. a. ir.* gräfva upp el. ut; åter uppresa, upprätta.

Aufgreifen, *v. a. ir.* taga el. plocka upp.

Aufgürten, *v. a.* uppskörta, fästa upp kläderna; omgjorda; taga af gördeln, spänna ur bukjorden.

Aufguß*, *m.* 1. pågjutning, uppblötning.

Aufhaben, *v. n.* h. hafva på; åligga; vara lastad med; das hat nichts auf sich, det har ingen ting att betyda.

Aufhacken, *v. a.* upphacka; öppna med näbb; klyfva.

Aufhäkeln, *v. a.* afhaka, taga löst; häkta af el. upp.

Aufhaken, *v. a.* afhaka, taga löst; draga upp.

Aufhalten, *v. a. ir.* uppehålla, hindra, mota; qvarhålla, hålla tillbaka; uppskjuta, upphöra; hålla öppen; räcka fram (handen); uppehålla en med något; sich —, uppehålla sig; dröja, vistas; sich mit etwas —, roa sig med något; sich über etwas —, gäckas med, göra narr af något.

Aufhaltung, *f.* 4. uppehåll, dröjsmål; qvarhållande; uppskjutande, upphörande; utbredande; framräckande; uppehållande.

Aufhängen, *v. a. ir.* upphänga, hänga på; einem etwas —, öfvertala en att taga el. köpa något; inbilla en något.

Aufhaschen, *v. a.* få el. taga fatt; fasttaga, fånga, gripa.

Aufhaspeln, *v. a.* härfla på.

Aufhauen, *v. a. ir.* hugga upp.

Aufhäufen, *v. a.* lägga i hög, samla, föröka, hopa, lägga högtals, uppstapla, vräka ihop; räga.

Aufhäufung, *f.* 4. samling, hög af hopsamlade saker; hopvräkning, uppstapling, förökande; råga, öfvermål.

Aufheben, *v. a. ir.* lyfta, häfva; lyfta på; upptaga, taga upp; uppresa, sätta upp, uppställa; förvara, gömma; förbehålla, undantaga; upphäfva, afskaffa; upplösa; ogilla, kassera; återkalla; utesluta; godtgöra; mit einander —, göra qvitt a qvitt; ein Lager — upphryta ett läger; die Friedensunterhandlungen wurden plötzlich aufgehoben, fredsunderhandlingarne blefvo hastigt afbrutna; das ganze Regiment ward vom Feinde aufgehoben, hela regementet blef af fienden taget till fånga; die Tafel —, stiga upp ifrån bordet; das Schicksal hat ihm etwas besseres aufgehoben, ödet har ämnat honom något bättre; aufgeschoben ist nicht aufgehoben, hvad som är gömdt är derföre icke glömdt.

Aufheben, *n.* 3. **Aufhebung**, *f.* 4. lyftande; upplyftande; förvar; gömmande, förvarande; bibehållande; afskaffande, upphäfvande, ogillande; indragande; tillfångatagande; Aufhebens von etwas machen, sätta värde på något; göra mycket utaf något.

Aufhefteln, *v. a.* häkta af eller upp, spänna af el. löst.

Aufheften, *v. a.* upphäfta, häfta på; einem etwas —, inbilla en något.

Aufheftung, *f.* 4. upphäftande; häftande på; inbillande.

Aufheitern, *v. a.* göra klar, ren, tunn, gles; göra munter, glädtig.

Aufhelfen, *v. a. ir.* upphjelpa; hjelpa upp; bispringa, bistå.

Aufhelfen, *n.* 3. upphjelpande; bistånd.

Aufhellen, *v. a.* göra klar, ljus, lysa upp.

Aufhenken, *v. a.* upphänga.

Aufhetzen, *v. a.* uppägga, reta, upphetsa, inråda; hetsa på.

Aufhetzung, *f.* 4. uppäggande, uppretande, inrådande; påhetsande.

Aufhissen, *v. a.* hissa upp.

Aufhocken, *v. a.* och *n.* h. och s. taga på ryggen; stiga på någons rygg; sätta sädeskärfvar i hög.

Aufhorchen, *v. n.* h. lyssna på; lyssna.

Aufhören, *v. n.* h. upphöra, sluta.

Aufhören, *n.* 3. upphörande, slutande; ohne —, utan uppehåll.

Aufhüpfen, *v. n.* s. hoppa upp, stussa, hoppa; hoppa till af glädje; einem sogleich aufhüpfen, göra en straxt till viljes.

Aufjagen, *v. a.* uppjaga, finna; få, bekomma.

Aufkämmen, *v. a.* kamma upp.

Aufkauf*, *m.* uppköp.

Aufkaufen, *v. a.* uppköpa, uppla.

Aufkäufer, *m.* 3. uppköpare.
Aufkeimen, *v. n. h.* gro, sticka upp.
Aufkitten, *v. a.* kitta fast.
Aufklaffen, *v. n. h.* gapa, öppna sig.
Aufklappen, *v. a.* öppna pumphjertat; slå upp fällskifvorna (på ett bord); uppfästa (en hatt.)
Aufklären, *v. a.* förklara, upplysa; klara, rena; sich —, klarna upp; der Himmel klärt sich auf, himmeln klarnar; sein Gesicht klärte sich auf, han fick en glad uppsyn; jemandes Gemüth —, göra en glad, munter.
Aufklärer, *m.* 3. upplysare.
Aufklärung, *f.* 4. upplysning, förklaring; klarning.
Aufkleben, Aufkleiben, *v. a.* limma, klistra på el. fast, smeta på.
Aufklinken, *v. a.* öppna klinkan.
Aufklopfen, *v. a.* klappa el. slå upp; knäcka el. knäppa (nötter).
Aufknacken, *v. a.* knäcka eller knäppa (nötter o. d.)
Aufknöpfen, *v. a.* knäppa upp.
Aufknüpfen, *v. a.* lösa upp något knutit; utveckla, upplösa något inveckladt; upphänga.
Aufknüpfung, *f.* 4. upplösande; upphängande.
Aufkochen, *v. a.* uppkoka, koka om igen. — *v. n. h.* uppsjudas, kokas; koka sakta.
Aufkommen, *v. n. ir.* s. uppkomma, resa sig upp, stiga upp; förkofra sig, trifvas, lyckas, hafva framgång, göra framsteg, befordras; uppkomma, införas, bli gängse; komma upp emot, kunna sättas i bredd med (t. e. i godhet &c.)
Aufkommen, *n.* 3. förkofran, befordran, uppkomst; införande, uppkomst.
Aufkönnen, *v. n. ir. h.* kunna resa sig el. stiga upp.
Aufkrämpen, *v. a.* fästa upp (en hatt).
Aufkratzen, *v. a.* uppkrafsa, upprifva, klösa, rispa med naglar, klor, nålar o. d.; rifva, klå, skafva upp.
Aufkräuseln, *v. a.* krusa, göra krusig, lägga i lockar.
Aufkündigen, *v. a.* uppsäga; gifva afsked; gifva återbud om el. åt.
Aufkündigung, *f.* 4. uppsäjning; afsked.
Aufkunft*, *f.* 1. tillfrisknande; bättring; uppkomst, förkofran.
Auflachen, *v. n. h.* brista ut i skratt.
Aufladen, *v. a. ir.* lasta, lassa på.
Auflader, *m.* 3. pålassare, lastare.
Aufladung, *f.* 4. laddning, pålastning.
Auflage, *f.* 4. pålaga, utskyld, skatt, utlaga, afgift; upplaga (af en bok); åläggande att inom viss tid förklara sig el. svara för rätta; oloflig sammankomst; beskyllning.
Auflangen, *v. a.* taga och räcka upp, taga upp med handen.
Auflassen, *v. a. ir.* lemna öppen; einem ein Lehn —, afträda ett länegods till någon.

Auflauern, *v. a.* lura el. passa på.

Auflauf*, *m.* 1. skockning af folk; uppresning, upplopp.

Auflaufen, *v. n. ir. s.* uppsvälla, stiga, flöda; tilltaga, tillväxa. —, *v. a. ir.* springa upp, öppna genom löpande, ränna upp; sich die Füße —, få skoskaf.

Auflaufen, *n.* 3. uppsvällande, stigande; tillväxt; uppspringande; das Auflaufen des Wassers, äfv. uppflod, uppsjö.

Aufleben, *v. n. s.* bli lefvande el. komma till lif igen, qvickna vid; få nytt lif; åter uppkomma, framkomma.

Auflecken, *v. a.* uppslicka, uppläppja.

Auflegen, *v. a.* pålägga, ålägga; pålägga (straff); lägga upp (en bok); den Eid —, tillåta edgång; gerichtlich —, ålägga att inom viss tid förklara sig el. svara för rätta; zu etwas aufgelegt seyn, hafva böjelse, lust, håg för något; vara sinnad el. hågad att göra något; sich —, stödja sig på, ligga på; lägga sig på; göra motstånd; er legt sich bloß darauf, ihm zu gefallen, han vinnlägger sig blott om att behaga honom.

Auflegung, *f.* 4. påläggande; passning, påläggning; påläggande (af kroppsstraff).

Auflehnen, *v. a.* stödja på, sätta intill; sich wider einen —, göra uppror, resa sig, blifva uppstussig emot någon, göra motstånd.

Aufleimen, *v. a.* pålimma, påfästa med lim. —, *v. n. s.* lossna i limningen.

Auflesen, *v. a. ir.* taga el. plocka upp.

Aufliegen, *v. n. ir. h.* ligga på; stödja, hvila på; åligga; sich —, få liggsår.

Auflockern, *v. a.* uppröra, göra lös.

Auflodern, *v. n. s.* låga, flamma upp.

Auflösbar, *adj.* upplöslig; som kan deschiffreras, begriplig, läslig.

Auflösen, *v. a.* lösa, lösa upp, upplösa; åtskilja, skingra, upphäfva; upplösa, sönderdela; deschiffrera, förklara något otydligt; upplösa, analysera; die Seele vom Körper —, skilja själen ifrån kroppen; Gott hat ihn aufgelöset, Gud har hädankallat honom.

Auflöslich, *adj.* upplöslig.

Auflöslichkeit, *f.* 4. upplöslighet.

Auflösung, *f.* 4. upplösning; upplösning, åtskiljande; upplösning, fördelning, analysering.

Auflöten, *v. a.* löda på.

Aufmachen, *v. a.* öppna, upplåta; uppkorka (en butelj); lösa upp (en knut &c.); bädda, lägga upp (en säng); sätta, fästa på; sich —, öppna sig, öppnas; gå upp; begifva sig på vägen, afresa; sich früh —, äfv. stiga bittida upp.

Aufmahlen, *v. a. reg.* utom *part.* som heter aufgemahlen, mala upp.

Aufmahnen, *v. a.* uppmana, uppmuntra.

Aufmalen, *v. a.* måla, friska upp.

Aufmarschiren, *v. n.* f. och *a.* ställa sig i ledet; defilera, marschera med liten front; marschera rotvis, ledvis.
Aufmauern, *v. a.* uppmura.
Aufmerken, *v. n.* h. höra på med uppmärksamhet; gifva akt på. —, *v. a.* teckna, beteckna; anmärka, anteckna.
Aufmerksam, *adj.* uppmärksam.
Aufmerksamkeit, *f.* 4. uppmärksamhet.
Aufmessen, *v. a. ir.* uppmäta, afmäta.
Aufmuntern, *v. a.* uppmuntra, upplifva.
Aufmunternd, *adj.* uppmuntrande.
Aufmunterung, *f.* 4. uppmuntran.
Aufmutzen, *v. a.* upptäcka (ett ord); förevita (ett fel); taga illa upp.
Aufnageln, *v. a.* uppspika, påspika.
Aufnagen, *v. a.* gnaga upp.
Aufnähen, *v. a.* sy på; garnera (med band &c.); sy upp.
Aufnahme, *f.* 4. emottagning, antagning, intagning; emottagande, bemötande; antagande, upptagande till medlem; lån; in — seyn, hafva lycka el. framgång; florera; in — kommen, få lycka el. framgång, förkofra sig.
Aufnehmen, *v. a. ir.* taga upp (med handen); lyfta; emottaga, antaga, intaga; bemöta; hysa; lemna tillflygtsort åt, herbergera; antaga, upptaga; antaga, gilla; taga upp, låna (penningar); göra en grundritning; mäta (åker &c.); es mit einem —, bjuda en spetsen; vara en vuxen, ej gifva vika för en; an Kindes Statt —, upptaga i barns ställe, såsom eget barn.
Aufnesteln, *v. a.* lösa upp; einen Dieb —, hänga upp en tjuf.
Aufnöthigen, *v. a.* nödga att emottaga.
Aufopfern, *v. a.* uppoffra, försaka.
Aufopferung, *f.* 4. uppoffring, försakelse.
Aufpacken, *v. a.* packa eller lasta på, packa upp, ut, ur, uttaga ur packor.
Aufpappen, *v. a.* klistra på.
Aufpassen, *v. a.* rätta, måtta, passa. —, *v. n.* h. gifva akt på; passa på, hemligt och noga iakttaga; passa upp.
Aufpasser, *m.* 3. en som passar el. lurar på något; portvaktare; uppassare, betjent.
Aufpfeifen, *v. n.* h. eins —, blåsa upp ett stycke på ett blåsinstrument.
Aufpflanzen, *v. a.* uppresa; uppsätta, plantera.
Aufpflügen, *v. a.* plöja upp.
Aufpichen, *v. a.* fastbecka, fästa på med beck.
Aufpicken, *v. a.* hacka på; upphacka.
Aufplätten, *v. a.* stryka ut (med strykjern).
Aufplatzen, *v. n.* f. spricka, brista, gå sönder.
Aufpochen. Se Aufklopfen.
Aufprellen, *v. n.* f. studsa, hoppa, stussa tillbaka.
Aufprobiren, *v. a.* probera, försöka.

Aufprotzen, *v. a.* inpassa, lägga på lavet, rikta en kanon.

Aufputz, *m.* 1. prydnad, zirat, grannlåt.

Aufputzen, *v. a.* pryda, göra snygg; garnera; uppstäda, snygga; polera.

Aufputzung, *f.* 4. prydande; uppstädande.

Aufquellen, *v. a.* göra stind el. svällande. — , *v. n. ir.* s. uppvälla, qvälla, fram-, ut-, el. uppspringa, frusa fram; svälla; uppsvälla.

Aufraffen, *v. a.* taga bort, roffa, skrapa el. rafsa ihop; sich aufraffen, resa sig hastigt upp; repa sig.

Aufrauchen, *v. a.* röka upp (tobak); — , *v. n.* s. röka uppåt.

Aufräuchern, *v. a.* (kött &c.) röka.

Aufräumen, *v. a.* ställa i ordning; rengöra, städa; undanrödja, uttömma; göra rent hus; aufgeräumt machen, göra munter, glad.

Aufräumung, *f.* 4. iordningställande; städande; undanrödjande.

Aufrecht, *adj.* och *adv.* rak, rät, upprätt; — erhalten, upprätthålla; försvara, förfäkta; vidmakthålla.

Aufrechthaltung, *f.* 4. upprätthållande; vidmakthållande.

Aufrecken, *v. a.* räcka upp; upprätta, uppresa, upplyfta.

Aufreden, *v. n.* h. intala, uppägga.

Aufregen, *v. a.* uppägga, reta, upplifva, gifva mod.

Aufreiben, *v. a. ir.* upprifva; gnigga el. rifva upp; gnida på; förstöra, bringa om lifvet.

Aufreibung, *f.* 4. upprifvande; förstörande, utödande.

Aufreihen, *v. a.* uppträda, träda på el. igenom.

Aufreihung, *f.* 4. uppträdande, trädande på el. igenom.

Aufreißen, *v. a. ir.* upprifva, slita upp; rycka upp (t. e. en dörr); upprista; sönderslita; sönderrifva; teckna, rita, göra utkast till. — , *v. n. ir.* s. sönderslitas; spricka, remna, brista, klyfvas, gå sönder; spricka el. slippa upp i sömmen.

Aufreiten, *v. a. ir.* rida upp; rida sår.

Aufrennen, *v. n. ir.* s. och h. ränna på, emot; ränna upp, sparka upp.

Aufrichten, *v. a.* uppresa, upprätta, uppställa; upphjelpa; uppresa, plantera (fanor m. m.); inrätta, anlägga, stifta, grunda; sluta, ingå (förbund, vänskap, o. d.); trösta, tillfredsställa, hugsvala; sich — , *v. r.* stå, ställa sig rak; resa sig upp; trösta, hugsvala sig.

Aufrichtig, *adj.* uppriktig, redlig, rättskaffens.

Aufrichtigkeit, *f.* 4. uppriktighet, rättsinnighet.

Aufrichtung, *f.* 4. uppresning; inrättande; tröstande, hugsvalelse; uppsättande (t. e. en byggnad).

Aufriegeln, *v. a.* skjuta regeln ifrån

Aufriß, *m.* 1. upphöjning; uppritning, utkast, plan.
Aufritzen, *v. a.* rispa, rifva, klöpa upp; göra sprucken (genom köld, torka m. m.); skära i, göra hål i.
Aufrollen, *v a.* upprulla, rulla ihop; rulla upp.
Aufrücken, *v. a.* höja, göra högre; förevita, förebrå.
Aufrückung, *f.* 4. höjande: förebråelse.
Aufruf, *m.* 1. upprop; bjudning; utfordring, utmaning.
Aufrufen, *v. a. ir.* uppropa, uppkalla; bjuda; utfordra, utmana.
Aufruhr, *m.* 1. uppror, uppresning.
Aufrühren, *v. a.* uppröra, omröra; uppägga
Aufrührer, *n.* 3. upprorsstiftare.
Aufrührisch, *adj.* upprorisk.
Aufrütteln, *v. a* skaka upp.
Aufsagen, *v. a.* uppsäga, uppläsa; uppsäga, gifva afsked; den Kauf —, slå upp köpet.
Aufsagung, *f.* 4. uppsägande; uppläsande.
Aufsammeln, *v. a.* uppsamla.
Aufsammlung, *f.* 4. uppsamling.
Aufsatteln. Se Satteln.
Aufsatz*, *m.* 1. kapitäl (på pelare); krans (på snickar-arbete); skrufrör (på en vattenkonst); garnitur, garnering; hufvudbonad; uppsats, skrift.
Aufsätzig, *adj.* fiendtlig; uppstudsig, styfsint, tresk, gensträfvig, stursk.
Aufsätzigkeit, *f.* halsstarrighet, treskhet &c.
Aufschärfen, *v. a.* upphvässa, bryna.
Aufscharren, *v. a.* uppkrafsa; uppgräfva.
Aufschauen, *v. n.* h. upplyfta ögonen, se upp; se upp, akta sig; Aufgeschaut! se upp!
Aufscheuchen, *v. a.* afskräcka, skrämma bort; skrämma, jaga upp.
Afscheuern, *v. a.* stryka el. torka ren; skura; skafva skinnet, huden af.
Aufschichten, *v. a.* lägga högtals, uppstapla, lägga i hög el. högar.
Aufschieben, *v. a. ir.* uppskjuta, öppna; uppflytta; uppskjuta, förlänga; aufgeschoben ist nicht aufgehoben, hvad som är gömdt, är derföre icke glömdt.
Aufschießen, *v. n.* f. skjuta upp, växa upp; gå, löpa upp. —, *v. a.* skjuta upp, öppna genom skjutande; hoch aufgeschossene Bäume, höga träd; ein aufgeschossener junger Mensch, en lång växt yngling.
Aufschirren, *v. a.* betsla; sadla.
Aufschlag*, *m.* 1. stegring; öfvervigt; uppslag, klaff; skoning (på en kjortel o. d); slag (på en kappa o. d.); uppfäst hattskygge; list, kant; ein neuer Aufschlag auf den Wein, en ny pålaga på vinet.
Aufschlagen, *v. a. ir.* slå upp; sätta upp, uppställa, slå el. sätta upp; slå (läger); uppsköra, taga el. fästa upp; kanta; vika, lägga el. vika ihop; vika upp, veckla ut, breda ut; upplyfta (ögonen); slå

upp, rådfråga (en bok); sätta upp, stegra; sich —, falla och slå sig ett sår. —, *v. n. ir.* h. och s. falla och slå emot el. på; stiga i pris, blifva dyrare; göra dyrare; ein Gelächter —, storskratta, brista ut i ett gapskratt; seine Wohnung —, slå ned sina bopålar.

Aufschlagetisch, *m.* 1. fällbord.

Aufschlagwasser, *n.* 3. drifvatten.

Aufschließen, *v. a. ir.* uppläsa, upplåta; im Frühling schließt die Erde ihren Schoß auf, om våren öppnar jorden sitt sköte; ein Geheimniß, ein Räthsel —, upptäcka en hemlighet, uttyda el. förklara en gåta; einem sein Herz —, yppa sitt hjerta för någon.

Aufschließen, *n.* 3. **Aufschließung**, *f.* 4. uppläsande; öppnande; upptäckande; förklarande, yppande.

Aufschlitzen, *v. a.* göra snitt el. skåror, upprista; klyfva. —, *v. n.* s. spricka, brista, klyfvas.

Aufschluß*, *m.* 1. uppläsande, öppnande; förklaring, upplysning.

Aufschmeißen, *v. a. ir.* kasta, slänga på; öppna genom kastande.

Aufschmieden, *v. a.* smida på.

Aufschmelzen, *v. a.* och *n.* s. uppsmälta; smälta på.

Aufschmieren, *v. a.* smörja på, breda på.

Aufschmücken, *v. a.* pryda, göra grann.

Aufschnallen, *v. a.* uppspänna eller afspänna; fästa med spänne.

Aufschnappen, *v. a.* uppsnappa, nappa upp, upptäcka af en händelse. —, *v. n.* s. springa af; vippa upp, studsa upp i vädret, guppa.

Aufschneiden, *v. a. ir.* uppskära, skära i, göra hål i, skära en bit el. första stycket ur, klyfva; anatomisera. —, *v. n.* h. skrälla, skryta.

Aufschneider, *m.* 3. skrälla, storskrytare, storpratare.

Aufschneiderey, *f.* 4. skryt.

Aufschneiderisch, *adj.* skrytaktig.

Aufschnellen, *v. a.* kasta, slänga upp el. på. —, *v. n.* s. springa i luften; springa upp el. tillbaka af spänstighet.

Aufschnitt, *m.* 1. skärning, upp-, in- el. afskärning; första stycket man skär af något; stället der något är afskurit.

Aufschnüren, *v. a.* snöra upp, af; fästa på med snöre.

Aufschobern, *v. a.* kasta el. lägga i hög.

Aufschöpfen, *v. a.* uppösa.

Aufschossen, *v. n.* s. uppskjuta, slå telningar.

Aufschößling, *m.* 1. skott, telning; en lång och smärt yngling.

Aufschrauben, *v. a.* skrufva på; upplyfta med skruf; skrufva lös el. upplossa skrufven.

Aufschrecken, *v. a.* uppskrämma; uppväcka hastigt. —, *v. n.* s. fara upp af förskräckelse.

Aufschreiben, *v. a. ir.* uppskrifva, uppteckna.

Aufschreyen, *v. a. ir.* uppväcka med skrik. — , *v. n.* h. skrika, ropa; gifva anskri.

Aufschrift, *f.* 4. påskrift; utanskrift; inscription, inskrift, öfverskrift.

Aufschub*, *m.* 1. uppskof, anstånd, dröjsmål, uppehåll.

Aufschürzen, *v. a.* uppskörta, fästa upp.

Aufschüsseln, *v. a.* servera ett bord, ösa upp, lägga upp på fat.

Aufschütteln, *v. a.* uppskaka, uppröra.

Aufschüttelung, *f.* 4. uppskakning.

Aufschütten, *v. a.* ösa, hälla el. slå på; hopa.

Aufschüttung, *f.* 4. påösning; påhällning; hopande

Aufschwämmen, *v. a.* göra uppsvällande el. uppspänd.

Aufschwänzen, uppfästa svansen.

Aufschwärzen, *v. a.* svärta upp; svärta.

Aufschwatzen, *v. a.* plåttra på en något; genom prat förmå en att taga något.

Aufschwellen, *v. a. reg.* och *n. ir.* s. spänna upp, göra stind, svällande el. uppsvullen; göra uppblåst, uppblåsa; uppsvälla, växa, uppstiga, flöda.

Aufschwellen, *n.* 3. uppsvällande, uppblåsande; uppstigande, uppflödande, växande.

sich Aufschwingen, *v. r. ir.* flyga el. svinga sig upp i höjden; svinga sig upp, uppstiga; uppkomma.

Aufsehen, *v. n. ir.* h. se upp, lyfta upp ögonen.

Aufsehen, *n.* 3. buller, larm; uppseende; inseende, prakt, prunkande ståt.

Aufseher, *m.* 3. uppsyningsman; bevakare; intendent.

Aufsetzen, *v. a.* sätta på; uppsätta; uppställa, uppresa; uppstapla, lägga i hög eller högar; uppställa, sätta i rad, i ordning; sätta, sy på; anrätta (ett bord), sätta fram; kläda hufvudet; lägga på (straff); bedraga, narra. —, *v. n.* h. vara krubbitare (om hästar); Gut und Blut für einen —, våga el. uppoffra lif och egendom; seinen Kopf auf etwas setzen, handla envist, fast föresätta sig; sich wider einen —, sätta sig uppemot någon.

Aufsetzer, *m.* 3. uppsättare &c.

Aufseyn, *v. n. ir.* s. vara uppstigen, gå uppe; vaka; vara öppen; må (väl el. illa).

Aufsicht, *f.* 4. uppsyn, styrelse, öfverinseende; uppsigt, handledning, tillsyn.

Aufsieden, *v. a. ir.* låta uppkoka; göra hvit, glänsande. —, *v. n.* s. uppsjuda, koka.

Aufsiegeln, *v. a.* öppna, bryta upp ett sigill.

Aufsitzen, *v. n. ir.* h. och s. sitta på; sitta uppe; stiga till häst, på vagn &c.; flyga upp och sätta sig (om fåglar); sich —, få sittsår.

Aufspalten, *v. a.* klyfva. — , *v. n.* f. klyfvas; spricka, remna.
Aufspaltung, *f.* 4. klyfvande; sprickande, remnande.
Aufspannen, *v. a.* uppspänna, uppspeta, utsträcka.
Aufsparen, *v. a.* bespara, hopspara, gömma; uppskjuta.
Aufsparung, *f.* 4. besparande, hopsparande, gömmande; uppskjutande.
Aufspeisen, *v. a.* äta upp, förtära.
Aufspeisung, *f.* 4. förtärande.
Aufsperren, *v. a.* uppspärra; — ögonen, stirra; bryta upp (tänderna), die Thür —, ställa dörren på vid gafvel; das Maul —, gapa.
Aufspielen, *v. a.* spela upp.
Aufspießen, *v. a.* lyfta upp med värjspetsen &c,; sätta på spett; uppspetta.
Aufspinnen, *v. a. ir.* uppspinna; sluta att spinna; såra genom spinnande.
Aufspitzen, *v. a.* spetsa.
Aufsprengen, *v. a.* spränga upp, bryta upp.
Aufsprießen. Se Aufsprossen.
Aufspringen, *v. n. ir.* f. springa upp; studsa, hoppa; spricka, brista; lossna, tågna.
Aufsprossen, *v. n.* f. gro, göra skott, sticka upp, gå i brodd, framkomma.
Aufsprößling, *m.* 1. telning, skott, ung planta.
Aufsprudeln, *v. n.* f. sjuda upp.
Aufsprung*, *m.* 1. språng, hopp; stussning.
Aufspulen, *v. a.* spola upp, upphärfla.
Aufspülen, *v. a.* skölja upp.
Aufspunden, *v. a.* taga sprundet ur.
Aufspüren, *v. a.* söka, spåra upp; uppleta.
Aufstämmen, *v. a.* öppna med mejssel el. huggjern; stödja på.
Aufstand*, *m.* 1. uppstigande; uppror, uppresning, upplopp.
Aufstapeln, *v a.* uppstapla.
Aufstechen, *v. a. ir.* sticka upp; omarbeta; förevita (ett fel); einem den Schwären —, säga åt någon dess fel, upptäcka för någon dess svaga sida, säga en något oangenämt.
Aufstecken, *v. a.* uppfästa; fästa på; sätta på; uppresa, plantera, uppsätta.
Aufstehen, *v. n. ir.* f. stå upp, resa sig upp; stiga upp; stå öppen; stå på; uppkomma, framkomma; wider einen —, göra uppror, uppresa sig emot en.
Aufstehen, *n.* 3. **Aufstehung**, *f.* 4 uppstigande; uppkommande.
Aufsteifen, *v. a.* styfva upp, göra styf på nytt; appretera.
Aufsteigen, *v. n. ir.* f. stiga upp; stiga på el. uppå, bestiga; uppstiga, svinga sig upp; förorsaka uppstigning ur magen; der Preis des Korns ist aufgestiegen, spanmålspriset har stigit; auf einmal

ihm die Galle auf, vreden kom hastigt på honom, han blef hastigt förtörnad.

Aufsteigen, *n.* 3. Aufsteigung, *f.* 4. uppstigande; stigande på; bestigande; uppsvingande; das Aufsteigen der Mutter, modersjuka.

Aufsteigend, *adj.* uppstigande.

Aufstellen, *v. a.* sätta på ända, uppresa, sätta upp, uppställa; ställa i ordning; ställa på; slå el. sätta upp; visa, ställa upp för att prunka med; framskaffa; framgifva, förete; Netze —, ställa ut nät; Waaren —, framsätta varor; Beyspiele —, framställa exempel.

Aufsteuern. Se Aufstämmen.

Aufsticken, *v. a.* sy el nästa på.

Aufstieben, *v. n.* s. flyga upp.

Aufstöbern, *v. a.* jaga upp, uppvädra; finna.

Aufstöpseln, *v. a.* öppna.

Aufstören, *v. a.* jaga, drifva upp; uppröra.

Aufstoßen, *v. a. ir.* stöta upp; slå bottnen ur. —, *v. n.* s. vetta åt, hafva utsigt åt, vara nära intill; förorsaka uppstigning ur magen; finna af en händelse; påkomma, tillstöta, stöta på (t. e. ett skepp).

Aufstoßen, *n.* 3. påstötande, sammanstötning; anstöt; uppstigning ur magen.

Aufstößig, *adj.* skämd, förderfvad; något illamående.

Aufstreben, *n.* 3. einer Kunst, konstens stigande.

Aufstreichen, *v. a. ir.* stryka på; uppstryka, upprifva luggen på kläde; breda på (t. e. smör); auf der Violine eines aufstreichen, spela upp ett stycke på fiol.

Aufstreichen, *n.* 3. Aufstreichung, *f.* 4. påstrykande; uppstrykande; upprifvande (luggens); påbredande (smörets &c.)

Aufstreifen, *v. a.* uppvika, uppfästa; rispa, rifva upp.

Aufstreuen, *v. a.* strö, breda på.

Aufstülpen, *v. a.* uppfästa; uppvika; betäcka med ett lock; sie stülpte sich in der Eile die Haube auf, hon kastade i hast hufvan på sig.

Aufstürmen, *v. a.* och *n.* h. storma på el. till; storma upp.

Aufstürzen, *v. a.* betäcka (med ett lock), störta, stjelpa på.

Aufstutzen, *v. a.* uppstryka; fästa upp; afkorta; försköna, pryda.

Aufstützen, *v. a.* stödja på; uppstödja.

Aufsuchen, (u långt) *v. a.* uppsöka, uppleta.

Aufsuchung, *f.* 4. uppsökande.

Aufsummen, *v. n.* h. — lassen, låta öka sig; sich —, stiga, växa, öka sig.

Auftafeln, Auftischen, *v. a.* servera, anrätta, sätta maten på bordet.

Auftakeln, *v. a.* upptackla.

Auftaumeln, *v. n.* s. ragla upp.

Aufthauen, *v. a.* och *n.* s. tina el. lena upp; töa, tina upp.

Aufthauen, *n.* 3. upptinande.

Aufthun, *v. a. ir.* öppna, upplåta.
Aufthürmen, *v. a.* uppstapla; lägga i högar; sich —, uppkomma; upphäfva sig.
Aufthürmung, *f.* 4. uppstaplande, läggande i högar &c.
Auftischen, Se vid Auftafeln.
Auftrag*, *m.* 1. kommission, uppdrag; anstrykning.
Auftragen, *v. a. ir.* frambära, framsätta; servera; grunda, anstryka; einem etwas —, uppdraga en något. —, *v. n. ir.* h. bli tjockare.
Auftragen, *n.* 3. Auftragung, *f.* 4. frambärande, framsättande; serverande; anstrykning; uppdrag, uppdragande.
Aufträufen, *v. n.* h. gifva di genom dihorn.
Auftreiben, *v. a. ir.* drifva upp; drifva på; spänna ut, göra stind; jaga, drifva upp (djur); framskaffa, skaffa; söka, finna, spana upp, öfverkomma; förorsaka väder.
Auftrennen, *v. a.* uppsprätta, sprätta ifrån el. sönder. —, *v. n.* f. sprická el. slippa upp i sömmen.
Auftrennung, *f.* 4. uppsprättande; uppslippande.
Auftreten, *v. a. ir.* trampa upp; trampa sönder. —, *v. n. ir.* f. sätta foten på jorden, träda, trampa på; träda upp el. framstiga (på predikstol, kateder); framträda (på theatern); presentera, visa sig; wider einen —, förklara sig emot någon.
Auftrinken, *v. a. ir.* dricka upp.
Auftritt, *m.* 1. trappsteg; tramp; sten m. m. hvarifrån man stiger till häst; trappa el. portsten utanför hus; sten; inträde, framträdande, scéne; händelse, uppträde.
Auftrocknen, *v. a.* och *n.* f. torka, uttorka, aftorka, förtorka; torka, torkas, förtorkas.
Aufwachen, *v. n. ir.* vakna, uppvakna; åter uppvakna.
Aufwachen, *n.* 3. uppvaknande.
Aufwachsen, *v. n. ir.* f. uppväxa, blifva stor.
Aufwägen, *v. a.* väga upp.
Aufwägen, *n.* 3. Aufwägung, *f.* 4. uppvägande, uppvägning.
Aufwallen, *v. n.* f. uppsjuda; förvälla; vara i jäsning, jäsa; brusa upp; svälla.
Aufwallung, *f.* 4. uppsjudning, jäsning, svallande; förvällning, uppsjudning; jäsning ibland folket.
Aufwand*, *m.* 1. utgift; kostnad, påkostnad; viel el. gern — machen, göra stor påkostnad, lefva stort.
Aufwärmen, *v. a.* uppvärma; upplifva, förnya.
Aufwarten, *v. a.* uppvakta, göra sin uppvaktning; vårda, bära omsorg för; passa upp (vid bordet); einem mit etwas —, begåfva en med; förära en något; tillbi-

en något; der Hund kann —, hunden kan sitta.
Aufwärten, *m.* 3. uppassare, betjent.
Aufwärterinn, *f.* 4. uppasserska.
Aufwärts, *adv.* uppåt, uppföre; emot håret el. luggen.
Aufwartsam, *adj.* mycket tjenstaktig.
Aufwartsamkeit, *f.* 4. tjenstaktighet.
Aufwartung, *f.* 4. uppassning; uppvaktning, visit; vård.
Aufwaschen, *v. a. ir.* aftvätta, upptvätta, renskura; diska; das ist ein Aufwaschen, es kann zugleich geschehen, det är blott ett omak, det kan ske på en gång.
Aufwäscherinn, *f.* 4. disktvätterska.
Aufwaschfaß, *n.* 2. diskfat, diskkärl.
Aufwaschwasser, *n.* 3. diskvatten, sköljvatten, skulor,
Aufwechsel, *m.* 3. uppgäld, agio; ockra.
Aufwechseln, *v. a.* uppvexla, ockra; växla sig till.
Aufwecken, *v. a.* uppväcka, väcka; muntra, göra glad; ein aufgeweckter Kopf, en munter, rolig, qvick menniska.
Aufweckung, *f.* 4. uppväckande, väckande; muntrande.
Aufwehen, *v. a.* uppblåsa, blåsa upp.
Aufweichen, *v. a.* öppna genom något lenande medel; uppblöta, uppmjuka; blanda med någon vätska. —, *v. n.* s. uppblöta, uppmjuka, öppnas genom vätska.
Aufweifen, *v. a.* sätta på härfveln.
Aufweisen, *v. a. ir.* uppvisa, framvisa; förete; uppte-
Aufweisung, *f.* 4. uppvisande; uppvisande, företeende; uppteende.
Aufwenden, *v. a.* använda, påkosta.
Aufwendung, *f.* 4. användande, påkostnad.
Aufwerfen, *v. a. ir.* kasta upp el. på något; uppresa, uppföra; framställa, väcka (en fråga); sich zu etwas —, upphäfva sig till något; sich wider einen —, uppresa sig emot någon; einen Zweifel —, framkasta ett tvifvelsmål; die Nase —, rynka på näsan; eine aufgeworfene Nase, en uppstående, kort och trubbig näsa; aufgeworfene Lippen, tjocka, utstående läppar; ein aufgeworfenes Maul, en sur mun, trumpen uppsyn.
Aufwickeln, *v. a.* uppvickla, upprulla; nysta upp, utveckla, utreda; lägga upp med papiljotter; taga ur papiljotterna; linda upp (ett barn).
Aufwiegeln, *v. a.* göra upprorisk, bringa till uppresning, uppägga.
Aufwiegelung, *f.* 4. uppretande till uppror el. uppresning, uppäggande.
Aufwiegen, *v. a. ir.* väga; uppväga, motväga; öfvergå, öfverträffa.
Aufwiegler, *m.* 3. upprorsstiftare, uppäggare.
Aufwieglerisch, *adj.* upprorisk.
Aufwindeln, *v. a.* linda upp, lösa upp lindan.
Aufwinden, *v. a. ir.* vrida, nysta, sno upp; taga, lösa, sno upp något

got hoptrassladt, snodt, knutit, flätadt; hissa, vinda upp.
Aufwippen, *v. n.* f. vicka upp.
Aufwirbeln, *v. a.* öppna vändkorset (på ett fönster).
Aufwirken, *v. a.* virka upp; vefva upp.
Aufwischen, *v. a.* aftorka, upptorka, afstryka.
Aufwühlen, *v. a.* uppgräfva, kasta upp jorden; böka upp.
Aufwühlung, *f.* 4. uppgräfvande, uppkastande; uppbökande.
Aufzählen, *v. a.* uppräkna.
Aufzählung, *f.* 4. uppräknande.
Aufzäumen, *v. a.* betsla, tygla.
Aufzäumung, *f.* 4. betslande.
Aufzehren, *v. a.* förtära, förslösa.
Aufzehrung, *f.* förtäring.
Aufzeichnen, *v. a.* uppteckna; anteckna; uppskrifva.
Aufzeichnung, *f.* 4. uppteckning, anteckning. — einer Verlassenschaft, bouppteckning.
Aufzeigen. Se Aufweisen.
Aufziehbrücke, **Aufzugbrücke**, *f.* 4. vindbrygga.
Aufziehen, *v. a. ir.* draga upp, öppna genom dragning; draga, lyfta upp i höjden; spänna upp; stränga; hissa, vinda upp; ränna, uppränna, varpa; uppskjuta, dröja med; uppdraga, uppföda; skämta el. narras med, bry; bjuda upp till dans. —, *v. n.* f. *ir.* höja el. upphöja sig, uppstiga, uppväxa (åskväder &c.); gå, vara på vakt; marschera, tåga upp; göra en procession; framkomma, visa sig; etwas auf die lange Bank —, draga ut på tiden; mit etwas aufgezogen kommen, komma fram med något.
Aufziehen, *n.* 3. **Aufziehung**, *f.* 4. uppdragande; uppspännande; strängande; upphissande; varpning; uppskjutande &c.
Aufzug*, *m.* 1. öppnande; parad; vaktparad, paradering; pomp, ståt, prakt; följe, tross, ståt; procession, process; stråk af folk; upptåg; uppskof, dröjsmål; akt; ränning i väf; klädsel.
Aufzwecken, *v. a.* fästa med nubbar.
Aufzwängen, *v. a.* öppna med våld.
Aufzwingen, *v. a. ir.* påtvinga, påtruga, med våld förmå en att emottaga.
Aufzwingung, *f.* 4. påtvingande, påtrugande.
Augapfel* *m.* 3. ögsten.
Auge, *n.* 6. öga; ögnasigte, åsyn, närvaro; die Augen gingen ihm über, han vattnades i ögonen; große — machen, bli storögd, förvånas; einen mit scheelen — ansehen, unna en intet godt; mit unverwandten — ansehen, se stindt på; in die — stechen, lysa i ögonen, tycka om; mit einem blauen — davon kommen, slippa med ett blått öga el. en dräglig förlust; einem die — zudrücken, lägga igen ögonen på en

er gönnt ihm nicht die – im Kopf, han unnar honom alls intet godt; das schickt sich wie Faust aufs Auge, det passar alls intet; nun hat er das Kalb ins Auge geschlagen, nu har han stött honom hårdt för hufvudet, högligen förtörnat honom; er ist ihm ein Dorn im Auge, han är honom en nagel i ögat; die Verzweiflung sieht ihm aus den Augen, förtviflan framlyser ur hans ögon; ich konnte verwichene Nacht kein Auge zuthun, jag fick förliden natt ingen blund i mina ögon.

Äugeln, *v. a.* okulera, ympa.

Augenarzt*, *m.* 1. ögonläkare, okulist.

Augenblick, *m.* 1. ögnablick.

Augenblicklich, *adj.* som varar blott ett ögnablick, ett ögnablicks —, *adv.* i el. på ögonblicket.

Augenbraun, *f.* 4. ögonbryn.

Augenbutter, *f.* ögonvar.

Augenfell, *n.* 1. hvit fläck el. hinna på ögat.

Augenflecken, *m.* 3. Augenmaal, *n.* 1. fläck på ögstenen.

Augengeschwür, *n.* 1. svullnad i inre ögonvrån.

Augenglas*, *n.* 2. det glaset i en kikare, som hålles närmast ögat, ögonglas; litet synglas eller kikare, lorgnett; perspektiv.

Augenlied, *n.* 2. ögonlock.

Augenmaß, *n.* 1. ögonmått.

Augenmerk, *n.* 1. ögonmärke; uppseigt.

Augenmittel, *n.* 3. -salbe, *f.* 4. utvertes medel för ögonen.

Augenpulver, *n.* 3. ögonpulver.

Augenrinnen, *n.* 3. surögdhet, rinnande ögon.

Augenschein, *m.* 1. ögnasigte; utseende, sken, sannolikhet.

Augenscheinlich, *adj.* ögonskenlig, påtaglig, tydlig och klar.

Augenscheinlichkeit, *f.* 4. ögonskenlighet.

Augenschirm, *m.* 1. ljusskärm.

Augensprache, *f.* 4. ögonspråk.

Augenstern, *m.* 1. ögsten.

Augentriefen, *n.* 3. rinnande ögon.

Augenweh, *n.* 6. sort ögonsjuka.

Augenweide, *f.* 4. ögonfägnad.

Augenwimmer, Augenwimper, *f.* ögonhår.

Augenwink, *m.* 1. blink, blick, ögnekast; tecken, vink med ögonen.

Augenzahn*, *m.* 1. ögontand.

Augenzeuge, *m.* 4. åsyna vittne.

Auhirsch, *m.* 1. hjort som tycker om slätter.

Aurikel, *f.* 4. aurickel.

Auripigment, *m.* 1. operment.

Aurorfarbe, *f.* 4. aurorfärg.

Aus, *prep.* med *Dat.* af, utaf; ifrån; utur, ur, —, *adv.* allt, slutadt, förbi; ute; er weiß weder aus noch ein, han vet hvarken ut el. in, förstår icke att hjelpa sig; aus einem nicht klug werden können, ej begripa en; ej nog känna en.

Ausackern, *v. a.* plöja ut el. ur.

Ausädern, *v. a.* plocka ådror el. senor ur köttet.
Ausantworten. Se **Ausliefern.**
Ausarbeiten, *v. a.* utarbeta; författa; sluta, fullkomna ett arbete.
Ausarbeitung, *f.* 4. utarbetning, slutande el. fullbordande af ett arbete; sammansatt arbete; lärdoms- vitterhets-försök; tema.
Ausarten, *v. n.* ſ. vanslägtas, vanartas; urartas, försämras, förvärras; seine Schwermuth wird in Verzweiflung —, hans svårmodighet lär slutas med förtviflan.
Ausartung, *f.* 4. vanslägtande &c.
Ausathmen, *v. a.* och *n.* h. utandas.
Ausbacken, *v. a.* och *n. reg.* och *ir.* h. baka, grädda, steka nog; sluta att baka &c.
Ausbaden, *v. n.* h. bada nog, tillfyllest; sluta att bada; etwas — müssen, måste plikta för något.
Ausbalgen, *v. a.* flå.
Ausbauen, *v. a.* bygga det inre af en byggnad; sluta; fullända. —, *v. n.* h. upphöra att bygga.
Ausbannen, *v. a.* Teufel, drifva ut djeflar.
Ausbedingen, *v. a. ir.* betinga, förbehålla sig; undantaga, förbehålla.
Ausbedingung, *f.* 4. förbehåll, beting, undantag.
Ausbedungen, *adv.* undantagande.
Ausbeeren, *v. a.* plocka af bären.
Ausbeichten, *v. a.* bekänna; tillstå. —, *v. n.* h. sluta sin syndabekännelse.
Ausbeichtung, *f.* 4. bekännelse.
Ausbeißen, *v. a. r.* utbita, utrycka med tänderna; drifva bort med stickord; einen bey Hofe —, äta ut någon vid hofvet.
Ausbeitzen, *v. a.* beta bort, beta utur.
Ausbeitzung, *f.* 4. bortbetande, betande utur.
Ausbessern, *v. a.* laga, bota, lappa, förbättra, iståndsätta, reparera.
Ausbesserung, *f.* 4. lagning, förbättrande; iståndsättning, reparering.
Ausbeten, *v. n.* h. bedja ut, sluta bönen.
Ausbeugen, *v. a.* och *n.* h. och ſ. böja ut, undan; vika undan, ur vägen.
Ausbeute, *f.* 4. inkomst, afkastning af grufvor.
Ausbeuteln, *v. a.* sikta (mjöl); tömma någons pung.
Ausbezahlen, *v. a.* utbetala.
Ausbiegen. Se **Ausbeugen.**
Ausbieten, *v. a. ir.* sätta ut till salu, utbjuda; bjuda högre på, stegra; gifva någon orlofssedel.
Ausbilden, *v. a.* lägga sista handen vid, fullkomna; odla, uppbruka (förståndet).
Ausbildung, *f.* 4. fullkomnande; odling, uppbrukande.
Ausbinden, *v. a. ir.* lösa, lösa upp.
sich Ausbitten, *v. r.* och *ir.* utbedja sig.
Ausblasen, *v. a. ir.* blåsa ut, släcka; ein Geheimniß —, sprida ut

en hemlighet; einem das Lebenslicht —, mörda en; die Seele —, gifva upp andan.

Ausblasen, *n.* 3. **Ausblasung**, *f.* 4. utblåsning, släckande; utspridande; mördande; andans uppgifvande.

Ausbleiben, *v. n. ir.* ſ. uteblifva, blifva borta, blifva ute, utanför; vara utelemnad, felas; icke slå in; underlåtas.

Ausbleichen, *v a.* och *n.* ſ. bleka, utbleka, förlora färgen.

Ausblühen, *v. n.* h. blomma ut, fälla blomman.

Ausbluten, *v. n.* h. blöda ut, upphöra att blöda.

Ausbognen, *v. a.* kröka ut.

Ausbohren, *v. a.* utborra; uttaga med borr el. nafvare.

Ausbohrung *f.* 4. utborrande.

Ausbolen, *v. a.* brädslås.

Ausborgen, *v. a.* borga, låna ut.

Ausbracken. Se Ausmerzen.

Ausbraten, *v. a.* draga ut genom stekande; steka nog, tillräckligt. —, *v. n.* ſ. stekas; gå ut genom stekning.

Ausbrauchen, *v. a.* bruka upp.

Ausbrauen, *v. a.* och *n.* h. brygga ut; sluta att brygga.

Ausbrausen, *v. n.* h. brusa ut, storma ut, gäsa ut.

Ausbrechen, *v. a. ir.* bryta, bräcka ut; rycka, slita ut, ifrån; bryta ett stycke ur; bryta tänder ur; mista. —, *v. n.* ſ. bryta igenom; utbrista, börja att synas; bryta sig ur fängelset; flöda el. svämma öfver; bli allmänt bekant; yttra sig; kasta upp (t. e. blod).

Ausbreiten, *v. a.* utbreda; vika upp, breda ut, lägga fram; utveckla, utbreda; visa för att prunka med; utsprida; utvidga, fortplanta; sträcka sig; ausgebreitete Kenntnisse, vidsträckta kunskaper; ein ausgebreiteter Nutzen, en mångfaldig nytta.

Ausbreitung, *f.* 4. utbredande, utvecklande; utspridande; utvidgande.

Ausbrennen, *v. a. reg.* bränna ut, rena genom eld; uppbränna; baka, grädda väl; bränna om; baka om. —, *v. n. ir.* ſ. och h. brinna upp, förtäras genom eld; upphöra att brinna.

Ausbrennen, *n.* 3. **Ausbrennung**, *f.* 4. utbrännande; uppbrännande; uppbrinnande &c.

Ausbringen, *v. a. ir.* draga, taga ut; kläcka ut; utsprida; föra, leda ut; erhålla (en orden); börja att dricka (en skål).

Ausbringen, *n.* 3. **Ausbringung** *f.* 4. uttagande; utkläckande; utspridande; erhållande &c.

Ausbruch*, *m.* 1. utbrott; uppbrytning; utbrytning, utbristning.

Ausbrühen, *v. a.* skålla; skölja i hett vatten.

Ausbrühung, *f.* skållande; sköljning i hett vatten.

Ausbrüten, *v. a.* ligga el. kläcka ut; föda, alstra. —, *v. n.* h. upphöra att kläcka ut; er brütet nichts gutes aus, han har ondt i sinne.
Ausbügeln, *v. a.* pressa, stryka ut.
Ausbund*, *m.* 1. under, vidunder, underverk, ein — von Gelehrsamkeit, ett under i lärdom, ein — aller Schelme, en mästare uti alla skälmstycken.
Ausbündig, *adj.* förträfflig, makalös.
Ausbürsten, *v. a.* borsta.
Ausbürstung, *f.* 4. borstande.
Ausbüßen, *v. a.* etwas — müssen, måste plikta för något.
Auscuriren, *v. a.* kurera, bota i grund; sluta att bota.
Ausdampfen, *v. n.* s. och h. utdunsta, utdunstas; upphöra att röka.
Ausdämpfen, *v. a.* dämpa, stilla, släcka ut.
Ausdampfung, *f.* 4. utdunstning; utdunstning af kroppsvätskor.
Ausdauern, *v. a.* uthärda, utstå, lida —, *v. n.* h. vara, påstå, räcka; hafva bestånd.
Ausdauern, *n.* 3. uthärdande &c.
Ausdauernd, *adj.* uthärdande; varaktig; härdig.
Ausdehnbar, *adj.* utvidgelig; sträckbar, smidig.
Ausdehnbarkeit, *f.* 4. utvidgelighet; sträckbarhet, smidighet.
Ausdehnen, *v. a.* utsträcka, utvidga, sträcka, förlänga, draga ut; sich —, utvidga sig; låta sträcka el. böja sig, vidga sig; ausgedehnte Länder, vidsträckta länder; die ausdehnende Kraft, den utvidgande kraften.
Ausdehnung, *f.* 4. utvidgande, sträckning; vidd, sträckning, utsträckning; vidd, utrymme, utförlighet.
Ausdenken, *v. a. ir.* upptänka, uppfinna; uppdikta, uppspinna.
Ausdenkung, *f.* 4. upptänkande.
Ausdeuten, *v. a.* uttyda, förklara; tolka.
Ausdeutung, *f.* 4. uttydning, förklaring; tolkning.
Ausdichten, *v. a.* uppdikta.
Ausdichtung, *f.* 4. uppdiktning.
Ausdielen, *v. a.* lägga golf; brädslå.
Ausdienen, *v. n.* h. tjena ut, tjena ut sin tid.
Ausdingen, *v. a. ir.* betinga, förbehålla sig; förbehålla, undantaga.
Ausdonnern, *v. impers.* och *n.* h. upphöra att dundra; dundra ut.
Ausdorren, *v. n.* s. uttorkas, förtorkas; bli torr.
Ausdörren, *v. a.* uttorka, upptorka, förtorka.
Ausdrechseln, *v. a.* svarfva utur. —, *v. n.* h. upphöra att svarfva.
Ausdrehen, *v. a.* vrida utur; sno utur, upp; svarfva utur; sich aus einer Sache heraus zu drehen wissen, veta att slingra sig ifrån något.
Ausdreschen, *v. a. ir.* tröska, uttröska. —, *v. n. ir.* h. sluta att tröska.
Ausdruck*, *m.* uttryck, term; uttryck, utlåtelse; sätt att uttrycka el. anföra; uttal, utför...

Empfindungen, die keinen Ausdruck leiden, känslor som ej kunna uttryckas.

Ausdrucken, *v. a.* aftrycka; sluta att trycka; uttrycka, föreställa; uttala, utföra, förebringa. —, *v. n.* h. upphöra att trycka.

Ausdrücken, *v. a.* krama ur, utpressa; uttrycka.

Ausdrücklich, *adj.* och *adv.* uttrycklig; uttryckligen.

Ausdrucksvoll, *adj.* eftertrycklig, liflig, talande.

Ausduften, *v. n.* s. och h. dunsta ut el. bort; utdunstas, gifva ånga ifrån sig.

Ausdüften, *v. a.* utdunsta; låta utdunsta.

Ausduftung, Ausdüftung, *f.* 4. utdunstning; dunst, ånga.

Ausdulden, *v. a.* uthärda ändå till slut.

Ausdunsten, *v. n.* s. och h. dunsta ut el. bort, förflyga.

Ausdünsten, *v. a.* utdunsta; låta utdunsta. —, *v. n.* s. och h. utdunsta.

Ausdünstung, *f.* 4. utdunstning; dunst, ånga; utdunstning af kroppsvätskor.

Aus einander, *adv.* ifrån hvarannan, åtskild, åtskils; — bringen, — thun skilja, åtskilja; — gehen, skilja sig; skiljas, skiljas åt; — nehmen, söndertaga, taga löst el. åtskils; — setzen, sätta åtskils; utreda, utveckla, bringa i ordning; förklara, upplösa, analysera.

Auserkiesen. Se Auserwählen.

Auserkohren, *adj.* utvald.

Auserlesen, *adj.* utvald, utsökt.

Ausersehen, *v. a. ir.* utse, utvälja; er scheint zum Unglück ausersehen, han tyckes vara bestämd till olycka.

Auserwählen, *v. a.* utvälja, utkora.

Auserwählung, *f.* utväljande.

Ausessen, *v. a. ir.* äta ut, upp. —, *v. n.* h. sluta att äta.

Ausfädeln, *v. a.* rispa upp; sich —, rispas upp.

Ausfahren, *v. a. ir.* köra ut; göra djupare genom körande; föra (varor) ur landet. —, *v. n. ir.* s. fara, resa el. åka ut; resa bort; halka, slinta; få blemmor (på huden &c.); einen Teich —, uttömma gyttjan ur ett dike.

Ausfahrt, *f.* 4. utfart, utresa; afresa, bortresa.

Ausfall*, *m.* 1. utfall; lönport i en fästning; utfall i fäktning.

Ausfallen, *v. n. ir.* s. falla ut; släppa skalet; falla ut (som säd ur ax); göra ett utfall från en fästning el. i fäktning; slutas, aflöpa. —, *v. a. ir* urskåla, vrida ur led; mir fielen nach der Krankheit alle Haare aus, jag miste efter sjukdomen alla mina hår; das Loos ist für mich ausgefallen, lotten har fallit på mig; es wird doch auch etwas für mich dabey —, jag lär väl få något med deraf; er fällt mit seiner Schuldforderung

ganz aus, han får ingenting för sina skuldfordringar; ich bin zufrieden, wenn die Waare so ausfällt, als die Probe ist, jag är nöjd om varan är så beskaffad, som profvet utvisar.

Ausfangen, *v. a. ir.* fånga; utöda (en fiskdamm).

Ausfasen, *v. a.* rispa upp el. draga trådarne ur. sich —, rispas upp.

Ausfaulen, *v. n.* s. ruttna ut el. bort; falla af el. bort af förruttnelse.

Ausfechten, *v. a. ir.* fäkta ut, afgöra med vapen eller ord.

Ausfegen, *v. a.* utsopa, sopa bort el. rent; rensa, upprensa, rengöra; tömma.

Ausfeilen, *v. a.* utfila; fila, feja; lägga sista hand vid (ett litterärt arbete).

Ausfertigen, *v. a.* utfärda.

Ausfertigung, *f.* 4. utfärdande.

Ausfilzen, *v. a.* filta, hoptofva; skrapa el. banna upp.

Ausfilzer, *m.* 3. skrapa, bannor.

Ausfinden, *v. a. ir.* hitta på, uppfinna.

Ausfindig, *adv.* etwas — machen, uppfinna, upptäcka, utröna.

Ausfischen, *v. a.* fiska ut; utöda en fiskdamm. — *v. n.* h. sluta att fiska.

Ausflammen, *v. n.* h. läska en kanon.

Ausflattern, *v. n.* s. fladdra, flyga ut.

Ausflechten, *v. a. ir.* lösa upp en fläta; sno upp.

Ausflicken Se Flicken och Ausbessern.

Ausfliegen, *v. n. ir.* s. flyga ut el. bort, flyga ur nästet; för första gången lämna sin faders hus.

Ausfließen, *v. n. ir.* s. rinna, flyta ut el. bort, utgå.

Ausflöhen, *v. a.* rensa ifrån loppor.

Ausflucht*, *f.* 1. utgång, utfart; undflygt, undskyllan, förevändning, omsvep.

Ausflug* *m.* 1. utflygt, bortflygt, utresa; das ist sein erster —, det är hans första resa, det är första gången han ser sig om i verlden.

Ausfluß*, *m.* 1. utflytande; utlopp, aflopp, mynning.

Ausfordern, *v. a.* utfordra, utmana.

Ausforderung, *f.* utfordring, utmaning.

Ausforderungsbrief, *m.* 1. fejdbref.

Ausforschen, *v. a.* utforska, utleta; upptäcka, uppspana; undersöka, utforska, ransaka.

Ausforschung, *f.* 4. utforskning, utletande; utrönande, ransakning.

Ausfragen, *v. a.* utfråga, utleta genom frågande; besvära med frågor, examinera, förhöra.

Ausfragung, *f.* 4. utfrågande.

Ausfressen, *v. a. ir.* urhålka, urgröpa genom frätande; äta upp, fräta, förtära; sich —, blifva fet; der Krieg frißt das Land aus, kriget utarmar landet; er muß auffressen, was er eingebrockt hat, han

måste äta upp det han tillagat, som han har sått får han skörda.

Ausfrieren, *v. n. ir.* s. och h. frysa igenom; upphöra att frysa.

Ausführbar, *adj.* görlig, möjlig, som kan verkställas.

Ausfuhre, *f.* 4. utförsel, utskeppning; utfart, utresa; transport.

Ausführen, *v. a.* utföra, utskeppa; transportera, öfverföra; föra, leda ut; purgera, afföra, uttömma; utföra, verkställa, fullgöra, uträtta; fullända; afhandla, utföra (ett ämne); fullfölja, genomdrifva (en rättegångssak).

Ausführlich, *adj.* och *adv.* utförlig; utförlig och styrkt med bevis, beledsagad med upplysningar; utförligen.

Ausführlichkeit, *f.* utförlighet.

Ausführung, *f.* 4. utförsel, utskeppning; uttömning, afföring; verkställande, verkställighet, utförande; fullföljande; omständlig berättelse.

Ausfüllen, *v. a.* fylla, uppfylla; igenfylla; tömma till en del, ösa, hälla, slå ut.

Ausfüllung, *f.* 4. fyllande, uppfyllande, igenfyllning; afhällning.

Ausfündig Se Ausfindig.

Ausfüttern, *v. a.* fodra, sätta foder under; öfverkläda; fodra med pelsverk; stoppa, uppstoppa; göda; stilla upp, utfodra (kreatur).

Ausfütterung, *f.* 4. fodrande; uppstoppning; utfodring.

Ausfütterungsgeld, *n.* 2. utfodringspenningar.

Ausgabe, *f.* 4. utgift; kostnad, omkostningar, omgälder; upplaga (af en bok).

Ausgähren, *v. n.* h. gäsa ut.

Ausgang*, *m.* 1. utgång, utgående; utlopp, utväg; ändelse (ett ords); slut, utgång, upplösning; utgång, händelse; utgående (den heliga Andes).

Ausgangzoll, *m.* 1. utgångs- eller utlopps-afgift.

Ausgäten, *v. a.* harka, kratta, rensa bort ogräs.

Ausgattern, *v. a.* utspana, upptäcka; uppspana.

Ausgebegeld, *n.* 2. penningar till vanliga utgifter, löspenningar.

Ausgeben, *v. a. ir.* utbetala, lägga ut, utgifva, kosta ut; utdela; gifva ut (en bok) —, *v. n. ir.* h. berätta; seine Tochter —, gifta bort sin dotter; die Karten beym Spiele —, gifva omkring korten i ett spel.

Ausgeber, *m.* 3. utdelare; hushållare.

Ausgeberinn, *f.* 4. hushållerska.

Ausgeburt, *f.* 4. foster, produkt.

Ausgedehnt, *adj.* vidsträckt.

Ausgehen, *v. n. ir.* s. gå ut; slutas; gå bort; utplånas; slockna, släckas; dö ut; falla af (om hår); gå ut, vara försåld; förloras, förlora sig, utgå, utflyta (om den heliga Ande), auf etwas —, kon-

stigt anlägga, stämpla, tillställa något, hafva något för afsigt; leer —, få, erhålla intet; frey —, slippa lätt; alles wird zuletzt über ihn —, han lär slutligen stadna för allt; ein Befehl ist ausgegangen, en befallning har blifvit kungjord; ein Buch — lassen, utgifva en bok.

Ausgekerbt, *adj.* refflad, kuggig el. uddig; taggig.

Ausgelassen, *adj.* liderlig, utsväfvande; orimlig, dåraktig; glad, lustig öfver all måtta.

Ausgelassenheit, *f.* 4. liderlighet, utsväfningar; orimlighet, dåraktighet; omåttlig glädje.

Ausgelernt, *adj.* som slutat sina läroår; slug, listig, klyftig, illparig, förslagen.

Ausgemacht, *adj.* beslutad, fastställd, afgjord.

Ausgenommen, *adv.* undantagande.

Ausgeschlagen, *adj.* knoppig; skorfvig; skabbig.

Ausgewachsen, *adj.* puckelryggig.

Ausgezackt, *adj.* taggig, uddig.

Ausgezeichnet, *adj.* utmärkt.

Ausgießen, *v. a. ir.* utgjuta, ösa el. slå ut; fylla (en tom rymd, ett tomt rum); släcka, dämpa, qväfva med vatten; das Kind mit dem Bade —, obetänksamt förkasta hela saken.

Ausgießung, *f.* 4. utgjutning, utgjutelse, utösning; ingifvelse (den heliga Andes).

Ausgleichen, *v. a. ir.* göra lika, jemngod el. jemn; jemna, släta; sich —, förlikas; saldera sig.

Ausgleiten, *v. n. ir.* s. Ausglitschen, *v. n.* s. halka, slinta.

Ausgleiten, *n.* 3. Ausgleitung, *f.* 4. halkande, slintande.

Ausglühen, *v. a.* utglödga, göra glödgande.

Ausgraben, *v. a. ir.* utgräfva, uppgräfva; åter upptaga (lik) ur grafven; urhålka, urgröpa; ingräfva, uthugga, rista el. skära i.

Ausgrabung, *f.* 4. utgräfvande, uppgräfvande; urhålkande; ristande i.

Ausgräten, *v. a.* bena (fisk).

Ausgrübeln, *v. a.* utgrubbla.

Ausgründen, Se Ergründen.

Ausguß*, *m.* 1. utgjutelse, utgjutning, utösning; afloppsränna.

Ausgußkelle, *f.* 4. slef.

Aushaaren, Aushären, *v. n.* h. släppa håren.

Aushacken, *v. a.* uthacka, hugga ut; skära el. klippa ut i figurer; stycka, sönderstycka, sönderdela.

Aushackung, *f.* 4. uthackande; utklippning; sönderstyckning.

Aushäkeln, Aushaken, *v. a.* häkta, haka af el. löst.

Aushalftern, *v. a.* taga grimman af.

Aushalten, *v. a. ir.* uthärda, hålla ut med; fördraga, utstå, tåla, uthärda; utstå (sin tid); sluta (sina läro-år). —, *v. n.* h. hafva be-

stånd, vara länge, hålla; framhärda ända till slut.

Aushaltung, *f.* 4. uthärdande &c.

Aushämmern, *v. a.* uthamra.

Aushändigen, *v. a.* öfverlemna, utlemna i ens händer, återställa, återlemna, tillställa.

Aushang*, *m.* 1. uthängd vara för en bod &c.

Aushängebogen, *m.* 3. profark, revidersark.

Aushangen, *v. n. ir.* h. vara ut- el. upphängd.

Aushängen, *v. a.* hänga ut, upphänga; uthänga (varor); lyfta (en dörr) af gångjernen.

Aushängung, *f.* 4. uthängande; aflyftning.

Aushären, Se **Aushaaren**.

Ausharren, *v. n.* h. framhärda, uthärda.

Ausharrung, *f.* 4. framhärdande, beständighet, ståndaktighet.

Aushärten, *v. a.* härda, göra hård.

Aushärtung, *f.* 4. härdande.

Aushauch, *m.* 1. utandande.

Aushauchen, *v. a.* och *n.* h. utandas; blåsa ut; gifva upp andan.

Aushauen, *v. a. ir.* uthugga; uthugga, göra bildhuggerier; tälja, hugga; gifva ris, spö, risbastu.

Aushauen, *n.* 3. **Aushauung**, *f.* 4. uthuggning; täljande; utpiskande med ris el. spö.

Ausheben, *v. a. ir.* häfva, vräka, lyfta ut, upp el. bort; lyfta af; välja, utvälja, utleta; lyfta (en dörr) af gångjernen; **Rekruten** —, värfva rekryter, rekrytera; **Wein** —, draga upp vin med en häfvare.

Aushebung, *f.* 4. uthäfvande &c.; — **der Rekruten**, värfning, rekrytering.

Aushecheln, *v. a.* häckla ut, häckla nog; skämta, narras med.

Aushecken, *v. a.* ligga el. kläcka ut; uppdikta, uppspinna.

Ausheckung, *f.* utkläckande; uppspinning.

Ausheilen, *v. a.* läka, kurera alldeles, sluta att läka. —, *v. n.* s. läkas fullkomligt.

Ausheilung, *f.* 4. läkande; fullkomligt läkande.

Ausheitern, *v. a.* göra klar, ren; göra klar och lugn; **das Gemüth** —, uppmuntra själen.

Ausheiterung, *f.* 4. uppklarnande; uppmuntran.

Ausheitzen, *v. a.* uppelda göra varmt.

Aushelfen, *v. a ir.* hjelpa ut; hjelpa, bistå, bispringa; hjelpa, undsätta någon i sin nöd.

Aushellen, *v. a.* göra klar, blank, tunn; **der Himmel hellt sich auf**, himlen klarnar upp.

Aushemmen, *v. a.* släppa löst (ett hjul) &c.

Ausheuern, *v. a.* hyra ut el. bort; eingn —, gifva större hyra.

Ausheulen, *v. n.* h. sluta att tjuta el. hvina.

Aushöhlen, *v. a.* urhålka, urgröpa, undergräfva; reffla.

Aushöhlung, *f.* 4. urhålkning, urgröpning, utgräfning, utskärning el. grop; reffla, reffling; håla, ihålighet.

Aushöhnen, *v. a.* skymfa, smäda någon, gäckas med, göra narr af, göra åtlöje af, skämta öfver.

Aushöhnung, *f.* 4. spe, bespottelse; narri, skämt.

Aushöken, *v. a.* sälja i smått, minutera ut.

Ausholen, *v. n.* h. upplyfta handen, armen för att slå till; taga steg tillbaka (för att göra längre hopp el. språng); weit —, gå långt tillbaka, börja sin berättelse ända framifrån. —, *v. a.* utleta ens tankar om en ting.

Ausholzen, *v. a.* utgallra, göra tunn, gles.

Aushorchen, Se Ausforschen.

Aushören, *v. a.* afhöra till slut.

Aushülsen, *v. a.* sprita (ärter o. d.); skala (ägg, nötter m. m).

Aushungern, *v. a.* uthungra, utsvälta.

Aushunzen, *v. a.* banna, snäsa, skrapa, banna upp.

Aushusten, *v. a.* uthosta; hosta el. spotta ut. —, *v. n.* h. upphöra att hosta.

Ausjagen, *v. a.* jaga ut el. bort; drifva ut.

Ausjagung, *f.* 4. utjagande, utdrifvande.

Ausjochen, *v. a.* spänna ur oket.

Auskalben, *v. n.* h. upphöra att kalfva.

Auskämmen, *v. a.* utkamma; utkarda; utreda med en kam.

Auskanten, *v. a.* udda ut.

Auskauen, *v. a.* tugga väl.

Auskaufen, *v. a.* köpa allt; einen —, förekomma en i köp; köpa af en alla dess varor; er läßt sich nicht mit 100,000 Thaler —, han äger öfver 100,000 R:dr.

Auskehlen, *v. a.* reffla; urhålka.

Auskehlung, *f.* 4. reffla, reffling; urhålkning.

Auskehren, *v. a.* sopa ut, bort, rensa, borsta; vända ut.

Auskericht, **Auskerig**, *n.* 1. sopor.

Auskeimen, *v. n.* h. gro, sticka upp.

Auskeltern, *v. a.* utpressa, utkrama.

Auskennen lernen, *v. n.* h. einen, utstudera någon.

Auskerben, *v. a.* reffla, göra kuggig el. uddig.

Auskernen, *v. a.* taga kärnan ur; ausgekernt, äfv. vortrefflich.

Ausklaftern, *v. a.* mäta famnvis.

Ausklagen, *v. a.* etwas, erhålla något genom en process; einen, värdera och försälja (en gäldenärs egendom). —, *v. n.* h. upphöra att klaga, att beklaga sig öfver.

Ausklären, *v. a.* göra klar, ren.

Ausklatschen, *v. a.* gäckas med, göra narr af, hvissla ut någon genom handklappningar; sqvallra, bära omkring sqvaller.

Ausklatschung, *f.* 4. uthvisslande genom handklappningar; sqvaller.

Ausklauben, *v. a.* plocka ut, bort, utleta; taga ur (nötter); uppfinna, utleta.

Ausklaubung, *f.* 4. utplockning, tagande ur; uppfinning.

Auskleben, **Auskleiben**, *v. a.* limma, klistra öfver med papper.

Auskleiden, *v. a.* afkläda; utkläda.

Auskleistern, *v. a.* öfverdraga invärtes med klister,

Ausklopfen, *v. a.* utklappa, damma, piska; einem das Fell —, piska upp någon.

Ausklopfung, *f.* 4 utklappning, dammande, piskande.

Ausklügeln, *v. a.* utgrunda; uppfinna, upptäcka genom spetsfundighet el. klyftighet, grundforska.

Ausknaupeln, *v. a.* plocka, rensa, plocka ut el. bort.

Auskneten, *v. a.* knåda, älta tillräckligt.

Auskochen, *v. a.* koka ut; koka tillräckligt, göra kvit, bleka genom kokning. —, *v. n.* h. koka öfver; upphöra att koka.

Auskochung, *f.* 4. utkokning &c.

Auskommen, *v. n. ir.* s. komma ut, ur el. lös, slippa ut; utkläckas; bli allmänt bekant, utspridas; komma lös (om elden); mit etwas —, hafva sin utkomst med något; mit einem —, blifva ense med någon; der Schneider sagt, er kann mit dem Zeuge nicht —, skräddaren säger att tyget ej räcker till; mit einer Rechnung nicht — können, ej kunna göra fullkomligt reda för sig; mit einer Entschuldigung —, slippa med en ursäkt, undskyllning.

Auskommen, *n.* 3. utkomst, bergning; mit dir ist kein Auskommen, med dig kan ingen förlikas el. komma öfverens.

Auskörnen, *v. a.* taga ur korn el. grand; ausgekörnt, förträfflig.

Auskosten, *v. a.* utleta genom smakande.

Auskramen, *v. a.* framlägga, utbreda el. uthänga; lägga el. visa upp; visa för att prunka med.

Auskranken, *v. n.* h. upphöra att vara sjuk.

Auskratzen, *v. a.* klösa, rifva, krafsa ut, upp, lös el. ifrån; utplåna, sudda ut, radera; skrapa upp.

Auskriechen, *v. n. ir.* s. krypa ur skalet eller ägget.

Auskühlen, *v. a.* och *n.* s. göra, blifva sval.

Auskrüllen, *v. a.* sprita (ärter).

Auskundschaften, *v. a.* spionera el. lura ut; upptäcka, uppspana; utforska, utleta, skaffa sig kunskap om.

Auskundschafter, *m.* 3. spion, bespejare.

Auskundschaftung, *f.* 4. utspionerande, utspanande, utforskande.

Auskunft*, *f.* 1. föda, uppehälle, ut-

komst, bergning; medel, utväg att komma ifrån el. gå igenom en sak; upplysning.

Auskünsteln, *v. a.* utkonstla; utgrunda, uppfinna.

Auslachen, *v. a.* einen, göra åtlöje af någon, roa sig på ens bekostnad. —, *v. n.* h. skratta sig mätt; upphöra att skratta.

Auslachen, *n.* 3. Auslachung, *f.* 4. utskrattande, görande åtlöje af.

Auslachenswerth, *adj.* värd att göra åtlöje af, löjlig.

Ausladen, *v. a. ir.* lossa, aflasta, utlasta, lassa af.

Auslader, *m.* 3. lossare, aflastare.

Ausladung, *f.* 4. lossning, aflastning, utlastning.

Auslage, *f.* 4. utbetalning, utgift; förskott; disk, bord hvarpå varor utbredas att beses.

Ausland*, *n.* 2. främmande land, utrikes ort.

Ausländer, *m.* 3. -inn, *f.* 4. utländning, främling, utländska.

Ausländisch, *adj.* främmande, utländsk.

Auslangen, *v. n.* h. förslå, räcka till, vara nog, göra el. hafva tillfyllest.

Auslassen, *v. a. ir.* utsläppa; utvidga, göra vidare; utelemna, förbigå, förgäta; bortkasta (en bokstaf); uppenbara (sina tankar); kungöra, utgifva (förordning, påbud); yttra (sin glädje); utösa (vrede), sich gegen einen —, yppa sig för någon; sich mit etwas —, låta märka, förstå; seine Wuth an jemand, visa sin grymhet emot någon.

Auslassung, *f.* 4. utlemnande; ellips, ords uteslutande i en mening; bortkastning (af en bokstaf).

Auslassungszeichen, *n.* 3. bortkastningstecken (af en bokstaf); apostrof.

Auslauf*, *m.* 1. utlopp, aflopp; utflytande; utgång; afsegling, afresa.

Auslaufen, *v. n. ir.* s. börja att löpa; afsegla, löpa ur hamnen; rinna, flyta ut, bort; rymma, löpa bort; rinna, vara otät; slutas, aflöpa; die Stunde wird bald aus gelaufen seyn, timmen lär snart vara ute el. slut; seine Meinung läuft darauf aus, hans mening går derpå ut; alles Unglück wird über dich —, all olycka lär drabba el. falla på dig; sich —, springa sig stark el. mätt.

Auslaugen, *v. a.* luta, lutlägga; draga ut luten.

Auslaugung, *f.* 4. lutning, lutläggning.

Ausläuten, *v. a.* och *n.* h. ringa för sista gången; lysa af genom ringning.

Ausläutern, *v. a.* utgalra.

Ausleben, *v. n.* h. utlefva, dö.

Auslecken, *v. a.* slicka ut. —, *v. n.* s. läcka el. rinna ut.

Ausleeren, *v. a.* tömma ut, göra tom; tömma till en del; uttömma, afföra.

Ausleerung, *f.* 4. uttömmande, rengöring; uttömning, afföring.

Auslegen, *v. a.* framlägga, utbreda; lägga ut, förskjuta; göra inläggningar i trä el. sten af flere färgor; uttolka, utlägga, uttyda, förklara; kommentera, göra utläggningar öfver.

Ausleger, *m.* 3. tolk, uttolkare, uttydare, kommentator, textförklarare.

Auslegung, *f.* 4. utbredning, utläggning att beses; förskott, utbetalning, utläggning; uttolkning, förklaring, uttydning; kommentarius; förklaring öfver en bok; utläggning och förklaring.

Auslegungskunst, *f.* konsten att uttolka, förklara, kommentera.

Auslehnen Se **Ausleihen**.

Ausleihen, *v. a. ir.* utlåna; hyra el. lega ut.

Ausleihen, *n.* 3. **Ausleihung**, *f.* 4. utlånande; uthyrande.

Ausleiten, *v. a.* leda bort, undan el. afsides.

Auslernen, *v. n.* h. och *a.* lära ut, sluta sina läro-år, lära fullkomligt, grundforska; **einen recht —**, lära känna en i botten.

Auslesen, *v. a.* och *n. ir.* h. utvälja, utsöka, leta ut; rensa, plocka; sluta att läsa.

Ausleuchten, *v. a.* lysa ut; **einen übel —**, gå illa åt en, släppa en illa medfaren ifrån sig.

Auslichten, *v. a.* utgallra, göra tunn el. gles.

Auslichtung, *f.* 4. utgallring, uthuggning.

Auslieben, *v. n.* h. upphöra att älska.

Ausleferer, *m.* 3. utlemnare, utlefvergrare; fodermarsk.

Ausliefern, *v. a.* utlemna, utlefverera, återlemna, aflemna.

Auslieferung, *f.* 4. utlefverering, lefverans, lefverering; tradition.

Auslieferungsvertrag*, *m.* 1. öfverenskommelse om fångars utvexling el. rymmares utlefverering.

Ausliegen, *v. n. ir.* h. ligga ut; sätta sig, klarna.

Auslieger, *m.* 3. utliggare, vaktskepp.

Auslocken, *v. a.* utlocka, utleta, utforska.

Ausloosen, *v. a.* draga el. kasta lott; lotta, skifta, dela i lotter.

Ausloosung, *f.* 4. delning i lotter.

Auslootsen, *v. a.* lotsa ut.

Auslöschen, *v. a.* utsläcka; utplåna, radera. —, *v. n. ir.* s. slockna, släckas.

Auslöschung, *f.* 4. släckning, utslocknande.

Auslösen, *v. a.* återköpa, in- el. utlösa; inlösa, infria (pant); bestå kostnaden åt någon.

Auslöslich, *adj.* som kan utlösas, inlösas &c.

Auslösung, *f.* 4. återköp; inlösen, utlösning; igenlösande; (i slagurverk) utlösning.

Auslösungsvertrag*, *m.* 1. Se Auslieferungsvertrag.

Auslüften, *v. a.* vädra, gifva frisk luft åt; sätta i fria luften.

Auslüftung, *f.* 4. vädrande.

Ausmachen, *v. a.* taga ut, upplösa, reda ut; släppa ut: skala, taga ur (kärnor &c.); sprita (ärter o. d.); tömma, sluta, fullända, afsluta; afgöra; fastställa, besluta, bestämma; komma öfverens om; stoffera, bekläda; upptäcka, utröna; bestämma något åt någon; skaffa, utverka en något; tilltala, banna —, *v. n.* h. utgöra; bestå i, af; göra, hafva att betyda; stiga, belöpa el. bestiga sig till; einen —, skämma ut en.

Ausmachen, *n.* 3. **Ausmachung**, *f.* 4. afgörande &c.

Ausmahlen, *v. a.* mala tillräckligt el. för mycket; skaffa ut genom malande, mala ut. —, *v. n.* h. sluta att mala.

Ausmalen, *v. a.* fullborda (en målning); afmåla, afskildra; illuminera (kopparstycken &c.).

Ausmarken, *v. a.* utsluta genom rågångar.

Ausmarsch*, *m.* 1. afmarsch, aftågande.

Ausmarschiren, *v. n.* s. aftåga, sätta sig i marsch; gå bort ur (en stad &c.).

Ausmauern, *v. a.* bekläda med tegelsten.

Ausmeißeln, *v. a.* uthugga, utsticka, med huggjern el. grafstickel.

Ausmelken, *v. a.* mjölka ut.

Ausmergeln, *v. a.* utmergla.

Ausmergelung, *f.* 4. utmerglande.

Ausmerzen, *v. a.* förkasta, vräka; utesluta, utdömma, utgallra.

Ausmerken, *v. a.* utmärka.

Ausmessen, *v. a. ir.* afmäta; taga dimensionerne af; sälja i smått, styckevis.

Ausmessung, *f.* 4. mätning; dimension.

Ausmerzung, *f.* 4. förkastande, vräkande.

Ausmiethen, *v. a.* hyra ut.

Ausmisten, *v. a.* mocka, rensa.

Ausmisten, *n.* 3. **Ausmistung**, *f.* 4. mockande.

Ausmitteln, *v. a.* upptäcka, uppfinna medel el. utvägar.

Ausmittelung, *f.* 4. upptäckande af medel el. utvägar.

Ausmontiren, *v. a.* utrusta, mondera, bekläda.

Ausmünzen, *v. a.* mynta, prägla mynt.

Ausmünzung, *f.* 4. myntande.

Ausmustern, *v. a.* utmönstra, vräka, utgallra, förkasta; afskeda, afdanka.

Ausmusterung, *f.* 4. utmönstring.

Ausnagen, *v. a.* gnaga, skafva ut.

Ausnagung, *f.* 4. utgnagande.

Ausnähen, *v. a.* sticka, utsy, bro-

dera; —, *v. n.* h. sluta att sy.
Ausnahme, *f.* 4. undantag; förbehåll; inskränkning, förbehåll.
Ausnarren, *v. n.* h. upphöra med sina narraktigheter eller dårskaper.
Ausnaschen, *v. n.* h. snaska ur.
Ausnehmen, *v. n. ir.* h. uttaga, borttaga; taga på kredit; taga ur nästet; rensa; undantaga; uttömma: sich gut —, se väl ut; göra en god verkan; Bienen —, skatta bi.
Ausnehmend, *adj.* serdeles, förträfflig.
Ausnehmung, *f.* 4. uttagande.
Ausnutzen, Se Abnutzen.
Auspacken, *v. a.* packa utur, uttaga ur packor, packa upp; öppna en packa el. paket.
Ausparíren, *v. a.* parera; afböja; afvärja.
Auspauken, *v. a* kungöra med pukslag.
Auspeitschen, *v. a.* gifva ris, risbastu; utpiska, drifva bort med piskslängar.
Ausgepeitscht, *adj.* allmänt känd.
Auspfänden, *v. a.* utpanta, utmäta.
Auspfändung, *f.* 4. utpantning, utmätning.
Auspfeifen, *v. a. ir.* uthvissla, —, *v. n.* h. upphöra att hvissla, pipa.
Auspflastern, *v. a.* stenlägga.
Auspflücken, *v. a.* plocka ut; rycka ut; rensa ifrån.
Auspflückung, *f.* 4. utplockande.
Auspflügen, *v. a.* plöja bort.
Auspichen, *v. a.* becka, tjära.
Auspichung, *f.* 4. beckande.
Auspicken, *v. a.* hacka ur, utur.
Ausplatten, Ausplätten, *v. a.* stryka.
Ausplatzen, *v. n.* s. spricka, brista.
Ausplaudern, *v. a.* sqvallra ut, utsprida genom sqvaller. —, *v. n.* h. upphöra att sqvallra.
Ausplauderung, *f.* 4. utspridande genom sqvaller.
Ausplündern, *v. a.* utplundra, sköfla, röfva.
Ausplünderung, *f.* 4. plundring, sköfling.
Auspochen, *v. a.* slå, stöta, klappa ut; bortjaga, utdrifva genom stötande; uthvissla
Auspoliren, *v. a.* polera.
Auspolirung, *f.* 4. polerande.
Auspolstern, *v. a.* madrassera.
Auspoltern, *v. n.* s. och h. bullra, dundra ut el. fram; upphöra att dundra el. rasa.
Ausposaunen, *v. a.* kungöra med basun; utsprida, utbasuna.
Ausposaunung, *f.* 4. kungörande; utspridande.
Ausprägen, *v. a.* utprägla; tydligen uttrycka.
Ausprägung, *f.* 4. utpräglande.
Auspredigen, *v. n.* h. upphöra att predika. —, *v. a.* utsprida, göra allmänt bekant.
Auspressen, *v. a.* utpressa, utkrama; aftvinga; taga med våld.
Auspressung, *f.* 4. pressning.

Ausproben, *v. a.* försöka; försöka här och der.
Ausprügeln, *v. a.* piska ut.
Auspumpen, *v. a.* utpumpa, pumpa läns.
Auspunktiren, *v. a.* utröna genom punkterkonsten.
Ausputzen, *v. a.* putsa, göra ren, grann inuti; rensa, upprensa; viska (en kanon); smycka, utzira, göra grann; qvista, afhugga qvistar el. grenar på ett träd, underqvista; stocka upp (hattar); utsläcka med ljussaxen; skrapa upp, banna.
Ausputzer, *m.* 3. rengörare, rensare; sparlakansläxa, bannor, skrapa.
Ausputzung, *f.* putsande; smyckande &c.
Ausquetschen, *v. a.* utkrossa, utkrama.
Ausraden, *v. a.* rothugga.
Ausradung, *f.* 4. rothuggning.
Ausräden, **Ausraiden**, **Ausrädeln**, **Ausreitern**, Se **Aussieben**.
Ausradiren, *v. a* radera ut.
Ausradirung, *f.* 4. utradering.
Ausrasen, *v. n.* h. rasa ut, upphöra att yra.
Ausraffen, Se **Ausruhen**.
Ausrauchen, *v. a.* röka ut; utjaga genom rök, sluta att röka. —, *v. n.* h. upphöra att röka.
Ausräuchern, *v. a.* döda eller fördrifva med rök; göra välluktande; beröka, röka; röka nog.
Ausraufen, *v. a.* utrycka; harka, kratta, rensa bort; plocka fjädrarna af.
Ausraufung, *f.* 4. utryckning, afplockning.
Ausräumen, *v. a.* utrymma, undanrödja; flytta, flytta ut; rengöra, rensa; rensa, upprensa; göra tom.
Ausräumer, *m.* 3. rensare, plunderskruf, krats.
Ausräumung, *f.* 4. flyttning; rengöring, rensning; uttömmande, rensning.
Ausraupen, *v. a.* rensa (trän) från mask.
Ausräuspern, *v. a.* och sich —, *v. r.* rakla, utspotta slem o. d.
Ausrechnen, *v. a.* uträkna, beräkna, göra öfverslag.
Ausrechnung, *f.* uträkning, beräkning, öfverslag.
Ausrecken, *v. a.* uträcka, utsträcka.
Ausreckung, *f.* 4. uträckande, utsträckande.
Ausrede, *f.* 4. uttal; fåfäng, onyttig ursäkt, undanflykt, undskyllan.
Ausreden, *v. a.* uttala; sich oder sein Herz —, yppa sitt hjerta; einem etwas —, afråda, afstyrka en i från något; sich —, urskulda sig. —, *v. n.* upphöra att tala, sluta sitt tal.
Ausregnen, *v. impers.* upphöra att regna.
Ausreiben, *v. a. ir.* rifva, gnugga ut, bort; putsa.

Ausreichen, *v. n.* h. vara tillräcklig, vara el. hafva nog.
Ausreinigen, *v. a.* rengöra, rensa; skura.
Ausreise, *f.* 4. utresa, bortresa.
Ausreisen, *v. n.* s. och h. resa ut, bort, upphöra att resa.
Ausreißen, *v. a. ir.* rycka, rifva, slita ut, upp; sönderslita. —, *v. n. ir.* sönderslitas, gå sönder, gå af; brista, sönderrifvas; rymma; taga flygten, packa sig bort; skena.
Ausreißer, *m.* 3. rymmare, öfverlöpare; flygting.
Ausreißung, *f.* 4. utryckande &c.
Ausreiten, *v. n. ir.* s. rida ut. —, *v. a.* göra en spatserritt.
Ausreiter, *m* 3. en som rider omkring för att se efter att ingen oordning sker.
Ausreitern, Se Durchsieben.
Ausrenken, *v. a.* vrida el. rycka ur led.
Ausrenkung, *f.* 4. vridning el. ryckning ur led.
Ausreuten, *v. a.* utrota; das Unkraut —, rensa ifrån ogräs.
Ausreutung, *f.* 4. utrotande.
Ausrheden, *v. a.* (ett fartyg) utreda.
Ausrhedung, *f.* 4. utredning.
Ausrichten, *v. a.* uträtta, verkställa; banna upp; eine Hochzeit —, tillaga eller hålla ett bröllopp.
Ausrichtung, *f.* 4. uträttande, verkställande; bannor; tillagning.
Ausringen, *v. a. ir.* vrida (kläder). —, *v. n.* h. höra upp att brottas; sluta sin lefnadsbana.
Ausringung, *f.* 4. vridning.
Ausrinnen, *v. n ir.* s. rinna ut, ur.
Ausritt, *m.* 1. utridande, utritt; lustritt.
Ausroden, *v. a.* svedja.
Ausrollen, *v. n.* s. och h. tillra el. rulla ut; upphöra att tillra; upphöra att mangla.
Ausrotten, *v. a.* utrota.
Ausrottung, *f.* 4. utrotande.
Ausrucken, Ausrücken, *v. n.* s. rycka, tåga, marschera ut.
Ausrückung, *f.* 4. utryckande, uttågande.
Ausruf, *m.* 1. utrop; rop; utrop till auktion, upprop; utropande, offentligt förkunnande; auktion; etwas durch öffentlichen — verkaufen, sälja något på öppen auktion.
Ausrufen, *v. a. ir.* utropa, offentligen förkunna, pålysa, bjuda ut. —, *v. n.* h. *ir.* skrika, ropa.
Ausrufer, *m.* 3. utropare, mäklare vid en auktion.
Ausrufung, *f.* 4. utrop till auktion; kungörelse, lysning; utropande, offentligt förkunnande; utrop (af glädje, fasa o. d.).
Ausrufungswort*, *n.* 2. utropsord, interjektion.
Ausrufungszeichen, *n.* 3. utropstecken.
Ausruhen, *v. n.* h. hvila sig; hvila nog eller tillräckligt.
Ausrupfen, *v. a.* utrycka; afplocka fjädrarne; rycka upp håren; man

hat ihm die Schwingfedern ausgerupft, man har klippt vingarna på honom.

Ausrupfen, *n.* 3. utryckande; uppryckande; afplockande.

Ausrüsten, *v. a.* utrusta; beväpna; begåfva.

Ausrüstung, *f.* 4. utrustning, krigsrustning; tillrustning, anstalt.

Ausrütteln, *v. a.* skaka ut.

Aussaat, *f.* 4. sädeskorn, utsäde.

Aussacken, *v. a.* tömma el. låta ur en säck.

Aussäen, *v. a.* utså.

Aussäen, *n.* 3. **Aussäung**, *f.* 4. utsåning.

Aussage, *f.* 4. utsaga, berättelse; anförande; vittnesmål, vittnens utsaga.

Aussagen, *v. a.* utsäga, berätta; vittna.

Aussägen, *v. a.* såga ut el. bort.

Aussatz*, *m.* 1. spetälska; skorf; acki (i biljard); utsats.

Aussätzig, *adj.* spetälsk.

Aussäubern, *v. a.* rengöra, rensa, göra snygg.

Aussäuberung, *f.* 4. rengörande.

Aussaufen, *v. a. ir.* utsupa, tömma.

Aussaufen, *n.* 3. utsupande.

Aussaugen, *v. a. ir.* utsuga; utsuga, utmergla. —, *v. n. ir.* h. upphöra att di.

Aussaugen, *n.* 3. **Aussaugung**, *f.* 4 utsugning.

Ausschaben *v. a.* utskafva, utskrapa, borttaga, urhålka genom skrapande el. skafvande.

Ausschaffen, *v. a.* skaffa ut.

Ausschälen, *v. a.* skala ur, af; aftaga, fnasa; skala; sprita; flå, skålla.

Ausschälung, *f.* 4. skalande ur el. af &c.

Ausschämen, sich —, skämma ut sig.

Ausschänden, *v. a.* smäda, skymfa; banna, snäsa.

Ausscharren, *v. a.* uppkrafsa; uppgräfva; skrapa, rifva upp; einen —, göra narr af någon derigenom att man skrapar med foten; mit dem Fuße —, stryka på foten, bocka sig för en.

Ausscharrung, *f.* 4. uppkrafsande; uppgräfning; uppskrapning.

Ausschattiren, *v. a.* schattera, lägga skugga på.

Ausschaufeln, *v. a.* skofla ut, utskyffla.

Ausscheiden, *v. a.* frånskilja.

Ausscheidung, *f.* 4. frånskiljande.

Ausschelfen, *v. a.* taga ur kärnan; sprita (ärter).

Ausschelten, *v. n. ir.* h. banna, ösa ut, skällsord emot; smäda, skymfa.

Ausscheltung, *f.* 4. bannande; smädelse, skymfning.

Ausschenken, *v. a.* ösa, hälla el. slå ut; tömma; utminutera; einen Gesellen —, förklara en med vissa ceremonier för Gesäll.

Ausscheren, *v. a.* skära, klippa ut, ur el. utur.

Ausscheuern, *v. a.* skura, rensa.

Ausschicken, *v. a.* utskicka, utsända.

Ausschieben, *v. a. ir.* skjuta ut.

la käglor. —, *v. n. ir.* h. börja att spela käglor, göra första kastet.

Ausschießen, *v. a. ir.* utskjuta, skjuta bort; fullkomna (en bössa &c.) genom nyttjandet; förkasta, vräka; gro, sticka el. skjuta upp.

Ausschießen, *n.* 3. Ausschießung, *f.* 4. utskjutande; vräkande; ein — halten, hålla ett skall!

Ausschiffen, *v. a.* utlasta, sätta i land; utskeppa. —, *v. n.* s. segla ut, gå till segels.

Ausschiffung, *f.* 4. utlastning; landsättning; utskeppning; afsegling.

Ausschimpfen, *v. a.* smäda, skymfa.

Ausschimpfung, *f.* 4. smädande, skymfning.

Ausschinden, *v. a. ir.* flå, utsuga; sälja med ocker.

Ausschirren, *v. a.* sela af, spänna ifrån.

Ausschlachten, *v. a.* flå och rensa (kreatur).

Ausschlafen, *v. n. ir.* h. sofva ut; den Rausch —, sofva ruset af sig.

Ausschlag*, *m.* 1. första utslagning; öfvervigt, öfverskott; skott (på ungskog); hettblemmor, blemmor, finnar (i ansigtet); spetälska, skabb, utslag; skorf (i hufvudet); klaff; beklädning; utslag, utgång; slut, utgång, händelse, tillfällighet; im — seyn (i kortspel) sitta i förhand.

Ausschlagen, *v. a. ir.* utslå, slå sönder; veckla ut, breda ut; kasta af hästen, slå af; beklädа med; afslå, förkasta, vägra; schwarz —, sorgkläda (rum, vagn o. d.) —, *v. n. ir.* h. och seyn hafva för hand, spela ut första kortet; vara öfvervigtig, gifva utslag, sparka, slå bakut (om hästar); upphöra att slå (om klockor); upphöra att sjunga (om näktergalen); slå ut, knoppas; svettas (som murar); få utslag &c. (på huden), bli skabbig; börja synas, framkomma, utkomma; slå ut, aflöpa; slutas; gifva afslag; sie hat ihn —, hon har gifvit honom afslag; das Feuer schlägt in helle Flammen aus, elden utbrister i full låga.

Ausschlagsfäustel, *m.* 3. utslagshammare.

Ausschlagung, *f.* 4. afslag, vägrande.

Ausschlämmen, *v. a.* arbeta upp utur, dy; rensa från gyttja; muddra.

Ausschleifen, *v. a. reg.* och *ir.* utföra, utsläpa; slipa ut el. bort.

Ausschleppen, *v. a.* släpa ut.

Ausschliefen, *v. n. ir.* s. krypa ut, krypa fram.

Ausschließen, *v. a. ir.* stänga porten för någon, utstänga någon; lösa ur kedjor el. bojor; utesluta; undantaga.

Ausschließlich; *adj.* uteslutande.

Ausschließung, *f.* 4. uteslutande; utstängning.

Ausschlüpfen, *v. n.* s. krypa, smyga sig ut; slippa ur el. undan.

Ausschlürfen, *v. a.* sörpla; supa upp.

Ausſchluß*, *m.* 1. uteslutande; utstängning.
Ausſchmälen, *v. a.* skrapa, banna upp. —, *v. n.* h. upphöra att banna.
Ausſchmauchen, *v. a.* fördrifva genom rökning; röka ut.
Ausſchmauſen, *v. n.* h. sluta måltiden el. kalaset.
Ausſchmeißen, *v. a. ir.* Se Ausſchlagen, Auswerfen.
Ausſchmelzen, *v. a.* utsmälta, göra flytande. —, *v. n. ir.* ſ. gå ut, skilja sig ifrån genom smältning; smälta, smältas.
Ausſchmelzung, *f.* 4. smältning.
Ausſchmieden, *v. a.* utsmida, lösa ur kedjor el. bojor (en galer-fånge); smida tillräckligt.
Ausſchmieren, *v. a.* öfverstryka, öfversmeta det inre af, smörja invertes; plagiera; alles —, smörja ihop allt, skrifva allting utur andra böcker utan urval eller urskiljning.
Ausſchminken, *v. a.* sätta smink på.
Ausſchmücken, *v. a.* utsmycka, utzira, pryda.
Ausſchmückung, *f.* 4. utsmyckande, utzirande.
Ausſchnallen, *v. a.* spänna af el. löst.
Ausſchnarchen, *v. n.* h. upphöra att snarka.
Ausſchnauben, *v. a.* snyta (näsan); snyta ut; ſich —, snyta sig; flåsa, frusta ut.
Ausſchnäutzen, *v. a.* taga af (ljus); släcka genom aftagande.
Ausſchneiden, *v. a. ir.* skära ut; skära el. klippa ut i figurer; runda ut, ringa ut; utskära efter patron; qvista, underqvista (träden); skära (en växt på kroppen); skatta (bikupor); minutera, sälja i smått; snöpa, gälla.
Ausſchnitt, *m.* 1. utskärning; utrundning; minutering; utskurit el. utklippt arbete; sektor.
Ausſchnitter, **Ausſchnitthändler**, *m.* 3. minuthandlare.
Ausſchnitthandlung, *f.* 4. minuthandel.
Ausſchnitzen, **Ausſchnitzeln**, *v. a.* utskära, hugga bilder.
Ausſchnüren, *v. a.* snöra upp, af.
Ausſchöpfen, *v. a.* ösa, hemta; ösa ur.
Ausſchöpfung, *f.* 4. ösning, hemtning; utösning, tömmande.
Ausſchößling, *m.* 1. oäkta telning el. qvist.
Ausſchrauben, *v. a.* skrufva lös.
Ausſchreiben, *v. a. ir.* afskrifva, göra utdrag ur; plagiera (en auctor); skrifva ut, sluta; uttrycka tydligt (bokstäfverna); pålysa; sammankalla; pålägga (skatt &c.) —, *v. n. ir.* h. upphöra att skrifva.
Ausſchreiben, *n.* 3. cirkulärbref, sammankallelse.
Ausſchreiber, *m.* 3. kopist: plagiator, en som ur andras arbeten stjäl tankar dem han ger ut för egna.
Ausſchreibung, *f.* 4. afskrifning, kopia; plagiat, stöld ur andras arbeten; sammankallelse; pålysning; pålaga, gärd.

Ausſchreiten, *v. n. ir.* ſ. utskrida, taga långa steg; afvika.
Ausſchreyen, *v. a. ir.* skrika, ropa ut; illa utropa, vanrykta. —, *v. n.* h. *ir.* upphöra att skrika; ſeine Stimme —, göra sin röst starkare genom skrikande.
Ausſchreyen, *n.* 3. **Ausſchreyung**, *f.* 4. utskrikande; vanryktande.
Ausſchroten, *v. a.* utskära, utklippa; urgröpa, uthålka; stöta, rifva.
Ausſchuhen, *v. a.* taga af skorna.
Ausſchuß*, *m.* 1. utskott, afskrap, det utsöktaste el. bästa; kärnan; enger —, beredning, deputerade, utskott.
Ausſchütteln, *v. a.* skaka ur.
Ausſchüttelung, *f* 4. urskakning.
Ausſchütten, *v. a.* ösa, slå ut el. ur, spilla ut; utösa, utgjuta; uttömma, tömma ur; das Kind mit dem Bade —, slå ut barnet med vattnet, förkasta det goda med det dåliga; Wohlthaten über einen —, öfverhopa någon med välgerningar.
Ausſchüttung, *f.* 4. utösning, utgjutelse.
Ausſchwänken, *v. a.* skölja ur.
Ausſchwären, *v. n. ir.* ſ. bulna ut, gå ut genom sårnad.
Ausſchwärmen, *v. n.* h. upphöra att svärma; sluta att rasa; upphöra att ruckla, rusta.
Ausſchwatzen, *v. n.* h. sqvallra ur skolan; tala ur hågen; prata nog; upphöra att prata el. sqvallra.
Ausſchweifen, *v. a.* runda ut, ringa ut, utskära efter patron. —, *v. n.* h. och ſ. vika el. gå ifrån, göra afvikande ifrån ämnet; utsväfva; yra, svärma.
Ausſchweifend, *adj.* liderlig, tygellös, utsväfvande; orimlig, dåraktig.
Ausſchweifung, *f.* utrundning, utringning; afvikande från ämnet; liderlighet, utsväfning, rustande; vilsefarande, orimlighet, galenskap.
Ausſchwemmen, *v. a.* skölja ur; (om vägar) skära ut.
Ausſchwingen, *v. a.* harpa ur, rensa; bråka (lin).
Ausſchwitzen, *v. a.* utsvettas förglömma. —, *v. n.* h. utsvettas, utdunsta; upphöra att svettas; eine Krankheit —, fördrifva en sjukdom genom svettning.
Ausſchwitzung, *f.* 4. utsvettning.
Ausſehen, *v. a. ir.* se ända till slutet; ſich etwas —, utse, utvälja, utleta sig något; kasta ögonen på något. —, *v n. ir.* h. synas, hafva utseende af, likna; — wie..., hafva utseende af, likna; gut oder übel —, se väl el. illa ut; zum Fenſter —, se ut genom fönstret; eine weit ausſehende Sache, en vidlyftig och oviss sak.
Ausſehen, *n.* 3. utseende, utvertes anseende, figur, form, skapnad; es hat noch kein — darnach, det ser ännu icke så ut.
Ausſeigern. Se **Ausſchmelzen**.
Ausſeihen, *v. a.* sila ut.

Ausseihen, *n.* 3. **Ausseihung**, *f.* 4. utsilning.

Außen, &c. Se **Außen** &c. efter **Aussuchung**.

Aussenden, *v. a. ir.* utsända, utskicka.

Aussendung, *f.* 4. utsändning, sändning.

Aussetzen, *v. a.* utsätta, utställa: sätta i land; sätta afsides; bekläda invertes; omplantering, flyttning; sluta att sätta; utsätta, fastställa, utstaka (en tid); utsätta (ett pris); uppskjuta, inställa, afbryta, dröja med; einem etwas —, anslå, bestämma något åt någon; etwas woran auszusetzen haben od. finden, rida på något, klandra el. tadla något; sich der Gefahr —, blottställa sig för faran.

Aussetzen, *n.* 3. **Aussetzung**, *f.* 4. utsättande; sättande i land &c.

Ausseyn, **Aus seyn**, *v. n. ir.* vara ute, borta; vara uttömd; vara slutad; vara förlorad; er ist darauf aus, han har för afsigt.

Aussicht, *f.* 4. utsigt; synpunkt; utsigt för framtiden, förmodan.

Aussieben, *v. a.* sålla, rissla ut, ur.

Aussieden, *v. a. ir.* utkoka, utsjuda; sjuda hvitt.

Aussiedung, *f.* 4. utkokning, utsjudning.

Aussiekern, *v. n.* s. drypa ur.

Aussingen, *v. a. ir.* sjunga ända till slutet. —, *v. n. ir.* h. upphöra att sjunga.

Aussinnen, *v. a. ir.* uppfinna, upptänka, utgrunda.

Aussinnung, *f.* 4. upptänkande, utgrundande.

Aussitzen, *v. a. ir.* seine Zeit —, sitta ut sin tid (i fängelse). —, *v. n. ir.* h. blifva qvar, sitta ända till slutet; upphöra att sitta; ligga (på ägg); mit Waaren —, hålla bod, stånd.

Aussöhnen, *v. a.* försona, förlika; försona, utplåna (brott o. d.)

Aussöhnung, *f.* 4. försoning, förlikning; försoning, försonings-offer.

Aussondern, *v. a.* skilja, åtskilja, afskilja; afsöndra, sätta afsides, för sig sjelf.

Aussonderung, *f.* åtskiljande, afskiljande, afsöndring.

Aussorgen, *v. n.* h. sörja ut, upphöra att sörja.

Aussortiren. Se **Aussuchen**.

Ausspähen, *v. a.* spionera el. lura ut; rekognoscera, speja, bespeja.

Ausspäher, *m.* 3. spejare, spion.

Ausspähung, *f.* 4. utspionerande; rekognoscering.

Ausspann+, *m.* 1. nattqvarter; ombyteshästar, skjutshästar; skjutshåll.

Ausspannen, *v. a.* spänna ifrån (hästar o. d); byta om hästar; utspänna, utsträcka, utbreda; spänna ned, af, löst.

Ausspannung, *f.* 4. frånspänning; ombytes-hästar; utspänning, utsträckning; lösspänning.

Ausspatzieren, *v. n.* s. spatsera ut; gå, fara ut.

Ausspeisen, *v. n.* h. upphöra att spisa.

Ausspenden, *v. a.* utdela; utdela (det heliga sakramente).

Ausspendung, *f.* 4. utdelning; utdelande (det heliga sakramentets).

Aussperren, *v. a.* (benen) skrefva; utspärra; utestänga

Aussperrung, *f.* 4. skrefvande; utspärrande; utestängande.

Ausspeyen, *v. a. ir.* spotta ut; spy ut, kasta upp, spruta.

Ausspeyung, *f.* 4. utspottning; utspyning, uppkastande, sprutande.

Ausspielen, *v. n.* spela ut; sluta spelet. —, *v. n.* h. hafva förhand; upphöra att spela.

Ausspielung, *f.* 4. utspelande &c.

Ausspinnen, *v. a. ir.* spinna ut; draga ut; stämpla, anlägga. —, *v. n. ir.* h. upphöra att spinna, sluta spånaden.

Ausspintisiren, Se Aussinnen, Ausgrübeln.

Ausspioniren, *v. a.* spionera, lura ut.

Ausspitzen, *v. a.* göra uddhvass el. spetsig.

Ausspotten, *v. n.* göra narr af, begabba; bespotta, skymfa, smäda.

Ausspottung, *f.* 4. spe, bespottelse; narri, begabbelse.

Aussprache, *f.* 4. uttal, målföre; uttal, ton.

Aussprechen, *v. a. ir.* uttala; framföra, uttala, säga; utnämna (tal); fälla (en dom); deutlich —, utföra.

Aussprechen, *n.* 3. Aussprechung, *f.* 4. uttal; afkunnande.

Aussprechlich, *adj.* utsäglig; unaussprechlich, outsäglig.

Ausspreiten. Se Ausspreitzen och Aussperren.

Ausspreitzen, *v. a.* utsträcka; utbreda, utsprida; skrefva.

Ausspreitzung, *f.* 4. utsträckning; utbredande, utspridande; skrefvande.

Aussprengen, *v. a.* utspränga; utsprida, göra allmänt bekant.

Aussprengen, *n.* 3. Aussprengung, *f.* 4. utsprängning; utspridande.

Ausspriessen. Se Aussprossen.

Ausspringen, *v. n. ir.* h. springa ut, gå upp el. ifrån; undkomma, rymma; upphöra att hoppa och springa.

Ausspritzen, *v. a.* utspruta; rensa med sprutning; spruta (sår o. d.) —, *v. n.* s. frusa, spruta, stänka.

Aussprossen, *v. n.* s. knoppas, utspricka.

Ausspröszling, *m.* 1. telning.

Ausspruch*, *m.* 1. afsägande, afkunnande; omdöme, urskillning, dom, utslag; afgörande, utslag, beslut; orakel; — thun, fälla dom; ein gerichtlicher —, en laga dom.

Ausspruͤtzen. Se Ausspritzen.

Ausspucken, *v. a.* och *n.* h. spotta ut, harkla och spotta.

Ausspülen, *v. a.* skölja ut, renskölja; skölja, löga; undergräfva.

Ausspülicht, *n.* 1. diskvatten, skulor.
Ausspünden, *v. a.* brädslå, bekläda med bräder.
Ausspüren, *v. a.* uppspåra, utspana, upptäcka; lura ut; söka, spåra.
Ausspürung, *f.* 4. uppspårande &c.
Ausstaffiren, *v. a.* förse, besätta, bekläda, utstoffera; utrusta, förse med sina behof el. tillbehör.
Ausstaffirung, *f.* 4. beklädning, utstoffering; utrustning.
Ausstampfen, *v. a.* utstampa.
Ausstand*, *m.* 1. fordran; rest; återstod; till ända lupen termin.
Ausständig, *adj.* återstående; skyldig.
Ausständern, Se Ausspüren.
Ausstatten, *v. a.* begåfva med hemgift, utstyra; utreda, utrusta, utstyra.
Ausstattung, *f.* 4. begåfvande med inkomster; utstyr, hemgift, hemföljd, brudskatt; utredning, utrustning.
Ausstäuben, *v. a.* damma, damma af.
Ausstäubung, *f.* 4. dammande, piskande.
Ausstäubern, *v. a.* söka upp, vädra, uppspåra; drifva upp (vildt); jaga upp ur sitt läger.
Ausstäupen, *v. a.* kåkstryka, hudstryka, gifva spö el. ris; zur Stadt hinaus —, piska ur staden.
Ausstäupung, *f.* 4. kåkstrykning, hudflängning.
Ausstechen, *v. a. ir.* sticka ut; utstinga; utgräfva, urhålka, urgropa; gravera, sticka; punktera, pricka; skära (grästorfvor); tömma (en butelj vin); einen —, sticka ut, uttränga, få företrädet framför en.
Ausstechen, *n.* 3. Ausstechung, *f.* 4. utstickande, utstingande &c.
Ausstecken, *v. a.* uppresa; plantera, uppsätta (fanor m. m.); utsätta, utstaka.
Aussteckung, *f.* 4. uppsättande; utsättande, utstakande.
Ausstehen, *v. n. ir.* h. och s. hålla bod, stånd; Geld, Schulden — haben, hafva penningar utestående, hafva fordringar. —, *v. a. ir.* stå ut (sin tid, sina läro-år), utstå, lida, uthärda, hålla ut, undergå.
Ausstehend, *adj.* utestående, återstående.
Ausstehlich, *adj.* dräglig.
Aussteifen, *v. a.* fodra med styf kanfass; öfverkläda med bräder.
Aussteigen, *v. n. ir.* s. stiga ut, utur, gå i land.
Aussteigung, *f.* 4 utstigande.
Ausstellen, *v. a.* utställa, utsätta; ställa ut till allmänt åskådande; sätta (vakt &c.); trassera, draga (en vexel); gifva (ett qvittens &c.); uppskjuta; etwas woran auszustellen haben, klandra, tadla något.
Aussteller, *m.* 3. eines Wechsels, trassent, vexeldragare.

Bayerische Staatsbibliothek MÜNCHEN

Ausstellung, *f.* 4. utställande, utsättande; uppskjutande.
Aussterben, *v. n. ir.* s. dö ut; upphöra, försvinna.
Aussteuer, *f.* 4. utstyr, hemgift, brudskatt, hemföljd.
Aussteuern, *v. a.* begåfva med hemgift, brudskatt, utstyra.
Aussteuerung, *f.* 4. donerande, begåfvande med hemgift &c.
Ausstöbern, Se **Ausstäubern**.
Ausstochern, *v. a.* peta, peta utur.
Ausstocherung, *f.* 4. petande.
Ausstocken, *v. a.* uthugga, rothugga, rödja upp.
Ausstockung, *f.* 4. uthuggning
Ausstopfen, *v. a.* stoppa, uppstoppa; fylla.
Ausstopfung, *f.* 4 stoppning, uppstoppning, fyllning.
Ausstören, *v. a.* uppstöfva, uppsnoka, snoka efter.
Ausstoß*, *m.* 1. stöt, utfall (i fäktning).
Ausstoßen, *v. a. ir.* utstöta, utskuffa; stöta, stampa tillräckligt; sticka ut (ögonen på en); utesluta. —, *v. n.* h. *ir.* göra utfall, gifva en stöt, Flüche, Verschwörungen über einen —, utösa förbannelser öfver en; einen Seufzer —, sucka djupt; dem Fasse den Boden —, helt och hållet förderfva en sak; ein Geschrey —, skrika till.
Ausstoßung, *f.* 4. utstötande, utskuffande &c.
Ausstrecken, *v. a.* uträcka, utsträcka, draga ut.
Ausstreckung, *f.* 4. utsträckning.
Ausstreichen, *v. n. ir.* h. hudstryka, gifva spö el. ris; jemna, göra slät, planera; stryka öfver inuti; utplåna; stryka ut.
Ausstreichung, *f.* 4 hudstrykning &c.
Ausstreifen, *v. n.* s. vara ute att rekognoscera, ströfva omkring, göra infall el. ströfning i ett land; sprita (ärter).
Ausstreifung, *f* 4. kringströfning.
Ausstreiten, *v. a. ir.* sluta en strid, en träta; disputera, tvista. —, *v. n. ir.* h. upphöra att strida, träta, disputera.
Ausstreuen, *v. a.* utströ, utsprida, kringsprida, utbreda; så, utså, beså; ein Gerücht —, utsprida ett rykte.
Ausstreuung, *f.* 4. utströande, utspridande.
Ausströmen, *v. n.* s utströmma, utflyta; flöda el. svämma öfver; brista eller bryta ut.
Ausströmung *f.* 4. utströmmande, utflytande.
Ausstückeln, *v. a.* dela i små stycken.
Ausstudiren, *v. a.* utstudera, fundera ut. —, *v. n.* h. sluta sina studier, studera ut.
Ausstudirung, *f.* 4. utstuderande.
Ausstürmen, *v. n.* h. blidkas, stillas, sakta sig, storma ut.
Ausstürzen, *v. a.* utstörta; ösa, hälla el. slå ut.

Ausſtürzung, *f.* 4. utstörtande.
Ausſuchen, *v. a.* utsöka, utvälja, utleta; genomsöka, visitera.
Ausſuchung, *f.* 4. eftersökande, ransakning, visitering, besigtning, undersökning.
Außen, *adv.* ut; ute, utanför; utanpå, förbi, utanför; von —, utifrån.
Außenlinie, *f.* 4. omkrets, kontur.
Außenſeite, *f.* 4. yta; utseende, utvertes anseende, utsidan, det yttre.
Außenwand*, *f.* 1. utanmur, yttre mur.
Außenwerk, *n.* 1. utanverk, utanbyggnad.
Außer, *prep.* med *dat.* utom, utan, förutan, undantagande; er iſt — Stande ihm zu helfen, han är utur stånd att hjelpa honom; — dem Schuſſe ſeyn, vara skottfri; — Landes, utomlands; — Athem ſeyn, ſich — Athem laufen, vara andtruten, springa sig andtruten; — dem, *adv.* dessutom, dessförutan, eljest; — daß wenn, wo, da* &c. *konj.* utom, undantagande att, med mindre att, om icke att.
Außerdem, Se Außer.
Äußere, *adj.* yttre, utvertes.
Äußere, *adj.* den, det yttre; *n.* böjes som *adj.* yta, utsidan, det yttre; in die äußerſte Armuth gerathen, råka i yttersta fattigdomen; die äußerſten Mittel, de sista medlen.
Außergerichtlich, *adj.* extrajudiciell, som ej är i vanlig rättegångsordning.
Außerhalb, *prep.* med *genit.* utom. —, *adv.* utanpå, utanför, ut, utåt, framåt.
Äußerlich, *adj.* yttre, ytlig; utvertes.
Äußerliche, *n.* böjes som *adj.* yta, utsidan, det yttre; utseende, sken.
Äußern, *v. a.* visa; yppa, yttra, tillkännagifva; ſich —, *v. r.* visa sig, synas; förklara sig, yttra sig, gifva sig tillkänna; afhålla sig ifrån.
Außerordentlich, *adj.* utomordentlig, serdeles. —, *adv.* utomordentligt, oändligt, oändligt mycket.
Äußerſt, *adv.* ytterst, i högsta grad.
Äußerſte, *adj.* ytterst, ytterlig; sist.
Äußerſte, *n.* böjes som *adj.* det yttersta, slut, högsta grad.
Äußerung, *f.* 4. tillkännagifvande, yttrande.
Außerweſentlich, *adj.* icke hörande till sakens natur el. beskaffenhet. — *adv.* utan förbindelse med sakens natur.
Ausſühnen, Se Ausſöhnen.
Ausſündigen, *v. n.* h. upphöra att synda.
Austäfeln, *v. a.* panela, brädslå.
Austäfelung, *f.* 4. panelning, brädslagning.
Austanzen, *v. a.* sluta en dans. —, *v. n.* h. upphöra att dansa.

Austapeziren, *v. a.* tapetsera, bekläda.
Austapezirung, *f.* 4. tapetsering, beklädning.
Austauschen, *v. a.* utbyta, utvexla, bortbyta.
Austauschung, *f.* 4. byte, utvexling.
Auster, *f.* 4. ostra.
Austerbank*, *f.* 1. ostrongrund.
Austernhändler, — krämer, *m.* 3. ostronhandlare.
Austheilen, *v. a.* utdela, utskifta; fördela; utdela (sakramentet).
Austheilung, *f.* 4. utdelning; fördelning; utdelande (sakramentets).
Austhun, *v. a. ir.* borttaga, släcka; utplåna; utlåna; bortarrendera; utösa, utslå.
Austiefen, *v. a.* göra djupare; urgröpa, urhålka.
Austiefung, *f.* 4. fördjupande; urgröpning, urhålkning.
Austilgen, *v. a.* utrota, utöda; utplåna.
Austilgung, *f.* 4. utrotande; utplånande.
Austoben, *v. n.* h. upphöra att rasa; storma ut, lägga sig.
Austobung, *f.* 4. upphörande att rasa el. storma.
Austrag*, *m.* 1 utgång, utslag, beslut.
Austragen, *v. a. ir.* bära ut, taga, föra bort; berätta, utsprida; vanrykta, smäda, illa utropa. —, *v. n.* h. bestiga el. belöpa sig till; das trägt etwas aus, den saken bör ej föraktas, är af någon betydenhet; das trägt nicht viel aus, det är af föga vigt.
Austräglich, Austräglichkeit, Se Einträglich, Einträglichkeit.
Austrauern, *v. n.* h. bära sorg till en viss tid; aflägga sorgen; sluta att sörja.
Austreiben, *v. a. ir.* drifva, jaga, köra ut.
Austreibung, *f.* 4. utdrifvande.
Austrennen, *v. a.* uppsprätta, sprätta ifrån el. sönder.
Austreten, *v. a. ir.* trampa ut; förtrampa; utnöta, urhålka; utvidga genom gående, sich den Fuß —, vrida foten ur led; die Kinderschuhe —, aflägga barnskona; —, *v. n. ir.* s. gå ut, träda ut; stiga utur; flöda el. svämma öfver; utådra sig, tränga sig el. tvingas utur sina ådror; hålla sig undan, hemligen undvika, rymma.
Austretung, *f.* 4. uttrampande &c.; die — des Wassers, vattnets stigande öfver bräddarne.
Austriefen, *v. n.* s. och h. drypa ut, drypa ur; upphöra att drypa.
Austrinken, *v. a. ir.* dricka ut. —, *v. n.* h. *ir.* upphöra att dricka.
Austritt, *m.* 1. utgång; utlopp; altan; afvikande, rymning.
Austrocknen, *v. a.* uttorka, göra torr. —, *v. n.* s. uttorkas, blifva torr.
Austrocknen, *n.* 3. Austrocknung, *f.* 4. uttorkande, uttorkning.
Austrommeln, *v. a.* trumma ut, kun-

göra genom trumslag; utsprida, göra bekant öfverallt; bortvisa genom trumslag.

Austrompeten, *v. a.* uttrompeta, kungöra med trompetljud; skrika ut, utsprida; berömma.

Auströpfeln, *v. n.* s. och h. drypa el. rinna ut, af, upphöra att drypa.

Austrotzen, *v. n.* h. upphöra att trotsa; trotsa nog.

Austunken, *v. a.* doppa ut.

Austuschen, *v, a.* lavera, rita med tusch, schattera med tusch.

Ausüben, *v. a.* utöfva, verkställa; begå, föröfva; seine Pflichten —, uppfylla sina pligter; Rache —, hämnas.

Ausübend, *adj.* praktisk; verkställande.

Ausübung, *f.* 4. utöfning, verkställande; föröfvande; uppfyllande.

Auswachsen, *v. n. ir.* h. och seyn, upphöra att växa; växa ut, bli fullväxt; gro; blifva puckelryggig; utväxa.

Auswägen, *v. a. reg.* och *ir.* väga ut, sälja efter vigt el. marktal.

Auswägen, *n.* 3. **Auswägung**, *f.* 4. utvägning, säljning efter vigt eller marktal.

Auswahl, *f.* 4. urval, utväljning; det utsöktaste el. bästa, kärnan; — treffen, utvälja; — lassen, lemna val, låta välja.

Auswählen, *v. a.* utvälja, utsöka.

Auswählung, *f.* 4. utväljande.

Auswalken, *v. a.* valka; piska upp.

Auswalzen, *v. a.* valsa ut el. ur.

Auswandern, *v. n.* s. och h. vandra ut, flytta ur sitt land; upphöra att vandra eller resa.

Auswanderung, *f.* utvandring, utflyttning ur sitt land; folkflyttning.

Auswärmen, *v. a.* värma tillräckligt.

Auswarten, *v. n.* h. vänta ända till slutet.

Auswärtig, *adj.* främmande; utländsk.

Auswärts, *adv.* utåt, framåt, utanpå, utantill, utanför; annorstädes, i främmande länder.

Auswaschen, *v. a. ir.* tvätta ut, bort; skölja utur, bort; urgräfva, undergräfva; ein Geheimniß aus gewaschen haben, hafva upptäckt en anförtrodd hemlighet. —, *v. n. ir.* h. upphöra att tvätta, byka.

Auswaschen, *n.* 3. **Auswaschung**, *f.* 4. uttvättning; utsköljande.

Auswässern, *v. a.* vattenlägga, taga sältan ur.

Auswässerung, *f.* 4. vattenläggning.

Auswechseln, *v. a.* utvexla, utbyta.

Auswechselung, *f.* 4. utvexling, utbytande.

Auswechselungsvertrag*, *m.* 1. öfverenskommelse om fångars utvexling el. rymmares utlefverering.

Ausweg, *m.* 1. utväg; utgång; utväg, hjelp, hjelpmedel; tillflygt; tillgång; undanflygt, föreväntning.

Auswehen, *v. a* blåsa ut, utsläcka genom blåsande; —, *v. n* ſ. och h. blåsas ut, blifva utblåst; upphöra att blåsa.
Ausweichen, *v. n. ir.* ſ. undvika, gifva vika; gå undan; vika undan, undvika, undslippa; parera, slå undan; slinta, stiga miste.
Ausweiden, *v. a.* skära upp magen och rensa, taga inelfvorna ur; —, *v. n.* h. beta nog, upphöra att beta.
Ausweinen, *v. n.* h. gråta ut, gråta nog; upphöra att gråta; sich die Augen — förderfva ögonen genom mycket gråtande.
Ausweisen, *v. a. ir.* visa ut; visa på dörren; landförvisa, förjaga; utvisa, bevisa, bestyrka; visa, låta se.
Ausweisung, *f.* bestyrkande.
Ausweißen, *v. a.* göra hvit, hvitlimma.
Ausweißung, *f.* 4. hvitlimning.
Ausweiten, *v. a* utvidga, göra vidare el. bredare.
Ausweitung, *f.* 4. utvidgande.
Auswendig, *adj.* yttre, utvertes, *adv.* utvertes, utvändigt, utantill, utanpå.
Auswerfen, *v. a. ir.* kasta ut, bort; kasta, slå ut, sönder; kasta upp, spruta; hosta el. spotta upp; fylla, igenfylla med grus &c.; förkasta, vräka; föra ut (på räkn.); förordna, utsätta (en pension); am Rande —, utföra, anteckna i brädden. —, *v. n. ir.* h. hafva förkastet.
Auswerfung, Se Auswurf.
Auswettern, *v. n.* h. höra upp att dundra, åska.
Auswetzen, *v. a.* hvässa, slipa; eine Scharte —, godtgöra ett fel.
Auswickeln, *v. a.* utveckla; utreda; linda upp (ett barn).
Auswickelung, *f.* 4. utveckling.
Auswiegen Se Auswägen.
Auswinden, *v. a. ir.* vrida ut; rycka, slita (något med händerna ifrån en); sich —, slingra sig ifrån en sak.
Auswintern, *v. a.* underhålla, föda el. bevara öfver vintern, öfvervintra. —, *v. n.* ſ. bli skadad, bortskämd af köld.
Auswinterung, *f.* 4. födande öfver vintern.
Auswirken, *v. a.* sluta en väfnad; omarbeta (degen); taga ur inelfvorna (på ett kreatur); verka (hofven på en häst); utverka, uträtta, erhålla; förskaffa, tillvägabringa, tillskynda; einen Hirsch —, dela en hjort i flera delar; das Salz —, fylla saltet ur pannan i korgar.
Auswirren, *v. a* utreda, utveckla, bringa i ordning.
Auswirrung, *f.* 4. utredning, utveckling.
Auswischen, *v. a.* uttorka, torka ur el. bort, rengöra inuti; viska; utplåna, stryka el. sudda ut.
Auswischung, *f.* 4. uttorkning, aftorkning, rengöring.
Auswittern, *v. a.* och *n.* ſ. och h. vädra upp;

upplösas genom luften; upphöra att ljunga.
Auswölben, *v. a. h.* välfva, göra hvalf.
Auswölbung, *f.* 4. hvälfning.
sich Auswölken, *v. r.* klarna, ljusna.
Auswringen, Se Ausringen.
Auswuchs*, *m.* 1. groende; växt, utväxt, puckel, knöl; missfoster.
Auswählen, *v. a.* böka, gräfva upp.
Auswurf*, *m.* 1. kast, kastning; spott, spottkluns; uppspottning; afskiljande; afsilning; exkrementer, orenligheter som gå utur kroppen; våldsamt utbrott (af en vulkan); afskrap, utskott.
Auswürfeln, *v. a.* kasta ut, hafva första kastet i terningspel. —, *v. n. h.* upphöra att spela med terning.
Auswurzeln, *v. a.* upprycka med rötter, utrota.
Auswurzelung, *f.* 4. uppryckning, med rötter, utrotande.
Auswüthen, *v. n. h.* upphöra att rasa el. storma; lägga, sakta sig.
Auszacken *v. a.* skårsa; göra taggig, uddig, kuggig.
Auszahlen, *v. a.* utbetala.
Auszählen, *v. a.* sälja styckevis, räkna ut —, *v. n. h.* sluta att räkna.
Auszahlung, *f.* 4. utbetalning.
Auszahnen, *v. a.* göra tandlös, bryta tänder ur. —, *v. n. h.* hafva alla sina tänder.
Auszanken, *v. a.* träta, banna på el. upp. —, *v. n. h.* upphöra att träta &c.
Auszäpfen, *v. a.* uttappa, tömma ut genom tappning; sälja dricksvaror i minut.
Auszapfung, *f.* 4. uttappning.
Auszechen, Se Aussaufen.
Auszehnten, *v. a.* fordra el. taga tionde af någon.
Auszehren, *v. a.* tära ut, afmagra, utmergla; suga, suga ut. —, *v. n.* el. sich —, förtäras; tråna, utmerglas.
Auszehrung, *f.* 4. magrande; trånsjuka.
Auszeichnen, *v. a.* utmärka; afteckna, efterteckna; sluta att teckna.
Auszeichnung, *f.* 4. distinktion; utmärkt aktning, värdighet, förtjenst el anseende; utmärkande.
Auszeigen Se Ausweisen.
Auszerren, *v. a.* rycka ut; utsträcka, uträcka.
Auszerrung, *f.* 4. utryckning; utsträckning,
Ausziehen, *v. a. ir.* draga, rycka ut; göra utdrag ur; utdraga, utsträcka; afkläda; plundra; sich —, kläda af sig; sich etwas —, förbehålla sig något. —, *v. n. ir. s.* flytta, lemna en ort el. ett ställe; flytta ur sina rum, bortflytta; täga ut; draga ut; marschera bort, taga flygten, packa sig bort.
Ausziehfeuer, *n.* 3. garfstålshärd.
Ausziehtisch, *m.* 1. bord som drages ut.

Ausziehung, *f.* 4. utdragande &c.
Auszieren, *v. a.* utzira, utsmycka, pryda; historiera, pryda med historiska el. andra figurer.
Auszierung, *f.* 4. utzirande, utsmyckning, prydande
Auszimmern, *v. a.* timra ut.
Auszirkeln, *v. a.* finna el. upptäcka medelst en cirkel; cirkla.
Auszischen, *v. a.* uthvissla, göra narr af.
Auszug*, *m.* 1. uttåg, utfart, utresa; flyttning, bosflyttning; utdrag; sammandrag, kort utdrag el. begrepp; skarf, tillsatt stycke i längden; draglåda.
Auszugsweise, *adv.* plockvis, styckevis, summariskt.
Auszupfen, *v. a.* utrycka, afplocka; rispa upp el. draga trådarne ur.
Auszupfung, *f.* 4. utryckning, afplockning; upprispande.
Auszwingen, *v. a. ir.* tvinga ut el. ur.
Authentisch, *adj.* giltig, trovärdig, äkta.
Authenticität, *f.* 4. trovärdighet.
Automat, *m.* 1. automat, maschin.
Auweh, *interj.* uff! aj! ack!
Avisbrief, *m.* 1. advis-bref.
Axe. Se Achse.
Axt*, *f.* 1. bila, täljyxa; yxa.
Axtheft, Axthelm, *m.* 1. yxskaft.
Azel, *f.* 4. tvestjert.
Azur, *m.* 1. himmelsblått.
Azurblau, *adj.* himmelsblå.
Azurnen, *adj.* högblå, himmelsblå

*B.

Baar. Se Bar.
Bach*, *m.* 1. bäck.
Bacchant, *m.* 4. bacchant, bacchi prest.
Bachbunge, *f.* 4. bäckabunga, bäckgröna.
Bache, *f.* 4. vildsvinshona.
Bacher, *m.* 3. tu års vildsvin.
Bachholunder, *m.* 3. ollonträd.
Bachkrebs, *m.* 1. strömkräfta.
Bächlein, *n.* 3. liten bäck.
Bachmünze, *f.* 4. vattenmyta.
Bachstelze, *f.* 4. qvickstjert; sädesärla.
Bachweide, *f.* 4. bäckvide, pilträd.
Backapfel*, *m.* 3. bakäpple.
Backbord, *n.* 1. babord.
Backe, *f.* 4. Backen, *m.* 3. kind, kindben.
Backen, *v. a. ir.* baka; steka i panna (fisk &c.); torka (äpplen och plommon). —, *v. n. ir.* s. bakas; stekas; an ihm ist nicht viel gebackenes, det är icke mycket med honom.
Backen, *n.* 3. bakning; stekning; torkning.
Backenbart*, *m.* 1. polisonger.
Backenbein, *n.* 1. den upphöjda delen af käkbenet.
Backengrübchen, *n.* 3. hål i kinderna, då man ler.

Backenstreich, *m.* 1. örfil, kindpust.
Backenzahn*, *m.* 1. oxeltand.
Bäcker, *m.* 3. bagare.
Bäckerbursch, *m.* 4. Bäckerknecht, *m.* 1. bagarlärling, bagargesäll.
Bäckerey, *f.* 4. bageri, bagarstuga.
Bäckerhandwerk, *n.* 1. bagarhandtverk, bageri.
Backfisch, *m.* 1. stekfisk, stekgädda.
Backgeld, *n.* 2. bagarlön.
Backhaus*, *n.* 2. bagarstuga; bageri.
Backhefen, *pl.* jäst.
Backlohn. Se Backgeld.
Backmulde, *f.* 4 bakträg.
Backobst, *n.* 1. frukt torkad i bakugn.
Backofen*, *m.* 3. bakugn; ein — voll, en ugn full, en bakning.
Backofenzins, *m.* 6. bagarlön.
Backpfanne, *f.* 4. stekpanna; panna till bakelse.
Backstein, *m.* 1. tegel, tegelsten.
Backstube, *f.* 4. bagarstuga.
Backtrog*, *m.* 1. bakträg, degträg.
Backtuch*, *n.* 2. underlag, duk hvarpå kakor sättas.
Backwerk*, *n.* 1. bakelser; bakelsebageri.
Bad*, *n.* 2. bad; Dampfbad, immebad; das Bad der Wiedergeburt, nya födelsens bad; einem ein Bad zubereiten, tillreda en något ondt; ich werde wohl das Bad für sie austragen müssen, jag lär väl få lida för det som de gjort; das Kind mit dem Bade ausgießen, se Ausgießen.
Badecur, *f.* 4. badkur.
Badefrau, *f.* 4. Bademagd*, *f.* 1. baderska.
Badegast*, *m.* 1. badare; badgäst.
Badegeld, *n.* 2. Baderlohn, *m.* 1. badpenningar, badarelön.
Badehaus*, *n.* 2. badhus, badstuga.
Bademeister, *m.* 3. badmästare.
Baden, *v. a.* bada, löga. —, *v. n.* el. sich —, bada, löga sig; sich in Wollüsten baden, söla sig i vällüster.
Badeplatz*, *m.* 1. badställe.
Bader, *m.* 3. badare.
Baderey, *f.* 4. badinrättning.
Badestube, *f.* 4. badstuga.
Badewanne, *f.* 4. badkar.
Badewarm, *adj.* så varm som vatten brukas uti varma bad.
Bäffen, *v. n.* h. hjebba, glafsa.
Bagage, *f.* 4. tross, ressaker; slödder, pack.
Bagagefahne, *f.* 4. trossfana.
Bagagekarren, *m.* 3. packkärra.
Bagagewagen, *m.* 3. proviant- el. vagn, trossvagn.
Bähen, *v. a.* badda, tvätta; halstra (bröd).
Bahn, *f.* 4. bana, väg, spår, gångstig, gångväg; die — brechen, bana väg; auf die — bringen, föra, bringa å bane; die — lange, kägelbana; Schlittenbahn, slädföre &c.
Bahnen, *v. a.* bana, göra, rödja väg.
Bahre, *f.* 4. bår; likkista; h[illegible] bår, dragbår.
Bahrenträger, *m.* 3. bärar

Bahrtuch*, *n.* 2. bårkläde.
Bähung, *f.* 4. baddning el. varmt och fuktigt omslag.
Baitze, *f.* 4. jagt med foglar.
Baitzen, *v. a.* jaga med foglar; einen Hasen mit Falken baitzen, jaga en hare med falkar
Bajonett, *n.* 1. bajonett.
Bake, *f.* 4. prick, kummel (i farvatten); båk.
Balancirstange, *f.* 4. balancerstång.
Balanz, *f.* 4. balans, jemnvigt.
Bald, *adv.* snart, straxt, innan kort; nästan, inemot; bittida, tidigt, i god tid; lätt, utan möda; bald — bald, än — än; — reich — arm, än rik, än fattig; was zum Haken werden will, krümmt sich bald, det som skall bli krokigt, kröker sig i tid; ich wäre — gefallen, jag hade nästan el. så när fallit.
Baldachin, *m.* 1. himmel, tronhimmel.
Baldig, *adj.* snar, skyndsam, snabb, hastig.
Baldrian, *n.* 1. vänderot.
Balg*, *m.* 1. skinn, hud; frukthölsa, skida el. balja; urkrupet skinn efter ormar el. insekter; lösaktigt qvinfolk, sköka; bälj, blåsbälj.
Bälgen, *m. pl.* bäljor, blåsbäljor; die — treten, trampa bäljorna.
sich Balgen, *v. r.* slåss, brottas.
Bälgentreter, *m.* 3. bäljtrampare, orgtrampare.
Balgerey, *f.* 4. slagsmål, träta, kif.
Balggehänge, *n.* 3. bäljvåg.
Balggerüste, *n.* 3. bäljbock.
Balgruthe. Se Balggehänge.
Balgschramme, *f.* 4. bäljstol, bäljskär.
Balgseite, *f.* 4. bäljbröst.
Balken, *m.* 3. bjelke, stock, block; tvärbjelke, sparre under golf el. tak; vågbalk, stång.
Balkenwage, *f.* 4. besman.
Ball*, *m.* 1. boll, kula; boll; väderboll; biljardkula; kula, klimp, boll; klot; bal, dans-sällskap.
Ballast, *m.* 1. barlast.
Ballastkleid, *n.* 2. portsegel.
Bällchen, *n.* 3. liten boll, kula, &c.; ein — Leinwand, ett halft stycke lärft.
Ballen, *m.* 3. bal, packa; knapp, boll (på en florett); der Ballen an Händen und Füßen, det tjocka köttet i händerna och på fötterna, handlofven.
Ballen, *v. a.* formera till boll el. kula; knyta (handen); der Schnee ballt sich, snön är kram; mit geballter Faust, med knytnäfven.
Ballenbinder, *m.* 3. inpackare i balar.
Ballenbinderlohn, *m.* 1. lön för inpackning i balar.
Ballet, *n.* 1. ballet.
Balley, *m.* 1. viss embetsman i Malteser-orden.
Balley, *f.* 4. litet höfdingedöme för Malteser-riddarne.
Ballhaus*, *n.* 2. bollhus, spelhus.
Ballkleid, *n.* 2. domino.
Ballmeister, *m.* 3. bollmästare.

Ballon, *m.* 1. väderboll; luftkula.
Ballspiel, *n.* 1. bollspel.
Balsam, *m* 1. balsam.
Balsambüchse, *f.* 4. balsamdosa.
Balsamduft*, *m.* 1. balsamlukt.
Balsamine, *f.* 4. balsamin.
Balsamiren, *v. a.* balsamera; parfymera; göra välluktande.
Balsamirung, *f.* 4. balsamering.
Balsamisch, *adj.* balsamisk.
Balz. Se Begattung.
Balzen. Se sich Begatten.
Bambus, *m. indekl.* Bambusrohr*, *n.* 1. bamburör.
Bämme. Se Butterbämme.
Bammeln. Se Baumeln.
Band*, *n.* 2. band; snöre, band, rem; band, bindel; band, tvärband i byggnader; ligament.
Band, *n.* 1. band, förening; das Band der Ehe, äktenskapsband.
Band*, *m.* 1. band, volum, tom; inbindning.
Band*, *m.* 2. band; tunnband.
Bändchen*, *n.* 3. litet band &c. liten volum.
Bande, *f.* 4. tropp, parti, band, flock.
Bande, *pl.* band; bojor, fjettrar.
Bandeisen, *n.* bandjern.
Bandelier, *n.* 1. bantler.
Bändern, *v. a.* (vax) valsa.
Bandfabrik, *f.* 4. bandfabrik.
Bandhaken, *m.* 3. dörrhake.
Bändig, *adj. adv* — machen, tämja.
Bändigen, *v. a.* tämja; tygla, hålla i tygel, styra; göra tam, spak.
Bändigung, *f.* tämjande.
Bandit, *m.* 4. bandit, stråtröfvare.
Bandmacher, =wirker, *m.* 3. bandväfvare.
Bandmacherhandwerk, *n.* 1. Bandwirkerey, *f.* 4. bandväfveri.
Bandnagel*, *m.* 3. tränagel, tråplugg.
Bandnudeln, *f. pl.* ett slags spritsbakelse af grynig deg.
Bandschleife, *f.* 4. bandros; kokard.
Bandstuhl*, *m.* 1. bandstol.
Bandtresse, *f.* 4. galon på livréer.
Bandweide, *f.* 4. vide, korgpil.
Bandwurm*, *m.* 2. lefvermask, binnikemask.
Bange, *adj.* och *adv.* rädd; orolig, bekymrad; ängslig; förskräcklig, faslig; — machen, göra rädd; es ist (wird) mir — dabey, det gör mig orolig, bekymrad; es ist mir — um ihn, jag fruktar för honom; (om väderleken) qvalmig.
Bangigkeit, *f.* 4. rädsla, oroligbet, ängslan, fruktan, förskräckelse; vor — konnte er nicht &c., af rädsla kunde han icke &c.
Bänglich, *adj.* något rädd, orolig &c.
Banier. Se Panier.
Bank*, *f.* 1. bänk; bank, grund; auf die lange — schieben, uppskjuta, draga ut på tiden; durch die —, det ena med det andra, öfver en bank; die Steinart liegt in Bänken, stenarten ligger i lager; Austernbank, ostrongrund; Drehbank, Drechselbank, svarfstol.

Bank, *f.* 4. bank, allmän kassa; (spel) bank.
Bankart, Bankert, *m.* 1. oägta barn.
Bänkchen, *n.* 1. liten bänk &c.
Bankeisen, *n.* 3. bänkkrok el. -hake; murband el. ankare i hus el. d.
Bänkelsänger, *m.* 3. marknadssångare.
Bankerott, *m.* 1. bankrut.
Bankerottiren, *v. n.* h. Bankerott machen, spela, göra baukrutt.
Bankrottirer, *m.* 3. bankruttspelare; en som cederat bonis.
Bankett, *n.* 1. stor måltid, kalas.
Banklehne, *f.* rygg (på en bänk).
Banknote, *f.* 4. bankosedel.
Bann, *m.* 1. landförvisning; bannlysning; rågång, gräns; det som går inom en rågång el. inneslutes derigenom; einen in den — thun, bannlysa någon.
Bannen, *v. a.* bannlysa; landförvisa; förtrolla; besvärja; utdrifva genom besvärjelse (djefvulen): er wird den Teufel nicht —, han är ingen trollkarl, han lär icke uträtta mycket.
Bannerherr, *m.* 4. banerherre.
Bannrichter, *m.* 3. domare i pinliga mål, kriminaldomare.
Bannstrahl, *m.* 6. bannlysning.
Bansen, *v. a.* lägga högtals (kärfvar).
Bar, *adj.* och *adv.* kontant, redbar.
Bär, *m.* 4. björn; einen Bären bey jemand anbinden, göra stor skuld hos någon.
Barake, *f.* 4. barack; hytta af bräder.
Baranken, *pl.* lammskinn med ull på.
Barbar, *m.* 6. barbar.
Barbarey, *f.* 4. barbari, grymhet; äfv. Barbariet, ett land i Afrika.
Barbarisch, *adj.* barbarisk, grym, vild; sie gingen — mit ihm um, de handterade honom på ett grufveligt sätt.
Barbe, *f.* 4. rödfisk.
Barber, *m.* 3. häst ifrån Barbariet.
Bärbeißig, *adj.* trätgirig, arg, argsint, knarrig.
Barbier, *m.* 1. barberare.
Barbierbecken, *n.* rakfat.
Barbieren, *v. a.* raka.
Barbiergesell, *m.* 4. barberaregesäll, fältskärs-lärling.
Barbiermesser, *n.* 3. rakknif.
Barbierriemen, *m.* 3. rakrem.
Barbiersack*, *m.* 1. rakfoder.
Barbierserviette, *f.* 4. rakduk.
Barbierstube, rakstuga.
Barbierzeug, *n.* 1. rakdon.
Barchent, *m.* 1. parkum.
Barchentmacher, *m.* 3. parkums-väfvare.
Barde, *m.* 4. sångare; poet, bard.
Bärenbeißer, *m.* 3. dogg, ett slags hundar.
Bärenführer, *m.* 3. björnförare.
Bärenhatz, *f.* 4. björnstrid.
Bärenhaut*, *f.* 1. björnhud; auf der — liegen, ligga på latsidan, lättjas.
Bärenhäuter, *m.* 3. kujon, mes; skälm, skurk.
Bärenhäuterey, *f.* 4. kujoneri; skälmstycke.

Bärenhäuterisch, *adj.* kujonaktig, mesaktig.
Bärenjagd, *f.* 4. björnjagt.
Barett, *n.* 1. sort mössa.
Barettkrämer, *m.* 3. mössmakare, mösssäljare.
Barfrost, *m.* 1. första frosten, torr köld.
Barfuß, *adv.* barfotad, barbent.
Barfüßer, *m.* 3. **Barfüßermönch**, *m.* 1. barfotamunk, franciskanermunk.
Barfüßig, *adj.* och *adv.* barfotad.
Bärinn, *f.* 4. björninna.
Barke, *f.* 4. slup, båt; **kleine** —, sort roddbåt.
Bärme, *f.* gäst; drägg.
Barmherzig, *adj.* barmhertig; medlidande; usel, ömkelig.
Barmherzigkeit, *f.* 4. barmhertighet, medlidande, kristelig kärlek.
Bärmuff*, *m.* 1. björnmuff.
Bärmutter, *f.* 3. lifmoder.
Baron, *m.* 1. baron, friherre.
Baronesse, *f.* 4. baronessa, friherrinna.
Baronie, **Baronen**, *f.* 4. friherrskap.
Barre, *f.* 4. **Barren**, *m.* 3. stång, tacka (af guld och silfver).
Bars*, **Barsch***, **Bärsch**, *m.* 1. aborre.
Bärsanikel. Se **Aurikel**.
Barsch, *adj.* sträf, bitter, bäsk, hård, sträng.
Barschaft, *f.* 4. reda penningar, redbart mynt el. egendom, kontant.
Bart*, *m.* 1. skägg; mustasch; nyckelax; **in den — werfen**, förebrå; **sie zanken sich um des Kaisers —**, de träta om det, som dem icke angår; **sich den — lang wachsen lassen**, låta skägget växa.
Bartbecken, *n.* 3. rakfat.
Bartbürste, *f.* 4. skäggborste.
Barte, *f.* **Barten**, *pl.* barder el. skägg på en hvalfisk.
Barthaar, *n.* 1. skägghår, skäggstrå.
Barthe, *f.* 4. yxa, bila.
Bärtig, *adj.* skäggig.
Bartlos, *adj.* skägglös.
Bartneige, *f.* 4. slump i ett glas.
Bartnelke, *f.* 4. ett slags små neglikor; borstneglika.
Bartnuß*, *f.* 1. hasselnöt från Lombardiet.
Bartschere, *f.* 4. skäggsax.
Bartscherer, *m.* 3. barberare.
Bartseife, *f.* raktvål.
Bartzängelchen, *n.* 3. tång att rycka ut skägg.
Basalt, *m.* 1. basalt (svart vulkanisk stenart).
Base, *f.* 4. faster; moster; kusin.
Basilien, **Basilienkraut***, *n.* 2. basilika (ört).
Basilisk, *m.* basilisk (diktadt djur).
Bassist, *m.* 4. bassist.
Basson, *m.* 1. bassong.
Baß, *m.* 1. bas (i musik); brummande basstämma.
Baßflöte, *f.* 4. basflöjt.
Baßgeige, *f.* 4. basfiol.
Baßpfeife, *f.* 4. baspipa; bassong; ett slags basun som går i bugter.
Baßstimme, *f.* 4. basstämma.
Bast, *m.* 1. bast.

Bastard, *m.* 1. oägta barn.
Baste, *f.* 4. basta.
Basten, *adj.* af bast, bast....
Bastey, *f.* 4. bastion.
Bäßling. Se Fimmel.
Bataille, *f.* batalj, slagtning.
Batallion, *n.* 1. bataljon.
Batist, *m.* 4. batist, fint lärft från Batavien.
Batisten, *adj.* af batist.
Batistweber, *m.* 3. batistväfvare.
Batterie, *f.* 4. batteri.
Batzen, *m.* 3. ett mynt af 4 kreuzer.
Bau, *m.* 1. byggnad, byggning; bruk; ställning, resning, uppställning, inrättning; byggande; bruk, häfd, skötsel, odling; hål, kula (för räfvar &c.); Festungsbau, fästningsarbete; Tabaksbau, tobaksplantering; jemand auf den Bau bringen, föra någon på fästningsarbete.
Bauamt*, *n.* 2. Drätsel-Kommission.
Bauanschlag*, *m.* 1. kostnadsförslag till en byggnad.
Bauaufseher, *m.* 3. uppsyningsman öfver byggnader.
Bauart, *f.* 4. byggningssätt; tillverkningssätt; uppställning, inrättning; arkitektur- el. byggningsorden.
Bauch*, *m.* 1. buk, mage, lif, underlif; buk el. rundning (på en bokstaf).
Bauchfett, *n.* 1. ister.
Bauchfluß*, *m.* 1. rödsot.
Bauchgrimmen, -kneipen, *n.* 3. ref, kolik, knipningar el. slitningar i inelfvorna.
Bauchgurt, *m.* 1. bukjord.
Bauchig, Bäuchig, *adj.* bukig, som har stor mage; konvex, kullrig.
Bauchpfaff, *m.* 4. en prest som endast tänker på att pläga sig väl.
Bauchredner, *m.* 3. magtalare.
Bauchriemen, *m.* 3. bukjord, bukrem.
Bauchwassersucht, *f.* buk-vattsot.
Bauchweh, *n.* 6. bukref, magplåga.
Baudirector, *m.* 6. uppsyningsman, direktör öfver byggnader.
Bauen, *v. a.* bygga; bruka; odla (jorden); sköta (en trägård); upptaga el. bearbeta (en grufva); laga, iståndsätta (en väg); Tabak —, plantera tobak; ein wohlgebauter Jüngling, en väl växt yngling; seine Hoffnung auf etwas —, grunda sitt hopp på något; der eine baue den andern, den ena bör gagna, tjena den andra; das Elend —, vara landsflygtig.
Bauen, *n.* 3. byggande. &c.
Bauer, *m.* 6. bonde; landtman; jordbrukare; bonde i (schackspel); kneckt (i kort).
Bauer, *m.* och *n.* 3. fågelbur.
Bauerbursche, *m.* 4. ung bonde, bondgosse.
Bauerflegel, *m.* 3. bondlurk, bondlymmel.
Bauerfrau, *f.* 4. Bauerweib, *n.* 2. bondhustru.
Bauergut*, *n.* 2. bondhemman.

Bäuerinn*, *f.* 4. bondhustru; bondflicka, landtflicka.
Bäuerisch, *adj.* bondaktig; grof, plump, ohyfsad.
Bauerjacke, *f.* 4. bondjacka, bondtröja.
Bauerjunge, *m.* 4. bondpojke.
Bauerkerl, *m.* 3. ung bonde; lymmel, tölp, bondlurk.
Bauerkittel *m.* 3. bondrock, stallrock.
Bauerlümmel, *m.* 3. bondlymmel, bondlurk.
Bauermädchen, *n.* 3. bondflicka.
Bauermagd*, *f.* 1. bondpiga.
Bauernregel, *f.* 4. bond-praktika.
Bauerschaft, *f.* 4. bönder i en hel by.
Bauerschenke, *f.* 4. bondkrog.
Bauerstolz, *m.* 1. bondhögfärd.
Bauervolk*, *n.* 2. bondfolk, landtfolk.
Baufällig, *adj.* bofällig, på vägen att ramla; förfallen.
Baufälligkeit, *f.* 4. bofällighet; förfall, förfallit tillstånd.
Baufeld, Bauland*, *n.* 2. åkerjord, mark som kan uppodlas.
Bauflöße, *f.* 4. timmerflotta.
Baugefangener, *m.* böjes som *adj.* en som är dömd till fästningsarbete.
Baugerüst, *m.* 1. ställning el. ställningsverk.
Bauherr, *m.* 4. byggmästare; föreständare af el. uppsyningsman öfver byggnader.
Bauhof*, *m.* 1. timmerplats.
Bauholz, *n.* 2. byggnadsvirke.
Baukosten, *pl.* byggningsomkostningar.
Baukunst, *f.* 1. byggningskonst.
Bauleute, *pl.* byggningsfolk.
Baulich, *adj.* im baulichen Stande erhalten, hålla i godt stånd, underhålla så att det kan bebos.
Baulust, *f.* byggvurm.
Baulustig, *adj.* som gerna bygger.
Baum*, *m.* 1. träd; bom (i en väfstol); stock; stång, med stång.
Baumaterialien*, *pl.* byggningsmaterialier, byggningsvirke.
Baumblüthe, *f.* 4. blommor på trän; tiden då träden blomma.
Bäumchen, *n.* 3. litet träd; buskträd.
Baumeister, *m.* 3. byggmästare.
Baumel, *f.* 4. det som hänger, gehäng.
Bäumelchen, *n.* 3. slipadt kristallstycke som hänger i ljuskronor o. d. omhäng.
Baumeln, *v. n.* h. hänga och slinka, dingla.
Bäumen, *v. a.* binda fast stången på ett lass hö; bomma (väf); lägga på mangelstocken.
sich Bäumen, *v. r.* stegla sig.
Baumfarn. Se Farnkraut.
Baumfrosch. Se Laubfrosch.
Baumfrucht*, *f.* 1. trädfrukt.
Baumgarten*, *m.* 3. fruktträgård.
Baumhacker, Baumläufer, *m.* 3. krypare; nötväcka (fåglar).
Baumknospe, *f.* 4. knopp på trän.
Baumlaus*, *f.* 1. bladhus, bladsput.
Baumleiter, *f.* 4. dubbel trägårdsstege.
Baummarder, *m.* 3. mård.
Baummast, *f.* ollonbete.
Baumöhl, *n.* 1. bomolja.
Baumpfahl*, *m.* 1. stör att stödja ett ungt träd.

Baumrinde, *f.* 4. bark.
Baumsaft*, *m.* 1. safva.
Baumsäge, *f.* 4. trädsåg, trägårdssåg.
Baumschere, *f.* 4. trägårdssåg.
Baumschlag*, *m.* 1. löfhydda, löfsal.
Baumschnitt *m.* 1. qvistning.
Baumschule, *f.* 4. trädskola, plantskola.
Baumschwamm*, *m.* 1. trädsvamp, supp.
Baumstark, *adj.* stark och fast som ett träd.
Baumstein, *m.* 1. dendrit, sten med figurer af trän och buskar.
Baumwachs, *n.* 1. ympvax.
Baumwolle, *f.* 4. bomull.
Baumwollen, *adj.* af bomull, bomulls ...
Baumwollenbaum*, *m.* 1. bomullsträd.
Baumwollengarn, *n.* 1. bomullsgarn.
Bauordnung, *f.* 4. byggningsordning.
Bausback, *m.* 1. Bausbäckig, *adj.* som har pussiga kinder.
Bausch*, *m.* 1. fallvalk; uppstoppad krans el. kant; packa, bundt, bylte; paket, hög af allehanda; in — und Bogen, på en slump; in — und Bogen kaufen, slumpa.
Bäuschen, *n.* 3. kompress.
Bauschen, Bäusen, *v. n. h.* yfva sig, pösa.
Bauschig, *adj.* påsig, styf (om tyger).
Bauschkauf*, *m.* 1. köp i slump.
Baustätte, Baustelle, *f.* 4. plats eller tomt att bygga på.
Bauverständiger, böjes som *adj.* som är erfaren i byggnadskonsten.
Bauwesen, *n.* 3. byggningskonst, arkitektur.

Bavian, *m.* 1. babian.
sich Baxen, *v. r.* baxas.
Bay, *f.* 4. hafsvik.
Beabsichtigen, *v. a.* hafva för afsigt, till föremål el. ögnamärke.
Beachten, *v. a* iakttaga.
Beachtung, *f.* 4. iakttagande.
Beächzen, *v. a.* jämra sig öfver något.
Beackern, *v. a.* bruka jorden el. åkern, odla marken.
Beamter, *m.* böjes som *adj.* embetsman, tjensteman.
Beängstigen, *v. a.* ängsla, qvälja, pläga, oroa.
Beängstigung, *f.* 4. ängslan, oro.
Beantworten, *v. a* besvara, svara på.
Beantwortung, *f.* 4. svar, besvarande; gensvar.
Bearbeiten, *v. a.* bearbeta, behandla; dana; arbeta i, odla (jorden); sich —, vinlägga sig, bemöda sig att.
Bearbeitung, *f.* 4. bearbetande, danande; handteringssätt, bruk, häfd, skötsel, odling, uppbrukande.
Beauftragt, *adj.* hafva sig uppdraget.
Beaugenscheinigen, *v. a.* noga genomögna el. besigtiga, bese, beskåda; visitera, undersöka.
Bebändern, *v. a.* pryda, besätta med band.
Bebauen, *v. a.* bygga på, uppfylla med byggnader; odla, uppbruka.
Bebauung, *f.* 4. påbyggande; odling, uppbrukande, skötsel, häfd.
Beben, *v. n. h.* bäfva, darra, skälfva, skaka, ristas.

Beben, *n*. 3. häfvan; darrning, skälfvande.
Bebinden, *v. a. ir.* ombinda, binda omkring.
Beblättert, *adj.* bladfull.
Beblechen, *v. a.* beslå med järnbleck; sehr beblecht seyn (på skämt), hafva mycket guld och silfver på kläderna.
Beblümen, *v. a.* pryda med blomster.
Beblümt, *adj.* blomsterfull.
Bebluten, *v. a.* blöda ned.
Beborten, *v. a.* sätta på kantsnören; ein beborteter Rock, en med guld- eller silfversnören besatt rock.
Bebrämen, *v. a.* påsätta bräm.
Bebrüten, *v. a.* ligga på ägg, ligga ut ungar.
Bebung, *f.* 4. Se Beben, *n.*
Becher, *m.* 3. bägare; pokal; bägare hvaruti tärningar omskakas.
Bechern, *v. a.* pimpla, smutta, supa.
Becken, *n.* 3. bäcken; cymbal, triangel.
Beckenschläger, *m.* 3. bleckslagare; cymbalspelare.
Becker. Se Bäcker.
Bedacht, *m.* 1. omtänksamhet, varsamhet; eftertanka, betraktande, öfvervägande; — auf etwas nehmen, hafva afseende på något.
Bedacht, *adv.* auf etwas —, seyn, hafva i sinnet, vara betänkt på; ej försumma, underlåta att...
Bedächtig, Bedächtlich, Bedachtsam, *adj* omtänksam, varsam, försigtig; betänksam, klok.
Bedächtlichkeit, Bedachtsamkeit, *f.* 4. omtänksamhet, varsamhet, försigtighet.
Bedachung, *f.* 4. takets påsättande; tak.
sich Bedanken, *v. r.* tacka.
Bedarf, *m.* 1. Se Bedürfniß, *n.* 1.
Bedauern, *v. a.* sakna, känna förlusten af; ömka, beklaga, hafva medömkan med; ångra.
Bedauern, *n.* 3. saknad; ånger; medömkan, beklagande.
Bedauernswürdig, *adj.* som förtjenar, saknas el. sörjas; beklaglig, ömklig.
Bedecken, *v. a.* betäcka, öfvertäcka; sätta i skygd; eskortera; skyla, hölja; öfverskyla; betäcka (ett sto); sätta på hatten.
Bedeckung, *f.* 4. betäckning; eskort, betäckning.
Bedeckungsschiff, *n.* 1. konvojskepp.
Bedenken, *v. a. ir.* betänka, öfverlägga, öfverväga; betänka, behjerta, hafva i åtanka; sich —, öfverväga, besinna sig, betänka sig, tveka, vara villrådig; förse sig, se sig tillgodo; einen in seinem Testamente —, ihågkomma någon i sitt testamente; sich anders, el. sich eines Bessern —, ändra sitt beslut; er hat sich selbst am besten bedacht, han har dragit mest omsorg för sig sjelf.
Bedenken, *n.* 3. betänkande, besinnande, öfvervägande; betänkande (som en läkare el. advokat ge-

rörande något som han har om händer); betänklighet, tvekan, tvifvelsmål; svårighet, besvärlighet; sich ein —woben machen, göra sig samvete öfver något.

Bedenklich, *adj.* som förtjenar att besinnas, öfvervägas; betänklig, eftertänklig, farlig, vådlig.

Bedenklichkeit, *f.* 4. betänklighet, svårighet, tvifvelsmål; vådlighet, farlighet.

Bedenkzeit, *f.* 4. betänketid, rådrum.

Bedeuten, *v. a.* och *n.* h. betyda, bemärka; förklara, förkunna, gifva tillkänna; förebåda, vara tecken till; sich nicht — lassen, hon låter intet säga sig, antaga inga skäl.

Bedeutend, *n.* 3. antydan.

Bedeutend, *adj.* betydande, betydlig; betecknande, uttryckande.

Bedeutsam, *adj.* betydlig, vigtig, eftertrycklig.

Bedeutsamkeit, *f.* 4 betydlighet, vigt, eftertrycklighet.

Bedeutung, *f.* 4. betydelse, bemärkelse; förkunnande; förebud; von —, betydande; af betydenhet.

Bedienen, *v. a.* tjena, betjena; undfägna; betjena, passa upp; förvalta, förestå (en syssla); sich einer Sache rc. —, betjena sig af något; sich seiner Bequemlichkeit —, nyttja sin beqvämlighet.

Bediente, *m.* 4. betjent, dräng; tjensteman.

Bedienung, *f.* 4. betjening; uppassning; syssla, tjenst, embete, förrättning.

Beding, *m.* 1. **Bedingung**, *f.* 4. vilkor; beting, aftal, förbehåll; beting, förord, undantag.

Bedingen, *v. a. ir.* betinga, förbehålla sig, aftala; komma öfverens om priset på någonting; es sollte wohl freylich nach den Rechten so seyn, allein die Sache ist einmal so bedungen, förord bryter lag.

Bedinglich, **Bedingt**, *adj.* vilkorlig.

Bedingungsweise, *adv.* vilkorligen.

Bedrängen, *v. a.* tränga, försätta i trångmål, förlägenhet; bedröfva, oroa; plåga, hemsöka.

Bedrängniß, *f.* 1. **Bedrängung**, *f.* 4. plåga, bedröfvelse; förlägenhet, trångmål, nöd.

Bedräuen. Se **Bedrohen.**

Bedrohen, *v. a.* hota.

Bedrohlich, *adj.* och *adv.* hotande.

Bedrohung, *f.* 4 hot, hotelse.

Bedrücken, *v. a.* förtrycka, undertrycka, plåga, oroa; in bedrückten Umständen seyn; vara i svåra omständigheter.

Bedrückung, *f.* 4. förtryckande; förtryck, förtryckt tillstånd.

Bedung, *m.* 1. beting; Arbeit in el. auf Bedung, betingsarbete.

Bedüngen, *v. a.* gödsla.

Bedünken, *v. impers.* tyckas, tycka.

Bedünken, *n.* 3. tycke, tanka, mening, omdöme.

Bedürfen, *v. n. ir.* h. behöfva, vara i behof af, hafva behof af, tarfva.

Bedürfniß, *n.* 1. behof, nöd, armod, fattigdom; förnödenhet.
Bedürftig, *adj.* torftig, fattig, behöfvande.
Beehren, *v. a.* hedra, ära.
Beehrung, *f.* 4. heder, hedrande, ära.
Beeiden Beeidigen, *v. a.* beediga; bekräfta med ed.
Beeidet, *adj.* svuren, besvuren, edsvuren.
Beeidigung, *f.* 4. beedigande, edgång, bekräftande med ed.
sich Beeifern, *v. r.* bemöda sig, skynda sig, arbeta med ifver att.
Beeiferung, *f.* 4. beifran, nitälskan, nit, ifver.
Beeinträchtigen, *v. a.* göra intrång, förfördela, skada.
Beeinträchtigung, *f.* 4. intrång, förfördelande, skada, oförrätt; das kann ich nicht ohne — meiner Ehre thun, det kan jag ej göra utan vanheder, utan att såra min heder.
Beeiset, *adj.* islupen, öfverdragen med is.
Beekeln, *v. n. h.* känna äckel el. vämjelse vid.
Beendigen, *v. a.* sluta, fullborda.
Beendigung, *f.* 4. fullbordande, slut.
Beengen, *v. a.* inskränka mycket.
Beerben, *v. a.* ärfva; beerbt seyn, hafva barn.
Beerben, *n.* 3. **Beerbung**, *f.* 4. arf.
Beerdigen, *v. a.* begrafva, jordfästa.
Beerdigung, *f.* 4. begrafning, jordfästande.
Beere, *f.* 4. bär.
Beet, *n.* 1. och 6. säng, blomsterqvarter; parterr el. plan i en trägård; qvadrat, fyrkant.
Beete, *f.* (bot.) hvit- el. rödbeta.
Befahren, *v. a. ir.* segla (på en flod); ofta fara el. resa på (en väg); stiga ned i (en brunn; en grufva); befara, frukta.
Befahren, *n.* 3. **Befahrung**, *f.* 4. seglande på; farande el. resande på; nedstigande i; fruktan.
Befallen, *v. a. ir.* angripa, betaga, öfverfalla, komma oförvarandes öfver.
Befangen seyn, vara invecklad i (brott); vara betagen; ein befangenes Ey, ett legadt ägg.
Befangen, *adj.* fördomsfull, onaturlig, konstlad.
Befassen, *v. a.* känna el. taga på, fingra; sich mit etwas —, befatta sig med, sysselsätta sig med, lägga sig uti.
Befassung, *f.* 4. kännande el. tagande på, fingrande; befattning.
Befchen, *n.* 3. prestkrage.
Befehden, *v. a.* förklara krig; bekriga, föra krig med.
Befehdung, *f.* 4. krigsförklaring; bekrigande.
Befehl, *m.* 1. befallning, bud; befäl, kommando; was steht zu Ihrem —? hvad står till er tjenst? Es steht zu Ihrem —, ni har att befalla.
Befehlen, *v. a. ir.* befalla, bjuda;

kommendera, föra befälet öfver; anbefalla.
Befehlerisch, Befehlhaberisch adj. myndig och befallande, dryg.
Befehligen, v. a. gifva order, anföra; befehligt werden, få befallning.
Befehlshaber, m. 3. befälhafvare; befallningshafvande; intendent.
Befeilen, v. a. fila på, polera.
Befeinden. Se Anfeinden.
Befestigen, v. a. göra fast, fästa, göra stadig, hård, befästa, styrka, stadga; förse med fästningsverk, befästa; stödja, ställa fast; stadfästa.
Befestigung, f. 4. befästande, bestånd, säkerhet, styrka; befästning; stadfästelse.
Befestigungskunst, f. fortifikationskonst.
Befeuchten, v. a. fukta, väta, bestänka.
Befeuchtung, f. 4. fuktande, vätning.
Befiedern, v. a. befjädra, fjädra.
Befinden, v. a. befinna, finna, sich —, befinna sig, vistas, vara; må.
Befinden, n. 3. helsans tillstånd; nach — der Sache od. der Umstände, efter omständigheterna; wie ist das —? huru står det till?
Befindlich, adj. befintlig; varande; belägen; — seyn, vistas, vara.
Beflecken, v. a. befläcka, orena, söla; sätta en lapp (på en sko &c.); sein Gewissen —, såra sitt samvete; jemandes Ehre —, vanhedra någon.
Befleckung, f. 4. befläckande, orenande; sårande; lappande.
sich Befleißen, v. r. ir. el. sich Befleißigen, v. r. reg. beflita sig, vinlägga sig om, lägga sig på, — einer Sache, vinlägga sig om, lägga sig på en sak; sich der Rechtsgelehrsamkeit —, studera lagfarenheten.
Beflissen, adj. einer od. auf eine Sache, beflitande, vinläggande sig om; sorgfällig, mån om.
Beflissene, m. 4. student; studerande; en vettgirig.
Beflissenheit, f. 4. studering, studium; flit, åhåga, sorgfällighet, trägenhet.
Beflügeln, v. a. bevinga, gifva vingar.
Beflügelt, adj. vingad, bevingad.
Befolgen, v. a. följa, efterfölja, verkställa, fullgöra, fullborda, uträtta.
Befolgung, f. 4. verkställande, fullföljande, utförande, uträttande.
Beförderer, m. 3. befordrare, befrämjare, beskyddare, gynnare; handels expedit.
Beförderlich, adj. befordrande, befrämjande, gagnande, gynnande, förmånlig.
Befördern, v. a. affärda; afsända; påskynda; befordra, befrämja, gynna, vara bevågen, hjelpa, understödja, bidraga till; einen —, sätta en i tjenst, skaffa en någon syssla, laga att en blir försörjd; befordra, upphöja, hjelpa fort någon.

Beförderung, *f.* 4. affärdande, afsändande; befordran; uppkomst, befordring.
Befrachten, *v. a.* befrakta.
Befrachtung, *f.* 4. befraktande, frakt.
Befrachtungsbrief, fraktbref.
Befragen, *v. a.* fråga, spörja; sich —, forska, höra efter; underrätta sig om; sich worüber mit jemand —, rådfråga sig hos någon om en sak; peinlich —, hålla pinlig ransakning.
Befragen, *n.* 3. **Befragung**, *f.* 4. frågning &c.
Befremden, *v. impers.* förvåna, göra bestört, sätta i förundran; förekomma sällsam, underlig el. besynnerlig.
Befremdend, **Befremdlich**, *adj.* förvånande; sällsam, förunderlig, besynnerlig.
Befremdung, *f* 4. förvåning, bestörtning.
Befressen, *v. a. ir.* gnaga el. fräta på.
sich **Befreunden**, *v. r.* befrynda sig, förbinda sig genom giftermål.
Befreundet, *adj.* befryndad, beslägtad.
Befreundete, *m.* och *f.* 4. slägting, anförvant.
Befreyen, *v. a.* befria, sätta på fri fot, rädda; frigöra, frigifva, frikalla, förskona ifrån, befria ifrån.
Befreyer, *m.* 3. —inn, *f.* 4. befriare.
Befreyet, *adj.* befriad, lösgifven; frikallad, förskonad ifrån.
Befreyung, *f.* 4. befrielse, räddning; frigifvande; fångars utlösning ur slafveri; frikallelse, befrielse; undantag.
Befriedigen, *v. a.* tillfredsställa, förnöja, tillfyllestgöra, tillfredsställa, blidka, stilla; hägna.
Befriedigung, *f.* 4. förnöjelse, tillfredsställelse; betalning; stängsel, hägnad, gärdsgård; blidkande, stillande; inhägnad, instängd plats.
Befruchten, *v. a.* befröda, göra fruktsam; göra fruktbar, bördig.
Befruchtung, *f.* 4. befrödning; (bot.) fröredning.
Befruchtungstheil, *m.* 1. frörednings-del.
Befugniß, *f.* och *n.* 1. rätt; rättighet, skäl, makt; behörighet.
Befugt, *adj.* berättigad, befogad.
Befühlen, *v. a.* känna el. taga på, vidröra.
Befühlen, *n.* 3. **Befühlung**, *f.* 4. kännande el. tagande på, vidrörande.
Befürchten, *v. a.* frukta, befara.
Befürchten, *n.* 3. **Befürchtung**, *f.* 4. fruktan, farhåga.
Begaben, *v. a.* förläna, begåfva; förse med lifgeding.
Begaffen, *v. a.* gapa på, betrakta med öppen mun.
Begaffen, *n.* 3. gapande på.
Begängniß, *n.* 1. firande, Leichenbegängniß, begrafning; likprocession.
sich **Begatten**, *v. r.* para sig.
Begattung, *f.* 4. parning, samlag.
Begaukeln, *v. a.* gäckas med, nar-

sich Begeben, *v. r. ir.* begifva sig, förfoga sig, gå, resa; hända, ske, tilldraga sig; einer Sache —, försaka, afsäga sig, afstå ifrån något; sich in den Ehestand —, gifta sig.

Begebenheit, *f.* 4. händelse, tilldragande, tillfällighet.

Begegnen, *v. n.* s. och h. möta, träffa, råka; hända, tillkomma, tillstöta; bemöta, handtera; mota.

Begegniß. Se Begebenheit.

Begegung, *f.* 4. möte, sammanstötande, sammankomst; bemötande, medfart, handterande,

Begehen, *v. a. ir.* gå ifrån den ena ändan till den andra, besigtiga; begå, föröfva; fira; sich übel mit einander —, förlikas illa med hvarandra.

Begehr, *n.* 1. Begehren, *n.* 3. begäran, anhållan; åstundan, lust, längtan, önskan; påstående, anspråk.

Begehren, *v. a.* hafva begär, åtrå till; hafva begärelse till; begära, åstunda, önska sig; påstå, fordra, göra anspråk på.

Begehrlich, *adj.* önsklig, begärlig; som fordrar mycket.

Begehrlichkeit, *f.* 4. begärlighet; begärelse, åtrå, lust, snålhet, begär.

Begeifern, *v. a.* spotta; dregla på.

Begeiferung, *f.* 4. nedspottande.

Begeilen, *v. a.* gödsla, göda.

Begeistern, *v. a.* ingifva, uppväcka, lifva; hänrycka, förtjusa.

Begeisterung, *f.* 4. ingifvelse, upplifvande; hänryckning, häftig ifver.

Begier Se Begierde.

Begierde, *f.* 4. begärelse, lust; åtrå, åstundan, begär, längtan; snålhet; häftighet, ifver; seinen Begierden den Zügel schießen lassen, lemna tygeln åt sina lustar.

Begierig, *adj.* begirig på, längtande efter; snål, girig, lysten; ifrig, häftig; girig.

Begießen, *v. a. ir.* ösa, hälla el. slå på; vattna, frukta, bestänka; mit Bley —, blystöpa, pågjuta bly; mit Wachs —, smälta vax på.

Begießung, *f.* 4. påösning &c.

Begiesten, *v. a.* utstyra.

Beginn, Se Anbeginn, Anfang.

Beginnen, *v. a.* och *n. ir.* h. begynna, börja; företaga; begynnas; uppföra sig.

Beginnen, *n.* 3. begynnelse, början; företagande, gerning; uppförande.

Begipsen, *v. a.* gipsa.

Begittern, *v. a.* innestänga med galler.

Beglauben, Beglaubigen, *v. a.* intyga; betyga, attestera, bekräfta, bestyrka; vidimera.

Beglaubigt, Beglaubt, *part.* och *adj.* intygad, bekräftad &c. giltig, trovärdig, äkta; vidimerad; ackrediterad.

Beglaubigung, *f.* 4. attest, stadfästelse, bekräftelse.
Beglaubigungseid, *m.* 1. vittnesed.
Beglaubigungsschein, *m.* 1. certificat, attest, skriftligt betyg.
Beglaubigungsschreiben, *n.* 3. kreditiv.
Begleiten, *v. a.* beledsaga, följa med; föra, ledsaga, leda; föra, leda, följa tillbaka; eskortera; konvojera.
Begleiter, *m.* 3. — inn, *f.* 4. följeslagare, -erska; vägledare, ledsagare, -erska; Unruhe und Furcht sind seine beständigen Begleiter, oro och fruktan följa honom beständigt.
Begleitung, *f.* 4. beledsagande; ledsagande; medfölje, sällskap; svit; eskort; konvoj.
Begliedern, *v. a.* förse med lemmar.
Beglücken, *v. a.* göra lycklig el. säll.
Beglückt, *adj.* lycklig; säll, lycksalig.
Beglückung, *f.* 4. lyckliggörande.
Begnadigen, *v. a.* benåda; föra el. visa nåd och tillgift; einen mit etwas —, begåfva en med något.
Begnadigung, *f.* nåd, tillgift, förlåtelse.
sich Begnügen, el. sich Begnügen lassen, *v. r.* vara nöjd el. nöja sig med.
Begnüglich, *adj.* och *adv.* förnöjsam, lätt förnöjd.
Begnügsam, **Begnügsamkeit**. Se Genügsam, Genügsamkeit.
Begnügung, Se Genügsamkeit.
Begraben, *v. a. ir.* begrafva; jordfästa; ein Geheimniß in seinem Herzen —, förvara en hemlighet uti sitt hjerta; da liegt der Hund begraben, det är just det som gör svårigheten.
Begräbniß, *n.* 1. begrafning, jordfästning; begrafning, likbegängelse; begrafningsplats, grafställe, graf, grift; ein Erbbegräbniß, en familj-graf.
Begräbnißhaus*, *n.* 2. likhus.
Begräbnißschmaus*, *m.* 1. graföl.
Begrabung, Se Begräbniß.
Begränzen. Se Begrenzen.
Begrasen, *v. a.* afbeta, beta; sich —, höljas el. betäckas med gräs.
Begrauet. Se Betagt, Alt.
Begreifen, *v. a. ir.* känna el. taga på, fingra; begripa, förstå; fatta; innehålla, innefatta; vara i begrepp, hålla på; viel mit wenig Worten —, uttrycka mycket med få ord; das begreift viel in sich, det vill säga mycket.
Begreiflich, *adj.* begriplig, fattlig.
Begreiflichkeit, *f.* 4. begriplighet, fattlighet, tydlighet.
Begrenzen, *v. a.* sätta gräns för, begränsa, utstaka med rågång, afrösa.
Begrenzung, *f.* 4. begränsande; afrösande.
Begriff, *m.* 1. begrepp, innehåll; förstånd, fattning, föreställning; vidd, omkrets; mening; ein kur-

zet —, ett sammandrag, kort begrepp el. utdrag; im — seyn od. stehen, hålla på, vara på vippen el. nära att.
Begründen, *v. a.* grundligen bevisa, bestyrka, bekräfta.
Begründung, *f.* 4. bekräftelse.
Begrünen, *v. a.* göra grönskande.
Begrüßen, *v. a.* helsa; salutera; einen um etwas —, bedja någon om tillstånd, lof till något; begära något af en.
Begrüßung, *f.* 4. helsning, kompliment.
Begucken, *v. a.* bese, beskåda, titta på.
Begünstigen, *v. a.* gynna, vara bevägen, befordra, gifva förmåner, framför andra; hjelpa, bistå.
Begünstigung, *f.* 4. gunst, ynnest, bevågenhet, gynnande; bistånd.
Begürten, *v. a.* omgjorda.
Begütern, *v. a.* göra rik, rikta.
Begütert, *adj.* rik.
Begütigen, Se Besänftigen.
Begypsen, *v. a.* gipsa.
Behaart, *adj.* hårig, luden; fjunig.
Behacken, *v. a.* hacka bort; hacka; hacka jorden omkring plantor; gräfva el. uppkasta jorden omkring ett träds rötter; Bäume —, qvista träd.
Behackung, *f.* 4. hackande &c.
Behaftet, *adj.* mit etwas, behäftad med, besvärad, angripen af något; utsatt för något.
Behagen, *v. impers.* väl upptaga, behaga.
Behagen, *n.* 3. behag, nöje, förnöjelse.
Behaglich, *adj.* behaglig, angenäm, beqvämlig.
Behaglichkeit, *f.* 4. behaglighet, beqvämlighet, maklighet.
Behalt, *m.* 1. meines Behalts, så mycket jag vet, efter min tanka.
Behalten, *v. a. ir.* behålla; förvara, bevara, bibehålla.
Behälter, *m.* 3. förvaringsställe; fiskdam; fisksump; dam.
Behältniß, *n.* 1. förvaringsställe; litet rum, m. m.; sammelplats, samlingsställe.
Behandeln, *v. a.* öfverenskomma om pris, afsluta, afgöra el. ingå köp; behandla, handtera; underhandla, bemedla.
Behandlung, *f.* 4. handterande, behandling, handteringssätt; underhandling, bemedling.
Behändigen. Se Einhändigen.
Behängen, *v. a.* hänga öfver, betäcka med något; bekläda; tapetsera, pryda; sich mit etwas —, blanda sig uti, inlåta el. förena sig med, åtaga sig något.
Beharnen, *v. a.* pinka på, pinka ned.
Beharnischen, Se Bepanzern.
Beharren, *v. n.* s. och h. framhärda, vara beständig el. ståndaktig, hålla i, förblifva, blifva vid, stå fast,

fast, fortfara; framhärda; steif auf seinen Sinn, seinen Kopf —, stå fast vid sitt förehafvande, vara envis.
Beharrlich, *adj.* framhärdande, ihärdig, beständig, ståndaktig.
Beharrlichkeit, Beharrung, *f.* 4. framhärdande, beständighet, ståndaktighet, ihärdighet.
Beharschen, *v. n.* s. hårdna, formera sig till skorpa.
Beharzen, *v. a.* öfverdraga med harts, hartsa; taga bort hartset.
Behauchen, *v. a.* andas på el. emot.
Behauen, *v. a. ir.* tillhugga, tillyxa, grofhugga; qvista, afhugga qvistar el. grenar (på ett träd); behugga, skarphugga.
Behauung, *f.* 4. tillhuggning &c.
Behaupten, *v. a.* påstå, försäkra; bibehålla, försvara; bevisa, intyga.
Behauptung, *f.* 4. påstående, försäkran; bibehållande, försvarande.
Behausen, *v. a.* herbergera, hysa.
Behausung, *f.* 4. emottagning; hus, boning, hemvist, qvarter, rum, herberge.
Beheitzen, *v. a.* uppvärma, uppelda.
Behelf, *m.* 1. ursäkt, undskyllan, förevändning, hjelp-bevis.
sich Behelfen, *v. a. ir.* hjelpa sig; mit etwas —, sihna sig vid, vara nöjd el. belåten med något; kümmerlich —, lefva knappt, klent.
Behelflich, *adj.* som tjenar till förevändning.
Behelligen, *v. a.* besvära, oroa, öfverlöpa el. öfverligga.
Behelligung, *f.* 4. besvärande, besvärlighet, oroande.
Behende, *adj.* behändig, snar, snabb, flink, vig.
Behendigkeit, *f.* 4. vighet &c.
Behenken. Se Behängen.
Beherbergen, *v. a.* herbergera, hysa.
Beherbergung, *f.* 4. herbergering.
Beherrschen, *v. a.* beherrska, herrska, råda öfver, hafva öfverhand; regera, styra.
Beherrscher, *m.* 3. beherrskare, herrskare.
Beherrschung, *f.* 4. herrskande, styrelse; välde, öfvervälde.
Beherzigen, *v. a.* behjerta, lägga på hjertat, granska med uppmärksamhet.
Beherzigung, *f.* 4. behjertande.
Beherzt, *adj.* behjertad, oförfärad, modig, oförskräckt.
Beherztheit, *f.* 4. behjertenhet, oförskräckthet, mod.
Beheulen, *v. a.* tjuta öfver.
Behexen, *v. a.* förtrolla, förhexa.
Behexung, *f.* 4. förtrollande.
Behindern. Se Hindern.
Behner, *m.* 3. ett slags stor korg.
Behobeln, *v. a.* tillhyfla, kringhyfla; skrubbhyfla; göra höflig och belefvad, hyfsa.
Behobelung, *f.* 4. tillhyflande, kringhyflande; hyfsande.

sich Beholzen, *v. r.* beväxa med skog.
Behorchen, *v. a.* lyssna, lura på, låna örat till.
Behorcher, *m.* 3. lyssnare.
Behorchung, *f.* 4. lyssnande.
Behörde, *f.* 4. tillhörighet; vederbörande, behörig, vederbörlig domare; die — verfügen, förordna det som är nödigt uti saken.
Behörig. Se Gehörig, Geziemend.
Behuf, *m.* 1. behof, bruk, nyttjande; nödtorft; gagn, fördel; försvar; zu dessen Behuf, till den ändan, för den orsaken skull.
Behülflich, *adj.* hjelpsam, behjelplig, tjenstaktig, tjenstvillig, gagnelig; einem in (bey) etwas — seyn, hjelpa, biträda en i något.
Behülflichkeit, *f.* 4. hjelp, bistånd.
Behüten, *v. a.* bevara, beskydda, skydda; beta af.
Behutsam, *adj.* omtänksam, varsam, försigtig.
Behutsamkeit, *f.* 4. omtänksamhet, varsamhet, försigtighet; skonsamhet, varsamhet, återhållsamhet.
Behutsamlich, *adv.* varsamligen.
Bei. Se Bey.
Beichte, *f.* 4 skrift, syndabekännelse, skriftermål; zur — gehen, gå till skrift; — sitzen oder hören, hålla skriftermål, afhöra syndabekännelsen.
Beichten, *v. a.* skrifta; bikta; bekänna, tillstå. — *v. n.* h. skrifta sig.
Beichtgeld, *n.* 2. Beichtpfennig, *m.* 1. skriftpenningar.
Beichtiger, *m.* 3. skriftefader; skriftebarn.
Beichtkind, *n* 2. skriftebarn.
Beichtstuhl*, *m.* 1. biktstol, skriftstol.
Beichtvater*, *m.* 3. skrift- el. biktfader.
Beichtzettel, *m.* 3. skriftligt bevis att man gått till skrift.
Beil, *n.* 1. bila, yxa; ihm ist das — zuerkannt, han har blifvit dömd att halshuggas; wirf das — nicht zu weit weg, daß du es wieder holen kannst, om du vill ljuga, bör du hafva godt minne.
Beilbauch*, *m.* 1. (fisk) bilbuk.
Beilbrief, *m.* 1. bilbref.
Beilke, Beilkentafel, *f.* 4. tracko (sort biljard.).
Bein, *n.* 1. ben; sich auf die Beine machen, begifva sig på vägen; begifva sig på benen, springa; einem ein — unterschlagen, slå fötterna undan någon; er schwört Stein und — darauf, han bedyrar det med de svåraste eder; etwas an sein — binden, binda skadan vid sitt ben, ben...
Beinbruch*, *m.* 1. benbrott.
Beinern, *adj.* af ben.
Beinfäule, *f.* 4. Beinfraß, *m.* 1. benröta, benfrat.
Beinhaus*, *n.* 2. benhus.
Beinicht, Beinig, *adj.* benaktig, hård.

Beinkleider, *m. pl.* böxor.
Beinknoten, *m.* 3. fotknöl.
Beinſchiene, *f.* 4. benspjelke.
Beinſchwarz, *n. indekl.* bensvärta.
Beißen, *v. a.* och *n. ir.* h. bita; tugga; sticka, förarga, gifva stickord, stöta; mein Gewiſſen beißt mich nicht, mitt samvete gnager mig icke; ſich in die Nägel —, smälta något i sig; ins Gras —, bita i gräset, omkomma; in einen ſauern Apfel —, bita en hård nöt; ein kleiner Rauch beißt ihn nicht, det biter icke så lätt på honom, han är icke så lätt skrämd; ſich —, träta.
Beißend, *adj.* bitande, stickande; smärtsam, brännande.
Beißig, *adj.* trätgirig, arg; bitande; ein beißiges Pferd, en folkilsk häst; beißige Hunde haben ein zerriſſen Fell, arga hundar få rifvet skinn.
Beißigkeit, *f.* 4. trätgirighet, arghet; bitande egenskap; ilskhet.
Beißkorb, Se Maulkorb.
Beißzange, *f.* 4. kniptång.
Bejauchzen, *v. a.* upphäfva, fröjderop öfver.
Beitze, *f.* 4. blötning, uppmjukning; beta, betning; skedvatten; frätmedel; jagt mad roffåglar.
Beitzen, *v. a.* blöta, uppmjuka, döda; (ſchwarz —) betsa svart; jaga efter roffåglar (falkar &c.).
Beitzend, *adj.* frätande.
Bejahen, *v. a.* bejaka, bekräfta.
Bejahend, *adj.* bejakande, bekräftande.
Bejahung, *f.* 4. bejakning, bekräftelse.
Bejahungsweiſe, *adv.* med jakande.
Bejahrt, *adj.* gammal, ålderstegen.
Bejammern, *v. a.* begråta, beklaga, jämra sig öfver.
Bejammernswürdig, *adj.* beklaglig, ömklig, erbarmlig, eländig.
Bejauchzen, *v. n.* h. upphäfva fröjderop öfver.
Bekämpfen, *v. a.* kämpa el. strida emot, bestrida; öfvervinna, underkufva, segra öfver.
Bekämpfung, *f.* 4. kamp, strid, seger.
Bekannt, *adj.* bekant, kunbar, känd; allmänt bekant, uppenbar; einem etwas — machen, underrätta en om något; bekanntermaßen, som bekant är.
Bekannte, *m.* och *f.* 4. bekant, känd person.
Bekanntlich, *adv.* som bekant är; det är bekant att. . . .
Bekanntmachung, *f.* 4. kungörelse; uppenbarande.
Bekanntſchaft, *f.* 4. bekantskap.
Bekappen, *v. a.* (träd), toppa; qvista; förse med kappa.
Bekehren, *v. a.* omvända.
Bekehrung, *f.* 4. omvändelse.
Bekennen, *v. a. ir.* bekänna, bikta; erkänna, bekänna, tillstå.
Bekenner, *m.* 3. bekännare.
Bekenntniß, *n.* 1. Bekennung, *f.* 4. bikt, syndabekännelse; bekännelse, tillstående.
Bekielen, *v. a.* befjädra.
Beklagen, *v. a.* beklaga; begråta, beklaga, ömka sig öfver.

Beklagenswürdig, *adj.* beklagansvärd, beklaglig, ömklig.

Beklagte, *m.* och *f.* 4. anklagad, beskyllad; svarande, svarande part.

Beklammern, *v. a.* hålla sig fast med händer el. klor vid något.

Beklatschen, *v. a.* klappa händerna, applaudera; förtala, baktala.

Bekleben. Se Bekleiben.

Beklecken, *v. a.* befläcka, orena, sudda el. plumpa ner.

Bekleckung, *f.* 4. befläckande.

Bekleiben, *v. a.* limma, smeta, klistra på el. öfver.

Bekleiden, *v. a.* bekläda; uppkläda, påkläda; drapera (en figur); öfverkläda el. betäcka med; bekläda, öfverdraga, stoffera; tapetsera, bekläda, (ett rum). —, *v. n.* h. bekläda, förestå, förvalta.

Bekleidung, *f.* 4. beklädning; mundering; uppklädning, påklädande; bordläggning; skepps yttre beklädning; paneling; beklädning, tapetsering; garnitur, garnering; förvaltning (en sysslas).

Bekleistern, *v. a.* öfverklistra, klistra på; eine Sache zu — suchen, söka att gifva en sak ett vackert utseende.

Beklemmen, *v. a.* beklämma, göra beklämdt (hjertat).

Beklemmung, *f.* 4. beklämning (hjertats); tryckning (öfver bröstet).

Beklopfen, *v. a.* klappa, bulta, slå på.

Beklügeln, *v. a.* klyfva ord, hårklyfva, för mycket nagelfara.

Bekommen, *v. n ir.* h. och s. bekomma, erhålla, få; erhålla, ernå; zu — seyn, finnas —, *v. impers. ir.* bekomma en (väl el. illa).

Beköstigen, *v. a.* nära, underhålla, föda.

Beköstigung, *f.* 4. underhåll, närande, föda.

Bekräftigen, *v. a.* bekräfta, stadfästa, försäkra.

Bekräftigung, *f.* 4. bekräftelse, stadfästelse.

Bekränzen, *v. a.* bekransa, omkransa.

Bekreuzen, *v. a.* göra korstecken, korsa.

Bekriechen, *v. n. ir.* h. krypa på.

Bekriegen, *v. a.* bekriga, påföra, krig, angripa med krig.

Bekriegung, *f.* 4. bekrigande.

Bekritteln, *v. a.* häckla, tadla.

Bekritteln, *n.* 3. häcklande.

Bekrönen, *v. a.* kröna, bekröna.

Bekrönung, *f.* 4. krönande.

Bekümmern, *v. a.* förtreta, förarga, bedröfva, oroa, ängsla, bekymra; sich um etwas —, bekymra el. bry sig om något; befatta sig med, lägga sig uti något.

Bekümmerniß, *f.* 1. bedröfvelse, bekymmer, grämelse, sorg.

sich **Beküssen**, *v. r.* kyssa hvarandra.

Belächeln, *v. a.* smila, grina åt.

Belachen, *v. a.* skratta åt, göra åtlöje af.
Belachenswerth, *adj.* värd att skratta åt el. öfver.
Beladen, *v. a. ir.* belasta, betunga; lasta; öfverhopa, betunga, besvära.
Belag Se Beleg.
Belagerer, *m.* 3. belägrande.
Belagern, *v. a.* belägra.
Belagerte, *m.* 4. belägrad.
Belagerung, *f.* 4. belägring.
Belagerungsarmee, *f.* 4. belägrings-armée.
Belagerungsgeschütz, *n.* 1. grofva kanoner.
Belang, *m.* 1. vigtighet, betydlighet, vigt; in — dessen, hvad det beträffar.
Belangen, *v. a.* lagföra, anklaga.—, *v. n. h.* beträffa, vidkomma.
Belangung, *f.* 4. lagsökning, anklagande.
Belasten, *v. a.* belasta, öfverlasta, betunga.
Belästigen, *v. a.* trycka, besvära.
Belästigung, *f.* 4. besvärlighet.
Belatten, *v. a.* beslå, förse med läkten.
Belattung, *f.* 4. beslagning, förseende med läkten.
Belaubt, *adj.* löfrik; lummig.
Belaubung, *f.* 4. löfsprickning.
Belauern, *v. a.* lura el. passa på, spionera ut; fånga med list, fint bedraga.
Belauerung, *f.* 4. lurande på; fint bedrägeri.
Belauf*, *m.* 1. belopp, summa.
Belaufen, *v. a. ir.* genomlöpa, gå el. fara rundt omkring; visitera; efterjaga; betäcka (honan); sich —, para sig; belöpa, bestiga sig, utgöra; die Waare beläuft sich hoch, — auf drey Thaler, varan kostar mycket, tre R:dr.
Belaufen, *n.* 3. Belaufung, *f.* 4. genomlöpande, visitering &c.
Belauschen, *v. a.* lystra på, spetsa öronen på, lyssna på.
Belauten, Beläuten, *v. a.* ringa; ringa för; tillkännagifva genom ringning.
Beleben, *v. a.* sätta lif uti, lifva, upplifva, muntra, gifva mod; öfverlefva; vederqvicka.
Belebt, *adj.* munter, glad; hyfsad, belefvad, artig.
Belebtheit, *f.* 4. liflighet, munterhet, glädtighet; artighet, belefvenhet.
Belecken, *v. a.* slicka på; smaka på.
Beleg, *m.* 1. skriftligt bevis, dokument; qvitto, betalnings-aflefverings-bevis.
Belege, *n.* 3. ram, list, infattning, kant.
Belegen, *v. a.* belägga, betäcka; kanta, infatta; pålägga (straff); gifva (ett namn); bestyrka, bevisa (en räkning); bevisa; betäcka (om kreatur); uppfylla (t. e. staden med truppar); lägga på (en person el. sak); belasta, betunga (t. e. med skatt); einen

Arrest —, sätta en i arrest; jemandes Vermögen mit Arrest —, belägga el. taga någons förmögenhet i qvarstad.

Belegenheit, Se Lage.

Belehnen, *v. n.* beläna, insätta i förläning el. embete.

Belehnte, *m.* 4 vasall.

Belehnung, *f.* 4. beläning, förläning.

Belehren, *v. a.* underrätta, undervisa, lära; sich — lassen, taga emot goda råd af en; taga skäl, låta sig säga.

Belehrend, *adj.* lärorik, undervisande, upplysande.

Belehrung, *f.* 4. undervisning, underrättelse; råd.

Beleibt, *adj.* wohl — seyn, vara undersättsig, fetlagd, tjock.

Beleidigen, *v. a.* förolämpa, stöta; göra missnöjd, bemöta oartigt; förtörna, misshaga.

Beleidigend, *adj.* stötande, förolämpande, anstötlig, skymfande, förarglig, förtretlig.

Beleidiger, *m.* 3. den förolämpande, angripare.

Beleidigte, *m.* 4. den förolämpande.

Beleidigung, *f.* 4. förolämpning, skymf, oförrätt.

Beleihen Se Belehnen.

Belesen, *adj.* beläsen.

Belesenheit, *f.* 4. beläsenhet.

Beleuchten, *v. a.* lysa på, upplysa; noga undersöka, granska, betrakta.

Beleuchtung, *f.* 4. pålysning; upplysning; pröfning, undersökning, skärskådan.

Belfern, *v. n.* h. glafsa; bjebba, skälla.

Belfern *n.* 3. glafsande; bjebbande, skällande.

Belieben, *v. n.* h. och *impers.* behaga, täckas, vara till nöjes; vilja; befalla.

Belieben, *n.* 3. behag, godtycke, fri vilja.

Beliebig, *adj.* behaglig, nöjaktig, som behagar, när man vill.

Beliebt, *adj.* behaglig; älskad, afhållen; bey Hofe sucht man sich oft durch Schmeicheleyen — zu machen, vid hofvet söker man ofta att ställa sig in genom smicker.

Belisten, *v. a.* svika, fint bedraga.

Belistung, *f.* 4. svikande, fint bedrägeri.

Belladonna, *f.* (bot.) bolmört.

Belle, *f.* 4. hvitt poppelträd.

Bellen, *v. n.* h. skälla; bjebba, glafsa.

Bellen, *n.* 3. skällande; bjebbande, glafs.

Belobt, *adj.* citerad, anförd; er ist bey Jedermann belobt, han berömmes af alla.

Belohnen, *v. a.* belöna, vedergälla; straffa.

Belohner, *m.* 3. belönare, vedergällare.

Belohnung, *f.* 4. belöning, vedergällning.

Beluchsen, *v. a.* besvika, bedraga.
Belügen, *v. a. ir.* beljuga, bedraga med osanning; ljuga på någon.
Belustigen, *v. a.* förlusta, roa, fägna, förnöja.
Belustigend, *adj.* roande, rolig, nöjsam, lustig.
Belustigung, *f.* 4. förlustande, nöje, rolighet, tidsfördrif.
Belzen. Se Pfropfen.
sich Bemächtigen, *v. r.* eines Dinges, bemäktiga el. bemästra sig, taga i besittning något; intaga.
Bemächtigung, *f.* 4. intagande, bemäktigande.
Bemähnt, försedd med man.
Bemakeln Se Beflecken.
Bemalen, *v. a.* bemåla, måla öfver, tillmåla; pryda med målningar; sudda, kladda, plottra ned.
Bemalung, *f.* 4. bemålande.
Bemannen, *v. a.* utreda, utrusta, bemanna, förse med manskap och tillbehör.
Bemannung, *f.* 4. utredning, utrustning; besättning, skeppsfolk.
Bemänteln, *v. a.* bemantla, skyla, hölja, ge vacker färg.
Bemäntelung, *f.* 4. bemantlande.
Bemasten, *v. a.* förse med master.
Bemauern, *v. a.* kringmura; förse med mur.
Bemausen, *v. a.* bestjäla, snatta ifrån.
Bemeistern, *v. a.* kufva, spela mästare öfver, herrska, råda öfver; sich einer Sache —, bemäktiga el. bemästra sig, underkufva, intaga något.
Bemeisterung, *f.* 4. bemästrande.
Bemeldet, *adj.* omnämd, anförd, åfvannämd, förberörd.
sich Bemengen, *v. r.* mit etwas, befatta sig med, lägga sig uti något.
Bemerkbar, *adj.* märkbar, synbar; märklig, märkvärdig.
Bemerken, *v. a.* märka, iakttaga, bli varse; anmärka, anteckna.
Bemerkung, *f.* 4. anmärkning, observation.
Bemerkungswürdig, *adj.* anmärkningsvärd, märklig, märkvärdig.
Bemisten, *v. a.* göda, gödsla.
Bemitleiden, *v. a.* hafva medlidande med, ömka.
Bemittelt, *adj.* bemedlad, förmögen, rik.
Bemoost, *adj.* mossig.
Bemühen, *v. a.* besvära, förorsaka möda, besvär; sich —, göra sig den mödan; göra sig möda; vinlägga el. bemöda sig att . . .
Bemühung, *f.* 4. möda, besvär, arbete; bemödande.
Bemüßigen, *v. a.* tvinga, nödga.
Benachbart, *adj.* nära el. näst intill belägen, nästgränsande, kringliggande.
Benachrichtigen, *v. a.* underrätta, gifva underrättelse.
Benachrichtigung, *f.* 4. underrättelse; instruktion.
Benachtheilen. Se Vervortheilen.
Benageln, *v. a.* förse med spik el. naglar; fastspika.

Benagen, *v. a.* gnaga på, fräta.
Benagung, *f.* 4. gnagande på, frätande.
Benamen, *v. a.* nämna, namngifva; gifva tillnamn el. binamn.
Benannt. S Benennen.
Benarbt, *adj.* full med ärr, ärrig.
Benaschen, *v. a.* snaska el. smaka hemligt på.
Benaschung, *f.* 4. snaskande.
Benebeln, *v. a.* betäcka med dimma, töcken el. moln; skymma, fördunkla; sich —, supa sig full.
Beneb?. Se Nebst.
Benedeihen, *v. a.* välsigna, berömma, prisa.
Benedictenwurzel, *f.* 4. benediktrot, nejlikerot; Wasserbenedictenwurzel, humleblomster.
Benedictiner, *m.* 3. benediktinermunk.
Benehmen, *v. a. ir.* betaga, borttaga, röfva; da durch ist seinem Rechte nichts benommen, derigenom förlorar han icke något af sin rättighet; das benimmt der Sache nichts, det skadar saken på intet sätt; sich —, uppföra sig; sich bey etwas —, bära sig åt vid något.
Benehmen, *n.* 3. uppförande; sätt att förhålla sig.
Benehmung, *f.* 4. betagande, borttagande.
Beneiden, *v. a.* afundas, missunna.
Beneidenswerth, *adj.* afundsvärd.
Benennen, *v. a. ir.* benämna, namngifva, kalla; nämna; bestämma, utsätta, utnämna.
Benennung, *f.* 4. benämning, namngifning, namn; utnämnande.
Benetzen, *v. a.* vattna, fukta, bestänka; mit Thränen benetzte Augen, tårfulla ögon.
Benetzung, *f.* 4. vattnande, bestänkning.
Bengel, *m.* 3. stake, påk; galerstång; rigelstång; lymmel, tossa.
Benicken, *v. a.* nicka bifall; bekräfta genom nickande.
Beniemen, *v. a.* nämna, benämna; utnämna, utsätta, utstaka.
Beniemung, *f.* 4. benämning, utsättande, utstakande.
Beniesen, *v. a.* nysa på, bekräfta genom nysning.
Benöthigt, *adj.* einer Sache — seyn, vara i behof af, nödig om något; das Benöthigte, det nödvändiga, oundgängliga.
Benutzen, *v a.* nyttja, begagna, draga fördel el. nytta af; bruka; betjena sig af.
Benutzung, *f.* 4. bruk, nyttjande.
Beobachten, *v. a.* iakttaga, efterlefva; gifva akt på, blifva varse; betrakta; göra rön; sein Versprochen —, hålla sitt löfte.
Beobachter, *m.* 3. en som iakttager efterlefver, undersöker, göra rön el. anmärkningar; forskare, betraktare.
Beobachtsam, *adj.* uppmärksam,

mycket fallen för att betrakta något.

Beobachtung, *f.* 4. iakttagande, efterlefnad; anmärkning, observation; betraktelse.

Beobachtungsgeist, *m.* 2. urskiljningsgåfva, djupt tänkande förstånd.

Beordern, *v. a.* beordra, förordna, gifva order el. befallning, einen wohin —, deputera, skicka en någorstädes.

Bepacken, *v. a.* fullpacka, uppfylla, pålasta.

Bepackung, *f.* 4. fullpackning.

Bepanzern, *v. a.* bepantsra, pantsarkläda; kläda i harnesk, väpna.

Bepelzen, *v. a.* kläda i pels.

Beperlen, *v. a.* pryda med perlor.

Bepfählen, *v. a.* påla, stänga omkring med pålar.

Bepfählung, *f.* 4. pålning, pålverk.

Bepflanzen, *v. a.* plantera med.

Bepflanzung, *f.* 4. plantering.

Bepflastern, *v. a.* stenlägga; pålägga plåster.

Bepflasterung, *f.* 4. stenläggning; plåstrets påläggande.

Bepflügen, *v. a.* plöja.

Bepflügung, *f.* 4. plöjning.

Bepissen, *v. a.* pissa ned.

Bepurpurn, *v. a.* göra purpurfärgad; kläda i purpur.

Bequem, *adj.* beqväm, beqvämlig, lämplig, passande, tjenlig, foglig; maklig.

sich Bequemen, *v. r.* zu el. nach etwas, lämpa, rätta sig efter något; låta öfvertyga, beveka sig af något; samtycka till något; medgifva något; rätta el. lämpa sig efter en ting; beqväma, förmå sig till något.

Bequemlich, *adj.* beqvämlig; maklig, passande, tjenlig.

Bequemlichkeit, *f.* 4. beqvämlighet, maklighet; afträde.

Berahmen, *v. a.* infatta i ram.

Beramen. Se Beraumen.

Beranden, *v. a.* omgifva med rand.

Berappen, *v. a.* rappa.

Berappung, *f.* 4. rappning.

Berasen, *v. a.* belägga med grästorf.

Beraspeln, *v. a.* raspa, skrapa, skafva.

Beraspelung, *f.* 4. raspande.

Berathen. Se Berathschlagen.

Berathschlagen, *v. n.* h. öfverlägga om, öfverväga, rådgöra, rådslå; sich —, rådslå, rådgöra, öfverlägga om med hvarandra.

Berathschlagung, *f.* 4. öfverläggning, rådslag, rådplägning.

Berauben, *v. a.* beröfva, fråntaga; röfva, plundra (en resande); stjäla (i en kyrka); plundra, roffa (ett skepp); aller Hoffnung, des Gesichtes, der Mannheit beraubt seyn, vara utan allt hopp, hafva förlorat synen, vara en snöping el. kastrat.

Beraubung, *f.* 4. stöld; plundring, röfvande, roffande, afhändande; beröfvande.

Beräuchern, *v. a.* röka, beröka, rä-

ka ned; röka, göra välluktande; röka med rökelse.
Beräucherung, *f.* 4. rökande &c.
Beraumen. Se Anberaumen.
Berauschen, *v. a.* göra drucken.
Berauschend, *adj.* rusgifvande.
Berauscht, *adj.* drucken, rusig, pirum.
Berberisbaum*, *m.* 1. berberisbuske.
Berechnen, *v. a.* beräkna, öfverräkna, öfverslå; sich mit einem —, hålla räkning med någon.
Berechnung, *f.* 4. beräkning, öfverslag.
Berechtigen, *v. a.* berättiga, befullmäktiga; privilegiera, gifva tillstånd.
Berechtigung, *f.* 4. berättigande, befullmäktigande, rättighet, fullmakt.
Bereden, *v. a.* öfvertala, intala; sich mit einem —, öfverlägga, rådslå; råkas och talas vid, komma öfverens med någon; etwas —, tala om något; einen —, tadla, förtala, ljuga på någon.
Beredsam, Beredt, *adj.* vältalig; talför, som talar lätt och artigt.
Beredsamkeit, (d som t) *f.* 4. vältalighet.
Beredung, *f.* 4. öfvertalande, intalande; samtal, samråd; tadel, förtal.
Beregnen, *v. a.* nedregna, genomblöta med regn.
Bereichern, *v. a.* rikta, göra rik.
Bereicherung, *f.* 4. riktande.
Bereifen, *v. a.* hölja, betäcka med rimfrost.
Bereisen, *v. a.* resa, fara på (marknader); genomresa (ett land).
Bereisung, *f.* 4. resande, farande på; genomresande.
Bereit, *adj.* och *adv.* beredd, färdig, snabb, flink; sich — machen, göra sig färdig, laga sig till.
Bereiten, *v. a.* bereda, tillaga, tillreda; bereda, sämska, beta; tillverka.
Bereiten, *v. a. ir.* rida till en ort för att undersöka den; inöfva, inrida (en häst).
Bereiter, *m.* 3. beridare.
Bereits, *adv.* redan.
Bereitschaft, *f.* 4. beredskap; in — seyn, vara färdig, tillreds, beredd.
Bereitwillig, *adj.* beredvillig, tillreds, färdig.
Bereitwilligkeit, *f.* 4. beredvillighet, ifver, bemödande.
Berennen, *v. a.* kringränna, inspärra (en fästning).
Berennung, *f.* 4. kringrännande.
Bereuen, *v. a.* ångra sig; ångra, vara ledsen el. harmsen öfver.
Bereuung, *f.* 4. ånger, harm.
Berg, *m.* 1. (läs berch) berg; große Berge zu übersteigen haben (fig.) hafva stora hinder att öfvervinna; mir standen die Haare zu Berge, håren restes på mitt hufvud; nun stehen die Ochsen am Berge, nu står han der, nu kan han ej komma längre; hinter dem Berge halten, dölja sitt uppsåt; über alle Berge seyn, vara långt borta, haf-

va tagit flykten; wir sind noch nicht über alle Berge, vi hafva ännu icke öfvervunnit alla svårigheter.
Bergab, Bergunter, *adv.* utför ett berg el. en backe.
Bergakademie, *f.* 4. bergs-kollegium.
Bergamotte, *f.* 4. bergamott.
Bergamsel, *f.* 4. lappskata.
Bergamt*, *n.* 2. bergs-kollegium; bergsrätt.
Bergan, Bergauf; *adv.* uppför berget el. backen.
Bergbau, *m.* 1. grufvors upptagande, grufarbete, bergsbruk.
Bergbewohner, *m.* 3. bergsbo.
Bergegeld, *n.* 2. bärgarelön.
Bergen, *v. a. ir.* berga, rädda; sätta i säkerhet; gömma, dölja, förborga.
Bergfestung, *f.* 4. bergfästning.
Bergfink, *m.* 4. norrqvint.
Berggang*, *m.* 1. malmstrek.
Bergegend, *f.* 4. bergslag, bergsbygd.
Berggeist, *m.* 2. bergsrå.
Berggelb, *n. indekl.* kyllerfärg.
Berghauptmann*, *m.* 2. bergshauptman; bergmästare.
Bergicht, *adj.* bergaktig, bergig.
Bergig, *adj.* bergaktig, bergig.
Bergkette, *f.* 4. bergsträcka, bergsrygg, bergsås.
Bergknappe, *m.* 4. grufarbetare, bergsman.
Bergmann, *m.* (Bergleute, *pl.*) bergsman; grufarbetare; bergsbo.
Bergmännchen, *n.* 3. bergsrå.
Bergmännisch, *adj.* och *adv.* på bergsmäns sätt el. vis.
Bergmilch, *f.* månmjölk.
Bergmünze, *f.* 4. bergmynta.
Bergrath*, *m.* 1. bergsråd.
Bergrevier, *n.* 1. bergslag.
Bergspitze, *f.* 4. bergspets, bergskulle.
Bergstadt*, *f.* 1. bergstad, stad belägen på ett berg el. i bergslagen, el. vid grufvor.
Bergstraße, *f.* 4. väg öfver stora berg.
Bergung, *f.* 4. bergning, räddning.
Bergwerk, *n.* 1. bergverk, bergsbruk, grufva.
Bergwerkswissenschaft, *f.* 4. bergsvetenskap, mineralogi.
Bergwesen, *n.* 3. metallurgi, lära om metallers bearbetande, bergsbruk, bergshandtering.
Bergzinnober, *m.* 3. rå zinnober.
Bericht, *m.* 1. berättelse, uppgift; rapport; en referents betänkande öfver en sak.
Berichten, *v. a.* berätta, underrätta, uppgifva; låta veta, rapportera, göra ett andragande, en anmälan; utdela nattvarden (till en döende).
Berichtigen, *v. a.* rätta, ställa i ordning, göra riktig; bringa till slut, fullända; betala (en skuld).
Berichtigung, *f.* 4. rättelse, rättande, förbättring; i ordning ställande, ordning; betalning.
Berichtung, *f.* 4. berättelse, underrättelse; rapport, andragande, anmälan; nattvardens utdelande.

Beriechen, *v. a. ir.* vädra el. lukta på.
Beritten, *adj.* inriden; utrustad.
Beritzen, *v. a.* rispa, rista på.
Berkan, *m.* 1. berkan (ett tyg).
Berlinerblau, *n. indekl.* och *adj.* berlinerblått; berlinerblå.
Berloken, *pl.* berlocker.
Bernhardiner, *m.* 3. bernhardinermunk.
Bernstein, *m.* 1. bernsten; raf.
Bernsteinen, *adj.* af bernsten, bernstens ...
Beroden, *v. a.* gräfva, hacka omkring, rensa.
Berohren, *v. a.* betäcka, öfverklä-da, förse med rör.
Berosten, *v. n.* s. rostas, blifva rostig.
Bersten, *v. n. ir.* s. spricka, brista, remna, gistna.
Berüchtigt, *adj.* beryktad, vanryktad.
Berücken, *v. a.* fånga med list, fint bedraga, besvika genom knep.
Berücksichtigen, *v. a.* hafva afseende på; göra afseende på.
Beruf, *m.* 1. kallelse; pligt, skyldighet; förrättning, syssla, embete, tjenst, skall; bevekelsegrund, drift, böjelse; stånd.
Berufen, *v. a. ir.* bjuda, kalla till sig, sammankalla; einen zu etwas —, kalla, gifva någon kallelse till något; påkalla, skicka en kallelse till någon; sich auf —, syfta på, hafva afseende på; åberopa sig på; lemna till ens pröfning, hemställa till en; beropa sig på en; anföra, citera (en lag); vädja till.
Berufen, *adj.* känd, berömd; illa utropad.
Berufsgeschäfte, *n pl.* embetsgöromål el. förrättningar.
Berufung, *f.* 4. kallande; åberopande &c.
Beruhen, *v. n.* h. bero; blifva vid; es dabey — lassen, blifva el. stadna dervid.
Beruhigen, *v. a.* stilla, tillfredsställa, sakta, blidka.
Beruhigung, *f.* 4. lugn, stillhet, ro; tillfredsställande, tröst.
sich Berühmen, *v. r.* skryta, berömma sig.
Berühmt, *adj.* vidtfrägdad, namnkunnig, ryktbar.
Berühmtheit, *f.* 4. namnkunnighet, ryktbarhet.
Berühren, *v. a.* röra, vidröra, taga, känna på, fingra; omröra, nämna; berührter Maßen, som redan sagdt är.
Berührung, *f.* 4. vidrörning.
Berührungspunkt, *m.* 1. vidrörningspunkt.
Berupfen, *v. a.* plocka; bedraga, förfördela.
Berupfung, *f.* 4. plockande; bedrägeri, förfördelande.
Berußen, *v. a.* sota, nedsmutsa med sot.
Beryll, *m.* 1. beryll.
Besäen, *v. a.* beså; beströ, öfverströ.
Besacken, *v. a.* belasta med säckar; besvära.

Besage, *adv.* enligt, i följe, i kraft af.
Besagen, *v. a.* säga, nämna; bevisa, bestyrka; besagtermaßen, som förbemäldt är.
Besaiten, *v. a.* stränga, förse med strängar.
Besalben, *v. a.* smörja; smutsa, nedsöla.
sich Besamen, *v. r.* så sig.
Besanden, *v. a.* beströ med sand.
Besänftigen, *v. a.* tillfredsställa, blidka, stilla, lindra.
Besänftigung, *f.* 4. blidkande, lindring, mildring.
Besatzung, *f.* 4. garnison; besättning.
Besauen, *v. a.* Se Beschmutzen.
Besaufen, *v. a. ir.* supa full, fylla.
Beschaben, *v. a.* skrapa, skafva på.
Beschabung, *f.* 4. skafvande.
Beschädigen, *v. a* göra skada på, skada; illa medfara, förderfva, såra.
Beschädigung, *f.* 4. åverkan, skada; sär.
Beschaffen, *adj.* och *adv.* beskaffad; konditionerad, i ett visst tillstånd; wie ist es mit dir —? huru är det fatt med dig?
Beschaffenheit, *f.* 4. beskaffenhet, tillstånd, ställning; egenskap, beskaffenhet.
Beschäftigen, *v. a.* sysselsätta.
Beschäftigung, *f.* 4. sysselsättning, syssla, göromål, förrättning.
Beschälen, *v. a.* skala, fnasa; afbarka; betäcka, beskälla (ett sto).
Beschäler, *m.* 3. beskällare, hingst.
Beschämen, *v. a.* göra flat, skamflat; komma en att skämmas, blygas el. rodna; förödmjuka, kufva.
Beschämt, *adj.* flat, skamflat; förvirrad.
Beschämung, *f.* 4. blygsel, skam; förvirring.
Beschatten, *v. a.* öfverskygga, beskugga.
Beschattung, *f.* 4. skugga, öfverskyggande.
Beschatzen, *v. a.* pålägga, skatt.
Beschatzung, *f.* 4. skattläggning.
Beschauen, *v. a.* beskåda, bese, betrakta; begrunda, skärskåda.
Beschauen, *n.* 3. Beschauung, *f.* 4. beskådande, betraktande.
Beschauer, *m.* 3. betraktare; besökare.
Beschaulich, *adj.* betraktande, djupsinnig.
Beschaulichkeit, *f.* 4. betraktelse.
Beschäumen, *v. a.* öfverhölja, betäcka med skum.
Bescheeren. Se Bescheren.
Bescheid, *m.* 1. besked, svar; dom, utslag, beslut; — thun, göra besked för, svara på; — wissen um ..., känna till, hafva sig bekant; in einem Hause — wissen, känna vägarna, gångarna i ett hus.
Bescheiden, *v. a. ir.* gifva, begåfva, beskära, tillegna, testamentera; einen wohin —, bjuda el. kalla en till ett ställe; utsätta, bestämma ett möte med någon; vor Gericht —, stämma, instämma för rätten; die Parteyen —, utställa parterne till vidare upplysning; sich

ingå i, bifalla, samtycka till, vara nöjd med, finna sig vid; vara nog förnuftig el. billig för att; jemand eines Bessern, underrätta en bättre, komma någon att erkänna sin villfarelse.

Bescheiden, *adj.* beskedlig, sedig, blygsam.

Bescheidenheit, *f.* 4. beskedlighet; sedighet, blygsamhet.

Bescheidentlich, *adv.* beskedligt, sedigt, blygsamt.

Bescheidung, *f.* 4 beskärande; bjudning; stämning; utställande (parternas); bifall, samtycke; underrättelse.

Bescheinen, *v. a. ir.* beskina, skina på; lysa, upplysa.

Bescheinen, *n.* 3. Bescheinung, *f.* 4. beskinande; upplysning.

Bescheinigen, *v. a.* intyga, betyga, bevisa; qvittera.

Bescheinigung, *f.* 4. betyg; emottagningsbevis, qvitto.

Beschenken, *v. a.* begåfva, göra skänker; einen mit etwas —, gifva en något till skänks.

Beschenkung, *f.* 4. begåfvande, skänk.

Bescheren, *v. a. ir.* raka.

Bescheren, *v. a.* beskära, gifva; was Gott beschert, bleibt unverwehrt, hvad Gud vill förläna, kan ingen förmena.

Bescheren, *n.* 3. Bescherung, *f.* 4. beskärande, förläning; skänk.

Bescherung, *f.* rakande.

Beschicken, *v. a.* beskicka; sein Haus —, beställa, ställa i ordning (sina angelägenheter); das Vieh —, sköta, ansa, vårda kreaturen; er hat viel zu —, han har mycket att bestyra; einen Reichstag —, skicka till en Riksdag.

Beschickung, *f.* 4. beställande, bestyrande; skötsel, vård; beskickning.

Beschienen, *v. a.* beslå (hjul) med skenor.

Beschießen, *v. a. ir.* beskjuta med kanoner, bombardera.

Beschießung, *f.* 4. beskjutande.

Beschiffen, *v. a.* besegla, segla på.

Beschiffung, *f.* 4. besegling.

Beschilft, *adj.* beväxt med vass.

Beschimmeln, *v. n. s.* möglas.

Beschimmelt, *adj.* möglig.

Beschimpfen, *v. a.* skymfa, missfirma; sich —, förnedra, vanhedra sig.

Beschimpfung, *f.* 4. skymf, ovett, skällsord.

Beschinden, *v. a. ir.* flå, rifva, skafva huden, skinnet, barken af; skinna, preia.

Beschirmen, *v. a.* beskärma, beskydda, försvara.

Beschirmung, *f.* 4. beskärm, beskydd, försvar.

Beschlafen, *v. a. ir.* ligga hos (en flicka); besofva, lägra, kränka (en flicka); eine Sache —, sofva på en sak.

Beschlafen, *n.* 3. Beschlafung, *f.* 4. liggande hos; besofvande, lägrande, kränkande; das — einer Sache, sofvande på en sak.

Beschlag*, *m.* 1. beslag, doppsko; jernbeslag; skenors påslående på hjul; seqvester, qvarstad; beslag, embargo; mögel; in — nehmen, lägga beslag på, taga i besittning.

Beschläge, *n.* 3. beslag, beklädning, bokspänne; hästskor.

Beschlagen, *v. a. ir.* beslå; sko; beslå (hjul) med skenor; mit Arrest —, sätta i qvarstad, seqvestrera. —, *v. n.* s. *ir.* möglas; bli dunkel, matt, mista glansen af fuktighet, slå sig; die Wände —, väggarne svettas

Beschlagen, *adj.* beslagen; skodd; beklädd; möglig; in einer Sache gut od. schlecht — seyn, vara mycket el. litet bevandrad i en sak; auf allen Vieren — seyn, vara en slug, förfaren karl.

Beschlagnehmung, *f.* 4. beslag, seqvestering, beläggning med qvarstad; embargo.

Beschlagung, *f.* 4. beslagning; skoning; beläggande med qvarstad &c.

Beschleichen, *v. a. ir.* smyga sig på, lura på; komma oförvarande öfver.

Beschleunigen, *v. a.* påskynda, pådrifva, befordra skyndsamhet.

Beschleunigung, *f.* 4. påskyndande.

Beschließen, *v. a. ir.* sluta, fullborda; besluta, föreställa sig, taga el. fatta ett beslut; instänga, innesluta.

Beschließer, *m.* 3. fångvaktare, vaktmästare; husgerådsmästare.

Beschließerinn, *f.* 4. hushållerska, skafferska.

Beschluß*, *m.* 1. slut, utgång; slut, afslutande; stängsel, hägnad; dom, utslag, beslut; beslut, föresats; unter seinem — haben, hafva i sitt förvar, under lås och nyckel; in — nehmen, inläsa; zum —, till slut; slutligen; den — machen, sluta; vara den sista, sluta laget.

Beschmadern, **Beschmaddern**, *v. a.* nedsmörja, nedsöla, sudda ned.

Beschmarotzen, *v. a.* vara någons parasit.

Beschmausen, *v. a.* gästa, pläga sig hos.

Beschmausung, *f.* 4. gästande.

Beschmeißen, *v. a. ir.* kasta emot eller på; nedsöla med smuts, smutsa.

Beschmieren, *v. a.* öfverstryka med, smörja på; sudda, kladda, plottra ned, smutsa, nedsöla.

Beschmieren, *n.* 3. **Beschmierung**, *f.* 4. påsmörjande; nedsuddande.

Beschmitzen. Se **Beschmutzen**.

Beschmutzen, *v. a.* nedsmutsa, nedsöla, orena.

Beschmutzung, *f.* 4. nedsmutsande, nedsölande, orenande.

Beschnauben, *v. a.* snorka, snoka eller lukta på.

Beschneiden, *v. a. ir.* skära på, bort, kringskära, skära af (med sax, klippa &c.); qvista (ett träd); klippa (en häck); skatta (bikupor); klippa (hår &c.); omskära (ett gossebarn); afskära, betaga (h... tillfälle &c.).

Beschneidung, *f.* 4. afskärning, kringskärning, klippning &c.; omskärelse.

Beschneiteln, *v. a.* qvista, beskära, klippa.

Beschneitelung, *f.* qvistande.

Beschnellen, *v. a.* bedraga genom snabbhet och list.

Beschneutzen, *v. a.* snyta, svika, bedraga.

Beschneyen, *v. a.* hölja eller betäcka med snö.

Beschnoppern, Beschnüffeln, *v. a.* vädra, snoka el. lukta på.

Beschnüren, *v. a.* besätta med snören.

Beschönigen, *v. a.* bemantla, gifva vacker el. hög färg, gifva utvertes sken och anseende; ursäkta.

Beschönigung, *f.* 4. bemantlande &c.

Beschränken, *v. a.* tillbomma, tillrigla, tillspärra; sätta gräns för, begränsa, inskränka.

Beschränktheit, *f.* inskränkning, inskränkthet.

Beschränkung, *f.* 4. gräns, inskränkning, modifikation.

Beschreiben, *v. a. ir.* skrifva på eller fullt; beskrifva, afmåla, afskildra, föreställa; definiera, beskrifva, förklara; beskrifva el. uppskrifva ens utseende, ålder &c. för att igenkänna honom; die Planeten beschreiben in ihrem Laufe um die Sonne größere und kleinere Kreislinien, planeterna löpa omkring solen i större och mindre kretsar.

Beschreibung, *f.* 4. beskrifning; beskrifning (på en tjuf &c.).

Beschreiten, *v. n.* h. skrida, stiga på, inpå, ini.

Beschreyen, *v. a. ir.* vanrykta, smäda, förtala, illa utropa; förtrolla, förhexa.

Beschreyung, *f.* 4. vanryktande, smädelse, förtal; förtrollande.

Beschuhen, *v. a.* förse med skor, sko.

Beschuldigen, *v. a.* beskylla, skylla för, påbörda.

Beschuldigung, *f.* 4. beskyllning, anklagande, tillräknande.

Beschuppen. Se Betriegen.

Beschütten, *v. a.* ösa, slå, hälla, spilla; betäcka, öfvertäcka med; mit Segen —, öfverhopa med välsignelser.

Beschützen, *v. a.* beskydda, beskärma, försvara; sätta i skygd el. säkerhet.

Beschützer, *m.* 3. beskyddare, gynnare, försvarare.

Beschützung, *f.* 4. beskydd, försvar, hägn, beskärm.

sich Beschwägern, *v. r.* komma i svågerlag med.

Beschwägerung, *f.* 4. svägerlag, svågerskap.

Beschwängern. Se Schwängern.

Beschwärzen, *v. a.* svärta; sota, nedsöla.

Beschwatzen, *v. a.* inbilla, locka, förleda, bedraga, tala illa om.

Beschwatzung, *f.* 4. lockande &c.

Beschweifen, *v. a.* förse med svans, stjert.

Beschweißen, *v. a.* göra våt med svett, svettas på.
Beschwemmen, *v. a.* begjuta; skölja på el. emot.
Beschwerde, *f.* 4. besvär, möda, svårighet, besvärlighet, olägenhet; plåga; besvär, klagomål; pålaga, skatt, tunga.
Beschweren, *v a.* betunga, belasta, öfverhopa; tynga, trycka el. ligga på; besvära, vara till besvär, olägenhet, hinder el. skada, oroa, öfverlöpa el. öfverligga; sich bey einem über etwas —, beklaga sig för en öfver något.
Beschwerlich, *adj.* besvärlig, till last, betungande, tryckande; besvärlig, obeqväm; plågsam, mödosam, tröttsam, ledsam; förarglig, efterhängsen, besvärlig.
Beschwerlichkeit, *f.* 4. besvärlighet, obeqvämlighet, olägenhet, möda, besvär, omak, släp, svårighet; tråk.
Beschwerniß, *f.* 1. möda, besvär, omak, släp, svårighet.
Beschwerung, *f.* 4. tunga, besvär, möda; besvärlighet, olägenhet.
Beschwitzen, *v. a.* göra svettig.
Beschwören, *v a.* besvärja, bekräfta med ed; fördrifva genom besvärjelser, besvärja.
Beschwörer, *m.* 3. besvärjare.
Beschwörung, *f.* 4. besvärjelse.
Beschwörungsbuch⁺, *n.* 2. svartkonstbok.
Beschwörungsformel, *f.* 4. exorcism, besvärjelse.
Beseelen, *v. a.* gifva lif, upplifva, sätta lif uti; lifva, uppelda; alle beseelte Geschöpfe, alla lefvande varelser.
Beseelung, *f.* 4. upplifvande &c.
Besegeln, *v. a.* segla på; förse med segel.
Beseilen, *v. a.* förse med rep el. tåg.
Beseligen. Se Beglücken.
Besehen, *v. a. ir.* bese, betrakta, åskåda.
Beseitigen, *v. a.* aflägsna, undanrödja.
Beseitigung, *f* 4. aflägsnande, undanrödjande.
Besemer. Se Handwage.
Besen, *m.* 3. qvast.
Besenbinder, *m.* 3. qvastbindare.
Besenden. Se Beschicken.
Besenstiel, *m.* 1. qvastskaft.
Besessen, *adj.* besatt (af djefvulen).
Besessener, *m.* **Besessene**, *f.* böjes som *adj.* en besatt, galning.
Besetzen, *v. a.* besätta, bekläda; besätta, fullsätta; ställa, sätta på; sätta bräm på, kanta; upptaga (timmar, platser &c.); besätta, lägga besättning uti; besätta, afskära (t. e. tillgångar); intaga, bemäktiga sig; ein Kleid mit Gold —, sätta guldgaloner på en klädning; einen Ort mit Bäumen —, plantera träd på ett ställe; einen Dienst —, bortgifva en tjenst.
Besetzung, *f.* besättande; beklädning, kant.
Besetzungsrecht, *n.* 1. rättighet att bortgifva en syssla.
Beseufzen, *v. a.* sucka öfver.

Besichtigen, *v. a.* bese, betrakta; visitera, besigtiga, syna.
Besichtigung, *f.* 4. beseende; visitering, besigtning, syn eller syneförrättning.
Besiegeln, *v. a.* försegla, besegla, sätta sigill el. insegel för el. under; försegla.
Besiegelung, *f.* 4. besegling &c.
Besiegen, *v. a.* öfvervinna, segra öfver, besegra; öfvergå, öfverträffa.
Besiegung, *f.* 4. besegring.
Besieger, *m.* 3. öfvervinnare, segervinnare; segrare.
Besingen, *v. a. ir.* besjunga, sjunga, sjunga om; berömma, upphöja.
Besingung, *f.* 4. besjungande; upphöjande genom sång.
sich Besinnen, *v. r. ir.* auf etwas, minnas, komma ihåg, återkalla i minnet, påminna sig något; känna igen sig el. ett ställe; besinna sig; sansa sig; tänka efter för att påminna sig något; tänka på; betänka, öfverväga; sich anders —, ändra sin mening, betänka sig; sich eines Bessern —, komma på bättre tankar.
Besinnung, *f.* 4. sansning.
Besinnungskraft*, *f.* 1. minne; sansning.
Besinnungslos, *adj.* sanslös.
Besippt, *adj.* beslägtad.
Besitz, *m.* 1. ägande, besittning; einen aus dem — setzen, afhända en besittningen af något.
Besitzen, *v. a. ir.* äga, besitta; hafva, innehafva; anfäkta; von Hochmuth und Neid besessen seyn, regeras af högfärd och afund.
Besitzer, *m.* 3 ägare, innehafvare; olaglig innehafvare.
Besitznehmung, *f.* 4. besittningstagande; besittnings tillträdande.
Besitzung, *f.* 4. besittning, ägande.
Besitzungsrecht, *n.* 1. ägande rätt.
Besoffen, *adj.* Se Betrunken, Trunken.
Besoffenheit. Se Trunkenheit.
Besohlen, *v. a.* såla; neu —, såla om, försåla.
Besohlung, *f.* 4. sålande.
Besolden, *v. a.* besolda, löna, gifva lön el. sold.
Besoldung, *f.* 4. lön, sold; lön (officerares och embetsmäns).
Besonder, *adj.* serdeles, egen; afskild, enskild; serskild.
Besonders, *adv.* serdeles, i synnerhet; serskildt, enskildt, för sig sjelf; åtskildt, serskildt.
Besonnen, *adj* varsam, eftertänksam, rådig, försigtig, klok, omtänksam, betänksam.
Besonnenheit, *f.* 4. fintlighet, snarfyndighet, snabbrådighet; eftertanka; öfvervägande, betänksamhet.
Besorgen, *v. a.* besörja, draga försorg om; befara, frukta.
Besorglich, *adj.* och *adv.* fruktansvärd, som är att frukta.
Besorgniß, *f.* 1. omsorg; fruktan, räddhåga, räddsla.
Besorgt, *adv.* — seyn für etwas, haf

va omsorg för; wegen el. um..., vara bekymrad för.

Besorgung, *f.* 4. besörjande; fruktan.

Bespannen, *v. a.* spänna för; spänna upp, stränga.

Bespannung, *f.* 4. förespännande; strängande.

Bespeyen, *v. a. ir.* spotta på; spy på el. öfver; sich —, spotta ned sig, spy, kasta upp.

Bespicken, *v. a.* specka; sich mit etwas oder bey einer Sache —, specka sin pung, rikta sig.

sich Bespiegeln, *v. r.* spegla sig, betrakta el. bese sig i en spegel.

Besprechen, *v. a. ir.* besluta, fastställa; tinga; besvärja; tilltala, ställa till ansvar; sich mit einem über etwas —, råkas och talas vid, öfverlägga, rådslå med en om något.

Besprengen, *v. a.* vattna, fukta; bestänka.

Besprengen, *n.* 3. Besprengung, *f.* 4. vattnande, fuktande; bestänkning.

Bespringen, *v. a. ir.* springa på el. öfver; springa, betäcka (om djur).

Bespritzen, *v. a.* fukta, bestänka; spruta på; mit Koth —, nedstänka med smuts; mit Blut —, bestänka med blod, göra blodig.

Bespritzen, *n.* 3. Bespritzung, *f.* 4. bestänkning.

Bespucken, *v. a.* spotta på eller öfver.

Bespülen, *v. a.* fukta, skölja.

Bespülen, *n.* 3. Bespülung, *f.* 4. fuktande, sköljande.

Besser, *adj.* och *adv.* bättre.

Bessern, *v. a.* rätta; förbättra; laga, iståndsätta, reparera, bota, upphjelpa; sich —, rätta, förbättra sig; befinna sig —, må bättre, komma sig före igen; er bessert sich wie ein alter Wolf, han blir allt värre och värre.

Besserung, *f.* rättelse; förbättring; reparering, lagning, iståndsättning; helsans återställande; sich zur Besserung anlassen, likna sig till bättring.

Besserungsmittel, *n.* 3. förbättringsmedel.

Bestallung, *f.* 4. lön, sold, pension; tjenst; fullmakt.

Bestallungsbrief, *m.* 1. pensionsbref; fullmakt.

Bestand*, *m.* 1. bestånd, varaktighet; fasthet, stadighet; rest, återstod, behåll, öfverskott; arrende, hyra, lega; einem —thun, göra en motstånd; ein Gut in —nehmen, arrendera ett gods.

Beständer, Beständner. Se Pachter.

Beständig, *adj.* beständig, stadig; ståndaktig; trogen; stadigvarande, städsevarande, oupphörlig; varaktig. — *adv.* beständigt, alltid, städse, oupphörligen; zu Recht —, lagligt, laglikmätigt.

Beständigkeit, *f.* 4. beständighet, ståndaktighet; varaktighet, beständighet.

Bestandtheil, *m* 1. beståndsdel, grundämne, väsendtlig del.

Beſtärken, *v. a.* befästa, styrka, bestyrka, bekräfta.

Beſtärkung, *f.* 4. bestyrkande, stadfästelse, bekräftelse.

Beſtätigen, *v. a.* stadfästa, bekräfta; bekräfta, försäkra; stadfästa, ratificera (freden, en lag); lagligen bestyrka, gifva laga kraft; einen in einem Amte —, gifva någon stadfästelsebref på en tjenst.

Beſtätigung, *f.* 4. stadfästelse, bekräftelse; berättigande, befullmäktigande; laglig bekräftelse.

Beſtatten, *v. a.* utrusta; zur Erde, begrafva, jordfästa.

Beſtäuben, *v. n.* h. bli neddammad, höljas med damm.

Beſtäubung, *f.* 4. neddammande.

Beſtauben, *v. a.* neddamma, fulldamma, hölja med damm.

Beſte, *adj.* bäst; alles zum Beſten kehren, uttyda allt till det bästa; Jemanden im Beſten gedenken, komma ihåg någon, tala om någon till dess fördel; er hat nicht viel zum Beſten, hans vilkor äro svaga; einen zum — haben, göra narr af någon.

Beſtechbar, **Beſtechlich**, *adj.* som låter muta, besticka el. förleda sig.

Beſtechen, *v. a. ir.* besticka, fullsticka, utsy; muta, besticka.

Beſtechung, *f.* mutande, bestickande; *pl.* mutor.

Beſteck, *m.* 1. foder, foderal, bestick; stort knif-foder.

Beſtecken, *v. a.* garnera, fullsticka; sticka; nocka; pikera; plantera, sätta.

Beſtehen, *v. n. ir.* h. och ſ. bestå, hafva bestånd, vara vid makt; hafva bestånd, vara länge; uthärda; vara gällande, giltig; befinnas, stå sig; auf ſeinen Kopf —, blifva fast vid sin mening, vara envis; auf etwas —, påstå något; er beſtand zuletzt mit Lügen, det befans slutligen, att han umgicks med osanning; mit Schande —, hafva skymf och nesa af något; mit etwas nicht — können, ej kunna komma ut med något. —, *v. a. ir.* hyra, lega, städja; arrendera; besegra, öfvervinna; ein Abenteuer — företaga; öfvervinna ett äfventyr.

Beſtehlen, *v. a. ir.* bestjäla, stjäla ifrån.

Beſtehlung, *f.* 4. bestjälande.

Beſteigen, *v. a. ir.* bestiga, stiga uppå, stiga på; bestiga med stormstegar, bestorma.

Beſteigen, *n.* 3. **Beſteigung**, *f.* 4. bestigande; bestormande.

Beſtellen, *v. a.* sätta, ställa full; aftala ett möte; bjuda, kalla till sig; förordna; ställa ut; ställa i förväg (bofvar &c.); etwas —, beställa, tinga något; uträtta (ett uppdrag); framskaffa, tillställa (ett bref); plöja, odla (ett åkerfält); skaffa (falska vittnen); beställa om (sitt hus).

Beſtellung, *f.* 4. aftal att råkas; beställning; plöjning (ett åkerfälts).

Bestens, *adv.* till det bästa; på det bästa.
Besternt, *adj.* fullsatt med stjernor, försedd med kraschan.
Besteuern, *v. a.* pålägga skatt.
Besteuerungsrecht, *n.* 1. rättighet att pålägga skatt.
Bestialisch, *adj.* och *adv.* bestaktig; vild, grym; fäaktig.
Bestie, *f.* 4. best; oskäligt kreatur; fä.
Bestieben, Se Bestäuben.
Bestimmen, *v. a.* utmärka, utstaka; ärna, tillärna, bestämma; fastställa, bestämma; besluta, afgöra; förmå.
Bestimmt, *adj.* bestämd, ärnad, ämnad; fastställd; precis, noga; bestämd, viss.
Bestimmtheit, *f.* bestämdhet, noghet; riktighet; noga bestämmande.
Bestimmung, *f.* 4. bestämmelse; bestämmande, utmärkande, utstakning; bestämmande, fastställande (prisets); definition; öde, lott.
Bestmöglichst, *adv.* så godt som möjligt är.
Bestopfen, *v. a.* stoppa fullt, stoppa omkring el. igen.
Bestoßen, *v. a. ir.* flå, rifva, skafva af; stöta hornen, hörnen, udden, kanten af, trubba.
Bestrafen, *v. a.* straffa, afstraffa; bestraffa, tilltala; näpsa, aga, tukta.
Bestrafung, *f.* 4. straff, afstraffande, näpst, aga, tuktan; bestraffning, tilltal.
Bestrahlen, *v. a.* bestråla, kasta strålar på, upplysa med sina strålar.
Bestrahlung, *f.* 4. bestrålande, upplysning med strålar.
sich Bestreben, *v. r.* bemöda sig, bjuda till, vinlägga sig om; — nach etwas, eftersträfva något.
Bestreben, *n.* 3. Bestrebung, *f.* 4. bemödande, vinläggning, eftersträfvande.
Bestreichen, *v. a. ir.* påstryka, öfver- el. fullstryka; stryka med något; bestryka, beskjuta.
Bestreichen, *n.* 3. Bestreichung, *f.* 4. påstrykning; bestrykning, beskjutande.
Bestreiten, *v. a. ir.* strida, kämpa, angripa; bestrida; bestrida, hinna med, komma ut med.
Bestreitung, *f.* 4. bestridande.
Bestreuen, *v. a.* sprida öfver; beströ, öfverströ.
Besticken, *v. a.* förse, besätta, öfverdraga med stickning; snärja, tjudra; insnärja, inveckla; fånga med list.
Bestrickung, *f.* 4. insnärjning, inveckling; fångande med list, snara.
Beströmen, *v. a.* skölja, fukta.
Bestuhlgängeln, *v. a.* beträcka, nedsmutsa.
Bestürmen, *v. a.* anfalla, häftigt an-

gripa, bestorma; öfverligga, oroa, plåga.

Bestürmung, *f.* 4. bestormande, anfall.

Bestürzen, *v. a.* ösa, hälla på; förskräcka, förfära, göra bestört.

Bestürzt, *adj.* bestört, förfärad, häpen.

Bestürzung, *f.* 4. häpenhet, förskräckelse; bestörtning.

Besuch, (ulångt) *m.* 1. besök, påhelsning; farande (på marknader); främmande; — ablegen, göra besök.

Besuchen, (u långt) *v. a.* besöka, göra visit; helsa på; ofta besöka (en ort, sällskaper); gå (på kommedi); resa, fara (på marknader).

Besudeln, *v. a.* nedsöla, befläcka, nedsmutsa.

Besudelung, *f.* 4. nedsölande, befläckande, nedsmutsande.

Betäfeln, *v. a.* brädslå, panela.

Betagt, *adj.* gammal, ålderstegen, utlefvad.

Betakeln, *v. a.* upptackla.

Betasten, *v. a.* vidröra, känna på, fingra.

Betastung, *f.* 4. vidrörning.

Betäuben, *v. a.* göra döf, lomhörd; döfva, dämpa, stilla; ganz betäubt stehen, stå så, att man hvarken hörer eller ser.

Betäubung, *f.* 4. döfhet; domning.

Betbruder*, *m.* 3. skenhelig menniska, skrymtare.

Bete, *f.* 4. bet (i spel).

Beten, (läs: Bäten) *v. a.* bedja, göra bön; vor und nach Tische —, läsa till och ifrån bords.

Betglocke, *f.* 4. bönklocka.

Bethaus*, *n.* 2. bönhus; kyrka.

Betheilen, *v. a.* tilldela, göra delaktig.

Betheuern, *v. a.* betyga, bedyra, försäkra.

Betheurung, *f.* 4. betygelse, bedyrande, försäkran.

Bethören, *v. a.* förblinda, förbländа; dåra, tjusa; bedraga, förleda.

Bethörung, *f.* 4. förblindelse, förbländning; bedrägeri, förledande.

Bethränen, *v. a.* fukta med tårar, begråta.

Betiteln, *v. a.* titulera, kalla, sätta titel på; gifva titel af, kalla för.

Betitelung, *f.* 4 titulerande, titel.

Betonie, *f.* 4. betonigräs.

Betkammer, *f.* 4 **Betzimmer**, *n.* 3. bönkammare.

Betracht, *m.* in —, i betraktande af.

Betrachten, *v. a.* betrakta, åskåda, bese; betrakta, begrunda, öfverväga, skärskåda; göra afseende på; betänka, behjerta.

Beträchtlich, *adj.* ansenlig, betydlig; vigtig.

Betrachtung, *f.* 4. betraktelse, betraktande, öfvervägande; betänkande, eftertanka; åskådande; i afseende på el. anseende till; in — ziehen, taga i öfvervägande; in aller —, i allt afseende, huru man än vill betrakta saken; in — dessen, daß, i anseende till att

—; dieß kommt nicht in —, derpå göres icke afseende.
Betrachtungswerth (-würdig), värdig att betraktas, öfverväg—; &c.
Betrag*, *m.* 1. summa, belopp.
Betragen, *v. n. ir.* h. belöpa, bestiga sig till, utgöra; sich —, *v. r. ir.* uppföra sig, förhålla sig.
Betragen, *n.* 3. uppförande, förhållande.
Betrauern, *v. a.* sörja, begråta, beklaga, ömka sig öfver; bära sorgdrägt.
Beträufeln, *v. a.* bestänka droppvis.
Betraut, *adj.* betrodd, anförtrodd.
in Betreff, *prep.* med *Gen.* i anseende till, i afseende på, i jemförelse med, angående.
Betreffen, *v. a.* och *n. ir.* h. träffa, drabba; hända, tillstöta, anfalla, angripa; beträffa, angå, röra, angå, vidkomma, vara fråga om; ertappas.
Betreffend, *adj.* rörande, angående, hvad angår el. vidkommer.
Betreiben, *v. a. ir.* fullfölja, utföra; pådrifva, genomdrifva; drifva, förvalta; drifva (på el. i bete).
Betreibung, *f.* 4. fullföljande; genomdrifvande; förvaltning.
Betreten, *v. a. ir.* stiga på, sätta foten på; gå el. stiga in, träda el. komma in; die Kanzel —, stiga på predikstolen; einen über etwas —, komma öfver, beträda en med något.
Betreten, *adj.* banad; bestört, förvirrad.
Betretung, *f.* 4. beträdande &c.
Betrieb, *m.* 1. fullföljande, bevakande, utförande; pådrifvande, kraft; ingifvelse; inrådan.
Betriebsam, *adj.* verksam; driftig, arbetsam; idog, flitig och skicklig.
Betriebsamkeit, *f.* 4. verksamhet, drift; idoghet, konstflit, flit och skicklighet.
Betriegen, *v. a. ir.* bedraga, narra; föra bakom ljuset, svika.
Betrieger, *m.* 3. bedragare.
Betriegerey, *f.* 4. bedrägeri, svek.
Betriegerinn, *f.* 4. bedragerska.
Betriegerisch, *adj.* bedräglig, svekfull.
Betrinken, *v. a. ir.* supa full, göra drucken; sich —, supa sig full, bli pirum.
Betroffen, *adj.* bestört; förvirrad, villrådig.
Betröpfeln, Se Beträufeln.
Betrüben, *v. a.* bedröfva, oroa; ängsla; er sieht so unschuldig aus, als ob er kein Wasser betrübt, trübe gemacht hätte, han ser så menlös ut som det icke vore något ondt i honom.
Betrübniß, *f.* 1. bedröfvelse, sorgsenhet, ängslighet.
Betrübt, *adj.* bedröfvad, sorgsen, ängslig; bedröflig, sorglig, ledsam.
Betrug, *m.* 1. bedrägeri, svek, skälmstycke; villa, synvilla, falskt föregifvande.

Betrüglich, *adj.* bedräglig, falsk, svekfull, skälmsk; falsk, bedräglig, skenfager,

Betrüglichkeit, *f.* 4. bedräglighet, falskhet.

Betrunken, *adj.* drucken, full.

Betschwester, *f.* 4. skenheligt fruntimmer.

Betstuhl*, *m.* 1. **Betschemel**, *m.* 3. bönstol.

Betstunde, *f.* 4. böntimma, bönstund.

Bett, *n.* 1. och 6. säng; bädd; sängställe; bolster; strömfåra; das — machen, bädda sängen; ein — zurecht machen, bädda upp en säng; im Bette liegen, ligga i sängen; zu — liegen, ligga till sängs el. sjuk; das — hüten, vara sängliggande, hållas vid sängen.

Bettag, *m.* 1. böndag.

Bettbank*, *f.* 1. fällbänk.

Bettdecke, *f.* 4. sängtäcke; paradtäcke på en säng.

Bettel, *m.* 3. trasor, slarfvor, strunt; tiggeri, uselhet, prack.

Bettelarm, *adj.* fattig som en tiggare, alldeles utfattig.

Bettelbrief, *m.* 1. tiggarebref.

Bettelbrot, *n.* 1. tiggadt bröd; fattigbröd.

Betteley, *f.* 4. tiggeri, prack.

Bettelfrau, *f.* 4. tiggerska.

Bettelhaft, *adj.* tiggaraktig, tiggarlik.

Betteljunge, el. =knabe, *m.* 4. tiggargosse, tiggarpojke.

Bettelleute, *pl.* tiggare; utfattige stackare.

Bettelmädchen, *n.* 3. tiggarflicka.

Bettelmäßig, *adj.* tiggaraktig, tiggarlik.

Bettelmann, *m. pl.* =leute, tiggare; utfattig stackare.

Betteln, *v. n.* h. tigga.

Bettelsack*, *m.* 1. tiggarpåse.

Bettelstab*, *m.* 1. tiggarstaf; an den — gerathen, bringas till tiggarstafven.

Bettelvogt*, *m.* 1. tiggarfogde.

Betten, *v. a.* bädda.

Bettfrau, *f.* 4. städerska.

Bettgenosse, *m.* 4. **Bettgenossinn**, *f.* 4. sängkamrat.

Bettgestell, *n.* 1. **Bettstelle**, *f.* 4. sängställe, säng.

Bettlade, *f.* 4. sängställe, säng.

Bettlägrig, *adj.* sängliggande.

Bettler, *m.* 3. tiggare.

Bettlerisch, *adj.* Se **Bettelhaft**.

Bettmeister, *m.* 3. husgerådsmästare.

Bettsack*, *m.* 1. halmbädd; säck hvari sängkläder inpackas under resor.

Bettstroh, *n.* 1. sänghalm; Unser Frauen Bettstroh (en ört), jungfru Mariæ sänghalm.

Bettuch*, *n.* 2. sänglakan, lakan.

Bettüberzug*, *m.* 1. **Bettzieche**, *f.* 4. örngottsvar.

Bettvorhang*, **Bettumhang***, *m.* 1. sängomhänge, sparlakan.

Bettwärmer, *m.* 3. sängvärmare.

Bettzeug, *n.* 1. sängkläder.
Betze, *f.* 4. hynda, tik; sköka, hora.
Beuche, *f.* 4. byk, bykning.
Beuchen, *v. a.* byka.
Beuge, Se Biege; etwas aus der Krümme in die — bringen, el. die Krümmung in die — bringen, på ett oskickligt sätt rätta en sak.
Beugen, *v. a.* kröka, böja; kränka; förödmjuka; röra; göra modfälld; sich vor jemand —, buga sig för en; einem den Nacken —, kufva ens hårdnackenhet.
Beugsam, *adj.* böjlig.
Beugsamkeit, *f.* 4. böjlighet.
Beugung, *f.* 4. krökning, böjning.
Beule, *f.* 4. bula; bula af skott på ett harnesk; svullnad; varsår, rötsår, böld; Beulen schlagen, slå att en få blånader.
Beunruhigen, *v. a.* oroa; förskräcka, sätta i oro, oroa, bekymra, störa.
Beunruhigung, *f.* 4. oroande &c.
Beurbaren, *v. a.* jord uppbruka, häfda.
Beurkunden, *v. a.* bevisa med gamla handlingar.
Beurlauben, *v. a.* gifva lof, permission, orlof; afskeda, afdanka; sich —, taga afsked, farväl.
Beurtheilen, (u kort) *v. a.* dömma om, urskilja; granska.
Beurtheiler, *m.* 3. domare; granskare.
Beurtheilung, *f.* 4. omdöme, urskillning; granskning.
Beurtheilungskraft*, *f.* 1. urskillningsförmåga.
Beute, *f.* 4. byte, rof, kap; pris, byte; hvarf, lag; bikupa af trä.
Beutel, *m.* 3. pung, börs; säck, påse; qvarnsikt; seinen — spicken, fylla sin pung; einem den — fegen, tömma ens pung; ein — in der Türkey, en summa penningar uti Turkiet, om 500 såkallade Lövendaler.
Beutelkasten, *m.* 3. siktlåda.
Beuteln, *v. a.* sikta (mjöl), sich —, påsa sig; er wird sich bald ausbeuteln, han lär snart nog hafva tömt sin pung.
Beutelschneider, *m.* 3. ficktjuf; skinnare.
Beutelschneiderey, *f.* 4. skinneri.
Beuteltuch*, *n.* 2. silduk, siktduk.
Beutenhonig, *m.* 1. honing af skogsbi.
Beutler, *m.* 3. pungmakare.
Bevölkern, *v. a.* befolka, förse med invånare.
Bevölkerung, *f.* 4. folkökning, Befolkning.
Bevollmächtigen, *v. a.* befullmäktiga.
Bevollmächtigter, *m.* böjes som *adj.* fullmäktig, ombudsman; fullmyndigt sändebud.
Bevollmächtigung, *f.* 4. befullmäktigande.
Bevor*, *konj.* förrän, innan.
Bevorstehen, *v. n. ir.* h. (einem) tillstunda, vara förhanden, förestå.
Bevorstehend, *adj.* nära förestående, öfverhängande; nästkommande, nästinstundande.

Bevortheilen, *v. a.* förfördela, bedraga.
Bevortheilung, *f.* 4. förfördelande, bedrägeri.
Bewachen, *v. a.* bevaka, hafva uppseende på.
Bewachung, *f.* 4. bevakande.
Bewachsen, *v. n. ir.* s. beväxa, öfverväxa, höljas med gräs o. d.
Bewaffnen, *v. a.* väpna, beväpna.
Bewaffnung, *f.* 4. väpnande, beväpnande; rustning.
Bewahren, *v. a.* bevara, vakta, förvara; skydda; försvara.
Bewähren, *v. a.* bestyrka, besanna; bevisa riktigheten af; bepröfva; sich — visa sig, bevisa sig, blifva klar.
Bewahrung, *f.* bevarande &c.
Bewährung, *f.* 4. bestyrkande; bepröfning.
Bewährt, *adj*, bepröfvad; viss; trovärdig, godkänd.
Bewandert, *adj.* bevandrad el. hemma i något, förfaren.
Bewandt, *adj.* beskaffad, fatt; bevändt.
Bewandtniß, *f.* 1. beskaffenhet, omständighet, belägenhet, ställning, tillstånd,
Bewässern, *v. a.* vattna, fukta.
Bewässerung, *f.* 4. vattnande, fuktande,
Bewegen, *v. a. reg.* flytta, röra, sätta i rörelse; uppröra, uppväcka, röra, beveka. —, *v. a. ir.* uppväcka, uppmuntra, uppägga, reta; drifva, förmå, beveka, intala; uppröra, röra, beveka.
Beweglich, *adj.* rörlig, flyttbar; lös, rörlig (om egendom); rörande, bevekande.
Beweglichkeit, *f.* 4. rörlighet; rörlighet, snabbhet el. hastighet i omlopp el. rörelse; rörande, bevekande egenskap (ett tals).
Bewegung, *f.* 4. rörelse; skakning, häftig rörelse; häftig rörelse eller känsla; kroppsrörelse; aus eigener — etwas thun, göra något af egen drift el. frivilligt.
Bewegungsgrund*, *m.* 1. bevekelsegrund, bevekande orsak, driffjäder.
Bewehren, *v. a.* bevära, beväpna, utrusta.
Beweiben, *v. a.* gifta bort; sich —, gifta sig, taga hustru.
Beweinen, *v. a.* begråta, beklaga ömka sig öfver.
Beweinenswürdig, *adj.* beklaglig ömklig.
Beweinung, *f.* 4. begråtande.
Beweis, *m.* 1. bevis, prof; bevis bindande skäl; märke, känne tecken, bevis; vittnesbörd, vitts ord.
Beweisen, *v. a. ir.* bevisa; betyga bevisa; visa, uppföra sig.
Beweisgrund*, *m.* 1. skäl, argumen
Beweislich, *adj.* bevislig.
Beweisschluß*, *m.* 1. förnuftslut.
Beweißen, *v. a.* hvitlimma.
Beweißung, *f.* 4. hvitlimning.

Beweisthum, Se Beweisgrund.

Bewenden, *v. n. ir. h.* es dabey — lassen, låta det bero dervid.

Bewenden, *n.* 3. es hat sein — dabey, es mag sein — dabey haben, det är nog; det blir dervid; det skall bli el. få bero dervid.

Bewerb, *m.* 1. eftersträfvande, bemödande; göromål, syssla; ärende.

sich Bewerben, *v. r. ir.* um etwas, eftersträfva, bemöda sig att vinna, söka något; fria till.

Bewerbung, *f.* eftersträfvande, vinläggning, bemödande; frieri.

Bewerfen, *v. a. ir.* betäcka genom på eller motkastande; rappa, kalkslå.

Bewerfung, *f.* 4. betäckande genom på- el. motkastande; rappning, kalkslagning.

Bewerkstelligen, *v. a.* verkställa; uträtta, utföra, fullborda.

Bewerkstelligung, *f.* 4. verkställande, uträttande, verkställighet.

Bewickeln, *v. a.* om- el. inveckla, omlinda, inlinda, insvepa.

Bewickelung, *f.* 4. om- el. inveckling, insvepning, omlindning.

Bewilligen, *v. a.* bevilja, tillåta; medgifva, samtycka.

Bewilligung, *f.* bevillning, tillstånd samtycke.

Bewillkommen, *v. a.* be vara välkommen; emottaga, bemöta.

Bewillkommung, *f.* 4. emottagning; bemötande.

Bewinden. Se Bewickeln.

Bewirken, *v. a.* verkställa; förorsaka, åstadkomma; ernå.

Bewirkung, *f.* 4. verkställande.

Bewirthen, *v. a.* undfägna, traktera; bemöta.

Bewirthschaften, *v. a.* förvalta, förestå el. sköta.

Bewirthschaftung, *f.* 4. förvaltning.

Bewirthung, *f.* 4. bemötande; undfägnad; välfägnad.

Bewohnbar, *adj.* som kan bebos.

Bewohnen, *v. a.* bebo, innehafva.

Bewohner, *m.* 3. inbyggare, invånare.

Bewohnung, *f.* 4. beboende.

Bewunderer, *m.* 3. beundrare.

Bewundern, *v. a.* beundra.

Bewundernswürdig, *adj.* beundransvärd.

Bewunderung, *f.* 4 beundran.

Bewölken, *v. a.* öfverdraga, betäcka med moln.

Bewölkt, *adj.* mulen; ein nie bewölkter Himmel, en alltid molnfri himmel; bewölkte Augen, skumma ögon.

Bewußt, *m.* Se Wissen.

Bewußt, *adj.* bekant; die bewußte Sache, den ifrågavarande saken; sich einer Sache — seyn, påminna sig något; sich selbst — seyn, veta med sig sjelf; sich seiner nicht mehr — seyn, hafva förlorat el. vara utan all sansning.

Bewußtlos, *adj.* och *adv.* utan sansning.

Bewußtseyn, *n.* 3. medvetande; sansning; samvete.

Bey, *prep.* (med *dat.*) hos, vid; om; bey Menschen Gedenken, i mannaminne; mein Glück steht bey ihm, min lycka beror på honom; etwas bey der Hand haben, hafva något till hands; Par bey Par, det ena paret efter det andra; vier bey vier, fyra i bredden; bey Leibe nicht! för all icke; beyher, bredvid; bey Ellen, alntals; bey Tausenden, tusentals; bey Jahren seyn, vara till åren; bey Zeiten, i tid, i rättan tid; gut bey Leibe seyn, vara vid godt hull; nicht bey sich selbst seyn, vara utom sig.

Beyan, *adv.* tätt bredevid.

Beybehalten, *v. a. ir.* bibehålla.

Beybehaltung, *f.* 4. bibehållande.

Beybringen, *v. a. ir.* bibringa, lära; frambringa, framskaffa; gifva (ett slag); anföra, citera; införa, insticka; förorsaka.

Beyde, *adj. pl.* begge, båda; keiner von beyden, ingendera; alle beyde, begge två.

Beydes och Beyde, *konj.* både; beyde groß und klein, både liten och stor; man muß beydes thun, man måste göra så väl det ena som det andra.

Beyderley, *adj.* båda, af båda slagen.

Beyderseitig, *adj.* ifrån el. på båda sidor; ömsesidig, inbördes, motsvarig.

Beyderseits, *adv.* ifrån el. på båda sidor, ömsesidigt, inbördes.

Beydrucken, *v. a.* trycka vid.

Beydrücken, *v. a.* påtrycka.

Beyeinander, *adv.* tillhopa, tillsammans.

Beyessen, *n.* 3. mellanrätt, birätt.

Beyfall*, *m.* 1. gillande, bifall, samtycke; handklappning.

Beyfallen, *v. n. ir.* s. (einem) falla i minnet, erinra, påminna sig; bifalla, gilla, godkänna; vara af samma tänkesätt, förena sig med, slå sig till ens parti eller sida.

Beyfällig, *adj.* einem — seyn, bifalla någon; es ist mir nicht —, jag påminner mig det ej.

Beyfrau, *f.* 4. hjelphustru.

Beyfreude. Se Freude.

Beyfuge, *f.* 4. tillägg.

Beyfügen, *v. a.* bifoga, tillägga; förknippa med.

Beyfügung, *f.* 4. bifogande, tilläggning, tillsatts.

Beyfuß*, *m.* 1. gråbo (bot).

Beygeben, *v. a. ir.* bifoga.

Beygehen, *v. n. ir.* s. vara bifogad; falla i tankarna; sich — lassen, komma på den tankan; fast föresätta sig; understå sig.

Beygehend, -kommend, *adj.* hosgående.

Beygericht. Se Beyessen.

Beygeschmack, *m.* 1. bismak.

Beygesellen, *v. a.* förena med.

Beygethan, *adj.* välbevågen.

Beyher, *adv.* bredvid, nära vid.

Beyhülfe, *f.* 4. bistånd, hjelpreda, hjelp.

Beykommen, *v. n. ir.* (einem) nalkas, komma närmare; hinna till, uppnå, träffa, komma intill; komma upp emot; komma åt; sich — lassen, komma på den tankan; understå sig; våga.

Beylage, *f.* 4. bilaga, bihang, tillsats; inneliggande bref m. m. nedsatt; ombetrodt gods.

Beylager*, *n.* 3. biläger.

Beyläufig, *adj.* tillfällig, till- el. mellankommande. — *adv.* i förbigående, händelsevis, vid pass, nästan.

Beylegen, *v. a.* bilägga, vidfoga, förena med; lägga afsides el. på sidan: bilägga, gifva, tillegna, tillskrifva; bilägga, slita, sluta; mit dem Schiffe —, lägga till med fartyget; Geld im Gerichte —, deponera penningar vid domstolen.

Beyleid, *n.* 1. medlidande, medömkan.

Beyleidsbezeugung, *f.* 4. sorgbetygelse; sorgens beklagande.

Beyliegend, *adj.* hosgående.

Beymessen, *v. a. ir.* tillägga, tillegna; tillvita, tillskrifva, tillräkna, beskylla, påbörda; Glauben —, sätta tro till.

Beymessung, *f.* 4. tillegnande; beskyllning.

Beymischen, *v. a.* blanda till, späda ut.

Beynahe, *adv.* nästan inemot, ungefär, vidpass, så när.

Beyname, *m.* 5. binamn, tillnamn; öknamn.

Beyneben. Se **Beyan.**

Beypferd, *n.* 1. löshäst.

Beypflichten, *v. a.* (einem) bifalla, gilla, samtycka.

Beypflichtung, *f.* 4. bifallande, gillande, samtycke.

Beyrath, *m.* 1. **Beyrathen**, *n.* 3. samråd, råd.

Beyräthig, *adj.* som gifver råd; einem — seyn, gifva råd åt någon.

Beysammen, *adv.* tillsammans, tillhopa, ihop.

Beysatz*, *m.* 1. tillsatts, tillägg; vilkor.

Beyschlaf, *m.* 1. samlag, sänglag.

Beyschläferinn, *f.* 4. sängkamrat, frilla.

Beyschlag, *m.* 1. falskt mynt.

Beyschlagen, *v. a. ir.* bifalla, efterhärma.

Beyschließen, *v. a. ir.* innesluta, instänga; bilägga, bifoga.

Beyschluß*, *m.* 1. inneliggande bref m. m.

Beyschlüssel, *m.* 3. binyckel; tjufnyckel, falsk nyckel.

Beyschmack. Se **Beygeschmack.**

Beyschreiben, *v. a. ir.* skrifva till, sätta till.

Beyschrift, *f.* 4. tilläggning, bihang.

Beyseit, *adv.* på sidan, afsides, serskildt, för sig sjelf, undan, bort.

Beysetzen, *v. a.* sätta bredevid el nära intill, tillsätta, bifoga; bi

sätta (ett lik); sätta ner i begrafningsplatsen.

Beysenn, *n.* 3. närvaro, närvarelse.

Beysitz, *m.* 1. sittande hos el. bredevid, säte; de närvarande.

Beysitzen, *v. n. ir.* h. hafva säte; öfvervara, bevista.

Beysitzer, *m.* 3. assessor.

Beysorge, *f.* 4. fruktan.

Beyspiel, *n.* 1. exempel, efterdöme, eftersyn.

Beyspiellos, *adj.* utan exempel, ovanlig, utomordentlig.

Beyspringen, *v. n. ir.* s. (einem) bispringa, bistå, hjelpa, undanrödja, utsätta.

Beyspringung, *f.* 4. bistånd, hjelp, understöd, undsättning.

Beystand, *m.* 1. bistånd, hjelp, undsättning; förespråkare.

Beystehen, *v. a. ir.* (einem) bistå, hjelpa, biträdá.

Beysteuer, *f.* 4. penningehjelp; bevillning, gärd.

Beysteuern, *v. a.* skatta, betala brandskatt; bidraga till kostnaderna.

Beystimmen, *v. n.* h. (einem) gifva sitt bifall el. samtycke till; gilla, falla, instämma med.

Beystimmig, *adj.* samtyckande; sich — erklären, förklara sitt samtycke till.

Beystimmung, *f.* 4. bifall, samtycke.

Beystrich, *m.* 1. skiljetecknet komma (,).

Beytrag*, *m.* 1. bidragande, hjelp, bistånd, frivillig gåfva, sammanskott; tilläggning, tillsatts, bihang.

Beytragen, *v. n. ir.* h. bidraga till.

Beytreiben, *v. a. ir.* drifva fram, in; drifva ihop, tillsammau; utkräfva, indrifva (en fordran).

Beytreibung, *f.* 4. utkräfvande, indrifvande.

Beytreten, *v. n. ir.* s. (einem) taga, slå sig till någons parti; förena sig med någon; biträda, gilla, godkänna något, något (i en traktat &c.).

Beytritt, *m.* 1. samtycke, biträdande; gillande, bifall; biträde, hjelp.

Beyweg, *m.* 1. biväg, afväg.

Beyweitem, *adv.* vida, långt; — nicht, på långt när icke.

Beywohnen, *v. n.* (einem) bevista, öfvervara; beblanda sig köttsligen med.

Beywohnung, *f.* 4. öfvervaro, bevistande; samlag.

Beywort*, *n.* 2. adjektiv; epitet, tillnamn.

Beyzeiten, *adv.* i god tid, i rättan tid, tidigt; snart.

Beyzoll*, *m.* 1. bitull.

Bezahlen, *v. a.* betala; die Schuld der Natur —, dö.

Bezahler, *m.* 3. betalare.

Bezahlung, *f.* 4. betalning.

Bezähmen, *v. a.* tämja, göra mindre vild; tygla.

Bezähmung, *f.* 4. tämjande; tyglande.

Bezaubern, *v. a.* förtrolla, förhäxa, förtjusa, intaga.

Bezaubernd, *adj.* förtjusande, intagande.
Bezaubert, *adj.* förtrollad; förtjust.
Bezauberung, *f.* 4. förtrollning; förtjusning; tjusningskraft, skönhet.
Bezäunen, *v. a.* gärda; stänga omkring, hägna.
Bezäunung, *f.* 4. stängsel, gärdesgård; hägnande.
Bezechen, *v. a.* fylla med starka drycker.
Bezeichnen, *v. a.* utmärka, beteckna, betyda; märka, bemärka.
Bezeichnung *f.* 4. utmärkande, betecknande; märkning; beskrifning (på en menniska).
Bezeigen, *v. a.* visa, bevisa, betyga; **sich** —, bete, uppföra, förhålla sig.
Bezeigen, *n.* 3. uppförande, förhållande.
Bezeigung, *f.* betygelse.
Bezeugen, *v. a.* betyga, intyga, bevisa.
Bezeugung, *f.* betygande, intygande, bevis.
Beziehen, *v. a. ir.* öfverdraga, öfverkläda; stränga, sätta strängar på; flytta in (i ett hus); intåga (i sitt läger); resa, fara (på marknader); lyfta, uppbära (en summa penningar); förskrifva, införskrifva(köpmansvaror); **sich auf etwas** —, beropa sig på, åberopa sig något; syfta på, hafva afseende på något; **mit Krieg** —, begynna krig med el. emot.
Beziehung, *f.* 4. afseende, hänseende; förhållande, sammanhang, gemenskap.
Beziehungsweise, *adv.* relativt.
Bezieren, *v. a.* pryda, utzira.
Beziffern, *v. a.* numerera, paginera, siffrera.
Bezifferung, *f.* 4. numerering, paginering, siffrering.
Bezirk, *m.* 1. det som går igenom en rågång el. inneslutas derinom; omkrets, omfång; distrikt, domsaga el. lagsaga.
Bezoar, **Bezoarstein**, *m.* 1. bezoar.
Bezüchtigen. Se **Beschuldigen.**
Bezuckern, *v. a.* sockra, beströ med socker.
Bezug*, *m.* 1. öfverdragning, öfverklädning; hänseende, afseende; förhållande, sammanhang, gemenskap.
Bezwecken, *v. a.* pinna, spika, nagla; syfta åt, hafva för ändamål.
Bezweifeln, *v. a.* tvifla på.
Bezweifelung, *f.* 4. tvifvel, tvifvelsmål.
Bezwingen, *v. a. ir.* kufva, underlägga, öfvervinna, besegra.
Bezwinger, *m.* 3. öfvervinnare, segervinnare.
Bezwinglich, *adj.* som kan besegras.
Bezwingung, *f.* 4. kufvande, besegrande.
Bibel, *f.* 4. bibel, den heliga skrift.
Biber, *m.* 3. bäfver.
Bibergeil, *n.* 1. bäfvergäll.
Biberhut*, *m.* 1. kastorhatt.

Biberklee, *m.* 1. vattenväpling.
Bibliothek, *f.* 4. bibliotek.
Bibliothekar, *m. pl.* ien. 3. bibliotekarie.
Biblisch, *adj* biblisk.
Bickbeere, *f.* 4. blåbär.
Bicke, *f.* 4. Bickel, *m.* 3. picka, hacka.
Bickelhaube, *f.* 4. stormhatt.
Bicken, *v. a.* hacka (sten); picka, hacka (med näbben).
Bieder, *adj.* rättskaffens, rättrådig, redlig, hederlig.
Biederheit, *f.* 4. rättskaffenhet &c.
Biedermann*, *m.* 2. redlig, rättsinnig, hederlig man, patriot.
Biege, *f.* 4. krökning, böjning; bugt.
Biegen, *v. a. ir.* böja, kröka, beveka; es muß — oder brechen, antingen med lock eller pock.
Biegsam, *adj.* böjlig, smidig; beveklig, villig, undergifven.
Biegsamkeit, *f.* 4. böjlighet, smidighet; villighet, undergifvenhet.
Biegung, *f.* 4. böjning, bugt; böjande, krökning.
Biene, *f.* 4. bi.
Bienenfalter, *m.* 3. bifjäril.
Bienenhaus, *n.* 2. bihus, hus der man sätter bikupor.
Bienenkönig, *m.* 1. vise.
Bienenkorb*, *m.* 1. bikupa.
Bienenkraut*, *n.* 2. melissa, honungsblomma.
Bienenschwarm*, *m.* 1. bisvärm.
Bienenstock*, *m.* 1. bistock, bikupa.
Bienenzucht, *f.* 4. biskötsel, biafvel.
Bier, *n.* 1. dricka; Starkbier, öl; das — ist auf die Neige, drickat är på hällningen; zu Biere gehen, gå på krogen, källaren.
Bierbank. Se Bierschenke.
Bierbrauer, *m.* 3. bryggare.
Bierbrauerey, *f.* 4. bryggeri.
Bieressig, *m.* 1. ölättika.
Bierfiedler, *m.* 3. birfilare, usel spelman.
Bierglas*, &c. *n.* 2. dricksglas, ölglas &c.
Bierhaus*, *n.* 2. sämre värdshus, krog; brygghus.
Bierkalteschale, -mähnte, *f.* 4. kallskål.
Bierkäse, *m.* 3. ölost.
Bierkranz*, *m.* 1. källarskylt.
Bierschenk, *m.* 1. krögare.
Bierschenke, *f.* 4. krog.
Bierschröter, *m.* 3. den som lägger el. för dricka ner i källaren.
Bierwisch, *m.* 1. -zeichen, *n.* 3. krog- el. källarskylt.
Bieten, *v. a. ir.* tillbjuda, bjuda; tillbjuda, gifva, räcka; Trotz bieten, trotsa någon; Trotz sey dir geboten, wenn du es thust, du kan akta dig, om du gör det; die Stirne —, bjuda spetsen.
Biez, *m.* 1. patt.
Bilanz, *f.* 4. balance-bok, debet och kredit; balans.
Bilchmaus. Se Haselmaus.

Bild, *n.* 2. bild, beläte, afbild; skapnad, bild; målning, tafla, porträtt; tankbild, inbillning; liknelse, förblomeradt talesätt.

Bilden, *v. a.* förmera; formera, bilda, dana, skapa, tillskapa; organisera; hugga bilder, göra bildhuggerier, uthugga; afmåla, föreställa, lifligen beskrifva.

Bildend, *adj.* alstrande, bildande, danande.

Bilderanbeter, *m.* 3. beläte-dyrkare.

Bilderbeschreibung, *f.* beskrifning om antiker.

Bilderblende, *f.* 4. nisch, urhålkning i en mur att sätta bilder &c. uti.

Bilderbuch, *n.* 3. bok full med bilder.

Bildergallerie, *f.* 4. bildersal el. galleri.

Bilderkrämer, *m.* 3. =mann*, *m.* 2. bildhandlare.

Bilderschrift, *f.* 4. hieroglyf, sinnebild el. figur med hemlig betydelse.

Bilderstürmer, *m.* 3. beläte-stormare.

Bildhauer, *m.* 3. bildhuggare.

Bildhauerarbeit, **Bildhauerey**, *f.* 4. bildhuggar-arbete, bildhuggeri.

Bildlich, *adj.* gravisk, som beskrifver med figurer; förblommerad, figurlig.

Bildniß, *n.* 1. afbild; förebild; porträtt.

Bildsam, *adj.* som kan bildas &c.

Bildsäule, *f.* 4. bildstod, stod.

Bildschön, *adj.* skönt, som det vore måladt.

Bildung, *f.* 4. formerande, bildande, bildning; bildning, inrättning; bildning, skapnad; fysionomi; organisering; uppfostran; odling.

Bildungskraft*, *f.* 1. bildningskraft.

Bildungstrieb, *m.* 1. bildningsdrift.

Bill, *f.* 4. bill, utkast till en förordning.

Billard, *n.* 1. biljard.

Billardkugel, *f.* 4. =ball*, *m.* 1. biljardkula.

Billardstock*, *m.* 1. queue.

Bille, *f.* 4. biljardkula; picka, hacka; spets, tapp el. stift hvarpå något går omkring.

Billet, *n.* 1. biljett, sedel.

Billig, *adj.* billig; förnuftig, skälig, billig.

Billigen, *v. a.* bifalla, gilla, samtycka.

Billigkeit, *f.* 4. billighet.

Billigung, *f.* 4. gillande, bifall.

Bilsenkraut*, *n.* 2. bolmört.

Bilz, *m.* 1. svamp; ett slags jordsvamp.

Bimsstein, *m.* 1. pimpsten.

Bindchen, *n.* 3. litet band; armlinning (på en skjorta).

Binde, *f.* 4. band, bindel; dok, bindel; halskrage; halsduk; bindning, förband; skärp, bindel; tvärbjelke, tvärband (i vap.).

Binden, *v. a.* binda; knyta; slå knut på; fästa, binda; ein Faß —, banda en tunna; einem etwas aufs Gewissen —, lägga något på ens samvete; einem etwas auf die Seele —,

på det ömmaste anbetro en något; gebunden seyn etwas zu thun, vara skyldig att göra något; der Kalk bindet nicht, kalken håller icke ihop.
Bindestrich, *m.* 1. bindstrek el. skiljestrek, divis.
Bindewort*, *n.* 2 konjunktion.
Bindfaden*, *m.* 3. segelgarn, packtråd.
Bindfadenrolle, *f.* 4. segelgarns-rulle.
Binetsch. Se Spinat.
Bingelkraut*, *n.* 2. Merkuriusgräs.
Binnen, *prep. Dat.* inom; — und, ifrån — till; — hier und drey Tagen, inom tre dagar; — hier und Weihnachten, ifrån nu till jul.
Binse, *f.* 4. säf.
Birke, *f.* 4. björk.
Birken, *adj.* af björk.
Birkensaft*, *m.* 1. Birkenwasser, *n.* 3. björklake.
Birkhahn*, *m.* 1. orre.
Birkhenne, *f.* 4. orrhöna.
Birn, *f.* 4. päron.
Birnbaum*, *m.* 1. päronträd.
Birnbäumen, *adj.* af päronträ.
Birnmost, -wein, *m.* 1. päronmust.
Birschen, *v. a.* (t. e. harar) skjuta.
Bis, *adv.* ända till, allt intill —, **konj.* till dess, tills.
Bisam, *m.* 1. desman, muskus.
Bisambock*, *m.* -thier, *n.* 1. -ziege, *f.* 4. muskusdjur.
Bisamkatze, *f.* 4. zibetkatt, desmanskatt.
Bisamkugel, *f.* 4. desmanskula.
Bischof*, *m.* 1. biskop; bischof (dryck).
Bischöflich, *adj.* biskoplig.
Bischofshut*, *m.* 1. -mütze, *f.* 4. biskopsmössa.
Bischofsmantel*, *m.* 3. pallium.
Bischofsstab*, *m.* 1. biskopsstaf.
Bischofsthum*, *n.* 2. biskopsstift.
Bischofswürde, *f.* 4. biskopsembete el. värdighet.
Bisher, *adv.* Bisherig, *adj.* hittills; som varit, skett &c. hittills.
Bissen, *m.* 3. bit, munsbit; en munfull; einem den — vor dem Munde wegnehmen, taga biten ur munnen på någon.
Bissig, *adj.* trätgirig, arg; bitande.
Biß, *m.* 1. bett, sår el. märke efter bett.
Bißchen, *n.* 3. liten bit; stycke, smula; litet.
Bissen, *v. a.* hväsa, hvissla.
Bisthum*, *n.* 2. biskopsdöme, -stift.
Bisweilen, *adv.* ibland, stundom.
Bitte, *f.* 4. bön, begäran; anhållan, ansökning; eine — für jemand einlegen, bedja för någon; jemandes — erhören, bönhöra någon.
Bitten, *v. a. ir.* bedja, anhålla, begära; bjuda, anmoda; fußfällig —, bönfalla.
Bitter, *adj.* bitter; sur, bitter, skarp, bäsk; die bittere Wahrheit, den rena sanningen; er sieht aus, wie der bittere Tod, han är blek som döden; ein bitterer Scherz, ett bitande skämt; ein bitterer Feind, en hätsk fiende.
Bitterböse, *adj.* argsint, mycket ond.

Bitterkeit, *f.* 4. bitterhet; syrlighet, bitter smak, bäskhet, skärpa.
Bitterlich, *adv.* bitterligen.
Bittersalz, *n.* 1. bittersalt.
Bittersüß, *n.* (bot.) qvesved, ormbär.
Bitterwasser, *n.* 3. bittervatten.
Bittlich, **Bittweise**, *adj.* och *adv.* på ett bedjande sätt, på tiggarvis, af gunst och nåd.
Bittschrift, *f.* 4. bönskrift, supplik, ansökning, inlaga; påstående.
Blachfeld, *n.* 2. slättmark.
Blackfisch, *m.* 1. bläckfisk.
Blaffen. Se **Bellen**.
Blähen, *v. a.* uppblåsa, fylla med väder; förorsaka väder, väderstindhet; **sich** —, bli uppblåst, högfärdig.
Blähend, *adj.* som ger väder.
Blähung, *f.* 4. väderstindhet, väder i magen.
Blaken. Se **Blöken**.
Blank, *adj.* blank; klar, ljus, ren, skär; polerad, glansslipad; **im blanken Hemde**, i bara skjortan el. lintyget.
Blankett, *n.* 1. blankett, fullmakt i blanko.
Blankscheit, *n.* 1. planschett i snörlif.
Blase, *f.* 4. luftblåddra; vattenblämma, blåsa (på händer m. m.); urinblåsa; distillerpanna; **Blasenziehen**, drifva upp blåsor.
Blasebalg*, *m.* 1. blåsbälg.
Blase-Instrument, *n.* 1. blås-instrument.
Blasen, *v. a.* och *n. ir.* **h.** blåsa, pusta; blåsa (på ett instrument); **in Ein Horn** —, hålla ihop; **in die Büchse für etwas** — **müssen**, vara tvungen, att betala eller plikta för något; **kalt und warm aus Einem Munde** —, vara tvetalig.
Blasenpflaster, *n.* 3. plåster som uppdrager blåsor.
Blasenstein, *m.* 1. blåssten.
Blasenziehend, *adj.* som drar upp blåsor på huden.
Blaserohr*, *n.* 1. blåsrör, ärtbössa; blåsrör till glas.
Blasoniren, *v. a.* måla ett vapen med sina tillhöriga färgor.
Blasonirkunst. Se **Wapenkunst**.
Blässe, *f.* 4. blekhet; bläs, stjern, häst som har bläs.
Blaß, *adj.* blek, gul; blek, gulblek.
Blaßblau, *adj.* blåblek.
Blatt*, *n.* 2. blad; löf; väd; **Vorderblatt**, frambog (på ett rådjur); **Hinterblatt**, lår (på en hjort); **Stichblatt**, plåt (på ett värjfäste); **Tischblatt**, bordskifva; **kein** — **vor den Mund (vor das Maul) nehmen**, taga bladet ifrån munnen, tala frimodigt; **vom Blatte spielen**, (i musik), spela utan förberedelse; **das** — **schoß mir**, jag blef häpen, bestört; jag fattade misstanka.
Blatten, *v. a.* (kål, tobak), bläda.
Blatter, *f.* 4. blomma; finne (i ansigtet); koppa.
Blättergebackenes, *n.* böjes som *adj.*
Blätterkuchen, *m.* 3. bladbakelse.
Blätterig, *adj.* löfrik; bladig.

skiljer sig i blad, skifvor el. skärfvor, flisig.
Blättermagen, *m.* 3. mångfåll.
Blattern, *f. pl.* koppor.
Blättern, *v. a.* bläddra; sich —, fälla löf el. blad; fjälla eller flisa sig, falla i skärfvor eller flisor, splittra sig (om ben och tänder).
Blatternarbe, -grube, *f.* 4. koppärr.
Blätterteig, *m.* 1. bladdeg, tårtdeg.
Blättertabak, *m.* 1. bladtobak.
Blattgold, *n.* 1. bladguld, bokguld.
Blattlaus*, *f.* 1. bladlus, bladsput.
Blattsauger, *m.* 3. blomfly.
Blattseite, *f.* 4. sida af ett blad.
Blattsilber, *n.* 3. silfverbleck.
Blattwender, *m.* 3. blad el. band till märke i en bok.
Blattzeichen, *n.* 3. bokmärke, bandvippa i bönböcker m. m. att lägga emellan bladen.
Blau, *adj.* blå; unter blauem Himmel liegen, ligga under bar himmel; blauen Montag halten, hålla fri måndag; einem einen blauen Dunst vormachen, slå en blå dunst för ens ögon.
Blauäugig, *adj.* blåögd.
Blaubeere, *f.* 4. blåbär.
Bläue, Blaue Stärke, *f.* 4. blå stärkelse.
Bläuel, *m.* 3. klappträ.
Blauen, *v. n. h.* blifva blå. —, *v. a.* göra blå.
Bläuen, *v. a.* klappa med klappträ; slå, klappa, mörbulta, torrbulta.
[Bla]rbe, *f.* 4. blått, blå färg.

Blaufärber, *m.* 3. blåfärgare.
Bläulich, *adj.* blåaktig; himmelsblå.
Blech, *n.* 1. jernbleck; (Weißblech) förtennt jernbleck; (Platte), bleck, plåt.
Blechern, *adj.* af förtennt jernbleck; af jernbleck, bleck.
Blechhammer*, *m.* 3. -hütte, *f.* 4. jernbleckmasugn el. -hytta.
Blechschere, *f.* 4. sax hvarmed bleck klippas.
Blechschmid, *m.* 1. bleckslagare.
Blechwaare, *f.* 4. bleckslagarvara.
Blecken, *v. a.* die Zähne, visa tänderna.
Bleiben, *v. n. ir.* s. blifva, förblifva; blifva qvar, öfver; vara qvar; hafva bestånd, vara vid makt; dröja, uppehålla sig, uteblifva; vara öfrig; omkomma, stupa; förolyckas; vor Kälte nicht — können, icke kunna uthärda för köld; bleib mir vom Leibe, kom mig icke för när; die Farbe bleibt, färgen sitter i; bey Ehren —, behålla sitt goda namn; das bleibt unter uns, det vare oss emellan sagdt.
Bleich, *adj.* blek.
Bleiche, *f.* 4. blekhet; bleke, blekplats.
Bleichen, *v. a.* och *n.* bleka.
Bleichen, *n.* 3. twätt, blekning.
Bleicher, *m.* 3. twättare, blekare; blek som vin som växer vid nedra Rhen.
Bleichsucht, *f.* 4. bleksjuka.
Bleihe, *f.* 4. löja (fisk.)
Blende, *f.* 4. skygglapp; blindfön-

ster; blinddörr; nisch, urhålkning i en mur &c. att sätta bilder uti; skiljevägg, afplankning, plank; blindning.

Blenden, *v. a.* förblinda, förbländа; betäcka med blindningar; beröfva ögonen; göra blind.

Blendend, *adj.* förblindande, förbländande.

Blendlaterne, *f.* 4. blindlykta.

Blendleder, *n.* 3. skygglapp.

Blendung, *f.* 4. förblindande, förbländning; blindningar.

Blendwerk, *n.* 1. bländverk; falskt sken, synvilla.

Bley, *n.* 1. bly.

Bleyader, *f.* 4. blystrek.

Bleydecker, *m.* 3. blytäckare.

Bleyern, *adj.* af bly, gjord af bly.

Bleygelb, *n. indekl.* blygult.

Bleygewicht, *n.* 1. **-zeichen**, *n.* 3. blyvigt, blylod.

Bleygießer, **-händler**, *m.* 3. blyarbetare, blyhandlare.

Bleygießerey, *f.* 4. blystöperi.

Bleyglanz, *m.* 1. blyglans.

Bleyglätte, *f.* 4. glitt.

Bleyhaltig, **Bleyig**, *adj.* blyaktig, blyhaltig.

Bleykugel, *f.* 4. blykula.

Bleyloth, *n.* 1. blylod; sänklod.

Bleymolde, *f.* 4. blytacka.

Bleyrecht, *adj.* lodrät.

Bleyschnur*, *f.* 1. blysnöre, vattpass.

Bleystift, *m.* 1. **Bleyfeder**, *f.* 4. blyertspenna.

Bleystiftrohr*, *n.* 1. foderal till blyertspenna.

Bleywage, *f.* 4. vattpass; murlod.

Bleyweiß, *n. indekl.* blyhvitt.

Bleywurf*, *m.* 1. sänklod, pejllod.

Bleyzug*, *m.* 1. blyvind.

Blick, *m.* 1. blick, ögonkast; påseende; uppsyn; (kemi) blixt; **beym ersten Blicke**, vid första påseendet.

Blicken, *v. n.* h. se, bese, kasta ögonen på; låta blixtra; **sich — lassen**, visa sig, synas; **die Sonne blickt unter den Wolken hervor**, solen tittar fram under molnen.

Blind, *adj.* och *adv.* blind; **blind ankommen**, bedraga sig uti sitt hopp; **blinde Kuh spielen**, leka blindbock.

Blinder, *m.* **Blinde**, *f.* böjes som *adj.* en blind; en som är med för att fylla nummern.

Blindgeboren, *adj.* blindfödd.

Blindheit, *f.* 4. blindhet, förbindelse.

Blindlings, *adv.* blindvis; med famlande, i mörker.

Blindschleiche, *f.* 4. ormslå; dolsk, förbehållsam menniska.

Blinken, *v. n.* h. blinka, lysa, blänka, glänsa, blixtra; **mit den Augen —**, plira med ögonen; **einem —**, gifva någon en vink med ögonen.

Blinzen, **Blinzeln**, *v. n.* h. plira, blinka, klippa med ögonen.

Blitz, *m.* 1. blixt, blixtrande, ljungeld.

Blitzableiter, *m.* 3. åskledare.

Blitzen, *v. n.* h. blixtra, ljunga; blänka, glänsa.

Blitzstrahl, *m.* 6. blixtstråle

Block*, *m.* 1. kubb, stupstock; block, bly- el. tenntacka; einen in den — legen, kasta någon i bojor; sätta blacken på någon; sätta en i stocken.
Blockamboß, *m.* 1. (guldsm.) städkubb.
Blockdreher, *m.* 3. blockmakare.
Blockiren, *v. a.* blockera.
Blockirung, Blockade *f.* 4. blockering.
Blocksberg, *m.* 1. blåkulla.
Blocktaube. Se Ringeltaube.
Blöde, *adj.* rädd; blyg; svag.
Blödigkeit, *f.* 4. blyghet, fruktan; svaghet.
Blödsichtig, *adj.* kortsynt.
Blödsichtiger, *m.* Blödsichtige, *f.* böjes som *adj.* som är närsynt.
Blödsichtigkeit, *f.* 4. kortsynthet.
Blödsinn, *m.* 1. Blödsinnigkeit, *f.* 4. sinnessvaghet.
Blödsinnig, *adj.* svagsint.
Blöken, *v. n.* h. böla, vråla; bräka.
Blöken, *n.* 3. bölande; vrålande; bräkande.
Blond, *adj.* ljusgul; hvitlett.
Blonde, *f.* 4. blonder (ett slags spetsar).
Blondine, *f.* 4. fruntimmer som har ljust hår.
Bloß, *adj.* blottad, bar, obetäckt; aftäckt; bara, idel, blott. — *adv.* blott och bart, obetäckt, öppet; endast, blott, bara; — geben, yppa, visa; blottställa; den Bloßen schlagen, bedraga sig; lida skymf.
Blöße, *f.* 4. nakenhet; svaghet; födslolem; svad, bart ställe i skog; tunnt ställe på tyg; eine — geben, gifva öppet hugg på sig; seine — zeigen, visa svaghet; sin svaga sida.
Blößen. Se Entblößen.
Blühen, *v. n.* h. blomstra; blomma, stå i blomma
Blühend, *adj.* blomstrande; i blomma stående.
Blümchen, *n.* 3. ett litet blomster.
Blume, *f.* 4. blomster, blomma.
Blumenbeet, *n.* 1. blomstersäng.
Blumengarten*, *m.* 3. blomsterträgård.
Blumengärtner, *m.* 3. blomsterträgårdsmästare.
Blumengehänge, *n.* 3. blomsterkrans, blomster i festoner; löfverk.
Blumenkelch, *m.* 1. blomfoder.
Blumenkohl, *m.* 1. blomkål.
Blumenkorb*, *m.* 1. blomsterkorg.
Blumenkranz*, *m.* 1. blomsterkrans.
Blumenlese, *f.* 4. blomsterplockning el. -hämtning.
Blumenreich, *adj.* blomsterrik.
Blumenscherbe, *f.* 4. -scherbel, *m.* 3. blomsterkruka.
Blumenstaub, *m.* 1. frömjöl.
Blumenstrauß*, *m.* 1. och 2. blomsterqvast.
Blumenstück, *n.* 1. blomsterqvarter.
Blumentopf*, *m.* 1. blomsterkruka; blomsterglas.
Blumenzwiebel, *f.* 4. lök, blomsterlök.
Blumicht, *adj.* blommig, blommerad.
Blumig, *adj.* blommig, full af blommor.
Blumist, *m.* 4. blommist, älskare af blommor.

Blut, *n.* 1. blod; slägt, börd; lif; — lassen, slå åder.
Blutader, *f.* 4. blodåder.
Blutarm, *adj.* ytterst fattig.
Blutbad*, *n.* 2. blodbad.
Blutbann. Se **Blutgericht.**
Blutbühne, *f.* 4. **Blutgerüst**, *n.* 1. schavott.
Blutdürstig, -gierig, *adj.* blodtörstig, blodgirig.
Bluten, *v. n. h.* blöda; er wird dafür bluten müssen, han lär få betala det dyrt.
Bluten, *n.* 3. blödande.
Blutgefäß, *n.* 1. blodrör.
Blutgericht, *n.* 1. domstol der lifssaker afdömmas.
Blutgeschwür, *n.* 1. **Blutschwären**, *m.* 3. blodböld, spikböld.
Blutgierig. Se **Blutdürstig.**
Blüthe, blomma; blomning; in der — seines Alters oder seiner Jahre, i sin blomstrande ålder el. i sina blomstrande år.
Bluthund, *m.* 1. blodhund; blodtörstig menniska.
Blutig, *adj.* blodig, bestänkt med blod; keinen blutigen Heller haben, ej hafva någon styfver.
Blutigel, *m.* 3. blodigel.
Blutjung, *adj.* mycket ung.
Blutkraut*, *n.* 2. ormgräs.
Blutreinigung, *f.* 4. blodrening.
Blutrichter, *m.* 3. domare i lifssaker.
Blutroth, *adj.* blodröd.
Blutrünstig, *adj.* blodig, hafva fått blodvite.
Blutsauer, *adj.* ganska mödosam.
Blutschande, *f.* 4. blodskam.
Blutschänder, *m.* 3. blodskändare.
Blutschänderisch, *adj.* som begår eller lefver i blodskam; som medför blodskam.
Blutsfreund, *m.* 1. blodsfrände; bloodsförvandt.
Blutsfreundschaft, *f.* 4. blodsförvandtskap, nära skyldskap.
Blutspeyen, *n.* 3. blodspottning.
Blutsturz*, *m.* 1. blodstörtning, blodgång.
Blutsverwandter, *m.* böjes som *adj.* nära slägting.
Bluttriefend, *adj.* drypande af blod.
Bluturtheil, *n.* 1. dödsdom.
Blutvergießen, *n.* 1. blodsutgjutelse.
Blutwenig, *adj.* ganska litet.
Blutwurst*, *f.* 1. blodkorf.
Blutzeuge, *m.* 4. martyr, blodigt vittne.
Boberelle, *f.* 4. jude-körsbär.
Bock*, *m.* 1. bock; horbock; bagge; ställning, bock; sågbock; kuskbock; fel, misstag; den — zum Gärtner setzen, anförtro får åt vargen.
Bocken, **Bockenzen**, *v. n. h.* vara i brunst; lukta som bockar; puffas (som baggar).
Bockgestank, *m.* 1. bocklukt.
Bockleder, *n.* 3. bockskinn.
Bockpfeife, *f.* 4. säckpipa.
Bockshorn*, *n.* 2. bockhorn; einen ins Bockshorn jagen, skrämma en.
Bocksprung*, *m.* 1. bocksprång, krumsprång.

Bockstein, *m.* 1. orsten.
Boden*, *m.* 3. jord, mark; jordmån; botten, grund, djup; botten i ett kärl &c. nedersta delen, botten; golf; vind; vindskammare, skyffe; Grund und —, ägor; botten; zu — gehen, sjunka, förgås.
Bodenfenster, *n.* 3. vindsfönster, takfönster.
Bodenkammer, *f.* 4. vindskammare.
Bodenlos, *adj.* bottenlös, gränslös.
Bodensatz*, *m.* 1. drägg, bottenfall, grummel.
Bodensee, *m.* 6. Bodensjö (i Svaben).
Bodenzins. Se Grundzins.
Bodmerey, *f.* 4. bodmeri.
Bofist, *m.* 1. bofist, käringfis.
Bogen*, *m.* 3. båge; krökning; hvalf, båge; brohvalf; hvälfd pelargång; stråke; ark (papper), har ingen Vokal-förändring.
Bogengang*, *m.* 1. hvälfd gång.
Bogengröße, *f.* 4. foliant.
Bogenlinie, *f.* 4. linia som går i omkrets.
Bogenschuß*, *m.* 1. bågskott; skott i en båge.
Bogenschütze, *m.* 4. bågskytt.
Bogenweise, *adv.* som en båge; arktals.
Bogig, Bogenförmig, *adj.* båglik, bågformig.
Bohle, *f.* 4. planka, halfbottenbräde.
Bohne, *f.* 4. böna; tursk böna.
Bohnen, *v. a.* bona, polera med vax.
Bohnenstange, *f.* 4. språte, käpp, ris att risa bönor.
Böhnhase. Se Pfuscher.

Bohnlappen, *m.* 3. lapp att gnida el. bona med.
Bohren, *v. a.* borra; trepanera; in den Grund —, skjuta i sank.
Bohren, *n.* 3. Bohrung, *f.* 4. borrande.
Bohrer, *m.* 3. borr; svickborr, jordborr; spikborr; nafvare.
Bohrloch*, *n.* 2. borrhål, nafvarhål.
Bolle, *f.* 4. lök, blomsterlök.
Böller, *m.* 3. ask, dosa; låda.
Bollig, Bollicht, *adj.* lökaktig.
Bollwerk, *n.* 1. bastion.
Bolus, *m.* bolus, en lera.
Bolzen, *m.* 3. pil, nagel, spik, plugg; bult; lod (i strykjern); die Bolzen verschießen, die ein anderer gedrehet hat, utföra det som en annan har anlagt; alles zu — drehen, uttyda allt till det värsta.
Bombarde, *f.* 4. ett slags grof brummande stämma i orgverk.
Bombardier, *m.* 1. bombkastare.
Bombardiren, *v. a.* bombardera.
Bombardirgaliote, bombardergalliott, bomkus.
Bombardirung, *f.* 4. bombardering.
Bombast, *m.* 1. bombast, ordprål, högtrafvande styl.
Bombe, *f.* 4. bomb.
Boot, *n.* 1. (med och utan Vokal-förändring), båt; julle, liten båt eller slup; skeppsbåt, julle.
Bootshaken, *m.* 3. båtshake.
Bootsknecht, *m.* 1. matros, båtsman.
Bootsleute, *pl.* sjöfolk, båtsmän.
Bootsmann*, *m.* 2 högbåtsman.

Borax, *m.* 1. borax, ett jordsalt.
Bord, *m.* 1. brädd, kant; skeppbord; an — legen, lägga om bord; über — gehen (fig.), gå öfver ända.
Borde, *f.* 4. bord, bräm, list.
Bordell, *n.* 1. horhus.
Bordenwirker, *m.* 3. snörmakare.
Bordiren, *v. a.* bordera, sätta bräm på, galonnera, schamrera.
Bordirung, *f.* 4. bordering &c.
Borg, *m.* 1. kredit; lån.
Borgen, *v. a.* borga, taga på kredit; låna; lange geborgt, ist nicht geschenkt, hvad som är gömdt, är icke glömdt.
Borke, *f.* 4. bark, näfver.
Born, *m.* 1. brunn; källa.
Borragen, *m.* 3. Borretsch, *m.* 1. stofferblomma.
Börse, *f.* 4. penningpung, börs; köpmansbörs.
Borst, *m.* 1. spricka, remna, springa, refva.
Borstbesen, *m.* 3. borste.
Borste, *f.* 4. borst.
sich Borsten, *v. r.* resa el. borsta sig.
Borstenbinder, *m.* 3. borstbindare.
Borstig, *adj.* borstig; styfhårig, ruggig.
Borstpinsel, *m.* 3. pensel.
Borstwisch, *m.* 1. damborste, viska.
Borte. Se Borde.
Bösartig, *adj.* ondskefull, elak, illsk, illsint, skadlig; ond, elak.
Bösartigkeit, *f.* 4. illska, arghet, elakhet, illvilja, okynne; skadlighet, giftighet.
Böschung, *f.* 4 aftagande i tjocklek uppåt, lutning, slutning, (af en mur o. d.).
Böse, *adj.* ond, elak, lastbar; förtretlig, förarglig, plågsam, högst besvärlig; förtretad, uppretad. —, *adv.* illa; argt, illskt, af ondska; der — Feind, hin onde; das — Wesen, fallansjukan.
Böse, *n.* böjes som *adj.* ondt, det onda.
Böse, *m.* böjes som *adj.* hin onde.
Bösewicht, *m.* 1. bof, skurk, elak menniska.
Boshaft, *adj.* ondskefull, illsk, illskfull, lastbar, elak.
Boshaftigkeit. Se Bosheit.
Bosheit, *f.* 4. ondska, illska; arghet, elakhet, illvilja, okynne.
Bosheitssünde, *f.* 4. uppsåtlig synd.
Böslich, *adv.* illskt, argt, af ondt uppsåt.
Bossel, *m.* 3. Boßkugel, *f.* 4. klot.
Boßeln, *v. n.* h. kägla.
Bossiren, *v. a.* göra upphöjdt arbete.
Botanik, *f* 4. botanik.
Botaniker, *m.* 3. botanist.
Botanisch, *adj.* botanisk.
Botanisiren, *v. n.* h. botanisera.
Bote, *m.* 4. budskap, bud, budbärare; ich fürchte immer, daß der hinkende — nach kommt, jag fruktar att något värre kommer efter.
Botenamt*, *n.* 2. -wesen, *n.* 3. budbärare-syssla, budbärare- eller forvangs-inrättning, -kontor.
Botenfrau, *f.* 4. budbärarinna
Botenlohn, *m.* 1. budbärar[illegible]

Both, *m.* 1. bud (på en vara).
Botmäßigkeit, *f.* 4. herradöme, välde, öfvervälde; domsaga.
Botschaft, *f.* 4. budskap; tidning, underrättelse; ambassad.
Botschafter, *m.* 3. ambassadör.
Böttcher, *m.* 3. tunnbindare.
Bottich, *m.* 1. kar, så.
Bottlerey, *f.* 4. förrådsrum el. skafferi uti skepp.
Boy, *m.* boj, fris (ett tyg).
Brach, *adv.* i linda, i träde.
Brachacker*, *m.* 3. -feld, *n.* 2. Brache, *f.* 4. träde, linda, trädesåker.
Brachen, *v. a.* träda.
Brachmonat, *m.* 1. Junii månad.
Brachzeit, *f.* 4. tiden när åkern trädes.
Brachsen, *m.* 3. (fisk) braxen.
Brachvogel*, *n.* 3. åkerhöns.
Brack, *m.* 1. afskrap, utskott; qvarlefvor af ett skepp.
Brake. Se Breche.
Brämse. Se Bremse.
Brand, *m.* 1. brand; eldsvåda; brand, eldbrand; halmfackla, halmbloss; bränning (af kalk, tegel o. d.); rost; sot; frätande ondt; der kalte —, kallbrand; auf den — betteln, tigga brandstod; in vollem Brande stehen, stå i full låga.
Brandbettler, *m.* 3. en som tigger brandstod.
Brandblase, *f.* 4. brännblåsa, brännblemma.
Brandcasse, *f.* 4. brandkassa.
Brander*, *m.* 3. Brandschiff, *n.* 1. brännare, brännareskepp.
Brandflecken, *m.* 3. brandfläck, hettfläck.
Brandfuchs*, *m.* 1. mörk fuchs.
Brandicht, *adj.* som luktar el. smakar brändt; rostig; sotig.
Brandlattich. Se Huflattich.
Brandmaal, *n.* 1. brännmärke.
Brandmaalen, Brandmarken, *v. a.* brännmärka.
Brandmauer, *f.* 4. brandmur.
Brandopfer, *n.* 3. brännoffer.
Brandschaden*, *m.* 3. skada förorsakad genom eldsvåda; brännsår.
Brandschatzen, *v. a.* brandskatta.
Brandschatzung, *f.* 4. brandskattning.
Brandsohle, *f.* 4. bindsåla, innansåla.
Brandstätte, *f.* 4. ställe efter ett afbrändt hus &c.
Brandstein. Se Ziegelstein.
Brandsteuer, *f.* 4. brandstod.
Brandung, *f.* 4. brant strand; bränningar; blindskär; klippa, skär.
Branntwein, *m.* 1. bränvin.
Branntweinsblase, *f.* 4. bränvinspanna.
Branntweinsbrenner, *m.* 3. brännvinsbrännare.
Branntweinsbrennerey, *f.* bränvinsbränneri.
Branntweinshaus*, *n.* 2. krog.
Branntweinsschenk, *m.* 1. krögare bränvinssäljare (i läger &c.).
Branntweinsschenke, *f.* 4. krog.
Brante, Branke. Se Klaue.
Brasilienholz, *n.* 2. brasilieträ.
Bratbock*, *m.* 1. ställning för stek spett.

Braten, *v. a.* och *n.* h. och s. steka; halstra.
Braten, *n.* 3. Bratung, *f.* 4. stekande; halstrande.
Braten, *m.* 3. stek; biffstek; er hat den — schon gerochen, han har redan fått väder deraf.
Bratenbrühe, *f.* 4. steksås.
Bratenwender, *m.* 3. stekvändare.
Bratmaschine, *f.* 4. maschin att steka många stekar på en gång.
Bratofen*, *m.* 3. stekugn.
Bratpfanne, *f.* 4. stekpanna.
Bratröhre, *f.* 4. uppvärmningsugn.
Bratsche, *f.* 4. Bratschist, *m.* 4. altfiol.
Bratspieß, *m.* 1. stekspett.
Bratung. Se Braten, *n.*
Bratwurst*, *f.* 1. stekt korf; kurze Gebete und lange Bratwürste haben die Bauern gerne, bönderne tycka om korta predikningar och långa gästabud.
Braubottich, *m.* 1. =kessel, *m.* 3. bryggpanna el. kittel.
Brauch. Se Gebrauch.
Brauchbar, *adj.* brukbar, nyttig.
Brauchbarkeit, *f.* 4. brukbarhet, gagn,
Brauchen, *v. a.* bruka; nyttja, använda. —, *v. n.* h. behöfva.
Bräuchlich. Se Gebräuchlich.
Brauen, *v. a.* brygga.
Brauen, *n.* 3. bryggning.
Brauer, *m.* 3. bryggare.
Brauerey, *f.* 4. bryggeri.
Brauerschaft, *f.* 4. Brauerzunft*, *f.* 1. bryggarembete.
Braugerechtigkeit, *f.* 4. bryggarrättighet.
Brauhaus*, *n.* 2. Brauhof*, *m.* 1. brygghus, bryggeri.
Braun, *adj.* brun.
Braunbier, *n.* 1. brunt, rödt dricka.
Braune, *f.* 4. brunhet, brun färg; strypsjuka.
Bräunen, *v. a.* och *n.* s. göra brun, brunmåla; brunsteka, bryna; blifva brun.
Braunfisch, *m.* 1. tumlare.
Braungelb, *adj.* gulbrun.
Braunkohl, *m.* 1. brunkol.
Bräunlich, *adj.* brunaktig; brungul.
Braus, t. e. im Sause und Brause leben, lefva i sus och dus, fråssa.
Brausche, *f.* 4. bula; tufva; knöl.
Brause, *f.* 4. jäsning; knapp, kupa på en sprutkanna.
Brausen, *v. n.* h. brusa, susa; prusta; koka; jäsa; förorsaka jäsning.
Brausen, *n.* 3. brusande, susande; kokande; jäsande.
Brausend, *adj.* brusande, susande; kokande; jäsande; häftig, oregerlig.
Brausethon, *m.* 1. jäsjord.
Braut*, *f.* 1. brud; fästmö; die Braut, um die getanzt wird, saken hvarom tvistas.
Brautbett, *n.* 1. och 6. brudsäng.

Bräutigam, *m.* 1. brudgumme; fästman.
Brautkleid, *n.* 2. brudklädning.
Brautkranz*, *m.* 1. brudkrona el. krans.
Brautmesse, *f.* 4. brudmessa.
Brautring, *m.* 1. brudring, vigningsring.
Brautschatz*, *m.* 1. brudskatt, hemföljd, hemgift.
Brav, *adj.* brav; ärlig, redlig; käck, tapper.
Breche, *f.* 4. bråka; (bräcka på en mur), Se Bresche.
Brecheisen, *n.* 3. jernstör; bräckstör.
Brechen, *v. a. ir.* bryta, bräcka; krossa; bråka (hampa, lin); plocka, afplocka; vika, böja; spy, kasta upp; Noth bricht Eisen, nöden har ingen lag; einem den Muth —, nedslå ens mod; er hat nichts zu beißen oder zu brechen, han har ingen ting att lefva af; eine Lanze mit einem — spänna bälte med en; —, *v. n. ir.* s. och h. bryta sig, brytas; gå af, brista; gifva öfver, spy; bryta (på ett språk &c.); Glück und Glas, wie bald zerbricht das, lycka och glas gå snart i kras; ein Handelshaus ist gebrochen, ett handelshus har gjort bankrutt; die Kälte hat sich gebrochen, kölden har slagit sig.
Brechmittel, Brechpulver, *n.* 3. kräkmedel, kräkpulfver.
Brechzeug, *n.* 1. jernredskap att bryta med.
Brei. Se Brey.
Breit, *adj.* bred; vid; sich — machen, göra sig stor.
Breite, *f.* 4. bredd; våd; latitud.
Breiten, *v. a.* utbreda, utveckla; platta; sich breiten, brösta sig, kråma sig.
Breitmuschel, Se Gienmuschel.
Breitschulterig, *adj.* axelbred.
Bremse, *f.* 4. broms; bröms eller kapson.
Bremsen, *v. a.* påsätta näsklämma el. kapson.
Brennbar, *adj.* brännbar, eldfängd.
Brennbarkeit, *f.* 4. brännbarhet, eldfängdhet.
Brenneisen, *n.* 3. hårtång; hett jern, jern hvarmed brottslingar brännmärkas.
Brennen, *v. a. ir.* bränna; sätta i låga; brännmärka. —, *v. n. ir.* h. bränna, (som nesslor); brinna; von der Sonne gebrannt seyn, vara solbränd; das Geheimniß brennt ihm auf der Seele, det oroar honom att han ej får uppenbara denna hemlighet; sich immer weiß zu — wissen, alltid veta att urskulda sig, att göra sig fri och oskyldig.
Brennen, *n.* 3. bränning.
Brennend, *adj.* brännande, brinnande; ifrig, häftig.
Brennglas*, *n.* 2. bränglas, solglas.
Brennholz, *n.* 2. bränsle, ved.

Brennessel, *f.* 4. nessla; brännessla.
Brennöhl, *n.* 1. rofolja.
Brennpunkt, *m.* 1. brännpunkt.
Brennspiegel, *m.* 3. brännspegel.
Bresche, *f.* 4. bräcka (på en mur &c.)
Bret, *n.* 2. bräde, planka; hylla, bräde i en hylla; bricka; einen Stein bey jemand im Brete haben, stå i ynnest hos någon; hoch ans Bret kommen, komma till hög ära, i stort anseende.
Bretern, *adj.* af bräder el. plankor.
Bretnagel*, *m.* 3. trädspik, tre tums spik.
Bretschneider, *m.* 3. brädsågare.
Bretspiel, *n.* 1. brädspel.
Bretstein, *m.* 1. bricka i dam- eller brädspel.
Breve, *n.* 3. påfligt bref.
Brevier, *n.* 1. breviarium, kyrkohandbok.
Brey, *m.* 1. gröt; välling; er hat den ganzen — verschüttet, han har förderfvat alltsammans; viele Köche versalzen den —, ju flera kockar, ju sämre soppa.
Breyhahn. Se Broihahn.
Brezel *f.* 1. kringla o. d. som krasar under tänderna.
Bricke, *f.* 4. hafsnejonöga; bricka.
Brief, *m.* 1. bref; sändebref; skrifvelse; epistel.
Briefbote, *m.* 4. brefbärare.
Briefbuch*, *n.* 2. brefbok, bref-kopi-bok.
Briefchen, *n.* 3. litet bref, biljet.
Briefgeld, *n.* 2. porto, *n. indekl.* postpenningar, postporto.
Briefpapier, *n.* 1. papper till bref.
Briefschaften, *pl.* papper, dokumenter, handlingar, skrifter.
Briefsteller, *m.* brefställare.
Briefstyl, *m.* 1. brefstyl.
Brieftasche, *f.* 4. brefväska; taskbok, plånbok.
Briefträger, *m.* 3. brefbärare.
Briefwechsel, *m.* 3. brefvexling, korrespondans.
Brillant, *m.* 4. briljant, slipad demant.
Brille, *f.* 4. glasögon; synglas, perspektiv, einem Brillen verkaufen, bedraga en.
Bringen, *v. a. ir.* medföra, tillföra, bära fram; föra med sig; föra, leda, ledsaga; bringa, förorsaka; ein Opfer —, offra, hembära ett offer; zur Welt —, framföda till verlden; an sich —, lägga under sig; Frucht —, bära frukt; Volk auf die Beine —, värfva krigsfolk; in Bewegung —, sätta i rörelse; in Erfahrung —, få kunskap om; unter seine Gewalt —, lägga under sig; underkufva; aus dem Concept —, förvilla; außer Fassung —, sätta utom sig, göra bestört; einen wieder auf die Beine —, hjelpa en, att han kommer sig före igen; Leute an einander —, sätta oenighet emellan folk; Streitende aus einander —, skilja de

slås; mit sich —, föra med sig; fordra; den Sieg davon —, behålla segern; einen um sein Geld —, vålla att någon förlorar sina penningar; es weit —, gå långt; hinna långt; etwas unter die Leute —, utsprida något ibland folk; ich kann es nicht über mein Herz —, jag näns ej göra det; mitt samvete vill ej tillåta mig att göra det; es ist nichts in ihn zu —, han begriper, lär intet; an den Mann —, gifta bort; sälja.

Brocat, *m.* 1. brokad.

Bröckeln, *v. a.* söndersmula.

Brocken, *m.* 3. bit; smula.

Brocken, *v. a.* bryta sönder i små bitar, smula.

Bröcklig, *adj.* som låter smula sig; lös, lucker.

Brodem, Broden, *m.* 3. dunst, ånga.

Broihahn, *m.* 1. ett slags hvitt dricka.

Brombeere, *f.* 4. björnbär.

Brombeerstrauch*, *m.* 1. björnbärsbuske.

Bronze, *f.* bronz, malm.

Bronziren, *v. a.* bronzera.

Brosame, *f.* 4. smula, brödsmula.

Bröschen, *n.* 3. en körtel i framdelen på kalfvar.

Brot, *m.* 1. bröd; underhåll, föda; vom Brote helfen, taga lifvet af en; sein — mit Sünden verdienen, hafva sitt underhåll oförtjent; das muß ich alle Tage auf dem Brote essen, det får jag äta upp hvar dag; dessen — ich esse, dessen Lied singe ich, den jag äter med, den håller jag äfven med.

Brotbank*, *f.* 1. bagarbod.

Brotbrey, *m.* 1. ≈suppe, *f.* 4. soppa med rifvet bröd, brödsoppa.

Brotkorb*, *m.* 1. brödkorg; einem den — höher hängen, minska brödet för en.

Brotkrume, *f.* 4. malle i bröd.

Brotlos, *adj.* brödlös, utan föda; onyttig, ej lönande.

Brotrinde, *f.* 4. brödskorpa.

Brotsack*, *m.* 1. brödsäck, matsäck.

Brotscharren. Se Brotbank.

Brotschrank*, *m.* 1. brödskåp, brödhylla.

Brottorte, *f.* 4. brödtårta.

Brotwasser, *n.* 3. brödvatten.

Bruch*, *m.* 1. brott, brytning, brott, brutit ställe; spricka, springa, remna; veck; bråck (kirurg); bråk, (räken.); oenighet.

Bruch*, *n.* och *m.* 2. myra, träsk, kärr.

Bruchband*, *n.* 2. bråckband.

Brüchig, *adj.* som är brutit el. har veck; bräcklig, skör.

Bruchkraut*, *n.* 2. brackört, tarmloppsgräs.

Bruchsilber, *n.* 3. silfverspink.

Bruchstein, *m.* 1. sort byggningssten, huggen sten.

Bruchstück, *n.* 1. afbrutit stycke, stump; fragment (af en skrift).

Brücke, *f.* 4. brygga, bro; eine —

schlagen, lägga en bro; eine — abwerfen, nedrifva en bro; dem Feinde eine goldene — bauen, ej hindra fiendens flykt; einem die — treten, försvara, skydda någon.
Brückenbogen*, *m.* 3. brohvalf.
Brückenkopf*, *m.* 1. =schanze, *f.* 4. brofäste, broskans.
Brückenlehne, *f.* 4. ledstång på en bro.
Brückenzoll, *m.* 1. =geld, *n.* 2. bropenningar.
Brückenzolleinnehmer, *m.* 3. tullnär vid en bro.
Brudel, *m.* 3. ånga; bubbla, blüddra.
Brudeln, *v. n.* h. uppsjuda, koka, svalla, kasta bubblor, vara i jäsning.
Bruder*, *m.* 3. broder.
Bruderkind, *n.* 2. broderbarn, syskonbarn.
Brüderlich, *adj.* broderlig.
Bruderliebe, *f.* 4. broderlig kärlek.
Brudermörder, *m.* brodermördare.
Brüderschaft, *f.* 4. broderskap, broderlighet; andeligt ordenssällskap; brorskål.
Brudersohn*, *m.* 1. brorson.
Brudertochter*, *f.* 3. brorsdotter.
Bruderweib, *n.* 2. svägerska.
Brühe, *f.* 4. sås; soppa; saft, spad; det tunna.
Brühen, *v. a.* skålla, doppa el. skölja i hett vatten, slå hett vatten på.
Brühen, *n.* 3. skållande.
Brühfutter, *n.* 3. sörpa.
Brühheiß, Brühwarm, *adj.* sjudhet.
Brünäpfchen, *n.* 3. sässkål.
Brüllen, *v. n.* h. ryta; råma, vråla, böla.
Brüllen, *n.* 3. rytande; vrålande &c.
Brüllochs. Se Brummochs.
Brummbaß, *m.* 1. brummande basstämma.
Brummeisen, *n.* 3. mungiga.
Brummen, *v. n.* h. knorra, mumla, knota; brumma, surra, mumla.
Brummen, *m.* 3. knot; brummande, sorl, surr, mummel, öronsusning.
Brummkreisel, *m.* 3. pisksnurra.
Brummochs, *m.* 4. tjur.
Brummvogel. Se Colibrit.
Brunelle, *f.* 4. brunell, (sort plommon).
Brunft, *f.* brunst.
Brunften, *v. n.* h. vara i brunst.
Brunnen, *m.* 3. brunn; källa; meine Hoffnung ist in den — gefallen, mitt hopp har slagit felt; Wasser in den — tragen, bära vatten i ån, göra fåfängt arbete.
Brunnenkraut*, *n.* 2. stenmossa.
Brunnenmeister, *m.* 3. brunnsmästare.
Brunnenschwengel, *m.* 3. pumpsvängel, brunssvängel.
Brunnenwasser, *n.* 3. brunnsvatten, källvatten.
Brunst, *f.* häftig, otyglad kärlek; brunst, brånad.

Brünstig, *adj.* brinnande, häftig, intagen af en tygellös passion; i brunst.
Brunstzeit, *f.* 4. brånad, löpetid.
Brunzen. Se Harnen.
Brust*, *f.* 1. bröst; bringa (på kreatur).
Brustbein, *n.* 1. bröstben.
Brustbild, *n.* 2. bröstbild.
Brüstchen, *n.* 3. ett slags tröja att hålla kroppen stadig.
Brustdrüse, *f.* 4. bröstkrös, bress; körtel i framdelen på kalfvar.
sich Brüsten, *v. r.* brösta sig, kråma sig.
Brustfell, *n.* 1. diafragma, en muskel emellan bröstet och underlifvet.
Brustfieber, *n.* 3. bröstfeber.
Brustgeschwür, *n.* 1. bröstsvulst, bröstböld.
Brusthöhle, *f.* 4. bröstets ihålighet.
Brustkrankheit, *f.* 4. bröstsjukdom, bröstverk.
Brustkügelchen, *n.* 3. bröstkaka.
Brustlattich, *m.* 1. lungört.
Brustlatz, *m.* 1. lifstycke; tröja; vest.
Brustlehne, Brustmauer, *f.* 4. bröststöd, bröstmur, bröstvärn; bröstkarm.
Brustriemen, *m.* 3. bröstrem.
Bruststück, *n.* 1. bröstycke, bringstycke; bröstharnesk, bröstbild.
Brustthee, *m.* bröstthée.
Brüstung, *f.* 4. bröstvärn; låg mur, galler el. ledstång på sidorna af broar.
Brustwarze, *f.* 4. bröstvårta.
Brustwassersucht, *f.* 4. bröstvattsot.
Brustwehr, *f.* 4. bröstvärn.
Brustwurzel, *f.* 4. angelikarot.
Brut, *f.* 4. liggning på ägg; kull af ägg el. ungar, yngel, afföda; småfisk; yngel af insekter; skott af en blomsterlök.
Brüten, *v. a.* och *n.* h. ligga på ägg, kläcka ut ungar; ein Unglück —, ej hafva något godt i sinne; hierunter brütet ein Betrug, härunder ligger ett bedrägeri förborgadt.
Brüten, *n.* 3. kläckning.
Brüthenne, *f.* 4 ligghöna.
Brütig, t. e. Ey, legadt ägg.
Brützeit, *f.* 4. liggetid.
Bube, *m.* 4. gosse, pojke; tjufpojke, skalk; skälm; kneckt (i kortspel).
Buben, *v. n.* h. lefva liderligt, göra bofstrek.
Bubenstreich, *m.* 1. pojkaktighet, skälmstycke.
Bubenstück, *n.* 1. Büberey, *f.* 4. bofstycke, skälmstycke.
Bübisch, *adj.* skälmsk, skälmaktig, skalkaktig.
Buch*, (u långt) *n.* 2. bok.
Buchbinder, *m.* 3. bokbindare.
Buchdrucker, *m.* 3. boktryckare.
Buchdruckerey, *f.* 4. boktryckeri.

Buchdruckerkunst*, *f.* 1. boktryckar-konst.
Buchdruckerstock*, *m.* 1. vignett.
Buche, *f.* 4. bok, bokträd.
Bucheichel, Buchecker, *f.* 4. bokollon.
Büchelchen, *n.* 3. liten bok.
Buchen, *adj.* af bokträ.
Bücheraufseher, *m.* 3. bibliotekarie.
Bücherbret, *n.* 2. bokhylla, bräde i en bokhylla.
Büchergestell, *n.* 1. bokhylla.
Büchersammlung, *f.* boksamling.
Büchersaal. Se Bibliothek.
Bücherschrank*, *m.* 1. bokskåp.
Bücherverleiher, *m.* 3. bokutlånare.
Bücherwurm*, *m.* 2. bokmask, bok-mal.
Buchfink, *m.* 4. bofink.
Buchhalten, *n.* 3. Buchhaltung, *f.* 4. bokhålleri, bokföring.
Buchhalter, *m.* 3. bokhållare.
Buchhalterey, *f.* 4. bokhålleri; kon-tor.
Buchhandel, *m.* 3. Buchhandlung, *f.* 4. bokhandel.
Buchhändler, *m.* 3. bokhandlare.
Buchladen*, *m.* 3. boklåda.
Buchmast, *f.* bokollon.
Buchnuß. Se Bucheichel.
Buchsbaum*, (u kort) *m.* 1. buxbom.
Buchsbäumen, *adj.* af buxbom.
Büchse, *f.* 4. dosa, låda; bössa; in die — blasen müssen, betala böter, lida för sina begångna fel; eine gezogene —, en reffelbössa.
Büchsenkugel, *f.* 4. bösskula.
Büchsenlauf*, *m.* 1. bösspipa.
Büchsenmacher, *m.* 3. böss-smed.
Büchsenschäfter, *m.* 3. böss-stockma-kare.
Büchsenschuß*, *m.* 1. böss-skott.
Büchsenschütze, *m.* 4. skytt.
Buchstab, *m.* 5. bokstaf.
Buchstabiren, *v. a.* stafva.
Buchstäblich, *adj.* bokstaflig.
Bucht, *f.* 4. bugt, vik, baj; täppa.
Buchweitzen, *m.* 3. bohvete.
Buckel, *m.* 3. puckel, knöl, utväxt; rygg; buckla.
Buckelig, Bucklig, *adj.* puckelryggig; krökt.
sich Bücken, *v. r.* buga el. bucka sig.
Bücken, *n.* 3. Bückling, *m.* 1. bug-ning, nigning, kompliment.
Bückling, *m.* 1. böckling, rökt sill.
Bude, *f.* 4. bod; skrubb; marknads-stånd.
Budel. Se Pudel.
Büffel, *m.* 3. Büffelochs, *m.* 4. buf-fel, buffeloxe.
Buffelskopf*, *m.* 1. tjurhufvud.
Büffeln, *v. n.* h. göra groft och svårt arbete.
Bug, *m.* 1. böjning, krökning; veck, knäveck, has; bog, bog-blad (på kreatur).
Bügel, *m.* 3. stigbygel; stråke; skalm.
Bügeleisen, *n.* 3. strykjern; persjern.
Bügeln, *v. a.* persa, stryka.
Bügelriemen, *m.* 3. stigbygelrem, stigläder.
Buglahm, *adj.* bogad, lam i bogen.
Bugsiren, *v. a.* bogsera, föra i släp-täg.

Bugspriet, *n.* 1. bogspröt.
Buhle, *m.* och *f.* 4. som öfvar älskog.
Buhlen, *v. n.* h. kurtisera för, smickra; drifva älskog; um etwas —, eftersträfva; fika efter något.
Buhler, *m.* 3. älskare, kurtisör; horkarl.
Buhlerey, Buhlschaft, *f.* 4. frieri; kärlekshandel; horeri.
Buhlerinn, Buhlschwester, *f.* 4. kokett, behagsjuk flicka.
Buhlerisch, *adj.* kokett, behagsjuk och flygtig, lättsinnig i kärlek.
Bühne, *f.* 4. tribun, talmansstol; ställning; theater, skådeplats; vindsrum, kaj.
Bulle, *f.* 4. bulla, påfligt bref.
Bulle, Bullochs, *m.* 4. tjur.
Bullenbeißer, *m.* 3. dogg, ett slags hundar.
Bullenkalb. Se Ochsenkalb.
Bund*, *m.* 1. band; turban; gördel, bälte; förbund, allians, förening.
Bund*, *n.* 1. bunt, knippa, knyte; packa, bylte, paket.
Bundbrüchig, *adj.* som bryter förbund.
Bündel, *n.* 3. liten bunt, knippa &c.
Bundesgenoß, *m.* 4. bundsförvant.
Bundeslade, *f.* 4. förbundsens ark.
Bündig, *adj.* kraftig; bindande, fulltygande.
Bündniß, *n.* 1. förbund, allians.
Bunt, *adj.* mångfärgad, brokig; es geht — in der Welt her, det går underligt till i verlden; etwas zu — machen, göra något för groft.
Buntfarbig. Se Buntscheckig.
Buntfutterer. Se Kürschner.
Buntscheckig, *adj.* spräcklig, brokig.
Buntstreifig, *adj.* randig.
Buntwerk, *n.* 1. foderverk, pelsverk.
Bunzen, *m.* 3. puns, stamp, stämpel.
Bürde, *f.* 4. börda, last, tyngd.
Burg, *f.* 4. borg, slott, fäste.
Bürge, *m.* 4. borgen, löftesman; hemulsman.
Bürgen, *v. n.* h. gå i borgen, kavera; svara för.
Bürger, *m.* 3. borgare.
Bürgerkrieg, *m.* 1. inbördes krig.
Bürgerlich, *adj.* borgerlig, ofrälse.
Bürgerlicher, *m.* Bürgerliche, *f.* böjes som *adj.* ofrälse, ofrälse person.
Bürgermeister, *m.* 3. borgmästare.
Bürgerrecht, *n.* 1. borgarrätt, burskap; infödingsrätt, naturalisering.
Bürgerschaft, *f.* 4. borgerskap, borgarstånd.
Bürgersinn, *m.* 1. -tugend, *f.* 4. medborgerlighet.
Burggraf, *m.* 4. burggrefve.
Burggräfinn, *f.* 4. burggrefvinna.
Burggrafschaft, *f.* 4. burggrefskap.
Bürgschaft, *f.* 4. borgen, kaution; hemul.
Burgunder, *m.* 3. burgunder-vin.
Burgvogt*, *m.* 1. kastellan, slottsherre el. fogde.

Burgvogtey, *f.* 4. kastellani, slottsfogde-syssla el. boställe.
Burgwarte, *f.* 4. vakttorn, vakthus på ett högt ställe.
Bursch, *m.* 4. gosse, yngling; kamrat; student; betjent; lärgosse.
Bürschen, *v. n.* h. gå på jagt med bössa; skjuta.
Bürschrohr*, *n.* 1. reffelbössa.
Bürste, *f.* 4. borste, skoborste;
Bürsten, *v. a.* borsta,
Bürstenbinder, *m.* 3. borstbindare.
Bürzel, *m.* 3. gump (på foglar); stuss.
Burzelbaum*, *m.* 1. kullbytta; einen — schießen, stupa kullbytta.
Burzelhuhn*, *n.* 2. gumphöns.
Burzelkraut. Se Portulak.
Burzeln, *v. n.* s. falla hufvudstupa, tumla öfveränd a, stupa kullbytta.
Busch*, *m.* 1. buske; lund; bocage; buskväxt, buskträd; tofs, buske, ruska, vippa, knippa; plym.
Büschel, *m.* 3. tofs, ruska, vippa, knippa, qvast, klase; lägg (på hästar); bunt, knippa.
Buschholz*, *n.* 2. småskog, buskar.
Buschig, **Buschicht**, *adj.* buskaktig, full af buskar.
Buschklepper, *m* 3. buskkrypare, skogsröfvare.
Buschwerk, *n.* 1. småskog, buskar.
Busen, *m.* 3. barm; bröst; hjerta; hafsvik; in seinen eigenen — greifen, gå till sig sjelf.
Busenfreund, *m.* 1. förtrolig, intim vän.
Busensünde, *f.* 4. hemsynd.
Busenstreifen, *m.* 3. halskrås på skjortor; halsremsa.
Buße, *f.* 4. (u långt) syndabot; ånger; plikt, böter; — thun, göra bot och bättring.
Büßen, *v. a.* försona (brott o. d.); seine Lust —, uppfylla, tillfredsställa sina begär. —, *v. n.* h. für etwas —, lida straff för något; plikta för el. betala något.
Büßen, *n.* 3. **Büßung**, *f.* 4. försoning; uppfyllande &c.
Bußfertig, *adj.* botfärdig.
Bußfertigkeit, *f.* 4. botfärdighet.
Bußgebet, *n.* 1. syndabekännelse.
Bußgedanken, *pl.* bättringstankar.
Bußkampf*, *m.* 1. innerlig ånger öfver sina synder.
Bußlied, *n.* 2. botsång.
Bußpsalm, *m.* 6. botpsalm.
Bußtag, *m.* 1. bot- och bättringsdag, böndag.
Büßung, *f.* 4. försoning, försoningsoffer.
Büste, *f.* 4. bröstbild.
Butt, *adj.* plump, grof.
Butte, *f.* 4. bytta, korg att bära på ryggen.
Butte el. **Bütte**, *f.* 4. flundra.
Bütte, *f.* 4. kar, så, balja; droppfat.
Büttel, *m.* 3. stadsvakt, polisbetjent; fångvaktare; bödel.
Büttelen, *f.* 4. fängelse,

Buttenträger, *m.* 3. en som bär en korg på ryggen.
Butter, *f.* 4. smör; wie — an der Sonne bestehen, gå illa ifrån en sak, stå med skam.
Butterbämme. Se Butterbrot.
Butterbirn, *f.* 4. smörpäron.
Butterblume, *f.* 4. skallnacke, ringblomma.
Butterbohrer, *m.* 3. smörprofvare.
Butterbrezel, *f.* 4. smörkringla.
Butterbrot, *n.* 1. =bämme, =schnitte, *f.* 4. smörgås.
Butterbrühe, *f.* 4. smörsås.
Butterbüchse, *f.* 4. smörask; smörburk.
Butterfaß*, *n.* 2. smörtjärna; smörtunna.
Butterfliege. Se Buttervogel.
Butterhändler, *m.* 3. smörhandlare.
Butterfrau, *f.* 4. smörhandlerska.
Buttergebackenes, *n.* böjes som *adj.* smörbakelse.
Buttermann*, *m.* 2. smörhandlare.
Butterhose, *f.* 4. smörtina, smörbytta.
Butterricht, *adj.* smöraktig.
Buttermilch, *f.* 4. tjärnmjölk.
Buttern, *v. a.* och *n.* h. tjärna el. kärna smör.
Butterstecher, *m.* 3. smörstickare, smörprofvare.
Butterstößel, *m.* 3. stång i en smörkärna.
Butterstriezel, *m.* 3. (ett slags smörbakelse) strufvor; äfven en aflång smörklump.
Buttervogel*, *m.* 3. fjäril.
Büttner. Se Böttcher.
Butzkopf*, *m.* 1. (ett slags hvalfisk) nordkapare.
Buxbaum. Se Buchsbaum.
Byrol. Se Goldammer.

C.

*) Cabale, *f.* 4. kabal, intrig, stämpling.
Cabbala, *f.* (hos judarne) kabbala.
Cabalenmacher, *m.* 3. en som kabalerar, krånglare.
Cabinett, *n.* 1. kabinett.
Cacao, *m.* Cacaobohne, *f.* 4. cacao, cacaoböna.
Cacaobaum*, *m.* 1. cacaoträd.
Cadenz, *f.* 4. kadans; takt; slutfall.
Cadett, *m.* 4. kadett.
Caduk, *adj.* hemfallande; som är i lägervall el. förlorad.
Caftan, *m.* 1. kaftan.
Calecuter, *m.* 3. Calecutscher Hahn*, *m.* 1. kalkon, kalkontupp. — Henne, kalkonhöna.
Caliber, *m.* 3. kaliber, vidd, rymd, storlek.
Camerad, *m.* 4. kamrat.

*) *Hvad som icke står under C. sökes under K.*

Cameralist, *m.* 4. kameralist.
Cameralwesen, *n.* 3. kammarverk, dretselverk.
Cameralwissenschaft, *f.* 4. kameral-vettenskap.
Campher, *m.* 3. kamfert.
Campherkraut*, *n.* 2. åbrodd.
Campiren, *v. n.* h. kampera; slå läger.
Canal*, *m.* 1. kanal, vatturänna, strömfåra, vattudrag, rännil, brunnsrör; medel, utväg.
Canapee, *n.* 6. kanapé; soffa.
Canarienhecke, *f.* 4. liggbur, häckbur.
Canariensect, *m.* 1. vin från Canarieöarne.
Canarienvogel*, *m.* 3. kanariefågel.
Canaster, *m.* 3. knaster, knastertobak.
Candelzucker, Candiszucker, *m.* 3. sockerkandi; der braune —, karamell.
Candidat, *m.* 4. kandidat.
Candiren, *v. a.* öfverdraga med socker.
Canel, *m.* 1. kanelbark.
Cannevaß, *m.* 1. kanfass.
Canon, *m.* 1. kanon, (sort bokstyl).
Canonicus, *m. pl.* i för -us, kanonikus, domherre.
Canonisch, *adj.* kanonisk.
Canonisiren, *v. a.* kanonisera, förklara för helgon.
Canonissinn, *f.* 4. stiftsfröken.
Cantate, *f.* 4. kantat.
Cantor, *m.* 6. kantor, kyrksångare.
Capellan, *m.* 1. kaplan.
Capelle, *f.* 4. kapell; kapell (att probera guld och silfver).
Capellmeister, *m.* 3. kapellmästare.
Caper, *m.* 3. Caperschiff, *n.* 1. kapare, kapare-fartyg.
Caperey, *f.* 4. kaperi.
Capern, *v. a.* borttaga, bortsnappa.
Capital . . ., hufvudsaklig, förnämst.
Capital, *n.* 1. hufvudstol, kapital.
Capital*, Capitäl, *n.* 2. kapitäl; krans.
Capitalist, *m.* 4. kapitalist.
Capitän, *m.* 1. kapten.
Capitel, *n.* 3. kapitel; domkapitel, ordenskapitel; einem das — lesen, göra någon förebråelser.
Capitilsherr, *m.* 4. domherre.
Capriole, *f.* 4. kapriol, luftsprång.
Capriolenmacher, *m.* 3. kapriolmakare, luftspringare.
Capuciner, *m.* 3. capucinermunk.
Caput, *adj.* kapott; ruinerad, förstörd.
Capuze, *f.* 4. munkkåpa.
Carabiner, *m.* 3. karbin.
Carabinier, *m.* 1. ryttare som för karbin.
Caraffine, *f.* 4. karafin.
Carbunkel, Carfunkel, *m.* 3. karbunkel (ädel sten).
Carcer, *n.* 3. fängelse, (i synnerhet vid akademier för studerande).
Cardamome, *f.* 4. kardemumma.
Cardinal*, *m.* 1. kardinal.
Cardinalshut*, *m.* 1. kardinalshatt el. mössa.
Cardinalswürde, *f.* 4. kardinalsvärdighet.

Carmeliter, *m.* karmelitermunk.
Carmesin, Carmesinroth, *adj.* karmosin, karmosinröd.
Carmesinfarbe, *f.* 4. kormosinfärg.
Carmin, *m.* 1. karmin.
Carneol, *m.* 1. karneol.
Carneval, *n.* 1. tiden ifrån trettondagen till fastlagen; då brukliga lustbarheter.
Carolin, *m.* 2. karolin (guldmynt).
Carotte, *f.* 4. karott.
Carpie, *f.* 4. linnskaf.
Carrete, *f.* 4. kärra, schäskärra.
Carricatur, *f.* 4. karrikatur.
Carriole, *f.* 4. Carriol, *n.* 1. karriol, ett slags schäs.
Carosell, *n.* 1. tornerspel, ringränning.
Carosse, *f.* 4. täckvagn.
Cartell, *n.* 1. utmaning, fejdebref; öfverenskommelse om fångars utvexling och rymmares utlefverering; fördrag om handelns obehindrade lopp.
Carthause, *f.* 4. Carthäuserkloster*, *n.* 3. kartusiankloster.
Carthäuser, *m.* 3. kartusianermunk.
Carthäusernelke, *f.* 4. borstneglika.
Casel, *f.* 4. messhake.
Casematte, *f.* 4. kasematt.
Caserne, *f.* 4. kasern.
Casse, *f.* 4. kassa; kassakista.
Cassenbestand*, *m.* 1. behåll; öfverskott.
Casserolle, *f.* 4. kastrull.
Casseroloch*, *n.* 2. uppvärmningsugn.
Cassirer, *m.* kassör.
Castell, *n.* 1. kastell; back och skans.
Castellan, *m.* 1. kastellan, slottsfogde.
Castellaney, *f.* 4. kastellani.
Castor, *m.* 6. kastor, bäfvare.
Castrat, *m.* 4. snöping.
Castriren, *v. a.* snöpa, vallacka, utskära.
Catasier, *n.* 3. skattläggningslista.
Caustisch, *adj.* frätande, bitande.
Cavalier, *m.* 1. kavaljer.
Cavaliermäßig, *adj.* artig, fri, otvungen, kavaljerisk.
Caviar, *m.* 1. kaviar.
Ceder, *f.* 4. Cederbaum*, *m.* 1. ceder, cederträd.
Censiren, *v. a.* granska, kriticera.
Censor, *m.* 6. censor; granskare, kritikus.
Censur, *f.* 4. censur; granskning.
Centifolie, *f.* 4. ros med hundra blad.
Centner, *m.* 3. centner.
Centnerlast, *f.* 4. en centners tyngd.
Centnerschwer, *adj.* af en centners tyngd.
Ceremonie, *f.* 4. ceremoni.
Ceremoniell, *n.* 1. ceremoniel.
Ceremonienbuch*, *n.* 2. ceremonialbok.
Ceremonienmeister, *m.* 3. ceremoniemästare.
Cervelatwurst. Se Hirnwurst.
Chalcedon, *m.* 4. Chalcedonier, *m.* 3. kalcedonier (sort fläckig agat).
Chaldäisch, *adj.* kaldeisk.
Chalotte. Se Schalotte.
Chamäleon, *n.* 1. kameleont.
Champagner, *m.* 3. champagnevin.
Chaos, *n.* *indekl.* kaos; villervalla.
Character, *m.* 1. karakter; tecken,

kännemärke; lynne; tittel, namn och heder.
Characterisiren, *v. a.* karakterisera.
Characteristik, *f.* 4. karakteristik.
Characteristisch, *adj.* karakteristisk.
Charfreytag, *m.* 1. långfredag.
Charletan, *m.* 1. qvacksalvare; storskrytare.
Charwoche, *f.* 4. dymmelvecka, påskvecka.
Chef, *m.* 1. chef, anförare.
Chemie. Se Chymie.
Cherub, *m.* (Cherubim *pl.*) kerubim (en engel).
China, *n.* kina.
China, Chinarinde *f.* 4. kina, kinabark.
Chinawurzel, *f.* 4. kinarot.
Chineser, *m.* 3. kinesare.
Chinesisch, *adj.* kinesisk.
Chirurg. Se Wundarzt.
Chirurgisch, *adj.* kirurgisk.
Chocolate, *f.* 4. schoklad.
Chocolatenkanne, *f.* 4. schokladpanna el. -kanna.
Chocolatenschenk, *m.* 4. och 1. schokladsäljare.
Chocolatentasse, *f.* 4. schokladkopp.
Cholerisch, *adj.* kolerisk; gallsjuk; häftig, böjd till vrede.
Chor*, *m.* och *n.* 1. sångkor; koret i en kyrka; läktare.
Choral, *m.* 1. Choralmusik, *f.* 4. koral, kyrkmusik, koralmusik.
Choraltar*, *m.* 1. högaltare.
Chorbischof*, *m.* 1. korbiskop.
Chorhemd, *n.* 1. mess-skjorta.
Chorherr, *m.* 4. domherre, kanik.
Chorknabe, *m.* 4. Chorschüler, *m.* 3. korgosse.
Chorrock*, *m.* 1. korkåpa.
Chorsänger, *m.* 3. Chorist, *m.* 4. korsångare.
Chorstuhl*, *m.* 1. korbänk.
Chorstunden, *pl.* vissa böner.
Chrisam, *n.* 1. smörjelse, smörjelseoljan (i katolska kyrkan).
Christ, Christus *m.* kristus.
Christ, *m.* -inn, *f.* 4. kristen, christen.
Christabend, *m* 1. julafton.
Christbeere. Se Stachelbeere.
Christbescherung, *f.* 4. julklapp.
Christenheit, *f.* 4. kristenheten.
Christenthum, *n.* 1. kristna läran.
Christfest, *n.* 1. julhelg, julhögtid.
Christgeschenk, *n.* 1. julklapp.
Christkind, *n.* 2. Christkindlein, *n.* 3. barnet Christus.
Christlich, *adj.* kristlig, christlig.
Christmonat, *m.* 1. julmånad.
Christnacht, *f.* julnatt.
Christtag, *m.* 1. juldag.
Christwoche, *f.* 4. julvecka.
Chronik, *f.* 4. krönika.
Chronolog, *m.* 4. kronolog.
Chronologie, *f.* 4. tidräkning.
Chronologisch, *adj.* kronologisk.
Chrysolith, *m.* 4. krysolit, (en göngul ädelsten).
Chrysopras, *m.* 1. krysopras (en ljusgrön ädelsten).
Chur, *f.* 4. kurvärdighet.
Churfürst, *m.* 4. kurfurste.

Churfürstenthum*, *n.* 2. kurfurstendöme.
Churfürstinn, *f.* 4. kurfurstinna.
Churfürstlich, *adj.* kurfurstlig.
Churhaus*, *n.* 2. valhus.
Churhut*, *m.* 1. kurhatt.
Churprinz, *m.* 4. kurprins.
Churprinzessinn, *f.* 4. kurprinsessa.
Chymie, *f.* 4. kymi.
Chymisch, *adj.* kymisk; metallurgisk.
Chymist, *m.* 4. Chymiker, *m.* 3. kymist.
Cichorie, *f.* krus-sallat; cikorie.
Cider, *m.* 3. cider, en dryck prässad af äpplen och päron.
Circularschreiben, *n.* 3. cirkulärbref, cirkulär.
Cirkel ꝛc. Se Zirkel ꝛc.
Cisterne, *f.* 4. cistern, vattenkista.
Citiren, *v. a.* stämma; anföra.
Citronat, *m.* 1. insyltade citronskal.
Citrone, *f.* 4. citron.
Citronenbaum*, *m.* 1. citronträd.
Citronensaft*, *m.* 1. citronsaft.
Citronensäure, *f.* 4. citronsyra.
Citronenschale, *f.* 4. citronskal.
Civil, *adj.* borgerlig; höflig; billig.
Claret, *m.* 1. kryddadt vin; ljusrödt vin.
Clarinette, *f.* 4. klarinett.
Classe, *f.* 4. klass.
Classiker, *m.* 3. klassiker, klassisk författare.
Classisch, *adj.* klassisk.
Clausel, *f.* 4. klausul, slutmening; förbehåll, beting.
Clausur, *f.* 4. instängd klosterlefnad; smide, spänne (på en bok).
Clavicymbel, *n.* 3. spinett med döfvad ton.
Clavier, *n.* 1. klaver; klavecin.
Claviermacher, *m.* 3. klavermakare.
Clavierspieler, *m.* 3. klaverspelare.
Clavis, *m. indekl.* tangent. Claves el. Claviatur, *f.* 4. tangentrad.
Clerisey, *f.* 4. presterskap, kleresi.
Client, *m.* 4. :inn, *f.* 4. klient.
Clientschaft, *f.* 4. klientskap.
Cloak, *f.* och *m.* 6. ställe dit orenlighet föres; dyngpuss; afträde.
Cochenille, *f.* 4. koccionell.
Cocusbaum*, *m.* 1. kokosträd.
Cocusnuß*, *f.* 1. kokusnöt.
Colibrit, *m.* 1. honungsfågel.
Collecte, *f.* 4. kollekt; kollekt, insamling.
College, *m.* 4. embetsbroder, kollega.
Collegium, *n. pl.* :ien, 3. el. 6. kollegium.
Collet, *n.* 1. kollett.
Colonie, *f.* 4. koloni, nybygge.
Colonist, *m.* 4. kolonist, nybyggare.
Colophonium, *n.* 3. konfonium.
Coloquinthe *f.* 4. (bot.) koloqvint.
Colorit, *n.* 1. kolorit.
Columne, *f.* 4. kolumn, spalt.
Commandant, *m.* 4. kommendant.
Commandiren, *v. a.* kommendera, föra befälet öfver, anföra.
Commando, *n. indekl.* befäl, kommando; kommando, afskild tropp.
Commentar, *m.* 1. och *pl.* :ien. kommentar.
Commenthur, eller Comthur, *m.* 1.

kommendör; en som besitter ett kommenderi.
Commenthuren, el. Comthuren, *f.* 4. kommenderi, ordensgods.
Commerzienrath*, el. Commerzrath*, *m.* 1. Kommerse-Råd.
Commissär, *m.* 1. kommissarie; fullmäktig, ombud.
Commißbäcker, *m.* 3. bagare som bakar bröd åt krigsfolk.
Commißbrot, *n.* 1. kommissbröd.
Commissionär, *m.* 1. kommissionär.
Commissionsgebühren, *f. pl.* kommissions-arfvode, provision.
Commode, *adj.* beqväm.
Commode, *f.* 4. kommod, nattkommod.
Communicant, *m.* 4. nattvardsgäst.
Communiciren, *v. a.* meddela, gifva del af; utdela nattvarden. — , *v. n.* h. begå el. gå till nattvarden.
Communion, *f.* 4. nattvardsgång; zur — gehen, gå till nattvarden.
Compagnie, *f.* 4. kompani.
Compaß, *m.* 1. kompass.
Compaßrose. Se Windrose.
Compliment, *n.* 1. kompliment; krus; ohne alle Complimente, utan allt krus.
Componiren, *v. a.* komponera.
Componist, *m.* 4. kompositör, komponist.
Concept, *n.* 1. konsept, utkast; einem das — verrücken, göra ens förslager om intet.
Concertsänger, -spieler, *m.* 3. koncertant.
Conchilien, *pl.* allehanda snäckor och musslor.
Concilium, *n. pl.* -ien. kyrkomöte.
Concipiren, *v. a.* författa, koncipera.
Concipist, *m.* 4. sekreterare.
Condoliren, *v. n.* h. betyga sorg, medlidande, beklaga.
Confect, *n.* 1. konfekt, sötsaker.
Confectbüchse, -schale, *f.* 4. konfekt-ask.
Confisciren, *v. a.* konfiskera.
Congreß, *m.* 1. kongress, möte.
Conscribirter, *m.* böjes som *adj.* utskrifven till krigstjenst.
Conscription, *f.* 4. utskrifning till krigstjenst.
Conservationsbrille, *f.* 4. konserver, glasögon som styrka ögonen.
Constabler, *m.* 3. konstapel, styckjunkare.
Consulent, *m.* 4. advokat som ger goda råd men ej advocerar.
Contingent, *n.* 1. kontingent, tillskott.
Conto, *n. indekl.* konto, räkning.
Contract, *adj.* lam, borttagen, kontrakt.
Contract, *m.* 1. kontrakt.
Contractmäßig, *adj.* enlig med eller grundad på kontrakt.
Contrast, *m.* 1. kontrast, motsats, strid.
Convent, *m.* 1. konvent, sammankomst.
Conventionsgeld, *n.* 2. konventionspenningar.
Copie, *f.* 4. kopia, afskrift.
Copiren, *v. a.* kopiera, afskrifva.
Copist, *m.* 4. kopist, afskrifvare.
Corduan, *m.* 1. karduan.
Corduanmacher, *m.* 3. karduansmakare.
Cornett, *m.* 1. kornett.
Cornette, *f.* 4. kornett (ett slags hufvudbonad).

Corſar, *m.* 6. sjöröfvare, kapare.
Corſett, *n.* 1. lifstycke el. lif, korsett.
Courier, *m.* 1. kurir.
Cours, *m.* 1. kurs.
Creatur, *f.* 4. kreatur.
Credenzteller, *m.* 3. presentertallrik, skänktallrik.
Credenztiſch, *m.* 1. skänkbord eller -skåp, skänk.
Criminalgericht, *n.* 1. Se Halsgericht.
Criminalſachen, *f. pl.* lifssaker, brottmål.
Cubebe, *f.* 4. kobeber, Damasco-russin.
Cultur, *f.* 4. kultur, odling; bruk, häfd, ans, skötsel.
Cur, *f.* 4. kur, botande.
Curatel, *f.* 4. förmynderskap.
Curiren. Se Heilen.
Current, *adj.* gängbar.
Currentſchrift, *f.* 4. flytande styl el. skrifsätt, vanlig styl.
Curſiren, *v. n.* h. gälla, vara gångbar el. gängse, gå i svang.
Cylinder, *m.* 3. cylinder.
Cylindriſch, *adj.* cylindrisk.
Cymbel, *f.* 4. cymbal.
Cypreſſe, *f.* 4. Cypreſſenbaum*, *m.* 1. cypress.
Czar, *m.* 1. Kejsare (i Ryssland.)

D.

Da, *adv.* der; dit; här; sedan; wer da glaubt, der —, den som tror, han —. **konj.* då, när, emedan, som —, *interj.* der, se der.
Dabey, *adv.* dervid, derhos, derunder &c.; dabey an, näst intill.
Dach*, *n.* 2. tak; einem Dach und Fach geben, hysa och skydda en; einem auf dem Dache ſeyn, se en noga på fingrarne; bey ihm iſt gleich Feuer im Dach, han blir het på stunden.
Dachdecker, *m.* 3. taktäckare.
Dachfahne. Se Wetterfahne.
Dachfenſter, *n.* 3. vindsfönster, vindsglugg.
Dachforſt. Se Dachſpitze.
Dachkammer, -ſtube, *f.* 4. vindskammare; kyffe.
Dachrinne, *f.* 4. takränna.
Dachs, *m.* 1. (ch som ck) gräfsvin; —el. Dachshund, *m.* 1. gräfsvinshund.
Dachſpitze, *f.* 4. takås.
Dachſtein, *m.* 1. Dachziegel, *m.* 3. taktegel.
Dachſtuhl*, *m.* 1. takstol.
Dacht. Se Docht.
Dadurch, *adv.* derigenom.
Dafern*, *konj.* om, såvida, såframt, i händelse, derest.
Dafür, *adv.* derföre, för det; derför, i stället för ...; i det stället, deremot; — ſtehen, svara för, vara ansvarig för; — können, råda för; — achten, hålla före.
Dagegen, *adv.* och *konj.* deremot; emot; tvertom; till vedergällning, el. ersättning för.
Daheim, *adv.* hemma.

Daher, *adv.* och *konj.* derifrån, derutaf, dädan; derföre, alltså, således, fördenskull. I sammansättning med Verber öfversättes det med fram, förbi. t. e.
Daherziehen, *v. n. ir.* s. framtåga, tåga förbi.
Daherum, *adv.* deromkring.
Dahin, *adv.* dit, derhän; så vida, så länge; bort; er ist —, det är ute med honom; han är död; die Zeit ist —, tiden är förliden; — fallen, förfalla, bortfalla; bortvissna; — geben, uppoffra; bortgifva; — reißen, bortföra; hänföra; förföra; es steht —, ob —, det är mycket osäkert, om; — stellen, lemna derhän el. i sitt värde; — sinken, sjunka bort, — ned.
Dahinaus, *adv.* dit ut, derpå ut.
Dahinein, *adv.* dit in.
Dahingegen, *konj.* deremot; tvertom.
Dahinten, *adv.* bakom; efter, tillbaka, — bleiben, blifva efter, — tillbaka; — lassen, lemna efter sig.
Dahinter, *adv.* der bakom, — bakefter, — bakpå; — stecken, ligga derunder; — kommen, komma under fund med; — her seyn, eftersträfva; trakta efter; gifva akt; drifva på.
Dahinwärts, *adv.* ditåt.
Dahlen, *v. n.* h. fjollas, skalkas, galnas, narras, skämta, leka.
Damalig, *adj.* dåvarande.
Damals, *adv.* då, då förtiden.
Damascenerklinge, *f.* 4. damaskerad värjklinga, damaskosabel.
Damasciren, *v. a.* damaskera.
Damast, *m.* 1. damast.
Damastarbeit, *f.* 4. damastväfnad.
Damasten, *adj.* af damast, damast...
Dambret, *n.* 2. dambräde.
Dame, *f.* 4. dam, fru, fruntimmer.
Damenspiel, *n.* 1. damspel.
Damenstein, *m.* 1. bricka (i damspel).
Damhirsch, Dambock*, *m.* 1. dåfhjort.
Damhirschkuh*, *f.* 1. Damthier, *n.* 1. dåfhind.
Dämisch, *adj.* förvirrad; galen, tokig, fjollig, tokrolig.
Damit, *adv.* dermed, derigenom, dymedelst; —*, *konj.* på det att.
Damm*, *m.* 1. damm, dämning; jordbro, upphöjd väg.
Dämmen, *v. a.* dämma, göra en fördämning; hindra, qvarhålla (vattnet) genom en damm.
Dammerde, *f.* 4. svartmylla.
Dämmerig, *adj.* skum; mörk.
Dämmern, *v. n.* h. och *impers.* börja skymma el. blifva mörkt; dagas, börja blifva ljust.
Dämmerung, *f.* 4. skymning.
Dämmerungsfalter, —vogel*, *m.* 3. skogstroll.
Dampf*, *m.* 1. dunst, ånga, imme; rök; giftig ånga utur grufvor &c.
Dampfbad*, *n.* 2. immebad.
Dampfen, *v. n.* h. gifva dunst, rök el. ånga ifrån sig.
Dampfen, *n.* 3. dunstning, rökande,
Dämpfen, *v. a.* dämpa, qväfva

da, döfva, göra svag, mildra; stilla; kufva; stufva; släcka; dämpa.
Dämpfer, *m.* 3. ljussläckare; surdin el. döfvare på ett instrument.
Dampfig, *adj.* ångfull, qvalmig, full af rök.
Dämpfig, *adj.* trångbröstad, andtäppt; ein dämpfiges Pferd, en sprängd häst.
Dampfloch*, *n.* 2. rökhål.
Dampfmaschine, *f.* 4. ångmaschin, eldqvarn.
Dämpfung, *f.* 4. dämpande, underkufvande, stillande &c.
Dammweg, *m.* 1. jordbro, upphöjd väg, chanssée.
Damthier. Se Damhirschkuh.
Däne, *m.* 4. en Dansk.
Daneben, *adv.* dervid, bredevid, nära vid; utomdess.
Dänemark, *n.* 3. Dannmark.
Danieden, *adv.* der ner, här ner.
Danieder, *adv.* der ner; till jorden; — werfen, slå i backen; — schlagen, slå i backen; nedslå, betaga (mod, hopp); — liegen, ligga sjuk; fallen öfverända; vara alldeles förstörd; ligga i barnsäng.
Dänisch, *adj.* Dansk.
Dank, *m.* 1. tack, tacksägelse, erkänsla, — wissen, tacka; schlechten — bekommen, få skam till tack; zu — machen, göra till lags.
Dankbar, *adj.* tacksam, erkänsam.
Dankbarkeit, *f.* 4. tacksamhet, erkänsla, erkänsamhet.
Dankbarlich, *adv.* tacksamt, erkänsamt, med tacksamhet.
Danken, *v. n.* tacka, aflägga tacksägelse; besvara en helsning; einem etwas zu — haben, hafva en att tacka för något.
Dankgebet, *n.* 1. tacksägelsebön.
Danksagung, *f.* 4. tacksägelse.
Dankvergessen, *adj.* otacksam.
Dann, *adv.* då; derefter; sedan; — und wann, då och då, ibland, stundom.
von Dannen, *adv.* derifrån, dädan.
Daran, *adv.* derpå, deruti; dervid; bredevid; dermed; übel — seyn, vara illa utkommen; nicht wissen, wie man — ist, ej veta hvad man skall tro eller göra; es ist nichts —, saken är icke sann; det är ej värdt dermed; unrecht — seyn, vara illa underrättad om saken; — liegen, vara af vigt; — müssen, ej kunna undvika; nun muß er auch —, nu måste han också dö; Leib und Leben — setzen, våga lif och blod för något; er geht schwer —, han vill ej gerna befatta sig dermed; er wird bald — kommen, turen lär snart komma till honom; sich — kehren, bry sig derom.
Darauf, *adv.* derpå, deruppå; derpå, derefter, sedan, sedermera.
Daraus, *adv.* deraf, derutaf; derut, derutur.
Darben, *v. n.* h. lida brist på det nödvändiga.
Darbey. Se Dabey.
Darbieten, *v. a. ir.* tillbjuda, erbjuda, framräcka.

Darbietung, *f.* 4. tillbud &c.
Darbringen, *v. a. ir.* frambringa, tillföra; framställa, frambära; ein Opfer —, hembära ett offer.
Darbringung, *f.* 4. frambringande; frambärande &c.
Darein, *adv.* deruti; — willigen, samtycka till; — reden, falla i talet; — schlagen, slå, hugga till.
Dargeben, *v. a. ir.* framgifva, framräcka; uppoffra, öfverlemna.
Darhalten, *v. a. ir.* hålla fram; framräcka.
Darin, *adv.* deruti.
Darinnen, *adv.* derinne, innanföre.
Darlangen. Se Darreichen.
Darlegen, *v. a.* framlägga; ådagalägga, bevisa.
Darlehen, *n.* 3. lån (som gifves).
Darlehnen, *v. a.* Darleihen, *v. a. ir.* utlåna.
Darlehnung, Darleihung, *f.* 4. utlånande.
Darm*, *m.* 1. tarm.
Darmbruch*, *m.* 1. tarmbråck.
Darmgicht, *f.* tarmvred, kolik.
Darmsaite, *f.* 4. tarmsträng.
Darnach, *adv.* derefter, sedan, sedermera, derpå; i förhållande med, enligt med; efter; allt efter som, alltsom; er sieht mir — aus, han ser ut till det.
Darneben. Se Daneben.
Daroben. Se Droben.
Darre, *f.* 4. kölna; tvinsot.
Darreichen, *v. a.* framräcka, tillbjuda.
Darren, *v. a.* torka på kölna el. ugn.
Darrhaus*, *n.* 2. torkhus, kölna.
Darrofen*, *m.* 3. kölna.
Darrsucht, *f.* tvinsot.
Darstellen, *v. a.* framställa, lägga för ens ögon; föreställa; framställa, uppvisa.
Darstellung, *f.* 4. framställande.
Darstrecken, *v. a.* framräcka, framvisa; försträcka.
Darstreckung, *f.* 4. framräckande; försträckande.
Darthun, *v. a. ir.* bevisa, ådagalägga.
Darüber, *adv.* deröfver, deruppöfver; deröfver; utomdess; — hinaus, derutöfver; — festhalten, icke gå ifrån något; — halten, daß —, laga så, att —; sich — aufhalten, tadla, göra narr af något; sich — her machen, anfalla; taga i hop med; es geht — und darunter, det går huller om buller; ich bin — hinaus, jag bryr mig ej derom, sätter mig deröfver; — hin sterben, dö ifrån något.
Darum, *adv.* och *konj.* derföre, för den orsaken skull; emedan, alldenstund; derom; ihm ist gar nicht — zu thun, det är ingalunda det han vill; derom bryr han sig ingalunda; ich wollte hundert Thaler — geben, wenn, jag skulle gifva hundra Riksdaler, om; ich bin — gekommen, jag har mistat det; jag har blifvit bedragen derpå; jag har förlorat det.
Darunten, *adv.* der ner, der nedanföre.

Darunter, *adv.* derunder, der innunder, der nedanför; dervid, deribland; was verstehst du —? hvad vill du säga el. hvad menar du dermed?

Darwägen, *v. a.* väga fram, — åt.

Darweisen, *v. a. ir.* framvisa, ådagalägga.

Darzählen, *v. a.* räkna fram, uppräkna.

Das, *artickel.* - et, det. —, *pron.* det, detta, *som, hvilket.

Daselbst, *adv.* der, på samma stället, derstädes, dersammastädes.

Daseyn, *n.* 3. vistande, närvaro; tillvarelse.

Dasjenige, *pron.* det, detsamma.

Dasig, *adj.* dervarande; ifrån det stället.

Dasmal, *adv.* för den gången.

Dasselbe, Dasselbige, *pron.* detsamma; sak samma.

Daß*, *konj.* att, det; för det att; på det att.

Datiren, *v. a.* datera.

Dattel, *f.* 4. dadel.

Dattelbaum*, *m.* 1. dadelträd.

Datum, *n. pl.* Data, datum.

Daube, *f.* 4. kim, tunnstaf.

Däuchten, *v. impers.* tyckas, synas, förekomma.

Dauer, *f* 4. varaktighet; beständighet, bestånd; auf die —, i längden; auf die — machen, göra varaktig; von kurzer — seyn, icke vara länge.

Dauerhaft, *adj.* varaktig; beständig, stadig, fast.

Dauerhaftigkeit, *f.* 4. varaktighet; fasthet, stadighet, grundlighet.

Dauern, *v. n.* h. vara, påstå, räcka; hafva bestånd, vara vid makt; vara, fortfara; hafva medlidande el. medömkan med, beklaga, ångra.

Daumen, *m.* 3. tumme, tum, Jemanden den — aufs Auge halten, hålla någon i tillbörlig ordning.

Daumwelle, *f.* 4. dymling.

Daus, *n.* 1. äss.

Davon, *adv.* deraf; derifrån; derom, er kam mit einer Ohrfeige —, han slapp med en örfil. — bringen, få ifrån, — derifrån; sein Leben — bringen, rädda sitt lif; — eilen, skynda bort; — fahren, åka, fara dädan, — hädan; — gehen, gå dädan, bort; rymma; — ablassen, afstå med el. ifrån något; sich — machen, begifva sig bort el. dädan; fly bort el. undan; — schleichen, smyga sig bort; — tragen, vinna (segern); hafva (nytta el. skada); — ziehen, draga dädan.

Davor, *adv.* derför.

Dawider, *adv.* deremot.

Dazu, *adv.* dertill; utomdess, dessutom.

Dazumal. Se Damals.

Dazwischen, *adv.* deremellan; deribland.

Dazwischenkunft*, *f.* 1. mellankomst.

Dechant, *m.* 4. Decan, *m* 1. dekan.

Decher, *m.* 3. däcker, 10 stycken.

Deckbett, *n.* 1. och 6. öfverbädd, öfverdyna.

Decke, *f.* 4. täcke; täckelse; öfver-

drag, täcke på möbler &c.; tapet, matta, duk; tak (i rum); unter der — der Freundschaft, under sken af vänskap; unter einer — liegen, vara i komplott el. sams med hvarandra; sich nach der — strecken, ställa munnen efter matsäcken.

Deckel, *m.* 3. lock.

Decken, *v. a.* duka; betäcka; täcka.

Deckenstück, *n.* 1. målning i ett rums tak.

Deckmantel*, *m.* 3. täckmantel, förevändning, undskyllan, ursäkt.

Defect, *adj.* felaktig, ofullständig.

Defect, *m.* brist, felaktighet; ofullkomlighet. Defecte, Defectbogen, *pl.* defekt-ark.

Degen, *m.* 3. värja.

Degenband*, *n.* 2. värjband.

Degengefäß, *n.* 1. värjfäste.

Degengehenk, *n.* 1. Koppel, *n.* 3. gehäng, värjgehäng; gehäng öfver axeln.

Degenknopf*, *m.* 1. värjknapp.

Degenquaste, *f.* 4. värjband.

Degenscheide, *f.* 4. värjskida, värjbalja.

Dehnbar, *adj.* utvidgelig; smidig, sträckbar.

Dehnbarkeit, *f.* 4. utvidgelighet; smidighet, sträckbarhet.

Dehnen, *v. a.* draga ut, utsträcka, sträcka, utvidga; draga ut på tiden; ein gedehnter Ton, en släpande röst.

Dehnung, *f.* 4. utsträckning; töjande.

Deich, *m.* 1. damm, dämning.

Deichdamm*, *m.* 1. fördämning el. vall emot vattnet i en hamn; påfyllning på en väg.

Deichsel, *f.* 4. tistel eller stång för en vagn.

Deichselgabel, *f.* 4. gaffeltistel, skakel.

Deichselpferd, *n.* 1. stånghäst.

Dein, Deine, *pron.* din, ditt.

Deinethalben, Deinetwegen, um Deinetwillen, *adv.* för din skull.

Deinige, Deine, *pron.* din, ditt.

Deist, *m.* 4. deist, en som tror Gud, men ej antager uppenbarelsen.

Deisterey, *f.* 4. deisteri.

Delphin, *m.* 1. och 6. delfin.

Demnach, *konj.* då, således, följakteligen; emedan.

Demokrat, *m.* 4. demokrat, anhängare af folkväldet.

Demokratie, *f.* 4. demokrati, folkregering.

Demokratisch, *adj.* demokratisk.

Demuth, *f.* 4. ödmjukhet.

Demüthig, *adj.* ödmjuk, undergifven, underdånig.

Demüthigen, *v. a.* förödmjuka, kufva.

Demüthigung, *f.* 4. förödmjukelse, förödmjukande, förödmjukadt tillstånd; förödmjukande händelse.

Denkbar, *adj.* tänkbar, upptänklig.

Denkbuch*, *n.* 2. minnesbok; dagbok.

Denken, *v. a.* och *n. ir.* h. tänka, mena; hålla före; tänka på, betänka, öfverväga, besinna; betänka, behjerta; tro; hafva i sinnet el. för afsigt; sich —, föreställa sig; seiner ward gar nicht gedacht, man kom alldeles icke ihå

nom, han blef alldeles icke omnämd; ich dächte, wir ließen es bleiben, efter min tanka borde vi låta bli det; das läßt sich gar nicht denken, man kan ej göra sig något begrepp derom; wo denkt er hin? hvart tänker han sig? hvad tänker han göra? sehr hoch hinaus —, hafva stora förslager i hufvudet; der Mensch denkts, aber Gott lenkts, menniskan spår, men Gud rår.

Denker, *m.* 3. tänkare.

Denkkraft*, *f.* 1. tänkekraft.

Denkmaal*, *n.* 2. minnesvård, minnesmärke, monument.

Denkmünze, *f.* 4. skådepenning, medalj.

Denksäule, *f.* 4. minnesstod.

Denkspruch*, *m.* 1. tänkspråk; valspråk.

Denkungsart, *f.* 4. tänkesätt.

Denkwürdig, *adj.* tänkvärdig, märkvärdig.

Denkwürdigkeit, *f.* 4. tänkvärdighet; lefvernesbeskrifning, handlingar, samlingar.

Denkzeichen, *n.* 3. vårdtecken.

Denkzettel, *n.* 3. minnes-sedel, åminnelsetecken; (hos Judarne) vidskepligt förvaringsmedel emot sjukdomar och olyckor; einem einen — geben oder anhängen, näpsa el straffa en så, att han kommer ihåg en sak.

Denn, *konj.* ty, emedan; då, sålcdes, följakteligen; (als) än.

Dennoch, *konj.* likväl, dock, icke dessmindre; ändå, likafullt.

Depositum, *n. pl.* a för um; nedlagdt, inlagdt, anförtrodt gods.

Deputat, *n.* 1. vederlag till kyrkoherdar för tionde.

Deputiren, *v. a.* deputera, utskicka, förordna.

Deputirter, *m.* böjes som *adj.* deputerad, ombud, riksdagsman, sändebud.

Der, *artickel.* den, en, -n; nes, nas, enas. —, *pron.* den, densamme; hvilken, som.

Derb, *adj.* fast, stadig; stark, styf, hård, tät, kraftfull, duktig; sträng, skarp; grof; einem — die Wahrheit sagen, säga en sanning utan krus, utan skonsmål.

Derbheit, *f.* 4. fasthet &c.

Dereinst, *adv.* en dag, en gång, hädanefter.

Derenthalben, Derentwegen, um Derentwillen, *adv.* för deras el. hennes skull.

Dergestalt, *adv.* och *konj* så, så mycket; på det sättet; med det villkor.

Dergleichen, *adj.* sådan, dylik.

Derjenige, *pron.* den, densamme.

Dermaleinst, *adv.* en gång; med tiden;

Dermaßen, *adv.* så, så kraftigt el. starkt, så mycket.

Dero, *pron.* eder, er.

Derselbe, Derselbige, *pron.* densamme; Dieselben, *pl.* desamma; ni; eder.

Derweilen. Se Indessen.

Derwisch, *m.* 1. dervis, turkisk munk.
Desfalls, *adv.* derföre, för den orsaken.
Desgleichen, *adj.* sådan, dylik, likadan; —, *adv.* likaledes, äfvenså. —, *konj.* än mer, dessutom, så ock, äfven.
Deshalb, Deshalben, *adv.* derföre, fördenskull.
Despot, *m.* 4. despot, envåldsherre.
Destilliren, *v. a.* distillera.
Destillirer, *m.* 3. destillerare.
Destillirhelm, *m.* 1. distillerhatt.
Desto, *adv.* desto, ju.
Deswegen, um Deswillen, *adv.* och *konj.* derföre, fördenskull, deraf.
Deuten, *v. a.* tyda, uttyda, tolka. —, *v. n.* h. visa; gifva tecken, auf etwas —, syfta, alludera, hafva afseende på.
Deutlich, *adj.* tydlig, redig, begriplig.
Deutlichkeit, *f.* 4. tydlighet &c.
Deutsch, *adj.* tysk; ifrån Tyskland.
Deutscher, *m.* böjes som *adj.* Tysk.
Deutschland, *n.* 3. Tyskland.
Deutung, *f.* 4. uttydning, tolkning, förklaring; betydelse, bemärkelse.
Diaconus, *m. pl.* i för us, diakonus, komminister.
Diadem, *n.* 1. diadem.
Diamant, *m.* 4. diamant, demant.
Diamanten, *adj.* af diamant, demants . .
Diät, *f.* 4. diet, ordning i mat och dryck.
Diätetisch, *adj.* dietetisk.
Dicht, *adj.* tät, tjock; fast, massiv; — an, tätt intill, — utmed, — invid, — bredvid.
Dichte, *f.* 4. täthet, tjockhet; fasthet, solidité.
Dichten, *v. a.* och *n.* h. hafva i sinnet, studera på; uppdikta, upptänka, uppfinna, uppspinna, påhitta; göra tät, dikta.
Dichten, *n.* 3. diktan; all sein — und Trachten geht dahin, all hans diktan och traktan går derpå ut.
Dichter, *m.* 3. poet, skald.
Dichterisch, *adj.* poetisk.
Dichterling, *m.* 1. poetaster, versmakare.
Dichtigkeit, *f.* 4. täthet.
Dichtkunst, *f.* 1. utan *pl.* skaldekonst, poesi; poetisk afhandling om skaldekonsten.
Dichtung, *f.* 4. skaldekonst, poesi; dikt, felaktig uppfinning, osanning, uppspinning.
Dick, *adj.* tjock, tät, stark; tjock, dryg; tjock och fet, däst, stind; fet, flottig; uppblåst, uppsvullen; ein dickes Fell haben, ej mycket akta straff och förmaningar.
Dickbein, *n.* 1. tjockben, lår.
Dicke, *f.* 4. tjockhet, täthet; fetma, dästhet; storlek och tjocklek, undersätsighet; svulstighet.
Dickhäutig, *adj.* tjockhudad; tjockskalig; känslolös, hård.
Dickicht, *n.* 1. tjockaste skog.
Dickkopf*, *m.* 1. tjockhufvud.
Dicklich, *adj.* litet tjock.
Dickschälig, *adj.* tjockskalig.
Dickwurz, *f.* 4. tjockblad.
Dictiren, *v. a.* diktera, föres-

Die, *artickel.* den, an, n; *pl.* ne, na, en, n. —, *pron.* den; de, dem; hvilken, som; hvilka, som.
Dieb, (b som p) *m.* 1. tjuf.
Dieberey, *f.* 4. tjufveri, stöld; snatteri.
Diebinn, *f.* 4. tjufkona.
Diebisch, *adj.* tjufaktig. —, *adv.* tjufaktigt, i smyg.
Diebsbande, *f.* 4. tjufband, röfvarband.
Diebstahl*, *m.* 1. tjufnad, stöld.
Diejenige, *pron.* den, densamma.
Diele, *f.* 4. planka, bräde; loggolf.
Dielen, *v. a.* panela, brädslå, förse med golf.
Dienen, *v. n.* h. tjena; tjena, göra tjenst; von unten auf —, tjena upp sig; mir ist damit nicht gedient, jag är icke belåten dermed.
Diener, *m.* 3. tjenare; betjent, dräng.
Dienerinn, *f.* 4. tjenarinna; piga.
Dienerschaft, *f.* 4. liveri-betjening, domestiker, tjensthjon, betjenter, drängar, pigor; embetsmän, tjensteman.
Dienlich, *adj.* tjenlig, nyttig, gagnelig, duglig, skicklig till; passande, lämplig.
Dienst, *m.* 1. tjenst; förrättning, tjenst; dagsverke; kondition, tjenst; syssla; embete, tjenst.
Dienstag, *m.* 1. tisdag.
Dienstbar, *adj.* skyldig att tjena; skyldig till dagsverke; tjenstaktig, tjenstvillig.
Dienstbarkeit, *f.* 4. lifegenskap; träldom, slafveri.
Dienstbeflissen, *adj.* tjenstaktig, tjenstfärdig.
Dienstbeflissenheit, *f.* 4. tjenstaktighet, tjenstfärdighet, uppmärksamhet.
Dienstbote, *m.* 4. tjensthjon, tjenare.
Diensteifer, *m.* 3. tjenstnit, -ifver.
Dienstfertig, *adj.* tjenstfärdig.
Dienstfertigkeit, *f.* 4. tjenstfärdighet, tjenstaktighet.
Dienstleistung, *f.* 4. tjenstbevisning.
Dienstpflicht, *f.* 4. skyldighet att tjena el. göra vissa dagsverken.
Dienstpflichtig, *adj.* tjenstskyldig; skyldig till dagsverk.
Dienstwillig, *adj.* tjenstvillig, tjenstfärdig.
Dienstwilligkeit, *f.* 4. tjenstvillighet, tjenstfärdighet.
Dieselbe, *pron.* den; densamma.
Dieser, Diese, Dieses, *pron.* denne, denna, detta, denna här, detta här.
Diesfalls, *adv.* i detta fall; således, derföre.
Diesjährig, *adj.* detta årets, som är el. har skett detta år.
Diesmal, Dießmal, *adv.* denna gång, för denna gång.
Diesseitig, *adj.* belägen på denna sidan.
Diesseits, *adv.* på denna sidan, hitom.
Dieß, *pron.* detta; detta här.
Dietrich, *m.* 1. dyrk; tjufnyckel.
Dieweil. Se Weil.
Dill, *m.* 6. Dille, *f.* 4. dill.
Dille, *f.* 4. hylsa, pipa, rörka; löspipa på en stake.

Ding, *n.* 1. ting; varelse, väsende; ting (domstol); sak; sich großer Dinge rühmen, storskryta; mit großen Dingen schwanger gehen, hafva stora förslager i hufvudet; guter Dinge seyn, vara vid godt lynne; das geht nicht mit rechten Dingen zu, det går ej rätt till dermed.

Dingen, *v. a. ir.* tinga, beställa, lega, städja, —, *v. n.* h. pruta på.

Dinglich, *adj.* som hör till saken, das dingliche Recht, sakrätten.

Dinkel, *m.* 3. spelt.

Dinkelgerste, *f.* himmelskorn.

Dinte. Se Tinte.

Diöces, *f.* 4. biskopsstift.

Diplom, *n.* 1. diplom, fullmakt.

Dirne, *f.* 4. flicka; tjenstpiga; flicka el. fruntimmer af medelmåttigt stånd el. af misstänkt dygd, nymf.

Discontiren, *v. a.* diskontera, afdraga intresse för betalning inom förfallotiden.

Disconto, *m.* diskont; diskontering.

Dispensation, *f.* 4. frikallelse från uppfyllandet af en förbindelse, eftergift af en skyldighet.

Distel, *f.* 4. tistel.

Distelfeld, *n.* 2. tistelfält.

Distelfink, *m.* 1. och 6. steglits.

Döbel, (fisk) id.

Doch, *konj.* och ***adv.*** dock, likväl, icke dessmindre, ändå; men då; väl; men.

Docht, *m.* 1. ljusveke.

Docke, **Dogge**, *f.* 4. dogg.

Docke, *f.* totte; gallerdocka; tangent som slår på strängen i en klavecin; härfva el. docka, skeppsdocka, barndocka.

Doctor, *m.* 6. doktor; läkare.

Doctorhut*, *m.* 1. doktorshatt.

Doctorinn, *f.* 4. doktorinna.

Doctorpromotion, *f.* 4. doktorspromotion.

Doctorwürde, *f.* 4. doctorsvärdighet.

Dogge. Se Docke, Dogge.

Dohle, *f.* 4. kaja.

Dohne, *f.* 4. snara; stort fågelnät.

Dolch, *m.* 1. dolk.

Dolde, *f.* 4. krona på blomster.

Doldenerbse, *f.* 4. kronärt.

Doldengewächs, *n.* 1. kronväxt.

Dollmetschen, *v. a.* förklara, uttyda, uttolka.

Dollmetscher, *m.* 3. tolk, drogman.

Dollmetschung, *f.* 4. tolkning, uttolkning.

Dom, *m.* 1. dåm, kupigt torn el. tak; dom, kyrka.

Domäne, *f.* 4. **Domänengut***, *n.* 2. domän, dominialgods, kronogods.

Domcapitel, *n.* 3. domkapitel.

Domdechant, *m.* 4. dekan eller ordförande i ett domkapitel.

Dominicaner, *m.* 3. dominikanermunk.

Domkirche, *f.* 4. domkyrka.

Dompfaff, *m.* 4. domherre (en fågel).

Dompropst*, *m.* 1. domprost.

Donner, *m.* 3. åska, åskdunder, tordön.
Donnerbohne, *f.* 4. Donnerkraut*, *n.* 2. käringkål.
Donnerbart*, *m.* 1. huslök, taklök.
Donnerkeil, *m.* 1. åskvigge.
Donnern, *v. n.* h. dundra, knalla, dåna (som åskan); er donnert und wettert im Hause, han dundrar och svär i huset.
Donnerrebe, *f.* 4. gundelref, jordref.
Donnerschlag*, *m.* 1. åskslag, åskknall, dunderslag.
Donnerstag, *m.* 1. thorsdag.
Donnerstein, *m.* 1. belemnit.
Donnerstimme, *f.* 4. tordönsröst.
Donnerstrahl, *m.* 6. blixtstråle.
Donnerwetter, *n.* 3. åskväder.
Doppelbier, *n.* starkt öl, dubbelt öl.
Doppelhaken, *m.* 3. dubbelhake, hake-bössa, muskedunder.
Doppellaut, *m.* 1. Doppellauter, *m.* 3. diftong.
Doppeln, *v. a.* dubblera, fördubbla; dobbla, spela terning.
Doppelpunkt, *m.* 1. dubbelpunkt, kolon (:).
Doppelschnepfe, *f.* 4. horsgök.
Doppelsinn, *m.* 1. tvetydigt ord el. uttryck, tvetydighet.
Doppelsinnig, *adj.* tvetydig.
Doppelt, *adj.* dubbel, tvefaldig; der Doppeladler, den fläckte örnen (i vapen).
Doppeltaffet, *m.* 1. sort vatradt taft.
Doppelzüngig, *adj.* tvetalig.

Dorf*, *n.* 2. by; landsbygd; von Dorf zu Dorfe; från by till by; auf dem — wohnen, bo på landet; draußen auf den Dörfern, ute på landsbygden; das sind ihm böhmische Dörfer, det är alldeles främmande el. obekant för honom.
Dörfchen, *n.* 3. liten by.
Dorfjunker, *m.* 3. landtjunker.
Dorfschaft, *f.* 4. bylag.
Dorfschulmeister, *m.* 3. byskolmästare.
Dorn*, *m.* 2. (äfven 6. utan vokalförändring), törne, törntagg; spänntorn; ten el. tång (på en klinga).
Dornapfel. Se Stechapfel.
Dornbusch*, *m.* 1. törnbuske.
Dorndreher. Se Neuntödter.
Dornen, *adj.* af törne, törn . . .
Dornenkrone, *f.* 4. törnkrona.
Dornig, *adj.* törnig, törnfull.
Dornstrauch*, *m.* 1. törnbuske.
Dorren, *v. n.* s. torkas, torka, bli torr.
Dörren, *v. a.* torka, göra torr.
Dorsch, *m.* 1. torsk (fisk).
Dort, *adv.* der, på den orten, der borta; dit; dorthin, dit åt.
Dortig, *adj.* dervarande.
Dose, *f.* 4. dosa.
Dosis, *f. indekl.* Dose, *f.* 4. dosis, sats.
Dost, *m.* 1. Dostenkraut*, *n.* 2. dosta.
Dotter, *m.* och *n.* 3. äggula, äggblomma.
Dotterblume, *f.* 4. ringblomma; smörblomma.

Drache, *m.* 4. drake; flygande pappersdrake.
Drachme, *f.* 4. drackma.
Dragoner, *m.* 3. dragon.
Draht*, *m.* 1. tråd (af messing &c.).
Drahtarbeit, *f.* 4. filigrams-arbete.
Drahtbohrer, *m.* 3. liten handborr el. vridt.
Drähtern, *adj.* af messingtråd &c.
Drahtkugel, *f.* 4. kädje- eller stångkula.
Drahtpuppe, *f.* 4. marionett.
Drahtschere, *f.* 4. sax att klippa messingstråd &c. myntsax.
Drahtzieher, *m.* 3. tråddragare.
Drätzieherey, *f.* 4. dragbänk till ståltråd o. d.
Drama, *n.* dram.
Dramatisch, *adj.* dramatisk.
Dran. Se Daran.
Drang, *m.* 1. trängsel, trängande behof; häftig lust el. längtan; oförrätt, förtryck, plåga.
Drängen, *v. a.* tränga, trycka, klämma; plåga, pina, förfölja, oroa; sich zu etwas —, tränga sig till; arbeta med ifver att få göra något el. att få något.
Drangsal, *n.* 1. oförrätt, förtryck, betryck, nöd, trångmål; lidande.
Dräuen. Se Drohen.
Draußen, *adv.* derute, utanför.
Drechselbank, *f.* 1. svarfstol.
Drechseln, *v. a.* svarfva.
Drechsler, *m.* 3. svarfvare.
Dreck, *m.* 1. orenlighet, smuts, träck, exkrement, orenlighet som går utur kroppen, lort, träck; afskrap, lappri, strunt.
Dreckig, *adj.* lortig; smutsig, gyttjig, oren; smutsig, snuskig.
Dreckkäfer, *m.* 3. torndyfvel.
Dreckkarren, *m.* 3. dyngkärra.
Dreckkärrner, *m.* 3. en som kör gatsmuts,
Drehbahn, *f.* 4. repslagarbana.
Drehboße, *f.* 4. nicka (vid flottan).
Drehbank*, *f.* 1. skrufbänk; svarfstol.
Drehbaum*, *m.* 1. vindspel.
Dreheisen, *n.* 3. svarfjern.
Drehen, *v. a.* vända, vrida; tvinna, sno, vrida, dreja; svarfva; vränga; einem eine Nase —, narra en, inbilla en något.
Dreher, *m.* 3. svarfvare, vef.
Drehkrahn*, *m.* 1. kran.
Drehkreuz, *n.* 1. vändkors eller korsbom vid en port o. d.; trissa eller maschin att vrida eller lyfta slagbommar o. d.; att dreja rodret på stora skepp; spel, vind, vindspel.
Drehorgel, *f.* 4. lira.
Drehrad*, *n.* 2. svarfhjul; trissa, block.
Drehstuhl*, *m.* 1. vändstol.
Drehtisch, *m.* 1. vändbord.
Drehwürfel, *m.* 3. en sort tärning med stift igenom, hvarpå den går omkring.
Drein. Se Darein.
Dreist, *adj.* dristig, djerf, tilltagsen, oförvägen; oförskämd, näsvis

Dreistigkeit, *f.* 4. dristighet, tilltagsenhet; vågsamhet, djerfhet; skamlöshet, näsvishet.
Dreschen, *v. a. ir.* tröska; mörbulta, piska upp.
Drescher, *m.* 3. tröskare.
Dreschflegel, *m.* 3. slaga, tröskslaga.
Drey, *adj.* tre, trenne.
Drey, *f.* en trea.
Dreyblatt*, *n.* 2. väpling.
Dreydråhtig, *adj.* treträdig.
Dreyeck, *n.* 1. trehörnig, triangel, trekant.
Dreyeckig, *adj.* trehörnig, trekantig.
Dreyeinig, *adj.* treenig.
Dreyeinigkeit, *f.* 4. treenighet.
Dreyer, *m.* 3. tre; dreyer (mynt om fyra vitten).
Dreyerley, *adj.* trehanda, treslags.
Dreyfach, *adj.* trefaldig, tredubbel.
Dreyfaltig, *adj.* trefaldig.
Dreyfaltigkeit, *f.* 4. trefaldighet, tredubbelt antal, treenighet.
Dreyfuß*, (u långt) *m.* 1. trefot.
Dreyhåuig, Dreymåhdig, *adj.* (t. e. en äng) som slås tre gånger om året.
Dreyjåhrig, *adj.* treårig, treårs . . .
Dreyklang*, *m.* 1. treklang.
Dreykönigsfest, *n.* 1. trettonde dag Jul.
Dreylaut, *m.* 1. Dreylauter, *m.* 3. triftong.
Dreyling, *m.* 1. tredjedel; litet svartbrunt bröd; trilling.
Dreypfündig, *adj.* trepundig; som väger tre skålpund.
Dreyschneidig, *adj.* treäggad.
Dreysitzig, *adj.* tresittsig.
Dreyspännig, *adj.* trespännig.
Dreysylbig, *adj.* trestafvig.
Dreyßig, *adj.* trettio.
Dreyßiger, *m.* 3. en trettioårig menniska.
Dreißigjährig, *adj.* trettioårig.
Dreißigste, *adj.* trettionde.
Dreißigtheil, *n.* 1. trettiondedel.
Dreytågig, *adj.* tredagars . . .; das dreytågige Fieber, tredjedags-febern.
Dreyzack, *m.* 1. treudd, treuddig gaffel.
Dreyzackig, Dreyzinkig, *adj.* treuddig, tretaggig.
Dreyzehn, *adj.* tretton.
Dreyzehnte, *adj.* trettonde.
Dreyzüngig, *adj.* som har tre tungor.
Drillbohrer, *m.* 3. drillborr.
Drillen, *v. a.* sätta vid skampålen; borra, utborra, göra pipa (i en nyckel &c.); plåga, förfölja, preja.
Drillhäuschen, *n.* 3. skampåle, kåk.
Drillich, *m.* 1. glanslärft; buldan.
Drilling, *m.* 1. Drillingskind, *n.* 2. trilling, trillingsbarn.
Dringen, *v. a.* och *n. ir.* s. tränga på, tränga; nödga, tvinga; durch, in etwas —, genomtränga, gå in i el. igenom; in einen —, yrka på, öfverligga någon; auf etwas —, påstå, yrka på något; in gedrungener Kürze, i en sammanträngd korthet.

Dringend, *adj.* trängande, nödvändig; trängande, öfverhängande.
Dritte, *adj.* tredje.
Drittel, **Drittheil**, *n.* 1. tredjedel.
Drittens, *adv.* för det tredje.
Dritthalb, *adj.* halftredje.
Drob, *adv.* deröfver.
Droben, *adv.* deruppe, i höjden.
Drohen, *v. n.* h. hota.
Drohend, *adj.* hotande.
Drohne, *f.* 4. humla.
Dröhnen, *v. n.* h. gifva ett dåft ljud; skälfva, darra, skaka.
Drohung, *f.* 4. hotelse.
Drohworte, *pl.* hotande ord, hotelser.
Drollig, *adj.* pusslustig, tokrolig, narraktig; munter, glädtig, lustig.
Dromedar, *m.* 1. dromedarie, kamel med två knölar.
Drossel, *f.* 4. trast el. kramsfågel; luftröret.
Drosselader, *f.* 4. strupådra.
Drost, *m.* 4. höfdinge.
Drüben, *adv.* deröfver, på andra sidan.
Druck*, *m.* 1. tryck, tryckning; sammantryckning; spänning; förtryck, betryck; kramning, klämning.
Drucken, *v. a.* trycka.
Drücken, *v. a.* trycka, krama, klämma; krysta; såra, skafva; förtrycka, undertrycka, plåga, oroa, trycka el. sträfva åt en viss punkt; stå och söla, länge betänka sig.
Drückend, *adj.* tryckande; plågande, förtryckande, prejande; tung; drückende Luft, tungt väder.
Drucker, *m.* 3. tryckare.
Drücker, *m.* 3. dörrklinka; anslag, trycke (på skjutgevär).
Druckerey, *f.* 4. tryckeri.
Druckfehler, *m.* 3. tryckfel.
Druckpapier, *n.* 1. tryckpapper.
Drucksen, *v. n.* h. stå och söla, länge betänka sig.
Druckwerck, *n.* 1. pumpverk.
Drumenbaum*, *m.* 1. slagträd.
Drunten, *adv.* der ner.
Druse, *f.* 4. halssvullnad (på unga hästar); grupp, massa af kristallisering.
Drüse, *f.* 4. körtel.
Drüsig, *adj.* körtelaktig, full med körtlar.
Du, *pron.* du; einen auf — anreden, hårdt tilltala en; du, der du die Tugend schätzest, du, som aktar dygden.
sich **Ducken**, *v. r.* bocka, böja sig; huka sig ned, dyka; förödmjuka sig.
Duckmäuser, *m.* 3. lismare, skenhelgon, skrymtare; dolsk, förbehållsam menniska; en lufver.
Dudeln, *v. n.* h. spela illa på säckpipa; klåpa på flöjt.
Dudelsack*, *m.* 1. säckpipa.
Duell, *n.* 1. duell, envig.
Duellant, *m.* 4. duellist.
Duett, *n.* 1. och 6. duo el. duett

Duft*, *m.* 1. ånga, utdunstning, lukt, dimma, töcken.
Duften, *v. n.* h. utdunsta, gifva en fin ånga el. lukt ifrån sig, dofta.
Düften, *v. a.* utdunsta ånga, lukt.
Duftig, *adj.* dunstfull, töcknig.
Dulden, *v. a.* tåla, lida, uthärda; tåla, fördraga, öfverse el. hafva fördrag med.
Dulder, *m.* 3. Dulderinn, *f.* 4. den som tål el. uthärdar, en tålig el. tålsam.
Duldsam, *adj.* tålsam, fördragsam.
Duldsamkeit, *f.* 4. fördragsamhet, tålsamhet, tolerans.
Duldung, *f.* 4. fördragande, uthärdande, lidande; tålsamhet, fördragsamhet, tolerans.
Duldungsgeist, *m.* 2. tålsamhetsande.
Dumm, *adj.* dum, enfaldig, fåkunnig.
Dummdreist, *adj.* dumdristig, oförskämd, näsvis, fräck; ein dummdreister Mensch, äfv. näsperla.
Dummdreistigkeit, *f.* 4. dumdristighet, oförskämdhet, näsvishet.
Dumheit, *f.* 4. dumhet; enfaldighet; dåraktighet; dumt tal, dum gerning.
Dummkopf*, *m.* 1. dumhufvud, pundhufvud, tjockhufvad menniska.
Dumpf, *adj.* däf.
Dümpfel, *m.* 3. kärrpuss, pöl, damm; vattugöl, strömgöl.
Dumpfig, *adj.* som har unken smak el. lukt; fuktig, däfven.

Düne, *f.* 4. sandrefvel, sandås; sandberg vid stränder.
Dune, *f.* 4. dun, fjun.
Dung. Se Dünger.
Düngen, *v. a.* göda, gödsla.
Dünger, *m.* 3. gödsel; dynga.
Düngung, *f.* 4. gödslande, gödning.
Dunkel, *adj.* dunkel, mörk, skum, dyster; otydlig, obekant.
Dunkel, *n.* 3. mörker.
Dünkel, *m.* 3. inbillning; inbillning om el. förtroende till sig sjelf, sjelfklokhet, dryghet, högdragenhet.
Dunkelblau, *adj.* mörkblå.
Dunkelheit, *f.* 4. mörkhet, mörker.
Dunkeln, *v. n.* h. mörkna, fördunklas; blifva otydlig.
Dünken, *v. n.* h. tyckas, synas; tycka, tro.
Dünn, *adj.* tunn, smal; spenslig, klen; smärt; fin, gles; utnött, utsliten, klar, flytande; er bohrt gern das Bret am dünnsten Ende, han vill gerna bära den lättaste ändan.
Dünne, Dünnheit, *f.* 4. tunnhet, finhet; flytande egenskap.
Dünne, Dünnung, *f.* 4. veka lifvet el. sidan, ljumske.
Dünnhäutig, *adj.* som har tunnt skinn.
Dunst*, *m.* 1. dunst, ånga, imma; rök; giftig ånga utur grufvor &c.; einem einen blauen — vormachen, slå en blå dunst för ens ögon.

Dunsten, *v. n.* h. dunsta, utdunsta; utdunstas, gå upp i ånga el. rök.
Dunstig, *adj.* dunstfull, immig.
Dunstkreis, *m.* 1. dunstkrets, atmosfer.
Duodez, *n.* och *adv.* duodes.
Duodezband*, *m.* 1. duodesband.
Durch, *prep.* med *Ackus.* genom, medelst; tvärt el. midt igenom; — und —, öfverallt, ända igenom; — einander, om hvarannan el. — hvartannat; seine Schuhe sind —, hans skor hafva gått sönder.
Durchackern, *v. a.* upplöja.
Durchängsten, *v. a.* uppfylla med ångest.
Durcharbeiten, *v. a.* arbeta väl; sich —, tränga sig fram.
Durchaus, *adv.* alldeles, helt och hållet; prompt; — nicht, alldeles icke, ingalunda.
Durchbacken, *v. a.* grädda väl.
Durchbeben, *v. n.* s. ein heiliger Schauer durchbebte meine Seele, en helig rysning föll på mig, genomträngde mitt hjerta.
Durchbeißen, *v. a. ir.* bita igenom, genomgnaga, — fräta; sich —, äfv. fräta sig fram.
Durchbeitzen, *v. a.* genombeta, fräta igenom.
Durchbetteln, *v. n.* h. tigga igenom; sich —, tigga sig fram.
Durchbeuteln, *v. a.* sikta igenom.
Durchblättern, *v. a.* bläddra i el. igenom; genomögna.
Durchbohren, *v. a.* genomborra, genomstinga, ränna värjan igenom.
Durchbraten, *v. a.* genomsteka, väl steka.
Durchbrechen, *v. a.* och *n. ir.* s. tränga sig fram, gå igenom, bryta igenom; genombryta, bryta sönder; sich —, skaffa sig rum; bryta sig ur fängelset.
Durchbrennen, *v. a.* bränna igenom.
Durchbringen, *v. a. ir.* bringa el. föra igenom; förskingra, förslösa; bevara, vidmakthålla; nära, föda, underhålla; tillbringa, förnöta.
Durchbruch*, *m.* 1. genombrytande; hål (som vattnet skurit); diarré.
Durchdenken, *v. a. ir.* eftertänka, noga öfverväga, väl besinna, betänka.
Durchdrängen, *v. a.* tränga igenom.
Durchdringen, *v. a.* och *n. ir.* s. genomtränga, framtränga, gå igenom; erhålla, vinna; lyckas, hafva framgång el. lycka.
Durchdringend, *adj.* genomträngande; skarp, skarpsinnig.
Durchdringlich, *adj.* genomtränglig.
Durchdrücken, *v. a.* trycka igenom; genomtränga; såra, störta, skada; sich —, tränga sig fram.
Durcheilen, *v. n.* s. skynda sig igenom.
Durcheinander, *adv.* oredigt, om hvartannat, huller om buller; utan åtskillnad.
Durchfahren, *v. n.* s. och *a. ir.* fara, resa, köra igenom; er will immer mit dem Kopf —, han vill alltid

gå blindt på saken; einem durch den Sinn fahren, bryta ens envishet, göra en tvärt emot.

Durchfahrt, *f.* 4. genomfart, framfart, passerande; stråk.

Durchfall*, diarree, utsot, durklopp.

Durchfallen, *v. n. ir.* s. falla igenom; blifva utesluten, få afslag; blifva improberad; få en niet i lotteri.

Durchfaulen, *v. n.* s. ruttna igenom.

Durchfechten, *v. a. ir.* fäkta igenom; drifva igenom.

Durchfressen, *v. a. ir.* genomfräta, genomgnaga; genomstinga; sich wieder — komma sig före igen.

Durchfuttern, *v. a.* utfodra, föda öfver vintern.

Durchgällen, *v. a.* göra bitter.

Durchgang*, *m.* 1. gång, genomgång; genomfart.

Durchgängig, *adj.* och *adv.* allmän, vanlig; i gemen, öfverallt.

Durchgärben, *v. a.* garfva väl; piska upp.

Durchgehen, *v. n. ir.* s. och h. genomgå, genomlöpa; resa igenom; gå igenom, tränga sig fram, gå tvärt öfver, tvärtigenom; afvika, rymma, skena; —, *v. a. ir.* gå igenom, genombläddra; få skoskaf; immer gerade —, gå alltid rätt fram.

Durchgehends, *adv.* i allmänhet, i gemen; öfverallt, allt igenom, till alla delar.

Durchgreifen, *v. n. ir.* h. sticka handen genom ett hål el. d.; tala rent ut, taga bladet från munnen; bruka sin makt, sitt anseende.

Durchgucken, *v. a.* och *n.* h. genomögna, titta igenom; titta fram.

Durchhauen, *v. a. ir.* genomhugga; slå igenom; klyfva; sich —, slå sig igenom, bana sig väg med värjan i handen; einen Wald —, hugga en gata genom en skog.

Durchhecheln, *v a.* häckla; häckla, tadla.

Durchheitzen, *v. a.* elda väl; uppelda.

Durchhelfen, *v. a. ir.* hjelpa igenom, framhjelpa, hjelpa någon att rädda sig, hjelpa en ifrån en sak, hjelpa en att förtjena sitt bröd, sin föda.

Durchhitzen, *v. a.* upphetsa; genomhetsa.

Durchhöhlen, *v. a.* urhålka; genomgräfva.

Durchhöhlung, *f.* 4. urhålkning; genomgräfvande.

Durchhöhnen, *v. a.* begabba, bespotta, göra narr af, försmäda, häda.

Durchjagen, *v. a.* jaga, drifva igenom; fort genomrida el. fara.

Durchirren, *v. n.* s. fara öfver, sväfva igenom; gå vilse.

Durchkauen, *v. a.* tugga väl.

Durchklopfen, *v. a.* klappa, slå igenom; piska upp.

Durchkneten, *v. a.* knåda väl.

Durchkochen, *v. a.* genomkoka, koka väl.

Durchkommen, *v. n. ir.* s. komma igenom, slippa fram; tränga sig igenom; undslippa, undkomma.

Durchkönnen, *v. n.* h. kunna gå igenom el. komma fram.

Durchkreuzen, *v. a.* korsa öfver, kryssa, sväfva igenom.

Durchlachen, *v. n.* h. tillbringa med skratt.

Durchlassen, *v. a. ir.* släppa igenom el. fram; sila, filtrera.

Durchlaucht, *f.* 4. durchlaucht, durchlauchtighet, höghet.

Durchlauchtig, Durchlauchtigst, *adj.* durchlauchtig, durchlauchtigst.

Durchlauf*, *m.* 1. genomfart, framfart; utsot, durcklopp.

Durchlaufen, *v. n. ir.* s. genomlöpa, genomgå; genomvandra; tränga sig fram, gå igenom. —, *v. a. ir.* öfverse, genomögna; utnöta, sönderslita genom löpande el. gående.

Durchläutern, *v. a.* luttra väl, sila ifrån, skära.

Durchleben, *v. a.* tillbringa sitt lif, öfverlefva.

Durchlesen, *v. a. ir.* genomläsa.

Durchlesung, *f.* 4. genomläsning.

Durchleuchten, *v. a.* och *n.* h. genomskina, lysa fram; lysa öfver.

sich Durchliegen, *v. r. ir.* få liggsår.

Durchlöchern, *v. a.* göra hål på, genomborra.

Durchlüften, *v. a.* vädra.

sich Durchlügen, *v. r. ir.* hjelpa sig fram med osanningar.

Durchmarsch*, *m.* 1. durkmarsch.

Durchmarschiren, *v. n.* s. marschera, tåga fram el. igenom.

Durchmesser, *m.* 3. diameter.

Durchmischen, *v. a.* sammanblanda, blanda.

Durchmischung, *f.* 4. blandning, sammanblandning.

Durchmustern, *v. a.* mönstra; noga granska.

Durchnagen, *v a.* genomgnaga; fräta.

Durchnähen, *v. a.* genomsy, genomsticka, sticka.

Durchnässen, *v. a.* genomblöta.

Durchnehmen, *v. a. ir.* genomhäckla, häda.

Durchprügeln, *v. a.* piska upp.

Durchräuchern, *v. a.* genomröka, röka väl.

Durchrechnen, *v. a.* genomräkna, öfverräkna; räkna om igen, räkna efter.

Durchregnen, *v. n.* h. rägna igenom.

Durchreiben, *v. a. ir.* rifva, gnida igenom, rifva väl; rifva sår.

Durchreichen, *v. a.* och *n.* h. räcka igenom.

Durchreise, *f.* 4. genomresa, genomfart.

Durchreisen, Durchwandern, *v. n.* s. och h. genomresa, genomfara, genomvandra.

Durchreisender, *m.* böjes som *adj.* som reser igenom en ort; passerande.

Durchreißen, *v. a.* och *n. ir.* s. sönderslita —, rifva; sönderslitas, gå sönder.
Durchreiten, *v. a.* och *n. ir.* s. och h. rida igenom, passera igenom till häst; sich —, få ridsår.
Durchrennen, *v. a.* och *n. ir.* s. och h. ränna, stinga, sticka igenom.
Durchrinnen, *v. n. ir.* s. rinna igenom.
Durchritt, *m.* 1. genomridande, genomritt.
Durchsägen, *v. a.* genomsåga.
Durchsalzen, *v. a.* salta väl.
Durchsäuern, *v. a.* och *n.* s. syra väl; surna, el. bli sur ända igenom.
Durchschaben, *v. a.* skafva sönder.
Durchschallen, *v. a.* och *n.* h. genomljuda, genomskalla.
Durchschauen, *v. n.* h. se igenom, genomskåda, skärskåda; Gott durchschauet das Herz, Gud ser till hjertat.
Durchscheinen, *v. n. ir.* h. genomskina, genomlysa. —, *v. a. ir.* genomtränga med sitt sken el. ljus; uppfylla med sken el. ljus.
Durchscheinend, *adj.* genomskinlig.
Durchscherzen, *v. a.* tillbringa med skämt.
Durchscheuern, *v. a.* göra hål på, sönderslita, skafva hål genom skurande, el. gnagande.
Durchschießen, *v. a. ir.* genomskjuta; räkna kastvis; interfoliera (en bok.)
Durchschiffen, *v. n.* s. segla igenom.
Durchschimmern, *v. n.* h. lysa genom el. fram.
Durchschlag*, *m.* 1. durkslag, sil.
Durchschlagen, *v. n. ir.* s. slå igenom (om papper); gå igenom; visa sin verkan igenom (om ett läkemedel). —, *v. a. ir.* slå hål på; genomstinga; låta rinna genom sil el. durkslag, sila igenom; slå väl.
sich **Durchschlängeln**, *v. r.* slingra sig fram igenom.
Durchschleichen, *v. n.* s. och *a. ir.* el. sich —, *v. r. ir.* slinka el. smyga sig igenom; smyga sig undan.
Durchschlingen, *v. a. ir.* genomfläta, infläta.
Durchschlüpfen, *v. n.* s. slinka sig igenom; slippa fram; smyga sig undan.
Durchschneiden, *v. a. ir.* genomskära, skära midtitu, genomsåga.
Durchschnitt, *m.* genomskärning, afskärning; afdelning, sektion; profil-ritning; im Durchschnitte, öfverhufvud.
Durchschneyen, *v. n. ir.* et. *reg.* h. uppfylla med snö; snöga igenom.
Durchschwärmen, *v. n.* h. och s. svärma igenom, — omkring.
Durchschweifen, *v. n.* s. löpa, sväfva omkring.
Durchschwimmen, *v. a.* och *n. ir.* s. simma igenom.

Durchschwitzen, *v. n.* h. svettas igenom.
Durchsegeln. Se Durchschiffen.
Durchsehen, *v. n. ir.* h. se igenom; —, *v. a. ir.* genomse; gå igenom, granska; inse, utgrunda.
Durchseihen, *v. a.* genomsila.
Durchseihung, *f.* 4. genomsilning.
Durchsetzen, *v. a.* gå, fara igenom el. öfver; genomdrifva, vinna sitt ändamål, lyckas.
Durchseufzen, *v. a.* tillbringa med suckande.
Durchsicht, *f.* 4. genomseende; beskådande, påseende; besigtning; revision, granskning.
Durchsichtig, *adj.* genomskinlig; klar.
Durchsichtigkeit, *f.* 4. genomskinlighet.
Durchsieben, *v. a.* sikta; sålla igenom.
Durchsickern, Durchsintern, *v. n.* s. utsila, utlakas, utsipra, drypa, rinna el. flyta småningom.
Durchsitzen, *v. n. ir.* h. sitta igenom; sitta sönder.
Durchspähen, *v. a.* genomspana.
Durchspielen, *v. n.* h. spela till slut; die Nacht —, spela hela natten igenom.
Durchspießen, *v. a.* sticka igenom med ett spjut.
Durchsprengen, *v. n.* s. genomrida i fyrsprång.
Durchstänkern, *v. a.* uppfylla med stank; stöfva, snoka igenom.
Durchstechen, *v. a.* och *n. ir.* h. genomstinga, genomsticka; genomskära el. -gräfva en damm; das Getreide —, skyfla spannmål; etwas mit einander —, spela under ett täcke.
Durchstecken, *v. a.* genomsticka, genomstinga.
sich Durchstehlen, *v. r. ir.* stjäla sig igenom, — sig fram.
Durchstöbern, Durchstöchern. Se Durchstänkern.
Durchstoßen, *v. a. ir.* genomstöta; genomborra; göra hål på, stöta hål på; rifva, skafva huden, skinnet af.
Durchstreichen, *v. a.* och *n. ir.* s. stryka ut, öfverstryka; fara, löpa, stryka igenom; die Luft — lassen, låta vädret spela igenom.
Durchstreifen, *v. a.* genomgå, genomvandra; stryka igenom el. omkring; ströfva omkring.
Durchströmen, *v. a.* och *n.* h. strömma igenom.
Durchstudiren, *v. a.* studera väl; studera ut; die Nacht —, studera hela natten igenom.
Durchsuchen, *v. a.* genomsöka, ransaka; stöfva, snoka igenom; undersöka, efterse.
Durchsuchung, *f.* 4. genomsökning, ransakning &c.
Durchtrieben, *adj.* listig, bakslug, illistig, illparig, förslagen.
Durchtriebenheit, *f.* 4. list, knep, svek.
Durchtanzen, *v. n.* h. dansa till slut.

dansa sönder; die Nacht — dansa hela natten igenom.
Durchtönen, *v. a.* ljuda, dåna igenom.
Durchträumen, *v. a.* och *n.* h. drömma igenom; gå liksom i en dröm.
Durchtreiben, *v. a ir.* drifva igenom; genomdrifva, bringa till slut.
Durchtreten, *v. a. ir.* träda, trampa igenom; sätta foten igenom.
Durchtriefen, *v. n. ir.* s. drypa igenom.
Durchwachen, *v. a.* vaka igenom.
Durchwachsen, *adj.* genomvuxen, inblandad.
Durchwandern. Se Durchreisen.
Durchwärmen, *v. a.* värma väl.
Durchwässern, *v. a.* vattna väl.
Durchwaten, *v. n.* s. och *a.* vada öfver el. genom.
Durchweben, *v. a.* in-, genom-, eller hopfläta.
Durchwehen, *v. n.* h blåsa igenom.
Durchweichen, *v. a.* och *n.* s. genomblöta, uppmjuka; genomblötas, uppmjukas.
Durchweinen, *v. a.* tillbringa med gråt.
Durchwerfen, *v. a. ir.* kasta el. slänga igenom.
Durchwinden *v. a. ir.* slingra sig igenom; fläta, vrida igenom; sich —, reda sig ur svårigheter.
Durchwintern, *v. a.* öfvervintra, underhålla öfver vintern.
Durchwirken, *v. a.* inväfva; genomvirka, infläta; knåda väl.
Durchwischen, *v. n.* s. smyga sig igenom el. undan.
Durchwühlen, *v. a.* genomsöka, ransaka; böka el. krafsa i jorden.
Durchwürzen, *v. a.* krydda väl.
Durchzählen, *v. a.* räkna en i sender, genomräkna.
Durchziehen, *v. a.* och *n. ir.* s. draga igenom, genomtåga, genomfara, genomstryka; göra narr af, spela gäck med.
Durchzug*, *m.* 1. genomtågande, genomfart; dragband; hanbjelke.
Durchzwängen, *v. a.* föra, tränga med våld igenom.
Dürfen, *v. n. ir.* h. våga, drista sig, töras; hafva låf, tillstånd; behöfva; töra, kunna.
Dürftig, *adj.* torftig, behöfvande.
Dürftigkeit, *f.* 4. torftighet, behof, armod.
Dürre, *adj.* torr, förtorkad; ofruktbar, mager.
Dürre, *f.* 4. torrhet, torka; magerhet.
Dürrsucht. Se Darrsucht.
Dürrwurz, *f.* 4. loppfrögräs.
Durst, *m.* 1. törst; åtrå, begär.
Dursten, Dürsten, *v. n.* h. törsta, vara törstig; längta efter.
Durstig, *adj.* törstig; ein durstiger Bruder, en suput.
Düster, *adj.* dyster, mörk, dunkel; dyster, sorgbunden.
Düsternheit, *f.* 4. mörkhet, dunkelhet, mörker.

Düte, *f.* 4. strut, pappersstrut.
Düten, Duten, *v. n.* h. blåsa i horn, tala igenom språkrör.
Dutzbruder*, *m.* 3. dubroder.
Dutzen, *v. a* dua, kalla du.
Dutzend, *n. indekl.* dussin.
Duwock, *n.* 1. (ört) räfrumpa, skäfte.

E.

Ebbe, *f.* 4. ebb.
Ebben, *v. n.* h. vara ebb.
Eben, *adj.* slät, jemn, platt, flat; noga; noggrann. —, *adv.* just, ackurat, precist, på punkten; nyss; eben so, lika så; eben derselbe, densamme; just densamme; eben des gleichen, likaledes; eben wie, liksom.
Ebenbaum*, *m.* 1. ebenholtsträd.
Ebenbild, *n.* 2. bild, afbild, likhet, beläte.
Ebenbürtig, *adj.* af lika stam el. härkomst.
Ebenderselbe. Se Eben.
Ebendräthig, *adj.* jemntrådig.
Ebene, *f.* 4. slätt, slättmark.
Ebenen, *v. a.* jemna, släta, planera.
Ebenfalls, *adv.* likaledes, på samma sätt, äfvenså.
Ebengewicht. Se Gleichgewicht.
Ebenholz*, *n.* 2. ebenholts.
Ebenist, *m.* 4. Ebentischler, *m.* 3. ebenist, schatullmakare.
Ebenmaß, *n.* 1. (a långt) proportion, förhållande, mått, öfverensstämmelse; symmetri; vacker ordning; öfverensstämmelse.
Ebenmäßig, *adj.* lik, jemnlik, Se Gleich, Ähnlich.
Eber, *m.* 3. fargalt; wilder —, vildsvin.
Eberäsche, *f.* 4. rönn.
Eberraute, *f.* 4. åbrodd.
Eberswehr, *f.* 4. Eberswaffen, *pl.* vildsvins huggtänder.
Eberwurz, *f.* 4. carelsrot, carlinrot.
Eccentrisch, *adj.* regellös.
Echinit, *m.* 4. echinit, hafsstenar.
Echo, *n. indekl.* echo, genljud, återskall.
Echt rc. Se Ächt rc.
Ecke, *f.* 4. hörn; skarpkant; hörn el. kant på ett bord el. en sten; vinkel.
Eckhaus*, *n.* 2. hörnhus.
Eckig, *adj.* vinklig; hörnig, kantig.
Eckschrank*, *m.* 1. hörnskåp.
Eckstein, *m.* 1. hörnsten, grundsten; vinklig, kantig sten; huggen sten.
Eckzahn*, *m.* 1. hörntand, vildsvins huggtänder.
Edel, *adj.* adlig, af adel; ädelmodig, ädelsint, ädel, förträfflig; ein edles Pferd, en modig och vacker häst; edles Erz, rikhaltig malm; ein edler Hirsch, en fullväxt hjort.
Edelbürtig, *adj.* af adlig ätt el. börd.
Edeldame, Edelfrau, *f.* 4. adelsdam, adelsfru.
Edelgeboren, *adj.* adlig, af adlig börd.
Edelgesinnt, *adj.* ädelsint, ädelmodi-

Edelhof*, *m.* 1. säteri, sätesgård.
Edelknabe, *m.* 4. page.
Edelmann, *m. pl.* =leute, adelsman.
Edelmännisch. Se Adelig.
Edelmuth, *m.* 1. ädelmod.
Edelmüthig, *adj.* ädelmodig.
Edelstein, *m.* 1. ädelsten.
Edict, *n.* 1. edikt, påbud.
Edle, *m.* 4. en adlig; en ädel.
Effecten, *pl.* egendom, varor, gods, effecter.
Ege, el. Egge, *f.* 4. harf.
Egen, *v. a.* harfva.
Egen, *n.* 3. harfning.
Eh, Ehe, Eher, *adv.* innan, förrän; snarare, förr, heldre.
Ehe, *f.* 4. äktenskap, giftermål, gifte.
Eheberedung. Se Ehepacten.
Ehebett, *n.* 1. äkta säng.
Ehebrechen, *v. n.* h. bryta äktenskapet, begå äktenskapsbrott.
Ehebrecher, *m.* 3. äktenskapsbrytare.
Ehebrecherisch, *adj.* som bryter äkta tro.
Ehebruch*, *m.* 1. äktenskapsbrott.
Ehebund, *m.* 1. Ehebündniß, *n.* 1. äkta förbund.
Ehedem, Ehedessen, *adv.* förr, fordom, tillförene, förut.
Ehefrau, *f.* 4. Eheweib, *n.* 2. äkta maka.
Ehegatte, Ehegenoß, *m.* 4. äkta make, äkta hälft.
Ehegattin, *f.* 4. äkta maka.
Ehegericht, *n.* 1. giftermålsdomstol.
Ehegestern, *adv.* i förgår.
Ehehälfte, *f.* 4. äkta hälft.
Ehekrüppel, *m.* 3. oförmögen man.

Eheleiblich, *adj.* äkta; laglig.
Eheleute, *pl.* äkta makar, gift folk.
Ehelich, *adj.* äkta; laglig.
Ehelichen, *v. a.* äkta, gifta sig med.
Eheliebste. Se Ehegattinn.
Ehelos, *adj.* ogift.
Ehelosigkeit, *f.* 4. ogift stånd.
Ehemalig, *adj.* fordna, förra.
Ehemals, *adv.* fordom, för detta, tillförene.
Ehemann*, *m.* 2. äkta man, gift karl.
Ehemännisch, *adj.* hvad som en äkta man tillhör.
Eheordnung, *f.* 4. förordning angående äktenskapssaker.
Ehepaar, *n.* 1. äkta par.
Ehepackten, *f. pl.* giftermålskontrakt.
Eherecht, *n.* 1. giftermålsbalk.
Eher. Se Eh, Ehe.
Ehern, *adj.* af koppar eller brons.
Ehesache, *f.* 4. mål som angår äktenskap.
Eheschänder. Se Ehebrecher.
Ehescheidung, *f.* 4. äktenskapsskillnad.
Ehesegen, *m* 3. lifsfrukt, äkta barn.
Ehestand, *m.* 1. äkta stånd.
Ehestens, aufs Eheste, *adv.* med det första.
Ehestifter, *m.* 3. äktenskapsstiftare.
Eheverlöbniß, *n.* 1. trolofning.
Eheweib, *n.* 2. äkta maka, hustru.
Ehrbar, *adj.* ärbar; anständig, blygsam.
Ehrbarkeit, *f.* 4. ärbarhet, anständighet, blygsamhet.
Ehrbarlich. Se Ehrbar.
Ehrbegierde, *f.* 4. äregirighet, ärelystnad.

Ehrbegierig, *adj.* äregirig; ärelysten.
Ehre, *f.* 4. ära, heder; rykte namn, anseende; einem die letzte — erweisen, följa någon till grafven; einem etwas zu Ehren thun, göra något af högaktning för en; jemandes in Ehren gedenken, tala till någons beröm; eine Sache sehr in Ehren halten, vårda sig mycket om en sak; mit Ehren zu melden, med förlåf att säga; in allen Ehren, uti all tukt och ärbarhet; lustig in Ehren, kann niemand wehren, en anständig rolighet må ingen förtryta.
Ehren, *v. a.* ära, hedra, högakta, vörda.
Ehrenamt*, *n.* 2. hederstjenst.
Ehrenbezeigung, *f.* 4. ärebetygelse, hedersbevisning, vördnadsbetygelse.
Ehrenerklärung, *f.* 4. upprättelse för liden skymf, afbön för kränkande af en annans heder.
Ehrenfest, *adj.* högaktad, berömlig.
Ehrengedächtniß, *n.* 1. äreminne.
Ehrengelag, *n.* 1. gästbud, kalas.
Ehrenhalber, Ehrenwegen, *adv.* för heders skull.
Ehrenhold. Se Herold.
Ehrenkette, *f.* 4. guldkedja.
Ehrenkleid, *n.* 2. hedersklädning, hedersdrägt.
Ehrenmal, *n.* 1. äreminne, monument.
Ehrenmann*, *m.* 2. hedersman.
Ehrenpforte, *f.* 4. äreport.
Ehrenpreis, *m.* 1. (ört) ärenpris.
Ehrenrede, *f.* 4. äreminne.
Ehrenrettung, *f.* 4. hedersförsvar.
Ehrenrührig, *adj.* ärerörig.
Ehrensache, *f.* 4. hederssak; duell.
Ehrenstelle, *f.* 4. areställe; hederspost.
Ehrenschänder, *m.* 3. äreskändare; förförare.
Ehrenstufe, *f.* 4. hederstrappa.
Ehrenvest. Se Ehrenfest.
Ehrenwache, *f.* 4. hedersvakt.
Ehrenzeichen, *n.* 3. aretecken, hederstecken.
Ehrerbietig, *adj.* vördnadsfull, vördsam.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung, Ehrfurcht, *f.* 4. vördnad, vördnadsbetygelse, undergifvenhet.
Ehrfurchtsvoll, *adj.* vördnadsfull.
Ehrgefühl, *n.* 1. äre- el. hederskänsla.
Ehrgeitz, *m.* 1. Ehrsucht, *f.* 4. äregirighet, ärelystnad.
Ehrgeitzig, Ehrsüchtig, *adj.* äregirig, ärelysten.
Ehrlich, *adj.* ärlig, redlig, hederlig, rättskaffens.
Ehrlichkeit, *f.* 4. ärlighet, redlighet, rättsinnighet, hederlighet.
Ehrlos, *adj.* och *adv.* ärelös, oärlig; vanryktad.
Ehrsam, *adj.* hedersam, hedervärd, aktningsvärd.
Ehrsamkeit, *f.* 4. hedersamhet.
Ehrsucht, Ehrsüchtig. Se Ehrgeitz, Ehrgeitzig.
Ehrvergessen, *adj.* äreförgäten, skamlös.
Ehrwürden, *pl.* ärevördighet, vördighet.

Ehrwürdig, *adj.* ärevördig; vördig; Ehrwürdigst, högvördigste.
Ei. Se Ey.
Eibe, *f.* 4. Eibenbaum*, *m.* 1. id, idegran, ideträd.
Eibisch, *m.* 1. Eibischwurzel, *f.* 4. Eibischkraut*, *n.* 2. ibisrot, althé.
Eichapfel*, *m.* 3. galläple.
Eichbilz. Se Eichschwamm.
Eiche, *f.* 4. Eichbaum*, *m.* 1. ek, ekträd.
Eiche, *f.* 4. likaremått, probermått el. -kärl; probervigt; justering.
Eichel, *f.* 4. ollon, ekollon; klöfver (i kort).
Eichelernte, -mast, *f.* 4. ollonskörd, ollonbete.
Eichelwald*, *m.* 2. ollonskog.
Eichen, *adj.* af ek, ek...
Eichen, *v. a.* mäta (ett fat &c.); justera (mått och vigt).
Eichenholz*, *n.* 2. ekträd; ekved.
Eicher, Eichmeister, *m.* 3. justerare, måttkrönare; skeppsmätare.
Eichhorn*, *n.* 2. Eichhörnchen, *n.* 3. ekorre.
Eichmaß, *n.* 1. probervigt eller- mått, likaremått, mätstång.
Eichschwamm*, *m.* 1. eksvamp.
Eichstock*, *m.* 1. mätstång.
Eichwald*, Eichenwald*, *m.* 2. ekskog.
Eid, *m.* 1. ed; einen — schwören, göra ed; die Leistung eines Eides, edgång; einen in — und Pflichten nehmen, taga embetseden af någon; låta en svärja trohets-eden; einen auf den — treiben, påstå att någon skall göra ed; sich mit einem — reinigen, värja sig med en ed; den — zu erkennen, pålägga eden.
Eidam, *m.* 1. måg, dotterman.
Eidbruch*, *m.* 1. edsbrott, mened.
Eidbrüchig*, *adj* menedig.
Eidechse, *f.* 4. ödla, ormödla.
Eiderdunen, *pl.* ejderdun.
Eidergans*, *f.* 1. Eidervogel*, *m.* 3. ejdergås, ejderfågel.
Eidgenoß*, *m* 4. bundsförvant.
Eidgenossenschaft, *f.* 4. bundsförvantskap.
Eidlich, *adj.* svuren, besvuren; edsvuren. —, *adv.* med ed, genom ed.
Eidschwur*, *m.* 1. edsvordom.
Eifer, *m.* 3. ifver, nit; förifran, öfverilning, häftighet.
Eiferer, *m.* 3. nitälskare, ifrare.
Eiferig, *adj.* nitisk, ifrig, brinnande; häftig; ifrig, hetsig.
Eifern, *v. n.* h. ifra, ifras, vara nitisk; förifra el. öfverila sig.
Eifersucht, *f.* 4. svartsjuka; afund.
Eifersüchtig, *adj.* svartsjuk; afundsjuk, missunnsam.
Eigen, *adj.* egen; besynnerlig, egen; underlig; sällsam, besynnerlig; noga, noggrann; zu — machen, tillegna; zu — haben, hafva, äga som sitt eget; zu — geben, gifva som sitt eget; eigener Herd ist Goldes werth, allestädes är godt, men hemma är bäst; das ist ihm so —, det är så vanligt hos honom.
Eigendünkel, *m.* 3. inbillning om eller förtroende till sig sjelf.

Eigenhändig, *adj.* och *adv.* egenhändig; egenhändigt.
Eigenheit, *f.* 4. egenhet, egen art, idiotism; besynnerlighet, sällsamhet.
Eigenhörig, *adj.* tillhörighets-.
Eigenhörigkeit, *f.* 4. tillhörighet; egendomsrätt.
Eigenliebe, *f.* 4. egenkärlek.
Eigenlob, *n.* 1. eget beröm.
Eigenmächtig, *adj.* egenmäktig, sjelfmyndig.
Eigennutz, *m.* 1. egennytta.
Eigennützig, *adj* egennyttig.
Eigennützigkeit, *f.* 4. egennyttighet.
Eigenruhm. Se Eigenlob.
Eigens, *adv.* express, serskildt.
Eigenschaft, *f.* 4. egenskap; natur; egen art; serskild egenskap.
Eigensinn, *m.* 1. egensinnighet, nyck, envishet.
Eigensinnig, *adj.* egensinnig, nyckfull, envis.
Eigenthum*, *n.* 2. egendom.
Eigenthümer, *m.* 3. -inn, *f.* 4. ägare, -inna; egendomsherre.
Eigenthümlich, *adj.* egen; egentlig.
Eigenthümlichkeit, *f.* 4. ägande, egentlighet; egen art, natur.
Eigenthumsherr, *m.* 4. egendomsherre.
Eigenthumsrecht, *n.* 1. ägande rätt, besittningsrätt.
Eigentlich, *adj.* och *adv.* egentlig; egentligen.
Eigenwille, *m.* 5. egenvilja, envishet.
Eigenwillig, *adj.* envis.
Eignen, *v. n. ir.* h. höra till, anstå, tillkomma; sich zu etwas —, hafva der erforderliga egenskaper till något.
Eiland*, *n.* 2. liten ö; holme.
Eilbote, *m.* 4. kurir.
Eile, *f.* 4. hast, skymdsamhet; brådska.
Eilen, *v. n.* s. och h. skynda, ilà, hasta, brådska; eile mit Weile, skynda lagom.
Eilen, *n.* 3. Se Eile.
Eilend, **Eilends**, *adv.* hastigt, skyndsamt.
Eilf, *adj.* elfva.
Eilferley, *adj.* elfvahanda.
Eilfertig, *adj.* hastig, skyndsam, bråd, angelägen, som har brådt om.
Eilfertigkeit, *f.* 4. hast, skyndsamhet, brådska.
Eilfmalig, *adj.* som skett, blifvit gjord, upprepad elfva gånger.
Eilfte, *adj.* elfte.
Eilftel, *n.* 3. elftedel.
Eilftens, *adv.* för det elfte.
Eilfthalb, *adj.* half elfte, tio och en half.
Eilig, *adj.* skyndsam, angelägen; påskyndande, hastande; hastig, snabb.
Eiligst, *adv.* hastigast, i största hast.
Eilmarsch*, *m.* 1. forcerad, stark eller hastig marsch.
Eimer, *m.* 3. ämbar; åhm; es regnet als wenn es mit Eimern gösse, det regnar så att det häller ned; Schöpfeimer, brunsämbar; Feuereimer, brandämbar, Milcheimer, mjölkstäfva.

Ein, einer, eine, eines, *artick. adj.* och *pron.* en, ett; någon, något; man.
Einackern, *v. a.* nedplöja.
Einander, *pron.* hvarandra; ömsesidig, inbördes; unter —, äfv. sins emellan; durch —, om hvart annat.
Einärnten. Se Einernten.
Einäschern, *v. a.* lägga i aska; lägga i lut el. bet.
Einathmen, *v. a.* inandas.
Einätzen, *v. a.* etsa; inrista.
Einätzung, *f.* 4. etsande; inristande.
Einäugig, *adj.* enögd.
Einballen, **Einballiren**, *v. a.* inpacka, lägga i balar.
Einballung, **Einballirung**, *f.* 4. inpackning.
Einbalsamiren, *v. a.* balsamera.
Einbalsamirung, *f.* 4. balsamering.
Einband*, *m.* 1. en boks inbindning el. band.
Einbedingen, *v. a. ir.* betinga, tinga på.
Einbeere, *f.* 4. trollbär, ormbär.
Einbehalten, *v. a. ir.* behålla inne.
Einbeizen, *v. a.* beta in.
Einbekommen, *v. n. ir. h.* få, erhålla.
Einbetteln, *v. a.* tigga ihop; sich —, tigga sig in el. till.
Einbiegen, *v. a. ir.* inkröka, inböja.
sich Einbilden, *v. r.* inbilla sig; tro, mena.
Einbildung, *f.* 4. inbillning; inbillning om el. förtroende till sig sjelf; inbillning, griller, tankbild, inbillning.
Einbildungskraft*, *f.* 1. inbillnings- el. föreställningskraft.
Einbinden, *v. a. ir.* inbinda, inveckla; inbinda (en bok); inprägla, ålägga; skänka till faddergåfva.
Einblasen, *v. a. ir.* inblåsa; ingifva.
Einbläser, *m.* 3. inblåsare; örontasslare.
Einbläuen, *v. a. ir.* inskärpa, inprägla.
Einbökeln, *v. a.* lägga i saltlake.
Einbrechen, *v. a. ir.* nedslå, kullslå, nedrifva; bryta upp, bryta igenom. —, *v. n.* s. brista, gå sönder, krossas; bryta sig in; bryta in, ingå med våld; nalkas.
Einbrennen, *v. a. ir.* inbränna.
Einbringen, *v. a. ir.* införa; inrycka, inflicka, införa, inrätta; kasta af sig; medföra i hemgift; löna, duga; tillskynda; gifva i inkomst; föra in en arrestant; wieder —, upprätta, ersätta, godtgöra; hålla skadeslös.
Einbrocken, *v. a.* smula i.
Einbruch*, *m.* 1. inbrott; uppbrytning; fiendtligt infall; annalkande; nedramlande.
Einbrühen, *v. a.* påslå hett vatten.
Einbuße, *f.* 4. (u långt) förlust, mistning, skada, afsaknad.
Einbüßen, (ü långt) *v. a.* förlora, mista.
sich Eindrängen, *v. r.* tränga sig in, krångla el. nästla sig in.
Eindingen, *v. a.* intinga, hyra in.
Eindorren, *v. n.* s. torka in; tvina bort.
sich Eindrängen, *v. r.* tränga sig in.

Eindringen, *v. n. ir.* s. intränga; göra ett fiendtligt infall i ...; tränga sig fram, gå, bryta igenom eller in; sakta el. oförmärkt intränga el. smyga sig in; sich —, införas, bli gängse, tränga el. smyga sig in.
Eindringen, *n.* 3. **Eindringung**, *f.* 4. inträngande.
Eindruck*, *m.* 1. intryck, verkan; märke efter något; känsla, intryck.
Eindrucken, *v. a.* intrycka; inprässa.
Eindrücken, *v. a.* trycka in; -ned, slå in el. sönder; krama sönder; intrycka.
Eine, *pron.* den ena.
Einegen, *v. a.* harfva ned.
Einer, *m.* en; ettan.
Einerley, *adj.* och *adv.* enahanda, likadan; enformig, likställig, detsamma.
Einernten, *v. a.* inberga, skörda, hösta; insamla, förvärfva.
Einfach, *adj.* enkel; rätt och slätt, simpel, okonstlad.
Einfachheit, *f.* 4. enkelhet.
Einfädeln, *v. a.* uppträda, träda på el. igenom; tillställa, tillvägabringa, skaffa tid, tillfälle till.
Einfädelung, *f.* 4. uppträdande; tillställning &c.
Einfahren, *v. a. ir.* köra in; ned-, inbryta genom åkande (en väg, bro o. d.); inberga; föra in i lador, köra in, inöfva (hästar) att gå för vagn, —, *v. n.* s. fara, åka in; inlöpa.
Einfahren, *n.* 3. inkörande, infarande.
Einfahrt, *f.* 4. infart; inkörsport; en flods mynning eller utlopp; nedstigande i grufvor.
Einfall*, *m.* 1. insjunkning, kullstörtning, rasning; fiendtligt infall el. inbrott; liflig tanke, infall; nyck, grill.
Einfallen, *v. n. ir.* s. insjunka, kullstörta, nedramla, rasa; infalla, göra ett infall, inbrott i ...; påkomma, mellankomma, tillstöta; afmagra; blifva infallen —, *v. impers. ir.* falla i minnet, rinna en i hågen, påminna sig; uppfinna, falla på.
Einfalt, *f.* 4. enkelhet; enfald, okonstladt väsende; enfaldighet, lättrogenhet, fåkunnighet; våpighet.
Einfältig, *adj.* enfaldig; lätt att bedraga, fåkunnig; enfaldig, våpig, dum.
Einfaltspinsel, *m.* 3. dumhufvud.
Einfärbig, *adj.* enfärgad.
Einfassen, *v. a.* infatta, besätta; instänga, innesluta.
Einfassung, *f.* 4. infattning, besättning, kant, ram; list, ram; hägn, stängsel.
Einfeuchten. Se **Feuchten**.
sich Einfinden, *v. r. ir.* infinna, inställa sig.
Einflechten, *v. a. ir.* infläta, genom-, el. hopflätа; inblanda.
Einflechtung, *f.* 4. in- genom- el. hopflätande; inblandning.

Einfleischen, *v. a.* ein eingefleischter Teufel, en djefvul i mennisko-skapnad.
Einflicken, *v. a.* inflicka, inblanda; inlappa; sich bey jemand —, smeka, ställa sig in hos någon.
Einfließen, *v. a. ir.* s. inflyta, inrinna.
Einflößen, *v. a.* ingifva, inråda; infundera, filtrera; indrypa; inflotta.
Einflößung, *f.* ingifvelse; indrypning; inflottning.
Einfluß*, *m.* 1. inflytande, inflytelse.
Einfordern, *v. a.* infordra, inkräfva.
Einfordern, *n.* 3. Einforderung, *f.* 4. infordrande, inkräfvande.
Einförmig, *adj.* enformig.
Einförmigkeit, *f.* 4. enformighet.
Einfressen, *v. a. ir.* förtära, fräta, uppfräta, fräta bort; er mußte den Schimpf —, han måste smälta el. tåla den skymfen.
Einfrieren, *v. n. ir.* s. infrysa.
Einfrieren, *n.* 3. infrysning, fastfrysande.
Einfügen, *v. a.* infoga, inpassa, infalsa, infatta; skrinlägga.
Einfügung, *f.* 4. infogning &c.
Einfuhre, *f.* 4. infart, intåg; införsel.
Einführen, *v. a.* införa, skaffa in- el. tillträde; antaga; föra med sig; införa (varor); insätta (i fängelse m. m.); eingeführte Rechte, vedertagne lagar och stadgar.
Einführung, *f.* 4. införande.
Einfüllen, *v. a.* fylla uti, slå uti.
Einfüttern, *v. a.* inlägga i ett foderal, in Stroh —, uppstoppa el. omlinda med halm.
Eingabe, *f.* 4. inlaga.
Eingang*, *m.* 1. ingång, inträde, intåg, infart; ingång (i ett tal); insteg, bifall, framgång; import (af varor).
Eingeben, *v. a. ir.* ingifva; inlemna; ingifva, inråda.
Eingebildet, *adj.* inbillad, föregifven; inbilsk.
Eingebinde, *n.* 3. dopgåfva, faddergåfva.
Eingeboren, *adj.* enda, enfödd; infödd.
Eingebung, *f.* 4. ingifvande, inlemnande; ingifvelse; inrådan.
Eingedenk, *adv.* — seyn, komma ihåg, minnas.
Eingefallen, *adj.* ihålig, urhålkad; insjunken, nedramlad; mager.
Eingefleischt, *adj.* som antagit mennisko-natur.
Eingehen, *v. n. ir.* s. gå in, träda eller stiga in; ingå, inkomma; gå in uti, samtycka, bifalla; bli trängre, smalare; krympa, draga sig ihop, bli mindre, torka in; råka i förfall, aftagande; aftyna, förfalla, aftaga, förlora sig, smälta bort; upphöra; afstadna; dö ut, gå ut; das geht mir schwer ein, det lär jag icke lätt; dertill samtycker jag ogerna.
Eingenommen, *adj.* intagen; betagen, intagen af, kär i; förut intagen, öfvertalad, vunnen.
Eingepfarrt, *adj.* en församlings- el.

socken-kyrkas; die Eingepfarrten, sockenboerna.

Eingepflanzt, *adj.* medfödd, inplantad.

Eingeschränkt, *adj.* inskränkt.

Eingesessen, *adj.* boende på en ort; Eingesessener, åbo, invånare.

Eingeständig seyn, bekänna, tillstå.

Eingeständniß, *m.* 1. bekännelse.

Eingestehen, *v. a. ir.* tillstå, bekänna; medgifva.

Eingeweide, *n.* 3. inelfvor, innanmäte.

Eingewurzelt, *adj.* inrotad, inritad.

Eingezogen, *adj.* konfiskerad, satt i qvarstad; indragen, enslig, stilla, aflägsen; inflyttad.

Eingezogenheit, *f.* 4. ro, stillhet, enslighet; indragenhet, indragen lefnad.

Eingießen, *v. a. ir.* ingjuta; inösa, slå el. fylla uti; infundera, draga ur kraften genom pågjutning; mit Bley —, fästa med bly.

Eingießung, *f.* 4. ingjutning &c.

Eingraben, *v. a. ir.* nedgräfva; ingräfva, uthugga, rista el. skära i.

Eingrabung, *f.* 4. nedgräfvande &c.

Eingreifen, *v. n. ir.* h. gripa in i hvarandra, såsom kuggar o. d., gripa in i; göra ingrepp.

Eingriff, *m.* 1. ingripning (af kuggar o. d.); ingrepp, djerft tilltag, förgripelse.

Einguß*, *m.* 1. ingjutning; ingjöte, ingjute (metallarb.)

Einhägen, *v. a.* inhägna, innesluta med häckar.

Einhäkeln, **Einhaken**, *v. a.* häkta ihop, haka fast, inhäkta; sich —, fastna uti med sina klor.

Einhällig, *adj.* enhällig.

Einhälligkeit, *f.* 4. enhällighet.

Einhalt, *m.* 1. hinder; — thun, lägga hinder i vägen, hämma; mota.

Einhalten, *v. a. ir.* qvarhålla, fasthålla, hindra; lägga hinder i vägen, uppehålla, hämma; innehålla, förhålla. —, *v. n.* h. afbryta; upphöra; heida sig; vara noga med att betala.

Einhandeln, *v. a.* köpa in, handla upp; förstöras genom handel.

Einhändig, *adj.* enhänd.

Einhändigen, *v. a.* inhändiga, öfverlemna i ens händer.

Einhändigung, *f.* 4. inhändigande.

Einhängen, *v. a.* hänga in el. uti; intaga; upphänga; hänga (en dörr &c.) på gångjernen; sätta hämmkedja el. brinkhake på (hjul).

Einhauchen, *v. a.* inblåsa, ingifva, inandas.

Einhauen, *v. a. ir.* slå, hugga in eller ned, sönderhugga; uthugga, rista i. —, *v. n. ir.* h. slå ned, bryta löst, rusa på.

Einhauig, **Einmähdig**, *adj.* (äng) som slås endast en gång om året.

Einheben, *v. a. ir.* lyfta in; hänga, lyfta (en dörr) på sina gångjern.

Einheften, *v. a.* häfta in.

Einheftung, *f.* 4. inhäftning.

Einheimisch, *adj.* inländsk; infödd; endemisk, ett folk el. ett land särskildt tillhörig.

Einheit, *f* 4. enhet.
Einheitzen, *v. a* elda i kakelugn.
Einhelfen, *v. a. ir.* einem, läsa sakta för en hvad han bör säga, hjelpa en till rätta; hjelpa in.
Einhelfer, *m.* 3. souffleur.
Einhellig. Se Einhällig.
Einhemmen, *v. a.* sätta hämmkedja el. brinkhake på (ett hjul).
Einhenken. Se Einhängen.
Einher, *adv.* — gehen &c., gå fram, nalkas, komma närmare.
Einhetzen, *v. a.* inöfva (till jagt).
Einholen, *v. a.* gå en till mötes; upphinna, hinna till, uppnå; inhemta; die Kanonen —, inhala kanonerna.
Einhorn*, *n.* 2. enhörning.
Einhüllen, *v. a.* insvepa, inveckla, omlinda, hölja.
Einhüllung, *f.* 4. insvepning, inveckling.
Einjagen, *v. a.* (fruktan &c.) injaga.
Einjährig, *adj.* årsgammal.
Einig, *adj.* ensam, enda, ensam i sitt slag; ens, enig.
Einige, einige, einiges, *pron.* enda; någon, något.
Einige, *pron. pl.* några, somliga.
Einigermaßen, *adv.* (a långt) någorlunda, på något sätt.
Einigkeit, *f.* 4. enighet, samdrägtighet, sämja; enhet.
Einimpfen, *v. a.* ympa.
Einimpfung, *f* inympning.
Einjährig, *adj.* årsgammal.

Einkauf*, *m.* 1. inköp, uppköp, upphandling.
Einkaufen, *v. a.* inköpa, upphandla.
Einkäufer, *m.* 3. inköpare, upphandlare.
Einkehle, *f.* 4. takränna.
Einkehlen, *v. a.* förse med en ränna.
Einkehr, *f.* herberge, qvarter, tillhåll.
Einkehren, *v. n.* f. fara in på ett ställe; helsa på, besöka i förbigående eller förbifarande.
Einkeilen, *v. a.* slå, drifva in.
Einkerben, *v. a.* göra inskärning i . . .
Einkerkern, *v. a.* sätta i fängelse, arrestera.
Einkitten, *v. a.* inkitta, fästa med kitt.
Einkittung, *f.* 4. inkittande, fästande med kitt.
Einklagen, *v. a.* få ut genom rättegång.
Einklammern, *v. a.* fästa med murband, haka fast; sätta emellan parentes.
Einklang*, *m.* 1. likstämmighet, instämmande i samma ton; harmoni, samljud.
Einkleben, Einkleistern, *v. a.* inklistra, fästa med klister.
Einkleiden, *v. a.* påkläda, klosterdrägt; föredraga, föreställa; gifva utseende; ordna; ikläda.
Einkleidung, *f.* 4. iklädande &c.
Einklemmen, *v. a.* klämma in, ihop el. emellan.
Einklemmung, *f.* 4. inklämning.
Einklinken, *v. a.* och *n.* f. tillsluta,

stänga el. tillsluta sig, stängas med klinka.

Einknicken, *v. a.* knäcka.

Einknickung, *f.* 4. knäckande.

Einkochen, *v. n.* ſ. koka in. — , *v. a.* låta koka in.

Einkommen, *v. n. ir.* ſ. komma in, gå, stiga el. träda in; kasta af sig; falla i barnsäng; inkomma, ingifva, inlemna; dawider —, protestera emot, förklara missnöje med, göra påstående emot.

Einkommen, *n.* 3. inkomst, afkastning.

Einkriechen, *v. n. ir.* ſ. krypa in; krympa ihop; er mußte —, han måste gå i häkte.

Einkünfte, *pl.* inkomster.

Einladen, *v. a. ir.* lasta; inskeppa, inlasta, föra om bord; bjuda till gäst, till måltid, till någon högtidlighet.

Einladung, *f.* 4. lastning; inskeppning, inlastning; bjudning.

Einlage, *f.* 4. inlaga, inneliggande; insats.

Einländisch *adj.* inländsk, inhemsk.

Einlangen, *v. a.* inlägga, ingifva, inlemna.

Einlaß*, *m.* 1. insläppande; liten port uti el. utmed en större.

Einlassen, *v. a.* släppa in; lemna tillträde; sich mit einem —, få mycken bekantskap, ingå förbindelse el. vänskap med någon; befatta sig med någon; sich in etwas —, inveckla, fördjupa sig i något; inlåta sig i (diskurs &c.).

Einlassung, *f.* 4. insläppande &c.

Einlauf*, inlopp; ingång.

Einlaufen, *v. n. ir.* ſ. inlöpa; inkomma, anlända; bli trängre, smalare, krympa, torka in, draga sig ihop.

Einlaugen, *v. a.* lägga i lut.

Einläuten, *v. a.* och *n.* h. tillkännagifva början af något genom ringning; es ist schon eingeläutet, det är redan sammanringt.

Einlegemesser, *n.* **Einleger**, *m.* 3. fällknif.

Einlegen, *v. a.* lägga inuti; packa ned, lägga ihop, ned el. i; insylta, inlägga; lägga in (mat med salt, ättika &c.); salta, insalta; plantera med afläggare; fortplanta (vinrankor) genom afläggare; lägga i källare (vin &c.) inkrustera, inlägga; damascera; göra inläggning i trä el. sten af flere färgor; förvärfva (ära &c.); ein gutes Wort für jemand —, lägga sig ut för någon.

Einleger, *m.* 3. afläggare.

Einleimen, *v. a.* inlimma, fastlimma.

Einleimung, *f.* 4. inlimning, fastlimning.

Einleiten, *v. a.* inleda, införa; tillställa, tillvägabringa.

Einleitung, *f.* 4. införande; inledning, anvisning; början; inledning.

Einlenken, *v. a.* inböja; dra-

led igen. —, *v. n.* h. vända, gå in igen (på vägen); wieder —, komma tillbaka till sjelfva saken.
Einlenkung, *f.* 4. inböjning; dragning ut i led igen &c.
Einlesen. Se Einsammeln.
Einleuchten, *v. n.* h. synas tydligt.
Einleuchtend, *adj.* ögonskenlig, påtaglig, tydlig och klar.
Einliefern, *v. a.* inlemna, inleferera.
Einlieferung, *f.* 4. inlemnande, inlefvererande.
Einliegen, *v. n.* h. ligga inne, — uti; bey einem —, bo hos någon för hyra.
Einlieger, *m.* 8. hyresman.
Einlogiren, *v. a.* inhysa, herbergera, logera, gifva qvarter; sich —, taga qvarter; einen bey jemand —, skaffa en qvarter eller husrum hos någon.
Einlösen, *v. a.* inlösa, igenlösa, infria, återköpa.
Einlösung, *f.* 4. inlösning, infriande.
Einlöthen, *v. a.* löda fast, vid.
Einmachen, *v. a.* sätta, lägga uti eller inom; insylta, inlägga.
Einmähdig. *adj.* Se Einhauig.
Einmal el. Ein Mal, *adv.* en gång; auf —, äfv. hastigt, i hast, i en hast.
Einmal, *adv.* fordom; omsider, ändteligen; någonsin; något, litet.
Einmaleins, *n. indekl.* multiplikationstafla.
Einmalig, *adj.* som sker en gång.
Einmahnen, *v. a.* infordra.
Einmännisch, *adj.* en mans . . . , som är för en person.
Einmarsch*, *m.* 1. intåg, inmarsch.
Einmarschiren, *v. n.* s. tåga, marschera in.
Einmauern, *v. a.* innesluta, instänga inom en mur el. fyra väggar; inmura; fästa med murbruk.
Einmengen, Einmischen, *v. a.* inblanda, blanda, lägga uti.
Einmessen, *v. a.* och *n.* h. mäta uti; sich —, minskas genom mätning.
Einmiethen, *v. a.* tinga, hyra rum för någon; sich —, hyra sig in.
Einmummen, *v. a.* insvepa.
Einmüthig, *adj.* enhällig.
Einmüthigkeit, *f.* 4. enhällighet, enighet.
Einnähen, *v. a.* insy; göra trängre el. smalare.
Einnähung, *f.* 4. insyning.
Einnahme, *f.* 4. inkomst; uppbörd, inkassering; intagande, eröfring.
Einnehmen, *v. a. ir.* taga in; emottaga, uppbära; insläppa, hysa, emottaga; bemäktiga sig, sätta sig i besittning af; intaga; eröfra; intaga (läkemedel); förut intaga, öfvertala, vinna; bedåra; få, erhålla; tjusa; intaga, förtjusa.
Einnehmend, *adj.* förekommande, intagande, behaglig.
Einnehmer, *m.* 3. uppbördsman.
Einnetzen, *v. a.* fukta, bestänka.
Einniethen, *v. a.* nåda fast, — uti.

sich Einnisten, *v. r.* krypa in, gömma el. insmyga sig; nästla sig in.
Einöde, *f.* 4. ödemark, öken, enslig el. öde ort.
Einöhrig, *adj.* enörig.
Einölen, *v. a.* fukta, öfverstryka med olja.
Einpacken, *v. a.* inpacka, lägga i balar.
Einpackung *f.* 4. inpackning.
Einpoppen. Se Einkleistern.
Einpassen, *v. a.* och *n.* h. inpassa, jemka ihop; gå ihop.
Einpfählen, *v. a.* omgifva med pålverk, gärda el. stänga omkring med pålar.
Einpfarren, lägga till en socken el. församling. Se Eingepfarrt.
Einpflanzen, *v. a.* inplanta; intrycka, inprägla.
Einpflanzung, *f.* 4. inplantning.
Einpflöcken, *v. a.* fästa med nagel el. pinne.
Einpflügen, *v. a.* nedplöja.
Einpfropfen, *v. a* ympa fast; inproppa.
Einpichen, *v. a.* fästa med beck.
Einplaudern, *v. n.* h. intala med prat.
Einpöckeln, *v. a.* salta, insalta.
Einprägen, *v. a.* inprägla, inskärpa.
Einprägung, *f.* 4. inpräglande; inskärpning.
Einpredigen, *v. a.* inprägla.
Einprügeln, *v. a.* piska uti.
Einpudern, *v. a.* pudra; narra, bedraga.
Einquartieren, *v. a.* inqvartera, lägga in i qvarter.
Einquartierung, *f.* 4. inqvartering.
Einrammeln, Einrammen, *v. a.* slå in el. ned (med en jungfru); påla, förse med pålar.
Einrathen, *v. a. ir.* råda till, intala.
Einräumen, *v. a.* lemna en sin plats; förse sig med möbler el. husgeråd, sätta bo; packa ned, lägga ihop, ned el. in; afstå, öfverlåta, afträda; inrymma; medgifva, tillstädja; gilla, godkänna.
Einrechnen, *v. a.* uppföra med i räkning, inberäkna.
Einrede, *f.* 4. öfvertalande, intalande; inkast; invändning, motsägelse.
Einreden, *v. a.* öfvertala, intala; Muth &c. —, ingifva mod, uppmuntra.
Einreiben, *v. a. ir.* gnida, gnugga in; inrifva, rifva uti.
Einreichen, *v. a.* inräcka, inlemna, ingifva.
Einreihen, *v. a.* uppträda; träda på el. igenom; tråckla, nästa el. fästa med långa styng.
Einreißen, *v. a. ir.* rifva ned el. omkull, förstöra. —, *v. n.* s. sönderslitas el. sönderrifvas; spricka, remna, brista; utsprida el. utbreda sig, inrita el. inrota sig, gripa omkring sig.
Einreiten, *v. a.* inrida, intåga, till häst; rida ned el. omkull.

Einrenken, *v. a.* åter inpassa, infoga, infalla, rätta in, återställa i sitt förra stånd; vrida i led.

Einrenkung, *f.* 4. återinpassning, återinfogning.

Einrennen, *v. a.* ränna ned, -omkull; eine Thür —, ränna upp en dörr; sich den Kopf —, ränna hufvudet i sönder på sig.

Einrichten, *v. a.* inrätta, åter inpassa, infoga, infalsa; disponera, inrätta, ställa i ordning, tillaga, anställa; laga; rätta, måtta, jemka, lämpa, ställa; organisera; sich —, ställa sina saker i ordning; förse sig med möbler, sätta bo; fatta stånd, post.

Einrichtung, *f.* 4. återinpassning, återinfogning; anstalt, tillställning, inrättning, reglering, fastställande, i ordning ställande, uppställning, tillställning, ordning; bosättning; organisering, inrättning.

Einriegeln, *v. a.* igenrigla, inrigla, stänga med rigel.

Einriegelung, *f.* 4. igenriglande, inriglande, stängning med rigel.

Einritt, *m.* 1. inridande, intågande till häst.

Einritzen, *v. a.* inrispa, inskära.

Einrosten, *v. n.* s. rostas, bli rostig.

Einrücken, *v. a.* inrycka; inflicka. —, *v. n.* s. rycka in; följa, efterträda i en syssla.

Einrückung, *f.* 4. inryckande, inflickande &c.

Einrühren, *v. a.* röra uti; röra ihop; Eyer, —, vispa ihop ägg; eingerührte Eyer, äggröra.

Eins, *f.* etta.

Eins, *adj.* och *adv.* ett; en ting; ense; es ist mir alles —, det är för mig ett och detsamma, det gör mig lika mycket; — um andre, hvart om annat; — ins andre gerechnet, räknadt allt i ett, öfverhufvud, det ena med det andra.

Einsaat. Se Aussaat.

Einsacken, *v. a.* lägga el. ösa i säck.

Einsäen, *v. a.* beså.

Einsalben, *v. a.* smörja; balsamera.

Einsalzen, *v. a.* insalta, inlägga i salt.

Einsalzung, *f.* 4. insaltning.

Einsam, *adj.* ensam, enslig, som lefver i enslighet; hier ist es sehr —, här är det mycket tyst och stilla; in der einsamen Stunde der Mitternacht, uti den tysta midnattens stunder.

Einsamkeit, *f.* 4. enslighet, ensamhet.

Einsammeln, *v. a.* insamla; skörda.

Einsammlung, *f.* 4. insamling, kollekt; inbergning, skörd.

Einsatz*, *m.* 1. insats; insättning; sats (på ett kort); pant.

Einsäuern, *v. a.* syra, blanda surdeg uti.

Einsaugen, *v. a.* insuga; insupa.

Einsaugung, *f.* 4. insugande; insupande.

Einsäumen, *v. a.* omgifva med söm.
Einsäuseln, *v. a.* insöfva; söfva i.
Einschalten, *v. a.* insätta (en skottdag); införa, inskjuta.
Einschaltung, *f.* 4. en skottdags insättning; införning.
Enschärfen, *v. a.* inskärpa, inprägla.
Einschärfung, *f.* 4. inskärpning.
Einscharren, *v. a.* nedgräfva.
Einscharrung, *f.* 4. nedgräfning.
Einschenken, *v. a.* slå uti; einem klaren Wein —, säga en rena sanningen.
Einschicken, *v. a. ir.* inskicka, insända.
Einschieben, *v. a. ir.* inskjuta; insmyga, oförmärkt inflicka, insticka; inflicka (i en skrift); inrycka, införa; understicka.
Einschiebung, *f.* 4. inskjutning; inflickning; införande; understickning,
Einschiebsel, *n.* 3. som blifvit hemligen infördt; mellansats, parentés.
Einschießen, *v. a. ir.* skjuta in, omkull el. ned; sätta in i bakugn; göra inslag i väf; försöka, probera (en bössa &c.); sticka ibland, inkasta ibland flera; sich —, vänja sig vid, öfva sig i att skjuta; göra sig älskad.
Einschiffen, *v. a.* inskeppa, inlasta, föra om bord.
Einschiffung, *f.* 4. inskeppning, inlastning.
Einschlafen, *v. n. ir.* f. somna, insomna; insöfvas; domna.
Einschläfern, *v. a.* söfva, insöfva; döfva, komma att domna.
Einschläferung, *f.* 4. insöfning.
Einschlag*, *m.* 1. innesluten, inneliggande; omslag; svafvel för att svafla tunnor; inslag i väf; inläggning el. invikning på kläder, tapeter &c.; rådslag, råd, utväg.
Einschlagen, *v. a. ir.* slå el. drifva in; slå in; slå el. bryta sönder; insvepa, ombinda, inpacka; lägga i; hopfoga, hoplägga; lägga in, göra invikning på, vika in; göra inslag i väf; svafla (vinet); taga (vägen). —, *v. n. ir.* h. och f. gifva handen såsom tecken till samtycke; öfverfalla, anfalla, kasta sig el. rusa på; slå ned på; slå sig invertes; höra till, lyda under; lyckas, slå in.
Einschleichen, *v. n. ir.* f. och sich —, *v. r. ir.* slinka in, oförmärkt insmyga sig; införas, bli gängse.
Einschleichen, *n.* 3. insmygande.
Einschleppen, *v. a.* insläpa; hemligen införa, lurendräga.
Einschließen, *v. a. ir.* instänga, innesluta, inläsa; inhägna, instänga, omgifva, innesluta; lägga uti . . .; inringa, blockera, kringränna, inspärra; innehålla, inbegripa, innefatta; die Thür schließt nicht ein, dörren går ej i lås.
Einschließung, *f.* 4. instängning, inneslutande, inläsande &c.

Einschlucken, *v. a.* uppsluka, svälja ner; tåla, uthärda med tålamod.

Einschlummern, *v. n.* s. slumra, somna in.

Einschlüpfen, *v. n.* s. inslippa.

Einschlürfen, *v. a.* sörpla, supa upp el. in, draga in med andedrägten.

Einschlürfung, *f.* 4. insörplande, insupande.

Einschluß*, *m.* 1. det som är innelyckt, inneliggande bref &c.; parentes; mit —, inberäknadt, från och med, till och med.

sich Einschmarotzen, *v. r.* snugga sig in.

sich Einschmeicheln, *v. r.* ställa sig in genom smicker, slingra sig in hos någon.

Einschmelzen, *v. a.* insmälta, hopsmälta. —, *v. n. ir.* s. smälta, smältas.

Einschmelzung, *f.* 4. insmältning, hopsmältning; smältning.

sich Einschmiegen, *v. r.* insmyga sig; ställa sig in; tränga sig in.

Einschmieren, *v. a.* smörja, insmörja.

Einschmierung, *f.* 4. smörjande, insmörjande.

Einschnallen, *v. a.* spänna igen el. fast.

Einschnallung, *f.* 4. igenspännande, fastspännande.

Einschneiden, *v. a. ir.* skära, göra inskärning uti, klippa i; uthugga, rista el. skära i —, *v. n. ir.* gå, tränga in i köttet.

Einschneyen, *v. a. reg.* och *ir.* snöga in; insnöga.

Einschnitt, *m.* 1. skärning, inskärning, skåra; uthuggning der något skall infogas.

Einschnüren, *v. a.* snöra, draga åt; slå om el. förse med rep, strecka.

Einschnürung, *f.* 4. snörande, åtdragning.

Einschöpfen, *v. a.* ösa, slå uti; ingjuta.

Einschränken, *v. a.* inskränka; förkorta, inskränka; inskränka, indraga; inskränka, sätta gränsor för; förmildra; einen sehr eingeschränkt halten, hålla en mycket strängt; seine Begierden —, tygla sina begär.

Einschränkung, *f.* 4. inskränkning; förbehåll; indragning; mildring.

Einschrauben, *v. a.* inskrufva, fästa med skruf.

Einschraubung, *f.* 4. inskrufning, fästande med skruf.

Einschreiben, *v. a. ir.* inskrifva, inregistrera, inprotokollera; inmatrikulera, inskrifva.

Einschreibung, *f.* 4. inskrifning; inregistrering, inprotokollering; inmatrikulation.

Einschrumpfen, *v. n.* s. skrumpa, bl krumpen, krympa, draga sig ihop

Einschub*, *m.* 1. Se Einschiebung.

Einschürig, *adj.* som skäres eller klippes endast en gång om året.

Einschuß*, *m.* 1. inslag; tillskott.

Einschußern, *v. a.* sätta till, mista förlora.

Einschütten, *v. a.* ösa, slå uti.

Einſchwärzen, *v. a.* svärta, orena, nedsmutsa; hemligen införa.
Einſchwatzen, *v. a.* intala; ſich —, vinna ynnest genom fagra ord.
Einſchwatzung, *f.* 4. intalan.
Einſegnen, *v. a.* välsigna; läsa välsignelsen öfver; inviga, viga, helga; konfirmera (barn).
Einſegnung, *f.* 4. välsignelse; helgande el. invigning; konfirmation.
Einſehen, *v. a. ir.* inse, hafva insigt uti, begripa; inse, utgrunda.
Einſehen, *n.* 3. insigt, begrepp; inseende, tillsyn, uppsigt; afseende.
Einſeifen, *v. a.* tvåla, intvåla; tilltvåla, banna upp.
Einſeitig, *adj.* ensidig; ensidig, partisk.
Einſenden, *v. a. ir.* insända, inskicka.
Einſendung, *f.* 4. öfversändning.
Einſenken, *v. a.* nedsänka, nedsätta; plantera.
Einſenkung, *f.* 4. nedsänkning; nedsättning; plantering.
Einſetzen, *v. a.* insätta, inställa; bysätta, sätta i fängelse; inrycka, insätta; infatta; plantera, sätta i jorden; sätta i bur; insätta på spel, på lotteri, tillsätta, nämna till; inrätta, upprätta; installera; ſich —, sätta sig inpå, upp.
Einſetzling, *f.* 1. telning; ympqvist; planta.
Einſetzung, *f.* insättning, inställning; fängslande; inryckning, insättning; infattning; förpantning, pantsättning; införande, inrättning; insättning, utnämnande; tillsättande; installering.
Einſicht, *f.* 4. inspektion, uppsigt, tillsyn, inseende; insigt, kännedom.
Einſichtsvoll, *adj.* insigtsfull, upplyst.
Einſiedeley, *f.* 4. eremitkoja; enslig ort el. boning.
Einſieden. Se **Einkochen**.
Einſiedler, *m.* 3. eremit.
Einſiedleriſch, *adj.* eremitisk.
Einſiegeln, *v. a.* försegla.
Einſingen, *v. a. ir.* insöfva med sång.
Einſinken, *v. n. ir.* ſ. insjunka, nedsjunka; ramla, rasa.
Einſitzen, *v. n.* h. sätta sig in; sitta inne.
Einſitzig, *adj.* ensitsig.
Einsmals, *adv.* med tiden, en dag, framdeles.
Einſpannen, *v. a.* spänna för; spänna i håge.
Einſpännig, *adj.* enspännig.
Einſperren, *v. a.* inspärra, instänga, sätta i fängelse.
Einſperrung, *f.* 4. inspärring, instängning.
ſich **Einſpinnen**, *v. r. ir.* spinna sig in i sitt silkesbo.
Einſprechen, *v. a. ir.* ingifva (mod); trösta; motsäga; invända, besöka, hälsa på.
Einſprechen, *n.* 3. **Einſprechung**, *f.* 4. ingifvande af mod; tröstande; motsägelse; besök, påhälsning.
Einſprengen, *v. a.* bestänka, fukta, väta; öfverströ; rimsalta; spränga upp (en dörr &c.).

Einspringen, *v. a. ir.* springa i sönder; spränga upp (en dörr).

Einspritzen, *v. a.* inspruta; spruta (sår, o. d.); vattna, fukta, bestänka.

Einspruch*, *m.* 1. återfordran, anspråk; invändning, åtal, klander, jäfvande, hinder, motstånd; besök, påhälsning.

Einst, *adv.* en gång, framdeles; fordom.

Einstallen, *v. a.* sätta på stall.

Einstämmig, *adj.* som har en stam.

Einstampfen, *v. a.* instampa, nedstampa, stampa fast, nedstöta.

Einstänkern, *v. a.* uppfylla med stank.

Einstechen, *v. n. ir.* h. sticka uti; sticka hål på.

Einstecken, *v. a.* insticka, trycka eller sätta in; sticka hos sig el. i fickan; sticka i skidan igen; sätta i fängelse; med tålamod uthärda, fördraga (t. e. skymf).

Einstehen, *v. n. ir.* h. svara för, gå i borgen, ansvara, gå i god.

sich Einstehlen, *v. r. ir.* stjäla el. smyga sig in.

Einsteigen, *v. a. ir.* instiga; inträda, ingå; bestiga med stormstegar.

Einstellen, *v. a.* inställa, insätta; sätta på stall (en häst); sätta i förvar; upphöra med, inställa, suspendera; sich —, inställa el. infinna sig, komma, synas.

Einsten, Einstens. Se Einst.

Einsticken, *v. a.* insy, bordera uti.

Einstimmen, *v. n.* h. instämma, stämma öfverens; vara af samma mening, svara emot; instämma i (en sång).

Einstimmig, *adj.* enstämmig; öfverensstämmande, enhällig.

Einstimmung, *f.* 4. instämning, öfverensstämning; bifall, samtycke.

Einstmals. Se Einst.

Einstopfen, *v. a.* instoppa, inproppa, inplugga; stoppa (en pipa).

Einstopfung, *f.* 4. instoppning; stoppande.

Einstoßen, (o långt) *v. a.* slå in; indrifva, inköra; stöta in; kullkasta, kullstöta.

Einstreichen, *v. a. ir.* instryka, ingnugga; stryka i; stoppa i pungen.

Einstreiten, *v. a ir.* tvinga att tro.

Einstreuen, *v. a.* inströ, strö imellan; inblanda.

Einstücken, *v. a.* skarfva uti, sätta en skarf uti

Einstudiren, *v. a.* lära en rol &c.

Einstürmen, *v. n.* s. storma löst på; storma, rusa in.

Einsturz*, *m.* 1. omkullfallande, insjunkning, kullstörtning, rasning, jordfall.

Einstürzen, *v. n.* s. ramla öfver ända, sjunka, rasa, ramla.

Einstürzung, *f.* ramlande &c.

Einstweilen, *adv.* emedlertid, till dess att.

Einstweilig, *adj.* interims-, tills vidare skedd, gjord, m. m.

Einsylbig, *adj.* enstafvig.

Eintägig, *adj.* en dags . . ., som varar en dag; dagsgammal.
Eintauchen, *v. a.* doppa, sänka, nedsänka; blöta.
Eintauschen, *v. a.* byta till. el. åt sig.
Eintauschung, *f.* 4. byte.
Eintheilen, *v. a.* indela, fördela; dela, skifta, afdela.
Eintheilung, *f.* 4. indelande, afdelning, fördelande; fördelning.
Eintönig, *adj.* entonig; enformig.
Eintönigkeit, *f.* 4. entonighet; obehaglig enformighet.
Eintracht, *f.* 4. endrägt, sämja, samdrägtighet, enhällighet; godt förstånd.
Einträchtig, *adj.* endrägtig, sams, enhällig, samdrägtig.
Einträchtigkeit. Se Eintracht.
Einträchtiglich, *adv.* endrägteligen, enhälligt.
Eintrag*, *m.* 1. intrång, förfång, men, kränkning; inslag (hos väfvare).
Eintragen, *v. a.* och *n. ir.* h. inbära; inskrifva, införa; uppföra i räkning; inregistrera, inmatrikulera; göra inslag i väf; ränta, gifva, kasta af sig, gifva i inkomst.
Einträglich, *adj.* fördelaktig, lönande, indrägtig.
Einträglichkeit, *f.* 4. fördelaktighet, indrägtighet.
Eintränken, *v. a.* einem etwas, hämnas på någon, gifva en så godt igen.
Einträufeln. Se Eintröpfeln.

Eintreffen, *v. n. ir.* f. inträffa; ankomma; slå in, vara sant eller riktigt; uppfyllas, gå i fullbordan, verkställas.
Eintreiben, *v. a. ir.* indrifva, slå in; inköra, införa; inkräfva, indrifva utskylder; hålla efter, hårdt ansätta; bringa till tystnad.
Eintreibung, *f.* 4. indrifning; inkräfning.
Eintreten, *v. n. ir.* f. inträda, gå el. stiga in; påkomma, mellankomma, tillstöta; gå uti, börja. —, *v. a.* trampa ned; förtrampa; trampa sönder; intrampa, genom trampning indrifva.
Eintrichtern, *v. a.* infundera; inskärpa, inprägla.
Eintrichterung, *f.* 4. infundering; inskärpning, inprägling.
Eintritt, *m.* 1. inträdande, inträde; ingång, början.
Eintrocknen, *v. n.* f. intorkas, hoptorka; draga sig ihop, krympa ihop.
Eintröpfeln, *v. a.* indrypa, drypa uti.
Eintröpfelung, *f.* 4. indrypande.
Eintunken, *v. a.* doppa i, doppa i sås.
Einverleiben, *v. a.* införlifva, förena; införa, inrycka, inflicka.
Einverleibung, *f.* 4. införlifvande, sammanslående, inryckning &c.
Einverständniß, *n.* 1. godt förstånd, öfverensstämmelse, enighet; samband.
sich Einverstehen, *v. r. ir.* vara i hemligt förstånd med; einverstan-

den seyn in einer Sache, komma öfverens, hafva samma mening i en sak.

Einwachsen, *v. n. ir.* s. växa in, — vid.

Einwägen, *v. a. reg.* och *ir.* väga uti; förloras genom vägande.

Einwand. Se Einwendung.

Einwärts, *adv.* inuti; inåt.

Einwässern, *v. a.* lägga i vatten.

Einweben, *v. a.* inväfva, invirka.

Einwechseln, *v. a.* invexla.

Einwechselung, *f.* 4. invexling.

Einwehen, *v. n.* h. inblåsa; blåsa omkull.

Einweichen, *v. a.* blöta, uppmjuka; draga ut kraften genom pågjutning.

Einweichung, *f.* 4. blötande, uppmjukning.

Einweihen, *v. a.* inviga, helga; initiera, inviga, intaga.

Einweihung, *f.* 4. invigning, helgande; invigning, intagning.

Einweisen, *v. a. ir.* invisa; installera.

Einweisung, *f.* 4. invisning; installation.

Einwenden, *v. a. ir.* invända; göra inkast, motsäga.

Einwendung, *f.* 4. inkast, invändning; invändning (i rättegång).

Einwerfen, *v. a. ir.* kasta, slänga in; slå in el. sönder; sy in; kullkasta, kullslå; invända, göra inkast.

Einwickeln, *v. a.* inveckla, insvepa, omlinda, inlinda; linda (barn).

Einwickelung, *f.* 4. inveckling, insvepning.

Einwiegen, *v. a.* vagga i sömn; insöfva, göra säker, trygg.

Einwilligen, *v. n.* h. bevillja, samtycka, bifalla.

Einwilligung, *f.* 4. samtycke.

Einwindeln, *v. a.* insvepa.

Einwinden, *v. a. ir.* inlinda, inveckla, insvepa.

Einwirken, *v. a.* inväfva, invirka; yttra verkan.

Einwirkung, *f.* 4. inväfning; verkan, medverkan; kraftyttring.

Einwohner, *m.* 3. invånare, inbyggare.

Einwurf*, *m.* 1. inkast, invändning.

Einwurzeln, *v. n.* s. taga rötter; inrota, inrita sig.

Einwurzelung, *f.* 4. rotfästning; inrotande.

Einzapfen, *v. a.* tappa uti; infoga, inpassa.

Einzapfung, *f.* 4. itappning; infogning, inpassning.

Einzäunen, *v. a.* inhägna, instänga, omgifva, instänga med gärdsgård, en häcka.

Einzäunung, *f.* 4. stängsel, hägnad, gärdsgård.

Einzehren, *v. n.* h. och s. förtäras, medtagas, bli mager, draga in.

Einzeichnen, *v. a.* teckna, rita uti . . .; inteckna, inskrifva.

Einzeichnung, *f.* 4. tecknande, ritande uti; inteckning, inskrifning.

Einzeln, *adj.* ensam; enda, ensam i sitt slag; skild, åtskild, afskild; hvar för sig, särskild, afsöndrad, enstaka.

Einziehen, *v. a. ir.* draga in; träda på el. igenom; draga tillbaka; insupa, insuga; draga ihop, göra trängare; indraga, konfiskera; arrestera, sätta i fängelse; indraga, afskaffa. —, *v. n. ir.* s. intåga, hålla sitt intåg; inflytta (i ett hus &c.); draga sig in (som olja).
Einziehung, *f.* 4. indragning; påträdande; tillbakadragning; insupande, insugning; hopdragning; indragning, konfiskering; arrestering; afskaffande; intågande; inflyttning; indragande.
Einzig, *adj.* enda; — und allein, endast och allenast.
Einzischeln, *v. a.* inhväsa, invissla, inhviska.
Einzöglingsrecht, *n.* 1. indigenaträtt.
Einzug*, *m.* 1. intåg.
Einzwängen, *v. a.* tvinga uti, — in; hoptränga med våld.
Einzwingen, *v. a. ir.* tvinga, truga i.
Eis, *n.* 1. is; das Eis brechen, bryta isen, göra bana, väga; einen aufs — führen, föra en på det hala; Pfingsten auf dem Eise, aldrig någonsin.
Eisbahn, *f.* 4. isväg, isgata.
Eisberg, *m.* 1. isberg.
Eisbock*, *m.* 1. Eisbrecher, *m.* 3. isbokare, isbrytare.
Eisbruch*, *m.* 1. isbrott, isgång, islossning.
Eisen, *v. n.* h. isa, bryta, såga sönder is.
Eisen, *n.* 3. jern; värja; einem in den Eisen liegen, förfölja någon, följa en i hamn och häl; Noth bricht —, nöden har ingen lag; in die Eisen schlagen el. schmieden, sätta fjettrar eller blacken på; Eisen legen, lägga fotanglar, uppställa räfsaxar.
Eisenader, *f.* 4. jernmalmstrek.
Eisenblech, *n.* 1. jernbleck.
Eisendraht*, *m.* 1. ståltråd.
Eisenfeil, *n.* Eisenspäne, *pl.* filspån.
Eisenfleck, *m.* 5. rostfläck.
Eisenfresser, *m.* 3. storskrytare.
Eisenhaltig, *adj.* jernhaltig.
Eisenhändler, *m.* 3. jernhandlare.
Eisenhütte, *f.* 4. masugn, hytta, stångjernshammare, jernbruk.
Eisenkuchen, *m.* 3. gorå; tunnrå.
Eisenmaal. Se Eisenfleck.
Eisenschüssig, *adj.* jernhaltig, jernbunden.
Eisenstärke, *f.* 4. (gjut.) jernrum.
Eisenwaare, *f.* 4. jernvara, jernsmide.
Eisenwasser, *n.* 3. mineralvatten.
Eisenwerk, *n.* 1. jernarbete; jernredskap.
Eisern, *adj.* af jern, jern., . .; hård, obeveklig, känslolös.
Eisgrau, *adj.* isgrå, gråhårig.
Eisgrube, *f.* 4. Eiskeller, *m.* 3. iskällare.
Eishacke, *f.* 4. isbil.
Eiskalt, *adj.* iskall, kall som is.
Eiskluft*, *f.* 1. isspricka.
Eisnagel*, *m.* 3. brädd.
Eismeer, *n.* 1. ishaf.
Eispfahl*, *m.* 1. ispåle; isbrytare.
Eisscholle, *f.* 4. isflinga; isbit.

Eisvogel*, *m.* 3. isfågel.
Eiszacken, *m.* 3. istapp, droppis.
Eitel, *adj.* och *adv.* fåfäng, onyttig, förgänglig; fåfänglig, inbilsk; bara, idel, intet annat än.
Eitelkeit, *f.* 4. fåfänga, fåfänglighet, inbilskhet.
Eitelkeitsliebe, *f.* 4. håg för fåfängligheter.
Eiter, *m.* 3. var, materia i sår; etter, gift.
Eiterig, *adj.* varig, varblandad, varfull; giftig.
Eitern, *v. n.* h. vara sig, varas, flyta.
Eiternessel, *f.* 4. Se Brennessel.
Eiterung, *f.* 4. varsättning; vargörning, varflytning.
Ekel, *m.* 3. afsmak, leda, vämjelse, äckel, afsky, vedervilja.
Ekel, *adj.* som väcker afsmak, leda, olust, vedervilja; afsky; kräslig, läcker.
Ekelhaft, Ekelig, *adj.* äcklig, osmaklig, vidrig, motbjudande.
Ekeln, *v. impers.* hafva afsmak, leda, vämjelse el. äckel.
Ekelname, *m.* 5. öknamn.
Elasticität, *f.* spänstighet.
Elastisch, *adj.* elastisk, spänstig.
Elbogen, *m.* 3. armbåge.
Electricität, *f.* elektricitet.
Electrisch, *adj.* elektrisk.
Electrisiren, *v. a.* elektrisera.
Electrisirmaschine, *f.* 4. elektrisermaskin, elektrisk maskin.
Element, *n.* 1. element; grundämne.
Elementarisch, *adj.* elementarisk.

Elend, *n.* 1. elände, uselhet, armod, nöd; svårighet, vedervärdighet; landsflykt; elg.
Elend, *adj.* eländig, usel, ömklig, slät, dålig; olycklig, olycksfull; dålig; oduglig, erbarmlig.
Elendthier, *n.* 1. elg.
Elephant, *m.* 4. elefant.
Elf. Se Eilf.
Elfenbein, *n.* 1. elfenben.
Elfenbeinern, *adj.* elfensbens..., af elfenben.
Ellbogen, Ellenbogen. Se Elbogen.
Elle, *f.* 4. aln.
Ellenlang, *adj.* alnslång, af en alns längd.
Eller. Se Erle.
Elritze, *f.* 4. ärlitsfisk.
Else, *f.* 4. majfisk.
Elsebeerbaum*, *m.* 1. oxel, oxelträd.
Elsebeere, *f.* 4. oxelbär.
Elster, *f.* 4. skata; Elster (flod i Holstein).
Elsterauge, *n.* 6. liktorn.
Eltern, *pl.* föräldrar.
Elternlos, *adj.* fader- och moderlös.
Email, *n.* 1. emalj, emaljering.
Emailliren, *v. a.* emaljera.
Embryo, *m.* ofödt foster.
Eminenz, *f.* 4. eminens (kardinalstitel).
Emmerling. Se Goldammer.
Empfahen. Se Empfangen.
Empfang*, *m.* 1. emottagning, inhändigande, antagning, intagning; emottagande, bemötande; in — nehmen, emottaga.

Empfangen, *v. a. ir.* emottaga, uppbära (penningar); emottaga, bemöta; emottaga, få, bekomma, undfå; afla, blifva hafvande.
Empfänger, *m.* 3. emottagare.
Empfänglich, *adj.* i stånd att emottaga el. antaga; skicklig till, fallen för.
Empfänglichkeit, *f.* 4. skicklighet till, fallenhet för.
Empfängniß, *f.* 1. aflelse.
Empfangschein, *m.* 1. emottagningsbevis, qvitto.
Empfangung. Se **Empfang.**
Empfehlen, *v. a. ir.* rekommendera, anbefalla; bedja om sin helsning; taga afsked.
Empfehlung, *f.* 4. **Empfehl**, *m.* 1. rekommendation; helsning; afskedstagande; bortgång.
Empfehlungsschreiben, *n.* 3. rekommendationsbref.
Empfehlungswürdig, *adj.* berömlig, lofvärd.
Empfindbar, *adj.* kännbar, verkande på sinnena el. själen; känslofull, lättrörd, öm, ömsint; ömtålig; lidbar, som kan lida eller emottaga känslor.
Empfindbarkeit, *f.* 4. känslofullhet, egenskap att röras och emottaga känslor; ömtålighet; ömhet, medlidande; erkänsamhet; lidbarhet.
Empfindelen, *f.* 4. tillgjord el. öfverdrifven ömsinthet.
Empfinden, *v. a. ir.* känna, hafva känning af; känna el. emottaga intryck af; märka, röna, erfara; slita ondt för; röna, njuta, frukten af.
Empfindlich, *adj.* känslofull, lättrörd, öm, ömsint; ömtålig, grannlaga, kinkig; kännbar; verkande på sinnena el. själen; snarsticken.
Empfindlichkeit, *f.* 4. känslofullhet, egenskap att röras, emottaga känslor el. lida, lidbarhet; ömtålighet, grannlagenhet, kinkighet; känning (af öfvervunnet ondt m. m.); snarstickenhet.
Empfindsam, *adj.* känslofull, öm, ömsint; känslosam, sentimentalisk.
Empfindsamkeit, *f.* 4. känslofullhet, sinnesömhet, känsloömhet.
Empfindung, *f.* 4. känsla, känsel; känsla, intryck; känning.
Empfindungsfülle, *f.* 4. känslornas höjd.
Empfindungskraft*, *f.* 1. **Empfindungsvermögen**, *n.* 3. känsloförmåga.
Empfindungslos, *adj.* känslolös.
Empor, *adv.* uppåt, upp; på fötterna eller på benen; på ytan; — **bringen**, bringa upp el. fram; bringa i svang, i välstånd, i anseende, upphöja; — **kommen**, komma, flyta el. stiga upp el. fram; höja el. upphöja sig, uppstiga, svinga sig upp; komma till heder el. anseende; — **ragen**, stå, synas utöfver, nå fram öfver — **schweben**, lyfta sig upp; **sich** — **schwingen**, svinga sig upp; — **steigen**, stiga upp el. fram; uppstiga, svinga sig

upp, komma till heder och anseende; — wachsen, växa upp.

Empören, *v. a.* göra upprorisk, stöta, förarga, förtörna, uppheta; sich —, göra uppror, resa sig; bli uppstussig.

Empörend, *adj.* afskyvärd, vederstygglig, motbjudande.

Empörer, *m.* 3. upprorsman.

Empörerisch, *adj.* upprorisk.

Emporkirche, *f.* 4. kor, sångkor, läktare.

Empörung, *f.* 4. uppror, uppresning.

Emsig, *adj.* trägen, flitig, idog, verksam, driftig, arbetsam.

Emsigkeit, *f.* 4. trägenhet, flit, idoghet, verksamhet, driftighet, arbetsamhet.

Emsiglich, *adv.* Se Emsig.

Endabsicht. Se Endzweck.

Endchen, *n.* 3. bit, stump.

Ende, *n.* 6. ända, spets, slut, det yttersta; ända, slut, utgång, ändalykt; zu dem —, derföre, i den afsigten; von allen Orten und Enden, ifrån alla kanter; ein Hirsch von acht Enden, en hjort som har åtta grenar på hornen; einen ohne — beklagen, beklaga någon oupphörligt; ein — nehmen, upphöra; dö.

Endigen, **Enden**, *v. a.* och *n.* h. ända, sluta, fullborda; ändas, slutas; sich —, (om ord, stafvelser &c.) lyktas.

Endigung, *f.* 4. fulländande, fullbordande, ända, till slut, utgång.

Endivie, *f.* 4. endivia (ört); våg, vårda.

Endlich, *adj.* slutlig, sista; slutlig, ändelig. —, *adv.* ändteligen, slutligen.

Endlichkeit, *f.* 4. ändelighet.

Endlos, *adj.* utan ände.

Endschaft, *f.* 4. ända, slut, utgång; följd.

Endschluß*, *m.* 1. slutsats; slutlig verkan, beslut, följd.

Endsylbe, *f.* 4. slutstavelse.

Endung, *f.* 4. ändelse.

Endurtheil, *n.* 1. (läs: urr-) slutdom, slutlig, utslag.

Endzweck, *m.* 1. ändamål, syftemål, afsigt, uppsåt.

Engbrüstig, *adj.* fallen för andtäppa, trångbröstad.

Engbrüstigkeit, *f.* 4. andtäppa; andqvaf.

Enge, *adj.* trång, smal, knapp, snäf, hopträngd; im engern Verstande, uti inskränkt mening; mir ist so — ums Herz, mitt hjerta är mycket beklämdt; einen in — Verwahrung bringen, sätta någon i fängsligt förvar; die Truppen enger zusammen ziehen, draga tropparne närmare ihop.

Enge, *f.* 4. trångt pass; trångt ställe; sund; bryderi, förlägenhet, svårighet, trängsel, trångmål; in die — ziehen, draga ihop; in die — treiben, sätta i trångmål, i bekymmer; Landenge, udde; Meerenge, sund; Erdenge, näs.

Engel, *m.* 3. engel; — **stimme**, *f.* 4. englaröst.
Engelsüß, *n.* (bot.) stensöta.
Engen, *v. a.* göra trång; trycka.
Engerling, *m.* 1. mask i huden på boskap.
Engherzig, *adj.* hårdhjertad, känslolös.
Englisch, *adj.* engelsk.
Englisch, *adj.* englalik.
Enkel, *m.* 3. sonson, dotterson.
Enkelinn, *f.* 4. sondotter, dotterdotter.
Entadeln, *v. n.* h. fråntaga en adelskapet; vanhedra, förnedra.
Entädern, *v. a.* taga bort el. plocka ut ådrorna.
Entarten. Se **Ausarten.**
sich Entäußern, *v. r.* afhålla sig ifrån, betaga el. neka sig.
Entäußerung, *f.* 4. betagande, beröfvande, saknad.
Entbehren, *v. a.* umbära, vara förutan el. beröfvad, hafva brist på, sakna.
Entbehrlich, *adj.* umbärlig, öfverflödig, mindre nödig.
Entbehrlichkeit, *f.* 4. umbärlighet, öfverflödighet.
Entbehrung, *f.* 4. tillstånd då man ej får nyttja en ting; umbärande, beröfvande, saknad.
Entbieten, *v. a. ir.* bjuda; förmäla.
Entbietung, *f.* 4. bjudning; förmälning, anmälan.
Entbinden, *v. a. ir.* lösa, lösa upp; befria, rädda; frikalla, förlossa.
Entbindung, *f.* 4. befrielse; frikallelse; förlossning.
Entblättern, *v. a.* plocka af bladen.
sich Entblöden, *v. r.* understå sig; djerfvas; blygas, hafva försyn för.
Entblößen, (ö långt) *v. a.* blotta, aftaga lock el. täckelse; aftäcka; blottställa, betaga, afhända, beröfva; utblotta.
Entblößt, *adj.* naken, bar, blott; utblottad, beröfvad.
Entblößung, *f.* 4. blottande; blottställning, beröfvande; utblottande.
Entblühen, *v. n.* s. ryckas hädan i sina blomstrande år.
sich Entbrechen, *v. r.* förvara sig emot; akta sig för; vägra, söka, undvika, afhålla sig ifrån; undandraga.
Entbrennen, *v. n. ir.* s. upptändas, sättas i låga, brinna; **vor** —, upptändas &c. af; **in eine Person entbrannt seyn**, vara kär i en person.
Entbrennen, *n.* 3. **Entbrennung**, *f.* 4. upptändning.
Entdecken, *v. a.* upptäcka, yppa, uppenbara; utröna; utforska; bli varse; upptäcka, uppspana; röja.
Entdeckung, *f.* 4. upptäkt, uppfinning; yppande, uppenbarande; röjande.
Ente, *f.* 4 and, anka.
Entehren, *v. a.* vanhedra, vanrykta, smäda, förtala; kränka.
Entehrend, *adj.* vanhedrande, skamlig.

Entehrung, *f.* 4. vanhedrande; smädelse, förtal; kränkning.
Entenen, *n.* 2. andägg.
Enterhaken, *m.* 3. enterhake.
Enterich. Se Entrich.
Enterben, *v. a.* göra arflös.
Enterbung, *f.* 4. arflösgörelse.
Entern, *v. a.* entra.
Enterung, *f.* 4. entring.
Entfahren, *v. n. ir.* s. undkomma, undslippa, undfalla, undgå.
Entfallen, *v. n. ir.* s. (einem) undfalla, falla ur händerna el. minnet, förglömma, förgäta; ihm entfiel der Muth, han fällde modet, blef modfäld.
Entfalten, *v. a.* vika upp, veckla ut, breda ut, lägga fram; utveckla, utreda; spricka ut; visa.
sich Entfärben, *v. r.* skifta färgen.
Entfernen, *v. a.* aflägsna.
Entfernt, *adj.* aflägsen, långväga; aflägsen, afskild; frånvarande.
Entfernung, *f.* 4. aflägsenhet, afstånd; frånvaro; bortresa; afvikning; aflägsnande, bortskickande, bortflyttning, förvisning; frånvaro.
Entfesseln, *v. a.* befria från fjettrar.
Entflammen, *v. a.* antända, upptända, sätta i låga el. brand; upphetsa, uppreta; uppelda.
Entflammung, *f.* 4. antändning &c.
Entfliegen, *v. n. ir.* s. flyga bort.
Entfliehen, *v. n. ir.* s. fly, rymma, löpa bort; fly undan, komma undan.
Entfließen, *v. n. ir.* s. flyta ur.
Entfremden, *v. a.* afvända, aflägsna; borttaga, stjäla, afhända.
Entfremdung, *f.* 4. afvändande, aflägsnande; borttagande, afhändande.
Entführen, *v. a.* bortföra, borttröfva; enlevera.
Entführer, *m.* 3. den som med våld bortför; röfvare.
Entführung, *f.* 4. bortförande, bortröfvande; enlevering.
Entgegen, *prep.* med *Dat.* och *adv.* emot; stridig, stridande, motsatt; till mötes; — gehen kommen 2c. gå, komma emot el. till mötes; gå i förväg för; — halten, setzen, stellen, hålla, sätta emot; — sehen, — motse, vänta; — seyn, vara emot, hindra, motarbeta.
Entgehen, *v. n. ir.* s. (einem) undgå, undkomma; försvagas, afmattas, aftynas; sich keinen Vortheil — lassen, låta ingen fördel gå ifrån sig.
Entgehen, *n.* 3. Entgehung, *f.* 4. undgående; aftynande.
Entgeistern. Se Entzücken.
Entgeld, *n.* utan *pl.* vedergällning, betalning; ohne —, för intet; utan betalning.
Entgelten, *v. n. ir.* h. umgälla, lida för.
Entgleiten, *v. n. ir.* s. halka, slinta undan.

Entglimmen, *v. n. ir.* s. börja brinna, upptändas.
Entgürten, *v. a.* spänna af gördeln, taga af bältet.
Enthaart, *adj.* beröfvad sina hår, utan hår.
Enthalten, *v. a. ir.* innehålla; innesluta inom sig, inbegripa; sich —, afhålla sig ifrån, återhålla sig; sich einer Sache —, afhålla sig ifrån en sak; icke nyttja en sak.
Enthaltsam, *adj.* återhållsam.
Enthaltsamkeit, Enthaltung, *f.* 4. återhållsamhet, måttlighet.
Enthärten, *v. a.* betaga hårdheten.
Enthaupten, *v. a.* halshugga.
Enthauptung, *f.* 4. halshuggning.
Entheben. Se Befreyen.
Entheiligen, *v. a.* ohelga, vanhelga, orena, befläcka.
Entheiligung, *f.* 4. ohelgande &c.
Enthüllen, *v. a.* aftäcka; taga slöjan af; upptäcka, yppa; förklara, utreda.
Enthüllung, *f.* 4. utreckling, utredning; aftäckande; yppande.
Enthusiasmus, *m.* hänryckning, svärmeri.
Enthusiast, *m.* 4. svärmare.
Enthusiastisch, *adj.* svärmaktig, fanatisk.
Entjochen, *v. a.* taga af oket.
Entjungfern, *v. a.* taga mödomen ifrån, kränka en jungfru.
Entkleiden, *v. a.* afkläda; blotta.
Entkommen, *v. n. ir.* s. *Dat.* undkomma, frelsa el. rädda sig, komma el. förfoga sig undan.
Entkräften, *v. a.* försvaga, matta, göra maktlös, utmergla.
Entkräftung, *f.* 4. försvagande, utmattande, aftagande, aftyning, maktlöshet, förtvinande; brist på krafter.
Entladen, *v. a. ir.* aflasta, utlasta, lossa, lassa af, befria ifrån börda; sich einer Schuld —, afbörda sig sin skuld; sein Gewissen —, befria, lätta sitt samvete.
Entladung, *f.* 4. aflastande &c.
Entlang, Entlängst, *adj.* utföre, — fram; utmed, längs efter.
Entlarven, *v. a.* demaskera, taga masken, larfven af; blotta.
Entlarvung, *f.* 4. demaskering, blottande.
Entlassen, *v. a. ir.* afskeda, afdanka; frigöra, frigifva; entlediga; lösa el. frikalla (från ett löfte, en ed); affärda.
Entlassung, *f.* 4. afsked; frigörande; entledigande; frikallande; affärdande.
Entlasten. Se Entladen.
Entlauben, *v. a.* aftaga löfven, Bäume —, beröfva träden sina löf.
Entlaufen, *v. n. ir.* s. löpa bort, rymma.
Entledigen, *v. a.* entlediga, göra fri el. lös, befria ifrån; sich —, göra sig ledig el. fri ifrån, afbörda sig; fullgöra (sin skyldighet).
Entledigung, *f.* 4. entledigande

sich Entlegen. Se sich Entbrechen.
Entlegen, *adj.* aflägsen, afskild.
Entlegenheit, *f.* 4. aflägsenhet.
Entlehnen, *v. a.* låna af, ifrån.
Entlehnung, *f.* 4. lånande.
Entleiben, *v. a.* aflifva, mörda, döda.
Entleibung, *f.* 4. aflifvande, mördande.
Entlocken, *v. a.* locka ur.
Entmannen, *v. a.* snöpa.
Entmannung, *f.* 4. snöpning.
Entmasten, *v. a.* kapa el. taga ned masterna.
Entmenschen, afkläda all mensklighet.
Entnebeln, *v. a.* befria ifrån dima.
Entnehmen, *v. a. ir.* borttaga, rycka ur, befria; låna af el. ifrån; draga el. trassera.
Entnerven, *v. a.* enervera, utmergla, utmatta, försvaga.
Entnervung, *f.* 4. kroppens utmergande, försvagande
Entomolog, *m.* 4. insektkännare, insektsamlare.
Entomologie, *f.* 4. lära om insekterna.
Entrathen, *v. a. ir.* undvara, umbära.
Enträthseln, *v. a.* upplösa en gåta; deschiffrera, läsa, förklara något otydligt, utstudera.
Enträthselung, *f.* 4. en gåtas upplösning; deschiffrering, förklaring, utstuderande.
Entreißen, *v. a. ir.* rycka, slita ifrån; upprycka, rycka ut, bort; med våld, möda el. list taga el. vinna; sich der Welt —, slita sig lös ifrån verlden; lemna det jordiska; begifva sig i ensligheten; sich den Sorgen —, befria sig ifrån sorg.
Entreißung, *f.* 4. frånryckande, frånslitande; bortryckande; lösslitning.
Entrich, *m.* 1. ankbonde; wilder —, vild andrake.
Entrichten, *v. a.* betala, godtgöra.
Entrichtung, *f.* 4. betalning.
Entriegeln. Se Aufriegeln.
Entrinnen, *v. n. ir.* ſ. undkomma, undslippa, rymma.
Entrinnung, *f.* 4. undkommande &c.
Entrollen, *v. n.* ſ. tillra, rinna utföre.
Entrücken, *v. a.* rycka undan, — ifrån.
Entrunzeln, *v. a.* taga skrynkor ur, släta; endlich entrunzelte sich seine Stirn, omsider fick han en gladare uppsyn.
Entrüsten, *v. a.* förtörna, förtreta, uppreta, sätta i vrede, förorsaka förtret el. förargelse; sich —, vredgas, upptändas af vrede.
Entrüstet, *adj.* förtretad, förtörnad, het, hetsig, argsint, uppretad.
Entrüstung, *f.* 4. vrede, argsinthet.
Entsagen, *v. a.* (*Dat.*) försaka, afsäga sig, afstå ifrån, öfvergifva.
Entsagung, *f.* 4. afsägelse, afstående, öfvergifvande.
Entsatz*, *m.* 1. hjelp, undsättning.
Entschädigen, *v. a.* hålla skadeslös.

Entſchädigung, *f.* 4. skadeslöshållande, skadestånd, ersättning.
Entſcheiden, *v. a. ir.* afgöra, afdömma.
Entſcheidend, *adj.* afgörande, slutlig.
Entſcheidung, *f* 4. afgörande; utslag.
Entſcheidungspunkt, *m.* 1. afgörande ögnablick.
Entſchlafen, *v. n. ir.* ſ. insomna; afsomna.
ſich Entſchlagen, *v. r. ir.* göra sig af med; aflägga, vänja sig af med; slå bort el. ifrån sig; göra sig lös, ledig el. fri ifrån.
Entſchleichen, *v. n. ir.* ſ. smyga sig undan.
Entſchleyern, *v. a.* taga slöjan af; upptäcka, blotta.
ſich Entſchließen, *v. r. ir.* fatta beslut, föresätta sig, besluta.
Entſchließung. Se Entſchluß.
Entſchloſſen, *adj.* resolverad, modig, rask; med beslut.
Entſchloſſenheit, *f.* 4. mod, dristighet och fasthet i beslut.
Entſchlummern, *v. n.* ſ. slumra, somna in.
Entſchlüpfen, *v. n.* ſ. slippa undan; undfalla.
Entſchluß*, *m.* 1. beslut, föresats; mein — iſt gefaßt, jag har fattat mitt beslut, tagit mitt parti.
Entſchmeicheln, *v. a.* undandraga genom smicker.
Entſchuldigen, *v. a.* ursäkta, öfverse med, undskylla.
Entſchuldigung, *f.* 4. ursäkt, undskyllan.
Entſchütten, *v. a.* befria; underlåta.
Entſchwellen. Se Anſchwellen.
Entſchwimmen, *v. n. ir.* ſ. simma undan, frälsa sig genom simmande.
Entſchwinden, *v. n. ir.* ſ. försvinna, bortvissna.
ſich Entſchwingen, *v. r.* svinga sig undan, — ifrån.
Entſeelt, *adj.* död, liflös, afliden.
ſich Entſehen, *v. r. ir.* hafva försyn, blygas; frukta, tvifla, tveka.
Entſetzen, *v. a.* afsätta från embete el. värdighet; undsätta (en stad); komma att fasa; förskräcka, förfara; ſich —, *v. r.* bli betagen af fasa; förskräckas, förfäras.
Entſetzen, *n.* 3. fasa, förskräckelse.
Entſetzlich, *adj.* faslig, förskräcklig, förfärlig; oerhörd.
Entſetzung, *f.* 4. från embete m. m. afsättning; (en stads) undsättning.
Entſiegeln, *v. a.* bryta upp något förségladt.
Entſiegelung, *f.* 4. uppbrytande.
Entſinken, *v. n. ir.* ſ. sjunka undan; falla ur.
ſich Entſinnen, *v. r. ir.* påminna el. erinra sig, komma ihåg; draga sig till minnes.
Entſpinnen, *v. a. ir.* stämpla, anlägga, tillställa; ſich —, beredas, uppkomma, uppväxa.
Entſpinnung, *f.* 4. stämpling, an-

läggning, tillställning; uppkomst, uppväxande.

Entſprechen, *v.n. ir.* h, *Dat.* svara emot; neka, neka till.

Entſprießen, *v. n. ir.* ſ. uppkomma, upprinna; härstamma, hafva, leda sitt ursprung ifrån.

Entſprießung, *f.* 4. uppkomst; ursprung.

Entſpringen, *v. n. ir.* ſ. springa bort el. undan; leda sitt ursprung, sin upprinnelse ifrån; härleda sig, uppkomma, härröra, flyta.

Entſproſſen, *adj.* utgången, härstammande, uppkommen.

Entſtehen, *v. n. ir.* h. och ſ. uppkomma, uppväxa; uppstå, härflyta, härröra; följa, vara en följd af; bilda sig, uppkomma, tillskapas; fela; icke bistå; slå felt.

Entſtehen, *n.* 3. Entſtehung, *f.* 4. begynnelse, början, ursprung, upprinnelse; formerande, bildande; brist.

Entſteigen, *v. n. ir.* ſ. stiga ur.

Entſtellen, *v. a.* vanställa; vanskapa, bringa ur form eller skick.

Entſtellung, *f.* 4. vanställande &c.

Entſündigen, *v. a.* rena ifrån synden, försona.

Entſündigung, *f.* 4. försoning.

Entthronen, *v. a.* stöta från thronen.

Entthronung, *f.* 4. dethronisering.

Entübrigen, *v. a.* hafva öfver; frikalla, befria!, förskona ifrån; entübrigt ſeyn, vara förutan; vara qvitt; spara.

Entvölkern, *v. a.* utblotta på inbyggare, göra folkfattig, utöda.

Entvölkerung, *f.* 4. utblottande på folk el. inbyggare; folködning.

Entwachſen, *v.n. ir.* ſ. *Dat.* växa ifrån el. utur.

Entwaffnen, *v. a.* afväpna.

Entwaffnung, *f.* 4. afväpnande.

Entweder, *konj.* oder, antingen eller.

Entwehren. Se Erwehren.

Entweichen, *v. n. ir.* ſ. undgå, undvika; halka undan; afvika, rymma.

Entweichung, *f.* 4. afvikande, rymning; flykt.

Entweihen, *v. a.* ohelga, vanhelga.

Entweihung, *f.* 4. ohelgande, vanhelgande.

Entwenden, *v. a. ir.* hemligen borttaga, bortsnappa, snatta, stjäla undan, beröfva.

Entwendung, *f.* 4. bortsnappande, beröfvande; stöld; snatteri.

Entwerden, *v. n.* ſ. höra upp att vara.

Entwerfen, *v. a. ir.* föreställa i plan; göra utkast till, uppsätta, koncipera, uppgöra.

Entwickeln, *v. a.* utveckla, utreda, bringa i ordning; taga upp; förklara.

Entwickelung, *f.* 4. utvickling, utredning; förklaring.

Entwinden, *v. a. ir.* slita lös ifrån; rycka ur, — ifrån; rycka ur händerna.

Entwiſchen, *v. n.* ſ. undslippa, undkomma; fly, rymma; undfalla (såsom ord).

Entwöhnen, *v. n.* f. vänjas ifrån, afvänjas.
Entwöhnen, *v. a.* vänja ifrån; afvänja (ett barn).
Entwöhnung, *f.* 4. afvänjande.
Entwölken, *v. a.* befria ifrån moln, göra klar; göra munter, glad.
Entwurf*, *m.* 1. utkast, plan; koncept, originalakt; koncept, kladd; roher —, kladd.
Entwurzeln, *v. a.* upprycka med rötter, utrota.
Entwurzelung, *f.* 4. utrotande.
Entzaubern, *v. a.* taga, befria ur förtrollning el. förtjusning.
Entziehen, *v. a. ir.* uudandraga, hemligen borttaga, fråntaga, förtaga, beröfva, skilja ifrån; undangömma, undansticka; slå ifrån sig (sorg, m. m.).
Entziehung, *f.* 4. undandragning, borttagande, fråntagande &c.
Entziffern, *v. a.* deschiffrera, läsa, förklara något otydligt, utstudera.
Entzifferung, *f.* 4. deschiffrering, förklaring, utstuderande.
Entzücken, *v. a.* förtjusa, hänrycka; betaga.
Entzücken, *n.* 3. hänryckning &c.
Entzückend, *adj.* hänryckande, förtjusande, betagande.
Entzückt, *adj.* hänryckt, förtjust.
Entzückung, *f.* 4. hänryckning, förtjusning; betagning.
Entzündbar, *adj.* eldfängd, brännbar.
Entzünden, *v. a.* antända, upptända, sätta i låga el. brand; upphetsa, uppreta; inflammera.
Entzündlich. Se Entzündbar.
Entzündung, *f.* 4 antändning; inflammation, brännhetta.
Entzündungsfieber, *n.* 3. hetsig feber.
Entzwey, *adv.* i tu, midt i tu, i stycken, sönder.
Entzweyen, *v. a.* göra oense, söndra; sich —, blifva oense, ovänner, osams, söndras.
Entzweyung, *f.* 4. tvedrägt, osämja; stridighet, oenighet.
Enzian, *m.* 1. (bot.) baggsöta.
Epheu, *m.* 1. murgrön; heder.
Epidemie, *f.* 4. farsot.
Epidemisch, *adj.* epidemisk, smittsam.
Epigramm, *n.* 1. epigram, kort och satirisk vers.
Epilepsie, *f.* 4. fallansjuka.
Episode, *f.* 4. episod, tillfällig historia, som införes i en roman &c.
Epistel, *f.* 4. epistel; bref, sändebref.
Epoche, *f.* 4. epok.
Epopee, *f.* 4. hjeltedikt.
Eppich, *f.* (bot.) selleri.
Er, *pron.* han, den.
Erachten, *v. a.* mena, hålla före, anse, tro, dömma, sluta, tycka.
Erachten, *n.* 3. mening, tanka, tycke.
Erarbeiten, *v. a.* förvärfva, erhålla genom arbete.
Eräugnen. Se Ereignen.

Erbacker*, *m.* 3. ärftelig jord.
sich Erbarmen, *v. r.* förbarma sig, ömka, hafva medlidande med, miskunda sig.
Erbarmen, *n.* 3. Erbarmung, *f.* 4. förbarmande, medömkan.
Erbärmlich, *adj.* ömklig, erbarmlig, eländig.
Erbarmungswürdig, *adj.* medömkansvärd.
Erbauen, *v. a.* uppbygga; bygga, stifta, grunda.
Erbauer, *m.* 3. byggmästare; grundläggare, stiftare.
Erbaulich, *adj.* uppbygglig.
Erbausleerung, *f.* 4. arfvets utdelande.
Erbauung, *f.* 4. uppbyggande; grundläggning; uppbyggelse.
Erbauungsstunde, *f.* 4. uppbyggelsestund.
Erbe, *m.* ;inn, *f.* 4. arfvinge, arftagerska.
Erbbegräbniß, *n.* 1. familj-graf.
Erbe, *n.* 3. arf, arfgods, ärfvande.
Erbeben, *v. n.* h. darra, bäfva.
Erbeigen, *adj.* som man besitter som eget, egen, allodial.
Erbeinigung, Se Erbvergleich.
Erben, *v. a.* och *n.* h. och s. ärfva; gå i arf till.
Erbeten. Se Erbitten.
Erbetteln, *v. a.* tigga sig till.
Erbeuten, *v. a.* göra byte; vinna.
Erbfähig, (läs erpfähig), *adj.* som kan gå i arf.
-fall*, *m.* 1. arfsak, arfskifte.

Erbfällig, *adj.* ärftelig.
Erbfehler, *m.* 3. medfödt fel.
Erbfeind, *m.* 1. arffiende.
Erbfolge, *f.* 4. arfföljd, succession.
Erbgenoß, *m.* 4. medarfvinge.
Erbgericht, *n.* 1. Erbgerichtsbarkeit, *f.* 4. ärftelig domsrättighet.
Erbgesessen, *adj.* bofast.
Erbgrind, *m.* 1. fulslag, ondsår.
Erbgruft. Se Erbbegräbniß.
Erbgrund*, *m.* 1. Erbgrundstück, *n.* 1. stycke ärftelig jord, arfvejord.
Erbgut*, *n.* 2. arfgods, arfvejord, arf.
Erbherr, *m.* 4. arfherre.
Erbhofamt*, *n.* 2. ärfteligt hofembete.
Erbhuldigung, *f.* 4. arfhyllning.
sich Erbieten, *v. r. ir.* erbjuda sig.
Erbieten, *n.* 3. Erbietung, *f.* 4. tillbud, anbud.
Erbötig. Se Erbötig.
Erbitten, *v. a. ir.* erhålla genom böner; be om; sich — lassen, låta beveka, blidka sig.
Erbittern, *v. a.* uppreta, förbittra.
Erbitterung, *f.* 4. ovilja, misshällighet, förbittring, arghet.
Erbittlich, *adj.* beveklig, blidkelig.
Erbland*, *n.* 2. arfland.
Erblassen, *v. n.* s. blekna; dö.
Erblasser, *m.* 3. ;inn, *f.* 4. testator, den som gör testamente.
Erblehn, *n.* 1. arflän, arfförläning.
Erb= Lehn= und Gerichtsherr, *m* 4. ärftelig länsherre med domsrättighet, furste.

Erbleichen, *v. n. ir.* s. blekna; dö.
Erblich, *adj.* ärftlig, ärfd.
Erblicken, *v. a.* börja se, skönja, bli varse.
Erblickung, *f.* 4. åsyn, anblick; skådning.
Erblinden, *v. n.* s. blifva blind, mista synen.
Erblöden, *v. n.* blygas, vara blyg, rädd, tveka.
Erblos, *adj.* arflös; utan arfvingar.
Erbmannlehn, *n.* 1. manligt län.
Erbnehmer, *m.* 3. arftagare, arfvinge.
Erborgen. Se Borgen.
sich Erboßen, *v. r.* förtörnas, förargas, uppretas.
Erbötig, *adv.* — seyn, erbjuda sig.
Erbpacht, *f.* 4. arrende på arfränta.
Erbpachter*, *m.* 3. som arrenderat ett gods på arfränta.
Erbpflicht. Se Erbhuldigung.
Erbprinz, *m.* 4. arfprins.
Erbrechen, *v. a. ir.* bryta in i, bryta upp; bryta upp, öppna; sich —, spy, gifva öfver, kasta upp.
Erbrechen, *n.* 3. uppkastning.
Erbrecht, *n.* 1. arfrätt.
Erbrechung, *f.* 4. uppbrytning, inbrott; öppnande.
Erbreich, *n.* 1. arfrike.
Erbrichter, *m.* 3. domare i arfsaker.
Erbsaß, *m.* 4. arfägare.
Erbsatzung, *f.* 4. arfförskrifning, testamente.
Erbschade, *m.* 5. ärfd skada.
Erbschaft, *f.* 4. arfskap, arf; sich mit jemand die — gleich theilen, gå i lika arf med någon.
Erbschicht, *f.* 4. arfdelning.
Erbschulden, *pl.* ärfda skulder.
Erbse, *f.* 4. ärt.
Erbstaaten, *pl.* arfländer.
Erbstück, *n.* 1. arf, arfgods.
Erbsünde, *f.* 4. arfsynd.
Erbtheil, *n.* 1. arf, arfslott.
Erbverbrüderung, *f.* 4. arfförening.
Erbvergleich, *m.* 1. arfförlikning.
Erbvermächtniß, *n.* 1. testamente.
Erbzins, *m.* 6. arfränta; =recht, jordränta.
Erbzinsgut*, *n.* 2. arfräntegods, kronoskatte-hemman.
Erdapfel*, (d som t) *m.* 3. jordpäron.
Erdball*, *m.* 1. jordklot.
Erdbeben, *n.* 3. jordbäfning.
Erdbeere, *f.* 4. jordbär; smultron.
Erdbeerpflanze, *f.* 4. smultronväxt, smultronstånd.
Erdbeschreiber, *m.* 3. Erdkundiger, böjes som *adj.* geograf.
Erdbeschreibung, Erdkunde, *f.* 4. geografi, jordens kännedom.
Erdbirn, *f.* 4. jordärtskocka.
Erdboden, *m.* 3. jordmån, jordart; jordmark, grund; jordklotet.
Erdbohrer, *m.* 3. bergborr.
Erdbruch*, *m.* 1. jordfall.
Erde, *f.* 4. jord; mark, jordmån, jordart; mylla, stoft, mull; jordklotet; zur — bestatten, jordfästa; — kauen, ligga i grafven; der — gleich machen, jemna med jorden.

Erdenge, *f.* 4. näs.
Erdenken, *v. a. ir.* upptänka, uppfinna; uppdikta, uppspinna.
Erdenklich, *adj.* upptänklig.
Erdfahl, *adj.* svartblek, jordfärgad.
Erdfall*, *m.* 1. jordfall, jordras.
Erdferne, *f.* 4. solens el. månens längsta afstånd ifrån jorden.
Erdfeuer, *n.* 3. underjordisk eld.
Erdflachs, *m.* 1. amiant.
Erdgalle, *f.* 4. tusengyllengräs.
Erdgeschoß*, *n.* 1. nedersta botten i ett hus.
Erdgrille, *f.* 4. syrsevad.
Erdgürtel, *m.* 3. jordgördel.
Erdhaltig, *adj.* jordhaltig.
Erdharz, *n.* 1. jordbeck.
Erdicht, *adj.* jordisk.
Erdichten, *v. a.* uppdikta, dikta, föregifva; uppdikta, uppspinna.
Erdichtet, *adj.* föregifven, diktad, falsk.
Erdichtung, *f.* 4. uppfinning, påfund; osanning, uppspinning.
Erdig, *adj.* jordblandad, jordhaltig, jordaktig; smutsig el. smakande af jord; jordisk.
Erdkäfer, *m.* 3. jordbärare.
Erdkloß*, *m.* 1. Erdscholle, *f.* 4. jordklimp, jordtorfva.
Erdkohle, *f.* 4. stenkol.
Erdkreis, *m.* 1. Erdkugel, *f.* 4. jordkrets, jordklot, jordglob.
Erdmesser, *m.* 3. landtmätare.
Erdnähe. Se Erdferne.
Erdöl, *n.* 1. bergolja.
Erdreich, *n.* 1. jord, mark, jordmån; jorden.
sich Erdreisten, *v. r.* våga, fördrista sig, vara nog djerf.
Erdrosseln, *v. a.* strypa.
Erdrücken, *v. a.* qväfva, förqväfva, betaga andan, trycka el. ligga ihjäl.
Erdspinnenkraut*, *n.* 2. ilagräs.
Erdspitze, *f.* 4. udde.
Erdstrich, *m.* 1. zon; luftstrek.
Erdtoffel, *f.* 4. potatoes.
Erdulden, *v. a.* uthärda, lida, tåla, fördraga, utstå.
Erduldung, *f.* 4. lidande, uthärdande; tillåtelse, öfverseende.
Erdursten. Se Verdursten.
Erdzunge, *f.* 4. landtunga
sich Ereifern, *v. r.* förifra sig.
Ereiferung, *f.* 4. förifran.
sich Ereignen, *v. r.* hända, tima, ske, tilldraga sig, yppas, visa sig.
Ereigniß, *n.* 1. händelse, fall, omständighet, tillfälle, tillfällighet.
Ereilen, *v. a.* hasta, skynda efter, hinna upp; komma hastigt på, öfverfalla.
Ererben, *v. a.* ärfva.
Erfahren, *v. a. ir.* köra ihjäl; erfara, få veta; förfara, röna, försöka.
Erfahren, *adj.* erfaren, förfaren, försökt, bevandrad.
Erfahrung, *f.* 4. erfarenhet, rön, försök; in — bringen, få veta.
Ehrfahrungssatz*, *m.* 1. erfarenhetssats, sats som erfarenheten lärer.
Erfassen, *v. a.* skapa.

Erfinder, *m.* 3. uppfinnare.
Erfindsam, Erfinderisch, *adj.* fintlig, fyndig, rik på uppfinningar.
Erfindsamkeit, *f.* 4. fintlighet, skicklighet att uppfinna.
Erfindung, *f.* 4. uppfinning, dikt.
Erfindungskunst, *f.* uppfinningskonst.
Erfischen, *v. a.* uppfiska, uppleta.
Erflehen, *v. a.* erhålla genom böner.
Erfolg, *m.* 1. följd, påföljd; utgång; framgång, fortgång, slutsats.
Erfolgen, *v. n.* s. flyta, följa, vara en följd af, härröra, uppkomma; ske.
Erforderlich, *adj.* erforderlig, nödig.
Erfordern, *v. a.* fordra.
Erforderniß, *f.* 1. fordran, kraf, nödvändighet, erforderlighet, behof.
Erforderung, *f.* 4. påfordran, nödvändighet; nach — der Umstände, allt efter omständigheterna, efter som omständigheterna fordra.
Erforschen, *v. a.* ransaka, undersöka, utforska, utgrunda, undersöka, utleta, pröfva.
Erforschung, *f.* 4. urforskande, utletande, utgrundande, ransakning; räfst, forskning.
Erfragen, *v. a.* finna el. få veta genom efterfrågningar, underrätta sig.
sich **Erfrechen**, *v. r.* våga, understå sig.
Erfreuen, *v. a.* förlusta, glädja, roa, fägna, förnöja.
Erfreulich, *adj.* glad, lustig, fröjdfull.
Erfrieren, *v. n. ir.* s. frysa, frysa bort, käla; bli iskall; stelna; frysa ihjäl.
Erfrierung, *f.* 4. bortfrysande; ihjälfrysning.
Erfrischen, *v. a.* förfriska, vederqvicka, kyla; läska.
Erfrischend, *adj.* förfriskande, vederqvickande, kylande.
Erfrischung, *f.* 4. förfriskning, läskning, vederqvickelse.
Erfüllen, *v. a.* fylla, uppfylla; uppfylla, fullborda, verkställa.
Erfüllung, *f.* 4. uppfyllande, fullbordan.
Ergänzen, *v. a.* upprätta, ersätta, godtgöra, laga, åter iståndsätta, fullfölja, fullborda, fullkomna; åter upprätta, upphjelpa; uppfylla, ersätta bristen på; komplettera, göra fullständig, fulltalig.
Ergänzung, *f.* 4. upprättande, ersättning, godtgörande, lagande, åter iståndsättande; fullföljande, fullkomnande; upphjelpande; uppfyllande; komplettering.
Ergattern, *v. a.* fasttaga, gripa; utforska, spionera ut.
sich **Ergeben**, *v. r. ir.* gifva el. underkasta sig; öfverlemna sig åt; lägga sig på; fästa, hålla sig vid; hända; hieraus ergiebt sich, häraf följer.
Ergeben, *adj.* begifven på; tillgifven, undergifven; helgad, helt och hållit öfverlemnad åt; ganska ödmjuk.

Ergebenheit, *f.* 4. tillgifvenhet, uppoffrande; andakt, gudaktighet.
Ergebenst, *adj.* och *adv.* ödmjukast; ödmjukeligen.
Ergebung, *f.* 4. undergifvenhet, underkastande, sjelfförsakelse.
Ergehen, *v. n. ir.* f. blifva tillkännagifven; — lassen, aflåta, afgifva, kungöra, utgifva; skipa (lag och rätt); ein Urtheil — lassen, fälla dom; über sich — lassen, lida, tåla, fördraga; tillåta; (ske) hända, tillkomma, tillstöta.
Ergeitzen, *v. a.* samla, skrapa ihop med girighet.
Ergetzen. Se **Ergötzen**.
Ergiebig, *adj.* indrägtig, lönande, fruktbar, ymnig.
Ergiebigkeit, *f.* 4. ymnighet, fruktbarhet, indrägtighet.
Ergießen, *v. a. ir.* utgjuta; sich —, utgjuta sig; flöda el. svämma öfver; falla ut (som floder).
Ergießung, *f.* 4. uppstigande öfver bräddarne, öfversvämning; utgjutning, ömhetsbetygelse; utfall (en flods).
Ergötzen, *v. a.* roa, förlusta, förnöja.
Ergötzend, **Ergötzlich**, *adj.* nöjsam, rolig, lustig
Ergötzlichkeit, **Ergötzung**, *f.* 4. förlustande, tidsfördrif, lustbarhet, nöje, rolighet.
Ergraben, *v. a. ir.* gräfva ut; - upp; erhålla genom gräfvande.
Ergrauen, *v. n.* f. blifva grå, gråna.
Ergreifen, *v. a. ir.* gripa, fasttaga, ertappa; fatta el. taga i med handen, hinna upp, få fatt; iakttaga; betjena sig af; von Furcht ergriffen werden, blifva öfverfallen af räddhåga.
Ergrimmen, *v. n.* f. falla i häftig vrede, bli rasande.
Ergrimmt, *adj.* upptänd af vrede, rasande.
Ergrübeln, *v. a.* utgrubbla, utgrunda, utforska.
Ergründen, *v. a.* utgrunda, begrunda; grundforska, djupt undersöka.
Ergründung, *f.* 4. utgrundande, begrundande; grundforskning.
Erhaben, *adj.* hög, upphöjd; hög, sublim.
Erhabenheit, *f.* 4. höghet, upphöjdhet; höghet, sublimité.
Erhalten, *v. a. ir.* erhålla, få, bekomma; erhålla, ernå; erhålla, vinna; förvara, bevara, vidmakthålla, bibehålla, upprätthålla; uppehålla, underhålla, föda; in Bewegung —, hålla, bibehålla, underhålla i rörelse.
Erhalter, *m.* 3. bevarare, förvarare, vidmakthållare, uppehållare.
Erhaltung, *f.* 4. erhållande; upprätthållande, vidmakthållande; förvarande, bibehållande, bevarande; underhållande, underhåll.
Erhandeln, *v. a.* köpa, tillhandla sig.
Erhandelung, *f.* 4. köp, tillhandlande.
sich **Erhängen**, *v. r.* hänga sig.
Erharten, *v. n.* f. hårdna, blifva hård.
Erhärten, *v. a.* bevisa, bekräfta.

Erhärtung, *f.* 4. bevis, bekräftelse.
Erhaschen, *v. a.* komma öfver, snappa, snappa bort; fasttaga, gripa, knipa.
Erhaschung, *f.* 4. öfverraskning; fasttagande.
Erheben, *v. a. ir.* lyfta upp; upphöja; åter upplyfta, upprepa, upprätta, upphjelpa, upphöja, göra högre; upphöja, berömma; befordra, upphöja, hjelpa fort; anföra (klagomål); uppbära; **die Stimme** —, höja rösten.
Erheblich, *adj.* vigtig, betydande, angelägen, ansenlig, betydlig.
Erheblichkeit, *f.* 4. vigtighet, angelägenhet, betydenhet, värde &c.
Erhebung, *f.* 4. upphöjning, upplyftning; upphöjelse; lyftande, upphäfvande; resning, uppresning, upphöjning; upphöjande, berömmande.
Erheirathen, *v. a.* erhålla genom giftermål.
Erheirathung, *f.* 4. erhållande genom giftermål.
Erheischen, *v. a.* påfordra; erfordra.
Erheitern, *v. a.* åter göra klar och lugn; muntra, roa; förljufva.
Erheiterung, *f.* 4. uppklarnande; muntrande, roande; förljufvande.
Erheitzen, *v. a.* uppvärma tillräckligt.
Erhellen, *v. a.* göra klar, ren, upplysa, —, *v. n.* h. skönjas.
Erhenken, *v. a.* upphänga.
Erheucheln, *v. a.* få genom hyckleri, skrymteri.
Erheuchelung, *f.* 4. erhållande genom skrymteri.
Erhitzen, *v. a.* upphetsa; göra het; förtörna.
Erhitzung, *f.* 4. upphetsande.
Erhoben, *adj.* upphöjd.
Erhöhen, *v. a.* upphöja, göra högre; höja, förhöja; upphöja, berömma, sätta i större anseende.
Erhöhung, *f.* 4. upphöjning, upplyftning, höjning; förhöjning, tillökning; upphöjelse.
sich Erholen, *v. r.* repa sig; komma sig före igen, hämta nya krafter, åter komma sig före; hvila sig; — **seines Schadens**, taga sin skada igen, göra sig betalt; — **Raths**, rådfråga.
Erholung, *f.* 4. återställande, krafters återfående; hvila, vederqvickelse, fristunder, lekstunder.
Erholungsmittel, *n.* 3. stärkande medel.
Erholungsstunde, *f.* 4. fristund, hvilostund, ledighetstimme.
Erhören, *v. a.* bönhöra.
Erhörlich, *adj.* värdig el. säker om att blifva bönhörd.
Erhörung, *f.* 4. bönhörelse.
Erhungern, *v. n.* s. svälta ihjäl.
Erhuren, *v. a.* få genom hor.
Erjagen, *v. a.* uppjaga, få medelst jagande; vinna genom mycket eftersträfvande och bemödande; **Ruhm und Ehre zu — suchen**, fika efter heder och beröm.
Erinnerer, *m.* 3. påminnare.

Erinnerlich, *adj.* som man kommer ihåg el. kan påminna sig.
Erinnern, *v. a.* erinra, påminna, föra till minnes; omröra, omnämna; anföra; varna.
Erinnerung, *f.* 4. erinran, minne, hågkomst; förmaning, varning; in — bringen, föra till minnes, påminna om.
Erkalten, *v. n.* f. kallna, svalna, bli kall.
sich Erkälten, *v. r.* förkyla sig, bli frusen.
Erkältung, *f.* 4. förkylning.
Erkämpfen, *v. a.* tillkämpa sig.
Erkargen, *v. a.* förvärfva genom öfverdrifven sparsamhet.
Erkargung, *f.* 4. förvärfvande genom öfverdrifven sparsamhet.
Erkaufen, *v. a.* köpa; muta, besticka.
sich Erkecken, *v. r.* understå sig, våga.
Erkennbar, *adj.* igenkännelig.
Erkennen, *v. a. ir.* känna igen; urskilja, åtskilja; erkänna, bekänna, tillstå, vidkännas; finna, upptäcka, erfara, märka; fälla dom; afdömma; es ist auf die Ehescheidung zu Tisch und Bett erkannt, domen har fallit, att de skola skiljas till säng och säte.
Erkenntlich, *adj.* igenkännelig; erkänsam.
Erkenntlichkeit, *f.* 4. erkänsamhet, erkänsla.
Erkenntniß, *f.* och *n.* 1. kännedom, kunskap; insigt; erkännande; utslag.
Erkennung, *f.* 4. igenkännande; erkännande, bekännelse, vidkännande; kännedom, insigt.
Erker, *m.* 3. utbyggnad; altan.
Erkiesen, *v. a.* utkora, välja.
Erklären, *v. a.* förklara, tyda, uttyda; förklara, kungöra, förkunna, gifva tillkänna.
Erklärung, *f.* 4. förklaring, uttydning; förklaring, tillkännagifvande, yttrande.
Erklecken, *v. n.* vara nog, vara tillräcklig.
Erklecklich, *adj.* tillräcklig; ansenlig.
Erklettern, Erklimmen, *v. a.* klänga sig, klättra upp.
Erklingen, *v. n. ir.* f. ljuda, låta, klinga; skalla, gifva genljud, klinga.
Erklügeln, *v. a.* fint, klyftigt upptänka, uppfinna.
Erkohren, *adj.* utkorad, utvald.
Erkranken, *v. n.* f. sjukna, blifva sjuk.
Erkriegen, *v. a.* få, vinna, förvärfva genom krig.
Erkühlen. Se Erkälten, Abkühlen.
sich Erkühnen, *v. r.* våga, fördrista sig, understå sig; djerfvas.
Erkühnen, *n.* 3. Erkühnung, *f.* 4. fördristande, djerfhet.
sich Erkundigen, *v. r.* underrätta sig om, höra efter, forska efter.
Erkundigung, *f.* 4. efterspaning, räfst, forskning; undersökning, förfrågning.

Erkünsteln, *v. a.* genom konst uppfinna el. påhitta.
Erkünstelt, *adj.* konstlad, tillgjord, tvungen.
Erlaben, *v. a.* vederqvicka.
Erlabung, *f.* 4. vederqvickelse.
Erlahmen. Se Verlahmen.
Erlangen, *v. a.* erhålla, ernå; hinna till, uppnå, träffa, komma intill.
Erlangung, *f.* 4. erhållande; uppnående.
Erlaß, *m.* 1. eftergift, tillgift, förlåtelse.
Erlassen, *v. a. ir.* skicka, sända (ett bref); utgifva (ett beslut, dekret); eftergifva, tillgifva, förlåta; frikalla, förskona ifrån.
Erlaßjahr, *n.* 1. friår, jubelår.
Erläßlich, *adj.* förlåtlig, som kan eftergifvas.
Erlassung, *f.* 4. eftergift, tillgift, förlåtelse; skonsmål; frikallelse ifrån.
Erlauben, *v. a.* tillåta, tillstädja; medgifva, bevilja.
Erlaubniß, *f.* 1. tillåtelse, tillstånd, lof.
Erlaubt, *adj.* tillåten, tillåtlig, laglig.
Erlaucht, *adj.* en titel för prelater &c.
Erlauern, *v. a.* lura ut, få rätt på genom listigt efterspanande; vänta, afbida, förvänta.
Erlaufen, *v. n. ir.* h. få, erhålla, ernå genom mycket löpande eller springande.
Erläutern, *v. a.* förklara, upplysa; göra tydlig och klar.
Erläuterung, *f.* 4. upplysning, förklaring.
Erle, *f.* 4. **Erlenbaum***, *m.* 1. al, alträd.
Erleben, *v. a.* upplefva; ernå; se, erfara, försöka.
Erledigen, *v. a.* göra ledig; befria; afbörda.
Erledigt, *adj.* ledig.
Erledigung, *f.* 4. ledighet; tjenstfrihet; befrielse; afbördande.
Erlegen, *v. a.* döda, skjuta ihjäl; erlägga, betala.
Erlegung, *f.* 4. dödande, ihjälskjutning; erläggande, betalande.
Erleichtern, *v. a.* lätta, lindra, lisa; trösta, hugsvala; lätta, göra lätt, underhjelpa, befordra; befria ifrån börda el. något som besvärar.
Erleichterung, *f.* 4. lättning, lindring, lisa; lättnad, befrielse.
Erleiden, *v. a. ir.* lida, tåla, uthärda, fördraga.
Erleidlich, *adj.* dräglig.
Erleidung, *f.* 4. lidande, tålande, uthärdande.
Erlen, *adj.* af al, al ...
Erlenwald*, *m.* 2. alskog.
Erlernen, *v. a.* lära.
Erlernung, *f.* 4. lärande, studering, studium.
Erlesen, *v. a. ir.* utvälja, utsöka, utleta.
Erlesung, *f.* 4. utväljande, utletande.
Erleuchten, *v. a.* lysa, upplysa; illuminera.

Erleuchtung, *f.* 4. upplysning; illumination.

Erliegen, *v. n. ir.* h. och f. duka under, ej uthärda; ligga, sjukna.

Erlisten, *v. n.* h. få genom list.

Erlogen, *adj.* falsk, osann.

Erlöschen, *v. n. ir.* f. slockna, släckas; utplånas, blifva osynlig; dö ut; upphöra.

Erlöschung, *f.* 4. släckning, utslocknande; utdöende, upphörande.

Erlösen, *v. a.* återlösa; befria, rädda, förlossa, frälsa.

Erlöser, *m.* 3. frälsare, återlösare; befriare.

Erlösung, *f.* 4. återlösning; utlösning; befrielse, räddning.

Erlügen, *v. n.* h. ljuga, säga osanning.

Erlustigen, roa, förnöja, förlusta.

sich Ermächtigen, *v. r.* bemäktiga el. bemästra sig, göra sig till mästare af; kräkta åt sig; tillskansa sig; våga, fördrista sig, djerfvas.

Ermächtigung, *f.* 4. bemäktigande; tillskansning; fördristande.

Ermahnen, *v. a.* förmana, uppmuntra; varna, skrapa.

Ermahnung, *f.* 4. förmaning, uppmuntran; förmaning, varning.

Ermangeln, *v. n.* h. brista, fattas, tryta, fela; an etwas — lassen, fela, brista i, uraktlåta något.

Ermangelung, *f.* 4. brist.

sich Ermannen, *v. r.* gripa sig an, göra sitt bästa, arbeta upp sig; repa mod.

Ermatten, *v. a.* utmatta, uttrötta. —, *v. n.* tröttna.

Ermattung, *f.* 4. utmattande; matthet, trötthet.

Ermel. Se Ärmel.

Ermelden, *v. a.* omröra, omnämna.

Ermessen, *v. a. ir.* mäta, afmäta, afpassa; sluta, dömma, föreställa sig, förmoda, gissa.

Ermessen, *n.* 3. mening, tanka, omdöme, urskillning.

Ermorden, *v. a.* döda, mörda, dräpa.

Ermordung, *f.* 4. dråp, mord, mördande.

Ermüden, *v. a.* uttrötta, utmatta. —, *v. n.* f. tröttna.

Ermüdend, *adj.* tröttsam, mödosam, ledsam.

Ermüdung, *f.* 4. trötthet.

Ermuntern, *v. a.* uppmuntra, upplifva; uppväcka.

Ermunterung, *f.* 4. uppmuntran; uppvaknande.

Ernähren, *v. a.* nära, föda, underhålla; Friede ernährt, Unfriede verzehrt, små ting tillväxa genom enighet, och stora förstöras genom oenighet.

Ernährer, *m.* 3. underhållare; fosterfader.

Ernährerinn, *f.* 4. matmoder, fostermoder.

Ernährung, *f.* 4. näring, föda, underhåll, uppehälle.

Erndte. Se Ernte.

Ernennen, *v. a. ir.* utnämna, förordna, fastställa.

Ernennung, *f.* 4. utnämnande, förordnande.
Erneuen, Erneuern, *v. a.* förnya.
Erneuerung, *f.* 4. förnyande.
Erniedrigen, *v. a.* förnedra; förödmjuka.
Erniedrigung, *f.* 4. förnedring; förödmjukande.
Ernst, *m.* 1. allvarsamhet, allvar; värdighet; ifver, nit, brinnande åtrå; allvarsamhet, stränghet, hårdhet.
Ernst, Ernsthaft, *adj.* allvarsam, allvarlig; sträng.
Ernsthaftigkeit, *f.* 4. allvarsamhet; värdighet.
Ernstlich, *adj.* allvarlig; sträng.
Ernte, *f.* 4. skörd, bergning, skördetid; gröda.
Erntekranz*, *m.* 1. krans af ax och blomster.
Erntemonat, *m.* 1. Augusti månad.
Ernten, *v. a.* skörda, inberga, insamla.
Eroberer, *m.* 3. eröfrare, inkräktare.
Erobern, *v. a.* eröfra, inkräkta; vinna.
Eroberung, eröfring, inkräktning.
Eröffnen, *v. a.* öppna; utblåsa, kungöra; börja.
Eröffnung, *f.* 4. öppnande; tillkännagifvande; början.
Erörtern, *v. a.* urskilja, utreda, undersöka; gifva utslag.
Erörterung, *f.* 4. upplösning, undersökning, utredning; utslag.
Erpel. Se Entrich.

Erpicht, *adj.* auf etwas, begärlig efter, begifven på, full af passion för något.
Erpressen, *v. a.* aftvinga, utprässa med våld.
Erpresser, *m.* 3. blodsugare, en som prejar vid indrifningen af skatter o. d.
Erpressung, *f.* 4. aftvingande; utpressning, prejeri, skinneri.
Erproben, *v. a.* pröfva, försöka, bepröfva; erfara.
Erprobt, *adj.* bepröfvad.
Erquicken, *v. a.* vederqvicka, uppfriska; trösta.
Erquickend, *adj.* nöjsam, rolig, lustig, vederqvickande.
Erquickung, *f.* 4. vederqvickande, förlustande, vederqvickelse.
Errathen, *v. a. ir.* gissa, gissa till; upplösa.
Errathung, *f.* 4. gissning, upplösning.
Errechten, *v. a.* erhålla genom rättegång.
Erregen, *v. a.* uppröra; uppväcka, väcka, åstadkomma.
Erregung, *f.* 4. upprörande; uppväckande; retelse; förorsakande.
Erreichbar, *adj.* som kan uppnås &c.
Erreichen, *v. a.* hinna till, uppnå, träffa, komma intill; upphinna, råka; komma el. hinna till, ernå, anlända, ankomma, komma fram; erhålla, ernå.
Erreiten, *v. a. ir.* hinna upp, vinna genom ridande; rida ihj

Errennen, *v. a. ir.* ränna fatt, ernå, få genom rännande.
Erretten, *v. a.* rädda, frälsa, befria.
Erretter, *m.* 3. frälsare, befriare.
Errettung, *f.* 4. befrielse, räddning, frälsning.
Errichten, *v. a.* upprätta, uppställa, uppresa; inrätta, stifta, anlägga, instikta.
Errichtung, *f.* 4. upprättande, uppresning; inrättning, stiftande, anläggning.
Erringen, *v. a. ir.* erhålla genom brottande, stridande, fäktande, erhålla genom möda, alla sina krafters användande; ernå ändtligen.
Erröthen, *v. n.* ſ. rodna; blygas.
Erröthung, *f.* 4. rodnad, rodnande; blygsel.
Errufen, *v. a. ir.* ropa åt någon att han hör det.
Ersagen. Se **Erwähnen.**
Ersättigen, *v. a.* mätta, stilla, tillfredsställa.
Ersättigung, *f.* 4. mättande, stillande, tillfredsställande.
Ersättlich, *adj.* mättlig, som kan mättas el. förnöjas.
Ersatz*, *m.* 1. ersättning, vederlag; något jemngodt, motsvarande ersättning.
Ersaufen, *v. n. ir.* ſ. dränka sig, drunkna.
Ersäufen, *v. a.* dränka.
Ersäufung, *f.* 4. dränkande.
Erschaben, *v. a.* skrapa ihop.
Erschachern, *v. a.* skackra ihop; erhålla, vinna genom skackrande.
Erschaffen, *v. a. ir.* skapa; dana.
Erschaffung, *f.* 1. skapelse; daning.
Erschallen, *v. n. reg.* och *ir.* ſ. gifva genljud, skalla, dåna, klinga; utsprida el. utbreda sig.
Erscharren. Se **Ergeitzen**, **Erkargen.**
Erscheinen, *v. n. ir.* ſ. synas, visa sig; framkomma, inträffa; utkomma (från trycket); inställa sig (för domstolen).
Erscheinung, *f.* 4. synlig blifvande; synuppenbarelse; inställelse (för domstolen); fenomen, luft- el. himmelstecken; framkomst, ankomst.
Erschießen, *v. a. ir.* skjuta ihjäl; arkebusera, nedskjuta.
Erschießung, *f.* 4. ihjälskjutande; arkebusering, nedskjutande.
Erschiffen, *v. n.* ſ. och ḩ. segla; erhålla genom seglande el. sjöfart.
Erschinden, *v. a. ir.* erhålla genom skinneri.
Erschlaffen, *v. a.* förslappa, göra slapp el. slak. —, *v. n.* ſ. slakna, bli slapp, vek, efterlåten; bli mindre sträng, modig, grannlaga, arbetsam &c.
Erschlaffung, *f.* 4. nedspänning, slappande; slapphet, slaknande, slakhet; eftergifvande, efterlåtenhet, sjelfsvåld, tygellöshet.
Erschlagen, *v. a. ir.* slå ihjäl, döda.
Erschleichen, *v. a. ir.* erhålla genom svek,

svek, lura el. stjäla sig till; komma öfver; konstla sig till.
Erschleichung, *f.* 4. oförväntadt knep, spratt, falsk uppgift, erhållande genom falsk uppgift, svekfullt förtigande; list hvarigenom man skaffar sig en förmån.
Erschleppen, *v. a.* släpa.
Erschlichen, *adj.* som erhållits genom falsk uppgift el. förtigande af något som bordt uppgifvas, understucken.
Erschmeicheln, *v. a.* erhålla genom smicker.
Erschmeichelung, *f.* 4. erhållande genom smicker.
Erschnappen, *v. a.* snappa, nappa bort; öfverkomma; få fatt.
Erschöpfen, *v. a.* uttömma, utösa, utblotta; utmatta, utmergla, försvaga; einen Gegenstand —, säga om en sak allt hvad nånsin kan sägas; seine Kräfte sind erschöpft, hans krafter äro försvagade, aftynade.
Erschöpfung, *f.* 4. uttömning, utblottande; utmergling, matthet, försvagande.
Erschrecken, *v. a.* förskräcka, förfära, skräma. —, *v. n. ir.* f. blifva rädd, skrämd, förskräckas.
Erschrecken, *n.* 3. förskräckelse, förfärelse, skrämsel.
Erschrecklich, *adj.* förfärlig, förskräcklig, faslig, grutlig, hisklig, ohygglig.
Erschrecknisz. Se Erschrecken.
Erschreyen, *v. n. ir.* h. erhålla genom skrikande; skrika så att man kan höras af en.
Erschrocken, *adj.* förskräckt, förfärad, betagen, bestört.
Erschrockenheit, *f.* 4. förskräckelse.
Erschätten, *v. a.* betala.
Erschüttern, *v. a.* skaka; sätta i förundran, bestörtning. —, *v. n.* f. darra, skälfva, bäfva, skakas, ristas, komma el. sätta sig i rörelse.
Erschütterung, *f.* 4. skakning, stöt.
Erschwarzen, *v. n.* f. blifva svart.
Erschweren, *v. a.* göra tung el. svår; göra värre, svårare.
Erschwingen, *v. a. ir.* vinna, förskaffa med besvärlighet; förslå till, hinna med.
Erschwinglich, *adj.* som med möda kan förskaffas; alle erschwinglichen Mühe und Kosten auf etwas wenden, använda all möjlig flit och kostnad på något.
Ersehen, *v. a. ir.* se, finna af (ett bref &c.); märka, bli varse, anmärka; välja, utvälja, ärna, ämna, tillärna; anslå, bestämma.
Ersetzen, *v. a.* upprätta, godtgöra; uppfylla, ersätta bristen på; ersätta förlusten af, komma el. vara i stället för.
Ersetzlich, *adj.* botlig, som kan upprättas, ersättas, som kan el. bör återställas.
Ersetzung, *f.* 4. upprättelse, ersättning, skadestånd; försättande i

sitt förra stånd; ersättande, uppfyllande; ersättning, vederlag.
Erseufzen, *v. n.* och *a. h.* sucka; erhålla genom suckande.
Ersichtlich, *adv.* daraus ist —, deraf skönjes, är tydligt.
Ersiegen, *v. a.* erhålla genom seger.
Ersingen, *v. a. ir.* erhålla el. förvärfva sig genom sjungande el. sång.
Ersinnen, *v. a. ir.* upptänka, uppfinna, uppdikta, uppspinna.
Ersinnlich, *adj.* upptänklig.
Ersitzen, *v. n. ir. h.* sitta; sitta sig till, erhålla genom sittande; auf sich — lassen, tåla, fördraga.
Ersparen, *v. a.* spara, bespara, spara ihop; skona, förskona ifrån.
Ersparniß, *f.* 1. **Ersparung**, *f.* 4. besparing.
Erspielen, *v. a.* vinna på spel, spela till sig.
Erspinnen, *v. a. ir.* förvärfva genom spinnande.
Ersprießen, *v. n. h.* gagna, tjena, båta.
Ersprießlich, *adj.* gagnelig, nyttig, fördelaktig, god.
Ersprießlichkeit, *f.* 4. nytta, förmånlighet, gagn.
Erst, *adv.* först; förut, tillförene; ej förrän, först; blott, endast.
Erstarken, *v. n. f.* blifva stark.
Erstarren, *v. n. f.* styfna, stelna, rakna, förfrysa, stelna; bli lam, stel, trög &c.; häpna, bli betagen af fruktan &c.; domna.
Erstarrung, *f.* 4. styfhet, stelhet, stelnande; stum häpnad; domning.
Erstatten, *v. a.* återställa, återgifva, återlemna, återbära, ersätta; Bericht —, rapportera, inrapportera.
Erstattung, *f.* 4. återställande, återbärande, ersättning; — eines Berichts, rapport, berättelse, en referents betänkande öfver en sak.
Erstaunen, *v. n. f.* bli förvånad, bestört, häpna, förundra sig; hissna.
Erstaunen *n.* 3. häpenhet, bestörtning, förvåning.
Erstaunenswürdig, **Erstaunlich**, *adj.* förvånande, förunderlig, undransvärd.
Erstaunt, *adj.* förvånad, bestört, häpen, utom sig (af förskräckelse o. d.); förunderlig, öfvernaturlig eller onaturlig, oerhörd.
Erste, *adj.* första.
Erstechen, *v. a. ir.* sticka ihjäl; mörda med dolk.
Erstechung, *f.* 4. ihälstickande.
Erstehen, *v. n. ir. f.* uppstå från de döda. —, *v. a. ir.* köpa, inropa på auktion.
Erstehung, *f.* 4. inrop (på auction).
Ersteigen, *v. a. ir.* stiga upp på; bestiga med stormstegar, bestorma.
Ersteigung, *f.* 4 uppstigande; intagande, bestormande.
Erstens, *adv.* för det första.
Ersterben, *v. n. ir. f.* dö ut, dö bort,

dö; ich ersterbe Ihr gehorsamster Diener (i bref), jag framhärdar intill döden &c.; das Wort erstarb ihm auf der Zunge, han förmådde ej uttala ordet.

Erstgeboren, *adj.* förstfödd.

Erstgeburt, *f.* 4. förstfödsel, förstfödslorätt.

Ersticken, *v. a.* och *n.* s. qväfva, förqväfva, betaga andan; qväfvas, strypas; einen Aufruhr gleich in der Geburt —, dämpa ett uppror i första början.

Erstinken, *v. n. ir.* s. blifva stinkande; es ist erstunken und erlogen, det är en stor lögn.

Erstickend, *adj.* qväfvande; qvalmig.

Erstickung, *f.* 4. qväfvande, qväfning.

Erstlich, *adv.* först.

Erstling, *m.* 1. förstling.

Erstoßen, *v. a. ir.* stöta, stånga ihjäl.

Erstreben, *v. a.* erhålla, ernå genom sträfvande.

Erstrecken, *v. a.* utsträcka, sträcka, utvidga; sich —, sträcka, utbreda, utvidga sig, räcka; gå; belöpa sig till; hinna till; sein Alter muß sich sehr hoch erstreckt haben, han lärer hafva hunnit till en hög ålder.

Erstreckung, *f.* 4. utsträckning &c.

Erstreiten, *v. a. ir.* strida, kämpa sig till; erhålla genom rättegång.

Erstummen. Se Verstummen.

Erstürmen, *v. a.* intaga med våld.

Ersuch, *n.* 1. (u långt) Se Ersuchen.

Ersuchen, (u långt) *v. a.* begära, anhålla, anmoda, anlita, göra ansökning om.

Ersuchen, (u långt) *n.* 3. begäran, anhållan, anmodan, bön, ansökning.

Ertanzen, *v. n.* h. få el. förvärfva med dans.

Ertappen, *v. a.* ertappa, öfverkomma, fasttaga, gripa, öfverraska.

Ertheilen, *v. a.* öfverlåta, tilldela; gifva.

Ertheilung, *f.* 4. öfverlåtande, tilldelande; gifvande.

Ertödten, *v. a.* döda; tämja, kufva, undertrycka; tillintetgöra, förstöra.

Ertönen, *v. n.* s. ljuda, låta, höras, klinga; skalla, gifva genljud, klinga, dåna.

Ertrag*, *m.* 1. inkomst, afkastning.

Ertragen, *v. a. ir.* kasta af sig, alstra; fördraga, tåla, lida, uthärda.

Erträglich, *adj.* dräglig.

Erträglichkeit, *f.* 4. dräglighet.

Ertränken, *v. a.* dränka.

Ertränkung, *f.* 4. dränkning.

Erträumen, *v. n.* h. drömma, se i drömmar.

Ertreten, *v. a. ir.* förtrampa, trampa ihjäl.

Ertrinken, *v. n. ir.* s. drunkna.

Ertrotzen, *v. a.* trotsa, el. pocka sig till.

Erübrigen, *v. a.* hafva, behålla öfrig; bespara.

Erve, *f.* 4. (bot.) rosvicken.

Ervenwürger, *m.* 3. sommarrot.
Erwachen, *v. n.* s. vakna, uppvakna.
Erwachen, *n.* 3. uppvaknande.
Erwachsen, *v. n. ir.* s. uppväxa, tillväxa, bli stor, tilltaga, uppkomma, uppväxa, härflyta, härröra, följa, vara en följd af.
Erwachsen, *adj.* fullvuxen, manbar.
Erwägen, *v. a. ir.* öfverväga, besinna.
Erwägung, *f.* 4. öfvervägande, betraktande.
Erwählen, *v. a.* välja, utvälja.
Erwählung, *f.* 4. val, väljande.
Erwähnen, *v. a.* omröra, omnämna, anföra.
Erwähnt, *adj.* ofvannämnd, förberörd.
Erwähnung, *f.* 4. omtalande; **einer Sache — thun**, omröra, omnämna, omtala en sak.
Erwarmen, *v. n.* s. blifva varm.
Erwärmen, *v. a.* värma, uppvärma; uppmjuka, upplena, uppvärma något styft, domnadt, el. frusit.
Erwarten, *v. a.* vänta, afbida, förvänta, förmoda; vänta sig, göra sig säker på.
Erwartung, *f.* 4. väntan, afbidan, förväntande; förväntan.
Erwecken, *v. a.* väcka, uppväcka; uppmuntra, uppägga, reta; väcka, förorsaka, åstadkomma; uppväcka, anstifta.
Erwecklich, *adj.* uppbygglig.
Erweckung, *f.* 4. väckande, uppväckelse; uppmuntran; uppbyggelse.
sich Erwehren, *v. r.* försvara sig emot; afhålla sig ifrån.
Erweichen, *v. a.* uppmjuka; röra, beveka, blidka.
Erweis. Se **Beweis**.
Erweisen, *v. a. ir.* demonstrera, bevisa; visa, betyga, bevisa.
Erweislich, *adj.* och *adv.* bevislig; bevisligen.
Erweisung, *f.* 4. tydligt bevis, bindande skäl; betygande.
Erweitern, *v. a.* utvidga, göra vidare el. bredare; vidga i öppningen; utvidga; utsträcka, utvidga, förstora, öka, lägga till; utlägga; **das Herz —**, fatta mod.
Erweiterung, *f.* 4. utvidgande; utvidgning; sträckning, utsträckning, utvidgning; utläggning; tillökning.
Erwerb, *m.* 1. förvärfvande, köp, det man köpt; profit, vinst; vinning, gagn.
Erwerben, *v. a. ir.* förvärfva, erhålla, köpa; ådraga, förvärfva, förskaffa; **sich Ehre —**, inlägga heder och beröm.
Erwerbsam, *adj.* idog, flitig och skicklig.
Erwerbsamkeit, *f.* 4. idoghet, konstflit, omtanka, flit och skicklighet.
Erwerbniß, *n.* 1. profit, vinst, vinning.
Erwerbung, *f.* 4. förvärfvande &c.
Erwerbzweig, *m.* 1. näringsfång, näringsgren, födkrok.
Erwerfen, *v. a. ir.* kasta ihjäl.

Erwiedern, *v. a.* vedergälla, göra lika mot lika; svara, svara på, åter invända.
Erwiederung, *f.* 4. vedergällning; svar.
Erwinden lassen, *v. n. ir.* h. t. e. an nichts, ej spara, ej låta fela något.
Erwischen, *v. a.* hastigt öfverkomma, ertappa, fasttaga, gripa.
Erworgen. Se Erwürgen.
Erwuchern, *v. a.* erhålla genom ocker.
Erwünscht, *adj.* önsklig; efterlängtad; gunstig, bevågen, gynnande, benägen, förmånlig, beqväm.
Erwürgen, *v. a.* strypa; döda, bringa om lifvet.
Erwürgung, *f.* 4. strypning.
Erz, *n.* 1. erts, malm, malmart; mineralisk jord; koppar, messing; bronz.
Erz . . ., försättningsord, som betyder den el. det förnämsta i sitt slag, så väl i ond som god bemärkelse.
Erzader, *f.* 4. malmstrek.
Erzählen, *v. a.* berätta, förtälja.
Erzähler, *m.* 3. berättare.
Erzählung, *f.* 4. berättelse, förtäljande.
Erzart, -stufe, *f.* 4. malmart.
Erzbetrieger, *m.* 3. ertsbedragare.
Erzbischof*, *m.* 1. erkebiskop.
Erzbischöflich, *adj.* erkebiskoplig.
Erzbisthum*, *n.* 2. erkebiskopsdöme.
Erzeigen, *v. a.* betyga, bevisa.
Erzeigung, *f.* 4. betygande, bevisning.
Erzengel, *m.* 3. erkengel.
Erzeugbar, *adj.* som kan framalstras.
Erzeugen, *v. a.* afla fram, föda; alstra, frambringa.
Erzeugniß, *n.* 1. produkt, alster, afkastning.
Erzeugung, *f.* 4. aflande, framfödande, alstring, framalstrande, frambringande.
Erzgebirge, *n.* 3. berg som hålla malm.
Erzhaltig, *adj.* malmartig, som innehåller malm.
Erzherzog, *m.* 1. erkehertig.
Erzherzoglich, *adj.* erkehertiglig.
Erzherzogthum*, *n.* 2. erkehertigdöme.
Erziehen, *v. a. ir.* uppfostra, uppdraga, uppföda, upptukta, lära skick och seder.
Erzieher, *m.* 3. uppfostrare, pedagog, guvernör.
Erziehung, *f.* 4. uppfostran, uppfödande.
Erziehungsanstalt, *f.* 4. uppfostringsanstalt.
Erzielen, *v. a.* sigta på; hafva till föremål, syftemål, ändamål, för afsigt; uppnå.
Erzittern, *v. n.* s. darra, skälfva, bäfva, skakas, ristas.
Erzkämmerer, *m.* 3. erkekammererare.
Erznarr, *m.* 4. stor narr.
Erzpriester, *m.* 3. prost.
Erzschenk, *m.* 1. öfverstemun

Erzſpieler, *m.* 3. storspelare.
Erzſtift, *n.* 2. erkebiskopsdöme eller stift.
Erzſtufe. Se Erzart.
Erztruchſeß, *m.* 1. erkeföreskärare.
Erzürnen, *v. a.* förtörna, förarga, uppreta.
Erzürnt, *adj.* förtörnad, uppretad.
Erzürnung, *f.* 4. förtörnande, förargande, uppretande.
Erzvater*, *m.* 3. patriark.
Erzwingen, *v. a. ir.* förmå genom våld el. magt; aftvinga, utpressa.
Erzwingung, *f.* 4. aftvingande, utpressning.
Es, *pron.* det.
Esche, *f.* 4. Eſchenbaum*, *m.* 1. ask.
Esel, *m.* 3. åsna; boricka.
Eselchen, Eſelfüllen, *n.* 3. åsnefåle.
Eselen, *f.* 4. åsneaktighet.
Eselinn, *f.* 4. åsninna; boricka.
Eseln, *v. n. h.* göra tungt arbete som en åsna; begå ett dumt och groft fel; einen —, kalla en för åsna.
Eselsarbeit, *f.* 4. åsnearbete, tungt arbete.
Eselsbrücke, *f.* 4. dumt utnött svar, okunnighet i det hvar och en bör veta.
Eselsgeſchren, *n.* 1. åsneskrik.
Eselsohr, *n.* 6. åsneöra; veck (i en bok).
Eselsſtall*, *m.* 1. åsnestall.
Eseltreiber, *m.* 3. åsnedrifvare.
Espe, *f.* 4. poppel; asp.
Espen, *adj.* af poppel el. asp.

Eß. Se Aß.
Eßbar, *adj.* ätlig, som kan ätas.
Eßbegierde, *f.* 4. matlust, aptit.
Esse, *f.* 4. skorsten, eldstad, spis; härd, ässja.
Essen, *v. a. ir.* äta; spisa; zu Mittag —, äta middag; zu Abend —, spisa aftonmåltid.
Essen, *n.* 3. mat, spis; rätt, mål, måltid.
Essenkehrer, *m.* 3. sotare.
Eßenszeit, *f.* 4. mattid, tid att äta.
Essenz, *f.* 4. essens.
Esser, *m.* 3. ätare; ein ſtarker Eſſer, en storätare.
Essig, *m.* 1. ättika.
Essigbrauer, -händler, *m.* 3. ättiksbryggare el. ättikshandlare.
Essigbraueren, *f.* 4. ättiksbryggeri.
Essigbrühe, -tunke, *f.* 4. ättik-sås.
Essigflaſche, *f.* 4. -glas*, *n.* 2. ättiksflaska.
Essiggurke, *f.* 4. vingurka, syltgurka.
Essigſauer, *adj.* ättiksyrlig, ättiksyrad; surmulen.
Eßbar, *adj.* ätlig.
Eßlöffel, *m.* 3. matsked.
Eßluſt, *f.* aptit, matlust.
Eßſaal*, *m.* 1. matsal.
Eßwaare, *f.* 4. lifsmedel, proviant, matvaror, ätande varor, viktualier.
Estrich, *n.* 1. stenläggning, stengolf; golf el. tak af halm och ler; tjock sot.
Etamin, *m.* 1. etamin, flaggduk, hårduk, silduk.

Etliche, *pron.* några, somliga, åtskilliga.
Etlichemal, *adv.* flera gånger.
Etlichermaßen, *adv.* någorlunda, på något sätt; till någon del.
Etwa, **Etwan**, *adv.* kanske, kanhända, till äfventyrs; vid pass, omkring.
Etwanig, *adj.* som till äfventyrs kan påfölja, ske &c.
Etwas, *pron. indekl.* något; något litet; er ist in etwas zu entschuldigen, han kan till någon del ursäktas.
Euch, *pron. pl.* eder, er; hvarandra.
Euer, **Eure**, *pron. pers.* eder, edert.
Eule, *f.* 4. uggla; unter den Eulen muß man mit heulen, den som vill med ufven äta, måste ock med honom tjuta.
Eulenspiegel, *m.* 3. ulspegel, putsmakare.
Eulenspiegelstreich, *m.* 1. puts, putsmakeri, skälmstycke, gäckeri.
Eurethalben, **Euretwegen**, um Euretwillen, *adv.* för eder skull.
Eurige, *pron.* eder, edert; die Eurigen, edra anhörige; thut ihr nur das eurige, gören j blott det som eder tillkommer; ich bin ganz der Eurige, jag står alldeles till eder tjenst.
Europäer, *m.* 3. europee.
Europäisch, *adj.* europeisk.
Euter, *n.* 3. jur (på kor, får o. d.)
Evangelisch, *adj.* evangelisk.
Evangelist, *m.* 4. evangelist.

Ew. abbreviation af Euer, Eure, eders; Ew. Königliche Hoheit, Eders Kongl. Höghet.
Ewig, *adj.* evig; evärdelig; evinnerlig; beständig, städsevarande, oupphörlig; auf immer und ewig, allt framgent, evärdeligen; ein ewiges Einerley, beständigt ett och detsamma; es ist doch ewig Schade, daß, det är likväl stor skada att.
Ewigkeit, *f.* 4. evighet; in — nicht, aldrig.
Ewiglich. Se Ewig.
Excellenz, *f.* 4. excellens.
Exempel, *n.* 3. exempel; efterdöme, rättesnöre; varnagel.
Exemplar, *n.* 1. exemplar.
Exemplarisch, *adj.* exemplarisk, efterdömlig.
Exequiren, *v. a.* skicka exekutionsbetjenter på en.
Exerciren, *v. a.* och *n.* h. exercera, öfva i vapen.
Exercitium, *n. pl.* ien för ium, 3. exercering; öfning; tema.
Expedition, *f.* 4. expedition, utfärdande, uträttande, affärdande, afgörande; tåg, fälttåg; skrifkammare, kontor, embetsrum.
Experiment, *n.* 1. rön, försök.
Expresser, *m.* 3. express, särskildt bud; kurir.
Extract, *m.* 1. utdrag; extrakt, tinktur.
Exulant, *m.* 4. flygting.
Exuliren, *v. n.* s. gå i landsflygtighet.

Ey! *interj.* aj! ack! hå! ack ve! tvi!
Ey, *n.* 2. ägg.
Eydotter. Se Dotter.
Eyerkuchen, *m.* 3. pankaka.
Eyerschale, *f.* 4. äggskal.
Eyerstock*, *m.* 1. äggstock.
Eyförmig, Eyrund, *adj.* oval, äggformig, långrund.
Eyland. Se Eiland.
Eyweiß, *n. indekl.* ägghvita.

F.

Fabel, *f.* 4. fabel, dikt.
Fabeldichter, *m.* 3. fabelskald, fabelskrifvare, fabeldiktare.
Fabelhaft, *adj.* fabelaktig.
Fabelhaftigkeit, *f.* 4. fabelaktighet.
Fabelhanns*, *m.* 1. snackare, pratmakare; diktskrifvare.
Fabellehre, *f.* 4. mytologi, fabelaktig gudalära.
Fabeln, *v. n.* h. snacka, prata dikter, sladdra.
Fabelwerk, *n.* 1. fabler; tokeri.
Fabriciren, *v. a.* fabricera, tillverka, förfärdiga.
Fabrik, *f.* 4. fabrik.
Fabrikant, *m.* 4. fabrikör; fabriksarbetare.
Fabuliren. Se Fabeln.
Fach*, *n.* 2. hylla, bräde i en hylla; lådfack; dörrspegel; litet rum; pipa, hylsa eller afdelning (såsom i vaxkakor, kärnhus, lådor m. m.); hufvudsak, profession; handtering, konst; fack (i en stylkast); yrke; del; das gehört in mein —, schlägt in mein — ein, det hör till mitt yrke, min handtering; ein Haus in Dach und — erhalten, hålla ett hus uti godt stånd el. vid magt; einem Dach und — geben, lemna en fritt husrum hos sig.
Fachbaum*, *m.* 1. dammstock (i en qvarn).
Fächeln, Fächern, *v. a.* fläckta med solfjäder; fläckta, vefta.
Fächer, *m.* 3. solfjäder.
Fächser, *m.* 3. afläggare, sättgren.
Fachwerk, *n.* 1. korsverk.
Facit, *n.* 1. hufvudsumma.
Fackel, *f.* 4. fackla; bloss; halmfackla.
Fackeln, *v. n.* h. blossa; sväfva omkring med ljus el. fackla; dröja, söla; damit ist nicht zu —, den saken är icke att skämta med.
Fackelstuhl*, *m.* 1. bord för stora ljusstakar.
Fackelträger, *m.* 3. fackelbärare, fackelstång.
Factor, *m.* 6. faktor, kommissionär; faktor (i aritm.); boktryckerifaktor.
Factorey, *f.* 4. faktori, handelskontor under uppsigt af faktorer.
Factotum, *n.* allt; er ist das —, han kan allting.

Factum, *n. pl.* **Facta**, verklig händelse.
Factur, *f.* 4. faktura.
Facultist, *m.* 4. ledamot i en viss fakultet.
Fädchen, *n.* 3. liten tråd.
Fade, *adj.* osmaklig, smaklös; matt, svag, platt.
sich Fädeln, *v. r.* rispas upp.
Faden*, *m.* 3. tråd; tråd el. garn (i tyg); famn (6 fot); **zu — schlagen**, tråckla.
Fadennackt, *adj.* splitternaken.
Fadennudeln, *f. pl.* vermiceller (en sort makrongryn till formen lika maskar).
Fadenrecht, *adj.* trådrätt.
Fadenweise, *adv.* trådtals, trådvis; famnvis.
Fadenwurm*, *m.* 2. mask emellan hull och skinn, tagelmask.
Fagott, *m.* 1. fagott el. bassong.
Fagottist, *m.* 4. fagottist.
Fahen. Se **Fangen.**
Fähig, *adj.* i stånd att el. till; skicklig, snäll.
Fähigkeit, *f.* 4. förmåga, skicklighet, färdighet.
Fahl, *adj.* blek, gulblek, dunkel, matt, svag, ljusröd, blekröd, black.
Fahne, *f.* 4. fana, standar; flagg; baner; kyrkofana; blomsegel; **einem eine rothe — aufs Dach setzen**, sätta eld på ens hus.
Fahnenmarsch*, *m.* 1. fanmarsch.
Fahnenschuh, *m.* 1. sko på fan- eller flaggstång.
Fahnenwache, *f.* 4. fanvakt, fältvakt.
Fahnjunker, *m.* 3. fanjunkare.
Fähnrich, *m.* 1. fändrik.
Fahnschmid, *m.* 1. regements- el. sqvadrons-hofslagare.
Fährden, *v. a.* kalla i fara; **gefährdet seyn**, vara i fara.
Fahre. Se **Furche.**
Fähre, *f.* 4. färja; liten färjebåt.
Fahren, *v. a. ir.* köra, forsla; — *v. n. ir.* **s.** och **h.** fara, åka, färdas, resa; **einem ins Gesicht —**, flyga en i ansigtet; — **lassen**, låta köra, fara &c.; låta slippa ur händerna; undfalla; lemna, öfverlemna, öfvergifva, släppa, skilja sig vid el. ifrån; afstå, afstå ifrån; låta gå utan att sticka öfver (i spel); **einem durch den Sinn —**, bryta ens envishet; **übers Maul —**, snäsa; **ins Herz —**, uppreta; **ich bin gut dabey gefahren**, jag har stått mig bra dervid; **fahrende Habe**, lös egendom.
Fahrgeld, *n.* 2. åkarepenningar; forlön; bropenningar.
Fährgeld, *n.* 2. färjpenningar.
Fahrlässig, *adj.* håglös, känslolös, trög, vårdslös, efterlåten.
Fahrlässigkeit, *f.* 4. håglöshet, tröghet, vårdslöshet, efterlåtenhet.
Fahrleise, **Fahrgeleise**, *n.* 3. hjulspår.
Fährmann, *pl.* **-leute**, färjekarl, båtkarl.
Fahrniß, *f.* 1. lös egendom.
Fahrt, *f.* 4. resa, fart, gång, färd;

lopp el. fart (ett fartygs); öfverfart, genomfart.
Fährte, *f.* 4. spår, fjät; spår, väg.
Fahrwasser, *n.* 3. farvatten.
Fahrweg, *m.* 1. landsväg.
Fahrzeug, *n.* 1. fartyg; båt.
Falb, *adj.* blek, blekgul, black; ljusröd, blekröd.
Falbe, *m.* och *f.* 4. ljusbrun el. stickelhårig häst.
Falbel, *f.* 4. falbolan, (ett slags garnering på fruntimmerskläder).
Falbig, Falbicht. Se Falb.
Falkaune, *f.* 4. falkonettkula.
Falke, *m.* 4. falk.
Falkenbeitze, -jagd, *f.* 4. falkjagt.
Falkenier, *m.* 1. Falkner, *m.* 3. falknär.
Falkeniertasche, *f.* 4. falknärtaska.
Falknerey, *f.* 4. falknärkonsten; falknärhus, falkgård.
Falkonett, *n.* 1. falkonett.
Fall*, *m.* 1. fall, kullfallande; sluttning; fall, händelse, omständighet, tillfälle, äfventyr; ruin, förfall, förderf, undergång, olycka; konjunktur, omständigheter; auf alle Fälle, auf allen Fall, i alla fall, i hvarje händelse, huru saken än utfaller; den — setzen, antaga, ponera; der — kömmt oft, det händer ofta; sich auf alle Fälle gefaßt halten, bereda sig på allt hvad som kan hända; Allenfalls, i all händelse; gesetzt den —, om så skulle vara el. hända, låt så vara; das ist gerade (eben) der —, det är just saken; das ist nicht der —, det är icke så, det är någonting annat.
Fallbaum*, *m.* 1. fällgaller (i en fästningsport).
Fallbrücke, *f.* 4. vindbrygga.
Falle, *f.* 4. snara, fallstreck, fälla; varggrop; räfgrop.
Fallen, *v. n. ir.* s. falla, falla ned; lägga el. sakta sig, afstadna; bli lägre, falla, aftaga; tillfalla; falla, stupa, dö, omkomma, gå under; sich den Arm aus dem Gelenke —, falla och bryta armen ur led på sig; über den Haufen —, falla öfver ända; ins grünliche —, stöta på grönt; seine Forderung — lassen, afstå ifrån sin fordran, die Stimme — lassen, sänka rösten; in die Augen —, lysa i ögonen; vara tydligt, begripligt; mit der Thür ins Haus —, komma oförsigtigt fram med något; vara framfusen; nachdem es fällt, allt som det faller sig, efter omständigheterna.
Fällen, *v. a.* nedslå, kullslå, fälla, nedrifva; afhugga, fälla; döda, skjuta ihjäl; sänka; nedböja, fälla, slå ned; ein Urtheil —, fälla, afkunna en dom; fälla omdöme.
Fallgatter, *n.* 3. fällgaller (för en fästningsport).
Fallhut*, *m.* 1. fallvalk.
Fällig, *adj.* förfallen.
Falliment, *n.* 1. bankrut.
Falliren, *v. n.* h. göra bankrut.
Fallladen*, *m.* 3. fällucka.
Falls*, *adv.* och *konj.** ifall, i händelse.

b:d
II II

Fallschirm, *m.* 1. fallskärm.
Fallstrick, *m.* 1. snara, fallstreck, fälla, försåt, hemlig anläggning att skada.
Fallsucht, *f.* 4. fallansjuka.
Fallthür, *f.* 4. falldörr, fallucka.
Falltisch, *m.* 1. fällbord.
Falsch, *adj.* falsk, osann; lös (om hår, tänder &c.); eine Sache in einem falschen Lichte zeigen, föreställa en sak helt annorlunda än den är; eine Sache — ausdeuten, misstyda en sak; falsche Götter, afgudar; ohne Falsch, utan falskhet.
Fälschen, *v. a.* förfalska.
Fälschen, *n.* 3. **Fälschung**, *f.* 4. förfalskande, förfalskning.
Fälscher, *m.* 3. förfalskare.
Falschheit, *f.* 4. falskhet.
Fälschlich, *adv.* falskt; oriktigt.
Falset, *n.* 1. falsett, falsett-stämma.
Falte, *f.* 4. veck, fåll, rynka, skrynka; rynkning, skrynkning; gömma (hjertats); jede — des Herzens durchschauen, se i det innersta af hjertat; sich in alle Falten zu legen wissen, förstå konsten att skicka sig i allt, att antaga alla skapnader,
Fälteln, *v. a.* lägga i veck el. fällar; rynka.
Falten, *v. a.* vika, lägga el. vika ihop, lägga i veck el. fållor; rynka; lägga ihop (händerna).
Faltenmagen, *m.* 3. mångfäll.
Falter, *m.* 3. fjäril, sommarfogel.
Faltig, *adj.* fållig, veckig, skrynklig, rynkig.

Falz, *m.* 6. fals; inplöjning, spunt, reffla; fals (på doslock o. d.); fals för dörrar el. fönster; lagg, inskärning i en lagg; klo el. stjelkfäste på blommor; rent blad i en bok att fästa kartor o. d.
Falzbein, *n.* 1. falsben, falsknif.
Falzen, *v. a.* falsa, vika, böja, lägga el. vika ihop; göra inskärning; göra inskärning för bottnen i laggkärl.
Falzen, *n.* 3. falsning &c.
Familie, *f.* 4. familj, slägt, anhörige; ätt, stam.
Famulus, *m.* skrifvare, kommissionär.
Fanatiker, *m.* 3. fanatist, fantast, svärmare.
Fanatisch, *adj.* fanatisk.
Fanatismus, *m. indekl.* fanatism, svärmeri.
Fang*, *m.* 1. fänge, fångande, fångst, byte, kap, uppbringning; drag; stråk; klo; styng; tand (på rofdjur).
Fangball*, *m.* 1. boll, kastboll, lekboll.
Fangeisen, *n.* 3. jagtspjut; räfsax.
Fangen, *v. a. ir.* fånga, fasttaga, gripa, häkta; fånga med list; snärja; er wird den Teufel —, det lärer helt visst slå honom felt; einen mit seinen eigenen Worten —, slå en med hans egna ord; mit gefangen, mit gehangen, den som vill i leken gå, han måste med i leken stå; Feuer —, taga eld; er fängt leicht Feuer, han blir snart ond; Grillen —, plågas med hufvudbry; Rauch —, innestänga rök; eine wilde Sau —, sticka ihjäl en vildsugga.

Fangzähne, *pl.* betar på vildsvin m. m.

Fantasie, *f.* 4. fantasi, inbillning; inbillningskraft; bildkraft; fantasi, målning m. m. efter infall el. blotta målningen.

Fantasiren, *v. n.* h. yra, fantisera, svärma.

Fantast, *m.* 4. fantast, grillfängare.

Fantastisch, *adj.* fantastisk, underlig, egensinnig; inbillad, som består i inbillningen.

Farbballen, *m.* 3. boktryckarebollar.

Farbe, *f.* 4. färg; kolorit; hy, anletsfärg; en färgares verkstad; utseende, sken, förevändning; — geben, sätta färg på; die — verschießt leicht, färgen går lätt ur; — verändern, skifta färg; die — halten, hålla färgen; hålla prof; die Frau hält ihrem Manne nicht —, hustrun är sin man otrogen.

Färbeholz*, *n.* 2. färgträ.

Färbekraut. Se Färberröthe.

Färben, *v. a.* färga; sätta färg på, gifva vacker el. hög färg; eine ungefärbte Freundschaft, en oskrymtad vänskap.

Farbenbret, *n.* 2. färgbräde; färgsten (i boktr.).

Farbengebung, *f.* 4. kolorit, färgblandning.

Farbenreiber, *m.* 3. färgrifvare.

Farbenstein, *m.* 1. rifsten (för målare &c.).

Farbenstift, *m.* 1. pastell, pastellfärg, ritstift.

Färber, *m.* 3. färgare.

Färberey, *f.* 4. färgeri.

Färberkamille, *f.* färggräs, färgkulla.

Färberröthe, *f.* 4. krapp (färggräs till rödt).

Färberscharte, *f.* 4. ängskära.

Farbig, *adj.* färgad; kulört.

Farinzucker, *m.* 3. pudersocker.

Farn, *m.* 3. Farnkraut*, *n.* 2. ormbunke.

Farre, *m.* 4. tjur, oxe.

Färse, *f.* 4. qviga.

Farzen, *v. n.* h. fisa, fjerta, släppa en fis.

Fasan, *m.* 1. fasan.

Fasanenbeitze, *f.* 4. fasanjagt.

Fasanenjäger, -wärter, *m.* 3. fasanjägare, fasanvårdare, fasanskötare.

Fasanerie, *f.* 4. fasanhus el. fasangård.

Fasanhahn*, *m.* 1. fasantupp.

Fasanhuhn*, *n.* 2. fasanhöna.

Fäschen, *n.* 3. tråd el. tåga i rötter och örter.

Faschine, *f.* 4. faschin, risknippa att fylla grafvar.

Faschinenwerk, *n.* 1. faschinverk.

Fasching, *m.* Se Fastnacht; äfv. karneval.

Fasel, *m.* 3. afvel; slag.

Faseler, *m.* 3. som pratar tokeri, m. m.

Faseley, *f.* 4. lappri, tokeri, fjolleri; tokprat; ålderdomsjoller.

Faselhaft, Faselig, *adj.* fjollig, lustig, lekfull.

Faseln, *v. n.* h. fjollas, skalkas, galnas, vara flygtig, lättsinnig; uppföra sig el. tala orimligt, oförnuftigt, yra, svärma, prata dår-

-aktigt, utan sammanhang, gå i barndom; framföda; sich —, rispas upp.

Faselvieh, *n.* 1. afvel-boskap.

Fasen, *m.* 3. **Fase**, *f.* 4. tåga el. tråd i rötter och örter; fiber (i träd); finare tåga el. fiber.

Fasen, **Fasern**, *v. a.* rispa upp el. draga trådarne ur; sich —, rispas upp, gå tråd för tråd.

Fasennackend, *adj.* spillernaken.

Faser, *f.* 4. fiber, tåga; finare tåga el. fiber; köttråd.

Fäserchen, *n.* 3. tåga el. tråd i rötter och örter; liten fiber.

Faserig, *adj.* trådig, tågig; fibrös, försedd med fibrer; upprispad.

Fasig, *adj.* upprispad; fibrös, försedd med fibrer; trådig; fjunig, luddig.

Fassen, *v. a.* taga, gripa, fatta uti; fatta el. taga i med handen; slå i tunnor, tunna; infatta (juveler, stenar); infatta i ram; innehålla, innefatta, innesluta, inbegripa; förstå, begripa, fatta; behålla i minnet; in sich fassen, rymma; in die Augen —, få i ögnasigte, se uppmärksamt, stint på; einem beŋ Worte —, taga någon på sina ord; einen beŋ seiner Schwäche —, betjena sig af någons svaghet, taga en på dess svaga sida; damit ich es kurz fasse, korrt sagt; das Zimmer faßt nicht die Gäste, rummet rymmer icke gästerne; sich —, repa, sansa sig; gefaßt seŋn, vara beredd, färdig; sich gefaßt halten, hålla sig färdig, bereda sig.

Fassung, *f.* 4. tonnande; infattning; beskaffenhet, författning; vidd, rymd, innehåll; außer — kommen, komma utom sig, bli förvillad.

Fassungskraft, *f.* utan *pl.* fattningsgåfva.

Faß*, *n.* 2. kärl; tunna, fat, laggkärl; liggare, oxhufvud; åm; styckfat.

Fäßchen, *n.* 3. liten tunna, kagge.

Faßlich, *adj.* begriplig, fattlig.

Faßlichkeit, *f.* 4. begriplighet, tydlighet.

Fast, *adv.* nästan, inemot, vidpass.

Fasten, *v. n.* h. fasta; ej äta kött.

Fasten, *n.* 3. fasta, fastedag.

Fasten, *f.* 3. fastlag, fasta.

Fastenzeit, *f.* 4. fastlag, fasta, fastetid.

Fastnacht, *f.* 4. karneval; fettisdag; fastlag.

Fasttag, *m.* 1. fastdag, fasta; dag då ej kött får ätas.

Faul, *adj.* rutten, multen, skämd, sur; rötaktig, som röter; stinkande; lat, lättjefull.

Fäule. Se **Fäulniß**.

Faulen, *v. n.* s. ruttna, multna, förskämmas, murkna.

Faulenzen, *v. n.* h. lättjas, vara sysslolöshet.

Faulenzer, *m.* 3. lätting, dagdrifvare.

Faulenzereŋ, *f.* 4. lättja, sysslolöshet.

Faulfieber, *n.* 3. rötfeber.

Fäulicht, *adj.* ruttnad, rutten; rötaktig.

Faulheit, *f.* 4. lättja, lathet.
Fäulniß, *f.* 1. förruttnelse, röta, förmultnande, förskämning; förderfvadt tillstånd; in — über gehen oder gerathen, förmultna, undergå förruttnelse.
Faulthier, *n.* 1. aj el. sengångare, löfja.
Fäumen, *v. n.* h. fradgas, skumma sig; afskumma.
Faust*, *f.* 1. knytnäfve; hand; geballte, knytnäfve; das paßt oder reimt sich wie eine — aufs Auge, det passar alldeles icke; in die —, ins Fäustchen lachen, le i mjugg; einem in die — schmieren, muta en; die Arbeit geht ihm gut von der —, arbetet går väl, lätt för honom.
Faustbirne. Se Pfundbirne.
Fäustchen, *n.* 3. liten knytnäfve; ins — lachen, le i mjugg.
Faustdegen. Se Dolch.
Faustdick, *adj.* tjock som en näfve; er hat es — hinter den Ohren, han kan mästerligen förställa sig, ingen skulle anse honom för den han är.
Fäustel, *m.* 3. slägga; hammare.
Fausthandschuh, *m.* 1. vante utan fingrar, halfhandske, mudd.
Fäustling, *m.* 1. påk, stake, käpp.
Faustrecht, *n.* 1. näfrätt, egen hämd.
Fechtboden*, *m.* 3. fäktsal.
Fechtdegen, *m.* 3. florett.
Fechten, *v. n. ir.* h. fäkta; slås, strida; fäkta, kämpa; disputera, tvista; tigga.
Fechter, *m.* 3. fäktare; gladiator, slagskämpe.
Fechthandschuh, *m.* 1. fäkthandske.
Fechtkunst, *f.* utan *pl.* fäktkonst.
Fechtmeister, *m.* 3. fäktmästare.
Feder, *f.* 4. fjäder; penna, pennfjäder; fjäder i hatten, plym, fjäderbuske; fjäder, driffjäder; eine beißende —, ett bitande skrifsätt.
Federball*, *m.* 1. fjäderboll.
Federbesen, *m.* 3. fjäderviska.
Federbett, *n.* 1. och 6. fjäderbädd, fjädersäng.
Federbüchse, *f.* 4. pennfoder.
Federbusch*, *m.* 1. fjäderbuske, plym; tofs (på foglar); panasch, fjäderbuske.
Federhart, *adj.* kallhamrad; elastisk, spänstig.
Federhut*, *m.* 1. fjäderhatt.
Federicht, *adj.* fjädrig, dunig; fjäderlik.
Federig, *adj.* betäckt med fjädrar.
Federkiel. Se Federspule.
Federkraft*, *f.* 1. spänstighet.
Federmesser, *n.* 3. pennknif.
Federn, *v. n.* h. förlora el. fälla fjädrarne; sich —, fälla fjädrarne.
Federnelke, *f.* 4. en sort neglika af matt röd färg.
Federschmücker, *m.* 3. fjäderhandlare.
Federspule, *f.* 4. -kiel, *m.* 1. rör på en penna.
Federstaub, *m.* 1. fjun (på frukter o. d.).
Federstäuber, *m.* 3. fjäderhandlare; fjäderviska.
Federvieh, *n.* 1. fjäderfä.

Fee, *f.* 4. fee, trollnymf, trollgudinna.
Feenmährchen, *n.* 3. feesaga.
Fegen, *v. a.* sopa, sopa bort; sopa ren; sota; rensa, uppreusa; rengöra, polera, feja, skura (gevär o. d.); sålla, rissla; den Beutel —, tömma ut pungen; einen —, banna upp någon, lära en veta hut.
Fegfeuer, *n.* 3. skärseld.
Fegkraut*, *n.* 2. kannegräs.
Feglappen, *m.* 3. skurtrasa, torktrasa.
Fegopfer, *n.* 3. försoningsoffer.
Fehde, *f.* 4. fejd, krig, fiendtlighet.
Fehdebrief, *m.* 1. utmaning, fejdbref.
Fehe, *f.* 4. Siberisk ekorre.
Fehe, Fehwamme, *f.* 4. gråverk.
Fehl, *adv.* fåfängt, förgäfves; falskt, orätt, oriktigt, galet, fel, miste, förbi; — gehen, reiten rc., gå, rida vilse, galet; — greifen, misstaga sig; — hauen, schlagen, stoßen rc., hugga, slå, stöta miste; slå felt.
Fehlbar, *adj* som kan fela el. irra sig.
Fehlbarkeit, *f.* 4. möjligheten att kunna fela el. irra sig.
Fehlbitte, *f.* 4. fruktlös bön; eine — thun, få afslag.
Fehlen, *v. n.* h. och *a.* fela, förse sig; felas, fattas, brista; slå felt; taga el. gå miste, fara el. råka vilse &c.; weit gefehlt, daß er das thun sollte, långt ifrån att han skulle göra det; an mir soll es gewiß nicht —, skulden skall visst icke blifva min, å min sida skall visst icke något fela; ich weiß schon, woran es fehlt, jag vet nog hvad orsaken är, att det ej går bättre.
Fehler, *m.* 3. fel, lyte; last, odygd; fel, förseelse, irring, misstag; villa; brist; felkast.
Fehlerfrey, *adj.* felfri; utan lyte el. fel.
Fehlerhaft, *adj.* lastbar, lastfull, odygdig; felaktig, oriktig, bristfällig, ofullständig.
Fehlgriff, *m.* 1. misstag, förseende, irring.
Fehlschlag*, -streich, -schuß*, -stoß*, *m.* 1. felslagning, misslyckande; misshugg, felslag; felskott, skott som ej träffar; felstöt, missstötning.
Fehlschluß*, *m.* 1. falsk slutsatts.
Fehltritt, *m.* 1. felsteg, missstigning.
Fehmgericht, *n.* 1. brottmålsdomstol, pinlig rätt.
Fehmstätte, *f.* 4. (å långt) afrättsplats.
Feier, Feiern rc. Se Feyer rc.
Feifel, *f.* 4. vissa halskörtlar på en häst; fibel (hästsjukdom).
Feigblatter. Se Feigwarze.
Feigbohne, *f.* 4. (bot.) vargböna, sikböna.
Feige, *adj.* feg, modstulen; rädd, klenmodig; försagd; eine — Memme, en feg stackare.
Feige, *f.* 4. fikon.
Feigenbaum*, *m.* 1. fikonträd.
Feigendroßel, -schnepfe, *f.* 4. fikontrast, sneppa.
Feigengarten*, *m.* 3. fikonskog.
Feigheit, *f.* 4. feghet, pultroneri.

Feigherzig, *adj.* feg, modstulen; rädd, klenmodig, lättskrämd, skygg.
Feigherzigkeit, *f.* 4. feghet; räddhåga, fruktan.
Feigkraut*, *n.* 2. (bot.) räfrumpa.
Feigwarze, *f.* 4. fikvårta, fikböld.
Feigwarzenkraut*, *n.* 2. flenört; svalört.
Feil, *adj.* fal; som är till salu el. till köps; — haben, bieten, hålla, bjuda ut till salu.
Feilbietung, *f.* 4. utbjudande till salu.
Feil, *f.* 4. fil, rasp.
Feilen, *v. a.* fila, polera.
Feilen, *n.* 3. Feilung, *f.* 4. filande, polerande.
Feilenhauer, *m.* 3. filhuggare, filmakare.
Feilicht, *n.* 1. Feilspåne, *f. pl.* filspån.
Feilschen, *v. a.* fråga priset på en vara; pruta på, köpslaga.
Feilstock*, *m.* 1. skrufstäd.
Feimstätte. Se Fehmstätte.
Fein, *adj.* fin, ren, luttrad, äkta; smal, fin; liten, klen, smal, tunn, fin; späd, fin; täck, småtäck, smånätt, hygglig; vacker, skön, behaglig; artig, höflig; ein feiner Fuchs, en listig räf; wie fein hat er seine Sache gemacht, huru listigt har han gjort sin sak; eine Sache wieder ins Feine bringen, ställa en sak till rätta igen; fein viel, fein fest ꝛc., ganska fint, ganska fast el. starkt; nur fein höhnisch! inte så spottsk! es klingt nicht fein, det låter icke väl.
Feind (d som t), *adv.* — seyn, vilja någon illa, vara någons fiende.
Feind, *m.* 1. fiende, ovän, motståndare, hatare; der böse —, hin onde.
Feindlich, *adj.* fiendtlig, vidrig, stridande, oblid, ogunstig.
Feindschaft, *f.* 4. ovänskap, fiendskap.
Feindselig, *adj.* fiendtlig.
Feindseligkeit, *f.* 4. ovänskap, fiendskap; fiendtlighet.
Feine, Feinheit, *f.* 4. finhet; finhet, tunnhet, nätthet; artighet; qvickhet; list, slughet, skarpsinnighet.
Feinkörnig, *adj.* som har fina korn el. gryn.
Feist, *adj.* fet, flottig.
Feiste, *f.* 4. tiden då hjörten är bäst; tiden då vildsvin äro bäst.
Feistigkeit, *f.* 4. fethet, för mycken fetma.
Felbel, *m.* 3. schagg el. plys.
Feld (d som t), *n.* 2. fält; åkerfält; ruta i schack- och damspel; infattad skifva af trä, glas &c.; dörrspegel; über — reisen, resa bort; resa landvägen; die Sache ist noch im weiten Felde, den saken är än på långt när icke afgjord, är ännu mycket oviss; hier eröffnete sich ihm ein —, seine Geschicklichkeit zu zeigen, här yppade sig för honom ett tillfälle att visa sin skicklighet.
Felddampfer, *m.* 3. bergsyra.
Feldapotheke, *f.* 4. fältapotek, fältkista.
Feldarbeit, *f.* 4. åkerbruk, jordbruk.
Feldbäcker, *m.* 3. fältbagare.

Feldbau. Se Ackerbau.
Feldbinde, *f.* 4. fältbindel.
Feldbohne, *f.* 4. åkerböna; hästböna.
Feldflasche, *f.* 4. fältflaska.
Feldgeschrey, *n.* 1. härskri, fältrop.
Feldgrille, Feldheime, *f.* 4. syrsa.
Feldherr, *m.* 4. fältherre, general.
Feldhuhn. Se Repphuhn.
Feldjäger, *m.* 3. fältjägare.
Feldkümmel, *m.* 3. kummin.
Feldlazareth, *n.* 1. fälthospital.
Feldmarschall*, *m.* 1. fältmarskalk.
Feldmessen, *n.* 3. landtmätning.
Feldmesser, *m.* 3. landtmätare; geometer.
Feldmeßkunst, *f.* landtmätarekonst; geometri.
Feldmohn, *m.* 1. vild vallmo.
Feldnachbar, *m.* 6. granne hvars ägor gränsa till en annans.
Feldnelke, *f.* 4. saronblomster.
Feldoberst, *m.* 4. krigsöfverste.
Feldpolei, *m.* 1. backtimian.
Feldprediger, *m.* 3. fältpredikant.
Feldrain, *m.* 1. åkerren.
Feldruthe, *f.* 4. landtmätarestång.
Feldscheide, *f.* 4. råskillnad, råmärke, rågång.
Feldscherer, *m.* 3. fältskär, fältkirurg.
Feldschlange, *f.* 4. fältslanga, slanga.
Feldschmiede, *f.* 4. fältsmedja.
Feldstück, *n.* 1. fältstycke, fältkanon.
Feldtaube, *f.* 4. skogsdufva.
Feldteufel, *m.* 3. skogsrå.
Feldwebel, *m.* 3. fältväbel.
Feldweg, *m.* 1. biväg, väg öfver åkern; ett stycke väg 125 geometriska steg lång.
Feldzeichen, *n.* 3. fälttecken; fältbindel; kokard.
Feldzeugmeister, *m.* 3. fälttygmästare.
Feldzug*, *m.* 1. fälttåg.
Felge, *f.* 4. hjullöt.
Fell, *n.* 1. skinn, hud; läder; skal, skinn (på frukter &c.); hinna (på ögat &c.); einem das — über die Ohren ziehen, flå skinnet af en, göra en utfattig; einem das — gerben, mörbulta någon.
Felleisen, *n.* 3. vätsäck, kappsäck, rensel; postväska.
Fels, Felsen, *m.* 4. och 3. klippa, helleberg, bergsklippa.
Felsenfest, *adj.* klippfast, fast som en klippa el. ett helleberg.
Felsengrund*, *m.* 1. stengrund.
Felsenhart, *adj.* stenhård.
Felsenkluft*, *f.* 1. bergsklyfta, -refva, -remna.
Felsenstrauch*, *m.* 1. kråkris.
Felsenwand*, *f.* 1. kedja el. rad af branta klippor.
Felsicht, *adj.* stenaktig.
Felsig, *adj.* full af klippor.
Felskiesel, *m.* 3. helleflinta.
Felsklippe, *f.* 4. stenklippa.
Felsstein, *m.* 1. gråsten.
Fench. Se Fuchsschwanz.
Fenchel, *m.* 3. fänkål.
Fenster, *n.* 3. fönster; aus hohen Fenstern sehen, visa sig mycket stolt.
Fenstereisen, *n.* 3. gardinstång.
Fenstergeld, *n.* 2. afgift för hvar fönsterluft.
Fensterkreuz, *n.* 1. fönsterkors el

Fensterküssen, -polster, *n.* 3. liten dyna el. kudde, armstöd.
Fensterladen*, *m.* 3. fönsterlucka.
Fensterpfeiler, *m.* 3. väggen emellan tvenne fönster.
Fensterrahmen, *m.* 3. fönsterram, fönsterkarm.
Fensterscheibe, *f.* 4. fönsterruta.
Fensterschirm, *m.* 1. fönsterskärm.
Fensterwerk, *n.* 1. fönstren i ett hus, fönsterglasen i en byggnad &c.
Ferien, *f. pl.* ferier.
Ferkel, *n.* 3. gris.
Ferkeln, *v. n.* h. grisa, få grisar.
Fern, *adj.* aflägsen, långväga, —, *adv.* långt, vida, långt borta, på långt håll; das sey ferne, bevare Gud derifrån; das sey — von mir, daß, vare det långt ifrån mig att.
Fern*, *konj.* so fern, wie —, in so —, så vida, huru vida, om.
Fernambuk, *m.* 1. fernbock.
Ferne, *f.* 4. afstånd, aflägsenhet; långt håll; in die — reisen, resa långt bort; einen Blick in die — werfen, kasta en blick uti den tillkommande tiden; in der — seyn, vara i främmande länder; das ist noch in weiter —, det är ännu långt borta.
Fernen, *v. n.* h. synas, visa sig på afstånd.
Ferner, *adj.* ytterligare; det som fortfar. —, *adv.* ytterligare; än mer, dessutom, vidare.
Fernerhin, *adv.* för det tillkommande, hädanefter.
Fernglas*, *n.* 2. litet synglas el. kikare, perspektiv.
Fernig, *adj.* förlidit års.
Fernrohr*, *n.* 1. teleskop, tub.
Fernschreibemaschine, *f.* 4. telegraf.
Ferse, *f.* 4. häl; Fersengeld geben, taga flygten.
Fertig, *adj.* färdig, tillreds, beredd; färdig gjord, fullbordad; skicklig, färdig, händig, behändig, vig; sich — machen, tillreda, laga sig till.
Fertigen, *v. a.* göra färdig, sluta; förfärdiga.
Fertigkeit, *f.* 4. snabbhet, vighet, hurtighet, hastighet; skicklighet, färdighet, händighet, vighet, lätthet.
Fessel, *f.* 4. kedja, band, boja, fjetter, black, handklöfve; karleden på hästar.
Fesseln, *v. a.* binda med kedja, fjettra; tjudra; intaga, tillvinna sig, fängsla; förena; afhålla ifrån.
Fest, *n.* 1. fest, högtid; högtidlighet, gästbud, kalas, lustbarhet; Weinachtsfest, julhelg.
Fest, *adj.* fast, stadig, stark, styf, orörlig; kompakt, tät och fast, hård; varaktig, beständig, stadig, stadigvarande; stark, hård, dugtig; säker; — halten, hålla fast; iakttaga, efterkomma; — über ein Gesetz halten, gifva akt på, vaka öfver att lagen blir noga efterlefvad; — setzen, besluta, fastställa, stadga; fasttaga, arreste-

ra; fästa, stadga; göra fast, hård el. tjock.

Festabend, *m.* 1. högtidsafton.

Feste, *f.* 4. firmament; fästning.

Festigkeit, *f.* 4. fasthet, stadighet; ståndaktighet, sinnesstyrka; varaktighet, beständighet, beständigt förblifvande; säkerhet.

Festkleid, *n.* 2. högtidsdrägt.

Festlich, *adj.* högtidlig; ståtlig, prunkande.

Festlichkeit, *f.* 4. högtidlighet; pomp, ståt, prakt.

Festtag, *m.* 1. högtidsdag, fest.

Festtäglich. Se Feyerlich.

Festung, *f.* 4. fästning, skans.

Festungsbau, *m.* 1. Festungsbaukunst, *f.* fästningsarbete, fästningsverk, befästning; befästningsvetenskapen, krigsbyggnadskonsten.

Festungswerk, *n.* 1. fästningsverk.

Fett, *adj.* fet, flottig; rik.

Fett, *n.* 1. fetma, fett, flott, ister.

Fettbauch*, *m.* 1. isterbuk.

Fettflecken, *m.* 3. flottfläck.

Fettgans*, *f.* 1. brillfågel.

Fetthaut*, *f.* 1. fethinna.

Fetticht, *adj.* fet, flottig.

Fettig, *adj.* fetaktig, flottig, oljaktig.

Fettigkeit, *f.* 4. fetma, fethet; oljaktighet; för mycken fetma.

Fettmagen, *m.* 3. fjerde magen på idisslande djur.

Fetzen, *m.* 3. stycke, lapp, trasa, slarfva.

Feucht, *adj.* fuktig, vätskig, våtaktig, däfvig.

Feuchten, *v. a.* fukta, läska, blöta, väta. —, *v. n.* h. utsila, utlakas, utsipra, drypa, rinna el. flyta småningom; pissa.

Feuchtigkeit, *f.* 4. fuktighet, väta, vätska, däfvenhet, våthet.

Feuer, *m.* 3. eld; vådeld, eldsvåda; låga, eldsken; häftighet, glans, styrka, qvickhet, utbrott; in — stehen stå i låga; — anlegen, sätta eld på; zum — verdammen, dömma att brännas; das heilige —, rosen; er fängt gleich —, han blir ond på stunden.

Feueranstalt, *f.* 4. brandredskap.

Feuerballen, *m.* 3. eldkula.

Feuerbecken. Se Kohlenpfanne.

Feuerbeständig, *adj.* eldhärdig, oförbrännelig, eldfast.

Feuerblume, *f.* 4. vild valmo.

Feuerbock*, *m.* 1. brandjern.

Feuerbrand*, *m.* 1. brand, eldbrand.

Feuereimer, *m.* 3. brandämbar.

Feueresse, -mauer, *f.* 4. skorsten, eldstad, spis.

Feuerfächer, *m.* 3. eldfläckta, vifta.

Feuerfangend, *adj.* brännbar, eldfängd.

Feuerfest, *adj.* eldfast, eldhärdig.

Feuergeräthe, *n.* 3. brandredskap.

Feuergitter, *n.* 3. galler framför en spis, spisskärm.

Feuergewehr, *n.* 1. skjutgevär.

Feuergott, 2. vulkan.

Feuerhaken, *m.* 3. brandhake.

Feuerherd, *m.* 1. spis, spishäll, eldstad.

Feuerhimmel, *m.* 3. eldhimmel, den högsta himmelen.
Feuerkäfer, *m.* 3. ekoxe, hornoxe.
Feuerkieke, — gieke, *f.* 4. sängvärmare; fyrpotta, fyrfat.
Feuerkrücke, *f.* 4. ugnsraka.
Feuerlärm, *m.* 1. rop om vådeld, anskri om eldsvåda.
Feuerleiter, *f.* 4. brandstege.
Feuermal, *n.* 1. eldmärke.
Feuermauer. Se Feueresse.
Feuermauerkehrer, *m.* 3. skorstensfejare.
Feuermörser, *m.* 3. mörsare, hvarmed bombar kastas.
Feuern, *v. a.* och *n.* h. göra upp eld; gifva fyr el. skjuta, aflossa skott; bränna.
Feuerordnung, *f.* 4. brandordning.
Feuerrad*, *n.* 2. eldhjul.
Feuerroth, *adj.* eldröd, röd som eld.
Feuersbrunst*, *f.* 1. eldsvåda, vådeld, brand.
Feuerschaufel, *f.* 4. eldskyffel.
Feuerschirm, *m.* 1. eldskärm.
Feuerschröter, *m.* 3. ekoxe, lysmask.
Feuerschwamm*, *m.* 1. fnöske.
Feuersorge. Se Feuerkieke.
Feuerspeyend, *adj.* eldsprutande.
Feuerspritze, *f.* 4. brandspruta.
Feuerstahl*, *m.* 1. eldstål.
Feuerstätte, (ä långt) *f.* 4. spis; hus; eldstad.
Feuerstein, *m.* 1. flinta.
Feuerung, *f.* 4. bränsle; skott.
Feuerwache, *f.* 4. brandvakt.
Feuerwächter, *m.* 3. brandvakt.
Feuerwerk, *n.* 1. fyrverkeri.
Feuerwerker, *m.* 3. fyrverkare; artillerist.
Feuerwurm*, *m.* 2. lysmask.
Feuerzange, *f.* 4. eldtång.
Feuerzeug, *n.* 1. elddon.
Feurig, *adj.* af eld, af eldens natur; brinnande, glödande, brännande, itänd, lågande; eldig, het; qvick, liflig, ifrig, häftig, hetsig.
Feye. Se Fee.
Feyer, *f.* hvila, ro, stillhet, rast; firande, högtidligt förrättande, begängelse, högtidligt firande; fest, högtid, högtidsdag, helgedag; högtidlighet.
Feyerabend, *m.* 1. upphörande från arbete; fyrabend.
Feyerglocke, *f.* 4. fyrabendsklocka.
Feyerkleid. Se Feyertagskleid.
Feyerlich, *adj.* högtidlig.
Feyerlichkeit, *f.* 4. högtidlighet.
Feyern, *v. n.* h. och *a.* ej arbeta, hålla frimåndag; hvila sig; fira; högtidligt fira.
Feyerstunde, *f.* 4. ledig stund.
Feyertag, *m.* 1. helgdag, festdag, högtidsdag; ledighet, dag då man är fri.
Feyertäglich. Se Feyerlich.
Feyertagskleid, *n.* 2. helgedagskläd- ning, galla-kläder.
Feyerung, *f.* 4. firande.
Fibel, *f.* 4. abcbok.
Fiber, *f.* 4. fiber, kötträd, tåga.
Fichte, *f.* 4. Fichtenbaum*, *m.* 1. tall, tallträd.

Fichten, *adj.* tall . . ., af tall.
Fichtenapfel*, *m.* 3. — zapfen, *m.* 3. tallkotte.
Ficke, *f.* 4. ficka.
Fieber, *n.* 3. feber; frossa; faules — Faulfieber, rötfeber; das kalte —; Wechselfieber, frossa.
Fieberhaft, *adj.* feberaktig, feber . . .; som förorsakar el. har feber.
Fieberhitze, *f.* 4. paroxysm, feberhetta.
Fieberanfall*, *m.* 1. feberbrytning.
Fieberklee, *m.* 3. vattenväppling, missne.
Fiebermittel, *n.* 3. feberdrifvande medel.
Fieberpatient, *m.* 4. som har feber, febricitant.
Fieberrinde, *f.* 4. kinabark.
Fieberschauer, *m.* 3. skälfning, rysning i febrar.
Fiedel, *f.* 4. fiol.
Fiedelbogen*, *m.* 3. fiolstråke.
Fiedern, *v. a.* fjädra en pil, befjädra.
Figur, *f.* 4. figur; form, utvertes skapnad, bildning, bild; förebild; liknelse; förblomeradt talesätt; anseende; uppseende; utseende, ansigte.
Figürlich, *adj.* figurlig, förblomerad.
Filet, *n. pl.* s. liten el. fin tråd, sträng, band.
Filial. Se Tochterkirche.
Filtriren, *v. a.* filtrera.
Filtrirsack*, *m.* 1. filtrerpapper, silduk.
Filz, *m.* 1. filt; snål, nisk menniska; skrapa, bannor.
Filzen, *v. a.* filta, hoptofva, banna; skrubba upp; sich —, förvirra sig, komma i oreda.
Filzhut*, *m.* 1. filthatt.
Filzig, *adj.* karg, nisk; förvirrad, oredig.
Filzigkeit, *f.* 4. karghet, gnideri.
Filzlaus*, *f.* 1. flatlus.
Filzschuhe, *m. pl.* filtskor.
Finanzen, *pl.* statsmedeln, kronoinkomster, allmänna medel, dretsel-, kammarverk.
Finanzwesen, *n.* kammarverk.
Finanzwissenschaft, *f.* 4. kameralvettenskap.
Findelhaus*, *n.* 2. barnhus för hittebarn.
Findelkind, *n.* 2. hittebarn.
Finden, *v. a. ir.* finna, hitta, träffa, finna på, uppfinna, utröna; sich —, finna, skicka, lämpa sig; vara; finnas, gifvas; komma.
Finden, *n.* 3. Findung, *f.* 4. finnande &c.
Finder, *m.* 3. hittare &c.
Findling. Se Findelkind.
Findung. Se Finden.
Finger, *m.* 3. finger; das kan man an den Fingern abzählen, det förstår sig af sig sjelf; lange Finger machen, die Finger kleben lassen, snatta, stjäla; das habe ich nicht aus den Fingern gesogen, det har jag icke uppdiktat; den Finger

auf den Mund legen, tiga; Gottes Finger, Guds hand.
Fingerhut*, *m.* 1. fingerborr.
Fingerkraut*, *n.* 2. femfingersört.
Fingerling, *m.* 1. fingertuta.
Fingern, *v. n.* h. taga ut ett stycke på ett instrument; fingra; spela med fingrarne.
Fingerzeig, *m.* 1. tecken med fingret; underrättelse, vink.
Finke, *m.* 4. bofink; sparf.
Finkeljochen, *m.* 3. finkel.
Finkler. Se Vogelsteller.
Finkmeise, *f.* 4. taljoxe.
Finne, *f.* 4. finne i ansigtet; dynt; nubb; fena.
Finnig, *adj.* finnig; som har dynt.
Finnisch. Se Finnländisch.
Finnländer, *m.* 3. finne.
Finnländisch, *adj.* finsk.
Finster, *adj.* mörk, dunkel; mörk, dyster; skum; melankolisk, sorgbunden, olustig, dyster, mörk och mulen; bedröfvad, sorgsen, ängslig; im Finstern tappen, famla i mörkret; im Finstern leben, lefva i enslighet, vara okänd.
Finsterniß, *f.* 1. mörker, mörkhet; dunkelhet; förmörkelse.
Finte, *f.* 4. list, förställning, bedrägeri; dikt, uppdiktning, fint (i fäktn.).
Fips, *m.* 1. fingerknäpp i pannan.
Firlefanz, *m.* 1. Firlefanzerey, *f.* 4. gyckleri.
Firlefanzen, *v. n.* h. gyckla.
Firlefanzer, *m.* 3. gycklare, putsmakare, upptågsmakare.
Firma, *f.* firma.
Firmament, *n.* 1. firmament, himlafäste. stjernhimmel.
Firmeln, *v. a.* konfirmera el. firma; stadfästa.
Firmelung, *f.* 4. konfirmation el. firmelse; stadfästelse, bekräftelse.
Firn. Se Vorjährig.
Firniß, *m.* 1. fernissa.
Firnissen, *v. a.* fernissa, öfverstryka med fernissa.
Firste, *f.* 4. kroppås, takås; topp, spets.
Fiscal, *m.* 1. fiskal.
Fisch, *m.* 1. fisk; die Fische ausnehmen, rensa fisken; das sind faule Fische, det är en mager ursäkt.
Fischbein, *n.* 1. hvalfiskben.
Fischblase, *f.* 4. fiskblåsa.
Fischbrut*, *f.* Fischsatz*, *m.* 1. småfisk, fiskyngel; sättfisk.
Fischen, *v. a.* fiska, fånga fisk; hier ist etwas zu —, *fig.*, här är något att förtjena.
Fischen, *n.* 3. fiske, fiskande.
Fischer, *m.* 3. fiskare.
Fischerey, *f.* 4. fiske; fiskeri.
Fischergarn, -netz, *n.* 1. fiskarenät, fisknät.
Fischerkahn*, *m.* 1. -nachen, *m.* 3. liten fiskarebåt.
Fischerstechen, *n.* 3. fiskarefäktning, fiskarestrid.
Fischfang*, *m.* 1. fiskfångst, fiskfänge.
Fischhälter, *m.* 3. fiskdam; fisksump.

Fischhändler, *m.* 3. fiskhandlare.
Fischkasten, *m.* 3. fisksump; sump i en båt.
Fischkessel, *m.* 3. fiskgryta.
Fischköder, *m.* 3. fiskbete, mask el. agn.
Fischleich, *m.* 1. romm, som fisken släpper under lektiden.
Fischohr, *n.* 6. gäl.
Fischotter, *f.* 4. utter.
Fischreich, *adj.* fiskrik.
Fischteich, *m.* 1. =weiher, *m.* 3. fiskdam.
Fischthran, *m.* 1. fisktran.
Fischweib, *n.* 2. fiskmånglerska.
Fischsatz*, *m.* 1. sättfisk.
Fischweiher. Se Fischteich.
Fischzug*, *m.* 1. notdrägt, notvarp; fiskfångst.
Fiscus, *m.* skattkammare, statskassa.
Fispern, *v. n.* h. hviska.
Fist, *m.* 1. smygfis.
Fisten, *v. n.* h. släppa sakta väder.
Fistel, *f.* fistel, falsett-stämma; durch die — singen, fistuliren, sjunga falskt, taga falska toner.
Fistelartig, *adj.* fistelaktig.
Fistelkraut*, *n.* 2. kallgräs; ledgräs, granört.
Fittich, *m.* 1. vinge; skört, fåll; arm.
Fitze, *f.* 4. härfva.
Fix, *adj.* fast, stadig, orörlig; snabb, skyndsam, snar, flink.
Fixstern, *m.* 1. fixstjerna.
Flach, *adj.* platt, flack, flat; slät, jemn; icke grundlig; icke djup.
Flachbogen, *m.* 3. tarmbåge.
Fläche, *f.* 4. slätt, slättmark, öppet fält; yta, öfverbryn; plan, jemn yta.
Flachen, *v. a.* slå ullen med tarmbågen.
Flächeninhalt, *m.* 1. en slättmarks eller plans innehåll i längd och bredd, areal.
Flachs, (läs Flax) *m.* 1. lin.
Flachsbart*, *m.* 1. fjun.
Flachsbläuel, *m.* 3. linklubba.
Flachsdotter, *m.* 3. dodra, lindodder.
Flächse, *f.* 4. liten trådaktig sena.
Fläch sen, *adj.* af lin el. linne.
Flachsfarbe, *f.* 4. gridelinsfärg.
Flachsfarben, *adj.* gridelinsfärgad.
Flachsfeld, =land*, *n.* 2. linland.
Flachsfink, *m.* 4. hampticka.
Flachshaar, *n.* 1. linlikt hår.
Flachskopf*, *m.* 1. som har hår som liknar lin.
Flachsraufe, =riffel, *f.* 4. linstråka.
Flachsriste, *f.* 4. totte.
Flachssamen, *m.* 3. linfrö.
Flachsseide, *f.* 4. linsilke, linbinda, gult snårjegräs.
Flackern, *v. n.* h. låga, fladdra; blossa.
Fladen*, *m.* 3. sort tunn tårta eller kaka.
Flagge, *f.* 4. flagg, fana.
Flaggenschiff, *n.* 1. flaggskepp.
Flämmchen, *n.* 3. flygande eldgnista.
Flamme, *f.* 4. flamma, låga.
Flammen, *v. n.* h. flamma, låga, kasta låga ifrån sig. —, vatr-

Flammicht, *adj.* flammande, lågande; vågig, vatrad, flammig.
Flanell, *m.* 1. flanell.
Flanke, *f.* 4. flank, sida.
Flankiren, *v. n.* h. ströfva omkring, falla i flanken.
Fläschen, *n.* 3. liten flaska, karaffin.
Flasche, *f.* 4. butelj, flaska.
Flaschenbürste, *f.* 4. borste att rengöra buteljer.
Flaschenfutter, *n.* -**keller**, *m.* 3. flaskfoder.
Fläschenkessel, *m.* 3. panna att uppkoka vatten uti.
Flaschenkürbiß, *m.* 1. kalebass (frukt).
Flaschenkürbißbaum*, *m.* 1. kalebassträd.
Flaschenzug*, *m.* 1. muffel (lock el. huf på kymiska kärl).
Flaschinett, *n.* 1. en sort liten flöjt, oktav-flöjt.
Flaschner, *m.* 3. bleckslagare.
Flatterer, *m.* 3. **Flattergeist**, *m.* 2. ostadig menniska.
Flatterhaft, **Flatterig**, *adj.* flygtig, lättsinnig, ostadig, obeständig.
Flatterhaftigkeit, *f.* 4. flygtighet, lättsinnighet, obeständighet.
Flattermine, *f.* 4. liten mina.
Flattern, *v. n.* h. och s. flaxa, fladdra; fladdra, fläkta, sväfva, hänga lös; skaka på vingarna.
Flattiren. Se Schmeicheln.
Flau, *adj.* svag, kraftlös, matt.
Flaum, *m.* 1. **Flaumfeder**, *f.* 4. dun; fjun.
Flausch, *m.* 1. små ull; fnask, fnugg.
Flechse, *f.* 4. sena vid ändan af en muskel, sträcksena.
Flechsig, *adj.* senig, senaktig.
Flechte, *f.* 4. fläta, trens; harpa el. rissel; hästkorg; ref-orm; mossa.
Flechten, *v. a. ir.* fläta, tressa; in einander —, fläta ihop el. i hvartannat, in-, genom-, el. hopfläta; Kränze —, binda kransar; aufs Rad —, stegla; sich in etwas —, blanda sig uti något.
Flechten, *n.* 3. flätande, bindande.
Flechtweide, *f.* 4 korgpil.
Fleck, *m.* 5. och 6. rum, ställe, plats; lapp, bit, stycke; slarfva, trasa; stump, lapp att höja en klack.
Fleckausmacher, *m.* 3. fläckmakare.
Flecken, *m.* 3. köping; fläck, liten ort; fläck, smuttsfläck; skamfläck; vanheder; fläck, teckning; einem einen — anhängen, sätta en fläck på någon.
Flecken, *v. a.* göra fläckig, prickig, isprängd. —, *v. n.* h. fläcka, smutsa; svärta ifrån sig; osnygga sig, göra under sig; taga smuts åt sig; gå fort, lida.
Fleckfieber, *n.* 3. fläckfeber.
Fleckig, *adj.* fläckig, fläckad, fläckfull, smutsad; fläckig, prickig, isprängd.
Fleckkugel, *f.* 4. fläckkula.
Fledermaus*, *f.* 1. flädermus.
Flederwisch, *m.* 1. fjäderviska.
Flegel, *m.* 3. slaga; dumhufvud, lymmel.

Flegelen, *f.* 4. plumphet, dumhet, bondaktighet.
Flegelhaft, *adj.* grof, plump, rå, ohyfsad, bondaktig.
Flehen, *v. n.* h. bönfalla, anropa om.
Flehen, *n.* 3. enträgen, enständig bön, bönfallande, ödmjuk el. underdånig anhållan el. ansökning.
Flehentlich, *adj.* enständig, trägen, brinnande.
Fleisch, *n.* 1. kött; hull; kötträtt.
Fleischbank, *f.* 1. slagtardisk; slagtarhus; köttbod.
Fleischbrühe, *f.* 4. köttsoppa, buillon.
Fleischer, *m.* 3. slagtare.
Fleischerhund, *m.* 1. slagtarhund.
Fleischern, *adj.* köttaktig, af kött, köttig.
Fleischfarbe, *f.* 4. köttfärg; liffärg, menniskofärg.
Fleischfarben, *adj.* liffärgad.
Fleischfaser, *f.* 4. köttråd.
Fleischfressend, *adj.* köttätande, rof...
Fleischgabel, *f.* 4. köksgaffel.
Fleischicht, *adj.* köttig.
Fleischig, *adj.* köttfull, trind och fetknubbig.
Fleischkammer, *f.* 4. köttbod, köttkammare.
Fleischlich, *adj.* köttslig.
Fleischspeise, *f.* 4. köttmat; kötträtt.
Fleischtopf*, *m.* 1. gryta, kittel.
Fleischwurst*, *f.* 1. köttkorf, svinkorf.
Fleischzeit, *f.* 4. tiden då man får äta kött.
Fleiß, *m.* 1. flit, åhåga, trägenhet, studium; mit —, med flit, uppsåtligen.
Fleißig, *adj.* trägen, flitig.
Flennen, *v. n.* h. skära tänder, bita ihop tänderna; gråta; grina, småskratta af dumhet eller arghet.
Fletschen, *v. a.* sträcka, utsträcka; das Maul, die Zähne —, skära tänder, bita ihop tänderna.
Flicken, *v. a.* stycka, skarfva, lappa ihop, laga, lappa.
Flicken, *n.* 3. lappande, skarfvande.
Flicker, *m.* 3. flickare (i sammansättn.).
Flickeren, *f.* 4. lappning, laguing, hopflickning; flickverk, lappverk.
Flickerlohn, *m.* 1. arbetslön för flickning el. lagning.
Flickwerk, *n.* 1. flickverk, lappverk; fuskeri.
Flickwort*, *n.* 2. fyllnadsord; onödigt ord, fyllkalk.
Flieder, *m.* 3. fläder.
Fliege, *f.* 4. fluga.
Fliegen, *v. n. ir.* s. och haben, flyga; sväfva, fläkta, fladdra; die Haare — lassen, låta hären hänga utslagna; zu hoch — wollen, upphäfva sig öfver sitt stånd, sin förmåga, sina krafter; ein Gerücht — lassen, låta utgå, utsprida ett rykte; fliegende Haare, utslagna hår; ein fliegendes Gerücht, ett löst rykte; ein fliegendes Blatt, ett dagblad.
Fliegen, *n.* 3. flygande; sväfvande, fläcktande, fladdrande.

Fliegenbaum*, *m.* 1. almträd.
Fliegenbilz. Se Fliegenschwamm.
Fliegend, *adj.* flygande; fladdrande, fläktande. Se f. ö. Fliegen.
Fliegendreck, *m.* 1. smuts af flugor.
Fliegengarn, -netz, *n.* 1. flugnät; myggtjäll.
Fliegengeschmeiß, *n.* 1. ohyra af allehanda slags flugor.
Fliegenklappe. Se Fliegenklatsche.
Fliegenklatsche, *f* 4. flugsmälla.
Fliegenschrank*, *m.* 1. skafferi.
Fliegenschwamm*, *m.* 1. flugsvamp.
Fliegenwedel, *m.* 3. flugviska, flugnät.
Fliehen, *v. n.* s. och *a. ir.* fly; fly, taga flykten, rymma.
Fliehen. Se Flucht.
Fliese, *f.* 4. qvadersten, flaga.
Fließ, *n.* 1. bäck; das goldene —, gyllende skinnet (orden).
Fließen, *v. n. ir.* s. och h. flyta, rinna; stiga (om hafvet); smälta, smältas; slå igenom (om papper); komma, följa utaf; förflyta.
Fließen, *n.* 3. flytande &c.
Fließend, *adj.* flytande; som går lätt; lätt, otvungen; löpande, rinnande, strömmande, flytande.
Fließgold, *n.* 1. tvättguld.
Fließpapier, *n.* 1. papper som slår igenom, läskpapper.
Fließwasser, *n.* 3. rinnande vatten, källvatten; blodvatten.
Fließwassergänge, *pl.* blodvattenrör.
Fliete, *f.* 4. lansett, snäppare.

Flimmer, *m.* 3. Flinkerchen, *n.* 3. glimmer, glitter, paljett.
Flimmern, Flimmen, *v. n.* h. glänsa, blänka, lysa; skimra.
Flinder. Se Flitter.
Flink, *adj.* rask, munter, flink, snabb, liflig.
Flinkern. *v. n.* h. Se Flimmern.
Flinte, *f.* 4. bössa, musköt.
Flintenkolbe, *f.* 4. anslag el. kolf på en bössa.
Flintenkugel, *f.* 4. bösskula.
Flintenlauf*, *m.* 1. bösspipa.
Flintenschaft*, *m.* 1. böss-stock.
Flintenschloß*, *n.* 2. bösslås.
Flintenschloßblech, *n.* 1. låsbleck på en bössa.
Flintenschuh, *m.* 1. böss-sko.
Flintenschuß*, *m.* 1. böss-skott.
Flintenstein, *m.* 1. bössflinta, flinta.
Flispern, Flistern, *v. n.* h. hviska.
Flispern, Flistern, *n.* 3. hviskande; tisslande och tasslande.
Flitter, *m.* Flitterchen, *n.* 3. flitter, glitter, paljett; alles zu Flittern schneiden, skära allt uti bitar.
Flittergold, *n.* 1. glitterguld; glitter, prål.
Flitterkram, *m.* 1. glitter; prål, grannlåt, bjefs.
Flittern, *v. n.* h. skimra.
Flittersand, *m.* 1. guldsand, glittersand.
Flitterschläger, *m.* 3. som gör glitterlöf af slagen metall.
Flitterstaat, *m.* 1. glitter, bondprål, falsk prakt el. ståt.

Flitterwoche, *f.* smekvecka.
Flitzbogen*, *m.* 3. armbust.
Flockasche, *f.* 4. fallaska.
Flocke, *f.* 4. Flocken, *m.* 3. tofs af ull o. d.; flinga, flaga. (af snö).
Flockig, *adj.* lofvig; som ligger flokvis ihop.
Flockseide, *f.* 4. knoppsilke, flocksilke.
Flockwolle, *f.* 4. stoppull.
Floh*, *m.* 1. loppa; einem einen — ins Ohr setzen, oroa en med en hemlig underrättelse.
Flöhen, *v. a.* loppa.
Flöhig, *adj.* loppfull.
Flöhkraut*, *n.* 2. loppört, röknäfva.
Flöhkrebs, *m.* 1. grundmergla.
Flöhpfeffer, *m.* 3. vattenpeppar, bitterblad, jungfrutvål.
Flöhsame, *m.* 5. loppfrögräs.
Flor, *f.* 1. blomma, blomstertid; tid då en ting är i sin största fägring; blomstrande tillstånd, beskaffenhet; flor.
Flor*, *m.* 1. krusflor, flor.
Floren, *adj.* af flor — *m.* gylden (mynt).
Floretband*, *n.* 2. florettband, paduband.
Floretseide, *f.* 4. florettsilke.
Florett, *n.* 1. florett, fäktvärja.
Floriren, *v. n.* h. blomstra, florera, vara i flor.
Floß*, (o långt) *n.* 1. flotta el. lös flottbro; timmerflotta; flöte (på nät o. d.).
Floße. Se Floßfeder.
Flöße, (ö långt) *f.* 4. flottning; timmerflotta; flotta el. lös flottbro.
Flößen, *v. a.* flotta timmer; indrypa; ingifva.
Floßfeder, *f.* 4. flottfena, spol.
Floßgraben*, *m.* 3. flottgraf hvarpå trävirke flottas bort.
Floßholz, *n.* utan *pl.* flottved, flottimmer.
Flöte, *f.* 4. flöjt.
Flöten, *v. n.* h. blåsa på flöjt.
Flötenwerk, *n.* -zug*, *m.* 1. flöjtverk, flöjtstämma, flöjtregister i orgverk.
Flott, *adj.* och *adv.* flytande på vattnet; — werden, vara, blifva flott el. af grund; — leben, lefva friskt, hafva fullt upp.
Flotte, *f.* 4. flotta, skeppsflotta.
Flötz, (ö långt) *n.* 1. flöts, horizontalt hvarf el. lag af jord el. stenarter i grufvor; förstuga, portgång.
Fluch*, (u långt) *m.* 1. förbannelse, svordom; einem alle Flüche auf den Hals wünschen, önska en allt ondt.
Fluchen, *v. n.* h. svärja, svärja och dundra; förbanna, önska ondt öfver.
Fluchen, *n.* 3. svärjande; förbannande.
Flucher, *m.* 3. svärjare.
Flucht, *f.* 1. flykt; svängrum, gång, svängning, rörelse; der Zeiten schnelle Flucht, tidens hastiga bortgång el. framfart.
Flüchten, *v. a.* rädda, berga undan, frelsa. *v. n.* s. och sich —, *v. r.*

frelsa el. rädda sig, fly, taga sin tillflykt, flykta, komma el. förfoga sig undan; rymma.
Flüchten, *n.* 3. **Flüchtung**, *f.* 4. flykt; räddning, undanbergning.
Flüchtig, *adj.* flyktig, landsflyktig, flyende, flyktande; flygtig; flygtig, ostadig, lättsinnig; ovaraktig; förgänglig, snart öfvergående; lätt, ledig, vig; som är gjord i hast el. vårdslöst.
Flüchtigkeit, *f.* 4. hastighet; flygtighet, egenskap att förflyga; flygtighet, obetänksamhet, lättsinnighet; vårdslöshet, slarfaktighet.
Flüchtling, *m.* 1. flygting; flyende soldat; flygtig, lättsinnig menniska.
Flück, *adj.* och *adv.* flygför, flygfärdig; manbar, giftvuxen.
Flug*, *m.* 1. flygt, flygande; längden emellan ändarne af två utsträckta vingar; svärm; kull.
Flugasche, *f.* 4. fallaska.
Flügel, *m.* 3. vinge; flygel (klaver); spinett; flygel (på byggnader); halfdörr; flagga, fana; die — hangen lassen, vara mycket modfälld; sich die — verbrennen, skada sig sjelf af förvetenhet; Ankerflügel, ankarblad; ein — am Netz, en arm på noten; er nahm ihn beym —, und schmiß ihn zur Thür hinaus, han tog honom i armen och körde honom på dörren.
Flügeladjutant, *m.* 4. flygeladjutant.
Flügeldecke, *f.* 4. (på insekterna) kalvinge, vingfoder.
Flügelfarn, *m.* utan *pl.* ormris.
Flügelkleid, *n.* 2. barnkolt.
Flügelmann*, *m.* 2. flygelman.
Flügelthür, *f.* 4. flygeldörr, halfdörr.
Flügelwerk, *n.* 1. fjäderfä.
Flügge. Se **Flück**.
Flughafer, *m.* 3. vildhafre.
Flugloch*, *n.* 2. (på bikupor) flyghål.
Flugmehl, *n.* 1. mjöldam, mjöldoft;
Flugs, *adj.* (läs: flux) genast, strax, flux.
Flugsand, *m.* 1. flygsand.
Flugschrift, *f.* 4. ströskrift.
Flunder, *f.* 4. flundra.
Flur, *f.* 4 slätt, slättmark, öppet fält; fält, jord, åker, slätt, mark, hed; distrikt; förstuga.
Flurgraben*, *m.* 3. gränsdike.
Flurschütz, *m.* 4. skördvaktare, hägnridare, skogvaktare.
Flurstein, *m.* 1. råsten, gränssten.
Fluß*, *m* 1. flod, ström, elf, å; flöd, flytning; smältning; fluss, flussaktighet, snufva.
Flußfieber, *n.* 3. flussfeber.
Flüssig, *adj.* flytande; flussig, fallen för flussar; flussaktighet; flüssige Waaren, våtvaror.
Flüssigkeit, *f.* 4. flytande egenskap; vätska, flytande ämne.
Flußschiff, *n.* 1. fartyg som nyttjas på floder.
Flußwasser, *n.* 3. åvatten, strömvatten, flodvatten.
Flüstern. Se **Flistern**.
Fluth, *f.* 4. flod el. uppsjö, hafsström; ström; öfversvämning, vattuflod.

Fluthen, *v. n.* h. vara flod; es fluthet, floden, vattnet kommer.
Fluthzeit, *f.* 4. tiden när floden infaller.
Fodern. Se Fordern.
Fohlen. Se Füllen.
Fohre. Se Kiefer.
Föhren, *adj.* af furu, furu ...
Folge, *f.* 4. följd, det påföljande el. efterföljande; rad, följd af storheter som af el. tilltaga i viss ordning; slutsats, följd; slutföljd; slutlig verkan, följd; följd, oafbruten ordning; in der —, framdeles, hädanefter; zu —, i följe af, enligt.
Folgen, *v. n.* s. följa, följa efter, med, på, beledsaga; efterfölja, lyda, efterkomma; följa med sin uppmärksamhet eller med tankarna; komma näst efter, följa på el. näst efter, efterträda; afföljа; följa, vara en följd.
Folgend, *adj.* följande, påföljande, efterföljande.
Folgendergestalt. Se Folgendermaßen.
Folgendermaßen, *adv.* på följande sätt, som följer.
Folgends, *adv.* sedan, sedermera, derefter; således, följakteligen.
Folgern, *v. a.* sluta, draga slutsatser el. följder.
Folgerung, *f.* 4. slutsats, följd.
Folgezeit, *f.* 4. framtid, tillkommande tid.
Folglich, *adv.* följakteligen, således.
Folgsam, *adj.* lydig, hörsam.
Folgsamkeit, *f.* 4. lydnad, lydaktighet.
Folie, *f.* 4. folium, spegelfolium.
Folter, *f.* 4. tortur, plåga, pina, pinbänk, pinligt förhör; auf die — bringen, spannen, sträcka på pinbänken; die — des Gewissens, samvetsagg.
Folterbank*, *f.* 1. pinbänk; sträckbänk.
Folterer, *m.* 3. plågare, bödel.
Foltern, *v. a.* lägga el. sträcka på pinbänken; plåga, pina.
Folterung, *f.* 4. läggande el. sträckande på pinbänken; plågande, pinande.
Fontanell, *n.* 1. fontanell; hjessöppning på små barn, som sedan betäckes med ben.
Foppen, *v. a.* gäcka, göra narr el. åtlöje af, gäckas med.
Fopperey, *f.* 4. gäckeri.
Förder. Se Weiter, Ferner.
Förderlich, *adj.* och *adv.* nyttig, gagnelig; auf das förderlichste, på det skyndsammaste, med det fortaste.
Fordern, *v. a.* fordra, begära, kräfva, påstå, göra anspråk på; stämma, kalla; utmana.
Fördern, *v. a.* affärda, afsända; befordra, befrämja; påskynda, hasta med.
Forderung, *f.* 4. fordran, begäran, påfordran, påstående, kräfvande, anspråk; skuldfordran; stämning; utmaning.
Forderungssatz*, *m.* 1. (i filosofien) postulat.
Forelle, *f.* 4. laxöring el. forell.

Forke. Se Gabel.
Form, *f.* 4. form, skapnad, figur; skapnad, skick; form, modell, patron, mönster, gjutform; nach gewöhnlicher —, på vanligt sätt; in — Rechtens, efter el. enligt lagarne.
Formalien, *pl.* formalitéter.
Format, *n.* 1. format.
Formel, *f.* 4. formel, formulär.
Formen, *v. a.* formera, forma, bilda, dana, skapa, tillskapa, förebilda; stöpa i form.
Formenschneider, *m.* 3. formskärare, formmakare.
Formiren, *v. a.* formera, gifva behörig form, tillskapa, dana; ställa, uppställa, ställa el. lägga el. sätta i rad, i ordning, på sitt rätta ställe.
Formirung, *f.* 4. formerande &c.
Förmlich, *adj.* formlig, uttrycklig.
Förmlichkeit, *f.* 4. formalitet.
Formlos, *adj.* utan form.
Formschneider, *m.* 3. formskärare, formmakare.
Formular*, *n.* 1. formulär, förskrift.
Forschen, *v. a.* forska, efterforska, eftersöka, efterspana, uppsöka, utforska; undersöka, granska, ransaka.
Forschen, *n.* 3. Forschung, *f.* 4. forskning, efterforskning, efterspaning, utforskning; undersökning, granskning, ransakning.
Forscher, *m.* 3. ransakare, forskare, undersökare.
Forst*, *m.* 1. skog, stor skog; en holtsfurstes district.
Forstamt*, *n.* 2. underskogsrätt.

Forstbedienter, *m.* böjes som *adj.*, skogsbetjent, skogvaktare.
Forstdienst, *m.* 1. skogs-syssla.
Förster, *m.* 3. jägmästare; skogvaktare.
Försterey *f.* 4. en skogvaktares m. m. hus.
Forstgericht, *n.* 1. skogsrätt el. domstol.
Forstmeister, *m.* 3. skogvaktare; jägmästare.
Forstwesen, *n.* 3. skogsväsende.
Forstwirthschaft, -wissenschaft &c. *f.* 4. skogs-hushållning, skogs-vettenskap m. fl. d.
Fort, *n. pl.* s, liten fästning, skans.
Fort, (o kort) *adv.* vidare, längre; bort, undan; skynda dig, er! nå välan! borta, förlorad; (framför verber) längre fram; fram, framåt; bort; fort; fortsätta; vara, fortfara, räcka, t. e. Fortschieben, skjuta fram eller bort; Fortspringen &c. springa bort, undan m. m. fortfara att springa (hoppa); Fortlesen, fortfara att läsa &c.; in einem —, i ett; so —, genast; — und —, beständigt, alltid; und so —, och så vidare; immer so —, fortfar så; —, *interj.* bort; skynda dig, skynda er.
Fortan, *adv.* genast, strax derpå, derefter; und so —, och så vidare.
Fortarbeiten, *v. n.* h. fortfara att arbeta, fullfölja arbetet.
Fortbringen, *v. a. ir.* transportera, öfverföra, flytta; bortföra, taga bort med sig; hjelpa fram, förskaffa framgång, lycka; sich —, förtjena sitt bröd.

Fortdauer, *f.* 4. fortsättning, fortvarande, påstående.

Fortdauern, *v. n.* h. vara, fortfara, räcka; hafva bestånd, vara länge.

Fortdauernd, *adj.* beständig, oupphörlig, fortvarande.

Forteilen, *v. n.* s. skynda sig bort el. åstad.

Forterben, *v. a.* fortplanta.

Fortfahren, *v. n. ir.* resa, fara bort, åstad, längre; vidare; fortfara, fortsätta, fullfölja. —, *v. a. ir.* forska, öfverföra, fortskaffa, transportera, flytta.

Fortfliegen, *v. n. ir.* s. och h. flyga bort el. ut; förflyga, fortfara att flyga.

Fortfließen, *v. n.* s. och h. flyta bort; fortfara att flyta; flyta längre.

Fortführen, *v. a.* bortföra, taga bort med sig, transportera, öfverföra, flytta; fullfölja, fortsätta.

Fortführung, *f.* 4. bortförande, öfverförande, flyttning; fullföljande, fortsättning.

Fortgang*, *m.* 1. framsteg, fortkomst, förkofran, fortgång, befordran, uppkomst; framgång, lycka.

Fortgehen, *v. n. ir.* s. gå bort, afsides, undan, draga sig tillbaka; vara, fortfara, räcka; sträcka sig; gå längre; fortfara att gå; gå fram, gå fort, lida; göra framsteg; hafva framgång, lycka.

Fortgehen, *n.* 3. bortgående, bortgång; framgående, längre gående.

Fortglimmen, *v. n.* h. fortfara att glödga; fortfara att skimra, lysa.

Fortgraben, *v. n. ir.* h. gräfva vidare; längre; fortfara att gräfva.

Forthelfen, *v. a. ir.* (einem) forthjelpa, hjelpa fram, underhjelpa; bistå, bispringa; hjelpa bort el. undan.

Forthin, *adv.* hädanefter, framdeles.

Fortjagen, *v. a.* förjaga, bortjaga, drifva bort; köra bort, ut, kasta ut.

Fortification, *f.* 4. konsten att befästa en ort, fortifikation.

Fortificiren, *v. a.* befästa.

Fortkommen, *v. n. ir.* s. komma fram; gå fram, gå fort, lida; undgå, undslippa, undkomma; hafva framgång, lycka, göra framsteg, förkofra sig, taga sig fram i verlden; trifvas, komma fram.

Fortkommen, *n.* 3. fortkomst, fortgång, förkofran, framgång, lycka; trefnad.

Fortkönnen, *v. n. ir.* h. kunna gå el. komma bort el. vidare; kunna göra; ich kann nicht mehr fort, jag uthärdar icke längre dermed.

Fortkriechen, *v. n. ir.* s. krypa bort; krypa fram, vidare; fortfara att krypa.

Fortlassen, *v. a. ir.* låta gå, släppa bort, undan; afdanka, afskeda.

Fortlaufen, *v. n. ir.* s. fly, rymma, löpa bort; rinna, flyta bort; förflyta (om tiden); gå, löpa fort; framlöpa (som en graf).

Fortleben, *v. n.* h. fortfara att lefva.

Fortlesen, *v. n.* h. fortfara att läsa, läsa vidare.

Fortmachen, *v. a.* fortfara att göra; göra fort, skynda sig; **sich —**, fly, rymma, löpa bort, hemligen afvika; taga flygten, packa sig bort; gå bort, fly undan.

Fortmarschiren, *v. n.* s. marschera, tåga bort, åstad, sätta sig i marsch, fortsätta sin marsch.

Fortmüssen, *v. n. ir.* h. vara nödsakad att gå, fara, resa bort.

sich Fortpacken, *v. r.* packa sig bort el. undan.

Fortpflanzen, *v. a.* omplantera, flytta; fortplanta; föröka.

Fortpflanzung, *f.* 4. förökande; fortplantering; beständiggörande, bibehållande.

Fortreisen, *v. n.* s. bortresa, afresa, resa sin väg.

Fortreißen, *v. a. ir.* släpa, draga el. föra bort el. med sig; rycka el. slita bort; **sich — lassen**, låta förleda, förföra sig.

Fortreiten, *v. n. ir.* s. rida bort el. sin väg.

Fortrennen. Se **Fortlaufen**.

Fortrollen, *v. a.* och *n.* s. rulla, vältra bort, — vidare.

Fortrücken, *v. a.* och *n. ir.* s. gå fram, gå fort, lida; flytta, rycka bort.

Fortrudern, *v. n.* s. ro bort, — vidare.

Fortschaffen, *v. a.* skaffa bort, undan, borttaga, transportera, skicka bort; göra sig af med; slå bort el. ifrån sig.

Fortschicken, *v. a.* skicka; sända bort; visa bort, afskeda.

Fortschickung, *f.* 4. bortskickande, bortvisande, afskedande.

Fortschieben, *v. a.* skjuta fram, bort el. vidare.

Fortschiebung, *f.* 4. fram- el. bortskjutande.

Fortschiffen, *v. n.* s. segla bort, — vidare.

Fortschleichen, *v. n. ir.* s. smyga sig bort; smyga sig vidare, krypa längre.

Fortschleppen, *v. a.* släpa, draga bort.

Fortschleudern, *v. a.* slunga bort; slösa bort.

Fortschreiben, *v. n. ir.* h. fortfara att skrifva, skrifva vidare.

Fortschreiten, *v. n. ir.* s. fortskrida, skrida el. gå framåt el. fram; gå fort, lida.

Fortschreitung, *f.* 4. framskridande, fortgång, gång, tilltagande.

Fortschritt, *m.* 1. framskridande, framsteg, tillväxt, förkofran, tilltagande, fortgång.

Fortsegeln. Se **Fortschiffen**.

Fortsenden. Se **Fortschicken**.

Fortsetzen, *v. a.* fortsätta, fullfölja.

Fortsetzung, *f.* 4. fortsättning.

Fortsingen, *v. n. ir.* h. fortfara att sjunga.

Fortsitzen, *v. n. ir.* h. fortfara att sitta.

Fortsollen, *v. n.* h. blifva befalld el. nödsakad att gå, resa bort.

Fortspielen, *v. n.* h. fortfara att spela, fortfara att leka.

Fortsteinigen, *v. a.* stena bort.

Fortstoßen (o långt), *v. a.* stöta, skuf-

fa bort; stöta vidare; fortfara att stöta.
Fortstudiren, *v. n.* h. fortfara att studera.
Forttragen, *v. a. ir.* bära, föra bort.
Forttreiben, *v. a. ir.* drifva bort; köra bort el. ifrån sig; fortsätta, fullfölja.
Forttrollen, *v. n.* s. packa sig bort el. undan.
Fortwachsen, *v. n. ir.* s. fortfara att växa; växa vidare.
Fortwähren, *v. n.* h. vara, påstå, räcka, fortfara; hafva bestånd, vara länge.
Fortwährend, *adj.* beständig, oupphörlig.
Fortwallen. Se **Fortwandern**.
Fortwälzen, *v. a.* vältra bort, — vidare.
Fortwandern, **Fortwandeln**, *v. n.* s. vandra el. gå bort el. vidare.
Fortwehen, *v. a.* och *n.* h. blåsa bort; fortfara att blåsa.
Fortweisen, *v. a. ir.* visa bort, afvisa.
Fortwollen, *v. n. ir.* h. vilja gå bort el. vidare.
Fortwurzeln, *v. n.* inrota sig allt vidare och vidare, taga rötter, innästla sig.
Fortziehen, *v. a. ir.* draga bort, undan. —, *v. n. ir.* s. resa bort; fortsätta sin väg, flytta bort, förändra sin boning &c.; lemna el. flytta ur sin tjenst.
Fortziehen, *n.* 3. **Fortziehung**, *f.* 4. bortdragande; bortresa &c.
Fortzug*, *m.* 1. Se **Fortziehen**.
Fracht, *f.* 4. frakt; forlön; laddning; skeppsladdning, -last.
Frachtbrief, *m.* 1. fraktsedel, forsedel; konnossement.
Frachtwagen, *m.* 3. fraktvagn.
Frachtzettel. Se **Frachtbrief**.
Frack, *m.* 1. frack.
Fractur, **Fracturschrift**, *f.* 4. fraktur, frakturstyl.
Frage, *f.* 4. fråga, spörsmål; **peinliche** —, pinlig ransakning; **eine Rechtsfrage**, en lagfråga.
Fragen, *v. a.* fråga, spörja; **es fragt sich**, det fråges.
Fragezeichen, *n.* 3. frågtecken (?).
Frank, *adj.* fri.
Frankiren, *v. a.* betala (ett bref).
Franse, *f.* 4. frans.
Franzband*, *m.* 1. Franskt band.
Franzbaum*, *m.* 1. lågstammigt träd, dvärgträd.
Franzbranntwein, *m.* 1. Franskt bränvin.
Franzbrot, *n.* 1. Franskt bröd.
Franzobst, *n.* 1. Fransk frukt.
Franzose, *f.* 4. Fransos.
Franzosen, *f. pl.* fransoser (sjukdom).
Französig, *adj.* som har venerisk smitta el. sjuka.
Französinn, *f.* 4. en Fransyska.
Französisch, *adj.* Fransysk, Fransk.
Fraß, (a långt) *m.* 1. ätande; foder, bete, föda; äta (för höns o. d.); mål, måltid.
Fräßig, (ä långt) glupsk.
Fräßigkeit, *f.* 4. glupskhet.
Fratze, *f.* 4. orimligt prat, sliddersladder; underlig, ful eller försmädlig min, grimace.

Fratzengesicht, *n.* 2. kontrabandsansigte, markattansigte.
Frau, *f.* 4. qvinna, fruntimmer; hustru, gemål, äkta maka; matmoder, värdinna; fru; madam; unserer lieben Frauen Tag, vårfrudag, Mariedag.
Frauenbild, *n.* 2. jungfru Mariebild.
Frauenbruder*, *m.* 3. svåger.
Frauendosten, *n.* 3. spansk humle.
Frauenflachs, *m.* 1. flugblomster.
Frauenglas*, *n.* 2. ryssglas.
Frauenhaar, *n.* 1. jungfruhår.
Frauenkloster*, *n.* 3. nunnekloster.
Frauenkraut*, *n.* 2. citronmelissa.
Frauenmünze, *f.* 4. salvia.
Frauennabel, *m.* 3. naflegräs.
Frauensperson, *f.* 4. fruntimmer.
Frauenspiegel, *n.* 3. (bot.) heligt frö.
Frauentag, *m.* 1. Vårfrudag.
Frauenvolk, *n. pl.* -leute, qvinfolk.
Frauenzimmer, *n.* 3. fruntimmer, mamsell, ogift fruntimmer, fröken; könet.
Fräulein, *n.* 3. fröken; bona.
Frech, *adj.* förmäten, öfvermodig, skamlös, fräck, stursk, oförskämd, näsvis.
Frechheit, *f.* 4. skamlöshet, näsvishet, djerfhet, fräckhet, öfvermod.
Fregatte, *f.* 4. fregatt.
Fremd, *adj.* främmande, utländsk; okänd; sällsam, besynnerlig.
Fremdartig, *adj.* olikartad; främmande.
Fremdartigkeit, *f.* 4. olika el. främmande art.

Fremde, *f.* utan *pl.* främmande land.
Fremder, *m.* Fremde, *f.* böjes som *adj.*
Fremdling, *m.* 1. främling, utländning, utländska.
Fresco, *n. indekl.* Frescomalerey, *f.* 4. freskomålning.
Frescomaler, *m.* 3. fresko-målare.
Freßbegierde, *f.* 4. glupskhet.
Freßbegierig. Se Freßgierig.
Fressen, *v. a. ir.* fräta, äta glupskt, sluka i sig; fräta, förtära; einen Narren in einem —, bära en blind kärlek till en.
Fressen, *n.* 3. ätande, frätande; (för höns o. d.) äta.
Fresser, *m.* 3. storätare, fråssare.
Fresserey, *f.* 4. glupskhet; gästebud, kalas.
Freßfieber, *n.* 3. omättlig hunger, ätsjuka.
Freßgierig, *adj.* glupsk.
Fressig, *adj.* glupsk.
Freßglocke, *f.* 4. matklocka.
Freßwanst. Se Fresser.
Freßtrog*, *m.* 1. matho, matttråg.
Frett, *n.* 1. Frettchen, *n.* 3. sort vessla, skunk.
Freude, *f.* 4. glädje, fröjd, nöje.
Freudenfest, *n.* 1. fröjdefest, glädjehögtid, lustbarhet, gästbud, kalas.
Freudengeschrey, *n.* 1. fröjderop, glädjerop.
Freudenleer, -los, *adj.* utan glädje.
Freudenmädchen, *n.* 3. glädjeflicka, kärleksnymf.
Freudenstörer, *m.* 3. glädjestörare.
Freudenthräne, *f.* 4. glädjetår.

Freudenvoll, *adj.* glädjefull, fröjdfull.
Freudenzähre. Se Freudenthräne.
Freudig, *adj.* glad, lustig, fröjdfull.
Freudigkeit, *f.* 4. glädje, glädtighet, munterhet, fröjd.
sich Freuen, *v. r.* fägna el. fröjda sig, glädjas.
Freuen, *v. a.* fägna, förorsaka glädje.
Freund, *m.* 1. Freundinn, *f.* 4. vän; slägting, anförvandt.
Freundlich, *adj.* leende, glad, täck, behaglig, artig; vänlig, fryntlig, blid, mild.
Freundlichkeit, *f.* 4. mildhet; vänlighet, fryntlighet; höflighet, artighet.
Freundnachbarlich, *adj.* som vänskapsfull granne.
Freundschaft, *f.* 4. vänskap, ynnest; slägtskap.
Freundschaftlich, *adj.* vänlig, vänskapsfull, välment.
Freundschaftsbezeugung, *f.* 4. vänskapsbetygelse.
Freundschaftstrieb, *m.* 1. böjelse till vänskap, vänskapsdrift.
Freundschaftsstück, *n.* 1. vänstycke.
Freundvetterlich, *adj.* och *adv.* som fränder och vänner tillkommer.
Frevel, *m.* 3. brott, förbrytelse, missgerning, ogerning, missdåd, nidingsverk, bofstycke, ondska, illska, förmätenhet, djerfhet, oförvägenhet; djerft tilltag, förgripelse, oförrätt.
Frevelhaft, Freventlich, *adj.* förmäten, djerf, oförvägen, obetänksam, skamlös, fräck, ondskefull, arglistig, illsk.
Frevelmuth, *m.* 1. öfverdåd.
Freveln, *v. n.* h. öfverträda lagen; begå ett nidingsverk; göra ett djerft tilltag, förgripa sig; vara förmäten, oförvägen.
Frevelthat, *f.* 4. ogerning, nidingsverk, missdåd, våldsverkan.
Frevler, *m.* 3. öfverträdare, våldsverkare, niding, öfversittare; förmäten menniska, våghals.
Frey, *adj.* fri, otvungen, obunden, ledig, obehindrad; fritagen, undantagen, frikallad, befriad, fri; ein freyes Gut, ett odalgods; ett gods som är fritt ifrån skuld; von freyen Stücken thun, göra frivilligt, sjelfmant; freye Tafel, öppen taffel; auf freyer Straße, på öppen gata; — ausgehen, slippa ostraffad; — machen, göra fri; befria; — sprechen, frikalla, frikänna.
Freybeuter, *m.* 3. fribytare, sjöröfvare, kapare.
Freybrief, *m.* 1. fribref, frihetsbref, pass; privilegium.
Freycorps, *n. indekl.* Freyparten, *f.* 4. frikor.
Freydenker, *m.* 3. Freygeist, *m.* 2. fritänkare, religionsföraktare.
Freydenkerey, Freygeisterey, *f.* 4. fritänkeri.
Freyen, *v. a.* äkta, gifta sig med. —, *v. n.* h. um. . . ., fria till.
Freyer, *m.* 3. friare; auf Freyers Füßen gehen, gå i giftas tankar.

Freyerey, Freythe, *f.* 4. frieri.
Freyfrau, *f.* 4. friherrinna.
Freygebig, *adj.* frikostig, gifmild.
Freygebigkeit, *f.* 4. frikostighet, gifmildhet.
Freygeist. Se Freydenker.
Freygelassener, *m.* böjes som *adj.* frigjord slaf.
Freygut*, *n.* 2. frälseegendom; allodialgods; skattehemman; varor el. gods som äro fria från vissa afgifter.
Freyhafen*, *m.* 3. frihamn.
Freyhaltung, *f.* 4. fritt underhållande.
Freyheit, *f.* 4. frihet, ledighet; tilllåtelse; frihet att gå ifrån vedertaget bruk; skattfrihet, frihet, undantag; privilegium, fri- och rättighet; fristad, skydd, tillflyckt; — im Reden, frimodighet; fritalighet.
Freyherr, *m* 4. friherre.
Freyherrlich, *adj.* friherrlig.
Freyherrschaft, *f.* 4. friherrskap.
Freyhof. Se Freygut.
Freyhufe, *f.* 4. frälsehemman; skattehemman.
Freyjahr, *n.* 1. friår, frihetsår.
Freyinn. Se Freyfrau.
Freylassung, *f.* 4. lösgifning, frigifvande; befrielse, befriande.
Freylehen, *n.* 3. frimanslän, frilän.
Freylich, *adv.* utan tvifvel, visserligen, alldeles; väl; likväl.
Freymachen, *n.* 3. Freymachung, *f.* 4. frigörelse, befrielse.
Freymann*, *m.* 2. ägare af ett frälsehemman, m. m.; flåbuse.

Freymäurer, *m.* 3. frimurare.
Freymäurerey, *f.* 4. frimureri.
Freymüthig, *adj.* frimodig, uppriktig, rättfram, öppenhjertig, utan förbehåll el. förställning, redlig, ärbar.
Freymüthigkeit, *f.* 4. frimodighet, uppriktighet, öppenhjertighet.
Freysamkraut*, *n.* 2. styfmorsfiol, styfmorsblomma.
Freysaß, *m.* 4. ägare af ett skattegods.
Freyschule, *f.* 4. friskola.
Freysinn, *m.* 1. frihetsanda.
Freysprechen, *v. a. ir.* frikalla, frikänna.
Freysprechung, *f* 4. frikallelse.
Freystaat, *m.* 6. republik.
Freystätte, (å långt) *f.* 4. fristad, frihetsort, privilegieradt ställe; fristad, tillflygtsort.
Freystehen, *v. n. impers. ir.* h. stå en fritt, vara lofgifvet, tillåtet.
Freystellen, *v. a.* einem etwas, tillåta en något; lemna något i ens fria val.
Freystellung, *f.* 4. lemnande i ens fria val.
Freystunde, *f.* 4. fristund; ledig stund.
Freytag, *m.* 1. fredag.
Freyth, Freythe Se Heirath.
Freytisch, *m.* 1. fritafel, fri spisning.
Freywerber, *m.* 3. en som befattar sig med att stifta äktenskap.
Freywillig, *adj.* frivillig, otvungen, fri, utan befallning, sjelfvillig, sjelfkrafd, sjelfmant.

Freywilligkeit, *f.* 4. frivillighet; oförskyldhet.
Friedbringend, *adj.* som medför fred.
Friedbrüchig, *adj.* som bryter fred, fredsbrytande.
Friede, *m.* 5. Frieden, *m.* 3. fred; frid; ro, stillhet; Friede ernährt, Unfriede verzehrt, genom enighet växa små ting, genom oenighet förstöras stora.
Friedensfest, *n.* 1. fredsfest.
Friedensfürst, *m.* 4. fredsfurste.
Friedensinstrument, *n.* 1. fredstraktat.
Friedensrichter, *m.* 3. fredsdomare.
Friedensschluß*, *m.* 1. fredsslut.
Friedensstifter, *m.* 3. fredsstiftare, biläggare.
Friedensstiftung, *f.* 4. fredsstiftande, biläggande.
Friedfertig, Friedlich, Friedliebend, Friedsam, *adj.* fredsstiftande, fredsälskande, fredlig, fridsam; stilla; lugn, tyst.
Friedfertigkeit, *f.* 4. fredsamhet; benägenhet till fred.
Frieren, *v. n.* och *impers. ir.* s. och h. frysa, tillfrysa, käla.
Frieren, *n.* 3. frysande.
Fries, *m.* 1. fris.
Friese, *m.* 4. frisländare.
Friesel, *m.* och *n.* 3. frisel, fläckfeber.
Friesisch, Friesländisch, *adj.* frisländsk.
Frisch, *adj.* frisk, kylig; färsk; osaltad; rask, munter, liflig; ny, färsk, frisk, nyss gjord el. skedd; von frischem, å nyo.

Frischling, *m.* 1. vildsvin, som ännu ej är årsgammalt.
Frisiren, *v. a.* frisera, krusa.
Frist, *f.* 4. viss el. bestämd tid; uppskof, anstånd; tid.
Fristen, *v. a.* förlänga, uppskjuta, lemna anstånd el. rådrum; underhålla, uppehålla.
Frisur, *f.* 4. frisering, krusning; falbolan (ett slags garnering på fruntimmerskläder).
Fritte, *f.* 4. glassats.
Froh, *adj.* glad, förnöjd; munter, lustig; nöjd.
Fröhlich, *adj.* glad, lustig, fröjdfull.
Fröhlichkeit, *f.* 4. glädtighet, munterhet.
Frohlocken, *v. n.* h. upphäfva glädjerop, sjunga och hoppa af glädje; vara stolt el. glad öfver, berömma sig af.
Frohlocken, *n.* 3. glädjerop.
Frohn*, *m.* 1. exekutions-betjent, stadstjenare.
Frohnacker*, *m.* 3. åker el. stycke jord hvarför skall göras dagsverke.
Frohnarbeit, *f.* 4. dagsverksarbete.
Frohnarbeiter, *m.* 3. herregårdsarbetare.
Frohnbauer, *m.* 6. kronbonde; herregårdsbonde.
Frohne, *f.* 4. Frohndienst, *m.* 1. dagsverke.
Fröhnen, *v. n.* h. göra dagsverke; einem —, arbeta för en; den Lüsten —, vara en slaf af sina lustar.

Fröhner, *m.* 3. dagsverksbonde el. -torpare.
Frohnfeste, *f.* 4. fängelse, häkte.
Frohnleichsnamsfest, *n.* 1. Christi lekamens fest.
Frohnpflichtig, *adj.* pligtig att göra dagsverken.
Frohntag, *m.* 1. dag på hvilken dagsverken böra göras.
Fromm, *adj.* gudfruktig, gudaktig, from, gudlig, andäktig; rättskaffens, rättrådig, redlig; god, foglig, saktmodig, sedig.
Frömmeln, *v. n.* h. låtsa vara andäktig, guda sig, skrymta.
Frommen, *n.* 3. gagn, nytta.
Frommen, *v. n.* h. gagna, göra gagn el. nytta.
Frömmigkeit, *f.* 4. gudsfruktan, gudaktighet, fromhet.
Frömmling, *m.* 1. hycklare, skrymtare, skenhelgon.
Fronte, *f.* 4. front, framsida.
Frontignac, *m.* 3. frontignak (ett slags vin).
Frosch*, *m.* 1. groda; frosch (på en stråke); torsk (sjukdom); er brüstete sich wie ein — im Mondschein, han högmodades på ett ganska löjligt sätt.
Froschader, *f.* 4. (anat.) en åder under tungan.
Froschleich, *n.* 1. grodråmm.
Froschwurm*, *m.* 2. knutmask.
Frost, *m.* 1. frost, köld, kyla; frossa, skälfning.
Frostbeule, *f.* 4. kylsår, kylsvulst, ömkyldt ställe.
Frösteln, *v. impers.* h. skälfva, rysa; frysa litet.
Frostig, *adj.* frusen, ömtålig för köld; kallsinnig.
Fröstler, *m.* 3. **Fröstling**, *m.* 1. som är frusen, ömtålig för köld.
Frottiren. Se **Reiben**.
Frucht*, *f.* 1. frukt; nytta; verkan, följd.
Fruchtauge, *n.* 6. fruktknopp.
Fruchtbalg*, *m.* 1. fröpåse.
Fruchtbar, *adj.* fruktbar, fruktbärande; fruktsam, bördig; rik, ymnig.
Fruchtbarkeit, *f.* 4. fruktbarhet, bördighet; fruktsamhet, afvelsamhet; ymnighet.
Fruchtbaum*, *m.* 1. fruktträd.
Fruchtboden, *m.* 3. fäste.
Fruchtbringend, *adj.* fruktbärande.
Fruchten, *v. n.* h. gagna, göra gagn el. nytta.
Fruchtgefälle, *pl.* afrad, ränta af säd el. frukt.
Fruchtgehäuse, *n.* 3. fröhus.
Fruchthorn Se **Füllhorn**.
Fruchtlos, *adj.* fruktlös.
Fruchtlosigkeit, *f.* 4. fruktlöshet.
Fruchtnießung, -**nutzung**, *f.* 4. ägande rätt.
Früh, *adj.* och *adv.* tidigt, bittida; bråmogen, tidig, tidigt mogen; — genug, tids nog; früher als, förr än.
Früharbeit, *f.* 4. morgonarbete.

Frühbeet, *n.* 1. drifbänk.
Frühe, *f.* 4. morgon; in aller — reisen, resa mycket bittida.
Frühgebet, *n.* 1. morgonbön.
Frühgerste, *f.* brådkorn.
Frühklug, *adj.* för tidigt klok.
Frühling, *m.* Frühjahr, *n.* 1. vår, vårtid; blomstrande år el. ålder.
Frühmette, *f.* 4. ottesång.
Frühmorgens, *adv.* bittida om morgonen.
Frühobst, *n.* 1. tidigt mognande frukt.
Frühpredigt, *f.* 4. ottesång.
Frühsaat, *f.* 4. vårsäde.
Frühstück, *n.* 1. frukost.
Frühstücken, *v. n.* h. frukostera.
Frühstunde, *f.* 4. morgonstund.
Frühzeitig, *adj.* bråmogen, tidigt mogen, tidig.
Fuchs*, (läs fux) *m.* 1. räf; (häst) fuchs; den — streichen, lisma el. smila.
Fuchsbalg*, *m.* 1. räfskinn; den Fuchsbalg an die Löwenhaut binden, förena våld med list.
Fuchsbau, *m.* 1. räfkula.
Fuchseisen, *n.* 3. räfsax.
Fuchsicht, *adj.* räfaktig.
Füchsinn, *f.* 4. räfhona.
Fuchskopf*, *m.* 1. som har rödt hår.
Fuchspelz, *m.* 1. räfskinnspels.
Fuchsroth, *adj.* röd, rödbrun, rödblack.
Fuchsschwänzen, *v. n.* h. lisma, tissla och tassla.
Fuchsschwänzer, *m.* 3. lismare, örontasslare, ögontjenare.
Fuchsschwänzerey, *f.* 4. lismeri, sqvaller.
Fuchsschwanzgras*, *n.* 2. räfrumpegräs.
Fuchtel, *f.* 4. fuktel, pamp, bred värja; hugg med flata värjan.
Fuchteln, *v. a.* fuktla, slå med flata värjan; sich herum —, slås, rifvas; bylta, gräla.
Fuder, *n.* 3. lass; foder el. sex åmar.
Fug, *m.* 1. fog, skäl, rätt.
Fuge, *f.* 4. fog, såt, nät; tapphål el. inplöjning hvari något infogas; led, fog, fogning; inplöjning, spunt, reffla; fuga.
Fügen, *v. a.* foga, hopfoga; infoga, inpassa, infalsa; disponera, inrätta, ställa i ordning, tillaga, anställa, uppställa, bereda; föranstalta, ordna; göra tillviljes; vilja; sich —, passa eller gå in i sin fog; göra sig, göras, ske, vara, hända; komma öfverens; medgifva; passa el. skicka sig för; sich in etwas —, lämpa el. rätta sig efter något; finna sig vid något.
Füglich, *adj.* foglig, beqvämlig, lämplig, tjenlig, passande, tillbörlig, läglig.
Füglichkeit, *f.* 4. foglighet, beqvämlighet, lämplighet, tjenlighet &c.
Fuglos, *adj.* utan fog; obefogad, orättmätig.
Fugsam. Se Füglich.
Fügung, *f.* 4. ledgång, ledfogning; förening; hopfogning, fog hvari något inpassas, sammanfogning, anstalt, tillställning, inrättnin

förordnande; Guds försyn; öde, skickelse; tillfälle, läglighet.

Fühlbar, *adj.* handgriplig, påtaglig; kännbar.

Fühlbarkeit, *f.* 4. påtaglighet; kännbarhet.

Fühlen, *v. a.* känna el. taga på; känna, hafva känning af, känna el. emottaga intryck af, hafva känsel el. sansning; vara rörd af; ömtålig för; erkänsam för; einen auf den Zahn —, ställa en på prof, känna efter en, leta något ur en.

Fühlhorn*, *n.* 2. spröt.

Fühllos. Se Gefühllos.

Fühlspitze, *f.* 4. **Fühlfaden***, *m.* 3. (på maskar) munspröt.

Fuhre, *f.* 4. körsel; fora, lass; forlön, frakt.

Führen, *v. a.* föra, leda, styra, anföra, förestå, sköta, drifva, utföra; forsla, öfverföra, fortskaffa, föra med sig; föra, ledsaga, leda; bära, föra; im Schilde —, hafva i sinnet el. för afsigt; zu Gemüthe —, föra till minnes; in Versuchung —, inleda i frestelse; das größte Wort —, tala fram för andra ur en myndig ton; Klage —, klaga.

Führer, *m.* 3. ledare, vägledare, anförare.

Führerinn, *f.* 4. ledarinna, vägledarinna, anförarinna.

Fuhrgeräthe, *n.* 3. tross.

Fuhrleute. Se Fuhrmann.

Fuhrknecht, *m.* 1. skjutsdräng, körsven.

Fuhrlohn, *n.* forlön, frakt; skjutspenningar.

Fuhrmann, *m. pl.* **Fuhrleute**, forman, skjutsbonde.

Führung, *f.* 4. ledsagande; anförande; uppsigt, handledning; förestående; utförande; direktion, styrelse; försyn, skickelse; förande.

Fuhrweg, *m.* 1. landsväg, forväg.

Fuhrwerk, *n.* 1. fordon, åkdon, skjuts.

Fuhrwesen, *n.* 3. skjutshållning.

Fülle, *f.* utan *pl.* ymnighet, öfverflöd; fullhet, fullbordan; färs, fyllning (i fågel, fisk &c.); die — haben, hafva till öfverflöd; die Hülle und — haben, hafva kläder och öfverflödigt lifsuppehälle.

Füllen, *n.* 3. fåle, fölunge.

Füllen, **Fohlen**, *v. n.* h. föla.

Füllen, *v. a.* fylla; uppfylla; färsera, fylla (fågel, fisk &c.).

Füllerde, *f.* 4. valklera.

Füllhorn*, *n.* 2. ymnighetshorn.

Füllkelle, *f.* 4. slef att fylla uti med.

Füllmund*, *m.* 1. grund, grundval.

Füllsel, *n.* 3. färs, fyllning (i fågel &c.).

Füllung, *f.* 4. fyllning el. späckning (i mur); påfyllning (i kärl); fyllnad.

Füllwort*, *n.* 2. fyllningsord.

Fund*, *m.* 1. fynd; träff, händelse; upptäckt, uppfinning.

Fundament, *n.* 1. grund, grundval; botten, grund.

Fundgrube, *f.* 4. guld-, silfvergrufva.

Fündig, *adj.* som innehåller metall.

Fundrecht, *n.* 1. uppfinningsrätt.

Fünf, *adj.* fem.
Fünfblatt. Se Fünffingerkraut.
Fünfe, *f.* Fünfer, *m.* 3. femma.
Fünfeck, *n.* 1. femhörning.
Fünfeckig, *adj.* femkantig.
Fünferley, *adj.* femhanda, af fem slag.
Fünffach, *adj.* femdubbel, femfaldig.
Fünffingerkraut*, *n.* 2. femfingersgräs.
Fünfjährig, *adj.* femårig.
Fünfmal, *adv.* fem gånger.
Fünfte, *adj.* femte.
Fünftehalb, *adj.* halffemte.
Fünftel, *n.* 3. en femtedel.
Fünftens, *adv.* för det femte.
Funfzehn, *adj.* femton.
Funfzehnte, *adj.* femtonde.
Funfzehntel, *n.* en femtondedel.
Funfzig, *adj.* femtio.
Funfziger, *m.* 3. femtio års menniska.
Funfzigjährig, *adj.* femtio år gammal, 50-årig.
Funfzigste, *adj.* femtionde.
Fünkchen, *n.* 3. liten gnista.
Funke, *m.* 5. gnista.
Funkeln, *v. n.* h. gnistra, tindra, blänka.
Funkeln, *n.* 3. gnistrande, tindrande, blänkande.
Funkelnagelneu, *adj.* spillerny, splitterny.
Funken, *v. n.* h. kasta gnistor, gnistra.
Für, *prep.* (med *Ackus.*) för, emot, på ens sida &c.; für und für, alltid; Tag — Tag, från dag till dag; den ena dagen efter den andra; ich wollte es für mein Leben nicht thun, jag ville ej göra det, om det än skulle kosta mitt lif.
Fürbaß, *adv.* vidare, längre.
Fürbitte, Fürsprache, *f.* 4. bemedling, förord, förbön.
Furche, *f.* 4. fåra; kölvatten; rynka.
Furchen, *v. a.* plöja; rynka.
Furcht, *f.* utan *pl.* fruktan, rädsla, farhåga, räddhåga, förskräckelse.
Furchtbar, *adj.* fruktansvärd, förfärlig, förskräcklig, förfärande, faslig.
Fürchten, *v. a.* frukta, befara, vara rädd.
Fürchterlich, *adj.* förskräcklig, förfärande, faslig, ovanlig; utomordentlig, förfärlig, gruflig, hisklig.
Furchtlos, *adj.* utan fruktan, oförskräckt.
Furchtlosigkeit, *f.* 4. oförskräckthet.
Furchtsam, *adj.* rädd, lättskrämd, skygg.
Furchtsamkeit, *f.* 4. räddhåga, fruktan, rädsla.
Furie, *f.* 4. furie, plågoande; raseri, vrede, grymhet, häftighet.
Furienmäßig, *adj.* rasande, djefvulsk, gruflig.
Furier, *m.* 1. furier.
Furierschütz, *m.* 4. soldat som är en furier behjelplig.
Fürlieb, *adv.* — nehmen, hålla till godo, nöja sig med.
Fürsorge, *f.* 4. försorg, omsorg.
Fürsprache. Se Fürbitte.
Fürsprecher, *m.* 3. medlare, förebedjare.
Fürspruch. Se Fürbitte.

Fürst, *m.* 4. förste, furste, landsherre.
Fürsten, *v. a.* upphöja till furstlig värdighet.
Fürstenschule, *f.* 4. församtskola, skola stiftad af en förste.
Fürstenstand, *m.* 1. furstligt stånd el. värdighet.
Fürstentag, *m.* 1. dag då furstarne hålla möte.
Fürstenthum*, *n.* 2. furstendöme.
Fürstlich, *adj.* furstlig, på furstligt vis.
Furt, *f.* 4. vad, färja.
Fürtrefflich. Se **Vortrefflich.**
Fürwahr, *adv.* sannerligen, visserligen.
Fürwort*, *n.* 2. förord, förbön; pronomen.
Furz*, *m.* 1. fis, fjert.
Furzen, *v. n. h.* fisa, fjerta, släppa väder.
Fusel, *n.* 3. dåligt finkelbränvin.
Füsilier, *m.* 1. musketerare.
Fuß*, (u långt) *m.* 1. fot; ben; tass, labb, ram, fot; basis, grund, fot, grundämne, grundstöd, hufvudgrund; **sich auf die Füße begeben**, springa; **stehenden Fußes**, genast, strax; **auf dem Fuße folgen**, följa på hälarne; — **fassen**, fatta stånd; **übel (schlecht) zu Fuße seyn**, gå dåligt; **festen — halten**, stå fast, ej vika; **unter den — bringen**, underkufva, inkräkta, lägga under sig; **bey einem auf gutem Fuße stehen**; stå mycket väl hos någon.
Fußangel, *f.* 4. **-eisen**, *n.* 3. fotangel; räfsax.
Fußbad*, *n.* 2. fotbad.
Fußbiege, *f.* 4. fotled, led öfver fotvristen.
Fußblatt*, *n.* 2. fotblad.
Fußboden*, *m.* 3. golf.
Fußdecke, *f.* 4. fottäcke, täcke öfver fötterna.
Fußeisen, *n.* 3. fjettra, black; fotangel; räfsax.
Fußen, *v. n. h.* fota, stå fast; **auf etwas —**, förlita sig el. göra räkning på något.
Fußfall*, *m.* 1. fotfall, knäfall; **einen — thun**, fotfalla, nedfalla till vördnadsbetygelse.
Fußfällig, *adj.* knäfallande, på knän.
Fußgänger, *m.* 3. fotgångare; infanterist.
Fußgestell, *n.* 1. fot, fotställning, piedestal.
Fußkuß*, *m.* 1. fotkyss.
Fußling, *m.* 1. strumpsocka.
Fußpfad, *m.* 1. gångstig.
Fußschemel. Se **Schemel.**
Fußsohle, *f.* 4. fotsåla, fotblad.
Fußstapfe, *m.* 5. fotspår, spår, fjät.
Fußsteig, *m.* 1. gångstig; gångväg; trottoir, gångsten el. gångväg på sidorna af gator &c.
Fußstrick, *m.* 1. snara.
Fußtritt, *m.* 1. trädande, steg; spark; fotsteg; trapp; spår; fotsteg, fotpall.
Fußvolk*, *n.* 2. fotfolk, infanteri.
Futter, *n.* 3. foder (under kläder);

foderverk, pelsverk; balja, slida, öfverdrag, foder.
Futter, *n.* 3. foder, bete, föda; äta (för höns o. d.).
Futteral, *n.* 1. foder, foderal.
Futterbank*, *f.* 1. hackelselåda, hackho.
Futterbarchent, *m.* 1. foderparkum.
Futtergeld, *n.* 2. penningar för ett kreaturs utfodring; foderpenningar.
Futterhemd, *n.* 1. tröja, lifstycke.
Futterklinge, *f.* 4. hackelseknif.
Futterknecht, *m.* 1. foderhemtare (i fält).
Futterkorb*, *m.* 1. noskorg.
Futtermarschall*, *m.* 1. fodermarsk.
Füttern, *v. a.* fodra (kläder o. d.); fodra med pelsverk; öfverdraga, bekläda med foderväf; öfverkläda el. betäcka med.
Füttern, *v. a.* fodra, gifva foder, äta, låta äta, beta; anskaffa foder (i fält); föda, underhålla; mata (ett barn &c).
Futtersack*, *m.* 1. fodersäck.
Futterschneider, *m.* 3. hackelseskärare.
Futterschwinge, -wanne, *f.* 4. vanna till hafre åt hästar.
Futterstroh, *n.* 1. foderhalm.
Fütterung, *f.* 4. foder (under kläder), fodring; beklädande, beklädning; foder, fodring, stillning, betning; foders anskaffande i fält; auf die — austhun, lemna kreatur åt en annan till utfodring.
Futterwanne. Se Futterschwinge.
Futterwicken, *pl.* vicker.

G.

Gabe, *f.* 4. gåfva, skänk; offer, messoffer, almosa; dosis, sats; pålaga, skatt; talang, natursgåfva, snillegåfva.
Gabel, *f.* 4. gaffel; högaffel.
Gabeldeichsel, *f.* 4 gaffeltistel, skakel, skakelskalm.
Gabelförmig, *adj.* gaffelformig, klufven.
Gabelkraut*, *n.* 2. brunskär.
Gabelpferd, *n.* 1. stånghäst.
Gabelstiel, *m.* 1. gaffelskaft.
Gabelwagen, *m.* 3. proviant- el. packvagn.
Gabelzinke, *f.* 4. tand på en gaffel.
Gackern, *v. n.* h. kakla (som höns &c.).
Gaden, *m.* 3. bod; källare; kammare; lada; stall; våning.
Gaffen, *v. n.* h. gå och gapa.
Gaffen, *n.* 3. gapande.
Gaffer, *m.* 3. Gafferinn, *f.* 4. gapare, gaplolla.
Gagat, *m.* 1. gagat (sort bergsbeck).
Gäh, Gähling. Se Jäh, Jähling.
Gähnaffen feil haben, gäspa.
Gähnen, *v. n.* h. gäspa.
Gähnen, *n.* 3. gäspning.
Gähnsucht, *f.* 4. gäspsjuka.

Gahr. Se Gar.
Gährbottich, *m.* 1. jäsningskar.
Gähren, *v. n. ir.* h. jäsa.
Gährung, *f.* 4. jäsning.
Gala, *f.* galla; galladrägt.
Galan, *m.* 1. älskare, friare.
Galanteriedegen, *m.* 3. statsvärja.
Galanteriehändler, *m.* 3. nipperhandlare.
Galanteriewaare, *f.* 4. nipp, granlåt.
Galatag, *m.* 1. galladag.
Galeere, *f.* 4. galer.
Galeerensclave, *m.* 4. galerslaf.
Galeerenvogt*, *m.* 1. uppsyningsman öfver galerslafvar.
Galgen, *m.* 3. galge; geh an den Galgen, gå till fanders.
Galgendieb, -schelm, *m.* 1. -schwengel, -vogel*, *m.* 3. -strick, *m.* 1. galgfågel.
Galgenfrist, *f.* kort tid el. uppskof.
Galimatias, *m. indekl.* omening.
Galitzenstein. Se Zinkvitriol.
Gallapfel*, *m.* 3. galläple.
Galle, *f.* 4. galle.
Gällen, *v. n.* h. gifva genljud, skalla, dåna.
Gallenbitter, *adj.* bitter, bäsk som galla.
Gallenblase, *f.* 4. gallblåsa.
Gallenfieber, *n.* 3. gallfeber.
Gallensucht, *f.* 4. gallsjuka, gallsot.
Gallensüchtig, *adj.* gallsjuk, argsint.
Gallerie, *f.* 4. galleri.
Gallerte, *f.* 4. gelee el. mos.
Gallicht, *adj.* gallfull, argsint, häftig.

Gallmey, *m.* Gallmeyerde, *f.* gallmeja.
Gallosche, *f.* 4. galosch.
Galopp, *m.* 1. galopp, fyrsprång.
Galloppiren, *v. n.* h. galoppera.
Galoppiren, *n.* 3. galoppering.
Galstrig. Se Ranzig.
Ganerbe, *m.* 4. medarfvinge.
Ganerbschaftlich, *adj.* gemensam.
Gang*, *m.* 1. gång; gång, passgång (hästars); gång, marsch, marschering; sätt att gå; sakers gång, lopp; besök, påhelsning; allee; korridor, genomgång; rör, gång, kanal; malmgång; omgång; rätt (af mat); einen — mit jemanden wagen, spänna bälte med någon; etwas zu erst in den — bringen, komma först upp med något; er geht immer seinen alten —, han håller sin gamla trall.
Gangbar, *adj.* gångbar, gängse; ofta besökt.
Gangbarkeit, *f.* 4. gångbarhet; afsättning, afgång.
Gänge und Gebe, *adj.* gångbar, gängse.
Gängelband*, *n.* 2. ledband.
Gängeln, *v. a.* leda el. föra med ledband.
Gängelwagen, *m.* 3. gångstol.
Gans*, *f.* 1. gås.
Gänschen, *n.* 3. liten gås, gåsunge.
Gänseaugen, Gänsefüße. Se Hasenöhrchen.
Gänseblume, *f.* 4. pytter, tusenskön som framkommer vid påsktiden.
Gänsebraten, *m.* 3. gåsstek.
Gänsefett, *n.* 1. gåsister, gåsfett.

Gänsekröse, *n.* 3. Gänseklein, *n. indekl.* gåskrås.
Gänsekoben, *m.* 3. gåsstia.
Gänsekohl, *m.* 1. mjölktistel; fettistel.
Gänsekraut*, *n.* 2. Gänsegarbe, *f.* 4 gåsört.
Gänsepappel, *f.* 4. (bot) kattost.
Gänsepfeffer, *m.* 3. Se Gänseschwarz.
Gänserich, Gansert, *m.* 1. gåse, gåskarl; gåsört.
Gänseschwarz, *n. indekl.* svartsoppa, gåssoppa.
Gänsewein, *m.* 1. (vatten) gåsvin.
Gant. Se Auction, Versteigerung.
Ganz, *adj.* all; total, hel, hel och hållen, fullkomlig, orörd, oskadd, fullständig. —, *adv.* alldeles, helt och hållet, idel; das Ganze, det hela, alltsammans; ein Ganzes, ett helt, en helhet; ganz anders, helt annat; på helt annat sätt; ganz gewiß, helt säkert, im Ganzen, i det hela, öfverhufvud.
Gänzlich, *adj.* total, hel och hållen, fullkomlig, i grund.
Gar, *adj.* nog kokt, stekt, mör; färdig; garfvad, sämskad, beredd; insyltad, inlagd. —, *adv.* alldeles, helt och hållet; mycket, ganska, nog; — el. so —, till och med; gar schön, ganska skön el. vacker; ganz und gar, helt och hållet; warum nicht gar, hvarföre icke mera.
Garaus, *n.* das — machen, spielen, göra ända, slut på; sluta, fullborda.
Garbe, *f.* 4. kärfve.
Gärben, *v. a.* garfva, barka, sämska, bereda skinn, läder; barkbetsa; piska upp.
Gärben, *n.* 3. garfning &c.
Gärber, *m.* 3. garfvare, läderberedare.
Gärbereisen, *n.* 3. skafjern.
Gärberey, *f.* 4. garfveri.
Gärberlohe, *f.* 4. garfvarebark.
Gärbestahl, *m.* 1. garfstål.
Garde, *f.* 4. garde.
Gardine, *f.* 4. gardin; sparrlakan.
Gardinenpredigt, *f.* 4. sparrlakanslexa.
Gare, *f.* 4. gödsel; tillredning, beredning; die — haben, vara färdig el. tillredd.
Garkoch*, *m.* 1. gårkock.
Garküche, *f.* 4. gårkök.
Garn, *n.* 1. tråd, garn; spånad, spinning; nät, snara; einen aus dem — lassen, släppa en fri igen; einen im — haben, hafva en uti sitt våld; — stricken, binda nät.
Garnbaum. Se Weberbaum.
Garngabel, *f.* 4. (hos jägare) gillerstång.
Garnhaspel, *m.* 3. härfvel.
Garstig, *adj.* otäck, stygg, ful, gemen, nedrig.
Gartchen, *n.* 3. liten trägård.
Garten*, *m.* 3. trägård.
Gartenampfer, *m.* 3. syra.

Gartenarbeit, *f.* 4. =bau, *m.* 1. =kunst, *f.* 1. trägårdsskötsel.

Gartenhaus*, *n.* 2. trägårdshus, lusthus.

Gartenleiter, *f.* 4. trägårdsstege.

Gartenmelde, *f.* (bot.) målla.

Gartenmesser, *n.* 3. trägårdsknif, krumknif.

Gärtner, *m.* 3. trägårdsmästare.

Gärtnerey, *f.* 4. trägårdsskötsel.

Gäschen, *v. n.* h. jäsa, skumma sig, fradgas, bornera.

Gäscht, *m.* 1. jäst; skum, fradga, lödder.

Gäspe, *f.* 4. två göpnar el. bägge händer fulla.

Gasse, *f.* 4. gata; Gassen laufen, springa gatlopp.

Gassenbube, =junge, *m.* 4. tjufpojke, gatpojke.

Gassatim gehen, *v. n. ir.* s. stryka omkring gatorna.

Gassenkehrer, *m.* 3. en som kör gatsmuts, gatsopare.

Gassenkoth, *m.* 1. gatsmuts, gatorenlighet.

Gassenlaufen, *n.* 3. gatlopp.

Gassenhauptmann, *m. pl.* =leute, Gassenmeister, *m.* 3. uppsyningsman öfver gator.

Gassenlied, *n.* 2. Gassenhauer, *m.* 3. gatvisa, slagdänga.

Gäßchen, *n.* 3. liten gata, gränd.

Gast*, *m.* 1. gäst; främmande; zu Gaste bitten, seyn, bjuda till gäst, till någon högtidlighet, bjuda främmande; vara bjuden till &c. vara på kalas m. m.; Tischgast, spisgäst; Gäste setzen, hålla källare.

Gasterey, *f.* 4. Gastgebot, Gastmahl, *n.* 1. stor måltid, gästabud, kalas.

Gastfreund, *m.* 1. gäst.

Gastiren, *v. n.* h. gästa, hålla gästabud; hålla värdshus.

Gastiren, *n.* 3. gästning, gästabuds anställande; värdshushållning.

Gastmahl. Se Gasterey.

Gastfrey, Gastfreundschaftlich, *adj.* gästfri.

Gastfreyheit, Gastfreundschaft, *f.* 4. gästfrihet.

Gastgeber, Gasthalter. Se Gastwirth.

Gasthof*, *m.* 1. gästgifvaregård, värdshus.

Gastzimmer. Se Gaststube.

Gaststube, *f.* 4. matsal; gästrum, gästkammare.

Gastwirth, *m.* 1. värdshusvärd; gästgifvare, värd.

Gastwirthinn, *f.* 4. värdshusvärdinna, gästgifverska, värdinna.

Gäten, *v. a.* harka, kratta, rensa bort ogräs.

Gäten, *n.* 3. harkande, krattande, ogräsets bortrensande.

Gäthacke, Gäthaue, *f.* 4. harka, kratta.

Gätlich, *adj.* beqväm; medelmåttig.

Gatte, *m.* 4. make, äkta man; make (fåglars).

Gatten, *v. a.* förena, para ihop; sammanpassa.

Gatter, *n.* 3. rutigt gallerverk, galler; grind.
Gatterthor, *n.* 1. =thür, *f.* 4. gallerport, gallerdörr.
Gattinn, *f.* 4. maka, äkta maka, hustru.
Gattung, *f.* 4. art, slag, sort, slägte.
Gau, *m.* 4. land, landsbygd; provins, landskap, distrikt.
Gauch, *m.* 1. narr, tok; spansk fluga; jök.
Gauchbart*, *m.* 1. (bot.) bocksbart.
Gauchblume, *f.* 4. ängkrassa.
Gauche, *f.* 4. dyngpuss vid gödselhögar.
Gauchheil, *n.* 1. hönsbett.
Gauchklee, *m.* 3. gökmat, harsyra.
Gaudieb, *m.* 1. ficktjuf, skälm, spetsbof.
Gaugericht, *n.* 1. landting.
Gaugraf, *m.* 4. landtgrefve, landtdomare.
Gaukeley, *f.* 4. Gaukelwerk, =spiel, *n.* 1. =possen, *f. pl.* konstigt gyckleri, bländverk, synens förvändande, förblindelse, ¦ dårande, tjusning; taskspeleri; hokuspokus; pusslustiga upptåg.
Gaukeln, *v. n.* h. göra hokuspokus, hafva pusslustiga upptåg.
Gaukler, *m.* 3. taskspelare, gycklare, lindansare, konstmakare, en som förblindar ögonen, hexmästare.
Gauklerisch, *adj.* gyckelaktig.
Gaul, *m.* 1. häst, verkhäst.
Gaumen, *m.* 3. gom.
Gauner, *m.* 3. ficktjuf, skälm, spetsbof.
Gaunerey, *f.* 4. bedrägeri, skälmstycke.
Gaze, *f.* 4. flor, gaze.
Gazette. Se Zeitung.
Geäder, *n.* 3. ådrorna i ett djurs kropp.
Geäß, *n.* 1. foder, mat.
Geartet, *adj.* artad, gjord &c.
Gebäck, *n.* 1. en ugn full, bakning.
Gebackenes, *n.* böjes som *adj.* bakelser.
Gebälk, *n.* 1. bjelklag.
Gebären, *v. a. ir.* föda till verlden, framföda; förorsaka, göra, åstadkomma; ein geborner Schwede, en infödd Svensk; er wird einen Fehl — det lärer slå felt för honom.
Gebärerinn, *f.* 4. barnföderska, barnsängshustru.
Gebärmutter*, *f.* 3. Se Bärmutter.
Gebäude, *n.* 3. Gebäu, *n.* 1. byggnad, byggning; ställning, resning.
Gebauer. Se Käfig.
Gebe. Se Gänge und Gebe.
Gebefall*, *m.* 1. Dativus.
Gebein, *n.* 1. ben, benhög, bensamling; de dödas mull; der Feind drohet, es solle kein Gebein davon kommen, fienden hotar att ej skona barnet i vaggan.
Gebeiße, *n.* utan *pl.* träta, kif, oväsende.
Gebelfer, *n.* 3. gnäll, bjebbande.

Gebell, *n.* 1. skällande, bjebbande.
Geben, *v. a.* och *n. ir.* h. gifva, öfverlemna; skänka. —, *v. n. ir.* h. gifva, vara gifvande. —, *v. impers. ir.* gifvas, finnas; hända, tilldraga sig, ske; die Speisen von sich —, kasta upp maten; sich die Mühe —, göra sig den mödan; einem Schuld —, beskylla en; kurz gegeben, kort sagdt; die Sache gibt es von sich selbst, saken talar för sig sjelf; die Zeit wird es —, tiden lärer utvisa det; sich zusammen — lassen, låta viga sig; das wird einen Spaß —, det skall blifva roligt; die Flucht —, Reißaus —, taga flykten; was gibts? hvad är å färde; was hat es gegeben? hvad har händt, tilldragit sig, skett? sich von einander —, gå åtskils; zu erkennen—, tillkännagifva; er muß sich schon —, han lärer nog gifva köp; blifva fogligare till sinnes; sich bloß —, förråda, upptäcka sin svaghet; auf etwas oder einen —, akta på, bry sig om något el. någon.
Geben, *n.* 3. gifvande.
Geber, *m.* 3. gifvare.
Geberde, *f.* 4. åtbörd; ställning, maner; uppsyn.
Sich Geberden, *v. r.* hafva åtbörder, hafva för många eller löjliga åthäfvor, göra miner.
Geberdensprache, =kunst, *f.* mimik.
Geberdung, *f.* 4. för många el. öfverdrifna åtbörder.
Gebet, (bet som bååt.) *n.* 1. bön (till Gud).
Gebetbuch*, *n.* 2. bönbok.
Gebett, *n.* 1. komplett säng.
Gebettel, *n.* 3. tiggeri.
Gebiet, *n.* 1. herradöme, välde, öfvervälde; domsaga, distrikt, område, lagsaga, gebit.
Gebieten, *v. a.* och *n. ir.* h. befalla, anbefalla, bjuda, ålägga; herrska, råda öfver, vara rådande, hafva öfverhand.
Gebieter, *m.* 3. husbonde, herre; befälhafvare, herrskare.
Gebieterinn, *f.* 4. fru, värdinna, matmoder; herrskarinna.
Gebieterisch, *adj.* bjudande, myndig och befallande; oinskränkt.
Gebinde, *n.* 3. härfva el. docka; tunnband; tunna, fat, laggkärl.
Gebirge, *n.* 3. berg, bergsträcka; bergsbygd, bergslag.
Gebirgig, *adj.* bergaktig, bergig.
Gebirgisch, *adj.* belägen på ett berg; bergsbo.
Gebirgsbewohner, *m.* 3. bergsbo.
Gebirgskette, *f.* 4. bergskedja.
Gebirgskunde, *f.* bergverksvetenskap.
Gebiß, *n.* 1. tandrad el. tänder; munnstycke på ett betsel, betsel; einem ein — ins Maul legen, tygla en.
Gebläse, *n.* 3. blåsbäljarna, blåstren; das — auslassen, låta blåsbäljarna gå.
Geblöcke, *n.* 3. bräkande, vrålande, råmande.

Geblümt, *adj.* blomerad; utsirad, beprydd med blommor.
Geblüt, *n.* 1. blod; slägt, härkomst, börd.
Gebogen, *adj.* krökt, krokig, krumm, böjd.
Geboren, *adj.* född.
Geborgen, *adj.* bergad, under, i skygd af el. för, i säkerhet för.
Gebot, *n.* 1. befallning, bud, order; bud, tillbud, anbud; bud, högre bud el. öfverbjudning.
Gebräme, *n.* 3. bräm, kantning, brodering, schamrering.
Gebraten. Se Braten.
Gebräu. Se Gebräude.
Gebrauch*, *m.* 1. bruk, nytta, nyttjande; bruk, användande; vana, sedvana, sed, bruk.
Gebrauchen, *v. a.* nyttja, bruka, använda, betjena sig af. —, *v. n.* Se Brauchen.
Gebräuchlich, *adj.* bruklig, vedertagen; vanlig, allmänt bruklig el. brukbar.
Gebräude, *n.* 3. brygd.
Gebrause, *n.* 3. sorl, susande, brusande.
Gebrechen, *n.* 3. brist, fel, ofullkomlighet; fel, lyte.
Gebrechen, *v. impers. ir.* h. fattas, brista, fela, tryta, hafva behof af.
Gebrechlich, *adj.* lytt, lam, vanför; krasslig, krämpig; svag, skröplig, vansklig.
Gebrechlichkeit, *f.* 4. svaghet, bräcklighet, krämpa; skröplighet.

Gebrochen. Se Brechen.
Gebrudel. Se Bruden.
Gebrüder, *pl.* bröder.
Gebrüderkinder, *n. pl.* syskonbarn, kusiner.
Gebrüll, *n.* 1. råmande, bölande, vrålande; rytande.
Gebrumme, *n.* 3. mumlande; knotande; dån, sorl.
Gebückt. Se Bücken.
Gebühr, *f.* 4. pligt, skyldighet, åliggande; tillbörlighet; afgift; pålaga, skatt; lön, arfvode; honorarium, äreskänk, arfvode; über die —, mer än man är skyldig; öfvermåttan; ich will ihn nach — bezahlen, jag vill betala honom efter förtjensten; jedem nach —, hvar och en efter som honom tillkommer; nach Standes —, efter stånd och värdighet; wider die —, emot pligten; emot förtjensten; emot rätten; emot billigheten; emot anständigheten.
Gebühren, *v. n.* h. (einem) passa el. skicka sig för, anstå, höfvas; tillkomma, höra till, vara en pligt, skyldighet, hafva förtjent.
Gebührend, Gebührlich, *adj.* tillbörlig, vederbörlig, passande.
Gebund, Se Bund, *n.* och Bündel.
Geburt, (u långt) *f.* 4. barnsbörd, nedkomst, förlossning; födelse; början, ursprung, källa; foster; börd, härkomst, nation; unzeitige —, missfall; die — abtreiben, fördrifva fostret; etwas in der —

ersticken, dämpa, qväfva något i början.
Gebürtig, *adj.* född i, bördig ifrån.
Geburtsarbeit, *f.* 4. barnsnöd.
Geburtsbrief, *m.* 1. bördsbref.
Geburtsglied, *n.* 2. födslolem.
Geburtsort*, *m.* 2. födelseort.
Geburtsschmerzen, *m. pl.* barnvärkar.
Geburtsstadt*, *f.* 1. födelsestad.
Geburtsstern, *m.* 1. stjerna, planet under hvilken en föddes.
Geburtstag, *m.* 1. födelsedag.
Gebüsch, *n.* 1. småskog, snar, buskar; lund.
Geck, *m.* 4. fogningen uti hufvudskålen; gäck, narr, tok, dåre; den — stecken, öppna hufvudskålens fogning; göra narr af.
Geckelkraut*, *n.* 2. alster.
Gecken, *v. a.* gäckas med, göra narr af.
Gedacht, *adj.* åfvannämd, förberörd; gedachtermaßen, såsom omtalt är.
Gedächtniß, *n.* 1. minne; hågkomst, åtanka, åminnelse.
Gedächtnißbuch*, *n.* 2 minnesbok.
Gedächtnißkraft*, *f.* 1. minneskraft.
Gedächtnißkunst, *f.* utan *pl.* mnemonik, konst att underhjelpa minnet.
Gedächtnißmünze, *f.* 4. skådepenning.
Gedächtnißrede, *f.* 4. åminnelsetal, äreminne.
Gedächtnißtag, *m.* 1. årlig åminnelsedag.
Gedanke, *m.* 5. tanka; tanka, tankbild, inbillning; fantasi, inbillning, föreställning; mening, begrepp; sich Gedanken über etwas machen, vara bekymrad öfver något; fatta misstankar för något; sich große Gedanken auf etwas machen, göra sig stort hopp om något.
Gedankenleer, -los, *adj.* tanklös.
Gedankenleere, -losigkeit, *f.* 4. tanklöshet.
Gedankenstrich, *m.* 1. tankstrek.
Gedankenvoll, *adj.* tankfull.
Gedärm, *n.* 1. tarmar, inelfvor; inmäte; råk (af fisk).
Gedeck, *n.* 1 täckelse; tak; täcke; skjul; kuvert.
Gedeihen, *v. n. ir* s. trifvas, tilltaga, förkofra sig, tillväxa, lyckas, hafva framgång el. lycka; göra godt; komma; blifva; unrecht Gut gedeihet nicht, orätt fångadt gods kommer ej till tredje arfvingen; die Sache ist aufs äußerste gediehen, saken har kommit till det yttersta; es ist dahin gediehen, det har kommit derhän.
Gedeihen, *n.* 3. lycka, med- el. framgång, välgång, välstånd, fortgång.
Gedeihlich, *adj.* gagnelig, nyttig, fördelaktig, indrägtig; sund, helsosam.
Gedenken, *v. a. ir.* tänka, påtänka; ämna, hafva för afsigt; omröra, omnämna; anföra; wo gedenken Sie hin? hvart gäller resan? jemandes in allen Ehren, zum Besten —, omtala en till hans heder

och beröm, till hans bästa; ich will dirs schon —, jag skall nog hafva dig i minnet; du sollst an mich —, du skall ej hafva det olönt el. ogjort, jag skall nog hämnas på dig igen.

Gedenken, *n.* 3. minne, åminnelse; bey Menschen —, i mannaminne.

Gedicht, *n.* 1. dikt, uppdiktande, fabelaktig uppfinning; poem, skaldestycke.

Gediegen, *adj.* gedigen; massiv, tät, fast, bastant.

Gedinge, *n.* beting; öfverenskommelse; prutande.

Gedoppelt, *adj.* dubbel, tvefald, fördubblad.

Gedränge, *n.* 3. trängsel; trångmål, förlägenhet, fara.

Gedränge, *adj.* trång, hopträngd.

Gedrängt, *adj.* hopträngd, trängd; ansatt; kort, nätt; hopdragen.

Gedrängtheit, *f.* 4. korthet, nätthet.

Gedritt, *adj.* trefaldig; gedritte Zahl, tretal.

Gedrungen, *adj.* nödsakad. Se f. ö. Gedrängt,

Geduld, *f.* tålamod, tålighet; endlich riß ihm die —, slutligen förlorade han tålamodet.

sich Gedulden, *v. r.* hafva tålamod, gifva sig tålamod, vänta tåligt.

Geduldig, *adj.* tålig.

Gedunsen, *adj.* uppblåst, stolt, högmodig; uppsväld; svulstig, högtrafvande.

Geehrt, *adj.* ärad; hedrad. Se Ehren.

Geeignet, *adj.* zu etwas, passande, tjenlig, beqväm, duglig, skicklig till något.

Geestland*, *n.* 2. högländt land, i motsats af sidländt vid nordsjön.

Gefahr, *f.* 4. fara, våda, farlighet, äfventyr.

Gefährde, *f.* 4. förfördelande, intrång, orätt, skada, bedrägeri.

Gefährden, *v. a.* skada; gefährdet seyn, lida skada; vara i fara.

Gefährlich, *adj.* farlig, vådlig, äfventyrlig.

Gefährlichkeit, *f.* 4. farlighet, fara.

Gefährte, *m.* 4. kamrat, stallbroder, följeslagare; deltagare.

Gefährtinn, *f.* sällskapssyster; följeslagarinna.

Gefälle, *pl.* renta, intresse, afkastning, årlig inkomst el. afgift; afgifter, pålagor, skatt.

Gefallen, *v. n. ir.* h. behaga; finna nöje, vara road af, tycka om; ich lasse mir alles —, was er thut, jag är nöjd med allt hvad han gör.

Gefallen, *m.* 3. behag, nöje; godtycke; vänskap, tjenst, ynnest; einem etwas zu — thun, göra en något till nöjes, — viljes.

Gefällig, *adj.* behaglig, angenäm; artig, höflig, foglig, tjenstfärdig, eftergifven; förfallen; das Fest ist morgen —, högtiden infaller i morgon; wenn es ihnen — ist, om, när det behagar eder, om, när ni finner det för godt; einem — werden, göra en ti-

viljes; sich bey jemand — machen, vinna ens tycke.

Gefälligkeit, *f.* 4. nöja; artighet, tjenst, tjenstaktighet, höflighet; foglighet, eftergifvenhet.

Gefangen, *adj.* fången, fasttagen; fångad; fånge.

Gefangene, *m.* och *f.* 4. fånge; arrestant.

Gefangennehmung, *f.* 4. fängslande, arrestering, bysättning, häktande, tillfångatagande.

Gefangenschaft, *f.* 4. fångenskap.

Gefangenwärter, *m.* 3. fångvaktare.

Gefänglich, *adj.* och *adv.* fängslig, som fånge; einen — einziehen, in gefängliche Haft bringen, sätta en i fängsligt förvar.

Gefängniß, *n.* 1. fängelse, häkte, arrest; fångenskap.

Gefäß, *n.* 1. kärl; åder; blodrör; värjfäste.

Gefaßt, *adj.* beredd, färdig, tillreds; resolverad, modig, tilltagsen, rask.

Gefecht, *n.* strid, kamp; fäktning; drabbning, träffning; handgemäng, skärmytsel.

Gefege, *n.* 3. sopande.

Gefiedel, *n.* 3. fiolgned.

Gefieder, *n.* 3. fjädrar, fjäderbuske; fjädrar på en pil; fjäderfä; die stille Nacht schwingt ihr braunes —, den tysta natten utbreder sina mörka vingar.

Gefiedert, *adj.* befjädrad, fjädrad.

Gefilde, *n.* 3. fält, slättmark.

Geflammt, *adj.* vågig, vatrad; flammig.

Geflatter, *n.* 3. fladdrande.

Geflecht, *n.* 1. hopflätade figurer; inbundet namn; löfverk i galler och dylikt.

Gefleckt, *adj.* fläckig, prickig, isprängd.

Geflicke. Se Flicken, *n.*

Geflissen. Se Beflissen under Befleißen.

Geflissentlich, *adv.* med flit el. uppsåt, uppsåtligen, öfverlagdt.

Geflister, *n.* 3. hviskande; tisslande och tasslande.

Gefluche, *n.* 3. ständigt bannande och svärjande, svordom.

Geflügel, *n.* 3. fjäderfä; flygfä, flygande djur.

Geflügelt, *adj.* vingad.

Geflüßt, *adj.* (tygfabr.) nockad.

Geflüster. Se Geflister.

Gefolge, *n.* 3. medfölje, medföljande betjening; följe, medfölje; svit; pack; följd på följd.

Gefrage, *n.* 3. frågande.

Gefranzet, *adj.* försedd, besatt med fransar.

Gefräß, *n.* 1. Se Fraß, äfv. trut.

Gefräßig, *adj.* glupsk, snål på mat, slukande.

Gefräßigkeit, *f.* 4. glupskhet, fråsseri.

Gefresse, *n.* 3. ständigt, långvarigt fråssande.

Gefreundet. *adj.* Se Verwandt.

Gefreyter, *m.* böjes som *adj.* korporal.

Gefrieren, *v. n. ir.* s. och h. frysa, frysa bort, kälna, stelna, isa sig, frysa till is.

Gefrierkalt, *adj.* fryskalt.

Gefrierpunkt, *m.* 1. fryspunkt.

Gefrornes, *n.* böjes som *adj.* dryck, frukt m. m. som förtäres med is afkyldt.

Gefüge, Gefügig, *adj.* böjlig, smidig; foglig, efterlåten, eftergifven.

Gefühl, *n.* 1. känsel, smak; känsla; känning.

Gefühllos, *adj.* känslolös.

Gefühllosigkeit, *f.* 4. känslolöshet.

Gefühlvoll, *adj.* känslofull, lättrörd, öm, ömsint; rörande, bevekande.

Gefüllt, *adj.* full, fylld, uppfylld; gefüllte Blumen, dubbla rosor.

Gefünft, *adj.* som innehåller eller består af fem; die gefünfte Zahl, femtalet, femman.

Gefürstet, *adj.* uppböjd till furste; ein gefürsteter Abt, en Abbott som har furstelig värdighet; eine — Grafschaft, ett grefskap som har titel af furstendöme.

Gegen, *prep.* med *Ackus.* mot, emot; åt; inemot; vid; i jemförelse med, emot; till, emot, för; er ist taub gegen alle Vermahnungen, han aktar inga förmaningar —, *adv.* ungefär, vid pass, omkring.

Gegenanstalt, *f.* 4. motanstalt; försvarsstånd.

Gegenantwort, *f.* 4. gensvar, laglig vederläggning.

Gegenbefehl, *m.* 1. kontraorder, återbud.

Gegenbekenntniß, *n.* 1. bekännelse emot någon som bekänt på en, kontrabekännelse.

Gegenbeklagter, *m.* böjes som *adj.* beskyllad tillbaka.

Gegenbeleidigung, *f.* 4. kontraförolämpning.

Gegenbericht, *m.* 1. kontrarapport el. berättelse.

Gegenbeschuldigung, *f.* 4. klagomål emot en anklagare, kontrabeskyllning.

Gegenbesuch, (u långt) *m.* 1. kontrabesök, besök tillbaka.

Gegenbeweis, *m.* 1. motbevis.

Gegenbild, *n.* 2. motbild.

Gegenbuch*, (u långt) *n.* 2. kontrabok, kontraregister.

Gegencompliment, *n.* 1. återhelsning; ein — machen, helsa tillbaka.

Gegend, *f.* 4. nejd, trakt; ort, land.

Gegendienst, *m.* 1. återtjenst.

Gegendruck*, *m.* 1. tillbakatryckande; aftryck.

Gegen einander, *adv.* mot hvarannan el. hvartannat; motsatt, stridig, motsvarande; midt emot hvarandra; å ömse sidor, inbördes; —, halten, jemföra, likna med hvarandra.

Gegeneinanderhaltung, *f.* 4. jemförelse.

Gegenerinnerung, *f.* 4. moterinran

Gegenfall*, *m.* 1. motsatt fall.
Gegenforderung, *f.* 4. kontrafordran.
Gegenfrage, *f.* 4. fråga tillbaka.
Gegenfüßler, *m. pl.* antipod.
Gegengefälligkeit, *f.* 4. återtjenst.
Gegengewalt, *f.* 4. repressalier, vedergällning.
Gegengewicht, *n.* 1. motvigt; jemvigt.
Gegengift, *n.* 1. motgift.
Gegengrund*, *m.* 1. motskäl.
Gegenhall, *m.* 1. återskall.
Gegenklage, *f.* 4. käromål emot en kärande vederpart.
Gegenkläger, *m.* 3. som anställer käromål emot sin kärande vederpart.
Gegenkraft*, *f.* 1. motsatt kraft.
Gegenlage, *f.* 4. vederlag.
Gegenlaut, *m.* 1. genljud.
Gegenliebe *f.* genkärlek.
Gegenlist, *f.* motlist.
Gegenmine, *f.* 4. kontramina.
Gegenmittel, *n.* 3. motmedel.
Gegennothdurft*, *f.* 1. motsägelse, vederläggning, svar.
Gegenpart, *m.* 6. motståndare, vederpart, vederdeloman.
Gegenparten, *f.* 4. motparti.
Gegenrechnung, *f.* 4. afräkning; kontrabok, moträkning.
Gegenrede, *f.* 4. gensvar, motsägelse; ursäkt, undskyllan, inkast.
Gegenregister, *n.* 3. kontraregister.
Gegensatz*, *m.* 1. motsats, stridighet; antites, motsats; återsvar; gensvar; replik.
Gegenschall*, *m.* 1. genljud, återskall.
Gegenschein, *m.* 1. återsken, glänsande vädersken; hemligt dokument som dödar ett publikt.
Gegenschreiber, *m.* 3. kontrollör som för kontrabok.
Gegenschreiberen, *f.* 4. kontrollörs-syssla.
Gegenschrift, *f.* 4. motskrift, försvarsskrift.
Gegenseite, *f.* 4. motsida, motsatt sida.
Gegenseitig, *adj.* inbördes, ömsesidig, motsvarig, hvarandra tillhörig.
Gegensiegel, *n.* 3. motsatt sigill.
Gegensonne. Se Nebensonne.
Gegenspiel, *n.* 1. vederspel, motsats.
Gegenstand*, *m.* 1. objekt, föremål, sak, ämne; motstånd.
Gegenstoß*, *m.* 1. motstöt, genstöt.
Gegenstück, *n.* 1. motsvarande stycke, make, pendant.
Gegentheil, *n.* 1. motsats; im — tvert emot.
Gegentheil, *m.* Se Gegner.
Gegentheils, *adv.* tvertemot.
Gegen über, *prep.* med *Dat.* och *adv.* midt emot.
Gegenunterschrift, *f.* 4. kontrasignering.
Gegenverehrung, *f.* 4. gengåfva.
Gegenverheißung, — versprechung, *f.* 4. genlöfte.

Gegenverschreibung, *f.* 4. hemligt dokument som dödar ett publikt, kontrarevers.
Gegenvorstellung, *f.* 4. föreställning till någon om dess misstag &c.
Gegenwart, *f.* 4. närvarelse, närvaro; — des Geistes, fintlighet, snarfyndighet, snabbrådighet, rådighet.
Gegenwärtig, *adj.* närvarande; nuvarande; —, *adv.* nu, för det närvarande.
Gegenwehr, *f.* 4. motstånd, motvärn.
Gegenwerth, *m.* 1. något jemngodt, motsvarande ersättning, eqvivalent.
Gegenwind, *m.* 1. motvind, motväder.
Gegenwirkung, *f.* 4. motverkan.
Gegenzeichen, *n.* 3. särskildt märke (på varor).
Gegenzusage, *f.* 4. Se Gegenverheißung.
Gegitter. Se Gitter.
Gegittert, *adj.* försedd med galler.
Gegner, *m.* 3. motståndare, vederpart.
Gegnerinn, *f.* 4. motståndarska.
Gegrunze, *n.* 3. grymtande.
Gehaben, *v. r.* förhålla, uppföra sig; må; gehab dich wohl, far väl, må väl.
Gehacke, *n.* 3. hackande.
Gehäge, *n.* 3. hägn, stängsel; hägnad, instängd plats; inhägnad skogspark; hage, beteshage; jagtpark; skog &c. hvarpå man tagit förbud; einem ins — gehen, kommen, (egentl. och figurligt), jaga på en annans ägor.
Gehägereiter, *m.* 3. hägnridare.
Gehalt, *m.* 1. halt (i guld och silfver), myntfot; värde; pension; lön, arfvode, sold.
Gehalten, *part.* förbunden, tvungen.
Gehänge. Se Gehenk.
Geharnischt, *adj.* klädd i harnesk.
Gehässig, *adj.* förhatlig, hatfull.
Gehau, *n.* 1. hygge; småskog, ungskog.
Gehäuft, *adj.* rågad; lagd i hög; öfverhopad, ökad.
Gehäuse, *n.* 3. ask, dosa, låda; bur, fågelbur; reliqvie- eller helgedomsskrin; foder, foderal; fruktgömme.
Gehäcke, *n.* 3. kläckande; ungar.
Geheim, *adj.* hemlig, förborgad, lönlig, dold; nära bekant, förtrolig, hemmastadd, förtrogen; eine geheime Treppe, en löntrappa; ins geheim, i löndom, i tysthet.
Geheimhaltung, *f.* 4. förtigande, tysthet.
Geheimniß, *n.* 1. hemlighet, förborgad el. förtrodd sak; förborgad konst, hemligt medel el. utväg m. m.
Geheimnißvoll, *adj.* hemlighetsfull; mystisk; — thun, göra el. låtsa som man hade stora hemligheter för sig.

Geheimrath*, *m.* 1. geheimeråd.

Geheimschreiber, *m.* 3. handsekreterare.

Geheimschreiberey, *f.* 4. sekreterarekontor, expeditions-rum.

Geheimschrift, *f.* 4. schiffer.

Geheiß, *n.* 1. befallning, order.

Gehen, *v. n. ir.* s. och h. gå, resa, fara; vandra; gå, resa, fara bort, afresa; der Teig geht, degen gäser; das Gehen wird ihm sauer, han har svårt för att gå; aus einander —, skiljas åt; in die Irre —, gå vilse; in sich selbst —, gå till sig sjelf; diesmal mag es so —, för denna gången må det så vara, må han slippa; an die Arbeit —, börja att arbeta; meine Meinung geht dahin, min mening går derpå ut; es geht ins vierte Jahr, det är på fjerde året; er geht schwer daran, han gör det ogerna; mit Unglück schwanger —, hafva ondt i sinnet; im Hause über alles —, styra om allt i huset; das geht ihm sehr im Kopfe herum, det förorsakar honom mycket hufvudbry; viel auf etwas — laßen, använda mycket penningar på något; lefva präktigt; auf die Neige —, vara på hällningen; auf der Grube —, gå på grafsens brädd; es geht sehr über ihn her, han är illa utkommen; von Statten —, gå för sig, lyckas; einem übers Geld —, bestjäla någon; über sich — laßen, tåla, uthärda; es geht hier drunter und drüber, det går här huller om buller.

Gehenk, *n.* 1. som hänger; gehäng, värjgehäng; handtag, grepe, öra på kärl.

Gehenkelt, *adj.* som har handtag, grepe el. öron; som har ögla el. tågring.

Geheul, *n.* 1. tjutande, tjut, skrän.

Gehirn, *n.* 1. hjerne; förstånd; im — nicht wohl verwahrt seyn, ej hafva sitt fulla förstånd.

Gehöhne, *n.* 3. begabbelse, bespottelse.

Gehölz, *n.* 1. liten skog, lund.

Gehör, *n.* 1. hörsel; gehör; audiens; uppmärksamhet.

Gehorchen, **Gehorsamen**, *v. n.* h. (einem) lyda, hörsamma, efterkomma.

Gehören, *v. n.* h. (einem) tillhöra, tillkomma; lyda under el. till; passa el. skicka sig för, anstå; vara nödigt, behöfvas.

Gehörgang*, *m.* 1. hörselgång.

Gehörig, *adj.* tillhörig; behörig, vederbörlig, erforderlig, befogad; passande, lämplig, tjenlig, tillbörlig.

Gehörlos, *adj.* döf, utan hörsel.

Gehörn, *n.* 1. horn, *pl.*

Gehörnt, *adj.* hornig, som har horn.

Gehorsam, *adj.* hörsam, lydig.

Gehorsam, *m.* 1. hörsamhet, lydnad.

Gehorsamen. Se Gehorchen.

Gehorsamst, *adj.* hörsammast, ödmjukast.

Gehre, *f.* 4. Gehren, *m.* 3. brödkant, skalk; stuf; kil.
Gehülfe, *m.* 4. hjelpare, medhjelpare, hjelp, bistånd; kamrat; embetsbroder, kollega.
Gehwerk, *n.* 1. hjulverk.
Geier. Se Geyer.
Geifer, *m.* 3. dregel; fradga; seinen — gegen jemand ausschütten, fräsa af vrede emot någon.
Geiferbart*, *m.* 1. Geifermaul*, *n.* 2. Geiferer, *m.* 3. dreglare, racklare.
Geiferig, *adj.* dreglig.
Geifern, *v. n.* h. dregla, fradgas.
Geifertuch*, *n.* 2. dregelduk.
Geige, *f.* 4. fiol.
Geigen, *v. n.* h. spela på fiol.
Geigenharz, *n.* 1. konfonium, stråkharts.
Geiger, *m.* 3. fiolist, fiolspelare.
Geil, *adj.* kåt, okysk, lösaktig, kättjefull, otuktig; fet, flottig; alltför frodig.
Geilen, *f. pl.* testicklarne.
Geilheit, *f.* 4. kättja, otukt, lösaktighet; för mycken frodighet.
Geißbart*, *m.* 1. bockskägg; johannisört; brudbröd, galteknappar.
Geißblatt*, *n.* 2. rosentry (ört), getblad.
Geißbock*, *m.* 1. bock, getbock.
Geißbohne, *f.* 4. getlort.
Geiße, *f.* 4. get.
Geißel, *m.* 3. gisslan.
Geißel, *f.* 4. gissel, piska, karbas; gissel att späka köttet, landsplåga, plågris.
Geißeln, *v. a.* piska, gifva piskslängar; gifva ris, spö, risbastu; gissla, hudflänga.
Geißelung, *f.* 4. stryk af ris el. piska, risbastu; spö, ris; gisslande, hudflängning.
Geist, *m.* 2. ande; spöke; snille, förstånd, vett, begrepp, qvickhet; lynne; spiritus, sprit; själ; einen hohen — haben, sträfva efter något högt; hafva höga tankar om sig sjelf, vara mycket storsint; Flattergeist, obeständig menniska; ein schöner —, ett qvickt snille.
Geisterlehre, *f.* 4. läran om andar.
Geisterseher, *m.* 3. andeskådare.
Geisterwelt, *f.* 4. andeverld.
Geisteskraft*, *f.* 1. själskraft; snillesstyrka, sinnesstyrka.
Geistesfähigkeit, *f.* 4. snillegåfva.
Geistesgegenwart. Se Gegenwart.
Geistig, *adj.* andlig, anderik, gudlig; förståndets, förstånds-; som innehåller mycken spiritus eller sprit, spritstark, spritaktig.
Geistigkeit, *f.* 4. andlighet, andligt väsende, andlig lefnad, gudaktighet.
Geistlich, *adj.* andlig, gudlig; ecklesiastisk, andlig, presterlig, kyrkoprest-; religions-, klosterordens-.
Geistlicher, *m.* böjes som *adj.* andlig person, prest.
Geistlichkeit, *f.* 4. andliga ståndet, kleresi, presterskap.

Geistreich, *adj.* anderik, qvick, skarpsinnig; spritaktig, spritstark.
Geistvoll. Se **Geistreich.**
Geitz, *m.* 1. girighet, snålhet, gniderí.
Geitzen, *v. n. h.* vara girig, snål.
Geitzhals*, *m.* 1. girigbuk, gnidare.
Geitzig, *adj.* girig, karg, snål.
Gejauchz, *n.* 3. glädjerop, fröjderop.
Gekakel, *n.* 3. kackel, kacklande; sliddersladder.
Gekeife, *n.* 3. trätande, skällande.
Gekläffe, *n.* 3. bjebbande, glafs; skällande; ovett.
Geklapper, *n.* 3. slammer, stoj, buller, oväsende, sorl, sus.
Geklatsche, *n.* 3. klappande med händerna; smällande; sqvaller.
Geklimper, **Geklirre**, *n.* 3. slammer, slamrande, klingande.
Geklingel, *n.* 3. klingande, ringande.
Geklopfe, *n.* 3. bultande, klappande.
Geknirsche, *n.* 3 gnisslande.
Geköpert, *adj.* kiprad.
Gekrache, *n.* 3. brak, buller, larm, uppseende.
Gekräusel, *n.* 3. krås; spetsar.
Gekreische, *n.* 3. gällande skrik.
Gekritzel, *n.* 3. kråkfötter, plotter, kludderi.
Gekröse, *n.* 3. tarmkäx, krås; halskrås.
Gekrösader, *f.* 4. tarmkäksådra.
Gekrösendrüse, *f.* 4. kröse.
Gekrumel, *n.* 3. smul.
Gekünstelt, *adj.* med konst gjord, eftergjord, genom konst, konstlad, tvungen, tillgjord.
Gelache, *n.* 3. mycket skrattande.
Gelächter, *n.* 3. skratt, löje, storskratt; åtlöje; **ein — aufschlagen** el. **erheben**, gapskratta.
Gelag, *n.* 1. slutit lag, sällskap, klubb; kalas, stor måltid, gästbud; **ins — hinein leben**, **reden**, lefva, tala obetänksamt.
Gelahrt. Se **Gelehrt.**
Gelalle, *n.* 3. stamning, lallande.
Gelähmt, *adj.* lam, borttagen, kontrakt, förlamad.
Geländer, *n.* 3. bröstvärn, gallerverk, gallerstängsel; ledstång; spaljer.
Geländersäule, *f.* 4. gallerdocka.
Gelangen, *v. n. s.* och *h.* anlända, ankomma, komma el. hinna fram; komma eller hinna till, ernå; **es gelangt an dich meine Bitte**, jag ber dig; **— lassen**, skicka; föredraga.
Gelärm. Se **Lärm.**
Gelaß*, *m.* 1. rymlighet, vidd; plats, rum, ställe; beqvämlighet, läglighet; **Gelaß haben**, bo rymligt; bo beqvämligt.
Gelassen, *adj.* tålig; lugn, stilla, rolig, tillfreds, saktmodig.
Gelassenheit, *f.* 4. lugn, stillhet, ro, kall blod, kallsinnighet; undergifvenhet, underkastande, sjelfförsakelse, nöjdt sinne, saktmod.
Gelaufe, *n.* 3. löpande, springande.
Geläufig, *adj.* otvungen, flytande, lätt.
Geläufigkeit, *f.* 4. lätthet, hastighet.

Geläut, *n.* 1. ringning; klingande; bjellror.
Gelb, *adj.* gul; das Gelbe im Ey, äggulan; gelbe Rüben, morrötter; mir ward grün und gelb vor den Augen, det svartnade för ögonen på mig.
Gelbammer, *f.* 4. gröning.
Gelbbraun, *adj.* brungul.
Gelbgießer, *m.* 3. gelbgjutare.
Gelbgrün, *adj.* gulgrön.
Gelbholz, *n.* 2. gulholts (sort träd).
Gelblich *adj.* gulaktig, ljusgul, hvitlätt.
Gelbroth, *adj.* gulröd, rödgul.
Gelbschnabel*, *m.* 3. rå yngling, våp, glop.
Gelbsucht, *f.* 4. gulsot.
Gelbsüchtig, *adj.* som har gulsot.
Gelbwurz, *f.* 4. gurkmeja.
Gelbzwiebel, *f.* 4. (bot.) våfferdagslök.
Geld, *n.* 2. penningar, mynt; nicht bey Gelde seyn, hafva brist på penningar; am Gelde strafen, ålägga penningeböter; zu Gelde machen, vända i penningar; hartes—, klingande mynt; Kleingeld, småpenningar, skiljemynt.
Geldarm, *adj.* fattig på penningar.
Geldausgabe, *f.* 4. penningeutgift.
Geldbegierde, *f.* 4. penningegirighet.
Geldbegierig, *adj.* penningegirig.
Geldbeutel, *m.* 3. Geldsack*, *m.* 1. penningepung, penningepåse.
Geldbuße. Se Geldstrafe.
Geldeinnahme, *f.* 4. penningeuppbörd.
Geldeinnehmer, *m.* 3. uppbördsman.
Geldgülte, *f.* 4. penningeränta.
Geldkasten, *m.* 3. kassakista.
Geldkatze, *f.* 4. penningekatta, lång och smal penningepåse.
Geldmangel, *m.* 3. penningebrist.
Geldsack. Se Geldbeutel.
Geldsorte, *f.* 4. penningsort.
Geldsplitternd, *adj.* kostsam.
Geldstrafe, -buße, *f.* 4. plikt, böter.
Geldwechsel, *m.* 3. vexelbank, börs, allmän kassa.
Geldwechsler, *m.* 3. bankör, banquier.
Gelecke, *n.* 3. slekande.
Gelee. Se Gallerte.
Gelegen, *adj.* belägen; beqvämlig, läglig, passande; vigtig, betydande, angelägen; daran — seyn, vara angeläget el. maktpåliggande; göra något till saken; vara af interesse el. ens intresse, m. m.; an ihm ist mir nichts —, jag bryr mig ej om honom; daran war mir sehr viel —, det var af mycken vigt för mig.
Gelegenheit, *f.* 4. tillfälle, läglighet; inträffande händelse, förefallande omständighet; lägenhet, tillfälle; utväg, lägenhet; belägenhet, läge.
Gelegenheitsgedicht, *n.* 1. occasions- el. tillfällighets-poem.
Gelegenheitsmacher. Se Kuppler.
Gelegentlich, *adj.* och *adv.* tillfällig; tillfälligtvis.
Gelehrig, *adj.* läraktig, som låter tukta sig, lydig, villig.

Gelehrigkeit, *f.* 4. läraktighet; villighet, foglighet, lydaktighet.
Gelehrsamkeit, *f.* 4. lärdom, litteratur, vitterhet, insigter.
Gelehrt, *adj.* lärd, vitter; vetenskaplig.
Gelehrtengeschichte, *f.* 4. litterär historia.
Gelehrter, *m.* böjes som *adj.* en lärd, vitter person; den Gelehrten ist gut predigen, en kännare förstår saken lätt.
Geleise, *n.* 3. djupt hjulspår; spår; skick, ordning.
Geleit, *n.* 1. ledsagande; eskort, betäckning, medfölje, konvoj; das sichere —, lejd, lejdebref; pass; das — geben, äfv. beledsaga.
Geleiten, *v. a.* ledsaga, leda; eskortera, konvojera.
Geleitsbrief, *m.* 1. lejdebref, pass, resepass.
Geleitseinnahme, *f.* 4. uppbörd för eskort el. konvoj; konvojafgift. — el. Geleitsamt*, *n.* 2. uppbördskontor för konvoj &c.
Geleitseinnehmer, *m.* 3. uppbördsman af konvoj el. eskortafgiften.
Geleitsgeld, *n.* 2. tullafgift.
Geleitsmann. Se Begleiter.
Geleitsschiff, *n.* 1. konvojskepp.
Geleitszettel, *n.* 3. tullsedel.
Gelenk, *n.* 1. led; fogning; led, ledgång, ledfogning; knut; länk (i en kedja).
Gelenk, Gelenkig, Gelenksam, *adj.* böjlig, smidig, vig; villig, eftergifvande.
Gelenkdrüse, *f.* 4. ledkörtel.
Gelenksaft. Se Gliedwasser.
Gelenksam. Se Gelenk, *adj.*
Gelenksamkeit, *f.* 4. böjlighet, smidighet, vighet; villighet, eftergifvenhet.
Gelichter, *n.* 3. band (af tjufvar o. d.); följe, like; slag.
Gelieben, *v. n.* h. täckas, behaga.
Geliebt, *adj.* älskad; kär, älskelig.
Geliebter, *m.* Geliebte, *f.* böjes som *adj.* älskare, älskarinna, fästman, fästmö, käresta, käraste.
Geliefern. Se Gerinnen.
Gelinde, *adj.* blid, mild; lindrig, stilla; mjuk, smidig; len; efterlåten; god, mild, benägen att öfverse; gelinde Saiten aufziehen, gifva efter; ein gelindes Feuer anmachen, göra upp en liten eldbrasa.
Gelindigkeit, *f.* 4. lindrighet, mildhet; lenhet; eftergifvenhet, godhet; mildhet, benägenhet att öfverse.
Gelingen, *v. n. ir.* s. (einem) lyckas, slå väl ut, slå in; hafva framgång, lycka.
Gelispel, *n.* 3. hviskande; tisslande och tasslande; läspande, skorrande; sakta susande el. sorl.
Gellen. Se Gällen.
Geloben, *v. a.* lofva; göra löfte om; das gelobte Land, det förlofvade landet.
Gelöbniß, *n.* 1. Gelobung, *f.* 4. Se Gelübde.

Gelobt, *adj.* berömd; lofvad.
Gelt? *interj.* är det icke sant?
Gelt, *adj.* gall, ofruktsam.
Gelte, *f.* 1. balja, så, bunke; ett stort kärl att aftappa vin uti, stånka.
Gelten, *v. n. ir.* h. gälla, vara värd; kosta; vara gällande, giltig; gälla, angå, komma an på; hafva afseende på, syfta på; mir gilts gleich viel, mig gör det lika mycket; — lassen, låta gälla, passera; nun gilt es dir, ordningen kommer nu till dig.
Gelübde, *n.* 3. löfte, heligt löfte.
Gelüsten, *v. n.* h. häftigt åstunda, åtrå, hafva lust el. begärelse till.
Gemach*, *n.* 2. kammare, rum; das heimliche —, afträdet.
Gemach, *adv.* och *interj.* långsamt; makligt; sakta!
Gemächlich, *adj.* beqvämlig, beqväm, lätt, behagligt, fri, maklig, långsam.
Gemächlichkeit, *f.* 4. maklighet, beqvämlighet.
Gemächt, *n.* 1. verk, arbete, tillverkning; födslolem.
Gemahl, *m.* 1. make, gemål, man.
Gemahlinn, *f.* 4. gemål, maka, hustru.
Gemahnen, *v. a.* och *n.* h. påminna, erinra; förekomma, synas; es gemahnt mich, als wennn ich läse, det förekommer mig, som jag läste.
Gemälde, *n.* 3. målning, tafla, skilderi; porträt; målning, beskrifning, afskildring.
Gemangkorn, *n.* 2. utan *pl.* blandsäd.
Gemantsch, *n.* 1. röra.
Gemäß, *n.* Se Maß.
Gemäß, *adj.* enlig, öfverensstämmande med; anständig, passande.
Gemäß, *prep.* med *Dat.* enligt, efter.
Gemäßheit, *f.* 4. enlighet, öfverensstämmelse, likställighet.
Gemäuer, *n.* 3. mur, vägg.
Gemein, *adj.* allmän, samfäld, gemensam; publik, allmän; vanlig; bruklig, allmän; allmän, vedertagen, allmänt bruklig, hvardags-, daglig, trivial, utnött; låg, dålig, gemen; gemeiner Menschenverstand, godt naturligt begrepp, förstånd, vett; der gemeine Mann, allmogen, menige man, menigheten; sich einem zu — machen, göra sig för mycket bekant el. förtrolig med någon; das gemeine Wesen, det allmänna.
Gemeinanger, *m.* 3. utjord, allmänning till betesmark.
Gemeinde, Gemeine, *f.* 4. menighet, allmoge, bylag, socken, församling; samfund af dem som äro af en lära, trosförvanter.
Gemeindegut*, *n.* 2. allmänning.
Gemeingeist, *m.* 2. medborgelighet; medborgelig samfundsande.
Gemeinheit, *f.* 1. gemensam ägande rätt, samfäldt bruk.
Gemeinhirt, *m.* 4. gemensam herde.
Gemeiniglich, *adv.* gemenligen, var

ligtvis, vanligen, allmänt, i allmänhet.

Gemeinnützig, *adj.* allmänt nyttig eller gagnelig.

Gemeinnützigkeit, *f.* 4. allmän nytta, popularitet.

Gemeinochs, *m.* 4. bytjur, stadstjur.

Gemeinplatz*, *m.* 1. allmän plats.

Gemeinsam. Se Gemein.

Gemeinschaft, *f.* 4. kommunitet, samfund; skrå, societet; gemenskap; kommunikation; omgänge, bekantskap; likhet, öfverensstämmelse; — der Güter, samrätt i bo.

Gemeinschaftlich, *adj.* allmän, samfäld, gemensam.

Gemeinschreiber, *m.* 3. Se Stadtschreiber.

Gemeinsinn, *m.* 1. medborgelighet; medborgelig samfundsande; sundt förnuft.

Gemeintrift, -weide, *f.* 4. allmän betesmark.

Gemenge, Gemengsel, *n.* 3. Gemisch, *n.* 1. blandning; röra, mölja, mischmasch.

Gemerk, *n.* 1. Se Kennzeichen.

Gemessen, *adj.* mätt, mäten; bestämt, inskränkt, noga, ackurat.

Gemetzel, *n.* 3. blodbad, blodsutgjutelse, slagtning, nederlag.

Gemisch. Se Gemenge.

Gemodelt, *adj.* figurerad, fasonerad.

Gemsbock*, *m.* 1. stenbock.

Gemse, *f.* 4. stenget.

Gemsenballen, *m.* 3. -kugel, *f.* 4. kula af hår o. d. omgifven af ett hårdnadt klibbigt ämne, som stundom finnes i magen på stengeten.

Gemsthier, Gemsziege. Se Gemse.

Gemurmel, *n.* 3. sorl, sus, sakta dån; knorr, knot, mumlande, mummel.

Gemurre, *n.* 3. knot, trätor, bannor; mumlande, mummel.

Gemüse, *n.* 3. mat af skidfrukt, grönt, grönsaker.

Gemüssigt, *adj.* nödsakad, tvungen.

Gemüth, *n.* 2. själ, sinne, sinnelag, lynne, hjerta; zu Gemüthe führen, föra till sinnes; sich etwas zu Gemüthe ziehen, lägga något på hjertat, oroa sig mycket öfver något; ihm geht nichts zu Gemüthe, honom rörer ingenting.

Gemüthsart, *f.* 4. sinnelag, lynne, karakter, temperament.

Gemüthsbeschaffenheit. Se Gemüthsart.

Gemüthsbesserung, *f.* 4. sinnesbättring.

Gemüthsbewegung, *f.* 4. häftig rörelse el. känsla, sinnesrörelse.

Gemüthsgabe, *f.* 4. natursgåfva.

Gemüthskraft*, *f.* 1. själskraft.

Gemüthskrankheit, *f.* 4. svårmodighet.

Gemüthsneigung, *f.* 4. sinnesböjelse.

Gemüthsregung, *f.* 4. sinnesrörelse.

Gemüthsruhe, *f.* 4. sinnesro, sinneslugn.

Gemüthsverfassung, *f.* 4. sinnesförfattning, sinnesställning, sinnelag, lynne.

Gemüthszustand*, *m.* 1. sinnets tillstånd el. beskaffenhet.

Gen, *prep.* — **Himmel**, emot himmelen.

Genage, *n.* 3. gnagande.

Genannt, *adj.* kallad, benämnd; med tillnamn af.

Genasche, *n.* 3. Se **Leckerhaftigkeit**.

Genäschig, *adj.* begärlig på sötsaker.

Genau, *adj.* snäf, trång, knapp, hård, utspänd; noga, noggran, grannlaga, sträng, punktlig, precis, bestämd; hushållsaktig, sparsam; ordentlig, riktig; **genaue Freundschaft**, intim vänskap; **mit genauer Noth**, med möda, knappast; **man muß nicht jedes Wort so genau nehmen**, man bör ej så noga granska hvart ord, ej vara så nogräknad.

Genauigkeit, *f.* 4. noghet, noggrannhet; riktighet; punktlighet; sparsamhet.

Genehmhaltung, **Genehmigung**, *f.* 4. bifall, samtycke, gillande.

Genehm halten, *v. a. ir.* **Genehmigen**, *v. a.* väl upptaga, tillåta, bifalla, villfara, gilla, godkänna, antaga, samtycka.

Geneigt, *adj.* böjd el. fallen för, begifven på, hågad; sinnad; bevågen, tillgifven, gynnande, benägen, gunstig.

Geneigtheit, *f.* 4. böjelse, fallenhet, begifvenhet, håg; bevågenhet, benägenhet, tillgifvenhet, gynnande, gunst.

General, *m.* 1. general.

Generaladjutant, *m.* 4. generaladjutant.

Generalbaß, *m.* 1. generalbas.

Generalfeldmarschall*, *m.* 1. generalfältmarskalk.

Generalfeldwachtmeister, *m.* 3. generalmajor.

Generalität, *f.* 4. generalitet, högste befälhafvarne vid armeen.

Generalstaaten, *pl.* generalstaterna (i Nederland).

Generalstab, *m.* 1. generalstab.

Generalsuperintendent, *m.* 4. generalsuperintendent.

Generalsuperintendentur, *f.* 4. en generalsuperintendents ämbete; dess boning.

Generalswürde, *f.* 4. generals-embete.

Generalwachtmeister, *m.* 3. generalmajor.

Generalwagenmeister, *m.* 3. trossuppsyningsman.

Genesen, *v. n. ir.* s. blifva frisk; komma sig före igen, återfå helsan; tillfriskna; falla i barnsäng, blifva förlöst.

Genesung, *f.* 4. tillfrisknande, bättring.

Genette, **Genotte**, *f.* 4. desmanskatt.

Genick, *n.* 1. nacke, nackben; **sich das — abstoßen**, bryta nackbenet af sig.

Genickfang*, *m.* 1. härsvängarhugg.

Genickfänger, *m.* 3. härsvängare, jagtspjut.

Genie, *n.* 6. äfv. *pl.* **s.** snille.

Genieflug*, *m.* 1. snillets flygt el. stigande.

Geniekraft*, *f.* 1. snillets styrka.

Genieß. Se **Nutzen**; **Umgang**.

Genießbar, *adj.* som kan njutas; ätlig.
Genießbrauch*, *m.* 1. nyttjande rätt.
Genießen, *v. a. ir.* njuta, nyttja; profitera, vinna, förtjena; få, undfå; smaka, smaka på; äta, dricka, förtära.
Genießlich, *adj.* som kan njutas; ätlig; egennyttig.
Genießung, *f.* 4. njutande; ätande.
Geniste, *f.* 4. pingstblomma; *genista.*
Genöpft, *adj.* nockad.
Genoß, *m.* 4. kamrat, deltagare, embetsbroder, kollega.
Genossenschaft, *f.* 4. kamratskap, delaktighet, sällskap, samfund.
Genoßinn, *f.* 4. deltagerska, sällskapssyster, leksyster; följeslagarinna.
Genster. Se **Geniste.**
Genug, *adv.* nog, tillräckligt, tillfyllest, nogsamt.
Genüge, *f.* utan *pl.* nog, så mycket som behöfs, tillräckligen, tillfyllest, nogsamt; eine — leisten, göra tillfyllest, tillfredsställa; uppfylla; zur —, tillfyllest; daraus kann man zur — abnehmen, deraf kan man med säkerhet sluta.
Genügen, *v. impers.* h. förslå, räcka till, vara nog, göra tillfyllest, vara tillräcklig; sich — lassen, vara nöjd el. nöja sig med.
Genüglich, *adj.* tillräcklig; angenäm.
Genugsam, *adj.* tillräcklig, tillfyllestgörande.
Genügsam, *adj.* tarflig, förnöjsam.
Genügsamkeit, *f.* 4. tarflighet, sparsamhet, förnöjelse, tillfredsställelse.
Genugthuend, *adj.* tillfyllestgörande.
Genugthuung, *f.* 4. tillfyllestgörelse, tillfredsställelse, förnöjelse; upprättelse.
Genuß*, *m.* 1. njutning; besittning, nyttjande; fördel, gagn, vinst.
Geograph rc. Se **Erdbeschreiber** rc.
Geometer, *m.* 3. geometer; landtmätare, ingenör.
Geometrie, *f.* 4. landtmätarekonst.
Geometrisch, *adj.* geometrisk.
Georgenkraut*, *n.* 2. venderot.
Gepäck, *n.* 1. tross, ressaker.
Geplapper, **Geplauder**, *n.* 3. prat, sladder, pladder, sqvaller.
Geplärr, *n.* 1. skrål, skrikande.
Geplatze, *n.* 3. dån, brak.
Gepolter, *n.* 3. stoj, buller, oväsende, slammer, brak, larm.
Gepräge, *n.* 3. prägel, aftryck; märke efter något; stämpel, till aftryck.
Geprahle, *n.* 3. skryt.
Gepränge, *n.* 3. pomp, ståt, prakt, prål.
Geprassel, *n.* 3. brak, buller, larm; gnistrande, sprakande, fräsande, sprättande.
Gequake, *n.* 3. grodornas läte.
Gequäke, *n.* 3. barns gråt.
Gerade, *f.* 4. en hustrus egendom utom hemgiften.
Gerade, *adj.* rät, rak; rät, som går i rät linie el. rätt fram; omedelbar, direkt; jemn; slät; jemn

(motsatsen af udda). —, *adv.* rätt fram, riktigt, utan omsvep, ärligt, redligt; rätt, rakt, rätt upp, rätt fram; omedelbar, direkte, genast; riktigt, noga, lagom, just; — heraus, rent ut; fünf — seyn lassen, ej räkna så noga, ej nagelfara allt; — als wenn, liksom; — gegenüber, gent emot; der geradeste Weg, genaste vägen; nach —, efterhand, småningom, med tiden; allezeit den geraden Weg gehen, gå alltid rätta vägen; ej bruka några omsvep el. konster; immer seinen geraden Weg fortgehen, gå alltid sin jemna gång; er ist sehr gerade zu, han är alltid rätt fram, utan krus och komplimenter; — ins Gesicht, midt i ansigtet; — weg, okonstladt.

Geradheit, *f.* 4. räthet, rakhet, jemnhet; rätträdighet, redlighet.

Geradlinig, *adj.* rätlinig.

Gerassel, *n.* 3. brak, buller, dån, larm; rullning, kullrande.

Geräth, *n.* 1. Geräthschaft, *f.* 4. möbel, lösöre, husgeråd, saker, kläder, tross, ressaker; redskap, verktyg; bodkärl.

Gerathen, *v. n. ir.* s. lyckas, hafva framgång, lycka, aflöpa efter önskan; råka, komma i el. på, falla på; möta, träffa, råka, råka på, råka för; an einander —, råka i slagsmål; über jemanden —, anfalla någon; die Kinder sind ihm gut —, barnen hafva svarat emot hans förväntan; ins Stecken —, afstadna, blifva ogjordt; wohl gerathene Kinder, välartade barn.

Gerathen, *adj.* och *adv.* rådlig, fördelaktig; für ihn wäre es am gerathesten, för honom vore det rådligast; damit wäre ihm nicht viel —, dermed vore han ej mycket hulpen.

Gerathewohl, *n. indekl.* vågspel, slumplycka, måfå, händelse; aufs —, på måfå, i all händelse, hända hvad som hända kan.

Geräthschaft. Se Geräth.

Geraum, Geräumig, Geräumlich, *adj.* rymlig, rumrik, vid, vidsträckt; eine geraume Zeit, länge.

Geräumigkeit, *f.* 4. rymlighet, rumrikhet, vidd.

Geräusch, *n.* 1. sorl, buller, sus, stoj, brak, larm; inmäte af hjerta, lefver och lungor.

Geräusper, *n.* 3. racklande, hostande.

Gerben etc. Se Gärben etc.

Gerecht, *adj.* rättmätig, billig, rättvis, rättrådig, rättfärdig.

Gerecht, *adj.* som passar väl, lagom; äkta; in allen Sätteln — seyn, vara fallen till allt, veta att skicka sig i allting; ein schulgerechtes Pferd, en häst som är tillriden uti ridskolan; faustgerecht, armväldig.

Gerechtigkeit, *f.* 4. rättvisa, rättrådighet, rättfärdighet; fri- och rättighet, rätt; domstol; der — freyen Lauf lassen, låta rätt hafva sin gång.

Gerechtigkeitsliebe, *f.* 4. kärlek till rättvisan.

Gerechtsame, *f.* 4. rätt, rättighet; företrädesrätt, förmån.

Gerede, *n.* 3. allmänt rykte; allmänt tal, omdöme: ins — der Leute kommen, råka i folks tal, komma i folks mun, bli ett talämne.

Gereichen, *v. n.* h. lända, tjena till.

Gereiße, *n.* 3. ifver, bemödande, slitande, ref.

Gerenne, *n.* 3. springande, fikande, rännande efter något.

Gereuen, *v. impers.* h. ångra.

Gericht, *n.* 1. rätt, domstol; ting, lagskipning, ransakning; domsaga, lagsaga; tribunal, domsäte, yttersta domen; afrättsplats; das jüngste —, yttersta domen; Gottes gerechte Gerichte werden dich treffen, Guds rättvisa domar skola drabba dig.

Gericht, *n.* 1. rätt, mat, spis; anrättning.

Gerichtbarkeit, *f.* 4. dom, el. lagsaga, jurisdiktion, domsrättighet, välde.

Gerichtlich, *adj.* laglig, laga, i laga ordning, genom domares åtgärd, laggil, juridisk; einen — belangen, lagsöka, lagföra en, stämma en för rätten; ein gerichtlicher Bescheid, utslag ifrån domstolen; — bestätigen, lagfästa.

Gerichtsacten, *pl.* rättegångshandlingar.

Gerichtsbank*, *f.* 1. domstol, domsäte.

Gerichtsbarkeit. Se Gerichtbarkeit.

Gerichtsbote, *m.* 4. **Gerichtsdiener**, *m.* 3. -frohn*, *m.* 1. exekutions-betjent, slotskansli-betjent, politi-betjent, stadstjenare.

Gerichtsferien, *pl.* -ferier, då rätterne ej sitta.

Gerichtsfrohn. Se Gerichtsbote &c.

Gerichtsgebühren, *f. pl.* rättegångskostnader.

Gerichtshalter, *m.* 3. domare, domhafvare, domhafvande; lagskipare; justitiarie.

Gerichtshandel*, *m.* 3. rättegångssak.

Gerichtsherr, *m.* 4. domhafvande, justitiarie.

Gerichtshof*, *m.* 1. tribunal, domsäte, domstol, rätt.

Gerichtsknecht. Se Gerichtsbote &c.

Gerichtskosten, *pl.* rättegångskostnader.

Gerichtsobrigkeit. Se Gerichtsherr.

Gerichtsordnung, *f.* 4. rättegångssätt, processväg el. processordning.

Gerichtsperson, *f.* 4. magistratsperson, ledamot i en rätt.

Gerichtsplatz*, *m.* 1. tingsställe; afrättsplats.

Gerichtssache, *f.* 4. rättegångssak, tingssak.

Gerichtsschöppe, *m.* 4. bisittare, ledamot i en rätt.

Gerichtsschreiber, *m.* 3. sekreterare, notarie, aktuarie vid en domstol.

Gerichtsschulz, *m.* 4. -schuldheiß, *m.* 1. bydomare; domhafvande.

Gerichtssprengel, *m.* 3. dom- el. lagsaga.

Gerichtsstätte, *f.* 4. (å långt) afrättsplats.

Gerichtsstube, *f.* 4. rättegångsrum, tingsstuga.
Gerichtsstuhl*, *m.* 1. domstol; domaresäte; domsaga.
Gerichtsstyl, *m.* 1. lagstyl, rättegångsstyl, kanslistyl.
Gerichtstag, *m.* 1. rättegångsdag, dag då rätten sitter.
Gerichtsunterthan, *m.* 6. som lyder under någons domsaga.
Gerichtsverwalter. Se Gerichtshalter.
Gerichtsverwaltung, *f.* 4. lagskipning.
Gerichtsverweser. Se Gerichtshalter.
Gerichtsvogt. Se Gerichtshalter.
Gerichtsvogtey, *f.* 4. Se Gerichtbarkeit.
Gerichtszwang, *m.* 1. lagsaga, domsaga, domsrättighet; välde; tvång.
Gerichtszwängig, *adj.* lydande under en dom- el. lagsaga.
Geringe, *adj.* ringa, medelmåttig, måttlig, slät, obetydlig; låg, lindrig; gemen, nedrig, ringa, föraktlig; liten; tunn; klen; gering schätzen, ringa akta, — värdera; das ist etwas geringes, det är en ringa sak; det kan lätt ske; geringe Leute, smått folk; die geringen Leute, gemena folket; er bildet sich nichts geringes ein, han har stora tankar om sig.
Geringfügig, *adj.* oduglig, onyttig, lumpen, obetydlig.
Geringfügigkeit, *f.* 4. obetydlighet.
Geringhaltig, *adj.* ringhaltig, af ringa halt.
Geringschätzig, *adj.* ringa, föraktlig, låg, nedrig, spotsk.
Geringschätzigkeit, *f.* 4. ringhet; förakt, spotskt förakt.
Geringschätzung, *f.* 4. spotskt förakt.
Gerinne, *n.* 3. ränna, qvarnränna.
Gerinnen, *v. n. ir.* s. ysta sig, löpna, lefras, skära sig; tjockna, stocka sig; stelna, löpa ihop.
Gerippe, *n.* 3. benrangel; skeppsskråf.
Gerippt, *adj.* refflad.
Germ. Se Hefen.
Gern, *adv.* gerna; väl; med flit, uppsåtligen.
Gerngroß, *m. indekl.* en som gerna vill vara stor.
Geröhr, Geröhrig, *n.* 1. rör, vass, rörstånd.
Gersch, *n.* (en ört) kirs, kirskål.
Gerste, *f.* 4. korn, bjugg; die zweyzeilige —, tvåradigt korn, gumrikskorn; Frühgerste, bråkorn.
Gersten, *adj.* af korn, korn . . .
Gerstengraupen, *f. pl.* helgryn.
Gerstengrütze, *f.* 4. korngryn; korngrynsgröt.
Gerstenkorn*, *n.* 2. bjuggkorn; (i ögat) vagel.
Gerstenschrot, *n.* 1. korngröpe.
Gerstentrank*, *m.* 1. kornvatten, ett slags vandelmjölk.
Gerstenzucker*, *m.* 3. kornsocker.
Gerte, *f.* 4. spö, smal käpp el. staf; vidspö.
Gertenkraut*, *n.* 2. *ferula.*
Gertwurz, *f.* 4. åbrodd.
Geruch*, *m.* 1. lukt; dunst, retande lukt; väderkorn.
Geruchlos, *adj.* utan lukt.

Gerücht, *n.* 1. rykte; namn, anseende; ein — ist erschollen, det har utgått ett rykte; ein gutes — haben, hafva ett godt rykte om sig, jemand in ein böses — bringen, befläcka ens goda namn och rykte.
Gerufe, *n.* 3. ropande.
Geruhen, *v. n.* h. vara så nådig, täckas, värdigas.
Geruhig, *adj.* rolig; stilla, nöjd.
Geruhsam. Se Geruhig.
Gerülle, *n.* 3. skräp, bråte; filspån.
Gerumpel, *n.* 3. bullrande, skakande.
Gerümpel, *n.* 3. gammalt skräp, bråte.
Gerümpelkammer, *f.* 4. skräprum.
Gerüst, *n.* 1. ställning, ställningsverk; schavott.
Gesage. Se Gerede; Gerücht.
Gesäge, *n.* 3. sågande, sågning.
Gesäme, *n.* 3. allehanda slags frö.
Gesammt, *adj.* och *adv.* hel, all, samfäld, samtlige, gemensam, samt och synnerligen.
Gesammtgut*, *n.* 2. samfälldt gods.
Gesammtschaft, *f.* 4. samfund.
Gesammtstimme, *f.* 4. gemensam röst.
Gesandte, *m.* 4. ambassadör; sändebud.
Gesandte, Gesandtinn, *f.* 4. en ambassadörs, ett sändebuds fru.
Gesandtschaft, *f.* 4. ambassad; legation, nunciatur; sändebud.
Gesandtschaftssecretär, *m.* 1. legationssekreter.
Gesang*, *m.* 1. sång; visa; sång, låfsång; fågelsång; psalm el. salm.
Gesangbuch*, *n.* 2. salmbok.
Gesangdrossel, *f.* 4. sjungtrast.
Gesangvogel*, *m.* 3. sjungfågel.
Gesangweise, *f.* 4. ton, melodi.
Gesangweise, *adv.* sångvis.
Gesäß, *n.* 1. bakände, stuss, sätet.
Gesäßbein, *n.* 1. isben.
Gesäßfistel, *f.* 4. fistel i sätet.
Gesaufe, *n.* 3. supande.
Gesäusel, *n.* 3. surr; sorl, sus.
Geschäft, *n.* 1. göromål, förrättning, syssla, sak, angelägenhet; handel, affär; seinen Geschäften nachgehen, sie abwarten, sköta sina göromål.
Geschäftig, *adj.* verksam, driftig, arbetsam, angelägen, mån, beställsam.
Geschäftigkeit, *f.* 4. verksamhet, flit, drift, ifver, bemödande, beställsamhet.
Geschäftsform, *f.* 4. ärendernes gång.
Geschäftsmann*, *m.* 2. kommissionär.
Geschäftsträger, *m.* 3. agent, fullmäktig, chargé d'affaires.
Gescheckt, *adj.* brokig, fläckig, spräcklig, tigrerad.
Geschehen, *v. n.* f. *ir.* ske, hända, tilldraga sig, tillstöta, vederfaras.
Gescheidt, *adj.* klok, förnuftig, förståndig.
Geschenk, *n.* 1. skänk, gåfva.
Gescheut. Se Gescheidt.
Geschichtbuch*, *n.* 2. historiebok, tidbok.
Geschichte, *f.* 4. historie; berättelse; händelse, äfventyr, öde.

Geschichtenträger, *m.* 3. örontasslare.
Geschichtkunde, *f.* 4. kännedom af historien.
Geschichtkundiger, *m.* 3. kännare af historien.
Geschichtmaler, *m.* 3. historiemålare.
Geschichtschreiber, *m.* 3. historieskrifvare, häfdetecknare.
Geschichtwissenschaft. Se **Geschichtkunde**.
Geschick, *n.* 1, skicklighet; lämplighet, tillbörlighet, proportion, öfverensstämmelse; öde, försyn, skickelse.
Geschicklich. Se **Geschickt**.
Geschicklichkeit, *f.* 4. skicklighet, färdighet.
Geschickt, *adj.* skicklig, kunnig, snäll; skicklig, färdig, händig, behändig, passande, tjenlig; beqväm, duglig; disponerad; färdig, tillreds, beredd.
Geschirr, *n.* 1. kärl; bordkärl; seldon.
Geschirrkammer, *f.* 4. ridtygs-förråd.
Geschirrmeister, *m.* 3. vagnmästare.
Geschlachte, *n.* 3. slagtande.
Geschlank, *adj.* spenslig, smal, smärt.
Geschlankheit, **Geschlankigkeit**, *f.* 4. spenslighet, smalhet, smärthet.
Geschlecht, *n.* 2. slägte, slag, art, kön, ätt, slägt, stam, afkomma; familj, slägt, anhörige.
Geschlechtsalter, *n.* 3. **-folge**, *f.* 4. slägtled.
Geschlechtsgut*, *n.* 2. familjegods.
Geschlechtsname, *m.* 5. familienamn.
Geschlechtsregister, *n.* 3. slägtregister, genealogi.
Geschlechtstrieb, *m.* 1. begär, drift el. böjelse att fortplanta sitt slägte.
Geschlechtswappen, *n.* 3. familjevapen.
Geschlechtswort*, *n.* 2. artickel.
Geschlechtszeichen, *n.* 3. födslolemmar.
Geschlepp, *n.* 1. betjening, medfölje, svit, tross, tyg; ständigt släpande.
Geschlinge, **Geschlinke**, *n.* 3. inmäte af hjerta, lefver och lungor.
Geschmack, *m.* 1. smak.
Geschmacklos, *adj.* osmaklig, smaklös; utan lifligbet och behag, platt.
Geschmacklosigkeit, *f.* 4. smaklöshet, osmaklighet; platthet, äcklighet.
Geschmackvoll, *adj.* smakfull, smaklig, aptitlig; behaglig, angenäm.
Geschmause, *n.* 3. kalasande.
Geschmeide, *n.* 3. klenod, smycke, juvel, nipp; bojor, fjettrar.
Geschmeidekästchen. Se **Schmuckkästchen**.
Geschmeidig, *adj.* smidig, mjuk, vigböjlig.
Geschmeidigkeit, *f.* 4. smidighet, böjlighet, vighet.
Geschmeiß, *n.* 1. smuts (af flugor o. d.); ohyra, insekter; slödder, pack.
Geschmiere, *n.* 3. smörjande, gnidning; sudderi; usel målning el. skrifning; klotter, plottrande, kludderi, kråkfötter.
Geschmück. Se **Schmuck**.
Geschnarre, *n.* 3. skorrande.
Geschnatter, *n.* 3. snattrande; pladdrande, sliddersladder.

Geschnurre, *n.* 3. surrande, snorrande.
Geschöpf, *n.* 1. kreatur, skapadt ting, varelse.
Geschoß*, *m.* 1. skatt, utskyld, gärd.
Geschoß*, *n.* 1. skjutgevär; pil, kastspjut; våning.
Geschrey, *n.* 1. skrik, rop, tjut; skrik, trätor och oväsende, käbbel; skräl, stoj; sorl, buller, sus; — von etwas machen, göra mycket väsende af en sak; es geht ein —, det går ett rykte; ein — ausbringen, utsprida ett rykte; ins — kommen, blifva förtalt; ins — bringen, förtala.
Geschütz, *n.* 1. artilleri, kanoner, stycken.
Geschützkunst, *f.* 1. artillerivetenskap.
Geschwader, *n.* 3. sqvadron; eskader.
Geschwären. Se Schwären.
Geschwätz, *n.* 1. ordprångel, ordkram, sliddersladder, prat, sladder, sqvaller, pladder.
Geschwätzig, *adj.* pratsam, pratsjuk, mångordig.
Geschwätzigkeit, *f.* 4. mångordighet, pratsamhet.
Geschweigen, *v. n.* förbigå med stillatigande; att förtiga att; Geschweige denn (daß), mycket mindre, långt ifrån att.
Geschwelge, *n.* 3. frässande, rustande.
Geschwellen. Se Schwellen.
Geschwey. Se Schwager.
Geschwind, *adj.* fort, hastig, snar, skyndsam, snabb, flink.
Geschwindigkeit, *f.* 4. hastighet; snarhet, skyndsamhet, snabbhet, flinkhet.
Geschwindschreiber, *n.* 3. fortskrifvare.
Geschwister, *n.* 3. syskon.
Geschwisterkind, *n.* 2. syskonbarn, kusin; Andergeschwisterkind, syssling.
Geschworner, *m.* böjes som *adj.* edsvuren person.
Geschwül. Se Schwül.
Geschwulst*, *f.* 1. svullnad; svulst.
Geschwulstkraut*, *n.* 2. stenört.
Geschwür, *n.* 1. böld, varsår, rötsår.
Gesechst, *adj.* som består af sex delar.
Gesell, *m.* 4. gesäll; sällskapsbroder, stallbroder; sälle.
Gesellen, *v. a.* förfoga sig till, förena sig med, taga med i sällskap, till biträde, till hjelp; Gleich und Gleich gesellt sich gern, kaka söker maka.
Gesellig, *adj.* sällskapslik, omgängsam; das gesellige Leben, sällskapslefnaden.
Geselligkeit, *f.* 4. sällskapslikhet, omgängsamhet.
Gesellschaft, *f.* 4. samfund, samhälle, sällskap; kompani, bolag, handelssällskap; sammankomst, assemblee; närvaro; in der — solcher Männer sagte er es, han sade det i sådana mäns närvaro; die

menschliche —, samhället; eheliche —, ägtenskap.
Gesellschafter, *m.* 3. sällskapskarl; sällskapsman, medlem af ett sällskap; följeslagare.
Gesellschafterinn, *f.* 4. sällskapssyster; leksyster; följeslagarinna.
Gesellschaftlich, *adj.* sällskapslik, omgängsam; samhälls-, samfunds-.
Gesellschaftlichkeit, *f.* 4. sällskapslikhet, omgängsamhet.
Gesellschaftsfräulein, *n.* 3. sällskapsfröken.
Gesellschaftsliebend, *adj.* sällskapskär.
Gesellschaftsrechnung, *f.* 4. bolagsräkning.
Gesellschaftstrieb, *m.* 1. sällskapsböjelse.
Gesenk, *n.* 1. sättgren; sänke (hos fiskarne).
Gesetz, *n.* 1. lag, stadga, förordning, regel; artickel el. strof i ett poem; einem das — predigen, tilltala, banna upp en; Übertretung des Gesetzes, lagbrott.
Gesetzbuch*, *n.* 2. lagbok, lagsamling.
Gesetzgebend, *adj.* lagstiftande.
Gesetzgeber, *m.* 3. lagstiftare.
Gesetzgebung, *f.* 4. lagstiftning.
Gesetzlich, *adj.* laglig, laglikmätig.
Gesetzlichkeit, *f.* 4. laglighet.
Gesetzlos, *adj.* laglös, utan lag.
Gesetzlosigkeit, *f.* 4. laglöshet.
Gesetzmäßig, *adj.* laglig, laglikmätig, laggiltig, tillåtlig.
Gesetzmäßigkeit, *f.* 4. laglighet, laglikmätighet, laggiltighet.
Gesetzpflege, *f.* 4. lagskipning.
Gesetzstürmer, *m.* 3. lagförnekare.
Gesetzt, *adj.* satt, ställd; stadig, jemn, ordentlig; bestämd; viss; satt (i tryckerier); komponerad; grof eller låg (ton). —, *adv.* tagom för gifvet eller afgjordt, i händelse el. om så är att.
Gesetzwidrig, *adj.* lagstridig, olaglig.
Geseufze, *n.* 3. ständigt suckande.
Gesichert, *adj.* säker, tryggad, under skygd af el. för.
Gesicht, *n.* 2. ansigte, anlete; syn; åsyn; ögnasigte; uppsyn, min; figur, bild; syn, uppenbarelse; vors — kommen, komma för ögonen; aus dem — gehen, gå ifrån ens ögon; von — kennen, känna till utseende; finsteres — fur min, mörk uppsyn; die Freude sah ihm aus dem —, glädjen lyste ur hans ögon; in dem Hause gibts wunderliche Gesichter, i det huset äro underliga menniskor.
Gesichtsbildung, *f.* 4. anletsdrag, fysionomi, tycke.
Gesichtsfarbe, *f.* 4. hy, anletsfärg.
Gesichtsfehler, *m.* 3. fel på synen.
Gesichtskreis, *m.* 1. synkrets, horizont.
Gesichtskunde, *f.* 4. konsten att döma af anletsdrag.
Gesichtslinie. Se Gesichtzug.
Gesichtsnerve, *f.* 4. synnerf.
Gesichtspunkt, *m.* 1. synpunkt.
Gesichtszug*, *m.* 1. lineament, anletsdrag.

Gesiebent, *adj.* som består af sju; die gesiebente Zahl, sjutalet.
Gesims. *n.* 3. Sims.
Gesinde, *n.* 3. tjenstfolk, domestiker.
Gesindel, *n.* 3. pack, slödder.
Gesindelohn, *m.* 1. tjenstfolkslön.
Gesindestube, *f.* 4. tjenstehjonsstuga.
Gesinge, *n.* 3. sjungande.
Gesinnen. Se Verlangen.
Gesinnet, *adj.* sinnad.
Gesinnung, *f.* 4. uppsåt, afsigt; tänkesätt; sinnesförfattning.
Gesippt. Se Verwandt.
Gesittet, *adj.* hyfsad, civiliserad.
Gesöff, *n.* 1. supande, fylleri.
Gesonnen, *adj.* sinnad; som har beslutit, föresatt sig, ämnar att.
Gesottnes, *n.* böjes som *adj.* kokt kött.
Gespann*, *n.* 1. spann, förspann.
Gesparre. Se Sparrwerk.
Gespenst, *n.* 2. spöke, inbillningssyn.
Gespenstergeschichte, *f.* 4. spökhistorie.
Gespenstthier, *n.* 1. pysling.
Gesperre, *n.* 3. motspjernande; (på böcker) beslag, krampa, spänne.
Gespeye, *n.* 3. spottande; spyning.
Gespiele, *m.* Gespielinn, *f.* 4. lekkamrat, leksyster.
Gespiele, *n.* 3. lekande, lek.
Gespinnst, *n.* 1. spånad, spinning.
Gespött, *n.* 1. spe, bespottelse, åtlöje, begabberi.
Gespräch, *n.* 1. samtal, konversation, dialog.
Gesprächig, *adj.* talför; vänlig, fryntlig; pratsam, pratsjuk.
Gesprächigkeit, *f.* 4. vänlighet, fryntlighet; pratsamhet.
Gesprächweise, *adv.* samtalsvis.
Gesprenkelt, *adj.* fläckig, prickig, isprängd.
Gesprütze, *n.* 3. sprutande, påstänkande.
Gespüle, *n.* 3. sköljande.
Gestade, *n.* 3. strand, åbrädd; kust.
Gestalt, *f.* 4. figur, skapnad, form; utseende, kroppsställning; art, slag, beskaffenhet; skepnad; alle Gestalten annehmen, skapa om sig på allt sätt; das heil. Abendmahl unter beyderley — nehmen, njuta bröd och vin i nattvarden; gleicher —, på samma sätt och vis, sammalunda; solcher —, der gestalt, således, i så måtto; welcher —, huruledes, i hvad måtto.
Gestaltet, *adj.* formerad, bildad, skapad.
Gestaltung, *f.* 4. formerande, bildande, skapande.
Geständig, *adj.* — seyn, tillstå, bekänna, erkänna.
Geständniß, *n.* 1. tillstående, bekännelse.
Gestank*, *m.* 1. stank; elaka dunster, elak lukt.
Gestatten, *v. a.* (einem etwas) tillstädja, tillåta, medgifva, bevilja.
Gestattung, *f.* 4. tillåtelse, tillstädjelse.

Geståube, *n.* 3. dammande.
Geståude, *n.* 3. småskog, buskar, snar.
Gesteck. Se Besteck.
Gestehen, *v. a. ir.* tillstå, bekänna; medgifva. —, *v. n. ir.* Se Gerinnen.
Gestein, *n.* 1. gråberg, fältstensart, malmberg.
Gestell, *n.* 1. ställning; piedestal, bildfot; fot; hylla.
Gestellen, *v. a.* ställa; sich —, visa sig; låtsa.
Gestellmacher, *m.* 3. vagnmakare.
Gestern, *adv.* i går; — Abend el. Abends, i går aftons; vorgestern, ehegestern, i förrgår.
Gestichel, *n.* 3. stickord; stickande.
Gestiefelt, *adj.* stöflad, försedd med stöflar.
Gestift, *n.* 1. stiftning.
Gestirn, *n.* 1. stjerna, konstellation, stjernbild; öde.
Gestirnt, *adj.* stjernbeströdd; stjernklar.
Gestöber, *n.* 3. stoft, damb; yrsnö, yrväder.
Gestolper, *n.* 3. snafvande, stapplande.
Gestotter, *n.* 3. stammande.
Gesträuch, *n.* 1. Geståude, *n.* 3. snar, småskog, buskar.
Gestreift, *adj.* strimig, randig.
Gestreng, *adj.* sträng, skarp, allvarsam; (titel) stor, mäktig.
Gestrig, *adj.* gårdags-; der gestrige Tag, gårdagen; gestrigen Tages, am gestrigen Tage, i går.
Gestricke, *n.* 3. stickande; stickadt arbete.
Gestübbe, *n.* 3. stybbe, kolstybbe.
Gestühle, *n.* 3. stolar och bänkar; ställning.
Gestüte, *n.* 3. Se Stuterey.
Gesuch, (u långt) *n.* 1. begäran, ansökning.
Gesumme, Gesumse, *n.* 3. brummande, surr, susande, susning.
Gesund, *adj.* sund, frisk; helsosam.
Gesundbad*, *n.* 2. helsobad.
Gesundbrunnen, *m.* 3. helsobrunn.
Gesunden, *v. n.* s. tillfriskna, bli frisk.
Gesundheit, *f.* 4. helsa, sundhet; helsosamhet; skål.
Gesundheitscollegium, *n.* sundhetskollegium.
Gesundheitstrunk, *m.* 1. skål.
Getäfel, *n.* 3. Se Täfelwerk.
Getigert, *adj.* tigrerad.
Getöne, *n.* 3. ljud; läte, klang, genljud.
Getose, *n.* 3. dån, buller, stoj, sorl, gny, oljud.
Getrampel, *n.* 3. trampande.
Getränk, *n.* 1. dryck.
sich Getrauen, *v. r.* tilltro sig, påstå el. inbilla sig att kunna; våga, töras, drista sig; säkert hoppas.
Getreide, *n.* 3. säd, spannemål.
Getreideart, *f.* 4. sädesslag.

Getreidebau, *m.* 1. sädesskötsel, åkerbruk.
Getreideboden*, *m.* 3. sädesvind; sädesjord.
Getreidefeld, *n.* 2. åkerfält.
Getreidehändler, *m.* 3. spanmålshandlare.
Getreidemangel, *m.* 3. sädesbrist.
Getreidepreis, *m.* 1. spanmålspris.
Getreidesperre, *f.* 4. förbud emot spanmålsutförseln.
Getreidezehent, *m.* 1. spanmålstionde.
Getreu, *adj.* trogen, trofast; trogen, ärlig, redlig.
Getreulich, *adj.* och *adv.* troget, trofast, redligen, ärligt.
Getriebe, *n.* 3. drifverk, dref, drefhjul.
Getrost, *adj.* modig, oförskräckt; säker, trygg.
sich Getrösten, *v. r. Genit.* hoppas, förtrösta på, förlita sig på.
Getümmel, *n.* 3. tumult, buller, oväsende, larm, stoj.
Getüpfelt, *adj.* punkterad, prickad; prickig, fläckig.
Geübt, *adj.* öfvad, erfaren, kunnig, hemma el. bevandrad i, förfaren, väl inöfvad, skicklig.
Gevatter, *m.* 6. fadder, medfadder, mansfadder; — **stehen**, stå fadder; stå i pant, vara pantsatt.
Gevatterinn, *f.* 4. qvinnofadder, gumor, medfadder.
Gevatterbrief, *m.* 1. fadderbref.
Gevatterschaft, *f.* 4. fadderskap.
Geviert, *adj.* fyrfaldig, fyrdeld.
Gevierte, *n.* 3. qvadrat, fyrkant.
Gevögel, *n.* 3. fjäderfä, fåglar.
Gevollmächtigter. Se **Bevollmächtigter.**
Gewächs, *n.* 1. växt; utväxt, växt; **Wein von eigenem** —, vin af egen plantering; **Wein vom besten** —, vin af bästa slaget.
Gewachsen, *adj.* växt, vuxen.
Gewächshaus*, *n.* 2. drifhus; orangeri.
Gewächsreich. Se **Pflanzenreich.**
Gewahr, *adv.* — **werden**, blifva varse, märka.
Gewähr, **Gewährleistung**, **Gewährschaft**, *f.* 4. borgen, garanti, kaution, säkerhet; besittning, ägande.
Gewähren, *v. a.* garantera, gå i borgen för; medgifva, bevilja, bifalla ens begäran; lofva; förskaffa, gifva, lända till.
Gewährmann*, *m.* 2. löftesman.
Gewahrsam, *m.* 1. förvar, värd, säkert ställe.
Gewährschaft. Se **Gewähr.**
Gewährung, *f.* 4. bönhörelse, uppfyllande; förskaffande, gifvande; kaution, säkerhet.
Gewalt, *f.* utan *pl.* våld, tvång, våldsamhet; makt, våld, styrka, välde, herravälde, myndighet; **einem — anthun**, föra våld på någon; **sich — anthun**, tvinga sig till; göra af med sig; **in seiner — haben**, råda öfver; kunna styra; vara fullkomligen hemma uti el. mäktig; **mit oder —**, utan krus och komplimenter, med all makt.
Gewaltig, *adj.* mäktig, väldig, stark,

kraftig, eftertrycklig; våldsam, häftig; stor, ansenlig, betydlig; —, *adv.* väldigt, ganska, af alla krafter.

Gewaltiglich. Se Gewaltig *adv.*

Gewaltsam, Gewaltthätig, *adj.* våldsam, häftig.

Gewaltsamkeit, *f.* 4. våldsamhet, häftighet.

Gewaltthätigkeit, *f.* 4. våldsamhet, våld.

Gewand*, *n.* 1. kläde, tyg; klädnad, klädning; draperi på en målad, graverad el. huggen bild.

Gewandhaus*, *n.* 2. klädesmagazin.

Gewandschneider, *m.* 3. klädeshandlare, kramhandlare.

Gewandschnitt, *m.* 1. klädets säljande alnatals.

Gewandsweise, *adv.* underhand, i tysthet; för syn skull.

Gewandt, *adj.* vig, expedit, snabb el. skyndsam i sina förrättningar, ledig; förslagen, listig; omvänd.

Gewandtheit, *f.* 4. vighet, behändighet.

Gewarten, *v. n.* hoppas, vänta, förvänta, förmoda; wir haben es noch zu —, det står oss ännu före.

Gewärtigen, *v. a.* Gewärtig seyn, *v. n.* vänta sig, göra sig säker på; vara till tjenst.

Gewäsch, *n.* 1. prat, sladder, pladder, sqvaller, sliddersladder.

Gewäschig, *adj.* sladderaktig.

Gewässer, *n.* 3. vatten; farvatten.

Gewebe, *n.* 3. väfnad; väfdt, flätadt, virkadt arbete; blandning, sammansättning.

Gewehr, *n.* 1. gevär, vapen.

Gewehrfabrik, *f.* 4. gevärsfaktori.

Gewehrhändler, *m.* 3. vapensäljare, vapensmed, svärdfäjare.

Gewehrrechen, *m.* 3. gevärständare.

Geweih, *n.* 1. horn (på hjortar), grenarne (på hjorhorn).

Geweine, *n.* 3. gråt, gråtande.

Gewende, *n.* 3. omvändning; spann.

Gewendig, *adj.* som lätt kan vändas.

Gewerbe, *n.* 3. gångjern; ledgång; led, fog, fogning; knota; näring, handtering, födkrok, näringsfång, profession, yrke; värf; ärende; handel, affär.

Gewerbsam, *adj.* idog, flitig och skicklig.

Gewerbsamkeit, *f.* 4. idoghet, konstflit, omtanka, flit och skicklighet, slughet att förvärfva något.

Gewerk, *n.* 1 gille, skrå, embete.

Gewette, *n.* 3. vads uppsättande, vad.

Gewicht, *n.* 1. vigt; lod; våglod; vigtighet, eftertryck, betydlighet, värde.

Gewichtig, *adj.* vigtig.

Gewichtstange, *f.* 4. vigtstång, balanserstång.

Gewiegt worin, erfaren, öfvad i något.

Gewierig, *adj.* svarande emot ens önskan, önskelig.

Gewillet seyn, vara sinnad, vilja.

Gewimmel, *n.* 3 trängsel eller hop af folk, vimlande, krälande.

Gewimmer, *n.* 3. qvidande, skrik

Gewinde, *n.* 3. vindning, vridning; skrufgänga; gångjern.
Gewinn, *m.* 1. vinst, vinning, fördel; intresse.
Gewinnen, *v. a. ir.* vinna; bringa på sin sida; profitera, vinna, förtjena på; stiga uppå; intaga; erhålla, få; segra; wie gewonnen so zerronnen, med orätt fås, med sorg förgås; Geschmack woran —, finna smak uti något; Erz —, bryta malm; einem gewonnen geben, gifva vika; — tappt för en; rechtmäßig gewonnenes Gut, välfången egendom.
Gewinnsucht, *f.* 4. vinningslystnad.
Gewinnsüchtig, *adj.* vinningslysten.
Gewinsel, *n.* 3. suckning, suck, qvidan, jämrande, klagorop, veklagan.
Gewinst. Se Gewinn.
Gewirk, *n.* 1. virkadt el. väfdt arbete; honungskaka.
Gewirre, *n.* 3. inveckling, hoptrasslande; förvirring, oreda, bryderi, förlägenhet; låsgången.
Gewissen, *n.* 3. samvete; mevetande; nach seinem — handeln, handla efter sin öfvertygelse.
Gewissenhaft, *adj.* samvetsgrann.
Gewissenhaftigkeit, *f.* 4. samvetsgrannhet.
Gewissenlos, *adj.* samvetslös.
Gewissenlosigkeit, *f.* 4. samvetslöshet.
Gewissensangst*, *f.* 4. samvetsqval.
Gewissensbiß, *m.* 1. samvetsagg.
Gewissensfall*, *m.* 1. samvetsmål.
Gewissenszwang*, *m.* 1. samvetstvång.
Gewissermaßen, *adv.* på visst sätt.
Gewiß, *adj.* viss, säker, försäkrad, tillförlitlig, pålitlig, ofelbar, utsatt, bestämd.
Gewißheit, *f.* 4. visshet &c.
Gewißlich, *adv.* visserligen, sannerligen.
Gewitter, *n.* 3. oväder, åskväder; blixt; storm, stormväder.
Gewitterregen, *m.* 3. åskregn.
Gewitterschaden*, *m.* 3. skada som åskan gör.
Gewitterwolke, *f.* 4. åskmoln.
Gewitzel, *n.* 3. spetsfundigt tal; fuckter.
Gewitziget, *adj.* försökt, klok, vettig.
Gewogen, *adj.* (einem) bevågen, gynnande, benägen, tillgifven, vägd.
Gewogenheit, *f.* 4. välvilja, bevågenhet, ynnest, gunst.
Gewohnen, Gewohnt werden, *v. n.* blifva el. vara van, vänja sig vid.
Gewohnt, *adj.* vand.
Gewöhnen, *v. a.* vänja vid, tillvänja att; afvänja (barn).
Gewohnheit, *f.* 4. vana, sedvana, plägsed; vanlighet; Gewohnheitssünde, hemsynd.
Gewöhnlich, *adj.* ordinär, vanlig, bruklig, allmän; allmänt bruklig eller brukbar, vedertagen; wie —; gewöhnlicher Maßen, efter vanligheten.
Gewöhnlichkeit, *f.* 4. vanlighet, vanligt tillstånd.

Gewölbe, *n.* 3. hvalf; bod, magasin.
Gewölbt, *adj.* hvälfd, kullrig, kupig, bugtig.
Gewölk, *n.* 1. sky, moln.
Gewölkt, *adj.* molnbeläckt, höljd med skyar.
Gewühl, *n.* 1. gräfning, bökning; stojande folkhop, tumult, buller, oväsende.
Gewührig. Se Gewierig.
Gewürm, *n.* 1. ohyra, maskar.
Gewürz, *n.* 1. kryddor, speceri.
Gewürzhaft, *adj.* aromatisk.
Gewürzhandel, *m.* 3. krydd- el. speceri-handel.
Gewürzhändler, -krämer, *m.* 3. kryddkrämare, speceri-handlare.
Gewürzkram*, *m.* 1. -laden*, *m.* 3. kryddbod.
Gewürznägelein, *n.* 3. kryddneglika.
Gewürzwaaren, *f. pl.* kryddvaror, specerier.
Geyer, *m.* 3. gam; geh zum —, gå till fanders!
Gezänk, *n* Se Zank, Zänkereÿ.
Gezauder, *n.* 3. dröjande, söl.
Gezelt. Se Zelt.
Geziemen, *v. n.* och *impers.* (einem) passa el. skicka sig för, anstå, höfvas.
Geziemend, *adj.* passande, tjenlig, tillbörlig, anständig.
Geziere, *n.* 3. tillgjordt väsende.
Geziert, *adj.* utsirad, prydd; tillgjord, konstlad.
Gezische, *n.* 3. hvisslande, pipande, hvinande, hväsning.
Gezücht, *n.* 1. afföda, slag, slägte, ätt.
Gezwitscher, *n.* 3. qvitter, qvittrande.
Gezwölft, *adj.* tolffaldig; die gezwölfte Zahl, tolftalet.
Gezwungen, *adj.* tvingad, nödsakad; tillgjord, konstlad; gezwungene Thränen, förställda, falska tårar; gezwungener Weise, med våld eller tvång.
Gicht, *f.* 4. gikt, torrverk.
Gichtbeere, *f.* 4. svarta vinbär.
Gichtbrüchig, *adj.* (gammalt), bortagen, lam, förlamad.
Gichtisch, *adj.* giktaktig, giktfull.
Gichtkörner, *pl.* pionkärnor.
Gichtrübe, *f.* 4. hundrofva.
Gichtschwamm*, *m.* 1. giktmurkla.
Gichtwurz. Se Diptam.
Giebel, *m.* 3. gafvel.
Giebeldach*, *n.* 2. gafveltak.
Giebelfenster, *n.* 3. gafvelfönster, vindsfönster el. glugg.
Gienmuschel, *f.* 4. båt.
Gientau, *n.* 1. (sjöf). ginlöpare.
Giepen, *v. n.* h. taga efter andan, andas tungt.
Gier. Se Begierde.
Gieren, *v. n.* h. vara begärlig. — *v. a.* (sjöf.) gira.
Gierig, *adj.* snål, girig, lysten; glupsk, snål på mat, slukande.
Gierigkeit, *f.* 4. snålhet, begär; glupskhet.
Gießbach*, *m.* 1. sqvalbäck, regnbäck.
Gießbecken, *n.* 3. handbäcken.

Gießbogen*, *m.* 3. myntform.
Gießbuckel, *f.* 4. smältbägare.
Gießen, *v. a. ir.* ösa, hälla el. slå uti el. ut; gjuta, stöpa; smälta; vattna, fukta, bestänka; stöpa i form; gjuta; hällregna.
Gießer, *m.* 3. gjutare, smältare, stöpare.
Gießerey, *f.* 4. gjuteri, gjuthus, masugn, smältugn, smälthytta.
Gießfaß*, *n.* 2. handfat.
Gießkanne, *f.* 4. vattenkanna, handkanna; sprutkanna.
Gießkelle, *f.* 4. Gießlöffel, *m.* 3. stöpslef.
Gift, *n.* 1. gift, förgift; gift, etter.
Giftarzney, *f.* 4. läkmedel emot gift.
Giftbecher, *m.* 3. giftbägare.
Giftbissen, *m.* 3. förgiftad lockbit, råttkaka.
Gifterz, *n.* 1. arsenikmalm.
Giftessig. Se Peressig.
Gifthütte, *f.* 4. arsenikhytta.
Giftig, *adj.* förgiftig, giftig; förgiftad; etterfull, ond arg.
Giftigkeit, *f.* 4. giftig beskaffenhet; ondska.
Giftkies, *m.* 1. arsenikies.
Giftkraut*, *n.* 2. stormhatt.
Giftmehl, *n.* 1. hvit arsenikmjöl.
Giftmischer, *m.* 3. giftblandare, förgiftare.
Giftmischerey, *f.* 4. giftblandning, förgiftande, förgiftning.
Giftmittel. Se Giftarzney.
Giftwurzel, *f.* 4. tulkegräs.
Gilbblume, *f.* 4. Se Färberscharte.

Gilbig, Gilblich. Se Gelblich.
Gilde, *f.* 4. handtverksembete el. skrågille.
Gildenhaus*, *n.* 2. gillhus; skråherberge.
Ginst, Ginster. Se Genist.
Gimpel, *m.* 3. domherre (fågel); våp.
Gipfel, *m.* 3. topp, spets, öfra delen af något; höjd af ära m. m. äs, trappa; — der Ehre, hederstrappa.
Gipfelbruch*, *m.* 1. toppbrott.
Girgel, Gergel, *n.* 3. lagg (på ett kärl el. tunna).
Girgeln, Gergeln, *v. a.* lagga ett kärl, sätta botten i en tunna.
Gips. Se Gyps.
Girren, *v. n. h.* kuttra, (som dufvor).
Gitter, *n.* 3. rutigt gallerverk, galler; skrank.
Gitterfenster, *n.* 3. gallerfönster; fönsterskärm.
Gitterricht, *adj.* försedd med galler; gallerlik, gallerformig.
Gittern, *v. a.* förse med galler.
Gitterthür, *f.* 4. gallerdörr.
Gitterwerk, *n.* 1. gallerverk.
Glanz, *m.* 1. glans, starkt sken el. klarhet; prakt, stort anseende; glanspolitur; blyglans.
Glänzen, *v. n. h.* glänsa, lysa, blänka, skina; glimma, stråla.
Glänzend, *adj.* lysande, klar, glänsande, präktig, ypperlig; blänkande; polerad, glansslipad.
Glanzerz, *n.* 1. blyglans.
Glanzgras*, *n.* 2. flen.

Glänzig. Se Glänzend.
Glanzkäfer, *m.* 3. lysmask; guldbagge.
Glanzkobold, *m.* 1. glanskobold.
Glanzleinwand, *f.* 1. glansläfft.
Glanztaffet, *m.* 1. glanstaft.
Glas*, (läs glaß) *n.* 2. glas; spegelglas, fönsterglas; Glück und Glas, wie bald bricht das! lycka och glas gå snart i kras; Frauenglas, ryssglas, marienglas.
Glasachat, *m.* 1. Islandsagat.
Glasamianth, *m.* 1. stälskörl.
Glasartig, *adj.* glasaktig.
Glasbläser*, *m.* 3. glasblåsare.
Glasbürste, *f.* 4. borste att rengöra buteljer o. d.
Gläschen, *n.* 3. litet glas.
Glaser, *m.* 3. glasmästare.
Glaserarbeit, *f.* 4 glasmästararbete.
Gläsern, *adj.* af glas, glas . . .
Glaserz, *m.* 1. silfvermalm.
Glasfenster, *n.* 3. glasfönster; vagns fönster.
Glasgrün, *adj.* grön som glas.
Glashaus*, *n.* 2. drifhus.
Glashütte, *f.* 4. glasbruk.
Glasicht, *adj.* glasartad, glasaktig.
Glasiren, *v. a.* glasera. Se Glasur. n.
Glaskopf*, *m.* 1. glaskopf; rother —, blodsten.
Glaskoralle, *f.* 4. glaskorall.
Glaskraut*, *n.* 2. dag och natt.
Glaslaterne, *f.* 4. glaslanterna.
Glasmacher, *m.* 3. Glasmann*, *m.* 2. glasmakare, glasblåsare, glasarbetare.
Glasmaler, *m.* 3. glasritare, glasmålare, appretör.
Glasmalerey, *f.* 4. glasmålning, glasritning.
Glasperle, *f.* 4. glasperla.
Glassalz, *n.* 1. soda
Glasscheibe, *f.* 4. glasskifva, glasruta.
Glasschrank*, *m.* 1. glasskåp.
Glastiegelsalz, *n.* 1. glasgalla.
Glasthür, *f.* 4. glasdörr.
Glasur, *f.* 4. glasering; glasering på postlin; emalj.
Glasuren, *v. a.* glasera; glansa, göra blank.
Glasweide, *f.* 4. skört pilträd.
Glaswerk, *n.* 1. glasarbete, glaskram.
Glätscher. Se Gletscher.
Glatt, *adj.* glatt, glansk, jemn, slät, polerad, glasslipad; hal, halkig, slipprig; smickrande; ein glattes Kinn, en haka utan skägg; glatte Worte, söta ord — abschlagen, afslå helt och hållet.
Glätte, *f.* 4. glans, politur, släthet, glatthet; glitt, silfverglitt.
Glatteis, *n.* 1. isbark; glanskis.
Glatteisen, *v. impers.* falla isbark, regna och frysa på en gång, blifva halt, bli isgata.
Glätteisen, *n.* 3. strykjern; polerjern.
Glätten, *v. a.* glatta, glänska, släta, polera; planera, lisera.
Glätter, *m.* 3. polerare, fejare, slipare.
Glattfeile, *f.* 4. slätfil.
Glatthobel, *m.* 3. släthöfvel.

Glättholz, *n.* 2. polerträd el. verktyg.
Glättstahl*, *m.* 1. polerstål, polerverktyg.
Glättstein, *m.* 1. gnidsten; polersten.
Glättung, *f.* 4. gnidning, polering.
Glättzahn*, *m.* 1. polertand.
Glatze, *f.* 4. skallighet, flintskalle, plätt på hufvudet.
Glatzig, **Glatzköpfig**, *adj.* flintskallig, kal; bar.
Glatzkopf*, *m.* 1. som har ett skalligt hufvud.
Glaube, *m.* 5. tro; tro, troslära; jemanden — benmessen sätta tro till någon; allen — verlieren, mista all kredit; mista all trovärdighet; Treu und Glauben halten, hålla tro och lofven; auf Treu und Glauben, på god tro.
Glauben, *v. a.* och *n.* h. tro, mena, hålla före; lita på, sätta tro till; vara öfvertygad om.
Glaubensartikel, *m.* 3. trosartikel.
Glaubensbekenntniß, *n.* 1. trosbekännelse.
Glaubensgenoß, *m.* 4. trosförvant.
Glaubensreinigung, *f.* 4. trons förbättring.
Glaubenssache, *f.* 4. religionssak.
Glaubensverbesserung, *f.* 4. reformation.
Glaubensverbesserer, *m.* 3. reformator.
Glaubhaft, **Glaubwürdig**, *adj.* trolig, trovärdig.
Glaubhaftigkeit, **Glaubwürdigkeit**, *f.* 4. trovärdighet, trolighet.

Gläubig, *adj.* trogen.
Gläubiger, *m.* **Gläubige**, *f.* böjas som *adj.* trogen, rättrogen.
Gläubiger, *m.* 3. borgenär.
Glaublich, *adj.* trolig, sannolik.
Glaublichkeit, **Glaubwürdigkeit**. Se **Glaubhaftigkeit**.
Gleich, *adj.* rät, rak; lika, jemlik; jemn, slät; platt, flack, flat, slät; lik, likadan, dylik, sådan, jemngod; lik. — eller sogleich, *adv.* på stund, strax, genast. —, *konj.* ehuru, ehuruväl, änskönt; wenn —*, om än, om ock, änskönt; das ist mir — oder gleichviel, det gör mig lika mycket; seines Gleichen, sina likar; gleich als, gleich wie, liksom, likasom; gleich und gleich gesellt sich gern, kaka söker maka.
Gleichartig, *adj.* likartad.
Gleichartigkeit, *f.* likartighet.
Gleichbedeutend, *adj.* liktydig, synonym.
Gleiche. Se **Gleichheit**.
Gleichen, *v. a.* göra lika jemngod el. jemn, jemna, göra slät, polera.
Gleichen, *v. n. ir.* h. *Dat.* likna, vara lik; gå upp emot, vara jemngod med.
Gleicher, *m.* 3. eqvatorn el dagjemningslinien.
Gleichergestalt, — maßen, *adv.* på samma sätt, likaledes.
Gleichfalls, *adv.* likaledes, äfvenså.
Gleichförmig, *adj.* likformig, enlig, öfverensstämmande med, likställig.

Gleichförmigkeit, *f.* 4. likformighet, enlighet, öfverensstämmelse, likställighet.
Gleichgeltend, *adj.* lika gällande, jemngod, motsvarande.
Gleichgesinnt, *adj.* lika sinnad.
Gleichgewicht, *n.* 1. jemnvigt.
Gleichgültig, *adj.* lika gällande, jemngod, motsvarande; liknöjd, likgiltig, håglös, känslolös, trög; lika mycket.
Gleichgültigkeit, *f.* 4. lika värde, lika beskaffenhet, jemngodhet; liknöjdhet; likgiltighet; håglöshet, tröghet.
Gleichheit, *f.* 4. likhet, likformighet; jemlikhet; jemnhet.
Gleichlaufend, *adj.* parallel.
Gleichläufig, *adj.* analogisk.
Gleichlaut, *m.* 1. likstämmighet, instämmande i samma ton; konsonans, samljud.
Gleichlautend, *adj.* lika ljudande; sammanstämmande.
Gleichmachen, *v. a.* göra lika, jemna, släta; der Erde —, jemna med jorden, i grund förstöra.
Gleichmaß, *n.* 1. proportion, öfverensstämmelse, symetri.
Gleichmäßig, *adj.* likmätig.
Gleichmäßigkeit, *f.* 4. likmätighet.
Gleichmüthig, *adj.* saktmodig. Se Gelassen.
Gleichmüthigkeit, **Gleichmuth**. Se Gelassenheit.
Gleichnamig, *adj.* af samma namn.
Gleichniß, *n.* 1. liknelse; jemförelse.
Gleichnißweise, *adv.* liknelsevis; jemförelsevis.
Gleichnißwort*, *n.* 2. metapher.
Gleichsam, *adv.* liksom, nästan så godt som, för att så säga.
Gleichschätzen, *v. a.* hålla, skatta, värdera lika.
Gleichschätzung, *f.* 4. lika värdering.
Gleichseitig, *adj.* liksidig; ömsesidig, inbördes.
Gleichsinn, *m.* 1. lika sinnelag.
Gleichstellen, *v. a.* ställa i likhet med, härma, göra efter.
Gleichstellung, *f.* 4. likagörelse, likaställande, härmande, eftergörande.
Gleichstimmig, *adj.* likstämmig, lika ljudande, harmonisk, enig.
Gleichstimmigkeit, *f.* 4. likstämmighet, harmoni, samljud, enighet.
Gleichung, *f.* 4. jemnande; likhet; eqvation; jemkning.
Gleichungslinie, *f.* 4. eqvator, dagjemningslinie.
Gleichwie, *adv.* och *konj.* liksom.
Gleichwinklicht, *adj.* likhörnig.
Gleichwohl, *adv.* likväl, icke dessmindre.
Gleichzeitig, *adj.* samtidig, liktidig, samtida.
Gleichzu, *adv.* rätt fram, bardus på, utan krus och komplimenter.
Gleis. Se Geleise.
Gleiße, *f.* 4. (bot.) vild persilja.
Gleißen, *v. n. ir. h.* glänsa, blänka, skina.

Gleißend, *adj.* glänsande, blänkande, fager.

Gleißner, *m.* 3. skrymtare, inbunden menniska.

Gleißnerey, *f.* 4. skrymteri; förställning.

Gleißnerisch, *adj.* skenhelig, skrymtaktig.

Gleitbahn, *f.* 4. kana, isbana.

Gleiten, *v. n. ir.* s. och h. halka, slinta; slä kana.

Gletscher, *m. pl.* isberg.

Glied, *n.* 2. lem; led; sats (i en sylogism); länk (i en kedja); medlem, ledamot.

Gliederkrankheit, *f.* 4. gikt.

Gliedermann*, *m.* 2. rörlig bild som målare och bildhuggare bruka att derefter formera draperier

Gliederreißen, *n.* 3. ledvärk, torrvärk.

Gliederweh. Se Gliederkrankheit.

Gliederweise, *adv.* ledvis, led för led, led från led.

Gliedkraut*, *n.* 2. måra, mårgräs.

Gliedmaß, *n.* 6. lem.

Gliedsucht. Se Gliederkrankheit.

Gliedweise. Se Gliederweise.

Glimmen, *v. n.* h. brinna utan lågor; unter der Asche — brinna sakta under askan.

Glimmer, *m.* 3. glimmer.

Glimmern, *v. n.* h. glimma, blänka.

Glimpf, *m.* 1. lindrighet, foglighet, måttlighet

Glimpflich, *adj.* lindrig, saktmodig.

Glitschen, *v. n.* s. och h. halka, slinta; slå kana, åka bana.

Glöckchen, *n.* 3. liten klocka, hand-port- el. bordklocka; bjellra.

Glocke, *f.* 4. klocka (i torn &c.); ur, urverk, klocka; etwas an die — schreiten, göra något hastigt och allmänt bekant; die — ist über ihm gegossen, hans undergång är besluten, en stämpling är gjord emot honom.

Glockeblume, *f.* 4. klocka, nesselklocka.

Glockengeläute, *n.* klockringning.

Glockengießer, *m.* 3. klockgjutare.

Glockengut*, *n.* 2. klockgods.

Glockenist, *m.* 4. klockspelare.

Glockenklöppel, *m.* 3. klockkläpp.

Glockenläuter, =treter, =zieher, *m.* 3. ringare, klämtare, klocktrampare,

Glockenschwengel. Se Glockenklöppel.

Glockenspeise. Se Glockengut.

Glockenstuhl*, *m.* 1. klockstapel; vakttorn.

Glockentreter, =zieher. Se Glockenläuter.

Glockenweihe, *f.* 4. klockors invigning.

Glöckner, *m.* 3. klämtare, ringare; klockare.

Glorie, *f.* 4. ära, herrlighet, prakt, stort namn, pris, lof; gloria, strålkrans om helgons hufvud.

Glorreich, Glorwürdig, *adj.* glorvördig, ärorik, ärofull, herrlig.

Glosse, *f.* 4. noter, förklaring, utläggning.

Glossiren, v. a. glossera, göra anmärkningar, förklara, uttyda.
Glück, n. 1. lycka, sällhet, välfärd, medgång; zum —, till all lycka: ein blindes —, en slump, slumplycka; auf gut —, på vinst och förlust, sich in sein — zu finden wissen kunna bära sin lycka; er hat von — zu sagen daß, han må tacka sin lycka, att; im — sitzen (i spel), sitta och vinna; werden Sie mir — bringen? få se om ingen har lycka med er; weder Stern noch — haben, hafva motgångar; sein — machen, göra lycka.
Glucke. Se Gluckhenne.
Glucken, Gluckſen, v. n. h. skrocka (som höns).
Glücken, v. n. s. och h. lyckas, slå in, slå väl ut, gå väl i hand, hafva framgång.
Glückhaft, Se Glücklich.
Gluckhenne, Glucke, f. 4. skrockhöna; ligghöna.
Glücklich, adj. lycklig, lycksalig, säll; lycksam.
Glückselig, adj. lycksalig, säll.
Glückseligkeit, f. 4. lycksalighet, sällhet.
Glucksen. Se Glucken.
Glücksfall*, m. 1. händelse; lycklig händelse.
Glücksgüter, pl. lyckans gåfvor.
Glückskind, n. 2. lyckans barn, lycklig menniska.
Glücksritter, m. 3. äfventyrare, lycksökare, en som lefver af knep spel och bedrägerier.
Glücksruthe, f. 4. slagruta.
Glücksstand*, m. 1. lyckligt tillstånd.
Glücksstern, m. 1. lyckstjerna, lycklig planet el. konstellation.
Glücksspiel, n. 1. vågspel, hasardspel; lotteri.
Glücksumstände, pl. lycka, lyckliga omständigheter, goda vilkor.
Glückswurf*, m. 1. lyckligt kast.
Glückswechsel, m. 3. lyckans omskiften.
Glückwunsch*, m. 1. lyckönskning.
Glühen, v. a. glödga. —, v. n. h. vara eldröd, bli röd.
Glühend, adj. röd, eldröd, glödande; brännande, brinnande.
Glühfeuer, n. 3. glödeld.
Gluth, f. 4. glöd, koleld, eldbrasa; flamma, låga.
Gluthpfanne, f. 4. glödpanna.
Glühwürmchen, n. 3. lysmask.
Gnade, f. 4. nåd, gunst, bevågenhet, ynnest; mildhet, nåd; eftergift, tillgift, förlåtelse; halten Sie mir zu Gnaden, tag ej onådigt upp.
Gnaden, v. a. gnade (euch &c.) Gott! Gud vare (eder &c.) nådig!
Gnadenbrot, n. 1. nådebröd.
Gnadenbund, m. 1. nådeförbund.
Gnadengehalt, m. 1. pension, nådeunderhåll, gratial.
Gnadengeschenk, n. 1. nådegåfva, skänk.
Gnadenjahr n. 1. nådår.

Gnadenkraut*, *n.* 2. jordgalla.
Gnadenstoß*, *m.* 1. nådestöt; dödsstöt.
Gnadenstuhl*, *m.* 1. nådestol.
Gnadentrost*, *m.* 1. andelig tröst.
Gnadentafel, *f.* 4. =tisch, *m.* 1. nådebord, den heliga nattvarden; frikost.
Gnadenwahl, *f.* 4. nådeval.
Gnadenzeichen, *n.* 3. nådetecken.
Gnädig, *adj.* nådig, gunstig; mild, nådig, blid.
Gnüge. Se Genüge.
Gnurren. Se Murren.
Golander. Se Eisvogel.
Gold, *n.* 1. guld.
Goldammer, *f. pl.* 4. gulsparf, gröning.
Goldamsel, *f.* 4. guling.
Goldarbeiter, *m.* 3. guldarbetare.
Goldbarren, *pl.* guldstänger.
Goldbergwerk, *n.* 1. =grube, *f.* 4. guldgrufva.
Goldblättchen, *n.* 3. bladguld.
Golddraht*, *m.* 1. guldtråd.
Golddrahtzieher, *m.* 3. gulddragare.
Golddrossel, *f.* 4. Se Kirschvogel.
Golden, *adj.* af guld, guld . . . , gylden.
Goldfinger, *m.* 3. ringfinger.
Goldfinke. Se Dompfaffe.
Goldflimmer, =flitter, *f.* glitterguld.
Goldforelle, *f.* 4. =brachsme, *m.* 4. guldmålare.
Goldgelb, *adj.* guldgul; ljusgul.
Goldglätte, *f.* guldglitt.
Goldglimmer, *m.* 3. kattguld.
Goldgrube, *f.* 4. guldgrufva.
Goldgrün, *adj.* guldgrön.
Goldhaltig, *adj.* guldhaltig.
Goldkarpfen, *m.* 3. guldfisk.
Goldlack, *n.* 1. gyllenlack.
Goldmacher, *m.* 3. guldmakare.
Goldplätter, *m.* 3. en som uthamrar guld till tunna skifvor.
Goldscheider, *m.* 3. guldskedare.
Guldschläger, *m.* 3. guldslagare.
Goldschlägerhäutchen, *n.* 3. guldslagarhinna.
Goldschlich, *m.* 1. guldslick.
Goldschmid, *m.* 1. guldsmed.
Goldspinner, *m.* 3. gulddragare.
Goldstange, *f.* 4. guldtacka, guldstång.
Goldsticker, *m.* 3. guldbroderare.
Goldstoff, *m.* 1. guldbroderadt tygstycke.
Goldstück, *n.* 1. guldstycke; guldmynt; guldbroderadt stycke.
Goldstufe, *f.* 4. guldgrufva.
Goldwage, *f* 4. guldvigt.
Goldwäscher, *m.* 3. guldvaskare eller -letare.
Goldwespe, *f.* 4. guldstekel.
Goldwiesenblume, *f.* 4. mjölkrosor.
Goldwurm*, *m.* 2. gulddocka.
Goldwurz, — wurzel, *f.* 4. svalört.
Goldzieher. Se Goldspinner.
Golf, Golfo, *m.* hafsvik.
Gölse. Se Mücke.
Gondel, *f.* 4. gondol (roddarbåt i Venedig).
Gondelführer, *m.* 3. Gondelier, *m.* 1. gondolförare el. -roddare.

Gönnen, *v. n. reg.* och *ir.* h. (einem etwas) unna, förunna; tillönska, önska; medgifva, tillstädja.
Gönner, *m.* 3. gynnare, beskyddare.
Gosche. Se Maul.
Gose, *f.* 4. dricka brygdt i Goslar.
Gosse, *f.* 4. afloppsränna; rännsten.
Goßstein, *m.* 1. ränna, rännsten.
Gothe, *m.* 4. göte.
Gothisch, *adv.* götisk.
Gott*, *m.* 2. Gud; da sey Gott für! Gud förbjude det; in Gott entschlafen, dö salig; wollte Gott! gifve Gud! um Gottes willen, för Guds skull.
Gottergeben, -gelassen, *adj.* Gudi tillgifven.
Göttergleich, *adj.* lik Gudarne.
Götterlehre, *f.* 4. mytologi, fabelaktig gudalära.
Götterspeise, *f.* 4. -brot, *n.* 1. ambrosia.
Göttersspruch*, *m.* 1. gudasvar, orakel.
Göttertrank*, *m.* 1. gudadryck, nektar.
Gottesacker*, *m.* 3. kyrkogård, begrafningsplats.
Gottesdienst, *m.* 1. gudstjenst, gudsdyrkan, messa.
Gottesdienstlich, *adj.* hörande till gudstjensten, religions
Gottesfurcht, *f.* 4. gudsfruktan, gudaktighet.
Gottesfürchtig, *adj.* gudfruktig, gudaktig, from, gudlig.
Gottesgelehrsamkeit, *f.* 4. teologi, gudalära.
Gottesgelehrter, *m.* böjes som *adj.* teolog.
Gotteshaus*, *n.* 2. Guds hus, kyrka; tempel.
Gotteskasten, *m.* 3. fattigbössa.
Gotteslästerer, *m.* 3. Gudshädare.
Gotteslästerlich, *adj.* hädisk emot Gud.
Gotteslästerung, *f.* 4. hädelse, Guds försmädelse.
Gottesläugner, *m.* 3. ateist.
Gottespferd. Se Heupferd.
Gottestisch, *m.* 1. Guds bord, Herrans nattvard.
Gottesurtheil, *n.* 1. eld- eller vattenprof; jernbörd.
Gottesverehrung, *f.* 4. Gudsdyrkan.
Gottesvergessen, *adj.* ogudaktig, gudlös.
Gottesvergessenheit, *f.* 4. ogudaktighet, gudlöshet.
Gotteswort, *n.* 1. Guds ord, bibeln, den heliga skrift.
Gottgefällig, *adj.* Gud behaglig.
Gottheit, *f.* 4. gudomlighet, gudom; gudamakt.
Göttinn, *f.* 4. gudinna.
Göttlich, *adj.* gudomlig, öfvernaturlig, högst förträfflig; gudlig.
Göttlichkeit, *f.* 4. gudom, gudomlighet.
Gottlos, *adj.* gudlös, ogudaktig.
Gottlosigkeit, *f.* 4. gudlöshet, ogudaktighet.
Gottmensch, *m.* 4. (om Christus) gudamenniska, Gud och menniska.

Gottselig, *adj.* gudfruktig, gudaktig, from, gudlig.
Gottseligkeit, *f.* 4. gudsfruktan, gudaktighet, fromhet.
Götze, *m.* 4. afgud.
Götzenbild, *n.* 2. afgudabild,
Götzendiener, *m.* 3. afgudadyrkare.
Götzendienst, *m.* 1. afguderi.
Götzenpfaffe, *m.* 4. afgudaprest.
Götzentempel, *m.* 3. afgudatempel.
Grab*, *n.* 2. graf, grafvärd, grift; schon einen Fuß im Grabe haben, gå redan på grafvens brädd; sie nahm die Sorge mit ins Grab, den sorgen följde henne i grafven; niemand hütet das heil. Grab umsonst, ingen gör något för intet.
Grabeisen, *n.* 3. spade; grafstickel.
Graben *v. a. ir.* gräfva; gräfva i, genomgräfva; ingräfva, uthugga, rista el. skära i; sticka.
Graben, *n.* 3. gräfvande, dikning.
Graben*, *m.* 3. graf, dike; löpgraf; kanal, vatturänna.
Gräber, *m.* 3. gräfvare, dikare.
Grabgerüste, *n.* 3. grafställning.
Grabhügel, *m.* 3. grafhög; grifthög.
Grabmaal, *n.* 1. grafvärd, griftvärd.
Grabmeißel. Se Grabstichel.
Grabsäule, *f.* 4. grafstod.
Grabscheit, *n.* 1. spade.
Grabschrift, *f.* 4. grafskrift; epitafium, öfverskrift på en grafvård.
Grabstätte, *f.* 4. (å långt)'begrafningsplats, grafställe.

Grabstein, *m.* 1. grafsten.
Grabstichel, *m.* 3. grafstickel.
Grabtuch*, *n.* 2. svepkläder.
Grad, *m.* 1. grad; led; grad, värdighet.
Gradiren, *v. a.* gradera.
Gradirhaus*, *n.* 2. =werk, *n.* 1. gradering.
Gradirung, *f.* 4. gradering.
Gradsinn, *m.* 1. uppriktighet.
Graduirt, *adj.* graduerad, promoverad.
Graf, *m* 4. grefve.
Grafenstand, *m.* 1. grefligt stånd. el. värdighet.
Gräfinn, *f.* 4. grefvinna.
Gräflich, *adj.* greflig.
Grafschaft, *f.* 4 grefskap.
Gram, *m.* 1. grämelse, sinnes-oro, bekymmer.
Gram *adv.* — seyn (einem), hata.
sich Grämen, *v. r.* gräma sig, oroa sig.
Grämlich, *adj.* orolig, ängslig, knarrig, vresig.
Grammatik, *f.* 4. grammatik; grammatika.
Grammatiker, *m.* 3. grammatikus.
Grammatisch, *adj.* grammatikalisk.
Gran*, *n.* och *m.* Grän, *n.* 1. grän el. gran.
Granadilla, *f.* passionsblomma.
Granadillenholz, *n.* 1. röd ebenholts.
Granat, Granatstein, *m.* 1. granat.
Granatapfel*, *m.* 3. granatäpple.
Granatenbaum*, *m.* 1. granat-träd.

Granate, *f.* 4. granat, granatkula; granat (en röd ädel sten).
Granatier, *m.* 1. granadör.
Granatiermütze, *f.* 4. granadörsmössa.
Granatiertasche, *f.* 4. patrontaska.
Granatstein. Se Granat.
Granit, *m.* 1. granit (stenart).
Granne, *f.* 4. agn (på ax).
Gränze. Se Grenze.
Grapen, *m.* 3 malmgryta.
Grapp, *m.* 1. krapp (färggräs till rödt).
Gras, (läs: Graß) *n.* 2. gräs; ört; växt; bete; darüber ist lange — gewachsen, den saken har redan länge sedan kommit i glömskan.
Grasanger, *m.* 3. betesplats.
Grasbank. Se Rasenbank.
Grasblume, *f.* 4. ängnejlika; strandblomster.
Grasen, *v. a.* afskära el. slå af gräset. —, *v. n.* h. afbeta, beta, gå i bet.
Gräseren, *f.* 4. slåtter; bete, betesmark.
Grasgarten*, *m.* 3. gräsrik trägård.
Grasgrün, *adj.* gräsgrön.
Grashuhn*, *n.* 2. ängsnärpa, kornknarr.
Grashüpfer, *m.* 3. gräshoppa.
Grasig, *adj.* gräsrik, gräsbeväxt.
Grasläufer. Se Grashuhn.
Grasmäher, *m.* 3. slotterkarl.
Grasmagd*, *f.* 1. kovakterska.
Grasmücke, *f.* 4. jernsparf.
Graspappel, *f.* 4. kattost.
Graspferd. Se Heuschrecke.
Grasplatz*, *m.* Grasstück, *n.* 1. gräsvall, gröngräset, bete, betesmark; grön plan.
Grasspecht, *m.* 1. grönspik, gröngöling, vedknarr; hackspett.
Graß. Se Schrecklich.
Grassiren, *v. n.* h. grassera, vara gängse; gå starkt.
Graß, Gräßlich, *adj.* faslig, stygg, vederstygglig, hisklig, förskräcklig, gruflig.
Gräßlichkeit, *f.* 4. faslighet, stygghet, vederstygglighet, hisklighet, förskräcklighet, gruflighet.
Grasung, *f.* 4. slotter; bete.
Graswittwe. Se Strohwittwe.
Grat*, *m.* 1. egg (pa knifvar o. d.).
Gräte, *f.* 4. ben i fisk.
Gratial, *n.* 1. skänk, gåfva.
Grätig, *adj.* benig.
Gratuliren, *v. n.* h. (einem) gratulera, lyckönska.
Grau, *adj.* grå, gråhårig; — werden, gråna; sich keine graue Haare worüber wachsen lassen, ej oroa el. bekymra sig öfver något.
Graubart*, Graukopf*, *m.* 1. gråskäggig, gråhårig gubbe.
Graubärtig, *adj.* som har grått skägg.
Gräuel, *m.* 3. faslighet, gruflighet, vederstygglighet.
Gräuelthat, *f.* 4. faslig, gruflig, vederstygglig gerning.
Grauen, *v. n.* h. gråna, få grå hår; börja gry el. synas.

Grauen, Grausen, *v. impers.* h. *Dat.* hafva afsky, fasa el. fruktan för, grufva sig, rysa, fasa för.
Grauen, *n.* 3. fasa, afsky; fruktan.
Grauerlich. Se Graulich.
Graufink. Se Fink.
Grauhänfling, *m.* 1. gråsiska.
Graukopf. Se Graubart.
Graulich, *adj.* gråaktig.
Gräulich, *adj.* ryslig, vederstygglig, hisklig, förskräcklig, faslig, gruflig; omåttlig, öfverdrifven.
Graumeise, *f.* 4. Graumeischen, *n.* 3. entita, tomling.
Graupe, *f.* 4. helgryn; fint hagel, trindsnö, snöglopp.
Graupeln, Gräupeln, *v. impers.* hagla fint, snöga trindsnö, gloppa. — *f. pl.* fint hagel, trindsnö, snöglopp.
Graus, *n.* 1. grus; fasa.
Graus, *adj.* förskräcklig.
Grausam, *adj.* grym, hård, omensklig.
Grausamkeit, *f.* 4. grymhet.
Grauschimmel, *m.* 3. gråskymlig häst.
Grausen, *v. n.* h. *Dat.* fasa, hisna, rysa, styggas vid.
Grausen, *n.* 3. afsky, fasa, hisning; ein — kam mich an, befiel mich, en rysning öfverföll mig, jag hisnade.
Grausend, *adj.* faslig, förskräcklig, gruflig, afskyvärd; rädd, lättskrämd, skygg.
Grauspecht, *m.* 1. nötväcka; krypare.
Grauwerk, *n.* 1. gråverk.

Grazie, *f.* 4. täckhet, behag; täckhetsgudinna.
Greif, *m.* 1. Greifgeyer, *m.* 3. grip, kondor, ett slags gam i Peru.
Greifen, *v. a.* och *n. ir.* h. gripa, fatta, taga till el. uti; vidröra, taga på; das greift ihm an die Ehre, det rör hans heder, det går hans heder för när; einem in sein Amt —, göra ingrepp i någons embete; in seinen eigenen Busen —, gå till sig sjelf.
Greifgeyer. Se Greif.
Greis, *adj.* grå, gråhårig.
Greis, *m.* 1. gammal gubbe.
Grell, *adj.* skarp, gäll, genomträngande; rå, oberedd.
Grenadier. Se Granatier.
Greinen, *v. n.* h. vrida på munnen, grina; gråta.
Grenzbaum*, *m.* gränsträd, som är satt till råmärke.
Grenzbesichtigung, -besuchung, *f.* 4. gränsesyn.
Grenzbild, *n.* 2. gränsstod.
Grenzbuch*, *n.* 2. jordbok.
Grenze, *f.* 4. gräns, gränsskillnad, skrank, hinder, förmur.
Grenzen, *v. n.* h. gränsa el. stöta intill, angränsa.
Grenzenlos, *adj.* och *adv.* gränslös, oändlig.
Grenzfestung, *f.* 4. gränsfästning.
Grenzlinie, *f.* 4. gränslinie, rågång.
Grenzsäule, *f.* 4. gränsstod el. -pelare.
Grenzscheide. Se Markscheide.

Grenzscheider, *m.* 3. landtmätare.
Grenzscheidung, *f.* 4. gränsskillnad; rågångs utstakning.
Grenzstadt*, *f.* 1. gränsstad.
Grenzstein, *m.* 1. råmärke, gränssten.
Grenzverrückung, *f.* 1. råstenars el. råmärkens flyttning.
Grenzzeichen, *n.* 3. råmärke.
Greuel, Greulich. Se Gräuel.
Griebe, *f.* 4. talghinna; grummel.
Grieche, *m.* 4. grek.
Griechisch, *adj.* grekisk.
Griechenland, *n.* 3. Grekeland.
Gries, *m.* 1. grus, sandgrus, ör; njurgrus; gryn, hafregryn; grus i blåsan.
Griesbart, *m.* 1. sqvallerkål, kirskål.
Griesgrammen, *v. n.* h, göra grimaser; låtsa vara förarglig.
Grieshuhn. Se Strandläufer.
Griesmehl, *n.* 1. gröpe.
Griesstein, *m.* 1. njursten.
Griessicht, Griesig, *adj.* grusig, stenig, full af små sten el. grof sand.
Griff, *m.* 1. vidrörning, handtag, grepe, skaft, öra på kärl; en hand full, göppen; tag, fattande uti ett ting; grepbräde, grephand (på instrumenter); fäste (på en värja); hals (på en luta).
Griffbret, *n.* 2. gripbräde, strängbro; handtag, skaft.
Griffel, *m.* 3. griffel; pekpinne.
Grille, *f.* 4. syrsa; griller, nyck, egensinnighet, infall; Grillen fangen oder nach hängen, plågas med onyttigt hufvudbry; Grillen machen, grubbla djupsint på en förtretlig sak; einem Grillen in den Kopf setzen, inbilla en något; sätta en myror i hufvudet; das ist eine — von ihm, det är ett infall af honom.
Grillenfänger, *m.* 3. nyckfull egensinnig, knurrig menniska, grillfängare.
Grillenfängeren, *f.* 4. nycker, griller, grillfängeri.
Grillenhaft, Grillig, *adj.* nyckfull, egensinnig.
Grillenwerk, *n.* 1. Groteska, sällsamma och löjliga figurer.
Grimasse, *f.* 4. grimas, underlig, ful el. försmädlig min; förställning, tillgjordt väsende.
Grimm, *adj.* Se Grimmig.
Grimm, *m.* 1, raseri, häftig vrede, förbittring, grymhet.
Grimmen, *n.* 3. kolik, magref.
Grimmen, *v. impers.* hafva kolik, magref el. slitningar i inelfvorna.
Grimmig, *adj.* rasande, ursinnig, gruflig, häftig, vred; förskräcklig, förfärande, faslig, ovanlig, utomordentlig, omåttlig.
Grimmigkeit, *f.* 4. raseri, gruflighet, häftighet, vrede; förskräcklighet, faslighet.
Grind, *m.* 1. skorpa el. ruga på sår, skorf i hufvudet; der böse — Erbgrind, fulskorf; der trockne reform.

Grindelbaum*, *m.* 1, (i qvarnar) hjulstock.
Grindholz, *n.* 1. brakved, sprakved.
Grindicht, **Grindig**, *adj.* skorfvig.
Grindkopf*, *m.* 1. skorfhufvud.
Grindkraut*, *n.* 2. vädd.
Grindwurz, -wurzel, *f* 4. hästsyra.
Grinsen, *v. n.* h. smila, grina, småskratta af dumhet el. arghet; gräta.
Grob, (b som pp) *adj.* tjock, stor, grof; grof, plump, rå, ohyfsad; grob Geld, hårdt mynt.
Grobdrähtig, **Grobfädig**, *adj.* grofträdig.
Gröbe, *f.* grofhet, grof beskaffenhet.
Grobfeile, *f.* 4 rasp, grof fil.
Grobhäutig, *adj.* grofskinnad.
Grobheit, *f.* 4. grofhet, plumphet.
Grobian, *m.* 1. lymmel, tölp, bondlurk.
Grobkörnig, *adj.* grofgrynig, som har grofva korn.
Gröblich, *adj.* något grof el. plump.
Gröbs, *m.* 1. kärnhus.
Grobschmid, *m.* 1. grofsmed.
Grobschwanger, *adj.* som väntar sig hvar dag i barnsäng.
Groll, *m.* 1. gammalt agg, hat, ovilja, förargelse.
Grollen, *v. n.* h. uppväcka gammalt agg el. hat.
Grolzen. Se Rülpzen.
Groppen, *m.* 3. (fisk) simpa.
Groschen, *m.* 3. grochen, tväskillingsstycke.
Groß, (långt o) *adj.* stark, lång; tjock, stor, grof; stor, hög, förnäm, ädel; sich womit — machen, berömma sig af, skryta med något; — thun, vara stor på sig; — leben, lefva stort, präktigt, slå stort på; — sprechen, skryta; — denken, tänka högt, ädelt; etwas — machen, öka något; einen — machen, bringa en till heder och anseende; berömma någon; großen Theils, till en stor del, till större delen.
Groß, *n. indekl.* gross el. tolf dussin.
Großachtbar, *adj.* högaktad, ansenlig.
Großäderig, *adj.* som har stora ådror.
Großältern, *pl.* farfar och farmor, morfar och mormor.
Großäggig, *adj.* storögd.
Großbauer. Se Vollbauer.
Größe, *f.* 4. storhet, storlek; storhet, höghet, makt, höjd, förträfflighet.
Großeltern. Se Großältern.
Großenkel, *m.* 3. barnabarn.
Größenlehre, *f.* 4. matematik.
Größer, *adj. komp.* större.
Größt am Größten, *superl.* störst.
Größtentheils, *adv.* till större delen
Großfürst, *m.* 4. storfurste.
Großfürstenthum*, *n.* 2. storfurstendöme.
Großhändler, *m.* 3. grosshandlare.
Großherr, *m.* 4. storherre, sultan.
Großherzog, *m.* 1. storhertig.
Grossirer. Se Großhändler.
Großknecht, *m.* 1. husbonddräng.
Großmagd*, *f.* 1. deja.

Großmögend, *adj.* (titel) stormögend.
Großmuth, *f.* utan *pl* ädelmod (i en hög grad).
Großmüthig, *adj.* ädelmodig, ädelsint.
Großmutter*, *f.* 3. farmoder, mormoder.
Großsprecher, -prahler, -thuer, *m.* 3. storskrytare.
Großsprecherey, *f.* 4 storskryteri, skräfleri, stortalighet.
Großsprecherisch, *adj.* skrytande, skrytaktig.
Großstädter, *m.* 3. (å långt) invånare af en stor stad, invånare i stora städer.
Großstädtisch, *adj.* som passar för stora städer.
Großtante, *f.* 4. farfars eller morfars syster.
Größtentheils. Se under Größt.
Großthuer. Se Großsprecher.
Großurenkel, *m.* 3. barnbarns barnbarn.
Großvater*, *m.* 3. farfar, morfar.
Großväterlich, *adj.* som en farfar el. morfar plägar göra el. som dem tillkommer.
Großvaterstuhl*, *m.* 1. länstol.
Großvezier, *m.* 1. storvisir, första Turkiske statsministern.
Grotesk, *adj.* grotesk, sällsam och löjlig.
Grotte, *f.* 4. grotta.
Grottenarbeit, *f.* 4. -werk, *n.* 1. arbete af musslor, snäckor, kiselstenar o. d. hvarmed grottor klädes.
Grottenarbeiter, *m.* 3. den som gör arbete af musslor, snäckor o. d.
Grübchen, *n.* 3. liten grop el. graf; hål i kinderna då man ler.
Grube, *f.* 4. grop, graf; grufva, håla, urgröpning; grufva, malmbrott; auf der — gehen, gå på grafvens brädd; Mördergrube, mördarekula: einen in die — bringen, förorsaka ens död.
Grübeley, *f.* 4. öfverdrifven grannlagenhet el. spitsfundighet, grubblande.
Grübelkopf. Se Grübler.
Grübeln, *v. n.* h. peta (i näsan); gå in i en fin undersökning, grubbla.
Grübler, *m.* 3. grubblare, gräler.
Grüblerisch, *adj.* grubblande.
Gruft*, *f.* 1. graf, grafställe; likhvalf.
Grummet, *n.* 1. efterslätter.
Grün, *adj.* grön; grönskande; grüner Donnerstag, skärthorsdag.
Grün, *n. indekl.* grönfärg, grönska; det gröna.
Grünbeere. Se Stachelbeere.
Grund*, *m.* 1. botten, grund, djup; grund; grundval; dal; däld; mark, grund, fält, jordstycke; jordmån, jordart; grundning, anstrykning; tryck (på tyger); orsak, grund; basis, grund, fot, grundämne, grundstöd, hufvudgrund; grund, ursprung, grundorsak, grundsats; motiv, bevekande orsak, driffjäder; zu Grunde richten, ruinera, förstöra; öfverändakasta; zu — gehen, gå under

— öfverända; sjunka, omkomma; ein Schiff in den — segeln, — bohren, segla ett skepp omkull, skjuta det i sank; auf den — gehen, grundligen undersöka; von — meiner Seele, af hjertans grund, alltför gerna; den — auftragen, sätta på grundfärgen; von — aus, aus dem Grunde, i grund.

Grundbau, *m.* 1. grundval till en byggnad.

Grundbegierde, *f.* 4. hufvudbegär.

Grundbegriff, *m.* 1. hufvudbegrepp.

Grundbesitzer, *m.* 3. jordägare.

Grundböse, *adj.* genomarg, —ond.

Grundbuch*, *n.* 2. (u långt) jordbok.

Grundeis, *n.* 1. bottenis.

Grundeisen, *n.* 3. Se Sonde.

Gründen, *v. a.* grunda, lägga grund el. grundval, stifta; grunda, slätmåla.

Grundfalsch, *adj.* grundfalsk, alldeles ogrundad.

Grundfläche, Grundlinie, *f.* 4. grundyta, bas, grundlinje.

Grundgelehrt, *adj.* grundlärd; språnglärd.

Grundgerechtigkeit, *f.* 4. egendomsrättighet.

Grundgesetz, *n.* 1. grundlag.

Grundgütig, *adj.* genomgod.

Grundheil. Se Ganchheil.

Grundherr, *m.* 4. jordägare.

Grundherrschaft, *f.* 4. jordägare; egendoms rättighet.

Grundheuer. Se Grundzins.

Grundirrthum*, *m.* 2. hufvudvillfarelse.

Grundlage, *f.* 4. basis, grund, fot grundstöd, grundval; första orsak.

Grundlegung, *f.* 4. grundläggning.

Grundlehre, *f.* 4. grundlära; metaphysik.

Gründlich, *adj.* grundelig, som ligger djupt el. har djup insigt.

Gründlichkeit, *f.* 4. grundlighet.

Gründling, *m.* 1. simpa.

Grundlos, *adj.* grundlös, bottenlös ogrundad.

Grundmauer, *f.* 4. grundmur.

Grundrecht, *n.* 1. egendomsrätt.

Grundriß, *m.* 1. grundritning, utkast, plan.

Grundsatz*, *m.* 1. grundsats; axiom maxim, hufvudregel.

Grundsäule, *f.* 4. grundpelare.

Grundsohle, *f.* 4. grundstock.

Grundsprache, *f.* 4. grundspråk, moderspråk; — el. Grundtext, *m.* 1 original, hufvudskrift.

Grundstein, *m.* 1. grundsten.

Grundstoff, *m.* 1. grundämne, urämne; lärogrunder (i en vettenskap).

Grundstrich, *m.* 1. ben el. rakt drag i *m*, *n*, *u*.

Grundstück, *n.* 1. fastighet, fast egendom.

Grundstütze, *f.* 4. grundstöd, basis.

Grundsuppe, *f.* 4. grummel på botten i en vätska; drägg; orenlighet, snuts.

Grundtext. Se Grundsprache.

Grundtheil, *m.* 1. stamdel.
Grundtrieb, *m.* 1. hufvuddrift; naturlig drift.
Gründung, *f.* 4. grundläggning, grund; stiftning, inrättning, anläggning; grundning, slätmålning, anstrykning.
Grundwasser, *n.* 3. underjordisk vatten.
Grundwesen, *n.* 3. väsen, grundväsen.
Grundwort. Se Stammwort.
Grundzahl, *f.* 4. grundtal, kardinaltal.
Grundzehnt, *m.* 1. afradstionde.
Grundzins, *m.* 6. jordrenta, tomtören.
Grundzug*, *m.* 1. hufvuddrag.
Grüne. *n.* Se Grün, *n.*
Grünen, *v. n.* h. grönska, bli grön.
Grünend, *adj.* grönskande.
Grünfink, *m.* 4. gröning; grönsiska.
Grüngelb, *adj.* gröngul.
Grünhänfling, Grünling, *m.* 1. grönsiska.
Grünkohl, *m.* 1. blåkål.
Grünkraut*, *n.* 2. spenat.
Grünlich, *adj.* grönaktig.
Grünschling. Se Grünfink.
Grünschwanz. Se Grünhänfling.
Grünspan, *m. indekl.* spanskgröna.
Grünspecht, *m.* 1. vedknarr, gröngöling (fågel).
Grünwurzel, *f.* 4. jordrök.
Grunzen, *v. n.* h. grymta; knorra, murra, brumma, käxa.
Grunzen, *n.* 3. grymtande; knorr, käxande.

Gruppe, *f.* 4. grupp.
Gruppiren, *v. a.* gruppera, föreställa i grupp.
Grus. Se Graus, Schutt.
Grusche, Gruse. Se Rasen.
Gruß*, *m.* 1. helsning, salutering; helsning, kompliment.
Grüßen, *v. a.* helsa; salutera, Gott grüße euch, Guds frid, god dag.
Grütze, *f.* utan *pl.* gryn.
Grützhändler, *m.* 3. Grützmann*, *m.* 2. grynhandlare.
Grützkopf*, *m.* 1. pundhufvud.
Guardian, *m.* 1. klosterföreståndare.
Gucken, *v. n.* h. titta, se på.
Guckguck. Se Kuckkuck.
Guckkasten, *m.* 3. kikskåp.
Guckloch*, *n.* 2. hål hvarigenom man osedd tittar.
Gulden, *m.* 3. gyllen (mynt).
Gülden, *adj.* Se Golden.
Güldenklee, *m.* 3. blåsippa.
Gültbar, *adj.* skattskyldig.
Gültbauer, *m.* 6. skattbonde.
Gültbrief, *m.* 1. skattebref.
Gülte, *f.* 4. renta, hemmanskatt.
Gültherr, *m.* 4. uppbördsman.
Gültig, *adj.* gällande, giltig; gångbar.
Gültigkeit, *f.* 4. giltighet; gällande kraft.
Gummi, *n. indekl.* gummi.
Gummicht, *adj.* gummiartad.
Gummiguttä, *n. indekl.* gummigutta.
Gummiren, *v. a.* gummera.
Gümpel. Se Gimpel.
Gundermann, *m.* (bot.) jordref.

Günſel, *n.* 3. (ört) käringruka.
Gunſt, *f.* 4. gunst, ynnest, bevågenhet, välvilja, benägenhet; nach — urtheilen, göra mannamån, ej vara oväldig; etwas zu jemandes Gunſten thun, göra något till ens fördel; mit — zu melden, med förlof sagt.
Gunſtbezeigung, *f.* 4. välvilja, gunst, bevågenhet.
Günſtig, *adj.* gunstig, bevågen, gynnande, benägen, förmånlig, beqväm.
Günſtling, *m.* 1. favorit, gunstling, förtrogen.
Gurgel, *f.* 4. strupe, svalj, hals: einem die — zuſchnüren, strypa en; taga näringen ifrån en; ſein Vermögen durch die — jagen, supa och äta upp all sin egendom, förslösa den i mat och dryck.
ſich Gurgeln, *v. r.* gurgla sig.
Gurgeln, *n.* 3. gurgling.
Gurgelwaſſer, *n.* 3. gurgelvatten.
Gurke, *f.* 4. gurka.
Gurkumey. Se Gelbwurz.
Gurren, *v. n.* h. (om inelfvorna) kurra, bullra i magen.
Gurt, *m.* 1. gjord; gördel, bälte; byx- eller kjortellinning.
Gürtel, *m.* 3. gördel, bälte; midja.
Gürtelkraut*, *n.* 2. Gurtelmoos, *n.* 1. maltegräs, vispmossa.
Gürtelthier, *n.* 1. bälta.
Gürten, *v. a.* omgiorda, gjorda, spänna (en rem, gördel el. bukjord) på el. omkring; binda (värjan) vid sidan.
Gürtler, *m.* 3. gördelmakare.
Gurtriem, *m.* 5. bukjordsrem.
Guß*, *m.* 1. gjutning, smältning, om- el. uppsmältning; Regenguß, slagregn; Thränenguß, tåreflod.
Gußeiſen, *n.* 3. tackjern.
Gußregen, *m.* 3. slagregn, sqvalregn, skyfall.
Gußſtein, *m.* 1. köksrännsten.
Gußwerk, *n.* 1. gjutna jernvaror.
Güſt. Se Gelt.
Güſter, *m.* 3. blicka.
Gut, *adj.* god; bra, väl; beſſer, bättre; beſt, am beſten, bäst; ich bin — dafür, jag svarar derför; es — ſeyn laſſen, vara nöjd med, tiga med; es mag — ſeyn, det må vara nog, jag vill tiga; du haſt — reden, — tröſten, det är lätt för dig att tala, — trösta; etwas — heißen, gilla något; guter Dinge ſeyn, vara vid godt mod; zu gute haben, hafva tillgodo.
Gut*, *n.* 2. godt; fördel, lycka; gods, egendom; vara, gods.
Gutachten, Gutdünken, *n* 3. tanka, omdöme, betänkande, godtfinnande.
Gutartig, *adj.* af god naturlig art, egenskap el. höjelse; välartad, väluppfostrad.
Gutbefinden, Gutheißen, *n.* 3. godtfinnande, gillande, bifall.
Gutdünker. Se Gutachten.
Gute, *n.* böjes som *adj.* det goda.

Güte, *f.* utan *pl.* godhet; välvilja, vänlighet, mildhet.
Gutedel, *m.* 3. ett slags hvita vindrufvor.
Güterbeschauer, *m.* 3. besökare.
Güterbestäter *m.* 3. skaffare, inköpare; lefverant.
Gutfinden. Se **Gutbefinden.**
Gutheißen, *v. n.* h. gilla, samtycka.
Gutheißen, *n* 3. gillande, samtycke, bifall.
Gutherzig, **Guthmüthig**, *adj.* godhjertad, gifmild, godsint, from.
Gutherzigkeit, **Gutmüthigkeit**, *f.* 4. godhjertenhet, gifmildhet, fromhet.
Gütig, *adj.* god, välvillig, benägen, vänlig, mild, gynnande, nådig, gunstig.
Gütigkeit, *f* godhet; välvilja, bevågenhet, ynnest.
Gütlich, *adj.* vänlig, i godo.
Gutmachen, *v. a.* göra väl; godtgöra, ersätta, förbättra.
Gutmüthig, *adj.* godsint, godlynt, from.
Gutmüthigkeit, *f* 4. godsinthet, fromhet.
Gutsagen, *v. a.* gå i borgen för.
Gutsherr, *m.* 4. egendomsherre, jordägare, possessionat.
Gutthat, **Gutthätig** ꝛc. Se **Wohlthat** ꝛc.
Gutthätigkeit, *f.* 4. välgörenhet.
Guthun, *v. n. ir.* h. (einem) godtgöra, ersätta; lyda; behaga, göra godt; vara tjenlig, helsosam.
Gutwillig, *adj.* frivillig, otvungen; artig, höflig, foglig, tjenstfärdig, eftergifven.
Gutwilligkeit, *f.* 4. godvillighet, frivillighet, tjenstfärdighet m. m.
Gymnasiast, *m.* 4. gymnasist.
Gymnasium, *n. pl.* ien för ium, 3. gymnasium.
Gyps, *m.* 1. gips.
Gypsabdruck*, *m.* 1. gipsbild, aftryck i gips.
Gypsarbeit, *f.* 4. gipsarbete.
Gypsartig, *adj.* gipsaktig.
Gypsbruch*, *m.* 1. =grube, *f.* 4. gipsgrufva.
Gypsdecke, *f.* 4. gipstak.
Gypsen, *v. a.* gipsa.
Gypser, **Gypsbereiter**, *m.* 3. gipsmakare, gipsarbetare.

H.

Ha! *interj.* ah! ha! hå! ack!
Haar, *n.* 1. hår; hårstrå; tagel; mit Haut und Haar, med hull och hår, helt och hållet; die Haare standen mir zu Berge, håret reste sig på mitt hufvud; es ist kein gutes Haar an ihm, det är ej det minsta godt i honom; er hat kein Haar von seinem Vater, han är alldeles icke lik sin fader; auf ein —, på det nogaste; um kein —, nicht um ein —, alldeles icke, på intet sätt, icke det ringaste; ich frage kein — darnach, jag frågar ej det ringa-

ste derefter; mit den Haaren herbey ziehen, tvinga; Haare auf den Zähnen haben, vara en förfaren man, veta att väl försvara sig; sich graue Haare worüber wachsen lassen, oroa, bekymra sig mycket öfver något; ihm soll kein — gekrümmt werden, honom skall ej ske det minsta ondt; in die Haare gerathen, blifva oense, råka i slagsmål; Haare lassen müssen, lida skada och förlust; fliegende Haare, utslagna hår; einem in die Haare wollen, söka en sak med någon.

Haarbereiter, *m.* 3. tagelberedare.

Haarbeutel, *m.* 3. hårpung.

Haarbirke, *f.* 4. hängbjörk, glasbjörk.

Haarboden*, *m.* 3. hårfäste el. hårgång.

Haarbreit, *adj.* nicht ein —, icke ett hårs bredd; icke det minsta; alldeles icke.

Haaren, *v. a.* göra skallig, raka af håret, göra att håren falla af, rycka upp håren, aftaga hår; sich —, fälla, släppa el. förlora håren.

Haarfein, Haarklein, *adj.* fin som ett hår. — *adv.* på det nogaste, ända till den minsta omständighet.

Haargürtel, *m.* 3. tagelgördel.

Haarhemd, *n.* 1. tagelskjorta.

Haarig, *adj.* hårig, hårbetäckt, hårfull, luden, luddig, fjunig; långhårig.

Haarkamm*, *m.* 1. hårkam.

Haarklauber, *m.* 3. hårklyfvare.

Haarkraut*, *n.* 2. Se Frauenhaar.

Haarkrone, *f.* 4. fröfjun.

Haarlocke, *f.* 4. hårlock.

Haarmoos, *n.* 1. björnmossa.

Haarnadel, *f.* 4. hårnål.

Haarscharf, *adj.* mycket skarp eller hvass.

Haarseil, *n.* 1. Haarschnur*, *f.* 1. tåg, snöre af hår; hank.

Haarsieb, *n.* 1. hårsikt.

Haartuch*, *n.* 2. hårduk, siktduk, silduk.

Haarwachs, *n.* 1. hårväxt; pomada, hårvax.

Haarwickel, *m.* 3. papiljott.

Haarwuchs, *m.* 1. hårväxt.

Haarwurz, *f.* 4. näckblad.

Haarzopf*, *m.* 1. hårtofs; hårpiska.

Habe, *f.* utan *pl.* gods, egendom; — und Gut, allt hvad en har och äger el. besitter.

Haben, *v. n. ir.* hafva; innehafva, äga, besitta; få, bekomma; känna; finna; viel auf sich —, vara af mycken vigt; hafva mycket att tänka på, att draga omsorg för; nicht mehr zu — seyn, ej finnes mera; Vergnügen an etwas —, finna nöje uti något; etwas auf einer Waare —, förtjena något på en vara; das leere Nachsehn —, icke få något med; etwas an sich —, pläga, vara van att; hafva.

Haber, *m.* 3. hafre.

Haberecht, *m.* 1. en som alltid vill hafva rätt.

Habergrütze, *f.* utan *pl.* hafregryn.
Habhaft, *adv.* — werden, hafva, få; få fatt, erhålla, vinna.
Habicht, *m.* 1. hök.
Habichtsnase, *f.* 4. krokig näsa.
Habit. Se Kleidung.
Habseligkeit, *f.* 4. egendom, förmögenhet; allt hvad en äger och besitter.
Habsucht, *f.* utan *pl.* girighet, omåttligt begär efter gods och penningar.
Habsüchtig, *adj.* girig efter gods och egendomar.
Hachel, *f.* 4. agn (på ax).
Hackbeil, *n.* 1. liten hackyxa.
Hackblock*, -stock*, *m.* 1. hackho, hackkubb; hackstock; huggkubb på tre fötter.
Hackbret, *n.* 2. hackbräde, köksbräde att hacka på; hackho; hackbräde (ett instrument).
Hacke, *f.* 4. tvåuddig trägårdshacka, vingårdshacka, spade; häl.
Hacken, *v. a.* hacka, gräfva; sönderhacka, sönderstycka; klyfva (ved).
Häckerling, *m.* 1. Häcksel, *m.* 3. hackelse.
Häckerlingsbank*, *f.* 1. hackelselåda el. kista.
Häckerlingsschneider, *m.* 3. hackelseskärare.
Hackkloß. Se Hackblock.
Hackmesser, *n.* 3. hackknif; hackelseknif.
Hackfisch, *m.* 1. fargalt.
Häcksel. Se Häckerling.
Hackstock. Se Hackblock.
Hader, *m.* 3. trasa, slarfva; kökshanduk, disktrasa, torklapp, tvättrasa.
Hader, *m.* 3. träta, kif, strid, oenighet.
Haderbalg*, *m.* 1. Haderkatze, *f.* 4. en trätgirig menniska.
Haderer. Se Zänker.
Haderhaft, *adj.* trätgirig, trätosam.
Haderlumpen, *pl.* lumpor.
Haderlumpensammler, *m.* 3. lumpsamlare.
Hadern, *v. n.* h. träta, gräla, kifva, hafva tvist el. oenighet med någon.
Hadersucht, *f.* 4. trätgirighet.
Hadersüchtig, *adj.* trätgirig.
Hafen*, *m.* 3. burk, kruka, krus, potta; hamn.
Hafenkapitän, *m.* 1. -meister, *m.* 3. hamnuppsyningsman.
Hafenräumer, *m.* 3. mudderpråm.
Hafer. Se Haber.
Haferey, *f.* 4. hafveri, sjöskada.
Haffdorn, *n.* 1. haftorn, hafstörne.
Hafner. Se Töpfer.
Haft, *f.* 4. arrest, arrestering, bysättning, fängslighet; qvarstad; fängelse, häkte; fängslande.
Haft*, *m.* 1. häkta, hake, spänne; bokspänne.
Häftel 2c. Se Heftel &c.
Haften, *v. n.* h. sitta fast; bli, dröja el. stadna qvar, fastna; vara fästad; für etwas —, gå i bor

gen el. vara ansvarig för något; auf etwas —, vara angripen, besvärad, graverad af något; vara behäftad med något.
Haftgeld. Se Angeld, Handgeld.
Hagebuche, *f.* 4. hagbok.
Hagebutte, *f.* 4. njupon.
Hagenbuttenstrauch*, *m.* 1. njuponbuske.
Hagedorn*, *m.* 2. hagtorn.
Hageiche, *f.* 4. hagek, jernek.
Hagel, *m.* 3. hagel; hagel el. skrot; Hanns (Jan) — den stora el. allmänna hopen.
Hagelkorn*, *n.* 2. hagelkorn.
Hageln, *v. impers.* h. hagla.
Hagelschlossen, *pl.* stora hagelkorn, hagelstenar.
Hägen, *v. a.* hägna, ingärda, instänga; underhålla, vidmakthålla; lemna tillflygtsort; das Wild — skona vildtet; Gericht —, hålla ting; hafva, hysa.
Hägen, *n.* 3. Hägung, *f.* 4. hägnande, ingärdning; vidmakthållande; hysning; tingets hållande; vildtets skonande.
Hager, *adj.* mager, torr, spinkig.
Hagerkeit, *f.* 4. magerhet.
Hägereiter, *m.* 3. heideridare.
Hagestolz, *m.* 1. den som lefver ogift, gammal ungkarl.
Hägung. Se Hägen.
Häher, *m.* 3. ollon- el. nötskrika.
Hahn*, *m.* 1. tupp; hanne; hane (på gevär); låstapp; zwey Hähne vertragen sich nicht gern auf einem Mist, två stora förlikas ej gerna på ett bräde; kein — wird darüber krähen, ingen lär bry sig derom; einem einen rothen —, aufs Dach setzen, tända eld på ens hus; der beste — im Korbe seyn, vara mest afhållen, gälla mest.
Hahnbuche. Se Hagebuche.
Hahnbutte. Se Hagebutte.
Hahnrey, *m.* 1. hanrej.
Hahnreyschaft, *f.* 4. hanrejskap.
Hain, *m.* 1. skogspark, lund.
Hainbuche. Se Hagebuche.
Häkchen, *n.* 3. liten hake, krok eller häkta.
Häkelig, *adj.* betänklig; envis.
Haken, *m.* 3. hake, krok, häkta; es hat einen —, dervid är någon betänklighet; derunder ligger någonting hemligt.
Haken, *v. a.* fästa med hake, &c. —, *v. n.* vara fästad med hake &c., vara fasthakad.
Hakenzahn*, *m.* 1. kroktand; kindtand (på hästar).
Halb, (läs: halp) *adj.* och *adv.* half; till hälften, till halfs; halb und halb, ofullkomlig, medelmåttig; nästan.
Halbatlaß, *m.* 1. half-atlas, halfsidensars.
Halbbier, *n.* 1. svagdricka.
Halbbruder*, *m.* 3. halfbroder.
Halben, halber, *prep.* med *Genit.* för, förskull.
Halberhabene, Arbeit, *f.* 4. halfupphöjdt arbete.

Halbfenster, *n.* 3. halffönster för halfvåning.
Halbgeschoß*, *n.* 1. halfvåning, mellanvåning.
Halbgeschwister, *pl.* halfsyskon.
Halbhemd, *n.* 1. halfskjorta.
Halbinsel, *f.* 4. halfö.
Halbiren, *v. a.* halfvera.
Halbjährig, *adj.* halfårig, halfårs. . .
Halbkugel, *f.* 4. halfklot, hemisfer.
Halbscheid. Se Hälfte.
Halbseiden, *adj.* halfsiden.
Halbstiefel, *m.* 6. och 3. halfstöfvel.
Halbtuch*, *n.* 2. halfkläde.
Halbweg. Se Halb.
Halbwege, *adv.* medelmåttigt, ofullkomligt.
Halbzimmer, *n.* 3. rum i en halfvåning el. millanvåning.
Hälfte, Halbscheid, *f.* 4. hälft, halfpart.
Halfter, *f.* 4. grimma.
Halftern, *a. a.* påsätta grimma.
Hall, *m.* 1. skall.
Halle, *f.* 4. publik och betäckt plats der varor är till salu; betäckt ingång till en kyrka, vapenhus; portik, pelargång.
Hallen, *v. n.* h. skalla, gifva genljud.
Halljahr, *n.* 1. klang-år.
Hallor, *m.* 5. arbetare vid saltverk; saltsjudare.
Halm, *m.* 1. halm, strå, stjelk, pipa.
Hälmchen, *n.* 3. litet strå, liten stjelk.
Halmlese. Se Ährenlese.

Hals*, *m.* 1. hals, strupe; svalg; krage (på en skjorta &c.); den — abschneiden, halshugga; skära halsen af sig; den — umdrehen, strypa; einen langen — machen, räcka ut halsen; es will mir nicht zu Halse, det vill ej smaka mig; viel auf dem Halse haben, hafva mycket bekymmer, arbete; sich etwas vom Halse schaffen, slita sig lös ifrån något; undanrödja, skaffa bort något; auf den — sitzen, sitta i fängelse för lifsak; bis an den — in Schulden stecken, vara fördjupad i skuld; aus vollem Halse, öfverljudt; etwas in den unrechten — bekommen, få något i vrängstrupen; auf dem Halse lassen, lemna till last; es geht ihm an den —, det gäller hans lif; über — und Kopf, hals öfver hufvud.
Halsader, *f.* 4. blodådra; pulsådra.
Halsband*, *n.* 2. halsband, halskedja.
Halsbinde, *f.* 4. halsduk.
Halsbräune, *f.* halsbränna.
Halsbrechend, *adj.* halsbrytande, farlig.
Halsbürge, *m.* 4. borgen i en lifsak.
Halsdreher, *m.* 3. (fågel) sädesgök.
Halseisen, *n.* 3. halsjern.
Halsgefangener, *m.* böjes som *adj.* lifsfånge.
Halsgericht, *n.* 1. brottmålsdomstol, pinlig rätt.
Halskrause, *f.* 4. halskrås; krusig halskrage.

Halssache, *f.* 4. lifssak.
Halsstarre, *f.* 4. styfhet, stelhet i halsen.
Halsstarrig, *adj.* halsstarrig, envis, styfsint, tresk; gensträfvig, genstörig, stursk.
Halsstarrigkeit, *f.* 4. halsstarrighet, envishet, treskhet.
Halsstrafe, *f.* 4. lifsstraff.
Halssucht. Se Bräune.
Halstuch*, *n.* 2. halsduk; halskläde.
Halsweh, *n.* 6. ondt i halsen, halssjuka.
Halt, *m.* 1. fasthet, stadighet; stöd; halt, stannande under marsch; halt, värde.
Halt! *interj.* halt! håll upp! nog! tyst! hålt!
Haltbar, *adj.* som kan behållas och förvaras, som kan hålla sig.
Halten, *v. a. ir.* hålla; stadna, stadna qvar; qvarhålla, fasthålla, uppehålla, underhålla; hålla, hålla ihop; vidmakthålla, bibehålla; göra halt; vänta; iakttaga, efterlefva; hålla, våga el. sätta på ett kort; ich bin gehalten, jag är tvungen, jag bör; von sich —, tycka om sig; es hält schwer, det är, blir svårt; auf seine Ehre —, vara mån om sin heder; das Seinige zu Rathe —, hushålla sparsamt; einem die Stange —, försvara någon; mit einer Sache hinter dem Berge —, hålla något hemligt; hart —, gå svårt, kosta på.
Halter. Se Fischhälter.
Haltung, *f.* 4. hållande; tiden under hvilken något hålles eller på står; fasthet, beständighet, stadighet, stadga; klädsel, sätt att kläda sig, kroppsställning; stöd det som uppehåller en ting; schattering.
Halunke, *m.* 4. skälm, skurk.
Hamme. Se Schinken.
Hamel, *m.* 3 fiskhåf.
Hämisch, *adj.* ondskefull, elak illsk, illsint, bitande, försmädlig.
Hammel*, *m.* 3. snöpt gumse; gäll gumse; får.
Hammeln, *v. a.* snöpa gumsar.
Hammer*, *m.* 3. hammare; hammarhaj.
Hammer*, *m.* 3. Hammerwerk, *n.* masugn, stångjernshammare, jernbruk.
Hammerfisch, *m.* 1. hammarhaj.
Hammerherr, *m.* 4. brukspatron.
Hämmerling. Se Goldammer.
Hämmern, *v. a.* hamra.
Hammerschlag*, *m.* 1. hammarslag hammarslagg.
Hämmling, *m.* 1. snöping.
Hamster, *m.* 3. hamster, åkerråtta.
Hand*, (d. som t.) *f.* 1. hand; sty — anlegen, lägga hand vid; die —, till handa, vid handen zur —, bey der —, till hands; unter der —, under hand, i tyst het; eins drückte des andern — de tryckte hvarandras hand; m schwerer — über einen kommen

gå hårdt på någon; unter Händen haben, hafva om händer; arbeta på; — an fremdes Gut legen, angripa främmande egendom; — an jemand legen, begå våldsamhet emot en; — an sich selbst legen, bära händer på sig sjelf, bringa sig om lifvet; die — worüber halten, hålla tillsyn öfver något; einem auf die Hände sehen, se någon på fingren; die Hände in den Schoß legen, lägga händerna i kors; eine krumme — machen, muta; die eine — wäscht die andre, det ena hjelper det andra.

Handarbeiter, *m.* 3. arbetare, dagsverkare.

Handbecken, *n.* 3. tvättfat, tvättskål, bäcken, rakfat, handfat.

Handbeil, *n.* 1. handbila, handyxa.

Handbuch*, *n.* 2. handbok.

Handeisen, Handfesseln, Handschellen, *pl.* handklåfvar.

Händeklatschen, *n.* 3. handklappning.

Handel*, *m.* 3. tvist, process, mål, sak; handel, handelsrörelse, köpenskap, köp; Händel, slagsmål, trätor, gräl, oenighet; in den — fallen, gå i förköp.

Handeln, *v. n. h.* handla, idka, drifva handel eller köpenskap; köpslaga, pruta, öfverenskomma; afhandla, handla om, underhandla om, underhandla om; göra, förhålla el. uppföra sig; grausam mit einem —, förfara hårdt med någon.

Handelschaft, *f.* 4. handel, handelsrörelse.

Handelsdiener, *m.* 3. handelsbetjent.

Handelsfrau, *f.* 4. handelsfru.

Handelsgenoß, *m.* 4. kompanjon.

Handelsgericht, *n.* 3. handelsdomstol, rätt som afdömmer handelsmål.

Handelsgesellschaft, *f.* 4. handels-kompani.

Handelsgesellschafter, *m.* 3. handelskompanjon.

Handelshaus*, *n.* 2. handelshus; handelskontor.

Handelsleute, *pl.* handlande, köpmän.

Handelsmann, *m. pl.* -leute, handlande, köpmän.

Handelsplatz*, *m.* 1. handelsplats, handelsort.

Handelsschiff, *m.* 1. handelsskepp, köpmansskepp.

Handelsstadt*, *f.* 1. handelsstad.

Handfaß*, *n.* 2. handfat med tapp el. skruf.

Handfessel. Se Handeisen.

Handfest, *adj.* handfast; stark.

Handgeld, *n.* 2. handpenningar; handsöl; städsel.

Handgelenk, *n.* 1. handled.

Handgelöbniß, *n.* 1. handfästning, handslag.

Handgemein, *adj.* — werden, råka i handgemäng el. slagsmål.

Handgemenge, *n.* 3. handgemäng, slagsmål.

Handgeschmeide, *n.* 3. armband, handprydnad; handklåfvar.

Handgreiflich, *adj.* handgriplig, påtaglig.
Handgreiflichkeit, *f.* 4. påtaglighet.
Handgriff, *m.* 1. handgrep, handtag, grepe, skaft; vana, färdighet genom lång öfning och vana; handlag; konstgrep.
Handhabe, *f.* 4. handtag, grepe, öra på kärl.
Handhaben, *v. a.* handhafva, sköta, bedrifva, förvalta, förestå, skipa.
Handhabung, *f.* 4. handhafvande, förrättning, befattning, bestyr, förvaltning, skötande.
Handkauf*, *m.* 1. köp ur fri hand; minutering, handsöl.
Handkorb*, *m.* 1. handkorg.
Handkrause, *f.* 4. manschett.
Handkuß*, *m.* 1. handkyss.
Handlangen, *v. n.* h. vara handlangare vid murning &c.
Handlanger, *m.* 3. handlangare.
Handleitung, *f.* 4. handledande, undervisning.
Handleuchter, *m.* 3. ljusstake el. ljusknekt med handtag, ljusstake utan fot.
Handlich, *adj.* handterlig; medelmåttig, dräglig; foglig.
Handlung, *f.* 4. gerning, förrättning, handling; akt; handel, handelsrörelse, köpenskap; underhandling.
Handlungsdiener &c. Se **Handelsdiener** &c.
Handmäuschen, *n.* 3. handmuskel.
Handpferd, *n.* 1. handhäst.
[Ha]ndpflicht, *f.* 4. hyllning.
Handquehle. Se **Handtuch**.
Handreichung, *f.* 4. handräckning, hjelp, bistånd.
Handschelle. Se **Handeisen**.
Handschlag*, *m.* 1. högtidligt löfte, handslag, handfästning.
Handschrift, *f.* 4. handskrift, handstyl; manuskript; stil, hand; biljett, sedel.
Handschriftlich, *adj.* skrifven, med handskrift.
Handschuh, *m.* 1. handske.
Handschuhmacher, *m.* 3. handskmakare.
Handschuhwaare, *f.* 4. handskmakararbete.
Handteller, *m.* 3. flata handen.
Handthieren, *v. a.* handtera; arbeta, bearbeta; handtera, bemöta, förfara med; göra buller, stoj; idka näring; handla.
Handthierung, *f.* 4. handtering, profession; handtering; bemötande, förfarande; näringsfång, köpenskap, handel.
Handtuch*, *n.* 2. handduk.
Handvoll, *adj.* handfull; liten hop; ringa antal.
Handwage, *f.* 4. besman; handvigt.
Handwerk, *n.* 1. handtverk, profession; handtverks-embete el. -skrå; **einem ins — greifen**, falla en i embetet.
Handwerker, *m.* 3. **Handwerksmann**, *m. pl.* — **leute**, handtverkare.
Handwerksbursch, -**gesell**, *m.* 4. handtverksgesäll.
Handwerksleute, *pl.* handtverkare.

Handwerksmäßig, *adj.* på handtverksvis; mekanisk.
Handwerkszeug, *n.* 1. handtverksredskap.
Handwerkszunft*, *f.* 1. embete, skrå.
Handwurzel, *f.* 4. handlofve.
Handzeichen, *n.* 3. bomärke.
Handzug*, *m.* 1. bomärke.
Hanf, *m.* 1. hampa.
Hanfacker*, *m.* 3. hampåker.
Hanfbereiter, *m.* 3. hamphäcklare.
Hänfen, *adj.* af hampa, hamp....
Hanffink. Se Hänfling.
Hanfkorn. Se Hanfsamen.
Hanfkraut*, *n.* 2. flugblomster.
Hänfling, *m.* 1. hämpling, hampticka.
Hanfmeise, *f.* 4. entita.
Hanfnessel, *f.* 4. hampört, plister.
Hanfsamen, *m.* 3. hampfrö.
Hanfschwinge, *f.* 4. skäkta.
Hanfstängel, *m.* 3. skäfva i hampa; hampstjelk.
Hang, *m.* 1. håg, lust, böjelse; slutring.
Hangematte, *f.* 4. hängmatta.
Hangen, Hängen, *v. n. ir.* h. hänga, vara upphängd; fastna, hänga vid; luta, slutta; mit hängenden Haaren, med utslagna hår; da hängt es, deruti ligger svårigheten; den Kopf, das Maul — lassen, hänga hufvudet, — läppen; sich an jemand —, hänga sig vid, hänga efter någon, hålla med en, vara en tillgifven; sein Herz an etwas —, fästa sitt hjerta vid något.
Hängen, *v. a.* hänga; upphänga.
Hängepfahl*, *m.* 1. grindstolpe.
Hängeschloß*, *n.* 2. hänglås, utanlås.
Hangriemen, *m.* 3. vagnsrem hvarpå korgen hvilar.
Hangwerk, Hangewerk, Hängewerk, *n.* 1. hängverk.
Hans, Hanns, *n. pr.* Hans; Hänschen, Hänsel, lilla Hans; Hans ohne Sorge, en sorglös menniska; Hans hinter der Mauer, en rädd stackare; — in allen Gassen; stora hopen; en som är öfverallt; was Hänschen nicht lernt, wird — nicht können, hvad man ej lär i sin ungdom, lär man aldrig på ålderdomen.
Hanseatische Bund, *m.* 1. hanseförbund.
Hansestadt*, *f.* 1. hansestad.
Hänseln, *v. a.* inviga, intaga en nykommen m. m.; (sjöt.) förrätta hönsning, döpa; begabba, narras med.
Hanswurst*, *m.* 1. harlekin.
Hanthieren. Se Handthieren.
Hapern, *v. impers.* h. fastna vid; stappla, happla, haka emot.
Harde, *f.* 4. härad.
Hardesvogt*, *m.* 1. häradsfogde.
Hären, *adj.* af hår, hår....
Harfe, *f.* 4. harpa.
Häring, *m.* 1. sill.
Häringsbüse, *f.* 4. båt el. fartyg till fiske, sillbuise.
Häringsfang*, *m.* 1. sillfiske.
Häringstonne, *f.* 4. silltunna.
Häringsweib, *n.* 2. sillmångelska.

Harke, *f.* 4. Harken, *m.* 3. räfsa, harka, kratta.
Harken, *v. a.* räfsa, harka, kratta.
Harlekin, *m.* 1. harlekin.
Harm, *m.* 1. grämelse, bedröfvelse, harm.
sich Härmen, *v. r.* gräma el. bedröfva sig.
Harmlos, *adj.* harmlös, utan grämelse, bedröfvelse och harm.
Harmonie, *f.* 4. harmoni, samljud, sammanstämning, välljud, öfverensstämmelse; enighet.
Harmonika, *f. pl.* en för a. 4. harmonika (instrument).
Harmoniren, *v. n.* h. harmonera, blifva ense, stämma öfverens; förlikas.
Harmonisch, *adj.* harmonisk, välljudande; enig; öfverensstämmande.
Harn, *m.* 1. urin, piss.
Harnblase, *f.* 4. urinblåsa.
Harnen, *v. n. ir.* h. låta sitt vatten, pissa, pinka.
Harnisch, *m.* 1. harnesk, rustning.
Harnischen, *v. a.* kläda i harnesk.
Harnkraut*, *n.* 2. flugblomster, ljungpinnar, luktörne.
Harnröhre, *f.* 4. urinrör, uringång.
Harntreibend, *adj.* urindrifvande.
Harnwinde, *f.* 4. kallpiss.
Harpune, *f.* 4. harpun.
Harren, *v. n.* h. vänta, afbida; dröja; auf Gott —, sätta sin förtröstan på Gud; Hoffen und Harren macht manchen zum Narren, hopp och väntan gör mången galen.
Harren, *n.* 3. väntande, väntan, afbidan, dröjande.
Harsch, *adj.* hård, sträf, skarp, grof, härsk.
Hart, *adj.* hård, fast, tät, stadig, stark, styf; hård; sträng, svår, skarp, sträf, grof; ogen, sträf; das wird — halten, det lär blifva svårt; das kommt ihm — an, det går svårt för honom.
Härte, *f.* 4. hårdhet; stränghet, obarmhertighet; hårdhet, sträfhet; jern och ståls härdning, härd i stål.
Härten, *v. a.* härda, göra hård, förhärda; kallhamra.
Harthäutig, *adj.* hårdskinnad, som icke biter något godt på.
Harthäutigkeit, *f.* 4. hudens tjockhet el. hårdhet.
Hartherzig, *adj.* hårdhjertad, obarmhertig.
Hartherzigkeit, *f.* 4. obarmhertighet.
Harthen, *n.* 1. Johannisört.
Harthobel, *m.* 3. höfvel att höfla hårda saker med.
Harthörig, *adj.* lomhörd.
Härtigkeit. Se Härte.
Hartköpfig, *adj.* som har ett styft sinne, är mycket envis, trësk.
Hartlehrig, Hartlernig, *adj.* son har svårt för att lära el. fatta.
Hartleibig, *adj.* hårdlifvad, förstoppad.
Hartleibigkeit, *f.* 4. förstoppning.
Hartlernig. Se Hartlehrig.
Härtlich, *adj.* hård.
Hartmäulig, *adj.* munstyf.

Hartmeisel, *m.* punsel.
Hartnäckig, *adj.* envis, hårdnackad, halsstarrig; långvarig, efterhängsen.
Hartnäckigkeit, *f.* 4. envishet, hårdnackenhet, halsstarrighet; långvarighet, efterhängsenhet.
Hartriegel, *m.* 3. (bot.) liguster.
Hartrindig, *adj.* som har en hård skorpa el. bark.
Hartspat, *m.* 1. fältspat.
Härtung, *f.* 4. jerns och ståls härdning; kallhamring.
Harz, *n.* 1. harts, kåda.
Harzbaum*, *m.* 1. kådaktigt träd, tall, gran &c.
Härzer, *m.* 3. en som bor i Hartziska skogstrakten.
Harzicht, Harzig, *adj.* kådaktig, som gifver kåda el. harts.
Hasardspiel, *n.* 1. hasardspel, vågspel.
Haschen, *v. a.* få fatt uti, fånga, gripa, taga.
Häscher, *m.* 3. stadsvakt, polisbetjent; bödel.
Häschen, *n.* 3. ung hare; harunge.
Hase, *m.* 4. hare; pultron, kruka; inbilsk narr; da liegt der Hase im Pfeffer, der ser man orsaken till olyckan, till hvad som händt.
Hasel, Haselstaude, *f.* 4. hassel, hasselbuske.
Haselbusch*, *m.* 1. hasselbuske, hasselskog.
Haselhuhn*, *n.* 2. hjerpe.
Haseln, Häseln, *adj.* af hasselträ.
Haselnuß*, *f.* 1. hasselnöt.
Haselruthe, *f.* 4. hasselspö.
Haselstaude. Se Hasel.
Hasenampfer, *m.* 3. (bot.) harsyra, harväpling, gökmat.
Hasenfuß*, *m.* 1. harfot; fjollig menniska.
Hasenherz, *n.* 5. räddsla.
Hasenklee, *m.* 3. flåsgräs; bergsyra; gökmat, harväpling.
Hasenklein, -schwarz, *n. indekl.* ragu på hare.
Haselkohl, *m.* 1. mjölktistel.
Hasenpanier, *n.* 1. flygt.
Hasenpappel, *f.* 4. kattost.
Hasenpfeffer. Se Hasenklein.
Hasenscharte, *f.* 4. klufven öfverläpp.
Hasenschrot, *n.* 1. harskrot; er ist mit — geschossen, han är tokrolig.
Hasenschwarz. Se Hasenklein.
Hasensprung*, *m.* 1. krumsprång.
Häsinn, *f.* 4. harhona.
Haspe, *f.* 4. Haspen, *m.* 3. dörrhake, hake; gångjern på dörrar el. fönster.
Haspel, *m.* 6. och *f.* 4. härfvel, nystfot; vind.
Haspeln, *v. a.* härfla el. härfva af, afnysta; hissa, vinda upp.
Hassen, *v. a.* hata.
Hassenswerth, *adj.* förhatlig.
Haß, *m.* 1. hat; — auf sich laden, ådraga sig hat; seinen — an jemand auslassen, släcka sitt hat på någon.
Häßlich, *adj.* ful, vanskaplig; otäck, stygg, gemen, nedrig.
Häßlichkeit, *f.* 4. fulhet, vederstygglighet.

Hast. Se **Hastigkeit.**
Hastig, *adj.* hastig, skyndsam, snabb; hetsig, snarsticken, vresig.
Hastigkeit, *f.* 4. hast, hastighet; snarstickenhet.
Hätscheln, *v. a.* smeka, fägna, klema med.
Hatschier, *m.* 1. lifdrabant i Wien.
Hatz, **Hatze**. Se **Hetze.**
Hau, *m.* 1. hugg; skogsbygge, småskog, ungskog.
Haubar, *adj.* som kan fällas el. huggas.
Haube, *f.* 4. hufva, mössa, tofs (på fåglar); kalott; dåm, kupigt torn el. tak.
Haubenband*, *n.* 2. hakband på en hufva el. mössa.
Haubendrossel, *f.* 4. sidensvans.
Haubenfink, *m.* 4. domherre.
Haubenflor, *m.* 1. sort skirt flor.
Haubenkopf. Se **Haubenstock.**
Haubennetz, *n.* 1. hufva; huf.
Haubenstock*, *m.* 1. mösstock, docka (för barn och hos svarfvare).
Haubitze, *f.* 4. haubits. — el. **Haubitzkugel**, haubits-granat.
Haublock*, —**klotz***, *m.* 1. huggklubb, huggkubb.
Hauch, *m.* 1. fläkt, väderpust; andtag.
Hauchen, *v. n.* **h.** blåsa; pusta, flåsa, andas, flämta.
Haudegen, *m.* 3. huggvärja, huggsabel.
Haue, *f.* 4. vingårds- eller trägårdshacka.
Haueisen, *n.* 3. huggjern.
Hauen, *v. a.* hugga; skära; hacka; slå; piska; ingräfva, uthugga, rista el. skära i; utgräfva, urhålka, urgröpa; **über die Schnur** —, gå öfver skredet el. utom skrankorna; **das war weder gehauen noch gestochen**, det var hvarken hackadt eller malet.
Hauer, *m.* 3. huggare, klyfvare; liten sabel, stor knif; vildsvin. — *pl.* Se **Hauzähne.**
Haufe, *m.* 5. **Haufen**, *m.* 3. hög, hop, stack; samling, mängd, myckenhet; tropp, band, sällskap; **übern Haufen — werfen**, kasta öfveränd-a; tillintetgöra, förstöra i grund; **auf einen — bringen**, samla ihop på ett ställe; **es liegt alles über einen** —, det ligger allt i en hög, i en mölja; **übern — fallen**, falla omkull, öfveränd-a.
Häufeln, *v. a.* lägga el. sätta i små högar; göda, kupa.
Häufen, *v. a.* lägga i hög el. högtals, samla, hopsamla, föröka, hopa, uppstapla, vräka ihop; råga.
Haufenweise, *adv.* högtals, hoptals; skocktals, troppvis.
Häufig, *adj.* ymnig, öfverflödig; som ofta återkommer el. sker, tätt; många; flera. —, *adv.* ofta; talrikt, i mängd.
Häufung, *f.* 4. samlande, förökande; rågande.
Hauhechel, *f.* 4. (ört) ljugpinnar.
Hauklotz. Se **Haublock.**
Haupt*, *n.* 2. hufvud; hufvudman, öfverhufvud; befälhafvare; **aufs**

— schlagen, slå för hufvudet, slå på flykten; slå totaliter el. helt och hållet; an jemandes Häupten sitzen, sitta vid någons hufvudgärd. — (*i sammansättningar*), godt för hufvudet, hufvudsaklig, förnämst, vigtigast; hufvud ...
Hauptalter*, *m.* 1. högaltar.
Hauptarmee, *f.* 4. hufvudarmee.
Hauptbalken, *m.* 3. arkitraf; hanbjelke.
Hauptbinde, *f.* 4. hufvudbindel, diadem; turban.
Hauptbuch*, *n.* hufvudbok.
Haupterbe, *f.* 4. förnämsta arfvingen.
Hauptgebäude, *n.* 3. hufvudbyggnad, karaktersbyggning.
Haupthaar, *n.* 1. hufvudhår.
Hauptinhalt, *m.* 1. hufvudinnehåll, kort och summariskt innehåll, kort utdrag el. begrep.
Hauptkirche, *f.* 4. domkyrka; moderkyrka.
Hauptkrankheit, *f.* 4. hufvudvärk; farlig sjukdom.
Hauptküssen, *n.* 3. örngodt, hufvuddyna.
Hauptmann*, *m.* 2. kapten. Hauptleute, *pl.* hufvudmän, anförare; höfdingar, höfvitsmän.
Hauptmannschaft, *f.* 4. ståthållarskap.
Hauptnarr, *m.* 4. stor narr el. tok.
Hauptort*, *m.* 2. hufvudort, hufvudsäte.
Hauptperson, *f.* 4. hufvudperson; hufvudman; öfverhufvud.
Hauptpunkt, *m.* 1. hufvudpunkt, hufvudartickel.
Hauptquartier, *n.* 1. hufvudqvarter
Hauptriß, *m.* 1. grundritning.
Hauptsache, *f.* 4. hufvudsak, hufvudpunkt.
Hauptsächlich, *adj.* och *adv.* hufvudsaklig, väsendtlig; hufvudsakligen.
Hauptschlacht, *f.* 4. hufvudbatalj, hufvudträffning.
Hauptschlüssel, *m.* 3. hufvudnyckel.
Hauptschuld, *f.* 4. största skulden, hufvudstol.
Hauptsprache, *f.* 4. moderspråk, hufvudspråk, grundspråk, originalspråk.
Hauptstadt*, *f.* 1. hufvudstad.
Hauptstraße, *f.* 4. landsväg; förnämsta gatan.
Hauptstück, *n.* 1. hufvudstycke; hufvudpunkt; artickel; hufvuddel.
Hauptsumme, *f.* 4. hufvudsumma; hufvudstol, kapital.
Hauptthür, *f.* 4. hufvuddörr el. -port; portal, stor dekorerad ingångsport.
Hauptwache, *f.* 4. högvakt.
Hauptwind, *m.* 1. ett af de fyra väderstrecken.
Hauptwort*, *n.* 2. hufvudord; substantiv.
Hauptwunde, *f.* 4. sår i hufvudet; farligt sår.
Hauptzahl, *f.* 4. grundtal, kardinaltal.
Haus*, *n.* 2. hus; hem; boning; familj, slägt, anhörige; zu Hause, hemma; nach —, hem; Herr vom Hause, husbonde; ein Schalk von — aus, en hufvudskalk; damit hättest du immer zu Hause bleiben

können; dermed hade du kunnat tiga; ein — nieder wohnen, komma på husröta; das werde ich dir wieder nach Hause bringen, det skall du få så godt igen, derför skall du få din lön el. betalning; Haus ... (*i sammansättningar*) hus-, hem-, hushålls ...

Hausarmer, *m.* Hausarme, *f.* böjes som *adj.* husfattig, som blyges att tigga.

Hausbackenes Brot, *n.* 1. hembakadt bröd.

Hausbesichtigung, *f.* 4. hussyn.

Hausen, *v. n.* h. bo, hafva qvarter; lefva väl el. illa ihop; gå illa åt, förfara hårdt med; husera; stoja, göra oväsende.

Hausen, *m.* 3. stor stör (fisk).

Hausenblase, *f.* 4. husblås.

Hausflur, *f.* 4. förstuga.

Hausfrau, *f.* 4. matmoder, värdinna; frun i huset.

Hausgeräth, *n.* 1. Hausrath, *m.* 1. husgeråd, möbler.

Hausgötter, *pl.* husgudar.

Haushalten, *v. n. ir.* h. hushålla, hålla hushåll; lefva väl el. illa ihop.

Haushälter, *m.* 3. hushållare, ekonom.

Haushälterinn, *f.* 4. hushållerska.

Haushälterisch. Se Haushältig.

Haushältig, *adj.* hushållsaktig.

Haushältigkeit, *f.* 4. hushållsaktighet.

Haushaltung, *f.* 4. hushållning, hushåll, ekonomi; hushåll; husfolk, familj; eine eigene — anfangen, sätta eget hushåll.

Hausherr, *m.* 4. husbonde, husvärd; husfader.

Haushofmeister, *m.* 3. hofmästare.

Haushund, *m.* 1. hund som man har hemma; bandhund, gårdshund.

Hausiren, Hausiren gehen, *v. n.* h. och s. bära omkring till salu.

Hausiren, Hausiren gehen, *n.* 3. varors kringbärande till salu.

Hausirer, *m.* 3. gatkrämare; krämare som går omkring med varor i påsar el. packor.

Hauskleid, *n.* 2. hvardagsklädning, vårdslös drägt.

Hausklöppel, *m.* 3. portkläpp.

Hausknecht, *m.* 1. husdräng; värdshusdräng.

Hauskost, *f.* utan *pl.* husmanskost.

Hauskreuz, *n.* 1. huskors, husförtret.

Hauslaub, Hauslauch, *n.* 1. huslök, taklök.

Hausleinwand, *f.* 1. huslärft, slitlärft.

Häusler, *m.* 3. husman, hyresman, inhyseshjon, torpare.

Hausleute, *pl.* hyresmän; husfolk, tjenstehjon.

Häuslich, *adj.* huslig, hushållsaktig; das häusliche Leben, huslefnaden; die häusliche Sicherheit, husfred, hemfred; sich — niederlassen, sätta bo el. hushåll.

Hausmann, *m. pl.* — leute, hyresman; husbonde, husvärd; husman.

Hausmiethe, *f.* 4. hushyra.

Hausmittel, *n.* 3. husmedel, huskur.

Hausmutter*, *f.* 3. husmoder, matmoder; god hushållerska.

Hausgeräth, *m.* 1. husgeråd.
Hausrecht, *n.* 1. husrätt, husbondrättighet.
Hausregiment, *n.* 1. hushållsregering, faderlig regering; anordning i huset.
Haussässig, *adj.* husägande, bofast.
Haussen. Se Draußen.
Hausspeise, *f.* 4. huskost.
Haussperling, *m.* 1. tätting, gråsparf.
Hausstand*, *m.* 1. hushållsstånd.
Haussuchung, *f.* 4. hussyn.
Haustenne, *f.* 4. Se Hausflur.
Haustock. Se Hauklock.
Haustrauer, *f.* utan *pl.* enskild sorg.
Haustrunk, *m.* 1. husdryck, vanlig dryck.
Hausvater*, *m.* 3. husfader, husbonde, värd.
Hausverwalter, *m.* 3. husförvaltare, hofmästare.
Hauswesen, *n.* 3. det som hör till ens hus el. hushållning, hushåll, hushållning.
Hauswirth, *m.* 1. husvärd, husbonde; hushållare.
Hauswirthlich. Se Haushältig.
Hauswirthschaft, *f.* 4. hushåll; hushållets förestående.
Hauswurz, -wurzel, *f.* 4. taklök.
Hauszehent, *m.* 1. tomtören.
Hauszins, *m.* 6. hushyra.
Hauszucht, *f.* 4. hustukt, husaga.
Haußen. Se Draußen, Außerhalb.
Haut*, *f.* 1. hud, skinn; hinna; skal, skorpa; hud, läder; aus der — fahren oder fahren wollen, ej kunna styra sig, vara utom sig; in keiner gesunden — stecken, vara sjuklig, kraslig; eine ehrliche —, en god, ärlig karl; mit ganzer — davon kommen, undslippa helskinnad el. utan skada; einem die — über die Ohren ziehen, skinna en; einem die — voll lügen, ljuga mycket för en; sich seiner — wehren, försvara sitt lif; seine — theuer verkaufen, sälja sitt lif dyrt; mit der — bezahlen, betala med lifvet; ich möchte nicht in seiner — stecken, jag vill ej vara i hans kläder; seine — zu Markte tragen, försöka något på egen fara; er wird die alte — nicht ablegen, han lär aldrig ändra sig; mit — und Haar, med hull och hår; helt och hållet.
Häutchen, *n.* 3. tunn och fin hud, hinna.
Häuten, *v. a.* af- el. borttaga huden, afdraga skinnet; sich —, krypa ur skinnet; ömsa hud (som ormar); krypa ur skalet (som insekter).
Häutig, *adj.* som har hud el. skinn; hinnaktig, som består af hinnor.
Hautkrankheit, *f.* 4. sjukdom i huden.
Hautwurm*, *m.* 2. onda betet, fulslag.
Hauzähne, *m. pl.* betar på vildsvin.
Hay, Hayfisch, *m.* 1. haj (fisk).
He! He da! *interj.* nå! åh! hå! ack! hurtigt! friskt upp! hör! kom hit!
Hebamme, *f.* 4. barnmorska, jordgumma.

Hebebalken, *m.* 3. vågbalk.
Hebebaum*, *m.* 1. Hebel, *m.* 3. häftyg, häfstång.
Hebekorb*, *m.* 1. handkorg; dragkorg.
Heben, *v. a. ir.* häfva, lyfta, upplyfta, höja, uppresa; undanrödja; värfva; uppbära; aus der Taufe —, vara dopvittne; hebe dich weg von hier! gå bort, laga dig undan; der Teig hebt sich, degen gäser.
Heber, *m.* 3. häfvert; sugrör.
Heberad*, *n.* 2. kugghjul.
Hebestange, *f.* 4. häfstång.
Hebopfer, *n.* 3. häfoffer.
Hebräer, *m.* 3. Hebreer.
Hebräisch, *adj.* Hebreisk.
Hebung, *f.* 4. lyftande; häfvande; insamlande, uppbörd; bortförande, undanröjning; värfning.
Hechel, *f.* 4. häckla; hamphäckla.
Hechelbank*, *f.* 1. häckelstötta, häckelbänk.
Hechelfrau, *f.* 4. häcklerska.
Hechelmacher, *m.* 3. Hechelmann*, *m.* 2. häckelmakare, häckelsäljare.
Hecheln, *v. a.* häckla, grofhäckla; tadla, häckla.
Hecht, *m.* 1. gädda; kleiner —, gäddsnipa.
Heck, *n.* grind, se Thor, *n.*
Hecke, *f.* 4. häck, snar, småskog, buskar; häck, bur, liggbur; — el. Heckzeit, värptid.
Hecken, *v. a.* och *n.* h. ligga på ägg, ligga el. kläcka ut ungar; få ungar, yngla; er heckt nichts gutes aus, han har intet godt i sinnet; tänker på ondt.
Heckenbeere, *f.* 4. krusbär.
Heckig, *adj.* lik häckar; full af törnbuskar.
Heckthaler, *rc.* *m.* 3. penning el. mynt, som efter vidskepligt folks tankar alstrar flera af samma slag.
Heckzeit, *f.* 4. liggetid; tid att yngla.
Hede. Se Werg.
Hederich, *m.* 1. väggkrassa.
Heer, *n.* 1. här, armee, krigshär.
Heerbann, *m.* 1. banér, fana.
Heerde. Se Herde.
Heerführer, *m.* 3. general; anförare, fältherre.
Heergeräth, *n.* 1. krigsförnödenheter, allt hvad som fordras i fält.
Heerrauch, *m.* 1. solrök.
Heerschar, *f.* 4. härskare.
Heerschau. Se Musterung.
Heerschnepfe, *f.* 4. horsgök.
Heerstraße, *f.* 4. stora landsvägen.
Heerwagen, *m.* 3. krigsvagn, trossvagn.
Heerzug*, *m.* 1. fälttåg.
Hefen, *f. pl.* drägg; jäst; die — austrinken, få kännas vid alla oangenäma följder af en sak; auf die — kommen, — sitzen, komma emot el. till slutet; die — des Volks, slödder, pack.
Hefig, *adj.* drägglik; jästlik.
Heft, *n.* och *m.* 1. handtag, grepe, skaft; häkta, hake, spänne, fäste; söm, nåt, såt, foguing; häfte (af papper o. d.)

Hefteisen, *n.* 3. lödbult.
Heftel, *n.* och *m.* 3. häkta, hake, spänne.
Hefteln, *v. a.* häkta ihop, haka fast.
Heften, *v. a.* fästa; binda; hopsy; häfta (böcker); fästa (ögonen); einem etwas auf die Ärmel—, missbruka ens lättrogenhet; påbörda någon en osanning.
Heften, *n.* 3. Heftung, *f.* 4. fästande, bindande; hopsyning; häftning; fästande.
Heftig, *adj.* häftig, våldsam; hastig, häftig; skarp, stark.
Heftigkeit, *f.* 4. häftighet &c.
Heftlade, *f.* 4. häftbräde (bokbind.)
Heftnadel, *f.* 4. häftnål; knappnål.
Heftpflaster, *n.* 3. häftplåster.
Hegen. Se Hägen.
Hehl. Se Verhehlen, *n.*
Hehlen. Se Verhehlen.
Hehler, *m.* 3. tjufgömmare.
Hehr, *adj.* hög, sublim; helig.
Heide, *f.* 4. hed, ljungmark; ljunghed; stor med barrskog bevänt skogsmark.
Heide, *m.* 4. hedning.
Heidegrütze, *f.* utan *pl.* bohvetegryn.
Heidekorn*, *n.* 2. bohvete.
Heidekraut*, *n.* 2. ljung.
Heidelbeerbusch*, *m.* 1. blåbärs- el. lingonris.
Heidelbeere, *f.* 4. blåbär.
Heidelerche, *f.* 4. trädlärka.
Heidenreich, *m.* 1. (bot.) penninggräs.
Heidenrettig, *m.* 1. stillfrö.
Heidenthum*, *n.* 2. hedendom.
Heidereiter, *m.* 3. skogvaktare.
Heiderose, *f.* 4. smörnjupon.
Heidnisch, *adj.* hednisk; heidnisches Wundkraut, gullris.
Heiduck, *m.* 1. hejduk.
Heil, *n.* 1. lycka, väl, välfärd, välgång, timlig lycka.
Heil, *adj.* och *adv.* läkt, helad; botad, kurerad.
Heil, *interj.* hell! väl!
Heiland, *m.* 1. frälsare.
Heilart, Heilungsart, *f.* 4. botande, läkningssätt.
Heilbar, *adj.* botlig.
Heilblatt*, *n.* 2. torrvärksgräs.
Heilbringend, *adj.* som länder till välfärd &c.
Heilbrunnen, *m.* 3. helsobrunn.
Heilen, *v. a.* och *n.* s. läkas, helas; sköta, kurera; jemand vom Fieber, bota någon för frossan.
Heilig, *adj.* helig; obrottslig, orygglig.
Heiliger, *m.* Heilige, *f.* böjes som *adj.* helgon.
Heiligen, *v. a.* helga, heliggöra; hålla helig; inviga, viga, helga; egna, uppoffra.
Heiligenfresser, *m.* 3. en skenhelig, en stor skrymtare.
Heiligenholz, *n.* 2. afgudalund.
Heiligkeit, *f.* 4. helighet.
Heiligmachend, *adj.* helgande, heliggörande.
Heiligmacher, *m.* 3. heliggörare.
Heiligmachung, *f.* 4. helgelse, helgande.

Heiligsprechen, *v. a. ir.* kanonisera.
Heiligsprechung, *f.* 4. kanonisering.
Heiligthum*, *n.* helgedom; relique, qvarlefva el. öfverlefva af något helgon el. af något stort el. märkvärdigt, af skönhet.
Heiligung, *f.* 4. helgelse, helgande; invigning.
Heilkraft*, *f.* 1. läkande kraft.
Heilkraut*, *n.* 2. läkedomsört.
Heilkunde, *f.* 4. den delen af läkarekonsten som angår botmedlen.
Heilkunst, *f.* utan *pl.* läkarkonst.
Heillos, *adj.* ogudaktig, gudlös; bofaktig, skälmsk, trolös, lastfull.
Heillosigkeit, *f.* 4. ogudaktighet, gudlöshet; bofaktighet, trolöshet; nedrighet; nedrig gerning, skälmstycke.
Heilmittel, *n.* 3. läkmedel, botmedel, hjelpmedel.
Heilsam, *adj.* sund, helsosam; tjenlig, nyttig.
Heilsamkeit, *f.* 4. sundhet, helsosamhet.
Heilsglaube, *m.* 5. saliggörande tro.
Heilsgut*, *n.* 2. nådegåfva.
Heilsordnung, *f.* 4. nådens ordning.
Heilung, *f.* 4. tillfrisknande, bättring, kur, botande.
Heim, *adv.* hemma; hem.
Heimath, *f.* 4. fädernesland, fosterland, födelseort, hemort.
Heime, *f.* 4. Heimchen, *n.* 3. syrsa.
Heimfahrt, *f.* 4. -gang*, *m.* 1. -kunft *f.* utan *pl.* -reise, *f.* 4. -weg, *m.* 1. återgång, återkomst, återresa, hemresa, hemväg.
Heimfall*, *m.* 1. hemfallande; danaarf; hemfall, återgående till sin förra ägare.
Heimfallen, *v. n. ir.* h. hemfalla.
Heimgang. Se Heimfahrt.
Heimisch, *adj.* huslig; inhemsk; tam.
Heimkunft, *f.* hemkomst.
Heimlich, *adj.* hemlig, förborgad; lönlig.
Heimlichkeit, *f.* 4. hemlighet, förborgad el. förtrodd sak; förborgad konst.
sich Heimmachen, *v. r.* gå hem.
Heimreise. Se Heimfahrt.
Heimsuchen, *v. a.* hemsöka; plåga, hemsöka.
Heimsuchung, *f.* 4. hemsökning; plåga, bedröfvelse; Mariä —, Marie besökelse el. besökelsedag.
Heimtrachten, *v. n.* h. längta hem.
Heimtücke, *f.* 4. hemlig ondska, ilska, skälmaktighet; spratt, skälmstycke, skalkstycke.
Heimtückisch, *adj.* ondskefull, arglistig, illsk; illparig; skalkaktig; försmädlig; dolsk, lömsk.
Heimwärts, *adv.* hemåt.
Heimweg. Se Heimfahrt.
Heimweh, *n.* 6. hemsjuka.
Heirath, *f.* 4. giftermål, gifte.
Heirathen, *v. a.* äkta, gifta sig med. —, *v. n.* h. gifta sig, giftas.
Heirathsgut*, *n.* 2. utstyr, hemgift, hemföljd, brudskatt.
Heirathsversprechen, *n.* 3. äktenskapslöfte.
Heischen, *v. a.* begära, fordra, äska.

Heischesatz*, *m.* 1. postulat.
Heiser, *adj.* hes.
Heiserkeit, *f.* 4. heshet.
Heiß, *adj.* varm, het, hettande, hetsig; hastig, häftig, ifrig; brännande, brinnande, het; einem die Hölle — machen, göra en het om öronen, hota en med hårdt straff; hier ist ein heißes Pflaster, här är allting mycket dyrt.
Heißen, *v. a. ir.* namngifva, kalla, nämna; befalla, anbefalla, påbjuda, ålägga. —, *v. n. ir.* h. och f. heta, kallas; kalla sig; betyda, vilja säga, vara; sägas; mit deiner Gelehrsamkeit wills nicht viel —, din lärdom har ej mycket att betyda.
Heißhunger, *m.* 3. ätsjuka, omåttlig hunger, glupskhet.
Heißhungrig, *adj.* uthungrad, glupsk, slukande.
Heiter, *adj.* lugn och klar, mild, blid; glad, munter, sorgfri; klar, ljus.
Heiterkeit, *f.* 4. klarhet och lugn, mildhet, blidhet, gladhet, munterhet.
Heitern, *v. a.* förljufva.
Heitzen, *v. a.* värma, upphetta, elda.
Heitzer, *m.* 3. fyrbytare.
Heitzung, *f.* 4. värmande, eldning; bränsle.
Hektik, *f.* tvinsot.
Hektisch, *adj.* som har tvinsoten; ein hektisches Fieber, trånfeber.
Held, *m.* 4. hjelte.
Heldenbrief, *m.* 1. heroid, hjeltebref.
Heldengedicht, *n.* 1. hjeltedikt, epopee, episkt poem.
Heldenkraft*, *f.* 1. hjeltekraft, hjeltestyrka.
Heldenmäßig, *adj.* hjeltelik, heroisk.
Heldenmuth, *m.* 1. hjeltemod.
Heldenmüthig, *adj.* hjeltemodig, hjeltelik.
Heldenthat, *f.* 4. storverk, hjeltebedrift, hjeltebragd.
Heldentugend, *f.* 4. hjeltedygd, heroisk dygd.
Heldinn, *f.* 4. hjeltinna.
Helfen, *v. a. ir.* hjelpa, bispringa, bistå, undsätta, biträda; bota; gagna, vara nyttig el. förmånlig, medverka, bidraga, hjelpa till.
Helfer, *m.* 3. hjelp, bistånd, tillhjelp, medhjelpare; diakonus.
Helfershelfer, *m.* 3. medarbetare, medhjelpare, anhängare, medhållare.
Hell, *adj.* klar, ljus, blank; skär; ren; gles, tunn; skäll; gäll; tydlig, ögonskenlig.
Hellblau, *adj.* ljusblå.
Hellbraun, *adj.* ljusbrun.
Hellbutte, *f.* 4. helgeflundra.
Helle, *f.* utan *pl.* klarhet, glans, starkt sken; tydlighet, redighet.
Hellebarde, *f.* 4. hillebård (korsgevär).
Hellebardirer, *m.* 3. en som är beväpnad med hillebård; stånddrabant.

Heller, *m* 3. halföre, skärf o. d.
Hellig, *adj.* trött, matt.
Hellklingend, *adj.* klart ljudande, klingande.
Hellscheinend, *adj.* klart skinande.
Hellsehend, *adj.* skarpsynt.
Hellweiß, *adj.* snöhvit.
Helm, *m.* 1. hjelm, stormhatt; hatt (på en bränvinspanna); skaft på en bila, täljyxa; — el. Helmdach*, *n.* 2. dåm, kupigt torn el. tak.
Helmgitter, *n.* 3. hjelmgaller.
Helmsturtz, *m.* 1. panasch, fjäderbuske.
Hemd, *n.* 1. lintyg, skjorta.
Hemdknopf*, *m.* 1. skjortknapp.
Hemmen, *v. a.* hämma, tillbakahålla, hindra, hejda, uppehålla; sätta hämmkedja el. brinkhake på (hjul).
Hemmerling. Se Goldammer.
Hemmgabel, *f.* 4. brinkhake.
Hemkette, *f.* 4. hämmkedja.
Hemmung, *f.* 4. hinder, hämmande, hållare, hållhake.
Hengst, *m.* 1. beskällare, hingst.
Hengstfüllen, *n.* 3. hingstfölunge.
Henkel, *m.* 3. handtag, grepe, öra på kärl.
Henkelkorb*, *m.* 1. korg med handtag el. grepe.
Henkeln, *v. a.* förse med öra eller handtag.
Henkeltopf*, *m.* 1. potta el. kruka med öra el. handtag.
Henken, *v. a.* hänga, upphänga.
Henkenswerth, *adj.* som förtjenar att hängas.
Henker, *m.* 3. bödel, tyrann, plågare; der —, zum (beym) —! fan! geh zum —, gå för fan i våld! er ist ganz des Henkers, det är omöjligt att komma till rätta med honom, daß dich der —, att hin onde må ta dig.
Henkerbeil, *n.* 1. bödelsyxa.
Henkerey. Se Scharfrichterey.
Henkermahlzeit, *f.* 4. sista måltid för en delinquent.
Henkermäßig, *adj.* på bödelsvis.
Henne, *f.* 4. höna; fågelhona; das Ey will klüger seyn als die —, ägget vill lära hönan att värpa.
Her, *adv.* hit; från; fram; wo — her, hvar — ifrån; es sind acht Tage her, det är åtta dagar sedan; vor hergehen, gå framför; hin und —, hit och dit; gib —, ta hit; von Ewigkeit —, ända ifrån evigheten; von ferne —, fjerran ifrån; hinter einem — seyn, slå efter en, förfölja en; von Alters her, ifrån forntiden.
Herab, *adv.* åfvanifrån, uppifrån, ner; ned, nedåt, utföre; — fahren, gehen, kommen, steigen, lassen, nehmen &c., fara, stiga, gå, komma, stiga, släppa ned eller utföre, taga ned; sich — lassen, nedlåta sig; — setzen, el. würdigen, förringa, nedsätta; — stürzen, nedstörta; brådstörta el. kasta sig.

Herablassend, *adj.* foglig, efterlåten, nedlåten, vänlig emot de ringare.
Herablassung, *f.* 4. foglighet, eftergifvenhet, nedlåtenhet, popularitet, vänlighet mot de ringare.
Herabwärts, *adv.* utföre, nedåt.
Herabwerfen, *v. a.* kasta ned, utföre, kasta på något så att det faller ned, kasta af, slå ned.
Herabwürdigung, *f.* 4. förminskande, nedsättande, försämring, förfall.
Heran, *adv.* hitåt, bättre hit, närmare, fram, intill, annalkande; —, brechen, bryta fram; instunda tillstunda, nalkas; inträffa; kommen, komma närmare, närma sig; — nahen rücken, nalkas, komma, rycka närmare, närma sig; — wachsen, växa, blifva större.
Herannahung, *f.* 4. annalkande.
Herauf, *adv.* upp el. i höjden; uppåt, uppföre; hit upp; — gehen kommen, reiten, steigen, treten, gå, komma, rida, stiga, träda upp, uppföre.
Heraufwärts, *adv.* uppåt, uppföre, emot höjden.
Heraus, *adv.* ut, hitut, utåt; — bekommen, utbekomma, få ut; utröna, utforska, få rätt på. — fordern, utfordra, utmana; utkräfva; reta, uppägga, uppmana; — geben, gifva ut (en bok); utlefverera; gifva, lemna tillbaka, utlemna, återgifva, återställa; kungöra, utgifva; — helfen, ziehen &c. hjelpa el. draga ut, fara ut; — sich aus einer Sache — helfen, ziehen, reda sig ifrån en sak; — kommen, komma ut, börja synas, framkomma, utkomma; blifva bekant; befinnas riktigt; tjena till; uppkomma, erhållas (i räkn.) reißen, slita, rycka ut; — sagen, säga ut, bekänna; tillstå; — wollen, vilja ut; få ut; nicht mit der Sprache — wollen, ej vilja bekänna rent ut; — würgen, tvinga fram ur sig.
Herausforderung, *f.* 4. utfordring, utmaning, fejdbref.
Herausgabe, *f.* 4. upplaga; utgifvande.
Herausgeber, *m.* 3. utgifvare.
Herausstreichen, *v. a. ir.* berömma, upphöja, skryta af, utropa.
Herauswärts, *adv.* utåt, hit utåt.
Herbe, *adj.* skarp, kärf, hård, sträng, svår, bitter.
Herbe, **Herbigkeit**, *f.* 4 skarphet, skärpa, bitterhet, kärfhet, sträfhet.
Herberge, *f.* 4. herberge, qvarter, värdshus; nattläger, nattqvarter.
Herbergen, *v. a.* och *n.* h. hysa, inqvartera, herbergera, rymma; bo, hafva qvarter.
Herbestellen, *v. a.* bjuda, kalla eller stämma till sig, beställa hit.
Herbeten, *v. a.* uppläsa, läsa en bön ur minnet.
Herbey, *adv.* hit, nära intill, hitåt, fram, till, närmare; — bringen, tillföra, bära fram, hitföra

medföra; — führen, föra fram; hitföra; utverka, åstadkomma, framkalla; — kommen, rücken, treten, komma, rycka, el. gå fram, intill, närmare.

Herbeybringen &c. Se Herbey.

Herblich, *adj.* Se Herbe.

Herbringen, skaffa, föra hit, tillföra, bära fram; eine hergebrachte Gewohnheit, en införd sedvana; ein altes hergebrachtes Recht, en gammal häfd.

Herbst, *m.* 1. höst; vinskörd.

Herbstblume, *f.* 4. höstlök.

Herbstlich, *adj.* höstlik, höst . . ., hösten.

Herbstmäßig, *adj.* höstaktig, höstlik.

Herbstmonat, *m.* 1. höstmånad, September månad.

Herbstwetter, *n.* 3. höstväder.

Herbstzeitlose. Se Herbstblume.

Herd, *m.* 1. spis, spishäll, eldstad, äril; weder Feuer noch — haben, hafva hvarken hus eller hem.

Herdvogel*, *m.* 3. lockfogel.

Herde, *f.* 4. hjord, hop, skock.

Herdenweise, *adv.* hoptals, skocktals.

Herdurch, *adv.* igenom; hit igenom.

Herein, *adv.* härin, hitin; kom in! — fahren, gehen, kommen, treten, &c., fara, gå, komma, stiga, träda in &c.

Herfließen, *v. n. ir.* s. flyta hit el. fram; hafva sitt ursprung ifrån, härleda sig ifrån, komma af.

Herfordern, *v. a.* fordra el. kalla hit, fram; stämma, inkalla.

Herführen, *v. a.* föra hit, framföra, leda hit.

Hergang*, *m.* 1. hitgång; förlopp, tilldragelse.

Hergeben, *v. a. ir.* gifva fram, framlemna, släppa till.

Hergehen, *v. n. ir.* s. gå fram, komma el. närma sig; tillgå, tilldraga sig, hända; nun soll es darüber —, nu skola vi börja dermed; es geht über ihn her, det gäller honom; man talar illa om honom; det stadnar allt på honom; han blir illa medfaren.

Herhalten, *v. a. ir.* hålla el. räcka fram. —, *v. n. ir.* h. — müssen, få utstå, uthärda, slita ondt, lida.

Hering. Se Häring.

Herkommen, *v. n. ir.* s. komma hit, annalka, närma sig hit el. fram; komma ifrån; komma el. härröra af.

Herkommen, *n.* 3. annalkande; härkomst, slägt, familj; vana, bruk, plägsed.

Herkömmlich, *adj.* das ist —, det är brukligt, vanligt, antaget genom bruket.

Herkunft, *f.* utan *pl.* ankomst, framkomst; härkomst, slägt, familj, stånd.

Herlangen, *v. a.* taga, räcka hit eller fram.

Herlegen, -setzen, *v. a.* lägga, sätta hit el. fram.
Herleiten, *v. a.* leda hit el. fram, framföra, härleda.
Herleitung, *f.* härledning.
Herlesen, *v. a. ir.* uppläsa.
Herlesung, *f.* 4. uppläsande, uppläsning.
Hermachen, *v. a.* och *n.* h. sich über etwas —, angripa, företaga något; einem etwas —, inbilla, narra en.
Hermelin, *n.* 1. hermelin.
Hernach, *adv.* därefter, sedan, hädanefter, sedermera, derefter.
Hernachmahls, *adv.* hädanefter.
Hernehmen, *v. a. ir.* taga hit el. fram; taga, hemta ifrån.
Hernieder. Se Herunter.
Heroisch, *adj.* heroisk, hjeltemodig.
Herold, *m.* 1. härold.
Heroldsstab*, *m.* 1. häroldsstaf.
Herplappern, -plaudern, *v. n.* h. pladdra, prata fram.
Herr, *m.* 4. herre, husbonde; Mit großen Herren ist nicht gut Kirschen essen, det är bäst att ej hafva mycket att dela med stora herrar.
Herreichen, *v. a.* framräcka, sträcka fram.
Herreise, *f.* 4. hitresa, återresa.
Herreisen, *v. n.* s. resa hit; resa, fara hem el. tillbaka.
Herrenbrot essen, *v. n. ir.* h. tjena.
Herrenhaus*, *n.* 2. herrgård.
Herrenhuter, *m.* 3. herrenhutare.
Herrensitz, *m.* 1. sätesgård.
Herrisch, *adj.* och *adv.* som herre eller husbonde, myndigt, befallande.
Herrlich, *adj.* präktig, ståtlig; herrlig, lysande, förträfflig, ypperlig.
Herrlichkeit, *f.* 4. prakt, ståt, pomp, herrlighet; förträfflighet; (titel) herrlighet.
Herrschaft, *f.* 4. herrskande, herradöme, makt, välde, herravälde; herrskap, öfverherrskap; herrskap, herren och frun, husbondfolk; — genug über sich selbst gewinnen, vara nog herre öfver sig sjelf.
Herrschaftlich, *adj.* herre . . ., herrskaps. . .
Herrschen, *v. n.* h. herrska, råda öfver, regera, vara rådande, hafva öfverhand.
Herrschend, *adj.* herrskande, rådande, regerande.
Herrscher, *m.* 3. herrskare, monark, envåldsherre.
Herrscherinn, *f.* 4. herrskarinna, monarkinna, regerande furstinna.
Herrschsüchtig, *adj.* regeringssjuk, regeringslysten.
Herrücken, *v. a.* närma, föra närmare. —, *v. n.* s. komma närmare, nalkas, rycka hit, rycka närmare.
Herrühren, *v. n.* h. härröra, komma af el. ifrån, vara en följd af.
Hersagen, *v. a.* uppläsa, läsa ur minnet, berätta.

Hersagung, *f.* 4. uppläsande utantill.
Herschießen, *v. a. ir.* skjuta hit eller fram; försträcka, göra förskott.
Herschnattern. Se Herplappern.
Herschreiben, *v. n. ir.* h. härröra, komma af; hafva sitt ursprung, härstamma ifrån.
Her seyn, *v. n. ir.* vara född; hafva sitt ursprung ifrån; vara ifrån, vara kommen ifrån.
Herstammen, *v. n.* h. härstamma, komma ifrån, leda sitt ursprung ifrån.
Herstammend, *adj.* härstammande, uppkommen, utgången.
Herstammung, *f.* 4. härkomst, härstammande; etymologi, ordledning.
Herstellen, *v. a.* sätta, ställa hit eller fram; återställa i sitt förra stånd; åter upprätta, upphjelpa.
Herstellung, *f.* 4. återställande, återupprättande.
Hertreten, *v. n. ir.* s. träda fram, stiga hit, nalkas, komma närmare.
Herüber, *adv.* häröfver, hitöfver.
Herum, *adv.* omkring, rundtomkring, i nejden af; — drehen, vända, vrida omkring; — fahren, fara, resa el. åka omkring; köra, skoja omkring; — führen, föra omkring; — bey der Nase — führen, narra, bedraga; die Sache geht mir sehr im Kopfe —, den saken oroar mig mycket, gör mig mycket hufvudbry; — gehen, wie die Katze um den heißen Brey, ej veta hvad man skall göra; bruka många omsvep; — huren, gå och besöka alla liderliga hus; es geht im Hause —, det spökar i huset; — geben, gifva omkring; — gehen, gå el. löpa omkring, cirkulera; — laufen, löpa omkring el. fram och tillbaka, drifva el. stryka omkring; gå, rulla omkring; — nehmen, taga omkring; bry; sich — schlagen, slås; — streichen; streifen, drifva el. stryka omkring; — werfen, kasta omkring; kasta hit och dit; — wickeln, inveckla, insvepa, omlinda; — zausen, luggas; slitas, hårdragas, rycka och slänga el. knuffa fram och tillbaka; illa tilltyga; — zerren, rycka, slita, nappa, draga hit och dit el. omkring; — ziehen, draga omkring; flytta omkring.
Herumläufer, Herumstreicher, *m.* 3. en som skojar omkring; schässare, som drifver af och an, stryker omkring &c., landstrykare, skojare.
Herunter, *adv.* här ned, hit ned, ned, till jorden; — bringen, bringa ned, nedföra; försämra, störta i fattigdom, göra fattig, utarma; ruinera, förstöra; — gehen, fahren, steigen, lassen, nehmen 2c., gå fara, stiga, släppa, taga ned &c.; — kommen, komma ned el. utför;

komma af sig, råka i förfall el. lägervall; — stürzen 2c.; Se Herab.

Herunterwärts, *adv.* nedåt, nedföre.

Hervor, *adv.* fram; — bringen, frambringa, frambära, framföra; förorsaka, alstra; förebringa; framföra, uttala, framstafva; — gehen, kommen, treten, gå, komma fram eller ut; sticka fram el. upp; träda, stiga el. gå fram; — stechen, sticka fram el. upp; börja synas, framkomma, utkomma; glänsa, blänka, lysa framför det öfriga; ligga öfver el. högre; — ragen, stehen, stå el. gå fram el. ut, skjuta fram; synas utöfver; framskymta; sticka fram; vara utbygd; — suchen, söka fram, framleta; sich — thun, utmärka sig.

Herwärts, *adv.* hitåt, åt denna sidan.

Herweg, *m.* 1. hitresa, hitväg.

Herweisen, *v. a. ir.* visa; visa hit.

Herz, *n.* 5. hjerta; mod, behjertenhet; zu Herzen fassen, nehmen, lägga på hjertat; ans — greifen, röra det innersta af hjertat; zu Herzen gehen, röra hjertat, gå till hjertat; von Herzen gehen, mena som man säger; vom Herzen wegreden, tala som man tänker; — zu einem fassen, fatta förtroende till någon; sein — an eine Sache hängen, fästa sitt hjerta vid något; er ist ihm ans — gewachsen, han håller så mycket af honom som af sig sjelf; übers — bringen, vara för ömhjertad; das — voll haben, vara bekymrad; das macht ihm das — schwer, det förorsakar honom mycket bekymmer el. oro; die Angst will mir das — abstoßen, ångsten qväfver mig; etwas mit — und Mund versprechen, lofva något med hand och mun; von Herzen schlecht, allt för usel; von Herzen arm, utfattig; Herzen (i kortspel) hjerter; — fassen, fatta mod; wieder — fassen, repa mod igen; einem — machen, einsprechen, sätta mod i en.

Herzählen, *v. a.* räkna fram; uppräkna; berätta.

Herzallerliebst, *adj.* allrakärast.

Herzbeklemmung, *f.* 4. hjertklämning, hjertängslan.

Herzbeutel, *m.* 3. Herzfell, *n.* 1. hjertsäck.

Herzblatt*, *n.* 2. brösthen; (bot.) hjertblad.

Herzbrechend, *adj.* rörande, bevekande.

Herzdrücken, *n.* 3. hjerttryckning, hjertångest.

Herzeleid, *n.* 1. sorg, bedröfvelse, harm, stor förtret.

Herzen, *v. a.* kyssa, omfamna.

Herzensangst*, *f.* 1. ångest, ängslan.

Herzensfreund, *m.* 1. intim, förtrogen vän.

Herzenskündiger, *m.* 3. som ransakar hjertat.

Herzgeblüt, *n.* 1. hjertblod.
Herzgespann*, *n.* 1. hjertspänning.
Herzgrube, *f.* 4. hjertgrop.
Herzhaft, *adj.* modig, hurtig, behjertad, tapper, dristig, vågsam, djerf, tilltagsen.
Herzhaftigkeit, *f.* 4. mod, behjertenhet, dristighet, tilltagsenhet, vågsamhet, djerfhet.
Herziehen, *v. a. ir.* draga till sig el. hit. —, *v. n. ir.* ſ. tåga, färdas eller resa hit; flytta hit.
Herzig, *adj.* förtjusande, intagande, behaglig, angenäm, söt, täck, älskad.
Herzinnig, Herzinniglich. Se Herzlich.
Herzkammer, *f.* 4. hjertkammare.
Herzkirsche, *f.* 4. bigarrå.
Herzkirschenbaum*, *m.* 1. bigarå-träd.
Herzklopfen, *n.* 3. hjertklappning.
Herzknorpel. Se Brustbein.
Herzläppchen, *n.* 3. hjertöra.
Herzleid. Se Herzeleid.
Herzlich, *adj.* hjertlig; uppriktig; ganska.
Herzlichkeit, *f.* 4. hjertlig vänskap, uppriktighet.
Herznagend, *adj.* hjertgnagande, oroande.
Herzog*, *m.* 1. -inn, *f.* 4. hertig, -inna.
Herzoglich, *adj.* hertiglig.
Herzogthum*, *n.* 2. hertigdöme.
Herzohr, *n.* 6. Herzöhrlein, *n.* 3. hjertöra.
Herzpochen. Se Herzklopfen.
-sack. Se Herzbeutel.
Herzschlächtig, *adj.* trångbröstad, som har qvickdrag.
Herzschlächtigkeit, *f.* 4. qvickdrag.
Herzschneidend, *adj.* skärande genom hjertat.
Herzspann. Se Herzgespann.
Herzstärkend, *adj.* hjertstyrkande.
Herzstärkung, *f.* 4. hjertstyrkning, hjertstyrkande medel.
Herzu. Se Herbey, Heran.
Hetze, *f.* 4. jagt med hundar, stor jagt.
Hetzen, *v. a.* jaga; hetsa el. tussa (hundar); an einander — upphetsa, uppreta emot hvarandra; mit allen Hunden gehetzt, bakslug, listig.
Hetzhund, *m.* 1. hetshund; vindthund.
Hetzpeitsche, *f.* 4. jagtpiska.
Heu, *n.* 1. hö; — machen, utbreda, vända och torka hö.
Heubaum*, *m.* 1. stång, höstång.
Heubinder, *m.* 3. en som hopbinder hö.
Heuboden*, *m.* 3. höskulle.
Heubund*, *m.* 1. bunt hö.
Heuchelbuße, *f.* 4. förställd ånger.
Heuchelen, *f.* 4. skrymteri.
Heucheln, *v. n.* h. skrymta; låtsa, förställa sig.
Heuchelschein. Se Heuchelen.
Heuchler, *m.* 3. -inn, *f.* 4. skrymtare, -erska.
Heuchlerisch, *adj.* skrymtaktig, skenhelig.

Heuer, *adv.* i år, i detta år.
Heuerig, *adj.* detta årets.
Heuernte, *f.* 4. höbergning.
Heugabel, *f.* 4. hötjuga, högaffel.
Heulen, *v. n.* h. tjuta; hvina; gråta, jämra sig.
Heulen, *n.* 3. tjut, tjutande; gråt.
Heumachen, *n.* 3. höets utbredning, vändning och torkning.
Heumacher, *m.* 3. den som ansar hö till torkning, höbergare.
Heumäher, *m.* 3. slätterkarl.
Heumonat, *m.* 1. Juli månad.
Heupferd, *n.* 1. trollsländа.
Heurath. Se Heirath.
Heurechen, *m.* 3. räfsa.
Heuschober, *m.* 3. höstack, hösåta.
Heuschoppen, *m.* 3. hölada, höskulle.
Heuschrecke, *f.* 4. gräshoppa.
Heute, *adv.* i dag; — zu Tage, nu för tiden, i våra dagar; — morgen, i morse; noch — morgen, än i morse; — Abend, i afton; — über acht Tage, i dag åtta dagar till.
Heutig, *adj.* som sker el. skett i dag, denna dagens; heutiges Tages, nu för tiden, i våra dagar; die heutige Welt, den nu varande verlden; die heutigen Gelehrten, de lärda i närvarande tid.
Heuwage, *f.* 4. hövåg.
Heuwagen, *m.* 3. hövagn.
Heuwerbung, *f.* 4. -gewinn, *m.* 1. höbergning.
Hexameter, *m.* 3. hexameter.
Hexe, *f.* 4. trollpacka, trollkona, hexa.
Hexen, *v. n.* h. trolla; bruka trolldom.
Hexenbuch*, *n.* 2. svartkonstbok.
Hexenfest, *n.* 1. trollkarlars el. hexors sammankomst.
Hexengeschichte, *f.* 4. saga, berättelse om trollpackor.
Hexenmeister, *m.* 3. trollkarl.
Hexenprozeß, *m.* 1. rättegång mot trollpackor.
Hexerey, *f.* 4. trolldom, hexeri.
Hey da! Heysa! *interj.* åh! nå! ack!
Hie. Se Hier.
Hieb, *m.* 1. hugg, slag; sår.
Hieber, *m.* 3. huggsvärd, huggsabel.
Hiedurch. Se Hierdurch.
Hiefhorn*, *n.* 2. jagthorn, jägarhorn.
Hienieden, *adv.* här i verlden.
Hier, *adv.* här, på detta ställe, Hieran, härpå, härutaf, härefter; was ist —? hvad är härutaf sant? mir liegt viel —, detta är af mycken vigt för mig; Hierauf, härpå, härefter. Hieraus, härutur, härutaf, härifrån. Wird er sich — etwas machen? lär han bry sig härom? Hierbey, härvid, vid el. på denna tid; bosgående, Hierdurch, härigenom. Hierein, härin, hitin, häruti. Hiergegen, Hierwider, Se Dagegen, etc. Hierher, hit, hitåt, Hierherwärts, hitåt, åt denna sidan. Hierhin, hitåt. Hierin, häruti, här inne. Hiermit, härmed, med

detta, således. Hiernach, härefter; efter detta. Hiernächst, härjemte, näst härefter el. intill; dessutom. Hierneben, härvid, härhos, härjemte. Hierüber, hitöfver; häröfver; utomdess; härom. Hierum härom, häromkring. Hierunter, härunder, häribland. Hiervon, härifrån, härutaf; härom; Hierzu, härtill; härom.
Hierarchie, *f.* 4. kyrkovälde.
Hieroб. Se Hierüber, Hierselbst. Se Hieselbst.
Hieroglyphe, *f.* 4. hieroglyf, sinnebild el. figur med hemlig betydelse.
Hierseyn, *n.* 3. härvaro.
Hieselbst, *adv.* härstädes.
Hiesig, *adj.* härvarande, detta landets, denna stadens &c.
Hifthorn. Se Hiefhorn.
Himbeere, *f.* 4. hallon.
Himbeerstrauch*, *m.* 1. hallonbuske.
Himmel, *m.* 3. himmel; um des Himmels willen! för all del i verlden; hvad, hur i all verlden! ihm hängt der — immer voller Geigen, han dansar alltid på rosor.
Himmelan, ·wärts, *adv.* emot himmelen.
Himmelbett, *n.* 1. säng med himmel öfver.
Himmelblau, *adj.* himmelsblå.
Himmelbrand, *m.* 1. kongsljus.
Himmelfahrt, *f.* 4. himmelsfärd.
Himmelfahrtsblümlein, *n.* 3. Jungfru Mariæ lin.
Himmeln, *v. n.* h. himla med ögonen, se upp åt himmelen.
Himmelhoch, *adv.* himmelshög, som räcker till skyarna; — bitten, besvärja.
Himmelsblatt*, *n.* 2. Himmelsblume, *f.* 4. skyfall.
Himmelschön, *adj.* oförliknelig.
Himmelreich, *n.* 1. himmelrike.
Himmelschreyend, *adj.* himmelskriande, som ropar hämd af himmelen.
Himmelsgegend, *f.* 4. ·strich, *m.* 1. himmelsstrek, luftstrek, klimat.
Himmelskörper, *m.* 3. himlakropp.
Himmelskugel, *f.* 4. himmelsglob.
Himmelsluft*, *f.* 1. himmelsluft, ether.
Himmelsschlüssel, *m.* 3. oxlägga (blomma).
Himmelswagen, *m.* 3. karlvagn.
Himmelwärts, *adv.* uppåt himmelen.
Himmelweit, *adj.* vida afskiljd, ofantligt vid el. stor.
Himmlisch, *adj.* himmelsk.
Himpelbeere. Se Himbeere.
Hin, (läs: hinn) *adv.* dit; borta, död; hän; — und her, — und wieder, af och an; so hin, så der, temmeligen, medelmåttigt; es geht noch so hin, det går an, är så der, midt emellan; Freundschaft —, Freundschaft her, man kan ej lita på ens vänskap; immerhin, gerna; meinethalben immerhin, för min skull må det gerna ske.
Hinab, *adv.* utföre, nedföre, ned-

ßt; — fahren, gehen, hangen, kommen, steigen, *c.*, fara, köra, gå, hänga, komma, stiga &c. utföre el. nedföre.

Hinabwärts, *adv.* nedåt.

Hinan, hinauf, *adv.* uppföre, emot höjden, uppåt.

Hinaufwärts, *adv.* uppföre, uppåt.

Hinaus, *adv.* ut, utåt, framåt; utom, utur; — gehen, gå ut; wo denkst du —? hvad tänker du på? hvartåt syftar du? darüber bin ich weit —, det sätter jag mig mycket öfver, jag håller mig för god dertill; das läuft auf eins —, det kommer på ett ut.

Hinauswärts, *adv.* utåt.

sich **Hinaus machen**, *v. r.* laga sig ut el. bort.

Hinauswischen, *v. n.* s. slingra sig bort.

Hinauswollen, *v. n. ir.* h. vilja ut; hoch — wollen, hafva stora förslager i hufvudet; wo will das —, hvad skall det taga för ett slut; ich sehe schon wo er — will, jag ser nog hvartåt han syftar.

Hinbringen, *v. a. ir.* bringa, bära dit, tillföra, skaffa dit; tillbringa, fördrifva, förnöta.

Hinderlich, *adv.* — seyn, hindra; vara hinderlig, konträr.

Hindern, *v. a.* hindra.

Hinderniß, *n*, 1. **Hinderung**, *f.* 4. hinder, förhinder.

Hindeuten, *v. a.* wo soll ich dieß —? huru skall jag förklara det?

Hindinn, *f.* 4. hind, hjortko.

Hindläufte, *f.* 4. vägvårda, vild krussallat.

Hindurch, *adv.* igenom; midtigenom, tvärtigenom; under.

Hinein, *adv.* in; uti, i; in den Tag — leben, reden, handeln, lefva bekymmerslöst; tala obetänksamt, handla utan eftertanke; — bringen, schaffen *c.*, bringa, föra, skaffa in; — dringen, intränga; gå in i eller genom, genomtränga; tränga sig el. gå in; — gehen, kommen, treten, gå, komma, stiga el. träda in. — schlagen, stecken, slå in, indrifva, insticka; — wagen, sich, våga sig in, in uti; er wagt alles in den Tag —, han frågar ej efter sitt lif, han sätter allt på spel.

Hineinwärts, *adv.* inåt.

Hinfahren, *v. a.* och *n. ir.* s. föra, skjutsa dit el. bort; köra bort, fara hädan, gå sin kos; aflida, dö; da fährt er hin, der reser han sin väg; längs dem Ufer —, fara el. segla längs efter stranden; sachte über eine Sache —, kallsinnigt el. endast litet vidröra en sak; leichtsinnig über eine Arbeit —, slarfva ifrån sig ett arbete.

Hinfahrt, *f.* 4 bortresa, hädanfärd; dödligt frånfälle.

Hinfallen, *v. n. ir.* s. falla, falla ned, förfalla; vissna; dåna bort; dö.

Hinfällig, *adj.* förfallen, orklös,

utlefvad; förgänglig; kraftlös, svag, skröplig, vansklig; bofällig.

Hinfälligkeit, *f.* 4. bräcklighet, ålderdomssvaghet, orklöshet; bofällighet.

Hinfliehen, *v. n. ir.* s. fly dit; gå hastigt bort, försvinna fort.

Hinfort, **Hinführo**, *adv.* hädanefter, framdeles; framgent.

Hingang*, *m.* 1. afresa, bortresa; afgång med döden, hädanfärd.

Hingeben, *v. a. ir.* bortgifva, bortskänka; öfvergifva, släppa, lemna, afstå.

Hingeben, *n.* 3. öfvergifvande; afträdande.

Hingedenken, *v. n. ir.* h. tänka sig dit; tänka, syfta på något.

Hingegen, *adv.* deremot, tvärtom; men, utan.

Hingehen, *v. n. ir.* s. gå dit, fara åstad, gå sin kos, förfoga sig till; lida el. förflyta, upphöra; gränsa intill, slutas vid; syfta på, gå ut på; es mag —, det må så vara; er läßt alles so —, han låter allt gå som det vill; dies mal wird es dir nicht so —, denna gången lär du ej slippa onäpst; — lassen, låta gå förbi.

Hinhaben, *v. n. ir.* hafva, hafva fått; er hat seine Jahre schon hin, han har redan tillbragt sin tid; wie weit haben wir bis an die Stadt —? huru långt hafva vi till staden; wie lange haben wir noch — bis Ostern? huru långt är det till Påsk?

Hinhalten, *v. a. ir.* hålla fram, framräcka; uppehålla (med toma ord).

Hinken, *v. n.* h. halta, linka.

Hinkend, *adj.* halt; der hinkende Bote, oangenäm underrättelse.

Hinkommen, *v. n. ir.* s. komma dit el. fram, anlända till; blifva af, taga vägen.

Hinlangen, *v. a.* framräcka, framlemna. —, *v. n.* h. hinna till, uppnå, träffa, komma intill; förslå, räcka till, vara nog, göra tillfyllest, vara tillräcklig.

Hinlänglich, *adj.* tillräcklig; tillfyllestgörande.

Hinlänglichkeit, *f.* 4. tillräcklighet, tillräckligt förråd, nog, så mycket som behöfs.

Hinlassen, *v. a. ir.* släppa dit; släppa fram.

Hinlegen, *v. a.* lägga dit; lägga; sich —, lägga sig; sträcka sig.

Hinnehmen, *v. a. ir.* taga dit; taga, hålla till godo, tåla; borttaga; taga hädan, ifrån denna verlden.

Hinnen, *adv.* von —, härifrån, hädan.

Hinraffen, *v. a.* borttappa, borttaga, bortföra.

Hinreichen, *v. a.* framräcka. —, *v. n.* h. hinna till, uppnå, förslå, räcka till, vara nog, göra tillfyllest, vara tillräcklig.

Hinreichend, *adj.* tillräcklig, tillfyllestgörande.
Hinreise, *f.* 4. ditresa, bortresa.
Hinreißen, *v. a. ir.* borttaga; hänföra, draga, föra bort med sig.
Hinrichten, *v. a.* vända, rikta dit, åt; afrätta; döda, taga lifvet af; störta i förderf, skada, förderfva, skämma bort.
Hinrichtung, *f.* 4. afrättande.
Hinrücken, *v. a.* och *n.* ſ. rycka, flytta dit, bort, närmare; rycka, tåga eller närma sig dit el. bort.
Hinsch, Hinschkraut. Se Hintsch.
Hinschicken, Hinschaffen, &c. Se Schicken &c.
Hinscheren, sich, *v. r.* begifva sig, gå dit.
Hinsehen, *v. n ir.* h. se dit, kasta ögonen på.
Hinsetzen, *v. a.* sätta, ställa dit el. bort.
Hinsicht, *f.* 4. hänseende, afseende.
Hinsinken, *v. n. ir.* ſ. sjunka el. digna ned; sjunka död till jorden.
Hinsterben, *v. n. ir.* ſ. dö bort.
Hinstreben, *v. n.* h. sträfva fram till; sträfva dit.
Hinstreben, *n.* 3. ditsträfvande; framsträfvande till; ihrer aller — durch so unzählige mittlere Zwecke hindurch, zu einem einzigen und großen Endzweck, allas deras sträfvande genom så otaliga mellanändamål fram till det sista och enda stora ändamålet.
Hintansetzen, *v. a.* åsidosätta, försumma; förakta.
Hintansetzung, *f.* 4. åsidosättande, försummande; förakt.
Hinten, *adv.* bak, bakom, bakefter, baktill, bakpå; — an stehen, stå bakefter; sich — an schließen, följa strax efter; ich fügte noch — an im Briefe, vid slutet af brefvet tillade jag än; — auf, bakpå; — aus, bak ut, m. fl. d.
Hinter, *prep.* med *Dat.* och *Ackus.* bakom, bakefter, efter; das hat etwas — sich, da steckt etwas dahinter, der ligger något hemligt under; — der Hand sitzen (i kortspel), sitta i efterhand: — die Ohren schlagen, gifva örfil; — her, efteråt; — einem her seyn, förfölja en; — eine Sache kommen, komma under fund med något; — der Sache steckt keiner als er, det är ingen annan än han som i tysthet drifver saken; das hat etwas — sich, det har mer att betyda än man tror; — dem Berge halten, vara tystlåten; tiga, ej vilja fram med sanningen; — das Licht führen, bedraga; — das Ohr schreiben, teckna till minnes.
Hinterbacke, *f.* 4. årsklint.
Hinterbein, *n.* 1. bakben, bakfot.
Hinterbringen, *v. a. ir.* berätta, förkunna, angifva, rapportera.
Hintere, Hinterste, *adj.* sist, efterst, som är baktill.

Hintere, *m.* 4. bakände, stuss, rumpa.

Hintergebäude, *n.* 3. bakbyggnad.

Hintergehen, *v. a. ir.* besvika, snärja, bedraga, föra bakom ljuset.

Hintergrund*, *m.* 1. fond; det djupaste el. innersta.

Hinterhalt, *m.* 1. bakhåll, försåt, hemlig anläggning att skada; reservtropp.

Hinterhand*, *f.* 1. handlofve; efterhand.

Hinterher, *adv.* bakföre, bakefter; efter, efteråt.

Hinterhof*, *m.* 1. bakgård.

Hinterladen, åfw.° *m.* 3. bodkammare.

Hinterlassen, *v. a. ir.* efterlemna, lemna efter sig; qvarlemna; säga.

Hinterlassenschaft, *f.* 4. qvarlåtenskap.

Hinterlegen, *v. a.* anförtro, lemna i förvar, deponera, nedsätta.

Hinterlist, *f.* utan *pl.* svek, bedrägeri, list, knep.

Hinterlistig, *adj.* svekfull, listig, bakslug, illistig, ilparig, förslagen, försåtlig.

Hinterrücks, *adv.* baklänges; bakifrån, baktill.

Hintersaß, *m.* 4. torpare.

Hintersatz*, *m.* 1. slutsats.

Hintersitz, *m.* 1. baksäte (i vagn).

Hinterst. Se Hintere, *adj.*

Hinterstellig. Se Rückständig.

Hinterstück, *n.* 1. Hintertheil, *m.* 1. bakdel.

Hintertreffen, *n.* 3. eftertroppar.

Hintertreiben, *v. a. ir.* hindra, afbryta, upphäfva.

Hinterwage, *f.* 4. bakdrägt.

Hinterwärts, *adv.* baklänges, bakifrån.

Hinterzug*, *m.* 1. eftertroppar.

Hinthun, *v. a. ir.* sätta, lägga; er weiß nicht, wo er sein Geld hinthun soll, han vet ej hvad han skall göra af sina penningar.

Hintritt, *m.* 1. bortgång, frånfälle, död.

Hintsch, *m.* 1. Hintschkraut*, *n.* 2. qvesbär, ormbär, trollbär.

Hinüber, *adv.* öfver, ditöfver, åt andra sidan; på andra sidan; — fahren, öfverföra; öfverfara, resa öfver; — gehen, gå öfver åt andra sidan; passera el. gå tvärt öfver, tvärtigenom: — kommen, komma öfver el. ditöfver.

Hinunter, *adv.* ned, dit ned; utföre. Se Hinab.

Hinunterwärts, *adv.* nedåt, nedföre.

Hinweg, *m.* 1. ditresa, bortresa.

Hinweg, *adv.* Se Weg.

Hinweisen, *v. a. ir.* visa, ledsaga dit; hänvisa, förvisa.

Hinwerfen, *v. a. ir.* kasta dit, bort.

Hinzählen, *v. a.* räkna fram el. bort.

Hinziehen, *v. a. ir.* draga dit, bort. —, *v. n. ir.* s. draga åstad, tåga bort, dit; flytta dit.

Hinzu, *adv.* — fügen, legen, setzen, thun &c., tillägga, bifoga; foga vid el. till; — führen, tillföra, föra intill; — gehen, närma sig.

nalkas till, gå, träda intill, gå fram; — kommen, komma till, påkomma, mellankomma; tillstöta; blifva tillagd, bifogad, komma till.
Hinzufügung, Hinzusetzung, &c. *f.* 4. tilläggning, tillsats, bihang.
Hinzugang*, *m.* 1. annalkande, tillgång, tillträde.
Hippe, *f.* 4. liten trägårds- el. krumknif; (kaka) gorå, tunnrå.
Hippenbäcker, *m.* 3. gorå- el. tunnråns-bagare.
Hirn. Se Gehirn.
Hirnbohrer, *m.* 3. trepan (fältskärs-instrument).
Hirngespinst, *n.* 1. hjernspöke, falsk inbillning.
Hirnlos, *adj.* utan hjerna; vettlös.
Hirnschädel, *m.* 3. Hirnschale, *f.* 4. hufvudskål.
Hirnschneller. Se Nasenstüber.
Hirntoben. Se Hirnwuth.
Hirnwurst*, *f.* 1. ett slags korf, cervelatkorf.
Hirnwuth, *f.* utan *pl.* ursinnighet, raseri.
Hirnwüthig, *adj.* ursinnig, rasande.
Hirsch, *m.* 1. hjort.
Hirschdorn*, *m.* 2. (bot.) getappel.
Hirschfährte, *f.* 4. hjortspår.
Hirschfänger, *m.* 3. härsvängare.
Hirschgeweih, *n.* 1. horn på hjortar, grenarne på hjorthorn.
Hirschhorn*, *n.* 2. hjorthorn.
Hirschkäfer, -schröter, *m.* 3. hornoxe, ekoxe.
Hirschkalb*, *n.* 2. hjortkalf.
Hirschkeule, *f.* 4. hjortlår, lårstycke af en hjort.
Hirschkohl, *m.* 1. lungört.
Hirschkuh*, *f.* 1. hind, hjortko.
Hirschlattich. Se Huflattich.
Hirschlauf*, *m.* 1. hjortfot.
Hirschleder, *n.* 3. hjortläder, hjortskinn
Hirschluchs, *m.* 1. varglo.
Hirschmangold, -melde Se Hirschkohl.
Hirschruthe, *f.* 4. -ziemen, *f.* en hjorts födslolem.
Hirschschröter. Se Hirschkäfer.
Hirschschwaden, *m.* 3. hjortsvans.
Hirschwildpret, *n.* 1. hjortkött.
Hirse, *f.* 4. hirs, hirskorn.
Hirsenförmig, *adj.* hirslik.
Hirt, *m.* 4. herde.
Hirtenflöte, *f.* 4. herdepipa, herdeflöjt.
Hirtengedicht, *n.* 1. eklog; idyll, herdeqväde.
Hirtenleben, *n.* 3. herdelefnad.
Hirtenspiel, *n.* 1. herdespel, herdeqväde.
Hirtenstab*, *m.* 1. herdestaf.
Hirtinn, *f* 4. herdinna.
Hissen, *v. a.* hissa, draga upp.
Histörchen, *n.* 3. liten historia.
Historie *f.* 4. historia.
Historisch, *adj.* historisk.
Hitzblatter, Hitzblase, *f.* 4. hetblemma.
Hitze, *f.* utan *pl.* hetta, värme; hetsighet, häftighet, hetta, öfverilning, förifran; solbränna.
Hitzen, *v. a.* värma, upphetta, elda, uppvärma.
Hitzig, *adj.* varm; het, hettande.

brinnande; brännande; hetsig, häftig, het, ifrig; eine Sache sehr — angreifen, taga hett uti en sak; — hergehen, gå skarpt till; — vor der Stirn, kort om hufvudet, snarsticken.

Hm, *interj.* hem.

Ho, *interj.* hå.

Hobel, *m.* 3. hyfvel, släthyfvel.

Hobelbank*, *f.* 1. hyfvelbänk.

Hobeleisen, *n.* 3. hyfveljern, hyfveltand.

Hobeln, *v. a.* hyfla, släthyfla.

Hobelspan*, *m.* 1. hyfvelspån.

Hoboe, *f.* 4. oboe.

Hoboist, *m.* 4. oboist.

Hoch, *adj.* och *adv.* hög; upphöjd; stor. — achten, halten, schätzen, värdera, skatta, sätta värde på, högakta; ein hoher Eid, en dyr ed; — am Tage seyn, vara långt till qvällen; vara långt på dagen; — — hinaus wollen, sträfva efter något högt och stort; sätta högt pris på; den Kopf sehr — tragen, sätta näsan högt i vädret, hafva stora tankar om sig sjelf; einen sehr hohen Geist haben, vara mycket storsint; vara högdragen; — in Ehren halten, hedra mycket; die Saiten zu — spannen, gå för långt i sina fordringar; wenn es — kommt, på det högsta, på sin höjd; aufs höchste, till det yttersta; på det högsta, högligen; — kommen, komma till heder och anseende; blifva dyr; gå, komma långt.

Hochachten ꝛc. Se **Hoch**.

Hochachtung, **Hochschätzung**, *f.* 4. aktning, högaktning.

Hochadelig. Se **Adelig**.

Hochaltar*, *m.* 1. högaltar.

Hochamt*, *n.* 2. högmessa.

Hochdeutsch, *adj.* högtysk.

Hochedel, **Hochedelgeborn**, *adj.* högädel.

Hochehrwürdig, *adj.* högärevördig; **Ew. Hochehrwürden**, Eders Högvördighet.

Hochfliegend, *adj.* högt flygande; högtrafvande; svulstig; stolt.

Hochfürstlich, *adj.* högfurstlig, durchlauchtig.

Hochgeachtet, *adj.* högaktad.

Hochgebenedeihte, *f.* Jungfru Maria.

Hochgeboren, *adj.* högboren.

Hochgeehrt, **Hochzuehrend**, *adj.* högtärad.

Hochgelobt, *adj.* högtlofvad.

Hochgericht, *n.* 1. galge, afrättsplats.

Hochherzig. Se **Hochmüthig**.

Höchlich, *adv.* högeligen.

Hochlöblich, *adj.* höglofvad.

Hochmuth, *m.* 1. högfärd, högmod, stolthet.

Hochmüthig, *adj.* högfärdig, högmodig, stolt, högdragen, trotsig, stormodig.

Hochroth, *adj.* högröd, ponso-röd.

Hochschätzbar, *adj.* högaktad.

Hochschätzen. Se **Hoch**.

Hochschenkelig, *adj.* högbent.

Hochschwanger, *adj.* som faller snart i barnsäng.

Hochselig, *adj.* högstsalig, afliden.

Höchst, *adv.* högst, ganska, utomordentligt.
Höchste, *adj.* högst, förnämst, ypperst; ytterst; aufs höchste ꝛc. Se Hoch.
Hochstämmig, *adj.* högstammig.
Höchstens, *adv.* på sin höjd.
Hochstift, *n.* 2. högstift, erkebiskopsdöme.
Hochtrabend, *adj.* högtrafvande; svulstig.
Hochverrath*, *m.* 1. högt förräderi, statsbrott.
Hochverräther, *m.* 3. som har begått statsbrott.
Hochweise, *adj.* mycket vis.
Hochwild, *n.* 1. vildt af större och ädlare slag.
Hochwohledel, *adj.* högvälädel.
Hochwohlehrwürdig, *adj.* högvälärevördig.
Hochwohlgebohren, *adj.* högvälboren.
Hochwürdig, *adj.* högvördig; Ew. Hochwürden, Eders Högvördighet; das Hochwürdige, det heliga sakramentet.
Hochwürdigst, *adj.* högvördigste.
Hochzeit, *f.* 4. bröllopp.
Hochzeitbett, *n.* 6. brudsäng.
Hochzeitbitter, *m.* 3. en som bjuder till bröllopps.
Hochzeitbrief, *n.* 1. bröllopsbref.
Hochzeitgast*, *m.* 1. bröllopsgäst.
Hochzeitgedicht, *n.* 1. brudskrift.
Hochzeitgeschenk, *n.* 1. bröllopsgåfva.
Hochzeitgott, *m.* 2. hymen.
Hochzeitkleid, *n.* 2. bröllopsklädning.
Hochzeitkranz*, *m.* 1. brudkrans.
Hochzeitlich, *adj.* bröllopps ...
Hochzeitmutter*, *f.* 3. brudens moder.
Hochzeitvater*, *m.* 3. brudens fader.
Hochzuehrend. Se Hochgeehrt.
Hocke, *f.* börda, knippa; rygg; en rök, skyl.
Hocken, *v. a.* och *n.* bära på ryggen; låta bära sig på ryggen; huka sig, krypa ihop, huka sig ned; sätta i rökar, i skylar.
Höcker, *m.* 3. puckel, knöl, utväxt; backe.
Höckerig, *adj.* puckelryggig; ojemn, knölig; knagglig, obanad.
Hocus pocus, bländverk; narrspel.
Hode, *f.* 4. testikel, pungsten.
Hodenbruch*, *m.* 1. bråck.
Hodensack*, *m.* 1. testickelpungar.
Hof*, *m.* 1. hof; gård, gårdsrum, borggård; hofstat, hoffolk; arrendehemman, afvelsgård, hemman, landtgård; ring (om solen el. månen); Haus und —, hus och hem; mit von Hofe seyn, vara af hofstaten; — halten, hålla hofstat; einem den — machen, göra sin uppvaktning hos någon, uppvakta en.
Hoffart, *f.* utan *pl.* högmod, högfärd, stolthet.
Hoffärtig, *adj.* högfärdig, högmodig, stolt, högdragen.
Hoffen, *v. a.* hoppas; Hoffen und Harren macht manchen zum Narren, hoppet bedrar menniskorna ofta.
Hoffentlich, *adj.* förmodeligen, som man hoppas, önskligen.

Hoffnung, *f.* 4. hopp, förhoppning.
Hoffnungslos, *adj.* utan allt hopp.
Hoffnungsvoll, *adj.* förhoppningsfull, som gifver allt hopp om sig.
Hoffräulein, *n.* 3. hoffröken.
Hofgebrauch*, *m.* 1. hofsed, hofbruk.
Hofgericht, *n.* 1. hofrätt.
Hofgesinde, *n.* 3. hofbetjening.
Hofgut*, *n.* 2. kronogods, domän, herrgård.
Hofhalten, *v. n. ir.* h. hålla hof, hafva hofstat.
Hofhaltung, *f.* 4. hofhållning, hofstat.
Hofhund, *m.* 1. gårdvard, gårdshund; bandhund.
Hofieren, *v. a.* göra kur, kura; göra sina tarfvor.
Hoflager*, *n.* 3. ställe der ett hof residerar.
Hofleben, *n.* 3. hoflefnad.
Hofleute, *pl.* hoffolk, hofmän; dagsverksbönder el. torpare.
Höflich, *adj.* höflig, vänlig, artig, beskedlig, belefven.
Höflichkeit, *f.* 4. höflighet, artighet, belefvenhet.
Höfling, *m.* 1. Hofmann, *m. pl.* -leute, hofman.
Hofmäßig, *adj.* hoflik, på hofmansvis.
Hofmeister, *m.* 3. hofmästare; guvernör; informator; förpaktare, arrendator; slottsfogde.
Hofmeisterinn, *f.* 4. hofmästarinna; guvernant; förpakterska.
Hofmeistern, *v. a.* mästra, häckla, tadla, klandra.
Hofnarr, *m.* 4. hofnarr.
Hofplatz*, *m.* 1. gårdsrum.
Hofrath*, *m.* 1. hofråd.
Hofraum*, *m.* 1. gårdsrum.
Hofrichter, *m.* 3. ordförande, president i en hofrätt el. öfverdomstoll.
Hofschmarotzer, *m.* 3. tallrickslickare vid hofvet.
Hofschranz, *m.* 4. hofman; hofsvatsare.
Hofsitte, -**manier**, *f.* 4. hofsed, hofmaner.
Hofstaat, *m.* 1. hofstat.
Hoftag. Se **Frohntag**.
Hofvieh, *n.* 1. herrgårdskreatur.
Hofvogt*, *m.* 1. gårdsfogde.
Hofzwang, *m.* 1. rättighet att begära dagsverken.
Höhe, *f.* 4. höjd; höjd, kulle, sich in die — richten, resa sig, stiga upp; die Beine in die — strecken, sätta benen i vädret.
Hoheit, *f.* 4. höghet, storhet; höghet (titel); unter jemandes — stehen, lyda under någon.
Hoheitsrecht, *n.* 1. höghetsrätt att bidraga inkomsterna af lediga biskopsdömen och bortgifva pastorater under ledigheten.
Hohelied, *n.* 2. Salomons höga visa.
Hohepriester, *m.* 3. öfversteprest.
Hohepriesterlich, *adj.* öfverstepresterlig.
Hohepriesterthum, *n.* 2. öfverpresterlig värdighet.
Höher, *adj.* högre, större.
Hohl, *adj.* ihålig, urholkad; tom.

Hohläugig, *adj.* hålögd, som har insjunkna ögon.
Hohlbackig, *adj.* som har infallna kinder.
Hohlbeil, *n.* 1. skarfyxa.
Hohlbohrer, *m.* 3. nafvare, borr.
Höhle, *f.* 4. grop, håla, ihålighet, urgröpning; håla, kula, grotta, kryphål.
Hohlgeschliffen, Hohlrund, *adj.* konkaf; ihålig, urgröpt, urhålkad.
Hohlkehle, *f.* 4. ploglist, inplöjd list, reffla, reffling.
Hohlmeißel, *m.* 3. hålmejsel, hålkjern.
Hohlring, *m.* 1. fatring.
Hohlschnabel*, *m.* 3. kräftfångare.
Hohlschnäbler, *m* 3. tukan.
Hohlspiegel, *m.* 3. konkav, ihålig spegel, brännspegel.
Hohltaube, *f.* 4. skogsdufva.
Hohlunder, *m.* 3. Hohlunderbaum*, *m.* 1. fläder, fläderbuske, fläderträd; der Spanische, syren.
Höhlung, *f.* 4. ihålighet, hålighet, urhålkning.
Hohlweg, *m.* 1. hålväg.
Hohlwurz, *f.* 4. jordrök; hållrot.
Hohn, *m.* 1. hån, begabbelse, spe, försmädelse, förakt; — sprechen, häda.
Höhnen, *v. a.* gäckas med, göra narr af, skämta el. narras med, bry; bespotta.
Höhnerey, *f.* 4. narri; spe, bespottelse.
Hohngelächter, *n.* 3. håmskratt, spotskt, spefullt skratt.
Höhnisch, *adj.* försmädlig, spefull, spotsk.

Hohnlachen, Hohnlächeln, *v. n. h.* skratta åt el. begrina af förakt, spotskt skratta åt.
Hohnnecken, *v. a.* begabba, gäcka, göra åtlöje el. spe af.
Hohnneckerey, *f.* 4. spe, bespottelse, begabberi, gäckeri.
Hohnschrift, *f.* 4. smädeskrift.
Hohnsprecher, *m.* 3. hädare, bespottare, begabbare.
Höke, *m.* 4. Höker, *m.* 3. hökare, viktualiehandlare.
Höken, *v. a.* minutera, sälja i smått.
Hökerey, *f.* 4. minutering.
Hökinn, *f.* månglerska.
Hökerkram, *m.* 1. -waare, *f.* 4. hökarvara.
Hokus pokus. Se Hocus pocus.
Hold, *adj.* bevågen; tillgifven, gunstig, benägen; ljuf, angenäm; huld; ljuflig, täck.
Holder. Se Hohlunder.
Holdselig, *adj.* nådig, gunstig, ljuf, blid, mild.
Holdseligkeit, *f.* 4. ljuflighet, behaglighet, mildhet.
Holen, *v. a.* hemta, taga, låta komma, gå att söka; Athem —, andas; einen tiefen Seufzer —, sucka djupt; weit her —, söka långväga ifrån; sich einen Schnupfen —, ådraga sig en snufva.
Holster, *f.* 4. pistolhölster.
Holla! *interj.* hör! kom hit! tyst! nå! åh! hå!
Holländerey *f.* 4. holländeri; afvelsgård.

Holländisch, *adj.* Holländsk.

Hölle, *f.* 4. helfvete; einem die — heiß machen, göra en ängslig, högligen förskräcka en.

Höllenangst, *f.* utan *pl.* dödlig ångest.

Höllenbange, *adj.* fasansfull.

Höllenbrand*, *m.* 1. helfvetes brand.

Höllenfahrt, *f.* 4. helvetesfärd.

Höllenstein, *m.* 1. helfvetessten, frätsten.

Höllisch, *adj.* helfvetes . . ., afgrunds . . ., faslig, hisklig; omättlig, öfverdrifven.

Holm, *m.* 1. skeppsvarf; liten ö, holme.

Holmmajor. Se Hafencapitän.

Holper*, *m.* 3. ojemnhet, stöt.

Holpericht, **Holperig**, *adj.* ojemn, knagglig, gropig, knölig.

Holunder. Se Hohlunder.

Holunke. Se Halunke.

Holz*, *n.* 2. trä; virke; skog; ved; wie man ins — schreyet, so schallet es wieder, som man ropar i skogen, får man svar igen; ins — treiben, bli lummig; ein Scheit —, ett vedträ.

Holzapfel*, *m.* 3. skogsäpple, vild- el. suräpple.

Holzbauer, *m.* 6. bonde som bor i skogstrakten, vedbonde; vedhuggare.

Holzbirn, *f.* 4. skogspäron, vildt päron.

Holzbock*, *m.* 1. bock, sågbock; brandjern; (insekt) timmerman; (insekt) qvalster.

Holzboden*, *m.* 3. =kammer, *f.* 4. =schoppen, *m.* 3. =stall*, *m.* 1. vedbod; vedgård, vedskjul.

Holzbohrer, *m.* 3. skeppsmask.

Holzbund, *n.* 1. **Holzbündel**, *n.* 3. vedknippa; bunt af trän el. stänger.

Holzen, *v. n.* h. hemta ved.

Hölzern, *adj.* af trä, trä . . .; — seyn, (fig.) vara en träkarl.

Holzgefälle, *pl.* inkomster af skog.

Holzhacker, **Holzhauer**, **Holzschläger**, *m.* 3. vedhuggare.

Holzhäher, *m.* 3. ollonskrika.

Holzhof*, **Holzplatz***, *m.* 1. vedgård; timmerplats.

Holzicht, *adj.* träaktig, träartad.

Holzkammer. Se Holzboden.

Holzkirschbaum*, *m.* 1. fågelbärsträd.

Holzkirsche, *f.* 4. fågelbär.

Holzmesser, =leger, *m.* 3. famnmätare.

Holzscheit, *n.* 1. vedträd.

Holzschlag*, *m.* 1. utsyning och fällning af skog, skogshygge.

Holzschläger. Se Holzhacker.

Holzschneider, *m.* 3. formskärare i trä, en som skär figurer i trä.

Holzschnitt, *m.* 1. träsnitt.

Holzschoppen. Se Holzboden.

Holzschragen, *m.* 3. sågbock.

Holzschreyer. Se Holzhäher.

Holzschuh, *m.* 1. träsko.

Holzschwamm*, *m.* 1. trollsmör.

Holzspälter, **Holzspäller.** Se Holzhacker.

Holzstoß*, *m.* 1. vedhög; bål.

Holztaube, *f.* 4. ringdufva, skogsdufva.

Holztrage, *f.* 4. vedbår.

Holztrank*, *m.* 1. dekokt af träd.

Holzung, *f.* 4. utsyning och fällning af skog; skog.
Holzweg, *m.* 1. skogsväg.
Holzweitel, *m.* 3. gråsugga.
Holzwerk, *n.* 1. träverk, timmerverk.
Holzwespe, *f.* 4. sprötstekel.
Homogen, *adj.* Se Gleichartig.
Honig, *m.* 1. honung; — ausnehmen, skatta bi; — im Munde und Galle im Herzen führen, vara hal på tungan och bitter i hjertat.
Honigartig, -reich, *adj.* honungslik, honungssöt.
Honigbau, *m.* 1. biafvel, biskötsel.
Honigbehältniß, *n.* 1. honungshus (på blommor).
Honigflecken, *pl.* fräknar.
Honiggras, *n.* 2. myskegräs, majgräs.
Honigkelch. Se Honigbehältniß.
Honigkuchen. Se Pfefferkuchen.
Honigscheibe, -wabe, -tafel, *f.* 4. honungskaka.
Honigseim, *m.* 1. jungfruhoning.
Honigstein, *m.* 1. mjölksten.
Honigsüß, *adj.* honungssöt.
Honigvogel*, *m.* 3. kolibri.
Honorarium, *n.* 3. *pl.* ien för ium, honorarium, äreskänk, arfvode.
Hopfen, *m.* 3. humle; an ihm ist — und Malz verloren, hos honom är både besvär och kostnad förspilld.
Hopfen, *v. a.* lägga humle på.
Hopfenfeld, *n.* 2. -garten*, *m.* 3. humlegård.
Hopfenkeimchen, *n.* 3. humlespira.
Hörbar, *adj.* hörbar, som kan höras.
Horchen, *v. n.* h. lyssna, lystra, spetsa öronen, stå på lur.
Horchen, *n.* 3. lyssnande &c.
Horchwinkel, *m.* 3. ställe der man kan se el. höra utan att ses.
Horde, *f.* 4. fårfålla; flätadt vide o. d.; hord, flock af Tartarer eller andra flyttande folkslag.
Hören, *v. a.* höra, åhöra, höra på; åtlyda, hörsamma; erfara, höra, få veta; ich habe ihn loben —, jag har hört honom berömmas; von einem —, höra talas om någon; wer nicht — will, der muß fühlen, den som ej vill lyda, han får lof att kännas vid.
Hörensagen, *n.* 3. hvad man hört sägas, berättelse, rykte, andras utsago.
Hörer, *m.* 3. hörare, åhörare.
Horizont, *m.* 1. horizont, synkrets.
Horizontal, *adj.* horizontal, vågrät.
Horn*, *n.* 2. horn; horn, jagthorn, valthorn; die Hörner abwerfen, släppa hornen; ins — stoßen, blåsa på valdthorn; einem die Hörner bieten, bjuda en spetsen; sich die Hörnen ablaufen, blifva förståndigare; einem das Seil über die Hörner werfen, tygla en med list; Hörner tragen, hafva en otrogen maka; einem Hörner aufsetzen, förföra ens hustru; vara en otrogen; mit jemanden in ein — blasen, göra ett, harmonera med någon.
Hornarbeiter, -bereiter, *m.* 3. hornarbetare.

Hornbläser, *m.* 3. tutare; en som blåser i horn.
Hörnchen, *n.* 3. insyltad gurka; litet horn.
Horndreher, *m.* 3. hornsvarfvare.
Hörnen, *v. a.* förse med horn; der gehörnte Mond, ny och nedan.
Hörnern. *adj.* af horn, horn . . .
Hörnerträger, *m.* 3. hanrej.
Horneule, *f.* 4. hornuggla.
Hornhecht, *m.* 1. horngäll, näbbgädda.
Hörnicht, *adj.* hornaktig.
Hörnig, *adj.* hornig, som har horn.
Horniß, *f.* 1. bålgeting.
Hornkoralle, *f.* 4. sjöris.
Hornung, *m.* 1. Februari månad.
Hornvieh, *n.* 1. hornboskap.
Hörrohr*, *n.* 1. hörselrör, språkrör.
Hörsaal*, *m.* 1. auditorium.
Horst, *m.* och *f.* 1. roffågels näste; skogsdunge, lund, snar; skogshage; småskog; sandhög.
Horsten, *v. n.* h. bygga näste (om roffåglar).
Hort, *m.* 1. klippa, hopp, beskyddare.
Hose, *f.* 4. tina, bytta; die Hosen, *pl.* byxorna; die Hosen haben, vara husbonde.
Hosenband*, *n.* 2. byxband; snörband, snörrem.
Hosenbund, Hosengurt, *m.* 1. byxlinning; midja.
Hosenbutter, *f.* utan *pl.* smör i bytta.
Hosenlatz, *m.* 1. byxklaff.
Hosenschlitz, *m.* 1. spritt på byxor.
Hosenschnalle, *f.* 4. byxspänne.
Hosentasche, *f.* 4. byxficka.
Hosenträger, *m.* 3. =bebe, *f.* 4. byxhängslor.
Hospital*, *n.* 2. hospital, sjukhus, fattighus.
Hospitalpfleger, *m.* 3. hospitalsföreståndare.
Hostie, *f.* 4. oblatet i nattvarden.
Hott! *interj.* till höger! (säges åt hästar).
Hub, *m.* 1. det bästa, kärnan af något.
Hübel, *m.* 3. tufva, blemma.
Hübsch, *adj.* vacker, täck, smånätt, artig, behaglig, hygglig; skön.
Hucke, Hucken. Se Hocke ꝛc.
Hudelvolk, Hudelgesinde, *n.* 3. pack, trasfölje.
Hudeley, *f.* 4. fuskeri; gräl, oenighet, oro.
Hudeln, *v. a.* fuska ihop; oroa, besvära, öfverhopa med gräl; skämta el. narras med, bry.
Hudler, *m.* 3. fuskare, klåpare, hutlare.
Huf, *m.* 1. hof, hästhof.
Hufe, *f.* 4. öresland; dagsplöja; hemman.
Hufeisen, *n.* 3. hästsko.
Hufener, *m.* 3. hemmansägare.
Huflattich, *m.* 1. hästsko.
Hufnagel*, *m.* 3. hästskosöm.
Hufschlag*, *m.* 1. hästars skoning; hästspår.
Hufschmid, *m.* 1. hofslagare.
Hüfte, *f.* 4. höft, länd.
Hüftenlahm, *adj.* låghalt, ländlam.

Hüftweh, *n.* 6. höftvärk, ländvärk, gikt i länderna.
Hufzwang, *m.* 1. hofträng (hästsjukdom).
Hufzwängig, *adj.* som har hofträng.
Hügel, *m.* 3. backe, kulle, höjd; hög; knöl.
Hügelig, *adj.* bergaktig, bergig, ojemn, backig.
Hügelrohr*, *n.* 1. bergrör.
Hugenott, *m.* 4. hugenott.
Huhn*, *n.* 2. höna; junges —, kyckling; kluge Hühner legen auch Windeyer el. in die Nesseln, klokt folk kan ock fela.
Hühnchen, *n.* 3. ung höna; kyckling.
Hühneraar. Se Hühnergeyer.
Hühnerauge, *n.* 6. liktorn.
Hünergeyer, *m.* 3. =weihe, *f.* 4. hönstjuf (fågel).
Hühnerhändler, *m.* 3. hönshandlare.
Hühnerhaus*, *n.* 2. =stall*, *m.* 1. hönshus.
Hühnerhund, *m.* 1. rapphönshund.
Hühnermilch, *f.* 4. fågelmjölk.
Hühnerstange, *f.* 4. hönsstång, hönsvagn.
Hühnersteige, *f.* 4. hönshusstege.
Hühnerweihe. Se Hühnergeyer.
Hui! *interj.* nå! åh! hå! uff! aj! fort! in einem —, i ett ögonblick.
Huld, *f.* utan *pl.* ynnest, bevågenhet, tillgifvenhet, nåd, huldhet.
Huldgöttinn. Se Grazie.
Huldigen, *v. a.* (einem) hylla, aflägga trohetsed.
Huldigung, *f.* 4. hyllning, trohetsed.
Huldreich, *adj.* nådig, gunstig, mild.
Hülfbegierig, **Hülfsbegierig**, *adj.* begärlig att hjelpa.
Hülfe, *f.* utan *pl.* hjelp, undsättning; bistånd, tillhjelp; utväg, hjelp; hjelpmedel; åtgärd.
Hülflich, *adj.* hülfliche Hand leisten, vara behjelplig.
Hülflos, *adj.* hjelplös, utan hjelp, öfvergifven.
Hülflosigkeit, *f.* 4. öfvergifvit el. hjelplöst tillstånd.
Hülfreich, *adj.* hjelpsam.
Hülfsarmee, *f.* 4. hjelptroppar, hjelparmee.
Hülfsbedürftig, *adj.* torftig, fattig.
Hülfsgelder, *n. pl.* subsidier.
Hulfsleistung, *f.* 4. hjelpsändning, hjelpande, hjelp.
Hülfsmittel, *n.* 3. hjelpmedel; utväg; — el. Hülfsquelle, *f.* 4. utväg, hjelp, hjelpmedel, hjelpreda.
Hülfstruppen, =völker, *pl.* hjelptroppar.
Hülfswort*, *n.* 2. hjelpverb.
Hülle, *f.* 4. täckelse; (*fig.*) kropp; Hülle und Fülle; kläder och föda; rikligen, öfverflödigt; er hat Geldes die — und die Fülle, han har penningar till öfverflöd.
Hüllen, *v. a.* inveckla, insvepa, omlinda; dölja under förtäckta ord, förblommera.
Hülse, *f.* 4. skal; frukthölsa, skida el. balja; stjelk; buss (i hjul).
Hülsen, *v. a.* sprita (ärter o. d.), skala; sich —, få skal, skidor.
Hülsenartig, **Hülsicht**, *adj.* som har skidor.

Hülſenfrucht*, *f.* 1. skidfrukt.
Hülſig, *adj.* hylsig, som har skidor.
Hum! *interj.* hem!
Hummel, *f.* 4. humla.
Hummeln, **Hummen**, *v. n.* h. brumma, surra, mumla.
Hummer, *m.* 3. hummer.
Humpe, *f.* 4. **Humpen**, *m.* 5. välkomma, stor bägare.
Humpeln, *v. n.* h. ragla; vackla.
Hümpeln, *v. n.* h. fuska, göra dåligt.
Hümpler. Se **Stümper**.
Hund, (d som t) *m.* 1. hund; **Hunde führen müſſen**, råka i största eländet; **es bekommt ihm wie dem Hunde das Gras**, det bekommer honom illa; **am Riemen lernt der Hund Leder kauen**, man vänjer sig småningom vid odygder; **ſo bekannt ſeyn als ein bunter —**, vara allestädes känd el. bekant.
Hundefett, *n.* 1. hundister.
Hundehaus*, *n.* 2. **-hütte**, ꝛc. *f.* 4. hundstall, hundgård, hundkoja.
Hundeloch*, *n.* 2. hundkoja; fånghål, tjufhål.
Hundepflaume, *f.* 4. krikon.
Hundert, *adj.* hundra —, *n.* hundratal.
Hunderterley, *adj.* hundrafaldig, af hundra slag.
Hundertfach, *adj.* hundrafald.
Hundertjährig, *adj.* hundraårig; som sker el. infaller hvart hundrade år.
Hundertſte, *adj.* den, det hundrade...
Hundertweiſe, *adv.* hundratals.

Hundeſchlag*, *m.* 1. hundars ihjälslagning.
Hündinn, *f.* 4. hynda; jagthynda, tik.
Hündiſch, *adj.* hundaktig.
Hundſauer, *adj.* mycket svår, som kostar mycket på.
Hundsauge, *n.* 6. kattfötter.
Hundsblume, *f.* 4. surkulla.
Hundsdille, **-diſtel**. Se **Hundsblume**.
Hundsflechte, *f.* 4. hundmossa.
Hundsfott, *m.* 1. hundsfott, skurk, skälm.
Hundsföttiſch, *adj.* skurkaktig.
Hundsgras*, *n.* 2. hundexing.
Hundshunger, *m.* 3. omåttlig hunger.
Hundskamille. Se **Hundsblume**.
Hundskirſche, *f.* 4. hundrofva.
Hundsmelde, *f.* 4. stäggan.
Hundsſtall. Se **Hundehaus**.
Hundstage, *m. pl.* rötmånaden.
Hundsviole, *f.* 4. skogsviol, källblomster.
Hundswuth, *f.* raseri af hundsbett.
Hundszahn*, *m.* 1. hundtand.
Hunger, *m.* 3. hunger.
Hungerblume, *f.* 4. etterört.
Hungerig, *adj.* hungrig.
Hungerkraut*, *n.* 2. **Hungerblümchen**, *n.* 3. rågblomma.
Hungern, *v. n.* h. hungra, svälta.
Hungersnoth, *f.* utan *pl.* hungersnöd.
Hüpfen, *v. n.* h. och ſ. hoppa, göra små hopp el. språng.
Hüpfen, *n.* 3. hoppande, springande.
Hürde, *f.* 4. fårfålla; flätadt vide och d.
Hürdenſchlag*, *m.* 1. instänguing i fålla.

Hure, *f.* 4. hora, gathora.
Huren, *v. n.* h. hora; öfverlemna sig till otukt.
Hurenbalg*, Hurensack*, *m.* 1. liderlig kona.
Hurengesinde, *n.* 3. lättfärdigt folk el. pack.
Hurenhaus*, *n.* 2. horhus.
Hurenjäger, =hengst, *m.* 1. horjägare.
Hurenwirth, *m.* 1. horkopplare; horhusvärd.
Hurenwirthinn, *f.* 4. kopplerska.
Hurenwirthschaft, *f.* 4. koppleri.
Hurer, *m.* 3. horjägare.
Hurerey, *f.* 4. hor emellan ogifta, boleri, horeri.
Hurisch, *adj.* horaktig; kåt, okysk, lösaktig.
Hurkind, *n.* 2. oäkta barn, horunge.
Hurtig, *adj.* hastig, skyndsam, snabb, flink.
Hurtigkeit, *f.* 4. hastighet, snarhet, skyndsamhet, snabbhet, flinkhet.
Husar, *m.* 4. husar.
Husch, *interj.* vips!
Husten, *m.* 3. hosta.
Husten, *v. n.* h. hosta; ich will dir was —, vänta ej på det, det är ej för dig.
Hustenkraut. Se Huflattich.
Hut*, *m.* 1. hatt; topp(socker); viele Köpfe unter einen — bringen, göra att många bli af en och samma mening; unterm — nicht richtig seyn, hafva en skruf lös.
Hut, *f.* utan *pl.* vakt; vård, uppsigt; bete, betesmark.
Hüten, *v. a.* bevaka, vakta.
Hüter, *m.* 3. vaktare, bevakare.
Hüterinn, *f.* 4. vakterska, bevakerska.
Hutfeder, *f.* 4. fjäder i hatten.
Hutfutter, *n.* 3. hattfoder, (inuti hatten).
Hutfutteral, *n.* 1. hattfoder, hattfoderal.
Huthändler, *m.* 3. hatthandlare.
Hutkopf*, *m.* 1. hattkull.
Hutkrämpe, *f.* 4. uppfäst hattskygge, hattskygge.
Hutmacher, *m.* 3. hattmakare.
Hütsche, *f.* 4. fotsteg, fotpall, pall.
Hutschen. Se Rutschen.
Hutschleife, *f.* 4. kokard.
Hutschnur*, *f.* 1. hattsnöre.
Hutstaffirer, *m.* 3. hattstofferare.
Hutstülpe. Se Hutkrämpe.
Hütte, *f.* 4. koja, hydda; — el. Hüttenwerk, *n.* 1. masugn, hytta, smälthytta, smältugn.
Hüttengericht, *n.* 1. bergsrätt.
Hüttengezäh, *n.* 1. hytteredskap.
Hüttenherr, *m.* 4. brukspatron.
Hüttenmeister, *m.* 3. masmästare.
Hüttenrauch. Se Giftmehl.
Hütung, *f.* 4. bete, betesmark.
Hutzucker, *m.* 3. toppsocker
Hyacinth, *m.* 1. hyacint. (en ädelsten).
Hyacinthe, *f.* 4. hyacint (ört).
Hyäne, *f.* 4. hyäna, Asiatisk filfras.
Hydrostatik, *f.* 4. hydrostatik, lära om flytande kroppars jemnvigt.
Hydrotechnik. Se Wasserbaukunst.
Hygrometer, *m.* 3. hygrometer, hvarmed man utröner luftens fö-

derlighet i anseende till dess fuktighet.
Hymen. Se Hochzeitgott.
Hymne, *f.* 4. hymn, lofsång.
Hyperbel, *f.* 4. hyperbol; (i geometri) hyperbel.
Hyperbolisch, *adj.* hyperbolisk, öfverdrifven.
Hypokondrie, *f.* 4. hypokondri, mjältsjuka.
Hypochondrisch, *adj.* hypokondrisk, mjältsjuk.
Hypochondrist, *m.* 4. en mjältsjuk.
Hypothek, *f.* 4. hypotek, intecknad egendom, underpant.
Hypothese, *f.* 4. hypotes, förslagsmening.
Hysterik. Se Mutterbeschwerde.
Hysterisch, *adj.* hysterisk, modersjuk.

J. (vokal).

J, Je, *interj.* nå! åh! hå! hem!
Jambe, *f.* 4. jamb.
Jambisch, *adj.* jambisk.
Ibe, Ibenbaum. Se Eibe.
Ibisch. Se Eibisch.
Ich, *pron.* jag.
Ideal, *n.* ideal, utkast i tankarne, tankbild, inbillning.
Idealisch, *adj.* idealisk, inbillad.
Idee, *f.* 4. idee, begrepp, tanke, tankbild, inbillning.
Identisch, *adj.* enahanda; betydande detsamma.
Idylle, *f.* 4. idyll, herdeqväde.
Igel, *m.* 3. igelkott; piggsvin.
Igelschnecke. Se Meerigel.
Igelskolbe, Igelsknospe, *f.* 4. (bot.) igelkolf, träggian.
Ihm, *pron. pers. Dat.* af Er, honom, åt honom.
Ihn, *idem. Ackus.* honom.
Ihnen, *idem. Dat. pl.* dem, åt dem; er, åt er.
Ihr, Ihre, Ihres, *pron.* i; hennes; deras; eder; sin, sitt; es sind ihrer viel, de äro många; ihrer wenige, få af dem; wer erbarmt sich ihrer? hvem förbarmar sig öfver henne, dem, eder?
Ihrethalben, -wegen, um—willen, *adv.* för hennes, för deras, för eder skull.
Ihrige, (der, die, das), *pron.* hennes; deras; eder; sin, sitt.
Ihrer, Ihre, Ihres. Se Ihrige.
Ihro, *pron.* hans, hennes; eder, eders.
Ihrzen, *v. a.* kalla I.
Ilaub. Se Ephen.
Illuminiren, *v. a.* illuminera.
Iltenschnecke, *f.* 4. rull.
Iltiß, *m.* och *n.* 1. hiller.
Im (in dem), *prep.* i, uti &c. Se In.
Imbiß, *m.* 1. något att äta; frukost.
Immaßen, *konj.* i anseende till, emedan.
Immatriculiren, *v. a.* inmatrikulera, inskrifva.
Imgleichen, *konj.* likaledes, äfvenledes, jämväl.

Imme. Se **Biene.**
Immer, Immerdar, Immerfort, Immerzu, *adv.* alltid, beständigt, allt, alltförväl, väl; gerna; **auf —,** för alltid; **immer näher, — ferner,** allt närmare, allt aflägsnare; **wer du auch — bist (seyn magst,)** hvem du än må vara; **laß ihn — reden,** låt honom tala, hvad honom behagar; **so bald ich — kann,** så snart jag någonsin kan.
Immergrün, *n. indekl.* murgrön; vintergrön.
Immerhin, *adv.* alltid, än en gång; gerna. —, *interj.* må göra! nå välan! låt så vara! må ske!
Immermehr, *adv.* allt mer och mer.
Immerwährend, *adj.* beständig, städsevarande, oupphörlig.
Immerzu. Se **Immer.**
Immittelst *adv.* och *konj.* emedlertid.
Immobiliarvermögen, *n.* 3. lösören.
Impfen, *v. a.* ympa (trän); ympa (koppor).
Impfen, *n.* 3. **Impfung,** *f.* 4. ympning.
Impfreis, *n.* 2. ympqvist.
Important. Se **Wichtig.**
Importanz. Se **Wichtigkeit.**
Impost, *m.* 1. pålaga, skatt.
In (läs: inn), *prep.* med *Dat.* och *Ackus.* i, uti, inuti, inom.
Inbegriff, *m.* 1. innehåll; summa; **kurzer —,** sammandrag, utdrag; **mit —,** inberäknadt, från och med, till och med.
Inbiß. Se **Imbiß.**
Inbrunst, *f.* utan *pl.* ifver, hetta, brinnande nit el. andakt, brinnande åtrå.
Inbrünstig, *adj.* ifrig, brinnande.
Incaminiren. Se **Einrichten.**
Incarnat, *n.* 1. rosenfärg.
Incarnat, *adj.* rosenröd.
Inconvenienz. Se **Unschicklichkeit.**
Incorporiren, Se **Einverleiben.**
Indelt, Inled, *n.* 1. parkum el. tyg för fjäderbäddar.
Indem*, *konj.* då, när, i detsamma, emedan, alldenstund; medan, under det att, så länge som. —, *adv.* strax, i ögonblicket.
Indessen, Indeß*, *konj.* medan; under det att, så länge som; emedlertid, icke dessmindre, likväl.
Indig, Indigo, *m. indekl.* indigo.
Indignat, *n.* 1. hemfödslorätt.
Individuum, *n.* 3. individ, enkel person el. ting.
Indossent, *m.* 4. den som skrifver bakpå en vexel &c.
Indulgenz, Se **Ablaß.**
Indut. Se **Frist.**
In einander, *adv.* i hvarandra; om hvarannan; ihop.
Infanterie, *f.* 4. infanteri, fotfolk.
Infel, Inful, *f.* 4. biskopsmössa.
Infuliren, *v. a.* begåfva med biskopsmössan.
Infusionsthierchen, *n.* 3. syrmask.
Ingber, Ingwer, *m.* 3. ingefära.
Ingeheim, *adv.* i hemlighet, hemligt.
Ingleichen, *adv.* likaledes, jemväl, äfvenledes.

Ingredienz, *n. pl.* ien. ingrediens, tillsats.
Inhaber, *m.* 3. innehafvare, ägare, besittare.
Inhaftiren, *v. a.* arrestera, sätta i fängsligt förvar.
Inhalt, *m.* 1. innehåll, lydelse, förnämsta innehållet af en ting; ämne, föremål, rymlighet, vidd (ett skepps); der kurze —, sammandrag, kort begrepp el. utdrag.
Injurie, *f.* 4. oförrätt; skymf, nesa.
Injurienklage, *f.* 4. stämning el. käromål för tillfogad skymf.
Injuriiren, *v. a.* smäda med ord.
Inlage, *f.* 4. det inneslutna, inneliggande.
Inländer, *m.* 3. inföding.
Inländisch, *adj.* infödd, inhemsk, inländsk.
Inliegend, *adj.* innesluten, inneliggande, hosgående.
Inmann, *m. pl.* -leute, hyresman; invånare.
Inmittelst. Se Immittelst.
Inne, *adv.* mitten —, midt uti; — behalten, behålla; — bleiben, blifva hemma; — haben, innehafva; — halten, hämma, kufva; upphöra; — stehen, vara i jemnvigt; — werden, blifva varse, märka.
Innen, *adv.* inuti, invertes; von — und außen, innan och utan till, inne och ute; von —, von — her, von — heraus, von — zu, innantill, inifrån, innanifrån.
Innere, Innerste, *adj.* inre, innerst, invertes.
Innerhalb, *adv.* och *prep.* med *Genit.* inuti, invertes, innanför; inom, innan.
Innerlich, *adj.* invertes, innerlig, uppriktig.
Innig, Innigst, *adj.* innerlig förtrogen, förtrognast.
Innigkeit, *f.* 4. innerlighet; nära förtrolighet el. förbindelse.
Inniglich, *adv.* innerligen; ganska nära el. förtroget.
Innung, *f.* 4. handtverks-embete el. skrå; societet.
Inquiriren, *v. a.* ransaka, undersöka.
Inquisit, *m.* 4. brottsling, missdådare.
Ins, d. ä. in das.
Insaß, *m.* 4. invånare, inbyggare.
Insbesondere, *adv.* särskilt; särdeles; isynnerhet.
Inschlitt, *n.* talg.
Inschrift, *f.* 4. inskription, inskrift, öfverskrift, påskrift.
Insect, *n.* 6. insekt, yrfä.
Insel, *f.* 4. ö.
Inselt, *n.* Se Unschlitt, Talg.
Inserat. Se Einlage, Inlage.
Insgeheim. Se Ingeheim.
Insgemein, *adv.* i allmänhet, öfver hufvud, gemenligen, vanligtvis.
Insgesammt, *adv.* alla tillsammans, samtlige.

Insiegel, *n*. 3. pitscher, signet, sigill; påsatt sigill el. insegel.
Insignien, *pl*. insignier, hedersmärken.
Inskünftige, *adv*. för det tillkommande, hädanefter.
Insofern*, *konj*. så vida.
Insonderheit, *adv*. i synnerhet, särdeles, besynnerligen, framför allt.
Insoweit. Se Insofern.
Inständig, *adj*. enständig, trägen.
Instanz, *f*. 4. domstol.
Instehend. Se Bevorstehend.
Inster, *n*. 3. stortarmen; krås, tarmkäxet.
Instrument, *n*. 1. instrument; verktyg, redskap; ein gerichtliches — worüber aufsetzen, uppsätta en laglig handling öfver något.
Instrumentmacher, *m*. 3. instrumentmakare.
Insulaner, *m*. 3. öbo.
Insurgent, *m*. 4. insurgent, upprorisk undersåtare.
Intendant, *m*. 4. intendent, öfveruppsyningsman.
Interessen, *pl*. intresse, rentor.
Interessent, *m*. 4. intressent, deltagare, bolagsman.
Intermezzo, *n*. Se Zwischenspiel.
Interpunction, *f*. 4. punktuering, kommatering.
Intolerant, *adj*. ofördragsam.
Intoleranz, *f*. 4. ofördragsamhet.
Intoniren. Se Anstimmen.
Intraden, *pl*. inkomster.
Intrigue, *f*. 4. svek, ränka, konstig anläggning.
Intriguenmacher, *m*. 3. intrigmakare, krånglare.
Invalid, *adv*. och *m*. 4. oförmögen till tjenst el. arbete; invalid.
Inventarium, *n*. 3. *pl*. ien för ium.
Inventur, *f*. 4. inventarium, förteckning; inventering, bouppteckning.
Inwärts. Se Einwärts.
Inwendig, *adj*. inre, invertes, innantill.
Inzwischen, *adv*. emedlertid; icke dess mindre, likväl.
Irden, *adj*. ler . . ., sten. . . .
Irdisch, *adj*. jordisk, verldslig.
Irgend, *adv*. kanske, tilläfventyrs; af en händelse; nästan, vidpass; någon gång; någonsin; — ein, eine, — einer, — jemand, någon, något, en; — wo, — wohin, någonstädes, någonstädes åt; — woher, någonstädes ifrån.
Irre, *adj*. och *adv*. vilsefarande, förvillad; irrig, oriktig, falsk; — führen, leiten, föra vilse, förvilla, inleda i villfarelse; — gehen, gå, fara el. råka vilse; — machen, förvilla om väderstrecket; göra att man ej vet hvar man är; förvirra; föra vilse; bringa ur koncepterna; bringa i oordning; — reden, prata dåraktigt; yra; — werden, förvirra sig, bli förvillad, förlägen, oredig; — seyn, misstaga el. irra si[g]

Irre, *f.* 4. in der — gehen, irra el. sväfva omkring.
Irren, *v. n.* h. irra sig, fara vilse, fela; misstaga sig. —, *v. a.* förvirra, bringa i oordning, föra vilse; laß dich nicht —, låt icke förhindra, störa dig.
Irrenhaus*, *n.* 2. dårhus.
Irrereden, *n* 3. yra, yrsel, tankvilla.
Irrfahrt, *f.* 4. villofart el. -flärd.
Irrgang*, *m.* 1. irrgång, villoväg, oriktig väg; labyrint.
Irrgarten*, *m.* 3. labyrint, irrgång.
Irrgeist, *m.* 2. kringsväfvande menniska; villoande.
Irrglaube, *m.* 5. irrlärighet.
Irrgläubig, *adj.* irrlärig.
Irrig, *adj.* irrig, oriktig, falsk; irriger Weise, falskligen.
Irrlehre, *f.* 4. falsk lära.
Irrlehrer, *m.* 3. falsk lärare.
Irrlicht, *n.* 2. **Irrwisch**, *m.* 1. lyktgubbe, irrbloss; dimeld.
Irrsal. Se Irrthum.
Irrstern, *m.* 1. planet.
Irrthum*, *m.* 2. villfarelse, misstag, irring, villa, fel, missräkning.
Irrung, *f.* 4. misstag, förseende, irring; tvist, tvistighet, missförstånd.
Irrwahn, *m.* 1. falsk mening, tanke, inbillning.
Irrweg, *m.* 1. irrväg, villoväg, oriktig väg.
Irrwisch. Se Irrlicht.
Isegrimm. Se Wolf.
Isopp, *m.* 1. isop.
Itzig. Se Jetzig.
Itzt. Se Jetzt.
Iwe, **Iwenbaum**. Se Eibe.

J. (konsonant.)

Ja, *adv.* ja; jo; ju; för all del.
Jachern, *v. n.* h. springa och rasa, stoja, jägta hvarannan för ro skull, brottas, rusta, leka.
Jacht, *f.* 4. **Jachtschiff**, *n.* 1. jakt, jaktskepp.
Jacke, *f.* 4. jacka.
Jäckchen, *n.* 3. liten jacka.
Jacobsblume, *f.* 4. stånds.
Jacobslauch, *n.* 1. hållök.
Jacobsstraße, *f.* 4. Se Milchstraße.
Jagd, (d som t) *f.* 4. jagt; jagt el. jägeri, jagtväsendet, jagtstat, jagtbetjening; hohe —, rättighet att skjuta stort vildt; niedre, lägre jagt; — machen auf, förfölja.
Jagdbar, *adj.* jagtbar, som kan jagas.
Jagdflinte, *f.* 4. jagtbössa.
Jagdflur, *f.* 4. nejd, trakt der jagt anställes.
Jagdgehäge, *n.* 3. jagtpark.
Jagdgeschrey, *n.* 1. jagtrop, jägarrop.
Jagdhund, *m.* 1. jagthund.
Jagdkleid, *n.* 2. jagtklädning.
Jagdpage, *m.* 4. jagtpage.
Jagdtasche, *f.* 4. skjutväska, jägartaska.
Jagduhr, *f.* 4. jagtur.

Jagdwesen, *n.* 3. jagtväsendet.
Jagdzeug, *n.* 1. jagtredskap.
Jagen, *v. a.* och *n.* s. och h. jaga; löpa, springa, ränna; sätta i galopp, låta galoppera; springa el. sätta efter; durch den Leib —, genomborra; durch die Gurgel —, förslösa; ein Pferd zu Tode —, köra ihjäl en häst; in die Flucht —, drifva på flykten; er ist im vollen Galopp vorben gejagt, han har ridit, kört förbi i fullt fyrsprång.
Jagen, *n.* 3. jagande, jagt; körande, ridande i fyrsprång.
Jäger, *m.* 3. jägare.
Jägerbursch, *m.* 4. jägarlärling, jägardräng.
Jägeren, *f.* 4. jägeri.
Jägergarn, *n.* 1. jägargarn, jägarnät.
Jägerhof*, *m.* 1. jägeri, jagtstat.
Jägerhorn*, *n.* 2. jägarhorn.
Jägermäßig, *adj.* jägarlik.
Jägermeister, *m.* 3. jägmästare.
Jägerrecht, *n.* 1. jägarrättighet; de delarne af vildbråd som gifvas åt jagthundarne.
Jähe, *adj.* brant, tvärbrant; hastig; plötslig, bråd.
Jähe, *f.* 4. branthet; hastighet, förifrån.
Jaherr, *m.* 4. jaherre, som säger ja till allt.
Jähling, *adj.* hastig, plötslig, bråd.
Jählings, *adv.* hastigt, plötsligt.
Jahr, *n.* 1. år; des Jahres, om året; übers —, efter ett års förlopp; ein — lang el. hindurch, ett år, ett år bortåt el. igenom; Jemandes Jahre haben, vara lika gammal med någon; ben Jahren senn, vara kommen till åren; er geht in sein siebzigstes Jahr, han är på sjuttionde året; es gibt sich mit den Jahren, det ändrar sig med tiden; ein — ums andre, hvart annat år; weiter hin im —, längre fram på året; — aus — ein — für —, år ut och år in, år från år, hvart år.
Jahrbuch*, *n.* 2. årbok, krönika, annal.
Jahrfest, *n.* 1. årlig fest.
Jahrgang*, *m.* 1. årgång.
Jahrgedächtniß, *n.* 1. årlig åminnelsedag.
Jahrgeld, *n.* 2. pension.
Jahrgewächs, *n.* 1. **Jahrwuchs***, *m.* 1. årsväxt, årsgröda.
Jahrgehalt, -**lohn**, *m.* 1. årslön.
Jahrhundert, *n.* 1. århundrade, sekel.
Jährig, *adj.* årig, årsgammal.
Jährlich, *adj.* och *adv.* årlig; årligen.
Jährling, *m.* 1. årsgammal.
Jahrlohn. Se **Jahrgehalt**.
Jahrmarkt*, *m.* 1. årsmarknad; marknadsgåfva.
Jahrpacht, *f.* 4. förpaktning på vissa år.
Jahrsfrist, *f.* 4. år; ett års rådrum; binnen —, inom år och dag.
Jahrstag, *m.* 1. årlig åminnelse

Jahreszeit, *f.* 4. årstid.
Jahrtausend, *n.* 1. tusentalet.
Jahrweise, *adv.* årligen.
Jahrwuchs, Se Jahrgewächs.
Jahrzahl, *f.* 4. årtal.; tidräkning; tidhvarf.
Jahrzehent, *n.* 1. en tidrymd af tio år.
Jähzorn, *m.* 1. häftighet, hetta, hetsighet, raseri.
Jähzornig, *adj.* häftig, hetsig, oregerlig.
Jammer, *m.* 3. jemmer, elände; jemrande, klagorop, veklagan; fallande sot.
Jammergeschrey, *n.* 1. jemmerskri, jemmerrop.
Jämmerlich, *adj.* olycksfull; eländig, usel, ömklig; beklaglig, jemmerlig, ömklig, erbarmlig.
Jammerlied, *n.* 2. -gesang*, *m.* 1. qvidan.
Jammern, *v. n.* h. jemra sig, hafva medömkan med.
Jammerthal*, *n.* 2. jemmerdal.
Jänner, *m.* 3. Januari månad.
Jasmin, *m.* 1. jasmin.
Jaspis, *m.* jaspis.
Jäten. Se Gäten.
Jauchzen, *v. n.* h. upphäfva fröjde- eller glädjerop, hoppa, springa af glädje, högligen glädjas.
Jauchzen, *n.* 3. glädjerop, fröjderop; jubilering.
Jawort, *n.* 1. jaord, bifall, jakord.
Je, *partickel.* ju; någonsin; je nun, nu, nå, må göra, nå välan; je zwey und zwey, två och två; parvis; je mehr, ju mer; je weniger, ju mindre; je nachdem, allt efter som, i samma mån; von — her, ifrån första tiden tillbaka; — und —, alltid, beständigt; — zuweilen, ibland, stundom; —, o —, Herr —! o! åh! hem!
Je dennoch. Se Doch.
Jeder, Jedweder, Jeglicher, *pron.* hvar och en, hvarje; en hvar, hvardera; ein —, en hvar, hvar, hvar och en; hvardera; sie lebt in jedem meiner Gedanken, jag tänker beständigt på henne.
Jederhand, -ley, *adv.* allehanda, af alla slag.
Jedermann, *pron.* hvar och en, alla.
Jedermänniglich, *adj.* — zu wissen thun, göra hvar och en vetterligt.
Jederzeit, *adv.* alltid, beständigt.
Jedesmal, *adv.* hvarje gång.
Jedesmalig, *adj.* som sker hvarje gång.
Jedoch. Se Doch.
Jedweder, Jeglicher. Se Jeder
Je länger je lieber, *n.* 3. rosentry (ört).
Jemals, *adv.* någonsin.
Jemand, *pron.* någon, en viss.
Jener, jene, jenes, *pron.* den, det förra, den, det der; den, det andra.
Jenner. Se Jänner.
Jenseit, Jenseits, (läs: jenn-) *prep.* med *Genit.* och *adv.* bortom, på andra sidan.
Jenseitig, *adj.* belägen på andra sidan, bortom; yttre.

Jetzig, *adj.* nuvarande, närvarande; denna, innevarande; vår tids.
Jetzt, *adj.* nu, i denna stund, för det närvarande, nu för tiden; von — an, från denna stund.
Joch, *n.* 1. ok; par koppel; dagsplöja; tvärbjelke.
Jochochs, *m.* 4. dragoxe.
Johannis, *indekl.* Johannisfest, *n.* tag, *m.* 1. midsommar, midsommarsdag.
Johannisbeere, *f.* 4. vinbär.
Johannisbeerstrauch*, *m.* 1. vinbärsbuske.
Johannisbrot, *n.* 1. Johannisbröd.
Johannisbrotbaum*, *m.* 1. Johannisbrödträd.
Johannisfest, -tag. Se Johannis.
Johanniskäfer, *m.* 3. ållonborre.
Johanniswedel, *n.* johannisört, ahlgräs, elggräs, byttgräs.
Johanniswürmchen, *n.* 3. lysmask.
Jope, Jupe. Se Jacke.
Jubel, *m.* 3. fröjderop, glädje, jubilering.
Jubelfest, -jahr, *n.* 1. Jubiläum, *n.* 3. jubelår, jubelfest, guld- el. silfverbröllop.
Jubelgesang*, *m.* -geschrey, *n.* 1. jubelsång, fröjderop, jubilering.
Jubelhochzeit, *f.* 4. guld- el. silfverbröllopp.
Jubeljahr, Jubiläum. Se Jubelfest.
Jubiliren, *v. n.* h. jubilera, upphäfva fröjderop.
Juch! Juch he! *interj.* hej lustig!
Juchten, *m.* 3. jukt el. Ryssläder.
Jucken, *v. n.* h. klia', krypa, sticka i skinnet; der Buckel juckt ihm, han vill hafva stryk.
Jucken, *v. a.* rifva, klå.'
Jucks el. Jux. Se Schmutz.
Jude, *m.* 4. jude.
Juden', *v. n.* h. ockra, skinna.
Judengenoß, *m.* 4. judisk proselyt.
Judenkirsche, *f.* 4. judekersbär.
Judenpech, -harz, *n.* 1. bergbeck, bergbalsam.
Judenschaft, *f.* 4. Judarne, judesamfund.
Judenschule, *f.* 4. synagoga, judisk kyrka el. församling.
Judenthum*, *n.* 2. judendom, judiska läran.
Judenzopf*, *m.* 1. martofva.
Jüdinn, *f.* 4. judinna.
Jüdisch, *adj.* judisk.
Juften. Se Juchten.
Jugend, *f.* 4. ungdom; von — auf el. an, ifrån ungdomen, — barndomen; — hat nicht Tugend, ungdomen är sällan förståndig.
Jugendfehler, *m.* 3. ungdomsfel.
Jugendjahre, *pl.* ungdomsår.
Jugendlich, *adj.* ung, som tillhör ungdom, som sker el. skett i ungdomen, ungdoms. . . .
Jugendzeit, *f.* 4. ungdomstid.
Jung, *adj.* ung; — gewohnt, alt gethan, hvar vid man vänjer sig i ungdomen, det gör man på ålderdomen.
Junge, *m.* 4. pojke; lärling, lärgosse-

Junge, *n.* böjes som *adj.* unge.
Jungemagd*, *f.* 1. kammarpiga.
Jungen, *v. n.* h. yngla, få ungar.
Jungenhaft, -mäßig, *adj.* pojkaktig, barnslig.
Jungenpossen, *pl.* pojkstrek, barnsligheter.
Jünger, *adj.* yngre; senare, nyare.
Jünger, *m.* 3. lärjunge, anhängare.
Jungfer, *f.* 4. jungfru, mö; jungfru; mamsell; (ört) die nackte —, höstlök; — im Grünen, jungfru i det gröna; (insekt) verfluchte —, en art trollslända.
Jüngferlich, *adj.* och *adv.* jungfrulik.
Jungfernhäutchen, *n.* 3. -schloß*, *n.* 2. mödom.
Jungfernhonig, *m.* 1. jungfruhonung.
Jungfernkind, *n.* 2. oäkta barn.
Jungfernöhl, *n.* 1. jungfruolja, den klaraste och bästa oljan.
Jungfernkrankheit, -sucht, *f.* 4. bleksot.
Jungferschaft, *f.* 4. jungfrudom, mödom.
Jungfrau, *f.* 4. jungfru, mö; jungfru, flicka.
Jungfräulich, *adj.* jungfrulik, jungfru..., kysk, blygsam; tillhörande jungfrur.
Jungfernzwinger, *m.* 3. jungfrukloster.
Junggesell, *m.* 4. ungkarl; sven, en som har svendomen.
Junggesellenschaft, *f.* 4. svendom.
Junggesellenstand, *m.* 1. celibat, tillstånd, då en lefver ogift.
Jungfrauschaft. Se Jungferschaft.
Jüngling, *m.* 1. yngling.
Jünglingsalter, *n.* 3. -jahre, *n. pl.* ynglingsålder el. — år.
Jüngst, *adv.* nyss, nyligen, nyligast, sist.
Jüngst, *adj.* yngst; sist; das jüngste Gericht, yttersta domen.
Jüngsthin, *adv.* nyligen, för ej länge sedan.
Junker, *m.* 3. junker, ung adelsman; kavaljer hos en furstlig person.
Junta, *f.* junta (kollegium i Spanien).
Jupe, *f.* 4. jacka; lifstycke, lif; korsett.
Jurist, *m.* 4. jurist, lagfaren man, lagklok; som studerar juridiken.
Juristisch, *adj.* juridisk, laglikmätig.
Just, *adv.* just, ackurat, precist.
Justiren, *v. a.* rätta, måtta, passa, justera.
Justitiarius, *m. pl.* ien för ius, justitiarie.
Justiz, *f.* 4. lagskipning; domstol.
Justizpflege, *f.* 4. lagskipning.
Juwel, *n.* och *m.* 6. Juwele, *f.* 4. juvel.
Juwelenhandel, *m.* 3. juvelhandel.
Juwelier, *m.* 1. Juwelenhändler, *m.* 3. juvelerare, juvelhandlare.
Juwelierkunst, *f.* juvelerarkonst.
Jux. Se Schmutz.

K.*)

Kabala, *f.* Judarnas Kabbala.
Kabale. Se Cabale.
Kabel, *f.* 4. Kabeltau, *n.* 1. tross, kabbeltåg.
Kabeljau, *m.* 1. kabiljo.
Kabinet. Se Cabinet.
Kabuse, *f.* 4. kabysa.
Kachel, *f.* 4. kakel.
Kachelofen*, *m.* 3. kakelugn.
Kacken, *v. n.* h. göra sitt behof.
Kaddig, Kaddik. Se Wachholder.
Käfer, *m.* 3. tordyfvel, tordbagge, skalbagge.
Käferblume, *f.* 4. flugblomster.
Käfermuschel, *f.* 4. skalsugga.
Kaff, *n.* 1. agnar.
Kaffee, *m.* *indekl.* kaffe.
Kaffeebaum*, *m.* 1. kaffeträd.
Kaffeebohne, *f.* 4. kaffeböna.
Kaffeebraun, *adj.* kaffebrun, kaffefärgad.
Kaffeebret, *n.* 2. thébräde, kaffebricka.
Kaffeegeschirr, -zeug, *n.* 1. kaffeservis.
Kaffeehaus*, *n.* 2. kaffehus.
Kaffeekanne, *f.* 4. kaffekanna.
Kaffeemühle, *f.* 4. kaffeqvarn.
Kaffeesatz*, *m.* 1. kaffesump.
Kaffeeschale, *f.* 4. -schälchen, *n.* 3. kaffekopp.
Kaffeeschenk, *m.* 4. kaffekokare.
Kaffeetasse. Se Kaffeeschale.
Kaffeetisch, *m.* 1. kaffebord.
Kaffeetrommel, -pauke, *f.* 4. kaffebrännare.
Käfich, *m.* 1. bur, fågelbur.
Kafiller, *m.* 3. bödel; flåbuse.
Kaftan. Se Caftan.
Kahl, *adj.* skallig, naken, bar, blott, kal; arm, usel, eländig; eine kahle Entschuldigung, en lam ursäkt.
Kahlheit, *f.* 4. skallighet.
Kahlkopf*, *m.* 1. flintskalle, skalligt hufvud; menniska med skalligt hufvud.
Kahlköpfig, *f.* 4. skallig, flintskallig.
Kahm, el. Kahn, *m.* 1. mögel (på våta varor).
Kahmen, *v. n.* h. mögla.
Kahmig, Kahnig, *adj.* möglig, möglad.
Kahn*, *m.* 1. liten båt, julle; ökstock.
Kai, *m.* 1. kaj, strandgata, skeppsbro.
Kaiser, *m.* 5. kejsare; über des Kaisers Bart streiten, träta om ingenting.
Kaiserinn, *f.* 4. kejsarinna.
Kaiserlich, *adj.* kejserlig.
Kaiserschnitt, *m.* 1. barns utskärning ur moderlifvet.
Kaiserthee, *m.* *indekl.* kejsarthé.
Kaiserthum*, *n.* 2. kejsardöme.
Kaiserwurz, *f.* 4. mästarört.
Kajüte, *f.* 4. kajuta.

*) *Hvad som icke står här, sökes under C.*

Kak. Se Pranger, Halseisen.
Kakeln, *v. n.* h. kakla (som höns).
Kaken, *v. a.* (sill) gela.
Kakerlake, *m.* 4. torracka.
Kalb*, (b som t) *n.* 2. kalf, ein — ist gefallen, en kalf har blifvit född; ein — abbinden, absetzen, afvänja en kalf; wo ist ein Ochs, der nicht vorher ein — gewesen, de små blifva också stora; das — auslassen, vara sjelfsvåldig; das — in die Augen schlagen, högligen förolämpa, förtörna någon; mit jemandes — pflügen, få hemligen hjelp af någon; die Kuh mit dem — bekommen, få en förut lägrad person till hustru, ein — machen oder anbinden, spy.
Kalbe, *f.* 4. qviga, qvigkalf.
Kalben, *v. n.* h. kalfva.
Kälberbraten, *m.* 3. kalfstek.
Kälbergekröse, *n.* 3. krås, tarmkäxet och små-tarmar af kalf.
Kälbern, *v. n.* h. kalfva; springa och rasa med hvarannan, fjollas.
Kälberstoß*, *m.* 1 Kalbskeule, *f.* 4. steken af slagtade kalfvar, kalflår.
Kalbfleisch, *n.* 1. kalfkött.
Kalbfleischklößchen, *n.* 3. frikadell af kalfkött.
Kalbleder, *n.* 3. kalfläder, kalfskinn.
Kalbsbraten. Se Kälberbraten.
K lbsmilch, *f.* en körtel i framdelen på kalfvar.
Kaldaunen, *pl.* inmäte af slagtade kreatur; kalun, renta.
Kaldaunenkrämer*, *m.* 3. den som handlar med inmäte.
Kaldaunenmarkt*, *m.* 1. ställe der slagtande kreaturs inmäte försäljes.
Kalender, *m.* 3. kalender, almanack.
Kalesche, *f.* 4. kalesch.
Kalfaterer, *m.* 3. kalfatrare, kölhalare.
Kalfatern, *v. a.* kalfatra, kölhala.
Kalinkenbeere, *f.* 4. fågelbär.
Kalk, *m.* 1. kalk.
Kalkartig, *adj.* kalkartig.
Kalkbeere. Se Kalinkenbeere.
Kalkbrenner, *m.* 3. kalkbrännare.
Kalkbruch*, *m.* 1. kalkbrott.
Kalkstein, *m.* 1. kalksten.
Kalmank, *m.* 1. kalmink, strimmigt ylletyg.
Kalmäuser, *m.* 3. drömmare, grillfängare, fantast; snål och folkskygg menniska.
Kalmäusern, *v. n.* h. fånga griller; vara snål och folkskygg.
Kalmus, *m. indekl.* kalmus, en aromatisk rot.
Kalt, *adj.* kall, kylande, kylig; kallsinnig, likgiltig, känslolös; kaltes Fieber, frossa; — Küche, kallkök, kall mat; kalter Brand kallbrand; kallte Pisse oder Harnwinde, strangurie, kallpiss.
Kaltblütig, *adj.* kallsinnig, trög.
Kaltblütigkeit, *f.* 4. kall blod, kallsinnighet, liknöjdhet.
Kaltbrüchig, *adj.* kallbräckt.

Kälte, *f.* utan *pl.* köld, kyla; kallsinnighet.
Kälten, *v. a.* kyla, göra el. förorsakar köld.
Kältend, *adj.* som förorsakar köld.
Kältlich, *adj.* kylaktig, något kalt.
Kaltschächter. Se Abdecker, Schinder.
Kaltsinn, *m*, 1. kallsinnighet.
Kaltsinnig, *adj.* kallsinnig.
Kaltsinnigkeit. Se Kaltsinn.
Kamasche, *f.* 4. stöflett.
Kameel, *n.* 1. kamel.
Kameelfliege, *f.* 4. sylsländа.
Kameelgarn, *n.* 1. kamelgarn.
Kameelhals. Se Kameelfliege.
Kameelheu, -stroh, *n.* 1. kamelhö.
Kameelparder, *m.* 3. kamelopard.
Kameelstrauß*, *m.* 1. struts.
Kameeltreiber, *m.* 3. kameldrifvare.
Kameelziege, **Kämelziege**, *f.* 4. Angorisk get.
Kamelott, *m.* 1. kamlott.
Kamerad. Se Camerad.
Kameralwesen, *n.* 3. kammarverk.
Kameralwissenschaft, *f.* 4. kameralvetenskap.
Kamille, *f.* 4. kammilblomma.
Kamin, *m.* 1. spis, eldstad, skorsten.
Kaminfeger, *m.* 3. sotare.
Kamisol, *n.* 1. undervest med ärmar, tröja.
Kamm*, *m.* 1. kam; man (på hästar och lejon); ax (på en nyckel); sked (hos väfvare); klase (på vindrufvor); skägg (på ostron); alle über einen — scheren, dömma el. behandla alla på ett och samma sätt; jemanden über den — hauen, snäsa en; roth um den — werden, rodna af vrede.
Kammblatt*, *n.* 2. (hos väfvare) blad el. sked hos väfvare.
Kämmen, *v. a.* kamma, häckla, karda.
Kammer, *f.* 4. kammare.
Kammerbecken, *n.* 3. topf*, *m.* 1. nattpotta.
Kammerbote, *m.* 4. vaktmästare vid en kammarrätt.
Kammercollegium, *n. pl.* ien för ium, 3. kammarkollegium.
Kammercopist, *m.* 4. kammarskrifvare.
Kammerdame, *f.* 4. kammarfru för påklädning.
Kammerdiener, *m.* 3. kammartjenare.
Kämmerer, *m.* 3. kamrerare; skattmästare, räntmästare, kassör, påpstlicher —, pållig, öfverkamrerare.
Kämmerey, *f.* 4. finanskollegium, kammarkollegium; räntkammare.
Kammerfrau, *f.* 4. kammarfru.
Kammerfräulein, *n.* 3. kammarfröken.
Kammergericht, *n.* 1. kammarrätt.
Kammergeschirr. Se Kammerbecken.
Kammergut*, *n.* 2. kronogods, domän.
Kammerherr, *m.* 4. kammarherre.
Kammerjäger, *m.* 3. kammarjägare, råttfångare.
Kammerjungfer, *f.* 4. kammarjungfru.

Kammerjunker, *m.* 3. kammarjunkare.
Kammerkätzchen, *n.* 3. kammarjungfru.
Kämmerlein, *n.* 3. liten kammare.
Kammermädchen, *n.* 3. kammarjungfru, kammarpiga.
Kammermagd*, *f.* 1. kammarpiga.
Kammerrath*, *m.* 1. kammarråd.
Kammertopf. Se Kammerbecken.
Kammertrauer, *f.* utan *pl.* lätt sorg.
Kammertuch*, *n.* 2. kammarduk.
Kammfutter, *n.* 3. futteral, *n.* 1. kamfoder.
Kammhaar, *n.* 1. håret i hängmahnen.
Kammmacher, *m.* 3. kammakare.
Kammrad*, *n.* 2. kugghjul, kamhjul.
Kammstrich, *m.* 1. strek el. tag med kammen.
Kammwolle, *f.* utan *pl.* kamull.
Kamp, *m.* 1. hägnad mark.
sich Kampeln. Se Zaufer.
Kampf*, *m.* 1. kamp, strid; fäktning, lansbrytning; brottning, kamp, täflan.
Kämpfen, *v. n. h.* strida, fäkta, kämpa; bryta lansar; brottas, täfla.
Kämpfer, *m.* 3. stridsman, kämpe, fäktande; lansbrytare, fäktare, kämpare; kämpe, hjelte.
Kampfplatz*, *m.* 1. kämpplats, stridsplats, valplats; fäktarplats, bana, skrank.
Kampfweise, *adv.* på kämpevis.

Kamphahn*, *m.* 1. brushane.
Kaninchen, *n.* 3. kanin.
Kaninchengehäge, *n.* 3. kaningård.
Kaninchenwärter, *m.* 3. kaninvaktare.
Kanker, *m.* 3. spinnel.
Kampher, *m.* kamfer.
Kanne, *f.* 4. kanna.
Kannenweise, *adv.* kanntals.
Kannenbürste, *f.* 4. borste att rengöra buteljer o. d.
Kannengießer, *m.* 3. tenngjutare, kannstöpare.
Kannenkraus*, *n.* 2. räfrumpa; skafgräs.
Kanone, *f.* 4. kanon.
Kanonenkugel, *f.* 4. kanonkula.
Kanoniren, *v. a.* kanonera, beskjuta med kanoner.
Kanonirer, *m.* 3. konstapel, styckjunkare.
Kante, *f.* 4. hörn eller kant; brädd, kant, strand, bräm; skarp kant; spets.
Kantig, *adj.* hörnig, kantig; djerf; er ist sehr —, han är mycket djerf, han är mycket på sin kant.
Kanzel, *f.* 4. predikstol.
Kanzelley, *f.* 4. kansli.
Kanzelleybote, *m.* 4. vaktmästare uti kansliet.
Kanzelleyrath*, *m.* 1. kansliråd.
Kanzelleyschrift, *f.* 4. kansli-stil eller bokstäfver.
Kanzelleystyl, *m.* 1. kanslistil.
Kanzellist, *m.* 4. kanslist.
Kanzler, *m.* 3. kansler.
Kapaun, Kapphahn*, *m.* 1. kapun.

Kapaunen, *v. a.* kapunera.
Kapelle. Se Capelle.
Kaper, *f.* 4. kapris (ett slags bär).
Kaper, *m.* Se Caper.
Kapernstaude Se Kapernstrauch.
Kapernstrauch*, *m.* 1. kaprisbuske.
Käppchen, *n.* 3. liten mössa, hufva, kåpa; kalott.
Kappe, *f.* 4. mössa, hufva; kalott; fruntimmerskappa; munkkåpa; kåpa; kappa på pistolhölster; tåkappa; kolt (för barn); die — ausziehen, öfvergifva klosterlefnaden; gleiche Brüder, gleiche Kappen, kaka söker maka; Amt bringt Kappen, ingen syssla är så ringa, att den ju icke lemnar någon inkomst.
Kappen, *v. a.* förse med kappa; kappa el. kapa, afhugga (ankartåg, mast o. d.); toppa, taga hufvudet af; snöpa; vallacka, utskära.
Kappfenster, *n.* 3. Kapploch*, *n.* 2. vindfönster, vindsglugg.
Kapphahn. Se Kappaun.
Kappzaum*, *m.* 1. kapson.
Kapriole. Se Capriole.
Kapsel, *f.* 4. fröhus; ask, dosa, låda, foder, foderal.
Kapuse, *f.* 4. karpus.
Karat*, *n.* 1. karat.
Karausche, *f.* 4. ruda.
Karavane, *f.* 4. karavan.
Karbatsche, *f.* 4. karbas, piska.
Karbatschen, *v. a.* karbasa, piska, slå med karbas, piska upp.
Karbunkel. Se Carbunkel.
Kardätsche, *f.* 4. karda; borste för hästar.
Kardätschen, *v. a.* karda; skrapa, rykta med borstar.
Kardätscher, *m.* 3. ullkardare; häst-skrapare, -ryktare.
Karde, Kardendistel, *f.* 4. tistelkarda.
Karfiol. Se Blumenkohl.
Karfunkel. Se Carbunkel.
Karg*, *adj.* nisk, gnidaktig; ofruktbar, knapp, ringa.
Kargen, *v. n.* h. skinna, gnida.
Kargheit, *f.* 4. karghet, gnideri.
Kärglich, *adj.* nisk, gnidaktig; ofruktbar, knapp.
Karneval. Se Carneval.
Karnieß, *n.* 1. krans omkring el. på en pelare, sims, list el. krans under ett tak.
Karniffeln, Karnuffeln, *v. a.* knuffa, torrbulta.
Karotte, *f.* 4. morot.
Karpfen, *m.* 3. karp.
Karpfenbrut, *f.* unga karpar.
Karpfenhälter, *m.* 3. karpsump.
Karre, *f.* 4. skottkärra; einen Verbrecher zur — verurtheilen, in die — schmieden, dömma en missgerningsman till fästningsarbete, till slafveri.
Karren, *m.* 3. kärra; kärra till gödsel, sand o. d.; skottkärra; hast du den — in den Koth geschoben, so magst du ihn auch wieder heraus ziehen, har du skämt bort saken, så må du också hjelpa henne igen; er hat seinen — aufs Trockene

geführt, han har väl försett sig, väl sörjt för sig, satt sig i fullkomlig säkerhet, hans lycka är gjord; ein angelegter —, en anlagd sak.

Karren, *v. a.* föra i skottkärra; föra i kärra. —, *v. n.* s. föras i skottkärra.

Karrengaul, *m.* 1. kärrhäst.

Karrenschieber, -zieher, *m.* 3. kärrkarl.

Kärrner, *m.* 3. åkare, forman.

Karosse, *f.* 4. täckvagn.

Karst, *m.* 1. trägårdshacka, vingårdshacka, spade.

Karsten, *v. a.* hacka, gräfva.

Kartätsche, *f.* 4. patron el. skott till gevär; gesvindt skott, kardus el. skrotkappa till kanoner.

Kartätschenschuß*, *m.* 1. skott med skrot.

Karte, *f.* 4. kort; karta; jemanden in die — gucken, upptäcka ens afsigt; sich in die — gucken lassen, obetänksamt uppenbara sin afsigt; die — verrathen, upptäcka en anläggning; eine angelegte —, en tillställd sak.

Karten, *v. n.* h. spela kort. —, *v. a.* aftala, öfverlägga om, rådslå; sie haben die Sache so gekartet, de hafva så anlagt, tillställt saken; eine Sache zu seinem Vortheil —, vrida en sak till sin fördel; das Spiel ist wunderlich gekartet, det ser underligt ut dermed.

Kartenblatt*, *n.* 2. kort, kortblad.

Kartengeben, *n.* 3. gifning (i kortspel).

Kartengeld, *n.* 2. kortpenningar.

Kartenhaus*, *n.* 2. korthus.

Kartenkünste*, *f. pl.* kortkonster.

Kartenmacher, -maler, *m.* 3. kortmakare.

Kartenspiel, *n.* 1. kortspel.

Karthaune, *f.* 4. stor kanon.

Kartoffel, *f.* 4. potat, jordpäron.

Käse, *m.* 3. ost; sur mjölk.

Käsefrau, *f.* 4. Käsemutter*, *f.* 3. osthandlerska.

Käsehändler, *m.* 3. osthandlare.

Käsehaus*, *n.* 2. -kammer, *f.* 4. -kram, *m* 1. osttillverkningsställe.

Käsekorb*, *m* 1. ostkorg.

Käsekuchen, *m.* 3. ostkaka; sort bakelse med ost.

Käsen, *v n.* s. ysta, löpna, ysta sig, skära sig.

Käsenapf*, *m.* 1. ostkar.

Käsicht, Käsig, *adj.* ostaktig.

Kassienrinde, *f.* 4. moderkanel.

Kastanie, *f.* 4. kastanje.

Kastanienbaum*, *m.* 1. kastanjeträd.

Kastanienbraun, *adj* kastanjebrun.

Kastanienwald*, *m.* 2. kastanjeskog.

Kästchen, *n.* 3. schatull, skrin.

Kasten, *m.* 3. låda, kista, packkista, koffert; infattning om en juvel; kast (i boktr.).

Kastenschreiber, *m.* 3. kassaskrifvare.

Kastenvogt*, *m.* 1. klosterföreståndare; fattigföreståndare; kyrkoföreståndare.

Kasteyen, *v. a.* späka köttet.

Kasteyung, *f.* 4. köttets späkande.
Katalog, *m.* 4. katalog, förteckning.
Katarrh, *m.* 1. fluss, snufva.
Katarrhalfieber, *n.* 3. flussfeber.
Katechet, *m.* 4. barnlärare i christendomen, kateket.
Katechisiren, *v. a.* undervisa i christendomen, hålla katekesförhör.
Katechismus, *m. indekl.* katekes.
Kathechismusschüler, *m.* 3. en som undervises i christendomen.
Kater, *m.* 3. stor outskuren katt.
Katharinenpflaume, *f.* 4. catharinplommon.
Katheder, *m.* kateder.
Kathedralkirche, *f.* 4. katedralkyrka, domkyrka.
Kathen, *m.* 3. torparekoja.
Kathenmann, *pl.* -leute, Käthner, *n.* 3. torpare.
Katholik, *m.* 4. katolik.
Katholisch, *adj.* katolsk.
Kattun, *m.* 1. kattun.
Kätzchen, *n.* 3. kattunge; (på träd) hänge.
sich Katzbalgen, *v. r.* slåss, rifvas.
Katzbalgerey, *f.* 4. slagsmål, gräl.
Katze, *f.* 4. katt, katta; häst i schack; wie die — um den heißen Brey gehen, gå försigtigt till väga; einer guten — entgeht oft eine Maus, så skicklig man än är, så lyckas det likväl ej alltid; die — im Sack kaufen, köpa grisen i säcken; davon gehen wie die — vom Trommelschlag, gå derifrån med lång näsa; der — die Schelle nicht anhängen wollen, ej vilja gifva sig i fara för andra; die — aufwecken, welche schläft, väcka björnen när han sofver; in der Nacht sind alle Katzen grau, alla svin äro svarta i mörkret.
Katzenglas*, *n.* 2. ryssglas.
Katzenglimmer, *m.* (mineral.) småfjällig, småskifrig glimmer.
Katzengold, *n.* 1. kattguld.
Katzenkerbel, (ört) jordrök.
Katzenklee, *m.* 1. flåsgräs.
Katzenkraut*, *n.* 2. Katzenmünze, *f.* 4. kattmynta.
Katzenloch*, *n.* 2. katthål, kattglugg.
Katzenschwanz*, *m.* 1. kattrumpa; (bot.) räfrumpa.
Katzensilber, *n.* 3. kattsilfver.
Katzentraube, *f.* 4. (ört) fetknoppor.
Katzenwurzel, *f.* 4. vänderot.
Kauderwälsch, *adj.* och *n.* råbråkadt språk, rotvälska.
Kauen, Käuen, *v. a.* tugga.
Kauern, *v. n.* h. el. sich —, *v. r.* krypa ihop, huka sig ned.
Kauf*, *m.* 1. köp; förvärfvande, köp; den — aufheben, slå upp köpet; den — halten, stå vid köpet; in den — drein geben, gifva på köpet, nähern Kaufs geben, gifva köp.
Kaufbrief*, *m.* 1. köpebref.
Kaufdiener. Se Kaufmannsdiener.
Kaufen, *v. a.* köpa, handla.
Käufer, *m.* 3. köpare, afnämare.
Kauffahrteyflotte, *f.* 4. handelsflotta.
Kauffahrteyschiff, *n.* 1. handelsfartyg.
Kauffahrer, *m.* 3. sjökapten, skep-

pare på ett handelsfartyg; handelsfartyg el. -skepp
Kaufhaus*, *n.* 2. publikt förrådshus el. magasin; packhus, tullhus.
Kaufherr, *m.* 4. grosshandlare.
Kaufleute, *pl.* köpmän, handelsmän; köpare.
Käuflich, *adj.* genom köp.
Kaufmann, *m. pl.* -leute, köpman, handelsman; köpare.
Kaufmännisch, *adj.* köpmanslik, handels....
Kaufmannschaft, *f.* 4. handel, handelsrörelse, köpenskap; köpmännerna, handelsmännerna.
Kaufmannsdiener, *m.* 3. handelsbetjent.
Kaulbars*, *m.* 1. girs, giers (fisk).
Kaulkopf*, *m.* 1. (fisk) stensimpa.
Kaum, *adv.* knappt, med möda, svårligen.
Käumittel, *n.* 3. läkemedel som blott tuggas.
Kauz*, *m.* 1. Käuzchen, Käuzlein, *n.* 3. uggla; ein reicher —, en bottenrik karl.
Kaviar, *m.* 1. kaviar.
Kaviller. Se Kariller.
Kayser ꝛc. Se Keiser ꝛc.
Kebsehe, *f.* 4. oäkta sammanlefnad.
Kebsmann*, *m.* 2. den som har en frilla.
Kebsweib, *n.* 2. Kebsfrau, *f.* 4. frilla.
Keck, *adj.* dristig, tilltagsen, oförskräckt, oförvägen, vågsam, djerf; oförskämd, fräck, näsvis.
Keckheit, *f.* 4. dristighet, tilltagsenhet, vågsamhet, djerfhet; skamlöshet, fräckhet, näsvishet.
Kecklich, *adv.* dristigt, vågsamt, djerft, alltför fritt, oanständigt.
Kegel, *m.* 3. kägla; kon, kägla; — schieben el. umschießen, spela kägla; slå käglor; Kind und —, hela familjen.
Kegelbahn, *f.* 4. kägelbana.
Kegeln, *v. n.* h. kägla, slå käglor, spela käglor.
Kegelschnecke, *f.* 4. rullsnäcka.
Kegelschnitt, *m.* 1. konisk sektion.
Kegelschub*, *m.* -spiel, *n.* 1. kägelspel; kägellek.
Kehlader, *f.* 4. strupådra.
Kehldeckel, *m.* 3. locket öfver väderstrupen, tungspänne.
Kehle, *f.* 4. hals, strupe, svalg; einem das Messer an die — setzen; sätta knifven på strupen på en; sätta en i yttersta förlägenhet och fara; unrechte —, vrångstrup, väderstrup; einem die — schmieren, gifva en att dricka så mycket han vill; helle —, klar, genomträngande röst.
Kehlen, *v. a.* urhålka, urhyfla; plöja med ploghyfvel.
Kehlhobel, *m.* 3. ploghyfvel.
Kehlleiste. Se Hohlleiste.
Kehlsucht. Se Bräune.
Kehlriemen, *m.* 3. halsrem på ett betsel.
Kehraus. Se Ende.
Kehrbesen, *m.* 3. qvast; damborste, viska.

Kehrbürste, *f.* 4. borste, klädesborste; damborste.
Kehren, *v. a.* sopa, sopa bort, sopa ren; borsta; vända, vrida; in sich gekehrt, dragen inom sig sjelf; das unterste zu oberst —, vända upp och ned på något; eine Sache zu — und zu wenden wissen, förstå att åka och vända, alltid veta godt råd el. att hjelpa sig; sich an eine Sache nicht —, icke akta, ej bry sig om en sak.
Kehricht, *n.* 1. sopor.
Kehrichtwinkel, *m.* 3. vrå för sopor.
Kehrfrau, *f.* 4. soperska.
Kehrmann*, *m.* 2. sopare.
Kehrseite, *f.* 4. frånsidan, andra sidan.
Kehrwieder, *m.* 3. återvändsgränd.
Kehrwisch, *m.* 1. damborste, viska.
Keichen, *v. n.* h. flämta, flåsa, pusta.
Keichend, *adj.* flämtande.
Keichhusten, *m.* 3. kikhosta.
Keifen, *v. n. ir.* h. kifva, träta, käbbla, gnabbas, brumma.
Keil, *m.* 1. kil; kil att klyfva med; vigg.
Keilen, *v. a.* kila, slå, drifva in.
Keiler, *m.* 3. vildsvinsgalt.
Keilhaue, *f.* 4. malmhacka.
Keim, *m.* 1. fruktämne, grodd; brodd; frö i ägg; frö, ämne, orsak.
Keimen, *v. n.* h. gro, gå i brodd, sticka el. skjuta upp.
Keimen, *n.* 3. groning, uppskjutning.
Kein, Keiner, Keine, Keines, *pron.* ingen; keiner von beyden, ingendera.
Keinerley, *adj.* ingendera, intetdera; auf — Weise, på intet sätt.
Keinerseits, *adv.* på ingendera sidan.
Keineswegs, *adv.* ingalunda.
Keinmal, *adv.* ingen gång, aldrig.
Kelch, *m.* 1. bägare, skål, dricks-kärl; kalk; blomfoder; den — trinken, uthärda lidande.
Kelchglas*, *n.* 2. pokal.
Kelle, *f.* 4 slef; murslef.
Keller, *m.* 3. källare.
Keller, Kellner, *m.* 3. den som i ett hus el. kloster har källaren om hand; källarmästare, kypare; munskänk.
Kelleresel, *m.* 3. -wurm*, *m.* 2. gråsugga.
Kellerey, *f.* 4. munskänks-syssla; källarmästarsyssla; hofkällare; källarbetjening.
Kellerfenster, *n.* 3. inåt sluttande fönster.
Kellergeschoß*, *n.* 1. underjordisk våning.
Kellerlaus. Se Kellerwurm.
Kellerloch*, *n.* 2. källarglugg.
Kellermeister, *m.* 3. källarmästare; den som har hushållningen el. källaren om hand i ett kloster.
Kellerschabe. Se Kellerwurm.
Kellerwurm*, *m.* 2. gråsugga; mångfot.
Kellner. Se Keller.
Kelter, *f.* 4. vinpress; presshus el. -ställe.
Kelterer, Keltertreter, *m.* 3. vinpress-trampare.

Keltermeister, *m*. 3. pressmästare.
Keltern, *v. a.* pressa vin, utkrama saften.
Keltern, *n*. 3. vinpressning.
Keltertreter. Se **Kelterer.**
Kelterwein, *m*. 1. pressvin.
Kennbar, **Kenntlich**, *adj*. kännbar, kännelig; tydligen utmärkt, tydlig; er ist sehr —, han kan lätt igenkännas.
Kennen, *v. a. ir.* känna, förstå sig på.
Kenner, *m*. 3. kännare.
Kenntlich. Se **Kennbar.**
Kenntniß, *f*. 1. kännedom, kunskap, insigt, lärdom.
Kennung, *f*. 4. svart fläck på en hästs hörntänder, hvarigenom dess ålder kännes.
Kennzeichen, *n*. 3. kännetecken, kännemärke, tecken till, bevis på; tecken, anledning, spår.
Kerbe, *f*. 4. utskärning, skura, inskärning, skåra.
Kerbel, *m*. 3. körfvel; wilder —, hundloka.
Kerben, *v. a.* karfva, göra skåror el. inskärningar; reffla, göra kuggig el. uddig.
Kerbholz*, *n*. 2. **Kerbstock***, *m*. 1. karfstock.
Kerker, *m*. 3. fånghål, tjufhål, fängelse, häkte.
Kerkermeister, *m*. 3. fångvaktare.
Kerkern, *v. a.* sätta i fängelse: plåga, pina.

Kerl, *m*. 3.* karl, dräng, betjent; gemen karl, skurk.
Kernes, *m*. och *n*. scharlakan-bär.
Kern, *m*. 1. fruktkärna; sten (i plommon, kersbär o. d.); mandel; omogen valnötkärna; frö; trägårdsfrö; korn; sädeskorn; det innersta, midten af något; kärna i trän; det utsöktaste el. bästa, kärnan; musten, kraften.
Kernbeißer, *m*. 3. stenknek.
Kernfrucht*, *f*. 1. kärnfrukt.
Kärngehäuse, *n*. 3. kärnhus.
Kerngut*, *adj*. utvald god; — *n*. 2. utvaldt gods.
Kernig, *adj*. kärnfull; — el. **Kernhaft**, stark; eftertrycklig, kraftfull.
Kernmehl, *n*. 1. mjöldoft, fint siktadt mjöl.
Kernmilch. Se **Buttermilch.**
Kernobst, *n*. 1. kärnfrukt.
Kerze, *f*. 4. vaxljus; talgljus, ljus.
Kerzenkraut*, *n*. 2. (bot.) kongsljus.
Kessel, *m*. 3. kittel; stor panna; kyp; strömgöl, vattugöl; krater (på ett eldsprutande berg).
Kesselasche. Se **Pottasche.**
Kesselflicker, *m*. 3. kittelflickare.
Kesselhaken, *m*. 3. gryt- el. kittelring el. krok.
Kesselpauke. Se **Pauke.**
Kesselschläger, **Keßler**, *m*. 3. kopparslagare.
Kettchen, *n*. 3. liten kedja.
Kette, *f*. 4. ked; kedja; band, bojor; ränning i väf; länk, sammanhang.

Kettel, *f.* 4. liten kedja; kasthake på dörrar.
Ketteln, *v. a.* fästa med kedja, fastkedja, fasthålla med kedja.
Ketten, *v. a.* binda med kedja, fjettra; förknippa, sammanfoga; ein Unglück ist an das andre gekettet, den ena olyckan följer tätt efter den andra.
Ketterbaum*, *m.* 1. väfbom.
Kettengelenk, *n.* 1. =glied, *n.* 2. länk i en kedja.
Kettenhund, *m.* 1. bandhund.
Kettenkugel, *f.* 4. kedje- el. stångkula.
Kettennaht*, *f.* 1. kedjesöm.
Kettenrechnung, *f.* 4. kedjeräkning.
Kettenring, *m.* 1. länk i en kedja.
Kettenschluß*, *m.* 1. länk-slut, *sorites*.
Kettich. Se Hederich.
Ketzer, *m.* 3. kättare.
Ketzerey, *f.* 4. kätteri.
Ketzerisch, *adj.* kättersk.
Keule, *f.* 4. klubba; stöt, mortelstöt, stamp; lår, lårstycke af vildt; fårlår; grobe — (skymford) groft stycke.
Keuler. Se Keiler.
Keusch, *adj.* kysk, blygsam.
Keuschheit, *f.* 4. kyskhet, blygsamhet.
Kibitz, *m.* 1. vipa.
Kicher, Kichererbse, *f.* 4. kikärt.
Kichern, *v. n.* h. skratta; smila, grina, småskratta af dumhet el. arghet, flina.
Kicks, *m.* 1. felstöt (i biljardspel).
Kiefe, *f.* 4. käft; kek, gel.
Kiefer, *m.* 3. käft.
Kiefer, *f.* 4. gårtall, martall; gel.
Kiefern, *adj.* utaf tall, tall . . .
Kieke, *f.* 4. glödpanna att värma fötterna, fyrfat.
Kiel, *m.* 1. rör på en penna; penna (i en klavecin o. d.); pennfjäder; köl; sein — ist in Gift und Galle getaucht, han förer en försmädlig penna.
Kielen, *v. a.* befjädra; förse med en ny köl; ein Schiff —, förse ett skepp med en ny köl. — *v. n.* h. få fjädrar el. pennor.
Kielholen, *v. a.* kölhala; låta råspringa (en matros).
Kielholen, *n.* 3. kölhalning; råspringning.
Kiemen, *f. pl.* gel på fisk.
Kiemendeckel, *m.* 3. gellock.
Kiemenhaut*, *f.* 1. igelhinna.
Kien, *m.* 1. tall, furuträd.
Kienbaum*, *m.* 1. gårtall, martall, tall.
Kienfackel, *f.* 4. bloss, stickbloss.
Kienharz, *n.* 1. tallkåda.
Kienöhl, *m.* 1. terpentinsolja.
Kienruß, (u långt) *m.* 1. kimrök.
Kiepe. Se Korb.
Kies, Kiessand, *m.* 1. grus, sandgrus, ör; pyrit, kies, fyrsten.
Kiesel, *m.* 3. Kieselstein, *m.* 1. kisel, flinta, flintsten.
Kieselhart, *adj.* hård som en kiselsten.
Kiesen. Se Wählen.
Kiesig, *adj.* grusig, stenig, full af små sten el. grof sand; kiesartad.

Kiesling. Se **Kiesel.**
Kietze, *f.* 4. katta.
Kimmband*, *n.* 2. laggband.
Kimme, *f.* 4. lagg', fog el. inskärning; der något skall infogas.
Kimmen, *v. a.* göra inskärning; lagga kärl.
Kind, *n.* 2. barn; **von Kindesbeinen an**, allt ifrån barndomen; **je lieber — je schärfer Ruthe**, den som älskar sitt barn han agar det; **das — mit dem Bade ausschütten**, på engång förderfva allt i grund.
Kindbett, *n.* 1. barnsäng, nedkomst.
Kindbetterinn, *f.* 4. barnsängshustru.
Kindelbier, *n.* 1. barnsöl.
Kinderblattern, *f. pl.* koppor.
Kinderey, *f.* 4. **Kinderpossen**, *f. pl.* barnslighet, barnjoller, pojkaktighet.
Kinderflecken. Se **Masern.**
Kinderfreund, *m.* 1. barnvän.
Kinderhaft, *adj.* barnaktig, barnslig.
Kinderhaube, **-mütze**, *f.* 4. barnhufva, barnmössa.
Kinderhusten, *m.* 3. kikhosta.
Kinderlehre, *f.* 4. undervisning i kristendomen, katekes.
Kinderlehrer, *m.* 3. barnlärare.
Kinderlieb, *adj.* barnkär.
Kinderlos, *adj.* barnlös, utan barn.
Kindermord, *m.* 1. barnmord.
Kindermörder, *m.* 3. **-inn**, *f.* 4. barnmördare, -erska.
Kindermuhme, *f.* 4. smeknamn som barn gifva sina guvernanter.
Kindermutter*, *f.* 3. barnmorska.

Kindermütze. Se **Kinderhaube.**
Kindern, *v. n.* **h.** falla i barnsäng; narras, skämta, leka, fjolla som barn.
Kinderpocken. Se **Kinderblattern.**
Kinderpossen. Se **Kinderey.**
Kinderschuh, *m.* 1. barnsko; **die Kinderschuhe austreten**, trampa ut, träda ur barnskorna, lägga bort barnsligheterna, ej vara något barn mera, bli manlig.
Kinderspiel, *n.* 1. barnspel, barnlek, narri, skämt, lek.
Kinderzucht, *f.* 4. barnauppfostran, barnatukt, uppfostringsanstalt.
Kindesbeine, *pl.* **von Kindesbeinen an**, allt ifrån barnaåren.
Kindeskind, *n.* 2. barnbarn.
Kindeskindeskind, *n.* 2. barnbarns barn.
Kindesnöthen, *f. pl.* **in —**, barnvärkar, i barnsnöd.
Kindesstatt, *f.* **an — annehmen**, upptaga för sitt barn el. i barns ställe.
Kindestheil, *n.* 1. barnarf.
Kindheit, *f.* 4. barndom; **von — an**, ifrån barndomen.
Kindisch, *adj.* barnslig, barnaktig.
Kindlich, *adj.* sonlig, dotterlig, barnslig.
Kindschaft, *f.* 4. egenskap af barn, af annex; barnarätt; upptagande såsom eget barn.
Kindtaufe, *f.* 4. barndop; dop, döpelse.

Kinkhorn*, *n.* 2. en mussla som liknar ett valdthorn.
Kinn, *n.* 1. haka.
Kinnbacken, *m.* 3. Kinnlade, *f.* 4. käft, kindben.
Kinnbackenzahn*, *m.* 1. oxeltand.
Kinnbackenzwang*, *m.* 1. krampdrag i kindbenen.
Kinnband*, *n.* 2. hakband.
Kinnkette, *f.* 4. kinked.
Kinnlade. Se Kinnbacken.
Kinnreif. Se Kinnkette.
Kippe, *f.* 4. brädd, kant, brant; auf der, — stehen, hålla på el. vara nära att falla.
Kippen, *v. n.* h. guppa, vara öfvervigtig, gifva utslag. —, *v. a.* lyfta, uppresa; — und wippen, utprångla dåligt mynt.
Kipper u. Wipper, *m.* 3. utprånglare af dåligt mynt, en som klipper mynt.
Kipperey, *f.* 4. utprångling af dåligt mynt.
Kippkarren, *m.* 3. vippkärra.
Kirchdorf*, *n.* 2. kyrkoby.
Kirche, *f.* 4. kyrka; gudstjenst; församling; die — ist aus, gudstjensten är slutad; zur — läuten, ringa tillsamman.
Kirchenagende, *f.* 4. kyrko-ritual, kyrkohandbok.
Kirchenältester, -vater. Se Kirchenvorsteher.
Kirchenamt*, *n.* 2. andligt embete.
Kirchenbann, *m.* 1. bannlysning.
Kirchenbedienter, *m.* böjes som *adj.* kyrkvaktare.
Kirchenbuch*, *n.* 2. kyrkobok; ritual, kyrko- el. messbok.
Kirchenbuße, (u långt) *f.* 4. kyrkstraff, kyrkplikt.
Kirchengebet, *n.* 1. kyrkobön.
Kirchengebrauch*, *m.* 1. kyrkoordning, kyrkobruk el. -ceremonier.
Kirchengeschichte, *f.* 4. kyrkohistorie.
Kirchenhufe, *f.* 4. kyrkohemman.
Kirchenordnung, *f.* 4. liturgi, kyrkobruk, kyrko-ordning.
Kirchenpatron, *m.* 1. kyrkopatron.
Kirchenpfleger. Se Kirchenvorsteher.
Kirchenpfründe, *f.* 4. kyrkoprebende.
Kirchenrath*, *m.* 1. konsistorium; konsistorieråd.
Kirchenraub, *m.* 1. kyrkorån.
Kirchenräuber, *m.* 3. kyrkoröfvare, kyrkotjuf.
Kirchenrecht, *n.* 1. kyrkorätt, kyrkolag.
Kirchensatz, *m.* 1. patronat.
Kirchensitz. Se Kirchenstuhl.
Kirchenspaltung, *f.* 4. schism, split el. söndring i religion.
Kirchenstaat, *m.* 6. kyrkostat.
Kirchenstand. Se Kirchenstuhl.
Kirchenstrafe. Se Kirchenbuße.
Kirchenstuhl*, *m.* 1. kyrkobänk.
Kirchenväter, *m. pl.* kyrkofäder.
Kirchenverbesserung, *f.* 4. reformation.
Kirchenversammlung, *f.* 4. kyrkomöte, prestmöte.
Kirchenvorsteher, *m.* 3. kyrkovärd el. kyrkoföreståndare.

Kirchenzucht, *f.* kyrkotukt, kyrkodisciplin.
Kirchfahrt, *f.* 4. procession, process, kyrkogång.
Kirchgang*, *m.* 1. kyrkoväg, kyrkogång; — einer Sechswöchnerinn, kyrkotagning, kyrkogångsöl.
Kirchgenoß, *m.* 4. församlingsbo, sockenbo.
Kirchherr. Se **Kirchenpatron**.
Kirchhof*, *m.* 1. kyrkogård.
Kirchlich, *adj.* ecklesiastisk, andlig, presterlig; kyrko . . ., prest
Kirchmesse, **Kirchweihe**, *f.* 4. **Kirchweihfest**, *n.* 1. kyrkovigning, kyrkvigningsfest; — el. **Kirmse**, årlig fest till åminnelse af kyrkovigningen och de högtidligheter som då anställas.
Kirchner, *m.* 3. den som har uppsyn öfver sakristian, klockare.
Kirchschwalbe, *f.* 4. ringsvala.
Kirchspiel, *n.* 1. församling, socken.
Kirchspielvogt*, *m.* 1. socknefogde.
Kirchsprengel, *m.* 3. biskopsstift.
Kirchstuhl. Se **Kirchenstuhl**.
Kirchthurm*, *m.* 1. kyrktorn.
Kirchvater*, *m.* 3. kyrkovärd, kyrkoföreståndare.
Kirchweihe, **Kirchweihfest**. Se **Kirchmesse**.
Kirch, *m.* 1. mantel, surtut, kappa fodrad med pelsverk.
Kirmse. Se **Kirchmesse**.
Kirre, *adj.* tam, spak, spakfärdig; villig, undergifven, eftergifvande.
Kirren, *v. a.* tämja, göra mindre vild; förleda, locka, lura, narra.
Kirrung, *f.* 4. tämjande; lockande.
Kirschbaum*, *m.* 1. kersbärsträd.
Kirschbeißer. Se **Kirschfink**.
Kirsche, *f.* 4. kersbär.
Kirschenschneller, *m.* 3. **Kirschfink**, *m.* 4. stenknek.
Kirschgarten*, *m.* 3. **Kirschwald***, kersbärsskog.
Kirschsaft*, *m.* 1. kersbärssaft.
Kirschwein, *m.* 1. kersbärsvin.
Kistchen, *n.* 3. liten kista, skrin.
Kiste, *f.* 4. låda, kista, packkista, koffert med kupigt lock; **Kisten und Kasten voll haben**, hafva fullt upp.
Kistenmacher, **Kistner**, *m.* 3. kistmakare, snickare.
Kitt, *m.* 1. kitt, cement, cementpulfver; kymisk kitt; stenlim.
Kittel, *m.* 3. stallrock, buldansrock; stubb, underkjortel.
Kitten, *v. a.* kitta; limma el. fästa med stenlim; limma med mastix; lutera.
Kitten, *n.* 3. kittande, limmande el. fästande med stenlim; limmande med mastix; luterande.
Kitze, *f.* 4. katta; kid, killing.
Kitzel, *m.* 3. kittlande; kliande, klåda, kitslighet; lust, begärelse, retelse, **der — sticht ihn**, han har en stor begärelse; han är mycket sjelfsvåldig.
Kitzeln, *v. a.* kittla; kittsla; reta, roa.
Kitzeln, *n.* 3. kittlande; kittslande; retande; roande.

Kitzlich, *adj.* kittlig; ömtålig, kinkig, svår.
Kladde, *f.* 4. kladd, koncept.
Klaffen, *v. n.* h. gapa, glappa, ej sitta tätt; prata, pladdra, sqvallra, sladdra.
Kläffen, *v. n.* h. skälla, bjebba, glafsa.
Kläffen, *n.* 3. skällande, bjebbande, glafs.
Kläffer, *m.* 3. den som ständigt skäller.
Klafter, *f.* 4. famn, famnmått; famn (ved).
Klafterholz, *n.* 2. utan *pl.* famnved.
Klaftermaß, *n* 1. famnmått.
Klaftermesser, *m.* 3. vedläggare.
Klaftern, *v. a.* famna (ved); mäta med famnmått.
Klafterweise, *adv.* famntals.
Klagbar, *adj.* anklaglig; — werden, — anbringen, kära.
Klage, *f.* 4. klagan; klagomål, besvär; klagoskrift, besvärsskrift; jemrande, klagorop, veklagan; åklagan, tilltal, käromål; ich habe keine —, jag har ej att klaga; gerichtliche — anstellen, stämma för rätta; er wird schwerlich mit der — fortkommen, han lärer svårligen kunna bevisa sitt käromål.
Klagefrau, *f.* 4. =weib, *n.* 2. gråterska.
Klagegedicht, *n.* 1. elegi, klagodikt.
Klagegeschrey, *n.* 1. klagoröst, klagorop.
Klagehaus*, *n.* 2. sorghus.
Klagelied, *n.* 2. klagosång, klagovisa, jemmerlig klagan.
Klagen, *v. n.* h. klaga, beklaga sig öfver; kära, stämma för rätta, anställa process emot en. —, *v. a.* upptäcka, yppa; sich —, få ondt, dåna.
Klagen, *n.* 3. klagande, sorg; käromål, klagan, åklagan.
Klagendung, *f.* 4. *ackusativus.*
Klagenswerth, *adj.* klagansvärd.
Kläger, *m.* 3. klagande, kärande; anklagare.
Klagerede, *f.* 4. sörjetal, åminnelsetal.
Klagesache, *f.* 4. käromålssak.
Klageschrift, *f.* 4. klagoskrift, käran.
Klageweib. Se **Klagefrau.**
Klagfähig, *adj.* som får klaga; som får åklagas.
Klaglibell, *n.* 1. käromålsskrift.
Kläglich, *adj.* klagande, beklaglig, klagofull, jemmerlig; ömklig, erbarmlig, eländig.
Klaglied. Se **Klagelied.**
Klaglos, *adj.* einen — stellen, förnöja den kärande.
Klamm, *adj.* trång, smal, knapp, snäf; rar, sällsynt, ogemen; fuktig.
Klammer, *f.* 4. krampa, hake; hållhake; murband; bjelkband; ankar; parentés.
Klammerhaken. Se **Klammer.**
Klammern, *v. a.* fästa med murband; haka fast.
Klämpner. Se **Klempner.**

Klang*, *m.* 1. ljud, läte, ton; klang; skall.

Klappe, *f.* 4. pumphjerta; lock på en flöjt o. d.; klaff på ett blåsinstrument; falldörr, fällucka; smäck.

Klappen, *v. n.* h. klappa, smälla; klappa händerna; es klappt nicht, det går icke ihop; wir werden sehen, wenn es zum Klappen kommt, får se, när det blir allvar utaf.

Klapper, *f.* 4. qvarnklapp; barnskallra.

Klappermaul*, *n.* 2. slammertaska.

Klappermühle, *f.* 4. qvarn med sko el. klapp.

Klappern, *v. n.* h. slamra, göra buller; skallra (om tänderna).

Klapperrose, **Klatschrose**, *f.* 4. åkervalmo.

Klapperschlange, *f.* 4. skallerorm.

Klapperschlangenkraut*, *n.* 2. -wurz, *f.* 4. skallerormsgräs.

Klapperstein, *m.* 1. skallersten, örnsten.

Klapphandschuh, *m.* 1. klaffhandske, halfhandske.

Klapps, *m.* 1, smäll, knäpp, örfil.

Klappsen, *v. a.* smäcka, smälla, daska.

Klapptisch, *m.* 1. fällbord.

Klar, *adj.** klar, ljus, blank; skär; ren; gäll; tydlig, ögonskenlig; skir.

Klären, *v. a.* klara, rena, göra klar, ren; skira

Klarfädig, *adj.* finträdig.

Klarheit, *f.* 4. klarhet, sken; ljus; tydlighet, redighet.

Klärlich, *adv.* klart, ljust; tydligt.

Klatsch, *m.* 1. smäll, släng, smäck, örfil.

Klatschbüchse, *f.* 4. fläderbössa.

Klatsche, *f.* 4. sqvallrare, sqvallerbytta.

Klatschen, *v. n.* h. klappa händerna; smälla med en piska. —, *v. n.* h. och *a.* sqvallra, pladdra, sladdra.

Klätscher, *m.* 3. sqvallrare.

Klatscherey, *f.* 4. sqvaller, sladder.

Klatschhaft, *adj.* sqvalleraktig.

Klatschweib. Se Klatsche.

Klatschrose. Se Klapperrose.

Klauben, *v. a.* plocka, rensa, plocka, ut el. bort; taga ur skalet; fnasa, putsa af; noga undersöka, forska i; gnaga (ett ben); Worte —, klyfva ord.

Klaue, *f.* 4. klo, ram; nagel, klo.

Klause, *f.* 4. liten klosterkammare; eremitkoja, enslig boning el. ort.

Klausner, *m.* 3. en som lefver instängd och skild från alla sällskaper; eremit.

Kleben, *v. a.* och *n.* h. och s. klibba, låda vid, fästa sig vid, sitta fast, hänga vid, fastna vid, häfta i fågellimmet; blifva qvar, sitta qvar; etwas an den Fingern — lassen, stjäla.

Kleberig, *adj.* klibbig, seg, slemmig, limaktig.

Kleberigkeit, *f.* 5. klibbighet, seghet, limaktighet.

Kleck, Klecks, *m.* 1. fläck, smutsfläck; plump; fläck, klick, skamfläck; einem einen — anhängen sätta en klick på någon.
Kleckbuch*, *n.* 2. kladd.
Klecken, *v. n.* h. fläcka, påsätta fläckar el. plumpar; sudda, kladda, plottra ned; vara tillräcklig.
Klecker, *m.* 3. plumpare; suddare.
Kleckerey, *f.* 4. söleri, sudderi.
Kleckig, *adj.* fläckig, suddig.
Kleckschulden, *pl.* småskulder.
Klee, *m.* 1. klöfver, väpling.
Kleeblatt*, *n.* 2. väplingsblad; klöfverblad; tretalet.
Kleiben, *v. a.* mura med halm och ler, fastsmeta, påsmeta; limma, klistra.
Kleiber, *m.* 3. en som murar med halm och ler.
Kleiberlehm, *m.* 1. lerblandning af oskuren halm.
Kleiberwerk, *n.* 1. blandning af halm och ler.
Kleid, *n.* 2. klädning, klädnad, drägt; Kleider machen Leute, som man är klädd, så blir man hädd.
Kleiden, *v. a.* kläda, påkläda, smycka, pryda (ett altar &c); —, *v. n.* h. sitta, passa, kläda, anstå.
Kleiderbesen, *m.* 3. klädborste, viska.
Kleiderbürste, *f.* 4. klädborste.
Kleiderhandel, *m.* 3. -markt*, *m.* 1. klädmäkleri, klädmäklarstånd el. -bod.
Kleiderhändler, -trödler, *m.* 3. klädmäklare.
Kleiderkammer, *f.* 4. garderob.
Kleidernarr. Se Stutzer.
Kleiderordnung, *f.* 4. klädordning, reglement för kläder.
Kleiderschrank*, *m.* 1. klädesskåp.
Kleidertracht, *f.* 4. klädedrägt.
Kleidung, *f.* 4. klädning, klädnad; beklädning; mundering; draperi på en målad, graverad el. huggen bild.
Kleidungsstück, *n.* 1. klädespersedel.
Kleie rc. Se Kleye rc.
Klein, *adj.* liten; klen, smal, tunn, fin; ringa, slät, klen; der, die, das Kleine, den, det lilla; von — an, allt ifrån barnaåren; im Kleinen, i smått; wer des Kleinen verachtet, wird des Großen nicht Herr, den som ej ser på rundstycket, får aldrig plåten.
Kleinern, *v. a.* minska.
Kleinfügig. Se Klein, Gering.
Kleingeistisch, *adj.* småtänkt.
Kleingläubig, *adj.* klentrogen.
Kleingläubigkeit, *f.* klentrogenhet.
Kleinhandel, *m.* 3. minuthandel.
Kleinhändler, *m.* 3. minuthandlare.
Kleinheit, *f.* 4. litenhet, ringhet, obetydlighet, föga anseende; lappri, småsaker.
Kleinigkeit, *f.* 4. lappri, ringa sak, småsak.
Kleinlaut, *adj.* modstulen, försagd, rädd, nedslagen.
Kleinlich, *adj.* liten, ringa; spenslig, klen; slät, obetydlig; låg.

Kleinmuth, *m.* 1. Kleinmüthigkeit, *f.* 4. klenmodighet, feghet.
Kleinmüthig, *adj.* klenmodig, feg.
Kleinod, *n. pl.* ien, 6. klenod, smycke, juvel, nipp.
Kleinschmid, *m.* 1. klensmed.
Kleinstädter, *m.* 3. småstadsbo.
Kleinstädtisch, *adj.* som göres i små-städer; medelmåttig, slät, dålig.
Kleister, *m.* 3. klister.
Kleistern, *v. a.* klistra.
Klemme, *f.* 4. klo (roffåglars och kräftors); klämma, kafle att lägga i munnen; trängsel, trångmål.
Klemmen, *v. a.* krama, klämma, tätt el. hårdt omfatta, tvinga ihop, knipa åt.
Klemmen, *n.* 3. klämning; trängsel; ihoptvingande, åtknipande.
Klemmhölzchen, *n.* 3. knipträ.
Klempern. Se Klimpern.
Klempner, *m.* 3. bleckslagare.
Klepper, *m.* 3. klippare (häst); Busch-klepper, skogsröfvare, landstrykare.
Klette, *f.* 4. karrborre.
Klettenstange, *f.* 4. limstång.
Kletterer, *m.* 3. Klettermann*, *m.* 2. klättrare, klängare.
Klettern, *v. n.* s. och h. klättra, klänga sig, klifva.
Kletterstange, *f.* 4. stång uppefter hvilken man klättrar, klifver el. klänger sig upp.
Kley, *m.* 1. lera, ler, blå och fet lera.
Kleye, *f.* Kleyen, *pl.* kli, sådor.
Kleyen, *v. n.* h. dika; krafsa; sudda, skrifva kråkfötter.
Kleyenbrot, *n.* 1. klibröd.
Kleyenmehl, *n.* 1. klimjöl.
Kleygrund*, *m.* 1. Kleyland*, *n.* 2. jordmån, land, som består af blå och fet lera.
Kleyig, *adj.* som innehåller kli; som består af blå och fet lera.
Klima, *n. pl.* Klimate, klimat.
Klimmen, *v. n. ir.* Se Klettern.
Klimpern, *v. n.* h. förorsaka ett klingande, klinga; auf dem Claviere —, spela dåligt på klaver.
Klimpern, *n.* 3. klingande.
Klinge, *f.* 4. knifblad, klinga; värjklinga; vor die — fordern, utmana på värjan; bey der — bleiben, blifva vid saken.
Klingel, *f.* 4. liten klocka, hand-, port-, el. bordklocka; skälla; bjellra.
Klingelbeutel, *m.* 3. -sack*, *m.* 1. håf.
Klingelbeutelträger, *m.* 3. en som går med håfven.
Klingeln, *v. n.* h. ringa med hand-, port-, el. bordklocka.
Klingen, *v. n.* h. ljuda, höras, låta, klinga; ringa; es klingt in den Ohren, ich habe Klingen in den Ohren, det ringer el. susar för öronen.
Klingen, *n.* 3. ljudande, låtande, klingande; ringande, susande.
Klingend, *adj.* klingande; ringande.
Klingenschmid, *m.* 1. värjsmed, knifsmed.
Klinke, *f.* 4. klinka.

Klinken, *v. n. h.* trycka på klinkan.
Klinse, *f.* 4. spricka, remna, refva, klyfva.
Klippe, *f.* 4. klippa el. skär i ett farvatten, helleberg; stötesten, fara.
Klipper. Se **Klepper.**
Klippern. Se **Klimpern.**
Klippfisch, *m.* 1. kabiljo som torrkas på klippor.
Klippig, *adj.* full med klippor el. skär.
Klirren, *v. n. h.* slamra; gnissla, gnälla, knarra.
Klirren, *n.* 3. klingande, slamrande af värjor.
Klistier. Se **Klystier.**
Klitsch, *m.* 1. slag med handen, smäck, släng; bit, stycke.
Klitschen, *v. a.* smälla till, smäcka, klatscha.
Kloben, *m.* 3. trissa, skifva till block; talja el. block med sina trissor; hållhake; lyktstång, skyltstång; krycka; klyfva (på en vågbalk).
Klöpfel, **Klöppel**, *m.* 3. klubba, klappträ; kubb; knippelpinne; portklapp, dörrklapp.
Klopfen, *v. n. h.* och *a.* klappa, slå, bulta; klappa, piska; klappa (formen i boktr.); auf den Busch —, schlagen, försöka med någon.
Klopfen, *n.* 3. klappande, bultande; klappning; klappande, piskande.
Klopfer*, m. 3. portklapp; klappträ.
Klopffechter, *m.* 3. slagskämpe, öfversittare; pennfäktare.
Klopffisch, *m.* 1. stryk.
Klopfhengst, *m.* 1. vallack.
Klopfholz*, *n.* 2. klappträ, klappholts (i boktr.).
Klopfkeule, *f.* 4. klappträ, träklubba.
Klöpflerinn, *f.* 4. knipplerska.
Klopfung. Se **Klopfen.**
Kloppe. Se **Kluppe.**
Klöppel. Se **Klöpfel.**
Klöppelküssen, *n.* 3. knippeldyna.
Klöppellade, *f.* 4. knippellåda.
Klöppeln, *v. a.* knippla.
Kloß*, (o långt) *m.* 1. klimp, jordtorfva; degklimp, klimp.
Klößchen, *n.* 3. klimp, köttbulle.
Klößig, *adj.* degig, klibbig.
Kloster*, (o långt) *n.* 3. kloster.
Klosterbeere. Se **Rauchbeere.**
Klosterbruder*, *m.* 3. klosterbroder, munk.
Klosterfrau, -**schwester**, *f.* 4. nunna.
Klostergang*, *m.* 1. spatsergång omkring kloster.
Klostergeistlicher, böjes som *adj.* munk.
Klostergelübde, *n.* 3. ordens el. klosterlöftens afläggande.
Klosterhabit, *m.* 1. -**kappe**, *f.* 4. klosterdrägt.
Klösterlich, *adj.* kloster ..., klosters ..., munk ..., kloster-ordens ...
Klosterschwester. Se **Klosterfrau.**
Klotz*, *m.* 1. kubb, block; huggkubb på trefötter, af huggen kubb; (fig.) tjockhufvud; da steht er als ein —, der står han som en trästock.

Klotzaugen, *pl.* stinda ögon, ugle-ögon.

Klotzen, *v. n.* h. spärra upp ögonen, se stindt på något.

Klotzig, *adj.* tjock, grof, ovig, ohyfsad.

Kluft*, *f.* 1. ihålighet, håla, grop, afgrund, svalg; refva, remna, klyfta.

Klüftig, *adj.* som har klyftor el. remnor; qvick.

Klug*, *adj.* klok, försigtig, vis, vettig; aus der Sache wird man nicht —, ingen begriper den saken.

Klügeley, *f.* 4. spetsfundigt tal, artiga infall; fuckter; hårklyfning, konstlande.

Klügeln, *v. n.* h. och *a.* gå in i en fin undersökning; vara öfverdrifvit grannlaga; göra klyftig, spetsfundig; alt för noga nagelfara, klyfva hår, konstla.

Klügeln, *n.* 3. Se Klügeley.

Klugheit, *f.* 4. klokhet, slughet, vishet.

Klügler, *m.* 3. som är spetsfundig, sjelfklok, småklok, öfverdrifvit, grannlaga, hårklyfvare.

Klüglich, *adv.* klokt, försigtigt, visligen.

Klügling, *m.* 1. näsvis, spefull menniska, näsperla.

Klump*, *m.* 1. massa, klump, oformligt ämne.

Klumpen, *m.* 3. massa, klump; hop, hög; klimp, klump, klase.

Klumpenweise, *adv.* hoptals; högvis.

Klümper, *m.* 3. klimp.

Klümperig, **Klumpicht**, *adj.* klimpig.

sich Klümpern, *v. r.* lefra el. klimpa sig, rinna ihop, stocka ihop.

Klumpfuß*, *m.* 1. klumpfot.

Klunker*, *m.* 3. gatsmuts, vägsmuts, orenlighet i sätet el. eljest på kroppen; nedhängande qvast o. d.

Klunkererbse, *f.* 4. kronört.

Klunse, *f.* 4. spricka, refva, remna; en grof, plump, ovig qvinsperson.

Kluppe, *f.* stryk; klämma; våld; in die — bekommen, få i sin magt el. våld; einem in el. unter die — kommen, falla i ens händer el. våld.

Klystier, *n.* 1. klistir.

Klystierspritze, *f.* 4. klistirspruta.

Knäbchen, **Knäblein**, *n.* 3. liten gosse.

Knabe, *m.* 4. gosse, pojke.

Knabenkraut*, *n.* 2. ståndört; käringkäl.

Knabenschänder, *m.* 3. drängskändare.

Knabenschänderey, *f.* 4. otukt emellan manspersoner, sodomiteri.

Knack! Knacks! *interj.* bums! vips! knaps! pladask!

Knack, **Knacks**, *m.* 1. knarkning, knarrning, krasande, knakande.

Knacken, *v. n.* h. knaka, braka; knarka, knarra; knastra, krasa. —, *v. a.* döda med sina naglar; knäcka.

Knacker, *m.* 3. nötknäcka.

Knackmandel, *f.* 4. krakmandel.

Knacks. Se Knack.

Knackwurst*, *f.* 1. ett slags rökt hård köttkorf, som knakar vid brytningen.

Knall*, *m.* 1. knall, brak, smäll; — und Fall, hastigt, plötsligt, i ett ögonblick.

Knallbüchse, *f.* 4. fläderbössa.

Knallen, *v. n.* h. knalla, smälla, braka.

Knallgold, *n.* 1. knallguld, slagguld.

Knapp, **Knappe**, *adj.* knapp, trång, smal, snäf; måttlig, ringa, obetydlig; karg, nisk; rar, sällsynt; knapper Zustand, dåliga villkor; knappe Zeiten, svåra tider; das Geld ist —, det är ondt efter penningar.

Knappe, *m.* 4. dräng, vapendragare.

Knappheit, *f.* 4. knapphet, trånghet; karghet; måttlighet &c.

Knappsack*, *m.* 1. tvärsäck, resebylte.

Knappschaft, *f.* 4. bergmanskap.

Knarpeln, *v. n.* h. äta något som krasar under tänderna, knappra på något; (gnaga ett ben).

Knarpelkirsche, *f.* 4. bigarrå.

Knarre, *f.* 4. skallra, skramla.

Knarren, *v. n.* h. knarra, knarka, gnissla; knorra, knota.

Knarren, *n.* 3. knarrning, knarkning, gnisslande, gnällande; knorrande, knotande.

Knast*, *m.* 1. qvist, knöl.

Knaster, *m.* 3. knaster.

Knasterbart*, *m.* 1. en som ständigt knotar.

Knastern, **Knattern**, *v. n.* h. knastra, smattra; spraka, braka; gnistra.

Knastern, **Knattern**, *n.* 3. knastrande, smattrande; sprakande, brakande; gnistrande.

Knäten. Se Kneten.

Knauel*, **Knäuel**, *m.* 3. nystan; tandgräs.

Knaulgras, *n.* 2. hundexing.

Knauf*, *m.* 1. kapitäl på pelare.

Knaupeln, *v. n.* h. knapra; gnaga.

Knauser, *m.* 3. gnidare.

Knauserey, *f.* 4. gnideri, niskhet, karghet.

Knauserig, *adj.* gnidaktig, nisk, karg.

Knausern, *v. n.* h. skinna, gnida.

Knebel, *m.* 3. packkäpp; munnkafle.

Knebelbart*, *m.* 1. mustasch.

Knebeln, *v. a.* binda till händer och fötter; hopvrida med packkäpp; lägga kafle i munnen.

Knecht, *m.* 1. dräng; träl, slaf; knekt (i kort).

Knechtisch, **Knechtlich**, *adj.* slafvisk, trälaktig, feg, krypande.

Knechtschaft, *f.* 4. träldom, slafveri.

Kneif, *m.* 1 knif att skära läder, krokknif, skomakarknif, trägårdsknif, krumknif; knif.

Kneifen. Se Kneipen.

Kneipe, *f.* 4. knipningar el. slitningar i inelfvorna; dålig krog.

Kneipen, *v. a. ir.* knipa, nypa, klämma; es kneipt mich

jag har knipningar el. slitningar i inelfvorna.

Kneipen, *n.* 3. knipande, nypande; im Leibe, ref, kolik, knipningar el. slitningar i inelfvorna.

Kneipschenke, **Kneipe**, *f.* 4. eländig, usei krog.

Kneipzange, *f.* 4. kniptång.

Kneten, *v. a.* knåda, älta.

Kneten, *n.* 3. knådande, ältande.

Knick, *m.* 1. knäck, spricka, bräck.

Knicken, *v. a.* spräcka (glas, lerkärl o. d.); knäcka, slå ihjäl. —, *v. n.* h. och s. spricka; spillra el. splittra sig, springa i stycken, knalla, braka, brista; niga, buga sig.

Knicker, *m.* 3. smulgråt, girigbuk.

Knickerey, *f.* 4. snålhet, gnideri, karghet.

Knickerig, *adj.* karg, nisk, snål, gnidaraktig.

Knickern, *v. n.* h. skinna, gnida.

Knickholz, *n.* 2. låga buskar.

Knicks, *m.* 1. nigning, bugning; einen — machen, niga.

Knie, *n.* 1. knä; led (på strån).

Knieband*, *n.* 2. strumpeband.

Kniebeuge, **Kniekehle**, *f.* 4. knäveck; has (på kreatur).

Kniebeugung, *f.* 4. knäböjning.

Kniebug. Se **Kniebeuge**.

Kniegürtel, *m.* 3. knäband.

Knien, *v. n.* h. och s. knäfalla, falla på knä; ligga på knä.

Kniepolster, *n.* 3. pall el. dyna hvarpå man knäfaller.

Knieriemen, *m.* 3. knäläder; spännrem.

Kniescheibe, *f.* 4. knäskål.

Knieschnalle, *f.* 4. knäspänne.

Knietief, *adj.* djup till knän.

Kniff, *m.* 1. knipning; märke efter knipning; list, knep, svek, puts.

Kniffeln, *v. a.* handtera, vidröra med händerna; knapra.

Knippchen, *n.* 3. knäpp, nässtyfver; ein — in der Tasche schlagen, knyta näfven i böxsäcken.

Knippen, *v. n.* h. knäcka.

Knirren, *n.* 3. knarkande.

Knippkäulchen, *n.* 3. knäck, elfenbenskula, hvarmed barn spela knäck.

Knipps, **Knipps**, *m.* 1. pyssling, liten menniska; näsknäpp, nässtyfver.

Knirren, *v. n.* h. knarka.

Knirschen, *v. n.* h. knarka, knarra; krossa; mit den Zähnen —, skära tänder, bita ihop tänderna, gnissla.

Knirschen, *n.* 3. knarkning, knarrning; mit den Zähnen, tandagnisslan.

Knistergold, **Knittergold**, *n.* 1. glitterguld; guldlan.

Knistern, *v. n.* h. knarra, knarka el. knastra ofta och smått, smattra och spraka, gnistra, fräsa, spritta.

Knistern, *n.* 3. gnistrande, sprakande, fräsande, sprittande.

Knit-

Knittel. Se Knüttel.
Knittergold. Se Knistergold.
Knittern. Se Knistern.
Knitterschlag*, *m.* 1. åskeslag som brakar.
Knoblauch, (b som p) *m.* 1. hvitlök.
Knoblauchsbrühe, *f.* 4. hvitlökssås.
Knöchel, *m.* 3. knöl, knoge; fotknöl.
Knochen, *m.* 3. ben.
Knochenartig, Knochicht, *adj.* benaktig.
Knochendreher, *m.* 3. bensvarfvare.
Knochenhauer. Se Fleischer.
Knochenkrebs, *m.* 1. benfrat.
Knochenmann*, *m.* 2. benragel, döden.
Knochenschwarz, *n. indekl.* bensvärta.
Knochenstein, *m.* 1. benbrottsten.
Knöchern, *adj.* af ben, ben. . . .
Knochig, *adj.* som har stora ben.
Knote. Se Knute.
Knocken, *m.* 3. linvippa.
Knocken, *v. a.* vippa lin.
Knockenflachs, *m.* 1. lin uti vippor.
Knollen, *m.* 3. massa, klump, klimp, knöl; knölighet; liten knöl; stort stycke (t. e. bröd); balkar (på händer och fötter); potat.
Knollenkraut*, *n.* 2. -wurz, *f.* 4. oäkta lakrisrot.
Knollig, *adj.* knottrig, knölig.
Knopf*, *m.* 1. knapp; kant; knopp (på blommor); klot (t. e. under bords fötter).
Knöpfeln. Se Klöppeln.
Knöpfen, *v. a.* knäppa.
Knopfgießer, *m.* 3. knappgjutare, gördelmakare.
Knopfloch*, *n.* 2. knapphål.
Knopfmacher, *m.* 3. knappmakare.
Knopfmacherarbeit, *f.* 4. knappmakararbete.
Knopfstein, *m.* 1. svartsten.
Knorpel, *m.* 3. brosk; — am Halse, halsknöl.
Knorpelicht, Knorpelig, *adj.* broskaktig.
Knorren, *m.* 3. knöl, knut, knölig, utväxt.
Knorrig, *adj.* knölig, knottrig.
Knospe, *f.* 4. knopp, skott på träd; Knospen bekommen, schießen, gå i knopp, knoppas.
Knospen, *v. n.* h. knoppas.
Knospenhäutchen, *n.* 3. täckbastet.
Knötchen, *n.* 3. liten knut.
Knöteln, *v. a.* (i söm) göra knutar.
Knoten, *m.* 3. knut; led; knöl; knopp; hufvudsaklig punkt, svårighet; (i astron.) nodus el. nod; den rechten — treffen, råka på saken, träffa på punkten; einen — suchen, da keiner ist, söka svårigheter der inga finnas; da steckt der —, deruti ligger svårigheten; ein harter —, en hård nöt, ett svårt villkor; den — auflösen, förklara saken, upplösa gåtan.
Knotenperücke, *f.* 4. knutperuk, lockperuk.
Knotenspreu, *f.* agn af fröknoppar.
Knoterstock*, *m.* 1. knölig, knottrig käpp.

Knotenweise, *adv.* i knutar.
Knotenwurz, *f.* 4. flenört.
Knöterich, *m.* 1. (bot.) fryle.
Knothölzer, *pl.* vinrankor till fortplantning.
Knotig, *adj.* knutig, knölig; knölig, qvistig; som har leder.
Knülle, *f.* 4. skrynkla.
Knüllen, *v. a.* skrynkla.
Knüpfeln, Knüppeln. Se Klöppeln.
Knüpfen, *v. a.* knyta, fästa med knut, hopknippa el. binda.
Knüppel. Se Knüttel.
Knurren, *v. n.* h. mumla; knota, knorra.
Knurrhahn*, *m.* 1. (en fisk) rotsimpa.
Knurrig. Se Mürrisch.
Knute, *f.* (i Ryssland) knut; die — bekommen, få knut.
Knuten, *v. a.* gifva knut.
Knüttel, *m.* 3. påk; kubb; immer mit dem — hinter einem her seyn, drifva ständigt på någon.
Knütteldamm*, *m.* 1. qvistbro.
Knüttelholz, *n.* 2. oklufven qvistved.
Knüttelverse, *m. pl.* burleska, löjliga versar.
Kobalt, *m.* 1. kobolt.
Koben, *m.* 3. svinstia.
Kober, *m.* 3. korg.
Kobold, *m.* 1. tomtgubbe.
Koch*, *m.* 1. kock; es sind nicht alle Köche, die lange Messer haben, man bör ej dömma efter utseendet; viele Köche verderben den Brey, ju flere kockar ju sämre soppa.
Kochen, *v. n.* h. och *a.* koka; laga mat; steka, sjuda.
Köcher, *m.* 3. koger, pilkoger.
Köchinn, *f.* 4. kokerska.
Kochkraut*, *n.* 2. grönsaker.
Kochsalz, *n.* 1. koksalt, kökssalt.
Köder, *m.* 3. lockmat, agn, bete.
Ködern, *v. a.* sätta agn, bete el. lockmat på el. för.
Kofent, *m.* 1. spisöl, svagdricka.
Koffer, *m.* 3. koffert.
Kohl, *m.* 1. kål.
Kohle, *f.* 4. kol; wie auf Kohlen sitzen, ej hafva tålamod att sitta stilla, vara i fruktan och oro.
Kohlenbecken, *n.* 3. Kohlenpfanne, *f.* 4. kolfat, fyrpanna, kolpanna, glödpanna.
Kohlenbrenner, Köhler, *m.* 3. kolbrännare, kolare.
Kohlendampf*, *m.* 1. kol-os.
Kohlendämpfer, *m.* 3. kohlsläckare.
Kohlenfeuer, *n.* 3. koleld.
Kohlenhändler, *m.* 3. =mann*, *m.* 2. =träger, *m.* 3. kolhandlare, kolare, kolbärare.
Kohlenkorb*, *m.* 1. kolkorg; hästkorg.
Kohlensäure, *f.* kolsyra.
Kohlenschaufel, *f.* 4. kolskyffel.
Kohlentopf*, *m.* 1. kolgryta, kolpanna.
Kohlenträger. Se Kohlenhändler.
Köhler. Se Kohlenbrenner.
Kohlgarten*, *m.* 3. kålhage, kålträgård.

Kohlkopf*, *m.* 1. kålhufvud.
Kohlmeise, *f.* 4. talgoxe.
Kohlmüllen, *m.* 3. (en fisk) lyrblek, zej.
Kohlportulak, *m.* 1. (bot.) portlaka.
Kohlrabi, *m. indekl.* kålrabbi.
Kohlrübe, *f.* 4. rotkål, kålrötter.
Kohlschwarz, *adj.* kolsvart.
Kohlstrunk, *m.* 1. kålstock.
Kohr, Köhren. Se Wahl, Wählen.
Köken. Se Speyen.
Kolbe, *f.* 4. Kolben, *m.* 3. klubba, mas (i biljard); kolf, anslag på en bössa; bult, klump; hjelm (på en distilerpanna); fäste (på en växt); ett flintskalligt hufvud; einem die — lausen, luska ens hufvud, lugga en; Narren muß man die — lausen, narrar måste man förstå att afvisa.
Kolbicht, *adj.* kolflik, klubblik.
Kolerisch, *adj.* kolerisk, af hetsigt temperament.
Kolik, *f.* 4. kolik, magref.
Koller, *m.* 3. kyller utan ärmar; koller (hästsjuka).
Kollerhahn*, *m.* 1. kalkontupp.
Kollerig, *adj.* som har kollern.
Kollern, *v. n.* h. kollra, hafva kollern. —, *v. a.* och *n.* rulla, trilla, tumla, kullra; locka som kalkontuppen.
Kollern, *n.* 3. kollrande; rullande, kullrande.
Kollet, *n.* kyller.
Kolon, *n. indekl.* kolon (:).
Kolossalisch, Kolossisch, *adj.* kolossalisk, jättstor, jättlik, ofantlig.
Koloß, *m.* 1. koloss, jättlik stod el. kropp.
Kolter, *m.* 3. sängtäcke, plogbill.
Komet, *m.* 4. komet.
Komisch, *adj.* komisk, löjlig, lustig.
Komma, *n. pl.* Kommata, komma (,).
Kommen, *v. n. ir.* f. komma; anlända; du kommst mir eben recht, du kommer just i rättan tid; — als wenn man gerufen wäre: einem in den Wurf —, möta en; hinter etwas —, komma under fund med, få veta något; herunter —, komma af sig, råka i lägervall; wieder zu sich —, samla sig; gut mit jemand zu rechte —, väl förlikas med någon; so dürfte mir keiner —, så torde ingen våga bemöta mig, det torde ingen understå sig emot mig; gleich —, likna; komma upp emot; auf den Bau —, dömmas till fästningsarbete; wie ist er darauf gekommen? huru har han fallit på den tanken? ich kann nicht darauf —, jag kan ej besinna mig derpå, det vill ej falla mig in; mit einer Sache krumm herum —, föredraga en sak med många omsvep; aus den Gedanken —, glömma; um etwas —, mista något; zu Ohren —, få kunskap om; zu Schulden — lassen, göra sig skyldig till; kurz von der Sache zu —, att tala kort om saken

zur Richtigkeit —, bringa till slut; blifva afgjord; zu Falle —, lägras; zu Athem —, andas; nach dem es kommt, allt efter omständigheterna; wie viel kommt auf mich? huru mycket blir min andel?

Kommend, *adj.* kommande, instundande, annalkande.

Komödiant, *m.* 4. komediant, aktör.

Komödiantinn, *f.* 4. komediantska, aktris.

Komödie, *f.* 4. komedi, lustspel.

Komödienhaus*, *n.* 2. komedihus.

Komödienzettel, *m.* 3. komedisedel, affische.

Kompan, *m.* 1. kamrat; följeslagare; handelskompanjon.

König, *m.* 1. konung; (i kemien) regulus el. kung.

Königinn, *f.* 4. drottning; fru (i kortspel).

Königisch, *adj.* royalist. Königlich, konglig; förträfflig, präktig, kostelig, ypperlig; hufvudgaleren tillhörig.

Königreich, *n.* 1. konungarike.

Königsapfel*, *m.* 3. ananas.

Königsfischer, *m.* 3. isfågel.

Königskerze, *f.* 4. kongsljus.

Königskraut*, *n.* 2. flocks; små-borrar.

Königsmord, *m.* 1. konungamord.

Königsmörder, *m.* 3. konungamördare.

Königsrose, *f.* 4. pionros.

Königsstraße, *f.* 4. kongsväg; eriksgata.

Königstag, *m.* 1. trettondagen.

Königswürde, *f.* 4. konungavärdighet.

Können, *v. n. ir.* h. kunna, förmå; kunna, förstå; ich kann nicht dafür, jag rår icke derföre; er kann auch ein Liedchen davon singen, han har också fått veta, fått lära det, erfarit det.

Köper, *m.* 3. köpert; kypert.

Köpern, *v. a.* noppa, frisera (tyg).

Kopf*, *m.* 1. hufvud; vor den — stoßen, förolämpa; den — aus der Schlinge ziehen, draga sig ur faran; auf seinen — bestehen, stå fast vid sitt beslut; mit dem — durch wollen, — wider die Wand laufen, söka att få sin vilja fram, det må kosta hvad det vill; einem zu — wachsen, ej vidare vilja lyda en; zu — kommen, hålla i ordning, i lydnad; einem den — waschen, gifva någon en skrapa; sich etwas in den — setzen, fast föresätta, inbilla sig något; einem den — warm machen, göra att någon blir ond; den — wieder empor heben, repa mod; aus dem — schlagen, slå ur hågen; aus dem — hersagen, läsa utantill; wie vor den — geschlagen, häpen, bestört.

Kopfband*, *n.* 2. -binde, *f.* 4. hufvudbindel.

Kopfbrechen, *n.* 3. hufvudbråk, hufvudbry.

Köpfen, *v. a.* halshugga; toppa.

Kopfgeld, *n.* 2. Kopfsteuer, *f.* 4. koppskatt, mantalspenningar.

Kopfhänger, *m.* 3. en som hänger på hufvudet, skenhelig.

Kopfkissen, *n.* 3. hufvudkudde, hufvudgärd, örngodt.
Kopfnicken, *n.* 3. nickande med hufvudet.
Koppfühl, *m.* 1. hufvudbolster, hufvudgärd.
Kopfputz, *m.* 1. **Kopfzeug**, *n.* 1. hufvudbonad.
Kopfschatz. Se **Kopfgeld**.
Kopfschen, *adj.* skygg (om hästar).
Kopfschmerz, *m.* 5. och 6. **-weh**, *n.* 6. hufvudvärk.
Kopfsteuer. Se **Kopfgeld**.
Kopftuch*, *n.* 2. hufvudkläde.
Kopfwunde, *f.* 4. hufvudsår.
Kopfweh. Se **Kopfschmerz**.
Kopfzeug. Se **Kopfputz**.
Koppe, *f.* 4. topp, spets, öfre delen af en ting; hufvud; tofs.
Koppel, *f.* 4. koppel; koppelrem (för hundar); gärde, inhägnadt åkerfält, täppa.
Koppeln, *v. a.* koppla, sammankoppla; hopkoppla (hundar).
Koppelriemen, *m.* 3. koppelband, halsrep.
Koppelwirthschaft, *f.* 4. circulationsåkerbruk.
Köppen, *v. a.* toppa.
Koralle, *f.* 4. korall.
Koranzen, *v. a.* piska upp.
Korallenfarbig, *adj.* korallfärgad.
Korb*, *m.* 1. korg.
Korbmacher, *m.* 3. korgmakare.
Korbmacherarbeit, *f.* 4. **-handwerk**, *n.* 1. korgmakeri.
Korbwagen, *m.* 3. korgvagn.
Korinthe, *f.* 4. korint (russin).
Kork, **Korkbaum***, *m.* 1. **Korkholz***, *n.* 2. kork, korkträd.
Korkstöpfel, *m.* 3. kork, korkpropp el. -stopp.
Korkzieher, *m.* 3. korkskruf.
Kormoran, *m.* 1. haftsjäder.
Korn*, *n.* 2. säd, spannmål; korn, sädeskorn; frökorn; korn (på skjutgevär); skrot och korn, halt af ett mynt; **einen aufs Korn nehmen**, komma en på spåren; utleta, utforska någon; **auf dem Korne haben**, syfta på, trakta efter; hafva i tankarna, tänka på.
Kornähre, *f.* 4. sädesax.
Kornblume, *f.* 4. blåklint.
Kornboden*, *m.* 3. sädesbod, sädes- el. spannmålsvind.
Kornbrand*, *m.* 1. brandkorn.
Körnchen, *n.* 3. litet korn, grand, gryn.
Kornelbaum*, *m.* 1. kornelträd.
Kornelkirsche, *f.* 4. kornelkersbär.
Körnen, *v. a.* och *n.* h. granulera, bringa (en metall) till små korn; körna; gifva korn el. frö; förvandla i små korn, krossa el. mala till korn; göra grynig, körna; knostra, sätta närfkorn el. små prickar på läder; locka (fåglar).
Kornhaus*, *n.* 2. **-magazin**, *n.* 1. sädesbod, spannmålsbod el. -magasin.
Körnig, *adj.* kornrik, kärnfull

strid; kornig, prickig, grynig; eftertrycklig, kraftig.

Kornjude, *m.* 4. kornjude, spannmålsockrare.

Kornlese, *f.* 4. skördetid.

Kornnägelein, *n.* 3. (bot.) klint.

Kornrose, *f.* 4. åkervallmo; agersilke.

Körnung, *f.* 4. körning (t. e. krutets).

Kornwicke, *f.* 4. (bot.) dufärt.

Kornwurm*, *m.* 2. sädesmask, kornmask.

Körper, *m.* 3. kropp.

Körperchen, *n.* 3. liten kropp, grand, smolk.

Körperlich, *adj.* kroppslig, lekamlig; körperlicher Eid, högtidlig ed.

Kosen, *v. n.* h. pladdra, prata. —, *v. a.* smeka, fägna; visa sig kärlig, vänlig emot en; klappa.

Kossathe, Kothsaß, *m.* 4. torpare.

Kost, *f.* föda, näring; kost, kosthåll; underhåll, pension.

Kostbar, *adj.* kostsam, dyr; kostbar, kostlig, dyrbar; fipp, öfverdrifvet el. osmakligt grannlaga; tillgjord; högfärdig.

Kostbarkeit, *f.* 4. kostsamhet, dyrhet; kostbarhet, dyrbarhet, kostlighet.

Kosten, *v. a.* smaka, smaka på, försöka.

Kosten, *v. n.* h. kosta; kosta på.

Kosten, *pl.* kostnad, omkostnad; bekostnad; das wird die Kosten nicht tragen, det lär ej bära sig, ej betala omkostnaden; er hat die Kosten nicht dazu, han har icke råd dertill; die Kosten überschlagen, öfverlägga kostnaden.

Kostenfrey, *adj.* fri från omkostnad.

Kostfrey, *adj.* som njuter fri kost.

Kostgänger, =schüler, *m.* 3. kostgångare, pensionär.

Kostgeld, *n.* 2. kostpenningar.

Kosthaus*, *n.* 2. =schule, *f.* 4. pension.

Köstlich, *adj.* dyrbar, kostbar, kostlig; förträfflig; kräslig, öfvermåttan angenäm, vällustig.

Kostschule. Se Kosthaus.

Kostschüler. Se Kostgänger.

Kostspielig, *adj.* kostsam.

Koth, *m.* 1. smuts, orenlighet, gyttja, gatsmuts; vägsmuts; exkrementer, orenlighet som går utur kroppen, lort, träck.

Kothbürste, *f.* 4. skoborste.

Köthe, *f.* 4. skåp, matskåp; kota.

Köther, *m.* 3. gemen hund, byracka.

Kothgrube. Se Kothlache.

Köthner. Se Kathenmann.

Kothsaß. Se Kossathe.

Kotze, *f.* 4. täcke, ludet täcke; korg.

Kotzen, *v. n.* h. spy, kasta upp; hosta.

Kothig, *adj.* smutsig, oren, gyttjig, full af dy; lortig.

Kothlache, *f.* 4. pöl, dyngpuss.

Krabbe, *f.* 4. krabba, kräfta; räka, pyssling, liten stackare.

Krabbeln, *v. a.* rifva, klå, kittla, skubba, krafsa sakta. —, *v. n*

krypa, kräla, röra sig, flytta sig, möda el. besvära sig.

Krach, *m.* 1. brak, buller, larm.

Krachen, *v. n.* h. knaka, braka, knalla; gnistra, spraka, fräsa.

Krachen, *n.* 3. krassande, knakande; brak, buller, larm; gnistrande, sprakande, fräsande, sprittande (om elden).

Krächzen, *v. n.* h. ropa (som korpar); sucka, qvida, jemra sig, stånka, pusta, gifva sig.

Krächzen, *n.* 3. korprop, korpläte; suckning, suck, qvidan.

Kracke, *f.* 4. dålig häst, skinkmärr.

Kraft, *prep.* med *Genit.* i kraft af, i stöd af, igenom.

Kraft*, *f.* 1. kraft, styrka, makt, förmåga; kraft, egenskap; kraft, verkan; det bästa, musten, kraften; wieder zu Kräften kommen, repa sig.

Kraftanstrengung, *f.* 4. kraftansträngning.

Kraftäußerung, *f.* 4. kraftyttring.

Kraftbrühe, *f.* 4. kraftsoppa.

Kräftig, *adj* stark, kraftig, kraftfull; rask, käck, dugtig; häftig; kraftig, mustig, födande; mäktig, väldig, eftertrycklig, verkande; kraftig, gällande, giltig.

Kraftlos, *adj.* kraftlös, svag, matt, vanmäktig; kraftlös, utan verkan, ogiltig.

Kraftlosigkeit, *f.* 4. kraftlöshet, svaghet; ogiltighet.

Kraftmehl, *n.* 1. stärkelse.

Kraftsuppe, *f.* 4. kraftsoppa.

Kraftvoll, *adj.* stark, kraftig, kraftfull, rask, käck, dugtig, eftertrycklig.

Kragen, *m.* 3. krage, klaff, uppslag.

Kragstein, *m.* 1. kragsten.

Krähe, *f.* 4. kråka.

Krähen, *v. n.* h. gala; kein Hahn wird darüber —, ingen lär bry sig derom, ingen lär fråga derefter; zu früh —, glädja sig för bittida.

Krähen, *n.* 3. galande.

Krähenauge, *n.* 6. kråköga; liktorn (på apotek) räfkaka.

Krähenfuß*, *m.* 1. kråkfot; (bot.) en art grodblad.

Krähenklaue, *f.* 4. kråkklo; (bot.) käringtand, björnklor.

Krähenspecht, *m.* 1. spilkråka.

Krahl, **Krail**, *m.* 1. (bergv.) rostharka.

Krahn*, *m.* 1. kran.

Krakeel, *m.* 1. träta, kif, tvist, käbbel, sorl, gräl.

Krakeelen, *v. n.* h. träta, kifva, gräla.

Kralle, *f.* 4. klo, ram.

Krallen, *v. a.* klösa, rifva el. rispa med klor, naglar, nålar o. d.

Kram, *m.* 1. minuthandel, kramhandel; krämeri; krambod; kram, kramvara; kram, sak; das taugt nicht in meinen —, det gagnar mig icke; det tjenar mig

till ingen ting, jag kan ej nyttja el. använda det; das verdarb ihm den ganzen —, det skämde bort hela saken för honom.
Krambude, *f.* 4. -laden, *m.* 3. krambod; stånd.
Kramen, *v. n.* h. skaffa sig något att göra, vara beställsam; sätta hit och dit.
Kramer*, Krämer, *m.* 3. kramhandlare, krämare, minuthandlare.
Kramergewicht, *n.* 1. handelsvigt.
Kramerinnung, *f.* 4. krämarskrå, krämarembete.
Kramkasten, *m.* 3. kramskåp, (som bäres på ryggen).
Kramladen. Se Krambude.
Kramme. Se Krampe.
Krammetsbaum, -beere. Se Wachholderbaum, -beere.
Krammetsvogel*, *m.* 3. trast eller kramsfågel.
Krammutter. Se Kindbetterinn.
Krampe, *f.* 4. krampa, hake; hållhake, bokspänne.
Krämpe, *f.* 4. uppfäst hattskygge.
Krämpel, *f.* 4. grof ullkam.
Krämpeln, *v. a.* karda, kamma.
Krämpeler, *m.* 3. ullkammare eller kardare.
Krämpen, *v. a.* uppfästa hattskygget.
Krampen, *v. a.* lägga haken på.
Krampf*, *m.* 1. kramp, sendrag.
Krämpfig, Krampfhaft, *adj.* krampaktig, konvulsivisk.
Krampfisch, *m.* 1. en art rocka, dragfisk.
Kramsvogel. Se Krammetsvogel.
Kramwaare, *f.* 4. kramgods.
Krän. Se Meerrettig.
Kranbeere. Se Preißelbeere.
Kranich, *m.* 1. trana; kran.
Kranichhals*, *m.* 1. tranhals! (bot.) storknäbb.
Kranichschnabel, *m.* 3. (bot.) en art storknäbb.
Krank, *adj.* sjuk; — am Gemüth, svårmodig; — am Verstande, svagt förstånd; ein krankes Gewissen, ett såradt samvete; sich — lachen, skratta sig förderfvad.
Kränkeln, *v. n.* h. hängla, vara sjuklig och kraslig.
Kranken, *v. n.* h. vara sjuk.
Kränken, *v. a.* smärta, förödmjuka, förarga, oroa, förolämpa; kränka.
Krankenbett, *n.* 6. -lager, *n.* 3. sjuksäng.
Kränkend, *adj.* smärtande, förödmjukande, förarglig.
Krankenhaus*, *n.* 2. sjukhus.
Krankenwärter, *m.* 3. sjukvaktare.
Kranker, *m.* böjes som *adj.* en sjuk.
Krankheit, *f.* 4. sjukdom.
Kränklich, *adj.* sjuklig.
Kränklichkeit, *f.* 4. sjuklighet.
Kränkung, *f.* 4. förtret, förargelse, harm, smärtande, skymf, kränkande, förolämpande.
Kranz*, *m.* 1. krans.
Kränzchen, *n.* 3. liten krans; slutet sällskap, klubb.

Kränzen, *v. a.* bekransa, omkransa.
Kranzleiste, *f.* 4. karnislista.
Kranznaht*, *f.* 1. (anat.) kronsöm.
Kranzstück, *n.* 1. (vattenb.) löt.
Krapf, Krapfen, *m.* 3. Kräppelchen, *n.* 3. ett slags bakelse; pankaka.
Krapp, *m.* (bot.) krapp.
Krater, *m.* 3. krater, öppning på ett eldsprutande berg.
Kratzbeere, *f.* 4. björnbär; hjorttron; hallon.
Kratzbürste, *f.* 4. kratsborste; skoborste; er sitzt da wie eine —, han sitter som han vore dragen på ståltråd.
Kratze, *f.* 4. skafjern, skrapjern; raderknif; krats; kratta, harka, skrapa.
Krätze, *f.* utan *pl.* skabb, utslag; skorf i hufvudet; skorf; afskaf, skaf el. filspån.
Kratzeisen, *n.* 3. krats- el. planerjern.
Kratzen, *v. a.* kratsa, krafsa, rifva, klösa, klå, rifva, skafva, skrapa; karda; utradera.
Krätzer, *m.* 3. skafjern, skrapjern; krats, plunderskruf; dåligt vin.
Kratzfuß*, *m.* 1. skrapning med foten under det man bockar sig.
Krätzig, *adj.* skabbig, skorfvig.
Kräuel, *m.* 3. köttgaffel.
Krauen, *v. a.* klå, rifva.
Kraus, *adj.* krusig, krusad; krauser Kragen, pipkrage; einen krausen Sinn haben, vara kinkig att hafva att göra med; — werden, blifva ond och trotsig, snarsticken; sich — machen, blifva trotsig, djerf.
Krause, *f.* 4. krusning; krusig halskrage; halskrås.
Kräuseleisen, *n.* 3. krusjern.
Kräuseln, *v. a.* krusa, göra krusig.
Krausemünze, *f.* 4. krusmynta.
Kraushärig, Krausköpfig, *adj.* som har knorligt hår.
Krauskohl, *m.* 1. kruskål.
Krauskopf*, *m.* 1. en menniska med knorligt hår.
Kraut*, *n.* 2. gräs, ört, växt; kål; kanonkrut; — und Loth, krut och kulor; wild ins — hinein hauen, gå blindt på en sak, ej skona något; muß ist ein hartes (bitteres) —, det är svårt att vara tvungen till något.
Kräuterbad*, *n.* 2. kryddbad.
Kräuterbuch*, *n.* 2. =sammlung, *f.* 4. örtsamling, örtbok.
Kräuterfrau, *f.* 4. grönmångelska.
Kräuterkäse, *m.* 3. kryddost.
Kräuterkenner, *m.* 3. örtkännare, botanist.
Kräutermann*, *m.* 2. örthandlare.
Kräutersäckchen, *n.* 3. kryddpåse.
Kräutersammeln, *n.* 3. botanisering.
Kräutersammler, *m.* 3. botanist, örtsamlare.
Kräuterwerk, *n.* 1. örter.
Krautgarten*, *m.* 3. kryddgård, kålhage, köksträgård.
Krauthacke, *f.* 4. trägårdshacke.
Krauthänfling, *m.* 1. gråsiska.

Krautjunker, *m.* 3. lumpen, dålig, adelsman.
Krebs, *m.* 1. kräfta.
Krebsartig, *adj.* kräftaktig.
Krebsauge, *n.* 6. kräftöga; kräftsten.
Krebsbrühe, *f.* 4. kräftsoppa.
Krebsbutter, *f.* utan *pl.* kräftsmör.
Krebsen, *v. a.* fånga kräftor.
Krebsgang*, *m.* 1. den — gehen, Krebsgängig werden, gå baklänges, bakut.
Krebsgeschwür, *n.* 1. kräftsårnad.
Krebsig. Se Krebsartig.
Krebsschale, *f.* 4. kräftskal.
Krebsschere, *f.* 4. kräftklo.
Kreide, *f.* 4. krita; rothe —, rödkrita; mit doppelter — anschreiben, skrifva sju för två: in die — gerathen, råka i skuld; ich weiß, wie seine — schreibt, jag känner honom; auf die — zehren, taga på räkning.
Kreidekiesel, *m.* 3. bössflinta.
Kreidenweiß, *adj.* krithvit.
Kreidig, *adj.* kritaktig, nedkritad.
Kreis, *m.* 1. krets; ring; rundel, cirkel.
Kreisabschied, *m.* 1. kretsbeslut.
Kreisamt*, *n.* 2. fögderi som står under en amtman.
Kreisausschreibeamt*, *n.* 2. directorium uti en krets.
Kreisausschreiben, *n.* 3. kallelsebref till ett möte uti en krets.
Kreisausschreibend, *adj.* tillkännagifvande att de till en krets hörande ständer skola samlas.
Kreischen, *v. n.* h. ofta el. jemt och samt skrika.
Kreisel, *m.* 3. snurra, pisksnurra.
Kreiseln, *v. n.* h. spela med snurra.
Kreiselschencke, *f.* 4. torn.
Kreisförmig, *adj.* kretslik, kretsformig, rund.
Kreishauptmann*, *m.* 2. höfding i en krets.
Kreislauf*, *m.* 1. omlopp.
Kreißen, *v. n.* h. vara i barnsnöd, hafva barnvärkar.
Kreisschluß*, *m.* 1. kretsens beslut.
Kreisstadt*, *f.* 1. hufvudstad i en krets.
Kreissteuer, *f.* 4. krets-skatt.
Kreissteuereinnehmer, *m.* krets-uppbördsman.
Kreistag, *m.* 1. möte i en krets.
Krellen, **Krempe**, **Krempel.** Se Krällen, Krämpe, Krämpel.
Krepiren, *v. n.* s. dö, omkomma.
Krepp, **Kreppflor**, *m.* 1. krusflor.
Kresse, *f.* 4. krasse; stensimpa.
Kretscham. Se Schenke.
Kreuz, *n.* 1. kors; kors, plåga; fönsterkors el. -båge; länd, bakdel (på en häst); ryggen, ryggraden; gump (på fåglar); das — machen, schlagen, göra kors för sig, korsa sig; das — vor jemand machen, undfly en; die — und die Quer, härs och tvärs.
Kreuzbrav, *adj.* ganska käck, tapper, brav, ärlig el. beskedlig.

Kreuzbruder*, -fahrer, *m.* 3. korsfarare.
Kreuzcapriole, *f.* 4. -sprung*, *m.* 1. korssteg i dans.
Kreuzen, *v. n.* h. korsa; lägga eller sätta i kors öfver hvartannat; gå tvärs öfver; korsa öfver; kryssa.
Kreuzfahrt, *f.* 4. korsfärd.
Kreuzgang*, *m.* 1. spatsergång omkring kloster.
Kreuzhieb, *m.* 1. hugg i kors.
Kreuzgasse, -straße, *f.* 4. korsgata, gathörn, korsväg.
Kreuzigen, *v. a.* korsfästa; späka (sitt kött); sich —, korsa sig.
Kreuzigung, *f.* 4. korsfästning.
Kreuzkraut*, *n.* 2. stenört.
Kreuzlahm, *adj.* lam i länden eller höften.
Kreuzpflanze. Se Kreuzkraut.
Kreuzraute, *f.* 4. vinruta.
Kreuzriemen, *m.* 3. rygg- el. korsrem på en häst.
Kreuzschnabel*, *m.* 3. korsnäbb, kägelrifvare.
Kreuzspinne, *f.* 4. korsspinnel.
Kreuzvogel. Se Kreuzschnabel.
Kreuzweg, *m.* 1. korsväg, skiljeväg.
Kreuzweise, *adv.* korsvis, i kors.
Kreuzwurz, *f.* 4. stenört.
Kreuzzug*, *m.* 1 korståg, korsfärd.
Kriebelkrankheit, *f.* 4. dragsjuka.
Kriebeln, *v. n.* h. och *impers.* krypa och sticka i huden, morla; kräla som i en myrstack; vrimla; sticka, picka.
Griebs. Se Kerngehäuse.

Krieche, *f.* 4. krikon.
Kriechen, *v. n. ir.* s. och h. krypa, kräla; oanständigt förödmjuka sig.
Kriechenbaum*, *m.* 1. krikonträd.
Kriechend, *adj.* krypande.
Kriechente, *f.* 4. krypande.
Krieg, *m.* 1. krig; mit — überziehen, anfalla med krig.
Kriegen, *v. a.* få bekomma, erhålla, vinna. — *v. n.* h. kriga, föra krig.
Kriegend, Kriegführend, *adj.* krigförande.
Krieger, *m.* 3. krigare, stridsman, krigshjelte.
Kriegerisch, *adj.* krigisk, stridbar, tapper.
Kriegsbaukunst, *f.* utan *pl.* befästningskonst, fortifikation.
Kriegsbaumeister, *m.* 3. krigsbyggmästare, fortifikationist.
Kriegscasse, *f.* 4. krigskassa.
Kriegsdienst, *m.* 1. krigstjenst.
Kriegserklärung, *f.* 4. krigsförklaring.
Kriegsgefangener, *m.* böjes som *adj.* krigsfånge.
Kriegsgericht, *n.* 1. krigsrätt.
Krigsgeschrey, *n.* 1. ksigsrop, härskri, fältrop.
Kriegsrath*, *m.* 1. krigsråd.
Kriegsrecht, *n.* 1. krigsrätt; krigslag, krigsreglemente el. artickarne.
Kriegsrüstung, *f.* 4. krigsrustning.

Kriegssteuer, *f.* 4. krigshjelp, krigsgärd; brandskattning, brandskatt.
Kriegswesen, *n.* 3. krigsväsen.
Kriekente. Se Kriechente.
Krimmen. Se Jucken.
Krimpen, *v. a.* och *n.* h. och s.
Kringel. Se Brezel.
Krinne, *f.* 4. inplöjning, spunt, reffla; utskärning, skura, inskärning; spricka, refva, remna.
Krippe, *f.* 4. häck i en krubba; ho för fåglar; krubba, bås.
Krippen, *v. n.* h. in die Krippe beißen vara krubbitare (om hästar).
Krippenbeißen, *n.* 3. krubbitning, en krampaktig hästsjukdom.
Krippenbeißer, *m.* 3. krubbitare.
Krippenreiter, *m.* 3. fattig landtjunkare, som rider omkring för att söka uppehälle.
Krippensetzer. Se Krippenbeißer.
Kristall ꝛc. Se Krystall.
Kritik, *f.* 4. kritik, granskning; tadel.
Kritiker, *m.* 3. kritikus, granskare; tadlare, häcklare.
Kritisch, *adj.* kritisk, granskande; tadlande, häcklande; ömtålig, grannlaga, kinkig.
Kritisiren, *v. a.* kritisera, granska; häckla, tadla.
Kritzeln, *v. a.* och *n.* h. skrifva kråkfötter, klottra, kludda.
Kritzeln, *n.* 3. kråkfötter, plotter, kludderi.
Kritzler, *m.* 3. kluddare.
Kröse. Se Kärngehänse.
Krokodill, *m.* och *n.* 1. krokodil.
Kronbolzen, *m.* 3. distillerkolf.
Krone, *f.* 4. krona; klase (på blommor); etwas in der — haben, hafva ett litet rus.
Krönen, *v. a.* kröna.
Kronengold, *n.* 1. kronguld.
Kronerbe, *m.* 4. kronarfvinge.
Krongut*, *n.* 2. krongods, domän.
Kronleuchter, *m.* 3. ljuskrona.
Kronprinz, *m.* 4. kronprins.
Kronprinzessinn, *f.* 4. kronprinsessa.
Kronrad*, *n.* 2. kronhjul, stort kugghjul.
Krönung, *f.* 4. kröning.
Kröpel. Se Krüppel.
Kröpelstuhl*, *m.* 1. liten länstol.
Kropf*, *m.* 1. kräfva; strupe, svalg, hals; svampaktig halsväxt eller knöl, halsbölder, skrofler.
Kropfgans*, *f.* 1. pelikan.
Kropfholz*, *n.* 2. toppträ.
Kropfig, *adj.* som en dylik växt; som är af sådan art.
Kropfvogel*, *m.* 3. rördrum.
Kröschen, *v. a.* brunsteka, bryna. —, *v. n.* h. gnissla, gnälla, knarra.
Kröte, *f.* 4. padda, groda.
Krötendille, *f.* 4. surkulla.
Krötendistel, *f.* 4. torrvärksgräs.
Krötenloch*, *n.* 2. =teich, *m.* 1. grodpuss.
Krötengras, *n.* 2. sälting; kryptog.]
Krötenkraus*, *n.* 2. stånds.
Krötenschnecke, *f.* 4. spikklubba.
Krötenstein, *m.* 1. paddsten, bufonit.

Krötenteich. Se **Krötenloch.**
Krücke, *f.* 4. ungsraka, raka; krycka.
Krug*, *m.* 1. kruka, krus; stop; krog, ölkällare.
Krugbürste, *f.* 4. borste att rengöra buteljer o. d.
Krüger, *m.* 3. krögare.
Kruke. Se **Krug.**
Krümchen, **Krümelchen**, *n.* 3. smula, brödsmula, matbit.
Krume, *f.* 4. malle i bröd; brödsmula.
Krümelig, *adj.* som söndersmulas.
Krümeln, *v. a.* söndersmula.
Krümeln, *n.* 3. söndersmulande.
Krumm, *adj.* krum, krökt, krokig, vriden, bugtig, sned, vind; slingrande; — machen, kröka; einen — und lahm schlagen, slå arm och ben af en; einen — schließen, binda ihop händer och fötter på en; krumme Ränke, räfkrokar; eine krumme Hand machen, muta; das Krumme gerade machen, vränga rätten; — herum kommen, göra många omsvep.
Krummbein, *n.* 1. krokigt ben.
Krummbeinig, *adj.* krokbent, hjulbent.
Krümme, **Krümmung**, *f.* 4. krökning, böjning; krokighet, krumhet, bugt, bugtighet, slingrande lopp.
Krummeisen, *n.* 3. krokknif.
Krümmen, *v. a.* kröka; böja sned el. krokig, vrida, böja; das Recht —, vrida, vränga rätten; sich vor Alter —, gå krokig el. lutad af ålder; ein Haar —, såra, tillfoga något ondt; sich vor jemand —, förödmjuka sig för en; sich zur rechten Zeit zu — wissen, veta att eftergifva i rättan tid.
Krummlinig, *adj.* kroklinig.
Krummstab*, *m.* 1. biskopsstaf.
Krummstroh, *n.* 1. stött, små, oredig halm.
Krümmung. Se **Krümme.**
Krüppel, *m.* 3. krympling.
Krüppelig, *adj.* lytt, ofärdig, förlamad, lam, vanför; krympling, vanskaplig.
Kruste, *f.* 4. skorpa.
Krystall, *m.* 1. **Krystalle**, *f.* 4. kristall.
Krystallen, *adj.* af kristall.
Krystallisiren, *v. a.* kristallisera.
Kübel, *m.* 3. balja, så, bunke.
Kubik...., (i sammansättn.) kubik.
Kubikfuß, *m.* 1. utan *pl.* kubikfot.
Kubisch, *adj.* kubisk.
Kubus, *m.* kub.
Küche, *f.* 4. (ü långt) kök; die — besorgen, laga maten.
Kuchen, *m.* 3. kaka.
Kuchenbäcker, *m.* 3. pastejbagare, de som bakar allehanda bakelser.
Küchengarten*, *m.* 3. köksträgård.
Küchengeräth, -**geschirr**, *n.* 1. kökskärl, kökssaker.
Küchengewächs, *n.* 1. kökskrydda.
Küchenjunge, *m.* 4. kökspojke.

Küchenlatein, *n.* 1. kökslatin, dålig, usel latin.
Kuchenschelle, *f.* 4. (bot.) backsippa.
Küchenschrank*, *m.* 1. skafferi; köksskåp.
Küchenstube, *f.* 4. fatbur, skafferi.
Küchenzettel, *m.* 3. uppsats, öfverslag på en måltids-anrättning; matsedel.
Küchlein, *n.* 3. kyckling.
Kucken. Se Gucken.
Kuckkuck, *m.* 1. gök.
Kuckkucksblume, *f.* 4. -nägelein, *n.* 3. källkrasse, ängkrasse.
Küdick, *m.* 1. åkersenap; krampfrö.
Kufe, *f.* 4. kar, så; mede (under en släde).
Küfer, Küfner, Küper, *m.* 3. tunnbindare.
Kugel, *f.* 4. kula, klot; boll, kula; kanonkula, bösskula; biljardkula; glob, klot, kula, sfer, klotrund el. sferisk kropp.
Kugelbahn, *f.* 4. kegelbana; ett klots, en sfers bana el. väg; ett slags spel med klot.
Kugelblume, *f.* 4. bergskrabba.
Kugelbüchse, *f.* 4. bössa, refflad bössa.
Kugeldistel, *f.* 4. (bot.) klottistel.
Kugelkreisel, *m.* 3. snurra.
Kugeln, *v. n.* h. rulla, vältra, trilla, tumla, kullra, hvälfva sig, hvälfvas; spela kägglor; lotta med kulor.
Kugelring, *m.* 1. fingerring.
Kugelrund, *adj.* klotrund, sferisk.
Kugelschrot, *m.* 1. rännkula.
Kugelzicher, *m.* 3. krats, plunderskruf.
Kuh*, *f.* 1. ko; junge —, qviga; die — mit dem Kalbe nehmen, gifta sig med en förut lägrad person; blinde — spielen, leka blindbock.
Kuhblume, *f.* 4. kalfleka.
Kuhdille, *f.* 4. surkulla.
Kuhfladen, *m.* 3. koruka.
Kuhhirt, *m.* 4. koherde, fäherde.
Kuhkoppel, *f.* 4. kohage.
Kühl, *adj.* frisk, kylig; sval.
Kühle, *f.* och *n.* utan *pl.* svalka, angenäm kyla.
Kuhle, *f.* 4. grop, graf.
Kühleimer, *m.* 3. kylfat med is uti att hålla vin m. m. kalt.
Kühlen, *v. a.* och *n.* h. förfriska, läska, svalka, vederqvicka, kyla; seinen Muth oder sein Müthchen an jemand —, släcka sin harm på någon.
Kuhlengräber. Se Todtengräber.
Kühlend, *adj.* förfriskande, läskande, vederqvickande, svalkande, kylande.
Kühlfaß*, *n.* 2. kylfat.
Kühling, *m.* (en fisk) id.
Kühlpflaster, *n.* 3. kylplåster.
Kühlung. Se Kühle.
Kühn, *adj.* dristig, tilltagsen, djerf, oförskräckt, vågsam, behjertad.
Kühnheit, *f.* 4. dristighet, tilltagsenhet, vågsamhet, djerfhet

Kühnlich, *adv*. dristigt, vågsamt, djerft.
Kuhpilz, *m*. 1. kosvamp.
Kuhpocken, *f. pl*. kokoppor.
Kuhr, **Kühr**. Se **Wahl**.
Kühren. Se **Wählen**.
Kuhschelle, *f*. 4. koskälla, kobjällra.
Kuks. Se **Kux**.
Kuhstall*, *m*. 1. kostall, kohus, fähus.
Kümmel, *m*. 3. kummin.
Kümmelkäse, *m*. 3. kumminost.
Kummer, *m*. 3. grämelse, förtret, harm, bekymmer, oro, sorg; — **leiden**, lida nöd.
Kümmerhaft. Se **Kummervoll**.
Kümmerlich, *adj*. bekymmerfull, bekymrad, orolig, eländig, usel, ömklig, slät, dålig.
Kümmerling. Se **Gurke**.
Kummerlos, *adj*. bekymmerlös, sorglös, utan sorg och bekymmer.
Kummerlosigkeit, *f*. 4. bekymmerlöshet, sorglöshet.
Kummervoll, *adj* bekymmerfull, bekymmersam, sorgfull, bedröflig, ängslig.
Kümmern. Se **Bekümmern**.
Kümmerniß, *f*. 1. Se **Kummer**.
Kündig. Se **Kund**.
Kündlich, *adv*. uppenbart, klart.
Kummet, *n*. 1. verk- och arbetssele, lokor.
Kummethorn*, *n*. 2. bogträd.
Kummetkette, *f*. 4. kedja som går från selen eller hästens hufvudlag till vagnsstången.
Kumpf', *m*. 5. **Kumpen**, *m*. 3. skål, spilkum.
Kund, *adv*. kändt, bekant, vetterligt.
Kundbar, *adj*. allmänt bekant, känbar.
Kunde, *f*. 4. kännedom, kunskap.
Kunde, *m*. 4. **Kundmann**, *m. pl*. **-leute**, kund, afnämare, köpare.
Kundig, *adj*. kunnig, förfaren, skicklig.
Kundschaft, *f*. 4. kännedom, kunskap, underrättelse; bekantskap; kunder, handel; skriftligt betyg.
Kundschaften, *v. a*. inhämta kunskap, utspeja, spana efter.
Kundschafter, *m*. 3. spion, utskickad i någon elak afsigt; kunskapare, efterspanare, spejare.
Künftig, *adj*. tillkommande; nästkommande.
Künftig, **Künftighin**, **ins Künftige**, *adv*. för det tillkommande, hädanefter, framdeles.
Kunkel, *f*. 4. rockhufvud; totte.
Kunkellehen, *n*. 3. qvinnolän.
Kunst*, *f*. 1. konst; skicklighet, färdighet, händighet, vighet; handtverk, handtering, konst; vattenverk el. vattkonst, pump, pumpverk.
Kunstausdruck*, *m*. 1. konstord.
Kunstbeflissener, *m*. böjes som *adj*. som studerar en konst.
Kunstdrechsler, *m*. 3. schatullmakare, konstsvarfvare.

Künsteley, *f.* 4. konstarbete; öfverdrifven grannlagenhet el. spetsfundighet.
Künsteln, *v. a.* arbeta med konst; konstla; vara öfverdrifvit grannlaga.
Kunsterfahren, *adj.* förfaren i en konst.
Kunstfleiß, *m.* 1. industri, idoghet, konstflit.
Kunstgriff, *m.* 1. konstgrep; händighet, handlag.
Kunsthändler, *m.* 3. en som handlar med kopparstycken o. d.
Kunstkammer, *f.* 4. konstkabinett.
Künstler, *m.* 3. konstnär, artist.
Künstlich, *adj.* med konst gjord, konstig, fintlig, fyndig; eftergjord genom konst.
Künstlichkeit, *f.* 4. konstighet, konst.
Kunstliebhaber, *m.* 3. älskare af konsterna.
Kunstmäßig, *adj.* och *adv.* öfverensstämmande med konstens reglor; teknisk, konst . . . och vettenskaps. . .
Kunstmeister, *m.* 3. konstmästare, brunnsmästare.
Kunstpfeifer, *m.* 3. stadsmusikant.
Kunstreich, *adj.* konstrik, konstig.
Kunstrichter, *m.* 3. granskare af ett konststycke el. snilleverk.
Kunstschreiner, **-tischler**, *m.* 3. ebenist, schatullmakare.
Kunstsprache, *f.* 4. konstspråk.
Kunststück, *n.* 1. konststycke.
Kunstverständiger, *m.* 1, böjes som *adj.* konstförståndig, konsterfaren.
Kunstwasser, *n.* 3. springkälla, vattenkonst.
Kunstwerk, *n.* 1. konstverk, konstarbete.
Kunstwort*, *n.* 2. konstord.
Küpe, *f.* 4. kar, så.
Küper. Se **Küfer.**
Kupfer, *n.* 3. koppar; kopparkärl; kopparstycke.
Kupferartig, **Kupfericht**, *adj.* kopparaktig.
Kupferbergwerk, *n.* 1. koppargrufva.
Kupferblatt*, *n.* 2. kopparstick.
Kupferdraht*, *m.* 1. koppartråd.
Kupferdrucker, *m.* 3. koppartryckare.
Kupfergeld, *n.* 2. kopparpenningar.
Kupfergang*, *m.* 1. kopparstreck.
Kupfergeräth, **Kupfergeschirr**, *n.* 1. kopparkärl.
Kupfergesicht, *n.* 2. kopparansigte, kopparfärgadt, rödfnasigt, rödbrusigt ansigte.
Kupfergrün, *n.* *indekl.* koppargrön.
Kupferig, *adj.* kopparaktig; rödfnasig, rödbrusig.
Kupfern, *adj.* af koppar, koppar...
Kupferplatte, *f.* 4. kopparplåt; kopparstycke.
Kupferschlange, *f.* 4. äsping.
Kupferschmid, *m.* 1. kopparslagare.
Kupferstecher, *m.* 3. kopparstickare, gravör.
Kupferstecherkunst, *f.* utan *pl.* kopparstickarkonst.

Kupferstein', *m.* 1. skärsten.
Kupferstich, *m.* 1. kopparstick.
Kupferstichel, *m.* 3. grafstickel.
Kupferwaare, *f.* 4. kopparslagarearbete.
Kupferwasser, *n.* 3. viktriol.
Kupferwurm*, *n.* 3. skeppsmask.
Kuppe. Se **Koppe.**
Kuppel, *f.* 4. kupikt tak el. torn, dåm, koppel.
Kuppeley, *f.* 4. koppleri.
Kuppeln, *v. a.* koppla, sammankoppla. —, *v. a.* och *n. h.* förskaffa (ett fruntimmer); agera kopplare el. kopplerska.
Kuppelpelz, *m.* 1. gåfva el. arfvode till en kopplare el. -erska.
Kuppler, *m.* 3. **-inn**, *f.* 4. kopplare, -erska; en som befattar sig med att stifta äktenskap.
Kuppleren, *f.* 4. koppleri.
Kupplerisch, *adj.* och *adv.* på kopplarevis.
Kur. Se **Cur.**
Küraß, *m.* 1. harnesk, brösthamesk.
Kürassier, *m.* 1. ryttare i harnesk.
Kurbe, **Kurbel**, *f.* 4. vef, krokigt handtag; spel, vindspel.
Kürbiß, *m.* 1. kurbis, pumpa; kurbits.
Kürbißflasche, *f.* 4. kalebass, kurbisflaska (frukt).
Kürbißkern, *m.* 1. kurbiskärna.
Kurkume, *f.* 4. gurkmeja.
Kürschner, *m.* 3. buntmakare, körsnär.
Kürschnerhandwerk, *n.* 1. buntmakarhandtverk.
Kürschnerwaare, *f.* 4. buntmakararbete, pelsverk.
Kürste. Se **Krüste.**
Kurz, *adj.* kort; kort och nätt, hopdragen; **kurze Waare**, kramvaror af jern, stål, koppar, messing &c.; —, *adv.* kort; kort och nätt; korteligen; **zu — kommen**, lida skada, förlora, komma tillkorta; **den kürzern ziehen**, se föregående; **über — oder lang**, förr el. senare; **— angebunden seyn**, vara kort om hufvudet, snarsticken; **ein kurzes Gesicht haben**, vara närsynt; **— sagen**, säga med få ord; **— und gut**, med få ord, utan omsvep, utan krus; **— abfertigen**, gifva ett kort besked; **— abbrechen**, bryta tvärt af; **einen — halten**, hålla en i tygeln, ej lemna honom mycken frihet; **einen um eine Spanne kürzer machen**, slå hufvudet af en; **in kurzem**, innan kort.
Kurzbein, *n.* 1. en art ödla.
Kürze, *f.* utan *pl.* korthet; **in der —**, inom kort tid, innan kort; **in die — bringen, ziehen**, sammandraga, göra ett sammandrag utaf.
Kürzen, *v. a.* förkorta, afkorta, göra kortare.
Kurzgewehr, *n.* 1. korsgevär.
Kürzlich, *adv.* korteligen, i korthet; för kort tid sedan, nyligen; med få ord.
Kurzsichtig, *adj.* kortsynt, närs-

som har inskränkta insigter el. trångt begrepp.
Kurzsichtige, *m.* och *f.* böjes som *adj.* närsynt.
Kurzsichtigkeit, *f.* 4. närsynthet; inskränkta insigter.
Kurzstämmig, *adj* lågstammig.
Kurzum, *adv.* kort, med ett ord; utan krus, rent af.
Kurzweg, *adv.* kort; enkelt, okonstladt.
Kurzweile, *f.* 4. skämt, narri, löjligt tal el. upptåg, lappri, tokeri, tidsfördrif.
Kurzweilen, *v. n.* h. skämta öfver, fördrifva tiden.
Kurzweilig, *adj.* nöjsam, rolig; skämtsam; tokrolig, löjlig, lustig, pusslustig.
Kurzwierig, *adj.* kort, som ej varar länge.
sich Kuschen, *v. r.* (om hundar) lägga sig ned och krypa på magen.
Küssen, *v. a.* kyssa, gifva kyssar.
Küssen, *n.* 3. dyna, kudde, hyende; sadelputa, selputa; knippeldyna.
Küssenzieche, *f.* 4. bolstervar, örngodtsvar.
Kuß*, *m.* 1. kyss.
Kußhand*, *f.* 1. handkyss.
Kußmaal, *n.* 1. märke efter en stark kyss.
Küste, *f.* 4. kust, strand, hafskant; långsträckt och jemn strand, öppen redd.
Küstenbewahrer, *m.* 3. strandvakt.
Küstenbewohner, *m.* 3. strandbo.
Küstenfahrer, *m.* 3. kustfarare; skärgårds- el. kustfartyg.
Küstenfahrt, *f.* 4. kustfart.
Küstenwache, *f.* 4. kustvakt, strandvakt.
Küster, *m.* 3. klockare.
Küsteren, *f.* 4. klockarhus el. -boställe.
Küterhof*, Küttelhof*, *m.* 1. slagtarehus.
Kutsche, *f.* 4. täck vagn.
Kutschen. Se Kutschiren.
Kutschenbaum*, *m.* 1. bom på en vagn.
Kutschenbock*, *m.* 1. kuskbock.
Kutschenfenster, *n.* 3. vagnsfönster.
Kutschengestell, *n.* 1. vagnsunderrede.
Kutschenhaus*, *n.* 2. vagnshus, lider, skjul.
Kutschenhimmel, *m.* 3. himmel på en vagn.
Kutschenkasten, *m.* 3. vagnskorg; vagnskoffert.
Kutschenleder, *n.* 3. läderdörr på en vagn.
Kutschenmacher, *m.* 3. vagnmakare.
Kutschenquast, *m.* 6. -quaste, *f.* 4. tofs bakpå en täckvagn, vagntofs.
Kutschenrad*, *n.* 2. hjul på täckvagn.
Kutschenriemen, *m.* 3. vagnsrem hvarpå korgen hvilar.
Kutschenschlag*, *m.* 1. -thür, *f.* 4. vagnsdörr.
Kutschersitz, *m.* 1. kuskbock.
Kutschiren, Kutschen, *v. n.* s. och h. kuska, köra en vagn.
Kütt. Se Kitt.

Kutte, *f.* 4. munkkåpa, kjortel; die — anlegen, blifva munk; die — ablegen, öfvergifva klosterlefnaden.
Kuttel, *f.* **Kutteln**, *pl.* inmäte, inelfvor; kallun, renta af kreatur; råk af fisk.
Kuttelfisch, *m.* 1. bläckfisk.
Kuttelfleckel, *f. pl.* Se **Kuttel** 2c.
Kuttelmarkt*, *m.* 1. ställe der slagtade kreaturs inmäte försäljes.
Kütten. Se **Kitten.**
Kuttengeyer, *m.* 3. en arm gam.
Kutter, *m.* 3. kutter (fartyg).
Kutzel. Se **Kitzel.**
Kux, *m.* 1. lott, part eller andel i en grufva; seinen — liegen lassen, upphöra att deltaga uti grufvebyggnaden.

L.

Lab, *n.* 1. löpe.
Labbe, *f.* 4. läpp; munn.
Laberdan, *m.* 1. saltad kabeljo el. torsk.
Labbern, *v. a.* och *n.* pladdra, sqvallra, prata, jollra.
Laben, *v. a.* ysta, göra lupen; förfriska, svalka, vederqvicka, läska, kyla, roa, förnöja; sich —, ysta sig, löpna, lefras; svalka sig, svalna, afkylas, bli kylig; hvila, rasta ut; friska upp (om en vind); förfriska, svalka, vederqvicka, läska, kyla, roa, förnöja sig, finna nöje uti.
Labend, *adj.* förfriskande, läskande, vederqvickande, svalkande, kylande.
Labet, **Labetspiel**, (et långt) *n.* 1. och *adv.* bet; Labet werden, blifva bet; komma i lägervall.
Labetrunk, *m.* 1. förfriskande, läskande, vederqvickande, svalkande, kylande dryck.
Labkraut*, *n.* 2. Jungfru Marie sänghalm.
Labmagen, *m.* 3. mage som innehåller löpe.
Laborant, *m.* 4. kymist; alkymist, guldmakare.
Laboratorium, *n. pl.* ien för ium, 3. laboratorium.
Labsal, *n.* 1. **Labung**, *f.* 4. förfriskning, svalkande, läskande; afkylning; vederqvickelse; tröst, tillfredsställelse, lindring, lättning, lisa.
Labyrinth, *n.* 1. labyrint, irrgång; svårighet, förvirring.
Lache, *f.* 4. kärrpuss, pöl; sumpigt ställe.
Lache, *f.* utan *pl.* skratt, gapskratt, löje, högt skratt.
Lächeln, *v. n.* h. småle, mysa, småskratta, le.
Lächeln, *n.* 3. sagta löje, småleende, mysande.
Lachen, *v. n.* h. skratta; einen — machen, komma en att skratta; vor — bersten wollen, sich bald frank

—, daß einem der Bauch platzen —, möchte, skratta så att det värker i magen; ins Fäustchen —, le i mjugg; alles lacht ihn an, allting leker för honom; allt lyckas honom.
Lachen, *n.* 3. skratt, löje; förmågan att skratta; das ist zum —, zum Todt lachen, deråt kunde man skratta sig till döds.
Lachend, *adj.* leende, glad, täck, behaglig; leende, skrattande.
Lacher, *m.* 3. en som gerna skrattar; spefågel, begabbare.
Lächerlich, *adj.* löjlig, narraktig.
Lächerlichkeit, *f.* 4. löjlighet, narraktighet.
Lachig, *adj.* gyttjig, äfjig.
Lachs, *m.* 1. lax.
Lachsfang*, *m* 1. laxfångst, laxfiske.
Lachsforelle, *f.* 4. örlax.
Lachsweibchen, *n.* 3. laxhona.
Lachswurm*, *m.* 2. laxhus.
Lachtaube, *f.* 4. Indisk turturdufva.
Lachter, *n.* 3. famn, famnmått.
Lack, *m.* 1. lack-gummi, lack-fernissa; lack; lackering.
Lack, *m.* 1. Lackviole, *f.* 4. gul fiol.
Lackey, *m.* 1. lakej.
Lackfirniß, *m.* 1. lackfernissa; Kinesisk lackering.
Lackiren, *v. a.* lackera, glasera.
Lackiren, *n.* 3. lackering, glasering.
Lackirer, *m.* 3. lackerare, glaserare.
Lackmuß, *n.* 1. lackmos.
Lackstock*, *m.* 1. gul fiolbuske.
Lactuke. Se Lattich.

Lade, *f.* 4. låda, kista; draglåda; låda, kassa.
Laden*, *m.* 3. fönsterlucka; bod; magasin.
Laden, *v. a. ir.* lasta, lassa; ladda; bjuda; vor Gericht —, stämma, instämma för rätten; auf sich —, lägga, lasta på sig; ådraga sig.
Ladendiener, *m.* 3. bodbetjent.
Ladenflügel, *m.* 3. halfdörr i en bod.
Ladenhüter, *m.* 3. bodvaktare.
Ladenjungfer, *f.* 4. bodjungfru.
Lader, *m.* 3. pålassare, lastare; laddare; befraktare.
Ladeschaufel, *f.* 4. laddskyffel.
Ladestock*, *m.* 1. laddstock; sättare (i artill.).
Ladung, *f.* 4. laddning, last; skott; fora, last; skeppsladdning; bjudning; stämning.
Ladungsschein, *m.* 1. förteckning på en skeppsladdning el. last.
Laffe, *m.* 4. tok, narr, dåre, dumhufvud, våp, enfaldig stackare; ein junger —, en rå yngling, våp.
Läffeln, *v. a.* och *n.* h. göra kär el. förälskad; kurtisera, smeka, smickra.
Läffeley, *f.* 4. kärlekshandel, smek, smekande.
Lafette, *f.* 4. lavett.
Lafettenstange, *f.* 4. bult på en lavett.
Lafettenwand*, *f.* 1. lavett-planka.
Läffler, *m.* 3. jungfrupilt, kurtisör.
Lage, *f.* 4. belägenhet, ställning, läge, tillstånd; hvarf, lag; bädd-

ning, underlag, grund; lag el. salfva (af alla kanonerna på ena sidan af ett skepp); lag af ark i ett exemplar; (i fäktning) positur.
Lägel, *n.* 3. kagge, lägel.
Lagenweise, *adv.* hvarftals.
Lager*, *n.* 3. lag, hvarf; säng, bädd; läger, tillhåll, kula (för djur); varulager, magasin; läger, fältläger; positur (i fäktning); bodensats, drägg.
Lager, *n.* 3. Lagerbaum*, *m.* 1. vedgård; vedstapel; timmerplats; brädgård; stapel; underlag.
Lagerbier, *n.* 1. Marsöl, som håller sig länge.
Lagerbuch*, *n.* 2. jordbok, mantalsbok, varulagerbok.
Lagerfieber, *n.* 3. fältsjuka.
Lagerhaus*, *n.* 2. varulager, magasin, förrådshus; stapel- el. nederlagsplats.
Lagern, *v. a.* lägga; slå läger; sich —, lägga sig, lägra sig.
Lagerobst, *n.* 1. vinterfrukt.
Lagerruhr, *f.* rödsot i fält.
Lagersalz, *n.* 1. stensalt i bäddar.
Lagerstätte, *f.* 4. bädd; bäddning; nattläger; tillhåll, läger.
Lagerweise, *adv.* (miner.) flolägig.
Lagerzins, *m.* 1. magasinshyra.
Lahm, *adj.* lam, borttagen, kontrakt; halt; den som linkar.
Lahme, *m.* och *f.* böjes som *adj.* den lama, halta.
Lähme, *f.* utan *pl.* lamhet, borttagenhet.
Lähmen, *v. a.* göra lam, förlama.
Lähmung, *f.* 4. borttagenhet, lamhet.
Lahn, *m.* 1. guld- och silfverlan.
Lahnmacher, *m.* 3. guld- el. silfverlanmakare.
Lahntresse, *f.* 4. snöre af guld- el. silfverlan.
Laib, Laibbrot, *n.* 1. ett slags hembakadt bröd.
Laich, *n.* 1. fiskråmm; grodråmm.
Laich, Laichzeit, *f.* 4. fisklek el. parning, lektid.
Laichen, *v. n.* h. leka (om fisk).
Laie, *m.* 4. lekman; en oerfaren, okunnig.
Laienbruder*, *m.* 3. -schwester, *f.* 4. munk, nunna som blott förrättar verldsliga sysslor el. passar upp i kloster.
Lake, *f.* 4. sallake.
Laken, *n.* 3. kläde; tyg; lakan; duk.
Lakritze, *f.* 4. lakris; lakrisört el. -rot.
Lakritzensaft*, *m.* 1. lakris.
Lallen, *v. n.* h. stamma, lalla, jollra.
Lallen, *n.* 3. stammande, lallande, jollrande.
Lambertsnuß*, *f.* 1. Lombardisk hasselnöt.
Lamentiren, *v. n.* h. jemra sig.
Lamm*, *n.* 2. lamm.
Lammen, *v. n.* h. lamma.
Lämmerwolle, *f.* utan *pl.* lammull.
Lammfleisch, *n.* 1. lammkött, fårkött.
Lammsbraten, *m.* 3. lammstek.
Lammsgeschlinke, *n.* 3. inmäte af lamm.
Lämpchen, *n.* 3. liten lampa.

Lampe, *f.* 4. lampa.
Lampenmann*, *m.* 2. =putzer, *m.* 3. lykttändare.
Lampenstock*, *m.* 1. =träger, *m.* 3. ställning under en lampa el. lykta.
Lamprete, *f.* 4. nejonöga.
Lancette. Se Lanzette.
Land*, *n.* 2. (d som t) land; landskap; landsort; landet, landsbygd; åker, åkerfält; jordmån; mark, grund, fält, jordstycke; vom Lande ablegen, abstoßen, lägga ut med fartyg; das — bauen, bruka jorden; über — gehen, resa landsvägen; resa utomlands; in meinem Lande, i mitt fädernesland; i min fosterbygd.
Landaccise, *f.* 4. accis.
Landadel, *m.* 3. adel från landsorten.
Landanbauer, *m.* 3. jordbrukare.
Landdienst, *m.* 1. tjenst till lands.
Landdrost. Se Landvogt.
Landen, *v. n.* s. och h. landa, komma i land, landstiga.
Landenge, *f.* 4. näs, smal landsträcka emellan tvenne länder.
Ländereyen, *f. pl.* jordegor, jord, gods, landtegendomar.
Landesart, *f.* 4. ett landskaps eller en landsorts sed, vana, bruk el. plägsed; klimat, luftstrek; ett lands art, egenskap, beskaffenhet.
Landesbeschreibung, *f.* 4. landskapsbeskrifning.
Landesfürst, Landesherr, *m.* 4. landsherre, regerande furste.
Landesfürstlich, *adj.* landsfurstlig, enväldig, oinskränkt, högstrådande.
Landeshauptmann*, *m.* 2. guvernör, ståthållare, landsdomare.
Landeshauptmannschaft, *f.* 4. landshöfdingedöme; ståthållerskap.
Landsherrlich, *adj.* oinskränkt, enväldig, högstrådande.
Landesherrlichkeit, *f.* 4. rättigheter som tillkomma en landsherre.
Landsherrschaft, *f.* 4 envälde, regerande makt; regerande furste el furstinna.
Landeshoheit, *f.* 4. envälde, regerande makt.
Landeshuldigung, *f.* 4. allmän hyllning.
Landesobrigkeit, *f.* 4. öfverhet uti ett land.
Landespflicht, *f.* 4. hyllning, trohetsed; in — nehmen, taga trohetseden utaf en.
Landesregierung, *f.* 4. ett lands regering el. styrelse; regering, de som föra regeringen.
Landessprache, *f.* 4. modersmål, landets språk, tungomål.
Landesverweisung, *f.* 4. landförvisning.
Landesverwiesener, *m.* böjes som *adj.* en landförvist.
Landflüchtig, *adj.* och *adv.* flygtig, landsflygtig.
Landfracht, *f.* 4. forlön, frakt.
Landfrau, *f.* 4. bondhustru.
Landgericht, *n.* 1. provincial-domstol.
Landgraf, *m.* 4. landgrefve.
Landgräfinn, *f.* 4. landgrefvinna.

Landgrafschaft, *f.* 4. landgrefskap.
Landgut*, *n.* 2. landtegendom, gods, landtgård.
Landhandel, *m.* 3. handel som drifves landvägen.
Landhaus*, *n.* 2. landtgård el. -hus.
Landhaushalter*, *m.* 3. landthushållare.
Landhaushaltung, *f.* 4. landthushållning.
Landjunker, *m.* 3. landtjunker, adelsman på landet.
Landkarte, *f.* 4. landtkarta.
Landknecht, *m.* 1. fjerdingsman, Se Büttel.
Landkrämer, *m.* 3. krämare som går omkring på landet med smått kram.
Landkundig, *adj.* allmänt bekant, kunbar.
Landkutsche, *f.* 4. forvagn, postvagn.
Landläufer, *m.* 3. landstrykare, skojare.
Landläuferinn, *f.* 4. skojerska, slinka.
Landleben, *n.* 3. landtlefnad.
Landleute, *pl.* landtfolk, landtmän, bönder.
Ländlich, *adj.* landtlik, landsbygden el. landtväsendet tillhörig.
Landluft*, *f.* 1. landtluft.
Landmacht*, *f.* 1. krigsmakt till lands, landttroppar.
Landmädchen, *n.* 3. bondflicka, landtflicka.
Landmann, *m. pl.* — -leute, landtman, landtbo, bonde.
Landmesser, *m.* 3. landtmätare.
Landmiliz, *f.* 4. landtvärn; vargerning.
Landpfarre, *f.* 4. pastorat på landet.
Landpfarrer, *m.* 3. sockneprest, prest på landet.
Landpfleger, *m.* 3. prefekt, höfding, ståthållare, landshöfding.
Landplage, *f.* 4. landspläga, plågoris.
Landrecht, *n.* 1. stadgar, lag som tillhöra en provins el. landsort; lag grundad på gamla sedvanor, landslag.
Landregen, *m.* 3. regn som faller i ett helt land.
Landrichter, *m.* 3. domare på landet, häradshöfding; lagman, landsdomare.
Landsaß, *m.* 4. ägare af ett frälsegods.
Landsässig, *adj.* besutten.
Landschaft, *f.* 4. landskap, provins, höfdingedöme, landsort; landskapsstycke, målning; ständerna i ett land; nation vid en akademi.
Landschaftlich, *adj.* provincial, en provins el. landsort tillhörig; som är ifrån el. bruklig i landsorterna.
Landschaftmaler, *m.* 3. landskapsmålare.
Landschnecke, *f.* 4. jordsnäcka.
Landschöppe, *m.* 4. bisittare uti en lagmans- el. häradsrätt.
Landschreiber, *m.* 3. häradsskrifvare; sekreterare, notarie, aktuarie.
Landschreiberey, *f.* 4. landskansli, landskontor, landsarkiv.
Landsee, *m.* 6. insjö.
Landseuche, *f.* 4. farsot.
Landshauptmann. Se Landeshauptmann.

Landsiedelhof*, *m.* 1. skattegård, skattehemman.
Landsitz, *m.* 1. landtgård; gods, landtegendom.
Landsleute, *pl.* landsmän.
Landsmannschaft, *f.* 4. en landsmans beskaffenhet el. egenskap; nation.
Landspitze, *f.* 4. näs, udde, landsudde.
Landstadt*, *f.* 1. stad som lyder under landesherren; uppstad; småstad.
Landsterben, *n.* 3. dödlig farsot.
Landsteuer, *f.* 4. jordeboksränta.
Landstraße, *f.* 4. landsväg, stråkväg.
Landstreicher, *m.* 3. landstrykare.
Landstrich, *m.* 1. landsträcka, distrikt, domsaga.
Landstube, *f.* 4. domsäte, domstol el. rätt i en landsort.
Landsturm*, *m.* 1. landstorm.
Landtag, *m.* 1. landdag, riksdag.
Landtrauer, *f.* utan *pl.* lands- el. allmän sorg.
Landüblich, *adj.* vanlig, bruklig el. vedertagen i ett land.
Landung, *f.* 4. landstigning; anländande.
Landverderblich, *adj.* landsförderflig.
Landvogt*, *m.* 1. guvernör, landtfogde, landsdomare, landshöfding.
Landvogtey, *f.* 4. landshöfdingedöme, fögderi, höfdingedöme.
Landvolk, *n.* 2. folk på landet, allmogen.
Landwärts, *adv.* inåt landet.
Landwehre, *f.* 4. landtvärn; hinder, gräns, förmur.
Landwein, *m.* 1. inländskt vin.
Landwirth, *m.* 1. landthushållare, jordbrukare, åkerbrukare.
Landwirthschaft, *f.* 4. landthushållning, jordbruk, åkerbruk.
Landwolle, *f.* utan *pl.* inhemsk ull.
Landzins, *m.* 6. hemmansskatt.
Landzunge, *f.* 4. udde.
Lang*, *adj.* och *adv.* lång; hög; vor langen Jahren, för många år sedan; lange Weile haben, ledsna, ledas; sich — vertreiben, fördrifva tiden; für die —, för tidsfördrif.
Lange*, *adv.* (äfv. lang) långt, långvarigt, långsamt, för länge; på långt när; — her, längesedan; eine Zeit —, en tid; en tid bortåt; en stund; noch — nicht, ännu icke på lång tid; bis aufs längste, i det längsta; ganze Tag —, hela dagar igenom.
Länge, *f.* 4. längd; långvarighet; långsamhet, tidsutdrägt; longitud; in die — ziehen, draga ut på tiden; etwas der — nach erzählen, berätta något med alla omständigheter.
Langen, *v. n.* h. hinna till, uppnå, komma intill, förslå, räcka till, vara nog el. tillräcklig; växa, tilltaga; in die Schüssel —, taga sig något ur fatet. —, *v. a.* gifva, lemna, räcka fram el. ut.
Längenmaß, (a långt) *n.* 1. längdemått.
Langeweile, *f.* utan *pl.* ledsnad.
Langfisch, *m.* 1. långa.

Langgedehnt, *adj.* långsträckt; vidlyftig.
Länglich, *adj.* något lång; aflång.
Langmuth, **Langmüthigkeit**, *f.* utan *pl.* långmodighet.
Langmüthig, *adj.* långmodig, efterlåten, god, mild, benägen att öfverse; tålig.
Langohr, *n.* 6. sloköra; åsna.
Längs, *prep.* med *Dat.* och *Genit.* längsefter, utefter, utmed.
Langsam, *adj.* senfärdig, långsam, trög, långvarig; wer — kommt, kommt auch, bättre sent än aldrig.
Langsamkeit, *f.* 4. senfärdig, långsamhet, tröghet.
Langschläfer, *m.* 3. -inn, *f.* 4. sofvare, -verska, sjusofvare, -erska.
Langschub, *m.* 1. kägelspel på långt håll.
Langsichtig, *adj.* långsynt.
Längst, *adj.* längst; högst; am Längsten, längst.
Längst, *adv.* länge, längesedan, långt för detta.
Längstens, aufs **Längste**, *adv.* i det längsta; senast.
Langstroh, *m.* 1. långhalm.
Langweilig, *adj.* långvarig, ledsam, tråkig.
Langwierig, *adj.* långvarig, långsam, långlig.
Langwierigkeit, *f.* 4. långvarighet.
Lanze, *f.* 4. lans, spjut, pik; eine — mit jemand brechen, kämpa, strida med någon; die — sinken lassen, gifva sig, gifva efter.

Lanzenbrechen, *n.* 3. lansbrytning.
Lanzenreiter, **Lanzenträger**, *m.* 3. ryttare med lans.
Lanzette, *f.* 4. lansett.
Lapp. Se Schlaff, Schlapp.
Lappalie, **Lapperey**, *f.* 4. lappri; osmakligt tal, platt qvickhet el. skämt.
Läppchen, *n.* 3. liten lapp el. stycke, liten slarfva, trasa; liten lob; prestkrage; örtipp.
Lappe, *m.* 4. lapp, lappländare; Se äfv. Laffe.
Lappen, *m.* 3. slarfva, trasa, lapp.
Lappen, *v. a.* lappa, laga.
Lapperey, *f.* 4. lappri, strunt.
Lappern, *v. n.* h. smutta.
Läpperschuld, *f.* 4. småskuld.
Lappig, *adj.* trasig, slarfvig, lappig.
Läppisch, *adj.* matt, platt, barnslig, pojkaktig, fjollig.
Lappländer, *m.* 3. lapp.
Lappländisch, *adj.* lappsk.
Lappelz, *m.* 1. lappmudd.
Läppschen, *v. n.* h. fjollas, skalkas, galnas, rasa.
Läppscherey, *f.* 4. fjolleri.
Lärche, *f.* 4. **Lärchenbaum***, *m.* 1. lärkträd.
Lärm, *m.* 1. buller, brak, oljud, stoj, oväsende, oro; alarm.
Lärmen, *v. n.* h. göra, förorsaka buller, stoj el. oväsende, bullra.
Lärmenbläser, *m.* 3. alarmblåsare.
Lärmer, *m.* 3. stojare, bullerbas
Lärmglocke, *f.* 4. larmklocka, stojklocka.

Lärmplatz*, *m.* 1. samlingsplats för krigsfolk då alarm slås.

Larve, *f.* 4. larf, täckmantel, förställning; mask; skråpuk; unter der — der Freundschaft, under sken af vänskap; immer die — vors Gesicht nehmen, alltid förställa sig el. hyckla.

Lasche, *f.* 4. spännrem, skorem, lask; öfverblifven lapp, flik.

Lase, *f.* 4. kruka, krus, stort kärl att aftappa vin uti, stånka.

Lassen, *v. a.* och *n. ir.* h. låta; lemna, släppa, öfverlemna, öfvergifva; tillåta, tillstädja; laß dir das gesagt seyn, tag det till minnes, rätta dig derefter; dahin gestellt seyn —, lemna derhän; das Böse —, underlåta det som ondt är; das Thun und — haben, kunna göra och låta bli något; aus jemandes Thun und — Acht haben, gifva akt på någons uppförande; ein Wort fahren —, kasta fram, fälla ett ord; sein Leben —, sätta lifvet till; von seiner Meinung —, gå ifrån sin mening; sich vor Freude nicht zu — wissen, vara utom sig af glädje; sich dankbar finden —, visa sig tacksam; etwas gut seyn —, gifva sig tillfreds, ej göra sig oro; sich gefallen —, finna sig i, vara nöjd med, gilla.

Lassen, *v. n.* och *impers. ir.* h. låta, ljuda, höras, synas, tyckas, förekomma; se ut; sitta, passa, kläda, anstå; es läßt sich als wenn es schneyen wollte, det liknar sig till snö; die Bienen lassen, bien svärma; Blut —, låta öppna åder.

Lässig, *adj.* trött, försumlig, vårdslös, efterlåten.

Lässigkeit, *f.* 4. försumlighet, vårdslöshet, efterlåtenhet.

Laß, *adj.* trött; lat, lättjefull.

Laßdünkel, *m.* 3. egenkärlek, stor inbillning om sig sjelf.

Laßeisen, *n.* 3. lansett; snäppare.

Laßkopf. Se Schröpfkopf.

Läßlich, förlåtlig.

Last, *f.* 4. börda, last, tyngd; börda, tunga, svårighet, möda; läst; pålaga.

Lastbar, *adj.* ein lastbares Thier, ök, dragare, lastkreatur.

Lasten, *v. n.* h. tunga, betunga, ligga tungt på.

Lastend, *adj.* tung; svår, besvärlig.

Laster, *n.* 3. last, odygd.

Lästerer, *m.* 3. lastare, försmädare, baktalare, hädare, bespottare.

Lasterfrey, *adj.* fri ifrån laster.

Lasterhaft, *adj.* lastbar, lastfull, odygdig.

Lasterhaftigkeit, *f.* 4. lastbarhet, odygd, brottslighet.

Lasterleben, *n.* 3. ett lastfullt lefverne.

Lästerlich, *adj.* smädefull och ogrundad; skändlig, skamlig, nedrig gemen.

Lästermaul. Se Lästerzunge.

Lästern, *v. a.* baktala, beskylla falskt, försmäda, smäda, van-

rykta, förtala, tadla, ljuga på, förolämpa, smäda, skymfa; svärja och förbanna; Gott —, häda, försmäda Gud.

Lästern, *n.* 3. smädande, hädande.

Lästerrede, *f.* 4. =worte, *pl.* försmädligt tal, baktal, hädelse.

Lästerschrift, *f.* 4. smädeskrift, pasqvill.

Lästersucht, *f.* utan *pl.* häftig begärelse att tadla, baktala och smäda.

Lästerthat, *f.* 4. ogerning, nidingsverk.

Lästerung, *f.* 4. baktal, nedrig och falsk beskyllning; försmädelse, hädelse; ovett, skälsord.

Lästerzunge, *f.* 4. försmädlig tunga.

Lästig, *adj.* tung, svår, besvärlig, som är till last, betungande.

Lästigkeit, *f.* 4. obeqvämlighet, besvärlighet, olägenhet.

Lastpferd, *n.* 1. arbetshäst, ök.

Lastschiff, *n.* 1. lastdragare, transportskepp.

Lastthier, *n.* 1. lastkreatur, dragare, ök.

Lastträger, *m.* 3. bärare, en som bär bördor.

Lastvieh, *n.* 1. lastkreatur.

Lastwagen, *m.* 3. lastvagn, trossvagn, fraktvagn, packvagn.

Lasur, Lasurstein, *m.* 1. lazur, lazursten, himmelsblått.

Lasurfarbe, *f.* himmelsblått.

Lasurfarben, Lasurblau, *adj.* himmelsblå.

Lateinisch, *adj.* latinsk.

Laterne, *f.* 4. lanterna.

Laternenmann, *pl.* =leute, *m.* 2. =putzer, *m.* 3. lykttändare.

Laternenpfahl*, *m.* 1. lyktpåle el. stör.

Latsche, *f.* 4. gammal utsliten sko.

Latschen, *v. n.* h. draga benen efter sig när man går, gå ovigt på fötterna.

Latschgang*, *m.* 1. släpgång.

Latte, *f.* 4. läkte, ribba.

Latten, *v. a.* beslå, förse med läkter.

Lattennagel, *m.* 3. läktspik.

Lattenwerk, *n.* 1. läktverk, läktlag.

Lattich, *m.* 1. laktuk.

Latwerge, *f.* 4. latverg, medicinskt mos.

Latz, *m.* 1. stycke; lapp; bröststycke, lifstycke, undertröja, nattröja.

Lau, *adj.* ljum, liknöjd.

Laub, *n.* 1. löf; löfverk.

Laubapfel*, *m.* 3. galläpple.

Laube, *f.* 4. löfhydda, löfsal, buskhvalf, sal el. hvalfgång af växande trän.

Laubenhütte, *f.* 4. löfhydda, löfsal.

Lauberhüttenfest, *n.* 1. löfhyddehögtid.

Laubfink. Se Dompfaff.

Laubfrosch*, *m.* 1. groda som klifver i trän.

Laubhahn*, *m.* 1. orre.

Laubholz, *n.* 2. utan *pl.* löfskog.

Laubig, *adj.* löfrik, tät, tjock, tätt hopvuxen, tofvig, lummig.
Laubthaler, *m.* 3. ett mynt om sex francs.
Laubwerk, *n.* 1. löfverk.
Lauch, *m.* 1. purjolök.
Lauchfarbe, *f.* 4. gulgrön färg.
Lauchfarbig, *adj.* lökgrön.
Lauer, *m.* 3. elakt vin, dålig dryck.
Lauer, *f.* utan *pl.* auf der — seyn, — stehen, vara, stå på lur el. i bakhåll, lyss, lyssna.
Lauerer, **Laurer**, *m.* 3. en som ligger el. står på lur el. i bakhåll, spion, spejare.
Lauern, *v. n.* h. lura el. passa på, spionera el. lura ut; lyss, lyssna; vänta.
Lauf*, *m.* 1. lopp, löpande; lopp, gång, fortgång, fart; rör, pipa (på en bössa &c.); lopp, drill.
Laufbahn, *f.* 4. rännarbana, ridbana, vädjoban; lefnadslopp, lopp, bana,
Laufband*, *n.* 2. **Laufzaum***, *m.* 1. ledband.
Laufbank*, *f.* 1. gångstol, rullstol för barn.
Laufbursche, **Laufjunge**, *m.* 4. gosse, dräng som går ärender.
Laufen, *v. n. ir.* s. och h. löpa, springa, ränna; rinna; flyta, läcka; förlöpa, förflyta; para sig, vara i brunst, vara löpsk; davon —, fly, rymma, löpa bort; gelaufen kommen, komma springandes; Worte — lassen, kasta fram ord; sich aus dem Athem —, springa sig andtruten; ich will ihn künftig — lassen, jag sköter ej vidare om honom; laß die Sache —, låt saken gå, vara så; laufendes Jahr, innevarande år; ein Gerücht läuft, ett rygte går; das Gebirge läuft nach Norden, bergsryggen sträcker sig åt norr; auf die Neige —, vara på hällningen; vara snart ute, förbi; mit dem Kopf wider die Wand —, vara envis; das läuft wider die Ehre, det strider emot äran; das läuft nicht in mein Fach, det hör icke till min syssla, det är ej min sak.
Läufer, *m.* 3. löpare; en som löper lätt; en som skojar omkring, schässare; springare (en sort häst); löpare till en målarsten; löpare att rifva trycksvärta; rullning, lopp i musik; löpare (i schack).
Läuferstock*, *m.* 1. löparestaf.
Lauffeuer, *n.* 3. löpeld, löpareld.
Laufgraben*, *m.* 3. löpgraf.
Läufig, *adj.* löpsk.
Laufkarren, *m.* 3. skottkärra.
Laufkugel, *f.* 4. rännkula.
Laufplatz*, *m.* 1. rännbana.
Laufpulver, *n.* 3. löpeld.
Laufrad*, *n.* 2. tramphjul.
Laufwagen, *m.* 3. gångstol, barnvagn;
Laufzaum. Se **Laufband**.
Laufzeit, *f.* 4. tid då vissa djur löpa.
Laufzettel, *m.* 3. circulärbref; orlofssedel; afsked.
Lauge, *f.* utan *pl.* lut; byk; mit

scharfer — waschen, läxa upp, gifva en dugtig skrapa.
Laugen, *v. a.* luta; byka; utlaka.
Laugenartig, Laugenhaft, *adj.* lutaktig, alkalisk.
Laugenasche, *f.* 4. bykaska.
Laugenbütte, *f.* 4. -faß*, *n.* 2. bykkar, byksä; lutsä; fiskbalja.
Laugenkorb*, *m.* 1. durkslag, sil.
Laugensalz, *n.* 1. lutsalt, alkali.
Laugentuch*, *n.* 2. askkläde, lutkläde, bykkläde el. -duk.
Läugnen, *v. a.* neka, förneka, neka till, ej erkänna el. vidkännas.
Läugnen, *n.* 3. nekande, förnekande.
Lauigkeit, Laulichkeit, *f.* 4. ljumhet, liknöjdhet.
Laulich, *adj.* litet ljum, liknöjd.
Laune, *f.* 4. lynne, sinnelag; nyck, grill, egen smak, egensinnighet.
Launig, *adj.* gladlynt, glädtig, munter, lustig, skämtsam.
Launisch, *adj.* underlig el. ojemn till sinnes, som ofta är vid elakt lynne.
Laus*, *f.* 1. lus; einem Läuse in den Pelz setzen, säga en något som kan oroa honom; die Laus läuft ihm über die Leber, han vredgas.
Lauschen, *v. n.* h. lura, lyssna, stå på lur; spionera, lura el. passa på.
Läusekrankheit, Läusesucht, *f.* 4. lussjuka.
Lausen, *v. a.* löska, lusa. —, *v. n.* h. söla, dröja; skinna, gnida.
Lauser, *m.* 3. gnidare; sölare.
Lausewenzel, *m.* 3. lumpen karl; sämsta slag af röktobak.
Lausig, *adj.* lusig; senfärdig, långsam, trög; snål, girig, nisk, gnidaraktig.
Laut, *m.* 1. ljud, läte, ton; klang; skall; lydelse, innehåll.
Laut, *adj.* hög; stark, gäll. —, *adv.* högt, med hög röst; etwas — werden lassen el. machen, göra något bekant, utsprida något.
Laut, *prep.* med *Genit.* efter, enligt, i följe af, i kraft af.
Lautbar, *adj.* bekant.
Lautbuchstabe, *m.* 5. vokal.
Laute, *f.* 4. luta.
Lauten, *v. n.* h. ljuda, gifva ljud ifrån sig, låta, klinga; skalla; låta, höras; lyda.
Läuten, *v. a.* och *n.* h. ringa; klämta; zur Grube —, ringa för lik; er hat — hören, aber nicht in welcher Kirche, han vet icke rätta sammanhanget af saken.
Läuten, *n.* 3. Läutung, *f.* 4. ringning; klämtning.
Lautenist, *m.* 4. Lautenspieler, *m.* 3. lutspelare.
Lautenmacher, *m.* 3. lutmakare.
Lautensteg, *m.* 1. tvärträ på en luta.
Läuter, *m.* 3. ringare; klämtare.
Lauter, *adj.* och *adv.* pur, ren, oblandad, oförfalskad; obefläckad; bara, idel, blott, ej annat än.
Lauterkeit, *f.* 4. renhet.
Läutern, *v. a.* rensa, skära, luttra, klara; raffinera, göra finare

renare, distillera om; begära ändring i en dom.

Läuterstall, *m.* utan *pl.* kallpiss.

Läuterung, *f.* 4. rening, renelse, luttring, klarning, skedning, raffinering; rektificering, omdistillering.

Lautredig, *adj.* stortalig.

Lautredigkeit, *f.* 4. stortalighet.

Lauwarm. Se Lau, Laulich.

Lauwine, Lawine, *f.* 4. snödrifva som rasar ned af berg, snö-ras.

Lava, *f. pl.* s. lava.

Lavendel, *m.* 2. lavendel.

Lavendelöhl, *n.* 1. lavendelolja.

Lavette. Se Laffette.

Laviren. *v. n.* h. lofva, lofvera; vänta, afbida lugnt, stilla.

Laxiren, *v. a.* purgera, afföra, gifva in afförande. —, *v. n.* h. taga in afförande.

Laxirmittel, *n.* 3. afförande medel, purgermedel.

Laye. Se Laie.

Lazareth, *n.* 1. lazaret, sjukhus.

Leben, *n.* 3. lif, lefnad, lifstid, lefnadslopp, lefverne, lefnadshändelser; lefvernesbeskrifning; lefnadssätt; föda; uppehälle; lif el. liflighet; im gemeinen —, i dagligt tal; i det dagliga lifvet; ums — bringen, döda; mit dem — davon kommen, slippa undan med lifvet; am Lebem seyn, vara vid lif; etwas für sein — gern thun, göra något allt för gerna; bey Leib und — nicht, alldeles icke, för all del icke; einen Huf bis aufs — auswirken, verka upp hofven ända till qvickan; einen dürren Ast bis aufs — abschneiden, afskära en borttorkad qvist in till det friska.

Leben, *v. n.* h. lefva, vara vid lif, hafva lif; uppföra sig; in den Tag hinein —, lefva friskt och ej sörja för morgondagen, taga dagen som kan kommer; einem zu Willen, zu Gefallen —, vara en till viljes; lange lebt schon der Wunsch in mir, jag har redan länge hyst den önskan; — und — lassen, äfven unna andra en fördel.

Lebend, *adj.* lefvande.

Lebendig, (läs: läbänndig) *adj.* och *adv.* lefvande; liflig; — machen, sätta lif uti, lifva, upplifva.

Lebendigmachung, *f.* 4. upplifvande.

Lebenlang. Se Lebenslang.

Lebensart, *f.* 4. lefnadssätt; uppförande; skick, umgängessätt, verld.

Lebensbeschreiber, *m.* 3. biograf.

Lebensbeschreibung, *f.* 4. biografi, lefvernesbeskrifning.

Lebensende, *n.* 6. ändalykt.

Lebensfaden*, *m* 3. lifstråd.

Lebensfristung, *f.* 4. lifvets uppehälle.

Lebensgefahr, *f.* 4. lifsfara.

Lebensgeist, *m.* 2. lifsanda, lifskraft.

Lebensgeschichte, *f.* 4. lefverneshistoria, lefvernesbeskrifning.

Lebensgröße, *f.* 4. lebensgrösse, naturlig storlek.

Lebenskraft*, *f.* 1. lifskraft.

Lebenslang, *adv.* auf —, i all sin tid; på el. för lifstid.

Lebenslänglich, *adj.* och *adv.* som är för lifstid el. räcker i ens lifstid, på el. för lifstid.

Lebenslauf*, *m.* 1. lefnadslopp.

Lebenslicht, *n.* 2. lif.

Lebenslinie, *f.* 4. lifslinien i handen.

Lebensmittel, *n. pl.* lifsmedel.

Lebensordnung, *f.* 4. diet, ordning, återhållsamhet i mat och dryck.

Lebensregel, *f.* 4. lefnadsregel el. -föreskrift.

Lebenssatt, *adj.* ledsen vid el. mätt af lifvet.

Lebensstrafe, *f.* 4. lifsstraff.

Lebensunterhalt, *m.* 1. lifvets uppehälle.

Lebenswandel, *m.* 3. lefverne, uppförande, lefnadssätt.

Lebenswasser, *n.* 3. bränvin.

Lebenszeichen, *n.* 3. lifstecken, tecken till lif.

Lebenszeit, *f.* 4. lifstid; auf —, för alltid; på el. för lifstid.

Leber, *f.* 4. lefver; von der — wegreden, tala fritt el. oförskräckt.

Leberblume, *f.* 4. slotterblomster.

Leberbraun, Leberfarben, *adj.* lefverbrun, lefverfärgad.

Leberentzündung, *f.* 4. lefversjuka el. -inflammation.

Leberfarbe, *f.* 4. lefverfärg.

Leberflecken, *m.* 3. fräkne; lefverfläck.

Leberfuchs*, *m.* 1. lefverfärgad häst.

Leberklette, *f.* 4. (bot.) småborrar.

Leberkrankheit, *f.* 4. lefversjuka.

Leberkraut*, *n.* 2. blåsippa.

Leberreim, *m.* 1. rimkläperi.

Lebersucht, *f.* utan *pl.* lefversjuka.

Lebersüchtig, *adj.* sjuk i lefren.

Leberwurst*, *f.* 1. lefverkorf.

Lebewohl, *n.* 1. farväl, afsked.

Lebhaft, *adj.* liflig; qvick; eftertrycklig, häftig.

Lebhaftigkeit, *f.* liflighet, lifaktighet; qvickhet; eftertryck, häftighet.

Lebkuchen, *m.* 3. pepparkaka.

Leblos, *adj.* liflös, död.

Leblosigkeit, *f.* 4. liflöshet.

Lebtage, *pl.* mein —, hela min lifstid.

Lebzeiten, *pl.* bey —, i lifstid.

Lechzen, *v. n.* h. plågas af törst, spricka, remna af brist på vatten, rinna, vara otät.

Lechzend, *adj.* törstig; brinnande, brännande; ifrig, häftig.

Leck, *adj.* och *adv.* — seyn, rinna, vara otät, läck.

Leck, *m.* 1. läck, spricka, springa; läcka.

Lecken, *v. n.* h. rinna, flyta ut el. bort; flyta; läcka; drypa; vara otät el. läck.

Lecken, *v. a.* slicka; lapa.

Lecker, *m.* 3. läckermunn; ein junger —, en rå yngling, våp.

Lecker, *adj.* läcker, matgrann, kräslig.

Leckerbissen, *m.* 3. godbit, läckerbit.
Leckeren, *f.* 4. läckerhet, kräslighet.
Leckerhaft, *adj.* läcker, matgrann, kräslighet.
Leckermaul*, *n.* 2. läckermunn.
Leckerwaare, *f.* 4. -werk, *n.* 1. klifs, sötsaker.
Leckfäßchen, *n.* 3. droppbalja, -så el. -bunke.
Leckwein, *m.* 1. droppvin; vin som dryper vid tappning.
Lection, *f.* 4. lexa, läsning; föreläsning, undervisning.
Leder, *n.* 3. läder, skinn, hud; von — ziehen, draga värjan; einem das — gerben, piska upp en.
Lederband*, *n.* 2. läderband.
Lederbereiter, *m.* 3. garfvare, läderberedare.
Lederbereitung, *f.* 4. garfning, läderberedning.
Lederhandel, *m.* 3. läderhandel.
Lederhändler, *m.* 3. läderhandlare; skinnhandlare.
Läderkram, *m.* 1. läderhandel, -bod.
Ledern, *adj.* af läder eller skinn, läder . . . , skinn. . . .
Lederwaare, *f.* 4. lädervara; skinnvara.
Lederwerk, *n.* 1. läderarbete; skinnarbete.
Ledig, *adj.* tom, ledig; fri, ogift; ein lediges Pferd, en ledig, lös häst; — sprechen, frisäga, frikalla; sich wovon — machen, göra sig lös, slita sig lös; — ausgehen, ej få något; ej få sin vilja fram.
Ledigkeit, *f.* 4. ogift stånd.
Lediglich, *adj.* blott, allenast, endast; absolut.
Leede, Lehe, *f.* ouppodladt fält.
Leer, *adj.* tom; ledig; leere Drohungen, fåfänga hotelser; — ausgehen, ej få något med; — ablaufen, vara fåfängt, blifva till intet; es fiel sehr — führ ihn aus, det var fåfängt hopp han gjorde sig; — abziehen, ej få sin vilja fram.
Leerbaum, -tanne. Se Lärchenbaum.
Leere, *f.* 4. tomhet, tom rymd, tomt rum; brist, saknad; tomhet.
Leeren, *v. a.* tömma, göra tom, uttömma, utrymma.
Leerung, tömmande, uttömmande, utrymmande.
Lefze, *f.* 4. läpp (på vissa djur); flabb, trut.
Legal, *adj.* laglikmätig.
Legat, *n.* 1. testamenterad gåfva, donation.
Legat, *m.* 4. legat, påfligt sändebud.
Legationsrath*, *m.* 1. legationsråd.
Legen, *v. a.* lägga, sätta, ställa; lägga, nedlägga, lägga el. föra till sängs; utbreda, utsträcka; (ägg) värpa; zu recht —, lägga i ordning; lägga afsides; lägga tillreds el. i beredskap; er legts darauf an, han har för afsigt; Geld an etwas legen, använda pennin-

gar på något; ein Pferd —, utskära en häst; an den Tag —, ådagalägga; Hand anlegen, angripa, göra våld på; lägga hand vid; Hand an sich selbst —, bära händer på sig sjelf; zu Boden —, slå i backen el. marken; nedslå, dräpa; einem etwas nahe —, låta förstå någon; reta någon; sich —, *v. r.* sätta, lägga el. ställa sig; lägga sig, gå till sängs; postera, lägra sig; upphöra, afstadna, förminskas, aftaga, stilla, sakta sig; sich auf etwas —, vinlägga sig om, lägga sig på något; egna sig åt något; sich darein —, lägga sig emellan; blanda sig i, befatta sig med, lägga sig uti; sich ins Mittel —, lägga sig emellan, förmedla; sich aufs Bitten —, börja att gifva goda ord.

Legende, *f.* 4. legend, helgons lefvernesbeskrifning.

Legendenschreiber, *m.* 3. författare af legender.

Legezeit, *f.* 4. värpning, värptid.

Leghenne, *f.* 4. värphöna; ligghöna.

Legiren, *v. a.* loyera; testamentera.

Legiren, *n.* 3. loyering, tillsats.

Lehen, *n.* 3. Lehn, *n.* 1. län, förläning, länegods.

Lehen, *f.* utan *pl.* beläning, insättning i län el. embete.

Lehnanfall*, *m.* 1. hemfall af ett län.

Lehenbar, *adj.* underlydande; feodal; län . . . el. läns

Lehenbarkeit, *f.* 4. länbarhet, besittning såsom af län; trohet och hyllning som en vasall är skyldig sin länsherre.

Lehenbrief, *m.* 1. förläningsbref.

Lehendienst, *m.* 1. läns-afgift, länsplikt.

Lehenfrau, *f.* 4. länsfru, läntagerska.

Lehengut*, *n.* 2. länegods.

Lehenherr, *m.* 4. länsherre, längifvare.

Lehenhof*, *m.* 1. länedomstol; länegods el. egendom.

Lehenmann*, *m.* 2. läntagare, vasall.

Lehenpferd, *n.* 1. häst som bör lemnas som länsplikt.

Lehenrecht, *n.* 1. länsrätt.

Lehenserbe, *m.* 4. -folger, -vetter, *m.* 3. arftagare el. efterträdare till län.

Lehensfähig, *adj.* längill.

Lehensfall*, *m.* 1. hemfall af ett län, hvad som tilldrager sig vid ett län.

Lehensfolge, *f.* 4. efterträdande i ett län.

Lehensgebühr, Lehenwaare, *f.* 4. länsafgift.

Lehensherrlichkeit, *f.* 4. länsherrskap.

Lehenträger, *m.* 3. läntagare.

Lehenwesen, *n.* 3. länbarhet, egenskap el. besittning såsom af län.

Lehenzins, *m.* 6. jordränta el. skatt till länsherren.

Lehm, *m.* 1. fet lera, ler.

Lehmarbeit, *f.* 4. Lehmwerk, *n.* blandning af halm och ler.

Lehmartig, Lehmicht, *adj.* leraktig.
Lehmern, *adj.* af lera, ler
Lehmgrube, *f.* 4. lergrop.
Lehmig, *adj.* blandad med ler..
Lehmwand*, *f.* 1. mur af blandad ler och halm.
Lehn. Se Lehen.
Lehnbank*, *f.* 4. bänk med ryggstöd.
Lehne, *f.* 4. stöd; ryggstycke; rygg på en stol.
Lehnen, *v. a.* stödja; ställa med ryggen emot. —, *v. n.* stödja sig, ställa sig med ryggen emot.
Lehnen, *v. a.* låna af; låna.
Lehnen, *n.* 3. Lehnung, *f.* 4. stödjande; lånande.
Lehnlakey, *m.* 4. byrlakej.
Lehnsessel. Se Lehnstuhl.
Lehns. Se åfvanföre Lehens, äfven Lehen.
Lehnstuhl*, *m.* 1. länstol.
Lehnung. Se Lehnen.
Lehramt*, *n.* 2. läroembete.
Lehrart, *f.* 4. lärosätt, låromethod.
Lehrbegierde, *f.* utan *pl.* håg att lära; läraktighet; lärgirighet.
Lehrbegierig, *adj.* lärgirig.
Lehrbegriff, *m.* 1. lärobyggnad, system.
Lehrbrief, *m.* 1. lärbref, gesellbref.
Lehrbuch*, *n.* 2. lärobok.
Lehrbursch, *m.* 4. lärling, lärgosse.
Lehrcontract, *m.* 1. lärokontrakt emellan mästare och lärling.
Lehre, *f.* 4. lära; lärosats; underrättelse, erinring; regel, föreskrift, lärdom, råd; lära, läro-år; mönster; efterdöme, exempel; kaliber; in die — geben, sätta i läran.
Lehren, *v. a.* och *n.* h. lära, undervisa, informera, underrätta; lära, hålla föreläsningar uti; Noth lehrt beten, nöden drifver hunden i band.
Lehrer, *m.* 3. lärare, informator, läromästare; professor.
Lehrgebäude, *n.* 3. lärobyggnad, system.
Lehrgedicht, *n.* 1. lärodikt.
Lehrgeld, *n.* 2. lärpenningar.
Lehrherr, *m.* 4. Lehrmeister, *m.* 3. läromästare.
Lehrjahr, *n.* 1. läro-år.
Lehrjunge, *m.* 4. Lehrling, *m.* 1. lärling, lärgosse; nybegynnare.
Lehrmeister. Se Lehrer.
Lehrmethode. Se Lehrart.
Lehrprinz. Se Lehrherr.
Lehrprobe, *f.* 4. lärprof; lärspån.
Lehrpunkt. Se Lehrsatz.
Lehrreich, *adj.* lärorik, undervisande, upplysande.
Lehrsaal*, *m.* 1. auditorium.
Lehrsatz*, *m.* 1. lärosats.
Lehrspruch*, *m.* 1. sentens, märkvärdig eller sinnrik utlåtelse, språk, tänkspråk.
Lehrstand, *m.* utan *pl.* lärostånd.
Lehrstube. Se Lehrsaal.
Lehrstuhl*, *m.* 1. lärosäte, predikstol, kateder.
Lehrstunde, *f.* 4. lärostund; föreläsning; Läsetid, termin.
Lehrwerk, *n.* 1. lärspån.

Lehrzeit, *f.* 4. lärotid, läro-år.
Leib, *m.* 2. kropp; lif; kroppen emellan axlarne och höften; buk; mage, lif, underlif; lif (på kläder); hull; gesegneten Leibes seyn, vara i välsignadt tillstånd; wohl bey Leibe seyn, vara vid godt hull; er hat den Teufel im Leibe, fanen regerar honom; bleib mir vom Leibe, kom mig icke för nära; einem auf den — gehen, gå på en; mit — und Leben, med lif och själ; bey Leibe nicht, för Guds skull icke; för all del icke.
Leibarie, *f.* 4. favorit-aria.
Leibarzt*, *m.* 1. lifmedikus.
Leibbinde, *f.* 4. skärp omkring lifvet.
Leibchen, *n.* 3. lifstycke el. lif.
Leibdienst, *m.* 1. dagsverke.
Leibeigen, *adj.* lifegen.
Leibeigener, *m.* böjes som *adj.* lifegen, träl, slaf.
Leibeigenschaft, *f.* 4. lifegenskap, träldom.
Leibeigenthum*, *n.* 2. lifegendom.
Leiben, t. e. wie er leibt und lebt, liksom lefvande.
Leibesbeschaffenheit, *f.* 4. kroppsbeskaffenhet, kroppsbyggnad.
Leibesbewegung, *f.* 4. kroppsrörelse.
Leibesbürde, *f.* 4. foster, barn i moderlifvet.
Leibeserbe, *m.* 4. lifsarfvinge, bröstarfvinge.
Leibesgebrechen, *n.* 3. lyte.
Leibesleben, *n.* 3. bey —, på lifstid; i lifstiden; bey — nicht, för all del icke.
Leibessen, *n.* 3. lif- el. favorit-rätt.
Leibesstrafe, *f.* 4. kroppsstraff.
Leibesübung, *f.* 4. kroppsöfning.
Leibfarbe, *f.* 4. liffärg.
Leibfarben, *adj.* liffärgad.
Leibfrohne. Se Leibdienst.
Leibgarde, *f.* 4. lifgarde.
Leibgedinge, *n.* 3. lifgeding, det en man gifver sin hustru att lefva af efter hans död; enksäte, lifränta för en enka.
Leibgericht. Se Leibessen.
Leibgülte. Se Leibrente.
Leibgurt, *m.* 1. Leibgürtel, *m.* 3. gördel, bälte; sadelgjord, bukgjord.
Leibhaft, Leibhaftig, *adj.* kroppslig, lekamlig; i egen person; i egen hamn; lifaktig.
Leibjäger, *m.* 3. lifjägare.
Leibkoch*, *m.* mun- el. lifkock.
Leiblakey, *f.* 4. första el. liflakej.
Leiblich, *adj.* kroppslig, lekamlig; köttslig; liflig (ed).
Leiblied, *n.* 2. favoritvisa.
Leibregiment, *n.* 2. lifregement.
Leibrente, *f.* 4. lifränta.
Leibrock*, *m.* 1 rock, lifrock; (presternas) kaftan.
Leibschmerzen, *pl.* Leibweh, *n.* 6. magref, knipningar el. slitningar i inelfvorna.
Leibschneiden, *n.* 3. Se Leibschmerzen.
Leibstück, *n.* 1. lifstycke, lif; favoritstycke.

Leibstückchen, *n*. 3. favoritpjes eller -stycke.
Leibstuhl. Se Nachtstuhl.
Leibzinsen. Se Leibrente.
Leibzucht. Se Leibgedinge.
Leich. Se Laich.
Leichdorn, *m*. 6. liktorn.
Leiche, *f*. 4. lik, död, mennisko-kropp; zur — bitten, bjuda till begrafning.
Leichen. Se Laichen.
Leichenbegängniß, *n*. 1. begrafning, likbegängelse, likfärd.
Leichenbegleitung, *f*. 4. likfölje, likprocession.
Leichenbesteller, *m*. 3. som styr om en begrafning.
Leichenbitter, *m*. 3. den som bjuder till en begrafning.
Leichenbuch*, *n*. 2. förteckning på döda
Leichencasse, *f*. 4. begrafningskassa.
Leichenessen, *n*. 3. -mahl, *n*. 1. grafsöl.
Leichenfarbe, *f*. 4. likfärg, dödblek färg.
Leichengedächtniß, *n*. 1. grifttal.
Leichengedicht, *n*. 1. grafskrift, begrafnings-poem.
Leichengeld, *n*. 2. likstol; liksångspenningar.
Leichengepränge, *n*. 3. likståt, likfärd.
Leichengerüst, *n*. 1. katafalk, upphöjd dekoration der en likkista är till åskådande.
Leichenhaus*, *n*. 2. likhus.
Leichenmahl. Se Leichenessen.
Leichenmusik, *f*. 4 sorg- eller begrafningsmusik.
Leichenpredigt, -rede, *f*. 4. likpredikan, liktal.
Leichenstein, *m*. 1. grafsten.
Leichentext, *m*. 1. liktext, text till ett liktal.
Leichenträger, *m*. 3. likbärare.
Leichenwärter, *m*. 3. likvaktare el. -skötare.
Leichenzug*, *m*. 1. likprocession, likfärd.
Leichnam, *m*. 1. död menniskokropp, lik.
Leicht, *adj*. lätt; föga vigtig; flytande, naturlig, otvungen; das Sprechen wird ihm sehr —, han har mycket lätt för att tala; das ist ein Leichtes, det är snart gjordt; — über etwas hingehen, göra någon ting ytligt, ej gå djupt in i saken.
Leichtfertig, *adj*. fjollig, lustig, lekfull; lättfärdig, lösaktig; skälmaktig, skalkaktig; alltför fri, oanständig.
Leichtfertigkeit, *f*. 4. fjolleri; lättfärdighet, lösaktighet; skälmstycke, puts.
Leichtflüssig, *adj*. lättsmält.
Leichtfüßig, *adj*. lättfotad.
Leichtgläubig, *adj*. lättrogen, godtrogen.
Leichtgläubigkeit, *f*. 4. lättrogenhet, godtrogenhet.
Leichthin, t. e. etwas machen, göra något ytligt, ofullkomligt.
Leichtigkeit, *f*. 4. lätthet.
Leichtlich, *adv*. lätteligen, lätt, utan möda.

Leichtsinn, *m.* 1. flygtighet, obetänksamhet, lättsinnighet.

Leichtsinnig, *adj.* flygtig, obetänksam, lättsinnig.

Leichtsinnigkeit. Se **Leichtsinn**.

Leid, *n.* 1. ondt, oförrätt; sorg, bekymmer, oro; förtret, ledsamhet, bedröfvelse; klagan; — **anthun**, tillfoga oförrätt; göra af med, bringa om lifvet; — **um jemand tragen**, sörja någons död; **einem sein — klagen**, klaga sin nöd för någon; **das — klagen**, beklaga någons sorg.

Leid, *adv.* **es ist (thut) mir —, daß** &c., det gör mig ondt, jag är ledsen att &c.; **laß dir nicht — seyn**, oroa, bekymra dig ej, lät icke förtryta dig, ångra ej.

Leiden, *v. a. ir.* lida, tåla, fördraga, öfverse el. hafva fördrag med; — **mögen**, **gern — mögen**, tycka om, tycka mycket om; **lieber — mögen**, tycka mera om; **ich kann ihn vor meinen Augen nicht —**, jag tål icke se honom för mina ögon; **er ist allenthalben gelitten**, alla tycka om honom; **so viel die Zeit leidet**, så mycket tiden tillåter.

Leiden, *n.* 3. lidande; tillåtelse; öfverseende.

Leidend, *adj.* lidande; tålig; passiv.

Leidendlich, *adj.* som kan passera, antaglig, temlig, ej oäfven; passiv, lidande.

Leidenschaft, *f.* 4. passion, sinnesrörelse, böjelse, begär, häftighet.

Leidenschaftlich, *adj.* full af passion, ifrig, upprörd, häftig; öm, kär.

Leidensgeschichte, *f.* 4. passionshistoria.

Leider, *interj.* ty värr! olyckligtvis, beklagligen. — **Gottes**. Se **Leider**.

Leidessen. Se **Leichenessen**.

Leidhaus. Se **Leichenhaus**.

Leidig, *adj.* bedröflig, sorglig, ledsam; olycklig, skadlig, förderflig; ond, elak; illsk, arglistig.

Leidlich, *adj.* dräglig; temlig.

Leidlichkeit, *f.* 4. dräglighet; medelmåttighet.

Leidtragend, *adj.* bedröfvad, oroad; som har sorg.

Leidwesen, *n.* 3. sorg, plåga, bedröfvelse; saknad; ånger, harm.

Leihbank, *f.* 4. lånbank.

Leihbibliothek, *f.* 4. lånbibliothek.

Leihen, *v. a. ir.* låna; lemna på kredit; taga på kredit.

Leihen, *n.* 3. lånande.

Leiher, *m.* 3. lånare, låntagare; långifvare.

Leihhaus*. *n.* 2. assistans-kontor.

Leihkasse, *f.* 4. lånkassa.

Leihkauf*, *m.* 1. likköp; penningar på hand.

Leihlaken, *n.* 3. lakan el. sängtäcke.

Leim, *m.* 1. lim.

Leim, **Leimen**, *m.* Se **Lehm**.

Leimen, *v. a.* lima, fastlima; öfverdraga el. bestryka med lim.

Leimen, *n.* 3. limande, fastlimande; öfverdragande el. bestrykande med lim.

Leimern. Se **Lehmern**.

Leimfarbe, *f.* 4. limfärg, vattenfärg med gummi.
Leimfuge, *f.* 4. limfogning.
Leimicht, *adj.* limaktig, klibbig; Se äfv. Lehmig.
Leimpinsel, *m.* 3. limpensel.
Leimruthe, *f.* 4. limspö.
Leimsieder, *m.* 3. limkokare.
Leimstange, *f.* 4. limstång.
Leimtiegel, *m.* 3. limpanna.
Leimwasser, *n.* 3. limvatten.
Leimzwinge, *f.* 4. skrufklåfve, limtvång.
Lein, *m.* lin; linfrö.
Leinacker*, *m.* 3. Leinfeld, *n.* 2. linland.
Leinbau, *m.* 1. linskötsel, odlande af lin.
Leinblatt, *n.* berglin.
Leindotter, *m.* 3. (ört) dodra.
Leine, *f.* 4. tåg, rep, lina, streck; snöre att mäta med, att hugga el. bygga efter; språnglina.
Leinen, *n.* 3. linne; lärft; allehanda kläder och tillverkningar af linne.
Leinen, *adj.* af lin, af linne eller linväf.
Leinenband*, *n.* 2. linneband.
Leinenwaare, *f.* 4. lärfts- el. linnevara.
Leinfeld. Se Leinacker.
Leinfink. Se Hänfling.
Leinknoten, *m.* 3. linknopp.
Leinkraut*, *n.* 2. linört.
Leinkuchen, *m.* 3. linkaka.
Leinöhl, *n.* 1. linolja.
Leinsamen, *m.* 3. linfrö.
Leinstraße, *f.* 4. Leinpfad, *m.* 1. bredden emellan listerna på ett stycke linne, våd.
Leinwand, *f.* 1. väf, väfnad; duktyg, lärft, linne.
Leinwanden, *adj.* af väf, lärft &c.
Leinwandkram, *m.* 1. -handel, *m.* 3. linnehandel, lärftshandel, linnevaror, lärftsvaror.
Leinwandhändler, *m.* 3. lärftskrämare.
Leinweber, *m.* 3. linneväfvare.
Leinweberstuhl*, *m.* 1. linneväfvarstol.
Leise, *f.* Se Geleise, *n.*
Leise, *adj.* låg, lindrig, sakta; fin (hörsel). —, *adv.* tyst, sakta; stilla; långsamt; lätt; lindrigt; noga.
Leisetreter, *m.* 3. spion, polis-spion, snok; dolsk, förbehållsam menniska.
Leiste, *f.* 4. smal stång el. list; ten; kritsnöre; platt list, litet band; ram; list, infattning, kant; rand; ljumske.
Leisten, *m.* 3. läst; über einen — geschlagen, af ett och samma slag, lika hvarandra; über einen — schlagen, skära öfver en kam, behandla på lika sätt.
Leisten, *v. a.* göra, verkställa, bevisa, uppfylla; gifva, öfverlemna; aflägga; hålla, efterlefva, noga efterkomma; göra (sällskap); einem Hülfe oder hülfreiche Hand —, hjelpa, bispringa en; Gewähr —, gå i borgen.

Leistenbeule, *f.* 4. venerisk böld i ljumsken.
Leistenbruch*, *m.* 1. ljumskbråck.
Leistenhobel, *m.* 3. listhyfvel.
Leistenschneider, *m.* 3. lästmakare, klackskärare.
Leistenwerk, *n.* 1. list, karm, fris.
Leistung, *f.* 4. verkställande, fullbordande, uppfyllande; afläggande (en eds).
Leitband*, *n.* 2. ledband.
Leiten, *v. a.* föra, leda; visa vägen, vägleda, styra, ledsaga, regera.
Leiten, *n.* 3. Se Leitung.
Leiter, *m.* 3. ledare, förare, vägvisare, ledsagare, styresman.
Leiter, *f.* 4. stege; skala; vagnstege el. häck; einen auf die — spannen, lägga en på sträckbänken.
Leiterbaum*, *m.* 1. stegskalm, häckskalm.
Leitersprosse, *f.* 4. steg el. pinne i en stege.
Leiterwagen, *m.* 3. vagn med häckar.
Leitfaden*, *m.* 3. vägvisare, vägledare; ledtråd.
L:itfeuer, *n.* 3. brandrör, löpeld.
Leithammel*, *m.* 3. skällgumse som går först ibland fåren.
Leithund, *m.* 1. spårhund.
Leitriemen, *m.* 3. Leitseil, *a.* 1. ledstrek, ledtöm, korstöm; draglina; koppel, dragrem, rem el. band hvarmed jagthundar ledas.
Leitstern, *m.* 1. ledstjerna, nordstjerna, polstjerna.
Leitung, *f.* 4. ledsagande; anförande; uppsigt, handledning; vattuledning; die göttliche —, Guds försyn el. skickelse.
Lenden, *f. pl.* länder, lår; en hästs ryggrad; Lende, *f.* 4. länd; lår; aus seinen Lenden entsprossen, född af honom; Frucht der Lenden, barn, son, afkomling &c.
Lendenbraten, *m.* 3. lårstek (af kalf); ryggstycke (af oxkött).
Lendengries, *m.* 1. grusig njursten.
Lendenlahm, *adj.* låghalt, ländlam.
Lendenschmerz, *m.* 5. och :weh, *n.* 6. ländverk.
Lendenstein, *m.* 1. njursten.
Lendenwirbel, *m.* 3. ryggbensknotar.
Lenken, *v. a.* vända, vrida; rikta, vrida; länka, leda, styra, sköta, vårda; der Mensch denkts, Gott lenkts, menniskan spår, men Gud rår.
Lenkriemen, *m.* 3. vändrem.
Lenksam, *adj.* läraktig, lydig, villig; böjlig.
Lenksamkeit, *f.* 4. läraktighet, lydighet, villighet; böjlighet.
Lenkscheit, *n.* 1. fyrstång (på vagnar).
Lenkseil, *n.* 1. styrlina, töm.
Lenkung, *f.* 4. vändning, vridning; riktande; ledning, styrelse.
Lenne, *f.* 4. (bot.) lönn.
Lenz, *m.* 1. vår, vårtid.
Lenzmonat, *m.* 1. mars månad.
Lerche, *f.* 4. lärka; sie streichen, fånga dem med nät.
Lerchenbaum. Se Lärchenbaum.
Lerchengarn, *n.* 1. fågelnät, lärknät

Lerchenklaue, *f.* 4. (ört) riddarsporre.
Lerchenstreichen, *n.* 3. lärkfångst med nät.
Lerm. Se Lärm.
Lernen, *v. a.* och *n.* h. lära.
Lernzeit, *f.* 4. läro-år.
Lese, *f.* 4. afplockning, inbergning (af frukter); vinbergning; drufskörd; stick (i kortspel), förhand.
Leseart, *f.* 4. textförändring, olika läsart af en text.
Lesebuch*, *n.* 2. läsebok; kompendium.
Leseholz, *n.* 2. utan *pl.* plockved.
Lesen, *v. a.* och *n. ir.* h. läsa; einem den Text, das Capitel, die Epistel, den Leviten —, lexa upp någon, gifva någon en skrapa.
Lesen, *n.* 3. Lesung, *f.* 4. läsning.
Lesen, *v. a. ir.* samla; plocka el. efterhemta ax vid bergningen; plocka; upplocka; afplocka, samla, insamla, uppsamla; afplocka, berga vindrufvor.
Lesenswerth, *adj.* värd att läsas, som förtjenar att läsas.
Lesepult, *n.* 1. pulpet, skrifpulpet.
Leser, *m.* 3. läsare; föreläsare.
Leser, *m.* 3. vinbergare, en som plockar el. bergar frukt och säd, axplockare, axhemtare.
Leserlich, *adj.* läslig.
Leseschule, *f.* 4. barnskola.
Leseübung, *f.* 4. läsöfning.
Lesezeit, *f.* 4. vinbergningstid, skördtid; tid att läsa, läsetid.
Lesung, *f.* 4. läsning, läsande; samlande; plockande.
Letten, *m.* 3. fin sandfri lera, krukmakarlera, piplera; lera; ler.
Lettengrube, *f.* 4. lergrop.
Lettern, *pl.* stylar, typer.
Lettig, *adj.* lik lera; som innehåller lera.
Letzen, *v. a.* roa sig.
Letzt, *adj.* och *adv.* sist; ytterst; im letzten Viertel, på nedanet; in den letzten Zügen liegen, kämpa med döden.
Letztens, Letzthin, Letzlich, *adv.* sist, nyligen, för kort tid sedan.
Leuchte, *f.* 4. lykta, lanterna.
Leuchten, *v. n.* h. och *a.* lysa, blänka, skina, glänsa, gifva återsken, glimma; lysa, upplysa; blixtra, ljunga.
Leuchten, *n.* 3. lysande &c.; ljungande.
Leuchter, *m.* 3. ljusstake.
Leuchterstahl*, *m.* 1. geridon.
Leuchtfeuer, *n.* 3. fyr, båk, fyrbåk.
Leuchtkugel, *f.* 4. lysande kula, eldkula.
Leuchtthurm*, *m.* 1. båk, fyrbåk, båktorn, fyr.
Leue. Se Löwe.
Leugnen. Se Läugnen.
Leumund, *m.* 1. namn, rykte, fregd.
Leutchen, *pl.* små menniskor.
Leute, *pl.* folk; unter die — bringen, sprida ut något, göra allmänt bekant; göra bekant med verlden; förslösa, förstöra; die gemeinen —,

den gemena hopen; einige —, några; geschiedene — seyn, ej hafva något mera att dela med hvarandra.

Leutebetrüger, *m.* 3. spetsbof, bedragare.

Leutescherer. Se Leuteschinder.

Leuteschen, *adj.* vild, folkskygg, ohyfsad.

Leuteschinder, *m.* 3. skinnare, prejare.

Leuteschinderey, *f.* 4. skinneri, prejeri, folkets pressande el. utsugande.

Leutselig, *adj.* vänlig, fryntlig, mild, öm, som hyser menniskokärlek.

Leutseligkeit, *f.* 4. vänlighet, fryntlighet, mildhet, menskligheet, godhet.

Levit, *m.* 4. levit; einem die Leviten lesen, gifva någon en skrapa, läxa upp en.

Levkoje, *f.* 4. levkoja.

Levkojenstock*, *m.* 1. levkojbuske.

Leyer, *f.* 4. lira el. lyra; immer bey der alten — bleiben, slå alltjemt på en sträng, blifva vid sin gamla trall.

Leyermann*, *m.* 2. lirspelare.

Leyern, *v. n. h.* spela på lira; dröja, söla.

Leyern, *n.* 3. spelande på lyra; dröjsmål, söleri.

Liberey. Se Livree.

Licht, *n.* 2. ljus; upplysning; lysande himlakropp; talgljus, ljus, vaxljus; in ein falsches — stellen, kasta skugga på; das neue —, se Neumond; das — der Welt erblicken, födas; es verlassen, dö; jemanden im — stehen, skymma en; vara någon i vägen; etwas ins — setzen, göra något tydligt, upplysa något; ins — bringen, bringa fram i dagsljuset; einem das — auslasen, taga lifvet af någon.

Licht, Lichte, *adj.* klar, ljus; gles, tunn; tydlig.

Lichtarbeit, *f.* 4. nattarbete, arbete vid ljus.

Lichtblau, *adj.* ljusblå.

Lichten, *v. a.* lyfta, lätta, minska tyngden; lyfta, draga upp (ankar); göra tunn, gles (en skog).

Lichter, *m.* 3. lastpråm.

Lichterloh, *adv.* — brennen, brinna i ljusan låga.

Lichtfarben, *adj.* ljusgul, hvitlett.

Lichtfuchs*, *m.* 1. ljusröd fuchs.

Lichtgießer, Lichtzieher, *m.* 3. ljusstöpare.

Lichthut*. *m.* 1. ljussläckare.

Lichtkasten, *m.* 3. ljuslåda.

Lichtknecht, *m.* 1. ljusknekt.

Lichtmesse, *f.* 4. kyndelsmessa.

Lichtputze, Lichtschere, *f.* 4. ljussax.

Lichtputzenschale, *f.* 4. -teller, *m.* 3. ljussax-plåt el. -foderal.

Lichtputzer, *m.* 3. ljusputsare, som tar af ljuset.

Lichtschere. Se Lichtputze.

Lichtscheu, *adj.* som fruktar för ljuset.

Lichtschirm, *m.* 1. ljusskärm.

Lichtscherenschale, el. se Lichtputzenschale.

Lichtschnuppe, *f.* 4. ljusskarn.

Lichtspieß, *m.* 1. ljusspett.

Lichtschneutze. Se Lichtputze.
Lichtstecher. Se Lichtknecht.
Lichtstrahl, *m.* 6. ljusstråle.
Lichtung, *f.* 4. ankarets lyftande, uppdragande.
Lichtvoll, *adj.* ljus, klar, lysande, tydlig.
Lichtziehen, *n.* 3. ljusstöpning.
Lichtzieher. Se Lichtgießer.
Lieb, *adj.* och *adv.* kär; älskad; afhållen; älskvärd, älskelig; behaglig, angenäm; für — nehmen, hålla till goda; — gewinnen, fatta kärlek till; am liebsten, kärast; helst.
Liebäugeln, *v. n.* h. kasta vänliga, ömma el. kärleksfulla blickar på någon, gifva någon kärliga blickar.
Liebchen, *n.* 3. älskarinna.
Liebden, (titel) Euer —, Eders Kärlighet.
Liebe, *f.* utan *pl.* kärlek; bevågenhet, kärlek, ömhet, vänskap; christlig kärlek; zu — thun, göra till viljes; in — und Leid, i nöd och lust.
Liebeley, *f.* 4. kärlekshandel: koketteri, behagsjuka, flygtighet i kärlek.
Liebeln, *v. n.* h. visa sig behagsjuk m. m.; visa sig kärlig, vänlig emot en; klappa.
Lieben, *v. a.* älska, tycka om, hålla af; herzlich —, älska ömt; innerligen.
Liebenswerth. Se Liebenswürdig.
Liebenswürdig, *adj.* älskvärd, dyrbar.
Liebenswürdigkeit, *f.* 4. älskvärdhet.
Lieber, *adv.* heldre; snarare, förr, heldre.
Lieber! *interj.* ey —! för all ting i verlden! min käre!
Liebesangelegenheit, *f.* 4. kärleksintrig.
Liebesbezeigung, *f.* 4. kärleksbetygelse, kärleksbevisning.
Liebesblick, *m.* 1. kärlig, öm blick.
Liebesbrief, *m.* 1. kärleksbref.
Liebesdienst, *m.* 1. kärleks- el. vänskapstjenst; kärleksverk.
Liebeserklärung, *f.* 4. kärleksförklaring.
Liebesgedicht, *n.* 1. kärleksverser.
Liebesgeschichte, *f.* 4. kärlekshistoria; kärlekshandel.
Liebesglut, *f.* utan *pl.* kärlekslåga.
Liebesgott*, *m.* 2. kärleksgud, Kupido.
Liebesgöttinn, *f.* 4. kärleksgudinna, Venus.
Liebeshandel*, *m.* 3. kärlekshandel.
Liebespaar, *n.* 1. ett par älskande.
Liebespfand*, *n.* 2. kärlekspant.
Liebestrank*, *m.* 1. kärleksdryck.
Liebeswerk, *n.* 1. kärleksverk.
Liebevoll, *adj.* kärleksfull, gifmild.
Liebgewinnen, *v. a. ir.* fatta kärlek till.
Liebhaben, *v. n. ir.* hafva kär, älska.
Liebhaber, *m.* 3. älskare; libhaber; köpare.
Liebhaberey, *f.* 4. kärlek, åstundan el. begär till något, begärlighet, libhaberej.
Liebhaberinn, *f.* 4. älskarinna; libhaberinna.

Liebkosen, *v. a.* smeka, klappa.
Liebkosend, *adj.* smekande, klappande.
Liebkosung, *f.* 4. kärleksbetygelse, smek.
Lieblich, *adj.* ljuf, söt; öm, intagande, älskvärd, angenäm, behaglig, ljuflig.
Lieblichkeit, *f.* 4. ljuflighet, behaglighet, ljufhet; finhet, nätthet.
Liebling, *m.* 1. favorit, gunstling, förtrogen; älskling, hjertunge, smekunge.
Lieblingsmaterie, *f.* 4. favoritämne.
Lieblos, *adj.* hård, obeveklig, känslolös, obarmhertig.
Lieblosigkeit, *f.* 4. känslolöshet, obarmhertighet.
Liebreich, *adj.* kärleksrik, vänlig; godhjertad, gifmild, hjelpsam.
Liebreiz, *m.* 1. retelser, behag, fägring.
Liebreizend, *adj.* förtjusande, intagande, behaglig, angenäm.
Liebschaft, *f.* 4. kärlekshandel; käraste, käresta.
Liebst, am liebsten. Se Lieb.
Liebste, *m.* och *f.* böjes som *adj* älskare, -inna; käraste, käresta; hustru, man, maka.
Liebstöckel, *m.* 3. (en ört) libsticka.
Liebwerth, *adj.* kär, dyr.
Lied, *n.* 2. visa; aria, sångstycke; sång, lofsång; salm el. psalm; das ist das Ende vom Liede, det är slutet på leken, dervid blir det; deß Brot ich esse, deß Lied ich singe, man bör hålla med den, i hvars bröd man står.
Liedchen, *n.* 3. liten visa; davon weiß ich auch ein — zu singen, jag vet också att tala derom.
Liederbuch*, *n.* 2. visbok.
Liederdichter, *m.* 3. vismakare.
Liederlich, *adj.* vårdslös; nedrig, låg; liderlig, utsväfvande.
Liederlicher, *m.* böjes som *adj.* vidlyftig sälle, rustare, rucklare.
Liederlichkeit, *f.* 4. vårdslöshet; liderlighet, utsväfningar, rustande.
Lieferant, *m.* 4. lefverant, in- el. uppköpare.
Liefern, *v. a.* lefverera; förskaffa; lemna; einen liefern, i grund förstöra en.
Lieferschein, *m.* 1. qvitto.
Lieferung, *f.* 4. lefverans, lefverering.
Lieferungsschein. Se Lieferschein.
Liegen, *v. n. ir.* h. ligga; vara utsträckt, laggd, satt, ställd el. belägen; vara. —, *v. impers. ir.* es liegt an ihm, det beror el. kommer an på honom; es liegt mir daran, det är mig angeläget, intresserar mig; an mir lags nicht, daß es nicht, det var ej min skuld el. mitt fel, att det icke; woran liegts? hvad är orsaken; vor Augen, am Tage —, vara tydligt, uppenbart; es liegt viel daran, det har mycket på sig; det beror mycket derpå; det är af mycken vigt; was ist daran gelegen? hvad är det mer? hvad skall man bry sig der-

om? Liegt was daran, ob? hindrar det något, om?
Liespfund, *n.* 1. lispund, pund.
Lieutenant, *m. pl.* s, löjtnant.
Lieutenantsstelle, *f.* 4. löjtnantskap, löjtnantsboställe.
Liga, Ligue. Se Bund.
Lilie, *f.* 4. lilja.
Lilla, *n.* syren.
Limitiren, *v. a.* inskränka; uppskjuta.
Limonade, *f.* 4. limonad.
Limonadmacher, *m.* 3. =schenk, *m.* 4. den som tillverkar el. säljer limonad.
Limone, Limonie, *f.* 4. en sort citroner, limon.
Limonienbaum*, *m.* 1. limonträd.
Linde, *adj.* Se Gelinde.
Linde, *f.* 4. Lindenbaum*, *m.* 1. lind, lindträd.
Lindenallee, *f.* 4. allee af lindträd.
Lindenbast, *m.* 1. lindbast.
Lindenbaum. Se Linde.
Lindenblüthe, *f.* 4. lindblomma.
Lindern, *v. a.* göra ljufvare, mildra; lena, lindra, minska, lätta, lisa; upplena, lindra.
Lindernd, *adj.* stillande, lindrande, mildrande, lenande.
Linderung, *f.* 4. lindring, mildring, lättning, lisa.
Lindigkeit. Se Gelindigkeit.
Lindwurm*, *m.* 2. lindorm, drake.
Lineal, *n.* 1. lineal.
Lineamente, *pl.* ansigtsdrag, lineamenter.
Linie, *f.* 4. linje, strek; rad; linje (tolftedels tum); slägtlinje, ättledning, stämma; eqvator.
Linienblatt*, randpapper.
Linienschiff, *n.* 1. rangskepp, linjeskepp.
Linientruppen, *pl.* linjetroppar.
Linienzieher, *m.* 3. ritstift, rostral.
Liniren, *v. a.* linjera, draga linjer.
Link, *adj.* venstra; oskicklig, tafatt, bakvänd; linke Seite des Tuches, afviga sidan af klädet.
Links, *adv.* på el. till venster, bakvändt; — seyn, vara vensterhänd.
Linksum, *adv.* vensterom.
Linnen. Se Leinen.
Linse, *f.* 4. lins; hjulpinne.
Linsenglas*, *n.* 2. Linse, *f.* 4. optiskt glas af plattrund form; konvext synglas.
Linsensuppe, *f.* 4. linssoppa.
Lippchen, *n.* 3. liten läpp.
Lippe, *f.* 4. läpp; läpp på vissa djur; flabb, trut.
Lippenbuchstab, *m.* 5. bokstaf som uttalas med läpparne.
Lippfisch, *m.* 1. snyltra.
Lispeln, *v. n.* h. hvissla, pipa, hvina, rossla, snarka, hväsa; hviska; läspa, skorra.
List, *f.* utan *pl.* list, knep, svek, bedräglig konst.
Liste, *f.* 4. lista, längd.
Listig, *adj.* listig, bakslug, illistig, illparig, förslagen, slug, klyftig, fin och bedräglig.
Litaney, *f.* 4. litani.

Litterarisch, *adj.* litterär, vitterhets ..., lärdoms ..., lärd, vitter.
Litterator, *m.* 6. litteratör, vettenskapsidkare; vitterhetsälskare.
Litteratur, *f.* 4. litteratur, vitterhet.
Liturgie, *f.* 4. liturgi, kyrkobok.
Litze, *f.* 4. snöre, snodd, band, litet snöre, smalt band.
Litzenbruder*, *m.* 3. postbärare.
Livree, *f.* 4. livree el. livri.
Livreebedienter, *m.* böjes som *adj.* lakej.
Lob, *n.* 1. beröm, loftal, loford; ära, heder; eigenes — stinkt, eget beröm luktar illa.
Lobbegierde, *f.* 4. begär efter beröm.
Lobbegierig, *adj.* begärlig efter beröm.
Loben, *v. a.* berömma, prisa, lofva; da lobe ich mir die Morgenzeit, tacka vill el. vet jag morgonstunden.
Loben, *n.* 3. berömmande, prisande, lofvande.
Lobenswerth. Se Lobenswürdig.
Lobenswürdig, *adj.* berömlig, lofvärd.
Lobeserhebung, *f.* 4. beröm, loford.
Lobgedicht, *n.* 1. äreminne, loftal på vers.
Lobgesang*, *m.* 1. Loblied, *n.* 2. lofsång.
Lobgier, Lobgierde, *f.* utan *pl.* lofgirighet.
Lobgierig, *adj.* lofgirig, lofsjuk.
Löblich, *adj.* berömvärd; aktningsvärd, loflig.
Loblied. Se Lobgesang.
Lobpreisen, *v. a.* berömma, utropa, skryta af, rosa.
Lobpsalm, *m.* 1. lofsalm.

Lobrede, *f.* 4. loftal, äreminne.
Lobredner, *m.* 3. loftalare; berömmare; rosare, smickrare.
Lobsagen. Se Loben.
Lobschrift, *f.* 4. äreminne, loftal.
Lobsingen, *v. n. ir. h.* (einem) lofsjunga.
Lobspruch*, *m.* 1. loftal, beröm.
Lobwürdig. Se Lobenswürdig.
Loch*, *n.* 2. hål, öppning; håla; der Sache ein — machen, göra slut på saken; ein — mit dem andern zumachen, betala med lånta penningar.
Lochen, *v. a.* göra hål på.
Löcherig, *adj.* hålig; söndrig, som har porer, porös, pipig, hålig.
Lochsäge, *f.* 4. handsåg, sticksåg.
Lockaas. Se Lockspeise.
Locke, *f.* 4. hårlock, hårbuckla; fågelfänge med lockpipa; lockpipa.
Löckeln, *v. a.* krusa, lägga i ringar el. lockar.
Locken, *v. a.* lägga i lockar el. bucklor; locka; locka el. fånga (fåglar med fågelpipor); locka, inleda, sätta agn, bete; tillvinna, locka, ådraga; sich —, falla i lockar.
Locker, *adj.* slapp, slak; lös; lös, lätt (jord); rörlig, lös; mjuk, blöt, mör; porös, pipig, hålig; liderlig, oordentlig.
Lockerheit, *f.* 4. slapphet, slakhet; löshet, lätthet; rörlighet, löshet; mjukhet, blöthet, mörhet; pipig egenskap; liderlighet, oo-

dentlighet; liderligt, oordentligt lefverne.

Lockern, *v. n.* h. lefva oordentlig; locka till sig (penningar).

Lockherd, *m.* 1. fågelgiller.

Lockig, *adj.* lagd i lockar el. ringar, krusad.

Lockpfeife, *f.* 4. lockpipa.

Lockspeise, *f.* lockmat, agn, bete, vette, lockand; retelse, frestelse.

Lockung, *f.* 4. läggande i lockar; lockande.

Lockvogel*, *m.* 3. lockfågel, lockand.

Lodérasche, *f.* 4. falaska.

Lodern, *v. n.* h. låga, fladdra, blossa.

Löffel, *m.* 3. sked, slef; er ist dessen so satt, als hätte er es mit Löffeln gegessen, han är alldeles mätt deraf el. ledsen dervid.

Löffelblech, *n.* 1. bleck hvarpå köksskedar hänga.

Löffel-Ente, *f.* 4. en sort sjöfågel med bred näbb.

Löffeley, *f.* 4. hängande efter manfolk el. fruntimmer.

Löffelgans*, *f.* 1. pelikan.

Löffelkatze, *f.* 4. sköka.

Löffelknecht, *m.* 1. jungfrupilt, snushane.

Löffelkraut*, *n.* 2. skedört, skörbjugsgräs.

Löffeln, *v. n.* h. äta med sked; pläga älskog, hänga efter manfolk el. fruntimmer.

Löffeln. Se Löffeley.

Löffelreiher. Se Löffelgans.

Löffelschale, *f.* 4. skedblad.

Löffelspeise, *f.* 4. supanmat.

Löffelstiel, *m.* 4. skedskaft.

Löffelweise, *adv.* skedtals.

Löffler. Se Löffelgans.

Logarithmus, *m.* logaritm.

Loge, *f.* 4. loge el. afstängd bänk på komedier och spektakler.

Logik, *f.* logik, slutkonst.

Logiker, *m.* logikus.

Logisch, *adj.* logisk, efter slutkonstens reglor.

Lohe, *f.* 4. låga, flamma; garfvarebark; die — geben, barka, garfva.

Lohen, *v. a.* barkbetsa, garfva.

Lohen, *n.* 1. barkning (hudars).

Lohfarben, *adj.* mörkbrun som ekbark.

Lohfink. Se Dompfaff.

Lohgärber, *m.* 3. logarfvare.

Lohgärberey, *f.* 4. logarfveri.

Lohmühle, *f.* 4. barkqvarn.

Lohkuchen, Lohballen, *m.* 3. barktorfva till bränsle.

Lohn, *m.* 1. lön, arbetslön, arfvode, belöning; lön, vedergällning, straff; Undank ist aller Welt Lohn, man får öfverallt skam till tack.

Lohnarbeit, *f.* 4. arbete som sker för betalning.

Lohnarbeiter, *m.* 3. legohjon.

Lohnbedienter, *m.* böjes som *adj.* legd el. hyrd betjent.

Lohnen, *v. a.* (einem etwas) betala, löna, besolda; belöna, vedergälla.

Lohnkutsche, *f.* 4. hyrvagn.

Lohnkutscher, *m.* 3. hyrkusk.

Lohnsüchtig, *adj.* vinningssjuk.

Löhnung, *f.* 4. fem dagars sold, aflöning, sold.
Löhnungstag, *m.* 1. aflöningsdag.
Lolch, *m.* 1. (bot.) repe; dårrepe.
Lombard, *n.* 1. assistans-kontor.
Lomber, *n.* 3. **Lomberspiel**, *n.* 1. lomberspel.
Loos, *n.* 1. lott, andel; lottsedel: öde, lott; durchs — entscheiden, afgöra genom lottkastning.
Loosen, *v. n. h.* draga el. kasta lott, afgöra el. slita genom lottkastning.
Loosfugel, *f.* 4. valkula.
Loosung, *f.* 4. lottning, lottkastning.
Lootse ꝛc. Se **Lothse**.
Lorbeere, *f.* 4. lagerbär; lager, lagerkrans.
Lorber, **Lorbeerbaum***, *m.* 1. lagerträd.
Lorberkranz*, *m.* 1. lagerkrans, segerkrona.
Lorberöhl, *n.* 1. lagerolja.
Lorberrose, *f.* 4. oleander, sort rosenbuske.
Lorberweide, *f.* 4. jolster.
Lorberzweig, *m.* 1. lagerqvist.
Los, *n.* Se **Loos**.
Los, *adj.* och *adv.* slapp, slak, lös, lossad; löstagen; ledig, fri, obehindrad, qvitt; — arbeiten, arbeta löst; — beichten, bikta rent ut; — binden, lösa, lösa upp, upprifva, lossa; — brechen, bryta löst; bryta sig, brytas; gå af, brista; brista el. bryta ut, frusa el. forsa ut; — brennen, afskjuta, lossa, gifva eld eller fyr; afbränna (svärmare); — bringen, taga löst, lossa, taga utur el. ifrån; — drücken, trycka lös el. af, afskjuta, lossa; släppa, lossa, eftergifva, nedsläppa, nedspänna; auf einen — fahren, bryta löst, rusa på en, utbrista eller fara ut i ovett emot en; — geben, lösgifva, släppa på fri fot; afdanka; låta en lärgosse bli gesäll; — gehen, lossna, gå upp el. ifrån, gå lös; skilja el. draga sig ifrån; gå, springa af som skjutgevär, brytas gå af, brista; lossna, tågna, slakna; begynnas, börja; auf einen — gehen, rusa på en, anfalla, antasta någon; — gürten, lösa upp gördeln, taga gördeln af; — hauen, hugga lös; hugga på; — kaufen, återköpa, in- el. utlösa, igenlösa, återlösa, köpa fri; — kommen, komma lös, fri, undan el. utur, undkomma; — lassen, släppa lös, fri el. efter; göra slapp eller slak, eftergifva; lösa ur kedjor el. bojor; — machen, göra lös, lösa upp, lossa; sätta på fri fot, frigifva; — platzen, taga bladet ifrån munnen, — reißen, slita, rifva, rycka lös el. ifrån; sich von etwas — sagen, gå ifrån, afsäga sig, afstå ifrån något; — schießen, afskjuta el. lossa; auf einen — schießen, skjuta på någon; rusa på någon; — schlagen, slå lös; börja att anfalla fienden; sälja till hvad pris som helst; — schnallen, spän-

na lös el. af; — schneiden, skära lös; — schwören, göra fri genom ed; — spannen, spänna lös el. ifrån; nedspänna; — sprechen, frikalla, frikänna, frisäga; tillkännagifva att en lärgosse utlärt; — stürmen, bryta löst på, rusa på, anfalla; einen, etwas — werden, blifva af med el. qvitt någon el. något; wickeln —, taga, lösa, sno upp något hoptrassladt, snodt, knutit, flätadt; göra lös och ledig; befria; — zählen, frikänna; — ziehen, draga lös; auf einen — — ziehen, rusa el. fara fram emot en.

Löschblatt*, *n.* 2. blad läskpapper, grått papper.

Löschbrand*, *m.* 1. släckt brand.

Löscheimer, *m.* 3. brandämbar.

Löschen, *v. a.* släcka, utsläcka; dämpa; utplåna, stryka el. sudda ut; lossa, aflasta, utlasta (ett fartyg); utlasta (varor).

Löschfeuerarbeit, *f.* 4. läsksmide.

Löschgeräth, *n.* 1. brandredskap.

Löschhorn*, *n.* 2. ljussläckare.

Löschkübel, *n.* 3. smedjekar.

Löschpapier, *n.* 1. läskpapper, plånpapper.

Löschung, *f.* 4. släckning, utslocknande; — eines Schiffes, ett fartygs el. skepps lossning, aflastning.

Losdrücken ꝛc. Se under Los.

Lose, *adj.* slapp, slak, lös, Se Los; fjollig, lustig, lekfull, skalkaktig; loses Gesindel, lösaktigt folk, ein loses Maul haben, vara ovettig.

Lösegeld, *n.* 2. ranson, lösen för en fånge.

Losen. Se Loosen.

Lösen, *v. a.* lösa, upplösa, göra löst; upplösa (t. e. en gåta); in- eller utlösa, igenlösa, återlösa; frikalla; afskjuta, afbränna; inkassera; göra.

Löseschlüssel, *m.* 3. lösenyckel.

Losgeben ꝛc. Se under Los.

Losgebung, *f.* 4. lösgifvande, befrielse; nedspänning, slappande; lösgifning ur fängelse.

Losgürtung, *f.* 4. gördelns upplösning, aftagande.

Loskaufung, *f.* 4. återköp, inlösen, utlösning, igenlösande.

Loslassung, *f.* 4. afkoppling; lössläppande, lösgifning.

Losmachung, *f.* 4. lossande; lösande, upplösning, befrielse.

Losreißung, *f.* 4. lösslitning.

Lossagung, *f.* 4. afsägelse, afstående.

Losschießung, *f.* 4. lossande, afskjutande.

Losspannung, *f.* 4. lös- el. frånspännande; nedspännande.

Lossprechen ꝛc. Se under Los.

Lossprechung, *f.* 4. frikallelse; befrielse.

Losstürmung, *f.* 4. pårusande, anfall.

Losung, *f.* 4. signal, tecken; lösen; uppbörd, inkomst, inkassering; träck af fyrfotade djur.

Loth, *n.* 1. lod; lod i ur; blylod, sänklod.

Loth, *n.* 1. **Löthe**, **Löthung**, *f.* 4. lödning; lödkorn.
Lothbüchse, *f.* 4. lodbössa.
Löthen, *v. a.* löda.
Löthig, *adj.* lödig.
Löthkolbe, *f.* 4. lödbult.
Lothrecht, *adj.* och *adv.* lodrätt.
Lothse, *m.* 4. **Lothsmann***, *m.* 2. lots.
Lothsen, *n.* 3. **Lothsgeld**, *n.* 2. lotsning; lotspenningar.
Löthung, *f.* 4. lödning.
Löthstein, *m.* 1. (glasm.) lödsten.
Lotterbube, *m.* 4. tiggare, kältring; gnidare; skälm, skurk, tjufpojke.
Lotterie, *f.* 4. lotteri.
Lotterieloos, *n.* 1. vinst på lotteri; lotterisedel.
Lotto, *n. indekl.* **Lottospiel**, *n.* 1. nummerlotteri, lottospel.
Löwe, *m.* 4. lejon; junger, — lejonunge.
Löwenfuß*, *m.* 1. (bot.) jungfru Marie kåpa; mattegräs.
Löwenzahn*, *m.* 1. (bot.) lejontand; mjölkblomster.
Löwinn, *f.* 4. lejinna.
Luchs, (äfv.*) *m.* 1. lo, lodjur.
Luchsstein, *m.* 1. belemnit, vätteljus.
Lucifer, *m.* 3. morgonstjerna, djefvul.
Lücke, *f.* 4. tomhet, tom rymd, tomt rum; brist, saknad; öppning, lucka, bräck, hål; öppning, lucka el tomt rum (i en bok &c.).
Lückenbüßer, *m.* 3. fyllkalk, onödigt ord; vikarie.
Lückig, *adj.* full af hål, öppningar, som har luckor &c.
Luder, *n.* 3. as, lader; liderlig kona; im — liegen, lefva liderligt.
Lüderlich. Se **Liederlich**.
Luft*, *f.* 1 luft; väder, vind; atmosfér; andedrägt; freye — schöpfen, andas fritt; wieder — schöpfen, — bekommen, få luft, komma till sig; repa sig igen, komma utur betrycket; — machen, skaffa luft; dem Geblüte —, åderlåta; in die — reden, hauen, tala, hugga i vädret; die — geht, luften blåser.
Luftball*, *m.* 1. luftboll, luftkula, luftseglingsmaschin.
Luftblase, *f.* 4. luftbläddra; väderblåsa.
Lüftchen, *n.* 3. väderpust, väderfläkt.
Lüften, *v. a.* vädra, gifva frisk luft åt, sätta i fria luften; lossa, göra vidare.
Lufterscheinung, *f.* 4. meteor, luftsyn.
Luftfeuer, *n.* 3. konsteld.
Luftgegend, *f.* 4. luftkrets.
Luftgeist, *m.* 2. sylfid (förmenta andar i luften).
Luftgeschwulst*, *f.* 1. vädersvulst.
Lufthimmel, *m.* 3. **Luftkreis**, *m.* 1. luftkrets, atmosfér.
Luftig, *adj.* luftformig, luftens ... som består af luft, hör till luften, som är eller ligger i luften; utsatt för luften; vädergifvande; flygtig; ostadig, lättsinnig; kall; lätt, tunn.
Luftklappe, *f.* 4. ventil, väderlucka, tunga i orgverk el. blåsbäl &c.; klaff i en pump.

Luftkreis. Se Lufthimmel.
Luftkugel, *f.* 4. eolipil, kula som fylld med vatten och hållen öfver eld ger liksom ett blåsväder.
Luftleer, *adj.* lufttom, beröfvad luften.
Luftloch*, *n.* 2. lufthål, draghål; trumma, glugg i källrar &c.
Luftpumpe, *f.* 4. luftpump.
Luftröhre, *f.* 4. luftröret; hvisselpipa.
Luftsalz, *n.* 1. salt som finnes i luften.
Luftschiff, *n.* 1. luftskepp, aërostat.
Luftschiffahrt, *f.* 4. luftresa, luftfart.
Luftschiffer, *m.* 3. luftseglare.
Luftschloß*, *n.* 2. luftslott, inbillning.
Luftspringer, *m.* 3. luftspringare, kapriolmakare.
Luftsprung*, *m.* 1. luftsprång, kapriol.
Luftstreich, *m.* 1. väderhugg, skryt; Luftstreiche thun, hugga, slå i vädret.
Lüftung, Se Lüften, *v. a.*
Luftveränderung, *f.* 4. väderskifte.
Luftwechselmaschine. Se Luftzieher.
Luftwurzel. Se Angelika.
Luftzeichen, *n.* Se Lufterscheinung.
Luftzieher, *m.* 3. ventil, vädervexlings-maschin.
Lug, *m.* — und Trug, falsk inbillning och irring, villfarelse el. lögn; bedrägeri, svek.
Lüge, *f.* 4. lögn, osanning; einen Lügen strafen, slå en med lögn; einen auf einer — ertappen, beträda en med lögn.
Lügen, *v. n. ir.* h. ljuga, säga osanning; einem die Haut voll —, inbilla någon en hop osanningar.
Lügengeist, *m.* 2. ljugare, lögnare.
Lügenhaft, *adj.* lögnaktig, osannfärdig.
Lügenhaftigkeit, *f.* 4. lögnaktighet, osannfärdighet.
Lügenmaul*, *n.* 2. storlögnare.
Lügner, *m.* 3. -inn, *f.* 4. ljugare, lögnare, -erska.
Lügnerisch. Se Lügenhaft.
Luke, *f.* 4. vindsfönster, vindsglugg; lucka på däck.
Lulch. Se Lolch.
Lullen, *v. n.* h. lulla.
Lümmel, *m.* 3. dumhufvud, lymmel, tölp, bondlurk, grobian.
Lump, *m.* 6. stackare, tiggare, kältring, gnidare.
Lümpchen, *n.* 3. liten trasa.
Lumpen, sich nicht — lassen, visa att man också är karl.
Lumpen, *m.* 3. starfva; trasa, lumpor, lapp; kökshandduk, disktrasa, torklapp, tvättrasa.
Lumpengeld, *n.* utan *pl.* dåligt mynt; röfvareköp.
Lumpengesindel, *n.* 3. -pack, *n.* 1. -volk, *n.* 2. utan *pl.* slödder, pack, byke.
Lumpenhund, *m.* 1. Lumpenkerl, *m.* 3. skojare, slusk, stackare, tiggare, prackare.
Lumpenmann*, *m.* 2. lumpsamlare.
Lumpenpack. Se Lumpengesindel.
Lumpensammler, *m.* 3. lumpsamlare.
Lumpenvolk. Se Lumpengesindel.

Lumpenwaare, *f.* 4. lappri, oduglig vara.
Lumpenzeug, *n.* 1. lappri, strunt; lumpor; slödder, pack, byke.
Lumpenzucker, *m.* 3. lumpsocker.
Lumperey, *f.* 4. lappri, strunt.
Lumpicht, *adj.* nisk, gnidaraktig; usel, eländig, slät, lumpen, dålig.
Lumpig, *adj.* trasig, söndersliten, sönderrifven.
Lunge, *f.* 4. lunga.
Lungenblume, *f.* 4. höstklockor.
Lungenentzündung, *f.* 4. inflammation i lungan.
Lungenflechte, *f.* 4. lungmossa.
Lungengeschwür, *n.* 1. lungböld.
Lungenkraut*, *n.* 2. lungört; flocks.
Lungenmittel, *n.* 3. läkmedel emot lungans sjukdomar.
Lungenmuß, *n.* 1. (u långt) lungmos.
Lungenprobe, *f.* 4. lungprof.
Lungensucht, *f.* 4. lungsot.
Lungensüchtig, *adj.* som har lungsot, lungsigtig.
Lünse, *f.* 4. hjulpinne, axelpinne.
Lunte, *f.* 4. lunta; — riechen, få rök af något, märka oråd; die — gerochen haben, hafva varit med i fält.
Luntenstock*, *m.* 1. luntstock.
Lupfen, *v. a.* lyfta, lyfta sakta.
Lusche. Se **Pfütze**.
Lust*, *f.* 4. nöje, ro, glädje, fröjd, lust, nöjsamt tidsfördrif; lust, längtan; lystenhet hos hafvande qvinnor; lusta; begärelse, åtrå, lust; einem eine — versalzen, förbittra ens nöje; nach Herzens —, efter önskan; die — ist mir vergangen, jag har mistat lusten; ich hätte nicht übel —, jag skulle gerna vilja el. önska; seine — mit jemanden haben, göra narr af någon; — und Liebe zu einem Dinge macht Mühe und Arbeit geringe, när man har lust till någon sak, så går all ting lätt.
Lustbarkeit, *f.* 4. nöje, ro, tidsfördrif, förlustande, lustbarhet, högtidlighet; lustparti.
Lüsten, **Lüstern**, *v. impers.* h. hafva begärelse till eller vara lysten efter.
Lüstern, *adj.* begirig, lysten.
Lüsternheit, *f.* 4. begärelse, åtrå, lust.
Lustfahrt, *f.* 4. lustresa, lustfärd, promenad.
Lustgarten*, *m.* 3. lustträgård, lustgård.
Lusthaus*, *n.* 2. lusthus.
Lusthäuschen, *n.* 3. löfsal.
Lustig, *adj.* nöjsam, rolig, lustig, glad, munter; skämtsam; tokrolig, löjlig; sich worüber — machen, skratta åt en sak; sich über jemand — machen, göra narr af någon; sich — machen, roa sig.
Lustigkeit, *f.* 4. munterhet, glädtighet.
Lustigmacher, *m.* 3 narr, gäck, en tokrolig menniska, putsmakare.
Lustort*, *m.* 2. lust-ort, lust-ställe.
Lustreise, *f.* 4. lustresa.

Luſtſchloß*, *n.* 2. lustslott.
Luſtſeuche, *f.* 4. venerisk sjuka.
Luſtſpiel, *n.* 1. lustspel, komedi.
Luſtſtück, *n.* 1. blomsterplan.
Luſtwald*, *m.* 2. lustpark.
Luſtwäldchen, *n.* 3. liten lustpark.
Luſtwandeln, *v. n.* ſ. och h. promenera.
Lutheraner, *m.* 3. =inn, *f.* 4. lutheran.
Lutheriſch, *adj.* luthersk.
Lutherthum, *n.* utan *pl.* lutherska läran.
Luxus, *m. indekl.* lyx, yppighet.
Lycäum, *n.* Lyceum.
Lyriſch, *adj.* lyrisk, lämplig till musik el. sång.

M.

Maal, *n.* 1. märke; födelsemärke, lyte; mål, syftemål; mål, gräns, råmärke, milstolpe.
Maalbaum*, *m.* 1. träd som tjenar till råmärke.
Maaß. Se Maß.
Mache, *f.* 4. arbete; tillverkning; in der — seyn, vara under arbete; sie haben noch vieles in der —, (fig.) de hafva än mycket i sinnet att göra; einen in der — haben, angripa en med hugg och slag, med förebråelser, med spe och spott.
Machen, *v. a.* göra; förfärdiga; forbilda, ;dana, skapa, tillskapa; göra, utgöra; tillaga, anstalta, uträtta; utarbeta, författa; laga, skynda sig; förorsaka, göra; einen lachen, weinen —, komma en att skratta, gråta; sich davon, auf die Seite —, skynda sig bort; etwas vorzüglich —, äfv. sätta mesta värde på något; zu nichte —, tillintetgöra, förderfva; zu rechte —, laga till; laga till rätta; daraus ist nichts zu —, det duger till ingen ting, dermed kan man ingen ting uträtta; seine Sachen schon zu — wissen, veta att vinna sitt ändamål; nog förstå sig på sin fördel; Händel —, göra förtret, börja trätor; den Kopf warm —, reta; viele Worte —, vara mångordig; mache doch! skynda dig! was machen Sie? hvad gör ni? huru mår ni? einem etwas weis —, inbilla en något; das Bett —, bädda sängen; ich weiß nicht, was ich aus ihm — soll, äfv. jag förstår mig icke på honom; sich aus etwas —, bry sig om något; sich auf den Weg machen, begifva sig på vägen; sich an die Arbeit —, börja att arbeta; sich über jemand her —, öfverfalla någon, taga ihop med en; sich Gedanken —, oroa sig; sich groß —, vara stolt, uppblåst; sich gemein —, förnedra sig.
Macherey, *f.* 4. Machwerk, *n.* 1. ar-

bete, verk; tillverkning; dåligt arbete.
Macherlohn, *m.* 1. arbetslön.
Macht*, *f.* 1. kraft, styrka, makt; makt och myndighet; förmåga, makt, våld; makt (till lands el. sjös), troppar.
Machtheil, *n.* 1. guldris.
Mächtig, *adj.* mäktig, väldig, stark, kraftig, eftertrycklig; einer Sache — seyn, hafva en sak i sitt våld; vara den mäktig; äga en sak; seiner Sinne nicht — seyn, vara ifrån sig.
Machtspruch*, *m.* 1. maktspråk.
Machtwort*, *n.* 2. eftertryckligt el. myndigt ord.
Mädchen, *n.* 3. flicka.
Made, *f.* 4. matk el. mask.
Madig, *adj.* full af maskar; maskstungen, maskäten.
Madrigal, *m.* 1. madrigal, kort sinrik versart.
Magazin, *n.* 1. magasin, förrådshus; proviant för krigsfolk; foder eller fodermagasin för hästar under marsch.
Magazinverwalter, *m.* 3. magasinsförvaltare.
Magd*, *f.* 1. piga, tjenstpiga.
Magdthum, *n.* utan *pl.* mödom.
Magen, *m.* 3. mage.
Magenarzeney, *f.* 4. magstärkande medel.
Magendrücken, *n.* 3. hjertspänning.
Magenentzündung, *f.* 4. inflammation i magen.
Magenkrampf*, *m.* 1. kramp i magen.
Magenkrankheit, *f.* 4. Magenweh, *n.* 6. magplåga, magvärk, magref.
Magenpflaster, *n.* 3. magplåster.
Magenstärkend, *adj.* magstyrkande.
Magenstärkung, *f.* 4. magstyrkande medel.
Magentropfen, *m. pl.* magdroppar.
Magenwasser, *n.* 3. magstärkande vatten.
Magenweh, *n.* 6. ondt i magen.
Magenwände, *f. pl.* maghinnor.
Magenwurst*, *f.* 1. ett slags svinkorf.
Mager, *adj.* mager, ofruktbar, knapp, ringa.
Magerkeit, *f.* 4. magerhet.
Magie. *f.* Se Zauberey.
Magier, *m.* 3. mag, österländsk vis.
Magisch, *adj.* magisk, hexande, förtrollande, trollsk, troll....
Magnesie, *f.* 4. magnesia.
Magnificenz, *f.* 4. prakt, ståt, pomp, herrlighet; Ew. M. en titel för rektorer vid ett universitet.
Magsamen. Se Mohn.
Mahagonyholz, *n.* 2. utan *pl.* mahogoniträd.
Mähder. Se Mäher.
Mähen, *v. a.* slå hö; meja el. skära säd.
Mähen, *n.* 3. afslående, mejande, afskärande.
Mäher, *m.* 3. mejare, slotterkarl.
Mäherlohn, *m.* 1. slotterlön.
Mähezeit, *f.* 4. slottertid.

Mahl, *n.* 1. måltid; gästbud, kalas.
Mahl, *n.* 1. gång. Se Mal.
Mahl, *n.* 1. märke; mål. Se Maal.
Mahlen, *v. a. ir.* mala.
Mahlgast*, *m.* 1. qvarnkund.
Mahlgeld, *n.* 2. Mahlmetze, *f.* 4. mölnarepenningar; tullkappe, qvarntull.
Mahlgerinne, *n.* 3. qvarnränna.
Mahlmühle, *f.* 4. mjölqvarn.
Mahlschatz*, *m.* 1. hemgift, brudskatt, medgift.
Mahlstrom*, *m.* 1. vattengöl, strömgöl.
Mahnbrief, *m.* 1. fordringsbref, bref som utkräfver en fordran.
Mähne, *f.* 3. man på hästar och lejon.
Mahnen, *v. a.* einen, fordra, kräfva en; påminna, erinra en.
Mahnen, *n.* 3. Mahnung, *f.* 4. fordrande, kräfvande; påminnelse, erinran.
Mähr, Mähre, *f.* 4. (gammalt) saga.
Mährchen, *n.* 3. fabel, dikt, berättelse, saga.
Märchenhaft, *adj.* fabelaktig.
Mähre, *f.* 4. skinkmär, dålig kamp.
Mährte, *f.* rostadt bröd med vin.
Maid, *f.* 1. mö, okränkt flicka.
Maie, *f.* 4. björk.
Mais, *m. indekl.* mais, turkiskt hvete.
Maiseldraht*, *m.* 1. tarmsträng.
Maiseldrähtig, *adj.* för mycket modd, tvinnad, drejad.

Maitresse, *f.* 4. mätress, frilla.
Majestät, *f.* 4. majestet.
Majestätisch, *adj.* majestetisk, majestetlig.
Majestätsverbrechen, *n.* 3. majestetsbrott.
Majestätsverbrecher, Majestätsschänder, *m.* 3. som brutit emot majestetet.
Majoran, *m.* 1. majram.
Majorat, *n.* 1. förstfödslorätt i Spanien.
Majorenn, *adj.* myndig.
Majorennität, *f.* 4. myndiga år.
Makel, *m.* 3. skamfläck, vanheder, fel.
Mäkeley, *f.* 4. mäkleri.
Mäkeln, *v. n. h.* mäkla.
Mäkler, *m.* 3. mäklare.
Mäklerlohn, *m.* 1. mäklar-arfvode.
Makrele, *f.* 4. makrill.
Makrone, *f.* 4. makron.
Mal, *n.* 1. gång.
Malefikant, *m.* 4. missgerningsman.
Malefizfall*, *m.* 1. lifssak, brottmål.
Malefizgericht. Se Criminalgericht.
Malefizrecht, *n.* 1. pinlig rätt.
Malefizsache, *f.* 4. lifssak.
Malen, *v. a.* måla.
Maler, *m.* 3. målare.
Maleracademie, *f.* 4. målarakademi.
Malerey, *f.* 4. måleri; målning, skilderi, tafla, målning.
Malerisch, *adj.* pittoresk. tjenlig att afskildras, lik ett skilderi.
Malerstock*, *m.* 1. käpp hvarpå en målare stödjer handen.

Malter, *m.* och *n.* 3. en half famn (ved); skeppa.
Malvasier, *m.* 1. malvasir-vin.
Malve, *f.* 4. kattost (ört).
Malz, *n.* 1. malt; an ihm ist Hopfen und — verloren, på honom har man förgäfves användt all möda och kostnad.
Malzdarre, *f.* 4. kölna.
Malzen, *v. n.* h. mälta, göra malt.
Malzer*, *m.* 3. mältare.
Malztenne, *f.* 4. mälthus.
Mämme, *f.* 4. pultron, mes.
Mammon, *m.* 3. mammon, skatter.
Man, *pron.* man.
Manakin, *n.* 1. ärla.
Mancher, manche, manches, *pron.* mången, många, flera; vissa, manches habe ich vergessen, manches Buch verkaufen müssen, åtskilliga saker har jag glömt, jag har fått sälja mången bok.
Mancherley, *adj.* åtskillig, mångahanda.
Manchmal, *adv.* ibland, ofta.
Mandat, *n.* 1. påbud, förordning.
Mandatarius, *m. pl.* ien för ius, fullmäktig.
Mandel, *f.* 4. mandel; halskörtel el. mandel.
Mandel, *f.* 4. antal af femton.
Mandelbaum*, *m.* 1. mandelträd.
Mandelbret. Se Mangebret.
Mandelbrey, *m.* 1. -muß, (u långt) *n.* 1. mandelmos.
Mandelbrezel, *f.* 4. mandelkringla.
Mandelholz. Se Mangeholz.
Mandelkrähe, *f.* 4. blå kråka.
Mandelmilch, *f.* utan *pl.* mandelmjölk.
Mandelmuß. Se Mandelbrey.
Mandeln, *v. a.* lägga, räkna i mandlar el. femton i hvar del.
Mandelsuppe, *f.* 4. kalfgelée.
Mandelteig, *m.* 1. mandeldeg.
Mandeltorte, *f.* 4. mandeltorta.
Mandelöhl, *n.* 1. mandelolja.
Manen, *pl.* vålnader, de dödas skuggor.
Mange, Mangel, Mandel, *f.* 4. mangel.
Mangebret, Mangelbret, Mandelbret, *n.* 2. mangelkafle, mangelbräde.
Mangeholz*, Mangelholz*, Mandelholz*; *n* 2. mangelstock.
Mangel, *m.* 3. brist; fel; hungersnöd, torftighet, armod, fattigdom, saknad; fel, brist; das Buch hat noch viele Mängel, uti den boken finnas ännu många ofullkomligheter.
Mangelhaft, *adj.* felaktig, bristfällig, ofullständig, felaktig, oriktig.
Mangelhaftigkeit, *f.* 4. felaktighet, bristfällighet, ofullständighet.
Mangelholz. Se Mangeholz.
Mangeln, *v. n.* h. (einem) felas, fattas, brista; vara bristfällig, felaktig; an mir soll es nicht —, det skall vist icke fattas på min sida.
Mangen, Mangeln, Mandeln, *v. a.* mangla.
Mangkorn, *n.* utan *pl.* blandsäd
Mangler, *m* 3. manglare.

Mangold, *n.* 1. beta (bot.).
Manier, *f.* 4. maner, sätt, art, vis; åtbörd; ställning; umgängessätt.
Manierlich, *adj.* och *adv.* manerlig, belefvad, artig, hyfsad.
Manierlichkeit, *f.* 4. artighet, belefvenhet.
Manifest, *n.* 1. manifest, allmän kungörelse.
Mann*, *m.* 2. (äfven Leute i *pl.* om folk i allmänhet) man, mansperson, karl, person; gift man, make; an den — bringen, sälja; seine Tochter an den — bringen, gifta sin dotter; seinen — kennen, känna en ganska noga; veta af hvem man fått något; seinen — stehen, vara karl för sig; sich an seinen — halten, hålla sig till den som sagt något el. man har att göra med; an den rechten — kommen, råka på den rätta; råka ut för den rätta; nicht der — darnach seyn, daß, visst icke vara den, som; icke vara så fatt, att; wenn Noth an den — geht, när nöden påtränger; Mann für —, man för man; mangrant; ein Wort ein —, en hederlig karl håller sitt löfte; den dritten — abgeben, vara tredje mannen; skilja trätan.
Manna, *n. indekl.* manna, himmelsbröd.
Mannaäsche, *f.* 4. mannaträd.
Mannagras*, *n.* 2. svinsvingel, mannagräs.
Mannbar, *adj.* manbar, giftvuxen.
Mannbarkeit, *f.* 4. manbarhet, mannaålder, manliga år.
Mannbegierde, *f.* 4. giftsjuka.
Mannbegierig, *adj.* giftsjuk.
Männchen, *n.* 3. liten man el. menniska; liten pyssling; hanne.
Männervolk. Se Mannsvolk.
Mannfest. Se Mannhaft.
Manngierig, *adj.* giftsjuk; galen efter manfolk.
Mannhaft, *adj.* manlig.
Mannhaftigkeit, *f.* 4. manligt mod, manlighet.
Mannheit, *f.* 4. manlighet, mandom; egenskap af mankön.
Mannigfaltig, *adj.* mångfaldig, åtskillig, af flera slag.
Mannigfaltigkeit, *f.* 4. mångfaldighet, omväxling, olikhet, åtskillighet.
Mannigfarbig, *adj.* mångfärgad.
Männiglich, *adv.* hvar och en.
Mannlehen, *n.* 3. man-län, län som ej får besittas af qvinnor.
Männlich, *adj.* manlig; äkta mans, som tillkommer en man; groflemmad, karlaktig (om fruntimmer); maskulin (i gramm.).
Männlichkeit, *f.* 4. egenskap af mankön; manlighet, manlig karakter.
Mannsalter, *n.* 3. mansålder, manliga åldern.
Mannsbild, *n.* 2. mansperson.
Mannschaft, *f.* 4. manskap, troppar; (ett skepps) besättning.

Mannshand, *f.* 1. manshand; mans stil.
Mannshandschuh, *m.* 1. manshandske.
Mannshoch, *adj.* tre alnar hög.
Mannslänge, *f.* 4. manslängd, höjd el. statur.
Mannsleute, *pl.* Mannsvolk, *n.* utan *pl.* mansfolk, männer.
Mannsname, *m.* 5. mansnamn.
Mannsperson, *f.* 4. mansperson.
Mannsrock*, *m.* 1. mansrock.
Mannsschneider, -schuster, *m.* 3. skräddare, skomakare som endast arbetar åt manfolk.
Mannsstamm*, *m.* 1. mansstam, manlig ätt, gren el. stam.
Mannstark, *adj.* manstark.
Mannsüchtig, *adj* giftsjuk.
Mannszucht, *f.* 4. militärisk disciplin.
Manntoll, *adj.* galen efter manfolk.
Manntollheit, *f.* 4. moderraseri, qvinnosjukdom med hög grad af kättja.
Mannweib, *n.* 2. hermafrodit, tveköning.
Manschen, *v. n.* h. plaska, slaska.
Manscherey, *f.* 4. slask, osnygg röra.
Manschester, *m.* 3. manschester.
Manschette, *f.* 4. manschett.
Mantel*, *m.* 3. mantel, kappa; kåpa; kapprock; den — nach dem Winde hängen, vända kappan efter vädret; mit unter dem — stecken, veta med om en sak; spela med andra under ett täcke.
Mantelbret, *n.* 2. den som bär kappan efter en.
Mäntelchen, *n.* 3. en liten mantel el. kappa; läderdörr på en vagn.
Mantelsack*, *m.* 1. kappsäck, våtsäck, ränsel.
Manual, *n.* 1. manual, handbok; tangentrad på klaver o. d.
Manufaktur, *f.* 4. manufaktur, slöjd, handslöjd.
Manufakturgericht, *n.* 1. hallrätt.
Mar. Se Alp.
Marder, *m.* 3. mård.
Marderfalle, *f.* 4. mårdfälla.
Marienbild*, *n.* 2. jungfru Marie bild.
Marienblume, *f.* 4. Marie-blomster, pytter.
Mariendistel, *f.* 4. (bot.) serpentin.
Marienfaden*, *m.* 3. dvärgsnät.
Marienglas*, *n.* 2. spegelsten, selenit.
Marienschuh*, *m.* 1. -pantoffel, *m.* 6. guckuskor, ormskalle.
Marientag, *m.* 1. Mariedag el. fest.
Mariniren, *v. a.* lägga in (mat med salt, ättika &c.).
Mark, *n.* 1. merg, kärna, det bästa; köttet i frukter.
Mark, *f.* 4. gräns, omkretsen af en domsaga el. en församling, distrikt, gränsskillnad; mark (land); mark (vigt och mynt); utan *pl.*
Marke, *f.* 4. spelpenning eller mark, fiskmärke.
Märker, *m.* 3. en ifrån Mark Brandenburg.

Marketender, *m.* 3. -inn, *f.* 4. marketentare, -erska.
Marketenderey, *f.* 4. marketenteri.
Marketendern, *v. n.* h. hålla marketenteri.
Markgraf, *m.* -gräfinn, *f.* 4. margrefve, -inna.
Markgräfisch, *adj.* som tillhör en margrefve.
Markgrafschaft, *f.* 4. **Markgrafthum***, *n.* 2. margrefskap.
Markholz, *n.* 2. olvon.
Markicht, *adj.* mergfull, mustig, merg . . .
Markig, *adj.* mergfull, kärnfull, mustig.
Marksbein, *n.* 1. -knochen, *m.* 3. mergben.
Markscheide, *f.* 4. rågångs uppgående.
Markscheidekunst, *f.* markskeideri-vetenskap.
Markscheider, *m.* 3. markskeidare, den som afmäter och utstakar grufvor.
Markscheidung, *f.* 4. markskeideri.
Marksklößchen, *n.* 3. mergklimp.
Marksknochen. Se **Marksbein**.
Markstein, *m.* 1. råmärke, milstolpe.
Markstück, *n.* 1. ett stycke som gäller en mark, markstycke.
Markstorte, *f.* 4. mergtorta.
Markt*, *m.* 1. torg, marknads-plats; marknad; handelsplats, börs; zum — schenken, gifva marknadsgåfva; seine Waaren zu Markte bringen, föra sina varor till torgs; seine Sachen gut zu — bringen, hafva goda utförsgåfvor.
Markten *v. n.* h. falka på, tinga, handla, pruta på.
Marktflecken, *m.* 3. köping.
Marktgängig, *adj.* efter markgången, markgångs
Marktgut*, *n.* 2. marknadsvara.
Marktkorb, *m.* 1. stor korg hvari torg- och marknadsvaror läggas.
Marktleute, *pl.* marknadsfolk.
Marktmeister, *m.* 3. torgfogde, polisbetjent.
Marktplatz*, *m.* 1. marknadsplats, torg.
Marktpreis, *m.* 1. markgång, torgpris.
Marktschiff, *n.* 1. postjakt på floder som förer varor till marknader.
Marktschreyer, *m.* 3. scharlatan, qvacksalfvare.
Marktschreyerey, *f.* 4. qvacksalfveri, bedrägeri.
Marktschreyerisch, *adj.* och *adv.* lik en scharlatan el. qvacksalfvare.
Markttag, *m.* 1. torgdag, marknadsdag.
Markzieher, *m.* 3. mergsked.
Marley, *m. indekl.* marli, sort flor.
Marmel. Se **Marmor**.
Marmor, *m.* 3. utan *pl.* marmor.
Marmorarbeit, *f.* 4. marmorarbete; marmorering.
Marmorband*, *m.* 1. marmoreradt band.
Marmorbrecher, -schneider, *m.* 3. marmorarbetare.

Marmorbruch*, *m.* 1. =grube, *f.* 4. marmorbrott.
Marmoriren, *v. a.* marmorera.
Marmorirer, *m.* 3. marmorerare.
Marmorschneider. Se Marmorbrecher.
Marmorn, *adj.* af marmor, marmor
Marmorplatte, *f.* 4. marmorskifva.
Marmortisch, *m.* 1. marmorbord.
Marode, *adj.* utmattad, trött, utsläpad.
Marodiren, *v. n.* h. marodera, ströfva.
Marone, *f.* 4. sort stora kastanier.
Marsch*, *m.* 1. marsch; Se äfven Marschland; einem den — abgewinnen, komma förr än en annan, komma i förväg för någon.
Marschall*, *m.* 1. marskalk.
Marschallamt*, *n.* 2. marskalks-embete.
Marschallsstab*, *m.* 1. marskalk-staf.
Marschallstafel, *f.* 4. marskalkstafel.
Marschfertig, *adj.* marschfärdig.
Marschiren, *v. n.* s. och h. marschera.
Marschland*, *n.* 2. sidländt, fett och vattenrikt land vid hafvet eller stora strömar, hvars jordmon består af blå och fet lera utan stenar.
Marschländer, *m.* 3. invånare i ett sådant land.
Marstall*, *m.* 1. hofstall, stallstat.
Marter, *f.* 4. pina, smärta, qval; oro, ångest, qval; tortur, pinbänk, pinligt förhör.
Marterbank*, *f.* 1. pinbänk, sträckbänk; tortur.
Märterer, *m.* 3. martyr.
Märtererbuch*, *n.* 2. =geschichte, *f.* 4. martyrlista, martyrhistoria.
Marterholz*, *n.* 2. en som alla rida el. hacka på, som alltid får bära hundhufvud, släpjon, kreatur eller möbel som man ej skonar,
Märterkrone, *f.* 4. martyrkrona el. krans.
Martern, *v. a.* martyrisera; martera, pina, plåga; lägga på pin- el. sträckbänken.
Marterthum*, *n.* 2. martyrdom, martyrdöd.
Marterwoche, *f.* 4. påsk- el. dymmelveckan.
Märtertod, *m.* 1. martyrdöd.
Martialisch, *adj.* krigisk.
Martinsfest, *n.* 1. Martini, *indekl.* Mårtensdag.
Martinsgans*, *f.* 1. mårtensgås.
Martinshorn*, *n.* 2. rulladt gorå.
Marunke, *f.* 4. ett slags stora plommon; liten gul aprikos.
März, *m.* *indekl.* Mars månad.
Märzviole, *f.* 4. Märzveilchen, *n.* 3. fiol (bot.).
Märzwurz, =wurzel, *f.* 4. neglikerot.
Marzepan, *m.* 1. ett slags sockerbakelse, pistascher.
Masche, *f.* 4. maska; snara.
Maschine, *f.* 4. maschin, konstverk; wie eine — sitzen, sitta som ett träbeläte; alle seine Maschinen an

einmal spielen lassen, använda alla sina konster på en gång.

Maschinenmacher, Maschinenmeister, *m.* 3. maschinist, konstbyggare.

Maschinenmäßig, *adj.* maschinal, mekanisk.

Maser *m.* 3. spräcklighet, masurering el. Maserholz, *n.* 2. utan *pl.* masur, masurträd.

Maser, *f.* 4. fläck; Masern, *pl.* messling.

Maserricht, *adj.* masurerad.

Masern, *adj.* af masurträ, spräcklig.

Masholder, *m.* 3. Maserle, *f.* 4. lönn.

Maske, *f.* 4. mask.

Maskenball*, *m.* 1. maskeradbal.

Maskerade, *f.* 4. maskerad.

Maskiren, *v. a.* maskera, förkläda.

Maskopey, *f.* 4. sammanlag, sammansättning; hemlig förbindelse.

Masleidig, *adj.* som fattat afsmak.

Masliebe, *f.* 4. tusenskön.

Maß, (a långt) *n.* 1. mått; kruka, krus, kanna, stop, mugg; das — überschreiten, öfverskrida höfvan.

Maße, *f.* 4. måtta; maner, sätt, art, vis; gewisser Maßen, på visst sätt, i visst afseende; einiger Maßen, någorlunda; gehöriger Maßen, som sig bör; abgeredeter Maßen, efter aftal; in der —, i så måtta; abhelfliche — geben, afhjelpa; was Maßen, huru; über die —, öfver måttan; ziemlicher Maßen, temmeligen.

Maßgabe, Maßgebung, *f.* utan *pl.* nach —, i samma mån; allt efter som, i proportion af, i mån af; ohne Maßgebung, utan inskränkning el. förbehåll.

Maßen, *konj.* Se Weil.

Maßerle. Se Masholder.

Mäßig, *adj.* som håller ett stop m.m.

Mäßig, *adj.* måttlig; nykter, tarflig; återhållsam; medelmåttig, ringa, obetydlig.

Mäßigen, *v. a.* moderera, inskränka, dämpa, lämpa, hålla i skick, återhålla, göra måttlig; minska, blidka, stilla, tämja.

Mäßigkeit, *f.* 4. måttlighet, återhållsamhet, nykterhet, tarflighet, måttlighet, medelmåtta, obetydlighet, ringhet.

Mäßigung, *f.* 4. moderation, återhållsamhet, måttlighet, måtta; foglighet; minskning, jemkning.

Maßkanne, *f.* 4. mätkanna.

Maßlade, *f.* 4. cirkel, passare, mått, märke.

Maßliebe. Se Masliebe.

Maßregel, *f.* 4. mått och steg; seine Maßregeln ergreifen, nehmen, taga sina mått och steg.

Maßstab*, *m.* 1. mått; gradstock; sich selbst zum — annehmen, wenn man über andre urtheilet, dömma andra efter sig sjelf.

Maßweise, *adv.* kanntals, stoptals.

Masse, *f.* 4. massa, hop, klump, oformligt ämne.

Massiv, *adj.* massiv, tät; gedigen, grof.

Mast, *m.* 6. Mastbaum*, *m.* 1. mast, stäng.

Mast, Mastung, *f.* 4. gödning; ollonbete, bokollon.
Mastdarm*, *m.* 1. ändtarm.
Mästen, *v. a.* göda
Mastix, *m.* 1. mastix; kitt; stenlim.
Mastixbaum*, *m.* 1. mastixträd.
Mastkalb*, *n.* 2. gödkalf.
Mastkorb*, *m.* 1. mastkorg, märs.
Mastlos, *adj.* utan master.
Mastochs, *m.* 4. gödoxe.
Mastrind. Se Mastochs.
Mastschwein, *m.* 1. gödsvin.
Maststall*, *m.* 1. gödstia.
Mästung, *f.* 4. gödning.
Mastvieh, *n.* 1. gödboskap, gödkreatur,
Mastwächter, *m.* 3. mastväktare, utkik.
Mastzeit, *f.* 4. gödetid.
Matador, *m.* 1. en utmärkt menniska i sitt slag.
Materialien, *pl.* materialier.
Materialismus, *m.* materialism.
Materialist, *m.* 4. specerihandlare; materialist.
Materialwaare, *f.* 4. speceri, färgstoft, apoteksvara el. rudimaterier, krydda.
Materie, *f.* 4. materia, ämne; etter, var.
Materiell, *adj.* kropplig.
Materien, *v. n.* h. varas.
Mathematik, *f.* 4. matematik.
Mathematiker, *m.* 3. matematikus.
Mathematisch, *adj.* matematisk.
Matratze, *f.* 4. madrass.
Matratzenmacher, *m.* 3. madrassmakare.
Matrikel, *f.* 4. matrikel, namnregister; studentbref.
Matrize, *f.* 4. matris, originalstamp el. prägel, stilgjuteriform.
Matrone, *f.* 4. matrona, allvarsamt och ärbart fruntimmer.
Matrose, *m.* 4. matros.
Matrosengericht, *n.* 1. fiskrätt på sjömansvis.
Matrosensold, *m.* 1. båtsmanshyra.
Matsch, *m.* 1. och *adv.* kapott; spel (i lomber).
Matschen, *v.n.* h. göra kapott.
Matt, *adj.* matt, vanmäktig, kraftlös, försmäktande; svag, vacklande, utan styrka och liflighet; trött; för mycket arbetad och tvungen; uttröttad, utmattad; matt, dunkel; mattslipad, opolerad, utan glans; matt; gulblek; platt, ljum, liknöjd.
Matte, *f.* 4. matta.
Matten, *pl.* ystad mjölk.
Mattenmacher, *m.* 3. mattbindare, -matthandlare.
Mattheit, *f.* 4. dunkelhet; fördunklande, glansens förlorande.
Mattigkeit, *f.* 4. mattighet, vanmakt, svaghet.
Matz, *m.* 1. ystad mjölk; färsk ost; dumm menniska.
Mauen, *v. n.* h. jama.
Mauen, *n.* 3. jamande.
Mauer, *f.* 4. mur, vägg.

Mauerabsatz*, *m.* 1. utstående del (i byggnader).
Mauerassel, *m.* 3. gråsugga.
Mauerbrecher, *m.* 3. murbräcka.
Mauerbruch*, *m.* 1. Mauerlücke, *f.* 4. bräck, öppning på en mur.
Mauereppich, *m.* 1. murgrön.
Maueresel, *m.* 3. Mauerwurm*, *m.* 2. gråsugga.
Mauerfest, *adj.* fast som en mur, fästad i muren.
Mauerhammer*, *m.* 3. murhammare, murpicka.
Mauerkelle, *f.* 4. murslef.
Mauerkranz*, *m.* 1. murband eller krans omkring en mur.
Mauerkraut*, *n.* 2. sommerhyll; dag och natt.
Mauerlucke. Se Mauerbruch.
Mauermeister, *m.* 3. murmästare.
Mauern, *v. a.* mura.
Mauerpfeffer, *m.* 3. fetknoppar.
Mauerraute, *f.* 4. (bot.) stenruta.
Mauerschwalbe, *f.* 4. ringsvala.
Mauerstein, *m.* 1. mursten, tegelsten.
Mauerwerk, *n.* 1. murarbete, murning, murar, väggar.
Mauerwurm. Se Maueresel.
Mauerziegel, *m.* 3. murtegel.
Mauke, *f.* 4. mugg (hästsjuka).
Maul*, *n* 2. munn; mule, nos, tryne, trut; gap, svalg, käft; ein loses — haben, hafva en otidig mun, vara ovettig; einem das — aufsperren, göra någon fåfängt ... — hängen lassen, hänga läpparna; einem ums — gehen das — schmieren, tala en efter munnen, smickra en; sich das — verbrennen, tala frimodigt till sin egen skada; übers — fahren, hårdt tilltala, svara, snäsa en; sich in der Leute Mäuler bringen, blifva ett talämne.
Maulaffe, *m.* 4. en som förgapar sig, gapare.
Maulbeerbaum*, *m.* 1. mullbärsträd.
Maulbeere, *f.* 4. mulbär.
Maulbeersaft*, *m.* 1. mullbärssaft.
Mäulchen, *n.* 3. liten munn; kyss.
Maulchrist, *m.* 4. skrymtare, munchristen.
Maulen, das Maul hängen, *v. n. h.* visa sig sur, trumpen, tvär emot en.
Maulen, Maulhängen, *n.* 3. trumpenhet.
Maulesel, *m.* 3. Maulthier, *n.* 1. mulåsna.
Mauleseltreiber, -wärter, *n.* 3. mulåsnedrifvare.
Maulfreund, *m.* 1. ögnevän.
Maulfromm, *adj.* skenhelig.
Maulheld. Se Großsprecher.
Maulklemme, Maulsperre, *f.* 4. sort betsel för styfmunta hästar.
Mauelknebel, *m.* 3. munkafle.
Maulkorb*, *m.* 1. noskorg, spikgrimma.
Maulschelle, *f.* 4. örfil.
Maulsperre. Se Maulklemme.
Maulthier. Se Maulesel.
Maultrummel, *f.* 4. mungiga.

Maultuch*, *n.* 2. skägg på maskar.
Maulwärter. Se Mauleseltreiber.
Maulwerk, *n.* 1. talgåfva, munläder.
Maulwurf*, *m.* 1. mullvad.
Maulwurfsfalle, *f.* 4. mullvadsfälla.
Maulwurfsgrille, *f.* 4. syrsevad.
Maur, *m.* 4. mor.
Mauren. Se Mauern.
Maurer, Mäurer, *m.* 3. murare.
Maurerarbeit, *f.* 1. murarbete.
Maurerkunst, *f.* murmästare-handtverk.
Maus*, *f.* 1. mus; muskel.
Mauschel, *m.* 3. Jude.
Mäuschen, *n.* 3. liten mus, råttunge.
Mause, *f.* 4. den förändring som fåglar el. andra djur undergå, då de släppa fjädrarne, fälla håren, hornen, ombyta skinn, skal &c.; tiden då dessa förändringar ske.
Mäusefahl, *adj.* musgrå, musblek.
Mäusefalle, *f.* 4. mus- el. råttfälla.
Mäusefraß, *m.* 1. musfrat.
Mäusegerste, *f.* villkorn.
Mäusegift, *n.* 1. Mäusepulver, *n.* 3. råttpulfver, gift för råttor.
Mäusehafer, *m.* 3. landhafre; råglosta.
Mäuseholz, *n.* 2. qvesved.
Mausekatze, *f.* 4. råttkatta.
Mäuseloch*, *n.* 2. mushål.
Mausen, *v. n. h.* taga el. fånga råttor. — , *v. a.* praktisera bort, stjäla. sich Mausen, *v. r.* fälla håren, hornen, fjädrarne &c.

Mäuseohr, *n.* 6. -öhrchen, *n.* 3. musöra; hasselört; musöron; judöron; förgät mig ej.
Mausepfeffer, *m.* 3. steffansfrö.
Mauserey, *f.* 4. tjufveri, snatteri, röfveri.
Mausestill, Mäuschenstill, *adj.* helt tyst.
Mausetodt, *adj.* stendöd.
Mausezeit. Se Mause.
sich Mausig machen, vara för djerf.
Mauth, *f.* 4. tull.
Mauthner, *m.* 3. tullnär.
Mauzen. Se Mauen.
Mauzenkraut*, *n.* 2. stäggan.
Mayblümchen, *n.* 3. liljekonvalje.
Maye, *f.* 4. Maybaum*, *m.* 1. björk, majträd el. majstång.
Mayfisch, *m.* 1. brisling, sardell.
Maykäfer, *m.* 3. ollonborr; tordbagge.
Mechanik, *f.* mekanik.
Mechaniker, *m.* 3. mekanikus.
Mechanisch, *adj.* mekanisk.
Meckern, *v. n. h.* bräka; gnägga (sjunga el. drilla illa).
Meckern, *n.* 3. bräkande, gnäggande.
Medianoctav, -quart, *n.* 1. stor oktav, stor qvart.
Medianpapier, *n.* 1. medianpapper.
Medicin, *f.* utan *pl.* läkemedel; läkarekonst.
Mediciner, *m.* 3. en som studerar läkarekonsten.
Medicinieren, *v. n. h.* medicinera.
Medicinisch, *adj.* medicinsk, som handlar om medikamenter.
Medicus, Se Arzt.

Meer, *n.* 1. haf, sjö.
Meeraal, *m.* 1. hafsål.
Meeradler, *m.* 3. hafsörn, fiskljuse.
Meeralant, *m.* 4. slängare.
Meerampfer, *m.* 3. hafsyra.
Meeramsel, -drossel, *f.* 4. ringtrast.
Meerapfel*, *m.* 3. sjöborre.
Meerasche. Se Meeralant.
Meerassel, *f.* 4. sjöblick.
Meerbarbe, *f.* 4. rödfisk.
Meerbusen, *m.* 3. hafsvik, bugt.
Meerdattel, *f.* 4. en art stenmussla.
Meereiche, *f.* 4. svintång.
Meereichel, *f.* 4. skäggmussla.
Meerelster, *f.* 4. mastpilt, rödfot.
Meerenge, *f.* 4. sund, kanal, trång sjöled.
Meerengel, *m.* 3. sjömunk, en haj; en art rocka.
Meeresfluth, *f.* 4. hafsvågor; uppflod.
Meeresstille, *f.* 4. lugn i hafvet, stiltje.
Meerfaden*, *m.* 3. (bot.) sulträ; pipmossa.
Meerfrosch*, *m.* 1. grodfisk.
Meerfuchs*, *m.* 1. en art haj.
Meergeis, *m.* 1. räka.
Meergras*, *n.* 2. sjögräs; tång.
Meergrün, *adj.* och *n.* sjögrön; celadongrönt.
Meergründel, *m.* 3. sardel, ansjovis.
Meerhase, *m.* 4. stenbit.
Meerhuhn*, *n.* 2. vindspule.
Meerhirse, *f.* 4. (bot.) stenfrö.
Meerigel, Se Meerapfel.
Meerkalb*, *n.* 2. sjökalf, sjöhund.
Meerkatze, *f.* 4. markatta med skägg och lång svans.
Meerlerche, *f.* 4. horsgök.
Meerlinsen, *pl.* andmat, (ört).
Meermann*, *m.* 2. sjörå.
Meermelde, *f.* 4. (bot.) strandmolla.
Meernadel, *f.* 4. näbbgädda; hafsnål; kantnål.
Meernest, *n.* 2. sjötråd (ört).
Meerohr, *n.* 6. näcköra.
Meerpfaffe, *m.* 4. (fisk) stjernkikare.
Meerrettig, *m.* 1. pepparrot.
Meerschaum, *m.* 1. sjöskum, hafsskum.
Meerschaumen, *adj.* sjöskums
Meerschwalbe, *f* 4. skrånmåse.
Meerschwein, *n.* 1. marsvin; delfin.
Meerscorpion, *m.* 6. skrabba.
Meerstichling, *m.* 1. benunge.
Meerstrudel, *m.* 3. hafshvirfvel, strömgöl.
Meerteufel, *m.* 3. svärta, sothöna.
Meertrompete, *f.* 4. trompetsnäcka.
Meerwegetritt, *m.* 1. (bot.) sjötrampegräs.
Meerweib, *n.* 2. siren, hafsfru.
Meerwolf*, *m.* 1. hafsvarg.
Meerwunder*, *n.* 3. sjö- eller hafsvidunder.
Meerwurzel, *f.* 4. blå sjötistel.
Meerzähnchen, *n.* 3. doppsko.
Mehl, *n.* 1. mjöl.
Mehlbaum*, Mehlbeerbaum*, *m.* 1. mjölon, mjölonris.
Mehlbeere, *f.* 4. mjölbär.
Mehlbeutel, *m.* 3. qvarnsikt; mjölpåse.

Mehlbeutelkasten, *m.* 3. siktlår.
Mehlbrey, *m.* 1. mjölgröt eller välling.
Mehldorn, *m.* 6. hagtorn.
Mehldrossel, *f.* 4. (bot.) måbär.
Mehlicht, Mehlig, *adj.* mjölig, mjölaktig.
Mehlkäfer, *m.* 3. budbärare.
Mehlkasten, *m.* 3. mjöllår, mjölkista.
Mehlkleister, *m.* 3. klister af mjöl.
Mehlkloß*, *m.* 1. mjölklimp.
Mehlkraut*, *n.* 2. Johannis-ört.
Mehlloch*, *n.* 2. qvarnöga.
Mehlschübe, *f.* 4. torraka.
Mehlspeise, *f.* 4. mjölmat el. rätt.
Mehlsuppe, *f.* 4. mjölsoppa.
Mehlthau*, *m.* 1. brand el. sot i säd.
Mehlwurm*, *m.* 2. mjölmask, mal.
Mehr, *adv.* mer, mera.
Mehren, *v. a.* öka, föröka, fördubbla.
Mehrentheils, *adv.* merendels, vanligtvis, till större delen.
Mehrere, *pl.* flera.
Mehrgebot, *n.* 1. bud, högre bud el. öfverbjudning.
Mehrheit, *f.* 4. pluralitet. större antal; större delen; mångfaldighet, mängd; pluralitet.
Mehrmal, Mehrmals, *adv.* ofta.
Mehrmalig, *adj.* som ofta återkommer el. sker.
Meiden, *v. a. ir.* undvika; undfly, undgå; afhålla sig ifrån.
Meidung, *f.* 4. undvikande.
Meier, *m.* 3. förpaktare, arrendator, hälftenbrukare.
Meierey, *f.* 4. Meiergut*, *n.* 2. Meierhof*, *m.* 1. afvelsgård, hemman, landtgård.
Meierich, *m.* 1. (bot.) nate.
Meierkraut*, *n.* 2. (bot.) mära.
Meile, *f.* 4. mil.
Meilensäule, *f.* 4. milstolpe.
Meilenzeiger, *f.* 4. milstolpe; gradstock.
Meiler, *m.* 3. kolmila.
Mein, Meine, *pron.* min, mitt.
Meineid, *m.* 1. mened.
Meineider, *m.* 3. menedare.
Meineidig, *adj.* menedig.
Meinen, *v. n. h.* mena, tänka, tro; tycka; es ist auf ihn gemeint, det syftar på honom; ist es so gemeint? är det afsigten dermed?
Meiner, meine, meines, der, die, das meinige, *pron.* min, mitt; erbarme dich meiner, förbarma dig öfver mig.
Meinerseits, *adv.* för min del eller egen del.
Meinethalben, -wegen, um — willen, *adv.* för min skull.
Meinethalben! Meinetwegen! *interj.* må göra! nå väl an!
Meinung, *f.* 4. mening, tanka, omdöme; uppsåt, afsigt, syftemål; syfte.
Meischbottich, *m.* 1. -kufe, *f.* 4. -faß* *n.* 2. mäskkar.
Meischen, *v. a.* mäska.
Meise, *f.* 4. taljoxe.

Meisenkasten, *m.* 3. =**schlag***, *m.* 1. slag.bur för taljoxar.

Meißel, *f.* 4. och m. 3. linneskaf på sår; vele; meisel, huggjern, grafstickel.

Meißeln, *v. a.* arbeta, gravera med grafstickel.

Meist, *adj.* am Meisten, *adv.* mest, flesta.

Meistbietender, *adj.* mest- el. högstbjudande.

Meistens. Se Meistentheils.

Meistentheils, *adv.* mestadels, till större delen.

Meister, *m.* 3. mästare; mäster; es fällt kein — vom Himmel, ingen födes mästare; seiner selbst nicht — seyn, ej vara herre öfver sig sjelf.

Meisterhaft, **Meisterlich**, *adj.* mästerlig, fullkomlig —, *adv.* mästerligen.

Meisterhand*, *f.* 1. en mästares skrift el. stil.

Meisterlade, *f.* 4. embetslåda.

Meistern, *v. a.* kufva, spela mästare öfver, mästra, granska; häckla, tadla.

Meisterrecht, *n.* 1. mästarrättighet.

Meistersänger, *m.* 3. mästare i sångkonsten; skald (fordom).

Meisterschaft, *f.* 4. mästerskap.

Meisterstreich, *m.* 1. mästerknep.

Meisterstück, *n.* 1. mästerstycke.

Melancholie, *f.* 4. melankoli, svårmodighet.

Melancholisch, *adj.* melankolisk, svårmodig,

Melde, *f.* 4. molla; trägårdsmolla.

Melden, *v. a.* (einem etwas) anmäla, förkunna, båda, berätta, tillsäga; omnämna; sich bey einem —, infinna, inställa, anmäla sig hos en; ohne Ruhm zu —, utan att skryta, utan att berömma sig sjelf; mit Ehren zu —, med förlof sagt.

Meldung, *f.* 4. omtalande; — thun, omröra, omnämna; anföra.

Melirt, *adj.* uppblandad.

Melisse, *f.* 4. meliss.

Meliszucker, *m.* 3. melissocker.

Melk, *adj.* och *adv.* som gifver mjölk.

Melken, *v. a.* mjölka.

Melkerey, *f.* 4. ko- el. fähus; holländeri.

Melkfaß*, *n.* 2. mjölkstäfva, mjölkkärl.

Melkkuh*, *f.* 1. mjölkko.

Melodie, *f.* 4. melodi, ton, välljud.

Melodisch, *adj.* melodisk, full af melodi, välljudande.

Melone, *f.* 4. melon.

Melonenbeet, *n.* 1. melonsäng, melonqvarter.

Melonenpfebe, *f.* (bot) melonpumpa.

Melonenschnitt, *m.* 1. melonskifva.

Memme. Se Mämme.

Menge, *f.* 4. mängd, myckenhet; öfverflöd; die schwere —, en stor myckenhet; Bücher in —, mån-

ga böcker; die — muß es bringen, mängden får göra det.
Mengelwurz, *f.* 4. bäsk syrerot, hästsyra, ängsyra.
Mengen, *v. a.* blanda, blanda upp; unter einander —, inblanda; hopblanda, bortblanda, sätta i oordning; (*prep.* med *Ackus.*).
Mengfutter, *n.* 3. blandfoder.
Mengkorn, *n.* 2. blandsäd.
Mengsel, *n.* 3. blandning; mölja, röra.
Mennig, *m.* 1. mönja.
Mennonit, Mennonist, *m.* 4. vederdöpare.
Mensch, *m.* 4. menniska; person; karl; junger —, yngling.
Mensch, *n.* 2. piga; hora, gathora.
Menschenalter, *n.* 3. mansålder, menniskoålder.
Menschenfeind, *m.* 1. folkhatare, misantrop.
Menschenfeindlich, *adj.* misantropisk, folkskygg.
Menschenfreund, *m.* 1. menniskovän.
Menschenfreundlich, *adj.* mild, öm, som hyser menniskokärlek.
Menschenfreundlichkeit, *f.* 4. menskligher, mildhet, godhet.
Menschenhasser. Se Menschenfeind.
Menschenkind. Se Mensch.
Menschengeschlecht, *n.* 2. menniskoslägte.
Menschenhaß, *m.* 1. menniskohat, folkskygghet.
Menschenliebe, *f.* 4. menniskokärlek, mildhet.
Menschenraub, *m.* 1. en flickas eller gosses bortröfvande.
Menschenräuber, *m.* 3. menniskoröfvare.
Menschenscheu, *adj.* folkskygg, folkrädd.
Menschensohn*, *m.* 1. menniskans son.
Menschentand, *m.* 1. menniskopåfund.
Menschenverstand, *m.* 1, menniskoförstånd; der gemeine, gesunde —, sundt vett, allmänt, vanligt förstånd.
Menschenwerk, *n.* 1. menniskopåfund.
Menschheit, *f.* 4. menniskoslägtet; menskligher; mandom.
Menschlich, *adj.* mensklig, mild, god.
Menschlichkeit, *f.* 4. menskliget, mildhet, godhet.
Menschwerdung, *f.* 4. Christi menniskoblifvande.
Mensur, *f.* 4. takt.
Menuett, *f.* 4. menuett.
Mergel, *m.* 3. mergel, jordmerg.
Mergelartig, *adj.* mergelaktig.
Mergelgräber, *m.* 3. mergelgräfvare.
Mergelgrube, *f.* 4. mergelgrufva el. grop.
Mergeln, *v. a.* mergla, göda med mergel.
Meridian, *m.* 1. middagslinia.
Merkbar. Se Merklich.
Merken, *v. a.* sätta märke på, teckna, beteckna, märka, bemärka, bli varse; gifva akt på; förvänta, förmoda något, etwas e

etwas — behålla, förvara något i minnet.
Merkenswerth. Se Merkwürdig.
Merklich, *adj.* märkbar, synbar, synlig; märklig; ansenlig, betydlig, vigtig.
Merkmaal, *n.* 1. märke, kännemärke.
Merkur, *m.* 1. Merkurius; qvicksilfver.
Merkurialisch, *adj.* merkurialisk, qvicksilfver. . . .
Merkwürdig, *adj.* märkvärdig, minnesvärd.
Merkwürdigkeit, *f.* 4. märkvärdighet.
Merkzeichen, *n.* 3. kännetecken, märke.
Merle, *f.* 4. trast.
Merz. Se März.
Meßbar, Meßamt. Se under Messingwaare.
Messe, *f.* 4. messa, gudstjenst; stor marknad; Geschenk zur —, marknadsgåfva.
Messen, *v. a. ir.* mäta; afmäta, afpassa.
Messen, *n.* 3. el. Messung, *f.* 4. mätning.
Messer, *m.* 3. mätare.
Messer, *n.* 3. knif.
Messerbesteck, *n.* 1. kniffoder.
Messerheft, *n.* 1. knifskaft.
Messerklinge, *f.* 4. knifsblad.
Messerlohn, *m.* 1. Meßgeld, *n.* 2. mätarpenningar.
Messerrücken, *m.* 3. knifsbak.
Messerschale. Se Messerheft.
Messerscheide, *f.* 4. knifslida.
Messerschmid, *m.* 1. knifsmed.
Messerschneide, *f.* 4. knifsägg.
Messerspitze, *f.* 4. knifsudd.
Messerstiel, Se Messerheft.
Messing, *n.* 1. messing.
Messingdraht*, *m.* 1. messingstråd.
Messingen, *adj.* af messing, messings . . .
Messinghammer*, *m.* 3. -hütte, *f.* 4. messingshammare, messingsbruk el. hytta.
Messinghändler, Messingschläger, *m.* 3. messingshandlare; messingsslagare.
Messingschmid. Se Messingschläger.
Messingwaare, *f.* 4. messings-arbete.
Meßamt*, *n.* 2. betjening vid messan.
Meßbar, *adj.* mätlig.
Meßbuch*, *n.* 2. messbok.
Meßfreyheit*, *f.* 4. marknadsfrihet.
Meßgeld, *n.* 2. Meßgeschenk, *n.* 1. marknadsgåfva.
Meßgewand*, *n.* 2. messhake.
Meßgut*, *n.* 2. marknadsgods.
Meßhemd, *n.* 1. mess-skjorta.
Meßkette, *f.* 4. landtmätarekedja.
Meßkrämer, *m.* 3. Meßmann, *m. pl.* — leute, främmande, utländsk köpman som besöker marknader.
Meßkunst, *f.* geometri; landtmäteri.
Meßkünstler, *m.* 3. geometer.
Meßner, *m.* 3. klockare; kyrkovärd.
Meßpult, *n.* 1. pulpet för en messbok.
Meßruthe, Meßstange, *f.* 4. mätstång.
Meßschnur*, *f.* 1. mätsnöre.

Meßstab*, Meßstock*, *m.* 1. mätstång, landtmätarstaf.
Meßstange. Se Meßruthe.
Meßtischchen, *n.* 3. planbräde, landtmätar-tafla.
Meßtuch*, *n.* 2. altarduk att sätta kalken m. m. på.
Meßwaare, *f.* 4. marknadsvara.
Meßwoche, *f.* 4. marknadsvecka.
Meßzeit, *f.* 4. marknadstid.
Metall, *n.* 1 metall, malm.
Metallartig, Metallisch, *adj.* metallisk, malmartig.
Metallen, *adj.* af metall eller malm, metall el. malm. . . .
Metallgold, *n.* 1. målareguld.
Metallisch. Se Metallartig.
Metallurg, *m.* 4. metallurgist.
Metallurgie, *f.* metallurgi, lära om metallers bearbetande.
Metapher, *f.* 4. metafor; ords nyttjande i figurlig bemärkelse.
Metaphorisch, *adj.* metaforisisk, figurlig.
Metaphysik, *f.* 4. metafysik.
Metaphysiker, *m.* 3. metafysikus.
Metaphysisch, *adj.* metafysisk.
Meth, *m.* 1. mjöd.
Methode, *f.* 4. method.
Methodisch, *adj* methodisk.
Methsieder, *m.* 3. mjödkokare; mjödbryggare.
Metonymie, *f.* 4. oratorisk figur, metonymi.
Metrum, Se Sylbenmaß.
Mett, *n.* 1. kött som brukas till metvurst.
Mette, *f.* 4. ottsång.
Metten, *f. pl.* flygande spindelväf om hösten.
Mettwurst*, *f.* 1. metvurst.
Mettram. Se Mutterkraut.
Metze, *f.* 4. halfspann; mäld.
Metze, *f.* 4. hora, gathora.
Metzeley, *f.* 4. blodbad, slagtning, nederlag, blodsutgjutelse.
Metzeln, *v. a.* döda, dräpa, mörda, slå el. sticka ihjäl; nedgöra, nedhugga.
Metzen, *v. n.* h. taga tullkappe el. qvarntull.
Metzger. Se Fleischer.
Meuchelmord, *m.* 1. lönnmord.
Meuchelmorden, *v. a.* lönnmörda.
Meuchelmörder, *m.* 3. lönnmördare.
Meuchelmörderisch, *adj.* mordisk, mördande.
Meuchler. Se Meuchelmörder.
Meuchlings, *adv.* lönnligt; hemligt.
Meutemacher, *m.* 3. orolig menniska, upprorsstiftare.
Meuterey, *f.* 4. myteri, uppror.
Mewe, *f.* 4. fiskmås.
Miauen. Se Mauen.
Mich, *pron.* mig.
Michaelisfest, *n.* -tag, *m.* 1. Mikelsmessa, Mikelsmessdag.
Mieder, *n.* 3. lif, lifstycke, korsett.
Miene, *f.* 4. min, utseende, uppsyn, åtbörd.
Miesmuschel, *f.* 4. ätlig mussla.
Miethcontract, *m.* 1. hyrescontrakt.
Miethe, *f.* 4. hyra, lega; husbmal.

Miethen, *v. a.* hyra, lega; städja; befrakta (ett fartyg).
Miethen, *n.* 3. Miethung, *f.* 4. hyrande, legande; städjande; befraktning.
Miethgeld, *n.* 2. hyra, hyrespenningar.
Miethgroschen. Se Miethgeld.
Miethherr, *m.* =frau, *f.* 4. en som uthyr.
Miethig, *adj.* full af mal.
Miethknecht, *m.* 1. legodräng.
Miethkutsche, *f.* 4. hyrvagn.
Miethkutscher, *m.* 3. hyrkusk.
Miethleute, *pl.* hyresfolk.
Miethling, *m.* 1. legohjon.
Miethmann, *m. pl.* =leute, hyresman.
Miethpfennig, *m.* 1. hyrespenningar, handpenning.
Miethpferd, *n.* 1. hyrd eller legd häst.
Miethung, *f.* 4. Se Miethen.
Miethweise, *adv.* i hyra el. lega.
Miethzeit, *f.* 4. legotid; hyrtid.
Miethzins, *m.* 6. hyra, hushyra.
Mietz. Se Katze.
Mikroskop, *n.* 1. mikroskop, förstoringsglas.
Milan, *m.* Milane, *f.* 4. glada (fågel).
Milbe, *f.* 4. mått, mal, liten mask; klåmask.
Milbig, *adj.* full af mal.
Milch, *f.* utan *pl.* mjölk, — der Fische, mjölk; Biestmilch, råmjölk, geronnene, gekäsete —, ystad mjölk; dicke —, filbunk.
Milchader, *f.* 4. mjölkåder.
Milchartig, Milchicht, *adj.* mjölkaktig.
Milchasch*, *m.* 1. mjölkskål, mjölkfat.
Milchbart*, *m.* 1. hullhår, skäggfjun; ung glop el. våp.
Milchbehältniß, *n.* 1. (anat.) mjölkblåsa.
Milchbrey, *m.* 1. =muß, *n.* 1. mjölkgröt el. välling.
Milchbrot, *n.* 1. =brötchen, *n.* 3. mjölkbröd.
Milchbruder*, *m.* 3. en som haft samma amma som en annan, dibroder.
Milchbrühe, *f.* 4. mjölksoppa.
Milchbütte, *f.* 4. mjölkbunke.
Milchcur, *f.* 4. mjölkkur.
Milchdieb, *m.* 1 fjäril.
Milchen. Se Melk.
Milcher. Se Milchner.
Milchfieber, *n.* 3. mjölkfeber.
Milchflor, *m.* 1. mjölkflor, glanskflor.
Milchfrau, *f.* 4. =mädchen, *n.* 3. =magd*, *f.* 1. =weib, *n.* 2. mjölkhustru, mjölkflicka.
Milchgefäß, *n.* 1. Milchgelte, *f.* 4. mjölkkärl; (i kroppen) mjölksträng.
Milchhaar, *n.* 1. mjölkhår, fjun på hakan.
Milchig, *adj.* som innehåller mjölk; som har mjölke (om fisk); mjölkaktig, mjölkfärgad.

Milchkammer, *f.* 4. mjölkkammare.
Milchkeller, *m.* 3. mjölkkällare.
Milchmuß. Se Milchbrey.
Milchnapf. Se Milchgefäß.
Milchmährte, *f.* 4. bröd uppblödt i mjölk.
Milchröhrchen, *n.* 3. mjölksträng.
Milchner, Milcher, *m.* 3. mjölkfisk.
Milchschnee, *m.* 1. snömos.
Milchsaft*, *m.* 1. chylus; mjölksaft.
Milchschauer, *m.* 3. mjölkfeber.
Milchschrank*, *m.* 1. mjölkhylla, mjölkskåp.
Milchschwester, *f.* 4. disyster.
Milchseihe, *f.* 4. Milchtuch*, *n.* 2. sil, mjölksil.
Milchspeise, *f.* 4. mjölkmat.
Milchstraße, *f.* 4. vintergata.
Milchversetzung, *f.* 4. mjölkkastning, mjölksamling, mjölkförstoppning.
Milchwarm, *adj.* ljum, spenvarm.
Milchwasser. Se Molken.
Milchweib. Se Milchfrau.
Milchweg, *m.* 1. vintergata.
Milchweiß, *adj.* hvit som mjölk.
Milchzahn*, *m.* 1. mjölktand.
Milchzucker, *m* 3. mjölksocker.
Milde, *adj.* ömsint, känslofull, kär, kärlig, kärleksfull; mjuk, len; ljuflig, ljuf, angenäm, blid, mild; sedig, from, god, foglig, vänlig; godhjertad, gifmild, hjelpsam; gudfruktig, gudaktig, from, gudlig.
Milde, Mildigkeit, *f.* 4. mildhet, välvilja, vänlighet, christlig kärlek, gifmildhet.

Mildern, *v. a.* lena, lindra, minska, blidka, stilla, förmildra, mildra, sakta, tillfredsställa.
Milderung, *f.* 4. lindring, mildring, förmildring, minskning.
Mildherzig, *adj.* välvillig, vänlig, mild, godhjertad, gifmild, hjelpsam.
Mildherzigkeit, *f.* 4. välvilja, gifmildhet, christlig kärlek.
Mildigkeit. Se Milde.
Mildreich, *adj.* Se Mildherzig.
Mildthätig, *adj.* godhjertad, gifmild, hjelpsam.
Mildthätigkeit, *f.* 4. christlig kärlek.
Militärisch, *adj.* militärisk, krigs fält....
Miliz, *f.* 4. landtvärn; vargering; krigsväsende.
Milz, *f.* 4. mjelte; die — sticht, mjelten hugger.
Milzbeschwerung, *f.* 4. anfall af hypokondri.
Milzentzündung, *f.* 4. inflamation i mjelten.
Milzkraut*, *n.* 2. mjeltgräs, hjorttunga.
Milzstechen, *n.* 3. mjelthugg; mjeltsjuka.
Milzsucht, *f.* 4. mjeltsjuka, hypokondri.
Milzsüchtig, *adj.* mjeltsjuk.
Mimik. Se Gebärdensprache.
Minder, *adj.* mindre, ringare; nichts desto —, icke dessmindre.
Minderjährig, *adj.* minderårig, omyndig.

Minderjährigkeit, *f.* 4. minderårighet, omyndiga år.
Mindern, *v. a.* minska, förminska, minska, slå af; sich —, minskas; aftaga.
Minderung, *f.* 4. minskning, aftagande; minskning, jemkning.
Mindeste, (der, die, das), *adj.* den, det minsta, aldraminsta; zum mindesten, åtminstone.
Mine, *f.* 4. grufva, malmbrott; mina; die — springen lassen, spränga en mina; utföra sitt anslag.
Minenkammer, *f.* 4. minkammare.
Miner, *f.* Se Erz.
Mineral, *m.* bergart; malmart; Mineralien, *pl.* mineralier.
Mineralisch, *adj.* mineralisk.
Mineralog, *m.* 4. mineralog.
Mineralogie, *f.* 4. mineralogi.
Mineralogisch, *adj.* mineralogisk.
Mineralreich, *n.* 1. mineralrike.
Miniatur, *f.* 4. miniatur, miniaturmålning.
Miniaturmaler, *m.* 3. miniaturmålare.
Miniren, *v. a.* minera, underminera, undergräfva.
Minirer, *m.* 3. minör, skansgräfvare.
Minister, *m.* 3. minister, sändebud; statsminister.
Ministerialsachen, *pl.* ministeriella ärender.
Ministerium, *n.* *pl.* ien för ium, 3. ministèren.
Minne, *f.* kärlek.
Minnen, *v. a.* (gammalt) älska.
Minnig, *adj.* älskansvärd.
Minorit, *m.* 4. franciskaner-munk.
Minute, *f.* 4. minut.
Minutenuhr, *f.* 4. ur som visar minuter.
Minutenzeiger, *m.* 3. minutvisare.
Mir, *pron.* mig, åt mig.
Mirabolan, *f.* 4. (frukt) mirabolan.
Mirrhe, *f.* 4. myrrha, ett slags Arabiskt gummi.
Mirthe. Se Myrthe.
Mischbar, *adj.* som låter blanda sig.
Mischbarkeit, *f.* 4. egenskap att kunna blandas.
Mischen, *v. a.* blanda, blanda upp, uppblanda; unter einander —, blanda, röra ihop, bortblanda, förvirra; sätta i oordning; sich in etwas —, blanda sig uti, befatta sig onödigtvis med något; jemand in etwas —, draga någon in uti något; (*prep.* med *Ackus.*).
Mischmasch, *m.* 1. blandning, mischmasch; mölja, röra.
Mischung, *f.* 4. blandning.
Mischen, *n.* 3. blandande.
Mischfutter, *n.* 3. blandfoder.
Mispel, *f.* 4. mispel el. oxelbär.
Mispelbaum*, *m.* 1. oxelbärsbuske.
Missal, *n.* 3. messbok.
Missen, *v. n.* h. undvara, umbära, vara beröfvad en ting. —, *v. a.* Se Vermissen.
Missethat, *f.* 4 missgerning; synd.
Missethäter, *m.* 3. missdådare, missgerningsman, brottsling.

Mißachten, *v. a.* förakta.
Mißanwendung, *f.* 4. missbruk.
Mißarten. Se Ausarten.
Mißbehagen, *n.* 3. misshag, missnöje.
Mißbieten, *v. n. ir.* h. *Dat.* missbjuda.
Misbilligen, *v. a.* ogilla.
Mißbilligung, *f.* 4. ogillande.
Mißbrauch*, *m.* 1. missbruk.
Mißbrauchen, *v. a.* missbruka.
Mißbräuchlich, *adj.* oriktig, lagstridig.
Mißcredit, *m.* 1. misskredit.
Mißdeuten, *v. a.* misstyda, förtyda; illa upptaga.
Mißdeutung, *f.* 4. misstydning, falsk utläggning el. tillämpning.
Missen. Se under Mispelbauen.
Missethat. Se under Missen.
Mißfall*, *m.* 1. ledsam händelse; missfall.
Mißfallen, *v. n. ir.* h. (einem) misshaga, stöta, förtörna; ej tycka om; ej vara nöjd med.
Mißfallen, *n.* 3. misshag, misstycke, förtret, missnöje; ich habe daran, jag tycker ej om saken.
Mißfällig, *adj.* obehaglig, oangenäm, vidrig.
Mißgebären, *v. n. ir.* h. få missfall; kasta fostret.
Mißgebot, *n.* 1. missbjudande; ein — thun, missbjuda.
Mißgeburt, *f.* 4. missfoster, missfödsel; missfall; kastning.
Mißgeschick, *n.* 1. missöde.
Mißgeschöpf, *n.* 1. vanskaplig varelse.
Mißgestalt, *f.* 4. vanskaplighet.
Mißgestalt, Mißgestaltet, *adj.* vanskaplig.
Mißgewächs, *n.* 1. vanskaplig växt.
Mißglücken, *v. n.* s. och h. (einem) misslyckas.
Mißgönnen, *v. a.* (einem etwas) missunna, afundas.
Mißgönner, *m.* 3. missundsam menniska, afundsam.
Mißgreifen, *v. n. ir.* h. misstaga, fela, taga miste.
Mißgriff, *m.* 1. misstag, förseende, irring.
Mißgunst, *f.* utan *pl.* afund, ogunst.
Mißgünstig, *adj.* afundsjuk, missundsam.
Mißhällig, Mißhellig, *adj.* misshällig, stridig; oense.
Mißhälligkeit, *f.* 4. oenighet, stridighet.
Mißhandeln, *v. a.* illa handtera, misshandla. —, *v. n.* h. synda, fela, vara felaktig.
Mißhandlung, *f.* 4. elak medfart, handterande el. bemötande; synd, förseelse.
Mißheirath, *f.* 4. mindre passande gifte.
Mißhellig. Se Mißhällig.
Mißjahr, *n.* 1. missväxtår.
Mißkennen, *v. a. ir.* misskänna.
Mißklang*, *m.* 1. missljud.
Mißlaunisch, *adj.* misslynt.
Mißlaut, *m.* 1. missljud.
Mißlautend, *adj.* missljudande.
Mißleiten, *v. a.* missleda, föra vilse

Mißlich, *adj.* oviss, osäker; farlig, äfventyrlig; kinkig.
Mißlichkeit, *f.* 4. ovisshet; farlighet; kinkighet.
Mißlingen, *v. n. ir.* s. (einem etwas) misslyckas, slå felt.
Mißlingen, *n.* 3. **Mißlingung**, *f.* 4. misslyckande.
Mißmuth, *m.* 1. misslynthet, missnöje; melankoli, svårmodighet.
Mißmüthig, *adj.* misslynt; melankolisk.
Mißmüthigkeit. Se **Mißmuth.**
Mißpreis, *m.* 1. vanpris.
Mißrathen, *v. a. ir.* (einem) afråda, afstyrka. —, *v. n. ir.* s. misslyckas, slå felt.
Mißrathung, *f.* 4. afrådande.
Mißstand*, *m.* 1. otillbörlighet, oanständighet.
Mißton*, *m.* 1. missljud, falsk ton.
Mißtönen, *v. n.* h. missljuda, vara missljudande,
Mißtrauen, *v. n.* h. einem, misstro, misstänka en.
Mißtrauen, *n.* 3. misstroende, misstänksamhet.
Mißtrauisch, *adj.* misstrogen, misstänksam.
Mißtreten, *v. n. ir.* s. stiga miste.
Mißtritt, *m.* 1. missteg, felsteg; fel.
Mißtröstlich, *adj.* full af misströstan.
Mißvergnügen, *n.* 3. missnöje.
Mißvergnügt, *adj.* missnöjd.
Mißverhältniß, *n.* 1. disproportion, olikhet.
Mißverstand*, *m.* 1. **Mißverständniß**, *n.* 1. missförstånd, oenighet; missförstående, misstag.
Mißverstehen, *v. a. ir.* missförstå, ej förstå rätt.
Mißwachs*, *m.* 1. missväxt,
Mißweisung, *f.* 4. (magnetnålens) missvisning, Se **Abweichung.**
Mist, *m.* 1. gödsel, dynga, träck; das ist nicht auf deinem — gewachsen, det har du icke utaf dig sjelf.
Mistbahre, **Misttrage**, *f.* 4. dyngbår, gödselbår.
Mistbeet, *n.* 1. dyngbänk, drifbänk.
Mistel, *f.* 4. mistel (en buske).
Misteldrossel, *f.* 4. =ziemer, *m.* 3. björktrast.
Mistelziemer, *m.* 3. björktrast.
Misten, *v. n.* h. träcka, —, *v. a.* gödsla; den Stall, —, mocka stallet.
Misten, *n.* 3. **Mistung**, *f.* 4. träckande, gödslande; mockande.
Mistfink, *m.* 1. smutsig gosse eller flicka, lortvasker, lortlolla.
Mistforke. Se **Mistgabel.**
Mistgabel, *f.* 4. dynggrep.
Mistgauche, *f.* 4. dyngvatten.
Mistgrube, *f.* 4. dynggrop, gödselhåla.
Misthaken, *m.* 3. dynghake.
Misthaufen, *m.* 3. gödselhög.
Misthof*, *m.* 1. gödselrum, halmdös.
Mistkäfer, *m.* 3. torndyfvel.

Mistlache, Mistpfütze, *f.* 4. pöl, lortpuss.
Mistler. Se Misteldrossel.
Mistmelde, *f.* 4. gullfrö.
Mistpfütze. Se Mistlache.
Misttrage. Se Mistbahre.
Mistung. Se Misten.
Mistwagen, *m.* 3. gödselvagn, dyngvagn.
Mistwasser. Se Mistgauche.
Mit, *prep.* med *Dat.* och *adv.* med, jemte, tillika; med, äfven; i; mit Stumpf und Stiel ausrotten, utrota i grund; mit Anbruch des Tages, i gryningen; Laß mich mit Frieden, lät mig vara i fred; mit Unglück schwanger gehen, hafva ondt i sinne; mit alle dem, likväl; slutligen; efter allt detta.
Mitarbeiten, *v. a.* arbeta med, dela arbetet med någon; medverka, hjelpa till.
Mitararbeiter, *m.* 3. medarbetare, medhjelpare.
Mitbegriffen, *adv.* inbegripet, inberäknadt, från och med, till och med.
Mitbeherscher, *m.* 3. medregent.
Mitbelehnter, *m.* böjes som *adj.* deltagare i ett längods.
Mitbelehnung, *f.* 4. beläning med en annan.
Mitbesitzer, *m.* 3. medägare.
Mitbewerben, sich, täfla med någon.
Mitbewerber, *m.* 3. medtäflare.
Mitbewerbung, *f.* 4. medtäflan.
Mitbezahlen, *v. a.* betala sin del.
Mitbringen, *v. a.* medbringa, föra el. bära med sig.
Mitbruder*, *m.* 3. medbroder, embetsbroder.
Mitbuhler, *m.* 3. rival, medtäflare.
Mitbürger, *m.* 3. medborgare.
Mitchrist, *m.* 4. medkristen.
Mitdaseyn, *n.* 3. samvarelse, medvarelse.
Miteigenthümer, *m.* 3. medegare.
Mit einander, *adv.* med hvarandra, tillsammans, ihop, på en gång.
Mitempfinden, *v. a. ir.* deltaga i ens lycka el. olycka.
Mitempfindung, *f.* 4. sympati, deltagande i ens öden.
Miterbe, *m.* 4. medarfvinge.
Mitessen, *v. n. ir.* h. äta, spisa med. —, *v. a.* nedsvälja något jemte maten.
Mitesser, *m.* 3. medätare; die —, *pl.* tagelmaskar.
Mithfahren, *v. n. ir.* s. och h. fara el. resa med; einem übel —, fara illa med någon, gå illa åt någon.
Mitfahrt, *f.* 4. medfart.
Mitfasten. Se Mittfasten.
Mitfreude, *f.* 4. inbördes glädje; deltagande glädje.
Mitführen, *v. a.* medföra, föra med sig.
Mitgabe, Mitgift, *f.* 4. hemgift, medgift.
Mitgast*, *m.* 1. gäst tillika med andra.
Mitgeben, *v. a. ir.* gifva med; uppdraga; befalla; seiner Tochter nichts

—, ej gifva sin dotter någon hemgift.

Mitgefährte, *m.* 4. följeslagare.

Mitgefangener, *m.* böjes som *adj.* medfånge.

Mitgefühl, *n.* 1. deltagande känsla.

Mitgehen, *v. n. ir.* s. gå med, beledsaga; kunna passera, vara antaglig.

Mitgehülfe, *m.* 4. medhjelpare; medbrottsling.

Mitgenoß, *m.* 4. kompanjon; kamrat; medbrottsling.

Mitgenossenschaft, *f.* 4. delaktighet, gemenskap, sällskap.

Mitgeschöpf, *n.* 1. medvarelse; nästa.

Mitgesell, *m.* 4. kamrat, stallbroder; medbrottsling.

Mitgift. Se **Mitgabe**.

Mitglied, *n.* 2. medlem, ledamot; medarbetare.

Mithalten, *v. a* och *n. ir.* hålla med; vara med.

Mithelfen, *v. n. ir.* h. hjelpa till, medverka, bidraga till.

Mithelfer, *m.* 3. medhjelpare.

Mithin, *adv.* följakteligen, således.

Mithridat, *m.* 1. motgift.

Mithülfe, *f.* 4. tillhjelp, medverkan, biträde.

Mitkäufer, *m.* 3. medköpare.

Mitkommen, *v. n. ir.* s. komma med.

Mitlassen, *v. a. ir.* låta gå el. följa med.

Mitlaufen, *v. n. ir.* s. löpa el. springa med; kunna passera.

Mitlaut, *m.* 1. **Mitlauter**, *m.* 3. konsonant.

Mitleid, **Mitleiden**, *n.* 3. medlidande, medömkan.

Mitleidenheit, *f.* 4. sympati; medlidsamhet.

Mitleidenswürdig, *adj.* medömkansvärd, ömklig.

Mitleidig, *adj.* medlidande.

Mitleidigkeit, *f.* 4. medömkan, medlidsamhet, ömsinthet.

Mitleidsbezeigung, *f.* 4. sorgbeklagelse.

Mitmachen, *v. a.* och *n.* h. göra med; vara med.

Mitmeister, *m.* 3. mästare i samma handtverk, embetsbroder.

Mitmensch, *m.* 4. nästa; medmenniska.

Mitnehmen, *v. a. ir.* taga med sig; taga el. sticka hos sig; medföra; bortföra, taga bort med sig; försvaga, matta, utmatta, utmergla; uttömma, utösa, utblotta; härja, sköfla, ödelägga; filtrera, sila (en bok &c.).

Mitnichten, *adv.* alldeles intet, ingalunda; långt derifrån.

Mitpächter, *m.* 3. medarrendator.

Mitrechnen, *v. a.* räkna med, föra upp med i räkning; das nicht mit gerechnet, det oräknadt.

Mitregentschaft, **Mitregierung**, *f.* 4. medregering.

Mitreisen, *v. n.* s. resa, följa med.

Mitsäugling, *m.* 1. dibroder.

Mitschuldig, *adj.* medbrottslig.

Mitſchuldiger, *m.* 1. böjes som *adj.* medgäldenär; medförbunden; medbrottsling.
Mitſchuldner, *m.* 3. medgäldenär.
Mitſchüler, *m.* 3. medlärjunge, skolkamrat.
Mitſpielen, *v. a,* spela med; illa handtera el. bemöta.
Mitſtand*, *m.* 1. ett annat stånd; die Mitſtände, de öfriga stånden, ständerna.
Mitſtimmen, *v. n.* h. komma öfverens; gifva med sin röst, sitt bifall.
Mitſtimmig, *adj.* lika ljudande; ense, sams.
Mitſtimmung, *f.* 4. samljud; bifall.
Mittag, *m.* 1. middag; söder.
Mittägig, Mittäglich, *adj.* middags; sydlig, södra; sydlig.
Mittags, *adv.* vid middagstiden.
Mittagseſſen, *n.* 3. -brot, *n.* 1. -mahlzeit, *f.* 4. -tiſch, *m.* 1. middagsmåltid.
Mittagsgegend, *f.* 4. söder.
Mittagskreis, *m.* 1. -zirkel, *m.* 3. meridian, meridiancirkel, solvisare.
Mittagslinie, *f.* 4. middagslinje.
Mittagsmahlzeit. Se Mittagseſſen.
Mittagspredigt, *f.* 4. middagspredikan, aftonsång.
Mittagsquartier, *n.* 1. -zeche, *f.* 4. ställe der man äter middag på en resa, middagsmåltid.
Mittagsruhe, *f.* 4. middagssömn.
Mittagsſeite, *f.* 4. södra sidan.
Mittagstiſch. Se Mittagseſſen.
Mittagswärts, *adv.* åt söder.
Mittagswind, *m.* 1. sydlig vind.
Mittagszirkel. Se Mittagskreis.
Mitte, *f.* 4. midten; medelpunkt; einer aus ihrer —, en af deras klass; ſie nahmen ihn in die —, de togo honom midt emellan sig.
Mittel, *n.* 3. medel, utväg; läkmedel, botmedel, hjelpmedel; Mittel, *pl.* medel, tillgångar, förmögenhet; ſich ins — ſchlagen, ins — treten, lägga sig emellan, söka att förlika, bilägga en sak; ſie wählten ſich einen König aus ihrem —, de valde sig en konung ibland sitt eget folk el. sig sjelfva; einer aus unſerm —, en af de våra; bey Mitteln ſeyn, vara förmögen, hafva förmögenhet.
Mittelader, *f.* 4. medianåder, åder i armen.
Mittelalter, *n.* 3. medelålder.
Mittelart, *f.* 4. medlersta sorten.
Mittelbar, *adj.* medelbar.
Mittelding, *n.* 1. medel, medium.
Mittelfinger, *m.* 3. medlersta fingret.
Mittelgattung, *f.* 4. medlersta sorten, mellansort; neutrum.
Mitelländiſch, *adj.* medelländsk; das mitelländiſche Meer, medelhafvet.
Mittelos, *adj.* medellös, utan medel.
Mittelmann, *m. pl.* — leute, man af medelståndet.
Mittelmäßig, *adj.* medelmåttig, lagom.
Mittelmäßigkeit, *f.* 4. medelmåtta, måttlighet.

Mittelmauer, *f.* 4. **Mittelwand***, *f.* 1. skiljemur, mellanvägg.
Mittelmeer, *n.* 1. medelhaf.
Mittelmehl, *n.* 1. mjöl af mellansorten.
Mittelpunkt, *m.* 1. medelpunkt; hufvudsak, syftemål.
Mittelschlag*, *m.* 1. mellansort.
Mittelsmann*, *m.* 2. **Mittelsperson**, *f.* 4. medlare.
Mittelst, *prep.* med *Genit.* förmedelst, genom, med.
Mittelste, *adj.* medlersta.
Mittelstand*, *m.* 1. medelstånd, medelklass.
Mittelstelle, *f.* 4. medlersta stället el. rummet.
Mittelstimme, *f.* 4. altröst, altstämma, beledsagande stämma.
Mittelstraße, *f.* 4. medelväg; medlersta gatan; medelmåtta.
Mittelstück, *n.* 1. medlersta stycket; mellanstycke.
Mitteltreffen, *n.* 3. medlersta delen af en krigshär.
Mittelursache, *f.* 4. verkande orsak.
Mittelwand. Se **Mittelmauer.**
Mittelweg, *m.* 1. medelväg, förmildrande, mildrande steg.
Mittelwort*, *n.* 2. particip.
Mittelzahn*, *m.* 1. medlersta tand.
Mitten, *adv.* —, am Tage, midt på dagen; — in, auf, unter, midt uti, på, under; — durch, midtigenom; — inne, midtuti; — entzwey, midt i tu; — unter, midt ibland, emellan, midt emellan.
Mitternacht*, *f.* 1. midnatt, midnattstid; norr, norden.
Mitternächtig, **Mitternächtlich**, *adj.* nordisk, nordlig, norra; midnatts
Mitternachtwärts, *adv.* åt norr.
Mittfasten, *f.* 3. midfastan.
Mittheilbar, *adj.* meddelbar; som kan förenas.
Mittheilen, *v. a.* (einem etwas) meddela, gifva del af, anförtro.
Mittheilend, *adj.* som meddelar sig, sprider sig; som gerna meddelar sina tankar el. insigter.
Mittheilung, *f.* 4. meddelande.
Mittler, *m.* 3. -inn, *f.* 4. medlare, -inna.
Mittlere, *adj.* medlersta; medelmåttig; vom mittleren Alter, af medelåldern; die — Zeit, medeltiden.
Mittlerweile, **Mittlerzeit**, *adv.* emedlertid; —, *konj.** medan, under det att.
Mittrinken, *v. n.* och *a. ir.* h. dricka med; nedsvälja med det man dricker.
Mittwoche, *f.* 4. onsdag; des Mittwochs el. Mittwochs, om onsdagen el. onsdagarne.
Mitunter, *adv.* emellanåt; med ibland el. under.
Mitverbrecher, *m.* 3. medbrottsling.
Mitverschworner, *m.* böjes som *adj.* en af de sammansvurne; die Mitverschwornen, de sammansvurne.

Mitwerben, *v. n. ir.* h. fria jemte en annan; täfla om.

Mittwerber, *m.* 3. medtäflare; medsökande; medfriare.

Mitwerbung, *f.* 4. täflan, medtäflan; medfriande.

Mitwirken, *v. n.* h. medverka, bidraga, hjelpa till.

Mitwirkung, *f.* 4. medverkan, biträde.

Mitwissen, *n.* 3. medvetande, kunskap; ohne mein —, mig ovetande; ohne sein —, utom hans vetskap.

Mitwoche. Se Mittwoche.

Mitwürken. Se Mitwirken.

Mitzählen, *v. a.* räkna med, inberäkna.

Mobilien, *f. pl.* möbler, lösören, husgeråd, lös egendom.

Mode, *f.* 4. mod, bruk, vis, sätt; das ist nicht — unter gesitteten Leuten, det är ej brukligt ibland hederligt folk.

Modehändler, *m.* 3. galanterihandlare.

Modekleid, *n.* 2. klädning efter modet.

Model, *m.* 1. diameter; form, modell, patron, mönster, gjutform; matris, original-stamp el. -prägel, tryckning på tyger.

Modelirer, *m.* 3. tygtryckare.

Modell, *n.* 1. modell; mönster; mall, skeppsmodell.

Modelliren, *v. a.* och *n.* h. modellera, forma.

Modellkunst, *f.* modellform, konst.

Modellmacher, *m.* 3. modellmakare.

Modeln, *v. a.* forma, fasonera; trycka på tyger.

Modelschneider, *m.* 3. modellskärare.

Modeltuch*, *n.* 2. märkduk, namnduk, mönster.

Modenarr, *m.* 4. en som efterapar alla moder.

Moder, *m.* 3. dy, mudder, gyttja, äfja; förruttnelse, röta, förmultnande.

Modericht, *adj.* dyaktig, gyttjig; rutten, multen.

Modern, *v. n.* h. ruttna, multna.

Modern, *adj.* modern, nyare, nymodig, vår tids.

Moderprahmen, *m.* 3. mudderpråm.

Modisch, *adj.* och *adv.* nymodig, på modet, i mod.

Mögen, *v. n. ir.* h. kunna förmå; må, hafva rättighet, tillstånd, frihet; vilja, önska, hafva lust; tycka om; so wenig es immer seyn mag, så litet det någonsin kan vara; sie mag etwa 20 Jahre alt seyn, hon kan vara vid pass 20 år gammal.

Möglich, *adj.* möjlig, görlig.

Möglichkeit, *f.* 4. möjlighet, görlighet; nach meiner —, efter min förmåga; wenns irgend eine — ist, om det på något sätt låter sig göra.

Möglichst, *adj.* möjligast; ich will mein möglichstes thun, jag skall gö-

ra allt hvad som står i min förmåga.
Mohn, *m.* 1. valmo.
Mohr, *m.* 1. moär (ett slags sidentyg).
Mohr, *m.* 4. Mor; Neger.
Mohr. Se Moor.
Möhre, Mohrrübe, *f.* 4. morot.
Mohren, *adj.* af moär.
Mohrenfarbig, *adj.* svartbrun i hyn; becksvart.
Mohrenland*, *n.* 2. Ethiopien, Mauritanien.
Molch, *m.* 1. salamander.
Molken, *pl.* Molkencur, *f.* 4. vassla.
Molkendieb, *m.* 1. ett slags fjäril.
Molkig, *adj.* vattenaktig, lik vassla.
Moltebeere, *f.* 4. hjortron.
Monade, *f.* 4. enhet, atom.
Monarch, *n.* 1. monark.
Monarchie, *f.* 4. monarki.
Monarchinn, *f.* 4. monarkinna.
Monarchisch, *adj.* monarkisk.
Monat, *m.* 1. månad.
Monatlich, *adj.* och *adv.* månadtlig; om månaden; das Monatliche el. die monatliche Reinigung, månadsreningen, månadssjuka.
Monatsblume, *f.* 4. pytter; vattenväpling.
Monatsfrist, *f.* 4. en månads tid el. rådrum.
Monatsfluß*, *m.* 1. månadsrening.
Monatsgeld, *n.* 2. månadspenningar.
Mönch, *m.* 1. munk; vallack; en tita; sjömunk; skallnacke.

Möncherey, *f.* 4. munkväsende; munklefverne.
Mönchisch, *adj.* munklik, munk..., kloster....
Mönchsbogen, *m.* 3. trykt ark med fläckar hvarpå svärtan ej fastnat.
Mönchskappe, *f.* 4. munkkåpa.
Mönchskloster*, *n.* 3. munkkloster.
Mönchskopf, *m.* 1. munkhufvud, skallnacke.
Mönchskutte, *f.* 4. munkkåpa.
Mönchsplatte, *f.* 4. skalligt munkhufvud.
Mönchsschrift, *f.* 4. munkstil.
Mönchswesen, *n.* 3. munkväsen, munklefnad.
Mönchzelle, *f.* 4. munkkoja.
Mond, *m.* 1. måne; månad.
Mondauge, *n.* 6. periodisk fluss i hästögon.
Mondäugig, Mondblind, *adj.* månadsgalen.
Mondenhell, *adj.* månljus.
Mondenjahr, *n.* 1. mån-år af 354 dagar.
Mondenmonat, *m.* 1. ett ny och ett nedan sammantagna.
Mondfinsterniß, *f.* 1. månförmörkelse.
Mondkalb*, *n.* 2. månkalf (en växt i qvinnolif). Se Monkalb.
Mondlicht, *n.* 2. månljus. Se Mondschein.
Mondmilch, *f.* månmjölk.
Mondschein, *m.* 1. =licht, *n.* 2. månsken.
Mondsucht, *f.* 4. månadsraseri.

Mondsüchtig, *adj.* månadsgalen.
Monduhr, *f.* 4. månvisare.
Mondswandelung, *f.* 4. månens månadtliga omlopp, tangel.
Mondviertel, *n.* 3. ny el. nedan.
Monkalb*, *n.* 2. månkalf, oformligt foster.
Monopolist, *m.* 4. ensäljare.
Monopolium, *n.* ensäljning.
Monstranz, *f.* 4. monstrans.
Monstranzhimmel, *m.* 3. himmel.
Montag, *m.* 1. måndag, blauer —, frimåndag.
Montiren, *v. a.* mundera, utrusta.
Montirung. Se Montur.
Montur, *f.* 4. uniform, mundering.
Moor, *n.* 1. moras, kärr, mosse.
Moorig, *adj.* kärraktig, sumpig, sank.
Moos, *n.* 1. mossa.
Moosbär, *m.* 4. myrbjörn.
Moosbeere, *f.* 4. tranbär; utterbär.
Moosflechte, *f.* 4. laf, mossa.
Moosig, *adj.* mossig.
Mops, *m.* 1. Möpschen, *n.* 3. mops.
Moral, *f.* 4. moral, sedolära.
Moralisch, *adj.* moralisk.
Moralisiren, *v. n.* h. moralisera.
Moralist, *m.* 4. moralist, sedolärare.
Moralität, *f.* 4. moralitet, moralisk beskaffenhet, moraliskt afseende.
Morast*, *m.* 1. moras, kärr; dy, gyttja, äfja; sumpigt ställe, puss, pöl.
Morastig, *adj.* kärraktig, sumpig, sank; gyttjig, äfjig; smutsig, oren.

Moratorium, *n. pl.* ia för ium, jernbref.
Morchel, *f.* 4. murkla.
Mord, *m.* 1. mord, dråp.
Mordbrenner, *m.* 3. mordbrännare.
Morden, *v. a.* mörda, dräpa, döda, nedergöra, nedhugga. —, *v. n.* h. begå ett mord.
Mörder, *m.* 3. mördare, dräpare.
Mördergrube, *f.* 4. Mordloch*, *n.* 2. mördarkula, röfvarnäste.
Mördisch, *adj.* mordisk, dödande; mördande.
Mörderlich, *adj.* omåttlig, öfverdrifven; — schreyen, skrika med full hals.
Mordgeschoß*, *n.* 1. mordiskt skjutgevär.
Mordgeschrey, *n.* 1. anskri, fasligt ängsligt rop.
Mordkeller, *m.* 3. Mordgrube, *f.* 4. kassematt, mördarkula.
Mordloch. Se Mördergrube.
Mordlust, *f.* utan *pl.* blodgirighet.
Mordthat, *f.* 4. dråp, mord.
Mordweg, *m.* 1. farlig väg.
Morelle, *f.* 4. morell.
Morgen, *m.* 3. morgon; öster; öresland, dagsplöja; des Morgens, el. Morgens, om morgonen el. mornarne.
Morgen, *adv.* i morgon; heute —, i morse; übermorgen, öfvermorgon; morgendes Tages, i morgon, morgondagen.
Morgenbrot, *n.* 1. frukost.
Morgend, *adj.* morgondags . . .; der morgende Tag, morgondagen.

Morgendämmerung, *f.* 4 dagning, dagbräckning, gryning.
Morgengabe, *f.* 4. morgongåfva.
Morgendlich, *adj.* som står bittida upp; morgon . . . , morgonens.
Morgenland*, *n.* 2. österland, orient.
Morgenländer, *m.* 3. österländning.
Morgenländisch, *adj.* östlig; orientalisk, österländsk.
Morgenlied, *n.* 2. morgonsalm.
Morgenluft*, *f.* 1. morgonluft; svalkande östanvind.
Morgens, *adv.* om morgonen, på morgonstunden.
Morgenroth, *n.* 1. Morgenröthe, *f.* 4. morgonrodnad.
Morgensegen, *m.* 3. morgonbön, morgonsignelse.
Morgenseite, *f.* 4. den sida som ligger åt öster, östra sidan.
Morgensprache, *f.* 4. sammankomst om morgonen.
Morgenständchen, *n.* 3. morgonmusik.
Morgenstunde, *f.* 4. morgonstund.
Morgenwärts, *adv.* åt öster.
Morgenwind, *m.* 1. morgonvind; östanvind el. -väder.
Morgenzeit, *f.* 4. morgonstund, morgon.
Morsch, *adj.* mjuk, blöt, mör, len, vek; matt, kraftlös; murken; förmultnad; rutten.
Morselle, *f.* 4. morsellkaka, -skrifva.
Mörseln, Mörscheln, *v. a.* krossa, stöta sönder i mortel.
Mörser, Mörsel, *m.* 3. mortel, mörsare.
Mörserkeule, *f.* 4. stöt, mortelstöt, stamp.
Mortalität, *f.* 4. dödlighet.
Mörtel, *m.* 3. murbruk.
Mörtelhaue, *f.* 4. kalkhacka.
Mörtelkelle, *f.* 4. murslef, kalkspade.
Mörtelkrücke. Se Mörtelhaue.
Mörtelpfanne, *f.* 4. kalkbänk.
Mortificiren, *v. a.* döda en förskrifning m. m.
Morzenkraut*, *n.* 2. ringblomma.
Mos 2c. Se Moos 2c.
Mosaisch, *adj.* mosaisk; mosaische Arbeit. Se Musivarbeit.
Mösch, *n.* 1. (bot.) myske, madra.
Moschee, *f.* 4. moskee, mahometansk kyrka.
Moschus, *m.* Se Bisam.
Most, *m.* 1. must, söt ogäsit vin.
Mostart. Se Möstrich.
Mostartkännlein el. -töpflein, *n.* 3. senapsdosa el. -skål.
Mosteln, Mosten, *v. n. h.* pressa vindrufvor; hafva lukt af must.
Mostig, *adj.* mustig, saftfull.
Mostreich. Se Mostig.
Möstrich, *m.* 1. malen senap.
Motete, *f.* 4. motett, ett slags kyrkmusik.
Motiv, *n.* 1. motiv, bevekande orsak, driffjäder.
Motte, *f.* 4. mal, mått, bokmal, klädesmal.
Mottenfraß*, *m.* 1. gnagande el. frätande af mal.

Mottenfräßig, *adj.* maläten.
Mottenkraut*, *n.* 2. sqvattram.
Motto, *n. indekl.* motto, devis.
Motzig, *adj* kort, af liten växt.
Mocke, *f.* 4. nyck, egensinnighet, underlighet; das Ding hat Munchen, der ligger något hemligt inunder som hindrar saken.
Mücke, *f.* 4. mygg; fluga.
Mucken, Mucksen, *v. n.* h. knysta.
Mucker, *m.* 3. dolsk, förbehållsam menniska; en skenhelig.
Muckisch, *adj.* dolsk, förbehållsam; grubblande; skenhelig.
Mucksen. Se Mucken.
Müde, *adj.* trött, matt, utmattad.
Müdigkeit, *f.* 4. trötthet.
Muff, *m.* 1. muff.
Muffeln, *v. n.* h. morra, knota; tugga stort, mumsa.
Muffen, *v. n.* h. visa sig trumpen, tvär; skälla.
Muffen, Müffen, *v. n.* h. lukta el. smaka unken.
Muffhandschuh, *m.* 1. luden vante.
Muffig, *adj.* trumpen; misslynt.
Muffig, Müffig, Müffend, *adj.* unken, ornad, härsk.
Mühe, *f.* 4. möda, besvär, omak, arbete, släp, svårighet, sich alle mögliche — um eine Sache geben, använda all möjlig flit på en sak.
Mühen, *v. n.* h. böla, vråla.
Mühlarzt*, *m.* 1. qvarnbyggmästare.
Mühlbach*, *m.* 1. qvarn-å.
Mühlbeutel, *m.* 3. qvarnsikt.
Mühlbottich, *m.* 1. qvarnstenskar el. -kista.
Mühlbursche, Mühlknappe, *m.* 4. mölnardräng.
Mühle, *f.* 4. qvarn.
Mühlenbau, *m.* 1. qvarnbyggnad.
Mühlenschau, *f.* qvarnsyn.
Mühlenspiel, *n.* 1. qvarnspel.
Mühlenwelle, *f.* 4. qvarnhjulaxel.
Mühlgang*, *m.* 1. qvarnstenarne.
Mühlklapper, *f.* 4. qvarnklapp.
Mühlknappe. Se Mühlbursche.
Mühlmetze, *f.* 4. qvarntull, tullkappe.
Mühlrad, *n.* 2. qvarnhjul.
Mühlrumpf*, *m.* 1. =trichter, *m.* 3. qvarnskruf; qvarnöga.
Mühlwehr, *n.* 1. kajdam, uppdämning.
Muhme, *f.* 4. kusin, faster el. moster, slägting; smeknamn som barn gifva sina guvernanter.
Mühsam, *adj.* plågsam, mödosam, högst besvärlig.
Mühselig, *adj.* plågsam, mödosam, svår, besvärlig.
Mühseligkeit, *f.* 4. svårighet, möda, besvärlighet.
Mühwaltung, *f.* 4. möda, besvär.
Mulde, *f.* tråg, skål, spillkum.
Müller, *m.* 3. mjölnare, el. mölnare.
Multon, Multum, *n.* 3. svanboj.
Mumie, *f.* 4. mumie.
Mumme, *f.* ett slags starkt öl från Braunsvig.
Mummel, *m.* 3. buse.

Mummeln, *v. n.* h. mumla.

Mummeren, *f.* 4. gyckleri, förställning, maskrad.

Mund*, (d som t) *m.* 1. munn; öppning, mynning; ein Blatt vor den — nehmen, taga bladet ifrån munnen; reinen — halten, ej sqvallra ur sig; in der Leute — kommen, blifva ett talämne; vom Munde auf in den Himmel fahren, komma straxt i himmelen; einem das Brot vor dem — wegnehmen, taga bort födan för någon; sich etwas vom, — abdarben — Se Abdarben.

Mundart, *f.* mundart, dialekt; språk, tungomål.

Mundbissen, *m.* 3. munsbit.

Mündel, *m.* och *f.* 3. pupill, myndling, omyndig.

Mündelgeld, *n.* 2. pupill-arf.

Mundfäule, *f.* tandköttsjuka, munnskolla.

Mundglaube, *m.* 5. skrymtaktig tro.

Mündig, *adj.* myndig.

Mündigkeit, *f.* myndighet, myndiga år.

Mundiren, *v. a.* renskrifva, utfärda på pergament.

Mundklemme, *f.* 4. munnens krampaktiga hopdragning.

Mundkoch*, *m.* 1. mundkock.

Mundkügelchen, *pl.* munnpastiller el. morseller

Mundleim, *n.* munnlim.

Mündlich, *adj.* muntlig.

Mundloch*, *n.* 2. Mündung, *f.* 4. mynning; öppning.

Mundpomade, *f.* 4. munnpomad.

Mundportion, *f.* 4. ration, portion.

Mundschenk, *m.* 4. munnskänk.

Mundschenkenamt*, *n.* 2. munnskänksembete.

Mundstück, *n.* 1. munnstycke.

Mundum, *n.* 3. renskrifven skrift.

Mündung. Se Mundloch.

Mündungsfries, *m.* 1. (artill.) tromp.

Mundvorrath*, *m.* 1. lifsmedel, proviant.

Mundwerk, *n.* 1. munnläder, munnvighet, flytande tunga.

Munition, *f.* 4. förråd, ammunition.

Munitionskasten, -wagen, *m.* 3. ammunitions-, rust- el. fältvagn.

Munkeln, *v. a.* tala tyst el. lågt, glunkas.

Munkeln, *n.* 3. glunkande.

Münster, *n.* 3. kloster; dom- el. katedralkyrka; dåm, kupigt torn el. tak.

Munter, *adj.* munter; glad, lustig, liflig.

Munterkeit, *f.* 4. munterhet, gladlynthet, glädtighet, lifllighet.

Münzamt*, *n.* 2. mynt-kollegium.

Münzbeschreibung, *f.* 4. myntbeskrifning.

Münzcabinett, *n.* 2. mynt- el. medalj-kabinett.

Münze, *f.* 4. mynta, (ört.)

Münze, *f.* 4. mynt, penning; Kleine — löspenningar.

Münze, *f.* 4. Münzhaus*, *n.* 2. myntet, mynthus.
Münzen, *v. a.* mynta, prägla mynt; es ist auf Sie gemünzt, det angår, beträffar er, syftar på er; so war es nicht gemünzt, det var ej afsigten el. meningen dermed; neue Wörter —, komma fram med nya ord.
Münzen, *n.* 3. myntning.
Münzer, *m.* 3. myntare.
Münzfuß, *m.* 1. utan *pl.* myntfot, myntets halt el. inre värde.
Münzhaus. Se Münze.
Münzkenner, *m.* 3. myntkännare.
Münzkenntniß, *f.* 1. myntvetenskap.
Münzlauf*, *m.* 1. penningomlopp.
Münzwardein, *m.* 1. myntproberare.
Münzwesen, *n.* 3. myntväsende, myntning.
Münzzeichen, *n.* 3. mynttecken.
Mürbe, *adj.* mjuk, blöt; mör; bräcklig, svag.
Mürbigkeit, *f.* 4. mörhet.
Murks, *m.* 1. liten stackare, pyssling; knarr, knotare.
Murkstein, *m.* 1. sjelffrätsten.
Murmeln, *v. a.* och *n.* h. sorla, susa; knorra, knota, mumla; mumla fram; brumma; gnola; bullra el. mullra (om åskan).
Murmeln, *n.* 3. sorl, sus, sakta, dån; knorr, knot, mumlande; brummande, surr, mummel, sorl.
Murmelthier, *n.* 1. murmeldjur, sofråtta.
Murren, *v. n.* h. knorra, knota, mumla.
Murren, *n.* 3. knorr, knot, mumlande.
Murrisch, *adj.* knarrig, trätsam, brummande; vresig, butter.
Murrkopf*, *m.* 1. knarr, tvärvigg.
Mus. Se Muß.
Muskate &c. Se Muskate &c.
Musche. Se Schönpflästerchen.
Muschel, *f.* 4. mussla; snäck- el. musselskal.
Muschelbank*, *f.* 1. musselbädd.
Muschelcabinett, *n.* 2. Muschelsammlung, *f.* 4. snäck- el, musselsamling.
Muschellehre, *f.* 4. läran om skalmaskar, snäckor och musslor.
Muschelsammlung. Se Muschelcabinett.
Muschelschale, *f.* 4. snäck- el. musselskal.
Muschelstein, *m.* 1. snäcksten.
Muschelwerk, *n.* 1. allehanda snäckor och musslor.
Muscus. Se Bisam.
Muse, *f.* 4. skaldmö, sånggudinna; die Musen, muserna; vitterhet, skaldekonst.
Muselmann*, *m.* 2. muselman, mahometan.
Musenalmanach, *m.* 1. vitterhetsalmanack.
Musengaul, *m.* 1. Pegasus, poeternas vingade häst.
Musensohn*, *m.* 1 Apollos lärjunge! studerande.

Musik, *f.* 4. musik.
Musikalisch, *adj.* musikalisk.
Musikant, *m.* 4. musikant; bondspelman, birfilare.
Musikmeister, *m.* 3. lärare i musik.
Musikverständiger *m.* höjes som *adj.* musikant, som är hemma i musiken.
Musivarbeit, *f.* 4. mosaik, arbete af olikt färgade sten och trädbitar.
Musivmalerey, *f.* 4. upphöjd målning; måleri i mosaik.
Muskate, *f.* 4. muskot; was soll der Kuh die —? man bör icke kasta pärlor för svin.
Muskateller, *m.* 3. Muskatwein, *m.* 1. muskatvin.
Muskatellerbirn, *f.* 4. muskotpäron.
Muskatenbaum*, *m.* 1. muskotträd.
Muskatenblume, -blüthe, *f.* 4. muskotblomma.
Muskatennuß*, *f.* 1. muskot.
Muskatwein. Se Muskateller.
Muskel, *m.* 3. och 6. muskel.
Muskelig, *adj.* bestående af musklor, muskelaktig, full af muskler, stark.
Muskete, *f.* 4. musköt, bössa.
Musketenfeuer, *n.* 3. musköteri, muskötereld.
Musketier, *m.* 1. musketerare.
Muskus Se Bisam.
Musselin, *m.* 1. netteldukt.
Müssen, *v. n. ir.* h. vara nödigt, behöfvas; måste, böra; vara nödgad, tvungen.

Muß, *n.* 1. (u långt) välling, mos.
Muß, *n.* och *m.* tvång, nödvändighet; es ist eben kein —, det är just icke nödvändigt; — ist ein bitteres Kraut, det är hårdt att vara tvungen till något, det är en hård nöt att bita på.
Muße, *f.* 4. (u långt) ledighet, lediga stunder, arbetslöshet.
Mußig, *adj.* mosaktig, moslik.
Mußig, *adj.* sysslolös, ledig; onyttig el. obrukad; orklös, lättjefull.
Müßigen, *v. a.* nödga, tvinga.
Müßiggang, *m.* 1. utan *pl.* ledighet; orklöshet, lättja, sysslolöshet; — ist aller Laster Anfang, lättjan är upphofvet till alla laster.
Müßiggänger *m.* 3. -inn, *f.* 4. lätting, dagdrifvare.
Müßiggehen, *n.* 3. Se Müßiggang.
Muster *n.* 3. modell; mönster; efterdöme, exempel; prof, proflapp el. bit; profmått el. måttstock.
Musterbuch*, *n.* 2. profbok.
Musterhaft, *adj.* exemplarisk, efterdömlig.
Musterherr, *m.* 4. mönsterherre.
Musterkarte, *f.* 4. prof, profbok el. -karta.
Mustern, *v. a.* mönstra, hålla mönstring; mönstra, tadla.
Musterrolle, *f.* 4. mönsterrulle el. -lista.
Musterschreiber, *m.* 3. mönsterskrifvare.
Musterung, *f.* 4. mönstring.

Muth, *m.* 1. (u långt) mod, behjertenhet; lynne, sinnelag; guten Muthes seyn, vara vid godt mod; den — sinken lassen, fälla modet, misströsta; seinen — an jemand fühlen, Se Müthchen.

Müthchen, *n.* 3. sein — an jemand fühlen, släcka sin harm på någon.

Muthen, *v. a.* göra ansökning om, åstunda; gemuthet seyn, vara sinnad; ämna.

Muthig, *adj.* modig, hurtig, behjertad, tapper.

Muthlos, *adj.* modfälld, försagd, modstulen, nedslagen.

Muthlosigkeit, *f.* 4. modstulenhet, klenmodighet, försagdhet.

Muthmaßen, *v. a.* föreställa sig, förmoda, gissa, inbilla sig, sluta, hafva anledning att tro.

Muthmaßlich, *adj.* grundad på gissningar; sannolik, trolig, antaglig.

Muthmaßlichkeit, *f.* 4. sannolikhet, trolighet.

Muthmaßung, *f.* 4. förmodan, gissning.

Muthwille, *m.* 5. ondska, illska, elakhet; rasighet, ostyrighet, puts, putsmakeri, skälmstycke; fjolleri; sjelfsvåld, öfverdåd; Muthwillen treiben, vara sjelfsvåldig; göra åtlöje utaf.

Muthwillig *adj.* sjelfsvåldig, öfverdådig, yr, rasig, ostyrig; skälmaktig, skalkaktig, fjollig, lustig, lekfull.

Mutter,* *f.* 3. moder; matris; drägg (af vin); skrufmor; lifmoder; auf der Mutter Schooß werden die Kinder groß, mödernas sköte är barnens trefnad.

Mutterallein, *adv.* alldeles ensam.

Mutterbeschwerde, *f.* 4. modersjuka.

Mutterbruch*, *m.* 1. moderfall.

Mütterchen, *n.* 3. mor lilla; gumma; (på gevär) rörka.

Muttererde, *f.* 4. svartmylla.

Mutterfleden. Se Muttermaal.

Mutterfluß*, *m.* 1. hvit fluss.

Mutterfüllen, *n.* 3. sto-fölunge.

Muttergerste. Se Mutterkorn.

Muttergut, *n.* 2. möderne.

Mutterhörner, *n. pl.* moderslidans snibbar.

Mutterkalb*, *n.* 2. mjölkkalf; qvigkalf; morsgris.

Mutterkind, *n.* 2. menniska.

Mutterkorn*, *n.* 2. mjöldryga; brandkorn.

Mutterkraut*, *n.* 2. hvitört; matram; svattram; melissört.

Mutterkuchen, *m.* 3. efterbörd.

Mutterland*, *n.* 2. moderland.

Mütterlich, *adj.* moderlig, moders; möderne. . .

Muttermaal, *n.* 1. födelse-märke.

Muttermensch, *m.* 4. menniska.

Mutternackend, -nackt, *adj.* splitternaken.

Mutterpferd, *n.* 1. sto, fölsto.

Mutterrecht, *n.* 1. Mutterschaft, *f.* 4. moderlig el. moderns rätt, moderlighet el. i egenskap af moder.

Mutterseele, *f.* 4. menniska.
Muttersöhnchen, *n.* 3. hjertunge, smekunge.
Muttersprache, *f.* 4. moderspråk, modersmål; grund- el. hufvudspråk.
Mutterstein, *m.* 1. hysterolith.
Mutterstock*, *m.* 1. moderkupa.
Muttertheil, *n.* 1. möderne, arf efter modern.
Muttertrompete, *f.* 4. moderhorn.
Muttervîole, *f.* 4. -veilchen, *n.* 3. matronal-fiol.
Mutterwitz, *m.* 1. medfödd qvickhet el. skicklighet; snille.
Mutterwuth, *f.* kättja i högsta graden.
Mutterzäpfchen, *n.* 3. ett botmedel el. instrument emot moderfall &c.
Mutz, *n.* 1. som är stubbig, stubbrumpig, stympad.
Mütze, *f.* 4. mössa, hufva; huf; nicht richtig unter der Mütze seyn, vara yr i mössan, ej vara rätt klok.
Mutzen, *v. a.* stympa; stubba, klippa.
Myriade, *f.* 4. myriad, antal af 10,000.
Myrrhe, *f.* 4. myrrha (ett slags gummi).
Myrrhenkerbel, *m.* 3. (bot.) spansk körfvel.
Myrthe, *f.* 4. myrten.
Mystiker, *m.* 3. mystisk skribent.
Mystisch, *adj.* mystisk.

N.

Nabe, *f.* 4. naf, hjulnaf.
Nabel, *m.* 3. nafle; froärr.
Nabelbinde, *f.* 4. nafvelbindel el. band.
Nabelschnur*, *f.* 1. nafvelsträng.
Nach, *prep.* med *Dat.* efter, till, åt, enligt med. —, *adv.* nach hinten —, bakefter, bakom, efter; vor wie —, alltid; — und — efterhand, småningom.
Nachachtung, *f.* efterlefnad, efterrättelse.
Nachäffen, *v. a.* härma, efterapa.
Nachäffer, *m.* 3. efterapare.
Nachäffung, *f.* 4. härmning, efterapning.
Nachahmen, *v. a.* (einem eine Sache) efterhärma, eftergöra, söka likna.
Nachahmer, *m.* 3. härmare, efterföljare.
Nachahmlich, *adj.* som kan el. förtjenar eftergöras.
Nachahmung, *f.* 4. härmning; efterföljd, efterdöme, exempel.
Nachahmungswerth, -würdig, *adj.* efterdömlig; exemplarisk.
Nachähren, *v. a.* efterhemta, plocka efter.
Nacharbeiten, *v. n.* h. arbeta efter en annan; uppfylla, ersätta bristen på en annans arbete.
Nacharten, *v. n.* s. och h. einem, brås el. slägtas på någon, vara lik, träda i ens fotspår.
Nachbar, *m.* 6. granne.
Nachbarinn, *f.* 4. grannqvinna, -hustru el. flicka.
Nachbarlich, *adj.* nära, el. näst intill belägen, nästgränsande.

Nachbarrecht, *n.* 1. naborätt.
Nachbarschaft, *f.* 4. grannskap, nära belägenhet; grannar.
Nachbeten, *v. a* repetera, säga om, upprepa.
Nachbeter, *m.* 3. en som endast gör och säger efter andra.
Nachbilden, *v. a.* eftergöra; efterapa, härma.
Nachbildung, *f.* 4. eftergörande; efterapning, härmning.
Nachbleiben, *v. n. ir.* s. blifva efter, -tillbaka; ej ske.
Nachbringen, *v. a. ir.* bringa, föra el. bära efter; bota, laga, upphjelpa, iståndsätta hvad man försummat.
Nachdem*, *konj.* sedan; eftersom, emedan; je —, allt eftersom. — *adv.* sedan, sedermera, derefter.
Nachdenken, *v. n. ir.* h. eftersinna, öfverlägga med sig sjelf, betänka, öfverväga.
Nachdenken, *n.* 3. eftertanka, öfvervägande, eftersinnande, betraktelse, begrundan; djupa tankar.
Nachdenkend, *adj.* eftertänkande, öfvervägande; tankfull.
Nachdenklich, *adj.* eftertänksam; betänklig, eftertänklig; värd att tagas i öfvervägande.
Nachdonnern, *v. n.* h. dundra efter; —, *v. a.* einem Flüche —, skicka förbannelser efter någon.
Nachdringen, *v. n. ir.* s. sätta efter, förfölja.
Nachdruck*, *m.* 1. eftertryckning, aftryck; vigtighet, eftertryck, betydlighet, värde, kraft, styrka, makt; emfas, tillgjordt eftertryck.
Nachdrucken, *v. n.* h. eftertrycka.
Nachdrucken, *v. a.* trycka, pressa efter el. för andra gången.
Nachdrucker, *m.* 3. eftertryckare.
Nachdrücklich, *adj.* eftertrycklig, kraftig, dugtig, vigtig, allvarsam, sträng.
Nachdrücklichkeit, *f.* 4. eftertrycklighet; kraft, vigtighet, allvarsamhet, stränghet.
Nacheifer, *m.* 3. Nacheiferung, *f.* 4. täflan, efterföljd.
Nacheiferer, *m.* 3. medtäflare.
Nacheifern, *v. n.* h. söka att likna en uti något.
Nacheiferung. Se Nacheifer.
Nacheilen, *v. n.* h. (einem) ila, skynda sig efter, förfölja.
Nacheile, *f.* 4. skyndande efter, förföljande.
Nacheinander, *adv.* efter hvarandra; å rad.
Nachen, *m.* 3. liten båt, julle; ökstock.
Nachernte, *f.* 4. efterskörd; axplockning.
Nachernten, *v. a.* skörda efter; plocka ax.
Nachessen, *n.* 3. desert, efterrätt.
Nachfahren, *v. n. ir.* s. (einem) fara, åka el. resa efter; eftersätta; efterträda.
Nachfahrer, *m.* 3. efterträdare.
Nachfallen, *v. n. ir.* s. falla eft

Nachfolge, *f.* 4. efterträdande, efterföljd; härmning.

Nachfolgen, *v. n.* s. följa efter; efterträda; härma, söka likna, taga till efterdöme.

Nachfolger, *m.* 3. efterträdare, efterföljare.

Nachforschen, *v. n.* h. efterforska, eftersöka, söka el. spana efter.

Nachforscher, *m.* 3. efterforskare, efterspanare.

Nachforschung, *f.* 4. efterforskande, eftenspaning.

Nachfrage, *f.* 4. efterfrågan, efterspaning, räfst, forskning; in starker — seyn (om varor) vara mycket begärlig.

Nachfragen, *v. n.* h. fråga, höra efter, underrätta sig, göra sig underrättad om.

Nachführen, *v. a.* föra efter, låta följa med.

Nachfüllen, *v. a.* fylla på igen.

Nachgänger, *m.* 3. kontrollör; häcklare, tadlare.

Nachgeben, *v. a. ir.* tillägga, bifoga, gifva efteråt. —, *v. n. ir.* h. slakna, bli slapp, vek, efterlåten; blifva mindre sträng, modig, grannlaga &c.; eftergifva, bli mindre mån om; tågna; afstå; gifva vika för; böja sig; böjas; bevekas, röras; underkasta el. undergifva sig; einem —, foga eller lämpa sig efter en.

Nachgeben, *n.* 3. eftergifvande, eftergifvenhet; vilsefarande.

Nachgebend, *adj.* beredvillig, eftergifvande.

Nachgeboren, *adj.* född efter faderns död.

Nachgeburt, *f.* 4. efterbörd.

Nachgehen, *v. n. ir.* s. gå eller följa efter el. bakefter; vara mindre, ringare eller lägre; gå med begär efter (t. e. en flicka); se på, hafva afseende på (t. e. sin fördel); sköta; lyda; slå sig till.

Nachgehends, *adv.* sedermera, derefter.

Nachgericht. Se Nachessen.

Nachgemacht, *adj.* eftergjord.

Nachgeschmack, *m.* 1. eftersmak af något.

Nachgeschwisterkind, *n.* 2. syssling.

Nachgesetzter, böjes som *adj.* högbåtsman; uppsyningsman.

Nachgiebig, *adj.* foglig, eftergifven, nedlåtande, saktmodig.

Nachgiebigkeit, *f.* 4. foglighet, eftergifvenhet, nedlåtenhet.

Nachgießen, *v. a. ir.* gjuta, ösa el. slå på, påfylla; gjuta efter, eftergöra.

Nachgraben, *v. n. ir.* h. gräfva efter; gräfva för att söka.

Nachgrasen, *v. a.* och *n.* h. slå, afbeta gräs efter andra.

Nachhausekunft, *f.* hemkomst.

Nachgrübeln, *v. n.* grubbla, fundera på el. efter, alltför noga, nagelfara, klyfva hår, konstla; gå in i en fin undersökning.

Nachguß*, *m.* 1. eftergjutning.

Nachhall*, *m.* 1. återskall, eko.
Nachhallen, *v. n.* h. återskalla, genljuda.
Nachhand. Se Hinterhand.
Nachhängen, *v. n. ir.* s. och h. einer Sache —, öfverlemna sig åt något.
Nachhauen, *v. n. ir.* h. hugga efter, sätta efter, förfölja.
Nachhelfen, *v. n. ir.* h. (einem) hjelpa efter; hjelpa fram, hjelpa el. arbeta upp.
Nachhelfen, *n.* 3. efterhjelpande; framhjelpande, upphjelpande, upparbetande.
Nachher, *adv.* sedan, sedermera, efteråt.
Nachherbst, *m.* 1. efterhöst.
Nachherig, *adj.* senare, nyare, yngre, följande, påföljande, efterföljande.
Nachhinken, *v. n.* s. och h. halta efter; härma en som haltar.
Nachholen, *v. a.* hemta efter; återtaga, taga igen, ersätta.
Nachhut. *f.* efterbete.
Nachhüten, *v. n.* h. beta efter, hafva efterbetet.
Nachjagen, *v. n.* h. (einem) förfölja, efterjaga; söka att uppnå, efterfölja; eftersträfva.
Nachkehren, *v. a.* sopa efter.
Nachklang*, *m.* 1. genljud, klang, dån, återskall.
Nachklatschen, *v. n.* h. einem, smälla efter någon; etwas —, sqvallra ut något.
Nachklingen, *v. n ir.* h. skalla, gifva genljud, klinga.
Nachkommen, *v. n. ir.* s. komma efter; uppfylla, efterkomma, rätta sig efter.
Nachkommen, *pl.* afkomlingar, efterkommande.
Nachkommenschaft, *f.* 4. efterkommande, efterverld.
Nachkömmling, *m.* 1. ättelägg, efterkommande.
Nachkünsteln, *v. a.* konstigt eftergöra.
Nachlaß. Se under Nachläßigkeit.
Nachlassen, *v. a. ir.* lemna efter sig; släppa, lossa; eftergifva; afslå på priset; underlåta. —, *v. n. ir.* h. slakna, bli slapp; vek, efterlåten, bli mindre sträng, modig, arbetsam, flitig m. m.; sakta sig, aftaga i styrka eller häftighet, gifva efter, upphöra, minskas.
Nachlässig, *adj.* efterlåten, försumlig, vårdslös.
Nachlässigkeit, *f.* 4. försumlighet, oaktsamhet, vårdslöshet, efterlåtenhet.
Nachlaß*, *m.* 1. arf, ärfvande; qvarlåtenskap; afslag, minskning i pris el. värde, afdrag, rabatt, afkortning, nedsättning; eftergift, tillgift, förlåtelse; skonsmål; upphörande, afbrott; hvila, rast, uppehör; ojemnhet eller afbrott (pulsens).
Nachlaufen, *v. n. ir.* s. (einem) löpa eller springa efter.
Nachleben, *v. n.* h. efterlefva, efterkomma, lyda.
Nachlebung, *f.* 4. efterlefnad.

Nachlegen, *v. a.* lägga efter el. till.
Nachlese, *f.* 4. axplockning, efterhemtning; bihang, tilläggning.
Nachlesen, *v. a.* och *n. ir.* h. plocka ax, efterhemta: skörda efter andra; samla, plocka (efter skörden qvarblifna el. nedfallna drufvor o. d.); einem —, läsa efter ens exempel.
Nachliefern, *v. a.* anskaffa fyllnad; lefverera efteråt.
Nachmachen, *v. a.* göra efter, härma.
Nachmahd, *f.* efterslåtter.
Nachmähen, *v. a.* skära, slå efter.
Nachmalen, *v. a.* afkopiera en målning; måla efter original; efterapa.
Nachmalig, *adj.* följande, senare.
Nachmals, *adv.* sedan, sedermera, efteråt, framdeles, hädanefter.
Nachmarschiren, *v. n.* s. (einem) marschera efter.
Nachmessen, *v. a. ir.* mäta om.
Nachmittag, *m.* 1. eftermiddag; des Nachmittags, om eftermiddagen el. om eftermiddagarne.
Nachmittagspredigt, *f.* 4. aftonsångspredikan.
Nachmittägig, *adj.* eftermiddags. . . .
Nachmittags, *adv.* på eftermiddagen.
Nachmittagszeit, *f.* 4. eftermiddagstid, eftermiddag.
Nachrechnen, *v. a.* räkna efter, räkna om; undersöka en räkning.
Nachrechnung, *f.* 4. efterräkning; en räknings undersökning; bey der — zu kurz kommen, komma på bakräkning.
Nachrede, *f.* 4. epilog, slutet af ett tal, af ett poem o. d.; tal el. vers som följer efter en tragedi; (üble) elakt rykte, förtal, beskyllning, baktal.
Nachreden, *v. a.* säga efter; einem —, härma, efterapa någons röst; baktala, förtala någon.
Nachreisen, *v. n.* s. resa el. sätta efter.
Nachreiten, *v. n. ir.* s. (einem) rida efter; sätta efter till häst.
Nachrennen. Se Nachlaufen.
Nachreue, *f.* 4. senånger, efterånger.
Nachricht, *f.* 4. efterrättelse, underrättelse, tidning; offentligt anslag.
Nachrichter, *m.* 3. mästerman, skarprättare, bödel.
Nachrichtlich, *adv.* till efterrättelse, till att rätta sig efter, till att ställa sig till efterlefnad.
Nachrücken, *v. n.* s. (einem) rycka efter.
Nachruf, *m.* 1. rop, rykte efter ens bortresa el. bortgång; sista röst el. förmaning till de lefvande
Nachrufen, *v. a. ir.* (einem) ropa efter, kalla en åter.
Nachruhm, *m.* 1. rykte, namn, anseende som en lemnar efter sig; das kann ich zu seinem — sagen, det kan jag på hans mull säga till hans heder.
Nachrühmen, *v. a.* berömma någon i hans frånvaro el. efter hans död.
Nachsäen, *v. a.* så efter, — om el. på nytt igen.

Nachſagen, *v. a.* säga efter; säga om igen, upprepa; einem etwas —, säga något om någon.

Nachſatz*, *m.* 1. eftersats, slutsats, följd; andra termen i en proportion.

Nachſchallen. Se Nachhallen.

Nachſchicken, *v. a.* (einem etwas) skicka efter, eftersända.

Nachſchließen, *v. n. ir.* ſ. falla el. störta efter; skjuta efter. —, *v. a. ir.* fylla bristen i en summa; räkna kastvis; tillsäga, bifoga.

Nachſchlachten. Se Nacharten.

Nachſchlagen, *v. a. ir.* eftergöra, slå efter (mynt); efterslå i en bok, rådföra en författare. — *v. n. ir.* h. och ſ. (einem) brås på.

Nachſchlüſſel, *m.* 3. tjufnyckel, falsk nyckel.

Nachcheichen. *v. n. ir.* ſ. (einem) smyga sig efter.

Nachſchmack. Se Nachgeſchmack.

Nachſchreiben, *v. a. ir.* afskrifva, omskrifva; skrifva efter; efterskrifva; skrifva hvad en annan dikterar.

Nachſchrift, *f.* 4. postskriptum, tillägg (vid ett bref).

Nachſchuß*, *m.* 1. skott efter andra; tillskott, ny utgift; fyllnad i en summa.

Nachſegeln, *v. n.* ſ. (einem) segla efter.

Nachſehen, *v. n.* h. och *a. ir* (einem) se efter el. följa någon med ögonen; granska, genomse; hafva öfverseende med; förlåta; se genom fingren.

Nachſehen, *n.* 3. genomseende, granskning; öfverseende; tillsyn.

Nachſenden. Se Nachſchicken.

Nachſetzen, *v. a.* sätta efter el. bakefter; akta ringare, förakta, uraktlåta. —, *v. n.* einem, sätta efter, förfölja en.

Nachſetzung, *f* 4. förföljande; efterjagande; föraktande.

Nachſicht, *f.* 4. eftergifvenhet, godhet; mildhet, benägenhet att öfverse; öfverseende; eftergift, tillgift, förlåtelse; skonsmål; uppskof, anstånd; sigt (på en vexel.).

Nachſichtig, *adj.* efterlåten, god, mild, benägen att öfverse.

Nachſinken, *v. n. ir.* ſ. sjunka efter.

Nachſinnen, *v. n. ir.* h. (*Dat.*) eftersinna, eftertänka, öfverlägga med sig, tänka djupt, noga betänka.

Nachſommer, *m.* 3. eftersommar.

Nachſorge, *f.* 4. sen sorg; sen omsorg.

Nachſpähen. Se Nachſpüren.

Nachſpeiſe. Se Nacheſſen.

Nachſpiel, *n.* 1. efterspel el. -pjes.

Nachſpotten, *v. n.* h. (einem) löjligt härma, göra narr af, bele, begabba någon som gått bort.

Nachſprechen *v. a. ir.* härma någons målföre; säga efter, upprepa ens ord.

Nachſpringen, *v. n. ir.* ſ. (einem) springa efter.

Nachspüren, *v. n.* h. *Dat.* söka, spåra efter, följa en på spåren; eftersöka, efterspana, uppsöka, utforska; undersöka, granska.

Nachspüren, *n.* 3. Nachspürung, *f.* 4. eftersökning, efterspaning; undersökning, granskning.

Nachspürer, *m.* 3. efterspanare, granskare.

Nächst, *adv.* — daran zu —, närmast el. nästintill, helt nära, näst för el. efter; sist, nyligen, för kort tid sedan. —, *prep.* med *Dat.* — mir, efter el. omedelbart efter mig; — dem, omedelbart derefter.

Nächste, *adj.* den, det nästa, närmast belägna, närliggande, följande.

Nächster, *m.* böjes som *adj.* nästa, medmenniska.

Nachstehen, *v. n. ir.* (einem) stå efter en annan; följa, följa efter; vara eftersatt eller ringare aktad; återstå.

Nachsteigen, *v. n. ir.* s. stiga, klättra upp efter.

Nachstellen, *v. a.* ställa, sätta el. lägga efter; ställa en klocka &c. så att hon går senare. —, *v. n.* h. (einem) lägga sig i bakhåll el. försåt; sätta snara, försåt för.

Nachstellung, *f.* 4. bakhåll, försåt, hemlig anläggning att skada, snara.

Nächstenliebe, *f.* 4. kärlek till sin nästa.

Nächstens, *adv.* med det första, innan kort, i dessa dagar.

Nächstfolgend, *adj.* nästföljande.

Nachstich, *m.* 1. efterstyng; eftergjordt kopparstick.

Nächstkünftig, *adj.* nästkommande.

Nachstolpern, *v. n.* s. (einem) stappla, snafva efter.

Nachstoppeln, *v. n.* h. plocka eller efterhemta ax.

Nachstoppeln, *n.* 3. Nachstoppelung, *f.* 4. efterplockning, efterhemtning.

Nachstreben, *v. n.* h. (einem) eftersträfva, efterjaga, slå efter.

Nachstreben, *n.* 3. Nachstrebung, *f.* 4. eftersträfvande, efterjagande.

Nachsuchen, *v. a.* eftersöka, efterspana, leta efter; göra ansökning om.

Nachsuchung, *f.* 4. eftersökning, efterspaning, efterletande, forskning; ansökning om.

Nacht*, *f.* 1. natt; mörker; des Nachts, om natten el. om nätterna; bey — sind alle Katzen grau, alla svin äro svarta i mörkret.

Nachtarbeit, *f.* 4. nattarbete, arbete vid ljus.

Nachtarbeiter, *m.* 3. som arbetar om natten; privetrensare.

Nachtbecken, *n.* 3. Nachtgeschirr, *n.* 1. nattbäcken, nattpotta.

Nachten, *v. n.* h. blifva natt.

Nachteimerweib, *n.* 2. afträdesrenserska.

Nachtessen, *n.* 3. aftonmåltid, qvällsmat.

Nachteule, *f.* 4. uggla, nattuggla.

Nachtfalter, *m.* 3. nattfly (insekt).

Nachtfrost*, *m.* 1. nattfrost.
Nachtgänger. Se Nachtwanderer.
Nachtgeschirr. Se Nachtbecken.
Nachtgleiche, *f.* 4. dagjemning.
Nachtheil, *m.* 1. skada, men, förfördelande, intrång.
Nachtheilig, *adj.* skadlig, förfördelande.
Nachthun, *v. a. ir.* härma, eftergöra, efterapa.
Nachthun, *n.* 3. härmning, eftergörning, efterapning.
Nachtigall, *f.* 4. näktergal.
Nachtisch, *m.* 1. desert, sluträtt.
Nachtkleid, *n.* 2. nattkläder.
Nachtlager, *n.* 3. :quartier, *n.* 1. nattläger, nattherberge, nattqvarter.
Nachtlampe, *f.* 4. nattlampa.
Nachtleuchter, *m.* 3. nattljusstake, nattljus.
Nächtlich, *adj.* nattlig, nattetid; natt....; om natten.
Nachtmahl, *n.* 1. nattvard.
Nachtmahr, Nachtmännchen. Se Alp.
Nachtmette, *f.* 4. ottsång.
Nachtmücke, *f.* 4. lysmask.
Nachtquartier. Se Nachtlager.
Nachtrab, *m.* 1. eftertroppar, arrièrgarde.
Nachtrabe, *m.* 4. :schwalbe, *f.* 4. nattskräfva, nattskära, stönjare.
Nachtrachten, *v. r. h.* eftertrakta, eftersträfva; lägga försåt.
Nachtrag*, *m.* 1. tillskott; tillägg, tillsats.
Nachtragen, *v. a. ir.* bära, draga el. föra efter; betala återstoden; göra tillägg, uppfylla; ersätta bristen på; einem etwas —, bära hat till en för något.
Nachtragend, *adj.* långsint.
Nachtragung, *f.* 4. efterbärande, —dragande el. förande; återstodens betalande &c.
Nachtreiher. Se Nachtrabe.
Nachtreten, *v. n. ir.* s. (einem) gå, följa efter, följa i ens fotspår.
Nachtriegel, *m.* 3. låsrigel, låskolf.
Nachtschatten, *m.* 3. qvesved (ört).
Nachtschmetterling. Se Nachtfalter.
Nachtschwärmer, *m.* 3. nattsvärmare.
Nachtschwärmerey, *f.* 4. nattsvärmeri.
Nachtsitzen, *n.* 3. nattarbete el. nattvak.
Nachtstuhl*, *m.* 1. nattstol.
Nachttisch, *m.* 1. nattduksbord.
Nachttopf*, *m.* 1. nattpotta.
Nachtviole, *f.* 4. nattfiol (bot.).
Nachtvogel. Se Nachtfalter.
Nachtwache, *f.* 4. nattvak, vak, vakande; nattväkt.
Nachtwächter, *m.* 3. nattväktare; brandvakt.
Nachtzeit, *f.* 4. nattetid.
Nachtwanderer, *m.* 3. nattvandrare, sömngångare.
Nachwägen, Nachwiegen, *v. a. ir.* väga om.
Nachwägen, Nachwiegen, *n.* 3. omvägande, vägande på nytt, återvägning.
Nachweh, *n.* 6. Nachwehe, *f.* Nachwehen, *pl.* eftervärk, barnsängsvärk; känning af öfvervun

ondt m. m.; ånger efter gernin gen.
Nachweide, *f.* 4. efterbete.
Nachwein, *m.* 1. svag must af pressade drufvors skal.
Nachweisen, *v. a. ir.* visa el. peka efter; hänvisa, förvisa, gifva adress på.
Nachweisung, *f.* 4. hänvisning, förvisning.
Nachweisungszeichen, *n.* 3. kustos, hänvisningstecken.
Nachwelt, *f.* 4 efterverld, efterkommande.
Nachwerfen, *v. a. ir.* (einem etwas) kasta efter; den Stiel der Axt —, kasta yxan i sjön och gå landvägen, öfvergifva allt.
Nachwiegen. Se Nachwägen.
Nachwinter, *m.* 3. eftervinter.
Nachwuchs*, *m.* 1. ungskog, ungdom.
Nachwünschen, *v. a.* önska en afresande något; Gutes, Böses —, önska godt, ondt.
Nachwünschung, *f.* 4. Nachwunsch*, *m.* 1. tillönskan efter någon.
Nachzahlen, *v. a.* betala återstoden, göra tillskott.
Nachzählen, *v. a.* räkna efter, räkna om el. på nytt.
Nachzeichnen, *v. a.* teckna, märka, rita efter.
Nachzerren, *v. a.* draga efter.
Nachziehen, *v. a. ir.* draga el. släpa efter; uppdraga, uppföda. —, *v. n. ir.* s. följa, följa med, efter, på.
Nachzotteln, *v. n.* släpa efter.
Nachzug*, *m.* 1. medfölje, medföljande, betjening; eftertroppar; följe; eftersläng.
Nacken, *m.* 3. nacke, nackgrop; einem immer auf dem — seyn, följa någon i hamn och häl; auf dem — liegen, ligga till last; den — beugen, förödmjuka, kufva.
Nackt, Nackend, Nackig, *adj.* och *adv.* naken, bar, blott.
Nacktheit, *f.* 4. nakenhet, naken kropp.
Nadel, *f.* 4. nål; knappnål; barr.
Nadelbüchse, *f.* 4. nålhus.
Nadelgeld, *n.* 2. nålpenningar.
Nadelholz, *n.* 1. utan *pl.* barrskog.
Nadelknopf*, =kopf*, *m.* 1. knappnålshufvud.
Nadelküssen, *n.* 3. nåldyna.
Nadelöhr, *n.* 1. nålsöga.
Nadler, *m.* 3. nålmakare.
Nadelwaare, *f.* 4. kramvaror af nålar, jern, stål, koppar, messing &c.
Nagel*, *m.* 3. spik; (af träd) nagel; (på målskjutningstaflan) fläcken; (på händer och fötter) nagel; söm i hästskor); an den — hängen, icke bry sig om; an einem schwachen — hangen, hafva svagt bestånd; vara äfventyrlig, farlig; luta till undergång.
Nagelbohrer, *m.* 3. spikborr, spiknafvare.
Nägelein, *n.* 3. liten nagel; kryddnejlika.
Nagelfest, *adj.* fastspikad.
Nagelgeschwür, *n.* 1. fingerböld, nagelböld.

Nagelhammer*, *m.* 3. spikhammare.
Nagelkopf*, *m.* 1. -kuppe, *f.* 4. spikhufvud.
Nageln, *v. a.* spika, nagla, fastnagla.
Nagelneu, *adj.* splitterny, alldeles ny.
Nagelprobe, *f.* 4. nagelprof, röd finne i ansigtet.
Nagelschmid, *m.* 1. spiksmed.
Nagelschmiede, *f.* 4. spiksmedja.
Nagelzwang, *m.* 1. utan *pl.* nageltrång.
Nagen, *v. a.* och *n.* h. gnaga, skafva; fräta, förtära; plåga, pina.
Nagen, *n.* 3. gnagande; das — des Gewissens, samvetsagg.
Nahe, *adj.* och *adv.* nära, nära vid; nära belägen, nästliggande; einem zu — kommen, — treten, göra, röra någon för när; ihm ist zu — geschehen, honom har skett orätt; das geht ihm sehr —, det rör honom mycket nära; det gör honom mycket ondt; einem etwas — legen, reta; ansätta; göra mycket tydlig.
Nähe, *f.* 4. nära belägenhet el. grannskap; nejd; in der Nähe, i grannskapet; i nejden; på nära håll.
Nahen, *v. n.* s. och sich —, *v. r.* nalkas, komma närmare, närma sig.
Nähen, *v. a.* sy, sömma.
Näher, *adj.* närmare, — geben, gifva bättre köp.
Näherkauf. Se Näherrecht.
Nähern, *v. a.* närma, föra närmare; sich —, nalkas, närma sig, komma närmare.
Näherrecht, *n.* 1. bördrätt; återköp.
Näherung, *f.* 4. annalkande.
Nähkissen, *n.* 3. Nähpult, *n.* 1. sydyna.
Nahme. Se Name.
Nahmlich. Se Nämlich.
Nähnadel, *f.* 4. synål.
Nähpult. Se Nähkissen.
Nähpahmen, *m.* 3. båge, ram.
Nähren, *v. a.* nära, föda, underhålla.
Nähren, *n.* 3. närande, födande, underhållande.
Nährend, *adj.* närande, födande.
Nahrhaft, *adj.* födande, närande; indrägtig, lönande.
Nähring, *m.* 1. syring, fingerbörr.
Nährlich, *adj.* och *adv.* hushållsaktig, sparsam; knappt, med möda.
Nahrlos, *adj.* näringslös, utan föda el. näring; otacksam, ofruktbar.
Nahrlosigkeit, *f.* 4. näringslöshet; otacksamhet, ofruktbarhet.
Nährstand*, *m.* 1. näringsstånd.
Nahrung, *f.* 4. näring, föda, uppehälle; handtering, handtverk, näringsfång, handel, köpenskap.
Nahrungsmittel, *n.* 3. näringsmedel, lifsmedel, födkrok.
Nahrungssaft*, *m.* 1. näringssaft.
Nahrungssorge, *f.* 4. näringsbekymmer.
Nähschule *f.* 4. syskola.
Nähseide, *f.* 4. sysilke.
Naht*, *f.* 1. söm, nåt, såt, fogning; söm i hufvudskålen.
Nähterey, *f.* 4. söm, syarbete

Nähterinn, *f.* 4. sömmerska.
Nähzeug, *n.* 1. sydon, sytyg.
Name, *m.* 5. namn; rykte, anseende; dem Namen nach, till namnet; er hat den Namen mit der That, han har både namnet och gagnet.
Namenbuch*, *n.* 2. nomenklatur, namnlista, förteckning på ord och termer.
Namenlos, *adj.* anonym, utan namn; outsäglig.
Namensfest, *n.* 1. **Namenstag**, *m.* 1. namnsdag.
Namenszug*, *m.* 1. inbundit namn; monogramm, bomärke.
Namentlich, *adv.* namneligen; uttryckligen.
Namhaft, *adj.* och *adv.* ansenlig; betydlig, vigtig, ryktbar; utsatt, bestämd, fastställd; — machen, nämna, namngifva.
Nämlich, *adv.* nämligen.
Nämliche, *adj.* den, det samma.
Napf*, *m.* 1. skål; terrin, soppskål; skål, spilkum.
Narbe, *f.* 4. ärr, koppärr; (på skinn el. läder) narf.
Narben, *v. n.* och sich —, *v. r.* ärra sig, läkas. —, *v. a.* knottra, sätta narfkorn el. små prickar på läder.
Narbig, *adj.* ärrig, skråmig; som har narf, narfvig.
Narcisse. Se **Narzisse**.
Narde, *f.* 4. nardus (ört.)
Nardengras*, *n.* 2. ängborst.
Nardenkraut*, *n.* 2. =same, *m.* 5. svart kummin.
Narkotisch, *adj.* döfvande.
Narr, *m.* 4. narr, tok, dåre, gäck, fånig mehniska; zum Narren haben, göra narr af; sich zum — brauchen lassen, låta göra narr af sig; einen — an jemand gefressen haben, kasta en blind kärlek på någon.
Narren, *v. a.* narra, narras; bära sig tokigt åt; skämta.
Narrenhaft, **Narrenmässig**, *adj.* galen, tokig, dåraktig, fjollig, lekfull, skämtsam, lustig.
Narrenhaus*, *n.* 2. dårhus.
Narrenkappe, **Narrenkolbe**, *f.* 4. kappa el. hufva med skälla på; staf med en narrbild öfverst.
Narrenmäßig. Se **Narrenhaft**.
Narrenposse, *f.* 4. **Narrenstreich**, *m.* 1. **Narrenten**, *f.* 4. galenskap, dårskap, narraktighet, fjollighet; puts, fjolleri, tokeri; skämt, narraktigt upptåg, harlekins-puts; lappri.
Narrenseil: am — führen, narra någon.
Narrenten, =tendung. Se **Narrenposse**.
Narrheit, *f.* 4. galenskap, dårskap, tokeri, narraktighet, fjollighet, vurm.
Närrinn, *f.* 4. toka, fjolla.
Närrisch, *adj.* narraktig, galen, tokig, dåraktig; tokrolig, pusslustig.
Narzisse, *f.* 4. narciss.
Naschen, *v. n.* h. snaska, snatta, äta frukt, sötsaker o. d.; vara kräslig.

Näscher, *m.* 3. -inn, *f.* 4. läckermunn, läckertand.
Näscheren, *f.* 4. läckerhet, kräslighet; godbit, läckerbit.
Naschaft, Näschig, *adj.* läcker, matgrann, kräslig.
Naschhaftigkeit, Näschigkeit, *f.* 4. läckerhet, kräslighet.
Naschmarkt*, *m.* 1. marknadsplats der sötsaker och frukt säljas.
Naschmaul. Se Näscher.
Naschwerk, *n.* 1. sötsaker, klifs, läckerheter.
Nase, *f.* 4. näsa; einem etwas auf die — binden (heften), eine — drehen, ansetzen, inbillä en något; bey der — herum führen, narra, bedraga; die — rümpfen, sätta näsan i vädret, rynka på näsan; zupfe dich bey deiner —, gå till sig sjelf; unter die — reiben, förebrå; dünne —, fin näsa, fin lukt; die — sehr hoch tragen, hafva höga tankar om sig sjelf; das sticht ihm in die —, det tycker han om, dertill har han lust.
Nasehorn*, *n.* 2. näshörning.
Nasenband, *n.* 2. -riemen, *m.* 3. nosrem på betsel; grimma på hundar.
Nasenbein, *n.* 1. plogbenet i näsan.
Nasenbluten, *n.* 3. näsblod.
Nasenbuchstab, *m.* 5. bokstaf som uttalas genom näsan.
Nasenbutzen, *m.* 3. rots (hästsjukdom).
Nasenfisch, *m.* 1. ett slags id.
Nasengeruch*, *m.* 1. elak andedrägt genom näsan.
Nasenkuppe. Se Nasenspitze.
Nasenloch*, *n.* 2. näsborr.
Nasenrümpfen, *n.* 3. rynkande på näsan, dumt el. ilskt löje, smil, begrinande.
Nasenspitze, -kuppe, *f.* 4. nästipp.
Nasenstüber, *m.* 3. nässtyfver, näsknäpp, knäpp på näsan.
Naseweis, *adj.* näsvis, inbilsk, sjelfklok, dryg, förmäten, impertinent; ein Naseweiser, eine Naseweise, en näsperla.
Naseweisheit, *f.* 4. näsvishet, oförskämdhet, inbilskhet, sjelfklokhet, förmätenhet.
Nashorn*, *n.* 2. näshörning.
Naß. Se under Nässen.
Nässe, *f.* utan *pl.* fuktighet, våthet, vätska, väta.
Nassel. Se Assel.
Nässen, *v. n.* h. utsila, utlakas, utsipra, drypa, rinna el. flyta småningom.
Naß, *n.* flytande kropp; dryck, t. e. vin.
Naß, *adj.* fuktig, däfven, våt; sank; blöt, genomblöt, bestänkt; litet våt.
Naßkalt, *adv.* gråkalt.
Näßlich, *adj.* litet fuktig, däfven el. våt; litet blöt el. genomblöt.
Nation, *f.* 4. nation, folkslag.
National, national, infödd, inhemsk.
Nativität, *f.* 4. planet som man födes under; sich die — stellen

- sen, låta uttyda sig hvad någons planet utvisar.

Nativitätsteller, *m.* 3. planetställare, som spår ens öde.

Nativitätstellung, *f.* 4. spåning af någons öde efter planeternas ställning vid dess födelse.

Natter, *f.* 4. äsping, huggorm.

Natterkraut*, *n.* 2. Kläkurter.

Nattermilch, *f.* (bot.) svinrot, ormrot.

Natterwurz. Se Natterkraut.

Natterzunge, *f.* 4. (ört) läketunga.

Natur, *f.* 4. natur; egenskap, art, beskaffenhet; naturlig drift, böjelse.

Naturalien, *pl.* naturalier; jordens produkter.

Naturaliencabinett, *n.* 2. kabinet hvaruti naturalier förvaras.

Naturalisiren, *v. a.* naturalisera, gifva infödingsrätt; införlifva; införa, göra gångbar, inhemsk.

Naturbegebenheit, *f.* 4 fenomen, luft- el. himmelstecken; naturens verkning; något särdeles, sällsamhet.

Naturgabe, *f.* 4. naturgåfva.

Naturgeschichte, *f.* 4. naturhistoria, naturalhistorie.

Naturkundiger, *m.* böjes som *adj.* naturforskare, naturkännare.

Naturlehre, *f.* 4. fysik, naturkunnighet, naturforskning.

Natürlich, *adj* naturlig, okonstlad, otvungen; uppriktig, rättfram; medfödd; fysisk, naturlig; tydlig.

Natürlichkeit, *f.* 4. naturlig beskaffenhet; enfaldigt, okonstladt väsende.

Naturtrieb, *m.* naturlig drift, instinkt.

Naturverständiger. Se Naturkundiger.

Nebel, *m.* 3. dimma, töcken.

Nebelicht, Nebelig, *adj.* dimmig, töcknig.

Nebeln, *v. impers.* h. blifva el. vara dimmigt, töcknigt, uppstiga som töcken.

Neben, *prep.* med *Dat.* och *Ackus.* bredvid, hos, jemte, med, näst vid.

Neben, *adv.* — an, tätt bredvid; bey, — her, — hin, — zu, bredvid, på sidan, utmed, derjemte.

Nebenabsicht, *f.* 4. biafsigt, bisyftemål.

Nebenallee, *f.* 4. sido-allee.

Nebenarbeit, *f.* 4. arbete som göres vid lediga stunder.

Nebenbey, *adv.* bredvid; derjemte; i förbigående.

Nebenbruder*, *m.* 3. medbroder, medmenniska.

Nebenbuhler, *m.* 3. medtäflare; medsökande; rival.

Nebenbuhlerey, *f.* 4. medtäflan.

Nebenchrist, *m.* 4. jemnchristen.

Nebenessen, *n.* 3. Nebengericht, *n.* 1. birätt, mellanrätt.

Nebengebäude, *n.* 3. flygel el. flygelbyggnad; näst intill belägen byggnad; sidobyggnad.

Nebengemach*, *n* 2. kabinett, sidorum.

Nebenher, -hin. Se Neben, *adv.*
Nebenmann*, *m.* 2. sidoman; sidokamrat.
Nebenmensch, *m.* 4. nästa, medmenniska.
Nebensache, *f.* 4. bisak, lappri, småsak.
Nebenstube, *f.* 4. -zimmer, *n.* 3. sidokammare, el. -rum, rum bredvid ett annat.
Nebenthür, *f.* 4. bidörr; lönndörr.
Nebenweg, *m.* 1. sido- el. biväg; krokväg, omväg; afväg; omsvep, undflykt, knep, föreväudning.
Nebenwerk, *n.* 1. biverk; bihang, tillsats.
Nebenwort*, *n.* 2. adverb.
Nebenzweck. Se Nebenabsicht.
Nebenzweig, *m.* 1. bitelning.
Neber, *m.* 3 nafvare, borr.
Nebst, *prep.* med *Dat.* med, jemte; tillika med.
Necken, *v. a.* aga, reta, bry, oroa, retas med; söka att behaga.
Neckerey, *f.* 4 bryderi, stickord, små stridigheter; små konster att behaga.
Neckisch, *adj.* löjlig, tokrolig, lustig, pusslustig, narraktig.
Neffe *f.* 4. bror-el. systerson.
Neger, *m.* 3. -inn, *f.* 4. neger, negrinna.
Nehmen, *v. a. ir.* taga, fatta i, gripa; fasttaga; etwas über, el. auf sich —, påtaga, åtaga sig något; einem etwas —, taga ifrån en något; einer Sache (*Dat.*) etwas — betaga en sak något; sich —, uppföra, förhålla sig, bära sig åt; zu Herzen —, lägga på hjertat; zu sich —, taga; in Verhaft —, arrestera; im Ernst nehmen, upptaga för allvar; im Ganzen genommen, i allmänhet; das nimmt und gibt mir nichts, det kan hvarken skada el. gagna mig.
Nehmendung, *f.* 4. *ablativus.*
Nehmlich. Se Nämlich.
Neid, *m.* 1. afund, missunsamhet.
Neiden. Se Beneiden.
Neider, *m.* 3. afundsman, missunnare.
Neidisch, *adj.* afundsjuk, missunsam.
Neidnagel. Se Nietnagel.
Neige, *f.* 4. tunndrank; rest, öfverlefva, lemning; aftagande, förfall; auf die — gehen, el. seyn, vara på hällningen.
Neigen, *v. a.* luta; böja; sänka, nedböja, fälla, slå ned; sich —, luta, slutta; bli lägre, förfalla, aftaga; sich vor einem —, buga sig, niga för någon; der Tag, die Sonne neigt sich, det lider emot aftonen.
Neigung, *f.* 4. lutning; böjning, bugning; böjelse, håg, lust, kärlek, tycke; bugning, nigning.
Nein, *adv.* nej, nej då.
Nektar, *m.* 3. gudadryck.
Nelke, *f.* 4. neglika; kryddneglika.
Nelkenbeet, *n.* 1. negliksäng el. -plantering.

Nelkensenker, *m.* 3. skott på neglikor.
Nelkenstock*, *m.* 1. nelikstånd.
Nemlich. Se Nämlich.
Nennbar, *adj.* som kan nämnas.
Nennen, *v. a. ir.* nämna, namngifva, kalla.
Nennendung, *f.* nominativus.
Nenner, *m.* 3. nämnare.
Nennwort*, *n.* 2. nämnord, nomen.
Nerv, *m.* 4. Nerve, *f.* 4. nerv; sena.
Nervenfieber, *n.* 3. nervfeber.
Nervengras*, *n.* 2. sandrör.
Nervenkrampf*, *m.* 1. sendrag.
Nervenschwäche, *f.* 4. svaghet uti nerverna.
Närvenstärkend, *adj.* nervstyrkande.
Nervensystem, *n.* 1. nervsystem.
Nervig, *adj.* nervstark, senig; stark, kraftig, eftertrycklig.
Nessel, *f.* 4. nässla.
Nesselfieber, *n.* 3. -sucht, *f.* 4. nässelfeber.
Nesselkrankheit. Se Nesselfieber.
Nesseltuch*, *n.* 2. netteldulk.
Nest, *n.* 2. näste, fågelbo; roffågelnäste; säng, bädd; litet dåligt hus; usel koja, osnygg kammare, kyffe; håla.
Nestel, *f.* 4. stor nål hvaromkring fruntimren fordom flätade sina hår; snörband.
Nesteln, *v. a.* snöra.
Nestelnadel, *f.* 4. snörnål.
Nestelstift, *m.* 1. snörnål.
Nestelwurm. Se Bandwurm.
Nestey, ägg som lägges att locka hönan till värpning.
Nestküchelchn, -küchlein, -höckchen, *n.* 3. den sist framkomne ungen i ett fågelbo; yngsta barnet i ett hus, askfis.
Nestling, *m.* 1. roffågelsunge tagen ur nästet.
Nett, *adj.* nätt, snygg, vacker och prydlig, småtäck, smånätt; söt, täck.
Nettigkeit, *f.* 4. nätthet, renhet, snygghet, renlighet.
Netto, *adv.* just, ackurat; rent af, rent ut; tvert af.
Netz, *n.* 1. nät, snara; nätet (öfver inelfvor); nät, not.
Netzbruch*, *m.* 1. bråk uti nätet.
Netzen, *v. a.* blöta, väta, fukta, läska; göra, knyta nät. — , *v. n.* h. och s. utsila, utlakas, utsipra, drypa, rinna el. flyta småningom.
Netzen, *n.* 3. blötande, fuktande; nätknytning; utsilning, drypande.
Neu, *adj.* ny; färsk, frisk; nyss gjord eller skedd; modern, nymodig; von neuem, aufs neue, *adv.* å nyo; nyligen; nyss.
Neuaufgelegt, *adj.* å nyo upplagd, omtryckt.
Neubacken, *adj.* nybakad, färsk.
Neue, *n.* böjes som *adj.* nyhet, något nytt.
Neuerdings, *adv.* å nyo; nyss, nyligen.
Neuerlich, *adv.* nyligen, nyss.
Neuerung, *f.* 4. förändring, nyhet, något nytt.

Neuerungsstifter, *m.* 3. som uppkommer med nyheter.
Neuerungssucht, *f.* omåttligt begär att införa nyheter.
Neugeboren, *adj.* nyfödd, nyss född.
Neugier, Neugierde, *f.* utan *pl.* nyfikenhet, förvett.
Neugierig, *adj.* nyfiken, förveten.
Neugieriger, *m.* Neugierige, *f.* böjes som *adj.* förveten menniska.
Neugierigkeit, *f.* 4. nyfikenhet, förvetenhet.
Neuheit, *f.* 4. nyhet.
Neuigkeit, *f.* 4. nyhet, ny tidning.
Neujahr, *n.* 1. nyår.
Neulich, *adj.* sist, som nyligen skedd. —, *adv.* nyligen, nyss.
Neuland*, *n.* 2. nyss upptagit land.
Neuling, *m.* 1. nykomling, nybegynnare, nyläring; munk el. nunna i pröftiden.
Neumodisch, *adj.* och *adv.* nymodig.
Neumond, *m.* 1. nymåne, ny.
Neun, *adj.* nie el. nio.
Neunauge, *n.* 6. nejonöga (fisk).
Neune, *f.* 4. Neuner, *m.* 3. nia.
Neunerley, *adj.* och *adv.* af nio slag el. sorter.
Neunfach, -fältig, *adj.* niofaldig.
Neunjährig, *adj.* nioårig, nio år gammal.
Neunmörder. Se Neuntödter.
Neunte, *adj.* nionde.
Neuntehalb, *adj.* halfnionde.
Neuntel, *n.* 3. niondedel.
Neuntens, *adv.* för det nionde.
Neuntödter, *m.* 3. varfågel.
Neunzehn, *adj.* nitton.
Neunzehnte, *adj.* nittonde.
Neunzig, *adj.* nittio.
Neunziger, *m.* 3. -inn, *f.* 4. nittio år gammal; nittio påhand (i piket).
Neunzigjährig, *adj.* nittioårig.
Neunzigste, *adj.* nittionde.
Neutestamentlich, Neutestammentisch, Neutestamentalisch, *adj.* som angår el. hörer till det nya testamentet.
Neutral, *adj.* neutral, opartisk.
Neutralität, *f.* 4. neutralitet, opartiskhet.
Neuvermählt, *adj.* nygift.
Nicht, *m.* 1 zinkrök.
Nicht, *adv.* icke, ej; er mag wollen oder —, om han vill eller ej; zu nichte, om intet; — anders, als ob, liksom.
Nichtachtung, *f.* 4. åsidosättande, brist på aktning.
Nichtduldung, *f.* 4. ofördragsamhet.
Nichte, *f.* 4. bror- el. systerdotter.
Nichtig, *adj.* oduglig, af intet värde; fåfäng, onyttig; ogiltig, olaglig.
Nichtichkeit, *f.* 4. oduglighet, ogiltighet, olaglighet; ringa värde, obetydlighet.
Nichtleiter, *m.* 3. (fysik) kropp som är elektrisk i sig sjelf.
Nichts, *pron.* intet, ingenting; man hält — auf ihn, man anser honom för ingen ting, han är af ingen betydelse — desto weniger,

adv. icke dessmindre. — *n. indekl.* intet.

Nichtsbedeutend, *adj.* obetydlig, som betyder ingenting.

Nichtsnützig, *adj.* oduglig, onyttig.

Nichtsnützigkeit, *f.* 4. odugLighet, onyttighet.

Nichtswürdig, *adj.* af intet värde, obetydlig, föraktlig; oduglig, lumpen; ovärdig, låg (i uppförande).

Nichtswürdigkeit, *f.* ringa värde, obetydlighet, odughghet; ovärdighet, lågt uppförande.

Nickel, *f.* 4. sköka.

Nicken, *v. n.* h. nicka, gifva tecken med hufvudet, nicka med hufvudet; sitta och slumra.

Nicken, *n.* 3. nickande, nickning.

Nie, Niemals, *adv.* aldrig, aldrig någonsin.

Nieder, *adj.* låg, lägre, ringa, ringare, nedre, sämre. —, *adv.* ned, nedåt.

Niederbeugen, :biegen, *v. a.* det sista *ir.* nedböja.

Niederbrechen, *v. a. ir.* bryta ned.

Niederbüchsen, *v. a.* nedskjuta.

Niederbügeln, *v. a.* pressa, stryka ned, neddrifva, nedslå.

Niederdeutsch, *adj.* nedertysk, plattysk.

Niederdeutschland, *n.* nedre Tyskland.

Niederdonnern, *v. a.* döda el. nedstörta med åska; skjuta i grund; häftigt beskjuta, bombardera; dundra, häftigt utfara el. storma emot, fördömma.

Niederdrücken, *v. a.* nedtrycka, nedtynga; ligga, sitta el. bala ned; nedtrycka, förödmjuka, förnedra; förtrycka, betunga.

Niederdrückung, *f.* 4. nedtryckning, nedtyngande; förtryckning &c.

Niedere. Se Nieder.

Niederfahren, *v. n. ir.* f. nedfara; —, *v. a. ir.* köra ned, slå omkull, t. e. säd.

Niederfahrt, *f.* 4. nedfart, nedstigande.

Niederfallen, *v. n. ir.* f. nedfalla, kullfalla, falla öfver ända; vor einem —, fotfalla för en, kasta sig ned för ens fötter.

Niedergang, *m.* 1. nedergång, nedgång.

Niedergericht, *n.* 1. underrätt.

Niedergeschlagen, *adj.* modfäld, nedslagen.

Niedergeschlagenheit, *f.* 4. nedslagenhet, bekymmer, bedröfvelse, sorgsenhet.

Niederhauen, *v. a. ir.* nedslå, kullslå, fälla; nedergöra, nedhugga, nedsabla.

Niederhocken, Niederkauern, *v. n.* f. huka sig ned.

Niederklappen, *v. a.* fälla el. slå ned.

Niederkleid. Se Hosen.

Niederknien, *v. n.* f. knäfalla, falla på knä.

Niederkommen, *v. n. ir.* f. falla i barnsäng.

Niederkrämpen, *v. a.* nedböja, sänka hatskyfven.

Niederkunft*, *f.* 1. nedkomst, förlossning.
Niederlage *f.* 4. nederlag; nederlag, nederlagsplats, magasin; upplag, upplagsort.
Niederlande, *pl.* nederländerna.
Niederlassen, *v. n. ir.* h. nedlåta, låta falla ned, nedsänka, taga, hissa, slå, släppa el. föra ned, fälla; sich —, sätta sig, intaga sitt ställe; sich (häuslich) —, sätta sig, sätta bo.
Niederlassung, *f.* 4. nedlåtande, nedsänkande, nedhissande, nedsläppande; bosättning.
Niederlegen, *v. a.* nedlägga, nedsätta; lägga eller föra till sängs; lemna i förvar, deponera, nedsätta; afsäga sig, nedlägga; sich —, lägga sig, gå till sängs.
Niederlegung, *f.* nedläggande, nedsättande; lemnande i förvar; nedläggande (en sysslas).
Niederliegen, *v. n.* h. ligga ned, ligga sjuk.
Niedermachen, *v. a.* taga, hissa, släppa ned, sänka, nedböja, fälla, slå ned; kullslå, nedrifva; döda, nedergöra, nedhugga, nedsabla, slå ihjäl.
Niedermetzeln, *v. a.* nedsabla, nedhugga, döda; dräpa, mörda, slå el. sticka ihjäl.
Niedermetzelung, *f.* 4. nedsablande, nedhuggning.
Niederreißen, *v. a. ir.* nedrifva, förstöra; kullkasta; kullslå.
Niederreißung, *f.* 4. nedrifning, förstöring; kullkastning.
Niederreiten, *v. a. ir.* rida ned el. omkull. —, *v. n. ir.* s. rida ned.
Niederrennen, *v. a. ir.* springa, rida omkull. —, *v. n.* s. springa ned.
Niedersäbeln, *v. a.* nedsabla, nedhugga.
Niedersäbelung, *f.* 4. nedsablande.
Niederschlag*, *m.* 1. (kem.) precipitat, nederslag; (fysik) nederbörd; (salpeters.) kramplut, krampning.
Niederschießen, *v. a. ir.* nedskjuta, fälla; arkebusera, nedskjuta; skjuta ihjäl. —, *v. n. ir.* s. och h. stupa; falla hastigt uppifrån ned.
Niederschlucken, =**schlingen**, *v. a.* det sista *ir.* svälja ned.
Niederschlagen, *v. a ir.* slå ihjäl, döda, slagta; nedslå, kullslå, fälla; göra modfäld, nedslagen; slå ned, nedsätta, fälla, sänka; ösa, hälla el. slå ned; nedböja, sänka; precipitera; fälla till botten; lindra, sakta, dämpa, stilla; ängsla, bedröfva, oroa. —, *v. n. ir.* s. och h. falla hårdt ned; lägga sig (om säd).
Niederschlagend, *adj.* lindrande, dämpande; bedröflig, smärtande.
Niedersenken, *v. a.* sänka ned.
Niederschreiben, *v. a. ir.* skrifva upp, skriftligen uppteckna.
Niedersetzen *v. a.* nedsätta; sätta ned; sätta, ställa, lägga, sich —, sätta sig.
Niedersinken, *v. n. ir.* s. sjunka.

sätta sig; digna ned; sjunka till bottnen.
Niedersitzen, *v. n.* s. sitta, sätta sig ned. —, *v. a.* sitta, bala ned.
Niederstämmig, *adj.* lågstämmig.
Niederstampfen, *v. a.* stampa ned.
Niederstechen, *v. a. ir.* sticka ihjäl.
Niedersteigen, *v. n. ir.* s. stiga ned, utföre.
Niedersteigen, *n.* 3. nedstigande.
Niederstoßen, *v. a. ir.* nedstöta, kullstöta, omstörta; sticka ihjäl.
Niederstürzen, *v. a.* störta, nedstörta. —, *v. n.* s. falla ned el. omkull, nedstörta; stupa.
Niederstürzen, *n.* 3. nedstörtande; stupande.
Niederträchtig, *adj.* låg, nedrig, gemen.
Niederträchtigkeit, *f.* 4. låghet, nedrighet.
Niedertreten, *v. a. ir.* trampa ned, förtrampa; kufva; gå bakut (på skor).
Niederung, *f.* 4. lågt sumpigt ställe.
Niederwärts, *adv.* nedåt, nedantill.
Niederwerfen, *v. a. ir.* nedslå till jorden, slå omkull; nedkasta; nedslå, kullslå, fälla, kullkasta; sich vor einem —, kasta sig ned för någons fötter.
Niederzerren, *v. a.* draga ned.
Niederziehen, *v. a. ir.* draga ned. —, *v. n. ir.* s. draga ned.
Niedlich, *adj.* småtäck, smånätt; vacker, täck, artig, behaglig, vacker och prydlig; finsmakad, utsökt, utvald, makalös.
Niedlichkeit, *f.* 4. smånätthet, finhet; nätthet; skönhet och prydlighet.
Niednagel. Se Nietnagel.
Niedrig, *adj.* låg; gemen, nedrig, föraktlig, låg; lägre (t. e. skrifsätt).
Niedrigkeit, *f.* 4. låghet, ringhet, nedrighet; låghet (i pris).
Niemals. Se Nie.
Niemand, *pron.* ingen, ingen menniska.
Niere, *f.* 4. njure.
Nierenbeschwerung, -krankheit, *f.* 4. -schmerz, *m.* 5. och 6. -weh, *n.* 6. njurvärk.
Nierenentzündung, *f.* 4. inflamation i njurarna.
Nierenstein, *m.* 1. njursten.
Niesekraut*, *n.* 2. nysgräs.
Nieseln, *v. n.* h. tala genom näsan.
Niesemittel, -pulver, *n.* 3. nysmedel.
Niesen, *v. n.* h. nysa. —, *n.* 3. nysning.
Nieswurz, *f.* utan *pl.* prustrot.
Nießbrauch*, *m.* 1. nyttjande rätt.
Niet, *n.* 1. nådad udd, netnagel; nådning.
Niete, *f.* 4. nit (i lotteri).
Nieteisen, *n.* 3. nådjern.
Nieten, *v. a.* nåda.
Nietnagel*, *m.* 3. nådad spik, netnagel; nagelrot (på fingrarne).
Niet und nagelfest, *adj.* fastnådad, fastspikad.
Nimmer, Nimmermehr, *adv.* aldrig

mer, aldrig någonsin; alldeles icke.
Nimmersatt, *m.* *indekl.* som aldrig blir mätt, som aldrig får nog.
Nipp, *m.* 1. liten klunk el. dryck.
Nippen, *v. n.* h. smutta, pimpla.
Nirgend, Nirgends, *adv.* ingenstädes, på intet ställe.
Nische, *f.* 4. nisch, uthålkning i en mur att sätta bilder &c. uti.
Niß, *f.* 1. gnet.
Nisten, *v. n.* h. bygga näste.
Nir, *m.* 1. Nire, *f.* 4. sjörå.
Noah, *m.* 3. Noach.
Noch, *adv.* ännu; redan; endast; weder —, hvarken — eller; noch so, än alldrig så, än så.
Nochmalig, *adj.* repeterad, upprepad, förnyad, ånyo anställd el. gjord.
Nochmals, *adv.* ännu en gång, åter igen.
Nomaden, *pl.* nomader, vandrande folkslag.
Nonne, *f.* 4. nunna.
Nonnenkraut*, *n.* 2. jordrök.
Nonnenzelle, nunnekoja.
Nord, *m.* 5. Norden, *m.* 3. nord, norden, norr.
Norderbreite, *f.* 4. norra bredd.
Nordkaper, *m.* 3. (hvalfisk) löpare.
Nordländer, *m.* 3. norrländning.
Nordlicht, *n.* 2. Nordschein, *m.* 1. norrsken.
Nördlich, Nordisch, *adj.* nordlig.
Nordost, Nordosten, *m.* nordost; nordostvind.
Nordschein. Se Nordlicht.
Nordsee, *f.* 4. nordsjö.
Nordseite, *f.* 4. norra sidan.
Nordstern, *m.* 1. nordstjerna.
Nordwest, Nordwesten, *m.* nordvest; nordvestlig vind.
Nordwestlich, *adj.* nordvest.
Nordwind, *m.* 1. nordanvind.
Norwegen, *n.* 3. Norrige.
Norweger, *n.* 3. Norrman, Norrsk.
Nößel, *n.* 3. våtvarumått om nära ett och ett halft qvarter.
Nostoch, *n.* 1. (ört.) skyfall.
Notar, *m.* 6. *pl.* ien notarie.
Note, *f.* 4. not, anmärkning; musikalisk not; nota.
Notenbuch*, *n.* 2. notbok.
Notensystem, *n.* Notenlinien, *pl.* notrad.
Noth, (o långt) *adv.* es thut (ist) mir —, jag behöfver det.
Noth*, *f.* 4. nöd, behof, armod, fattigdom, brist, torftighet; pina, plåga, smärta; fara, die äußerste —, den yttersta nöden, det yttersta elände; nun kan er zur — leben, nu har han sin tarfliga utkomst; jeder hat seine —, hvar har sitt kors att dragas med; mit genauer —, med möda, knappast; ohne — klagen, klaga utan orsak; von Nöthen seyn, vara af nöden; behöfvas; — hat kein Gebot, nöden har ingen lag; — bricht Eisen, nöden tvingar ofta till det härdaste företag; — lehrt beten, nöden drifver hunden i band;

zur —, knappt, knappast; temmeligen; till nödtorft; Freunde in der —, gehen viele auf ein Loth, nöden pröfvar vänner; die schwere —, fallsjuka; zur höchsten —, knappt och icke en gång det, knappast.

Nothdamm*, *m.* 1. dämning som anlägges så länge tills hufvuddämningen blir färdig.

Nothdringend, *adj.* trängande, tryckande, som ej tål uppskof.

Nothdurft*, *f.* 1. nödtorft, behof, tarf; reslåda el. -skrin; der — erachten, anse för nödig.

Nothdürftig. *adj.* torftig, fattig, arm, behöfvande; knappt tillräcklig.

Nothfall*, *m.* 1. nödfall.

Nothgedrungen, *adj.* nödsakad, tvungen.

Nothhelfer, *m.* 3. hjelpare i nöden.

Nothhülfe, *f.* 4. nödhjelp.

Nothjahr, *v.* 1. missväxtår.

Nöthig *adj.* nödvändig, nödig; etwas — haben, behöfva el. vara i behof af något.

Nöthigen, *v* *a.* nödsaka, tvinga, nödga; bedja, bjuda.

Nöthiger, *n.* 3. Nöthigung, *f.* 4. nödsakande, tvång, nödgande; bedjande, bjudning.

Nothleidend, *adj.* nödlidande.

Nothlüge, *f.* 4. osanning i god afsigt, nödfalls-osanning.

Nothnagel*, *m.* 3. ryggstöd, hjelp.

Nothpfennig, *m.* 1. nödpenning, förråds- eller reserv-penning, sparpenning som tillgripes i nöden.

Nothsache *f.* 4. nödfall.

Nothschuß*, *m.* 1. nödskott.

Nothstall*, *m* 1. nödspilta, skospilta.

Nothstand, *m.* utan *pl.* beträngt tillstånd, nöd, trångmål.

Nothtaufe, *f.* 4. nöddop.

Nothwehr, *f.* 4. nödvärn.

Nothwendig, *adj.* nödvändig; oundgänglig.

Nothwendigkeit, *f.* 4. nödvändighet.

Nothzucht Nothzüchtigung *f.* 4. våldtägt, våldtagande, kränkning.

Nothzüchtigen, *v. a.* våldtaga.

Notiren, *v. a.* anmärka, anteckna.

Notiz, *f.* 4. underrättelse, — von etwas nehmen, underrätta sig om något.

Notorisch, *adj.* allmänt bekant, kunbar.

Novelle, *f.* 4. ett slags kort roman el. historia.

Nu, in einem —, i ett ögonblick.

Nüchtern, *adj.* och *adv.* på fastande mage; nykter, måttlig, tarflig.

Nüchternheit, *f.* 4. fastande; nykterhet, måttlighet, tarflighet.

Nücke, *f.* 4. nyck.

Nudel, *f.* 4. vermiceller (en sort makrongryn till formen lik maskar); en Italiensk rätt af deg med ost &c.; deg att göda kalkoner o. d.

Nudelfresser, *m.* 3. tallrickslickare, snuggäst.

Nudelholz*, *n.* rund stock, kafle att kafla ut deg.

Nudeln, *v. a.* gifva deg åt fåglar.

Null, *adv.* — und nichtig, af intet värde, upphäfven.

Null *f.* 4. noll.

Numeriren, *v. a.* numrera; räkna, tälja.

Nummer, *f.* 4. nummer; numero.

Nun, (u långt) *adv.* nu, för det närvarande. —, *konj.* och *interj.* men, nu, nå, allt så; nå, må göra, välan; von — an, ifrån denna stund, hädanefter; — und nimmer mehr, nu och aldrig mera; aldrig någonsin; nun —, nå, nå, stilla; i —, välan.

Nunmehr, Nunmehro, *adv.* numera, nu för tiden.

Nunmehrig, *adj.* nuvarande.

Nuntius, *m.* påfligt sändebud.

Nur, *konj.* endast, allenast, blott, bara, intet mer än; wenn —*, så framt, ifall, med vilkor att, allenast att; nur — immer, någonsin, möjligen.

Nuß*, *f.* 1. nöt, valnöt; nöt i bösslås; hasselnöt; eine — mit einander aufzubeißen haben, hafva något otalt med hvarandra.

Nußbaum*, *m.* 1. nötträd, valnötträd.

Nußbeißer, -brecher. Se Nußhacker.

Nußbraun, *adj.* valnötfärgad.

Nußbraun, *n. indekl.* färgvatten af valnötblad &c.

Nußhacker, *m.* 3. Nußkrähe, *f.* 4. nötväcka (fågel).

Nußkern, *m.* 1. nötkärna.

Nußknacker, *m.* 3. nötknäppa.

Nußkrähe, *f.* 4. Se Nußhacker.

Nußschale, *f.* 4. (grön) fnas på nötter; (hårdt) nötskal,

Nutschen, *v. n.* h. suga; insupa; insuga.

Nutschkännchen, *n.* 3. dihorn; napp.

Nutz, Nütze, *adv.* tjenlig, duglig.

Nutzanwendung, *f.* 4. tillämpning.

Nutzbar, *adj.* nyttig, förmånlig, gagnelig, indrägtig.

Nutzbarkeit, *f.* 4. nytta, gagn.

Nutzen, *m.* 3. bruk, nytta, nyttjande; nytta, gagn, fördel, intresse; nytta, gagn, fördel, intresse; nytta, verkan, vinst.

Nutzen, el. Nützen, *v. a.* nyttja, göra sig nytta el. gagn af; göra nyttig, draga vinst el. fördel af; nyttja, bruka, använda. —, *v. n.* h. vara nyttig, fördelaktig, indrägtig; duga till; kasta af sig, gifva i inkomst; zu etwas —, tjena till något.

Nutzholz*, *n.* slöjd-, byggnings- el. redskapsvirke.

Nützlich, *adj.* nyttig, gagnelig.

Nützlichkeit, *f.* 4. nyttighet.

Nutzlos *adj.* onyttig, fruktlös.

Nutznießer, *m.* 3. -inn, *f.* 4. den som blott har nyttjande rätten.

Nutznießung, *f.* 4. nyttjande rätt.

Nutzung, *f.* 4. nyttjande; br[illegible]

nytta och inkomst af något, nyttjande rätt.

Nymphe, *f.* 4. nymf.

O.

O! *interj.* o! ack! hå! åh!

Ob*, (läs opp) *konj.* om; als ob, likasom.

Ob, *prep.* med *Genit.* och *Dat.* öfver; vid.

Obacht, *f.* akt, aktsamhet, omvårdnad, förvar, vård.

Obangeregt, obbemeldet, obbenannt, obberührt, obbesagt, obgedacht, obgemeldet, obgedachter Maßen, som förbemäldt är, omförmäld, åfvannämnd, förberörd.

Obdach*, *n.* 2. tak el. skjul öfver något; skygd; herberge; ein — finden, få tak öfver hufvudet.

Obelisk, *m.* 4. obelisk.

Oben, *adv.* åfvan; åfvanpå, åfvanför; uppe; da —, deruppe; obendrein, utom dess, ännu dertill, på köpet; — an, öfverst, främst; von —, åfvan el. upp ifrån; von — herab, uppifrån ned; åfvan efter; von — an, uppifrån; — hin, lösligen, vårdslöst.

Obenhinnig, *adj.* ytlig, löslig.

Ober, *adj.* öfre, öfra; ypperligare, öfverlägsen; *adv.* öfver.

Oberältester, *adj.* böjes som *adj.* ålderman.

Oberamt*, *n.* 2. öfveramtmansrätt el. -fögderi.

Oberamtmann*, *m.* 2. öfveramtman.

Oberaufseher, *m.* 3. öfverintendent.

Oberaufsicht, *f.* 4. öfverinseende.

Oberbefehl, *m.* 1. Oberkommando, *n.* *indekl.* öfverbefäl.

Oberbefehlshaber, *m.* 3. öfverbefälhafvare.

Oberbett, *n.* 6. öfverdyna, sängtäcke.

Oberdeutsch, *adj.* öfver- el. högtysk.

Oberdeutschland, *n.* 3. öfra Tyskland.

Obere, *m.* och *f.* böjes som *adj.* öfverman, förman.

Obereinnehmer, *m.* 3. öfveruppbördsman.

Oberfeldherr, *m.* 4. General *en chef.*

Oberfläche, *f.* 4. yta, bryn, öfverbryn.

Oberflächlich, *adj.* ytlig, löslig ej grundlig el. djup.

Oberförster, *m.* 3. öfverjägmästare.

Oberforstmeister, *m.* 3. öfverskogvaktare; öfverjägmästare.

Obergericht, *n.* 1. öfverrätt, öfverdomstol.

Obergewalt, *f.* öfvervälde, högsta välde, oinskränkt makt.

Obergewehr, *n.* 1. öfvergevär.

Oberhalb, *adv.* och *prep.* med *Genit.* åfvanför, öfver; i öfra delen.

Oberhand*, *f.* 1. öfra delen af handen; öfra el. yttra delen el. sidan; företräde, försteg; öfverhand, seger.

Oberhaupt*, *n.* 2. hufvudman, öfverhufvud; befälhafvare.

Oberhemd, *n.* 1. öfverskjorta.
Oberherr, *m.* 4. öfverherre, öfverhet, öfverman; enväldsherre.
Oberherrschaft, *f.* 4. envälde, regerande makt; öfvervälde, sjelfständig makt.
Oberhofgericht, *n.* 1. öfverhofrätt.
Oberhofprediger, *m.* 3. öfverhofpredikant.
Oberhofrichter, *m.* 3. ordförande i hofrätten.
Oberjägermeister, *m.* 3. öfverjägmästare.
Oberkleid, *n.* 2. öfverrock.
Oberland*, *n.* 2. öfre delen af ett land.
Oberlauf*, *m.* 1. öfversta däcket på ett skepp, öfverdäck.
Oberleder, *n.* 3. öfverläder.
Oberleib, *m.* 2. öfverlif; bröst.
Oberlippe, Oberlefze, *f.* 4. öfra läppen.
Obermacht. Se Uebermacht.
Obermann*, *m.* 2. öfverman.
Obermeister, *m.* 3. ålderman; öfvermästare.
Oberpfarrer, *m.* 3. första pastorn; pastor primarius.
Oberrinde, *f.* 4. öfversta el. yttersta barken.
Oberrock. Se Ueberrock.
Obersatz*, *m.* 1. försats i en syllogism.
Oberschale, *f.* 4. -schälchen, *n.* 3. kopp till åtskilnad från fat.
Oberschenk, *m.* 4. öfverste-munskänk.
Oberschlächtiges Rad, öfverfallshjul (i en vattenqvarn).
Oberst, *adj.* och *adv.* öfverst; högst; zu — öfverst; das Oberste zu unterst kehren, vända upp och ned på en sak.
Oberste, *m.* 4. öfverste.
Oberstelle, *f.* 4. högsäte; företräde.
Obertheil, *m.* 1. öfra delen.
Obervorsteher, *m.* 3. öfverföreståndare.
Oberwähnt, *adj.* åfvannämnd.
Oberwärts, *adv.* uppåt, i öfra delen.
Oberzahn*, *m.* 1. tand i öfra kindkäken.
Oberzeug, *n.* 1. öfvertyg; öfverdrag.
Obgedacht, obgemeldet, obgenannt. Se Obangeregt.
Obgleich, Obschon, Obwohl,* *konj.* ehuru, änskönt, fastän, oaktadt.
Obhut, *f.* utan *pl.* vård, hägn, beskydd, beskärm.
Obig, *adj.* åfvannämd, förberörd.
Oblate, *f.* 4. oblat.
Oblen, *f.* 4. almosa, kärleksverk.
Obliegen, *v. n. ir.* h. einer Sache —, lägga sig på, vinlägga sig om, fästa sig vid, beflita sig om en sak; es liegt mir ob, det åligger mig, är min plikt el. skyldighet.
Obliegenheit, *f.* 4. åliggande, plikt, skyldighet.
Obmann. Se Schiedsrichter.
Obrigkeit, *f.* 4. öfverhet, magistrat.
Obrigkeitlich, *adj.* och *adv.* öfverhets .., magistrats. . . .
Obrist. Se Oberste.
Obschon. Se Obgleich.
Obschrift, *f.* 4. öfverskrift, påskrift inskrift.

Obschweben, *v. n.* h. förestå, instunda; vara för handen.
Obsicht. se Aufsicht.
Obsiegen, *v n.* h. öfvervinna, segra.
Obsieger, *m.* 3. segervinnare.
Obst, (o långt) *n.* 1. trädfrukt.
Obstbaum*, *n.* 1. fruktträd.
Obstgarten*, *m.* 3. fruktträgård.
Obsthändler, *m.* 3. -inn, *f.* 4. Obstmann*, *m.* 2. Obstfrau, *f.* 4. frukthandlare, -erska.
Obstkammer, *f* 4. fruktkammare.
Obstler. Se Obsthändler.
Obstwerk, *n.* 1. frukter, trädfrukter.
Obstzeit *f.* 4. tid då frukt blir mogen el. bergas.
Obwalten, *v. n.* h. finna el. befinna sig, finnas; vara rådande el. herrskande; hota.
Obwohl. Se Obgleich.
Ocean, *m* 1. ocean, verldshaf.
Ocher, *m* 3. ochra, kyllerfärg.
Ochergelb, *adj.* kyllerfärgad.
Ochs, (läs Ocks) *m.* 4. oxe.
Ochsendumm, -haft, *adj.* dumm som en oxe, fäaktig.
Ochsenhaftigkeit, *f.* 4. oxaktighet, plumphet, dumhet, fäaktighet.
Ochsenhirt, *m.* 4. oxherde, oxvallhjon.
Ochsenmäßig, *adj.* Se Ochsendumm.
Ochsenziemer, *m.* 3. tjur- el. oxpes.
Octav, *n.* 1. Octavband*, *m.* 1 oktav, oktavband.
Octave, *f.* 4. (musik), oktav.
Octavflötchen, *n.* 3. oktav-flöjt.
Oculiren, *v. a.* okulera, ympa.
Ode, *f.* 4. ode, skaldesång.

Öde, *adj.* öde, obebodd, ödslig, obrukad, ouppodlad, ödelagd, förhärjad; tom.
Odem. Se Athem.
Oder, *konj.* eller; annars.
Odermennig, *m.* och *f.* utan *pl.* åkermönja.
Ofen*, *m.* 3. ugn; kakelugn.
Ofenblech, *n.* 1. spjäll.
Ofengabel, *f.* 4. eldgaffel, ugnsraka.
Ofenkrücke, *f.* 4. ugnsraka.
Ofenloch*, *n.* 2. -ugnshål, öppning i ugnar.
Ofenschaufel, *f.* 4. ugnsspade, ugnsskyffel.
Ofenschirm, *m.* 1. eldskärm, ugnsskärm.
Offen, *adj.* och *adv.* öppen, aftäckt, blottad, obetäckt; öppen, blott och bar; offener Ort obefäst ort; offenes Gesicht, ärligt ansigte; offener Kopf, qvickt hufvud; aus el. mit offenem Herzen reden, tala uppriktigt, förtroligt.
Offenbar, *adj.* uppenbar, påtaglig, ögonskenlig; allmänt bekant, kunbar; publik, allmän, offentlig.
Offenbaren, *v. a.* uppenbara, ådagalägga, gifva tillkänna; upptäcka, yppa, uppenbara; göra allmän, kungöra, utropa.
Offenbarung, *f.* 4. uppenbarande, ådagaläggande; upptäckande; yppande; uppenbarelse.
Offenheit, *f.* 4. Se Offenherzigkeit.
Offenherzig, *adj.* öppenhjertig, uppriktig, frimodig, rätt fram.

Offenherzigkeit, *f.* 4. öppenhjertighet, uppriktighet, frimodighet.
Öffentlich, (läs öff'ntlich) *adj.* publik, allmän, offentlig.
Officiant, *m.* 4. officiant; tjensteman, tjenstgörande.
Officier, *m.* 1. officerare.
Officin, *f.* 4. apotek; tryckeri; verkstad.
Öffnen, *v. a.* öppna, skaffa öppning, aflopp, luft; yppa; anatomisera; befria ifrån förstoppning el. stockning.
Öffnung *f.* 4. öppning; yppande; anatomisering; uttömning, afföring.
Oft, **Öfters**, **Oftmals**, *adv.* ofta; många gånger, mången gång.
Öfter, **Oftmalig**, *adj.* som ofta återkommer el. sker, återupprepad eller förnyad, än ytterligare omrörd.
Öftesten, am —, oftast; ganska ofta.
Oheim, *m.* 1. farbror, morbror.
Öhl, *n.* 1. olja.
Öhlbaum*, *m.* 1. oliv-träd.
Öhlbeere, *f.* 4. oliv.
Öhlbild, *n.* 2. oljemålning.
Öhlblatt*, *n.* 2. blad el. löf af olivträd.
Öhlen, *v. a.* olja, smörja med olja.
Öhlfarbe, *f.* 4. oljefärg.
Öhlgarten, *m.* 3. olivegård, oljeberg.
Öhlicht, **Öhlig**, *adj.* oljaktig.
Öhlmahlerey, *f.* 4. oljemålning.
Öhlmühle, *f.* 4. oljeqvarn.
Öhlmüller, **Öhlschläger**, *m.* 3. oljeslagare.
Öhlruß*, (u långt) *m.* 1. sot af oljerök.
Öhlung, *f.* 4. oljande; smörjelse.
Öhlzweig, *m.* olivqvist.
Ohm, *m.* Se **Oheim**.
Ohm, *n.* 1. **Ohme**, *f.* 4. åm, fat.
Ohne, *prep.* med *Ackus.* och *adv.* utan, förutan.
Ohnehin, *adv.* dessutom.
Ohngeachtet, **Ohngefähr** **Ohnlängst**. Se **Ungeachtet**, **Ungefähr**, **Unlängst**.
Ohnmacht, *f.* 4. svaghet, matthet; vanmagt, dåning, svimning; in — fallen, dåna, falla i vanmagt; aus der — wieder zu sich selbst kommen, qvickna vid.
Ohnmächtig, *adj.* vanmäktig, kraftlös; bortdånad; — werden, dåna, svimma, falla i vanmagt.
Ohr, *n.* 6. öra; hörsel; gehör; handtag, grepe, öra på kärl; ein leises — haben, hafva en fin hörsel; zu Ohren kommen, få höra, veta; zu Ohren tragen, berätta; sich etwas hinter die Ohren schreiben, lägga något på minnet.
Öhr, *n.* 1. handtag, grepe, öra på kärl; nålsöga.
Ohrenbeichte, *f.* 4. öronbikt, hemligt skriftermål.
Ohrenbläser, *m.* 3. örontasslare, lismare.
Ohrenbrausen, *-sausen*, *n.* 3. öronsusning.
Ohrengehenk, *n.* 1. örhäng; hjertöra.
Ohrenklingen, *n.* 3. ringning i ör—

Ohrensausen. Se Ohrenbrausen.
Ohrenschmalz, *n.* 1. örvax.
Ohrentrappe, *f.* 4. ett slags trappgås.
Orengel, *m.* 3. manskraftsört.
Orgisch, *adj.* bacchanalisk.
Ohrenzeuge, *m.* 4. åhöra vittne.
Ohrenzwang*, *m.* 1. örvärk, öronsprång.
Ohrfeige, *f.* 4. örfil.
Ohrfinger, *m.* 3. lillfinger.
Ohrläppchen, *n.* 3. örtipp.
Ohrling. Se Ohrwurm.
Ohrloch*, *n.* 2. öröppning.
Ohrlöffel, *m.* 3. örslef.
Ohrring, *m.* 1. örring, örhäng.
Ohrtrommel, *f.* 4. örhinna, hörselhinna.
Ohrwurm, *m.* 2. Öhrling, *m.* 1. örmask.
Ökonom, *m.* 6. ekonom, hushållare.
Ökonomie, *f.* 4. hushållning, hushållsaktighet, sparsamhet.
Ökonomisch, *adj.* ekonomisk, hushållsaktig.
Oliarchie, *f.* 4. mångvälde, då några få af de förnämsta hafva styrelsen om händer.
Olive, *f.* 4. oliv.
Olivenbaum*, *m* 1. olivträd.
Olivenernte, Olivenlese, *f.* 4. olivskörd.
Olivenfarbig, Olivengrün, *adj.* olivfärgad, gulbrun.
Onyx, Onyxstein, *m.* 1. onyx, onyxsten.
Opal, *m.* 1. opal (ädelsten).
Oper, *f.* 4. opera.
Opernhaus*, *n.* 2. operahus.
Opernsänger, *m.* 3. Operist, *m.* 4. -inn, *f.* 4. sångare, -erska vid operan.
Operment, *n.* 1. operment.
Opfer, *n.* 3. offer; uppoffring, försakelse; drickoffer; offerdjur, offer, slagtoffer.
Opferbecken, *n.* 3. offerbäcken.
Opfern, *v. a.* och *n.* h. offra; uppoffra; offra, slagta offerdjur.
Opfern, *n.* 3. Opferung, *f.* 4. offer; uppoffring; offrande; utgjutande af vin el. andra vätskor vid offer; drickoffer; offring.
Opferthier, *n.* 1. offerdjur, slagtoffer.
Opiat, *n.* 1. opiat, (läkedom med opium uti).
Opium, *n.* 3. opium, vallmosaft.
Optik, *f.* 4. optik, vettenskap om ljuset, synen och deras lagar.
Optisch, *adj.* optisk.
Orakel, *n.* 3. orakel, gudasvar.
Orakelspruch. Se Orakel.
Orange, *f.* 4. pomerans.
Orangenbaum*, *m.* 1. pomeransträd.
Orangenblüthe *f.* 4. pomeransblomma.
Orangenfarben, Orangengelb, *adj.* pomeransfärgad, brandgul.
Orangerie, *f.* 4. orangeri, drifhus.
Oranien &c. Se Orange &c.
Orbil, *m.* 1. en lärare som gerna slår.
Orchester, *n.* 3. orkester.
Orden, *m.* 3. orden, ordensband el. -tecken.
Ordensband*, *n.* 2. ordensband.

Ordensgelübde, *n.* 3. ordenslöftes afläggande.
Ordensgenosse, *m.* 4. =mitglied, *n.* 2. medlem af en orden.
Ordensgesellschaft, *f.* 4. ordenssällskap.
Ordenskapitel, *n.* 3. ordenskapitel.
Ordenskette, *f.* 4. ordenskedja.
Ordenskleid, *n.* 2. ordensdrägt; klosterdrägt.
Ordenskreuz, *n.* ordenskors eller stjerna.
Ordensregel, *f.* 4. ordensregel eller -stadga.
Ordensschwester, *f.* 4. ordenssyster; nunna.
Ordensstern, *m.* 1. =zeichen, *n.* 3. ordensstjerna, ordenstecken.
Ordentlich, (läs: ord'ntlich), *adj.* ordentlig, stadig, jemn, ställd, laggd el. satt i ordning; ordinär, vanlig, bruklig.
Order, *f.* 4. order, befallning.
Ordinanz, Ordonnanz, *f.* 4. ordonans.
Ordination, *f.* föreskrift; prestvigning.
Ordiniren, *v. a.* ordinera, befalla, anordna, föreskrifva; prestviga.
Ordnen, *v. a.* ställa, sätta i ordning, rangera, ordna; bringa i behörig ordning; anordna; leda; förordna, föreskrifva, stadga.
Ordnung, *f.* 4. ordning; i ordning ställande, uppställning, tillställning, ordning, anstalt, inrättning, fördelning; tur; skick; stadga, föreskrift; klass; an wem ist el. wen trifft die —? till hvem står turen? sich an keine gewisse — binden, ej binda sig vid vissa reglor.
Ordnungsmäßig, *adj.* efter el. enligt ordning el. förordning.
Ordnungszahl, *f.* 4. (gram.) ordningstal, (numerus ordinalis).
Ordnungszahlwort*, *n.* 2. ordningstalord (nomen numerale ordinale) t. e. der erste, zweyte, den första, andra.
Organ, *n.* 1. organ; röst; person genom hvilken man uträttar el. låter säga något.
Organisch, *adj.* organisk.
Organisiren, *v. a.* organisera; inrätta med organer, med orgstämmor; inrätta, sätta i gång, i ordning.
Organsinseide, *f.* 4. organsin, tvinnadt silke.
Orgel, *f.* 4. orgor, orgverg.
Orgelbälge, *pl.* orgelbälgar.
Orgelbauer, *m.* 3. orgelbyggare.
Orgelgehäuse, *n.* 3. orgverk; positiv.
Orgeln, *v. n. h.* spela på orgor.
Orgelpfeife, *f.* 4. orgpipa.
Orgelregister, *n.* 3. =zug*, *m.* 1. register el. stämma i orgverk.
Orgeltreter, *m.* 3. orgtrampare.
Orgelwerk, *n.* 1. orgverk.
Orient, *m.* 1 östern, österland.
Orientalisch, *adj.* orientalisk, österländsk.
Orientiren, *v. a.* ställa i öster och vester, i riktigt väderstreck, sich

—, finna väderstreket der man är; sansa sig; besinna sig.
Original, *n.* 1. original, mönster, efterdöme.
Orkan, *n.* 1. orkan, häftig storm.
Orlean, **Orleanbaum***, *m.* 1. orleana (färg och Amerikaniskt träd).
Orlogschiff, *n.* 1. örlogsskepp, krigsskepp.
Ornat, *m.* 1. prydnad, skrud, ornat.
Ort, *m. kollektivt* 1; *distributivt*, *pl.* **Örter**, ort, rum, ställe, plats kant, sida; **ich meines Orts** hvad mig angår, jag för min del; **etwas an seinen — stellen, oder gestellt seyn lassen**, lemna derhän, icke afhöra; **höhern Orts**, ifrån, af en högre person; på högre ort.
Ortband*, *n.* 2. doppsko.
Ortbret, *n.* 2. kantbräde.
Orthodox, *adj.* renlärig.
Orthodoxie, *f.* renlärighet.
Orthographie, *f.* 4. ortografi, stafningssätt, rättskrifning.
Orthographisch, *adj.* ortografisk.
Örtlich, *adj.* som hör till viss ort el. ställe; lokal
Ortsbeschaffenheit, *f.* 4. lokal belägenhet, läge, ett ställes beskaffenhet, lokal, omständighet.
Ortschaft, *f.* 4. ort, nejd, trakt, distrikt; by.
Ortscheit, *n.* 1. förvåg el. springvåg till en vagn.
Ortstein, *m.* 1. hörnsten.
Ortsgulden, *m.* 3. en fjerdedel af en gylden.

Ost, *m.* 1. **Osten**, ost, östan, öster;
Osterabend, *m.* 1. påskafton.
Osterfest, *n.* 1. påskhelg.
Ostern, *f.* påsk.
Osterlamm*, *n.* 2. påskalammet.
Österlich, *adj.* påsk
Ostermesse, *f.* 4. påskmessa, påskmarknad.
Ostermontag, *m.* 1. annandag påsk.
Österreich, **Östreich** *n.* 3. Österrike.
Ostertag, *m.* 1. påkdag.
Östlich, *adj.* och *adv.* östlig.
Ostsee, *f.* 4. utan *pl.* östersjön.
Ostwärts *adv.* emot öster, till öster.
Ostwind, *m.* 1. östanväder, ostlig vind.
Othem. Se **Athem.**
Otter, *f.* 4. huggorm; utter.
Otternbiß, *m.* 1. huggorms bugg.
Otterngezüchte, *n.* 3. huggorms afföda.
Otterzunge, *f.* 4. (*fig*) giftig, förmädlig tunga.
Oval *adj.* aflång.
Oxhoft, *indekl.* oxhufvud (mått af 90 kannor).

P.

Paar, *n* 1. utan *pl.* par.
Paaren, *v. a.* para, para ihop.
Paarweise *adv.* parvis.
Pabst &c., Se **Papst** &c.
Pacht, *f.* 1. arrende, arrendekontrakt, förpaktning; årlig förpaktnings- el. arrende-afgift.
Pachtanschlag*, *m.* 1. arrende-förslag

Pachtbrief, Pachtcontract, *m.* 1. arrendekontrakt.
Pachten, *v. a.* arrendera.
Pachten, *n.* 3. Pachtung, *f.* 4. arrendering.
Pachter*, *m.* 3. -inn, *f.* 4. förpaktare, arrendator, -erska, -orska.
Pachtgeld, *n.* 2. arrende-afgift.
Pachtgut*, *n.* 2. arrendegods, arrende-hemman.
Pachtschilling. Se Pachtgeld.
Pachtzins. Se Pachtgeld.
Pack, *m.* och *n.* 5. packa, bunt, bylte; packa med varor; knippa; mit Sack und —, med pick och pack, med allt hvad man äger och har.
Pack, *n.* 1. slödder, pack, byke.
Päckchen, *n.* 3. liten packa.
Packen, *v. a.* taga i, taga fatt i, gripa, fatta i med handen; knipa, gripa och klämma; inpacka, lägga i balar; sich —, packa sig bort el. undan.
Packen, *n.* 3. Packung, *f.* 4. inpackning.
Packer, *m.* 3. packare, inpackare.
Packet, *n.* 1. Packetchen, *n.* 3. paket, litet paket.
Packetboot, *n.* 1. paketbåt.
Packgeräth, *n.* 1. packor; trosspackor, tross.
Packhaus*, *n.* 2. Packhof*, *m.* 1. packhus, packbod; tullhus.
Packleinwand, *f.* 1. packduk, buldan.
Packnadel, *f.* 4. packnål.

Packpapier, *n.* 1. packpapper; makulatur.
Packpferd, *n.* 1. packhäst, dragare, trosshäst.
Packsattel *m.* 3. klöfsadel.
Pact. Se Vertrag.
Packtuch*, *n.* 2. packduk.
Packung. Se Packen.
Packwagen, *m.* 3. packvagn, trossvagn.
Padde. Se Kröte el. Frosch.
Paff! *interj.* paff!
Page, *m.* 4. page. Se Edelknabe.
Palatin, *m.* 1. palatin.
Pallasch, *m.* 1. bred pamp.
Pallast*, *m.* 1. palats.
Pallisade, *f.* 4 palisad.
Palmbaum*, palmträd.
Palme, *f.* 4. palmträd; palmqvist.
Palmstängel, *m.* 3. -zweig, *m.* 1. palmqvist.
Palmwoche, *f.* 4. dymmelvecka
Panacee, *f.* ört som hjelper för alla sjukdomar
Pandecten, *pl.* pandekterne, romersk lagbok.
Panier, *n.* 1. baner.
Panket, *n.* 1. kalas.
Panscher. Se Manschen.
Pantschen, *v. a.* och *n.* h. nedsudda, nedsöla; slaska, plaska i orent vatten.
Pantalon, *m.* 1. långbyxor; gycklare.
Pantheon, *n.* 1. panteon, tempel helgadt åt alla gudar och hjeltar.
Panther *m.* 3. Pantherthier, *n.* 1. panterdjur.

Pantherstein, *m.* 1. grön jaspis med gula fläckar.
Pantsch. Se Want, Magen.
Pantoffel, *m.* 6. toffel.
Pantoffelholz*, *n.* 2. -baum*, *m.* 1. korkträ.
Pantoffelmacher, *m.* 3. toffelmakare.
Panzer, *m.* 3. harnesk, pantsar.
Panzerhemd, *n.* 1. pantsarskjorta.
Panzern, *v. a.* kläda i harnesk.
Panzerthier, *n.* 1. bälta.
Päonie, *f.* 4. pion (blomma).
Papagey, *m.* 4. papegoja.
Papageyente, *f.* 4. torda.
Papier, *n.* 1. papper; dokument, handling; tidning.
Papieren, *adj.* af papper, pappers . . .
Papierer. Se Papiermacher.
Papierfenster, *n.* 3. pappersfönster el. -skärm.
Papiergeld, *n.* 2. sedelmynt.
Papierlaus*, *f.* 1. väggsmed.
Papiermacher, Papiermüller, *m.* 3. pappersmakare.
Papiermühle, *f.* 4. pappersbruk.
Papierspäne, *m. pl.* papperssspån.
Papierstaude, *f.* 4. pappersplanta.
Papist, *m.* 4. papist.
Papisterey, *f.* 4. papisteri, påfveläran.
Papistisch, *adj.* papistisk, påflig.
Pappe, *f.* 4. välling, barnvälling; klister; papp.
Pappe, *f.* 4. Pappendeckel, *m.* 3. papp, lock af papp, pappfoder.
Pappel, *f.* 4. kattost (ört).
Pappel, *f.* 4. Pappelbaum*, *m.* 1. poppel, poppelträd.
Pappelstaude, *f.* 4. kattost (ört).
Pappelweide, *f.* 4. poppelpil.
Pappen, *v. a.* limma, klistra, hopklistra; göra papp.
Pappendeckel. Se Pappe.
Pappenmacher, *m.* 3. pappmakare.
Pappenstiel, *m.* 1. småsak, lappri.
Papst*, *m.* 1. påfve; wer den — zum Freunde hat, kann leicht Kardinal werden, den som har biskoppen till morbror, får lätt pastorat.
Päpstisch, *adj.* påflig, påfvisk; papistisk.
Päpstlich*, *adj.* påflig, påfvisk.
Papstthum*, *n* 2. påfvedöme, påflig värdighet; papismen, påfveläran.
Par. Se Paar.
Parabel, *f.* 4. liknelse.
Parade, *f.* 4. parad, paradering.
Paradeplatz*, *m.* 1. paradplats.
Paradezimmer, *n.* 3. statsrum.
Paradies, *n.* 1. paradis.
Paradiesisch, *adj.* paradisisk, öfvermättan angenäm, himmelsk.
Paradiren, *v. n. h.* paradera.
Pärchen, *n.* 3. par; äkta par.
Paradox, *adj.* egen, besynnerlig, sällsam, orimlig.
Pardel, Parder. Se Panther.
Paren. Se Paaren.
Parentation, *f.* 4. åminnelsetal, liktal.
Parentiren, *v. n. h.* hålla åminnelsetal.
Parforcejagd, *f.* 4. parforsjagt.

Pariren, *v. a.* och *n.* h. parera, undvika, slå undan; slå vad.
Parmesankäse, *m.* 3. parmesanost.
Parnaß, *m.* 1. parnass (berg); vitterhet, poesi.
Parnaßgras*, *n.* 2. slotterblomster.
Parole, *f.* 4. parol el. lösen, order; ord, löfte.
Part, *m.* 6. part; del.
Parterre, *n.* 1. parterr.
Partey, *f.* 4. parti.
Parteygänger, *m.* 3. partigångare.
Parteyisch, **Parteylich**, *adj.* partisk, ensidig.
Parteylichkeit, *f.* 4. partiskhet, ensidighet.
Parteylos, *adj.* opartisk, oveldig.
Parteylosigkeit, *f.* 4. oveldighet.
Partie, *f.* 4. parti; sällskap; giftermål.
Partiegeld, *n.* 2. partipenningar.
Partikel, *f.* 4. partickel.
Partisane, *f.* 4. bardisan; korsgevär.
Partitur, *f.* 4. partitur (i musik).
Pasch, *m.* 1. allor (i terningspel); raffel.
Pascha, *n. pl.* (judarnes) påsk.
Paschen, *v. n.* h. spela terning. —, *v. a.* lurendreja.
Pasquille, *n.* 1. pasqvill, smädeskrift.
Paß. Se under **Passivschuld**.
Passagier, *m.* 1. resande, passagerare.
Passen, *v. a.* passa el. lämpa på el. till. —, *v. n.* s. och h. vara lagom, passa, skicka sig för, anstå; lämpa, beqväma sig efter något; vänta; passa på; passa (i spel); passa, sitta väl el. illa.
Passend, *adj.* lagom, passande; passande, lämplig, tjenlig, tillbörlig.
Passion, **Passionspredigt**, *f.* 4. Christi lidande; passions- eller fastlagspredikan.
Passionsblume, *f.* 4. blå passionsblomma.
Passiren, *v. n.* s. och h. passera; tillkomma, tillstöta, hända.
Passirzettel, *m.* 3. frisedel, tullfrihetssedel.
Passivschuld, *f.* 4. gäld.
Paß*, *m.* 1. pass, trångt pass; sund; pass emellan berg; (hästars) passgång, lunk; pass, respass; förpassning, frisedel på varor.
Paß, *adv.* zu — kommen, komma till pass el. i rättan tid.
Paßgänger, *m.* 3. passgångare.
Paßport, *m.* 1. resepass, frisedel; förpassning.
Pastell, *m.* 1. pastell; pastelfärg.
Pastellgemälde, *n.* 3. **Pastellmalerey**, *f.* 4. pastellmålning.
Pastete, *f.* 4. pastej.
Pastetenwerk, *n.* 1. bakelse- el. pastejbageri el. -bakning; bakelser.
Pastinake, *f.* 4. palsternacka.
Patent, *m.* 1. patent, öppet bref, fullmakt.
Pater, *m.* 3. pater (i ett kloster); munk.
Paternoster, *n.* 3. radband; fadervår.
Pathe, *m.* och *f.* 4. fadder, gudfadder, gudmoder; guson, gu-

Pathenbrief, *m.* 1. dopbetyg.
Pathengeld, *n.* 2. Pathengeschenk, *n.* 1. faddergåfva.
Pathenpfennig. Se Pathengeld,
Pathetisch, *adj.* rörande, öm.
Patriarch, *m.* 4 patriark
Patriarchisch, -chalisch, *adj.* patriarkalisk.
Patriarchat, *n.* 1. en patriarks värdighet och syssla.
Patrize, *f.* 4. pigg; puns.
Patrizier, *m.* 3. patricisk person.
Patrolle, Patrulle, *f.* 4. patrull.
Patrolliren, *v. n.* h. patrullera, gå patrull.
Patrone, *f.* 4. patron, mönster; patron el. skott; styckepatron el. kardus.
Patrontasche, *f.* 4. patrontaska.
Patrontaschenriemen, *m.* 3. bantler.
Patsch, *m.* 1. slag, smäll med flata handen.
Patschen, *v. a.* slå med flata handen att det smäller. — *v. n.* h. plaska.
Patzig, *adj.* Se Trotzig, sehr — thun, slå stort på.
Pauke, *f.* 4. puka; der — ein Loch machen, göra slut på en sak.
Pauken, *v. a.* och *n.* h. slå på pukor.
Pauken *n.* 3. pukslag.
Pauker. Se Paukenschläger.
Paukenklöpfel, *m.* 3. pukpinne.
Paukenschläger, Pauker, *m.* 3. pukslagare.
Paukenstock*, *m.* 1. pukpinne.
Pausback, *m.* 1. som har pussiga kinder.
Pausbäckig, *adj.* pussig, uppblåst i ansigtet.
Pausch. Se Bausch.
Pause, *f.* 4. paus; hvila, uppehör; afbrott.
Pauschig, *adj.* pösig.
Pausiren, *v. n.* h. pausera, göra en paus.
Pavian, *m.* 1. babian.
Pech, *n.* 1. beck
Pechbaum, Se Kiefer.
Pechicht, Pechig, *adj.* beckaktig, beckig.
Pechdraht*, *m.* 1. Pechfaden*, *m.* 3. becktråd.
Pechhaube, -kappe, -mütze, *f.* 4. beckhufva.
Pechschwarz, *adj.* becksvart, kolsvart.
Pedal, *n.* 1. pedal (i orgverk).
Peilen, *v. n.* h. (sjöf.) peila, kasta blylod.
Pein, *f.* 1 pina, plåga, smärta, ångest, qval.
Peinigen, *v. a.* pina, plåga, qvälja; lägga på sträckbänken.
Peiniger, *m.* 3. plågare; bödel.
Peinigung, *f.* 4. pinande, plågande, qväljande; läggande på sträckbänken.
Peinlich, *adj.* plågande; besvärlig; brottmåls . . . , kriminal
Peitsche, *f.* 4 piska; stryk.
Peitschen, *v. a.* piska, gifva piskslängar; slå el. piska med ris el. spö.
Peitschenklatsche, *f.* 4. pisksmäll.
Peitschenriem, *m.* 5. pisksnärt.

Peitschenstock*, *m.* 1. piskskaft.
Peitschenstreich, *m.* 1. pisksläng.
Pelikan, *m.* 1. pelikan; pelikantång.
Pelz, *m.* 1. foderverk, pelsverk, pelsfoder; pelskappa, pels; pelis.
Pelzen, *v. a.* ympa (trän); ympa (koppor).
Pelzer, *m.* 3. körsnär.
Pelzicht, *adj.* svampig; skodd, streckad; träig.
Pelzmütze, *f.* 4. med pelsverk fodrad mössa.
Pelzmärtel, *m.* 3. Pelzwickel, *f.* 4. buse.
Pelzreis, *n.* 2. ympqvist el. gren.
Pelzrock*, *m.* 1. rock fodrad med pelsverk.
Pendul, *n.* 3. Pendel, *n.* 3. pendel; pendelur, väggstussare.
Pennal, *n.* 1. pennfoder.
Periode, *f.* 4. period; omloppstid; tidehvarf; skifte; tid; mening.
Periodenbau, *m.* 1. meningars sammansättning i tal och skrift.
Periodendrechsler, *m.* 3. en som på ett onaturligt sätt sammanflickar meningar.
Periodisch, *adj.* periodisk; periodische Schriften, skrifter som utkomma styckvis el. häftvis.
Perkan. Se Berkan.
Perle, *f.* 4. perla.
Perlenmutter*, *f.* 4. perlemo.
Perlgeiße, Perlgraupe, *f.* 4. perlgryn.
Perlhirse, *f.* 4. (bot.) stenfrö.
Perlschrift *f.* 4 perlstyl.
Peroriren, *v. n.* h. hålla tal; tala mycket, perorera.
Perpendikel, *m.* 3. perpendickel.
Perpendikeluhr, Pendeluhr, *f.* 4. pendelur.
Perrücke, Perucke, *f.* 4. peruk.
Perückenmacher, *m.* perukmakare.
Person, *f.* 4. person, menniska; klein von —, liten till växten; ohne Ansehen der —, utan ansende till personen.
Personificiren, *v. a.* personifiera.
Persönlich, *adj.* och *adv.* personlig, personligen.
Persönlichkeit, *f.* 4. personlighet.
Pertinenzstück, *n.* 1. tillhörighet.
Pest, *f.* 4. pest.
Pestartig, *adj.* pestilentialisk, pestaktig.
Pestilenz, *f.* 4. pestsmitta, pestsjuka.
Pestilenzialisch, *adj.* pestaktig, smittsam, anstucken af pest.
Petarde, *f.* 4. petard, instrument att spränga fästningsportar m. m.
Petardirer, *m.* 3. den som gör eller anlägger petarder.
Petermännchen, *n.* 3. fisk, färsing.
Petersilie, *f.* 4. persilja.
Peterskraut*, *n.* 2. natt och dag; mjölblomster.
Petrificat, *n.* 1. stenvandling.
Petrificiren, *v. a.* petrificera, stenvandla.
Petschaft, Petschier, *n.* 1. pitscher, signet, sigill.
Petschaftstecher, *m.* 3. pitschersticka-re, sigillgraverare.

Pfad, *m.* 1. gångstig, gångväg.
Pfaffe, *m.* 4. prest.
Pfaffenhödlein, *n.* 1. lilla skällört.
Pfaffenplatte, *f.* 4. =röhrchen, *n.* 3. =kraut*, *n.* 2. smörblomster, munkhufvud, skallnacke, pissenlit.
Pfaffenschuh, *m.* 1. guckuskor.
Pfafferey, *f.* 4. prestväsen, prestmyndighet.
Pfaffisch, *adj.* prestlig, prestaktig.
Pfahl*, *m.* 1. påle, stör, stolpe; pinne, tältpinne, stång; palissad.
Pfählen, *v. a.* förse med pålar &c., påla, förse med pålverk; störa (vinrankor o. d.).
Pfand*, *n.* 2. pant; underpant, hypotek.
Pfänden, *v. a.* panta, utmäta; intaga el. upptaga, seqvestrera (kreatur som gå på olofligt bete m. m.).
Pfänderspiel, *n.* 1 pantlek.
Pfändung, *f.* 4. pantning, utmätning, seqvester, seqvestering, qvarstad.
Pfanne, *f.* 4. panna; fängpanna.
Pfannenschmid, *m.* 1. pannsmed.
Pfannkuchen, *m.* 3. pannkaka.
Pfarrdienst, *m.* 1. kyrkoherdesyssla, pastorat.
Pfarre, Pfarrey, *f.* 4. pastorat, församling, socken.
Pfarre, *f.* 4. Pfarrhaus*, *n.* 2. Pfarrwohnung, *f.* 4. prestgård.
Pfarren, *v. n.* höra till en församling el. socken, vara sockenbo.
Pfarrer, *m.* 3. kyrkoherde, prest, pastor.
Pfarrgemeinde, *f.* 4. socken, församling.
Pfarrhaus. Se Pfarre.
Pfarherr, *m.* 4. kyrkoherde, pastor.
Pfarrkind, *n.* 2. sockenbo.
Pfarrkirche, *f.* 4. sockenkyrka.
Pfarrwohnug. Se Pfarre.
Pfau, *m.* 6. påfogel.
Pfauenspiegel, *m.* 3. brunskär.
Pfauhenne, *f.* 4. påfågelshöna.
Pfeffer, *m.* 3. peppar.
Pfefferbrühe, sås med peppar.
Pfeffergurke, *f.* 4. insyltad gurka.
Pfefferkuchen, *m.* 3. pepparkaka.
Pfeffern, *v. a.* peppra, strö peppar på.
Pfeffernüßchen, *n.* 3. liten pepparkaka i form af en nöt.
Pfeffervogel*, *m.* 3. tukan.
Pfeifchen, *n.* 3. liten pipa.
Pfeife, *f.* 4. pipa, hvisselpipa; tvärpipa; flöjt; tobakspipa; die — einziehen, stoppa pipan i säcken; Pfeifen schneiden, begagna sig af tillfället.
Pfeifen, *v. n.* och *a. ir.* h. hvissla, pipa; blåsa på tvärpipa el. flöjt.
Pfeifenbaum*, =strauch*, *m.* 1. spansk fläder.
Pfeifenkopf*, *m.* 1. piphufvud.
Pfeifenmuschel, *f.* 4. slange.
Pfeifenräumer, *m.* 3. pipränsare.
Pfeifenrohr*, *n.* 1. pipskaft.
Pfeifenstopfer, *m.* 3. pipstoppare.
Pfeifente, *f.* 4. vriand.

Pfeifer, *m.* 3. pipare; hvisslare.
Pfeil, *m.* 1. pil; kastspjut; dart.
Pfeiler, *m.* 3. pelare; pilaster, fyrkantig pelare som går in i muren; väggen emellan tvenne fönster; stötta, stolpe, uppståndare.
Pfeilerspiegel, *m.* 3. spegel på väggen emellan tvenne fönster.
Pfeilfisch, *m.* 1. hornfisk.
Pfeilmuschel, *f.* 4. stenmussla.
Pfeilschütze, *m.* 4. bågskytt.
Pfeilstein, *m.* 1. vätteljus, belemnit.
Pfeilwurzel, *f.* 4. hjertrot.
Pfennig, *m.* 1. runstycke.
Pfennigkraut*, *n.* 2. penningegräs; stillfrö.
Pfenningmeister, *m.* 3. räntmästare; skattmästare.
Pferch, *m.* 1. träck af fyrfotade djur och fåglar.
Pferche, *f.* 4. Pferch, *m.* 6. fårfålla.
Pferchen, *v. n.* träcka (om djur och fåglar); fålla (får). — , *v. a.* gödsla (jord); beta i fållor.
Pferchen, *n.* 3. Pferchschlag, Pferchzins, *m.* 1. utan *pl.* instängning i fålla; afgift för fårens fållande.
Pferd, *n.* 1. häst; ryttare.
Pferdeapfel*, *m.* 1. torr träck efter hästar.
Pferdebremse, *f.* 4. broms, hästfluga.
Pferdedecke, *f.* 4. hästtäcke; schabrack.
Pferdedill, *m.* 1. (bot.) rossdill.
Pferdegeschirr, Pferdezeug, *n.* 1. seldon.
Pferdehaar, *n.* 1. hästhår; tagel.
Pferdekastanie, *f.* 4. rosskastanie.
Pferdeknecht, *m.* 1. stalldräng.
Pferdemünze, *f.* 4. mynta.
Pferdephilister. Se Pferdeverleiher.
Pferdesamen, *m.* (bot.) täkra.
Pferdeverleiher, *m.* 3. en som hyrer ut hästar.
Pferdezeug. Se Pferdegeschirr.
Pferdezucht, *f.* 4. stuteri; hästafvel.
Pfiff, *m.* 1. hvisslande med pipa, pip, pipning; list, knep, svek, puts.
Pfiffig, *adj.* full af småknep, småkonstig, slug, listig; klyftig, förslagen.
Pfiffigkeit, *f.* 4. slughet; list, knep.
Pfingsten, *f.* 4. Pfingstfest, *n.* 1. pingst, pingsthelg; Pfingsten auf dem Eise, aldrig någonsin.
Pfipps, *m.* 1. pippen el. hönstippen.
Pfirsiche, Pfirsche *f.* 4. persika.
Pfirsichbaum*, *m.* 1. persikträd.
Pfirschkraut*, *n.* 2. loppört; loppfrögräs; jungfrutvål.
Pflanzbürger, *m.* 3. nybyggare.
Pflänzchen, *n.* 3. liten planta, växt el. ört.
Pflanze, *f.* 4. planta, växt, ört.
Pflanzen, *v. a.* plantera, anlägga, ställa, uppresa; inplanta.
Pflanzenlaus*, *f.* 1. bladsput.
Pflanzenreich, *n.* 1. växtrike.
Pflanzer, *m.* 3. planterare; nybyggare.
Pflanzholz*, *n.* 2. Pflanzstock*, *m.* 1. planterpinne.
Pflanzreis, *n.* 2. sätt-telning.
Pflanzschule, *f.* 4. trädskola, plantskola; seminarium, skola för preslämnen.

Pflanzstadt*, *f.* 1. nybygge.
Pflanzung, *f.* 4. plantering, planteringsställe; nybygge, koloni.
Pflaster, *n.* 3. plåster, plåsterlapp.
Pflaster, *n.* 3. stenläggning, gatuläggning; stengolf; stengata; golfsten, qvadersten; das — treten, slå dank.
Pflasterer, *m.* 3. stenläggare, gatläggare.
Pflastergeld, *n.* 2. afgift till en gatas el. vägs underhåll.
Pflastern, *v. a.* stenlägga.
Pflastern, *n.* 3. stenläggning; plåstrande.
Pflastern, *v. a.* plåstra, pålägga plåster.
Pflaumfeder. Se Flaum. Flaumfeder.
Pflasterstein, *m.* 1. sten till stenläggning.
Pflastertreter, *m.* 3. gatstrykare, dagdrifvare, lätting.
Pflaume, *f.* 4. plommon.
Pflaumenmuß, *n.* 1. plommonmos.
Pflege, *f.* 4. skötsel, ans, omvårdnad, sorgfällighet; underhåll, kuratel, förmynderskap, förvaltning; distrikt, domsaga, område, trakt, nejd.
Pflegeältern, *pl.* fosterföräldrar.
Pflegekind, *n.* 2. Pflegesohn*, *m.* 1. Pflegetochter*, *f.* 3. fosterbarn, fosterson, fosterdotter.
Pflegemutter*, *f.* 3. fostermoder.
Pflegen, *v. a reg.* sköta, ansa, vårda, bära omsorg för, sich —, noga vårda, sköta sig väl. — *v. a. ir.* underhålla, uppehålla; betjena sig af, nyttja, njuta; der Liebe —, vara begifven på kärlek; göra kärleksverk; Umgang —, omgås; seinen Lüsten —, öfverlemna sig åt sina begärelser; Unterhandlung —, underhandla om; Rathes mit einem —, öfverlägga om, öfverväga med någon, rådfråga någon; rådslå med en. —, *v. n. reg.* h. pläga, vara van, bruka.
Pfleger, *m.* 3. förvaltare, föreståndare; förmyndare; uppfostrare.
Pflegesohn, -tochter. Se Pflegekind.
Pflegevater*, *m.* 3. fosterfader.
Pflegling. Se Pflegekind.
Pflegung, *f.* 4. skötsel, ans, vård.
Pflicht, *f.* 4. plikt, skyldighet, åliggande; in Pflichten nehmen, låta svärja trohetseden; taga trohetseden af; Schoß und Pflichten bezahlen, betala sina utskylder; in — stehen, stå i tjenst; die Pflichten leisten, svärja trohetseden.
Pflichtanker, *m.* 3. pliktankare.
Pflichtbar, Pflichtig, *adj.* pliktig, skyldig, förbunden till något.
Pflichtbruch*, *m.* 1. trolöshet, förräderi.
Pflichtbrüchig, *adj.* trolös, otrogen.
Pflichtfrey, *adj.* fri (ifrån tjenst, skatt, tunga), frälse.
Pflichtgefühl, *n.* 1 känsla af sin plikt.
Pflichtig. Se Pflichtbar.
Pflichtkorn. Se Zinskorn.
Pflichtleistung, *f.* 4. fullgörande af sin pligt; hyllning.
Pflichtlos, *adj.* trolös, otrogen; fri ifrån pligt.

Pflichtmäßig, *adj.* enlig el. öfverensstämmande med sin plikt.
Pflichtmäßigkeit, *f.* 4. öfverensstämmelse med sin plikt.
Pflichtschuldig. Se Pflichtmäßig.
Pflichttheil, *m.* 1. laglig arflott.
Pflichtvergessen, *adj.* pligtförgäten.
Pflichtvergessenheit, *f.* förgätenhet af sin pligt.
Pflichtwidrig, *adj.* stridande emot plikt.
Pflock*, *m.* 1. pinne, tältpinne, stång; nagel, plugg, pinne, splint; einen — zurück nehmen, gifva efter
Pflocken, *v. a.* fästa med pinnar, plugga.
Pflücken, *v. a.* plocka; upplocka; afplocka.
Pflücken, *n.* 3. Pflückung, *f.* 4. plockning.
Pflug*, *m.* 1. plog; das ist mein — und Acker, det är min födkrok.
Pflugeisen, Pflugmesser, *n.* 3. plogrist; plogbill, plogjern.
Pflügen, *v. a.* arbeta i jorden, plöja.
Pflugochs, *m.* 4. plogoxe.
Pflugschar, *f.* 4. plogjern, plogrist.
Pflugsterze, *f.* 4. plogstjert, handveta.
Pförtchen, *n.* 3. liten portingång.
Pforte, *f.* 4. port, ingång.
Pförtner, *m.* 3. portvaktare.
Pfosch, *m.* 1. luder, lockmat.
Pfoste, *f.* 4. Pfosten, *m* 3. dörrpost, fönsterpost; tjock planka.
Pfote, *f.* 4. fot, tass, labb, ram.
Pfriem, *m.* 5. Pfrieme, *f.* 4. syl, pryl; pligg.
Pfropf, *m.* 5. Pfropfen, *m.* 3. propp, stopp, kork; förladdning; fyllkalk.
Pfropfen, *v. a.* proppa, korka, tilltäppa; ympa i trän.
Pfropfreis, *n.* 2. ymp, ympqvist.
Pfründe, *f.* 4. prestlägenhet, prebende.
Pfründner, *m.* 3. innehafvare af en andlig beställning el. prebende.
Pfuhl, *m.* 1. kärrpuss, pöl.
Pfühl, *m.* 1. pöl, kudde som går tvärtöfver sängen, hufvudgärd.
Pfuhlig, *adj.* gyttjig.
Pfui! *interj.* fi! fi skam! tvi!
Pfund, *n.* 1. skålpund, mark; talang, natursgåfva, snillegåfva, pund, kunskap.
Pfündig, *adj.* pundig.
Pfundleder, *n.* 3. buntleder.
Pfuschen, *v. n.* h. fuska, göra dåligt arbete; in etwas —, befatta sig med, lägga sig uti något.
Pfuscher, *m.* 3. handtverkare som arbetar i mjugg; fuskare; klåpare.
Pfuscherey, *f.* 4 fuskeri, klåperi.
Pfütze, *f.* 4. puss, pöl, sumpigt ställe.
Phantasie. 2c. Se Fantasie 2c.
Phlegma, *n. indekl.* flegm; kallsinnighet, tröghet.
Phlegmatisch, *adj.* flegmatisk; kallsinnig, trög.
Physik, *f.* 4. fysik, naturkunnighet, naturforskning.
Physikalisch, Physisch, *adj.* fysisk, naturlig.

Physiker, *m.* 3. fysikus, naturforskare, naturkännare.
Physikus, *m.* provinsial-medikus.
Pichen, *v. a.* becka, tjära.
Pick, *n.* 1. spader. Se Piek.
Pickelhäring, *m.* 1. pickelhäring, narr, gäck, tok, harlekin, gycklare.
Pickelhaube. Se Bickelhaube.
Picken, *v. a.* hacka med näbben, picka.
Picket, *n.* 1. piket, piketspel.
Piek, *n.* 1. (i kort) spader.
Pietist, *m.* 4. pietist, fantast, svärmare.
Pietisterey, *f.* 4. skenhelighet, vidskeplig andakt.
Pike, *f.* 4. pik, handpik.
Pikenier, *m.* 1. pikenerare.
Pilaster. Se Pfeiler.
Pilger, *m.* 3. Pilgrim, *m.* 1. pilgrim, vandringsman.
Pilgrimsflasche, *f.* 4. kalebass (frukt).
Pilgerschaft, Pilgerfahrt, *f.* 4. pilgrimsresa, vallfart.
Pille, *f.* 4. piller.
Pilot, *m.* 4. styrman; lots.
Pilz, *m.* 1. jordsvamp, fruktsvamp.
Pilzartig, *adj.* svampaktig.
Piment, *m.* 1. kryddpeppar.
Pimpelmeise, *f.* 4. blåmes.
Pimpernelle. Se Pimpinelle.
Pimpernuß*, *f.* 1. vild pistacie.
Pimpinelle, *f.* 4. pimpinella.
Pinie, *f.* 4. tallkottsmandel.
Pinke, *f.* 4. fartyg med flat botten och bred och hög spegel.
Pinsel, *m.* 3. pensel; borste.
Pinseln, *v. n.* h. pjunka, gnälla.
Pipe, *f.* 4. pipa (ett mått för vin m. m.)
Pipen, *v. n.* h. pipa, gnälla, pjunka.
Pipps. Se Pfipps.
Pisse, *f.* utan *pl.* piss, urin.
Pissen, *v. n.* h. låta sitt vatten; pissa.
Pistazie, *f.* 4. pistacie (en frukt).
Pistole, *f.* 4. pistol; (mynt) pistol.
Pistolenholfter, *f.* 4. pistolhölster.
Pitschaft. Se Petschaft.
Placken, *v. a.* fastnagla, uppslå; plåga, pina, oroa; skinna, preja.
Plackerey, *f.* 4. plåga, smärta; skinneri, prejeri af en embetsman.
Plackern, *v. a.* h. skjuta smått och ojemt.
Plage, *f.* 4. plåga, smärta, pina; landsplåga, plågoris.
Plagen, *v. a.* plåga, pina, besvära, oroa, öfverlöpa el. öfverligga.
Plan, *adj.* jemn, slät, platt, flack, flat; tydlig.
Plan*, *m.* 1. plan, jemn yta; planritning, grundritning, plan, utkast, utstakning, förslag, anläggning, anslag, afsigt.
Plane, *f.* 4. presenning.
Pläne, *f.* 4. slätt, slättmark.
Planet, *m.* 4. planet.
Planetensteller, *m.* 3. astrolog.
Planiren, *v. a.* lavera, rita med tusch, planera, limdränka (papper).
Planirwasser, *n.* 3. planervatten.
Planke, *f.* 4. planka, bräde; afplankning, plank.
Plänkeln, *v. n.* h. klicka el. smattra med skjutgevär.

Planlos, *adj.* planlös, utan plan.
Planschen, Plahtschen. Se Platschen.
Plapperey, *f.* 4. prat, sladder, pladder, sqvaller.
Plapperhaft, *adj.* pratsam, pratsjuk.
Plappern, *v. n.* h. sladdra, prata, sqvallra, skräfla.
Plärren, *v. n.* h. ofta el. jemt och samt skrika, träta el. göra oväsende.
Platschen, Plätschern, *v. n.* h. plaska i vatten; snattra (som ankor m.m.).
Platt, *adj.* platt, flack, flat, slät; dålig.
Plättchen, *n.* 3. plåt el. skifva af någon metall.
Plattdeutsch, *adj.* platt-tyska.
Platte, *f.* 4. plåt, skifva, bleck; ärilsten; skalligt hufvud, skallig panna; rakadt ställe på en andlig persons hufvud.
Platte, *f.* 4. Platteisen, *n.* 3. strykjern, persjern.
Platteiße, *f.* 4. Plattfisch, *m.* 1. skålla (fisk).
Platten, Plätten, *v. a.* platta; smida el. slå till plåtar; belägga med plåtar el. skifvor; hamra guld; stryka (kläder).
Platterbse, *f.* 4. gigalsört.
Platterdings, *adv.* absolut, promt.
Plattfisch. Se Platteiße.
Plattfrau, *f.* 4. strykerska, som stryker kläder.
Plattheit, *f.* 4. platthet.
Plattiren, *v. a.* beslå el. beklåda med plåtar.
Plättling, *m.* 1. (föraktl.) munk.
Plattmütze, *f.* 4. kalott, plattmössa.
Plattschnabel*, *m.* 3. tomtita.
Plattwäsche, *f.* 4. kläder som strykas.
Platz*, *m.* 1. knall, smäll, brak. — *interj.* pladask! klatsch! kratsch!
Platz*, *m.* 1. plats, rum, ställe; valplats; tomt; utrymme, rum; läge; kampplats; ett slags tunn kaka; embete, syssla.
Platzbüchse, *f.* 4. fläderbössa.
Platzen, *v. n.* s. och h. spricka, brista, gå sönder; springa i stycken, knalla, braka; smälla; störta, falla; es regnet daß es platzt, det regnar och sqvalar; lachen daß man — möchte, skratta hjertligen el. så att magen värker; heraus —, (i tal) komma hastigt och obetänksamt fram med något.
Plätzen, *v. n.* klicka, el. smattra med skjutgevär. —, *v. a.* slå på stussen, plagga på.
Plätzer, *m.* 3. handplagga; risbastu.
Platzgold, *n.* 1. knallguld, slagguld.
Platzgras*, *n.* 2. Platzkraut*, *n.* 2. blå starr.
Platzhalter, *m.* 3. vikarie.
Platzregen, *m.* 3. slagregn, sqvalregn, hellregn.
Plauderey, *f.* 4. prat, sladder, sqvaller.
Plauderer, *m.* 3. pratmakare.
Plauderhaft, *adj.* pratsam, pratsjuk.
Plaudern, *v. n.* h. prata, pladdra,

sladdra. —, *v. a.* säga efter, sqvallra ur skolan.

Plaudertasche, *f.* 4. sladdertaska, slammertaska.

Plenkern. Se **Plänkern.**

Plautz, *m.* 1. brak, buller, larm, uppseende

Plinken. Se **Blinken.**

Plötze, *f.* 4. sarf (fisk).

Plötzlich, *adj.* plötslig, hastig, oförmodad.

Pluderhosen, *pl.* vida böxor.

Plump, *adj.* plump, grof, obyfsad, bondaktig.

Plumpen, *v. n.* h. plumpa, falla i vatten.

Plumpheit, *f.* 4. grofhet, plumphet, bondaktighet.

Plunder, *m.* 3. lappri, trasa, slarfva, skräp.

Plunderkammer, *f.* 4. skräprum.

Plündern, *v. a.* plundra, sköfla, röfva, roffa, härja.

Plünderung, *f.* 4. plundring, röfvande, sköfling, roffande.

Plural, *m.* 1. pluralis, flertal.

Plüsch, *m.* 1. plys, (tyg).

Pöbel, *m.* 3. pöbel.

Pöbelhaft, **Pöbelmäßig**, *adj.* låg, gemen, nedrig; obelefvad, grof, plump, pöbelaktig.

Pöbelvolk, *n.* 2. slödder, pack.

Pochbret, *n.* 2. **Pochspiel**, *n.* 1. pock (ett spel).

Pochen, *v. a.* ock *n.* h. slå, klappa, stöta sönder, krossa, bryta; slå, lappa, bulta, stöta, stöta emot; hamra, stöta; pocka på; spela pock.

Pocher, *m.* 3. som slår, klappar &c. pockare; bockare, metallstämpel.

Pocherz, *n.* 1. vask.

Pochmühle, *f.* 4. bokverk.

Pochsteiger, *m.* 3. uppsyningsman öfver ett bokverk.

Pochtrog*, *m.* 1. ho hvaruti malmen bokas.

Pochwerk. Se **Pochmühle.**

Pocke, **Pocken.** Se **Blatter**, **Blattern.**

Pockengrube &c. Se **Blatternarbe** &c.

Podagra, *n. indekl.* podager.

Podagrisch, *adj.* full el. plågad af podager.

Podagrist, *m.* 1. en som har podager.

Poet &c. Se **Dichter.**

Pokal, *m.* 1. pokal, stor bägare.

Pökel, *m.* 3. sallake.

Pökelfleisch, *n.* 1. salt kött.

Pökeln, *v. a.* salta, insalta, lägga i sallake.

Pokuliren, *v. n.* h. dricka omåttligt.

Pol, *m.* 1. pol, vändpunkt.

Polarstern, *m.* 1. nordstjerna.

Pole, *m.* 4. polack.

Polen, *m.* (bot.) poleja.

Polirbürste, *f.* 4. blankborste; polerborste.

Poliren *v. a.* polera; städa, upphyfsa, göra artig, belefvad; glatta, glanska, släta; polera, feja, skura (gevär o. d.).

Polirer, *m.* 3. polerare.

Polirstein, *m.* 1. polersten, gnidsten.

Polirung, *f.* 4. polering.

Polirzahn*, *m.* 1. polertand.
Politik, *f.* 4. politik, statsklokhet, statskonst.
Politiker, *m.* 3. statsman; slug, listig karl.
Politisch, *adj.* politisk, statsklok; listig, slug.
Politur, *f.* 4. politur, glans, polering.
Polize, *f.* 4. försäkringsbref.
Polizey, *f.* 4. Polizeywesen, *n.* 3. polis, politi.
Polizeybedienter, *m.* böjes som *adj.* polisbetjent.
Polizeymeister, *m.* 3. polismästare.
Polizeyordnung, *f.* 4. politi-förordning.
Polizeywesen. Se Polizey.
Polnisch, *adj.* polsk.
Polster, *n.* 3. bolster, kudde, madrass; dyna; hyende.
Polstern, *v. a.* madrassera, stoppa, uppstoppa.
Polsterstuhl*, *m.* 1. uppstoppad stol, länstol.
Polterabend, *m.* 1. möqväll.
Polterer, *m.* 3. bullrare, stojare; som talar häftigt.
Poltergeist, *m.* 1. smådjefvul, tomtgubbe.
Polterkammer, *f.* 4. skräprum.
Poltern, *v. n.* h. göra buller, bullra, stoja; bullra el. mullra el. mullra (som åskan); tala häftigt.
Poltron, *m.* 1. mes, feg stackare.
Polygamie, *f.* 4. månggifte.
Poligon, *n.* 1. mångsidig figur.
Polyp, *m.* 1. köttväxt; trollmask.
Pomeranze, *f.* 4. pomerans.
Pomesine, *f.* 4. appelsin.
Pomp, *m.* 1. pomp, ståt, prakt.
Pomphaft, *adj.* praktfull.
Popanz, *m.* 1. buse, julbock, barn- el. fågelskrämma.
Porphyr, *m.* 1. porfyr (ett slags jaspis).
Porree, *m.* 1. puriolök.
Portal, *n.* portal, stor dekorerad ingångsport.
Portechaise, *f.* 4. portchäs.
Portepee, *n.* värjband.
Portulak, *m.* 1. portlak (ört).
Port, *m.* 1. hamn, säker ort.
Porzellan, *n.* 1. postlin.
Porzellanen, *adj.* postlins. . . .
Posament, *n.* 1. kantsnöre.
Posamentirarbeit, *f.* 4. snörmakararbete.
Posamentirer, *m.* 3. snörmakare.
Posaune, *f.* 4. basun, bas-basun.
Posaunen, *v. n.* h. och *a.* basuna, blåsa i basun; utropa, blåsa ut, utsprida.
Positiv, *n.* 1. positiv (litet orgverk).
Positur, *f.* 4. ställning.
Posse, *f.* 4. löjligt skämt, lustigt upptåg, tokrolighet, tokeri, gyckleri, narrspel; Possen reißen, gyckla, tokas, galnas.
Possen, *m.* 3. knep, strek, puts, skälmstycke, spratt.
Possen! *interj.* lappri! prat! sladder!
Possenhaft, *adj.* narraktig, tokrolig, lustig, löjlig, spusslustig.

Possenreißer, *m.* 3. gycklare, putsmakare, narr, gäck.
Possenspiel, *n.* 1. gyckleri, narrspel.
Possierlich, *adj* nöjsam, rolig; skämtsam; tokrolig, löjlig, pusslustig.
Possierlichkeit, *f.* 4. nöjsamhet, rolighet; skämtaktighet; tokrolighet, löjlighet, pusslustighet.
Post *f.* 4. post; posthus; skjuts; skjutshåll; postbud; tidning; post, summa; Briefe auf die — geben, lemna bref på posten.
Postamt*, *n.* 2. posthus, postkontor.
Postbericht, *m.* 1. postkarta.
Postbote, *m.* 4. postbud.
Postement, *n.* 1. det understa, nedersta, fot, fotställning, piedestal, bildfot.
Posten, *m.* 3. post, posto, postering; post, artickel, summa.
Postfelleisen, *n.* 3. postväska.
Postfrey, *adj.* postfri.
Posthalter, *m.* 3. som skjutsar posten; postmästare.
Posthaus*, *n.* 2. posthus; gästgifvargård, skjutshåll.
Postille, *f.* 4. postilla.
Postillenreiter, *m.* 3. postillryttare, som stjäler sina prediknigar ur postillor.
Postillon, **Postknecht**, *m.* 1. postiljon, postridare; skjutsare.
Postiren, *v. a.* postera; sich —, fatta stånd, postera sig.
Postirung, *f.* 4. postering.
Postkutsche, *f.* 4. postvagn; skjuts-
Postpferd, *n.* 1. skjutshäst.
Postsäule, *f* 4. vägvisare, milstolpe.
Postschiff, *n.* 1. postjakt, paketbåt.
Postation, *f.* 4. skjutshåll.
Postuliren, *v. n.* h. påstå, begära; blifva gesäll.
Postwagen, *m.* 3. postvagn; skjutsvagn.
Postwesen, *n.* 3. postverk.
Pott*, *m.* 1. potta; kärl.
Pottasche, *f.* 4. pottaska.
Potztausend! *interj.* Potz Henker! för tusan! hå! tänk på!
Poussiren, *v. a.* drifva upp.
Praebende. Se Pfründe.
Pracher, *m.* 3. prackare, tiggare.
Pracheren. Se Betteleu.
Pracht, *f.* 4. prakt, ståt, herrlighet, öfverflöd.
Prachtbett, *n.* 6. paradsäng.
Prachthimmel, *m.* 3. himmel, thronhimmel.
Prächtig, *adj.* präktig, ståtlig, prunkande, herrlig, förträfflig, ypperlig, lysande.
Prachtkegel, *m.* 3. obelisk.
Prachtliebe, *f.* kärlek, håg för prakt.
Prachtvoll, *adj.* praktfull.
Prachtzimmer, *n.* 3. paradrum.
Practicabel seyn, vara möjlig, kunna ske.
Practike, *f.* 4. svek, knep, puts, spratt.
Präfect, *m.* 1. prefekt, höfding, befälhafvare, ståthållare, landshöfding; kormästare.

Prägen, *v. a.* inprägla; prägla el. slå mynt.

Prahlen, *v. n.* h. pråla, skryta, berömma sig, skräfla, glänsa, blänka, lysa.

Prahlen, *n.* 3. **Prahlerey**, *f.* 4. prål, skryt.

Prahler, *m.* 3. storskrytare, storpratare.

Prahlerisch, *adj.* skrytande, inbilsk, skrytaktig.

Prahlhaft. Se **Prahlerisch.**

Prahlhanns. Se **Prahler.**

Prahm, *m.* 1. pråm.

Prakticiren, *v. a.* praktisera; weg: el. hinweg —, skaffa bort med list och behändighet; in die Tasche —, sticka el. stoppa hemligt i fickan.

Präliminarien, *pl.* preliminär-articklar.

Prall, *adj.* hårdt utspänd el. utstoppad.

Prallen, *v. n.* s. och h. stussa, hoppa, stussa tillbaka.

Prallen, *n.* 3. återstussning, återstöt.

Prämie, *f.* 4. premium.

Prangen, *v. n.* h. glänsa, lysa; prunka med.

Prangen, *n.* 3. prålande, prunkande.

Pranger, *m.* 3. skampåle, halsjern, kåk.

Pranke. Se **Klaue.**

Prärogativ. Se **Vorzug.**

Präsent, *n.* 1. skänk, gåfva.

Präsentirteller, *m.* 3. presentertallrick

Praser, *m.* 3. (ädelsten) praser.

Präsidiren, *v. n.* h. presidera, föra ordet.

Prasseln, *v. n.* h. knastra, krasa; knaka, braka; spraka, gnistra, fräsa; spritta.

Prasseln, *n.* 3. knastrande, krasande; knakande, brakande; sprakande, gnistrande, fräsande; sprittande.

Prasselgold, *n.* 1. knallguld.

Prassen, *v. n.* h. fråssa, lefva jemt i fylleri.

Prasser, *n.* 3. fråssare, slösare.

Präsumiren. Se **Verumthen.**

Prävenire spielen, *v. n.* h. förekomma.

Praxis, *f. indekl.* praktik, öfning, utöfning.

Predigen, *v. a.* predika; förmana.

Predigen, *n.* 3. predikande; förmaning.

Prediger, *m.* 3. predikant, prest; predikare.

Predigt, *f.* 4. predikan; es ist —, det predikas; einem eine — halten, förmana någon; banna upp någon.

Predigtamt*, *n.* 2. predikoembete.

Predigtbuch*, *n.* 2. predikobok, postilla.

Preis, *m.* 1. pris, köp; låf, pris, beröm; — geben, lemna till pris; öfverlemna sig åt.

Preisaufgabe, *f.* 4. täflingsämne, prisämne.

Preiselbeere, *f.* 4. lingon.

Preisen, *v. a. ir.* värdera, skatta; prisa, upphöja.

Preiswürdig, *adj.* prisvärd, berömvärd.
Prelle, *f.* 4. prell (lek.); prelldnk.
Prellen, *v. a.* prella; begabba, gäcka; narra, bedraga. —, *v. n.* h. stöta kulan emot kanten på en biljard, återstussa.
Preller, *m.* 3. bedragare.
Prellerey, *f.* 4. bedrägeri.
Prellschuß*, *m.* 1. kulors stussning el. gräsning.
Preßbaum*, *m.* 1. pressbom el. -träd.
Presse, *f.* 4. press; pressning, tryckning; glans.
Preßen, *v. a.* pressa, trycka, krama, klämma; utkrama el. pressa saften ur; pressa (kläde &c.); plåga; betrycka.
Pressen, *n.* 3. **Pressung**, *f* 4. pressning, tryckning; plågande, betryck.
Presser, *m.* 3. pressare.
Preßfreyheit, *f.* 4. pressfrihet.
Preßgans*, *f.* 1. benad gås.
Preßglanz, *m.* 1. glans efter pressning.
Preßhaft, *adj.* lytt; sjuk.
Preßling, *m.* 1. pipkrage, ringkrage.
Prester, *m.* 3. vattenpelare.
Preßzwang*, *m.* 1. presstvång, brist på pressfrihet.
Pretzel. Se **Bretzel**.
Prickeln *v. a.* sticka; pikera; sticka, picka; spränga; sticka (i fingrarne).
Priester, *m.* 3. prest.
Priesteralbe, *f.* 4. mess-skjorta.
Priesteramt*, *n.* 2. prestestånd, prestembete.
Priesterlich, *adj.* presterlig, prestembetet tillhörig.
Priesterrock*, *m.* 1. koftan.
Priesterschaft, *f.* 4. presterskap.
Priesterthum*, *n.* 2. prestembete, prestestånd.
Priesterweihe, *f.* 4. prestvigning.
Primaner, *m.* 3. skolgosse i högsta klassen.
Primas, *m. indekl.* primat, förnämsta biskop el. ärkebiskop i ett land.
Prime, *f.* 4. en katolsk bönstund; prima (i skolor).
Primel, *f.* 4. (bot.) oxlägg, gulhvifva.
Principal, *m.* principal, hufvudman; patron, husbonde, herre.
Prinz, *m.* 4. prins.
Prinzessinn, *f.* 4. prinsessa.
Prinzlich, *adj.* furstlig, som tillkommer en prins.
Prinzmetall, *n.* 1. prins Roberts metall, pinschback.
Prior, *m.* 6. prior, styresman i kloster.
Priorey, *f.* 4. priorat, priors eller priorinnas embete eller boställe.
Prise, *f.* 4. pris, byte; pris, njupa, dosis.
Pritsche, *f.* 4. klappträ; raket till bollspel; baksäte på en släde; hårdt säte; byssja, dålig säng; brits (i vakter); die — bekommen, få prygel på låren, få risbastu.
Pritschen, *v. a.* slå el. klappa med

klappträdet, piska, slå, gifva risbastu.
Pritschmeister, *m.* 3. pickelhäring.
Privat, ... privat, enskildt, enskild.
Privatleben, *n.* 3. den enskildta lefnaden.
Privet, *n.* 1. privet, afträde.
Privilegiren, *v. a.* privilegiera; gifva privilegium el. särskild rättighet.
Privilegium, *n. pl.* ien för ium. 3. privilegium.
Probe, *f.* 4. prof, försök; prof, proflapp, profbit, profstycke, mönster, profmått; prof, bevis; repetering, repitition, öfverläsning (på theatern); pröfning; märke, kännetecken.
Probeblatt*, *n.* 2. Probebogen, *m.* 3. afdrag, profark.
Probedruck*, *m.* 1. proftryck, afdrag.
Probeeisen, *n.* 3. garspik.
Probehaltig, *adj.* och *adv.* som kan uthärda, stå emot, ej frestas af.
Probejahr, *n.* 1. profår, pröftid.
Proben, *v. a.* pröfva, prófva, probera, försöka, sätta på prof; röna, erfara.
Probemaß, *n.* 1. justeradt el. krönt mått.
Probepredigt, *f.* 4. profpredikan.
Probezeit, *f.* 4. pröfningstid.
Probiren, *v. a.* probera, pröfva, sätta på prof, försöka; repetera (en rol, musik &c.).
Probiren, *n.* 3. Probirung, *f.* 4. proberande, pröfvande, profvande, försökande; repitition.
Probirer, *m.* 3. proberare; profvare.
Probirgewicht, *n.* 1. probervigt.
Probirstein, *m.* 1. probersten.
Probirung. Se Probiren.
Problem, *n.* 1. problem, obevist, oafgjord el. tvifvelaktig sats; uppgift el. fråga som framställes till upplösning.
Problematisch, *adj.* problematisk, tvifvelaktig, oafgjord.
Probst. Se Propst.
Proceß, *m.* 1. Se Prozeß.
Produkt, *m.* 1. risbastu, skolstut.
Produkt, *n.* 1. produkt, alster, afkastning; facit, belopp.
Profan, *adj.* ohelig, verdslig, gudlös.
Profaniren, *v. a.* ohelga, oskära, göra menlig.
Profanscribent, *m.* 4. verldslig skribent.
Profeß, *f.* utan *pl.* klosterlöftes afläggning.
Profeßhaus*, *n.* 2. jesuiterkloster.
Profession, *f.* 4. näring, lefnadssätt; handtverk, konst; auf die — thun, sätta i läran.
Professur, *f.* 4. professorssyssla.
Progreß Se. Fortschritt.
Projekt, *n.* 1. förslag, projekt.
Projektmacher, *m.* 3. förslagsmakare.
Promoviren, *v. a.* promovera, befordra, upphöja. —, *v. n.* h. taga doktors el. magistergraden.
Prophet, *m.* 4. profet; spåman.
Prophetisch, *adj.* profetisk.

Prophezeyen, *v. a.* profetera; spå.
Propezeyung, *f.* 4. profetia; spådom.
Propst*, *m.* 1. prost.
Propstey, *f.* 4. prosteri.
Prosa, Prose, *f.* obunden stil, prosa.
Prosaisch, *adj.* och *adv.* prosaisk.
Prosaist, *m.* 4. el. Prosaiker, m. 3. prosaist, prosaisk auktor.
Proselyt, *m.* 4. proselyt, nyss omvänd till en religion; ny anhängare af ett parti.
Protest, *m.* 1. protest.
Protestiren, *v. n.* h. protestera, neka att betala (en vexel).
Protokoll, *n.* 1. protokoll.
Protokolliren, *v. n.* h. inprotokollera.
Protzen, *v. a.* rikta (en kanon). —, *v. n.* h. visa sig sur, trumpen, tvär.
Protzig. Se Trotzig.
Protzwagen, *m.* 3. framvagn.
Provinz, *f.* 4. provins, höfdingedöme, landsort.
Prozessiren, *v. n.* h. tala för rätta, processa, tvista, advocera.
Prozeß, *m.* 1. process, rättegång, rättegångs-sak, rättegångs-tvist, rättegångs-handlingar; einem den — machen, börja process emot någon, ställa någon under ransakning.
Prozeßkosten, *pl.* rättegångskostnader.
Prozeßordnung, *f.* 4. rättegångs-sätt, process-väg el. process-ordning.
Prüfen, *v. a.* pröfva, bepröfva, sätta på prof, ransaka, undersöka, examinera.

Prüfung, *f.* 4. försök, prof; examen, förhör; pröfning, undersökning.
Prüfungsgeist, *m.* 2. genomträngande snille el. förstånd.
Prüfungszeit, *f.* 4. pröfningstid.
Prügel, *m.* 3. käpp, påk; Prügel, *pl.* käppslängar; påkslängar, prygel, stryk.
Prügeln, *v. a.* slå, piska upp, prygla, gifva käppslängar.
Prunelle, *f.* 4. brunell (ett slags plommon).
Prunk, *m.* 1, prakt, fåfängt prål, prunkande högmod, prunkande ståt, grannlåt.
Prunkbett, *n.* 6. paradsäng.
Prunken. Se Prangen.
Psalm, *m.* 1. psalm.
Psalmbuch*, *n.* 2. psalmbok.
Psalmgesang*, *m.* 1. psalmsång eller ton.
Psalmist, *m.* 4. Psalmendichter, *m.* 3. psalmist.
Psalter, *m* 3. hackbräde; Davids psaltare.
Psychologie, *f.* 4. läran om själen.
Psyllienkraut*, *n.* 2. loppfrögräs.
Ptisane, *f.* 4. korndryck.
Prunklos, *adj.* utan prakt m. m.
Prunkpferd, *m.* 1. paradhäst.
Publiciren, *v. a.* publicera, kungöra.
Publicum, *n.* 3. publiken, allmänhet, det allmänna.
Puckel. Se Buckel.
Pudding, *m.* 1. pudding.
Pudel, *m.* 3. Pudelhund, *m.* 1. pudel.

Pudel, *m.* 3. förseelse, misstag; bom.
Pudelmütze, *f.* 4. mössa fordrad med pelsverk.
Pudeln, *v. n.* h. förse sig, begå ett fel; slå el. kasta bom, förfela målet.
Pudelnärrisch, *adj.* tokrolig.
Puder, *m.* 3. puder.
Pudern, *v. a.* pudra.
Puderpüster, *m.* 3. puderpust.
Puff! *interj.* puff! bom! einen — ausstehen können, kunna uthärda el. utstå mycket.
Puff*, *m.* 1. slag, stöt, puff.
Puff, *m.* Puffspiel, *n* 1. brädspelet verkehren eller förkeren.
Puffbohne, *f.* 4. stor hästböna.
Puffen, *v. a.* slå med knytnäfven, puffa, slå.
Puffer, *m.* 3. puffert.
Pulle. Se Bouteille, Flasche.
Pulpet. Se Pult.
Puls, *m.* 1. puls.
Pult, *n.* 1. pulpet, skrifpulpet; kyrkpulpet.
Pulver, *n.* 3. krut; pulver; er hat das — nicht erfunden, han är icke mycket klyftig, är enfaldig; er hat — gerochen, han har varit med i fältet.
Pulverbeutel, *m.* 3. krutpung.
Pülverdampf, *m.* 1. krutrök.
Pulverisiren. Se Pülvern.
Pulvermüller, *m.* 3. krutmakare.
Pülvern, *v. a.* pulverisera.
Pulverthurm*, *m.* 1. kruttorn.
Pulverwurst*, *f.* 1. tjock svärmare; antändningsrör i en mina; kött- el. sviskon-korf.
Pumpe, *f.* 4. pump.
Pumpen, *v. a.* pumpa.
Pumpen, *n.* 3. pumpning.
Pumpenbohrer, *m.* 3. pumpborr; pumpmakare.
Pumpernickel, *m.* 3. ett slags groft svart bröd i Westphalen.
Pumphosen, *pl.* mycket vida byxor.
Punkt, *m.* 1. punkt, prick; afdelning; punkt, stycke; punkt, omständighet; artickel; mål.
Punktiren, *v. a.* punktera, kommatera; punktera; upptäcka medelst punkterkonsten; teckna med punkter.
Punktiren, *n.* 3. punktering; punktering i hebräiskan &c.; kommatering, punktering.
Punktirer, *m.* 3. en som lär el. utöfvar punkterkonsten.
Pünktlich, *adj.* noggrann, grannlaga, noga, punktlig; riktig; på punkten.
Pünktlichkeit, *adj* punktlighet, noghet, noggrannhet, riktighet.
Punktweise, *adv.* punktvis; punkt för punkt.
Punsch, *m.* 1. punsch.
Punschnapf*, *m.* 1. punschskål, punschbål.
Punzen. Se Bunzen.
Püppchen, *n.* 3. liten docka; flicka; mein —, min söta lilla!
Puppe, *f.* 4. docka; marjonet; pup-

Puppenspiel, *n.* dockspel; marionett-spel.
Purganz, *f.* 4. afförande medel, purgermedel.
Purgatorium. Se **Reinigangseid.**
Purgiren, *v. a.* purgera, afföra, gifva in afförande. —, *v. n. h.* taga in afförande; värja sig med ed, svärja värjemålseden.
Purgiren, *n.* 3. **Purgirung**, *f.* 4. purgering, afföring.
Pugirmittel, *n.* 3. afförande medel.
Purpur, *m.* 3. **Purpurfarbe**, *f.* purpur, purpurfärg.
Purpur, *n.* 1. purpurdrägt.
Purpurfarben, **-roth**, *adj* purpurfärgad.
Purpurfieber, *n.* 3. fläckfeber.
Purz*, *m.* 1. pyssling, litet kräk.
Purzeln. Se **Burzeln.**
Purpurn, *adj.* purpurfärgad.
Puter, *m.* 3. kalkontupp.
Putz, *m.* 1. prydnad, zirat, nipp, grannlåt; skrud.
Putze, *f.* 4. ljussax.
Putzen, *v. a.* pryda, smycka, göra grann, zira, kläda grann; rengöra, rensa; polera, feja, skura (gevär o. d.); borsta, putsa (skor, stöflor &c.); qvista, underqvista (trän); snyta, taga af (ljus).
Putzen, *n.* 3. **Putzung**, *f.* 4. prydande, smyckande; rensning; polerande; borstning, putsning; qvistning, underqvistning; aftagande (af ljus).
Putzhändlerinn, *f.* 4. nipperhandlerska
Putzmacherinn, *f.* 4. en som gör hufvudbonader.
Putzschere, *f.* 4. ljussax.
Putztisch, *m.* nattduksbord med tillbehör.
Putzzimmer, *n.* 3. **Putzstube**, *f.* 4. rum hvaruti fruntimmers nattduksbord står; grannlåtsrum.
Pyramide, *f.* 4. pyramid.
Pyramidenförmig, *adj.* pyramidialisk.
Pyrole, *f.* 4. (bot.) vintergröna.
Pyrometer, *n.* 3. eldmätare (instrument).

Q.

Quabbelig, *adj.* knubbig och fet, trind och fet, knubbig.
Quabbeln, *v. n. h.* vara knubbig och fet, trind och fet, vara knubbig, darra el. gunga af fetma.
Quabbig. Se **Quabbelig.**
Quacken. Se **Quaken.**
Quacksalberey, *f.* 4. qvacksalfveri, bedrägeri.
Quacksalbern, *v. n. h.* qvacksalfva; qvacksalfva el. qvackla med sig.
Quader, *m.* 3. **Quaderstein**, *m.* **Quaderstück**, *n.* 1. qvadersten, fyrkantigt huggen sten.
Quadrant, *m.* 4. qvadrant, fjerdedel af en cirkel.
Quadrat, *n.* 1. qvadrat, fyrkant.
Quadratfuß, **-schuh**, *m.* 1. utan *pl.* qvadratfot.
Quadratur. Se **Vierung.**

Quadriren, *v. a.* göra fyrkantig —, *v. n. h.* passa, skicka sig.
Quadrirt, *adj.* delad i fyra delar.
Quadruppelallianz, *f.* 4. förbund emellan fyra makter.
Quaken, *v. n. h.* smacka (som grodor).
Quäken, *v. n. h.* skälla, bjebba, glafsa; gnälla, tjuta.
Quäken, *n.* 3. skällande, bjebbande, glafsande; gnällande, tjutande.
Quäker, *m.* 3. qväkare.
Qual, *f.* 4. qval, pina, plåga, smärta, oro, ångest.
Quälen, *v. a.* plåga, pina, oroa, qvälja, martera.
Quälen, *n.* 3. **Quälung**, *f.* 4. plågande, pinande, oroande, qväljande.
Quäler, *m.* 3. plågoande.
Qualificirt, *adj.* beskaffad; passande, skicklig; försedd med egenskaper.
Qualificiren, *v. a.* göra skicklig, sätta i stånd; **sich** —, *v. r.* kalla el. låta kalla sig, gifva sig ut för.
Qualität, *f.* 4. qvalitet, beskaffenhet, egenskap.
Qualm, *m.* 1. rök, ånga, dunst, tjock rök.
Qualmen, *v. n. h.* röka, gifva rök eller ånga.
Qualster, *m.* 3. slem el. slemmighet, spottkluns.
Quantität, *f.* 4. qvantitet, myckenhet, storhet, storlek.
Quantsweise, *adv.* för syns skull.
Quantum, *n.* 3. myckenhet, qvantitet, portion.
Quappe, *f.* 4. lake (fisk).
Quark, *m.* 1. lössötmjölksost; smuts, orenlighet, gyttja, lort, träck; lappri, strunt.
Quart, *n.* 1. fjerdedel, qvart.
Quartalweise, *adv.* qvartalsvis.
Quartaner, *m.* 3. skolgosse i fjerde klassen.
Quarte, *f.* 4. qvart (i musik, fäktning och kortspel &c.).
Quartier, *n.* 1. qvarter, fjerdedels aln; qvarter, herberge; qvarter i en stad; **kein** — **geben** (i krig), ej skona någons lif.
Quartiergeld, *n.* 2. inqvarteringspenningar.
Quarz, *m.* 1. quarts.
Quarzicht, **Quarzig**, *adj.* qvartsig, qvartsartig.
Quast, *m.* 6. **Quaste**, *f.* 4. qvast, tofs; frans med tofsar; tofs på seltyg.
Quatscheln, *v. n. h.* gå som en anka.
Quatschen, *v. n. h.* slaska, plaska.
Quatschlicht, *adj.* mjuk och fetlagd.
Quecke, *f.* 4. **Queckengras**[*], *n.* 2. qvickhvete; qvickrot.
Quecksilber, *n.* 3. qvicksilfver.
Quecksilbererz, *n.* 1. qvicksilfvermalm.
Quecksilberpflaster, *n.* 3. merkurialplåster.
Quecktrespe, *f.* (bot.) ett slags losta.
Queble, *f.* 4. handduk.
Quelle, *f.* 4. **Quell**, *m.* 6. källa, källåder; springkälla, vattenkonst; ursprung, upphof, grund, orsak.
Quellen, *v. n. ir. s.* och *h.* uppvälla.

qvälla, fram-. ut- el. uppspringa; svälla, tjockna —, *v. a. ir.* göra svällande, låta uppsvälla; låta jäsa.

Quellwasser, *n.* 3. källvatten.

Quendel, *m.* 3. (bot.) backtimian.

Quentchen, Quentlein, *n.* 3. qvintin.

Quer, *adj.* och *adv.* på tväran, på sned, vindt, tvärtföre; orätt, förvändt, bakvändt; som går tvärtöfver, på tvären, snedt öfver; — durch, tvärs el. tvärt igenom; mit dem Balken — ins Haus wollen, köra hufvudet i väggen.

Querbalken, *m.* 3. tvärbjelke, tvärslå.

Quere, *f.* 4. tvärsida, tvära; die Kreuz und —, härs och tvärs; om hvartannat; hit och dit; här och der; ihm kam etwas in die —, honom tillstötte ett oförmodadt hinder.

Querflöte, *f.* 4. flöjttraver, tvärflöjt.

Quergasse, *f.* 4. tvärgata.

Querholz*, *n.* 2. Querstange, *f.* 4. tvärträ, tvärstock, tvärstång.

Querl, *m.* 1. visp.

Querlen, *v. a.* vispa.

Querpfeife, *f.* 4. tvärpipa.

Querpfeifer, *m.* 3. pipare.

Quersack*, *m.* 1. kappsäck, rensel, tiggarpåse.

Quetsche, *f.* 4. trångmål, klämma.

Quetschen, *v. a.* krossa, krama sönder, ihjäl, trampa sönder, ihjäl; sönderstöta, krossa, sönderskaka; stöta (frukt); qväsa.

Quetschung, *f.* 4. stött el. skafvit ställe; blåmärke; fläck el. stöt på frukter; kontusion, qväsning.

Querschemel, *m.* 3. tramp i väfstolar.

Quickerz. Se Quecksilbererz.

Quieken, *v. n.* h. skrika, gnälla som en gris, pipa, pjunka.

Quinquina, *f.* kina, kinabark.

Quintaner, *m.* 3. skolgosse i femte klassen.

Quinte, *f.* 4. qvint.

Quintessenz, *f.* 4. qvintessans, kraften, musten, kärnan, det finaste eller bästa.

Quirl, Quirlen. Se Querlen.

Quitte, *f.* 4. qvitten (frukt).

Quittenbrot, -muß. *n.* 1. qvittensaft.

Quittiren, *v. a,* qvittera, gifva qvittens, lemna, skilja sig vid eller ifrån.

Quittung, *f.* 4. qvittens, qvitto.

Quitze, *f.* 4. rönnbär.

Quodlibet, *n.* 1. lågt eller utslitit infall el. ordstäf; orimligt prat, sliddersladder.

R.

Raa, *f.* rå, segelrå.

Rabatt, *m.* 1. rabatt, afslag.

Rabatte, *f.* 4. uppslag; rabatt (i en trägård).

Rabe, *m.* 4. korp.

Rabenaas*, *n.* 2. korpmat, luder; liderlig kona.

Rabenältern, *pl.* obarmhertiga föräldrar.
Rabengeschrey, *n.* 1. korprop.
Rabenmutter, *f.* 3. elak, onaturlig moder.
Rabenschwarz, *adj.* kolsvart.
Rabenstein, *m.* 1. afrättsplats, galgbacke.
Rabenvater*, *m.* 3. obarmhertig, onaturlig fader.
Rabenvolk, *n. pl.* -leute, tjufpack.
Rabulist, *m.* 4. processmakare, krångelmakare, grälmakare.
Rabulisterey, *f.* 4. schikan, advokatsstreck, invändningar, krångel.
Rache, *f.* 4. hämd; — nehmen, ausüben, hämnas; an jemand, på någon.
Rachen, *m.* 3. gap, svalg.
Rächen, *v. a.* hämna, hämnas.
Rächen, *n.* 3. Rächung. *f.* 4. hämnande.
Rächer, *m.* 3. hämnare.
Rachgier, Rachsucht. *f.* 4. hämdlystnad, hämdsjuka, hämdgirighet.
Rachgierig, Rachsüchtig, *adj.* hämdgirig,
Rachgierigkeit. Se Rachgier.
Rächung, Se Rächen.
Racker, *m.* 3. flåbuse, afdragare, bödelsknecht; rackare; blåkorp, blåkråka.
Racket, *n.* 1. raket att spela fjäderboll.
Rackete, *f.* 4. raket, svärmare.
Racketenstock*, *m.* 1. raketstång.
Racktau, *n.* 1. racktåg.

Rad*, *n.* 2. hjul; rockhjul; spinnrock; ein — schlagen, hjula; (om påfågeln) breda ut stjerten; zum Rade verurtheilt werden, dömmas att steglas; aufs — flechten, stegla.
Radbärge, *f.* 4. skottkärra, handkärra.
Radbrechen, *v. a.* rådbråka, stegla; rådbråka ett språk.
Radehacke, Radehaue, *f.* 4. tvåuddig trägårdshacka, rotyxa.
Rädelsführer, *m.* 3. upprorsstiftare el. -makare, hufvudman.
Rademacher, *m.* 3. vagnmakare.
Raden, *m.* 3. dårrepe (ört).
Rädern, *v. a.* rådbråka; stegla; rissla.
Räderwerk, *n.* 1. hjulverk.
Radhaue, *f.* 4. ett slags trägårdshacka.
Radieß, *m.* 1. Radießchen, *n.* 3. rädisa.
Radiren, *v. a.* radera, utradera; etsa.
Radirmesser, *n.* 3. raderknif.
Radirnadel, *f.* 4. etsnål.
Radlein, Rädchen, *n.* 3. litet hjul; Spornrädlein, sporrklinga.
Radschlagen, *n.* 3. påfågelstjertens utbredande; hjulande.
Radschlagen, *v. n. ir.* h. hjula.
Radsperre, *f.* 4. hämmkedja; brinkhake.
Radwelle, *f.* 4. hjulstock.
Raffen, *v. a.* taga bort, roffa; zusammen —, rafsa, skrapa ihop.
Raffholz, *n.* 2 utan *pl.* plockved.
Raffiniren, *v. a.* och *n.* h. raffinera, göra finare och renare, lutra, noga och sorgfälligt

söka; *raffinirt seyn*, vara listig, slug

Raffinirung, *f.* 4. raffinering.

Raffzahn*, *n.* 1. Se Schneidezahn.

Ragwurz, *f.* 4. arun, tusengyllen.

Rah. Se Raa.

Rahe, Rähe, *f.* 4. fång (hästsjukdom).

Rähegesoffen, *adj.* som har fång.

Ragen, *v. n. h.* framstå, höja sig.

Rahm, *m.* 1. grädde; ram; sot.

Rahmäpfelbaum*, *m.* 1 kanelträd.

Rahmen, *m.* 3. ram, list, infattning, kant, karm; båge.

Rahmen, *v. n. h.* sätta grädde. —, *v. a.* skumma, skumma grädden af.

Rahmenschuh, *m.* 1. sko med dubbla sålor.

Rain, *m.* 1. rygg emellan fåror; åkerren; bete, betesmark.

Rainkohl, *m.* 1. harkål.

Rainschwalbe, *f.* 4. remsvala.

Rainstein, *m.* 1. råsten, gränssten.

Rainweide, *f.* 4. liguster.

Rak, *m.* 1. (sjöf.) rack, rackbälte; blåkråka.

Ralle, *m.* 4. knarr.

Ramme, Rammel, *f.* 4. pålkran, jungfru el. stämpel att nedstöta något.

Rammel, *m.* 3. **Rammbock***, *m.* 1. murbräcka; pålklubb, jungfru; vädur; bagge.

Rammeln, *v. n. h.* löpa, vara i brunst, para sig.

Rammen, *v. a.* nedslå pålar med

Rammler, *m.* 3. stor och outskuren katt &c.

Rammelstroh, *n.* 1. säf.

Ramsel, *m.* 3. (bot.) rams, ramslök.

Rand*, *m.* 1. brädd, kant; list; skoning; marginal i en bok; snitt, rand el. kant på en bok, på mynt o. d.; *zu Rande kommen*, komma till slut; *das versteht sich am Rande*, det förstår sig af sig sjelf.

Rändern, *v. a.* göra rand m. m. reffla, göra kuggig el. uddig.

Randfisch, *m.* 1. braxenpanka, blicka.

Randglosse, *f.* 4. tillägg, anmärkning i brädden el. marginalen.

Randleiste, *f.* 4. foglist.

Randmotte, *f.* 4. ett slags nattfly.

Randzacken, *m.* 3. udd på en spets, galon o. d.

Ranft*, *m.* 1. skorpa, kant på brödskalk.

Ränftchen, *n.* 3. liten skorpa &c.

Rang, *m.* 1. rang, värdighet, stånd, klass.

Range, *m.* 4. liderlig sälle, skälm, bof.

Range, *f.* 4. so, sugga.

Rangordnung, *f.* 4. rangordning.

Rangstreit, *m.* 1. rangtvist.

Rangsucht, *f.* ranglystnad.

Rank, *m.* list, knep. **Ränke**, *pl.* intriger, knep, ränker; advokatstreck, krångel.

Rankenbaum*, *m.* 1. spalier i trädgårdar.

Ränkemacher, *m.* 3. intrigmakare, som brukar ränker.
Ranken, *m.* 3. Ranke, *f.* 4. ranka, ref; gren; löfverk (på tyger).
Ranken, *v. n.* h. el. sich —, *v. r.* vrida, sno sig omkring, krypa upp efter, klänga.
Ränkevoll, *adj.* intrigerande, som brukar ränker.
Ranunkel, *f.* 4. ranunkel.
Ranzen, *m.* 3. rensel, kappsäck; buk, stor mage.
Ränzel, *m.* 3. rensel.
Ranzen, *v. n.* h. löpa, stoja; utvidga sig.
Ranzig, *adj.* härsk, från; — werden, härskna.
Ranzion, *f.* 4. ranson, lösen för en fånge.
Ranzioniren, *v. a.* utlösa.
Ranzionirung, *f.* 4. utlösning.
Ranzzeit, *f.* 4. löpetid.
Rappe, *m.* 4. becksvart häst; auf Schusters Rappen reiten, gå till fots.
Rappe, *f.* 4. rifjern, rasp (för tobak).
Rappen, *m.* 6. snus.
Rappelköpfisch, *adj.* hetsig; rasande.
Rappeln, *v. n.* h. skramla, bullra; hafva en skruf lös.
Rappier, *n.* 1. florett.
Rappiren, *v. a.* raspa, rifva, skafva.
Rapps, *m.* 1. rapp, käppsläng.
Rappsen. Se Raffen.
Rappuse, *f.* 4. plundring, röfvande, roffande; in die — geben, gifva till sköllings, till spillning.
Rapontik, *f.* (bot.) munkrabarber.
Räps, Raps*, *m.* 1. rapsat, oljefrö.
Rapunzel, *m.* 3. och *f.* 4. Rapünzchen, *n* 3. rapunsel (ört).
Rar, *adj.* rar, sällsynt, ogemen.
Rarität, *f.* 4. rarhet, sällsynthet; raritet; sällsamhet.
Rasch, *m.* 1. rask (tyg).
Rasch, *adj.* rask, snabb, snäll, munter, hurtig.
Raschheit, *f.* 4. raskhet, snabbhet, snällhet; munterhet, hurtighet.
Rasen, *m.* 3. gräsvall, grästorfva, gröngräset.
Rasen, *v. n.* h. rasa, vara ursinnig el. i raseri; yra; rasa, rusta, husera, gripa sig an; spela narr.
Rasenbank*, *f.* 1. gräsbänk.
Rasend, *adj.* rasande, ursinnig.
Rasensitz, *m.* 1. säte af grästorfvor.
Rasenplatz*, *m.* 1. -stück, *n.* 1. grön el. gräsbevuxen plats, parterr el. grön plan.
Rasenrain, *m.* 1. åkerren.
Rasenweg, *m.* 1. gräsväg.
Raserey, *f.* 4. raseri, ursinnighet, yrsel, yra; vansinnighet, galenskap, vanvett.
Rasig, *adj.* grön, gräsbevuxen.
Rasiren, *v. a.* barbera, raka; nedrifva, jemna med jorden.
Raspel, *f.* 4. rifjern, rasp.
Raspelhaus*, *n.* 2. tukthus, spinnhus.
Raspelmehl, *n.* 1. filspån; sågspån.
Raspeln, *v. a.* rifva, raspa.
Raspelspäne, *pl.* skaf- el. filspån.

Rassel, *f.* 4. skallra, skramla.

Rasseln, *v. n.* h. skramla, slamra, bullra; smattra.

Rasseln, *n.* 3. skramlande, slamrande, buller; smattrande.

Rast, *m.* 1. rastande, ro, hvila.

Rasten, *v. n.* h. rasta, hvila.

Rastlos, *adj.* och *adv.* utan ro el. hvila; oupphörligen.

Rasttag, *m.* 1. rastdag, hvilodag.

Rath*, *m.* 1. råd; öfverläggning, rådslag; senat, råd; magistrat; råd, rådsherre; senator; råd, medel, utväg; **einem mit gutem — an die Hand gehen**, gifva en goda råd; **mit — und That**, med råd och däd; **zu Rathe gehen**, rådslå; **bey sich selbst zu Rathe gehen**, rådgöra, öfverlägga med sig sjelf; **zu Rathe halten**, spara; vara mån om; **sich bey einem Raths erholen**, rådfråga någon.

Rathen, *v. a. ir.* råda, tillstyrka, gifva råd; gissa, hitta på; **ich weiß mir nicht zu —**, jag vet ej hvad beslut jag skall taga, hvad jag skall göra; **wem nicht zu — ist, dem ist nicht zu helfen**, den som föraktar goda råd, kan ej hjelpas.

Rathen, *n.* 3. rådgifvande; gissande.

Rathfähig, *adj.* som kan emottaga råd, låta råda sig.

Rathgeber, *m.* 3. rådgifvare.

Rathhaus*, *n.* 2. rådhus, rådstuga.

Räthinn, *f.* rådinna, en rådsherres fru.

Räthlich. Se **Rathsam**.

Rathlos, *adj.* rådlös.

Rathmann. Se **Rathsherr**.

Rathmännisch, *adj.* en rådman tillhörig.

Rathsam, *adj.* och *adv.* sparsam, hushållsaktig; rådlig, passande, tjenlig.

Rathsamkeit, *f.* 4. sparsamhet &c.

Rathsaß, *m.* 4. bisittare i ett råd.

Rathsbedürftig, *adj.* som behöfver goda råd.

Rathsbote, *m.* 4. stadsvaktmästare.

Rathschlag*, *m.* 1. rådslag, öfverläggning, rådplägning.

Rathschlagen, *v. n.* h. rådslå, rådgöra, rådpläga, öfverlägga om, öfverväga.

Rathschluß*, *m.* 1. beslut, utslag.

Rathsdiener, *m.* 3. vaktmästare vid en rätt.

Räthsel, *n.* 3. gåta.

Räthselhaft, *adj.* gåtlik, mörk, otydlig.

Rathsfähig, *adj.* som kan blifva medlem af rådet el. magistraten.

Rathsherr, *m.* 4. senator, rådsherre.

Rathsherrlich, *adj.* en rådsherre tillhörig.

Rathskeller, *m.* 3. stadskällare.

Rathsschluß*, *m.* 1. senatsbeslut el. utslag.

Rathsschreiber, *m.* 3. notarie, stadssekreterare.

Rathsschreiberey, *f.* 4. ställe der akter utfärdas el. förvaras, kansli; arkiv.

Rathsstube, *f.* 4. rådstuga.

Rathsverwandter, *m.* böjes som *adj*, rådman.
Rathswage, *f.* 4. stadsvåg.
Rathswahl, *f.* 4. val af magistratspersoner.
Ratification, *f.* 4. bekräftelse, stadfästelse.
Ratificiren, *v. a.* bekräfta, stadfästa.
Ratte. Se Ratze.
Ratteln, *v. a.* och *n.* h. sålla, rissla, harpa.
Rattern, *v. n.* h. bullra, väsnas, stoja.
Rätz, *v. n.* h. sqväka (som harar) kackla (som ankor).
Ratze, Ratte, *f.* 4. råtta.
Ratzeneidexe, *f.* 4. kameleont.
Raub, *m.* 1. rof, rofferi; rof, byte; en flickas el. gosses bortröfvande, bortförande.
Rauben, *v. a.* röfva, bortröfva; bortrycka; beröfva; borttaga, fråntaga; roffa, plundra.
Rauben, *n.* 3. Räuberey, *f.* 4. rofferi, plundring; stråtröfveri.
Räuber, *m.* 3. röfvare, tjuf; stråtröfvare; den som med våld bortför; roffare; — am Lichte, tjuf i ljuset.
Räuberbande, *f.* 4. röfvarband.
Räuberey. Se Rauben, *n.*
Räuberisch, *adj.* rofaktig.
Raubfisch, *m.* 1. roffisk.
Raubgeflügel, *n.* 3. roffoglar.
Raubgier, Raubsucht, *f.* 4. rofaktighet, rofgirighet, glupskhet.
Raubgierig, Raubsüchtig, *adj.* rofaktig, rofgirig, glupsk.
Raubkäfer, *m.* 3. blåsgump (insekt).
Raubnest, *n.* 2. röfvarenäste, -kula.
Raubschloß*, *n.* 2. röfvarslott.
Raubschütz, *m.* 4. vildttjuf.
Raubstollen, *m.* 3. (bergv.) dagort, stoll.
Raubsucht. Se Raubgier.
Raubthier, *n.* 1. rofdjur.
Rauch, *adj.* luden, luddig, hårig, fjunig.
Rauch, *n.* 1. rök; ånga, imma.
Rauchbeere, *f.* 4. ludna krusbär.
Rauchbuche, *f.* 4. afvenbok, hagbok.
Rauchen, *v. n.* h. och *a.* röka, gifva rök el. ånga; röka.
Raucher*, *m.* 3. tobaksrökare.
Räucherig, *adj.* som smakar el. luktar af rök; rökad, berökad, nedrökad.
Räucherkammer, *f.* 4. rökkammare.
Räucherhonig, *m.* 1. rå, okokt honing.
Räucherkerzchen, *n.* 3. rökljus, pastill.
Räuchern, *v. a.* röka, genomröka; beröka, röka med rökelse.
Räucherpfanne, *f.* 4. rökfat, rökelsekar.
Räucherwerk, Räuchwerk, *n.* 1. rökverk, rökelse.
Rauchfang*, *m.* 1. rökfång, kappa på skorsten.
Rauchfaß*, *n.* 2. rökelsekar, rökfat.
Rauchfrost, *m.* 1. rimfrost.
Rauchfuß*, *m.* 1. snöripa.
Rauchhändler, *m.* 3. buntmal pelshandlare.

Rauchig, *adj.* som „röker; rökig, nedrökt.
Rauchleder, *n.* 3. läder som är beredt på köttsidan.
Rauchschwalbe, *f.* 4. ladusvala.
Rauchtobak, *m.* 1. röktobak.
Rauchwerk, *n.* 1. foderverk, pelsverk.
Räuchwerk. Se Räucherwerk.
Rauchzäplein, *n.* 3. liten tapp hvarigenom rök utsläppes.
Räude, **Raude**, *f.* 4. skabb, utslag; skorf; fårskabb.
Räudig, *adj.* skabbig; skorfvig.
Räudigkeit, *f.* 4. skabbighet; skorfvighet.
Raufdegen, *m.* 3 stor värja att slås med, stridsvärja.
Raufe, *f.* 4. häck i stall; krubbhäck, linstråka.
Raufen, *v. a.* rycka ut (hår o. d.); plocka fjädrarne af, plocka; stråka (lin); sich —, hårdragas, slås.
Raufer, *m.* 3. slagskämpe, öfversittare som gerna knifvas; Se äfven Raufdegen.
Rauh, *adj.* hård, sträf, skarp, grof; hes; ojemn; knagglig; skroflig; das Rauhe herauskehren, blifva ond; bruka allvar, kasta om bladet; tala i en skarp ton.
Rauhfrost Se Rauchfrost.
Rauhigkeit, *f.* 4. hårdhet. sträfhet, skarphet; ojemnhet; heshet.
Rauhhobel, *m.* 3. skrubbhöfvel.
Rauhreif, Se Rauchfrost.
Rauhstahl, *m.* 1. råstål.

Raum*, *m.* 1. rum, plats, ställe; rymd, vidd, utrymme, rum; rummet (i skepp).
Raumeiche, *f.* 4. enstaka ek.
Räumen, *v. a.* göra rum, borttaga; flytta ur sina rum; utrymma, aftåga ur; rensa, upprensa, rengöra; gifva vika, lemna plats.
Räumer, *m.* 3. rensare.
Räumig, **Räumlich**. Se Geräumig.
Raunen, *v. n.* h. hviska.
Raupengesäme, *n.* 3. fiugägg.
Raupenkraut*, *n.* 2. skorpionsört.
Raupe, *f.* 4. löfmask, skråpuk; larv.
Raupeneisen, *n.* 3. -schere, *f.* 4. jern el. sax att rensa träd från mask.
Raupen, *v. a.* rensa (trän) från mask.
Raupenschere. Se Raupeneisen.
Raupenschmeißer. Se Schmetterling.
Raupentödter, *m.* 3. balgstekel.
Rausch*, *m.* 1. rus, rusighet.
Rauschbeere, *f.* 4. utterbär; kråkris (ört).
Räuschchen, *n.* 3. ein — haben, vara pirum.
Rauschen, *v. n.* h. sorla, bullra, susa, brusa, fräsa, porla; (om suggor) vara i brunst.
Rauschgelb, *n. indekl.* röd arsenik.
Rauschgold, *n.* 1. glitterguld.
Räuspern, *v. n.* h. och sich —, *v. r.* hosta, sakta upprackla.
Räuspern, *n.* 3. hostande, sakta upprackla nde.
Raute, *f.* 4. ruta (ört); ruter (i kort); spitsruta; romb, liksidig snedruta.

Rautenkranz*, *m.* 1. rutkrans.
Rautenring, *m.* 1. ring af rutor, facett-ring.
Rautenvierung, *f.* 4. romb, liksidig snedruta.
Rebe, *f.* 4. vinranka, vinref; vinqvist, skott på en vinranka; vindrufva.
Rebenasche, *f.* 4. aska af vinqvistar.
Rebenauge, *n.* 6. vinknopp.
Rebenblatt*, *n.* 2. vinref, vinblad.
Rebenholz, Rebholz, *n.* utan *pl.* trä af vinstockar, vinträ.
Rebenlaub, *n.* 1. vinträdslöf.
Rebenmann*, *m.* 2. vingårdsman.
Rebensaft*, *m.* 1. drufsaft, vin.
Rebenschoß*, *m.* 1. vinplanta.
Rebenstock. Se Weinstock.
Rebhahn*, *m.* 1. rapphönstupp.
Rebhuhn*, *n.* 2. rapphöna, åkerhöna.
Receß, *m.* 1. recess, mötes- el. riksdagsbeslut; rest på en räkning.
Rechen, *m.* 3. räfsa, harka, kratta, härf; galler i diken, dam m. m.
Rechen, *v. a.* räfsa, krafsa, kratta.
Rechenbuch*, *n.* 2. räkenbok.
Rechenkunst, *f.* utan *pl.* räkenkonst.
Rechenmeister, *m.* 3. räkenmästare.
Rechenpfennig, *m.* 1. räkenpenning, spelpenning.
Rechenschaft, *f.* 4. räkenskap; redogörelse.
Rechentafel, *f.* 4. räkentafla.
Rechgras*, *n.* 2. qvickhvete; skallnacke.
Rechling, *m.* 1. aborre.
Rechnen, *v. a.* och *n. h.* räkna; räkna el. lita på; räkna, anse för; uträkna, beräkna, göra förslag el. uträkning; eins ins andere gerechnet, öfver hufvud räknadt.
Rechner, *m.* 3. räknare, räkenkarl.
Rechnung, *f.* 4. räkning, räkenskap, redo; uträkning, beräkning, öfverslag; summariskt förslag; in — bringen, uppföra på —, upptaga i räkning.
Rechnungsbeamter, *m.* böjes som *adj.* -führer, *m.* 3. redogörare; bokhållare.
Recht, *n.* 1. rätt, rättighet, skäl, rätt, lag, lagfarenhet; rätt, rättvisa; skäl, billighet: — sprechen, skipa lag; ich lasse ihm sein —, jag lemnar honom sin rätt; jag bifaller honom; — er gehen lassen, dömma efter lag; von Rechts wegen med rätta; på rättens vägnar; sich den Rechten widmen, die Rechte studiren, studera jurediken el. lagfarenheten; Rechtens seyn, vara laglikmätigt; den Weg Rechtens ergreifen, lagföra, lagsöka.
Recht, *adj.* rät, rak; rätt, riktig; rättskaffens, rättrådig, redlig; höger; rättmätig, billig; lagom, passande; sann; verklig. —, *adv.* riktigt, noga, lagom, just; rättvist, med rätta; verkligen, i sanning; väl, brav; zu — kommen, komma i rättan tid; komma öfverens, förlikas med; mit etwas zu — kommen, få rätt på; sich zurecht finden, finna vägen; få rätt

Rechte, *f.* 4. högra hand.
Rechteck, *n.* 1. rätvinklig fyrkant.
Rechten, *v. n.* h. tala för rätta, processa, tvista, advocera; disputera, tvista.
Rechten, *n.* 3. tvistande, advocering.
Rechtfertig, *adj.* rättfärdig.
Rechtfertigen, *v. a.* rättfärdiga, urskulda.
Rechtfertigung, *f.* 4. rättfärdigande; urskuldande, rättfärdiggörelse.
Rechtfertigungsschrift, *f.* 4. försvarsskrift.
Rechtgläubig, *adj.* renlärig, rättrogen.
Rechtgläubigkeit, *f.* 4. renlärighet.
Rechthaberey, *f.* 4. envishet, sjelfklokhet.
Rechthaberisch, *adj.* som vill hafva rätt, envis, sjelfklok.
Rechtläufig, *adj.* rättsols.
Rechtlich, *adj.* juridisk, laglikmätig; laglig, laga, i laga ordning; rättskaffens, redlig, ärlig.
Rechtlichkeit, *f.* 4. ärlighet, trohet, redlighet.
Rechtlinig, *adj.* rätlinig.
Rechtlos, *adj.* laglös, olaglig, fridlös.
Rechtmäßig, *adj.* laglig, laglikmätig, laggiltig; rättmätig, billig, behörig.
Rechts, *adv.* till höger.
Rechtsbeflissener, *m.* böjes som *adj.* som studerar lagfarenheten.
Rechtsbeständig, *adj.* lagfången, lagständen, laggiltig.
Rechtschaffen, *adv.* rättskaffens, rättsinnig, redlig.
Rechtschaffenheit, *f.* 4. rättskaffenhet, rättsinnighet, redlighet.
Rechtschreibung, *f.* 4. rättskrifning, ortografi.
Rechtserfahren, *adj.* lagfaren.
Rechtsfall*, *m.* 1. lagfråga.
Rechtsfällig, *adj.* sakfälld.
Rechtsförmig, *adj.* laglikmätig.
Rechtsgang*, *m* 1. rättegång.
Rechtgelehrsamkeit, *f.* 4. lagfarenhet, lagklokhet, lagkunnighet.
Rechtsgelehrter, *m.* böjes som *adj.* jurist, lagklok, lagfaren man.
Rechtsgiltig, *adj.* laggill.
Rechtshandel*, *m.* 3. Rechtssache, *f.* 4. rättegångsmål, rättegångssak, process.
Rechtshängig, *adj.* anhängig vid rätten.
Rechtskosten, *pl.* rättegångskostnader.
Rechtskraft, *f.* laga kraft.
Rechtskräftig, *adj.* :werden, vinna laga kraft.
Rechtspflege, *f.* 4. lagskipning, lagens handhafvande.
Rechtsporteln, *pl.* rättens sakören.
Rechtsspruch*, *m.* 1. utslag, dom.
Rechtsständig, *adj.* en rätts domsaga underkastad.
Rechtsum, *adv.* höger om.
Rechtsverdrehung, *f.* 4. lagvrängning
Rechtsverständig, *adj.* lagklok, lagkunnig, lagfaren.
Rechtswissenschaft, *f.* 4. lagfarenhet.
Rechtwinkelig, *adj.* rätvinklig.

Recken, *v. a.* sträcka, räcka, utsträcka, draga ut.

Reckholder. Se Hohlunder; Wachholder.

Recrut, *m.* 4. rekryt.

Recrutiren, *v. a.* rekrytera.

Rede, *f.* 4 tal, mål, gåfvan att tala; diskurs, samtal; tal, afhandling; utlåtelse; tal, offentligt tal, oration; zur — stellen, setzen, ställa till ansvar; — stehen, svara, stå till svars.

Redekunst, *f.* utan *pl.* retorik.

Reden, *v. a.* och *n.* h. tala; diskurera; säga; darein —, falla i talet; in den Tag hinein —, tala obetänksamt allt hvad som faller en in; einem das Wort —, tala till ens bästa, försvara någon.

Reden, *n.* 3. talande; tal; das — wird ihm schwer, han har svårt för att tala; viel Redens von einer Sache machen, tala mycket om, göra mycket väsen af en sak; was brauchts viel Redens? hvad behöfs många ord.

Redensart, *f.* 4. talesätt, ordlag, fras.

Redescheu, *adj.* blyg för att tala.

Redetheil, *m.* 1. språkdel, pars orationis.

Redlich, *adj.* redlig, ärlig, uppriktig.

Redlichkeit, *f.* 4. redlighet, ärlighet, uppriktighet.

Redner, *m.* 3. talare, taleman, orator.

Rednerbühne, *f.* 4. tribun, talemansstol.

Rednerisch, *adj.* oratorisk.

Rednerstuhl*, *m.* 1. kateder, talarestol.

Redselig, *adj.* talför, språksam, pratsam.

Redseligkeit, *f.* 4. pratsamhet.

Refectorium, *n. pl.* ien för ium, matsal i klostren.

Reff, *m.* 1. bårhake.

Reffmann*, *m.* 2. -träger, *m.* 3. bärare; bördbärare.

Regal, *n.* 1. plånbok, blad i en plånbok; menniskoröst (i orgverk); hylla; höghetsrätt; privilegium.

Rege, *adj.* och *adv.* i rörelse, upprörd; — machen, sätta i rörelse, uppröra, uppväcka; — werden, bli upprörd; röra sig; bli uppväckt.

Regeiß. Se Rehziege.

Regel, *f.* 4. regel, rättesnöre, exempel, efterdöme; stadga, föreskrift; ordning; in der —, vanligtvis.

Regellos, *adj.* oregelbunden, oordentlig; utan reglor, laglös.

Regellosigkeit, *f.* 4. afvikande ifrån reglorna, oordentlighet, laglöshet.

Regelmäßig, *adj.* regelbunden, ordentlig, grannlaga, riktig, inrättad efter reglor; stadig, jemn.

Regelmäßigkeit, *f.* 4. regelbundenhet, ordning, ordentlighet, riktighet, noggrannhet.

Regen, *v. a.* röra, uppröra, uppväcka; omröra, omnämna.

Regen, *m.* 3. regn; aus dem — in die Traufe kommen, falla ur askan i elden, fly undan björnen och möta lejonet.

Regenbach*, *m.* 1. sqvalbäck.

Regenbogen, *m.* 3. regnbåge.

Regenmesser, *m.* 3. hyerometer.

Regenschirm, *m.* 1. regnskärm, paraply.

Regenstein, *m.* 1. råmsten, råmlik sandsten.

Regensturm*, *m.* 1. regnby.

Regentschaft, *f.* 4. riksföreståndérskap, regements-förvaltning.

Regenwurm*, *m.* 2. daggmask; metmask.

Regieren, *v. a.* och *n. h.* regera, styra, herrska; råda öfver, hafva öfverhand.

Regierer, *m.* 3. styrande; styresman.

Regierung, *f.* 4. regering, styrelse, välde; an der — seyn, hafva regeringen el. styrelsen.

Regiment, *n.* 2. regering, välde, styrelse; regemente.

Regimentstambour, *m. pl.* s. regements-trumslagare.

Register, *n.* 3. register, protokoll, förteckning, rulla, lista, tabell, orgelstämma el. register.

Registratur, *f.* 4. registratur, inregistrering.

Registriren, *v. a.* inregistrera, inprotokollera.

…h, *adj.* rörlig.

Regnen, *v. impers. h.* regna.

Regnerisch, *adj.* regnaktig, regnlik.

Regreß, *m.* 1. tillflygt; skadestånd.

Regsam, *adj.* verksam, driftig; rörlig.

Regsamkeit, *f.* 4. verksamhet, flit, drift; rörlighet.

Reguliren, *v. a.* reglera, förordna, inrätta, rätta efter.

Regulirung, *f.* 4. reglering.

Regung, *f.* 4. rörelse, drift; upprorisk rörelse, oro; krigsrörelse; väckelse.

Reh, *n.* 1. **Rehbock***, *m.* 1. rådjur, råbock.

Rehbraten, *m.* 3. rådjursstek.

Rehe, *adj.* som har fång (om hästar).

Rehe, *f.* 4. fång (hästsjukdom).

Rehfarben, *adj.* ljusröd; blekröd.

Rehkeule, *f.* 4. lårsstycke af rådjur.

Rehrücken, **Rehziemer**, *m.* 3. lårstek af rådjur.

Rehschlägel, *m.* 3. rådjurslår.

Rehziege, *f.* 4. råget.

Reibasch, *m.* 1. mortel.

Reibe, *f.* 4. **Reibeisen**, *n.* 3. rifjern, rasp.

Reibekeule, *f.* 4. stöt, mortelstöt, stamp.

Reiben, *v. a. ir.* gnida, gnugga; skubba; sönderstöta, stöta smått; rifva, raspa, skafva; sich an einem —, reta någon, söka sak med någon; einem etwas unter die Nase —, förebrå en något.

Reibestein, *m.* 1. rifsten för målare o. d.
Reibung, *f.* 4. rifning, gnidning &c.; beröring, kontakt, förhållande hvari en sak försöker sina krafter mot en annan.
Reich, *n.* 1. rike, kejsardöme, konungarike.
Reich, *adj.* rik; ymnig, rikhaltig.
Reichbley, *n.* 1. verkbly.
Reichen, *v. a.* räcka fram, gifva, framgifva, lemna. —, *v. n.* h. hinna, nå, räcka el. sträcka sig till; förslå, räcka till, vara nog el. tillräcklig.
Reichgabel. Se **Heugabel**.
Reichhaltig, *adj.* rikhaltig.
Reichlich, *adj.* tillräcklig, tillfyllest-görande; öfverflödig.
Reichsabschied, *m.* 1. Riksdagsbeslut.
Reichsacht, *f.* landförvisning ur Tyska riket.
Reichsanzeiger, *m.* 3. Romerska rikets offentliga anslag.
Reichsfürst, *m.* 4. Tysk riksfurste.
Reichsgraf, *m.* 4. riksgrefve.
Reichsinsignien, **-kleinodien**, *pl.* riksinsignier, regalier.
Reichsstände, *pl.* Riksens Ständer.
Reichsversammlung, *f.* riksdag.
Reichsverweser, *m.* 3. riksföreståndare.
Reichszepter, *n.* och *m.* 3. riksspira.
Reichthum*, *m.* 2. rikedom, öfverflöd, ymnighet, rikhet, fruktbarhet.
Reichung, *f.* 4. framräckande, gifvande, lämnande.
Reif, *adj.* mogen; fullvuxen, stadgad.
Reif, *m.* 1. rim, rimfrost.
Reif, *m.* 1. tunnband.
Reife, *f.* 4. mogenhet, mognad; mogen eftertanka, moget omdöme.
Reifeln, **Reifen**, *v. a.* reffla, randa.
Reifen, *v. a.* bringa till mognad; stadga. —, *v. n.* h. mogna, stadga sig.
Reifen, *v. impers.* h. rima, öfverdragas med rimfrost.
Reiflich, *adj.* mogen, med mogen eftertanka.
Reifrock*, *m.* 1. liten styfkjortel eller fiskbensskört.
Reigen, *m.* 3. ringdans.
Reihe, *f.* 4. rad, sträcka, räcka; jemn ordning, rad af hvarandra följande ting; omgång; hvarf; tur, ordning; klass; kedja; led.
Reihen, *m.* 3. **Reihentanz***, *m.* 1. ringdans.
Reihen, *v. a.* ställa, lägga el. sätta i rad, i ordning; räkna el. sätta till ett antal, till en viss klass; uppträda, träda på; tråckla, nästa el. fästa med långa styng.
Reiher, *m.* 3. häger.
Reiherbeitze *f.* 4. hägerjagt.
Reiherstand*, *m.* 1. **-hütte**, *f.* 4. hägernäste.
Reim, *m.* 1. rim, rimslut.
Reimen, *v. a.* rimma, rimma i-

hop; författa el. sätta i rim; sich —, rimma ihop: stämma öfverens.
Reimer, *m.* 3. Reimschmid, *m.* 1. rimare, usel versmakare.
Reimlos, *adj.* rimlös, utan rim.
Rein, *adj.* ren, oblandad, oförfalskad, obefläckad; städad, snygg, klar, skär; redig, tydlig; ins Reine schreiben, renskrifva; ins Reine bringen, renskrifva; bringa i ordning, verkställa, bringa i sitt rätta skick; reine Hände haben, vara oskyldig; rein ausgehen, ej få något med.
Reinheit, *f.* 4. renhet; kyskhet, oskuld; renlighet, snygghet; redighet, tydlighet.
Reinholz*, *n.* 2. liguster.
Reinigen, *v. a.* rena, rensa, skära, luttra, rengöra, klara; rena (sår); sich durch einen Eid —, gå värjemålsed.
Reinigkeit, *f.* 4. renlighet, renhet, snygghet; kyskhet, oskuld.
Reinigung, *f.* 4. rening, renelse, luttring, rengöring, rensning, renande; afföring. Mariä —, kyndelsmessan.
Reinigungseid, *m.* 1. värjemålsed.
Reinigungsmittel, *n.* 3. afförande medel.
Reinigungsopfer, *n.* 3. försoningsoffer.
Reinlich, *adj.* renlig, ren, snygg.
Reinlichkeit, *f.* 4. renlighet, snygghet.
Reis, *m.* 1. ris, risgryn.
Reis, *n.* 2. ris, telning, qvist.
Reisaus, *n.* flykt.
Reisbund, *n.* 1. risknippa.
Reisfeld, *n.* 2. risfält, risland.
Reise, *f.* 4. resa.
Reisebeschreibung, *f.* resebeskrifning.
Reisegefährter, *m.* böjes som *adj.* reskamrat.
Reisegeräth, *n.* 1. ressaker.
Reisen, *v. n.* s. och h. resa, färdas, göra en resa.
Reisig, Reisholz, *n.* utan *pl.* risved, qvistar af huggna trän, affall.
Reisiger, *m.* böjes som *adj.* ryttare.
Reißbley *n.* 1. blyerts.
Reißbret, *n.* 2. ritbräde, teckningsbord.
Reißen, *v. a. ir.* rifva, slita; klyfva; rycka; slita, borttaga, bortföra, taga med sig; rita, teckna; hin —, hänrycka, förtjusa; hänföra, borttaga; —, *v. n. ir.* s. remna; sönderslitas, gå sönder; rasa; Possen —, göra spratt.
Reißen, *n.* 3. ref; värk; ritning.
Reißend, *adj.* hastig, snabb, ilande, forssande, strömmande; glupande; vild, grym, rof
Reißer, *m.* 3. ritare, tecknare.
Reißfeder, *f.* 4. ritstift.
Reißfeld. Se Reisfeld.
Reißkohle, *f.* 4. ritkol.
Reißschiene, *f.* 4. lineal.
Reißzeug, *n.* 1. rittyg.
Reitbahn, *f.* 4. ridbana.
Reiten, *v. n.* s. och h. och *a. ir.*

rida, sitta till häst; das Schiff reitet, skeppet stampar; ein Buch —, plundra, skrifva utur en bok.
Reiter, *m.* 3. ryttare; en ridande.
Reiterey, *f.* 4. rytteri, kavalleri.
Reitergar, *adj.* halfkokt.
Reitgerte, *f.* 4. ridspö.
Reitgurt, *m.* 1. sadeljord, bukjord.
Reithaus*, *n.* 2. -schule, *f.* 4. -stall*, *m.* 1. ridhus, ridbana, ridskola, ridstall.
Reitknecht, *m.* 1. stalldräng; beridare; förridare.
Reitlaus. Se Filzlaus.
Reitlings, Rittlings, *adv.* grensle.
Reitrock*, *m.* 1. ridrock.
Reitschule, -stall. Se Reithaus.
Reitzeug, *n.* 1. riddon, seltyg.
Reitz, *m.* 1. retning, uppretande, retadt tillstånd; intagande egenskap, behag, retelser; fägring.
Reitzbar, *adj.* retlig.
Reitzbarkeit, *f.* 4. retlighet.
Reitzen, *v. a.* reta, uppreta; uppägga, uppmana, drifva, uppväcka, uppmuntra; tjusa, intaga.
Reitzend, *adj.* förtjusande, intagande, behaglig, angenäm, retande; lockande, förledande, förförande.
Reitzlos, *adj.* utan behag &c.
Reitzung, *f.* 4. retning, uppretande; retadt tillstånd; skönhet, intagande egenskap, behag.
Reitzvoll, *adj.* full af behag &c.
Religion, *f.* 4. religion, lära, tro.
Religionsverwandter, *m.* böjes som *adj.* trosförvant.
Religiös, *adj.* gudlig, from.
Reliquie, *f.* 4. reliqvie, qvarlefva el. öfverlefva.
Remesse, *f.* 4. remiss, penningars öfversändning.
Remittiren, *v. a.* remittera.
Renegat, *m.* 4. renegat, affälling.
Renette, *f.* 4. Renettapfel*, *m.* 3. renett.
Rennbahn, *f.* 4. rennarbana.
Rennen, *v. n. ir.* s. och h. löpa, renna; rusa, störta sig.
Renner, *m.* 3. stor, stolt och snabb häst.
Rennjagd, *f.* 4. par force-jagt.
Rennmoos, *n.* 1. (bot.) ren mossa.
Rennschlitten, *m.* 3. kappsläde.
Rennstein, *m.* 1. rennsten.
Rennthier, *n.* 1. ren, rendjur.
Renommist, *m.* 4. slagskämpe, öfversittare.
Renovation. Se Erneuerung.
Rentamt*, *n.* 2. Renterey, Rentenkammer, *f.* 4. räntkammare; ränteri.
Rente, *f.* 4. ränta, intresse, afkastning, årlig inkomst el. afgift.
Renten, *v. n.* h. inbringa i räntor el. årliga inkomster, gifva i afkastning.
Rentenirer, Rentner, *m.* 3. räntetagare; räntegifvare.
Renterey, Rentenkammer. Se Rentamt.
Rentmeister, *m.* 3. räntmästare.
Rentschreiber, *m.* 3. uppbördsskrifvare.
Repositorium, *n. pl.* ien för ium, 3 hylla, bokhylla.

Repphuhn. Se Rebhuhn.
Repressalien, *pl.* repressalier, vedergällning.
Reputierlich, *adj.* hederlig, passande.
Residenz, *f.* 4. residens, hufvudstad.
Residiren, *v. n.* h. residera, hafva sitt hufvudsäte.
Resonanzboden*, *m.* 3. resonansbotten.
Resonanzloch*, *n.* 2. tonhål.
Rest, *m.* 1. Restchen, *n.* 3. rest, återstod, öfverlefva; lemning; öfverskott; noch im — seyn, stehen, ännu icke hafva betalt allt; restera, återstå ännu.
Restant, *m.* 4. den som är skyldig en rest på en räkning.
Restiren, *v. n.* h. återstå; bli öfver.
Restriction. Se Einschränkung.
Restringiren. Se Einschränken.
Retirade, *f.* 4. tillflygtsort; återtåg.
Retorte, *f.* 4. krumhals, (kemiskt kärl).
Rette, *f.* 4. hund.
Retten, *v. a.* rädda, frälsa, befria; berga.
Retter, *m.* 3. räddare, frälsare, befriare; bergare.
Rettig, *m.* 1. rättika; pepparrot.
Rettung, *f.* 4. räddning, befriande; bergning.
Reue, *f.* 4. ånger; ånger och ruelse.
Reuen, *v. n.* och *impers.* h. ångra, ångra sig.
Reugeld. Se Reukauf.
Reuig, *adj.* botfärdig, ångerfull.
Reukauf*, *m.* 1. ångerköp.
Reumuth, *m.* 1. ånger.
Reumüthig, *adj.* ångerfull.
Reuse, *f.* 4. ryssja, mjärde.
Reute, Reuthacke, Reuthaue, *f.* 4. rotyxa, rothacka.
Reuten, *v. a.* röja; rödja, rothugga, rotrycka, utrota.
Reuter. Se Reiter.
Reuvoll, *adj.* ångerfull.
Revier, *n.* 1. landskap, land, trakt; omkrets.
Rhapontik, *f.* 4. matrabarber.
Rhede, *f.* 4. redd.
Rheder, *m.* 3. redare, skeppsredare; tacklare.
Ribbe. Se Rippe.
Richtbeil, *n.* 1. bödelsyxa, mästermansbila.
Richtbley, *n.* 1. vattenpass, murlod.
Richtbühne, *f.* 4. upphöjd afrättsplats.
Richten, *v. a.* räta, göra el. hålla rak; rikta, vrida, ställa, vända; rätta, uppresa, uppställa; rätta, måtta, passa, justera; döma; tadla, klandra, bestraffa; afrätta; zu Grunde — ruinera, förstöra i grund; sich —, rätta sig, lämpa sig, följa, lyda.
Richten, *n.* 3. rätande; riktande; uppresning; passande; dömande; tadlande; afrättande; lämpning.
Richter, *m.* 3. domare; skiljeman.
Richteramt*, *n.* 2. domareembete.
Richterlich, *adj.* tillhörig en domare, grundad på en domares em-

bete el. välde, domare; . . . , laglig.
Richtern, *v. n. h.* mästra, klandra, häckla.
Richterspruch*, *m.* 1. en domares utslag.
Richterstube, *f.* 4. rättegångsrum.
Richterstuhl*, *m.* 1. domstol, domsäte.
Richtig, *adj.* riktig, rätt, noga, felfri. —, *adv.* riktigt, noga, just, ackurat, felfritt, visserligen.
Richtigkeit *f.* 4. riktighet, noggrannhet, noghet; in — bringen, utreda, ställa i godt skick; uträtta, verkställa; betala.
Richtmaß, *n.* 1. vinkelmått, murlod.
Richtplatz*, *m.* 1. afrättsplats.
Richtscheid, *n.* 1. vinkelmått.
Richtschnur*, *f.* 1. rättesnöre; snöre att mäta med, att bygga el. hugga efter.
Richtschwert, *n.* 2. bödelssvärd.
Richtstätte. Se Richtplatz.
Richtung, *f.* 4. riktning, led, kosa.
Richtwage *f.* 4. vattenpass.
Richtweg, *m.* 1. genväg.
Ricke, *f.* 4. råget; räka.
Riechen, *v. n. h.* och *a. ir.* lukta, känna lukten af; lukta, gifva lukt; vädra, vädra upp; lukta upp, få el. hafva väder om: vädra el. lukta på; den Braten —, få lukten af något; Lunte —, märka oråd.
Riechfläschchen, *n.* 3. luktflaska.
Riechwasser, *n.* 3. luktvatten.
Ried. Se Rieth.
Rief. Se Riff.
Riefe, *f.* 4. räffla.
Riefeln, *v. a.* räffla.
Riegel, *m.* 3. rigel, låsrigel, låskolf; bom, balk, tvärträ.
Riegeln, *v. a.* rigla, sätta rigel för, tillbomma.
Riemen, *m.* 3. rem; vagnsrem hvarpå korgen hvilar.
Riemenbein, *n.* 1. fuß*, *m.* 1. vadare (fågel).
Riemenschneider. Se Riemer.
Riemenwage, *f.* 4. framvåg.
Riemer, *m.* 3. remsnidare, sadelmakare.
Ries, *n.* utan *pl.* ris (papper).
Riese, *m.* 4. jätte, rese.
Rieseln, *v. n. h.* hagla fint, snöga trind snö, gloppa; strömma, forsa, frusa; sorla, porla.
Riesenbett, *n.* 6. jätthög.
Riesenbild, *n.* 2. koloss.
Riesenförmig, Riesenmäßig, *adj.* jättlik, oformligt stor, jättstor.
Riesenschlange, *f.* 4. slungorm.
Riester, *m.* 3. fotvrist. Se Rist.
Riesenwuchs, *m.* 1. reslig växt.
Rieß. Se Ries.
Rieth, *n.* 1. rör, vass, säf; väfsked; sumpigt ställe,
Riethgras*, *n.* 2. starrgräs.
Riff, *n.* 1. ref, sandbank.
Riffel, Riffelkamm*, *m.* 1. linstråka.
Riffeln, Riffen, *v. a.* stråka (lin).
Rind, *n.* 2. hornboskap, nötkreatur, oxe.

Rindchen, *n.* 3. liten skorpa, litet barkstycke.
Rinde, *f.* 4. bark; skorpa.
Rinderbraten, *m.* 3. oxstek.
Rindern, *v. n.* h. vara i löptiden eller i brunst.
Rindfleisch, *n.* 1. oxkött.
Rindvieh, *n.* 1. nötkreatur, hornboskap.
Ring, *m.* 1. ring; krets, cirkel.
Ringel, *m.* 3. **Ringelchen**, *n.* 3. liten ring; rundel, krets.
Ringelblume, *f.* 4. ringblomma.
Ringelgedicht, *n.* 1. **Ringelreim**, *m.* 1. rondo, ett slags poem och musikaliskt stycke.
Ringeln, *v. a.* ringa, förse med ringar, påsätta, pålägga ring; krusa, lägga i lockar.
Ringelrennen, *n.* 3. ringränning.
Ringelschlange, *f.* 4. ringorm.
Ringelstechen. Se Ringelrennen.
Ringeltaube, *f.* 4. ringdufva.
Ringen, *v. a. ir.* vrida; rycka, slita (ur någons händer). —, *v. n. ir.* h. brottas; strida, fäkta; täfla, sträfva.
Ringen, *n.* 3. brottning, kamp; täflan; vridning.
Ringente, *f.* 4. brunnacke.
Ringer, *m.* 3. brottare, kämpare.
Ringfinger, *m.* 3. ringfinger.
Ringkragen, *m.* 3. ringkrage.
Ringmauer, *f.* 4. ringmur.
Ringplatz*, *m.* 1. kampplats.
Ringrennen, *n.* 3. ringränning, kamplopp.
Rings, *adv.* — um, — herum, — umher, rundtomkring.
Rinken, *m.* 3. stor ring, skena.
Rinkendorn*, *m.* 2. spänntorn.
Rinne, *f.* 4. ränna, litet afloppsdike; rännsten, rännil; takränna; trumma el. öppning till vattnets aflopp; reffla, reffling.
Rinnen, *v. n. ir.* s. och h. strömma, forsa, frusa; rinna, flyta; rinna, vara otät; ysta, stocka.
Rippe, *f.* 4. refben.
sich Rippeln, *v. r.* röra sig; mucka.
Ripsrapps, *adv.* i hast.
Rispe, *f.* 4. blomruska, vippa.
Rispengras*, *n.* 2. gröe.
Rissig, *adj.* sönderrifven; sprucken, remnad; rispad, rifven; skufvad.
Riß, *m.* 1. sönderrifvit ställe, rispa, skråma; spricka, springa, refva, remna, skrefva; ritning, teckning, grundritning, utkast, plankarta; söndring; fara; vor den — treten, vor dem Risse stehen, försvara något med sin egen fara, blottställa sig, afböja faran.
Rist, *m.* 1. vrist, fotvrist.
Riste, *f.* 4. lindocka, hampdocka.
Ritt, *m.* 1. tåg till häst, ridt, lustridt.
Ritter, *m.* 3. riddare; zum — schlagen, dubba; an jemand zum — werden wollen, reta, angripa någon.
Rittergut*, *n.* 2. säteri.
Ritterlich, *adj.* ridderlig; tapper.
Rittermäßig. Se Ritterlich.

Ritterschaft, *f*. 4. riddarskap.
Rittersitz, *m*. 1. ridderligt slott el. säte.
Ritterspiel, *n*. 1. tornerspel.
Rittersporn, *m*. 6. riddarsporre (ört).
Rittlings, *adv*. grensle.
Rittmeister, *m*. 3. ryttmästare.
Ritual, *n*. 1. ritual, kyrkbok, messbok.
Ritz, *m*. 1. **Ritze**, *f*. 4. rispa, refva, remna, spricka, springa; skråma, rispa.
Ritzen, *v. a.* rispa, göra skråmor, skåror.
Ritzig, *adj*. sprucken; rispad, rifven.
Robbe, Se **Seehund**.
Roche, *m*. 4. rocka (en fisk); torn (i schackspel).
Röcheln*, *v. n.* h. rossla, sorla i halsen.
Röcheln, *n*. 3. rossel, rosslande, sorlande i halsen.
Rock*, *m*. 1. rock, långrock; rock, lifrock; kjortel.
Rocken, *m*. 3. spinnrock.
Rocken, **Roggen**, *m*. 3. råg.
Rockentrespe, *f*. 4. (bot.) råglosta.
Roden. Se **Rotten**.
Rogen, *m*. 3. råmm, fiskråmm.
Rogener, *m*. 3. råmmfisk.
Roh, *adj*. rå, okokt; oblekt (om silke, tråd); oberedd, oarbetad, oförädlad; ohyfsad, sträf, grof; i exemplar.
Roheit, **Rohigkeit**, *f*. 4. råhet, omogenhet; hårdhet, sträfhet; ouppodlad tillstånd, råhet.
Rohr*, *n*. 1. rör, vassrör; spanskt rör; rör, pipa; bössa, musköt; skaft.
Rohrdommel, *f*. 4. rördrum (fågel).
Röhre, *f*. 4. rör, pipa, gång, kanal; tub, rör; pip (på distillerpanna).
Röhren, *v. n.* h. skrika som en hjort; raka.
Röhricht el. **Röhrig**, *n*. 1. ställe som är tätt beväxt med rör el. hvass.
Röhrkasten, *m*. 3. **Röhrtrog***, *m*. 1. vattenkista, rörkista, brunnkista.
Röhrknochen, *m*. 3. benpipa.
Röhrkraut*, *n*. 2. (bot.) lejontand.
Rohrreiger, *m*. 3. qvidfågel; rördrum.
Rohrschilf, *m*. 1. strandrör.
Röhrmeister, *m*. 3. brännmästare.
Röhrpfeife, *f*. 4. rörpipa, schalmeja.
Röhrsperling, *m*. 1. säfsparf.
Röhrtrog, Se **Röhrkasten**.
Röhrwasser, *n*. 3. vatten som går genom trummor.
Rollbett, *n*. 1. rullsäng; skottsäng.
Rolle, *f*. 4. rulle; rull, trissa, rullhjul, rulle under bords- och stolfötter; trissa, skifva till block; lista, förteckning; mangel; rol.
Rollen, *v. a.* och *n.* h. och s. rulla, vältra; mangla; hvälfva; rulla, trilla, kullra, tumla.
Rollhandtuch*, *n*. 2. **Zwehle**, *f*. 4. handduk.

Rollholz*, *n.* 2. kafle, rullstock, mangelkafle.
Rollkammer, *f.* 4. mangelkammare.
Rollstuhl*, *m.* 1. rullstol.
Rollvorhang*, *m.* 1. rullgardin; gardin innanför vagnsfönster.
Rollwagen, *m.* 3. rullvagn, gångstol för barn.
Roman, *m.* 1. och 6. roman.
Romanendichter, =schreiber, *m.* 3. romanskribent.
Romanhaft, *adj.* romanesk; romantik.
Romantisch, *adj.* romantisk.
Romanze, *f.* 4. romans.
Römerzinszahl, *f.* 4. skottals-cirkel.
Rondel, *n.* 3. rotunda, rund byggnad; rundel.
Röschen, *n.* 3. liten ros; ros, prydnad i form af en ros.
Rose, *f.* ros, törnros; rosen (sjukdom).
Rosenfarben, *adj.* rosenfärgad.
Rosengarten*, *m.* 3. Rosenhain, *m.* 1. rosenqvarter.
Rosenkranz*, *m.* 1. krans af rosor; radband.
Rosenroth, *adj.* rosenröd.
Rosenstock*, *m.* 1. rosenbuske.
Rosenwangen, *pl.* röda kinder.
Rosette, *f.* 4. rosensten.
Rosine, *f.* 4. russin.
Rosmarin, *m.* 1. rosmarin.
Rossen, *v. n.* h. vara i brunst (om hästar).
Rossig, *adj.* och *adv.* i brunst.

Roß, *n.* 1. häst, stor, stolt och snabb häst.
Roßeisen, *n.* 3. hästsko.
Roßhaar, *n.* 1. hästhår, tagel.
Roßhändler, Roßtäuscher, *m.* 3. Roßkamm*, *m.* 1. hästmånglare.
Roßpoley, *f.* (bot.) svinknyler.
Roßschweif, *m.* 1. hästsvans.
Roßtäuscher. Se Roßhändler.
Rost, *m.* 1. halster; erg, rost; rustverk.
Rostbraten, *m.* 3. halsterstek.
Röste, *f.* 4. ställe der lin och hampa rötes; rustverk.
Rosten, *v. n.* s. och h. rostas, blifva rostig.
Rösten, *v. a.* och *n.* s. och h. halstra; torka vid stark hetta, rosta; röta; rötas (om lin och hampa); göra röd el. rödbrun; sveda; bli röd el. rödbrun; svedas.
Rösten, *n.* 3. halstrande, rostande; rötande; rötning &c.
Rostig, *adj.* rostig.
Rostral, *n.* 1. rostral, notstift.
Röstung, *f.* 4. rostning; rostverk; rötning (lin och hampas).
Roth, *adj.* röd; rosenröd, rödlett, högröd; rödbrun, rödblack.
Roth, *n. indekl.* röd färg.
Rothbäckig, *adj.* som har röda kinder.
Rothbart*, *m.* 1. som har rödt skägg.
Rothbrüstchen. Se Rothkelchen.
Rothbuche, *f.* 4. rödbokträd.
Röthe, *f.* 4. röd färg; rodnad; rödt smink; rödhet; röd fläck

rödblack färg; krapp (färggräs till rödt).
Röthel, *m.* 3. Rothstein, *m.* 1. rödkrita, rödsten.
Röthelerde, *f.* 4. röd mull.
Rötheln, *pl.* messling.
Röthen, *v. a.* och *n.* och sich —, måla el. färga röd; bli röd.
Rothfeder, *f.* 4. mört (fisk); rödfisk.
Rothfink, *m.* 6. domherre (fågel).
Rothfuchs*, *m.* 1. röd fuchs (häst).
Rothgärber, *m.* 3. logarfvare, barkbetsare.
Rothgießer, *m.* 3. koppargjutare.
Rothänfling, *m.* 1. gråsiska.
Rothkehlchen, *n.* 3. rotgel (fågel).
Rothkopf*, *m.* 1. rödhårig menniska.
Rothköpfig, *adj.* rödhårig.
Rothkraut*, *n.* 2. rödkål.
Rothlauf*, *m.* 1. rosen (en sjukdom).
Röthlich, *adj.* rödaktig, rödlett.
Rothschimmel, *m.* 3. rödskimlig häst.
Rothstein. Se Röthel.
Rothstift, *m.* 1. rödkritstift eller penna.
Rothwälsch, *n. indekl.* rotvälska.
Rothwildpret, *n.* 1. hjortar och rådjur.
Rothwurst*, *f.* 1. blodkorf.
Rotte, *f.* 4. band, tropp; parti, anhang; sekt; korporalskap, rote.
sich Rotten, sich Rottiren, *v. r.* skocka sig; sammangadda el. sammanrota sig.
Rottengeist, *m.* 2. Rottenmacher, *m.* 3. partimakare, upprorsstiftare.
Rottenweise, *adv.* rotetals; skocktals.
Rottmeister, *m.* 3. korporal.
Rotz, *m.* 1. snor; rots (hästsjukdom).
Rotzen, *v. n.* vara snorig; hafva rots eller qvarka.
Rotzfisch, *m.* 1. kuffa.
Rotzig, *adj.* snorig; rotsig.
Rübe, *f.* 4. rofva; morot; rödbeta.
Rübenkohl. Se Kohlrübe.
Rüböhl, *n.* 1. rofolja.
Rübsamen, *m.* 3. Rübsaat, *f.* 4. rof-frö; rapsat.
Ruchgras*, (u långt) *n.* 2. vårbrodd.
Ruchlos, (u långt) *adj.* ogudaktig, gudlös, bofaktig, skälmsk, lastfull.
Ruchlosigkeit, *f.* 4. ogudaktighet, gudlöshet, bofaktighet, skälmstycke,
Ruchtbar, (u kort) *adj.* ryktbar, kunnig, bekant.
Ruchtbarkeit, *f.* 4. ryktbarhet.
Ruck, *m.* 1. ryck, ryckning.
Rücken, *m.* 3. rygg.
Rücken, *v. a.* och *n.* s. flytta, rubba, rycka, draga, bortflytta; skjuta, draga baklänges el. tillbaka; flytta sig el. skrida tillbaka el. baklänges; maka sig; nalkas, rycka närmare.
Rückendrüse, *f.* 4. stora krösen.
Rückenhalt, *m.* 1. ryggstöd; beskydd, hjelp.
Rückenhalter, *m.* 3. försvarare.
Rückenlehne, *f.* 4. rygg på en stol m. m.
Rückenmark, *n.* 1. ryggmärg.

Rückenwirbel, *m.* 3. ryggknota.
Rückerinnerung, *f.* 4. ihågkomst.
Rückfall*, *m.* 1. hemfall (af ett gods); nytt fall; återfall i synd; recidiv, nytt anfall af sjukdom.
Rückfällig, *adj.* hemfallande; återfallande i.
Rückgang*, *m.* 1. hemväg, återväg el. -resa; misslyckande.
Rückfracht, *f.* 4. återfrakt.
Rückgängig, *adj.* och *adv.* tillbakaskridande; — machen, komma att misslyckas el. slå felt; — werden, misslyckas, slå felt.
Rückgehend, *adj.* återgående, omgående.
Rückgrat*, *m.* 1. ryggrad.
Rückhalt, *m.* 1. återhåll, måtta; innehållning på lön o. d.
Rückkauf*, *m.* 1. återköp.
Rückkehr, Rückreise, *f.* 4. återresa.
Rückkunft, *f.* utan *pl.* återkomst.
Rücklings, *adv.* baklänges, bakut, bakifrån; baktill.
Rückmarsch*, *m.* 1. återmarsch.
Rückreise. Se Rückkehr.
Rückschein, *m.* 1. revers.
Rückseite, *f.* 4. frånsida, baksida; fond (i en vagn).
Rücksicht, *f.* 4. afseende, betraktande; in —, i afseende på, i betraktande af.
Rücksitz, *m.* 1. framsäte (med ryggen emot kusken).
Rücksprache, *f.* 4. samtal, öfverläggning.
Rückstand*, *m.* 1. rest, återstod; restantier.
Rückständig, *adj.* återstående.
Rückstellig. Se Rückständig.
Rückwand*, *f.* 1. bakstycke i en säng.
Rückwärts, *adv.* baklänges, bakut, bakvändt, bakifrån.
Rückweg, *m.* 1. återväg, hemväg.
Ruckweise, *adv.* småningom.
Rückzug*, *m.* 1. återtåg, reträtt.
Rudel, *n.* 3. flock (af hjortar o. d.).
Ruder, *n.* 3. åra; roder, styre.
Ruderbank*, *f.* 1. roddarbänk.
Ruderer, *m.* 3. roddare.
Rudern, *v. n.* h. ro.
Ruderschlag*, *m* 1. år-tag.
Ruf, *m.* 1. skrik, rop, rösten som kallar; kallelse; rop, rykte, namn, anseende.
Rufen, *v. n. ir.* h. skrika, ropa. — *v. a. ir.* kalla, låta kalla, ropa.
Rufendung, *f.* 4. vokativ.
Rüge, *f.* 4. beskyllning, anklagande, angifvande, angifvelse; inqvisition; straff, näpst, vedergällning (för en förolämpning).
Rügen, *v. a.* och *n.* h. anklaga, beskylla, angifva; tadla, ogilla; röja, yppa, bestraffa, tilltala, näpsa.
Ruhe, *f.* 4. hvila, ro, stillhet, sinneslugn; uppehör, uppehåll, rast; nattro, sömn; in — lassen, låta vara i fred; die — einer Familie stören, störa enigheten uti en familj; die öffentliche —, allmänna

säkerheten; der — pflegen, hvila sig, sofva; vor mir soll er schon — haben, jag skall visserligen ej oroa, ej bry mig om honom; zu seiner — eingehen, dö; einen zu seiner — begleiten, följa någon till grafven.

Ruhebett, *n.* 6. hvilosäng.

Ruhen, *v. n.* h. hvila, hvila sig; upphöra, afstadna; ligga i träde.

Ruhepunkt, *m.* 1. hvilopunkt, stödpunkt.

Ruhesessel, *m.* 3 länstol.

Ruhestätte, *f.* 4. hviloställe; graf.

Ruhestunde, *f.* 4. hvilotimma, hvilostund.

Ruhig, *adj.* rolig, stilla, fredlig, lugn, tillfreds.

Ruhm, *m.* 1. beröm, heder, rykte, ryktbarhet, ära.

Ruhmbegierde, -begierig. Ruhmgier, -gierig. Se Ruhmsucht, -süchtig.

Rühmen, *v. a.* berömma, rosa, skryta af.

Rühmlich, Ruhmvoll, Ruhmwürdig, *adj.* berömlig, lofvärd, berömvärd.

Rühmlichkeit, *f.* 4. berömlighet.

Ruhmredig, *adj.* skrytaktig, stortalig, skrytsam.

Ruhmredigkeit, *f.* 4. storskryteri, skrytsamhet, stortalighet.

Ruhmsucht *f.* 4. ärelystnad.

Ruhmsüchtig, *adj.* äregirig.

Ruhmvoll, -würdig. Se Rühmlich.

Ruhmwürdigkeit, *f.* 4. berömlighet; berömvärdighet.

Ruhr, *f.* 4. utsot, durklopp, rödsot.

Rühren, *v. a.* röra, omröra, uppröra; sätta i rörelse; göra intryck på, beveka; röra; betaga, göra bestört; slå (på trumman); unter einander —, röra ihop.

Rühren, *n.* 2. äggröra.

Rührkelle, *f.* 4. -löffel, *m.* 3. rörslef, rörsked.

Rührung, *f.* 4. häftig rörelse el. känsla; öm rörelse.

Ruin, *m.* ruin, förstöring, förfall, undergång.

Ruinen, *pl.* ruiner, stenhopar, öfverlefvor.

Ruiniren, *v. a.* ruinera, förstöra.

Rülps, *m.* 1. rapning.

Rülpsen, *v. n.* h. rapa.

Rum, *m.* 1. rum el. bränvin af sockerrör.

Rummel, *m.* 3. samling, hop, hög; rommel (i piketspel).

Rummeln, *v. n.* h. bullra sakta, murla (som åskan).

Rumor, (sista stafvelsen har tonvigten) *m.* 1. larm, buller, oro, stoj.

Rumoren, *v. n.* h. göra buller, stoj &c.

Rumorwache, *f.* 4. ett slags stadsvakt som bör förhindra allt buller och stoj.

Rumpelkammer, *f.* 4. skräprum.

Rumpeln, *v. n.* h. bullra, stoja.

Rumpf*, *m.* 1. skråf, bål, stam; qvarntratt.

Rümpfen, *v. a.* das Maul, die Nase, se sur och tvär ut; rynka på näsan.
Rund, (d som t) *adj.* och *adv.* rund, trind; ren, uppriktig.
Rundbaum*, *m.* 1. hjulstock, axel, linstock.
Runde, *f.* 4. rondel, ring; rund, trupp el. vakt som går rund; in die — stellen, trinken, ställa i krets, dricka omkring.
Ründe, Rundheit, *f.* 4. rundhet, rundning, trindhet.
Ründen, *v. a.* runda.
Rundgesang*, *m.* 1. något som sjunges laget omkring.
Rundheit. Se Ründe.
Rundholz*, *n.* 2. rundt stycke trä, rundholts.
Rundlich, *adj.* trindlagd, fetlagd.
Rundschnur*, *f.* 1. hatt-trens; slejf.
Rundung, *f.* 4. rundning; rundhet.
Rune, *f.* 4. runa; Runen einschneiden, rista runor.
Runge, *f.* 4 hämkedja, brinkhake.
Runkelrübe, *f.* 4. hvitbeta.
Runken, *m.* 3. stycke bröd, brödkant, skalk.
Runkunkel, *f.* 4. gammal seglifvad gumma eller jungfru.
Runzel, *f.* 4. rynka, skrynka; veck, fåll.
Runzelig *adj.* rynkig, skrynklig.
Runzeln, *v. a.* rynka, skrynkla.
Rupfen, *v. a.* afplocka fjädrar; rycka en i håret.

Ruppe. Se Aalraupe.
Ruppe, *f.* 4. kors el. slom.
Ruppig, *adj.* usel, dålig; gnidaktig.
Ruprecht, *m.* 1. Robert. der Knecht —, buse.
Rus. Se Ruß.
Russe, *m.* 4. Ryss.
Russisch, *adj.* Rysk.
Rüssel, *m.* 3. nos, tryne, snabel.
Russelfliege, *f.* 4. pumpsnut.
Ruß, (u långt) *m.* 1. sot.
Rußbutte, *f.* 4. kimröksbössa el. låda.
Rußig, *adj.* sotig, full af sot.
Rüstbaum*, *m.* 1. ställningsstång el. trä; alm, almträd.
Rüste, *f.* 4. hvila; die Sonne geht zu —, solen går ned.
Rüsten, *v. a.* tillaga, rusta till. —, *v. n.* h. slå upp ställningar.
Rüster, *f.* 4. alm, almträd.
Rüstern, *adj.* af alm, alm
Rüsthaus. Se Zeughaus.
Rüstig, *adj.* stark, kraftig, kraftfull, rask, käck, dugtig.
Rüstigkeit, *f.* 4. styrka, kraft, raskhet.
Rüstkammer, *f.* 4. rustkammare.
Rustleiter, *f.* 4. vagnsstege el. häck.
Rüstmeister, *m.* 3. rustmästare.
Rüsttag, *m.* 1. tillredelsedag, beredelsedag.
Rüstung, *f.* 4. rustning, tillrustning, utrustning; armbost; ställning.
Rüstwagen, *m.* 3. rustvagn, packvagn.

Rüstzeug, *n.* 1. tross, redskap; vindspel, gångspel.
Ruthe, *f.* 4. ris, risqvist; spö; risbastu; stång, stake, stör; noch unter der — stehen, stå ännu under agan; der — entwachsen seyn, ej mera vara barn; die männliche —, mannens födslolem; die weibliche —, *clitoris.*
Rutschen, *v. n.* s. halka, slinta, slå kana, åka bana; släpa sig; undkomma; rulla utföre, åka på rumpan.
Rütteln, *v. a.* skaka, ruska, rista; skaka, stöta (som åkdon).
Rütteln, *n.* 3. skakning, ruskning; skakning, stöt.

S.

Saal*, *m.* 1. sal.
Saalbader. Se Salbader.
Saamen. Se Samen.
Saat, *f.* 4. utsäde; frö; säde; sädeskorn; gröda; såning; die — bestellen, så.
Saatfeld, *n.* 2. sädesåker.
Saatkorn, *n.* 1. sädeskorn.
Saatzeit, *f.* 4. såningstid.
Sabbath, *m.* 1. sabbat.
Sabbatherweg, *m.* 1. sabbatsresa.
Sabbathsschänder, *m.* 3. som ohelgar sabbaten.
Sabbathsschändung, *f.* 4. sabbatsbrott.
Sabber, *m.* 3. dregel; fradga; slem.
Sabberer, *m.* 3. dreglare.
Sabberig, *adj.* dreglig.
Sabbern, *v. n.* h. dregla; fradgas; salivera.
Säbel, *m.* 3. sabel.
Säbelbohne, *f.* 4. tursk böna, sabelböna.
Säbelfisch, *m.* 1. svärdfisk.
Säbelholz*, *n.* 2 krumholts, krokigt trä.
Säbeln, *v. a.* sabla, nedsabla.
Säbenbaum, *m.* 1. säfvenbom.
Sache, *f.* 4. sak, ting; mål, angelägenhet; omständighet; rättegångssak; unverichteter Sachen, med oförrättadt ärende; bey so gestalten Sachen, i så få fatta mål; nach Gestalt der Sachen, efter omständigheterna.
Sächelchen, *n.* 3. obetydlig sak, småsak.
Sachfällig, *adj.* sakfäld.
Sachkundig, *adj.* sakkunnig.
Sachregister, *n.* 3. lista, förteckning, register, tabell.
Sachse, *m.* 4. saxare, ifrån Saxen.
Sacht, *adj.* låg, senfärdig, långsam, trög. —, *adv.* sakta, stilla; långsamt, senfärdigt.
Sachverständiger, *m.* böjes som *adj.* kännare, sakkunnig.
Sachwalter, *m.* 3. advokat, fullmäktig; ombudsman, kommissionär.
Sachwaltung, *f.* 4. sakförvaltning, advokatur, fullmäktigskap.
Sack*, *m* 1. säck; påse; kjortelsäck; återvändsgränd; in den — stecken (*fig.*) öfvervinna, öfverträf

fa; mit — und Sack, med pick och pack.
Säckchen, *n.* 3. liten säck, påse; liten ficka el. kjortelsäck.
Säckel, *m.* 3. pung, penningpung.
Säckelkraut*, *n.* 2. ett slags solblomma.
Säckelmeister, *m.* 3. skattmästare, räntmästare, kassör; pungmakare.
Sacken, *v. a.* lägga el. ösa i säck; sich —, sitta påsigt, skrynkligt.
Säcken, *v. a.* lägga el. stoppa in i en säck och dränka.
Sackgans*, *f.* 1. pelikan.
Sackgasse, *f.* 4. återvändsgränd.
Sackgeige, *f.* 4. liten fiol som kan bäras i fickan af kringvandrande musikanter, stockfiol.
Sackleinwand, *f.* 1. säckväf, buldan.
Säckler, *m.* 3. säckmakare; pungmakare.
Sackpfeife, *f.* 4. säckpipa.
Sackpistole, *f.* 4. Sackpuffer, *m.* 3. puffert.
Sackuhr, *f.* 4. fickur.
Sackung, Säckung, *f.* 4. fyllande, ösande el. läggande i säckar; dränkning i en säck.
Sackzwillich, *m.* 1. buldan, säckväf.
Sacrament, *n.* 1. sakrament.
Sacramentlich, *adj.* sakramenterlig.
Sacristan, *m.* 1. den som har uppsyn öfver en sakristia.
Sacristey, *f.* 4. sakristia.
Sadebaum*, Säbenbaum*, *m.* 1. säfvenbom.

Sadrach, *m.* 1. djefvul till karl el. qvinna.
Säemann*, *m.* 2. sädesman, såningsman.
Säen, *v. a.* så, utså, beså.
Säetuch*, *n.* 2. påse hvari man bär sädeskorn, såningsduk.
Saft*, *m.* 1. saft; safva; vätska; must, kraft, det bästa.
Saft, *m.* 1. Säftchen, *n.* 3. sirap, mos; must.
Saftbehältniß, *n.* 1. honungshus.
Saftig, *adj.* saftig, mustig, vätskfull; smutsig, snuskig, sölig.
Saftlos, *adj.* saftlös.
Saftreich, *adj.* saftfull.
Sage, *f.* 4. utsaga, berättelse; rykte; saga; sägen.
Säge, *f.* 4. såg.
Sägebock*, *m.* 1. sågbock.
Sägemühle, *f.* 4. sågqvarn.
Sagen, *v. a.* säga; gut —, gå i borgen; unter uns gesagt, oss emellan sagt; ich habe mir sagen lassen, jag har låtit berätta för mig; er hat von Glück zu sagen, han må skatta sig lycklig; sich etwas gesagt seyn lassen, rätta sig efter något.
Sägen, *v. a.* såga.
Sägenschmid, *m.* 1. sågbladssmed, grofsmed.
Sägespänne, *pl.* sågspån.
Sago, *n. indekl.* sago, sagogryn.
Sahlband. Se Salband.
Sahne, *f.* 4. grädde.
Sahrbuche, *f.* 4. poppelpil.

Saite, *f.* 4. sträng; gelinde Saiten aufziehen, gifva goda ord; gifva efter; die Saiten zu hoch spannen, öfverskrida måttan; mit Saiten beziehen, stränga.
Saitenhalter*, *m.* 3. strängbro.
Salamander, *m.* 3. salamander, eljest ett slags ormödla.
Salariren, *v. a.* löna.
Sallat, *m.* 1. sallat.
Salbader, *m.* 3. pratmakare, skräfla; qvacksalfvare.
Salbaderey, *f.* 4. sliddersladder, dumt prat, qvacksalfveri.
Salband*, *n.* 2. Salbende, *n.* 3. Salleiste, *f.* 4. kant, list på tyger o. d.
Salbe, *f.* 4. salfva.
Salben, *v. a.* smörja, balsamera; kröna och smörja.
Salbey, *f.* 4. salvia.
Salbung, *f.* 4. smörjelse, en konungs smörjelseakt.
Saldiren, *v. a.* saldera el. sluta en räkning, liqvidera.
Saliter. Se Salpeter.
Salm, *m.* 1. lax.
Salmiak, *m.* 1. salmiak.
Salpeter, *m.* 3. salpeter.
Salpeterig, *adj.* salpeteraktig.
Salpetersieder, *m.* 3. salpetersjudare.
Salpetersiederey, *f.* 4. salpeterverk.
Salve, *f.* 4. salva (af skjutgevär).
Salvegarde, *f.* 4. salvagarde, vakt, skydd ell. skyddsbref för en person el. egendom.

Salviusconductus, *m.* lejd, lejdebref; pass.
Salz, *n.* salt; sinnrikt, fint och satiriskt skämt.
Salzbley, *n.* 1. blysalt.
Salzen, *v. a.* salta, insalta.
Salzfactor, *m.* 6. uppsyningsman vid saltverk el. saltmagasiner.
Salzfaß. Se Salzmeste.
Salzgeist, *m.* 2. kökssaltsyra.
Salzgras*, *n.* 2. (bot.) kärrsälting.
Salzhöke, -schenk, *m.* 4. saltminuterare.
Salzig, *adj.* salt; saltartig, sältig; saltad.
Salzigkeit, *f.* 4. sälta.
Salzkothe, *f.* 4. saltgrufva, saltverk, saltsjuderi.
Salzlache, *f.* 4. -teich, *m.* 1. saltdam el. -kärr.
Salzmeste, *f.* 4. saltkar; saltkärl.
Salzschank, *m.* 1. saltminutering.
Salzschmalz, *n.* (bot.) soda el. kali.
Salzsee, *f.* 4. saltsjö.
Salzsieder, *m.* 3. saltsjudare.
Salzsiederey, *f.* 4. saltverk, saltsjuderi.
Salzsteuer, *f.* 4. salt-tull, afgift på salt.
Salzteich. Se Salzlache.
Salzwerk, *n.* saltverk.
Salzwesen, *n.* 3. saltverk.
Samarie, *f.* 4. kaftan.
Samen, *n.* 3. frö; säd; frö, upphof, ursprung; säd el. sädesvätskor hos djur el. menniskor; sn fisk.

Samengehäuse, *n.* 3. fröhus.
Samenkorn*, *n.* 2. sädeskorn; frö.
Samenstaub, *m.* 1. frömjöl.
Sämereyn, *f.* 4. allehanda slags frö.
Sämisch, *adj.* sämskad, sämsk.
Sämischgärber, *m.* 3. sämskmakare.
Sammeln, *v. a.* samla, insamla, upphemta, skörda; samla, samka; åter hopsamla, åter förena, draga ihop, skrapa el. rafsa ihop; hopa, samla; samla kollekter o. d.
Sammelplatz*, *m.* 1. samlingsplats, mötesplats, samlingsställe.
Sammet, *m.* 1. sammet.
Sammetblume, *f.* 4. sammetsros.
Sammetmacher, *m.* 3. sammetsväfvare.
Sammler, *m.* 3. den som insamlar kollekter eller almosor.
Sammlung, *f.* 4. samling.
Sammt, *prep.* med *Dat.* jemte; — und sonders, samt och synnerligen.
Sämmtlich, *adj.* och *adv.* hel; alla tillsammans; samtligen.
Samstag. Se Sonnabend.
Sand, *m.* 1. sand.
Sandarach, *m.* 1. (ett slags harts) sandarak; röd arsenik.
Sandbank*, *f.* 1. sandbank, ref.
Sandbars*, *m.* 1. gös.
Sandbeere, *f.* 4. mjölon.
Sandboden, *m.* 3. sandig jordmon.
Sandbüchse, *f.* 4. sanddosa.
Sanden, *v. a.* sanda, beströ el. betäcka med sand.
[illegible]nder, *m.* 3. (fisk) gös.

Sandig, *adj.* sandig, sandblandad, full af sand, sandaktig.
Sandmann*, *m.* 2. en som säljer sand.
Sandranke, *f.* 4. (bot.) sandkrasse.
Sandrieth, *n.* 1. sandrör, sandvass.
Sandriethgras*, *n.* 2. sandstarr.
Sanduhr, *f.* 4. sandur, timglas.
Sanft. *adj.* ljuflig; ljuf, angenäm, blid, mild; sakta, lindrig, stilla; god, foglig, saktmodig, vänlig; len, mjuk.
Sänfte, *f.* 4. portschäs, bärstol.
Sänftenträger, *m.* 3. portschäsbärare.
Sanftheit. Sanfmuth, *f.* 3. ljuflighet, behaglighet, lindrighet, saktmod, fromhet, mildhet; lenhet.
Sanfmüthig, *adj.* saktmodig, from.
Sänftich. Se Sanft.
Sang. Se Gesang.
Sangdrossel *f.* 4. sångtrast, klådra.
Sänger, *m.* 3. -inn, *f.* 4. sångare, -erska.
Sanglerche. *f.* 4. kornlärka.
Sanguinisch, *adj.* sangvinisk.
Sanikel, *m.* 3. sanikelört.
Saphir, *m.* 1. safir (en blå ädelsten).
Sappirer, *m.* 3. skansgräfvare, sappör.
Sarbachbaum*, *m.* 1. poppelträd.
Sarbaum. Se Sarbachbaum.
Sardelle, *f.* 4. sardell, ansjovis (fisk).
Sarder. *m.* 3. sarder (ädelsten).
Sardonier, Sardonyr, *m.* 1. sardonyx (sort gul agat).
Sarg*, *m.* 1. likkista.
Sarsche, *f.* 4. sars.

Saß, *m.* 4. inbyggare, bofast man.
Säßhaft, *adj.* bofast, boende.
Säßig, *adj.* bofast; stillasittande.
Satan, *m.* 1. satan, djefvulen.
Satanisch, *adj.* satanisk.
Satin, *m.* 1. satin (ett slags halfsidentyg).
Satt, *adj.* och *adv.* mätt; ledsen.
Sattel*, *m.* 3. sadel; hinnan omkring nötkärnan; stall (på viol); in alle Sättel gerecht, skicklig, passande till allt.
Satire. Se Satyre.
Sattelbaum*, *m.* 1. Sattelbogen*, *m.* 3. sadelbom, sadelbåge.
Sattelgurt, *m.* 1. bukjord.
Sattelknecht, *m.* 1. stalldräng.
Satteln, *v. a.* sadla, pålägga sadel.
Sattelpferd, *n.* 1. sadelhäst, ridhäst, klöfhäst.
Satteltasche, *f.* 4. liten rensel, kappsäck.
Sattheit, *f.* 4. mätthet; ledsnad.
Sättigen, *v. a.* mätta; förnöja, tillfredsställa; mätta (i Kym.).
Sättigung, *f.* 4. mättning; mättande (i Kym.).
Sattler, *m.* 3. sadelmakare.
Sattsam, *adj.* tillräcklig, tillfyllestgörande.
Saturey, *f.* 4. (bot.) kyndel.
Satyr, *m.* 1. satyr; skogsgud.
Satyre, *f.* 4. satir, bitande skrift el. tal.
Satyriker, *m.* 3. satirskrifvare.
Satyrisch, *adj.* satirisk, bitande.
Satyrisiren, *v. a.* satirisera, häckla.

Satz*, *m.* 1. språng, hopp, skutt; sediment, bottenfall i en vättska; grums, grunk; sump (af kaffe); sats, insats (i spel); småfisk; ställe som anföres ur en bok; sats, afdelning, punkt, stycke, period; lopp (i musik), komposition; (sättning i boktr.).
Satzfische, *pl.* sättfisk.
Satzhase, *m.* 4. harhona.
Satzung, *f.* 4. författning, stadga, lag, statut.
Satzweise, *adv.* sats från sats.
Sau*, *f.* 1. so, sugga; vildsvinshona; bläckplump.
Sauber, *adj.* snygg, ren, renlig, nätt; len, mjuk; vacker, grann.
Sauberkeit, *f.* renhet, renlighet, snygghet, nätthet.
Säuberlich, *adv.* sakta; stilla; långsamt; snyggt, renligt.
Säubern, *v. a.* rengöra, rensa.
Säubern, *n.* 3. Säuberung, *f.* 4. rengörande, rensning.
Saublume, *f.* 4. skallnacke.
Saubohne, *f.* 4. stor åkerböna.
Sauborste, *f.* 4. svinborst.
Saudistel, *f.* 4. mjölktistel, harekål.
Sauer, *adj.* sur, syrlig; mödosam, tröttsam, svår; rynkad, surmulen; sichs — werden lassen, göra sig stort besvär; mycken möda.
Sauerampfer, *m.* 3. patientia, syra.
Sauerbraten, *m.* 3. surstek.
Sauerbrunnen, *m.* 3. surbrunn.
Sauerdorn, *m.* 6. berberis.

Sauerey, *f.* 4. svinaktighet, smutsighet; otäckhet.
Sauerklee, *m.* 1. bergsyra; harsyra.
Sauerkraut*, *n.* 2. surkål.
Säuerlich, *adj.* syrlig.
Säuern, *v. n.* f. surna, blifva sur.
Säuern, *v. a.* göra sur, syra; lägga surdeg i (degen).
Sauersehen, *n.* 3. sura miner, surmulenhet.
Sauersichtig, Sauertöpfisch, *adj.* sur och tvär, knarrig, surmulen, trumpen, misslynt.
Sauerstein, *m.* 1. syrsatt sten.
Sauersüß, *adj.* sötsur, krisk.
Sauerstoff, *m.* 1. syra.
Sauerteig, *m.* 1. surdeg.
Sauerwasser, *n.* 3. surbrunn.
Saufänger, *m.* 3. Sauhund, *m.* 1. vildsvinshund.
Saufaus, *m. indekl.* Se Säufer.
Saufen, *v. a.* och *n. ir.* h. supa, dricka; supa, fylla sig.
Saufen, *n.* 3. Sauferey, *f.* 4. dryckenskap, fylleri.
Säufer, *m.* 3. drinkare, fyllbult; -inn *f.* 4. suplolla.
Säugamme, Säugerinn, *f.* 4. amma.
Säugeferkel, *n.* 3. digris.
Saugegefäß, *n.* 1. (anat.) sugrör, sugkärl.
Saugehorn*, *n.* 2. spenhorn, dihorn.
Saugelamm*, *n.* 2. dilamm.
Säugeln, *v. a.* aflaktera.
Saugen, *v. a.* och *n. ir.* h. suga; di; in sich —, supa i sig, insupa; aus den Fingern —, erfara; få veta af sig sjelf; uppdikta.
Saugen, *n.* 3. sugning; diande.
Säugen, *v. a.* gifva di, amma; dägga.
Säugen, *n.* 3. digifvande, ammande; däggande.
Sauger, *m.* 3. sugare; pumphjerta, pumpsko.
Säugerinn, *f.* 4. amma, diande qvinna.
Saugeröhre, *f.* 4. sugrör.
Säugethier, *n.* 1. däggande djur.
Saugferkel, *n.* 3. digris.
Säugling, *m.* 1. dibarn, fosterbarn.
Saugras*, *n.* 2. sqvatram.
Saugrüssel, *m.* 3. snyte.
Sauhirt, *m.* 4. svinherde.
Saujagd, *f.* 4. vildsvinsjagt.
Säuisch, *adj.* snuskig, osnygg, svinaktig.
Saukoben, *m.* 3. svinstia.
Saulache, *f.* 4. pöl hvaruti svin vältra sig.
Säule, *f.* 4. stod; pelare.
Säulenfuß*, *m.* 1. pelarfot, fot under en stod.
Säulengang*, *m.* 1. kolonnad, rad af pelare.
Säulenordnung, *f.* 4. byggningsordning.
Säulenstuhl*, *m.* 1. piedestal, pelarfot.
Säulenweite, *f.* 4. pelarnes afstånd ifrån hvarandra.
Saum*, *m.* 1. kantsöm, kantning, fåll; kant, list, rand; snibb.

Säumen, *v. a.* kanta, fålla.
Säumen, *v. n.* h. dröja, söla.
Saumfarrn, *m.* 3. ormbunke.
Säumig. Se Saumselig.
Saumhaft. Se Saumselig.
Saumpferd, *n.* 1. packhäst, trosshäst.
Saumsattel, *m.* 3. klöfsadel.
Saumselig, *adj.* senfärdig, långsam, försumlig.
Saumseligkeit, *f.* 4. senfärdighet, långsamhet, försumlighet, dröjsmål.
Saumthier, *n.* 1. arbetshäst, ök, dragare, lastkreatur.
Säumung. Se Säumen.
Saurach *m.* 1. berberisbuske.
Säure, *f.* syrlighet, syra; omogenhet (frukters).
Saurebe, *f.* 4. qvesved; pasletsgräs.
Saurudel, *m.* 3. tropp el. hop af vildsvin.
Saurüssel, *m.* 3. svintryne, vildsvinstryne.
Saus: im Sause und Brause leben, lefva i sus och dus, fråssa.
Säuseln, *v. n.* h. susa, sorla sakta; söfva.
Säusel, *n.* 3. susande, sorlande; söfvande.
Sausen, *v. n.* h. sorla, gny, brusa, susa, hvina.
Sausen, *n.* 3. sorlande, gny, brusning, susning, hvinande.
Saustall*, *n.* 1. svinstall, svinhus.
Saustein, *m.* 1. örsten.
Sautrog*, *m.* 1. svintråg.
Sauwurz, *f.* 4. flenört.
Scabisse, *f.* 4. (bot.) rädd.
Scale, *f.* 4. skala eller gamma (i musik).
Scapulier, *n.* 1. radband.
Scepter. Se Zepter.
Scarteke, *f.* 4. dokument som beviser ingenting; liten föraktlig skrift.
Schaar. Se Schar.
Schabe, *f.* 4. skrapa, skafjern, rasp; skabb; utslag; skorf; mal, mått; törraka; gråsugga.
Schabelle, *f.* 4. pall, trästol utan ryggstöd.
Schaben, *v. a.* skrapa, skafva, skubba, rifva, raspa, afskafva, skrapa ren, skrubba af.
Schaben, *n.* 3. skrapande, skafvande &c.
Schäben, *pl.* skäfva (i lin el. hampa).
Schabernack, *m.* 1. puts, spratt, skalkstycke.
Schäbig, *adj.* skabbig; utnött.
Schabracke, *f.* 4. schabrak.
Schabsel, *n.* 3. skaf- el. filspån, afskaf; linneskaf.
Schach el. Schachspiel, *n.* 1. schack, schackspel.
Schächer, *m.* 3. röfvare, tjuf; stackare.
Schacherisch, *adj.* sniken, girig.
Schächerkreuz, *n.* 1. gaffelkors.
Schachern, *v. n.* h. och *a.* schackra, skinna, ockra.
Schachkraut*, *n.* 2. pingstblomma

Schachmatt, *adj.* och *adv.* schackmatt; utmattad.
Schachspiel. Se **Schach.**
Schacht*, *m.* 1. djup grop el. öppning, schakt.
Schachtel, *f.* 4. ask, dosa, låda.
Schachtelhalm, *m.* 1. skafgräs.
Schachtelmacher, *m.* 3. askmakare.
Schachteln, *v. a.* polera, gnida med skafgräs.
Schachtelstock*, *m.* 1. askform.
Schachten, *v. a.* dela i fyrkanter.
Schächten. Se **Schlachten.**
Schachthut*, *m.* 1. **Schachthütchen**, *n.* 3. bergsmansskatt.
Schäcke. Se **Schecke.**
Schade, *m.* 5. skada, förlust, mistning; förderf; förfördelande, intrång, orätt; skada, ohägn; motgång, sår.
Schädel. Se **Schedel.**
Schaden, *v. n.* **h.** (einem) skada, göra orätt; förfördela, göra intrång; göra skada, ohägn.
Schadenfrey, *adj.* skadeslös.
Schadenfreude, *f.* 4. illfägnad, skadefröjd, glädje öfver andras skada.
Schadenfroh, *adj.* som glädjer sig öfver andras skada och olycka.
Schadhaft, *adj.* skadad, bortskämd; förfördelad; sårad; bräcklig; bristfällig, felaktig; förderflig, skadlig.
Schädlich, *adj.* skadlig, förderflig, illgörande.
Schädlichkeit, *f.* 4. skadlighet, giftighet, osundhet.
Schadlos, *adj.* skadeslös.
Schadloshaltung, *f.* 4. skadestånd, ersättning.
Schadlosigkeit, *f.* 4. skadeslöshet.
Schaf, *n.* 1. får
Schafampfer, *m.* 3. bergsyra.
Schafbock*, *m.* 1. bagge.
Schäfchen Schäflein, *n.* 3. litet får; **sein — ins Trockne bringen**, bringa sina saker i säkerhet.
Schäfer, *m.* 5. **-inn**, *f.* 4. herde, herdinna.
Schäferey, *f.* 4. schäferi, fårhus.
Schäfergedicht, *n.* 1. herdelikt, herdeqväde, idyll.
Schäferhund, *m.* 1. fårhund, herdehund.
Schäferinn. Se **Schäfer.**
Schäferpfeife, *f.* 4. **-rohr***, *n.* 1. herdepipa.
Schäferspiel, *n.* 1. herdespel eller -stycke.
Schäferstunde, *f.* 4. en för kärleken beqväm, lycklig stund.
Schäfertasche, *f.* brödsäck, matsäck för herdar.
Schaffel, *n.* 3. fårskinn.
Schaffen, *v. a.* och *n. reg.* **h.** skaffa, förskaffa, tillvägabringa, tillskynda, förse med; göra, arbeta.
Schaffen, *v. a. ir.* skapa; dana.
Schaffner, *m.* 3. skaffare, inköpare, förvaltare; som skaffar formän el. skjutsbönder, hållkarl.

Schaf=

Schafgarbe, *f.* 4. rölleka.
Schafhirt, *m.* 4. fårherde.
Schaflamm*, *n.* 2. tacklamm.
Schaflinse, *f.* 4. blåsärt.
Schaflorber, *m.* 1. torr träck efter får.
Schafrippe, *f.* 4. rölleka.
Schafmutter*, *f.* 3. tacka.
Schafott, *n.* 1. schavott.
Schafpocken, *f. pl.* skabb på får.
Schafrüde. Se Schäferhund.
Schafschere, *f.* 4. ullsax.
Schafscherer, *m.* 3. fårklippare.
Schafschur, *f.* 4. ullklippning, fårklippning.
Schafskopf*, *m.* 1. fårhufvud; dumm, enfaldig menniska.
Schafstall*, *m.* 1. fårhus.
Schaft*, *m.* 1. skaft, stock, ställning; lägg (på ankar); blomskaft.
Schäften, *v. a.* påsätta skaft; stocka.
Schaftgesims, *n.* 1. nedra delen af en pelare.
Schafthalm, -heu. Se Schachtelhalm.
Schafzäcke, *f.* 4. qvalster (insekt); fårlus.
Schafzucht, *f.* 4. fårskötsel; fårafvel.
Schafzunge. Se Wegerich.
Schakal, *m.* 1. jakhals.
Schäker, *m.* 3. lekfull, skämtsam, lustig menniska, putsmakare.
Schäkerey, *f.* 4. narri, skämt, lek.
Schäkern, *v. n. h.* narras, skämta, leka.
Schal, *adj.* matt, svag, utan liflighet och behag, platt; osmaklig, smaklös; dufven.
Schälchen, *n.* 3. liten skål, drickesskål; kopp.
Schale, *f.* 4. bark; skal på frukt &c.; aftagit skal, skorpa; fnassel; kopp; skål, fat, bål; die Schalen eines Messers, en knifs skalmar.
Schälen, *v. a.* afbarka; fnasa, skala; sich —, släppa skalet.
Schalfisch, *m.* 1. skalfisk.
Schälhengst, *m.* 1. beskällare.
Schalk*, *m.* 1. skälm, skalk, illparig, illistig menniska; er hat den — hinter den Ohren, han är en dolks, förbehållsam menniska.
Schalkhaft, *adj.* skälmaktig, skalkaktig, illistig, skälmsk.
Schalkhaftigkeit, Schalkheit, *f.* 4. skalkaktighet, skalkstycke, skälmstycke, spratt, skälmaktighet, list, knep.
Schalksauge, *n.* 6. argt öga.
Schalksdeckel, *m.* 3. falsk förevändning, listig ursäkt.
Schalksknecht, *m.* 1. skalkaktig tjenare.
Schalksnarr, *m.* 4. narr, gäck.
Schalkspossen, *pl.* tokeri, narrspel.
Schall*, *m.* 1. skall; ljud, läte.
Schallen, *v. n. h.* skalla, gifva genljud, dåna, gälla.
Schallend, *adj.* skallande, dånande, gäll.
Schalloch*, *n.* 2. ljudhål.
Schalmeye, *f.* 4. skalmeja.

Schalmuschel, *f.* 4. täckfat (*patella*).

Schallotte, *f.* 4. scharlott (ett slags lök).

Schalten, *v. n.* h. (und walten), disponera, förordna om, förfara med; — lassen, låta råda.

Schalthiere, *pl.* skaldjur, skalmaskar.

Schaltjahr, *n.* 1. skottår.

Schaltmonat, *m.* 1. skottmånad.

Schalttag, *m.* 1. skottdag.

Schaluppe, *f.* 4. slup, skeppsbåt.

Scham, *f.* utan *pl.* blygsel, blygsamhet, blyghet; skam; blygden, födslolemmarne; er hat weder — noch Schande, han har afklädt sig all blygsamhet.

Schambein, *n.* 1. blygselben, isben.

Schambug, *m.* 1. ljumske.

Schämel. Se Schemel.

sich Schämen, *v. r.* blygas el. skämmas för, hafva försyn; veta hut.

Schamglied, *n.* 2. födslolem, blygd.

Schamhaft, *adj.* blyg, blygsam, som blyges el. skämmes; flat, skamflat; kysk; skamlig.

Schamhaftigkeit, *f.* 4. blygsel, blygsamhet, blyghet.

Schämig, *adj.* blyg, blygsam; — thun, låtsa vara blyg.

Schamknochenbein. Se Schambein.

Schamkraut*, *n.* 2. stäggan.

Schamlos, *adj.* skamlös, oförskämd.

Schamlosigkeit, *f.* 4. skamlöshet; oförskämdhet.

Schamroth, *adj.* röd el. som rodnar af blygsel; skamflat.

Schamröthe, *f.* utan *pl.* rodnad af blygsel el. blygsamhet.

Schamseite, *f.* 4. ljumske.

Schamzünglein, *n.* 3. *clitoris.*

Schamtheile, *pl.* födslodelar.

Schandbalg. Se Schandhure.

Schandbar, *adj.* skamlig, skamfull; otuktig, oanständig.

Schandbarkeit, *f.* 4. skamlighet &c.

Schandbube, *m.* 4. skamlös bof, niding.

Schande, *f.* 4. skam, vanheder, vanära, nesa, skymf, skamfläck; zu Schanden werden, komma på skam; zu — machen, skämma ut; göra om intet; förderfva, skämma bort; zu — reiten, fahren, rida, köra förderfvad; — anthun, smäda, häda.

Schänden, *v. a.* vanhedra, förnedra, skymfa, befläcka; förolämpa, smäda, vanrykta, förtala; vanställa, vanskapa; kränka, göra våld på, våldtaga.

Schandfleck, *m.* 6. och 5. skamfläck, skam, vanära; einem einen — anhängen, sätta en skamfläck på någon.

Schandhure, *f.* 4. skamlös hora.

Schändlich, *adj.* skamlig, neslig, vanhedrande; skändlig; vanskaplig, ful.

Schändlichkeit, *f.* 4. skamlighet, skam, neslighet; nedrig gerning, skändlighet; vanskaplighet, fulhet.

Schandlüge, *f.* 4. skamlig lögn.

Schandpfahl*, *m.* 1. -säule, *f.* 4. skampåle, kåk, halsjern.
Schandschrift, *f.* 4 smädeskrift.
Schandsäule. Se Schandpfahl.
Schandthat, *f.* 4. nedrig gerning, nidingsverk.
Schändung, *f.* 4. vanhedrande; vanryktande; vanskapande; kränkning.
Schandwinkel, *m.* 3. horkyffe.
Schank*, *m.* 1. krog; säljning; afsättning; bortauktionerande.
Schanzarbeiter, Schanzer, *m.* 3. skansgräfvare, minör.
Schanze, *f.* 4. mindre fästning, skans; förskansning, fältskans; seine — bewahren, vara på sin vakt; in die — schlagen, ej akta, våga.
Schanzen, *v. a.* göra el. gräfva skansar.
Schanzgräber, *m.* 3. skansgräfvare.
Schanzkorb*, *m.* 1. skanskorg.
Schar, *f.* 4. skara, myckenhet, flock, hop, band.
Scharbe, *f.* 4. hafstjäder.
Scharbock, *m.* 1. utan *pl.* skjörbjugg.
Scharbockskraut*, *n.* 2. skedört.
Scharen, *v. n.* s. stöta tillsammans, förena sig.
Scharenweise, *adv.* skocktals, hoptals.
Scharf*, *adj.* skarp, hvass; genomträngande; bitter, skarp; spetsig, uddhvass; hård, sträng, skarp, svår, noga, noggrann, grannlaga.
Scharfblick, *m.* 1. skarp blick, skarpsynthet.
Schärfe, *f.* 4. ägg, hvasshet; skärpa, bitterhet; allvarsamhet, stränghet, noggrannhet, skarphet, hårdhet; — des Gesichts, skarpsynthet; — des Verstandes, skarpsinnighet; — des Geschmacks, amperhet.
Scharfeckig, *adj.* spetsvinklig.
Schärfen, *v. a.* hvässa, slipa, bryna; reta; skärpa.
Scharfhobel, *m.* 3. skrubbhöfvel.
Scharfhörend, *adj.* som har fin hörsel.
Scharfkantig, *adj.* spetshörnig eller kantig.
Scharfkraut, *n.* utan *pl.* ormögon.
Schärflein, *n.* 3. (mynt) skärf.
Scharfrichter, *m.* 3. skarprättare.
Scharfriechend, *adj.* starkt luktande.
Scharfschneidig, *adj.* hvass.
Scharfschütze, *m.* 4. skarpskytt; skytt.
Scharfsichtig, *adj.* skarpsynt.
Scharfsichtigkeit, *f.* 4. skarpsynthet.
Scharfsinn, *m.* 1. skarpsinnighet.
Scharfsinnig, *adj.* skarpsinnig.
Schärfung, *f.* 4. hvässande, slipande, brynande; retande; skärpning.
Scharfwinkel, *m.* 3. spetsig vinkel.
Scharlach, *m.* 1. -farbe, *f.* 4. skarlakan, skarlakansfärg.
Scharlachen, *adj.* af skarlakan, skarlakans

Scharlachfieber, *n.* 3. skarlakansfeber.
Scharlachkorn*, *n.* 2. kermeskorn.
Scharmützel, *n.* 3. skärmytsling.
Scharmützeln, **Scharmütziren**, *v. n.* h. skärmytsla.
Scharn, *m.* 1. bagarbod.
Scharnier, *n.* 1. gångjern, ledgång.
Schärpe, *f.* 4. skärp.
Scharren, *v. a.* och *n.* h. kratta, harka; skafva, skrapa; hopa, samla.
Scharren, *m.* 3. bagarbod; slagtarbod.
Scharte, *f.* 4. skår (i en ägg); bräck, öppning; skada, knäck; die — auswetzen, (fig.) godtgöra felet; ersätta skadan.
Scharteke, *f.* 4. usel, dålig, oduglig gammal bok, lunta.
Schartenkraut*, *n.* 2. stjernblomma.
Schartenschnäbler, *m.* 3. flamingo (fågel).
Schartig, *adj.* skårig, taggig, uddig.
Scharwache, *f.* 4. brandvakt, nattvakt; patrull.
Scharwächter, *m.* 3. brandvakt, stadsvakt.
Scharweise, *adv.* flock- el. skocktals.
Schatten, *m.* 3. skugga; vålnad.
Schattengang*, *m.* 1. skuggrik gång.
Schattenkraut*, *n.* 2. thryoton (ört).
Schattenreich, *n.* 1. de dödas rike.
Schattenreich, *adj.* skuggrik.
Schattenriß, *m.* 1. skuggporträtt.
Schattenspiel, *n.* 1. skuggspel.
Schattig, *adj.* beskuggad, skuggrik.
Schattiren, *v. a.* schattera, lägga skugga på, skugga.
Schattirung, *f.* 4. schattering, skuggning.
Schatulle, *f.* 4. schatull.
Schatullgelder, *pl.* handpenningar till små utgifter.
Schatz*, *m.* 1. skatt; penningar, rikdom, något dyrbart; käraste, kärasta; vän; fästman, fästmö.
Schätzbar, *adj.* aktningsvärd; värderlig.
Schätzbarkeit, *f.* 4. dyrbarhet, förträfflighet.
Schätzchen. Se Schatz.
Schatzcollegium *n.* 3. uppbördscollegium; kammarrätt.
Schatzeinnehmer, *m.* 3. uppbördsman.
Schätzen, *v. a.* värdera, taxera, skatta, sätta värde på, högakta; beskatta, belägga med afgift; anse, hålla för.
Schätzer, *m.* 3. taxerings- el. värderingsman.
Schatzfrey, *adj.* skattfri.
Schatzgräber, *m.* 3 skattgräfvare.
Schatzpflichtig, *adj.* skattskyldig.
Schatzung, *f.* 4. pålaga, skatt, utskyld; brandskattning, brandskatt.
Schätzung, *f.* 4. värdering, kostnadsförslag, taxering, beräkning, skattläggning.
Schau, *f.* 4. beseende, besigtning, undersökning; beskådande, på-

seende; uppvisning; det som framvises, prof.
Schauamt*, *n* 2. hallrätt.
Schaube. Se Mantel.
Schaubrot, *n.* 1. skådebröd.
Schaubühne, *f.* 4. theater, skådeplats.
Schauder, *m.* 3. skälfning, rysning; sprittning, hoppning; fasa, förskräckelse; ein — kommt mich an, überfällt mich, jag ryser.
Schauderhaft, *adj.* faslig, förskräcklig, gruflig.
Schaudern, Schauern, *v. n.* h. skälfva, rysa; spritta, hoppa, till; rysa (af fasa &c.); hissna mir schauert die Haut, jag ryser af fasa.
Schauen, *v. a.* och *n.* h. se, bese, kasta ögonen på, åskåda, betrakta, se efter; trau, schau, wem, tro, men se dig före.
Schauer, *m.* 3. skjul, lider; regnskur; skälfning, rysning &c. Se Schauder.
Schauerhaft. Se Schauderhaft.
Schauerig, Schauerlich, *adj.* som förorsakar el. injagar rysning, fasa &c.; faslig, förskräcklig, gruflig; under skjul.
Schauern. Se Schaudern.
Schaudervoll. Se Schauervoll.
Schauessen, *n.* 3. Schaugericht, *n.* 1. skådrätt.
Schaufel, *f.* 4. skåfvel; skyffel, spade; skåfvel på qvarnhjul.
Schaufelhirsch, *m.* 1. dofhjort.
Schaufeln, *v. a.* skåfla, skyffla, skotta.
Schaufelrad*, *n.* 2. bladhjul.
Schauherr, *m.* 4. bisittare i en hallrätt; syningsman.
Schaukel, *f.* 4. gunga; repgunga; — el. Schaukelbret, *n.* 2. gunga (på en bock), gungbräde.
Schaukeln, *v. a.* och *n.* h. slänga, svänga, skaka, röra af och an; gunga.
Schaukeln, *n.* 3. slängning, svängning, skakning; gungande.
Schaum, *m.* 1. skum, fradga, lödder; skum (på vin, schoklad o. d.).
Schäumen, *v. a.* och *n.* h. skumma, skumma af; skumma sig, fradgas, bornera
Schäumend, Schäumig, *adj.* skummig, skummande, fradgande.
Schaumkelle, *f.* 4. -löffel, *m.* 3. skumslef.
Schaumünze, *f.* 4. Schaustück, *n.* 1. medalj, skådepenning.
Schaumwurm*, *m.* 2. grodspott, spottare.
Schauplatz*, *m.* 1. skådeplats.
Schaurig. Se Schauerig.
Schauspiel, *n.* 1. spektakel, skådespel; dram.
Schauspieler, *m.* 3. aktör, komediant.
Schauspielerinn, *f.* 4. aktris.
Schaustück. Se Schaumünze.
Schautragen, *v. a.* ställa ut till åskådande; skryta med.
Schavott. Se Schafott.
Schecke, *f.* 4. schäck (häst).

Schecken, *v. a.* göra brokig, hvitfläckig.
Scheckig, *adj.* brokig, hvitfläckig.
Schedel, *m.* 3. hufvudskål; dödskalle.
Schedelbohrer, *m.* 3. trepan (fältskärs-instrument).
Schedelstätte, *f.* 4. hufvudskalleplatsen.
Scheel. Se Schel.
Scheere. Se Schere.
Scheffel, *m.* 3. skäppa
Scheffeln, *v. n.* h. kasta af sig, gifva många korn el. i öfverflöd, öfverflöda, vara ymnig.
Scheibe, *f.* 4. skifva; mål; ruta, fönsterruta.
Scheibe, *f.* 4. Scheibchen, *n.* 3. litet hjul, rund skifva.
Scheibenförmig. Se Scheibig.
Scheibenschießen, *n.* 3. målskjutning på tafla.
Scheibig, *adj.* skiflik, rund, klotrund.
Scheide, *f.* 4. balja, slida; foder, foderal.
Scheidebrief, *m.* 1. skiljebref.
Scheidekunst, *f.* utan *pl.* kymi.
Scheidemauer, *f.* 4. skiljemur.
Scheidemünze, *f.* 4. skiljemynt.
Scheiden, *v. a. ir.* skilja, åtskilja, afskilja, dela, söndra, afstänga; upplösa, sönderdela. —, *v. n. ir.* s. skilja sig, skiljas, skiljas åt, skilja sig vid el. ifrån; wir sind geschiedene Leute, vi hafva ej något vidare att dela med hvarandra; hier scheidet sich das Land, här äro landets gränsor; von hinnen —, aus der Welt —, skiljas hädan, dö; von Tisch und Bette —, åtskilja till säng och säte.
Scheiden, *n.* 3. skiljande, åtskiljande, söndring, afstängning; upplösning, sönderdelning; skilsmessa, bortgång.
Scheidewand*, *f.* 1. skiljevägg, skiljemur, afplankning, plank.
Scheidewasser, *n.* 3. skedvatten.
Scheideweg, *m.* 1. skiljeväg.
Scheidung, *f.* 4. åtskiljande, skilsmessa, afskiljande, frånskiljande, söndring; skiljemur, afplankning; skedning, upplösning; äktenskapsskilnad; — von Tisch und Bette, skilsmessa, äktenskapsskilnad till säng och säte.
Schein, *m.* 1 sken, ljus, lysnad; skymt; utseende, sken; sken, sannolikhet; recepisse, emottagningsbetyg, qvitto; betalnings- el. aflefvereringsbevis; attest, skriftligt betyg; es hat den — als wenn el. ob, det ser ut som; er will den — haben, als ob er, han vill hafva utseende af att; unter dem — der Tugend, under förevändning el. sken af dygd; zum —, dem — nach, till utseende; etwas bloß zum — thun, göra något blott för syn skull.
Scheinbar, *adj.* synlig, synbar,

skenbar; skenfager, sannolik, trolig.
Scheinbarkeit, *f.* 4. utseende, sken, sannolikhet.
Scheinbarlich. Se Scheinbar.
Scheinbegriff, *m.* 1. falskt begrepp.
Scheinchrist, *m.* 4. skenhelig christen, skrymtare.
Scheinen, *v. n.* h. lysa, blänka, skina, glänsa, upplysa; tyckas, förekomma, se ut, synas.
Scheinfreund, *m.* 1. vän till utseende.
Scheinglaube, *m.* 5. skentro.
Scheinheilig, *adj.* Scheinheilige, *m.* och *f.* 4. skrymtaktig, skenhelig; skrymtare.
Scheinheiligkeit, *f.* 4. skrymteri.
Scheinkäfer, *m.* 3. lysmask.
Scheinkauf*, *m.* 1. låtsadt, föregifvet köp
Scheinreue, *f.* utan *pl.* falsk, tillgjord ånger,
Scheinspröde, *adj.* som affekterar mycken sedighet och ärbarhet i tal och uppförande; eine —, ett fruntimmer som vill synas dygdigt och ärbart, och låtsar anse kärlek med förakt och afsky.
Scheinsprödigkeit, *f.* 4. förställd och öfverdrifven ärbarhet och sedighet.
Scheintodter, *m.* böjes som *adj.* skendöd.
Scheintugend, *f.* 4. låtsad, föregifven, falsk dygd.
Scheinwurm*, *m.* 2. lysmask.
Scheinzorn, *m.* 1. förställd vrede.
Scheißbeerstaude, *f.* 4. -holz, *n.* 2. brakved.
Scheiße, *f.* 4. lort, träck, smuts; rännskita.
Scheißen, *v. a.* och *n. ir.* h. skita; fisa, fjerta.
Scheißkraut*, *n.* 2. bingelgräs.
Scheit, *n.* 1. vedträ.
Scheitel, *f.* 4. och *m.* 6. hjesse; bena (hårets).
Scheiteln, *v. a.* bena (håret).
Scheitelpunkt, *m.* 1. zenit, vertikalpunkt.
Scheitelrecht, *adj.* vertikal, lodrät emot horizonten.
Scheiterhaufen, *m.* 3. bål.
Scheitern, *v. n.* s. och h. gå sönder, krossas, lida skeppsbrott, stranda, stöta eller fastna på grund; förolyckas
Scheitholz*, *n.* 2. klufven kastved.
Scheitmaß, *n.* 1. famnfått.
Schel, *adj.* skelögd, vindögd; afundsjuk, missunsam.
sich Schelfern, *v. r.* skala, fnasa sig; flagna, fjälla sig, gå sönder i skifvor, falla i skärfvor el. flisor.
Schelle, *f.* 4. bjellra, skälla, liten klocka; Schellen, *pl.* handklåfvar, black; (i kort) ruter; der Katze die — anhängen, begifva sig i faran.
Schellen, *v. n.* h. klinga; ringa; ringa med handklocka.
Schellenbube, *m.* 4. ruterknekt.
Schellengeläut, *n.* 1. ljud af bjell-

ror el. små klockor; seldon med bjellror.
Schellenkönig, *m.* 1. ruterkung.
Schellenschlitten, *m.* 3. bjellersläde.
Schellfisch, *m.* 1. kolja.
Schellhengst, *m.* 1. beskällare.
Schellig, *adj.* argsint, het, ondsint.
Schellkraut*, *n.* 2. Schellwurz, *f.* 4. svalört.
Schelm, *m.* 1. skälm, skurk; skalk.
Schelmenbein, *n.* 1. einem ein — vorschlagen, bedraga, bestjäla någon.
Schelmerey, *f.* 4. Schelmstreich, *m.* 1. skälmstycke, bedrägeri; skalkstycke.
Schelmisch, *adj.* skälmaktig, skälmsk, skalkaktig.
Schelsucht, *f.* 4. afund, missunsamhet.
Schelsüchtig, *adj.* afundsjuk, missunsam.
Schelten, *v. a.* och *n. ir.* h. förolämpa, smäda, skymfa; utösa ovett och skällsord, banna; kalla.
Scheltwort*, *n.* 2. skällsord.
Schema, *n. pl.* Schemata, modell, plan.
Schemel, *m.* 3. pall, fotpall, fotsteg.
Schemen, *m.* 3. bild, skugga, hamn.
Schenk, *m.* 4. krögare; munskänk.
Schenke, *f.* 4. krog; skänkskåp.
Schenkel, *m.* 3. lår; ben.
Schenkelbein, *n.* 1. -knochen, *m.* 3. lårben.
Schenken, *v. a.* och *n.* h. slå uti (att dricka); hålla krog el. värdshus, minutera ut; gifva di, amma (ett barn); skänka, gifva till skänks; tillgifva, förlåta (einem).
Schenker, *m.* 3. som skänker något, gifvare; krögare.
Schenkgerechtigkeit, *f.* 4. krogrättighet.
Schenkmaß, *n.* 1. utminuteringsmått.
Schenktisch, *m.* 1. skänkskåp, skänk; krögardisk.
Schenkung, *f.* 4. föräring, gåfva, skänk; donation, gåfva genom skriftlig förbindelse; krog- eller värdshushållning, utminutering.
Schenkwirth, *m.* 1. krögare.
Scherbe, *f.* 4. Scherben, Scherbel, *m.* 3. kruka, kittel; gammalt skrälle.
Scherbelstein, *m.* 1. tälgsten.
Scherbenkuchen, *m.* 3. glödkaka, askkaka.
Scherbengericht, *n.* 1. ostracism.
Scherbeutel, *m.* 3. påse hvari barberare bära rakdon.
Schere, *f.* 4. sax; skär, klippor; klo (på kräfta, hummer).
Scheren, *v. a.* och *n. ir.* h. klippa; raka; öfverskära; ränna, uppränna, varpa; eiselera (sammet); plåga, oroa, preja; skämta, narras med, göra narr af; was schirt el. schiert es dich? hvad angår det dig? sich fort (weg) —, gå sin väg.
Scherenassel, *f.* 4. tvåstjert.
Scherenschleifer, *m.* 3. skärslipare.
Scherer, *m.* 3. barberare, klippare.

Schererey, *f.* 4. oroande, prejeri, gräl, besvär.
Scherflein, *n.* 3. skärf, halföre.
Scherge, *m.* 4. stadstjenare, exekutionsbetjent.
Schermesser, *n.* 3. rakknif; kein — schärfer schiert, als wenn ein Bauer ein Edelmann wird, ingen är värre el. strängare än den som svängt sig upp ifrån lågt stånd.
Scherpe. Se Schärpe.
Scherter, *m.* 3. styf kanfas.
Scherwenzel, *m.* 3. person, sak, som låter bruka sig, kan brukas till allt.
Scherwolle, *f.* klippt ull.
Scherzeit, *f.* 4. klippningstid.
Scherz, *m.* 1. skämt, narri, löjligt tal el. upptåg, lek; — bey Seite, utan skämt; es war mein —, jag skämtade &c.; einen — machen, treiben, skämta; — verstehen, icke taga illa upp; taga skämt för skämt, förstå sig på skämt.
Scherzen, *v. n.* h. skämta, narras, leka, fjolla.
Scherzhaft, *adj.* skämtsam, lekfull, lustig.
Scherzhaftigkeit, *f.* 4. skämtsamhet, rolighet, lustighet.
Scherzweise, *adv.* skämtvis.
Schetter, *m.* 3. styf kanfas.
Scheu, *adj.* skygg, rädd, lättskrämd; vild, otamd, folkskygg; skygg (om hästar).
Scheu, *f.* utan *pl.* sky, rädsla, fruktan; försyn; blygsel; vördnad.
Scheuche, *f.* 4. fågelskrämma.
Scheuchen, *v. a.* skrämma, förskräcka, förfära.
Scheuen, *v. a.* sky, undfly, frukta; sich —, frukta, undfly; blygas för.
Scheuer, Scheune, *f.* 4. lada.
Scheuern, *v. a.* skura, rensa, rengöra.
Scheuern, *n.* 4. skurning, rensning, rengörande.
Scheuleder, *n.* 3. skygglapp.
Scheune. Se Scheuer.
Scheuntenne, *f.* 4. tröskloge, loge.
Scheusal, *n.* 1. fågelskräma; afsky, styggelse; faslighet, gruflighet.
Scheußlich, *adj.* faslig, stygg, vederstygglig, hisklig, ohygglig, gruflig, afskyvärd.
Scheußlichkeit, *f.* 4. faslighet, stygghet, vederstygglighet, hisklighet, ohygglighet, gruflighet, afskyvärdhet.
Schicht, *f.* 4. hvarf, lag; visst förelagdt el. betingadt arbete; — machen, upphöra att arbeta.
Schichten, *v. a.* lägga, ställa hvarftals el. i lag; uppstappla, lägga i hög, el. högar; stufva (skepp).
Schichtmeister, *m.* 3. uppsyningsman öfver grufarbetare.
Schichtsemmel, *f.* 4. ett slags liten hvetsimla.
Schichtweise, *adv.* hvarftals, radtals.
Schicken, *v. a.* skicka, sända; inrätta, ställa i ordning; passa el. skicka sig för, anstå; sich an —, lägga

sig till, beredas, tillredas; lämpa sig, beqväma sig; sich in die Zeit, in einen —, lämpa sig, beqväma sig efter tiden, efter någon; sich zusammen —, passa tillsamman, komma öfverens; es kann sich wunderlich —, saken kan hafva en underlig utgång; so wie es Gott schickt, som Gud fogar det; sich in sein Elend —, bära sitt olyckliga öde med tålamod.

Schicklich, *adj.* passande, lämplig, tjenlig, duglig, skicklig till; tillbörlig, behörig.

Schicklichkeit, *f.* 4. skicklighet, tjenlighet, duglighet; tillbörlighet, behörighet; anständighet.

Schicksal, *n.* 1. öde.

Schickung, *f.* 4. sändning, öfversändning, afsändning, skickande, affärdande; öde, skickelse; Guds försyn.

Schiebbock*, *m.* 1. **Schiebkarren**, *m.* 3. ställning att skjuta något fram med; skottkärra.

Schieben, *v. a.* och *n. ir.* h. skjuta, flytta fram; Kegel —, kegla; ins Gewissen —, öfverlemna åt någons samvet; von sich —, Se Ablehnen.

Schieber, *m.* 3. en som skjuter fram; fönster- el. dörrhake, rigel; skottfönster el. skottlucka; draglåda; spade, skåfvel, skyffel.

Schiebfenster, *n.* 3. -laden*, *m.* 3. skottfönster, skottlucka.

[Sc]**hiebkarren**. Se Schiebbock.

Schiebsack*, *m.* 1. ficka, böxsäck.

Schiedsmann. Se Schiedsrichter.

Schiedsrichter, *m.* 3. skiljeman, god man.

Schiedsspruch*, *m.* 1. skiljemans dom.

Schief, *adj.* sned, skef, vind; oskicklig, tafatt, oriktig, bakvänd.

Schiefe, *f.* 4. skefhet, snedhet.

Schiefer, *m.* 3. **Schieferstein**, *m.* 1. skifer.

Schieferbruch*, *m.* 1. -grube, *f.* 4. skiferbrott.

Schieferdach*, *n.* 2. skifertak.

Schieferdecker, *m.* 3. skifertaktäckare.

Schieferig, *adj.* skifrig, fjällig, flisig.

sich Schiefern, *v. r.* fjälla el. flisa sig, falla i skärfvor el. flisor, splittra sig.

Schieferstift, *m.* 1. skiferstift.

Schielen, *v. n.* h. skela, vara vindögd el. skelögd, snegla, titta på sned; nach etwas —, titta på sned efter, bliga el. snegla på något.

Schielend, *adj.* skelögd, vindögd; föränderlig, som skiftar (om färg).

Schieler, *m.* 3. en skelögd el. vindögd; som tittar på sned efter, bliga el. snegla på; ett ljusrödt franskt vin.

Schienbein, *n.* 1. skenben, benpipa.

Schiene, *f.* 4. skena, jernskena; spjäle, spjelk, ribba; brädskifva.

Schienen, *v. a.* beslå (hjul) med skenor; spjelka (ett benbrott).

Schienfaß*, *n.* 2. (alun) fyllfat, kimfat, kolfat.
Schier, *adv.* nästan; så när; snart; fort.
Schierling, *m.* 1. odört.
Schießen, *v. a.* och *n. ir.* h. skjuta, lossa, afskjuta; kasta, slänga, skjuta; hinna, komma intill; kasta el. svinga sig, rusa eller springa; springa upp; falla, falla ned; växa, bli stor; räkna kastvis; flyga som en pil; ljunga fram; Brot in den Ofen —, sätta bröd i ugnen; den Zügel — lassen, släppa efter tygeln; in die Höhe —, växa, bli stor; Ähren —, gå i ax; das schoß mir aufs Herz, jag anade straxt intet godt.
Schießloch*, *n.* 2. skjutglugg; styckeglugg el. styckeport (på skepp).
Schießpulver, *n.* 3. krut.
Schießscharte, *f.* 4. skjutglugg.
Schießscheibe, *f.* 4. mål, målskjutningstafla.
Schießtasche, *f.* 4. skjutväska.
Schiff, *n.* 1. skepp, fartyg; skepp (medlersta delen af en kyrka); väfskötel; knytspole.
Schiffbar, *adj.* segelbar.
Schiffbau, *m.* 1. skeppsbyggeri.
Schiffbühne, *f.* 4. skeppsdäck.
Schiffbruch*, *m.* 1. skeppsbrott.
Schiffbrüchig, *adj.* förolyckad, strandad; förderfvad el. förlorad genom skeppsbrott; som lidit skeppsbrott.
Schiffbrücke, *f.* 4. skeppsbro, skeppsbrygga.
Schiffen, *v. n.* s. och h. segla. —, *v. a.* föra till sjös, föra öfver haf el. vatten.
Schiffer, *m.* 3. skeppare; sjöman, sjöfarande, båtsman; båtkarl, färjkarl.
Schiffahrt, *f.* 4. sjöfart.
Schiffjunge, *m.* 4. skeppsgosse.
Schiffmännisch, *adj.* sjömans . . . ; på sjömansvis.
Schiffpfund, *n.* 1. skeppund.
Schiffshintertheil, *n.* 1. aktern.
Schiffsschnabel*, *m.* 1. spröte.
Schiffsvolk, *n.* 2. utan *pl.* besättning.
Schiffsvordertheil, *n.* 1. framstam, förstäf.
Schiffszwieback, *m.* 6. skeppsbröd, knalle.
Schild, (d som t) *m.* 1. sköld, vapensköld, sköldemärke; hjertsköld öfver nyckelhål; plåt under en portklapp; försvar, beskyddare; etwas im — führen, hafva i sinnet.
Schild, *n.* 2. skylt.
Schildamsel, *f.* 4. ringtrast.
Schildbürger, *m.* 3. borgare ifrån Scild i Saxen.
Schilddor, *m.* 1. ett franskt guldmynt om nie ecus el. 27 livres.
Schilderey, *f.* 4. måleri, målning, skilderi, tafla.
Schilderhaus*, *n.* 2. vaktkur; skylkerkur.
Schildern, *v. a.* måla, afmåla

af, skildra, afskildra. —, *v. n.* h. stå på post.
Schilderung, *f.* 4. afskildring, föreställning, beskrifning, afmålning.
Schildfisch, *m.* 1. skalfisk.
Schildhalter*, *m.* 3. vapenhållare, sköldhållare.
Schildkäfer, *m.* 3. hjelmbagge.
Schildknapp, *m.* 4. Schildträger, *m.* 3. vapendragare.
Schildkröte, *f.* 4. sköldpadda; (Schildkröt, *n.*) sköldpadda el. sköldpaddskal.
Schildkröten, *adj.* af sköldpadd.
Schildschlange, *f.* 4. slungorm.
Schildträger. Se Schildknapp.
Schildwache, *f.* 4. skyltvakt; utpost.
Schillermoos, *n.* 1. mossa som skiftar färg.
Schilf, *n.* och *m.* 1. rör, vassrör, säf.
Schilfig, *adj.* beväxt med vass eller säf.
Schilfmeer, *n.* 1. arabiska viken.
Schilfrohr. Se Schilf.
Schilling, *m.* 1. skilling; stryk af ris el. piska, risbastu.
Schimmel, *m.* 3. skimmel, ljusgrå häst.
Schimmel, *m.* 1. mögel, möglighet.
Schimmelig, *adj.* möglig.
Schimmeln, *v. n.* h. möglas.
Schimmer, *m.* 3. skimmer, sken, ljus, glans, lysnad, klarhet; skymt.
Schimmern, *v. n.* h. skimra, lysa, blänka, skina, glänsa, glimma.
Schimmlig. Se Schimmelig.
Schimpf, *m.* 1. skymf, förolämpning, nesa, skam, vanära, skamfläck; den — auf sich sitzen lassen, tillåta att man tillfogar en skymf, el. sätter på en skamfläck.
Schimpfen, *v. a.* förolämpa, smäda, skymfa, vara ovettig på.
Schimpfen, *n.* 3. förolämpning, smädelse, skymfning, ovett.
Schimpflich, *adj.* förolämpande, skymflig, ovettig, skymfande, neslig, skamlig.
Schimpfname, *m.* 5. öknamn.
Schimpfwort*, *n.* 2. ovett, skällsord; skymfligt ord.
Schindaas*, *n.* 2. as, luder; liderlig kona.
Schindanger, *m.* 3. Schindgrube, *f.* 4. ställe dit as och orenlighet kastas.
Schindel, *f.* 4. takspån.
Schindeldach*, *n.* 2. spåntak.
Schindeldecker, *m.* 3. takspåntäckare.
Schinden, *v. a.* flå, rifva, skafva huden, skinnet af; skinna, preja, plåga.
Schinder, *m.* 3. bödel; flåbuse, skinnare, prejare.
Schinderey, *f.* 4. luderplats; värdshus der gäster prejas; skinneri, prejeri.
Schindergrube. Se Schindanger.
Schinderknecht, *m.* 1. en bödels eller

flåbuses dräng, rackarknekt, bödelsknekt.
Schindermäßig, *adv.* på bödelsvis; på skinnarvis.
Schindmähre, *f.* 4. dålig häst, skinkmärr, kamp.
Schinken, *m.* 3. skinka; einen — im Salz haben, hafva att frukta för efterslång.
Schippe. Se Schaufel.
Schirm, *m.* 1. skärm emot drag; eldskärm; ljusskärm; beskärm, beskydd; skygd.
Schirmblume, *f.* 4. blomskärm, blomflock.
Schirmdach*, *n.* 2. vädertak, skjul, lider; beskärm.
Schirmen, Se Schützen.
Schirmfell, *n.* 1. förskinn, förkläde.
Schirmkrieg, *m.* 1. försvarskrig.
Schirmleder, *n.* 3. läderdörr på en vagn.
Schirmwerk, *n.* 1. försvarsverk.
Schirmvogt*, *m.* 1. skyddsherre.
Schirrmeister, *m.* 3. vagnmästare; hållkarl.
Schlacht, *f.* 4. slagtning, träffning.
Schlachtbank*, *f.* 1. köttbod; ställe der boskap slagtas.
Schlachtbar, *adj.* slagtgill, som duger att slagtas.
Schlachten, *v. a.* slagta.
Schlachten, *n.* 3. Schlachtung, *f.* 4. slagtande, slagtning.
Schlachter, *m.* 3. varfågel, blåfot.
Schlächter, *m.* 3. slagtare.
Schlachtfeld, *n.* 2. slagtfält, valplats.
Schlachtgesang*, *m.* 1. stridssång.
Schlachthaus*, *n.* 2. -hof*, *m.* 1. ställe der boskap slagtas.
Schlachtopfer, *n.* 3. slagtoffer.
Schlatordnung, *f.* 4. slagtordning.
Schlacke, *f.* 4. slagg af smälta metaller; slagg el. skum på metaller.
Schlackig, *adj.* slaggig, slaggfull; smutsig, orenlig; slapp, slak, lös.
Schlaf, *m.* 1. utan *pl.* sömn, lur.
Schlaf*, *m.* 1. tinning.
Schlafader, *f.* 4. tinningsåder.
Schlafbeinfuge, *f.* 4. tinningsöm.
Schlafbringend, *adj.* sömngifvande.
Schlafen, *v. n. ir.* h. sofva.
Schläferig. Se Schläfrig.
Schläfern, *v. impers.* h. vara sömnig.
Schlaff, *adj.* slapp, slak, lös; vek, efterlåten, förslappad, svag, kraftlös.
Schlaffheit, *f.* 4. nedspänning, slappande, slapphet, slaknande, slakhet; eftergifvande, efterlåtenhet.
Schlafgeld, *n.* 2. betalning för nattqvarter.
Schlaflilie, *f.* 4. asfodill.
Schlafkamerad, *m.* 4. sängkamrat.
Schlafkammer, *f.* 4. sängkammare.
Schlafhosen, *pl.* kalsonger.
Schlaflos, *adj.* och *adv.* sömnlös.
Schlaflosigkeit, *f.* 4. sömnlöshet.
Schlafmachend. Se Schlafbringend.
Schlafmütze, *f.* 4. nattmössa; sömnaktig menniska.

Schläfrig, *adj.* sömnig; sömnaktig, trög.
Schläfrigkeit, *f.* 4. sömnighet; tröghet, sömnaktighet.
Schlafrock*, *m.* 1. nattrock.
Schlafstelle, *f.* 4. sofställe, nattläger, nattqvarter.
Schlafsucht, *f.* 4. sömnsjuka; sömnaktighet.
Schlaftrunk, *m.* 1. sömndryck.
Schlaftrunken, *adj.* sömnig, tung.
Schlafwamms*, *n.* 1. nattröja.
Schlafzeug, *n.* 1. nattkläder.
Schlafzimmer, *n.* 3. sängkammare.
Schlag*, (läs: Schlach), *m.* 1. slag, stöt, hugg; (stöt af åkdon på ojemn väg); sparkning bakut (af hästar); knall; slag, lof; takt, tempo, (i musik); sång (näktergalens); dufslag; vagnsdörr; falluka; fotsteg på en vagnsdörr; gärde el. åkerskifte; prägel, stämpel; slag, sort; — el. Schlagbaum*, *m.* 1. bom, slagbom; — el. Donerschlag*, *m.* 1. äskslag, dunderslag; — el. Taubenschlag, dufslag; — el. Holzschlag, *m.* 1. småskog, ungskog; skogshygge, tiden till skogshygge, utsedd skog till fällning; — el. Schlagfluß*, *m.* 1. slag; den — bekommen, få slag; mit dem Schlage vier, på slaget fyra.
Schlagader, *f.* 4. pulsåder.
Schlagbalken, *n.* 3. svängel på vindbryggor.
Schlagbar, *adj.* som duger att fällas el. huggas.
Schlagbaum. Se under Schlag.
Schlagbret, *n.* 2. klappträ, sältra.
Schlägefaul, *adj.* härdad mot el. känslolös för slag och stryk.
Schlägel, *m.* 3. klubba, klappträ; raket till bollspel; lår, lårstycke; trumpinne.
Schlägelfisch, *m.* 1. hammarhaj.
Schlägelmilch. Se Buttermilch.
Schlägeln, *v. n.* h. fela, begå ett litet fel.
Schlagen, *v. a. ir.* slå, hamra, stöta; klappa, bulta; dubba; stampa (olja); lägga t. e. en bro); fälla (träd, ved); er ist in aller Absicht ein geschlagener Mann, han är i allt afseende en plågad man; eine Wunde —, såra; in den Wind —, föga akta; sich linker Hand —, vända sig till vänster; es auf eine Waare —, höja priset på en vara. —, *v. n.* s. och h. bulta klappa på en dörr; gifva på, rusa på; stryka upp en; falla, falla ned; slå, klappa; sparka, slå bakut; slå (om klockor); sjunga (som näktergalen); skälla (om hundar); in Locken —, lägga i lockar; das schlägt nicht in mein Fach, det är icke min syssla; der kalte Brand schlug dazu, kallbranden kom dertill; aus der Art —, vanartas; ej brås på slägten; sein Gewissen schlug ihn, hans sam-

vete vaknade; in die Schanze —, våga, ej akta.
Schläger, *m.* 3. en som slår; slagskämpe, öfversittare; slägga.
Schlägerey, *f.* 4. slagsmål, handgemäng.
Schlagfaß*, *n.* 2. liten tunna, kagge.
Schlagfluß. Se under Schlag.
Schlaggold. Se Knallgold.
Schlaggbret, *n.* 2. klappträ; sältra.
Schlagetodt, *m.* *indekl.* långräkel el. slyngel.
Schlagkraut*, *n.* 2. vild cypress.
Schlagregen, *m.* 3. slagregn, hällregn.
Schlagschatz, *m.* 1. mynträttighet, slagskatt.
Schlagwelle, *f.* 4. störtsjö.
Schlagwald*, *m.* 2. fällskog.
Schlagwerk, *n.* 1. slagverk el. spelverk i ur.
Schlamm, *m.* 1. gyttja, dy, äfja, mudder.
Schlämmen, *v. n.* h. arbeta upp utur dy; rensa ifrån gyttja, muddra, upprensa; skölja, vaska; lefva jemt i fylleri, fråssa, ruckla, rusta.
Schlämmer, *m.* 3. rensare; tvättare, vaskare; rustare, rucklare, fråssare.
Schlämmerey, *f.* 4. fylleri, dryckenskap, liderlighet, fråsseri, rustande, rucklande.
Schlammig, *adj.* dyaktig, gyttjig, dyfull, äfjig, moddig, stöpig.
Schlange, *f.* 4. orm; huggorm.
Schlängelig, *adj.* som slingrar sig, gå i bugter.
sich Schlängeln, *v. r.* slingra sig, gå i bugter, linda sig omkring.
Schlangenbalg*, *m.* 1. ormskinn.
Schlangenbrut, *f.* 4. ormars afföda.
Schlangengras*, *n.* 2. ormbunke.
Schlangenruthe, *f.* 4. Mercurii staf.
Schlangenspritze, *f.* 4. spruta med slang.
Schlangenweg, *m.* 1. krokväg.
Schlangenwundkraut*, *n.* 2. ärenpris.
Schlänglig. Se Schlängelig.
Schlangenzünglein, *n.* 3. (bot.) läketunga.
Schlank, *adj.* smärt, smal, fin, spenslig, tunn, rankig, klen.
Schlankheit, Schlankigkeit, *f.* 4. smärthet, spenslighet.
Schlapp. Se Schlaff.
Schlappe, *f.* 4. förlust, skada.
Schlaraffe, *m.* 4. lätting, dagdrifvare.
Schlaraffengesicht, *n* 2. kontrabandsansigte.
Schlaraffenland, *n.* utan *pl.* lättingars land.
Schlarfen, *v. n.* h. gå i hasor och släpa fötterna efter sig.
Schlau, *adj.* slug, listig, klyftig.
Schlauch*, *m.* 1. läderflaska, läderrör, lädersäck, vinsäck.
Schlauchspritze. Se Schlangenspritze.
Schlaudern, *v. n.* h. vara försumlig, vårdslös, efterlåten.
Schlauheit, *f.* 4. list, knep, svek, puts, slughet.

Schlaukopf* *m.* 1. lufver, klippare.
Schlecht, *adj.* dålig, slät, oduglig, usel, lumpen, föraktlig; ond, elak, låg, nedrig, gemen; recht und — rätt och slät.
Schlechterdings, *adv.* ovilkorligen, promt.
Schlechthin, *adv.* utan förbehåll, enkelt, okonstladt; endast och allenast.
Schlechtweg, *adv.* helt kort, utan krus.
Schleckerer. Se Leckermaul.
Schleckerey. Se Leckerey.
Schleckerhaft. Se Leckerhaft.
Schlehe, *f.* 4. stärkbär, slån.
Schlehenbaum*, *m.* 1. Schlehdorn*, *m.* 2. stärkbärsbuske.
Schlei, *m.* 1. (fisk) sutare, lindare. Se Schleie.
Schleichen, *v. n. ir.* s. och sich —, *v. r. ir.* gå sakta el. långsamt; slinka in, oförmärkt insmyga sig; vara släpande, långsam, matt och kraftlös; ein schleichendes Fieber, en tärande feber.
Schleicher, *m.* 3. lismare, skenhelgon.
Schleichhandel*, *m.* 3. lurendrejeri.
Schleichhändler, *m.* 3. lurendrejare.
Schleichtreppe, *f.* 4. lönntrappa.
Schleichweg, *m.* 1. lönnväg, smygväg.
Schleie, Schleihe, *f.* 4. sutare, lindare (fisk).
Schleier. Se Schleyer.
Schleifbahn, *f.* 4. kana, isbana.
Schleife, *f.* 4. bandros, löpknut; hattrens; sleif; prydnad, zirat; snara, rännsnara; giller; kälke, släde; rackarkärra.
Schleifen, *v. a. reg.* släpa, draga, draga efter sig; nedrifva, förstöra, jemna med jorden (en fästning); släpa (noter).
Schleifen, *v. a. ir.* slipa, hvässa, bryna; slipa, polera (glas). —, *v. n.* h. *ir.* slå kana.
Schleifer, *m.* 3. skärslipare; slipare, polerare, fejare; sort danssteg; släpande steg; släpning emellan tvenne toner.
Schleifkanne, *f.* 4. stånka.
Schleifnoten. Se Schleife.
Schleifmühle, *f.* 4. slipqvarn.
Schleifrad*, *n.* 2. polerskifva, polerhjul.
Schleifschuh. Se Schrittschuh.
Schleifstein, *m.* 1. brynsten; slipsten.
Schleiftrog*, *m.* 1. slipstensho; matlåda i en fågelbur.
Schleifung, *f.* 4. släpande; nedrifning, förstöring; slipning.
Schleihe. Se Schleie.
Schleike. Se Schleie.
Schleim, *m.* 1. slem el. slemmighet, slemvätska, magslem; slemaktighet.
Schleimen, *v. a.* borttaga slem el. rensa ifrån slem; skumma, skumma af. —, *v. n.* h. förorsaka slem.
Schleimfluß*, *m.* 1. (med.) förslemning.

Schleimfisch, *m.* 1. kussa.
Schleimhaut*, *f.* 1. slemhud.
Schleimig, *adj.* slemaktig, full af slem, slemmig.
Schleimigkeit, *f.* 4. slamaktighet, slemmighet.
Schleiße, *f.* 4. spån, huggspån, hyfvelspån; spjäle, ribba; fanen (på fjädrar); linneskaf.
Schleißen, *v. a. ir.* klyfva på längden; spritta (fjäder, dun).
Schlemmen, Schlemmer &c. Se Schlämmen, Schlämmer &c.
Schlendergang*, *m.* 1. slinkande, trög gång; gammal sed el. vana.
Schlendern, *v. n.* s. släntra, gå och draga benen efter sig, slå dank, drifva omkring.
Schlendrian, *m.* 1. slentrian, gammalt gned, gammal vana.
Schlenkern, *v. a.* och *n.* h. skaka, rista, kasta, slänga, svänga, slingra.
Schleppe, *f.* 4. släp (på en klädning o. d.)
Schleppen, *v. a.* och *n.* h. släpa, draga, draga efter sig; sich mit einer Krankheit —, dragas med en sjukdom; schleppende Schreibart, trögt skrifsätt.
Schleppenträger, *m.* 3. släpbärare.
Schleppkleid, *n.* 2. släpklädning.
Schleppsack*, *m.* 1. (på nät) slamsäck; föraktligt qvinfolk.
Schleuder, *f.* 4. slunga.
Schleuderer, *m.* 3. slungare.
Schleudern, *v. a.* slunga, kasta, slänga. —, *v. n.* h. sälja till underpris, med förlust.
Schleudern, *n.* 3. slungning, kastning, slängning; försäljning till underpris.
Schleuderstein, *m.* 1. slungsten.
Schleuderung. Se Schleudern.
Schleunig, *adj.* snabb, hastig, skyndsam, oförmodad.
Schleuse, *f.* 4. sluss, dam el. dämning.
Schleusenmeister, *m.* 3. uppsyningsman öfver slussarna, slussmästare.
Schleusenräumer, *m.* 3. slussrensare.
Schleye. Se Schleie.
Schleyer, *m.* 3. slöja; dok; den — nehmen, blifva nunna.
Schleyereule, *f.* 4. haruggla.
Schleyerkappe, *f.* 4. sorgduk.
Schleyermeise. Se Meise.
Schleyern, *v. a.* betäcka med förhänge, dok, flor, beslöja; skymma; skyla, hölja, bemantla.
Schlich, *m.* 1. lönnväg, hemlig gång; *pl.* svek, knep, förevändningar, undflykter; vägarna, gångarna (i ett hus); hinter die Schliche kommen, upptäcka hemliga gångar &c.
Schlicht, *adj.* jemn, slät, glatt, glansk; rät ock slät, simpel, okonstlad.
Schlichte, *f.* 4. väfklister.
Schlichten, *v. a.* jemna, göra slät, släta, glatta, glanska; ställa i

ordning; klistra; sluta, göra slut på, afgöra, bilägga.
Schlichthobel, *m.* 3. släthöfvel.
Schlick, *m.* 1. fet och seg gyttja.
Schliefen. Se Schlüpfen.
Schliefig, *adj.* stålbakadt, icke väl bakadt.
Schließen, *v. a. ir.* stänga, tillsluta, läsa igen; binda med kedja, fjettra; tillstoppa, innesluta, täppa igen; sluta, göra slut på; sluta, afsluta; bevisa, dömma; sluta, draga en följd, förmoda, finna; in sich —, innefatta, innehålla, inbegripa, innesluta. — *v. n. ir.* s. stängas; gå igen, gå ihop, sluta; tillsluta sig, stängas; läkas, gro ihop; sluta, passa, gå ihop.
Schließer, *m* 3. portvaktare; fångvaktare.
Schließlich, *adj.* slutlig, sista, slut...
Schließerey, *f.* 4. stockhus.
Schlimm, *adj.* ond, elak. — *adv.* illa.
Schlimmer, *komparat.* värre.
Schlimmst, *adj.* am schlimmsten, *adv.* värst.
Schlinge, *f.* 4. snara, rännsnara; den Kopf aus der — ziehen, draga sig ur faran, reda sig, komma utan skada ifrån något.
Schlingel, *m.* 3. slyngel, skurk; tjufpojke, skalk.
Schlingelhaft, *adj.* slyngelaktig; tjufpojkaktig.
Schlingen, *v. a. ir.* in einander, in-, genom- el. hopfläta; sich um etwas —, veckla, linda, slingra sig omkring något.
Schlingen, *v. a. ir.* svälja, sluka ned.
Schlingen, *n.* 3. slingring, nedsväljning.
Schlinkschlank, *m.* 1. lätting, dagdrifvare.
Schlitten, *m.* 3. släde, kälke.
Schlittenbahn, *f.* 4. före, slädföre.
Schlittenbalken, *m.* 3. mede.
Schlittenbaum*, *m.* 1. fimmelstång.
Schlittenfahrt, *f.* 4. slädfart, åkning i släde.
Schlittenkufe. Se Schlittenbalken.
Schlittenpferd, *n.* 1. trafvare.
Schlittschuh, *m.* 1. skridsko; skid.
Schlittschuhfahrer, *m.* 3. skridskogångare; skidlöpare.
Schlitz, *m.* 1. snitt, skråma, skåra, spricka; spritt, sprund.
Schlitzen, *v. a.* göra snitt el. skåror i, rista; klyfva. —, *v. n.* s. spricka, remna, brista, sönderrifvas, sönderslitas; skufva sig eller brista (om tyger).
Schlosser*, *m.* 3. låssmed, klensmed.
Schloß*, *n.* 2. lås; bösslås; bokspänne; slott, palats.
Schloße, *f.* 4. hagelsten, stort hagelkorn.
Schloßen, *v. impers.* hagla.
Schloßenwetter, *n.* 3. hagelskur.
Schloßnagel*, *m.* 3. låsspik; vagnshjulnyckel.

Schloßweiß, *adj.* snöhvit.
Schlot*, *m.* 1, vattendik, skorsten.
Schlotterapfel*, *m.* 3. kalvill (sort äpplen).
Schlotterhosen, *pl.* vida böxor.
Schlotterig, *adj.* hängande, slak; sluskig, vårdslös.
Schlottermilch, *f.* skummad och 'ystad mjölk.
Schlottern, *v. n.* h. slakna, slinka; svigta, vara för vid.
Schluchte, *f.* 4. insunket eller af vatten utskuret ställe, jordfall; göl; grop, sköl, skölgång; hålväg.
Schluchzen, *v. n.* h. snyfta; sucka djupt; hicka.
Schluchzen, *n* 3. snyftning; djup suck.
Schluchzen, Schlucken, *n.* 3. hicka, hickning.
Schluck, *m.* 1. drick, klunk.
Schlückchen, *n* 3. sup.
Schlucken, *m.* 3. hicka.
Schlucken, *v. a.* och *n.* h. svälja, sluka; hicka.
Schlucker, *m.* 3. slukare, sväljare; ein armer — en fattig stackare.
Schluderig. Se Schlotterig.
Schludern. Se Schlottern.
Schluft*, *f.* trång dal emellan två berg.
Schlummer, *m.* 3. slummer, lätt sömn; dvala.
Schlummern, *v. n.* h. slumra; taga sig en lur, sofva.
Schlumpen, *v. n.* h. hänga ned.
Schlumper, *m.* 3. lång damklädning; släpklädning.
Schlumpig, *adj.* släpande, sluskig, vårdslös.
Schlund*, *m.* 1. strupe; svalg; afgrund, svalg.
Schlupfen, Schlüpfen, *v. n.* s. och h. slinka in, oförmärkt insmyga sig, smyga el. tränga sig in el. fram; slinta; släppa; undfalla.
Schlupfer, *m.* 3. muff.
Schlupfloch*, *n.* 2. -winkel, *m.* 3. smyghål, gömställe, gömhål, smygvrå; tillhåll, håla, kula.
Schlüpfrig, *adj* hal, halkig, slipprig; farlig, kinkig, svår; som sårar blygsamhet och anständighet, ohöfvisk.
Schlüpfrigkeit, *f.* 4. halhet, slipprighet; farlighet, kinkighet, svårighet; anständig beskaffenhet, smutsighet.
Schlupfwinkel. Se Schlupfloch.
Schlurfen, Schlürfen, *v. a.* sörpla, supa upp el. in, smuttra, draga in med andedrägten.
Schlüssel, *m.* 3. nyckel.
Schlüsselbart*, *m.* 1. nyckelax.
Schlüsselbein, *n.* 1. klafben.
Schlüsselbeinader, *f.* 4. klafåder.
Schlüssenbeinmäuschen, *n.* 3. klafbensmuskel.
Schlüsselkamm*, *m.* 1. nyckelax.
Schlüsselblume, *f.* 4. oxlägg.
Schlüsselbüchse, *f.* 4. nyckelbössa.
Schlüssig, *adj.* resolverad, modig, tilltagsen, rask.
Schluß*, *m.* 1. slut, utgång, förnuftsslut; slutsats, följd; slut,

afslutande; stängning; beslut; upplösning; öfverläggning, rådslag; dom, utslag, beslut; argument.
Schlußart, *f.* 4. sätt att sluta.
Schlußbalken, *m.* 3. kroppås.
Schlußbein, *n.* 1. höftben.
Schlußerinnerung, *f.* 4. slutpåminnelse.
Schlußfolge, *f.* 4. slutföljd.
Schlußrede, *f.* 4. syllogism, förnuftsslut, epilog.
Schlußreim, *m.* 1. slutrim, ordstäf el. vers som upprepas i hvarje strof af en visa; melodi som återkommer vid slutet af hvarje vers.
Schmach, *f.* utan *pl.* skymf, nesa, skam, oförrätt,
Schmachten, *v. n.* h. vara matt el. vanmäktig; försmäkta; tråna, leds, ledsna; högligen längta efter.
Schmachtend, *adj.* matt, vanmäktig, kraftlös, försmäktande.
Schmächtig, *adj.* smal, tunn, spenslig, liten, klen, lång och smal.
Schmackhaft, *adj.* välsmakande, smaklig, mustig.
Schmackhaftigkeit, *f.* 4. smak, välsmaklighet.
Schmähen, *v. a.* smäda, skymfa.
Schmählich, *adj.* neslig, skamlig, skymflig.
Schmähschrift, *f.* 4. smädeskrift, pasqvill.
Schmähsucht, *f.* 4. smädesjuka, tadelsjuka.
Schmähsüchtig, *adj.* som förtalar.
Schmähung, *f.* 4. **Schmähwort**°, *n.* 2. ovett, skälsord, smädord, smädande.
Schmal, *adj.* trång, smal, knapp, snäf; tunn, spenslig, liten, klen, lång och smal; liten, dålig, mager, eländig,
Schmalbier, *n.* 1. svagdricka.
Schmälen, *v. n.* h. mumla, knota, knorra, träta, kifva.
Schmälern, *v. a.* förminska, minska, klippa el. skära af, kringskära, kanthugga, taga af; vara förfördelande, skadlig för; skada, förfördela, göra intrång.
Schmälerung, *f.* 4. minskning, aftagande, förminskning; förfördelande, intrång, orätt, skada.
Schmalz, *n.* 1. smält fett; svinister.
Schmalzig, *adj.* isterfull.
Schmaragd, *m.* 1. smaragd.
Schmarotzen, *v. n.* h. snugga sig till; lisma, smickra.
Schmarotzen, *n.* 3. snuggande, smicker.
Schmarotzer, *m.* 3. matsnuggare, tallrickslickare, parasit, snugggäst.
Schmarotzerey, *f.* 4. snuggeri.
Schmarotzerisch, *adj.* på tallrickslickarevis.
Schmarre, *f.* 4. skråma i ansigtet, rispa, ärr.
Schmarrig, *adj.* skråmig, ärrig.

Schmasche, *f.* 4. maska, litet skinn.
Schmatz, *m.* 1. Schmätzchen, *n.* 3. smällkyss.
Schmatzen, *v. a.* kyssa. —, *v. n.* h. smaska, smacka med munnen under ätandet.
Schmauch*, *m.* 1. rök, tjock rök.
Schmauchen, *v. a.* och *n.* h. röka.
Schmäuchen, *v. a.* röka, hänga i rök; döda el. fördrifva med rök.
Schmaucher*, *m.* 3. tobaksrökare.
Schmauchfeuer, *n.* 3. rökeld.
Schmaus*, *m.* 1. kalas, gästabud.
Schmausen, *v. n.* h. rusta, ruckla, kalasa.
Schmauser, *m.* 3. rustare, rucklare.
Schmauserey, *f.* 4. rustande, rucklande, stor måltid, kalas.
Schmecken, *v. a.* smaka på. —, *v. n.* h. smaka, hafva smak; wornach —, hafva smak af något; sich es gut — lassen, hafva god aptit; äta för fyra andra.
Schmelzfarbe, *f.* 4. emaljfärg.
Schmeer, *m.* 1. ister, flott.
Schmeerbauch*, *m.* 1. fetbuk, isterbuk; underlif.
Schmeerhaut*, *f.* 1. fethinna.
Schmerl, *m.* 1. lärkfalk.
Schmeerwurz, *f.* 4. fetört, tåtgräs; käringkål.
Schmeicheley, *f.* 4. smicker, smek, smekande.
Schmeichelhaft, *adj.* smickrande, smekande, kärlig.
Schmeicheln, *v. a.* (einem), smickra; smeka, visa sig kärlig, vänlig emot en.
Schmeichelwort, *n.* 1. smekord, smicker.
Schmeichlerisch, *adj.* Se Schmeichelhaft.
Schmeidig. Se Geschmeidig.
Schmeichler, *m.* 3 -inn, *f.* 4. smickrare, smekare, -erska.
Schmeißen, *v. a. ir.* h. slå, klappa, bulta, kasta, slänga. *v. n. ir.* h. spy, lägga små ägg (om flugor).
Schmeißfliege, *f.* 4. spyfluga.
Schmelz, *m.* 1. emalj, emaljering; en sort glas el. fluss; lysande fägring och skönhet (t. e. blomstrens).
Schmelzarbeit, *f.* 4. emaljering.
Schmelzarbeiter, *m.* 3. emaljör.
Schmelzbar, *adj.* smältbar, smältlig.
Schmelzbutter, *f.* utan *pl.* smält smör.
Schmelze, Schmelzhütte, *f.* 4. gjuteri, gjuthus, masugn, smältugn, smälthytta.
Schmelzen, *v. a. reg.* och *ir.* smälta, gjuta, hopsmälta; emaljera. —, *v. n. ir.* s. smälta, smältas.
Schmelzer, *m.* 3. smältare, gjutare.
Schmelzglas*, *n.* 2. smältglas, en sort glas el. fluss.
Schmelzhütte. Se Schmelze.
Schmelzmaler, *m.* 3. emaljör.
Schmelzmalerey, *f.* 4. emaljering.
Schmelztiegel, *m.* 3. smältdegel, degel, smältpanna,
Schmelzung, *f.* 4. smältning; emaljering.
Schmelzwerk, *n.* 1. emalj; emaljering; em

Schmergel, *m.* 3. smergel.
Schmerle, *f.* 4. smärling; grönling.
Schmerz, *m.* 6. och 5. smärta, värk, plåga, sveda; sorg, bedröfvelse; einen mit Schmerzen erwarten, med oro längta efter någon.
Schmerzen, *v. n.* h. smärta, plåga, värka, svida, göra ondt; bedröfva, oroa.
Schmerzengeld, *n.* 2. böter för värk och sveda, som måste betalas till den som blifvit sårad.
Schmerzhaft, Schmerzlich, *adj.* smärtfull, smärtsam, plågsam; sorglig, bedröflig, jämmerfull, smärtande; bitterlig; häftig, brinnande.
Schmerzlos, *adj.* utan smärta, värk el. sveda.
Schmerzstillend, *adj.* smärtstillande.
Schmerzvoll, *adj.* smärtfull, smärtsam.
Schmetterling, *m.* 1. fjäril.
Schmettern, *v. n.* h. smattra, drilla skarpt; gifva ett genomträngande ljud ifrån sig; kasta, slänga el. slunga häftigt och våldsamt, braka, smälla, dåna.
Schmettern, *n.* 3. smattrande, skarpt drillande; genomträngande ljud; häftigt och våldsamt kastande, slängande el. slungande, brak, smäll, dån.
Schmid, *m.* 1. smed; hofslagare; smidare.
Schmiede, *f.* 4. smedja.
Schmiedeesse, *f.* 4. smedjehärd, äsia.
Schmieden, *v. a.* smida, hamra; hopsmida, uppdikta, uppspinna; einen in Eisen, an die Galeere —, lägga någon i bojor, dömma någon till galererna; sein eigenes Unglück —, vara orsak till —, bereda sin egen olycka; Anschläge gegen jemand —, göra hemliga anläggningar emot någon.
Schmiege, *f.* 4. snedd, snedhet, krokighet, tvära; sicksack.
Schmiegen, *v. a.* göra böjlig, foglig; vika, böja, kröka; sich —, linda sig omkring, eftergifva, förödmjuka sig, krypa, buga sig; smyga sig.
Schmiele, *f.* 4. tåtel; säf; hårdnad, dalk el. valk på händer och fötter.
Schmierbuch*, *n.* 2. kladd, kladdbok.
Schmierbüchse, *f.* 4. =eimer, *m.* 3. =faß*, *n.* 2. tjärbytta; smörjburk.
Schmiere, *f.* 4. fett; smörja.
Schmieren, *v. a.* smörja, insmörja; smörja på; sudda, kladda, plottra; einem um das Maul —, inbilla en något; jemand el. jemandes Hände —, muta någon; den Wein —, blanda medikamenter eller annat i vin.
Schmierer, *m.* 3. suddare, kladdare, plottrare, dålig skribent.
Schmierling, *m.* lärkfalk.
Schminkwurzel, *f.* 4. stenfrö.
Schmiererey, *f.* 4. sudderi; usel målning eller skrifning; klotter, plottrande,

Schmierfaß. Se Schmierbüchse.
Schmierig, *adj.* nedsmord, smutsig, sölig, snuskig; moddig, stöpig.
Schmierkäse, *m.* 3. blöt ost.
Schmiermeste. Se Schmierbüchse.
Schmiermittel, *n.* 3. vagnsmörja; mutor.
Schmierung, *f.* smörjande &c.
Schminkbohne, *f.* 4. tursk böna.
Schminke, *f.* 4. smink.
Schminken, *v. a.* sminka.
Schminkpfläster chen, *n.* 3. musch, skönhetsfläck.
Schmiß, *m.* 1. kast; släng.
Schmitze, *f.* 4. penseldrag; snärt el. smäll på en piska.
Schmitzen, *v. a.* hugga, slå; smutsa, svärta, svarta.
Schmollen, *v. n.* h. visa sig sur, trumpen, tvär emot en.
Schmollen, *n.* 3. trumpenhet.
Schmollwinkel, *m.* 3. liten kammare att vara allena uti vid elakt lynne.
Schmorbraten, *m.* 3. grytstek.
Schmoren, *v. a.* och *n.* h. stufva, uppstufva, steka i gryta.
Schmortopf*, *m.* 1. stekgryta.
Schmu, *m.* 1. fördel, vinst.
Schmuck*, *m.* 1. prydnad, zirat, ornament; skrud; klenod, smycke, juveler, grannlåt.
Schmuck, *adj.* vacker, täck, smånätt, småtäck.
Schmücken, *v. a.* pryda, smycka, göra grann, utzira; kläda grann.
Schmücken, *n.* 3. Schmückung, *f.* 4. beprydning, utzirande.
Schmuckkästchen *n.* 3. litet skrin el. schatull till juveler o. d.
Schmuggeln, *v. n.* h. lurendreja.
Schmunzeln, *v. n.* h. småle, smila.
Schmutz, *m.* 1. smuts, smutsighet, osnygghet, snusk, orenlighet, träck.
Schmutzen, *v. n.* h. smutsa, nedsöla, orena; svärta ifrån sig; taga lätt smuts åt sig.
Schmutzig, *adj.* smutsig, snuskig, sölig, osnygg, oren; otäck, oanständig.
Schnabel*, *m.* 3. näbb; pip; spets; das ist nicht für deinen —, det är ej för din mun, det är ej mat för Måns.
Schnabelente, *f.* 4. snytand, näbband.
Schnabelfisch, *m.* 1. en art lax, näbbgädda.
Schnabelflöte, *f.* 4. spetsflöjt, flöjtdus.
sich Schnäbeln, *v. r.* slås, hacka hvarandra med näbben; smekas, kyssas.
Schnabelmöhre, *f.* 4. (bot.) nålkörfvel.
Schnabelweide, *f.* 4. klifs; kyssar.
Schnake, *f.* 4. mygg; skämt, narri, löjligt tal el. upptåg, pusslustighet.
Schnakisch, *adj.* pusslustig, tokrolig, narraktig, löjlig.
Schnalle, *f.* 4. spänne.

Schnallen, *v. a.* spänna igen eller fast.

Schnallen, *n.* 3. igen- el. fastspännande.

Schnalzen, *v. n.* h. smäcka (med tungan); knäppa (med fingrarna).

Schnappen, *v. n.* h. snappa, nappa bort; hugga i eller fasttaga, gripa, knipa; springa af (som skjutgevär m. m.).

Schnäpper, *m.* 3. armbost; snäppare.

Schnappern, *v. n.* h. tala fort, pladdra.

Schnapphahn*, *m.* 1. snapphane, stråtröfvare.

Schnappmesser, *n.* 3. fällknif.

Schnapps, *m.* 1. en sup.

Schnapps! *interj.* bums! vips!

Schnappsack*, *m.* 1. rensel, matsäck.

Schnappsen, *v. n.* h. taga sig en el. flera supar.

Schnarchen, *v. n.* h. snarka; skorra.

Schnarrdrossel, *f.* 4. björktrast.

Schnarre, *f.* 4. skallra, skramla; björktrast.

Schnarren, *v. n.* h. skallra, skramla; snarka; läspa, skorra.

Schnarren, *n.* 3. skallrande, skramlande; snarkande; läspande, skorrande.

Schnarrwerk, *n.* 1. (i orgverk) brummpipor.

Schnatterhaft, *adj.* pratsam, mångtalig, sladderaktig.

Schnattern, *v. n.* h. snattra (som ankor m. m.); sladdra, sqvallra; kackla, sqvattra.

Schnattern, *n.* 3. snattrande; sladdrande, sqvallrande; kacklande, sqvattrande.

Schnattergans*, *f.* 1. kackelgås; slabbertaska.

Schnauben, *v. a.* och *n.* h. flåsa, pusta, flämta; flåsa ut, pusta, hvila; prusta; skorra; snyta; vor Zorn —, fnysa, fräsa af vrede.

Schnaue, *f.* 4. ett slags fartyg.

Schnaufen, *v. n.* h. pusta, stånka, flåsa, frusta.

Schnautze, *f.* 4. mule, nos, snyte, tryne, trut; pip; einem über die — hauen, snäsa någon.

Schnäutzen, *v. a.* snyta; taga af (ljus); einen —, på ett bedrägligt sätt narra penningar af el. ifrån någon.

Schnäutzen, *n.* 3. snytande; aftagande (ljusets).

Schnautzhahn*, *m.* 1. snushane.

Schnecke, *f.* 4. snigel, snäcka (med hus); snäcka (i örat); snigel (utan hus).

Schneckenförmig, *adj.* spiral, vriden likt en skruf el. snäcka.

Schneckengang*, *m.* 1. snäckgång.

Schneckenhaus*, *n.* 2. snäckhus eller -skal.

Schnee, *m.* 1. snö.

Schneeammer. Se Schneesperling.

Schneebahn, *f.* vinterföre.

Schneeball*, *m.* 1. snöboll, snöklimp.

Schneedohle. Se Dohle.
Schneeflocke, *f.* snöllinga el. -flaga.
Schneegäke. Se Dohle.
Schneegestöber, *n.* 3. yrsnö, yrväder.
Schneeglöckchen, *n.* 3. snöhvita (ört.)
Schneehuhn*, *n.* 2. snöripa.
Schneekönig. Se Zaunkönig.
Schneeläufer, *m.* 3. snöloppa (insekt).
Schneemann*, *m.* 2. snögubbe.
Schneemeise, *f.* 4. taljoxe.
Schneemilch, *f.* Schneemuß, (u långt) *n.* 1. snömos.
Schneeschuh, *m.* 1. skid.
Schneesperling, *m.* 1. snösparf.
Schneesteinbrech, *m.* 1. fjällört.
Schneeviole, *f.* 4. -veilchen, *n.* 3. snöhvita (ört).
Schneeweiß, *adj.* snöhvit.
Schneide, *f.* 4. äggen.
Schneidebank*, *f.* 1. skärbänk.
Schneideln. Se Schneiteln.
Schneidend, *adj.* skärande; hvass; skarp; genomträngande.
Schneidemühle, *f.* 4. sågqvarn.
Schneiden, *v. a.* och *n. ir.* h. skära; beskära; tälja; klippa; såga; inrista; es schneidet mir im Leibe, jag har magref, kolik, knipningar eller slitningar i magen; eine Feder —, göra upp en penna; einem den Stein —, skära ut en sten på någon; ein Thier —, utskära ett djur; Gesichter —, göra grimaser; Geld —, skinna; wie aus den Augen geschnitten, mycket lik.
Schneider, *m.* 3. skräddare.
Schneidestein, *m.* 1. täljsten.
Schneien. Se Schneyen.
Schneiteln, *v. a.* qvista, underqvista.
Schneiteln, *n.* 3. qvistning, underqvistning.
Schnell, *adj.* hastig, snabb, skyndsam; plötslig, bråd.
Schnellen, *v. a.* kasta, slänga; bedraga, narra; för högt värdera. —, *v. n.* s. och h. vippa, slå el. springa tillbaka af spänstighet; springa af, stussa tillbaka; gå löst, lossna, tågna.
Schneller, *m.* 3. knäpp på näsan; snällare (i ur); tryckfjäder (i bösslås).
Schnellfalle, *f.* 4. vippfälla.
Schnellfüßig, *adj.* snabbfotad.
Schnellgalgen, *m.* 3. vippgalge.
Schnelligkeit, *f.* 4. hastighet, snabbhet, skyndsamhet.
Schnellkäulchen, *n.* 3. elfenbenskula hvarmed barn spela knäck.
Schnellkäfer, *m.* 3. knäppare (en skalbagge).
Schnellkraft*, *f.* 1. spänstighet.
Schnellkugel, -kügelchen. Se Schnellkäulchen.
Schnellwage, *f.* 4. besman, pyndare.
Schnepel, *m.* 3. (fisk) sik.
Schnepfe, *f.* 4. snäppa (fågel).
Schnepfenfisch, *m.* 1. filare.
Schnepfenfliege, *f.* 4. hornsnut.
Schneppe, *f.* 4. snibb, spitsigt hörn, näbb, pip, spets.
Schnepper. Se Schnäpper.

Schneutzen. Se Schnäutzen.
Schneyen, *v. impers.* h. snöga.
Schnicken, *v. n.* h. svinga, svänga, fläkta, slänga.
Schnieben, *v. n. ir.* Se Schnauben.
Schniegeln. Se Putzen.
Schnippchen, *n.* 3. fingersmäll.
Schnippe, *f.* 4. snibb; pip.
Schnippeln, Schnippern, *v. n.* h. klippa smått.
Schnippisch, *adj.* snabb och bitande, spotsk, näsvis.
Schnirkel. Se Schnörkel.
Schnitt, *m.* 1. snitt, skärning, klippning; skråma, inskärning; skifva; snitt, rand el. kant på en bok, på mynt o. d.; seinen — machen, göra sin fördel, vinna ansenligen.
Schnittchen, Schnitzchen, *n.* 3. skifva (af mat).
Schnitte, *f.* 4. snitt, afskuret stycke, skifva.
Schnitter, *m.* 3. skördeman.
Schnittgras, *n.* 2. skafgräs, skäfte.
Schnitthandel, *m.* 3. handel alntals.
Schnitthobel, *m.* 3. höfvel att kringskära böcker med.
Schnittholz*, *n.* 2. Schnittling, *m.* 1. sättgren.
Schnittlauch, *m.* 1. gräslök.
Schnittweise, *adv.* i skifvor.
Schnitz, *m.* 1. skuren skifva.
Schnitzarbeit, *f.* 4. bildhuggarearbete.
Schnitzbank*, *f.* 1. skärbänk.
Schnitzchen, Schnitzlein, *n.* 3. små afskurne bitar.
Schnitzeln, *v. a.* skära, tälja, beskära.
Schnitzen, *v. a.* skära, afskära, beskära; hugga bilder, göra bildhuggerier, uthugga.
Schnitzer, *m.* 3. bildhuggare; bandknif; fel, förseelse, misstag.
Schnitzerhaft, *adj.* felaktig, full med fel.
Schnitzern, *v. n.* h. begå fel.
Schnitzkunst*, *f.* 1. konst att göra bildhuggeriarbete.
Schnitzmesser, *n.* 3. bandknif.
Schnitzwerk, *n.* 1. bildhuggeri-arbete.
Schnöde, *adj.* föraktande, spotsk; näsvis; stötande, anstötlig, förarglig, förtretlig; fåfäng, onyttig.
Schnödigkeit, *f.* 4. förakt, spotskhet; näsvishet; anstötlighet, förarglighet, förtretlighet; fåfänglighet, onyttighet.
Schnoppern Schnuppern, *v. n.* h. och *a.* vädra, vädra upp, lukta upp, få el. hafva väder om; vädra el. lukta på; snoka.
Schnörkel, *m.* 3. spiral; vriden snäcka, rullsnäcka, löjligt skämt; lustigt upptåg, tokrolighet.
Schnuffeln, Schnüffeln, *v. n.* h. snorka.
Schnupfen, *m.* 3. snufva.
Schnupfen, *v. a.* och *n.* h. snusa; fnysa.
Schnupfen, *n.* 3. snusande, fnysande.

Schnupfer, *m.* 3. snusare.
Schnupfig, *adj.* snusvig.
Schnupftobak, *m.* 1. snus.
Schnupftuch*, *n.* 2. näsduk.
Schnuppe, *f.* 4. ljusskarn, ljusbrand.
Schnuppern. Se Schnoppern.
Schnur, *f.* 4. sonhustru.
Schnur*, *f.* 1. snöre, snodd, band, rem; snöre att mäta med, lina; rättesnöre; nach der —, noggrann; über die — hauen, öfverskrida måttan; von der — leben oder zehren, lefva af hufvudsumman.
Schnürband*, *n.* 2. :senkel, *m.* 3. snörband, snörrem.
Schnürbrust*, *f.* 1. snörlif.
Schnürchen, *n.* 3. litet snöre, smalt band; an einem —, noggrann, accurat.
Schnüren, *v. a.* snöra, draga åt; slå om el. förse med rep, strecka; fästa med snöre; draga, spänna åt; binda till händer och fötter.
Schnurgerade, Schnurgleich, *adj.* och *adv.* snörrät, snörrak; — zuwider, tvärtemot.
Schnürlatz, *m.* 1. bröstlapp.
Schnürleib, *n.* 2. snörlif; lifstycke.
Schnürloch*, *n.* 2. snörhål.
Schnürnadel, *f.* 4. snörnål.
Schnürnestel. Se Schnürband.
Schnurrbart*, *m.* 1. mustach; murrhår.
Schnurre, *f.* 4. skallra, skramla; löjlig berättelse; einem über die — hauen, snäsa en.
Schnurren, *v. n. h.* snorra (som en spinnrock); spinna (om kattor); tigga; zusammen —, krypa ihop.
Schnürriemen. Se Schnürband.
Schnurrig, *adj.* löjlig, lustig, rolig.
Schnürsenkel. Se Schnürband.
Schnurrpfeife, Schnurrpfeiferey, *f.* 4. onyttigt sqvaller, lappri.
Schnürstiefel, *pl.* kängor.
Schnürstift, *m.* 1. snörnål.
Schnurstracks, *adv.* omedelbart, utan omsvep, direkte, genast; tvärtemot.
Schob*, *m.* 1. knippa, hop.
Schober, *m.* 3. hög, hop; stack, vålm.
Schobern, *v. a.* hopa, lägga högtals, uppstapla; sätta i stack el. vålm.
Schock, *n.* utan *pl.* skock (sextio).
Schofel, *m.* 3. afskrap, strunt.
Schofelig, *adj.* dålig, usel.
Schofelzeug. Se Schofel.
Schöffe. Se Schöppe.
Schöker ꝛc. Se Schäker ꝛc.
Schokolade, *f.* 4. skocklad.
Scholar*, *m.* 1. skolgosse, skolär.
Scholarch, *m.* 4. som har öfveruppsigten öfver skolan.
Scholastiker, *m.* 3. lärare.
Scholastisch, *adj.* skolastisk.
Scholle, *f.* 4. torfva; isstycke, isflinga; tunga el. såla (sort flundra).
Schollen. Se Harnen.
Schöllkraut*, *n.* 2. svalört; korskål.
Schon, *adv.* redan. —, *konj.* nog, väl.
Schön, *adj.* vacker, skön; täck, ar-

tig, behaglig; vacker och prydlig; schöner Geist, vitter person; mit jemanden — thun, smickra, smeka någon; — ankommen, råka väl ut, komma vackert fram; schönen Dank sagen, tacka ödmjukast, schöne Seele, ädel själ.

Schönbaum, *m.* 1. lärkträd.

Schöndruck*, *m.* 1. sköntryck.

Schöne, *f.* 4. skönhet; vackert fruntimmer.

Schone, *m.* 4. skåning, en ifrån skåne.

Schonen, *n. pr.* Skåne.

Schonen, *v. a.* spara, hushålla med, akta, omgås varsamt, el. försigtigt med; skona, förskona.

Schönfärber, *m.* 3. färgare som sätter äkta färgor på tyger.

Schönfleckchen. Se Schönpflästerchen.

Schöngeist, *m.* 2. vitter person.

Schöngeisteren, *f.* 4. ett fel, då man ständigt vill anses för vitter el. föredrager vitterheten framför alla andra vetenskaper.

Schönheit, *f.* skönhet, fägring; förträfflighet.

Schönpflästerchen, -fleckchen, *n.* 3. musch, skönhetsfläck.

Schönschreiber, *m.* 3. som skrifver väl, kaligraf.

Schönschreibekunst, *f.* utan *pl.* välskrifning.

Schonung, *f.* 4. skonsamhet, varsamhet; återhållsamhet; foglighet.

Schooß*, *m.* 1. sköte; knä; skört; jemanden im — sitzen, stå i ynnest hos någon; die Hand in den — legen, vara fåfäng.

Schooßbein, *n.* 1. blygdbenet, ishenet.

Schooßhund, *m.* 1. -hündchen, *n.* 3. knähund.

Schooßkind, *n.* 2. käraste barn, morsgris.

Schoßsünde, *f.* 4. hemsynd.

Schoßeinnehmer, *m.* 3. uppbördsman.

Schopf*, *m.* 1. tofs, tafs; håret i pannan, hårtofs; tofs på fåglar.

Schöpf, Se Schöppe.

Schöpfbrunnen, *m.* 3. vindbrunn.

Schöpfe, *f.* 4. källa, vattenställe.

Schöpfeimer, *m.* 3. ämbar.

Schöpfen, *v. a.* ösa, hemta; fatta, hemta, återhämta; der Hopfen schöpft, humlan blomstrar.

Schöpfen, *n.* 3. ösning, hemtning &c.

Schöpfer, *m.* 3. skapare; stiftare; hemtare; öskärl.

Schöpferisch, *adj.* fintlig, skarpsinnig, qvick; skapande.

Schopfig, *adj.* som har tofs; luggig.

Schöpfrad*, *n.* 2. sqvalthjul.

Schöpfschaufel, *f.* 4. skopa.

Schöpfung, *f.* 4. skapelse; daning, danande; stiftande; alla skapade ting, hela naturen.

Schöppe, *m.* 4. rådman, rådsförvandt.

Schoppen, *m.* 3. vagnshjul, lider; våtvarumått om nära ett och ett halft qvarter.

Schöppenamt*, *n.* 2. rådsförvandts el. rådmanssyssla.
Schöppenstuhl*, *m.* 1. kollegium af lagfarne.
Schöps, *m.* 1. gumse; får; våp.
Schöpfinfleisch, *n.* 1. fårkött.
Schorf*, *m.* 1. skorpa eller ruga på sår.
Schorficht, *adj.* skorfvig.
Schörl, *m.* 1. (miner.) skörl.
Schorstein, *m.* 1. skorsten.
Schorsteinfeger, *m.* 3. sotare.
Schossen, *v. n.* s. skjuta, göra skott, sticka upp; gå i ax.
Schösser, *m.* 3. uppbördsman.
Schoß*, *m.* 1. skott, telning; skatt, pålaga.
Schoßbalg*, *m.* 1. slida, balja, skida.
Schoßbar, *adj.* skattskyldig, skattlagd.
Schößchen, *n.* 3. fals, lopp el. ränna hvari ett skottfönster går; skottfönster.
Schoßfrey, *adj.* skattfri, frälse.
Schoßkelle, *f.* 4. rum på en postvagn el. annat åkdon hvarpå ressaker läggas.
Schößling, *m.* 1. Schoßreis, *n.* 2. skott, telning, knopp; rotskott.
Schoßpflichtig, *adj.* skattskyldig.
Schoßreis. Se Schößling.
Schoßwurz. Se Stabwurz.
Schote, *f.* 4. fruktskida, -hölsa el. -balja; Schoten, *pl.* gröna ärter, ärtbäljor.
Schotenerbsen, *pl.* spritade ärter; ärtskidor, gröna ärter.

Schotten, *pl.* Se Molken.
Schraffiren, *v. a.* göra korsstrek.
Schraffirung, *f.* 4. strek, korsstrek (i kopparstick).
Schrågbalken, *m.* 3. band i vapen.
Schråge, *adj.* sned, skef, vind; snedvinklig, lutande; — gegen jemand wohnen, bo snedt emot någon.
Schråge, *f.* 4. snedhet, lutande ställning.
Schragen, *m.* 3. ställning, bock, sågbock; tre famnar (ved).
Schramme, *f.* 4. skråma, rispa, hudlöst ställe, skura.
Schrammen, *v. a.* rispa, rifva, klösa, flå, skafva huden, skinnet af.
Schrammig, *adj.* skråmig &c.
Schrammschuß. Se Streifschuß.
Schrank*, *m.* 1. skåp; skänk; hylla.
Schrankader, *f.* 4. rosenåder.
Schranke, *f.* 4. Schranken, *m.* 3. skrank, galler. Schranken, *pl.* skrankor, hinder, gräns; vädjebana.
Schrånkeln, *v. n.* h. slå skrinkelben, slå benen undan någon.
Schrånken, *v. a.* lägga i kors; skrefva; böja, vika ihop.
Schrankenlos, *adj.* utan skrankor, laglös.
Schrapen, *v. a.* skrapa.
Schraube, *f.* 4. skruf; seine Worte auf Schrauben stellen, setzen, tala tvetydigt, betjena sig af ord som hafva flera bemärkelser; auf

Schrauben stehen, vara oviss, osäker, tvifvelaktig.
Schrauben, *v. a.* skrufva, skrufva fast el. löst; skämta el. narras med, bry; narra.
Schrauben, *n.* 3. skrufning, fast- el. lösskrufning; skämt, narri.
Schraubenmutter*, *f.* 3. skrufmutter.
Schraubenschlüssel, -zieher, *m.* 3. skrufnyckel.
Schraubenzwinger, *m.* 3. skrufnyckel.
Schrauberey, *f.* 4. skämt, narri.
Schraubstock*, *m.* 1. skrufstäd, skrufklåfve.
Schreck, *m.* 6. och 5. skräck, förskräckelse.
Schreckbild, *n.* 2. skräckbild; fågelskräma, spöke.
Schrecken, *m.* och *n.* 3. skräck, fasa, fruktan, förskräckelse.
Schrecken, *v. a.* förfära, förskräcka, skräma; göra bestört, förvirrad.
Schreckhaft, *adj.* rädd, lättskrämd, skygg; hisklig, faslig, förskräcklig, gruflig.
Schrecklich, *adj.* förskräcklig, förfärande, faslig, gruflig, hisklig, ohygglig.
Schrecklichkeit, *f.* 4. förskräcklighet, faslighet, grufllighet, hisklighet, ohygglighet.
Schrecknis. Se Schrecken.
Schreckschuss*, *m.* 1. skräckskott, skräppskott.
Schrecktücher, *pl.* jagtlappar.
Schreckung, *f.* 4 förskräckande; förskräckelse.
Schreckworte, *pl.* hotande ord, hotelser.
Schrei. Se Schrey.
Schreibart, *f.* 4. skrifsätt, skrifart, stil.
Schreibebuch*, *n.* 2. skrifbok; exercitiebok.
Schreibemeister, *m.* 3. skrifmästare.
Schreiben, *v. a.* och *n. ir. h.* skrifva, sich —, skrifva eller kalla sig, gifva sig ut för; ins Gedächtniß —, skrifva till minnes; wo schreibt sich die Nachricht her? hvarifrån kommer den tidningen; einem etwas gut —, räkna en något till godo, godtgöra en något i räkning.
Schreibekitzel, *m.* 3. skrifklåda.
Schreiben, *n.* 3. skrifvelse, bref.
Schreibepult, *n.* 1. pulpet, skrifpulpet.
Schreiber, *m.* 3. skrifvare; kopist, afskrifvare.
Schreiberey, *f.* 4. skrifning, skrift, handskrift, handstil; bläckhornskram.
Schreibeschrank*, *m.* 1. skrifpulpet, byrå; papperslåda el. -hylla.
Schreibfeder, *f.* 4. skrifpenna.
Schreibfehler, *m.* 3. skriffel.
Schreibgebühren, *pl* skrifpenningar.
Schreibgeräthe. Se Schreibzeug.
Schreibkästchen, -schränkchen, *n.* 3. pappersskåp el. hylla på ett skrifbord.

Schreibpapier, *n.* 1. skrifpapper.
Schreibstube, *f.* 4. skrifkontor eller arbetsrum för notarier m. m.; skrifkammare, embetsrum; kansli; arkiv; kontor.
Schreibtafel, *f.* 4. plånbok; blad i en plånbok.
Schreibtisch, *m.* 1. skrifbord.
Schreibzeug, *n.* 1. skrifdon.
Schreien. Se Schreyen.
Schrein. Se Schrank.
Schreiner, *m.* 3. snickare.
Schreiten, *v. n. ir.* s. gå, skrida; weit —, taga långa steg; zu etwas —, skrida el. komma till något.
Schrey, *m.* 1. skrik, rop, tjut; einen — thun, skrika till.
Schreyen, *v.n. ir.* h. skrika, ropa; stoja, skråla; träta, göra oväsende; gråta.
Schreyen, *n.* 3. skrik, skrikande, rop; stoj, skrål; träta, oväsende; gråt.
Schreyer, *m.* 3. skrikare, skrikhals; utropare; gatskrikare.
Schreyerisch, *adj.* skrikande.
Schrift, *f.* 4. styl, bokstäfver; hand; skrift, handskrift; skrift, bok, arbete, verk.
Schriftgelehrter, *m.* böjes som *adj.* skriftlärd
Schriftgießer, *m.* 3. stylgjutare
Schriftgießerey, *f.* 4. stylgjuteri.
Schrifthalter, *m.* 3. tenakel, skrift- el. bokhållare (i tryckeri).
Schriftkasten, *m.* 3. styllåda, stylfack.

Schriftlich, *adj.* och *adv.* skriftlig, skriftligen; — einkommen, inlemna en skrift; schriftliche Urkunden, handlingar.
Schriftmäßig, *adj.* enligt med skriften.
Schriftsaß, *m.* 4. som står omedelbart under regeringen och dess kansli.
Schriftsäßig, *adj.* Se Schriftsaß.
Schriftsetzer, *m.* 3. sättare.
Schriftspötter, *m.* 3. som begabbar Guds ord.
Schriftsteller, *m.* 3. auctor, författare.
Schriftverdreher, *m.* 3. som vränger Guds ord.
Schrillen, *v. n.* h. skrälla.
Schritt, *m.* 1. steg, skridt; gång, passgång; förfarande, förhållande, steg; — für —, fot för fot.
Schrittlings, *adv.* grensle.
Schrittschuh, *m.* 1. Se Schlittschuh.
Schrittweise, *adv.* steg för steg.
Schroff, *adj.* ojemn, skråflig, obanad; brant, tvärbrant.
Schrelle. Se Näcke.
Schröpfeisen, *n.* 3. koppjern.
Schröpfen, *v. a.* upprifva huden, koppa; afskära, afbeta hvete &c. skinna, preja.
Schröpfkopf*, *m.* 1. koppa el. kopphorn.
Schröpfschnäpper, *m.* 3. koppjern, snäppare.
Schrot, *n.* 1. gröpe; hagel el. skrot; kant, list; myntskrot; ein Mann von altem — und Korn, en man af den gamla ärligheten.

Schroten, *v. a.* mala gröpe; afskära, afklippa; beskära, putsa, kringskära, kanthugga, beskära lägga i källare.
Schröter, *m.* 3. den som lägger el. för ned något i källare; ekoxe.
Schrotbüchse, *f.* 4 hagelbössa.
Schrotleiter, *f.* 4. stege hvarpå fat och dylikt nedrullas i källare.
Schrothobel, *m.* 3. skrubbhöfvel.
Schrotkorn, *n.* utan *pl.* gröpe.
Schrotmühle, *f.* 4. gröpqvarn.
Schrotsäge, *f.* 4. stor såg.
Schrotmesser, *n.* 3. krokknif, hackknif.
Schrotspeck, *m.* 1. magert fläsk.
Schrotschere, *f.* 4. myntsax.
Schrotwasser, *n.* 3. sörpa.
Schrumpel, *f.* 4. rynka, skrynka, veck, fåll.
Schrumpelig, **Schrumpflig**, *adj.* skrynklig, rynkig.
Schrumpfen, *v. n.* f. skrynklas, krympa in.
Schrunde, *f.* 4. remna, springa.
Schrunden, *v. n.* f. remna, springa; öppna, öppna sig.
Schub*, *m.* 1. stöt, tryckning, framskjutande, bändning; puff; slag, kast; ein — Kegel, ett spel käglor; auf einen —, på en gång; fort; på kort tid.
Schubfenster, *n.* 3. skottfönster.
Schubkarren, *m.* 3. skottkärra.
Schubkärrner, *m.* 3. en som kör en skottkärra.
Schubkasten, *m.* 3. **Schublade**, *f.* 4. låda, draglåda.
Schubriegel *m.* 3. rigel, skottrigel.
Schubsack*, *m.* 1. ficka, kjortelsäck.
Schüchtern, *adj.* rädd, blyg, skygg.
Schüchternheit, *f.* 4. räddhåga, fruktan, blyghet.
Schuckeln, *v. a.* gunga fort, kasta hit och dit.
Schuft, *m.* 1. skojare; slusk; skurk.
Schufut. Se **Uhu**.
Schuh, *m.* 1. sko; fot (mått); jeder weiß am besten, wo ihn der — drückt, hvar och en vet bäst hvarest skon klämmer; es gehört mehr dazu als ein par Schuhe zum Tanz, det är icke så lätt gjordt.
Schuhanzieher, *m.* 3. skohorn.
Schuhbürste, *f.* 4. skoborste.
Schuhdraht*, *m.* 1. becktråd.
Schuhen, *v. a.* sko.
Schuhflicker, *m.* 3. skoflickare.
Schuhknecht, *m.* 1. skomakargesell.
Schuhladen*, *m.* 3. skoport, skobod.
Schuhlasche, *f.* 4. skoplös.
Schuhmacher, *m.* 3. skomakare.
Schumpel, *f.* 4. gunga.
Schumpeln, *v. a.* gunga.
Schuhputzer, *m.* 3. skoputsare.
Schuhschmiere, *f.* 4. skosmörja.
Schuhschnalle, *f.* 4. skospänne.
Schuhschwärze. Se **Schuhschmiere**.
Schuhwachs, *n.* 1. **Schuhwichse**, *f.* 4. skovax.
Schulbuch*, *n.* 2. skolbok.
Schuld, *f.* 4. skuld, gäld; skuld, fel; syndaskuld, synd; orsak,

upphof; sich etwas zu Schulden kommen lassen, göra sig skyldig till något; in Schulden stecken, sitta i skuld; die — beymessen, geben, beskylla; einem seine — erlassen, efterskänka någon hvad han är skyldig; die — der Natur bezahlen, dö på sotsängen; die — liegt an mir, det är min skuld; durch eigene —, genom eget förvållande; die — tragen, taga skulden på sig; was ist — daran? hvad är orsaken dertill?

Schuldforderung. *f.* 4. skuldfordran.

Schuldbrief, *m.* 1. obligation, förskrifning, revers.

Schuldenfrey. *adj.* fri ifrån skuld.

Schuldheiß. Se Schultheiß.

Schuldig, *adj* brottslig, straffbar, skyldig, förbunden, pliktig; gäldbunden, skyldig; — seyn, vara skyldig, hafva att tacka för.

Schuldige, *m* 4. en som är brottslig, straffbar.

Schuldherr, *m.* 4. borgenär.

Schuldiener, *m.* 3. skollärare.

Schuldiger. Se Schuldner under Schuldmann.

Schuldigkeit, *f.* 4. plikt, skyldighet.

Schuldleute *pl.* gäldenärer.

Schuldlos, *adj.* oskyldig, saklös; menlös.

Schuldmann, *m. pl.* -leute. Schuldner, *m.* 3. gäldenär, skuldenär; skyldig, förbunden.

Schuldregister, *n.* 3. skuldregister, skuldbok.

Schuldschein, *m* 1. revers.

Schuldthurm*, *m.* 1. gäldstuga.

Schuldverschreibung, *f.* 4. förskrifning, skuldsedel.

Schule, *f.* 4. skola; ridbana, ridskola; hohe —, universitet, högskola.

Schüler, *m.* 3. skolgosse, scholär, dicipel, studerande, lärling, lärjunge.

Schulferien, *pl.* skolferier.

Schulfuchs*, *m.* 1. skolfux, pedant, gräl.

Schulfuchserey, *f.* 4. pedanteri, skolfuxeri, skolgräl.

Schulfüchsisch, *adj.* grälaktig.

Schulgeld, *n.* 2. skolpenningar.

Schulgerecht, *adj.* efter reglorna; beriden; inriden.

Schulgesell, *m.* 4. skolkamrat.

Schulhalter, *m.* 3. skolhållare, skolmästare i en liten skola.

Schulherr *m.* 4. skollärare, rector.

Schuljunge, -knabe, *m.* 4. -kind *n.* 2. skolgosse, skolyngling, skolbarn.

Schulkrankheit, *f.* 4. skolsjuka.

Schullehrer, *m.* 3. -mann*, *m.* 2. skollärare, offentlig lärare vid ett lärosäte.

Schulmeister, *m.* 3. skolmästare.

Schulpferd, *n.* 1. häst som blifvit inriden på ridbanan.

Schulstaub, *m.* 1. skoldamm; im — veralten, trampa i skolstoftet tills man blir gammal och grå.

Schulter, *f.* 4. axel, skuldra; bog.

Schulterblatt*, *n.* 2. skulderblad; bogblad (på kreatur).
Schultern, *v. a.* das Gewehr, lägga geväret på axeln.
Schultheiß, *m.* 1. Schulze, *m.* 4. byfogde; borgmästare, pretor.
Schultheologie, *f.* skolastisk gudalära; systematisk gudalära.
Schulwesen, *n.* 3. skolväsende.
Schulwitz, *m.* 1. bokvett.
Schulze, Schulz. Se Schultheiß.
Schund, *m.* 1. träck ur afträden, lort; lappri.
Schundgrube, *f.* 4. afträdesgrop.
Schundkönig, *m.* 1. privetrensare.
Schupp, *m.* 1. puff, stöt, skuff, spark.
Schuppe, *f.* 4. fjäll; skorpa; fnassel.
Schuppen, *m.* 3. vagnskjul, lider.
Schuppen, *v. a.* fjälla, affjälla; puffa, stöta, sparka, skala, aftaga fnassel.
Schuppenfisch, *m.* 1. fjällfisk.
Schuppenwurz *f.* 4. fjällört.
Schuppig, *adj.* som fjällar, flisar el. klyfver sig; fjällig, flisig.
Schur, *f.* 4. klippning, utklippning; det som afgår vid öfverskärning el. klippning.
Schur, *m.* 1. skelmstycke, spratt, puts.
Schüren, *v. a.* laga om eld, sitta och raka i elden.; underblåsa.
Schüreisen, *n.* 3. Schürhaken, *m.* 3. ungsraka.
Schurf. Se Grind, Schorf.
Schürfen, *v. a.* kratta, harka; afskafva, skrapa ren, skrubba af, afputsa, aftaga, hår, fjäder, fnasa, skala, afbarka, skala, barslita; rispa, rifva, klösa.
Schurigeln. Se Plagen.
Schurke, *m.* 4. skurk, skälm.
Schurkerey, *f.* 4. skälmstycke.
Schurwolle, *f.* 4. klippt ull.
Schurz*, *m.* 1. förkläde; förskinn; karm (på en spis).
Schürze, *f.* 4. förkläde.
Schürzen, *v. a.* knyta, slå knut på; uppskörta, taga el. fästa upp kläderna.
Schürzen, *n.* 3. Schürzung, *f.* 4. knytning; uppskörtning; klädernas uppfästande.
Schurzfell, *n.* 1. förskinn.
Schüssel, *f.* 4. fat; rätt.
Schüsselbret, *n.* 2. tallrikstege, tallrikhylla.
Schüsselhecht, *m.* 1. medelgädda.
Schüsselring, *m.* 1. bricka att bära el. sätta talrikar och fat på.
Schüsselwäscherinn, *f.* 4. disktvätterska.
Schuß*, *m.* 1. skott; skotthåll; hastig rörelse; skott (på trän o. d.); knästycke, knäläder; unterm Schusse, inom skotthåll; einem in den — kommen, (fig.) komma emot, möta någon i rättan tid; weit davon ist gut vor dem —, långt ifrån faran gör gamla krigsmän; recht im — seyn, vara i sin bästa växt; — des Wassers, vattnets häftiga framfart.

Schußfrey, *adj.* skottfri.
Schußgatter. Se Schutzgatter.
Schußweite, *f.* 4. skotthåll.
Schuster. Se Schuhmacher.
Schusterkneif, *m.* 1. skomakarknif, krokknif.
Schusterladen*, *m.* 3. skoport.
Schüte, *f.* 4. (fartyg) skuta.
Schüttboden*, *m.* 3 sädesbod, spannmålsmagazin el. -vind.
Schutt, *m.* 1. grus (af nedrifna byggnader).
Schütte, *f.* 4. sädes- el. spannmålsbod; hög, hop; bunt, knippa (halm).
Schütteln, *v. a.* skaka, rista, runka.
Schütteln, *n.* 3. skakande, ristande, runkande.
Schütten, *v. a.* ösa, hälla el. slå uti el. ut; utösa, utgjuta; kasta, kasta bort, ut.
Schüttenstroh, *n.* 1. långhalm.
Schüttern, *v. n.* h. darra, skälfva, bäfva, skakas.
Schüttern, *n.* 3. darrning, skälfning, bäfvan, skakning.
Schutthaufen, *m.* 3. grushög.
Schuttkarren, *m.* 3. vippkärra.
Schutz, *m.* 1. beskydd, försvar, hägn, beskärm, stöd, hjelp; fristad, skydd, tillflygt; dam, dämning.
Schutz*, *m.* 1. Schutzbret, *n.* 2. damlucka, skottlucka (vid qvarnar, slussar o. d.)
Schutzblattern, *pl.* kokoppor, ympkoppor.
Schutzbrief, *m.* 1. skyddsbref.
Schutzdach. Se Schirmdach.
Schütze, *m.* 4. skytt; skytten i djurkretsen; väfskötel; knytspole.
Schützen, *v. a.* beskydda, hägna, försvara, beskärma, gynna, skydda, bevara, förvara; (vattnet) stämma.
Schutzengel, *m.* 3. skyddsengel.
Schützer, *m.* 3. beskyddare, försvarare.
Schutzgatter, *n.* 3. fällgaller för en fästningsport; skrank, förmur, staket.
Schutzgeist, *m.* 2. skyddsande.
Schutzgenoß, *m.* 4. som står under el. njuter någons beskydd.
Schutzgott*, *m.* 2. skyddsgud.
Schutzheilige, *m.* och *f.* 4. skyddshelgon.
Schutzherr, *m.* 4. skyddsherre, beskyddare, patron.
Schutzleistung, *f.* 4. beskärm, beskydd, försvarande.
Schutzlos, *adj.* utan beskydd.
Schutzmauer, *f.* 4. fästningsmur, värn, förmur.
Schutzrede, Schutzschrift, *f.* 4. försvarstal el. -skrift
Schutzverwandter. Se Schutzgenoß.
Schutzwache, *f.* 4. salvagarde, skyddsvakt.
Schutzwaffen, *pl.* försvarsvapen.
Schutzwehr, *f.* 4. försvarsverk, skyddsvärn.
Schutzzettel, *m.* 3. skriftligt bevis att man står under en viss sky[d]

herre, och njuter de af honom unnade friheter.

Schwabe, *f.* 4. torraka (insekt).

Schwach, *adj.* svag, matt; svag, skröplig, vansklig; sjuklig, krasslig, krämpig; vanmäktig, kraftlös; svag, utan styrka el. liflighet.

Schwäche, Schwachheit. *f.* 4. svaghet, vanmakt; det svaga el. felaktiga; svaga sidan.

Schwächen, *v. a.* försvaga, matta, göra maktlös, utmärgla; kränka (en flicka).

Schwachgläubig, *adj.* svag i tron.

Schwachheit. Se Schwäche.

Schwachheitssünde, *f.* 4. svaghetssynd.

Schwachherzig, *adj.* blödsint.

Schwachherzigkeit, *f.* 4. blödsinthet.

Schwachkopf*, *m.* 1. svag, enfaldig menniska.

Schwächlich, *adj.* svag, skröplig, sjuklig, krasslig; klen, ömtålig.

Schwächlichkeit, *f.* 4. svaghet, sjuklighet, krasslighet; ömtålighet, klemighet.

Schwächling, *m.* 1 svag menniska.

Schwächung, *f.* 4. försvagning; kränkning.

Schwade, *f.* 4. munnvighet, lätthet att tala.

Schwaden, *m.* 3. dunst, ånga, imma, giftig ånga utur grufvor &c.; lie -slag el. -sträng; kärfve som ligger och torkas.

Schwadengras*, *n.* 2. svingel, manna.

Schwadrone, *f.* 4. sqvadron.

Schwager*, *m.* 3. svåger; postiljon.

Schwägerinn, *f.* 4. svägerska.

Schwägerlich, *adj.* svågerlig, i svågerlag.

Schwägerschaft, *f.* 4. svågerskap.

Schwäher. Se Schwiegervater.

Schwalbe, *f.* 4. svala.

Schwalbengeyer, *m.* 3. strandsvala.

Schwalbenwurz, *f.* 4. horskonung, tulkegräs.

Schwall, *f.* 1. qvantitet, myckenhet; mängd som kommer med häftighet; svallvåg, öfversvämning.

Schwamm*, *m.* 1. svamp; fnöske; svampig köttväxt; die Schwämme, (hos barnen) sjukdomen Torsk.

Schwämme. Se Schwemme.

Schwammicht, *adj.* svampaktig, svampig, pipig som svampar, porös.

Schwan*, *m.* 1. svan.

Schwanen. Se Ahnden, Ahnen.

Schwanenbett, *n.* 6. säng af svandun.

Schwängelpumpe, *f.* 4. pumpsvängel.

Schwanenboj, *m.* 1. svanboj.

Schwang*, *m.* 1. svang, svängning, svigt, gång, full rörelse; im Schwange seyn eller gehen, vara mycket i bruk; vara i rop; herska.

Schwangbaum*, *m.* 1. blankard.

Schwangbett, *n.* 6. hängmatta.

Schwängel, *m.* 3. kläpp; svängel; vef (på en slipsten).

Schwanger, *adj.* hafvande; **mit etwas — gehen**, hafva något i sinne.
Schwängern, *v. a.* göra med barn, lägra; impregnera, upphlanda el. försätta med något främmande.
Schwängern, *n.* 3. **Schwängerung**, *f.* 4. lägring; impregnering.
Schwangerschaft, *f.* 4. hafvande tillstånd.
Schwank, *adj.* böjlig, smidig; lös och ledig.
Schwank*, *m.* 1. tokprat, dumt prat, skämt, tokrolighet, pusslustighet, löjligt, tokroligt infall el. upptåg.
Schwanken, *v. n.* h. vackla, runka, svigta, ragla, darra, skakas; slingra (om skepp); vara vankelmodig, villrådig.
Schwanken, *n.* 3. vacklande, svigtande, darrning, skakning; slingrande; villrådighet, ovisshet.
Schwänken, *v. a.* skölja och skura.
Schwankend, *adj.* vacklande, raglande, ostadig; obestämd, oviss; vankelmodig, villrådig.
Schwänkkessel *m.* 3. **=faß***, *n.* 2. kylfat; sköljkittel el. kar.
Schwänkwasser, *n.* 3. sköljvatten.
Schwanz*, *m.* 1. svans, stjert, rumpa; manlig födslolem; medfölje, svit; **Geld auf den — schlagen**, göra sig oloflig vinst vid inköp; **der Fuchs verbirgt seinen —**, en arglistig menniska har skälmen bakom örat.
Schwänzeln, *v. n.* h. vicka på svansen; drifva omkring, slå dank.
Schwänzelpfennig, *m.* 1. liten oloflig vinst; **Schwänzelpfennige machen**, sko sig.
Schwänzen, *v. a.* göra el. påsätta svans; fästa upp, uppbinda svansen (på en häst); försumma, uraktlåta, vårdslösa; **geschwänzte Noten**, strukna noter; **die Herrschaft —**, bedraga herrskapet för en liten oloflig vinst skull.
Schwanzmeise, *f.* 4. lappmes.
Schwanzriemen, *m.* 3. ryggstycke på seltyg, svansrem.
Schwanzschraube, *f.* 4. svansskruf.
Schwanzstern. Se **Komet**.
Schwappelfett, **Schwappelig**, **Schwappend**, *adj.* pussig, blöt af fetma.
Schwären, *m.* 3. varsår, rötsår, böld.
Schwären, *v. n.* ir s. slå sig till böld, vara sig, varas, flyta.
Schwären, *n.* 3. bulning, vargörning.
Schwarm*, *m.* 1. svärm; mängd, myckenhet, stojande folkhop; sorl, oväsen, stoj.
Schwärmen, *v. n.* h. svärma; flyga, löpa, springa af och an; spela narr; förorsaka sorl, oväsen, stoj; yra, svärma, ruckla.
Schwärmer, *m.* 3. svärmare som slingrar sig i luften; en som drifver af och an, fanatist, fantast, svärmare.
Schwärmerey, *f.* 4. sorl, oväsen, stoj, buller, larm; rustan[illegible]

sväfning; fanatism, svärmeri, häftigifver, orimlighet, galenskap.
Schwärmerisch, *adj.* fanatisk, svärmaktig.
Schwarte, *f.* 4. fläsksvål; skråkant.
Schwartig, *adj.* svålaktig.
Schwarz, *adj.* svart; svartbrun; smutsig, oren; olycklig, elak; svart, nedrig, gudlös; solbränd.
Schwarz, *n. indekl.* det svarta.
Scharzamsel, *f.* koltrast.
Schwarzäugig, *adj.* svartögd.
Schwarzbäcker, *m.* 3. hembakare, som bakar groft bröd.
Schwarzbeere. Se Heidelbeere.
Schwarzbley, *n.* 1. verkbly.
Schwarzbraun, *adj.* svartbrun; solbränd; brun i hyn.
Schwarzdorn*, *m.* 2. stärkbärsbuske.
Schwarzdrossel, *f.* 4. koltrast.
Schwarzdunkel, *adj.* mörksvart.
Schwarze, *m.* och *f.* 4. svart menniska, neger, mor; negrinna, morinna.
Schwärze, *f.* 4. svärta; nedrighet, vederstygglighet.
Schwärzen, *v. a.* svärta, göra svart; svärta, illa afmåla el. berykta; smutsa, orena.
Schwärzen, *n.* 3. Schwärzung, *f.* 4. svärtning; smutsande.
Schwarzfärber, *m.* 3. svärtare, svartfärgare.
Schwarzgelb, *adj.* olivfärgad, gulbrun, svartgul, svartblå.
Schwarzkraut*, *n.* 2. paddbär, trollbär.
Schwarzkünstler, *m.* 3. trollkarl.
Schwärzlich, *adj.* svartaktig, solbränd, brun i hyn; svartmuskig.
Schwarzspecht, *m.* 1. spillkråka.
Schwarzstreifig, svartrandig.
Schwarzwild, *n.* 1. svart vildbråd.
Schwarzwurz, *f.* 4. vallört.
Schwatzen, *v. n.* h. och *a.* prata, pladdra; sqvallra; sqvattra (som skator).
Schwatzen, *n.* 3. prat, pladdrande; sqvaller; sqvattrande.
Schwätzer, *m.* 3. pratmakare, sqvallrare.
Schwatzhaft, *adj.* pratsam, sqvalleraktig.
Schwatzhaftigkeit, *f.* 4. pratsamhet; otidigt prat.
Schwebe, *f.* 4. in der — hängen, sväfva i ovisshet.
Schweben, *v. n.* h. simma i luften, sväfva; sväfva i ovisshet; die Gefahr schwebt über ihm, faran hänger öfver hans hufvud.
Schwede, *m.* 4. en svensk.
Schweden, *n. pr.* Sverige.
Schwedisch, *adj.* svensk.
Schwefel, *m.* svafvel.
Schwefelhölzchen, *n.* 3. svafvelsticka.
Schwefelhütte, *f.* 4. svafvelbruk.
Schwefelicht, Schwefelig, *adj.* svafvelaktig.
Schwefelkammer, *f.* 4. kammare der man svaflar.
Schwefeln, *v. a.* svafla.
Schwefeln, *n.* 3. svafland.

Schweif, *m.* 1. svans; stjert; släp; malmskote.
Schweifen, *v. a.* runda, utskära, ringa ut (kläder o. d.); förse med svans; reffla. *v. n.* sväfva.
Schweifstern, *m.* 1. komet.
Schweifung, *f.* 4. rundning, utringning; reffling; sväfvande, sväfning.
Schweigen, *v. n. ir.* h. tiga, vara tyst, tystna.
Schweigen, *n.* 3. stillatigande, tysthet; tystnad; zum — bringen, komma att tiga, bringa till tystnad.
Schweigsam, *adj.* tystlåten.
Schweimel. Se Schwindel.
Schwein, *n.* 1. svin; wildes —, vildsvin.
Schweinebraten, *m.* 3. svinstek.
Schweinerey, *f.* 4. svinaktighet, snuskighet.
Schweinhatz, **Schweinhetze**, *f.* 4. vildsvinsjagt.
Schweinigel, *m.* 3. piggsvin, igelkott.
Schweinisch, *adj.* svinaktig, snuskig.
Schweinmast, *f.* ollon.
Schweinmutter*, *f.* 3. sugga.
Schweinporsch, *m.* 1. squatram.
Schweinschneider, *m.* 3. svinsnöpare.
Schweinskeule, *f.* 4. svinlår; vildsvinslår.
Schweinwildpret, *n.* 1. vildbråd af svin.
Schweiß*, *m.* 1. svett; blod; stor möda; svårt förvärfvad egendom el. förmögenhet.
Schweißbad*, *n.* 2. svettbad.
Schweißen, *v. n.* h. utsila, utlakas, utsipra; blöda. —, *v. a.* välla (jern); löda.
Schweißfieber, *n.* 3. engelska svetten.
Schweißfuchs*, *m.* 1. brandfux.
Schweißig, *adj.* svettig; blödande, blodig.
Schweißkraut*, *n.* 2. pestilensört.
Schweinstreibend, *adj.* svettdrifvande.
Schweißwurst*, *f.* 1. blodkorf.
Schweizerkrankheit, *f.* 4. hemsjuka.
Schwelgen, *v. n.* h. fråssa, rusta, utsväfva, ruckla.
Schwelger, *m.* 3. fråssare, rucklare.
Schwelgerey, *f.* 4. fråsseri, sus och dus.
Schwelgerisch, *adj.* fråssande, liderlig.
Schwelle, *f.* 4. tröskel; tvärträ på en port; dynstock, underbjelke.
Schwellen, *v. n. ir.* f. svälla, uppsvälla, bli stind; svullna; stiga (om vattnet); växa, tilltaga. —, *v. a. ir.* uppblåsa, fylla med väder, göra svällande eller uppsvullen.
Schwellen, *n.* 3. svällande; svallande; stigande; tilltagande; uppblåsning.
Schwemme, *f.* 4. vad (för hästar).
Schwemmen, *v. a.* skölja, löga, bada.
Schwenden, *v. a.* svedja.
Schwenden, *n.* 3. svedjande.
Schwengel. Se Schwängel.
Schwemmergans*, *f.* 1. hafstjäder
Schwenken, *v. a.* svänga;

svänga; skölja, rengöra; sich —, svänga, vända el. vrida sig, göra en sväng el. svängning.

Schwenken, *n*. 3. svängning; sköljande

Schwenkung, *f*. 4. svängning, sväng, vridning, hvirfvelrörelse, slingrande gång.

Schwenkkessel, *m*. 3. kylkittel, kylpanna.

Schweppe, *f*. 4. snärt.

Schwer, *adj*. tung; svår, besvärlig; fullvigtig; kinkig; — an etwas gehen, göra något ogerna; mit schwerem Herzen, med beklämdt, blödande hjerta; schweres Geschütz, grofva stycken; mit der schweren Hand kommen, bruka våld, muta.

Schwerdt. Se Schwert.

Schwere, *f*. 4. tyngd, vigt, last; svårhet.

Schwerer, *komp*. tyngre, svårare.

Schwerfällig, *adj*. tung, ovig, trög; plump, grof.

Schwerfälligkeit, *f*. 4. ovighet, tröghet.

Schwerflüssig, *adj*. hårdsmält, svårsmält.

Schwerlich, *adj*. svårligen, knappt, med möda.

Schwermuth, *f*. utan *pl*. svårmodighet, ängslan, ängslighet, mjeltsjukt sinnelag.

Schwermüthig, *adj*. svårmodig, ängslig.

Schwert, *n*. 2. svärd, glaf; värja; mit dem — darein schlagen, bruka uppenbart våld.

Schwertfeger, *m*. 3. svärdfejare.

Schwertlehen, *n*. 3. manslän.

Schwertstreich, *m*. 1. verjehugg; ohne —, utan blodsutgjutelse.

Schwester, *f*. 4. syster.

Schwesterlich, *adj*. systerlig.

Schwesterschaft, *f*. systerskap el. lag.

Schwibbogen*, *m*. 3. hvalfbåge, hvalf; brohvalf; hvälfd grafställe.

Schwiegerältern, *pl*. svärföräldrar.

Schwiegermutter*, *f*. 3. svärmoder; styfmoder.

Schwiegersohn*, *m*. 1. måg; styfson.

Schwiegertochter*, *f*. 3. sonhustru; styfdotter.

Schwiegervater*, *m*. 3. svärfar; styffar.

Schwiel, *f*. 4. dalk, valk (på händer och fötter).

Schwierig, *adj*. svår, besvärlig, kinkig; ogen; missnöjd.

Schwierigkeit, *f*. 4. svårighet, besvärlighet; kinkighet; olägenhet.

Schwimmen, *v. n ir*. s. och h. simma; flyta på vattnet; er kam daher geschwommen, han kom fram el. förbisimmandes.

Schwimmen, *n*. 3. simmande; flytande på vattnet.

Schwimmer, *m*. 3. simmare; die besten — ersaufen auch, de snällaste och dristigaste omkomma äfven.

Schwimmvogel*, *m*. 3. vattenfågel.

Schwinde, *f*. 4. ref-orm.

Schwindel, *m*. 3. svindel; yra; yrsel, galenskap; koller (hästsjuka.)

Schwindeley, *f*. 4. grill, nyck; koller.

Schwindelgeist, *m.* 2. villhjerne, svärmare.
Schwindelhafer, *m.* 3. svingel.
Schwindelig *adj.* besvärad af svindel, fallen för svindel; hufvudyr.
Schwindelkörner, *pl.* -samen, korianderfrö.
Schwindelkraut*, *n.* 2. husblomster.
Schwindeln, *v. n.* h. vara besvärad af svindel &c.; mir schwindelt, allting går omkring för mina ögon.
Schwinden, *v. n. ir.* s. försvinna; aftaga, minskas; aftaga; förfalla, aftyna, förlora sig, smälta bort; torka, krympa ihop.
Schwindflechte, *f.* 4. Se Schwinde.
Schwindgrube (d som t) *f.* 4. bottenlöst hål el. djup; afträdeshål.
Schwindloch, *m.* 1. (bot.) dårrepe.
Schwindsucht, *f.* 4. tvinsot, trånsjuka.
Schwindsüchtig, *adj* trånsjuk.
Schwinge, *f.* 4. vanna, kastskåfvel; vinge (en fågels); skäkta.
Schwingel, *m.* 3. (bot.) svingel.
Schwingen, *v. a. ir.* svänga, skaka, slänga, vanna el. kasta säd; skäkta (lin och hampa); sich —, gunga sig, vibrera, svänga, dallra; kasta eller svinga sig; uppstiga, svinga sig upp.
Schwingen, *n.* 3. svängning; vannande; skäktande &c.
Schwingmesser, (g nästan som ch) *n.* 3. dart, dolk; skäktknif.
Schwingstock*, *m.* 1. skäkta.
Schwingung, *f.* 4. vibrering, svängning, dallring, pendelrörelse.
Schwippe, *f.* 4. litet spö, smal käpp el. staf; snärt el. smäll på en piska.
Schwirren, *v. n.* h. åstadkomma ett genomträngande ljud el. sorl; qvittra, svirra, sjunga.
Schwitzen, *v. n.* h. och *a.* svettas, utdunsta.
Schwitzkasten, *m.* 3. svettlafve.
Schwope, *f.* 4. (fisk) blicka, braxenpanka.
Schwören, *v. a. ir.* svärja, aflägga ed.
Schwören, *n.* 3. svärjande, en eds afläggande.
Schwörer, *m.* 3. svärjare: falscher —, menedare.
Schwül, *adj.* qvalmig, qväfvande.
Schwüle, *f.* 4. qvalmighet, qväfvande hetta.
Schwulst*, *m.* 1. svullnad, svulst; ordprål, högtrafvande styl.
Schwülstig, *adj.* högtrafvande, högspänd, svulstig.
Schwülstigkeit, *f.* 4. högspändhet, svulsighet, högtrafvande egenskaper.
Schwung*, (g nästan som ch) *m.* 1. svängning; dallring; språng, skutt, hastig rörelse, svängning el. ryckning; flygt upp i fria luften el. höjden; vändning, omvridning, omrullning.
Schwungrad*, *n.* 2. hjul som orsakar svängning el. omrullning, svängnings-, omrullningshjul.

Schwungriemen, *m.* 3. vagnsrem, hvarpå vagnen hvilar.
Schwungseil, *n.* 1. repgunga.
Schwur*, *m.* 1. ed; svordom.
Schwürig. Se Schwierig.
Sclave, (v som w) *m.* 4. -inn, *f.* 4. slaf, -vinna.
Sclaveren, *f.* 4. slafveri, träldom.
Sclavisch, *adj.* slafvisk, trälaktig; låg, krypande.
Scorbut, *m.* 1. skörbjugg.
Scorbutisch, *adj.* som har skörbjugg, som kommer af —, liknar skörbjugg.
Scorpion, *m.* 6. skorpion.
Scorpionfliege, *f.* 4. hornslända.
Skripturen, *f. pl.* skrifter, handskrifter, dokumenter, papper.
Scrupel, *m.* och *n.* 3. skrupel el. 24 gran; skrupel, betänklighet, tvekan, tvifvelsmål, samvetsagg, grannlagenhet.
Sebenbaum. Se Sadebaum &c.
Sech, *n.* 1. plogrist, plogjern.
Sechs, (läs: sex) *adj.* sex.
Sechse, *f.* 4. sexa, talet sex.
Sechseck, *m.* 1. sexhörning, sexkant.
Sechseckig, *adj.* sexhörnig, sexkantig.
Sechsschäftig, *adj.* sexskäftad.
Sechser, *m.* 3. sexa; mynt om 6 kreuzer.
Sechserley, *adj.* sexhanda, af sex slag.
Sechsfach, *adj.* sexdubbel, sexfalt.
Sechsfüßig, *adj.* sexfotad.
Sechsgroschenstück*, *n.* 1. mynt om 6 groschen.
Sechshundert, *adj.* sexhundra.
Sechsjährig, *adj.* sexårig.
Sechsling, *m.* 1. en half kopparskilling.
Sechsmal, *adj.* sex gånger.
Sechsmalig, *adj.* som sker eller har skett eller varit sex gånger.
Sechsmonatlich, *adj.* som är sex månader gammal, som sker el. har skett på 6 månader, sex månaders
Sechspfündig, *adj.* sexpundig.
Sechsspännig, *adj.* sexspännig, med sex hästar för.
Sechste, *adj.* sext el. sex toners intervall.
Sechste, *f.* 4. sjette; sjette el. lägsta klassen; zum Sechsten, för det sjette.
Sechstehalb, *adj.* fem och en half.
Sechstägig, *adj.* sex dagars
Sechstel, *n.* 3. sjettedel.
Sechstens, *adv.* för det sjette.
Sechswochen, *f. pl.* barnsängstid.
Sechswöchnerinn, *f.* 4. barnsängshustru.
Sechzehn, (läs: Secksżehn) *adj.* sexton.
Sechzehner, *m.* 3. sextondel.
Sechzehnjährig, *adj.* sextonårig, sexton år gammal, sextonårs
Sechzehnte, *adj.* sextonde.
Sechzehntens, *adv.* för det sextonde.
Sechzehntheil, *n.* 1. sextondel.
Sechzig, *adj.* sextio.
Sechziger, *m.* 3. sextio-årig; sextio års menniska; (i piket) sextio.
Sechzigjährig, *adj.* sextio-årig.

Sechzigste, *adj.* sextionde.
Seciren, *v. a.* anatomisera.
Seckel, *m.* 3. pung, börs; sekel (Hebreiskt mynt).
Seckelmeister, *m.* 3. skattmästare, kassör.
Sekret, *n.* 1. privet, afträde.
Sect, *m.* 1. sekt, vin från Kanariske öarne.
Secte, *f.* 4. sekt, parti af samma mening.
Section, *f.* 4. anatomisering.
Sectirer, *m.* 3. partimakare.
Sectirisch, *adj.* secterisk.
Secularisiren, *v. a.* förvandla andliga stift till verldsliga, secularisera.
Secularisirung, *f.* 4. secularisation, secularisering.
Secundiren, *v. a.* och *n.* h. hjelpa, biträda, bistå; vara sekundant.
See, *f.* 4. sjö, saltsjö, haf; in — gehen, in die — stechen, lägga ut till sjös; gå till segels; zur — reisen, resa till sjös; resa sjövägen, sjöledes.
See, *m.* 6. insjö.
Seebarbe, *f.* 4. rödfisk.
Seblase, *f.* 4. (insekt) pese.
Seeblume, *f.* 4. neckblad; sjöblad.
Seebull, *m.* 4. hornsimpa.
Sedrache, *m.* 4. färsing; sjöhors.
Seefahrer, *m.* 3. sjöfarare, sjöman; som reser till sjöss.
Seefisch, *m.* 1. sjöfisk, hafsfisk.
Seehafen*, *m.* 3. hamn; redd.
Seehund, *m.* 1. haj; sjähl, sjökalf.
Seeiungfer, *f.* 4. siren, sjönymf.
Seekrankheit, *f.* 4. sjösjuka.
Seekrebs, *m.* 1. hafskräfta, hummer.
Seekreuzdorn*, *m.* 2. hafstörne.
Seelamt. Se Seelenmesse.
Seelchen, *n.* 3. hjerta, lilla vän.
Seele, *f.* 4. själ; lif; kraft; person, någon; einem etwas auf seine — binden, inskärpa en något på det ömmaste; im Grunde der — i det innersta; die — ist ihm ausgefahren, han har uppgifvit andan.
Seelenfreund, *m.* 1. förtrogen vän.
Seelenfriede, *m.* 5. samvetsfred.
Seelengröße, *f.* 4. sinneshöjd.
Seelenheil, *n.* 1. själens nytta och bästa.
Seelenlehre, *f.* 4. läran om själen.
Seelenmesse, *f.* 4. själamessa, messa för en aflidens själ.
Seelenverkäufer, *m.* 3. värfvare (för Ostindiska kompaniet).
Seelenwanderung, *f.* 4. själavandring, själaflyttning.
Seelerche, *f.* 4. strandpipare.
Seeleute, *pl.* sjöfolk, sjömän.
Seelinse, *f.* 4. andmat.
Seelsorge, *f.* 4. själasorg.
Seelsorger, *m.* 3. själasörjare, biktfader.
Seemacht*, *f.* 1. sjömakt.
See-Mannstreu, *f.* sjötistel.
Seeminister, *m.* 3. minister vid sjöärender.
Seemos, *n.* 1. hafsmossa.
Seemosschnecke, *f.* 4. sjövalp.
Seenatter, *f.* 4. hafsnål.
Seenessel, *f.* 4. sjöstråle.
Seeofficier, *m.* 1. sjöofficerare.

Seeohr, *n.* 6. näckörn.
Seepapagey, *m.* 4. lunda.
Seeräuber, *m.* 3. sjöröfvare.
Seeraupe, *f.* 4. skummare.
Seerecht, *n.* 1. sjölag; sjörätt.
Seerepphuhn*, *n.* 2. (sjöfisk) tunga.
Seerinde, *f.* 4. (djurväxt) stenväf.
Seescheide, *f.* 4. (blötmask) sprutare.
Seeschlund*, *m.* 1. hafssvalg.
Seeschnecke, *f.* 4. (utan hus) hårgump.
Seesemfe, *f.* 4. (bot.) sjösäf.
Seeskorpion, *m.* 6. rödsimpa.
Seestühling, *m.* 1. benunge.
Seesturm*, *m.* 1. storm, stormväder på sjön.
Seetausendbein, *n.* 1. sjöblick.
Seetreffen, *n.* 3. sjöslag.
Seetrift, *m.* 1. det som hafvet kastar upp på stranden.
Seewärts, *adv.* sjövarts.
Seewesen, *n.* 3. sjöväsende.
Seewind, *m.* 1. sjövind, vind från hafssidan.
Seewurf. Se Seetrift.
Segel, *n.* 3. segel.
Segelmanufaktur, *f.* 4. segelfabrik.
Segelfertig, *adj.* segelfärdig, segelklar.
Segelmacher, *m.* 3. segelsömmare.
Segeln, *v. n.* s. och h. segla; in den Grund —, segla omkull.
Segeln, *n.* 3. seglande.
Segelstange, *f.* 4. rå, segelrå, segelstång.
Segeltuch*, *n.* 2. segelduk, buldan.
Segen, *m.* 3. välsignelse; lycka med el. framgång, välgång, välstånd; Abendsegen, Morgensegen, aftonbön, morgonbön; den — sprechen, läsa välsignelsen.
Segenswunsch*, *m.* 1. lyckönskan, välsignelse.
Segler, *m.* 3. seglare (fartyg).
Segnen, *v. a.* välsigna; viga, inviga, helga.
Segnen, *n.* 3. Segnung, *f.* 4. välsignande, välsignelse.
Sehader, *f.* 4. synnerf.
Sehe, *f.* 4. kristallvätskan i ögat; ögsten.
Sehekraft, *f.* synkraft.
Sehen, *v. a.* och *n. ir.* h. se; börja se, skönja, blifva varse; märka; ähnlich sehen, likna; das sieht ihm so ähnlich, det är honom så *likt*; aus andern Augen —, hafva annat utseende; einem etwas an den Augen —, se något på ens ögon; die Fenster sehen auf die Gasse, fönstren äro åt gatan; wieder sehend werden, få sin syn igen; hervor —, (fig.) framstå; framskymta.
Sehen, *n.* 3. seende; märkande; mir verging Hören und —, jag glömde att höra och se; mir verging das —, jag hade ej lust att se.
Sehenerve, *f.* 4. synnerf.
Sehenswerth, -würdig, *adj.* som är värd, förtjenar att ses.
Seher, *m.* 3. siare; profet.
Seherohr*, *n.* 1. teleskop, tub.

Sehne, *f.* 4. sträcksena; sena, nerf; bågsträng.
sich **Sehnen**, *v. r.* häftigt längta efter.
Sehnicht, *adj.* senig, senaktig.
Sehnlich, *adj.* längtande, trängtande, full af passion.
Sehnsucht, *f.* 4. häftig längtan.
Sehnsuchtsvoll, **Sehnsüchtig**, *adj.* längtande efter, försmäktande.
Sehewinkel, *m.* 3. synvinkel.
Sehnader, *f.* 4. sensträng, nervsträng.
Sehnaderig, *adj.* senig, nervstark.
Sehr, *adv.* ganska mycket, högligen.
Seiche, *f.* 4. urin, piss.
Seichen, *v. n.* h. låta sitt vatten, pissa.
Seicht, *adj.* grund; låg; torr, mager, ofruktbar; ytlig, ej grundlig eller djup.
Seichtigkeit, *f.* 4. grundhet; låghet; torrhet, magerhet, ofruktbarhet; ytlighet, brist på grundlighet.
Seide, *f.* 4. silke.
Seidel, *n.* 3. ett mått för torra varor om 33 ½ svenska kappar, och för våtvaror 25 sv. kannor; äfven om 2 ½ qvarter.
Seidelbast, *m.* 1. källarhals; tibast.
Seidenflachs, *m.* 1. (bot.) hummelbinda.
Seiden, *adj.* silkes . . . , siden.
Seidenartig, -**reich**, *adj.* silkeslik, mjuk som siden; silkesrik.
Seidenbau, *m.* 1. silkesafvel.
Seidenhändler, *m.* 3. silkeshandlare.
Seidenhase, *m.* 4. silkeshare.
Seidenmanufaktur, *f.* 4. sidenfabrik.
Seidenraupe, *f.* 4. silkeslarv.
Seidenschmetterling, *m.* 1. nattfly af silkesmasken.
Seidenwirker, *m.* 3. silkesväfvare.
Seidenwurm*, *m.* 2. silkesmask.
Seidenzeug, *n.* 1. sidentyg; siden- el. silkesvaror.
Seife, *f.* 4. såpa; tvål.
Seifen, *v. a.* tvåla, intvåla; öfverstryka och tvätta med tvål el. såpa; (bergv.) vaska.
Seifenapfel*, *m* 3. tvålkula.
Seifenblase, *f.* 4. såpbläddra, tvålbläddra.
Seifengeist, -**spiritus**, *m.* såpspiritus.
Seifenkraut*, *n.* 2. tvålgräs.
Seifenkugel, *f.* 4. tvålkula.
Seifenschaum, *m.* 1. tvållöder, såplöder.
Seifensieder, *m.* 3. såpsjudare.
Seifensiederey, *f.* 4 tvål- el. såpsjuderi.
Seifenstein, *m.* 1. speckstein.
Seifenwerk, *n.* 1. vaskningsverk.
Seifenzäpfchen, *n.* 3. stolpill.
Seifig, *adj.* tvål- el. såpaktig.
Seiger, *m.* 3. visare: ur, tornur.
Seigerarbeit, *f.* 4. segring.
Seigerdörner, *pl.* **Seigergekrätz**, *n.* 1. segringsslag.
Seigergang*, *m.* 1. lodrät gång inåt djupet.
Seigergerade, *adj.* lodrät.
Seigerherd, *m.* 1. segerhärd.
Seigern, *v. a.* (i smälthyttor) segra.

Seigerrecht, *adj.* lodrätt.
Seigerteufe, *f.* 4. lodrätt djup.
Seigerung, *f.* 4. segring.
Seihe, *f.* 4. Seiher, *m.* 3. sil, mjölksil, durkslag.
Seihen, *v. a.* sila, filtrera.
Seiher. Se Seihe.
Seihtuch*, *n.* 2. silduk, hårduk, filtrerpapper.
Seil, *n.* 1. tåg, rep, lina, streck.
Seiler, *m.* 3. repslagare.
Seilerbahn, *f.* 4. repslagarban.
Seiltänzer, *m.* 3. lindansare.
Seim, *m.* 1. jungfruhonung.
Seimhonig, *m.* 1. skirad honung.
Sein, Seine, *pron.* hans; sin, sitt; seines Gleichen, sina likar; erbarme dich seiner, förbarma dig öfver honom; seiner selbst nicht mächtig seyn ej vara mäktig el. rår sig sjelf; Verläugnung seiner selbst, sjelfförsakelse; seines Theils, för sin del.
Seinige, Seine, *pron.* det honom tillhör, hans; sin, sitt.
Seinethalben, -wegen, um -willen, *adv.* för hans skull; för sin skull.
Seit, *prep.* med *Dat.* sedan, efter, ifrån, altifrån.
Seitdem, Seither, *adv.* sedan, efteråt, sedan den tiden.
Seite, *f.* 4. sida; flank, sida; sida, ställning; bey — gehen, gå afsides; gå i enrum; zur Seite, bredvid; von der — ansehen, se öfver axeln på, förakta; bey — setzen, åsidosätta; von Seiten des Richters, af domaren.
Seitenabriß, *m.* 1. profil, profilritning.
Seitenbein, *n.* 1. väggben, hjessben.
Seitenblick, *m.* 1. blick, ögonkast på sned el. på sidan.
Seitengebäude, *n.* 3. flygelbyggnad.
Seitengewehr, *n.* 1. värja.
Seitenhieb, *m.* 1. sidohugg.
Seitenhölzer, *pl.* (i skepp) vränger.
Seitenlehne, *f.* 4. sidokarm, armstöd.
Seitenlinie, *f.* 4. sidolinie.
Seitenschritt, -sprung*, *m.* 1. sidosteg el. språng, snedsprång, afsprång.
Seitenstechen, *n.* 3. sidostyng, håll och styng.
Seitenstück, *n.* 1. sidostycke, slagsida, refstycke; pendant (skrift).
Seitenverwandter, *m.* böjes som *adj.* sidoslägting.
Seitenzahl, *f.* 4. sidotal.
Seither, *adv.* hittills; sedan den tiden; derefter, sedan.
Seitherig, *adj.* hittillsvarande.
Seits, *adv.* meiner —, för min del; för min person; hvad mig beträffar; mach ihm meiner Seits mein Compliment, jag ber om min kompliment till honom.
Seitwärts, *adv.* på sidan, på sned, afsides.
Seladongrün, *adj.* och *n.* seladongrön; seladongrönt.
Selbander, *pron.* sjelfandre.

Selbe, *pron.* t. e. zur selben Zeit, vid el. på samma tid.
Selber. Se Selbst.
Selbfünfte, *pron.* sjelffemte.
Selbiger, *m.* böjes som *adj.* densamma, detsamma.
Selbst, Selber, *adv.* sjelf; äfven, jemväl, till och med.
Selbstbefleckung, *f.* 4. sjelfbefläckelse.
Selbstbetrug, *m.* 1. bedrägeri emot sig sjelf.
Selbsteigen, *adj.* egen.
Selbsteigenmacht, *f.* sjelfmyndighet.
Selbsterhaltung, *f.* 4. egen räddning.
Selbsterhebung, *f.* 4. för hög tanka om sig sjelf.
Selbsterwählt, *adj.* sjelftagen.
Selbstgespräch, *n.* 1. samtal med sig sjelf; monolog.
Selbsthalter, Selbstherrscher, *m.* 3. titel, som Ryska Kejsarne bära.
Selbsthaß, *m.* 1. hat till sig sjelf.
Selbstklug, *adj.* sjelfklok, inbilsk.
Selbstlaut, *m.* 1. Selbstlauter, *m.* 3. vokal.
Selbstliebe, *f.* 4. egenkärlek.
Selbstmörder, *m.* 3. sjelfmördare, sjelfspilling.
Selbstrache, *f.* 4. sjelfhämd.
Selbstruhm, *m.* 1. eget beröm, skrift.
Selbstständig, *adj.* sjelfständig, oberoende.
Selbstständigkeit, *f.* 4. sjelfständighet, oberoende.
Selbstsucht, *f.* 4. egoism, sjelfkärlek.
Selbstsüchtige, *m.* 4. sjelfkär, egenkär menniska, egoist.
Selbstverachtung, *f.* 4. eget förakt, sjelfförakt.
Selbstverläugnung, *f.* 4. sjelfförsakelse.
Selig, *adj.* salig, lycksalig; afliden, salig; — sprechen, förklara för salig.
Seligkeit, *f.* 4. salighet, lycksalighet, sällhet.
Seligmacher, *m.* 3. saliggörare.
Sellerie, *m.* 1. selleri.
Selten, *adj.* rar, sällsam, sällsynt, ovanlig. —, *adv.* sällan.
Seltenheit, *f.* 4. rarhet, sällsamhet; raritet, sällsynthet.
Seltsam, *adj.* sällsynt, rar, ovanlig, sällsam, underlig, orimlig.
Seltsamkeit, *f.* 4. besynnerlighet, sällsamhet; rarhet, sällsynthet.
Semisch. Se Sämisch.
Semmel, *f.* 4. simla.
Semse. Se Binse.
Senn, *m.* 4. kovaktare.
Senne, *f.* 4. kovakterska; bågsträng.
Sennereg, *f.* 4. boskapsskötsel, boskapsjord.
Senden, *v. a. ir.* sända, skicka.
Sendschreiben, *n.* 3. epistel; sändebref.
Sendung, *f.* 4. sändning, skickande; beskickning.
Senesbaum*, *m.* 1. senetsträd.
Senesblätter, *n. pl.* senetsblad.
Senf, *m.* 1. senap; senapsört el. -frö.
Senfnäpfchen, *n.* 3. -topf*, *m.* 1. senapsdosa el -skål.
Senfpflaster, *n.* 3. -umschlag*, teig, -brey, *m.* 1. senapsdeg.

Senken, *v. a.* sveda, afsveda; — und brennen, härja med eld och brand.

Senkbley, *n.* 1. blylod, sänklod; murlod.

Senke, *f.* 4. (fiskeri) sänknät.

Senkel, *m.* 3. snörband, snöre, snodd, rem; snörnål.

Senken, *v. a.* sänka, nedsätta, nedsänka; störta, fördjupa; fortplanta genom afläggare; plantera med afläggare; sich —, sjunka, sätta sig.

Senken, *n.* 3. Senkung, *f.* 4. sänkning, nedsänkning; plantering, med afläggare, sjunkning.

Senker, *m.* 3. afläggare.

Senkhamen, *m.* 3. sänkhåf.

Senkrecht, *adj.* lodrät, vertikal.

Senkreuse, *f.* 4. senkryssja.

Senkwage, *f.* 4. profvare.

Senkzweig, *m.* 1. sättgren.

Sense, *f.* 4. lie.

Senserbaum*, *m.* 1. lie-orf.

Sensenmann*, *m.* 2. döden.

Sensenstiel, *m.* 1. lie-orf el. -skaft.

Sensenstrich, *m.* 1. lieslag.

Sentenz, *f.* 4. sinrikt tal; dom.

Sentimentalisch, *adj.* Se Empfindsam, Empfindelnd.

Seraph, Seraphim, *m.* 1. seraf, engel af första ordningen.

Serpentin, Serpentinstein, *m.* 1. serpentin, en sort grön marmor.

Serschant, *m.* 1. sergeant.

Serviette, *f.* 4. servet.

Sessel, *m.* 3. stol, säte, bänk; kullerstol.

Seßhaft, *adj.* bofast, boendes.

Setzen, *v. a.* sätta, ställa; plantera; ställa, uppresa; uppställa, sätta i rad, i ordning; fästa, stadga, göra fast; hård el. tjock (om flytande ämnen); stadga, fastställa, förordna; förse, utstyra, sätta i stånd; tillsätta; ponera, antaga för afgjordt; komponera (musik); sätta (i tryckerier). —, *v. n.* h. kasta el. svinga sig, rusa, springa, sätta, göra ett språng; über, springa, sätta öfver (en graf); sätta öfver (en flod) —, *v. impers.* es setzt, det gifves; det finnes; det vankar; sich —, sätta sig; flyga upp och sätta sig (som fåglar); sätta sig ned, sätta bo; sjunka, sätta sig; sätta sig ned igen, hvila sig; minskas, aftaga, blifva lägre, falla; sich mit einem —, träffa ett ackord, en öfverenskommelse med någon; sich oben an —, sätta sig främst, i högsätet; Hühner —, lägga ägg under hönsen; sich in den Kopf — fast föresätta sig något; er hat ihm das in den Kopf gesetzt, han har inbillat honom det, bragt honom på sådane tankar; sich über etwas hinweg —, sätta sig öfver; —, icke akta något; aus einander —, förklara; aus den Augen hin tan —, ej akta; ringa akta, min-

mindre akta; daran —, kosta på; sich vom Pferde auf den Esel —, förvärra sitt tillstånd; zur gesetzten Zeit, på utsatt, bestämd tid; an den Feind —, angripa fienden.

Setzer, *m.* 3. kompositör, komponist; sättare.

Setzgarten*, *m.* 3. trädskola; plantskola.

Setzhamen, *m.* 3. sänkbåf.

Setzhase, *m.* 4. harhona.

Setzholz*, *n.* 2. sättgren.

Setzkarpfen, *m.* 3. ganska liten karp.

Setzling, *m.* 1. afläggare; ungt träd till omsättning.

Setzreis, *n.* 2. sättgren.

Setzteich, *m.* 1. fiskdamm.

Setzung, *f.* 4. sättning &c. Se Setzen.

Setzwage *f.* 4. vattpass, vattupass.

Setzzäpfchen, *n.* 3. stolpill.

Seuche, *f.* 4. sjuka; smitta; farsot.

Seufzen, *v. n.* h. sucka, qvida; nach etwas —, suckande, längta efter något.

Seufzen, *n.* 3. suckande, suckning.

Seufzer, *m.* 3. suck, suckning, qvidan; einen — ausstoßen, holen, thun, sucka.

Sewenbaum. Se Saden. el. Säbenbaum

Seyn, *v. n. ir.* vara; vara till, finnas, gifvas; es ist nichts an ihm, det är ingenting med honom; nicht an dem —, ej vara sant; es ist an mir, turen står till mig; aus —, vara slut; das ist von ihm, det kommer ifrån honom; laß es seyn, låt så vara; låt bli det; wohl auf —, må väl; übel daran —, vara illa utkommen; des Todes —, vara dödsens barn; vara förlorad, olycklig; nicht wissen, wie man daran ist, ej veta hvad man skall tänka, säga eller göra; ich weiß nicht, wie mir ist, jag vet ej sjelf hvad jag känner; dem sey wie ihm wolle, vara huru som helst; es sey darum, må göra; da sey Gott für! Gud förbjude! es sey denn, daß, med mindre att, så framt icke att.

Sich, *pron.* sig; hvarandra; eder el. er; an — haben, hafva vanan, egenskapen; auf — haben, vara af betydenhet.

Sichel, *f.* 4. skära.

Sichenkraut*, *n.* 2. svintistel, mjölktistel.

Sicher, *adj.* säker, trygg; viss, tillförlitlig, pålitlig.

Sicherheit, *f.* 4. säkerhet, trygghet, kaution.

Sicherheitsleistung, säkerhetsställande, kaution.

Sicherlich, *adv.* säkert, tryggt; säkerligen, visserligen.

Sichern, *v. a.* sätta el. ställa i säkerhet, assekurera; garantera, gå i borgen för; försäkra; svara för; skydda, försvara.

Sicht, *f.* 4. sigt; zehn Tage nach — på tio dagars sigt.

Sichtbar, Sichtlich, *adj.* synlig, synbar, ögonskenlig.

Sichtbarkeit, *f.* 4. synlighet, synbarhet.
Sichtbarlich, *adv.* ögonskenligen.
Sichten, *v. a.* sålla, rissla; sikta.
Sie, *pron.* hon, henne; den. —, *pl.* de dem; ni, er.
Sie, *f. oföränd.* hona.
Sieb, (b som p) *n.* 1. såll, rissel, harpa; sikt, durkslag.
Siebbein, *n.* 1. silbenet (os cribriforme).
Siebbeutel, *m.* 3. qvarnsikt.
Sieben, *v. a.* sålla, rissla; sålla, sikta.
Sieben, *adj.* sju.
Sieben, *f.* Siebener, *m.* 3. sjua; ond hustru.
Siebeneck, *n.* 1. sjukant, sjuhörning.
Siebenerley, *adj.* af sju slag, sjuhanda.
Siebenfach, *adj.* sjudubbel, sju gånger så mycket.
Siebenfingerkraut*, *n.* 2 Siebenblatt*, *n.* 2. blodrot; mjölkpungar.
Siebengestirn, *n.* 1. sjustjerna.
Siebenjährig, *adj.* sjuårig, sju år gammal.
Siebenschläfer, *m.* 3. sjusofvare; sofråtta.
Siebente, *adj.* sjunde.
Siebentehalb, *adj.* halfsjunde.
Siebentel, *n.* 3. sjundedel.
Siebentens *adv.* för det sjunde.
Siebenzig. Se Siebzig.
Siebzehen, *adj.* sjutton.
Siebzehnte, *adj.* sjuttonde.
Siebzig, *adj.* sjuttio.
Siebziger, *m.* 3. sjuttio år gammal; sjuttio års menniska.
Siebzigjährig, *adj.* sjuttio-årig.
Siebzigste, *adj.* sjuttionde.
Siech, *adj.* sjuklig, krampig.
Siechbett, *n.* 1. sjuksäng.
Siechen, *v. n.* h. vara jemt sjuklig.
Siede, *f.* 4. sörpe; hackelse.
Siedelhof*, *m.* 1. frälsehemman.
Sieden, *v. a. ir.* sjuda, koka. — *v. n. ir.* h. uppsjuda, koka, svälla.
Sieden, *n.* 3. sjudning, kokning; uppsjudning, kokning, svällning.
Siedend, *adj.* sjudande, kokhet.
Sieder, *m.* 3. sjudare.
Siederey, *f.* 4. sjudning; sjuderi.
Sieg, *m.* 1. seger; den — davon tragen erlangen, vinna segern.
Siegel, *n.* 3. pitscher, signet, sigill; unter dem — der Verschwiegenheit, under försäkran af en helig tystnad; Schweden führt drey Kronen im —, Sverige förer tre kronor i vapnet.
Siegelbewahrer, *m.* 3. sigillförvarare.
Siegelerde, *f.* 4. förseglad jord, som fordom brukades på apotek, *terra sigillata.*
Siegelgeld, *n.* 2. sigill-lösen, förseglingspenningar.
Siegellack, *n.* 1. sigillack, breflack.
Siegeln, *v. a.* försegla; sätta sigill el. insegel för el. under, besegla.
Siegeln, *n.* 3. Siegelung, *f.* 4. försegling, besegling.

Siegelstein, *m.* 1. stjernkoral.
Siegen, *v. n.* h. segra, triumfera.
Sieger, *m.* 3. segrare, segervinnare.
Siegesbogen*, *m.* 3. =pforte, *f.* 4. triumfbåge, äreport, segerport
Siegeszeichen, *n.* 3. trofee, segertecken.
Sieghaft. Se Siegreich.
Siegprangend, *adj.* triumpherande, herrlig.
Siegreich, *adj.* segrande, segerrik; segersäll.
Siegstein, *m,* 1. stjernsten.
Siehe! siehe da! *interj.* se! se der!
Siekern, *v. n.* s. och h. utsila, utlakas, utsipra; drypa.
Silbe. Se Sylbe.
Silber, *n.* 3. silfver; saker af silfver.
Silberbarre, *f.* 4. silfverstång.
Silberbergwerk, *n.* 1. silfvergrufva.
Silberblatt*, *n.* 2. bladsilfver.
Silberfarben, *adj.* silfverfärgad.
Silberfisch, *m.* 1. perlfisk.
Silberglätte, *f.* 4. silfverglitt.
Silberhaltig, *adj.* som innehåller silfver.
Silberhell, *adj.* ljus, hvitt som silfver; klingande som silfver.
Silberkraut*, *n.* 2. gåsört.
Silberkuchen, *m.* 3. silfvertacka.
Silberling, *m.* 1. sikel, (judiskt mynt); halföre.
Silbern, *adj.* silfver
Silberschaum, *m.* 1. silfverglitt; bladsilfver.
Silberschrank*, *m.* 1. silfverskåp.
Silberstoff, *m.* 1. silfvertyg, silfverprickadt kläde.
Silberstufe, *f.* 4. silfverstuff, stycke silfvermalm.
Silberzeug, *n.* 1. silfver, saker af silfver.
Silge, *f.* 4. massarot.
Simpel, *adj.* simpel, enkel; rät och slät, utan omsvep; enfaldig, utan svek, rätt fram.
Simplicität, *f.* okonstlad beskaffenhet.
Sims, *m.* 1. list, karm, fris, krans, sims, karnis, hylla.
Singen, *v. a. ir.* sjunga; einem —, sjunga till någons lof eller ära; immer das alte Lied —, alltid börja sin gamla trall.
Singestimme, *f.* 4. sångstämma, sjungande röst.
Singestück, *n.* 1. aria, sångstycke.
Sinken, *v. n. ir.* s. sjunka; sjunka till botten; sänka sig; sjunka, sätta sig; sjunka, ramla, rasa; in den Schlaf —, falla i en djup sömn; den Muth — lassen, fälla modet.
Sinken, *n.* 3. sjunkning.
Sinn, *m.* 1. och 6. sinne; begrepp, förstånd; mening, bemärkelse; tänkesätt; vilja; nicht bey Sinnen seyn, vara ifrån sina sinnen; in den — kommen, falla in, komma på en tanka; seinen — worauf richten, fatta håg för något, anderes Sinnes werden, blifva annorlunda sinnad, ändra sin me

ning; der buchstäbliche Sinn, ordaförståndet; jemanden durch den — fahren, bryta någons envishet.
Sinnbild, *n.* 2. sinnebild, emblem, symbol, devis.
Sinnbildlich, *adj.* emblematisk.
Sinnen, *v. n. ir.* h. tänka, eftersinna, begrunda.
Sinnen, *n.* 3. eftersinnande, begrundande.
Sinnesänderung, *f.* 4. sinnets ändring, bot och bättring.
Sinngedicht, *n.* 1. epigramm, kort och satirisk vers.
Sinnig, *adj.* betänksam, varsam; långsam, småningom.
Sinnig, *adj.* klok, förnuftig, vettig; sedig.
Sinnlich, *adj.* sinnlig; sinnlig, vällustig.
Sinnkraut*, *n.* 2. Sinnpflanze, *f.* 4. sentetiva, ört hvars blad sammandragas då de vidröras.
Sinnlichkeit, *f.* 4. sinnlighet, vällustighet.
Sinnlos, *adj.* sanslös; utan mening; oförnuftig, ursinnig.
Sinnlosigkeit, *f.* 4. sanslöshet; omening; oförnuftighet, ursinnighet.
Sinnreich, *adj.* qvick, sinnrik, fintlig, fyndig.
Sinnspruch. Se Denkspruch.
Sinnverwandt, *adj.* liktydig, synonym.
Sintemal. Se Weil, Da.
Sinter, *m.* 3. (mineral) sinter.
Sintern, *v. n.* h. rinna droppta ls, drypa, svettas ut.
Sippschaft, *f.* 4. skyldskap, förvandtskap.
Sirup. Se Syrup.
Sitte, *f.* 4. plägsed, vana, bruk. Sitten, *pl.* seder.
Sittenbesserung, *f.* 4. sedernas förbättring.
Sittengesetz, *m.* 1. moralisk lag.
Sittenlehre, *f.* 4. sedolära.
Sittenlehrer, *m.* 3. moralist, sedolärare.
Sittenlos, *adj.* omoralisk; utan seder.
Sittenlosigkeit, *f.* 4. immoralitet, osedlighet.
Sittig, *adj.* sedig, blygsam, ärbar.
Sittig. *m.* Se Papagey.
Sittlich, *adj.* moralisk, sedolärande; ländlich, sittlich, efter landets sed.
Sittlichkeit, *f.* 4. moralitet, beskaffenhet i moraliskt afseende.
Sittsam, *adj.* sedig, höfvisk, blygsam, ärbar, anständig, försynt.
Sittsamkeit, *f.* 4. sedighet, blygsamhet, ärbarhet, anständighet.
Situation. Se Lage.
Sitz, *m.* 1. stol, hänk, säte; säte rätt att sitta (i en rätt o. d.); boning, residens, hufvudstad, hufvudsäte.
Sitzen, *v. a. ir.* h. sitta; sitta, passa; sitta, hålla session; über den Büchern —, sitta och läsa, nichts auf sich — lassen, försvara

sin heder; einem Maler —, sitta för att låta måla sig.
Sitzen, *n.* 3. sittande.
Sitzend, *adj.* sittande; stillasittande.
Sitztag, *m.* 1. sessionsdag.
Sitzung, *f.* 4. sittande, session, sessionstid.
Skalde, *m.* 4. skald.
Skelett, *n.* 1. benragel, skelett.
Skize, Skizze, *f.* 4. utkast, modell.
Skiziren, *v. a.* göra utkast till.
Sklave rc. Se Sclave rc.
Smalte, *f.* Smaltblau, *n.* blå stärkelse.
Smeytenkraut*, *n.* 2. kärrört, mosscrot.
So, *adv.* och *konj.* så, således, på det sättet, så mycket; om, derest, så framt, i fall; dessutom. —, *pron.* hvilken, hvilket, som; kaum so, knappt . . . förr än; so dann, då, derefter, derpå, sedan; so fort, på stund, straxt; so fortan, så vidare; so gar, till och med, äfven, hvad ännu mer; so hin, någorlunda; so nach, följaktligen, således; so eben, just nu, nyss.
Socke, *f.* 4. fotsocka, halfstrumpa.
Sod, *m.* 1. Sodbrennen, *n.* 3. hetta ur magen, halsbränna.
Sodomit, *m.* 4. sodomit, drängskändare.
Sodomiterey, *f.* 4. sodomiteri.
Sofa, *n.* och *m. pl.* s. soffa, kanapé.
Sofern*, *konj.* så framt, så vida.
Sofort, *adv.* straxt, genast efter.
Soff, *m.* 1. dryckenskap; fylleri; dryck, sup.
Sogar, *adv.* äfven, hvad ännu mer, till och med.
Sogleich, *adv.* genast, straxt; — als, så snart som.
Sohle, *f.* 4. såla; fotsåla, fotblad; sålan i en hof; saltvatten.
Sohley, *n.* 2. ägg kokt i salt vatten.
Sohn*, *m.* 1. son.
Söhnopfer, *n.* 3. försoningsoffer.
Solcher, solche, solches, *pron.* sådan, dylik.
Solchemnach, *adv.* således, i följe deraf.
Solchergestalt, *adv.* således, sålunda.
Solcherley, *adv.* sådan, af sådant slag
Sold, (d som t) *m.* 1. sold, lön, underhåll.
Soldat, *m.* 4. soldat, knekt.
Soldatenstand, *m.* 1. krigsstånd.
Soldatisch, *adj.* krigisk, militärisk.
Söldner, *m.* 3. legohjon, dagsverkare.
Sole, *f.* 4. salt vatten hvaraf salt kokas.
Solenn, *adj.* högtidlig.
Solennität, *f.* 4. högtidlighet.
Soley, *n.* 2. ägg kokt i salt vatten.
Sollen, *v. n. ir.* h. skola; böra; måste; — müssen, vara nödsakad.
Söller, *m.* 3. altan.
Somit, *adv.* följaktligen.
Sommer, *m.* 3. sommar.
Sommerbau, *m.* 1. vårplöjning
Sommerfäden, -flocken, *pl.* sp*

väfstrådar som synas på marken m. m.

Sommerkönig, *m.* 1. guldhane.

Sommerflecken, -**sprossen**, *pl.* fräknar, sommarfläckar.

Sommerfleckig, **Sommersprossig**, *adj.* fräknig.

Sommergetreide, -**korn**, *n.* 3. -**saat**, *f.* 4. vårsäd.

Sommerkorn. Se **Sommergetreide**.

Sommern, *v. impers.* es sommert, sommarn kommer.

Sömmern, *v. a.* sätta el. lägga i solen; underhålla om sommaren.

Sommerschlag*, *m.* 1. åkergärde besådt med vårsäde.

Sommersprossig. Se **Sommerfleckig**.

Sommersprossen. Se **Sommerflecken**.

Sommervogel°, *m.* 3. fjäril.

Sonach, *adv.* följakteligen, således.

Sonder. Se **Ohne**.

Sonderbar, *adj.* besynnerlig, sällsam, underlig.

Sonderbarkeit, *f.* 4. besynnerlighet, sällsamhet.

Sonderlich, *adj.* särdeles, besynnerlig, egen, synnerlig.

Sonderling, *m.* 1. egen, besynnerlig menniska.

Sondern, *v. a.* skilja, åtskilja, afskilja, söndra.

Sondern, *konj.* utan; men.

Sonders, *adv.* sammt und —, alla tillsammans el. ihop.

Sonderung, *f.* 4. skiljande, åtskiljande, afskiljande, söndring.

So[illegible]d, *m.* 1. lördag.

Sonne, sol; (i alkym.) guld.

Sonnen, *v. a.* ställa el. sätta i solen, sola.

Sonnenaufgang*, *m.* 1. solens uppgång.

Sonnenblume, *f.* 4. solros.

Sonnenferne, *f.* 4. en planets längsta afstånd ifrån solen.

Sonnenfinsterniß, *f.* 1. solförmörkelse.

Sonnenhof*, *m.* 1. ring omkring solen.

Sonnenhöhe, *f.* 4. solens höjd öfver horisonten.

Sonnenklar, *adj.* solklar.

Sonnenreich, *adj.* öppen för solen.

Sonnenschirm, *m.* 1. parasoll, solskärm.

Sonnenschuß*, *m.* 1. -**koller**, *m.* 3. koller (hästsjuka).

Sonnenstäubchen, *n.* 3. solgrand.

Sonnenthau, *m.* 1. daggört.

Sonnenuhr, *f.* 4. solvisare.

Sonnenuntergang*, *m.* 1. solens nedgång.

Sonnenwedel. Se **Cichorie**.

Sonnenwedel, *m.* 3. vägvårda (ört).

Sonnenweiser, -**zeiger**, *m.* 3. solvisare.

Sonnenwende, *f.* 4. solstånd; cichorie.

Sonntag, *m.* 1. söndag.

Sonntägig, *adj.* söndags

Sontäglich. Se **Sonntägig**.

Sonst, *adv.* annars, eljest, för öfrigt, utomdess; fordom; vanligen.

Sonntäglich. Se **Sonntägig**.

Sonstig, *adj.* öfrig, andra; förra.
Sophienkraut*, *n.* 2. stillfrö.
Sophist, *m.* 4. vis, slug ordprånglare.
Sophisterey, *f.* 4. falsk slutsats, ordprångleri.
Sophistisch, *adj.* sofistisk.
Sorge, *f.* 4. omsorg; bekymmer, oro; **laß das meine — seyn**, låt det vara min sak, låt mig sörja derför.
Sorgen, *v. n.* **h.** hafva omsorg för, sörja för, bära omsorg för, sköta, ansa, vårda; vara bekymrad för, frukta, befara.
Sorgenfrey, *adj.* utan sorg, bekymmerlös.
Sorgenlos. Se **Sorglos**.
Sorgenvoll, *adj.* sorgfull, bekymmersam, sorgbunden.
Sorgfalt, *f.* 4. skötsel, ans, omvårdnad, flit, sorgfällighet, aktsamhet, tjenstaktighet, omsorg.
Sorgfältig, *adj.* sorgfällig, aktsam, mån.
Sorgfältigkeit, *f.* 4. sorgfällighet, aktsamhet, omsorg.
Sorglos, *adj.* sorglös, bekymmerlös, håglös.
Sorglosigkeit, *f.* 4. sorglöshet; bekymmerlöshet, håglöshet; säkerhet, trygghet.
Sorgsam, *adj.* sorgfällig, aktsam, mån.
Sorgsamkeit, *f.* 4. sorgfällighet, aktsamhet, omsorg.
Sorte, *f.* 4. sort, art, slag.
Sortement, *n.* 1. sammanpassning; sortering.
Sothan, **Sothanig**. Se **Solcher**, **Dieser**.
Sowie*, *konj.* såsom, likasom; just som, i det samma som, så snart som.
Sowohl, *konj.* såväl, både; —, **als** så väl — som, både — och; **eben** —, äfven så väl; lika så väl.
Spadille, *f.* 4. (i kortlek) spaderäss.
Spähen, *v. a.* och *n.* **h.** spionera el. lura ut, lura eller passa på.
Späher, *m.* 3. spion, spejare.
Spallier, *n.* 1. spaljer (i trägårdar).
Spalt, *m.* 1. spricka, springa, refva, remna, skrefva, klyfta, spritt, sprund, aflång öppning, rispa.
Spalte, *f.* 4. kolumn, spalt. Se f. ö. **Spalt**.
Spalten, *v. a.* och *n.* **s.** klyfva; spricka, remna, brista, klyfvas, låta klyfva sig.
Spalten, *n.* 3. **Spaltung**, *f.* 4. klyfning; sprickande, remnande, bristande.
Spaltig, *adj.* klufven, sprucken; som kan klyfvas, som lätt spricker.
Span*, *m.* 1. spån, huggspån, hyfvelspån; litet vedträ, vedsticka; spjäle, ribba.
Spanbett, *n.* 6. ståndsäng.
Spänen, *v. a.* afvänja barn, m. m.
Spanferkel, *n.* 3. digris.
Spange, *f.* 4. häkta; hake; spär

Spangen, *pl.* fruntimmers-prydnad af guld el. silfver.
Spangrün, *n. indekl.* spanskgröna.
Spängler, *m.* 3. bleckslagare.
Spanier, *m.* 3. Spanior.
Spanierinn, *f.* 4. Spanska.
Spaniol, *m.* 1. Spansk tobak eller snus.
Spanisch, *adj.* Spansk, sällsam, besynnerlig.
Spann, *m.* 1. fotled; fotvrist.
Spannader, *f.* 4. sena, sträcksena.
Spanndienst, *m.* 1. ökdagsverke.
Spanne, *f.* 4. spann, längden emellan tummen och lillfingret.
Spannen, *v. a.* spänna, sträcka, utspänna, uppspänna; spänna för; mäta spannvis; knyta eller spänna åt; bända; binda el. läsa fast (ett hjul); tjudra; eine zu hoch gespannte Erwartung, ett för stort hopp om något; über den Fuß gespannt seyn, vara oens; die Saiten zu hoch —, begära för mycket; drifva en sak för långt. —, *v. n.* h. spetsa öronen; auf etwas —, lyssna med uppmärksamhet på något; lura el. passa på något.
Spannkette, *f.* 4. hållkedja.
Spannkraft. Se Schnellkraft.
Spannnagel*, *m.* 3. stångbult, tistelbult.
Spannriemen, -stricke, *m. pl.* -seile, *n. pl.* spännremar, tjuder, hållbakar.
Spannung, *f.* 4. spänning, sträckning; väntan, hopp.

Sparbruder*, *m.* 3 snålgråt, gnidare.
Sparbüchse, *f.* 4. sparbössa.
Sparen, *v. a.* spara, bespara, spara ihop; behålla, bespara, förvara, uppskjuta, dröja med.
Sparer, *m.* 3. en som sparar; ein — will einen Zehrer haben, njugg spar och fan tar.
Spargel, *m.* 3. sparris.
Spargelkohl, *m.* 1. brokoli (ört).
Sparkalk, *m.* 1. kalk blandad med sand.
Spärlich, *adj.* tarflig, måttlig, sparsam, knapp, karg.
Sparpfennig, *m.* 1. sparpenning.
Sparren, *m.* 3. sparre; einen — zu viel haben, hafva en skruf lös.
Sparrenkopf*, *m.* 1. kragsten (utstående sten el. stock i en vägg, till zirat el. att lägga bjelkar på).
Sparrwerk, *n.* 1. sparrlag.
Sparsam, *adj.* hushållsaktig, sparsam; rar, sällsynt, ogemen.
Sparsamkeit, *f.* 4. sparsamhet, hushållning, hushållsaktighet.
Spartogras, *n.* 2. (bot.) stipa.
Spätzlein, *n.* 3. liten sparf.
Sparung, *f.* 4. sparning.
Spaß, *m.* 1. skämt, narri, lek.
Spaßen, *v. n.* h. skämta, narras, leka.
Spaßhaft, *adj.* skämtfull, rolig, lustig.
Spaßhaftigkeit, *f.* 4. skämtaktighet, rolighet, lustighet.
Spaßmacher, Spaßvogel*, *m.* 3. skäm-

tare, en som har lustiga upptåg el. infall.
Spät, *adj.* senfärdig, långsam; sent framkommande, trögväxt, senmogen, senfödd. —, *adv.* sent, nog sent.
Spatel, *m.* 3. spadel; målarspade.
Spaten, *m.* 3. spade; (i kort) spader.
Späterbse, *f.* 4. senmogen ärt.
Spath, *m.* 1. spatt; spat (sten).
Spätheu, *n.* 1. hösthö.
Spätjahr, *n.* 1. höst.
Spatig, *adj.* spatig.
Spätlamm*, *n.* 2. sent födt lamm.
Spätling, *m.* 1. som kommer senare än vanligt är.
Spätobst, *n.* 1. vinterfrukt.
Spatregen, *n.* 3. särlaregn.
Spätreif, *adj.* senmogen.
Spatz. Se Sperling.
Spatzieren, *v. n.* s. och h. — gehen, promenera, spatsera, gå att spatsera; — reiten, fahren, göra en spatserridt, en lustresa till häst, i vagn.
Spatzierfahrt, *f.* 4. spatserfart.
Spatziergang*, *m.* 1. spatsergång, promenad.
Spatzierritt, *m.* 1. lustridt, promenad till häst.
Specerey, *f.* speceri, kryddor.
Specht, *m.* 1. hackspett (fågel).
Spechtmeise, *f.* 4. nötväcka.
Spechtwurz, *f.* 4. diptan.
Species, *f. pl.* urter, slag, slägten; speciemynt; ingredientier; die vier — der Rechenkunst, qvatuor species i aritmetiken.
Speciesthaler, Species, *m.* 3. riksdaler specie.
Speck, *n.* och *m.* fläsk, speck.
Speckbauch*, *m.* 1. isterbuk.
Speckbrühe, *f.* 4. specksås.
Speckfett, *adj.* mycket fet, fet som fläsk.
Speckgeschwulst*, *f.* 1. blindsvulst, speckböld.
Speckhändler, *m.* 3. fläskhandlare, hökare, marketentare.
Specklilie, *f.* 4. matledsträd.
Speckseite, *f.* 4. fläsksida; mit einer Wurst nach der — werfen, gifva ett ägg för en höna.
Spectakel, *m.* 3. spektakel, skådespel; oväsen, stoj.
Spediren, *v. n.* expediera, utfärda; affärda, afsända.
Spediteur, *m.* 1. handels-expedit.
Spedition, *f.* 4. expedition, utfärdande, uträttande; affärdande, afsändning.
Speer, *m.* 1. spjut, lans, pik.
Speerbeere, *f.* 4. rönnbär.
Speiche, *f.* 4. hjulekra.
Speichel, *m.* 3. spott; spottkluns.
Speichelcur, *f.* 4. salivering, spottkur.
Speichelfluß*, *m.* 1. dregling.
Speichellecker, *m.* 3. smickrare.
Speicheln, *v. n.* h. spotta; salivera.
Speichelwurz, *f.* 4. såpgräs.
Speien. Se Speyen.
Speicher, *m.* 3. sädesbod, sädvind, magasin; kyffe.

Speiler, *m.* 3. steknål, liten sticka.
Speise, *f.* 4. spis, mat, föda; rätt.
Speisehaus*, *m.* 2. värdshus, spisqvarter.
Speisegewölbe, Se Speisekammer.
Speisekammer, *f.* 4. skafferi, fatbur; anrättningsrum.
Speisen, *v. n.* h. och *a.* äta; spisa, sitta till bords; gifva mat, masitta, underhålla, föda; spisa, gifva mat för penningar, hålla spisning.
Speiseröhre, *f.* 4. matstrupe.
Speiseschrank*, *m.* 1. skafferi.
Speisewein, *m.* 1. matvin, bordvin.
Speisewirth, *m.* 1. traktör, spisvärd.
Speisung, *f.* spisning.
Spellen, *v. a.* Se Spalten.
Spelz, *m.* 1. spelt, en sort hvete.
Spelze, *f.* 4. snärp, agn på korn.
Spende, *f.* 4. gåfvors utdelning, fattigutdelning.
Sperber, *m.* 3. sparfhök.
Sperberbaum*, *m.* 1. rönn.
Sperberbeere, *f.* 4. rönnbär.
Sperling, *m.* 1. sparf.
Sperrbaum*, *m.* 1. slagbom, stängsel.
Sperre, *f.* 4. tillspärrande; håll- el. hämmkedja, brinkhake; förbud att utföra vissa varor.
Sperren, *v. a.* upp-, ut-, in- eller tillspärra, tillbomma; göra fast; blockera; sätta hämmkedja eller brinkhake på (hjul); stämma, dämma; aus einander —, utspärra, uppspärra; skrefva; sich —, göra motstånd, vägra, söka undvika.
Sperrgeld, *n.* 2. betalning för att man får passera genom stadsporten när den redan är stängd.
Sperrglocke, *f.* 4. klocka som tillkännager att porten skall stängas.
Sperrhaken, *m.* 3. hållhake, brinkhake.
Sperrig, *adj.* vidlyftig (om styl o.d); utspärrad; tillstoppad; tilltäppt.
Sperrkette, *f.* 4. hållkedja.
Sperrstab*, -stock*, *m.* 1. utspänningsskärm.
Sperrung, *f.* 4. stängning; tillspärrning.
Sperrweit, *adj.* och *adv.* på vid gafvel.
Spesen, *pl.* omkostningar, omgälder.
Speyen, *v. a.* och *n. ir.* h. spotta; spy, gifva öfver, kasta upp.
Speyen, *n.* 3. spottning; uppkastning.
Speyer, *m.* 3. som spottar; som kastar upp.
Speyerbaum*, *m.* 1. rönn.
Speyerling, *m.* 1. rönnbär.
Speynapf*, *m.* 1. spottlåda, spottkopp.
Spezerey, *f.* 4. speceri.
Spetereywaaren, *pl.* specerier, färgstofter, apoteksvaror, kryddor.
Sphäre, *f.* 4. sfer, klot, kula, klot-

rundel, sferisk kropp; sfer, krets, verkningskrets.
Spicken*, *v. a.* späcka.
Spickhäring, *m.* 1. spickesill.
Spicknadel, *f.* 4. späcknål.
Spickspeck, *m.* 1. späckrimsor.
Spiegel, *m.* 3. spegel.
Spiegelfechterey, *f.* 4. förställning, skrymtan, låtsande, tillgjordt väsende.
Spiegelfisch, *m.* 1. silfveröga.
Spiegelharz, *n.* 1. kolofonium.
Spiegelfolie, *f.* 4. spegelfolium.
Spiegelhütte, *f.* 4. spegelglasbruk.
Spiegelkarpfen, *m.* 3. karp med stora glänsande fjäll.
Spiegelkunst, *f.* katoptrik, vetenskap som handlar om speglar.
Spiegelmacher, *m.* 3. spegelfabrikör.
Spiegeln, *v. n.* h. glänsa, skina, lysa som en spegel; sich —, spegla sig; sich — an . . . , taga efterdöme af; taga till varnagel.
Spiegeln, *n.* 3. speglande.
Spiegelroche, *f.* 4. råcka med stora fjäll.
Spieke, *f.* 4. äsping, huggorm.
Spieköhl, *n.* 1. spikolja.
Spiel, *n.* 1. spel; lek; parti, spel; sein — womit treiben, roa sig med något.
Spielart, *f.* 4. spelsätt; omvexling, omskifte, förändring.
Spielen, *v. a.* och *n.* h. leka; spela; — in, skifta på (om färg); den großen Herrn —, agera stor herre; den Krieg in Feindes Land —, draga kriget in i fiendens land; aus den Händen —, rycka ur händerna; einen Streich (Possen) —, göra ett spratt; den Meister —, agera mästare; segra; etwas in die Länge —, draga ut på tiden med något.
Spieler, *m.* 3. spelare.
Spielerey, *f.* 4. lek, skämt, narri.
Spielgesell, *m.* 4. spelkamrat; lekkamrat.
Spielhahn*, *m.* 1. orre.
Spielleute, *pl.* spelmän, musikanter.
Spielraum*, *m.* 1. spelrum, svängrum.
Spielsachen, *pl.* Spielzeug, *n.* 1. leksaker.
Spielwerk, *n.* 1. spelverk, leksaker.
Spielzeichen, *n.* 3. spelmark, fisch.
Spieß, *m.* 1. jagtspjut; hillebård; pik, handpik; spett, fyllkalk.
Spießen, *v. a.* genomstinga, ränna värjan igenom; spetsa.
Spießer. Se Spießhirsch.
Spießgerte, *f.* 4. spö, smal käpp.
Spießgesell, *m.* 4. kamrat, stallbroder; medbrottsling.
Spießglas*, *n.* 2. antimonium, spitsglas (halfmetall).
Spießgras*, *n.* 2. kärrkafle (ört).
Spießhirsch, *m.* 1. årsgammal hjort.
Spießruthe, *f.* 4. spö; gatlopp.
Spießwurzel, *f.* 4. hjertrot.
Spillbaum*, *m.* 1. lönn; alster.
Spille, *f.* 4. ten, slända; ljussticka; nystpinne; knippelpinne; vindspel, gångspel.

Spilling, *m.* 1. ett slags stora gula plommon.
Spinat, *m.* 1. spenat.
Spindel, *f.* 4. ten, slända; spett; rulle; nystfot; axfäste (på blommor); vält.
Spindelbaum. Se Spillbaum.
Spindelmuskel, *f.* 4. strålmuskel.
Spinett, *n.* 1. spinett (instrument).
Spinne, *f.* 4. spindel.
Spinnefeind, *m.* 1. hätsk, afsagd fiende.
Spinnen, *v. a.* och *n. ir.* h. spinna; spinna eller sno till rep; keine Seide —, ej hafva någon fördel; es ist nichts so klar gesponnen, es kommt endlich an die Sonnen, ingenting är så fördoldt el. så fint anlagdt, att det ej en gång kommer i dagsljuset.
Spinnengewebe, *n.* 3. spindelväf.
Spinnenkraut*, *n.* 2. spindelört.
Spinner, *m.* 3. spinnare.
Spinnerey, *f.* 4. spinneri; spånad, garn, spinning.
Spinnrad*, *n.* 2. spinnrock.
Spinnrocken, *m.* 3. spinnrock; totte.
Spintisiren, *v. n.* h. grunda på.
Spion, *m.* 1. spion, spejare, kunskapare.
Spioniren, *v. n.* h. spionera, bespeja.
Spiralfeder, *f.* 4. spiralfjäder.
Spiritus, *m. indekl.* spiritus, sprit.
Spiring, *m.* 1. nors el. slom.
Spital*, *n.* 2. hospital.

Spitz, *m.* 1. ett slags snaggháriga hundar med spetsiga öron.
Spitz, *adj.* Se Spitzig.
Spitzamboß, *m.* 1. sparrhake.
Spitzbart*, *m.* 1. pipskägg.
Spitzblattern, -pocken, *f. pl.* vattkoppor.
Spitzbohrer, *m.* 3. kanonborr.
Spitzbube, *m.* 4. spetsbof, bedragare, skälm.
Spitzbubensprache, *f.* 4. rotvälska, tjufspråk.
Spitzbüberey, *f.* 4. bofstycke, bedrägeri.
Spitzbübisch, *adj.* skälmsk, bedräglig.
Spitze, *f.* 4. spets, udd; topp, spets, höjd; spetsar, knypladt arbete; kroppås, takås; udde, näs; an der — der Armee, i spetsen för armeen.
Spitzen, *v. a.* hvässa, slipa, spetsa, göra uddhvass, spetsig; topphugga; taga bort spetsarna; spetsa (öronen); sich auf etwas —, göra sig räkning på något.
Spitzenfabrik, *f.* 4. spetsfabrik.
Spitzenhändler, *m.* 3. spetshandlare.
Spitzenzäcklein, *v. pl.* uddar.
Spitzfindig, *adj.* spitsfundig, klyftig.
Spitzfindigkeit, *f.* spitsfundighet, klyftighet, stickord.
Spitzgerte, *f.* 4. spö.
Spitzglas*, *n.* 2. spetsglas.
Spitzhacke, Spitzhaue, *f.* 4. spetshacka; hacka, spade.
Spitzhammer*, *m.* 3. pigghammare.

Spitzig, *adj.* uddhvass, spetsig; bitande, stickande.
Spitzkopf*, *m.* 1. klyftigt, spetsfundigt hufvud.
Spitzmaus*, *m.* 1. näbbmus.
Spitzpocke. Se Spitzblatter.
Spitzruthe. Se Spießruthe.
Spitzsäule, *f.* 4. pyramid; obelisk.
Spitzwegerich. Se Wegerich.
Spitzwinklig, *adj.* spetsvinklig.
Spitzzahn*, *m.* 1. ögontand.
Splanchnologie, *f.* 4. läran om inelfvorna.
Spleiße, *f.* 4. splint, spillra, skärfva, flisa, sprint.
Spleißen, *v. a.* och *n. ir.* h. klyfva; spricka, remna, brista, klyfvas, låta klyfva sig; sprita.
Splint, *m.* 1. inre mjuk bark; splint; sprint, spillra.
Splint, *n.* 1. spjell.
Splitter, *m.* 3. och 6. spillra, splittra, skärfva, flisa; splint; tagg, sticka el. spån som man ränt i ett finger o. d.; benskärfva; grand (bibl.).
Splitterholz, *n.* 2. utan *pl.* fällskog.
Splitterig, *adj.* som spillra el. splittra sig, springer i stycken, full af spillror, skärfvor m. m.
Splittern, *v. a.* klyfva, splittra, spillra, spjälka. —, *v. n.* s. spillra el. splittra sig, springa i stycken, klyfvas.
Splitternackend. Se Splitternackt, *adj.* splitter naken; alldeles blott och bar.
Splitterrichten, *v. n.* h. klandra, tadla, otidigt bedömma en annans fel.
Splitterrichten, *n.* 3. klander, tadel, otidigt bedömmande af en annans fel.
Splitterrichter, *m.* 3. ilskfull kritikus.
Sponton, *m.* 1. sponton, handpik.
Sporapfel*, *m.* 3. rönnbär.
Sporer, *m.* 3. sporrmakare.
Sporen. Se Winden.
Sporn, *m.* 6. (läs: spårrn) sporre; tuppsporre, sporre) på hundar); drift, drifvande skäl.
Spornen, *v. a.* sporra; ägga, pådrifva.
Spornrädchen, *n.* 3. sporrhjul.
Spornstreichs, *adv.* i sporrsträck, i galopp, i fullt språng.
Sporntrager, *m.* sporrläder på en stöfvel, sporrknekt.
Sporteln, *pl.* sportlar.
Spott, *m.* 1. spe, bespottelse, begabbelse; åtlöje, ämne för åtlöje; skymf, nesa; wer den Schaden hat, darf für den — nicht sorgen, skam och skada följas åt.
Spötteley, *f.* 4. åtlöje, spe, bespottande.
Spötteln, *v. n.* h. bespotta, begabba, göra narr el. åtlöje af, narras.
Spötteln. Se Spötteley.
Spotten, *v. a.* och *n.* h. (jemandes) bespotta, begabba; gäckas med, göra narr af, bele; skymfa, smäda.
Spotten, *n.* 3. Spottung, *f.* 4. be-

spottelse, begabberi; gäckeri; skymfande, smädande.
Spötter, *m.* 3. bespottare, begabbare, spefågel.
Spötterey, *f.* 4. spe, bespottelse, begabberi, speglosa.
Spottgedicht, *n.* 1. Spottschrift, *f.* 4. pasqvill, satir, bitande poem el. skrift.
Spottgeist, *m.* 2. håg att begabba; bespottare, begabbare, spefågel.
Spottgeld, *n.* 2. lumpen penning.
Spöttisch, *adj.* försmädlig, spefull; ironisk.
Spöttlich, *adj.* försmädlig, spefull; ironisk; föraktlig.
Spottname, *m.* 5. öknamn.
Spottschrift. Se Spottgedicht.
Spottung. Se Spotten.
Spottvogel*, *m.* 3. spefågel, bespottare.
Spottweise, *adv.* på spe.
Spottwohlfeil, *adj.* för ett lumpet pris.
Spottwort, *n.* 1. speord.
Sprachähnlichkeit, *f.* 4. analogi i språken.
Sprachart, *f.* 4. idiotism.
Sprache, (a långt) *f.* 4. språk, tungomål; tal, uttal; mål, målföre; es wird zur — kommen, man skall el. lär företaga saken; man skall eller lär tala derom; mit der — heraus — säg ut.
Sprachfehler, *m.* 3. fel emot grammatikan, språkfel.
Sprachfenster, *n.* 3. gallerfönster i kloster.
Sprachforscher, *m.* 3. språkforskare.
Sprachgebrauch*, *m.* 1. språkbruk.
Sprachgelehrsamkeit, *f.* 4. språkkännedom el. -kunskap, philologi.
Sprachgelehrt, *adj.* språklärd.
Sprachgelehrter, *m.* böjes som *adj.* språklärd.
Sprachgitter. Se Sprachfenster.
Sprachkunde, *f.* 4. språkkunskap.
Sprachkundig, *adj.* språkkunnig.
Sprachlehre, *f.* 4. grammatika; grammatik.
Sprachlehrer, *m.* 3. grammatikus; språklärare; språkmästare.
Sprachlos, *adj.* mållös; stum.
Sprachlosigkeit, *f.* 4. mållöshet; stumhet.
Sprachrohr*, *n.* 1. språkrör, lur, hörselrör.
Sprachschnitzer. Se Sprachfehler.
Sprachselig, *adj.* talför, språksam.
Sprachtrichter, *m.* 3. språkrör.
Sprachzimmer, *n.* 3. språkrum i kloster.
Sprechart, *f.* 4. sätt att tala, tal, uttal.
Sprechen, *v. n. ir.* h. tala; diskurera; säga; språka, talas vid; übel zu — seyn auf —, vara missnöjd med —; nicht gut zu — seyn, icke vara vid godt lynne. —, *v. a. ir.* den Segen —, läsa välsignelsen; frey —, frikänna, frikalla; heilig —, upptaga ibland

Helgonens antal; gut —, gilla; gå i borgen; Recht —, dömma; einem Recht —, visa en rättvisa; in einer Sache —, afkunna domen uti en sak; aus jemandes Seele —, tala som någon tänker eller önskar.

Sprecher, *m.* 3. pratare; talare, talman.

Spreiten. Se Spreitzen.

Spreiten, *v. a.* utbreda.

Spreitzen, *v. a.* sprida, utsträcka, sträcka; utbreda; sätta stöttor under; aus einander —, skrefva; sich —, streta emot, sätta sig emot; brösta sig, kråma sig.

Sprengel, *m.* 3. domsaga, lagsaga, distrikt; biskopsstift.

Sprengen, *v. a.* och *n.* s. utströ, utsprida, kringsprida; bestänka, vattna, fukta; göra fläckig, prickig, isprängd; spränga, spräcka; bräcka, sönderslå; bryta upp eller igenom; galoppera; springa; sätta, rida i fyrsprång.

Sprengen, *n.* 3. sprängning; ut- el. kringspridning; bestänkning; ridande i fyrsprång.

Sprengkanne, *f.* 4. sprutkanna.

Sprenggras*, *n.* 2. blåstarr.

Sprengsel. Se Heuschrecke.

Sprengung. Se Sprengen.

Sprengwedel, *m.* 3. stänkborste till vigvatten.

Sprenkel, *m.* 3. fågelnät; snara, rännsnara.

Sprenkeln, *v. a.* göra fläckig, prickig, isprängd.

Sprenklich, *adj.* fläckig, prickig, isprängd.

Spreu, *f.* utan *pl.* snärp, agn, lådor.

Sprichwort*, *n.* 2. ordspråk, ordstäf.

Sprichwörtlich, *adj.* proverbialisk.

Spriegel, *m.* 3. båge.

Spriegelwagen, *m.* 3. vagn med kur.

Sprießen, *v. n. ir.* s. och h. utspricka, gro, göra skott.

Springbrunnen, *m.* 3. (g nästan som ch) springkälla.

Springen, *v. n. ir.* s. och h. hoppa, göra språng; studsa, hoppa; springa ut, frusta, spruta; spricka; brista; gå sönder, jemna, klyfvas; brytas, springa, gå af, brista; springa, springa i luften; springa, betäcka; in die Augen —, falla i ögonen, vara ögonskenligt, tydligt; eine Wasserkunst, — lassen, låta en vattenkonst gå; über die Zunge — lassen, förtala, tala illa om; in die Höhe —, hoppa i vädret.

Springen, *n.* 3. springande, hoppande. Se Sprung.

Springer, *m.* 3. hoppare, springare, luftspringare; voltigeur; (i schack) häst.

Springfeder, *f.* 4. stålfjäder.

Springgurke, *f.* 4. vild hundkurbis.

Springhahn*, *m.* 1. gräshoppa.

Springhengst, *m.* 1. beskällare.
Springochs, *m.* 4. tjur.
Springquelle. Se **Springbrunnen**.
Springstange, *f.* 4. **-stock***, *m.* 1. balanserstång.
Springwasser, *n.* 3. springåder; springvatten; källvatten.
Springwurm*, *m.* 2. springmask.
Spritzbüchse, *f.* 4. fläderspruta.
Spritze, *f.* 4. spruta.
Spritzen, *v. a.* spruta, kasta vatten; rensa med sprutning. —, *v. n.* ſ. frusa, spruta, stänka, springa ut.
Spritzen, *n.* 3. sprutning, stänkning.
Spritzfisch, *m.* 1. nosklippare.
Spritzknochen, *m.* 3. strufva.
Spritzleute, *pl.* pumpare, sprutare.
Spritznudel. Se **Nudel**.
Spritzröhre, *f.* 4. sprutrör el. pipa.
Sprock. Se **Spröde**.
Spröde, *adj.* skarp, sträf, grof; skör, spröd; något föraktande, el. spotsk, kallsinnig, som gör sig till.
Sprödigkeit, *f.* 4. skörhet, sprödhet; föraktande el. spotska maner, kallsinnighet, köld.
Sprosse, *f.* 4. steg el. pinne i en stege; pinna i en vagnshäck, spole.
Sprosse, *f.* 4. **Sprößling**, *m* 1. skott, telning, liten qvist; spira (t. e. af kål); liten son.
Sprossen, *v. n.* Se **Sprießen**.
Sprößchen, *n.* 3. ungt skott, späd qvist el. telning.
Sproterz, *n.* 1. stripmalm.

Sprotte, *f.* 4. (fisk) hvassbuk.
Spruch*, *m.* 1. skiljemans dom; sentens, språk, tänkspråk; dom, utslag, beslut; språk, ställe som anföres ur en bok; **die Sache kömmt zum Spruche**, saken kommer att afdömmas inför rätten; **die Sache steht auf dem Spruche**, det väntas utslag i saken.
Spruchregister, *n.* 3. konkordans.
Spruchreich, *adj.* rik på sinnrika språk el. tänkspråk.
Sprüchwort. Se **Sprichwort**.
Sprudeln, *v. n.* h. frusa, spruta, porla, fräsa upp, uppsjuda, koka, svalla; kasta bubblor, vara i gäsning.
Sprühen, *v. n.* h. och *a.* kasta, spruta, fräsa; **es sprühet**, det regnar litet el. duggar.
Sprung*, *m.* 1. (g nästan som ch) hopp, språng, skutt; stussning, språng, hopp; spricka (i glas &c.); springa, remna, rispa; **einem viele Sprünge machen**, skaffa en mycket att göra; **die Natur thut keine Sprünge**, naturen bryter aldrig någon länk i den stora kedjan af orsaker och verkningar; **einem auf die Sprünge kommen**, komma under fund med någons konstgrep.
Sprungbein, *n.* 1. språnget, ett ben i hälen.
Sprungriemen, *m.* 3. sprängrem som hindrar hästen att kasta upp hufvudet.

Sprütze. Se Spritze.
Spucke, *f.* Se Speichel.
Spucken, *v. n.* h. spotta.
Spucknapf*, *m.* 1. spottlåda, spottkopp.
sich Sputen, *v. r.* skynda sig.
Spuhle, Spühlen &c. Se Spule &c.
Spuk, *m.* 1. buller, sus, stoj; spöke.
Spuken, *v. n.* h. väsnas, fälas; spöka; es spukt in seinem Kopfe, han är yr i mössan.
Spulbaum. Se Ahorn.
Spule, *f.* 4. spole; rör (på penna).
Spulen, *v. a.* spola.
Spülen, *v. a.* tvätta, skölja, skura, rengöra; skölja och skura; skölja, löga.
Spülfaß*, *n.* 2. -kessel, *m.* 3. skölj-fat, tvättfat el. -skål.
Spülgoße, *f.* 4. köksränna, köksrännsten.
Spülicht, *n.* 1. Spülwasser, *n.* 3. diskvatten, sköljvatten, skulor.
Spülkumpen, *n.* 3. -napf*, *m.* 1. spillkum.
Spulwurm*, *m.* 2. rund tarmmask; springmask.
Spund*, (d som t) *m.* 1. sprund.
Spundbret, Spundebret, *n.* 2. halfbottenbräde.
Spünden, *v. a.* sprunda; sammanfoga; panela.
Spünder. Se Schröter
Spundhefen, *pl.* jäst som går ut genom sprundet.
Spundloch*, *n.* 2. sprundhål.
Spur, *f.* 4. spår; spår, fjät; vattenfåra, kölvatten; tecken, märke, anledning, spår.
Spüren, *v. n.* h. och *a.* söka; spåra, forska; känna, hafva känning af, märka, blifva varse.
Spüren, *n.* 3. Spürung, *f.* 4. sökande; spårande, forskning; känning, märkande, varseblifvande.
Spürer. Se Spürhund.
Spürhund, *m.* 1. stöfvare; snokare.
St! *interj.* tyst! stilla!
Staar, *m.* 1. stare.
Staar, *m.* 1. (ögonsjukdom) starr.
Staat, *m.* 6. prakt, prunkande ståt; grannlåt; fruntimmersprydnad; stat; land, rike.
Staatengeschichte, *f.* 4. statshistoria.
Staatsangelegenheit, -sache, *f.* 4. -geschäft, *n.* 1. statsangelägenhet, -sak el. ärende.
Staatsbürger, *m.* 3. medborgare i en stat.
Staatsgeschäft. Se Staatsangelegenheit.
Staatskleid, *n.* 2. galladrägt.
Staatsklugheit, -kunst, *f.* utan *pl.* politik, statsklokhet, statskonst.
Staatsmann*, *m.* 2. statsman, politikus.
Staatsmäßig, *adj.* ståtlig, präktig.
Staatsrecht, *n.* 1. folkrätt; statsrätt.
Staatsumwälzung, *f.* 4. statshvälfning.
Stab*, *m.* 1. (läs: Stapp) käpp, staf, stång; ledstång, bom, balk, tvärträ; (mått) aln; (ett regements &c.) stab; damit war der — über ihm gebrochen, der[...]

var hans öde (i elak bemärkelse) afgjordt; dermed var han dömd; seinen — weiter setzen, gå vidare.
Ståbeln, *v. a.* risa, störa (växter).
Stabholz* *n.* 2. kim, laggträ.
Stabsoffizier, *m.* 1. (a långt) stabsofficerare.
Stabsquartier, *n.* 1. hufvudqvarter.
Stabwurz, *f.* 4. åbrodd; vilder —, vild gråbo.
Stachel, *m.* 6. gadd, tagg; udd, pigg; tagg, sticka el. spån som man ränt i ett finger o. d.; wider den — lecken, spjerna emot udden; er ist ihm ein — im Auge, han är honom en nagel i ögat; Treibestachel el. Stecken mit einem —, käpp med en pigg på ändan.
Stachelbauch*, *m.* 1. halfisk, taggbuk.
Stachelbeere, *f.* 4. stickelbär, krusbär.
Stachelbeerstrauch*, *m.* 1. stickelbärsbuske.
Stachelbiene, *f.* 4. arbetsbi.
Stachelig, *adj.* stickande, spetsig, uddhvass; törnig, törnfull, taggig.
Stachelkäfer, *m.* 3. rifvare (en skalbagge).
Stachelkraut*, *n.* 2. punktörne.
Stachelnuß*, *f.* 1. sjönöt (ört).
Stachelrede, *f.* 4. bitande tal, ord.
Stachelschrift, *f.* 4. satir.
Stachelschwein, *n.* 1. piggsvin.
Stackett, *n.* 1. pålverk, förpålning; staket.
Stadt*, *f.* 1. (*pl.* långt å) stad.
Stadtbewohner, *m.* 3. stadsbo.
Städter, *m.* 3. (å långt) stadsbo.
Stadtfeld, *n.* 2, -flur, *f.* 4. en stads ägor.
Stadtgebiet, *n.* 1. en stads område; -lagsaga; stadsägor.
Stadtgericht, *n.* 1. rådstugurätt.
Stadthaus*, *n.* 2. rådhus.
Städtisch, *adj.* som finnes uti eller tillhör en stad.
Stadtklatsche, *f.* 4. käring som bär omkring sqvaller i en stad.
Stadtknecht, *m.* 1. stadstjenare.
Stadtobrigkeit, *f.* 4. magistrat.
Stadtpfeifer, *m.* 3. musikant i en stad.
Stadtrath*, *m.* 1. magistrat.
Stadtrecht, *n.* 1. stadslag; stadsrättighet.
Stadtregiment, *n.* 1. en stads styrelse; rådstugurätt.
Stadtrichter, *m.* 3. stadsdomare, kämnär.
Stadtschreiber, *m.* 3. stadsnotarie el. aktuarie.
Stadtschreiberey, *f.* 4. kansli.
Stadtsoldat, *m.* 1. stadsvakt.
Staffel, *f.* 4. steg, trappsteg; fotsteg, tramp.
Staffeley, *f.* 4. ställning.
Staffette, *f.* 4. stafett.
Staffiren, *v. a.* stoffera, förse, besätta; bekläda, öfverdraga; garnera; smycka, utrusta.
Staffirer, *m.* 3. stofferare, garnerare.
Staffirung, *f.* 4. stoffering, garnering.

Stagnol, *n.* 1. folium, spegelfolium.
Stahl, *m.* 1. stål; eldstål; brynstål.
Ståhlen, *v. a.* stålsätta, stållägga; öka, härda (t. e. modet).
Ståhlern, *adj.* af stål, stål
Stahlgrün, *adj.* mörkgrön.
Ståhr. Se Schafbock.
Stall*, *m.* 1. stall; fähus, fårhus, svinhus; der lautere —, stranguri, stenpassion; sie gehen nicht in einen —, de förlikas ej med hvarandra,
Stallbaum*, *m.* 1. stallträ, stallspilt.
Stallen, *v. a.* sätta på stall, i fähus. —, *v. n.* h. stalla eller pissa; stämma öfverens, förlikas.
Stallen, *n.* 3. stallande, pissande.
Stallgeld*, *n.* 2. stallhyra.
Stallkraut*, *n.* 2. linört.
Stallung, *f.* 4. Stallraum*, *m.* 1. insättning i stallet; stallrum.
Stamm*, *m.* 1. stam, bål; stjelk; stam el. hufvudgren i slägtregister; stam; stamfader; trädstam; ätt, slägt, stam; folkstam, rote; kast, klass af folk; Judestam; (i spel) öfverblifna kort efter gifning; der Apfel fällt nicht weit vom —, äpplet faller ej långt ifrån trädet.
Stammaloe, *f.* 4. aloeträd.
Stammbaum*, *m.* 1. stamträd.
Stammbuch*, *n.* 2. stambok, slägtregister; album, minnesbok.
Stämmeisen, *n.* 3. huggjern.
Stammeln, *v. a.* och *n.* h. stamma, hacka; framstamma.
Stammeln, *n.* 3. stamning.
Stämmen, *v. a.* stödja; hindra, dämma, stämma; fälla (träd); sich —, stödja sig på el. emot; göra motstånd; vara el. sätta sig emot, sträfva emot.
Stämmen, *n.* 3. Stämmung, *f.* 4. stödjande; hindrande; dämning; stämning; fällande; motstånd; motsträfvande.
Stammende, *n.* 6. stubbe, trästubbe med rötter; storända af ett träd.
Stammerbe, *m.* 4. stammarfvinge, arfvinge.
Stammgeld, *n.* 2. hufvudstol; (för skogvaktare) anvisningspenningar.
Stammgut*, *n.* 2. arfgods; stamgods.
Stammhaft, *adj.* stor, tjock, fast, stark.
Stammhalter, *m.* 3. en slägts uppehållare.
Stammherr. Se Stammhalter.
Stämmig, *adj.* stammig, som har stamm; stark, af stark kroppsbyggnad.
Stammkarte, *f.* 4. kort af de öfverblifna, eftergifning.
Stammler, *m.* 3. stammare.
Stammlinie, *f.* 4. -register, *n.* 3. ättelängd.
Stämmung. Se Stämmen.
Stammvater, *m.* 3. stamfader.
Stammvermächtniß, *n.* 1. fidei-kommiss.

Stammwort*, *n.* 2. stamord.
Stammwurzel, *f.* 4. hufvudroten.
Stämpel, *m.* 3. stämpel (på papper); stämpel, prägel; puns, stamp; puls (till fiske); stöt, mortelstöt, stamp; piston, pumpstång.
Stämpelamt*, *m.* 2. hallrätt.
Stämpelbogen, *m.* 3. stämpladt pappersark, charta sigillata.
Stämpelgeld, *n.* 2. stämpelafgift.
Stämpelmeister, *m.* 3. stämpelmästare, hallmästare.
Stämpeln, *v. a.* stämpla; sätta blystämpel på; sätta tullstämpel på.
Stämpelpapier, *n.* 1. stämpladt papper, charta sigillata.
Stämpelschneider, *m.* 3. stämpelgraverare.
Stampfbüchse, *f* 4. mortel.
Stampfe, *f.* 4. stamp, stöt, mortelstöt; stor mortel; stampho; klappträ.
Stampfen, *v. a.* stampa, valka, sönderstöta, stöta smått. —, *v. n.* h. stampa.
Stampfen, *n.* 3. Stampfung, *f.* 4. stampning, valkning; sönderstötande, krossande; stampning (med foten).
Stampfer, *m.* 3. stampare; krossare; stampklubba; valkare.
Stampfmühle, *f.* 4. stampqvarn.
Stand*, *m.* 1. stånd, tillstånd, läge, ställning, belägenhet; rang, värdighet, stånd, klass; stånd, härkomst; stånd, bod; nach Standes Gebühr, hvar och en efter sitt stånd; zu Stande bringen, kommen, verkställa, komma till slut; — in der Kirche, kyrkstol, bänkrum; Stände im Stall, spiltor.
Standarte, *f.* 4. standar.
Standartenjunker, *m.* 3. standarjunkare.
Standbaum*, *m.* 1. spilta (i stall).
Standbild, *n.* 2. ärestod.
Standesherr, *m.* 4. höfdinge; baron.
Ständchen, *n.* 3. serenad, aftonmusik.
Ständer, *m.* 3. påle, stolpe, stötta, stöd; uppståndare; bytta.
Standesgebühr, *f.* nach —, efter en persons rang, stånd el. värdighet.
Standesmäßig, *adj.* enlig ens stånd och värdighet.
Standesperson, *f.* 4. ståndsperson.
Standgeld, *n.* 2. ståndpenningar.
Standhaft, *adj.* ståndaktig; beständig; orygglig.
Standhaftigkeit, *f.* 4. ståndaktighet, sinnesstyrka; beständighet; orygglighet.
Ständisch, *adj.* ständernas . . .
Standpferde, *pl.* hällhästar.
Standpunkt, *m.* 1. ståndpunkt; synpunkt.
Standrecht, *n.* 1. krigsrätt.
Standrede, *f.* 4. åminnelsetal, liktal.
Stange, *f.* 4. stång, stake, stör; stång, ledstång, bom, balk, tvärträ; språte, käpp, ris; bey der — bleiben, halten, ej vika ifrån, blifva beständig; einem die — halten, beskydda, försvara nå-

hvard
pasaq pasa

gon; einem — halten, vara någon vuxen.

Stängel, *m.* 3. stjelk; skaft; strå; stock.

Stängelbohne, *f.* 4. risad böna.

Stängeln, *v. a.* risa, störa (växter &c.) —, *v. n.* h. skjuta upp i stjelkar.

Stängelig, *adj.* stängelformig.

Stangenbürste, *f.* 4. damborste, viska.

Stangeneisen, *n.* 3. stångjern.

Stangengebiß, *n.* 1. stångbetsel.

Stangengold, *n.* 1. =silber, guld- el. silfver-stång el. tacka.

Stangenkugel *f.* 4. stångkula.

Stangenkunst*, *f.* 1. stånggång, konstgång.

Stangenleinwand, *f.* 1. dräll.

Stangenleiter, *f.* 4. kranstege.

Stangenpferd, *n.* 1. stånghäst.

Stangenzaum*, *m.* 1. stångbetsel.

Stangenzirkel, *m.* 3 stångcirkel.

Stänker, *m.* 3. svinaktig menniska; grälmakare.

Stänkerey, *f.* 4. stank; träta, kif, gräl.

Stänkern, *v. n.* h. stinka, gifva ifrån sig en elak lukt; stöfva, snoka, snoka efter; träta, kifva, gräla.

Stapel, *m.* 3. hög, stack, hop, uppstaplad hög; stapel eller nederlagsplats; stapel; vedstapel; skepshvarf; ein Schiff auf den — setzen, bygga eller börja att bygga ett skepp.

Stapelgerechtigkeit, *f.* 4. stapelrättighet.

Stapeln, *v. a.* uppstapla, lägga i hög eller högar.

Stapelplatz*, *m.* 1. Stapelstadt*, *f.* 1. handelsplats som har stapelrättighet, stapelstad.

Star. Se Starr.

Stark, *adj.* stark, kraftig, kraftfull, käck, dugtig; dryg; stor; talrik; häftig, sträng; mycket ofta (t. e. talas om något).

Stärke, *f.* 4. kraft, styrka, makt; det starkaste el. tjockaste af något; (till kläder) stärkelse.

Stärken, *v. a.* styrka, gifva krafter; stärka (kläder).

Starkgeisterey, *f.* 4. fritänkeri.

Stärkmehl, *n.* 1. stärkelse.

Stärkung, *f.* 4. styrkning, styrkande medel.

Stärkungsmittel, *n.* 3. styrkande medel.

Stärkwäsche, *f.* 4. linkläder som stärkas.

Starost, *m.* 4. starost (i Polen) som har ett kungligt slott el. länegods i förläning.

Starr, *adj.* stel, styf, förfrusen, betagen; fast, orörlig; sträf; egensinnig, hårdnackad, oböjlig; — ansehen, se stindt på; mit starren Augen, med stirrande ögon.

Starrblind, *adj.* starrblind.

Starre, *f.* 4. styfhet, stelhet.

Starren, *v. n.* h. och s. styfna, stelna, rakna; domna; resa sig (som

hår o. d.); vara stel, styf af; auf etwas el. etwas an —, stirra, se stindt el. med stirrande ögon på något.

Starren, *n.* 3. styfhet, stelhet.

Starrheit, *f.* 4. styfhet, stelhet, rakhet; domning; oböjlighet.

Starrkampf*, *m.* 1. (med.) kjust.

Starrkopf*, *m.* 1. egensinnig, envis, halsstarrig menniska.

Starrköpfig, *adj* egensinnig, envis, halsstarrig, tresk.

Starrleinwand, *f.* 1. styf kanfass.

Starrsinn, *m.* 1. envishet, fördomar, halsstarrighet, treskhet.

Starrsinnig. Se Starrköpfig.

Starrsucht, *f.* 4. slagfluss då man blir orörlig.

Starrung, *f.* 4. styfhet, stelhet, orörlighet.

Stät, *adj.* fast, stadig, orörlig, styf; orygglig, beständig, ståndaktig; beständig, oupphörlig.

Stätig, *adj.* istadig, motsträfvande, halsstarrig; beständig, oupphörlig

Stätigkeit, *f.* 4. istadighet; stadighet, beständighet, ståndaktighet &c.

Statik, *f.* 4. vågkonst, häfkonst.

Station, *f.* 4. station; tjenst.

Stationshaus*, *n.* 2. gästgifvaregård.

Statist, *m.* 4. en som är väl hemma uti statsvetenskapen.

Statistisch, *adj.* hörande till statsvetenskapen, statistisk.

Stativ, *n.* 1. ställning.

Statt, *f.* 4. ställe, rum; — meiner &c. i stället för mig &c.; von Statten gehen, lyckas, slå väl ut; hafva framgång, lycka, gå väl i hand; zu Statten kommen, komma till pass, i rättan tid; gynna, vara bevågen, befordra; keine bleibende — haben, ej hafva någon varaktig stad; an Kindes — auf nehmen, upptaga såsom eget barn; — haben, äga rum.

Statt, *prep.* med *Genit.* i stället för. Se Anstatt.

Stätte, *f.* 4. (ä långt) ställe, rum, plats, ort.

Stättegeld, *n.* 2. ståndpenningar.

Statthaft, *adj.* antaglig, emottaglig; befogad; laglikmätig.

Statthalter, *m.* 3. vikarie; ståthållare.

Statthalterschaft, *f.* 4. ståthållarskap; ståthållare-embete.

Stattlich, *adj.* ståtlig, herrlig, präktig; vigtig, betydande, ansenlig.

Statue, *f.* 4. stod, ärestod, bildstod; orörlig, känslolös menniska, beläte.

Statuiren, *v. a.* stadga, fastställa; lida; tåla, tillåta; ein Beyspiel an einem —, statuera ett exempel på en; straffa någon andra till varnagel.

Statur, *f.* 4. statur, kroppsställning, växt.

Statut, *n.* 6. statut, stadga, lag el. regel.

Staub, *m.* 1. (b som p) stoft, damb;

mull, sich aus dem Staube machen, fly undan, laga sig bort; — in die Augen werfen, bedraga, narra; in den — treten, (Jemanden), trampa i stoftet, under fötterna, undertrycka (någon).

Staubbehältniß, *n.* 1. -beutel, *m.* 3. (i bot.) knapp, en ståndares öfversta del.

Stäubchen, *n.* 3. doft, grand.

Stauben, *v. n.* h. gifva dam ifrån sig.

Stäuben, *v. a.* damma; damma af, damma, stofta; pudra, damma ned.

Stäuber, *m.* 3. (ett slags hundar) stöfvare.

Stauberde, *f.* 4. svartmylla.

Stäubern, *v. n.* h. vädra, jaga upp, snoka omkring.

Staubfäden, *m. pl.* (i bot.) ståndare.

Staubig, *adj* dammig; pudrig.

Staubmehl, *n.* 1. mjöldamb; frömjöl.

Staubregen, *m.* 3. duggregn.

Stauche, *f.* 4. bundt, knippa.

Stauchen, *v. a.* stöta, stampa; skaka, rista häftigt.

Staude, *f.* 4. buske, buskväxt; stånd, hufvud (på kål &c.).

Staudensalat, *m.* 1. hufvudsallat.

Stauen, *v. a.* dämma upp; sich —, sätta sig fast, ej hafva allopp.

Staunen, *v. n.* h. vara el. blifva bestört, förvånad el. förargad; häpna vid; förundia sig öfver.

Staunen, *n.* 3. häpenhet; bestörtning; förvåning.

Staupbesen, *m.* 3. Staupenschlag*, *m.* 1. kåkris; kåkstrykning; piskande med ris; spöslitning.

Staupe. Se Seuche, Staupbesen; zur -schlagen. Se Stäupen.

Stäupen, *v. a.* gifva ris, spö, hudstryka.

Stauwasser, *m.* 3. vattuflod.

Stechapfel*, *m.* 3. hundtistel, spikklubba.

Stechbahn, *f.* 4. rännbana.

Stechdorn, *m.* 6. hafstörne; getappel.

Stecheiche. Se Stechpalme.

Stechen, *v. a.* och *n. ir.* h. sticka, genomstinga; sticka hål; sticka, gravera; nach dem Ringe —, ränna till rings; (i spel) taga af (kort); sticka öfver; es ist weder gehauen noch gestochen, det är af intet värde.

Stechen, *n.* 3. stickning; gravering.

Stecher, *m.* 3. stickel, puns, pigg; infallare i slagskifvan på ett ur.

Stechfliege, *f.* 4. ledsnut (insekt).

Stechgabel, *f.* 4. ljuster.

Stechheber, *m.* 3. vinhäfvare.

Stechpalme, *f.* 4. jernek.

Stechplatz. Se Stechbahn.

Stechstahl*, *m.* 1. huggborr, huggjern.

Stechvieh, *n.* 1. slagtkreatur.

Steckbrief, *m.* 1. lysning efter, beskrifning på en menniska.

Stecken, *m.* 3. stake, käpp, staf; stång, stör.

Stecken, *v. a. reg.* sticka, stoppa; sticka el. träda in el. igenom; nedsticka, plantera; insticka.

ta in; störta, fördjupa; fästa. —, *v. n. reg.* och *ir.* h. vara fästad eller fastsatt; vara fördjupad; vara, befinna sig uti; ligga; — bleiben im Reden, komma af sig i talande; da steckt was darunter, der ligger något inunder; den Schlüssel — lassen, låta nyckeln sitta i; ins Stecken gerathen, afstadna; komma af sig; — bleiben (im Moraste), fastna (i gyttjan); sich hinter jemand —, nyttja någons hjelp el. försvar; Geld —, kosta penningar på; ich will dirs nur —, jag vill ej dölja det för dig.

Steckenknecht, *m.* 1. profoss.

Steckenpferd, *n.* 1. mål, kastboll, favoritämne; ridkäpp.

Steckenreiter, *m.* 3. käppryttare.

Steckfluß. Se Stickfluß.

Stecknadel, *f.* 4. knappnål.

Steckrübe, *f.* 4. stekrofva, långrofva.

Steckenzaun*, *m.* 1. stängsel, gärdsgård af stakar.

Steg, *m.* 1. planka, bräde; gångstig; gångväg, språng; (boktr.) steg; stall (under strängar).

Stegreif, *m.* 1. stegbögel; aus dem —, strax, oförberedd, ex tempore; ein aus dem — gemachtes Gedicht &c., ett poem &c. som är gjordt utan förberedelse.

Stehen, *v. n. ir.* h. och s. stå; es steht bey ihm, det kommer an på, beror af honom; es steht beym Alten, det står nu som förr; der Wind steht auf die Fenster, vädret ligger på fönsterna; nach etwas —, eftersträfva något; fein —, vara anständigt, se väl ut; die Kosten —, betala omkostnaden; dahin, im weiten Felde —, vara mycket ovisst; hoch am Brete —, vara af mycken betydenhet, gälla mycket; für etwas —, svara el. ansvara för en ting; wie steht's (mit um . . .)? huru står det till (med . . .)? — bleiben, bli stående, stadna.

Stehend, *adj.* och *adv.* stående; stillastående, orörlig; stehenden Fußes, straxt, på stunden.

Stehlen, *v. a. ir.* stjäla, hemligen borttaga.

Stehlen, *n.* 3. stjälande.

Stehler, *m.* 3. tjuf; der Hehler ist nicht besser als der —, den som gömmer tjufgods är ej bättre än den som stjäler.

Steif, *adj.* styf; fast, stark, styf; fast, stadig, orörlig; stark, styf; oskicklig, tafatt, bakvänd; (om hästar) styfbent, steifbent, styf i lederna; — werden, bli styf, stelna; styfna! — an sehen, se med stirrande ögon el. stindt på; — und fest beharren (auf) hålla, förblifva fast vid; — und fest beschließen, fatta ett oryggligt beslut; — in seinem Wesen seyn, hafva något tvunget i sitt sätt att vara; — und fest glauben, tro fullt och fast.

het; (om hästar &c.) styfhet i lederna; stärkelse; styrka, stadga; stötta, stolpe.
Steifen, *v. a.* göra styf, stel, rak, spänna styf; stärka (kläder); styrka, stadga, göra varaktig; stödja med stöttor.
Steifheit. Se Steife.
Steifleinwand, *f.* 1. styf kanfass.
Steifniß, *f.* 1. (med.) krampsjuka.
Steig, *m.* 1. stig, gångstig.
Steigbügel, *m.* 3. stigbygel.
Steigbügelriemen, *m.* 3. stigbygelrem, rem att fästa stigbyglarne vid sadeln.
Steigen, *v. n. ir.* s. klifva; stiga; höja el. upphöja sig, gå upp, uppstiga, svinga sig upp; uppkomma.
Steigen, *n.* 3. stigande, stigning.
Steigern, *v. a.* göra dyrare, stegra.
Steigerung, *f.* 4. stegring.
Steigriemen, *m.* 3. stigbygelrem, stigläder.
Steil, *adj.* brant, tvärbrant.
Steilheit *f.* 4. branthet.
Stein, *m.* 1. sten; bricka (i dam- el. brädspel); sten (i frukt); — des Anstoßes, stötesten; einem Steine in den Weg legen, lägga svåra hinder i vägen för någon; einen guten — im Brette haben, hafva ett godt ryggstöd, en stor gynnare; zwey harte Steine mahlen nicht gut zusammen, hårdt emot hårdt gör sällan godt; mit einem Stein zwey Würfe thun, slå två flugor med en smäll.
Steinadler, Se Goldadler.
Steinalt, *adj.* mycket gammal, utlefvad.
Steinamsel. Se Goldamsel.
Steinbeißer, -bicker, *m.* 3. (fisk) tånglake; (fågel) stenknäck.
Steinbeschwerung, *f.* 4. stenpassion.
Steinbilz, *m.* 1. ett slags jordsvamp.
Steinbock*, *m.* 1. stenbock; (astron.) stenbock.
Steinbohrer, *m.* 3. stenborr; stenborare.
Steinbrausethon, *m.* 1. stenvisa.
Steinbrech, *m.* 1. (ört) stenbräcka.
Steinbrecher, *m.* 3. stenbrytare.
Steinbruch*, *m.* 1. -grube, *f.* 4. stenbrott.
Steinbutte, *f.* 4. butta.
Steineiche, *f.* 4. jernek.
Steinern, *adj.* af sten, sten. . . .
Steinfels, *m.* 4. stenklippa, hälleberg.
Steinflachs, *m.* 1. berglin, amiant.
Steinflechte, *f.* 4. färgmossa.
Steinflötze, *f.* 4. stenflo.
Steinfuchs*, *m.* 1. fjällracka.
Steingall*, *m.* 1. kyrkofalk (fågel).
Steingrube. Se Steinbruch.
Steingrundel, *m.* 3. tånglake.
Steingut*, *n.* 2. stenkärl, sandstensarbete el. kärl.
Steinhauer, *m.* 3. Steinmetz, *m.* 4. stenhuggare.
Steinhaufe, *m.* 5. stenhög; darein verwandeln, förstöra i grun

Steinhäufung, *f.* 4. stengyttring.
Steinhirse. Se Steinsame.
Steinicht, *adj.* stenig, grusig.
Steinig, *adj.* stenig, grusig; förstenande.
Steinigen, *v. a.* stena.
Steinigung, *f.* 4. stenande.
Steinkauz, *m.* 1. ett slags små uggior.
Steinklippe, *f.* 4. klippa el. skär i ett farvatten; bränningar; blindskär.
Steinkohle, *f.* 4. stenkol.
Steinkohlenbergwerk, *n.* 1. stenkolsgrufva.
Steinmarder, *m.* 3. bergmård.
Steinmeißel, *m.* 3. mejsel, stenhuggarejern.
Steinmetz. Se Steinhauer.
Steinnuß*, *f.* 1. kantig nöt.
Steinobst, *n.* 1. stenfrukt.
Steinöl, *n.* 1. bergolja.
Steinpfeffer. Se Pimpinelle.
Steinpflanze, *f.* 4. korall.
Steinpflaster, *n.* 3. stengata; golfläggning med sten.
Steinpicker, *m.* 3. hornsimpa, bottenmus.
Steinplatte, *f.* 4. stenskifva; stenhäll; golfsten; qvadersten; ärilsten.
Steinreich, *adj.* stenrik, ganska rik.
Steinreich, *n.* 1. stenriket.
Steinritze, *f.* 4. bergskrefva.
Steinsalz, *n.* 1. bergsalt.
Steinsame, *m.* 5. (bot.) stenfrö.
Steinschmerzen, *pl.* stenpassion.
Steinschnalle, *f.* 4. stenspänne.
Steinschneiden, *n.* 3. stenslipning; stenskärning el. -operation.
Steinschneider, *m.* 3. gravör i sten; operatör för stenpassion.
Steinschnitt, *m.* 1. skärning för sten.
Steinschrift, *f.* 4. inskrift i sten, stenstyl.
Steinsetzer, *m.* 3. stenläggare; gatläggare.
Steinweg, *m.* 1. stenlagd väg.
Steinwerk, *n.* 1. musslor, snäckor, kiselstenar o. d.
Steinwurf*, *m.* 1. stenkast, stenkastning.
Steinwurzel, *f.* 4. stensöta.
Steinwüchse, *pl.* stengyttringar.
Steiß, *m.* 1. rumpa, stuss, bakände; gump (på fåglar).
Stelle, *f.* 4. ställe, plats, ort; syssla, tjenst, embete; ställe (som anföres ur en bok &c.); auf der —, strax; an Ort und — kommen, komma dit man har ärnat sig, komma fram; Vaters — vertreten, vara i faderns ställe.
Stellen, *v. a.* ställa, sätta; ställa el. sätta i rad, i ordning, på sitt rätta ställe; sich —, intaga sitt ställe; ställa sig, uppställa sig, ställa sig i rad el. ordning; infinna sig på el. begifva sig till ett ställe; inställa sig (för domstolen); låtsa, göra min af; dahin gestellt seyn lassen —, lemna derhän; einem nach dem Leben —, trakta efter någons lif.

Stellmacher. Se Wagner.
Stellung, *f.* 4. ställning, läge, belägenhet; i ordning ställande, uppställning, tillställning, ordning; ställning, kroppställning.
Stellvertreter, *m.* 3. fullmäktig, ens rätts innehafvare; substitut, vikarie.
Stelze, *f.* 4. stylta.
Stelzenläufer, *m.* 3. (fågel) vadare.
Stelzfuß*, *m.* 1. Stelzbein, *n.* 1. träben.
Stemmen, Stempel. Se Stämmen, Stämpel.
Stendelwurz, *f.* 4. ståndört, käringkål.
Stengel. Se Stängel.
Steppe, *f.* 4. ljunghed. Se Heide.
Steppen, *v. a.* sticka på begge sidor, sticka täcken o. d.
Stepperey, *f.* 4. sticksöm, stickning, efterstyng.
Steppnaht*, *f.* 1. =stich, *m.* 1. efterstyng; stoppsöm.
Steppseide, *f.* 4. sticksilke.
Sterbdrüse, *f.* 4. pestböld, karbunkel.
Sterbebett, *n.* 1. dödssäng, sotsäng.
Sterbefall*, *m.* 1. dödsfall.
Sterbehemd, *n.* 1. 6. och 2. dödsskjorta.
Sterbejahr, *n.* 1. dödsår.
Sterbeliste, *f.* 4. förteckning på döda.
Sterben, *v. n. ir.* s. dö, aflida; hafva slut, upphöra; natürlichen Todes —, blifva sotdöd; im Sterben liegen, dragas med döden; zum — verliebt seyn, vara dödligen kär.
Sterbensgedanken, *pl.* dödstankar.
Sterbenskrank, *adj*, dödlig sjuk.
Sterblich, *adj.* dödlig.
Sterblichkeit, *f.* 4. dödlighet.
Stern, *m.* 1. stjerna; stjern, bläs; sjöstjerna; stjernkrans; stjernört; stjerna (orden); öde, lycka el. olycka; weder Glück noch — haben, vara född under en olycklig planet, vara olycklig; unter einem glücklichen — geboren seyn, vara född i en lycklig stund; der — im Auge, ögonsten; potz —! lustigt! väl! nå! (af förundran på allvar eller begabberi).
Sternanis, *m.* 1. stjernanis.
Sternasbest, *m.* 1. stjernslag.
Sternband*, *n.* 2. (anat.) stora ögonringen.
Sternbild, *n.* 2. konstelation, stjernbild.
Sternblume. *f.* 4. stjernört.
Sternchen, *n.* 3. stjerna (till tecken i en bok).
Sterndeuter, *m.* 3. astrolog, stjerntydare.
Sterndeutung, *f.* 4. astrologi, stjerntyderi.
Sternhell, *adj.* stjernklar.
Sternhimmel, *m.* 3. stjernhimmel.
Sternkunde, *f.* 4. astronomi.
Sternkundige, *m.* 4. =seher, *m.* 3. astronom.
Sternpol, =saal. Se Sternhimmel.
Sternputze, =schneutze, =schnuppe, *f.* 4. =schuß*, *m.* 1. =fall*, *m.* 1. stjernfall.

Sternschnuppe, *f.* stjernfall.
Sternseher. Se Sternkundige.
Sternstein, *m.* 1. astroit, stjernsten.
Sternwarte, *f.* 4. observatorium.
Sternwissenschaft, *f.* 4. astronomi.
Sterz, *m.* 6. Sterze, *f.* 4. stjert; plogstjert; gump (på fåglar).
Stet. Stetig. Se Ståt, Ståtig.
Stets, *adv.* alltid, beständigt, städse.
Steuer, *n.* 3. styre, roder.
Steuer, *f.* 4. koppskatt, mantalsskatt; utlaga, afgift, pålaga, skatt, utskyld; afgifter för dricksvaror; außerordentliche Steuern, bevillningar; Steuern legen auf, skattlägga.
Steueramt*, *n.* 2. uppbördsembete, -kommittee.
Steueranlage, *f.* 4. =anschlag*, *m.* 1. skattläggning.
Steuerbar, =pflichtig, *adj.* skattskyldig, som kan beläggas med skatt eller afgift.
Steuerbeamter, *m.* böjes som *adj.* uppbördsman, uppbördskommissarie.
Steuerbord, *m.* 1. styrbord.
Steuerbuch*, *n.* 2. =register, *n.* 3. mantalslängd.
Steuercasse, *f.* 4. uppbördskassa.
Steuereinnehmer, *m.* 3. uppbördsman.
Steuerfrey, *adj.* skattfri, frälse.
Steuerkammer, *f.* 4. ränt- el. uppbördskammare.
Steuermann*, *m.* 2. styrman.
Steuern, *v. a.* och *n.* h. skatta; styra, (ett fartyg o. d.); styra, taga sin kosa emot . . .; förekomma, förebygga, hämma, styra, tygla, kufva; sich worauf —, stödja sig vid el. på något.
Steuern, *n.* 3. Steuerung, *f.* 4. skattning; styrande; förekommande.
Steuerpflichtig. Se Steuerbar.
Steuerregister. Se Steuerbuch.
Steuerruder, *n.* 3. roder, styre.
Steuerschein, *m.* 1. qvitto på erlagd skatt.
Stich, *m.* 1. styng; styng el. håll och styng; stickning, stickande värk; graveradt arbete, kopparstick; sömstickning; stickord; stick (i kortspel); alles im Stiche lassen, lemna allt i sticket; nicht — halten, vända ryggen, ej uthärda; ej hålla att sy, rispa sig; ej hafva bestånd; ej vara tillräcklig.
Stichblatt*, *n.* 2. stickblad; stöd, hjelp; ämne, skott-tafla, mål för skämt el. ovett.
Stichelbeere. Se Stachelbeere.
Sticheley, *f.* 4. stickord, speglosa.
Sticheln, *v. a.* och *n.* h. gifva stickord, gifva glåpord, sticka, pika.
Stichelrede, *f.* 4. Stichelworte, *pl.* Se Sticheley.
Stichfrey, *adj.* fri för stick.
Stichhandel. Se Tauschhandel.
Stichling, *m.* 1. (fisk) spigg.
Sticken, *v. a.* och *n.* h. brodera, sticka, utsy.
Sticker, *m.* 3. =inn, *f.* 4. broderare, -erska.

Stickeren, *f.* 4. broderi, sticksöm; utsydt arbete.
Stickfluß*, *m.* 1. andtäppa, stickfluss.
Stickhusten, *m.* 3. stickhosta.
Stickrahmen, *m.* 3. sybåge el. ram.
Stickstoff, *m.* 1. qväfve.
Stickwerk, *n.* 1. broderi.
Stickwurz, *f.* 4. hundrofva.
Stieben, *v. n. ir.* s. bli kringspridd; Se Stäuben.
Stiefältern, *pl.* styfföräldrar.
Stiefbruder*, *m.* 3. styfbroder.
Stiefel, *m.* 3. och 6. stöfvel; pumphjerta.
Stiefelanzieher, -zieher, *m.* 3. stöfvelkrok.
Stiefelband*, *n.* 2. stöfvelstropp.
Stiefelbret, *n.* 2. stöfvelblock.
Stiefeletten, *pl.* stöfletter.
Stiefelholz*, *n.* 2. block hvarpå stöflor slås ut.
Stiefelkappe, -stülpe, *f.* 4. stöfvelkrage.
Stiefelknecht, *m.* 1. stöfvelkneckt.
Stiefelmacher, *m.* 3. stöfvelmakare.
Stiefelmanschette, *f.* 4. stöfvelmanschett.
Stiefeln, *v. a.* göra stöflor; sich —, taga stöflor på.
Stiefeltern. Se Stiefältern.
Stiefgeschwister, *n.* styfsyskon, halfsyskon.
Stiefkind, *n.* 2. styfbarn.
Stiefmutter*, *f.* 3. styfmoder, elak moder.
Stiefmütterchen, *n.* 3. styfmorsfiol el. trefaldighetsblomma.
Stiefmütterlich, *adj.* som en omild styfmoder, fiendtlig, bitter.
Stiefschwester, *f.* 4. styfsyster.
Stiefsohn*, *m.* 1. styfson.
Stieftochter*, *f.* 3. styfdotter.
Stiefvater*, *m.* 3. styffader.
Stiege, *f.* 4. trappa; trappsteg; tjog.
Stieglitz, *m.* 1. steglits (fågel).
Stiel, *m.* 1. handtag, grepe, skaft; stjelk; mit Stumpf und — ausrotten, utrota el. utöda helt och hållet.
Stielen. *v. a.* förse med skaft.
Stier, *adj.* stirrande; — ansehen, se på med stirrande ögon.
Stier, *m.* 1. tjur; vildoxe.
Stiergefecht, *m.* 1. tjurfäktning.
Stierhirsch, *m.* 1. hjorthanne.
Stift, *m.* 1. nål i ändan af ett snöre; stift, netnagel; stift, blyertspenna, rödkritpenna, ritstift, ritkol.
Stift, *n.* 2. stiftning, inrättning, stift; biskopsdöme el. -stift, kloster, kapitel.
Stiften, *v. a.* stifta, inrätta, instikta, anlägga; anordna, testamentera; frambringa, åstadkomma, vara orsaken till.
Stiften, *n.* 3. stiftande; anordnande; testamenterande; frambringande.
Stifter, *m.* 3. -inn, *f.* grundläggare, stiftare, -inna, upphofsman.

Stiftisch, *adj.* som lyder under ett stift el. kloster.

Stiftsamte*, *n.* 2. domkapitel.

Stiftsfräulein, *n.* 3. stiftsfröken.

Stiftsherr, *m.* 4. kanonikus, domherre.

Stiftshütte, *f.* 4. tabernakel.

Stiftskirche, *f.* 4 domkyrka, katedralkyrka.

Stiftspfründe, *f.* 4. prebende som hörer till ett stift.

Stiftspropst*, *m.* 1. domprost.

Stiftung, *f.* 4. stiftning, inrättning, instiktelse.

Stiftungsbrief, *m.* 1. stiftningsbref; instiktelsebref.

Stil. Se **Styl**.

Stilet, *n.* 1. liten dolk, stillett.

Still, **Stille**, *adj.* tyst och stilla, stilla, lugn, tyst; fridsam, fredlig, rolig, tillfreds; tyst, tystlåten; — schweigen, tiga stilla, vara tyst, tystna; — halten, hålla, stå stilla, stadna, höra upp med något; hålla en sak tyst el. hemlig; stille Woche, dymmelvecka; stiller Freytag, långfredag; im Stillen, i tysthet, hemligen, i smyg.

Stille, *f.* 4. lugn, stillhet, ro; stillatigande, tystnad: paus; in der —, i tysthet, hemligen, lönligen, i smyg.

Stillen, *v. a.* stilla, sakta, tillfredsställa, blidka; släcka (törsten); gifva di, amma (ett barn); lindra (värk); dämpa (uppror).

Stillen, *n.* 3. **Stillung**, *f.* 4. stillande, saktande, tillfredsställande, blidkande; släckande; digifvande, ammande; lindrande; dämpande.

Stillschweigen, *n.* 3. tystnad, stillatigande.

Stillschweigend, *adj.* tyst, stillatigande.

Stillstand*, *m.* 1. upphörande, afbrott, uppskof, inställande; stillestånd, vapenhvila.

Stillung. Se **Stillen**.

Stimme, *f.* 4. röst, stämma; målföre, läte; röst, votum, tanka, omdöme; parti, stämma; einem an der — kennen, känna igen någon på målet.

Stimme, *f.* 4. **Stimmholz**, *n.* 2. ljudpinne.

Stimmen, *v. a.* stämma, sammanstämma; förmå; vinna någon till . . . —, *v. n.* h. vara stämd, stämma, stämma öfverens; rösta, votera, gifva sin röst; Jemanden —, disponera en till något; das stimmt nicht dazu, det passar, skickar sig icke dertill.

Stimmenmehrheit, *f.* 4. rösternas pluralitet.

Stimmfähig, *adj.* som kan rösta.

Stimmgabel, *f.* 4. stämgaffel.

Stimmhammer*, *m.* 3. stämhammare.

Stimmrecht, *n.* 1. rättighet att gifva sin röst; valrättighet.

Stimmung, *f.* 4. stämmande, sam-

manstämmande, sammanljudande, samljud; röstning, votering; sinnesställning el. -stämning.

Stinkbaum*, *m.* 1. hägg.

Stinken, *v. n. ir.* h. stinka, lukta illa.

Stinkend, **Stinkig**, *adj.* stinkande, illa luktande, frän.

Stinkfisch, *m.* 1. stensimpa.

Stinkfliege, *f.* 4. perlslända.

Stinkratze, **Stinkthier**. Se **Iltis**.

Stinkstein, *m.* 1. orsten.

Stint, *m.* 1. nors el. slom, stensimpa.

Stipendiat, *m.* 4. stipendiat, innehafvare af ett stipendium.

Stirn, *f.* 4 panna.

Stirnband* *n.* 2. -**binde**, *f.* 4. hufvudbindel; pannrem på hästar.

Stirnhaar, *n.* 1. häret i pannan; lugg på hästar.

Stirnriemen, *m.* 3. pannrem på hästar.

Stirnkrause, *f.* 4. tupet, lugg.

Stöber. Se **Stäuber**.

Stöberig, t. e. **Wetter**. Se **Stöberwetter**.

Stöbern, *v. impers.* snöga el. regna smått el. fint.

Stöberwetter, *n.* 3. yrväder.

Stocher. Se **Zahnstocher**.

Stochern, *v. a.* (peta tänder); sticka, piska; upphöra.

Stochern, *n.* 3. petande; stickande, piskande; upprörande.

Stock*, *m.* 1. käpp, staf, stake, påk; block, kubb, trästubbe, stubbe; fattigbössa; stam, träd; stånd (en örts); våning; stock, black (för fångar); **über — und Steine**, på obanade vägar.

Stockband*, *n.* 2. käppband.

Stockblind &c., *adj.* stockblind, stenblind &c.

Stockdumm, *adj.* stockdum, ganska dum.

Stocken, *v. n.* h. stadna, upphöra, hålla upp; stocka sig, lefra sig, stadna, ej vara i omlopp; (i tal) stapla, stamma; bortskämmas af väta; taga röta.

Stockfeder, -**spule**, *f.* 4. fjäderur, framdelen af en vinge.

Stockfiedel, -**geige**, *f.* 4. stockfiol.

Stockfinster, *adj.* kolmörk, ganska mörk.

Stockfisch, *m.* 1. stockfisk.

Stockfleck, *m.* 6. och 5. fuktfläck, rötfläck.

Stockfleckig, **Stockig**, *adj.* fläckig el. skämd af frukt.

Stockflinte, *f.* 4. afskuren bösspipa som hopskrufvas.

Stockfremd, *adj.* alldeles främmande.

Stockgeige. Se **Stockfiedel**.

Stockhamen, *m.* 3. käxa.

Stockhaue, *f.* 4. rotyxa.

Stockhaus*, *n.* 2. stockhus, fängelse.

Stockholz*, *n.* 2. stubbved.

Stockig. Se **Stockfleckig**.

Stöckisch, *adj.* uppstudsig, halsstarrig, envis, tresk.

Stockknopf*, *m.* 1. käppknapp.

Stocklaterne, *f.* 4. lykta på en stång, lanterna.
Stockmeister, *m.* 3. fångvaktare, vaktmästare.
Stocknarr, *m.* 4. stor tok, stolle.
Stockschlag*, *m.* 1. käppsläng, prygel.
Stockschnupfen, *m.* 3. förstoppning i näsan af snufva.
Stockspule. Se **Stockfeder**.
Stocksteif, *adj.* styf som en stock.
Stockstill, *adj.* stilla, tyst som en mur.
Stockung, *f.* 4. stadnande, stillastående, stockning; upphörande, afbrott; stapplande.
Stockwerk, *n.* 1. våning.
Stockzahn*, *m.* 1. oxeltand.
Stofe, *f.* 4. fotvärmare, fotpåse.
Stoff, *m.* 1. tyg; ämne, föremål.
Stoffen, *adj.* af tyg eller stofter.
Stöhnen, *v. n. h.* stånka, pusta, sucka, qvida.
Stole, *f.* 4. stola, remsa med kors på, som brukas af katolska prester.
Stolgebühren, *pl.* presträttigheter.
Stolle, *f.* 4. **Stollen**, *m.* 3. spetsig kaka.
Stollen, *m.* 3. fot, stolpe (en sängs &c.); brodd (i hästsko); (i grufvor) dagort, stoll.
Stolpern, *v. n. s.* och *h.* snafva, stappla; fela.
Stolpern, *n.* 3. snafvande.
Stolprian, *m.* 1. bängel, dumhufvud.
Stolz, *m.* s. stolthet, stormodighet, högfärd.
Stolz, *adj.* stolt, högdragen, dryg, stormodig, högsint; högfärdig, högmodig, stolt; — worauf seyn, högfärdas, yfva sig öfver något.
Stolzieren, *v. n. h.* högfärdas; prunka, yfva sig.
Stolzkraut*, *n.* 2. hummelbinda.
Stöpfel. Se **Stöpsel**.
Stopfen, *v. a.* tilltäppa, proppa, sprunda, korka; fylla, uppstoppa, stoppa; sy el. skarfva ihop; stoppa (strumpor), laga; **Kapaunen** —, mata, göda kapuner.
Stopfen, *n.* 3. tilltäppande; fyllning, uppstoppning, stoppning; ihopsyning el. -skarfning; stoppning (strumpors); gödning (kalkoners).
Stopfer, *m.* 3. stoppare, tobaksstoppare.
Stopflappen, *m.* 3. blöja.
Stopfung, *f.* 4. stoppning Se f. o. **Stopfen**.
Stoppel, *f.* 4. stubb på en åker.
Stoppelbutter, *f.* höstsmör.
Stoppelfeld, *n.* 2. stubbgärde, stubbåker.
Stoppeln, *v. a.* afskära el. upprycka stubb af åkrar; plocka ax vid bergningen, skörda efter andra; ihopflicka (ord, en bok).
Stoppler, *m.* 3. som ihopflickar eller byltar ihop ord el. en bok.
Stoppinne, *f.* 4. stubin.
Stöpsel, *m.* 3. propp, stopp, kork, tapp.

Stör, *m.* 1. stör, (fisk).
Storax, *m.* 1. storaxträdet; kåda deraf.
Storch*, *m.* 1. stork (en fågel).
Storchblume, *f.* 4. hvitsippa.
Storchschnabel*, *m.* 3. storknäbb; storknäf (en ört); instrument att kopiera ritningar m. m.
Stören, *v. a.* störa, oroa, hindra, bringa i ordning. —, *v. n.* h. gräfva i, genomgräfva, genomsöka, stöfva, snoka, snoka efter.
Störer, *m.* 3. förstörare.
Störrig, *adj.* egensinnig, envis, halsstarrig; stursk, tresk.
Störrigkeit, *f.* 4. egensinnighet, envishet, halsstarrighet, treskhet, sturskhet.
Störrogen, *m.* 3. störråm; gesalzener —, kaviar.
Störung, *f.* 4. oro, störande, oordning, oreda, bringande i oreda.
Stoß*, *m.* 1. (o långt) stöt; stöt, skakning; hög, hop; skada; Windstoß, väderilning.
Stoßadler, *m.* 3. roförn.
Stoßbank*, *f.* 1. fogbänk.
Stoßdegen, *m.* 3. en stor lång och smal värja, stickvärja.
Stößel, *m.* 3. stöt, mortelstöt, stamp.
Stoßen, *v. a.* och *n.* *ir.* h. och s. stöta, drifva, skjuta till, stöta emot; knuffa, skuffa; slå, klappa, bulta; slå, drifva in; stöta, krossa, sönderstöta, stöta smått; stöta i mortel; an etwas —, stöta, löpa, råka på el. mot; gränsa, stöta till något; an einander —, vara nära intill, gränsa intill hvarandra; auf einen —, träffa, råka på, råka för någon; zu einem —, förena sig med någon, in das Horn rc. blåsa i horn, valthorn, &c.; der Ochs stößt, oxen stångas, är folkilsk; der Habicht stößt, höken spänner, slår ned på; vom Lande —, lägga ut ifrån landet; vor den Kopf —, förolämpa; aus dem Hause —, drifva ur huset.
Stößer, *m.* 3. stötare; roffågel; storätare.
Stoßfalk, *m.* 4. roffågel, roffalk.
Stoßgebet, *n.* 1. bönesuck.
Stößig, *adj.* som gerna stångas.
Stoßkolben, *m.* 3. klubba.
Stoßnaht*, *f.* 1. hopsömning, skarf.
Stoßseufzer, *m.* 3. bönesuck, själens upplyftning.
Stoßstange, *f.* 4. jernstör.
Stoßvogel*, *m.* 3. roffågel.
Stoßwind, *m.* 1. vindstöt.
Stotterer, *m.* 3. stammare.
Stottern, *v. n.* h. stamma, hacka.
Stottern, *n.* 3. stammande.
Stracks, *adv.* genast, straxt, på ögonblicket.
Strafamt*, *n.* 2. straffembete.
Strafbar, *adj.* straffbar, brottslig, straffvärd.
Strafbarkeit, *f.* 4. straffbarhet, brottslighet, straffvärd beskaffenhet.

Strafbuch*, *n.* 2. bok, hvaruti böterna upptecknas.
Strafbüchse, *f.* 4. bössa för böter.
Strafe, *f.* 4. straff, afstraffande; näpst, aga, straff, tukt; plikt, böter, vite; — leiden, undergå straff; — geben, betala böter.
Strafen, *v. a.* straffa; afstraffa; näpsa, aga, straffa, tukta; (um Geld) pliktfälla; mit Worten —, tilltala, näpsa; am Leben —, straffa till lifvet; Lügen —, slå med lögn.
Straff, *adj.* styf, hårdt spänd.
Straffällig, *adj.* straffbar, straffvärd; värd böter; brottslig.
Straffheit, *f.* 4. styfhet, hård spänning.
Strafgefälle, *pl.* sakören.
Strafgeld, *n.* 2. penningeböter; sakören.
Strafgerechtigkeit, *f.* 4. den straffande rättvisan.
Strafgesetz, *n.* 1. strafflag.
Sträflich, *adj.* straffbar, klanderlig, tadelbar; straffbar, straffvärd.
Sträflichkeit, *f.* 4. straffbarhet &c.
Strafpredigt, *f.* 4. predikan emot laster, straffpredikan; tilltal, bannor; skrapa.
Strafruthe, *f.* 4. landsplåga, plågoris.
Strahl, *m.* 6. stråle; skymt.
Strahlen, *v. n.* h. stråla, skina, kasta strålar; glänsa, blänka, lysa.
Strahlenbrechung, *f.* 4. refraktion, ljusstrålars brytning.
Strahlend, *adj.* strålande, glänsande.
Strahlenkrone, *f.* 4. gloria, strålkrans om helgons hufvud.
Strahlgeschwür, *n.* 1. svullnad midt uti hästhofven.
Strahlgyps, *m.* strålgips, trådig gips.
Strahlig, *adj.* strålig, strålkantig.
Strähne, *f.* 4. härfva el. docka.
Stramm. Se Straff.
Strampeln, *v. n.* h. sprattla, sparka, slänga el. kasta benen (som barn).
Strampfen, *v. n.* h. stampa, röra fötterna jemt och samt.
Strampfen, *n.* 3. stampande, stampning.
Strand*, *m.* 1. (d som t) strand, brädd.
Stranden, *v. n.* s. stranda, stöta el. fastna på grund.
Stranden, *n.* 3. strandning.
Strandgras*, *n.* 2. sandhafre.
Strandläufer, *m.* 3. svartlasse.
Strang*, *m.* 1. tåg, rep, lina, streck; snöre; galgrep; dragrem; zum Strange verurtheilt werden, bli dömd att hängas; wenn alle Stränge reißen, i nödfall, när ej något annat medel fins.
Stranguliren, *v. a* strypa.
Strapaze, *f.* 4. möda, släp, tråk, tröttsamt arbete.
Strapaziren, *v. n.* h. släpa, arbeta mycket. —, *v. a.* utmatta, uttrötta, utsläpa.

Straße, *f.* 4. (a långt) väg; landsväg, farväg; gata; sund; stråt.
Straßenaufseher, =**bereiter**, *m.* 3. uppsyningsman öfver vägar och gator.
Straßenbau, *m.* 1. gatu- el. vägbyggnad.
Straßenfahrer, *m.* 3. skeppare som seglar genom sundet vid Gibraltar.
Straßenmord, *m.* 1. mord på gata el. landsvägen.
Straßenraub, *m.* 1. stråtröfveri.
Straßenräuber, *m.* 3. stråtröfvare.
Straßenschänder, *m.* 3. stråtröfvare.
Strazze, *f.* 4. kladd, annotationsbok.
Sträuben, *v. a.* uppresa, ställa upp, uppsätta, resa; sich —, resa sig (som hår o. d.); sträfva, kämpa, fäkta, streta med händer och fötter.
Sträuben, *n.* 3. uppresning, uppställning, resning; resning (hårets o. d.) sträfvande; fäktande, stretande med händer och fötter.
Straubhuhn*, *n.* 2. trollhöna.
Straubig, *adj.* borstig, styfhårig, ruggig, taggig.
Strauch*, *m.* 1. buske, buskväxt, buskträd; auf den — schlagen, försöka; bey Jemanden —, försöka med någon.
Strauchbart*, *m.* 1. tjockt skägg.
Strauchdieb, *m.* 1. snapphane.
Straucheln, *v. n.* h. snafva, stappla; förse sig, göra felsteg.
Straucheln, *n.* 3. snafvande, stapplande; förseelse, felsteg.
Sträuchlein, *n.* 3. liten buske, el. buskväxt.
Strauchler, *m.* 3. snafvare; som förser sig el. felar; syndare.
Strauchmörder, *m.* 3. lönnmördare, snapphane.
Strauchwerk, *n.* 1. snar, småskog.
Strauß*, *m.* 2. blomsterqvast; tofs (på fåglar).
Strauß*, *m.* 1. **Straußvogel***, *m.* 3. struts.
Sträußerfrau, *f.* 4. =**mädchen**, *n.* 3. hustru, flicka, som säljer blomsterqvastar.
Straußhahn*, *m.* 1. brushane.
Straußicht, *adj.* som har tofs, tofsig.
Straußvogel. Se Strauß.
Strebe, *f.* 4. stötta.
Streben, *v. n.* h. sträfva, bemöda sig, fika.
Streben, *n.* 3. sträfvande, bemödande, fikande.
Strebepfahl, =**pfeiler**. Se Strebe.
Strecke, *f.* 4. vidd, sträckning, utsträckning; sträcka, vägsträcka; skede.
Strecken, *v. a.* utsträcka, förlänga; sträcka, utsmida; sträcka, (gevär); alle seine Kräfte daran —, använda alla sina krafter derpå; im gestreckten Galopp, i fullt fyrsprång; sich nach der Decke —, ställa munnen efter matsäcken.
Streich, *m.* 1. slag, stöt, hugg; strek, spratt, puts, skälmstycke, knep; der Baum fällt nicht auf (mit) einem —, trädet faller icke af ett hugg; des Streiches verfehlen, slå miste; ein schlechter —, ett fult strek; einen — spielen, göra ett spratt.

Streichbret, *n.* 2. plogfjöl.
Streicheln, *v. a*, stryka sakta med handen; klappa, smeka.
Streicheln, *n.* 3. klappande, smekande.
Streichen, *v. a.* och *n. ir.* h. stryka; utbreda; smörja på, piska upp; sänka, fälla, stryka; ge ris, spö, risbastu; stryka ut, under; stryka (ett sädesmått); leka (om fisk); bryna (lian); in die Luft —, hugga i vädret; heraus —, berömma, rosa; die Vogel, fåglarna flytta.
Streichen, *n.* 3. strykning; lekande; flyttning Se f. ö. Verbet.
Streichfisch, *m.* 1. fisk som leker.
Streichgarn, -netz, *n.* 1. dragnät, fågelnät; dragnot.
Streichholz*, *n.* 2. strykträ (att stryka sädesmått).
Streichofen*, *m.* 3. refverberugn
Streichplatz*, *m.* 1. (fortif.) sekundflank.
Streichriemen, *m.* 3. strykrem.
Streichstein, *m.* 1. probersten.
Streichvogel*, *m.* 3. flyttfågel.
Streichzeit, *f.* 4. lektid (fiskarnes); flyttningstid (fåglarnas).
Streif, *m.* 5. **Streifen**, *m.* 3. rem, remsa, list; strima; linie, streck, rand; stycke (till fruntimmersmössor).
Streifchen, *n.* 3. litet band; liten strima &c.
Streifen, *v. a.* göra strimmig, rispig el. stripig, repa, rispa; randa, reffla; skrubba, snudda på; skada på ytan; stryka, skrubba, skråma; flå, draga skinnet af; sprita (ärter); die Ärmel in die Höhe —, uppfästa ärmarna; gestreifte Leinwand, randigt lärft; —, *v. n.* s. och h. stryka tätt förbi, snudda förbi, gnida, snudda förbi och skafva; stryka, ströfva omkring; bis vor die Thore der Stadt —, ströfva ända till stadsportarna.
Streiferey, *f.* 4. ströfveri, fribyteri.
Streifig, *adj.* rispad, strimmig; randig, refflad; fläckig; spräcklig, flammig (om blommor).
Streifparthey, *f.* 4. ströfvande parti.
Streifschuß*, *m.* 1. -wunde, *f.* 4. skrubbskott el. -sår.
Streifwache, *f.* 4. patrull.
Streifzug*, *m.* 1. kringströfvande, ströftåg.
Streit, *m.* 1. strid, kamp, fäktning, drabbning, träffning; täflan; tvist, träta, kif, ordvexling, tvistighet, stridighet, gräl; kontrovers, lärd strid el. tvist (helst theologisk); process, rättegång.
Streitaxt*, *f.* 1. stridsyxa.
Streitbar, *adj.* stridbar, tapper, krigisk.
Streitbeil. Se **Streitaxt**.
Streitdurst, *m.* 1. innerligt begär att strida.
Streiten, *v. n. ir.* h. slås, strida, fäkta, kämpa; disputera, tvista, ordvexlas, träta, gräla.

Streiten, *n.* 3. stridande, tvist, träta.
Streiter, *m.* 3. stridsman, kämpe, fäktande; trätgirig menniska, grälmakare.
Streitfrage, *f.* 4. stridig, oafgjord fråga, frågomål.
Streitgenoß, *m.* 4. medstridare.
Streithahn*, *m.* 1. brushane.
Streithammer*, *m.* 3. stridshammare.
Streithandel*, *m.* 3. tvist, rättegångssak.
Streitig, *adj.* stridig, tvistig, oenig, som kan bestridas.
Streitigkeit, *f.* 4. stridighet, tvistighet, tvist.
Streitkolben, *m.* 3. stridsklubba.
Streitsache, *f.* 4. tvistemål; rättegångssak, stridig sak.
Streitschrift, *f.* 4. stridskrift; tes.
Streitsucht, *f.* trätgirighet.
Streitsüchtig, *adj.* trätgirig, grälaktig.
Streitwagen, *m.* 3. stridsvagn.
Strenge, *adj.* sträng, hård, häftig, skarp; alfvarsam, sträng, noggrann, grannlaga, hård, sträf; strenge Herren regieren nicht lange, stränga herrar få stackigt välde.
Strenge, *f.* 4. allvarsamhet, stränghet, noggrannhet, skarphet, hårdhet, grymhet &c.
Strengflüßig, *adj.* strängsmält, strängflytande.
Strengflüßigkeit, *f.* 4. strängsmälthet.
Strengel, *m.* 3. qvarka (hästsjukdom.)
Streu, *f.* utan *pl.* strö under hästar, får, o. d.; halm, strå.
Streubüchse, *f.* 4. sand-, strö-, el. puderdosa.
Streuen, *v. a.* strö, utströ, utsprida, kringsprida, kasta här och der; mit Sand —, sanda, beströ el. betäcka med sand.
Streuen, *n.* 3. **Streuung**, *f.* 4. ströning, utspridning, kringspridning.
Streuling, *m.* 1. strö, halm.
Streupulver, *n.* 3. ströpulfver.
Streusand, *m.* 1. strösand; skrifsand.
Strich, *m.* 1. strek, drag; stråk; lugg (på tyger m. m.); einen — durch die Rechnung machen, göra ett strek öfver räkningen; tillintetgöra någons förhoppning; in einem — weg, oafbrutet, i ett; — Landes, en sträcka land, nejd.
Strichpunct, *m.* 1. semikolon (;)
Strichregen, *m.* 3. snart öfvergående regn, stråkregn.
Strichs, *adv.* efter streket el. tråden.
Strick, *m.* 1. tåg, rep, lina, streck; snöre; galgrep.
Strickbeutel, *m.* 3. sypung.
Stricken, *v. a.* och *n.* h. sticka (strumpor o. d.); binda nät.
Stricken, *n.* 3. stickning.
Stricker, *m.* 3. =inn, *f.* 4. stickare, -erska.
Strickerey, *f.* 4. **Strickwerk.** *n.* 1. stickadt arbete, stickning; sticktyg.
Strickgras*, *n.* 2. (*Schoenus*).
Strickholz*, *n.* 2. nätkafle.

Strickleiter, *f.* 4. repstege, kaststege.
Stricknadel, *f.* 4. strumpsticka.
Strickschaukel, *f.* 4. repgunga.
Strickscheide, *f.* 4. stickskida för strumpstickor o. d.
Strickwerk. Se Strickerey.
Strickzeug, *n.* 1. sticktyg.
Striegel, *f.* 4. hästskrapa.
Striegeln, *v. a.* skrapa; häckla, tadla; die Bauern —, plåga bönderna.
Striegeln, *n.* 3. skrapande; häcklande, tadlande; plågande.
Strieme, *f.* 4. blåmärke, strima; remsa; rynka, skrynka.
Striemig, *adj.* strimmig, som har blånader, rispad.
Strippe, *f.* 4. stroppe, stöfvelstropp.
Strobel, *m.* 3. talkotte.
Strobeldorn. Se Artischocke.
Stroh, *n.* 1. halm, halmstrå, strå.
Strohbund, *n.* 1. halmkärfve.
Strohdach*, *n.* 2. halmtak.
Strohdecke, *f.* 4. halmmatta.
Strohfackel, *f.* 4. halmfackla, halmbloss.
Strohfiedel, *f.* 4. stråfiol.
Strohhalm, *m.* 1. halmstrå.
Strohhut*, *m.* 1. halmhatt.
Strohhütte, *f.* 4. koja med halmtak.
Strohjunker, *m.* 3. oborstad landtjunkare.
Strohmann*, *m.* 2. fågelskräma.
Strohsack*, *m.* 1. halmbädd,
Strohseil, *n.* 1. halmband, halmrep.
Strohteller, *m.* 3. halmbricka.
Strohwisch, *m.* 1. halmtapp, halmviska, halmvippa; halmtofs att beteckna seqvester.
Strohwittwe, *f.* 4. -wittwer, *m.* 3. gräsenka, gräsenkling, hustru som på någon tid är utan man, man som på någon tid är utan hustru.
Strohwulst*, *m.* 1. halmvalk.
Strom*, *m.* 1. ström; å; elf, flod; — unterwärts, den — hinab, dem Strome nach, med el. utföre strömmen; ein reißender —, en strid ström; wider den — schwimmen, sätta sig emot en större makt; sich vom — hinreißen lassen, följa med strömmen; dem — nachgeben, gifva efter för en större makt; der — der Zeit, tidens hastiga framflytande.
Stromab, *adv.* utför strömmen, med strömmen.
Stromauf, *adv.* uppför strömmen.
Strömen, *v. n.* h. strömma, flyta häftigt el. hastigt.
Stromrinne, *f.* 4. strömfåra.
Strömung, *f.* 4. strömgång, strömdrag.
Stromweise, *adv.* strömvis, strömtals; i öfverflöd.
Strophe, *f.* 4. strof, hel vers el. mening.
Strotzen, *v. n.* h. vara uppsvälld, stind el. fullproppad; vara uppblåst, kräfstind.
Strudel, *m.* 3. vattuhvirfvel, hafsvirfvel, strömgöl.

Strudelkopf*, *m.* 1. en het, obetänksam menniska.

Strudeln, *v. n.* h. hvirfla; uppsjuda, kasta bubblor, vara i gäsning.

Strumpf*, *m.* 1. strumpa; stump, stubbe; mit — und Stiel, i grund, alldeles.

Strumpfband*, *n.* 2. strumpband.

Strumpfstricken, *n.* 3. strumpstickning.

Strumpfstricker, *m.* 3. =inn, *f.* 4. strumpstickare, -erska.

Strumpfwirker, *m.* 3. strumpväfvare.

Strumpfzwickel, *m.* 3. strumpkil.

Strunk*, *m.* 1. stock, kålstock; (i bot.) fot.

Strunze, *f.* 4. (föraktligt) stort qvinfolk.

Struppig, *adj.* yfvig (som hår o. d.); knagglig, krokig, illa växt (som träd).

Stübchen, *n.* 3. mått om ungefär 4 stop; liten kammare.

Stube, *f.* 4. stuga, kammare.

Stubenarrest, *m.* 1. civilarrest i en kammare.

Stubenbursch, *m.* 1. och 4. stugukamrat.

Stubengelehrter, *m.* böjes som *adj.* som har lärt allt ur böcker.

Stubengenoß, =gesell. Se Stubenbursch.

Stubenhocker*, *m.* 3. hemmasittare, läsvurm.

Stubenkammer, *f.* 4. kammare bredvid ett rum.

Stubenmädchen, *n.* 3. huspiga.

Stüber, *m.* 3. (mynt) styfver; näsknäpp.

Stück, *n.* 1. stycke; bit; del; afdelning, punkt, stycke; teaterpjes; kanon, stycke; mynt, penning; ein — von Achten, piaster; von freyen Stücken, af sig sjelf; sjelfmant; in einem Stücke fort, i ett, oafbrutet; in allen Stücken, i alla afseenden eller delar; in Stücken gehen, gå sönder.

Stückchen, *n.* 3. litet stycke &c.; äfv. skälmstycke, spratt, puts.

Stückeln, *v. a.* stycka, dela i små delar. Se f. ö. Stücken.

Stücken, *v. a.* sönderstycka; stycka, skarfva, lappa ihop, flicka, hopflicka.

Stückfaß*, *n.* 2. stort vinfat, styckfat.

Stückgerüst, *n.* 1. batteri, batteribäddning.

Stückgießerey, *f.* styckgjuteri.

Stückgut*, *n.* 2. styckegods.

Stückjunker, *m.* 3. styckjunkare.

Stückknecht, *m.* 1. artilleridräng.

Stückpforte, *f.* 4. styckeglugg eller styckeport på skepp.

Stückpferd, *n.* 1. artillerihäst.

Stückweise, *adv.* styckevis, styckətals.

Stückwerk, *n.* 1. ofullkomligt arbete.

Stückwischer, *m.* 3. styckrensare.

Studien, *pl.* studier.

Studiren, *v. a.* och *n.* h. studera; utstudera; auf einen Arzt —, studera läkarekonsten.

Studiren, *n.* 3. studering, studium.

Stufe, *f.* 4. trappsteg; fotsteg, fotpall; grad; stuff, malmstycke; zur höchsten — der Ehre gelangen, steigen, stiga, svänga sig upp till den högsta hederstrappan; Stufen in einer Leiter, spolar, pinnar i en stege.

Stufenfolge. Se Stufengang.

Stufengang, *m.* 1. gradation, stigande, tilltagande, gradvis.

Stufenjahr, *n.* 1. hvart sjunde lefnadsår.

Stufenleiter, *f.* 4. ledstång i en trappa.

Stufenweise, *adv.* trapptals, trappvis; gradvis.

Stuhl*, *m.* 1. stol; väfstol; sich zwischen zwey Stühlen nieder setzen, ej få någotdera; einem den — vor die Thür setzen, hota att gå bort; uppsäga all förbindelse.

Stuhl*, **Stuhlgang***, *m.* 1. nattstol; stolgång, öppning.

Stuhlerbe, *m.* 4. thronarfvinge.

Stuhlkappe, *f.* 4. stolöfverdrag.

Stuhlschreiber, *m.* 3. skrif- och räknemästare.

Stuhlzäpfchen, *n.* 3. stolpill.

Stuhlzwang*, *m.* 1. stoltränga, trängning till stolgång.

Stuk, *m.* 1. stuck, komposition af siktad hvit marmor och kalk.

Stukatur-arbeiter, *m.* 3. stuckaturarbetare.

Stulpe, **Stülpe**, *f.* 4. klaff; uppslag; stöfvelkrage; lock.

Stülpen, *v. a.* lägga lock på; vika, stjelpa.

Stumm, *adj.* stum, mållös; tyst; stumme Buchstaben, konsonanter.

Stumme, *m.* och *f.* dumbe.

Stümmel*, *m.* 3, stump, stubbe; tagg efter en afbruten tand.

Stümmeln, *v. a.* stympa, afhugga.

Stümmelung, *f.* 4. stympning.

Stummheit, *f.* 4. stumhet; stillatigande.

Stümpern, *v. n.* h. fuska ihop; (på ett instrument) spela uselt.

Stümperey, *f.* 4. fuskeri.

Stümper, *m.* 3. klåpare, fuskare.

Stümperhaft, *adj.* stymperaktig.

Stumpf, *m.* 5. **Stumpfen**, *m.* 3. stump, stubbe; bit; mit — und Stiel ausrotten, alldeles utrota.

Stumpf, *adj.* slö, förslöad; ömtänd; trubbig; svag.

Stumpfen, *v. a.* göra slö el. trubbig, förslösa; göra ömtänd; afkorta, stubba.

Stumpfheit *f.* 4. slöhet, trubbighet; ömtändhet.

Stumpfnase, *f.* 4. platt el. trubbig näsa.

Stumpfnasig, *adj.* som har en platt el. trubbig näsa.

Stumpfschwanz*, *m.* 1. stubbsvans.

Stumpfsinn, *m.* 1. sinnesslöhet, dumshet.

Stumpfwinklig, *adj.* trubbvinklig.

Stündchen, *n.* 3. liten stund.

Stunde, *f.* 4. timma; mil; stund; lektion; zur ungelegenen —, i oläglig, i orätt tid; von — an,

zur —, genast, strax, i detta ögonblick.
Stundenglas*, *n.* 2. timglas.
Stundenlang, *adj.* och *adv.* hela timmar igenom el. bortåt, som varar hela timmar.
Stundenrufer, *m.* 3. nattväcktare.
Stundenuhr, *f.* 4. solvisare; timklocka.
Stundenweise, *adv.* timvis.
Stundenzeiger, *m.* 3. timvisare.
Stündlich, *adj.* och *adv.* hvar timma; timvis; stundlig, stundligen; från timma till timma, från en timma till den andra.
Stunze. Se Wanne.
Stupriren, *v. a.* kränka.
Stupriren, *n.* 3. kränkning.
Sturm*, *m.* 1. storm, stormväder; storm, krigsrop, allarm; klämtning vid eldsvådor o. d.; storm, anfall; — der Leidenschaften, passionernas uppror.
Sturmbock*, *m.* 1. (de gamlas) murbräcka.
Sturmdach*, *n.* 2. stormtak.
Stürmen, *v. n.* h. storma, vara oväder; göra allarm, buller; klämta med larm- el. stormklocka. —, *v. a.* storma, bestorma, löpa till storms, anfalla, häftigt angripa; Bilder —, förstöra bilder.
Stürmerisch. Se Stürmisch.
Sturmfaß*, *n.* 2. stormfat el. så.
Sturmfink, *f.* 4. stormvädersfågel.
Sturmfisch, *m.* 1. löpare, en stor hafsfisk.
Sturmglocke, *f.* 4. stormklocka.
Sturmhaube, *f.* 4. stormhatt.
Stürmisch, *adj.* stormig, stormande, orolig.
Stürmkufe. Se Sturmfaß.
Sturmleiter, *f.* 4. stormstege.
Sturmreif, *m.* 1. (fyrv.) eldcirkel.
Sturz, *m.* 1. fall, kullfallande, kullstörtande; kullbytta; ruin, undergång; trädstump, stubbe.
Sturzacker*, *m.* 3. upplöjd åker.
Stürzbecker, *m.* 3. bägare med lock; fyllbult, fyllhund.
Stürze, *f.* 4. lock, täcklock; täckfat.
Sturzel, Stürzel, *m.* 3. stubbe, trädstubbe.
Stürzen, *v. a.* störta, nedstörta; omstörta; kasta öfverända, förstöra, störta i olycka. —, *v. n.* f. falla ned, stupa; brådstörta el. kasta sig; einen Acker —, plöja en åker för första gången; Haube, Deckel —, sätta hufvan, locket hastigt på; zum Thore hinaus —, rusa ut genom porten; das Blut stürzte hervor, blodet sprang ur såret.
Stürzkarren, *m.* 3. stupkärra.
Stute, *f.* 4. sto.
Stutenfüllen, *n.* 3. stoföl.
Stuterey, *f.* 4. stuteri.
Stutz, *m.* 1. som är afkortadt eller afstympadt, kort; plym; stussare, bordstussare.
Stutzbart*, *m.* 1. uppstrukna mustacher.

Stütze, *f.* 4. stötta, stolpe; stöd, hjelp.
Stutzen, *v. a.* afkorta, förkorta, stubba, afklippa. —, *v. n.* puffas (som baggar); stöta ihop (glasen); högfärdas; byta; über etwas —, studsa, bli bestört öfver något.
Stutzen, *n.* 3. Stutzung, *f.* 4. afkortande, stubbande; studsande, bestörtning.
Stützen, *v. a.* stödja med stöttor, stödja; sich worauf —, stödja, förlita, åberopa sig på något.
Stützen, *n.* 3. Stützung *f.* 4. stödjande.
Stutzer, *m.* 3. småherre, sprätt.
Stutzglas*, *n.* 2. glas med en kort fot.
Stutzhandschuh, *m.* 1. halfhandske, mudd.
Stützholz*, *n.* 2. stylta, stötta, stöd.
Stutzig, *adj.* häpen, bestört.
Stutzperrücke, *f.* 4. rund peruk.
Stutzschere, *f.* 4. trädgårdsmästaresax.
Stutzschwanz*, *m.* 1. stubbsvans.
Stutzuhr, *f.* 4. stussare, bordstussare.
Styl, *m.* 1. skrifsätt, skrifart, styl; dagräkning (i almanachor).
Stilisiren, *v. n.* h. skrifva vacker, nätt el. illa.
Sublunarisch, *adj.* som är under månen, jordisk.
Submiß, *adj.* undergifven, ödmjuk.
Subtraction, *f.* 4. subtrahering.
Suchen, *v. a.* (u långt) söka, leta; eftersöka, uppsöka; eine Ehre worin —, sätta en heder uti något; das hätte ich in dir nicht gesucht, det hade jag ej trott dig om.
Sucht, *f.* 4. (u kort) sjuka, galenskap; vurm; fallende —, fallande-sot.
Sud, *m.* 1. uppsjudning, jäsning.
Süd, *m.* 1. (d som t) Süden, syd, söder, sunnan.
Sudelbuch*, *n.* 2. kladdbok.
Sudeley, *f.* 4. snuskighet, svinaktighet, sudderi.
Sudelig, *adj.* snuskig, osnygg.
Sudelkoch*, *m.* 1. snuskig kock; gårkock.
Sudeln, *v. a.* och *n.* h. suddla, smutsa, kladda; fuska ihop; sudda, plottra ned.
Süderbreite, *f.* 4. södra bredden.
Sudler, *m.* 3. suddare, kladdare, plottrare, klåpare.
Südlich, *adj.* (d som t) sydlig, emot söder.
Südost, *m.* 1. sydost.
Südsee, *f.* 4. söderhaf.
Südwärts, *adv.* emot söder, söderut.
sich Suhlen, *v. r.* vältra sig i orenlighet.
Suhllache, *f.* 4. göl; svinläger.
Sühne, *f.* 4. förlikning.
Sühnopfer, *n.* 3. försoningsoffer.
Sulze, Sülze, *f.* 4. svinsylta; skälfning (mosslägte).
Sülzmilch, *f.* tjock sur fårmjölk.
Summarien, *pl.* kort innehåll.
Summarisch, *adj.* summarisk, kort.
Summe, *f.* 4. summa; in eine — bringen, utföra i en summa.

Summen. Se Sumsen.
Summiren, *v. a.* summera, räkna ihop.
Summiren, *n.* 3. summering.
Sumpf*, *m.* 1. sumpigt ställe, kärr, pöl, gyttja, moras, träsk; mossa.
Sumpfbinse, *f.* 4. knappsäf.
Sumpfdistel, *f.* 4. myrtistel.
Sumpferz, *m.* 1. myrmalm.
Sumpfkohl. *m.* 1. strandkål.
Sumpfheidelbeere, *f.* 4. odon.
Sumpfig, *adj.* kärraktig, sumpig, sank.
Sumpfmeise, *f.* 4. entita, tomling.
Sumpfotter, *f.* 4. mänk.
Sumpfsense. Se Sumpfbinse.
Sumpfweihe, *f.* 4. qvidfågel.
Sumpfvogel*, *m.* 3 vadare.
Sumsen, Summen, *v. n.* h. surra, brumma.
Sumsen Summen, *n.* 3. brummande, surr, mummel; sorl, öronsusning.
Sund, *m.* 1. sund; öresund.
Sünde, *f.* 4. synd.
Sündenfall, *m.* 1. syndafall.
Sünder, *m.* 3. -inn, *f.* 4. syndare, -erska; ein armer —, en som skall gå till döden.
Sündfluth, *f.* 4. (d som t) syndaflod.
Sündhaft, Sündig, *adj.* syndig, syndafull.
Sündigen, *v. n.* h. synda, fela.
Sündlich. *adj.* syndig, brottslig; orättvis.
Sündlichkeit, *f.* 4. syndighet, brottslighet; orättvisa.
Sündopfer. Se Sühnopfer.
Superintendur, *f.* 4. superintendentsembete.
Superior, *m.* 6. -inn, *f.* 4. föreståndare, -erska i kloster.
Superklug, *adj.* näsvis.
Suppe, *f.* 4. soppa; välling; in der — sitzen, sitta i gyttjan, i nöd.
Suppenschüssel, *f.* 4. suppfat.
Suppicht, *adj.* saftig, mustig.
Supplicant, *m.* 4. en som bönfaller, ödmjukligen anhåller.
Suppliciren, *v. n.* h. bönfalla, ödmjukligen anhålla.
Supplik, *f.* 4. bönskrift, ödmjuk anhållan.
Süß, *adj.* (u långt) söt; ljuflig, ljuf; süßer Herr, smickrare; sprätthök.
Süße, Süßigkeit, *f.* 4. sötma, söthet; ljuflighet.
Süßen, *v. a.* göra söt, sockra.
Süßholz, *n.* 2. utan *pl.* lakrisrot.
Süßholzsaft*, *m.* 1. lakris.
Süßigkeit. Se Süße.
Süßkirsche, *f.* 4. söta kersbär.
Süßlich, *adj.* sötaktig, obehagligt söt.
Sylbe, *f.* 4. stafvelse, ord.
Sylbenfuß*, *m.* 1. versfot.
Sylbenmaß, *m.* 1. en stafvelses längd el. korthet; versfall, meter, takt.
Syllogismus, *m.* *indekl.* förnuftsslut.
Symbolum, *n.* symbol, sinnebild.
Symmetrie, *f.* 4. tings likhet i mått och skick.
Sympathie, *f.* 4. naturlig böjelse till hvarannan.

Sympathisiren, *v. n.* h. hafva lika känslor.

Symphonie, *f.* 4. samljud.

Symptom, *n.* 1. symptom, anstöt af en sjukdom; tecken el. förebud till någon förändring.

Syndikus, *m.* syndikus, ombudsman för ett samhälle der man är ledamot.

Synod, *m.* 6. **Synode**, *f.* 4. synod, prestmöte, mindre kyrkomöte.

Synonymie, *f.* 4. öfverensstämmelse i bemärkelsen.

Syrop, **Syrup**, *m.* 1. sirap.

Syrte, *f.* 4. sandrefvel, stengrund.

System, *n.* 1. system, lärobyggnad; sammansättning, inrättning, uppställning efter reglor och ordning; sammanhang.

Systematisch, *adj.* systematisk.

T.

Tabak, *m.* 1. tobak.

Tabaksbau, *m.* 1. tobaksplantering.

Tabaksbüchse, *f.* 4. tobaksdosa, -ask', -låda.

Tabaksraucher*, *m.* 3. tobaksrökare.

Tabaksräumer, *m.* 3. tobaksrensare.

Tabaksrohr*, *n.* 1. pipskaft.

Tabaksspinner, *m.* 3. tobaksspinnare.

Tabaksstube, *f.* 4. tobaksrum, rökkammare.

Tabellarisch, *adj.* och *adv.* tabellarisk, i tabeller.

Tabelle, *f.* 4. tabell, tafla.

Taberne, *f.* 4. värdshus, källare; salubod, stånd.

Tabulat, *n.* 1. panelning, brädbeklädning, golf el. tak i rum.

Tabulatur, *f.* 4. tablatur, uppställning af en melodi med bokstäfver på så många linjer som instrumentet har strängar; gammal el. vanlig ordning.

Tabulettkrämer, *m.* 3. krämare som går omkring med varor i påsar och packor.

Taburet, *n.* 1. kullerstol.

Tachtel, *f.* 4. örfil, smäll.

Tachteln, *v. a.* smälla, gifva örfil.

Tact, *m.* 1. takt; kadans, slutfall.

Tactfest, *adj.* taktfast, fast i takten.

Tactführer, *m.* 3. en som slår takten, kapellmästare.

Tactmäßig, *adj.* och *adv.* efter el. enlig med takten.

Tactstrich, *m.* 1. taktstrek.

Tadel, *m.* 2. tadel, beskyllning; tadlande, häcklande; fel, lyte.

Tadelhaft, **Tadelnswerth**, *adj.* tadelvärd.

Tadeln, *v. a.* tadla, klandra, häckla.

Tadeln, *n.* 3. **Tadelung**, *f.* 4. tadlande, klandrande, häcklande.

Tadelsucht, *f.* 4. tadelsjuka.

Tadelsüchtig, *adj.* klandersjuk, tadelsjuk.

Tadler, *m.* 3. **-inn**, *f.* 4. tadlare, klandrare; -erska.

Tafel, *f.* 4. taffel, bord; kaka (schoklad); uppslagen sedel, uppslagen tafla; nach aufgehobener —, efter slutad måltid; Rechentafel, räknetafla; Geschlechtstafel, ätte-

längd, slägtregister; Glastafel, Marmortafel, glasskifva, marmorskifva; eine — Seife, en tvålbotten.
Tafelbesteck, n. 1. kniffoder.
Tafelbier, n. 1. måltidsdricka.
Täfelchen, n. liten taffel; liten kaka (schoklad).
Tafeldecker, m. 3. taffeltäckare.
Tafelgemach*, n. 2. -stube, f. 4. -zimmer, n. 3. matsal.
Tafeln, v. n. h. hålla bord; hålla spisning; sitta länge till bords.
Täfeln, v. a. panela; förse med inlagdt golf.
Tafelscheibe, f. 4. glasskifva.
Tafelschneider, m. 3. oldtgesell; verkgesäll.
Täfelwerk, n. 1. panelverk, panelning, brädslagning.
Tafelzeug, n. 1. duktyg.
Tafelzimmer, n. 3. matsal.
Taffet, m. 1. taft.
Tafften, adj. af taft, tafts
Tag, m. 1. (g som ch) dag; dagsljus; der — neigt sich schon, det börjar redan blifva afton; mit anbrechendem —, i dagningen; es ist hoch am —, det har lidit långt på dagen; am — seyn, liegen, vara klart, uppenbart; an den — legen, ådagalägga; heutiges Tages, nu för tiden, i dag; in den — hinein leben, ej bry sig om morgondagen.
Tagedieb, m. 1. dagdrifvare.
Tagefalter, m. 3. fjäril.
Tageloch*, n. 2. vindsglugg el. -fönster.
Tag- und Nachtgleiche, f. 4. dagjemning.
Tag- und Nachtbaum*, m. 1. oäkta jalappa.
Tag- und Nachtblume, f. 4. styfmorsfiol.
Tagelohn, m. 1. dagspenning.
Tagelöhner, m. 3. dagsverkare.
Tagen, v. impers. es taget, det blir dager.
Tageslicht, n. 1. dagsljus.
Tageweise, adv. dagvis, dagtals.
Tagewerk, n. 1. dagsverk.
Täglich, adj. daglig. —, adv. dagligen.
Takt. Se Tact.
Talent, n. 1. talang, snillegåfva; talent (ett Rommerskt mynt).
Talg, m. 1. (g nästan som ch) talg.
Talgig, adj. talgaktig; talgig.
Tamarinde, f. 4. tamarind (träd och frukt).
Tamarindenmark, n. 1. tamarindmos.
Tand, m. 1. (d som t) fåfänglighet; lappri; osmakligt tal, platt qvickhet el. skämt, osmaklighet.
Tändeley, f. 4. lappri, tokeri; sliddersladder.
Tändelhaft, Tändelig, adj. lekfull, skämtsam, lustig; senfärdig.
Tändeln, v. n. h. skämta, leka; dröja, söla; prata bort tiden, sladdra.
Tändelweib. Se Trödelfrau.

Tåndler, *m.* 3. som befattar sig med lappri; sölare; sladdrare; fjäskare.

Tang, *m.* 1. tång.

Tangel, *f.* 4. barr.

Tangelholz*, *n.* 2. barrskog.

Tannapfel*, *m.* 3. tallkotte.

Tanne, *f.* 4. Tannenbaum*, *m.* 1. gran.

Tannen, Tånnen, *adj.* af gran, gran...

Tannenzapfen, *m.* 3. tallkotte.

Tante. Se Muhme.

Tanz*, *m.* 1. dans; an den — můssen, komma med i leken, ej blifva utesluten.

Tanzbår, *m.* 4. björn som kan dansa.

Tanzboden*, *m.* 3. =saal*, *m.* 1. danssal; dansskola.

Tanzen, *v. a.* och *n.* h. dansa.

Tånzer, *m.* 3. =inn, *f.* 4. dansare, -erska.

Tapet, *n.* etwas auf das — bringen, bringa något å bane.

Tapete, Tapezerey, *f.* 4. tapet; tapetsering.

Tapetenthůr, *f.* 4. list el. ram hvarpå tapeter fästas.

Tapeziren, *v. a.* tapetsera.

Tapezirer, *m.* 3. tapetserare.

Tapetzirung, *f.* 4. tapetsering.

Tapfer, *adj.* tapper, stridbar; dugtig.

Tapferkeit, *f.* 4. tapperhet, behjertenhet, mod.

Tappen, *v. n.* f. och h. famla eller taga för sig, trefva; stampa.

Tåppisch. Se Plump.

Tara, *f.* utan *pl.* tara (i handel).

Tarantel, *f.* 4. tarantel (en spindel).

Tarif, *m.* 1. tulltaxa.

Tariren, *v. a.* afdraga taran.

Tartoffel. Se Kartoffel.

Tasche, *f.* 4. ficka, kjortelsäck; skjutväska, jägartaska.

Tåschen, *n.* 3. liten ficka el. kjortelsäck; liten pung; liten skida el. balja.

Tåschelkraut. Se Taschenkraut.

Taschenbuch*, *n.* 2. taskbok, bok i fickformat, plånbok.

Taschengeld, *n.* 2. böxsäckspenningar, penningar till små nöjen.

Taschenkraut*, *n.* 2. nådeldynor, lommegräs.

Taschenkrebs, *m.* 1. krabba.

Taschenmesser, *n.* 3. fällknif.

Taschenspieler, *m.* 3. taskspelare.

Taschenspielerey, *f.* 4. taskspeleri.

Taschenuhr, *f.* 4. fickur.

Tåschlein. Se Tåschen.

Tåschner, *m.* 3. pungmakare, renselmakare, koffert- el. kistmakare.

Tasse, *f.* 4. kopp.

Taste, *f.* 4. tangent (på kläver o. d.)

Tasten, *v. n.* h. taga efter, känna på.

Tatar, Tartar, *m.* 4. tatar.

Tatarey, *f.* 4. tatari.

Tatarisch, *adj.* tatarisk.

Tatze, *f.* 4. tass, ram, labb.

Tau, *n.* 1. tåg, rep, streck.

Taub, *adj.* (b som p) döf; eine taube Nuß 2c. en tom nöt; tauber Haber, landhafre; eine taube Nes=

fel, en blindnässla; die Hand ist ihm ganz —, han har ingen känsla i handen; taube Kohlen, utbrända kol; taube Zähne, ömma tänder; taub bey jemandes Bitten seyn, ej vilja höra på, ej bli rörd af någons bön.
Täubchen, *n.* 3. dufunge.
Taube, *f.* 4. dufva: nach seinen eigenen Tauben schießen, göra sig sjelf skada.
Taubenfarbe, *f.* 4. skiftande färg.
Taubenfärbig, *adj.* som skiftar röd, blå och grön färg.
Taubenkerbel, *m.* 3. (bot.) jordrök.
Taubenkropf, *m.* 1. jernört; jordrök.
Taubenschlag*, *m.* 1. dufslag.
Tauber, Täuber, *m.* 3. dufhane.
Taubheit, *f.* 4. döfhet; tomhet; känslolöshet.
Täubinn, *f.* 4. dufhona.
Taubkorn, *n.* utan *pl.* (ett slags ogräs) skjäde, renrepe, klint.
Taubstumm, *adj.* döfstum.
Tauchen, *v. a.* doppa, neddoppa, nedsänka, bedraga, svika; sich — dyka.
Taucher*, *m.* 3. dykare; fiskmås; vrakfågel; lomm.
Taucherente, *f.* 4. vrakfågel.
Tauchergans*, *f.* 1. körfågel.
Taufbecken, *n.* 3. dopbäcken.
Taufbuch*, *n.* 2. =register, *n.* 3. doplista, kyrkobok.
Taufbund, *m.* 1. döpelseförbund.
Taufe, *f.* 4. dop, döpelse; aus der — heben, stå fadder.
Taufen, *v. a.* döpa, kristna; Wein mit Wasser —, späda upp vin med vatten.
Täufer, *m.* 3. Johannes der —, Johannes döparen.
Taufgeschenk, *n.* 1. faddergåfva.
Taufmahl, *n.* 1. =schmaus*, *m.* 1. barnsöl.
Taufname, *m.* 5. dopnamn.
Taufregister. Se Taufbuch.
Taufschein, *m.* 1. prestbevis.
Taufstein, *m.* 1. dopfunt.
Tauftuch*, dopduk.
Taufzeug, *n.* 1. dop- linnkläder.
Taufzeuge, *m.* =inn, *f.* 4. gufader, gumoder.
Taufzeugniß. Se Taufschein.
Taugen, *v. n.* h. duga; zu etwas —, tjena eller passa, vara nyttig till något.
Taugenichts, *m.* *indekl.* oduglig menniska.
Tauglich, *adj.* duglig, nyttig, tjenlig.
Tauglichkeit, *f.* 4. duglighet, nyttighet, tjenlighet.
Taumel, *m.* 3. vacklande, raglande; yra, yrsel; rusighet, yra.
Taumelbecher, *m.* 3. =kelch, *m.* 1. dofdryck, dvalkalk.
Taumelgeist, *m.* 2. villhjerna.
Taumelig, *adj.* raglande, vacklande; hufvudyr.
Taumeln, *v. n.* h. och s. ragla, vackla, vara yr i hufvudet.
Tausch*, *m.* 1. byte, bytande.

Tauschen, *v. n.* h. byta, bortbyta, gifva el. taga i byte.
Tauschen, *n.* 3. bytande, byte.
Täuschen, *v. a.* bedraga, svika, narra.
Täuschend, *adj.* bedräglig, falsk, förledande, skenfager, föregifven.
Täuscherey, *f.* 4. svek, bedrägeri.
Tauschhandel, *m.* 3. byteshandel.
Täuschung, *f.* 4. falskt sken, villa, synvilla, villfarelse, förbindelse, falsk inbillning, falskt föregifvande.
Tauschweise, *adv.* bytesvis.
Tausend, *adj.* tusen; potz —! hå! nå!
Tausend, *n.* 1. tusende.
Tausendblatt*, *n.* 2. rölleka.
Tausenderley, *adj.* af tusen slag, på tusen sätt.
Tausendfach, =fältig, *adj.* tusenfalt, otalig.
Tausendfuß*, *m.* 1. gråsugga.
Tausendgüldenkraut*, *n.* 2. tusengyllen.
Tausendkorn*, *n.* 2. tarmloppsgräs.
Tausendkünstler, *m.* 3. tusenkonstnär.
Tausendschönchen, *n.* 3. tusenskön.
Tausendschwager, *m.* 3. hanrej, horjägare.
Tausendste, *adj.* tusende; nicht der —, icke en ibland tusen; das Hundertste ins — mischen, blanda allt ihop utan åtskillnad.
Tausendweise, *adv.* tusentals.
Tauwerk, *n.* 1. tackel, tåg.
Tax, *m.* 1. Taxus, *m. indekl.* Taxusbaum*, *m.* 1. idegran el. barrlind.
Taxe, *f.* taxa.
Taxiren, *v. a.* taxera, värdera.
Taxator, *m.* 6. Taxirer, *m.* 3. taxerings- el. värderingsman.
Taxette, *f.* 4. (i bot.) taxette.
Technisch, *adj.* konst . . . slöjd. . .
Technologie, *f.* 4. vetenskap om handaslöjder.
Teich, *m.* 1. damm, fiskdamm; dike; dämning.
Teichen. Se Deichen.
Teichfisch, *m.* 1. dammfisk.
Teichforelle, *f.* 4. laxöring.
Teichgräber, *m.* 3. dammgräfvare; dikare.
Teig, *m.* 1. deg.
Teigicht, Teigig, *adj.* degig, klibbig.
Teller, *m.* tallrik.
Tellerbret, *n.* 2. tallrikshylla.
Tellerkorb*, =ring, *m.* 1. bricka o. d. att förvara en duk.
Tellerlecker, *m.* 3. matsnuggare, tallrikslickare.
Tellertuch*, *n.* 2. servet.
Tempel, *m.* 3. tempel.
Temperament, *n.* 1. lindringsmedel; naturell, temperament.
Tempern, *v. n.* h. dröja, söla.
Tenakel, *m.* 3. (i boktr.) tenakel.
Tendenz, *f.* 4. afsigt, hänsigt; riktning; egentlig mening.
Tenne, *f.* 4. loge.
Tennengras*, *n.* 2. trampgräs.
Tenorgeige, *f.* 4. altfiol.
Tenorist, *m.* 4. som sjunger tenoren.
Tenorstimme, *f.* 4. tenorstämma.
Teppich, *m.* 1. tapet, matta, duk.
Termin, *m* 1. termin, bestämd tid el. dag.

Terpentin, *m.* 1. terpentin.
Terpentingeist, *m.* 2. terpentinspiritus.
Terrasse, *f.* 4. (i träg.) upphöjd stycke jord, terrass.
Terrine, *f.* 4. soppskål med lock på.
Tertialgut*, *n.* 2. tertialhemman.
Tertianfieber, *n.* 3. tredjedagsfråssa.
Tertie, Terz, *f.* 4. ters (i musik m. m.).
Terzerol, *n.* 1. puffert.
Terzett, *n.* 1. trio, treståmmig musik.
Terzmajor, *m.* 1. (i piket) tersmajor.
Testament, *n.* 1. testamente.
Teufe, *f.* 4. (i bergv.) djupet.
Teufel, *m.* 3. djefvul; in des Teufels Küche kommen, råka illa ut; das ist eben der —, det är just olyckan; das Weib ist ein eingefleischter —, hon är en satan till käring; dem — ein Bein abschwören, svärja fasligen; das müßte mit dem — zugehen, det måste gå rasande till.
Teufeleÿ, *f.* 4. djefvulskap.
Teufelsabbiß, *m.* 1. (ört) ängvadd, blåhattar.
Teufelsdreck, *m.* 1. dyfvelsträck.
Teufelsinseln, *pl.* Bermudiske öarne vid Norra Amerika.
Teufelswurz, *f.* 4. stormhatt.
Teuflisch, Teufelmäßig, *adj.* djefvulsk; fördjeflad.
Teutsch ꝛc. Se Deutsch ꝛc.
Text, *m.* 1. text; einem den — lesen, lexa upp någon; zu tief in den — kommen, komma för djupt in i saken.
Thal*, *n.* 2. dal, däld; über Berg und — seyn, vara långt borta.
Thaler, *m.* 3. riksdaler.
That, *f.* 4. gerning, handling; verkställighet; bedrift, storverk; in der —, i sanning, i sjelfva verket.
Thäter, *m.* 3. upphofsman, stiftare, verkställare; missgerningsman, baneman.
Thathandlung, *f.* 4. gerning, bedrift.
Thätig, *adj.* verksam, driftig, flitig.
Thätigkeit, *f.* 4. verksamhet, flit, drift.
Thätlich, *adj.* och *adv.* våldsam.
Thätlichkeit, *f.* 4. våld, våldsamhet.
Thatsache, *f.* 4. verklig händelse; factum.
Thau, *m.* 1. dagg.
Thauen, *v. impers.* h. es thauet, det daggar, faller dagg.
Thauen, *v. n.* h. töa, tina upp.
Thauen, *n.* 3. daggande; töande, upptinande.
Thauerde, *f.* 4. svartmylla.
Thauig, *adj.* daggig.
Thauwetter, *n.* 3. tö, lenväder.
Theater, *n.* 3. teater, skådeplats; samling af teaterstycken.
Theaterdichter, *m.* 3. dramatisk skald.
Theaterstück, *n.* 1. teaterpjes.
Theatralisch, *adj.* teatralisk.
Thee, Theebaum*, -strauch*, *m.* 1. the, thebuske.
Theebüchse, *f.* 4. thedosa.

Theer, *m.* och *n.* 1. tjära.
Theeren, *v. a.* tjära.
Theerig, *adj.* tjärig.
Theerofen*, *m.* 3. tjärugn.
Theeschale, *f.* 4. **Theeschälchen**, *n.* 3. thefat.
Theestaude, -strauch. Se **Thee**.
Theetasse, *f.* 4. thekopp.
Theil, *m.* och *n.* 1. del; del, andel, lott, stycke; du hast keinen — an mir, jag har ingen ting att göra med dig; zum —, dels till en del; eines Theils —andern Theils, dels — dels; großen, größten Theils, till en stor del, till största delen; meisten Theils, mestadels; zu — werden, få; —, nehmen, deltaga.
Theilbar *adj.* delbar.
Theilbarkeit, *f.* 4. delbarhet.
Theilchen, *m.* 3. liten del, bit eller smula.
Theilen, *v. a.* dela, skifta; afdela, åtskilja; taga del i; dela, fördela, afdela, indela; dividera; durchs Loos —, kasta lott om; getheilte Meinungen, stridiga meningar.
Theiler, *m.* 3. delare el. divisor.
Theilhaber, -nehmer, *m.* 3. deltagare.
Theilhaft, **Theilhaftig**, *adj.* deltagande i, delaktig af; — werden, deltaga i, vara el. blifva delaktig af.
Theilhaftigkeit, *f.* delaktighet.
Theilnehmend, *adj.* deltagande.
Theilnehmung, **Theilnahme**, *f.* 4. deltagande, delaktighet.
Theils, *adv.* dels, till en del; an Theils Orten, på några orter; här och der.
Theilung, *f.* 4. delning, fördelning, af- el. indelning; dividering; afskiljande, frånskiljande.
Theilungszeichen, *n.* 3. divis, skiljestrek el. -tecken.
Theilweise, *adv.* afdelt, för sig sjelf, hvar för sig.
Theilzirkel, *m.* 3. ställzirkel.
Theolog, *m.* 4. theolog, kunnig i Gudaläran.
Theologie, *f.* 4. Gudalära.
Theologisch, *adj.* theologisk.
Theorem, *n.* 1. lärosats.
Theoretisch, *adj.* theoretisk.
Theorie, *f.* 4. blott kunskap, betraktan; lärobegrepp.
Theriak, *m.* 1. motgift.
Thermometer, *m.* 3. thermometer.
Theuer, *adj.* dyr; dyrbar, kostbar; kär; hoch und — versichern, heligt försäkra, bedyra på det högsta.
Theurung, *f.* 4. dyrhet, dyr tid.
Thier, *n.* 1. djur; best, djur, fä.
Thierarzt*, *m.* 1. hästläkare.
Thierarzeneykunst, *f.* hästläkarkonst.
Thierchen, *m.* 3. litet dumt kräk, litet djur.
Thiergarten*, *m.* 3. djurgård.
Thiergefecht, *n.* 1. djurfäktning.
Thiergeschichte, *f.* 4. läran om djuren, djurens naturalhistorie.

Thierisch, *adj.* djurisk; fåaktig.
Thierkreis, *m.* 1. djurkrets.
Thierlein. Se Thierchen.
Thierpflanze, *f.* 4. djurväxt.
Thierreich, *n.* 1. djurrike.
Thierwolf*, *m.* 1. panterdjur.
Thimian. Se Thymian.
Thon, *m.* 1. lera, ler; krukmakarlera, piplera.
Thonart, *f.* 4. lerart.
Thonartig, *adj.* leraktig.
Thonerde, *f.* 4. leraktig jord.
Thönern, *adj.* af lera, ler
Thongrube, *f.* 4. lergrop.
Thonicht, Thonig, *adj.* leraktig.
Thonmergel, *m.* 3. mergellera.
Thonschlägel, *m.* 3. lerklubba.
Thonstein, *m.* 1. stenlera.
Thor, *m.* 4. galning, dåre, tok, narr.
Thor, *n.* 1. port; zum — hinaus gehen, gå utom stadsporten.
Thorfahrt. Se Thorweg.
Thorflügel, *m.* 3. portflygel.
Thorgeld, *n.* 2. portpenningar som betalas sedan en stadsport blifvit stängd.
Thorglocke. Se Sperrglocke.
Thorheit, *f.* 4. dårskap, galenskap, narraktighet.
Thorhüter. Se Thorwärter.
Thöricht, *adj.* galen, tokig, dåraktig; fåvisk (bibl.).
Thörinn, *f.* 4. toka.
Thorriegel, *m.* 3. portbom.
Thorschluß*, *m.* 1. portarnes stängande.
Thorschlüssel, *m.* 3. portnyckel.
Thorschreiber, *m.* 3. portskrifvare; tullbetjent, tullnär.
Thorsperre, *f.* 4. portarnes stängande.
Thorwache, *f.* 4. portvakt.
Thorwärter, *m.* 3. portvaktare.
Thorweg, *m.* 1. inkörsport.
Thorzettel, *m.* 3. in- och utpasserings-sedel, tullsedel.
Thran, *m.* 1. tran, fisktran.
Thräne, *f.* 4. tår; vattenbi.
Thränen, *v. n.* h. gråta, utgjuta tårar.
Thränenauge, *n.* 6. (med.) tåröga.
Thränenbach*, =guß*, *m.* 1. tåreflod.
Thränend, *adj.* gråtande.
Thränenfistel, *f.* 4. tårfistel.
Thränenglas*, *n.* 2. springglas.
Thränenleer, =los, *adj.* utan tårar, tårelös; känslolös.
Thron, *m.* 6. thron; Erledigung des Throns, thronledighet.
Thronbesteigung, *f.* 4. uppstigande på thronen.
Thronen, *v. n.* h. sitta på thronen; regera, herrska.
Thronerbe, *m.* 4. arfvinge till thronen, thronföljare.
Thronfähig, *adj.* skicklig att tillträda regeringen.
Thronfolge, *f.* 4. thronföljd.
Thronfolger, *m.* 3. thronföljare.
Thronhimmel, *m.* 3. himmel, thronhimmel.
Thun, *v. a.* och *n. ir.* h. göra; sätta, lägga, ställa, bringa; gjuta, ösa; sticka, stoppa; es war ihm nur darum zu thun, endast det var hans afsigt; — var det

ville; zu viel —, göra för när, förolämpa; Kinder in die Schule —, skicka barn i skolan; klug—, låtsa vara klok; schön —, smeka, smickra, groß —, skryta; —, als ob, låtsa som el. liksom; Noth —, vara af nöden, behöfvas; Schuhe, Kleider anthun, taga skor, kläder på sig; sich hervor —, utmärka sig; es ist noch um eine Stunde zu —, man (vi) bör ännu vänta en timma; es ist um mich gethan, det är beställt med mig; zu wissen —, låta veta; leid —, göra ondt; sich leid —, lägga hand på sig sjelf; einen Blick —, kasta ögonen.

Thun, *n.* 3. görande; göromål, gerning; alarm, buller; — und Lassen, uppförande

Thunfisch, *m.* 1. tonfisk (fins i medelhafvet).

Thunlich, *adj.* görlig, möjlig.

Thunlichkeit, *f.* 4. görlighet, möjlighet.

Thür, *f.* 4. dörr; zwischen — und Angel stecken, stå emellan två eldar, vara i största faran; mit der — ins Haus fallen, plumpa tillvägs, komma obetänksamt fram med något; vor fremden Thüren kehren, und seine eigene nicht rein halten, lasta, klandra andras fel, och ej se sina egna; den Stuhl vor die — setzen, visa på dörren; vor der — seyn, nalkas; kehr vor deiner eigenen —, bry dig om dig sjelf.

Thürangel 2c. Se Angel.

Thürfeld, *n.* 2. dörrspegel.

Thürflügel, *m.* 3. halfdörr.

Thürhüter, *m.* 3. portvaktare; dörrvaktare.

Thurm*, *m.* 1. torn.

Thürmen, *v. a.* stapla upp.

Thürmer, *m.* 3. tornväktare.

Thürschwelle, *f.* 4. tröskel.

Thürsteher, *m.* 3. dörrvaktare.

Thymian, *m.* 1. timjan.

Tief, *adj.* djup; (i musik) låg; in die tiefe Nacht hinein, långt inpå natten.

Tiefe, *f.* 4. djuphet, djup, djuplek; botten, grund.

Tiefen, *v. n.* h. göra djup.

Tiefgeholt, *adj.* djup.

Tiefsinn, *m.* 1. djupsinnighet; melankoli, svårmodighet.

Tiefsinnig, *adj.* tankfull, grubblande; melankolisk, mjeltsjuk; djupsinnig; som ligger djupt el. har djup insigt.

Tiegel, *m.* 3. smältpanna, degel.

Tiger, *m.* 3, tiger.

Tigerfarben, =fleckig, *adj.* tigrerad.

Tigerhund, *m.* =pferd, *n.* 1. tigrerad hund, -häst.

Tigern, *v. a.* göra brokig som en tiger, tigrera.

Tigerweibchen, *n.* 3. =thier, *n.* 1. tigerhona.

Tilgbar, *adj.* som kan utplånas.

Tilgen, *v. a.* utplåna, utrota, dämpa, qväfva, döda; upphäfva; betala.

Tilgung, *f.* 4. utplånande; dödande; betalande.
Tille. Se Dille.
Tille, *f.* 4. dill (ört).
Tille. Se Tülle.
Tinte, *f.* 4. bläck; färg.
Tintenfaß*, *n.* 2. bläckhorn.
Tintenfisch, *m.* bläckfisk.
Tintenflecks, *m.* 1. bläckplump.
Tyrann. Se Tyrann.
Tisane. Se Ptisane.
Tisch, *m.* 1. bord; zu —, till bords; bey —, under måltiden; den — bey Jemanden haben, spisa, hafva sin föda hos någon: freyer —, fri kost; zu — und Bett geschieden, skiljd till säng och säte.
Tischbier, *n.* 1. spisöl, svagdricka.
Tischblatt*, *n.* 2. bordskifva.
Tischen, *v. n.* h. sitta till bords, sitta länge till bords.
Tischfreund, *m.* 1. bord- el. matvän.
Tischgänger, *m.* 3. spisgäst; kostgängare.
Tischgebet, *n.* 1. bön till el. från bords.
Tischgeld, *n.* 2. kostpenningar.
Tischgenoß, *m.* 4. spiskamrat.
Tischgeschirr, *n.* 1. bordkärl.
Tischgesellschaft, *f.* 4. bordsällskap.
Tischgestell, *n.* 1. bordfot eller ställning.
Tischkorb*, *m.* 1. aflång korg till duktyg.
Tischler, *m.* 3. snickare.
Tischstollen, *m.* 3. bordfot.
Tischtuch*, *n.* 2. bordduk.
Tischzeit, *f.* 4. måltidstimma.
Tischzeug, *n.* 1. duktyg med tillbehör.
Titel, *m.* 3. titel, karakter; namn; orsak, förevändning, sken.
Tituliren, *v. a.* titulera.
Tobak. Se Tabak.
Toben, *v. n.* h. storma; bli rasande el. galen; rasa el. bli utom sig.
Tobend, *adj.* rasande, galen, ursinnig; stormig, stormande.
Tobsucht, *f.* raseri.
Tochter*, *f.* 3. dotter.
Tochterkirche, *f.* 4. annex.
Tochtermann*, *m.* 2. måg, svärson.
Tochterrecht, *n.* 1. dotters-rätt.
Tod, *m.* 1. (d som t) död; frånfälle, hädanfärd; Todes verbleichen verfahren, dö, aflida; ich möchte des Todes seyn, jag ville önska att vara död; des Todes seyn, vara dödsens barn; auf den — sitzen, sitta på lifvet; die Krankheit ist nicht zum Tode, sjukdomen är ej farlig; den — anthun, mörda; natürlichen Todes sterben, bli sotdöd; zu Tode lachen, brista af skratt.
Todbette, *n.* 1. dödssäng.
Todesangst, *f.* dödsångest.
Todesfall*, *m.* 1. dödsfall.
Todesstrafe, *f.* 4. dödsstraff.
Todesurtheil, *n.* 1. dödsdom.
Todfeind, *m.* 1. oförsonlig fiende.
Todkrank, *adj.* dödligt sjuk.
Tödlich, *adj.* dödlig; dödande. —;

adv. dödeligen, till döds, in i döden: tödlicher Hintritt, frånfälle, död.
Tödlichkeit, *f.* 4. dödlighet.
Todsünde, *f.* 4. dödlig synd.
Todt, *adj.* död, afliden; — schlagen &c. slå ihjäl &c.; ein todtes Bild, en liflös bild; todte Kohlen, utsläckta kol; todte Farben, matta färgor; hier herrscht todte Stille här är allt begrafvet i djup tysthet; gleichsam — liegen, ligga liksom i en dvala.
Tödten, *v. a.* döda, dräpa, mörda; seine Begierden —, dämpa; kufva el. qväfva sina begärelser el. passioner; die Zeit —, förnöta tiden.
Tödten, *n.* 3. Tödtung, *f.* 4. dödande; dämpande, kufvande; förnötande (tidens).
Todtenacker. Se Gottesacker, Kirchhof.
Todtenbahre, *f.* 4. likbår.
Todtenbegängniß, *n.* 1. likbegängelse, likfärd.
Todtenbitter, *m.* 3. likbjudare.
Todtenblässe, *f.* 4. dödsblekhet.
Todtengeheul, -gewimmer, *n.* 3. de dödas skrän.
Todtengeläut, *n.* 1. -glocke, *f.* 4. själringning.
Todtengeleit, *n.* 1. likföljd.
Todtengesang*, *m.* 1. dödssalm.
Todtengespräch, *n.* 1. samtal i de dödas rike.
Todtengerippe, *n.* 3. benragel.
Todtengräber, *m.* 3. dödgräfvare.
Todtenkleid, *n.* 2. svepduk, svepning.
Todtenkopf*, *m.* 1. dödskalle.
Todtenuhr, *f.* 4. väggsmed (insekt).
Todtenschein, *m.* 1. utdrag af förteckning på döda i en församling.
Todtgeboren, *adj.* dödfödd.
Todtschlag*, *m.* 1. dråp, mord.
Todtschläger, *m.* 3. mördare, mandråpare.
Tof, Toffstein, *m.* 1. duckstein.
Tolerant, *adj.* fördragsam, tålsam.
Toleranz, *f.* fördragsamhet, tålsamhet.
Toll, *adj.* galen, tokig, rasande, ursinnig, besatt, oförnuftig, dåraktig; das ist zum Toll werden, dervid kunde man nästan blifva rasande.
Tollhaus*, *n.* 2. dårhus.
Tollheit, *f.* 4. raseri, ursinnighet; galenskap, dårskap, vanvett.
Tollkopf*, *m.* 1. galet hufvud, ursinnig menniska.
Tollkraut*, *n.* 2. bolmört.
Tollkühn, *adj.* förmäten, djerf, oförvägen, obetänksam, dristig.
Tollkühnheit, *f.* 4. förmätenhet, djerfhet, oförvägenhet, dristighet.
Tollwurm*, *m.* 2. aflång muskel under hundars tunga.
Tollwurz, *f.* 4. sprängrot, sprängört.
Tölpel, *m.* 3. dumhufvud, lymmel, tölp; über den — werfen, stoßen, bedraga upp i synen; über den

— fallen, begå ett groft fel el. oskicklighet.
Tölpelen, *f.* 4. grofhet, plumphet.
Tölpelhaft, Se Tölpisch.
Tölpisch, *adj.* plump, grof.
Ton*, *m.* 1. ton; accent; läte; ljud; aus einem hohen Tone reden, tala ur en hög ton, på ett förnämt, befallande sätt; hafva höga tankar om sig; immer den — angeben wollen, alltid villja vara främst, vilja att alla andra skola rätta sig efter en.
Tonangebend, *adj.* som gifver ton åt.
Tönen *v. n.* h. ljuda, höras, låta skalla, gifva genljud, klinga, dåna.
Tonflöte, *f.* 4. stämmhorn el. -hammare.
Tonkunst, *f.* tonkonst, musik.
Tonkünstler, *m.* 3. musikus.
Tonleiter, *m.* 3. gamma el. skala i musik.
Tönnchen, *n.* 3. kagge.
Tonne, *f.* 4. tunna, fat.
Tonnenweise, *adv.* i tunnor, tunntals.
Tonsylbe, *f.* 4. stafvelse som har tonvigten.
Tonzeichen, *n.* 3. accent; not.
Topas, *m.* (ädel sten) topas.
Topf*, *m.* 1. potta; gryta; kanna; panna; kruka; krus; burk; kittel.
Topfbret, *n.* 2. anrättningsbord.
Töpfer, *m.* 3. krukmakare.
Töpferarbeit, *f.* 4. -geschirr, *n.* 1. -waare, *f.* 4. -zeug, *n.* 1. ler- el. stenkärl.
Töpfererde, *f.* krukmakarlera.
Töpfern, *adj.* ler . . . , sten. . . .
Topfstein, *m.* 1. täljsten.
Topp! *interj.* topp! må ske!
Toppeh, *n.* 1. håret i pannan.
Torf, *m.* 1. torf, bränntorf.
Torfland*, *n.* 2, Torfmoor, *n.* 1. torfmåse.
Torkelbaum*, *m.* 1. prässtock i en vinpräss.
Torkeln. Se Taumeln.
Tormentill, *f.* 4. (bot.) bladrot.
Tornister, *m.* 3. rensel.
Tort, *m.* 1. skada; besvär, förtret.
Törtchen, *n.* 3. liten tårta.
Torte, *f.* 4. tårta.
Tortur, *f.* 4. sträckbänk; marter, plåga.
Trab, *m.* 1. traf.
Trabant, *m.* 4. drabant.
Traben, *v. n.* h. trafva.
Träber, *f. pl.* draf, mäsk.
Träberwein, *m.* 1. svag must af pässade drufvors skal.
Tracht, *f.* 4. last, börda; läcka; djurs drägt, kull; drägtighet, bärning; drägt, klädedrägt; eine — Schläge, ett kok stryk.
Trachten, *v. n.* h. trakta, sträfva el. fika efter, eftersträfva.
Trachten, *n.* 3. traktan, fikande.
Trächtig, *adj.* drägtig.
Trächtigkeit, *f.* 4. drägtighet.
Tractiren, *v. a.* behandla, bemöta; behandla, bearbeta; undfägna

(t. e. med ett kalas); gifva ett kalas; underhandla.

Traganth, *m.* 1. (i bot.) dragant; (gummi deraf) gummidragant.

Tragbar, *adj.* beqväm att bära; fruktbärande; fruktbar.

Trage, **Tragbahre**, *f.* 4. dragbår, handbär, bår.

Tragebalken, *m.* 3. ås, tvärbjelke, som bär andra bjelkar, underlagsbjelke.

Träge, *adj.* trög, lat, senfärdig.

Tragband*, *n.* 2. band, rem, tåg hvari något bäres; böxhängslor; axelband; dragband.

Tragebaum*, *m.* 1. bärstång.

Tragehimmel, *m* 3. himmel, thronhimmel.

Tragekorb*, **Tragkorb***, (b som p) *m.* 1. korg att bära på ryggen.

Tragelohn, *m.* bärarlön.

Tragen, *v. a.* och *n. ir.* *h.* bära; föra; bära frukt; bära, hjelpa under, hålla uppe, tjena till stöd för; bära, kasta af sig; einem etwas nachtragen, ej kunna förlåta en något; nachtragend, långsint; Sorge —, draga omsorg; kraft tragenden Amts på dragande kall och embetes vägnar; Kosten —, betala omkostningar; in Rechnung —, in- el. uppföra i räkning; Bedenken —, draga i betänkande, hafva tvifvelsmål; Leid —, sörja; auf beyden Achseln —, hålla med begge delar; man trägt sich mit einer Sache, det går ett rykte, det säges; davon —, erhålla, vinna; sich —, vara klädd; föra sig; das Gewehr trägt so weit nicht, geväret går icke så långt; meine Augen tragen nicht so weit, jag ser icke på så långt håll.

Träger, *m.* 3. -inn, *f.* 4. bärare, -erska; lastdragare; Träger el. Tragebalken, underlagsbjelke.

Trageriemen, *m.* 3. band, rem, tåg hvari något bäres; dragrem (på seltyg); axelband (för portschäsbärare).

Tragesessel, *m.* 3. dragbår; bärstol.

Tragewulst*, *m.* 1. bärvalk.

Trägheit, *f.* 4. tröghet, lathet.

Tragisch, *adj.* tragisk; sorglig, bedröflig, olycklig.

Trällern, *v. n.* *h.* lalla.

Trampen, **Trampeln**, *v. n.* *h.* stampa.

Trampeln, *n.* 3. stampning, trampning.

Trampelthier, *n.* 1. persianisk kamel, dromedar.

Trank*, *m.* 1. dryck.

Tränke, *f.* 4. vattenho; vattningsställe.

Tränkelbeere, *f.* 4. odon.

Tränken, *v. a.* gifva att dricka; vattna; blöta, väta, fukta.

Tränken, *n.* 3. **Tränkung**, *f.* 4. drickgifvande; vattnande; blötande, vätande, fuktande.

Trankopfer, *n.* 3. drickoffer.

Trankrinne, *f.* 4. dricksränna (för får).

Tranksteuer, *f.* 4. afgift på öl och dricka.
Tränkung. Se **Tränken**.
Transzendental, *adj*. öfversinlig.
Transchirmesser, *m*. 3. föreläggare-knif.
Transporteur, *m*. 1. transportör (geometriskt instrument)
Trappe, *m*. 4. **Trappgans***, *f*. 1. trapp, trappgäs.
Trappen, *v. n.* s. och h. gå tungt, trampa.
Trassiren, *v. a.* trassera, draga (en vexel).
Tratte, *f*. 4. tratta, växel.
Träubchen, *n*. 3. liten drufklase.
Traube, *f*. 4. drufva, klase.
Traubenauge, *n*. 6. (med.) drufsvulst.
Traubenbohrer, *m*. 3. drillborr, spikborr.
Traubensaft, *m*. 1. drufsaft.
Trauen, *v. a.* viga, sammanviga.
Trauen, *v. n.* h. einem, förtro till, förlita sig på en; trau, schau, wem, tro, men se dig före; sich —, tilltro sig, töras; säkert hoppas, förtrösta, lita på.
Trauer, *f*. 4. sorg; sorgdrägt; sorgtid; bedröfvelse, sorgsenhet; in der — seyn, in — gehen, hafva sorg, gå sorgklädd.
Trauerbinde, *f*. 4. sorgflor.
Trauereſſen, *n*. 3. -mahl, *n*. 1. grafõl.
Trauerfall*, *m*. 1. dödsfall.
Trauergedicht, *n*. 1. sorgqväde, grafskrift.
Trauergeläut, *n*. 1. själaringning; likringning.
Trauergepränge, *n*. 3. likståt, präktig likfärd.
Trauerhabit, *m*. 1. sorgdrägt.
Trauerhaus*, *n*. 2. sorghus.
Trauerjahr, *n*. 1. sorgår; enkår.
Trauermahl. Se **Trauereſſen**.
Trauern, *v. n.* h. sörja, öfverlemna sig åt sorgen el. smärtan; sörja, bära sorgdrägt.
Trauern, *n*. 3. sörjande; sorg.
Trauerrede, *f*. 4. äminnelsetal, liktal.
Trauerschleyer, *m*. 3. sorghufva el. duk.
Trauerspiel, *n* 1. tragedi, sorgspel.
Traufdach*, *n*. 2. takränna, taklist, takfot.
Traufe, *f*. 4. aflopp; rännsten, ränna; takränna; aus dem Regen in die — kommen, komma ur askan i elden.
Träufeln, *v. n.* h. drypa. —, *v. a.* låta drypa.
Träufen. Se **Träufeln**.
Traufrecht, *n*. 1. rättighet till aflopp.
Traulich, *adj*. förtrolig.
Traum*, *m*. 1. dröm: auf Träume halten, sätta lit till drömmar; da ward mein — erfüllt, då el. der fick jag min dröm igen.
Traumdeuter, -ausleger, *m*. 3. drömtydare.
Träumen, *v. n.* h. drömma; vara tankspridd; sich von etwas —

sen, hafva aning om något, förmoda något.

Träumer, *m.* 3. *=inn*, *f.* 4. drömmare, -erska, grillfängare, -erska.

Träumeren, *f.* 4. drömmar, dåraktig inbillning, grillfängeri.

Träumerisch, *adj.* drömmande; tankfull.

Traumgesicht, *n.* 1. drömsyn.

Traun! *interj.* visserligen! säkert!

Traurig, *adj.* bedröfvad, sorgsen, sorgfull, bedröflig, olycklig.

Traurigkeit, *f.* 4. bedröfvelse, sorgsenhet, ängslighet.

Trauring, *m.* 1. vigselring.

Trauschein, *m.* 1. prestbevis på skedd vigsel.

Traut, *adj.* älskad, kär, trogen.

Trauung, *f.* 4. vigsel.

Treber. Se **Träber**.

Treberwein, *m.* 1. svag must af pressade drufvors skal.

Treff, **Treffel**, *n.* 3. (i kort) klöfver.

Treffen, *v. a.* och *n. ir.* h. träffa; råka, möta; drabba; råka på; påhitta, finna, falla på; uppnå likhet; göra (ett val &c.); nicht —, förfela, ej träffa; es traf sich, daß etc. det hände att &c.; die Reihe trifft ihn, turen kommer till honom; er fand sich getroffen, han trodde, kände att man menat honom.

Treffen, *n.* 3. träffning, drabbning; en i slagtordning ställd linie.

Treffend, *adj.* passande, noga; träffande.

Treffer, *m.* 3. träff (i spel).

Trefflich, *adj.* förträfflig, präktig.

Treibehaus*, *n.* 2. drifhus, orangeri.

Treibejagen, *n.* 3. *=jagd*, *f.* 4. skall (efter djur).

Treibeis, *n.* 1. drifis.

Treibeleute, *pl.* skallfolk (på jagt).

Treiben, *v. a.* och *n. ir.* s. och h. drifva, jaga, köra; släppa (på bete); drifva (åsnor, oxar &c); yrka, idka; utöfva; låta skjuta el. drifva (växter); wie man es treibt, so gehts, som man ställer till, så går det, som man bäddar, så får man ligga; er hat es zu weit getrieben, han har gått för långt dermed; Knospen —, få knoppar.

Treiber, *m.* 3. drifvare; pådrifvare.

Treibhaus. Se **Treibehaus**.

Treibreis, *n.* 2. skott på ett träd.

Tremulant, *m.* 4. långsam drill.

Trennbar, *adj.* skiljaktig, åtskiljelig.

Trennen, *v. a.* skilja, åtskilja, afskilja, dela, söndra, afstänga; söndra, göra oense; upplösa, åtskilja; uppsprätta, sprätta isönder (kläder).

Trennpunkte, *m. pl.* två prickar öfver en bokstaf.

Trennung, *f.* 4. skilsmessa; åtskiljande; söndring, oenighet, tvedrägt; upplösning, sönderspráttning.

Trense, *f.* 4. betsel utan stänger, trens.

Trepan, *m.* 1. hufvudskålsborr, trepan.
Trepaniren, *v. a.* uppborra hufvudskålen, trepanera.
Treppe, *f.* 4. trappa; portsten.
Trespe, *f.* 4. dårrepe (ört).
Tresse, *f.* 4. fläta, trens, galon, livrée-snöre.
Tressenhut*, *m.* 1. galonerad hatt.
Trester, *pl.* pressningslag, draf (af drufvor &c.).
Tresterwein, *m.* 1. elakt vin.
Treten, *v. n.* och *a. ir.* s. och h. träda, stiga; trampa; —, auf, trampa på ..., stiga upp på ..., — in ..., gå, stiga el. träda in i; — aus, ..., gå, träda utur; öfversvämma; zu — ..., närma sig, nalkas till; mit Füssen, in den Staub —, trampa under fötterna; einem frey unter die Augen —, gå dristigt fram till någon; ans Licht —, komma fram i dagsljuset, bli uppenbar; zu nahe —, komma för när, förolämpa; das Pflaster —, drifva omkring, slå dank.
Treten, *n.* 3. **Tretung**, *f.* 4. trädande, stigande; trampande, trampning.
Treter, *m.* 3. trädare, trampare.
Tretrad*, *n.* 2. tramphjul.
Tretschemel, *m.* 3. tråda, väfträda.
Treu, *adj.* trogen, trofast; uppriktig, pålitlig, trogen, ärlig.
Treue, *f.* 4. trohet, trofasthet; uppriktighet, pålitlighet, redlighet; bey meiner —! min själ! på min heder och ära! auf — und Glauben, på god tro; — und Glauben halten, hålla ord.
Treufleißig, *adj.* mycket flitig.
Treugesinnt, *adj.* trofast, tillförlitlig.
Treuherzig, *adj* öppenhjertig, uppriktig, hjertlig, af allt hjerta, välmenande, rättfram.
Treuherzigkeit, *f.* 4. uppriktighet, öppenhjertighet.
Treulich, *adv.* troget, uppriktigt.
Treulos, *adj.* trolös, falsk, förrädisk.
Treulosigkeit. *f.* 4. trolöshet, falskhet, svek; förräderi.
Triangel. Se **Dreyeck**.
Tribuliren, *v. a.* onödigt el. för ro skull oroa, plåga.
Tribunal, *n.* 1. öfversta domstol.
Trichter, *m.* 3. tratt; krater.
Trieb, *m.* 1. (b som p) forsande lopp (en ströms); skott (på träd); drift; lust, böjelse; håg; pådrifning, pådrifvande kraft; der natürliche —, instinkt, naturlig drift.
Triebfeder, *f.* 4. drifffjäder, motiv.
Triebrad*, *n.* 2. drifhjul.
Triebsand, *m.* 1. drifsand, flygsand.
Triebwerk, *n.* 1. drifverk.
Triefäugig, *adj.* surögd, som har rinnande ögon.
Triefen, *v. n.* h. drypa; rinna.
Triefen, *n.* 3. drypande; rinnande.
Triefnasig, *adj.* som har näsdropp.
Triegen, *v. n. ir.* h. bedraga, svika, narra; slå felt.

Trieglich, *adj.* bedräglig, falsk, förledande, skenfager.
Trieglichkeit, *f.* 4. bedräglighet, falskhet, osäkerhet.
Trift, *f.* 4. fä- el. boskapsdrift; bete, betesmark; oxdrift.
Triftig, *adj.* vigtig, betydande, bindande, fulltygande.
Triftigkeit, *f.* 4. vigtighet, betydenhet, fullgiltighet.
Triglyph, *m.* 4. zirat, list.
Triller, *m.* 3. drill el. lopp (i musik).
Trillern, *v. n.* h. drilla, göra löpningar, qvintillera.
Trillich. Se Drillich.
Trinkbar, *adj.* drickbar.
Trinken, *v. a.* och *n. ir.* h. dricka, supa; di; auf du und du —, dricka brorskål; die Erde trinkt den Regen, jorden insuper regnet.
Trinken, *n.* 3. drickande, supande; dryck.
Trinker, *m.* 3. -inn, *f.* 4. drinkare, -erska.
Trinkgelag, *n.* 1. -gesellschaft, *f.* 4. dryckslag.
Trinkgeld, *n.* 2. drickspenningar.
Trinklied, *n.* 2. supvisa.
Tripel, *m.* 3. trippel (ett slags jord).
Tripp, **Trippsammet**, *m.* 1. schagg.
Trippeln, *v. n.* h. stampa, röra fötterna jemt och samt; trippa, taga små steg.
Tripper, *m.* 3. dröppel.
Tritonshorn*, *n.* 2. stenskägg (skalmask).
Tritt, *m.* 1. steg; spår; spark; fotsteg, fotpall; tramp; upphöjning el. afsättning i ett rum; ich gehe nicht vom Tritte, jag går ej ifrån stället; falscher —, felsteg; jemandes Schritte und Tritte beobachten, gifva noga akt på ens uppförande.
Trittrad. Se Tretrad.
Triumph, *m.* 1. triumf, segerfiring, segrande intåg; seger.
Triumphbogen*, *m.* 3. triumfbåge, ärcport.
Triumphiren, *v. n.* h. triumfera &c.
Triumphiren, *n.* Se Triumph.
Triumphwagen, *m.* 3. segervagn.
Trocken, *adj.* torr, torkad; torr och mager; ofruktbar; kärf, sträf; — werden, torka; einen — empfangen, emottaga någon med kallsinnighet.
Trockenheit, *f.* 4. torrhet, torka, torr väderlek; ofruktbarhet, kärfhet; kallsinnighet.
Trockenplatz*, *m.* 1. torkställe, -stuga, -bräde.
Trockerwein, **Trockenbeerwein**, *m.* 1. ett förträffligt ungerskt vin, som pressas af nästan torra drufvor.
Trocknen, *v. a.* torka, uttorka, aftorka, förtorka; torka upp. —, *v. n.* s. torka, torkas; förtorkas; tråna bort.
Trocknen, *n.* 3. **Trockung**, *f.* 4. torkning, aftorkning; upptorkning; förtorkning; borttrånande.
Trockniß, *f.* 1 torrhet; torka.

Trockung. Se Trocknen.
Troddel, *f.* 4. frans med tofs, tofsqvast.
Trödel, *m.* 3. Trödelmarkt*, *m.* 1. klädmäklarstånd el. -bord.
Trödelen, *f.* 4. klädmäkleri; sliddersladder.
Trödelfrau, *f.* 4. klädmäklerska.
Trödelhaft, Trödelig, *adj.* sölig, senfärdig.
Trödelkram, *m.* 1. -waare, *f.* 4. gamla kläder och möbler; gammalt skräp, gamla saker.
Trödelmann*, *m.* 2. klädmäklare.
Trödeln, *v. n.* h. drifva klädmäkleri, sälja igen; dröja, söla.
Trödelweib. Se Trödelfrau.
Trödler, *m.* 3. klädmäklare; sölare.
Trödlerinn. Se Trödelfrau.
Trog*, *m.* 1. tråg, ho.
Trogscharre, *f.* 4. trågskrapa.
Trolle. Se Strunze.
sich Trollen, *v. r.* packa sig bort, laga sig undan.
Trommel, *f.* 4. trumma; die — rühren, slå på trumma; der — folgen, blifva soldat.
Trommelfell, *n.* 1. trumskinn; trumhinna i örat.
Trommelhaut*, *f.* 1. -häutchen. Se Trommelfell.
Trommelklöpfel, -schlägel, *m.* 3. trumpinne.
Trommeln, *v. n.* h. slå på trumma; trumma (på barntrumma).
Trommeln, *n.* 3. trummande.
Trommelschlag*, *m.* 1. trumslag.
Trommelschläger, *m.* 3. trumslagare.
Trommelsucht, *f.* vattensot (i buken).
Trommeltaube, *f.* 4. tofsdufva.
Trompete, *f.* 4. trumpet; in die — stoßen, blåsa på trumpet.
Trompeten, *v. a.* och *n.* h. trumpeta, blåsa på trumpet.
Trompeter, *m.* 3. trumpetare.
Trompetenschall*, *m.* 1. trumpetljud.
Trompetenvogel*, *m.* 3. sprakfågel.
Tropäe, *f.* 4. trofé, segertecken.
Tropf*, *m.* 1. tok, narr, dåre, dumhufvud, våp, enfaldig stackare.
Tropfbret, *n.* 2. rost el. rissel o. d. hvarpå något ställes el. lägges att vatten m. m. må rinna af.
Tröpfchen, *n.* 3. liten droppa.
Tröpfeln, *v. n.* h. drypa. —, *v. a.* läta drypa.
Tropfen, *m.* 3. droppa.
Tropfen, *v. n.* h. drypa. —, *v. a.* låta drypa.
Tropfenfall*, *m.* 1. takdropp.
Tropfenweise, *adv.* droppvis.
Tropfstein, *m.* 1. droppsten.
Trophee. Se Tropäe.
Tropiker, *m.* 3. tropikfågel.
Troß, *m.* 1. tross; följe, anhang.
Troßbube, Troßjunge, *m.* 4. trosspojke.
Trost, *m.* 1. (o långt) Tröstung, *f.* 4. tröst, tröstande, hugsvalande.
Tröstbar, *adj.* tröstlig.
Trösten, *v. a.* trösta, hugsvala.
Tröster, *m.* 3. tröstare, hugsvalare.
Trostgrund*, *m.* 1. tröst, tröstegrund.
Tröstlich, Trostreich, *adj.* tröstande.
Trostlos, *adj.* otröstlig, tröstlös.

Trostlosigkeit, *f.* 4. tröstlöshet, förtviflan; djup sorg el. ängslan.
Troström. Se **Tröstlich**.
Tröstung. Se **Trost**.
Trott. Se **Trab**.
Trottiren, *v. n.* h. trafva.
Trotte, *f.* 4. press, vinpress.
Trotten, *v. a.* och *n.* h. pressa, utkrama saft. — *v. n.* s. trafva, löpa af och an.
Trotz, *m.* 1. sturskhet, uppstussighet, trots; — bieten, trotsa; zum —, till trots; Trotz . , . , oaktadt, oansedt; lika så väl som; till trots mot, med åsidosättande af; — dem, der, ve den &c.
Trotzen, *v. n.* h. trotsa; pocka; auf etwas —, betjena sig af, draga fördel af; högfärdas öfver; pocka på —, hota med något, mit einem —, visa sig sur, trumpen, tvär emot en.
Trotzen, *n.* 3. trotsande, pockande, pock; genstörrighet.
Trotzig, *adj.* trotsig, dryg, stormodig; uppstussig, stursk, envis, styfsint, tresk.
Trotziglich. Se **Trotzig**.
Trotzkopf*, *m* 1. egensinnig, nyckfull, trotsig menniska.
Trotzköpfig, *adj.* uppstussig, halsstarrig, ostyrig, envis, styfsint, tresk, stursk, gensträfvig.
Trübe, *adj.* grumlig, oren, dunkel; matt, skymlig, mulen, tjock, töcknig; dyster; melankolisk; — Augen haben, vara skumögd, se otydligt.
Trüben, *v. a.* grumla, uppröra; göra mulen el. töcknig; die Stirn —, göra en mulen uppsyn.
Trübsal, *f.* 1. (b som p) pläga, bedröfvelse; elände, uselhet, olycka.
Trübselig, *adj.* olycksfull, bedröfvad, sorgsen, ängslig; bedröflig, sorglig.
Trübseligkeit, *f.* 4. bedröfvelse, sorgsenhet; bedröflighet, sorglighet.
Trübsinn, *m.* 1. bedröfvelse, sorgsenhet, ängslighet, mjeltsjukt sinnelag.
Trübsinnig, *adj.* bedröfvad, sorgsen, ängslig, mjeltsjuk.
Trübsinnigkeit. Se **Trübsinn**.
Truchseß, *m.* 1. föreskärare (vid hofvet).
Trüffel, *f.* 4. haräpple (ett slags svamp).
Trug, *m.* 1. (g nästan som ch) bedrägeri, svek; falskt sken, villa, synvilla, villfarelse, förblindelse, falsk inbillning; auf Lug und — ausgehen, gå ut, vara betänkt på lögn och svek.
Trugbild, *n.* 2. skuggbild, falsk inbillning.
Trügen. Se **Triegen**.
Truglos, *adj.* och *adv.* utan svek och bedrägeri.
Trugschluß*, *m.* 1. falsk eller förvänd slutsats, sofism, klyftigt men falskt argument.

Trum, *m.* (*pl.* Trümmer) ett stycke af ett helt; härftråd; väfskaft.
Trümmer, *pl.* skeppsvrak; öfverlefvor, qvarlefvor, ruiner, stenhopar; zu Trümmern gehen, gå i kras, slås sönder; gå i grund, förstöras.
Trumpf*, *m.* 1. trumf.
Trumpfen, *v. n* h. trumfa, taga eller sticka med trumf.
Trunk, *m.* 1. dryck, drick; klunk; dryckenskap.
Trunken, *adj.* drucken, full.
Trunkenbold, *m.* 1. fyllhund, drinkare.
Trunkenheit, *f.* 4. druckenhet; dryckenskap
Trupp, *m.* 6. skock, hop; band; tropp.
Truppe, *f.* 4. trupp (af komedianter).
Truppen, *pl.* troppar.
Truppweise, *adv.* troppvis, i skockar eller hopar.
Trusche, *f.* 4. lake (fisk).
Truthahn*, *m.* 1. kalkon, kalkontupp.
Truthenne, *f.* 4. kalkonhöna.
Trutte. Se Aalraupe
Trutz- und Schutzbündniß, *n.* 1. offensivt och defensivt förbund.
Tuberose, *f.* 4. tuberos.
Tuch*, *n.* 2. (u långt) kläde; tyg; duk; näsduk.
Tuchartig, *adj.* tyg- el. klädeslik.
Tuchbereiter, *m.* 3. klädesberedare, kratsare.
Tuchegge, *f.* 4. klädeslist.
Tuchen, *adj.* klädes , af tyg.
Tuchknappe, *m.* 4. lärgosse vid en klädesfabrik.
Tuchlappen, jagtlappar.
Tuchmacher, *m.* 3. klädesfabrikör.
Tuchmacherhandwerk, *n.* 1. klädväfvare-profession.
Tuchmanufaktur, *f.* 4. klädesfabrik.
Tuchrahmen, *m.* 3. klädesram.
Tuchschere, *f.* 4. klädessax.
Tuchscherer, *m.* 3. öfverskärare.
Tuchschrote. Se Tuchegge.
Tuchwaaren, *pl.* kläden eller ylletygger.
Tüchtig, *adj.* duktig, skicklig, duglig, passande eller nyttig till; stor, stark, mycket.
Tüchtigkeit, *f.* 4. duktighet, skicklighet, förmåga, färdighet.
Tuchweber. Se Tuchmacher.
Tuchweste, *f.* 4. klädesväst.
Tuck, *m.* **Tücke**, *pl.* ondska, illska, skälmaktighet; spratt, skälmstycke; mit bösen Tücken umgehen, hafva ondt i sinne.
Tückisch, *adj.* ondskefull, arglistig, illparig, illsint; bitande, förmädlig; dolsk, förbehållsam; — auf Jemand seyn, vara hemligt ond på någon, hafva ej godt i sinne emot någon.
Tuf, **Tufstein**. Se Tof, Tofstein.
Tugend, *f.* 4. dygd; god egenskap, beskaffenhet; aus der Noth eine — machen, göra för nöd, om icke för dygd skull.

Tugendadel, *m.* 3. genom dygd förvärfvadt adelskap.
Tugendbelobt, *adj.* hederlig, hedersvärd, dygdig.
Tugendhaft, **Tugendsam**, *adj.* dygdig.
Tugendlehre. Se **Sittenlehre.**
Tugendlehrer, *m.* 3. moralist.
Tulpe, *f.* 4. tulpan.
Tülle, *f.* 4. pipa i lykta el. lanterna.
Tummel, *m.* 3. yra, yrsel.
Tummeln, *v. a.* tumla, inöfva.
sich Tummeln, *v. r.* skynda sig, hasta, ila.
Tummelplatz*, *m.* 1. mötes- el. sammelplats; valplats; rännarban, ridbana, vädjoban.
Tummler, *m.* 3. tumlare (ett slags runda bägare; ett slags delfiner; ett slags dufvor som tumla sig i luften).
Tümpel, **Tümpfel**, *m.* 3. vattenhvirfvel, göl.
Tumult, *m.* 1. tumult, buller, oväsende; hastigt upplopp eller uppror.
Tumultuarisch, *adj.* bullersam och oordentlig; bullersam, orolig.
Tumultuiren, *v. n.* h. göra uppror el. upplopp; göra buller.
Tünche, *f.* 4. hvitlimning; rappning.
Tünchen, *v. a.* rappa; hvitlimma, göra hvit.
Tünchen, *n.* 3. **Tünchung**, *f.* 4. rappning; hvitlimning.
Tüncher, *m.* 3. hvitlimmare.
Tünchkelle, *f.* 4. murslef.
Tünchwerk, *n.* 1. hvitlimning, kalkband.
Tungstein, *m.* 1. tungsten.
Tunke, *f.* 4. sås.
Tunken, *v. a.* doppa, blöta; härda (jern) genom doppning; såsa, doppa i sås.
Tunken, *n.* 3. doppning; härdande genom doppning.
Tunknäpfchen, *n.* 3. såsskål.
Tüpfel, *m.* **Tüpfelchen**, *n.* 3. punkt, prick.
Tüpfelig, *adj.* prickig, fläckig.
Tüpfeln, *v. a.* teckna med punkter, pricka; göra runda fläckar eller hål (på tyger).
Tüpfen, **Tupfen**, *v. a.* röra något helt sakta med ändan af en ting, picka på.
Türk, *m.* 4. turk.
Türkiß, *m.* 1. turkos (en blå ädelsten).
Türkey, *f.* 4. turki.
Türkisch, *adj.* turkisk; **Türkische Bohnen**, turska bönor.
Turmalin, *m.* 1. askblåsaresten.
Turnier, *n.* 1. tornerspel.
Turnieren, *v. n.* h. hålla tornerspel, bryta lans; göra buller, stoj el. oväsende.
Turnipse. Se **Rübe.**
Turteltäubchen, *n.* 3. ung turturdufva.
Turteltaube, *f.* 4. turturdufva.
Tusch, *m.* 1. trompetstycke, fältmusik.
Tusche, *f.* 4. tusch, tuschfärg.

Tuschen, *v. a.* lavera, rita med tusch.
Tüte. Se Düte.
Tuten, *v. n. h.* blåsa i horn eller lur; tuta.
Tüttel, *m.* 3. prick, punkt o. d. (öfver bokstäfver).
Twatsch, *adj.* dum, narraktig, inbilsk.
Tyrann, *m.* 4. tyrann.
Tyranney, *f.* 4. tyranni.
Tyrannisch, *adj.* tyrannisk, grufvelig.
Tyrannisiren, *v. a.* och *n. h.* tyrannisera, förfara obarmhertigt med, illa handtera, plåga.

U.

Übel, *n.* 3. ondt; skada; elände, olycka; åkomma, sjukdom. —, *adj.* ond, elak; olycklig; dålig, slät. —, *adv.* illa; slät, uselt, olyckligt; orätt, galet; es ist (wird) mir —, jag får ondt; må illa; — gerathen, ej lyckas; du magst wohl oder — wollen, antingen du vill eller ej; — zu Fuß seyn, gå illa; — dran seyn, vara illa utkommen; vara i dåliga omständigheter; — zu frieden seyn, vara föga nöjd, ej tycka om.
Übellaunig, *adj.* som är vid elakt lynne.
Übelkeit, *f.* 4. vämjelse, uppstigningar.
Übelklang*, **Übellaut**, *m.* 1. dissonans, missljud.
Übelstand*, *m.* 1. oanständighet, otillbörlighet.
Übelthat, *f.* 4. illgerning, ogerning, missgerning, nidingsverk.
Übelthäter, *m.* 3. missdådare.
Üben, *v. a.* öfva; idka; utöfva; in einer Sprache sehr geübt seyn, vara mycket färdig i ett språk; seinen Verstand —, uppbruka sitt förstånd; Rache —, hämnas.
Üben, *n.* 3. **Übung**, *f.* 4. öfning; idkande; utöfvande, utöfning.
Über, *prep.* med *Dat.* och *Ackus.* öfver; på andra sidan om, bortom, öfver, utom; under; upp öfver; ofvan på; immer — den Büchern liegen, sitta beständigt och läsa; es fällt alles — mich, det kommer, faller allt på mig; heute — acht Tage, i dag åtta dagar till; — zehn Jahre, efter tio år; öfver tio år; — kurz oder lang, en gång, på sin tid; — Vermuthen, emot förmodan; Briefe — Briefe schicken, skicka bref på bref; — eine Weile, — ein Kleines, inom kort tid; — sich nehmen, åtaga sig; — etwas sprechen, schreiben, tala, skrifva om något; — seine Schuldigkeit thun, — göra mer än man är skyldig till; — und —, *adv.* öfverallt; helt och hållet.
Überall, *adv.* öfverallt.

überantworten, *v. a.* öfverantvarda, utlefverera.
überarbeiten. *v. a.* omarbeta, öfverse och förbättra; sich —, arbeta öfver förmågan; utmatta sig genom arbete.
überaus, *adv.* utomordentligt, omåttligt, öfvermåttan.
überbauen, *v. a.* bygga öfver, — utöfver; sich —, bygga utöfver sina krafter.
überbein, *n.* 1. öfverben (hästsjuka).
überblättern, *v. a.* bläddra igenom; gå förbi, ej märka under det man bläddrar.
überbleibsel, *n.* 3. öfverlefva, lemning, qvarlefva.
überblick, *m.* 1. ögonkast, blick.
sich überblühen, *v. r.* blomstra för starkt.
überbreiten, *v. a.* breda öfver el. på.
überbringen, *v. a. ir.* öfverbringa, öfverföra.
überbringer, *m.* 3. öfverförare; sedelhafvare.
überbringung, *f.* 4. öfverförande; öfverlemnande.
sich überburzeln, *v. r.* stupa kullbytta, falla hufvudstupa.
übercomplett. Se überzählig.
überdecken, *v. a.* öfvertäcka, öfverhölja.
überdem. Se überdieß.
überdenken, *v. n.* h. tänka öfver, -efter, öfverväga hos sig sjelf.
überdenken, *n.* 3. überdenkung, *f.* 4. eftertänkande, öfvervägande.
überdieß, *adv.* dessutom.
überdruß*, *m.* 1. ledsnad, leda, afsmak.
überdrüssig, *adj.* ledsen vid, mätt af.
überdüngen, *v. a.* gödsla för mycket.
übereck, *adv.* diagonalt.
übereilen, *v. a.* öfverila, öfverraska; förhasta.
übereilt, *adj.* förhastad, brådstörtad.
übereilung, *f.* 4. förhastande, brådska.
überein, *adv.* öfverens.
übereinander, *adv.* öfver el. på hvarannan.
übereinkunft*, *f.* 1. öfverenskommelse, öfverensstämmelse.
übereinstimmend, übereinstimmig, *adj.* öfverensstämmande.
übereinstimmung, *f.* 4. öfverensstämmelse, likställighet, motsvarighet; harmoni.
übereintreffen, *v. n. ir.* s. stämma öfverens.
übereintreffend. Se übereinstimmend.
sich überessen, *v. n. ir.* äta för mycket.
überfahren, *v. a.* och *n. ir.* h. och s. fara öfver; köra, åka öfver; fara, köra, åka omkull.
überfahrt, *f.* 4. öfverfart; färjställe.
überfall*, *m.* 1. öfverrumpling; öfverfall, oförmodadt anfall.
überfallen, *v. a. ir.* öfverrumpla, öfverfalla, komma oförvarandes öfver; anfalla, angripa.
überfein, *adj.* superfin, mycket fin.
überfirnissen, *v. a.* öfverstryka med fernissa.

Überfläche. se Oberfläche.
Überfließen, *v. n. ir.* ſ. flyta öfver; flöda öfver, öfversvämma, stiga öfver kanten.
Überfließen, *n.* 3. öfverflytning; öfversvämning.
Überflügeln, *v. a.* öfverflygla.
Überfluß*, *m.* 1. öfverflöd; ymnighet, myckenhet.
Überflüssig, *adj.* öfverflödig.
Überfordern, *v. a.* begära för mycket.
Überforderung, *f.* 4. obillig, öfverdrifven fordran.
Überfracht, *f.* 4. för tung frakt.
Überfrachten, *v. a.* frakta el. befrakta för tungt.
ſich überfressen, *v. r. ir.* föräta sig.
Überfrieren, *v. n. ir.* ſ. och h. frysa öfver, islöpa.
Überfuhre, *f.* 4. öfverförsel. Se f. ö. Überfahrt.
Überführen, *v. a.* öfverföra; öfverbevisa.
Überführung, *f.* 4. öfverförande; öfverbevisning; öfvertygelse.
Überfüllen, *v. a.* fylla så att det rinner öfver; ſich —, öfverlasta sig.
Überfüttern, *v. a.* gifva för mycket foder.
Übergabe, *f.* 4. tradition, sägen, fornsägen; utlefvererande; uppgifvande.
Übergang*, *m.* 1. öfvergång, öfverfart; uppgifvande, öfvergång.
Übergeben, *v. a. ir.* lemna, öfverlemna; öfvergifva; uppgifva; anförtro; afstå, öfverlåta; ſich —, gifva sig; kasta upp, spy.
Übergeben, *n.* 3. Übergebung, *f.* 4. lemnande, öfverlemnande; öfvergifvande; uppgifvande; anförtroende; öfverlåtande; uppkastning.
Übergebot, *n.* 1. högre bud, öfverbud.
Übergehen, *v. n.* och *a. ir.* ſ. gå, fara öfver; öfverlöpa, rymma; gå el. fara rundt omkring; öfverse, genomögna; uppgifvas (om fästningar); utelemna, förbigå; in Fäulniß —, ruttna; die Augen gehen über, ögonen fuktas af tårar; der Fluß geht über, floden stiger öfver; ſich —, gå öfver förmågan; weß das Herz voll ist, deß geht der Mund über, hvaraf hjertat är fullt, derom talar munnen.
Übergewicht, *n.* 1. öfvervigt; välde, öfverhand.
Übergittern, *v. a.* förse med galler.
Übergolden, *v. a.* förgylla.
Übergroß, *adj.* öfvermåttan stor.
Überguß*, *m.* 1. det som gjutes öfver el. blifvit öfvergjutet; öfvergjutning.
Überhand, *adv.* — nehmen, taga öfverhand, tilltaga, tillväxa.
Überhangen, *v. n. ir.* h. öfverhänga, hänga utöfver; luta, skutta.
Überhängen, *v. a.* hänga öfver; öfverhölja.
Überharschen, *v. n.* ſ. få en skorpa på ytan.

Überhäufen, *v. a.* öfverhopa, betunga, besvära.
Überhäufung, *f.* 4. öfverhopande.
Überhaupt, *adv.* öfverhufvud.
Überheben, *v. a. ir.* frikalla, förskona ifrån, befria; ich möchte gerne der Mühe überhoben seyn, jag ville gerna slippa det besväret; sich —, förlyfta sig; blifva högfärdig, högfärdas öfver; betjena sig el. draga fördel af.
Überhelfen, *v. a. ir.* hjelpa öfver.
Überhin, *adv.* åfvanpå; förbi; i, på el. till ytan, lösligen.
Überhinnig, *adj.* ytlig, löslig, ej grundlig.
Überhobeln, *v. a.* hyfla öfver.
Überholen, *v. a.* hinna, hinna upp; öfverträffa.
Überhören, *v. a.* icke höra; förhöra.
Überhüpfen, *v. n.* hoppa öfver. —, *v. a.* hoppa öfver, utelemna, förbigå.
Überhüten, *v. a.* die Saat, låta fåren afbeta sädesbrodden.
Überjagen, *v. a.* förköra, förrida.
Überjährig, *adj.* öfverårig, öfver ett år gammal.
Überirdisch, *adj.* öfverjordisk; himmelsk.
Sich überkaufen, *v. r.* köpa för mycket: köpa för dyrt.
Überkehren, *v. a.* afsopa (säden).
Überkleid, *n.* 2. öfverklädning, öfverplagg.
Überkleiden, *v. a.* kläda öfver, beklåda.
Überkleistern, *v. a.* klistra, smeta öfver.
Überklug, *adj.* inbilsk, sjelfklok.
Überkochen, *v. n.* s. och h. koka öfver; koka för mycket eller för starkt.
Überkommen, *v. n. ir.* s. komma öfver; få.
Überkunft, *f.* utan *pl.* öfverkomst, ankomst.
Überladen, *v. a. ir.* öfverlasta, pålägga för stor börda, för mycket belasta el. betunga, öfverhopa.
Überlang, *adj.* för lång; tillräckligt lång.
Überlassen, *v. a. ir.* låta fara, släppa öfver; afstå, öfverlåta, afträda, öfvergifva, lemna; sich —, öfverlemna sig.
Überlast, *f.* 4. öfverlast, tillökning på en börda eller tunga, för stor börda.
Überlasten, *v. a.* öfverlasta.
Überlästig, *adj.* öfverlastad; tryckande, öfverhopande.
Überlästigen, *v. a.* besvära.
Überlästigung, *f.* 4. betungande, besvärande.
Überlauf, *m.* 1. däck, öfverlopp; öfverlöpande el. öfverliggande.
Überlaufen, *v. n. ir.* s. flöda öfver, stiga öfver kanten, flyta öfver; rymma, gå öfver till fienden. —, *v. a. ir.* komma i förväg, hinna el. springa om; löpa el. springa om; löpa el. springa öfver, omkull; öfverlöpa el. öfverligga; eine Rechnung —, genomögna en

räkning; ein Schauer überlief mich, det kom på mig en rysning; sich —, utmatta sig genom löpande el. springande.
Überläufer, *m.* 3. öfverlöpare, rymmare.
überlaut, *adv.* öfverljudt, med hög röst.
überleben, *v. a.* öfverlefva.
überlegen, *v. a.* lägga öfver; pålägga; öfverlägga, öfverväga; alles wohl überlegt, när jag noga öfverväger saken el. allt.
überlegen, *adj.* öfverlägsen.
Überlegenheit, *f.* 4. öfverlägsenhet, öfvermakt.
überlegsam, *adj.* tänkande, varsam.
Überlegung, *f.* 4. öfverläggning.
Überlegungskraft*, *f.* 1. urskillnings- el. omdömesgåfva.
überlernen, *v. n.* h. läsa öfver.
überlesen, *v. a. ir.* rensa t. e. (sallat); läsa öfver; ögna igenom.
überley, *adj.* öfrig; öfverflödig.
überliefern, *v. a.* öfverlemna, utlefverera.
Überlieferung, *f.* 4. öfverlemnande, lefverering; tradition.
überlisten, *v. a.* fånga med list, komma öfver, öfverträffa i listighet.
übermachen, *v. a.* öfversända, öfverstyra.
Übermacht*, *f.* 1. öfvermagt, öfverlägsen styrka.
übermächtig, *adj.* mägtigare, öfverlägsen; allt för mägtig.
Übermachung, *f.* 4. öfversändande, öfverstyrande.
übermannen, *v. a.* öfvermanna.
Übermaß, (a långt) *n.* 1. öfvermått, öfvermål; öfverdrift, öfverdrifning, omåttlighet: öfverflöd.
übermäßig, *adj.* omåttlig, gränslös, öfverdrifven.
übermeistern, *v. a.* öfvervinna, kufva.
übermenschlich, *adj.* öfvermensklig.
übermögen. Se übermeistern.
übermorgen, *adv.* öfvermorgon.
Übermuth, *m.* 1. öfvermod, öfverdäd, förmätenhet.
übermüthig, *adj.* öfvermodig, öfverdådig, förmäten.
übernachten, *v. n. ir.* h. ligga eller blifva öfver natten.
Übernachten, *n.* 3. Übernachtung *f.* 4. liggande eller blifvande öfver natten.
übernächtig, *adj.* natiständen.
Übernahme, *f.* 4 emottagning, antagning; besittningstagande.
übernatürlich, *adj.* öfvernaturlig.
übernehmen, *v. a. ir.* emottaga, antaga; taga i besittning; påtaga sig; åtaga sig; sich —, gå för vida; öfver förmågan, utmatta sig; öfverlasta sig.
Übernehmung *f.* 4. emottagning &c.
überpfeffern, *v. a.* peppra för mycket.
überpolstern, *v. a.* öfverkläda med bolster.
sich überpurzeln. Se sich überburzeln.
überquer. Se überzwerch.
überraschen, *v. a.* öfverraska.
Überraschung, *f.* 4. öfverraskning.
überrechnen, *v. a.* öfverräkna.

überrechnung, *f.* 4 öfverräknande.
überrecht, *adv.* alldeles, ostridigt rätt.
überreden, *v. a.* öfvertala, intala.
überredung, *f.* 4. öfvertalande.
überreichen, *v. a.* räcka öfver eller åt; tillbjuda, gifva, räcka, öfverlemna.
überreichung, *f.* 4. öfverräckande; öfverlemnande.
überreif, *adj.* för mogen.
überreiten, *v. n. ir.* s. rida öfver, passera öfver till häst. —, *v. a.* rida öfver el omkull; hinna om (genom ridning). förrida (en häst).
überreißen, *v. a.* öfverdrifvet reta.
überrennen, *v. a.* ränna, springa omkull; hinna om (genom springande).
überrest, *m.* 1. rest, återstod; öfverlefvor, qvarlefvor.
überrinnen. Se überfließen.
überrock*, *m.* 1. öfverrock, surtut, kapott.
überrücks, *adv.* baklänges.
überrumpeln, *v. a.* öfverrumpla.
übersäen, *v. a.* så öfver; så för mycket.
übersalzen, *v. a.* salta; rimsalta, salta något; salta för mycket.
übersättigen, *v. a.* mätta för mycket.
überscharf, *adj.* för hvass; mycket hvass el. skarp.
überschatten. Se Beschatten.
überschauen. Se übersehen.
überschießen, *v. n.* och *a.* s. och h. öfverflöda; skjuta öfver; skjuta; sich —, stupa kullbytta, falla hufvudstupa.
überschiffen, *v. n.* s. segla, fara el. sätta öfver. —, *v. a.* öfverföra sjöledes.
überschlag*, *m.* 1. krage, uppslag, klaff; skoning (på en kjortel o. d.); omslag; öfverslag, beräkning.
überschlagen, *v. a. ir.* uppvika, göra uppslag, klaff, omslag &c.; pålägga, täcka el. breda öfver; hoppa öfver, förbigå; slå om; göra öfverslag, beräkna; sich —, stupa kullbytta, falla hufvudstupa, tumla öfverända. —, *v. n. ir.* s. och h. vara öfvervigtig, gifva utslag; falla hufvudstupa.
überschleichen, *v. a. ir.* smyga sig öfver el. på, öfverraska.
überschleyern, *v. a.* skyla, hölja.
überschmieren, *v. a.* smörja öfver eller på.
überschnappen, *v. n.* s. och h. genom halkning ej gripa eller nappa, slinka äfver; förlora jemnvigten; gå af som ett skott; ej gå i lås; bli tokig.
überschnellen. Se Berücken.
überschneyen, *v. a.* snöga öfver el igen.
überschnüren, *v. a.* öfverdraga med snören; mäta med snöre.
überschreiben, *v. a. ir.* skrifva öfver, påsätta öfverskrift, förse med påskrift; numrera med bokstaf el. siffra; berätta, skrifva till; fullskrifva.

Überschreiten, *v. n.* och *a. ir.* ſ. och ḥ. stiga, klifva el. skrida öfver; öfverträda, öfverskrida.
Überschrift, *f.* 4. öfverskrift, påskrift.
Überschuh, *m.* 1. galosch.
Überschuß*, *m.* 1. öfverskott.
Überschütten, *v. a.* ösa, slå el. gjuta öfver; betäcka, hölja med något; öfverhopa.
Überschüttung, *f.* 4. öfverösande &c.; betäckande, höljande; öfverhopande.
Überschwanken, *v. n.* ḥ. flyta, sqvalpa öfver; vara öfvervigtig.
Überschwänklich, **überschwänglich**, *adj.* öfverflödig, omätlig.
Überschwatzen. Se **überreden**.
Überschwelle. Se **Oberschwelle**.
Überschwemmen, *v. a.* öfversvämma, sätta under vatten, fördränka.
Überschwemmung, *f.* 4. öfversvämning, vattuflod.
Überschwenglich. Se **überschwänklich**.
Überschwer, *adj.* för tung el. svår.
Überschwimmen, *v. n. ir.* ſ. simma öfver.
Übersegeln, *v. n.* ſ. segla öfver. —, *v. a.* segla om el. förbi; segla omkull, i sank.
Übersehen, *v. a. ir.* öfverse, se öfver el. på; genomögna, gå igenom, genomse; förbigå; glömma, förgäta, uraktlåta; öfverse med, öfverträffa.
Übersehen *n* 3. **Übersehung**, *f.* 4. öfverseende, beskådande; genomseende; förbigående; förgätande, uraktlåtande; öfverseende med, öfverträffande.
Übersenden, *v. a.* öfversända, tillskicka.
Übersetzen, *v. n.* ḥ. och *a.* sätta, springa, hoppa öfver; sätta öfver (en flod m. m.); öfversätta (skrift); hålla för dyr, begära för mycket för.
Übersetzer, *m.* 3. öfversättare.
Übersetzung, *f.* 4. öfverfart; öfversättning.
Übersicht, *f.* uppsigt, tillsyn, inseende; beskådande, påseende, besigtning; öfversigt.
Übersichtig, *adj.* mycket närsynt.
Übersieden, *v. n.* ḥ. koka, sjuda öfver.
Übersilbern, *v. a.* försilfra.
Übersommern, *v. a.* hålla öfver sommarn. —, *v. n.* ḥ. uppehålla sig, vistas öfver sommarn.
Überspannen, *v. a.* spänna öfver el. på, spänna för hårdt; mäta med fingerspan, med längden mellan tummen och lillfingret, öfverspänna; öfverdrifva.
Überspinnen, *v. a. ir.* öfverspinna.
Übersprengen, *v. a.* bestänka.
Überspringen, *v. n. ir.* ſ. springa el. hoppa öfver. —, *v. a. ir.* hoppa öfver, förbigå; **sich eine Sehne** —, försträcka en sena på sig genom springande.
Überständig, *adj.* som stått öfver tiden; för mogen.
Überstehen, *v. n. ir.* ḥ. utstå, ut-

übersteigen, *v. n. ir.* s. och h. stiga öfver. —, *v. a. ir.* öfverstiga, gå öfver; bestiga med stormstegar, bestorma; öfverrösta; öfvervinna (hinder).

übersteigern, *v. a.* stegra, uppsätta för högt.

überstimmen, *v. a.* öfverrösta; stämma för högt (ett instrument).

überstimmen, *n.* 3. **überstimmung**, *f.* 4. öfverröstning.

überstolz, *adj.* öfverdrifven el. för mycket stolt el. högmodig.

überstrahlen, *v. a.* bestråla, öfverträffa i glans.

überstreichen, *v. a. ir.* öfverstryka med; öfversmörja.

überstreifen, *v. a.* stryka öfver, draga öfver, flå öfver; vika upp.

überstreuen, *v. a.* strö öfver.

überstricken, *v. a.* sticka öfver, virka.

überströmen, *v. n.* h. öfverströmma, flöda öfver. —, *v. a.* sätta under vatten.

überstrümpfe, *pl.* utanstrumpor.

sich überstudiren, *v. r.* läsa sig vurmig.

überstülpen, *v. a.* stjelpa, lägga öfver el. på.

überstürzen, *v. a.* stjelpa, störta på el. öfver; omstörta. —, *v. n.* s. och sich —, *v. r.* falla hufvudstupa, tumla öfverända, falla baklänges.

übersüß, *adj.* för söt; mycket söt.

übertäfeln, *v. a.* brädslå, panela, **-täfelung**, *f.* 4. panelning.

übertäuben, *v. a.* göra döf, döfva; prata, skrika ens öron alldeles fulla.

übertäubung, *f.* 4. förvirring, yrsel el. döfhet (af buller m. m.).

übertheuer, *adj.* för dyr.

übertheuern, *v. a.* hålla för dyr, begära för mycket; bjuda högre, göra dyrare, stegra.

übertheurung, *f.* 4. stegring.

übertölpeln, *v. a.* bedraga, snärja, förtrycka.

überträchtig, *adj.* å nyo drägtig, innan en födt.

übertragen, *v. a. ir.* transportera, öfverföra, flytta; öfverlåta; öfverbringa; öfversätta, uppdraga; einen —, betala för någon, bestå kostnaden åt någon; einem etwas —, uppdraga en något.

übertragung *f.* 4. öfverförsel, flyttning, transport; öfverlåtande; förande; uppdragande.

übertreffen, *v. a. ir.* öfverträffa, öfvergå.

übertreiben, *v. a. ir.* drifva öfver något, t. e. kreatur; öfverdrifva, gå för vida uti; uttrötta, utsläpa.

übertreten, *v. n. ir.* s. och h. träda, gå öfver; öfversvämma. —, *v. a. ir.* gå bakut på skor; öfverträda, öfverskrida (en förordning); bryta emot.

übertreter, *m.* 3. öfverträdare.

übertretung, *f.* 4. öfverträdelse, öfverskridande.

Übertrieben, *adj.* öfverdrifven.
Übertritt, *m.* 1. öfvergång.
Übertünchen, *v. a.* hvitlimma.
Übertünchung, *f.* 4. hvitlimning.
Übervoll, *adj.* för full; tillräckligt full.
Übervortheilen, *v. a.* förfördela.
Überwachsen, *v. n.* s. växa öfver, högre än; betäcka; öfverväxa, betäckas; igenväxa.
Überwägen. Se Erwägen.
Überwallen, *v. n.* s. och h. koka, porla öfver; öfverströmma, öfverflöda.
Überwältigen, *v. a.* öfverväldiga, underkufva.
Überwältigung, *f.* 4. öfverväldigande, underkufvande.
Überwalzen, *v. a.* låta valsen gå öfver.
Überwärmen, *v. a.* värma helt och hållet; värma för mycket.
Überwärts, *adv.* uppåt.
Überweise, *adj.* för vis, sjelfklok.
Überweisen, *v. a. ir.* öfverbevisa; öfvertyga.
Überweisung, *f.* 4. öfverbevisning.
Überweißen. Se übertünchen.
Überwendlich, *adj.* och *adv.* eine überwendliche Naht, kastsöm; — nähen, sy med kastsöm.
Überweißlich, *adj.* som kan öfverbevisas.
Überwerfen, *v. a. ir.* kasta öfver el. på; den Mantel ꝛc. —, svepa in sig i, taga om sig manteln el. kappan; mit Kalk —, kalkslå; sich mit einem —, blifva ovän med en.
Überwichtig, überwiegend, *adj.* öfvervägand.
Überwerfung, *f.* 4. öfverkastande; insvepning; rappning; ordkastning, ovänskap.
Überwiegen, *v. a. ir.* väga öfver; hafva öfvervigt, gifva utslag; vara mera gällande, öfverträffa.
Überwickeln, *v. a.* linda öfver; linda om, omlinda.
Überwinden, *v. a. ir.* öfvervinna, öfverträffa, öfvergå; sich selbst —, göra våld på sig, tvinga sig.
Überwinder, *m.* 3. öfvervinnare, segervinnare.
Überwindlich, *adj.* öfvervinnelig; icke oöfvervinnelig.
Überwindung, *f.* 4. öfvervinnande, segrande; våld.
Überwintern, *v. n.* h. öfvervintra, ligga i vinterqvarter el. vinterläger. —, *v. a.* underhålla, föda öfver vintern.
Überwinterung, *f.* 4. öfvervintrande, liggande i vinterqvarter el. vinterläger; underhållande, födande öfver vintern.
Überwitzig. Se Überklug.
Überwölken, *v. a.* göra mulen, mörk.
Überwurf*, *m.* 1. öfverklädsel, kappa.
Überzählig, *adj.* öfvertalig, extra.
Überzahn*, *m.* 1. gigeltand; (hos hästar) varg- el. skifvertand.
Überzählen, *v. a.* räkna öfver.
Überzeugen, *v. a.* öfvertyga; öfver-

bevisa; überzeugende Gründe, bindande skäl.
Überzeugung, *f.* 4. öfvertygelse; öfverbevisning.
Überziehen, *v. a. ir.* öfverdraga, bekläda; der Himmel überzieht sich, himmelen betäckas med moln; mit Krieg —, anfalla med krig; überzogene Mandeln, sockermandlar.
Überzinnen, *v. a.* förtenna.
Überzuckern, *v. a.* öfverdraga med socker, kandera, öfverströ med socker.
Überzug*, *m.* 1. öfverdrag; foder; öfverdrag, täcke (på möbler o. d.); örngodtsvar, bolstervar.
Überzwerch, *adv.* tvärtföre, på tvären, på sned, vindt, snedt.
Übler, *adj.* komparat, värre. Se übel.
Üblich, *adj.* bruklig, vedertagen, i bruk.
Übrig, *adj.* och *adv.* öfrig, återstående, qvar; im übrigen, för öfrigt; ein übriges thun, göra mer än man är skyldig till.
Übrigens, *adv.* för öfrigt, eljest.
Übung, *f.* 4. öfning; praktik, öfning, utöfning; praxis, erfarenhet; vana, färdighet genom lång öfning och vana.
Ufer, *m.* 3. strand, åbrädd.
Uferaas*, *n.* 2. -fliege, *f.* 4. dagslända.
Uferrecht. Se Strandrecht.
Uhr, *f.* 4. ur, tornur, slagur; fickur; klocka; es ist acht Uhr, klockan är åtta.
Uhrmacher, *m* 3. urmakare.
Uhrmacherkunst, *f.* urmakeri.
Uhrtasche, *f.* 4. urficka.
Uhrgehäuse, *n.* 3. urfoder.
Uhu, *m.* 1. berguf.
Uhrzeiger, *m.* 3. visare, timvisare.
Ukase, *f.* 4. förordning, edikt.
Ukeley, *f.* 4. (fisk) löja.
Ulme, *f.* 4. Ulmenbaum*, *m.* 1. alm, almträd.
Ultramarin, *n.* 1. ultramarin, (finaste blåfärg).
Um, *prep.* med *Ackus.* (läs: Umm) och *adv.* om; om, omkring; hos; med; öfver; omkull; för; om, ånyo; um ... willen, för — skull; um ... zu, för att; — seyn, vara en omväg, krokväg; vara slura, förtad, förbi; vara förfallen, förfluten, till ändalupen; es ist um ihn geschehen, det är ute med honom; um — stehen, stå till med; stå omkring; um etwas kommen, mista, förlora något; ein Jahr um das andere, hvart annat år; um Mitternacht, vid midnattstiden; es ist mir mehr — andre, als — mich selbst zu thun, jag ser mer på andra än på mig sjelf; — drey Thaler weniger, tre Riksdaler mindre; — und —, rundt omkring, på alla sidor; — ein Haar wäre ich gefallen, på ett hår när hade jag fallit; — die Wette, i kapp; es ist eine schändliche Sache — das Lügen, det är skamligt att ljuga; wenns — und — kömmt om man noga öfverväger det; om

det också händer; om det än förhåller sig så; slutligen, när det kommer allt omkring.

Umackern, *v. a.* rispa upp marken, köra i åkern; upprödja, upplöja, upptaga ur linda, uppodla.

Umändern, *v. a.* ändra, göra om.

Umänderung, *f.* 4. ändring, omändring.

Umarbeiten, *v. a.* omarbeta, göra på annat sätt, omskapa.

Umarbeitung, *f.* 4. omarbetning.

Umarmen, *v. a.* omarma, omfamna, famntaga.

Umarmung, *f.* 4. omarmande, omfamnande, famntag.

Umbehalten, *v. a. ir.* behålla på sig el. om.

Umbererde. Se **Umbra**.

Umberfisch, *m.* 1. snylta, skugge.

Umbiegen, *v. a. ir.* kröka, böja om.

Umbiegung, *f.* 4. krökning, omböjning.

Umbilden, *v. a.* bilda om, omskapa.

Umbinden, *v. a. ir.* binda, linda om.

Umblasen, *v. a. ir.* blåsa omkull.

Umblättern, *v. a.* bläddra om, vända bladet.

Umbra, *f.* (färgjord) umbra.

Umbrechen, *v. a. ir.* bryta om, bryta omkull; upplöja, upptaga ur linda; (boktr.) bryta om.

Umbringen, *v. a. ir.* bringa om lifvet, döda.

Umburzeln, *v. n.* ſ. stupa kullbytta, tumla öfveända.

Umdecken, *v. a.* täcka om el. på nytt; duka om el. å nyo.

Umdornen, *v. a.* omgifva med törne.

Umdrehen, *v. a.* omvända, omvrida, vända, vrida omkring; vrida af (halsen på någon).

Umdrehung, *f.* 4. omvridning &c.

Umdrucken, *v. a.* trycka om.

Umduften, *v. a.* kringdofta, omgifva med ljuf lukt.

Umfahen. Se **Umfangen**.

Umfahren, *v. n. ir.* ſ. fara omkring. —, *v. a. ir.* fara i krok, omkring; åka, köra omkull.

Umfallen, *v. n. ir.* ſ. stupa, falla omkull el. baklänges.

Umfällen, *v. a.* (träd) fälla.

Umfalzen, *v. a.* falsa om igen.

Umfang*, *m.* 1. omkrets, omfång, vidd.

Umfangen, *v. a. ir.* omfamna, omfatta.

Umfärben, *v. a.* omfärga.

Umfassen, *v. a.* infatta på nytt; fatta el. taga i med handen, omfamna, omfatta; innefatta, inbegripa.

Umflattern, *v. n.* h. fladdra omkring.

Umflechten, *v. a. ir.* fläta omkring; fläta å nyo.

Umfliegen, *v. n. ir.* ſ. flyga omkring.

Umfließen, *v. a. ir.* kringflyta, flyta omkring; omgifva.

Umfließung, *f.* 4. kringflytning.

Umformen, *v. a.* förvandla, omskapa; förbättra, rätta.

Umfrage, *f.* 4. — halten el. **Umfragen**,

v. n. h. fråga omkring, insamla röster.
Umführen, *v. a.* föra omkring.
Umfüllen, *v. a.* slå ur ett kärl i ett annat, omtappa.
Umgang*, *m.* 1. omgång; procession; omgänge, bekantskap; ich konnte keinen — nehmen, es Ihnen zu schreiben, jag kunde ej underlåta att tillskrifva er derom.
Umgänglich, *adj.* omgängsam, sällskapslik, pratsam.
Umgänglichkeit, *f.* 4. omgängsamhet, sällskapslikhet, pratsamhet.
Umgeben, *v. a. ir.* omgifva, gifva om.
Umgebungen, *pl.* kringliggande trakt.
Umgehen, *v. n. ir.* f. och h. gå omkring eller rundtom; gå eller hvälfva sig omkring; gå i bugter el. krok; gå i procession; göra en omväg eller krokväg; spöka; mit etwas —, handtera, handhafva, behandla något; nyttja, använda något; sysselsätta sig med något; mit el. auf etwas, hafva något i sinnet, hafva för afsigt; mit einem —, omgås med någon; handtera, bemöta, uppföra sig emot någon; ich kanns nicht — mit ihm zu reden, jag kan ej underlåta ej undvika att tala med honom. —, *v. a. ir.* gå omkring, inringa; akta sig för, undgå, undfly.
Umgekehrt, *adj.* och *adv.* omvänd; upp- och nedvänd; tvärtom.
Umgraben, *v. a. ir.* gräfva i; kringgräfva och rensa; gräfva omkring.
Umgrenzen, *v. a.* utstaka el. sätta gräns för, begränsa, inskränka.
Umgrenzung, *f.* 4. begränsande, inskränkning.
Umgreifen, *v. a. ir.* omfatta, gripa omkring.
Umgucken. Se sich Umsehen.
Umgürten, *v. a.* omgjorda; binda (värjan) vid sidan.
Umgürtung, *f.* 4. omgjordning.
Umhaben, *v. n. ir.* Se Haben, hafva om, vara klädd med.
Umhacken, *v. a.* fälla; upphacka, hacka omkring.
Umhalsen, *v. a.* omarma.
Umhang*, *m.* 1. förhänge, omhänge, förlåt; kappa.
Umhängen, *v. a.* omhänga, hänga omkring; hänga om el. på annat sätt; svepa om, hölja med.
Umhauen, *v. a. ir.* nedhugga, fälla; hugga omkull, fälla.
Umhauung, *f.* 4. kullhuggning, fällande.
Umher, *adv.* rund —, rings —, omkring, rundtomkring. Se Herum.
Umherziehend, *adj.* kringvandrande.
Umhin, *adv.* nicht — können, ej kunna underlåta el. afhålla sig ifrån.
Umhören, sich nach etwas, efterfråga, göra sig underrättad om något.
Umhüllen, *v. a.* inveckla, insvepa.
Umhüllung, *f.* 4. inveckling, insvepning.

Umkehr, *f.* utan *pl.* omvändning, återkomst; omvändelse.

Umkehren, *v. n.* f. och h. vända om, återvända. —, *v. a.* vända om el. upp; vända upp och ned, omstörta, kasta öfverända; ein Kleid —, vända en klädning; sich —, vända sig om; bättra sig; die Sache, das Glück hat sich umgekehrt, saken (lyckan) har ändrat sig.

Umkehren, *n.* 3. **Umkehrung**, *f.* 4. omvändning; återvändning; upp- och nedvändning, omstörtning.

Umkippen, *v. n.* f. och h. förlora jemnvigten. —, *v. a.* komma att förlora jemnvigten; slå öfverända, vända opp och ned, hvälfva om.

Umklaftern, **Umklammern**, *v. a.* omfatta, omfamna hårdt.

Umkleiden, *v. a.* kläda om; kläda el. bekläda rundtomkring.

Umkleidung, *f.* 4. omklädning; beklädande rundt omkring.

Umkommen, *v. n. ir.* f. omkomma, dö.

Umkrämpen, *v. a.* uppfästa, uppvika; kröka, böja el. kröka på ändan, kröka tillbaka, ånyo, ännu mer.

Umkränzen, *v. a.* bekransa, sätta krans på.

Umkreis, *m.* 1. omkrets, omfång, vidd.

Umladen, *v. a. ir.* lasta om; lasta af den ena på den andra vagnen &c.

Umlagern, *v. a.* belägra, kringränna, omgifva.

Umlagerung, *f.* 4. belägring.

Umlauf*, *m.* 1. omlopp; skrift som går omkring.

Umlaufen, *v. a. ir.* kullstöta genom löpande; gå el. fara rundt omkring. —, *v. n. ir.* f. vända el. vrida sig, gå omkring; löpa omkring; göra en omväg, krokväg, bugt; löpa till ända, förflyta.

Umlegen, *v. a.* lägga om; lägga omkring; omgifva, omringa, kringhvärfva; fälla, kullslå; vika, böja, lägga el. vika om, kröka; sich —, böja el. kröka sig; förslöas, bli trubbig.

Umlenken, *v. a.* vända om.

Umleuchten, *v. a.* skina omkring, omgifva med glans.

Umliegend, *adj.* kringliggande, rundtomkring, i nejden.

Ummachen, *v. a* linda, binda om; göra om igen el. på annat sätt.

Ummalen, *v. a.* måla omkring; måla å nyo.

Ummauern, *v. a.* kringmura, omgifva med mur.

Ummessen, *v. a. ir.* mäta om el. å nyo; mäta omkring.

Ummünzen, *v. a.* mynta om.

Umnagen, *v. a.* kringgnaga.

Umnähen, *v. a.* sy omkring; sy kastsöm; fålla.

Umnebeln, *v. a.* omgifva med dimma; förmörka.

Umnehmen, *v. a. ir.* taga om sig

Umnieten, *v. a.* nåda, kröka eller fästa udden på en genomslagen spik.
Umpacken, *v. a.* ompacka; packa omkring.
Umpanzern, *v. a.* pantserkläda; umpanzert, pantserklädd.
Umpflanzen, *v. a.* plantera om, plantera omkring.
Umpfählen, *v. a.* omgifva med pålar.
Umquartieren, *v. a.* drifva ur huset, tvinga att flytta; omqvartera.
Umpflügen, *v. a.* omplöja, upptaga ur lindan.
Umprägen, *v. a.* prägla om igen; förse med rand.
Umräumen, *v. a.* upprymma, sätta på annat ställe; vända upp och ned.
Umreisen, *v. n. s.* resa i krok. —, *v. a.* resa omkring.
Umreißen, *v. a. ir.* nedrifva; kullkasta; einen Acker —, upplöja en åker.
Umreiten, *v. n. ir. s,* rida i krok. —, *v. a. ir.* rida omkring; rida omkull.
Umrennen, *v. a. ir.* ränna omkull.
Umringen, *v. a.* omgifva, omringa, kringhvärfva.
Umringung, *f.* 4. omringning, kringhvärfning.
Umriß, *m.* 1. omkrets, kontur.
Umritt, *m.* 1. omridning, omridt.
Umrühren, **Umrütteln**, *v. a.* omröra, kringröra; ruska el. skaka om.
Umrührung, **Umrüttelung**, *f.* 4. omrörning, kringrörning; omruskning el. omskakning.
Umsacken, *v. a.* tömma ur den ena säcken i den andra el. i en annan.
Umsägen, *v. a.* såga omkull.
Umsatteln, *v. a.* sadla om; ändra sitt beslut el. tänkesätt.
Umsatz*, *m.* 1. omsats, omsättning, ombyte.
Umschaben, *v. a.* kringskafva, -skrapa.
Umschaffen, *v. a. ir.* omskapa.
Umschanzen, *v. a* kringskansa.
Umschatten, *v. a.* omgifva med skugga, öfverskygga; beskydda.
sich Umschauen Se **sich Umsehen**, efter ett annat el. i.
Umschiffen, **Umsegeln**, *v. n. s.* segla i krok. —, *v. a.* segla omkring, kringsegla; föra varor ur det ena fartyget i det andra.
Umschlag*, *m.* 1. omslag; kuvert; veck; klaff; skoning (på en kjortel o. d.): slag (på en kappa o. d.); baddning el. varmt och fuktigt omslag; omslag af kryddor; marknad (t. e. i Kiel); ombyte (väderlekens &c.); återkallelse (t. e. ett köps); kastning, krisis (en sjukdoms).
Umschlagen, *v. n. ir. s.* falla baklänges, slå omkull; välta; stjelpa; lägga sig (om säd); slå om; vanslägtas, vanartas. —, *v. a. ir* fälla, kullslå; slå ned, nedsätta; fälla, sänka; vända om (t. e. ett

blad); vända, vrida; vika; kasta om sig, hölja sig med; slå upp (ett kort); göra omslag, inlägga i omslag; inveckla; pålägga omslag m. m.

Umschleichen, *v. a. ir.* smyga omkring.

Umschleyern, *v. a.* hölja med en slöja.

Umschließen, *v. a. ir.* inhägna, instänga, omgifva.

Umschlingen, *v. a. ir.* omslingra, omsno, kringsno; famntaga.

Umschmeißen. Se **Umwerfen**.

Umschnallen, *v. a.* spänna om, omgjorda.

Umschneiden, *v. a. ir.* kringskära.

Umschränken, *v. a.* inskränka.

Umschreiben, *v. a. ir.* skrifva om igen; skrifva omkring; omskrifva, beskrifva; perifrasera, vidlyftigt och med omsvep uttrycka en tanka.

Umschreiben, *n.* 3. **Umschreibung**, *f.* 4. omskrifning.

Umschrift, *f.* 4. omskrift, kantskrift, inskrift.

Umschürzen, *v. a.* omgjorda, ombinda.

Umschütteln, *v. a.* skaka om el. omkring.

Umschütten, *v. a.* omskotta, kringskotta; kasta, ösa, slå el. gjuta omkring; spilla; utgjuta.

Umschwärmen, *v. a.* svärma, sorla omkring.

Umschweif, *m.* 1. omsvep, undflykt.

Umschweifen, *v. n.* ſ. sväfva omkring.

Umschweifig, *adj.* vidlyftig.

Umschwung*, *m.* 1. omsvängning, vändning.

Umsegeln, *v. a.* och *n.* h. och ſ. segla omkring, kringsegla; segla omkull, i sank; segla i krok.

sich Umsehen, *v. r. ir.* se sig om; **nach etwas** —, söka el. leta efter något; försöka att skaffa el. få något.

Umsetzen, *v. a.* sätta om el. på annat sätt; omgifva, sätta ikring; omplantera, flytta; sätta, om, byta.

Umseyn, *v. n. ir.* vara förbi, slutad.

Umsinken, *v. n. ir.* ſ. sjunka el. falla omkull, neddigna.

Umsinken, *n.* 3. kullsjunkande el. fallande, neddignande.

Umsonst, *adv.* för intet; förgäfves, fåfängt, fruktlöst; utan grund, orsak el. skäl.

Umspannen, *v. a.* spänna om el. på annat sätt; byta om hästar; omspänna med händerna.

Umspannen, *n.* 3. **Umspannung**, *f.* 4. hästombyte; omspänning; omspänning med händerna.

Umspinnen, *v. a. ir.* kringspinna.

Umspringen, *v. a. ir.* springa omkull; bemöta, handtera. —, *v. n. ir.* ſ. kasta sig (t. e. vinden).

Umstand*, *m.* 1. omständighet, fall, händelse. **Umstände**, *pl.* omständigheter; vilkor; komplimenter, krus; omväg, omsvep.

Umständlich, *adj.* omständlig, vidlyftig. —, *adv.* omständli-

Umständlichkeit, *f.* omständlighet, vidlyftighet, utförlighet.

Umstechen, *v. a. ir.* skyffla, kasta om (säden).

Umstehend, *adj.* kringstående, närvarande.

Umstellen, *v. a.* ställa omkring, omgifva.

Umsteppen, *v. a.* omsy, kringsy.

Umstimmen, *v. a.* stämma; bringa på andra tankar.

Umstören, *v. a.* vräka huller om buller, röra om hvartannat; fumla, grabbla, genomgräfva, genomsöka.

Umstoßen, *v. a. ir.* kullstöta; kullkasta, afskaffa; förklara för ogiltig, upphäfva, ogilla, kassera.

Umstoßer*, *m.* 3. spanmålsskyfflare.

Umstößlich, *adj.* återkallelig, som kan upphäfvas.

Umstoßung, *f.* 4. kullstötande; afskaffande; upphäfvande, kassering.

Umstrahlen, *v. a.* kringstråla, omgifva med glans el. strålar.

Umstricken, *v. a.* kringsticka (en båll &c.); omgifva med nät el. snaror, snärja.

Umströmen, *v. a.* strömma omkring.

Umstülpen, *v. a.* omstjelpa, vända om el. upp; uppfästa, uppvika.

Umsturz*, *m.* 1. omstörtning, kullkastande; kullslående; kullstörtning, rasning, insjunkning; undergång.

Umstürzen, *v. a.* omstörta, kasta öfverända, kullkasta. —, *v. n.* s. stupa, falla omkull; välta, stjelpa.

Umstürzen, *n.* 3. Umstürzung, *f.* 4. omstörtning, kullkastning; stupande, kullfallande; vältande, stjelpning.

Umsuchen, *v. a.* söka omkring, genomsöka.

Umtausch*, *m.* 1. ombyte, byte, omvexling.

Umtauschen, *v. a.* ombyta.

Umthun, *v. a. ir.* sätta omkring; taga på; sich nach etwas —, eftersöka, uppsöka, eftersträfva, bemöda sig att vinna.

Umtönen, *v. a.* kringljuda.

Umtreiben, *v. a. ir.* kringdrifva, drifva omkring.

Umtreten, *v. a.* och *n. ir.* s. trampa ned; ändra sin mening, gå öfver till ett annat parti.

Umtrieb. Se Umlauf.

Umtritt, *m.* 1. nedtrampning; öfvergång.

Umufert, *adj.* omgifven med stränder.

Um und um, *adv.* rundtomkring, öfverallt.

Umwachsen, *v. n. ir.* s. kringväxa.

Umwälzen, *v. a.* omvältra, vältra omkull.

Umwälzung, *f.* 4. omvältrande, omrullning; hvälfning; statshvälfning.

Umwechseln, *v. a.* omvexla, skifta, byta om.

Umweg, *m.* 1. omväg, krokväg.

Umwehen, *v. a. ir.* blåsa omkring; blåsa omkull.
Umwenden, *v. a.* och *n.* ſ. omvända, vända; vända om.
Umwerfen, *v. a. ir.* kullkasta; fälla, kullslå; stjelpa, välta, köra omkull.
Umwinden, *v. a. ir.* omlinda; linda omkring.
Umwölken, *v. a.* hölja, betäcka med moln; eine umwölkte Stirn, en mulen uppsyn.
Umwühlen, *v. a.* böka upp, uppgräfva, kringgräfva.
Umwühlen, *n.* 3. **Umwühlung**, *f.* 4. uppbökande, uppgräfning, kringgräfning.
Umzählen, *v. a.* räkna om igen; räkna efter ordningen.
Umzäunen, *v, a.* omgärda, kringstänga.
Umzäunung, *f.* 4. omgärdning; gärdesgård.
Umzeichnen, *v. a.* teckna rundt omkring; afrita.
Umziehen, *v. a.* och *n. ir.* ſ. draga omkull; omgifva, omringa, sätta omkring, gå el. fara rundtomkring; flytta; sich — ömsa kläder, kläda om sig; betäckas, öfverhöljas.
Umziehen, *n.* 3. **Umziehung**, *f.* 4. omkulldragning; omgifning, omringning; gående eller farande rundtomkring; flyttning.
Umzingeln, *v. a.* omgifva, omringa, kringhvärfva; inringa.
Umzirk, *m.* 1. omfång, omkrets, område.
Un (läs: Unn) . . . , *i sammansättningar*, o . . . ; utan; ej; t. e.
Unabänderlich, *adj.* oföränderlig.
Unabbittlich, *adj.* oförlåtlig.
Unabbrüchig, *adj.* oskadd, utan förfång.
Unabgenutzt, *adj.* oafnött, icke afnött.
Unabgerichtet, *adj.* ej inöfvad.
Unabhängig, *adj.* oafhängig, oberoende.
Unabhängigkeit, *f.* 4. oafhängighet, oberoende.
Unabhelflich, *adj.* obotlig, ohjelplig.
Unablässig, *adj.* beständig, oupphörlig.
Unabsehbar, *adj.* och *adv.* som ej kan öfverses, oöfverseelig.
Unächt, *adj.* oäkta.
Unachtsam, *adj.* oaktsam.
Unachtsamkeit, *f.* 4. oaktsamhet.
Unadelig, *adj.* oadelig, ofrälse.
Unähnlich, *adj.* olik; das sieht ihm —, det kan man icke tro honom om.
Unähnlichkeit, *f.* 4. olikhet.
Unandächtig, *adj.* ouppmärksam.
Unangebauet, *adj.* obrukad, ouppodlad.
Unangefochten, *adj.* oanfäktad, opåtald.
Unangemeldet, *adj.* oanmäld.
Unangenehm, *adj.* oangenäm, obehaglig.
Unangerührt, **Unangetastet**, *adj* orörd.

Unangesehen, *adj.* oansenlig; oansedt, oaktadt.
Unangesessen, *adj.* obesutten.
Unannehmlich, *adj.* oantaglig, oangenäm.
Unannehmlichkeit, *f.* 4. obehaglighet, förtretlighet, olägenhet.
Unangethan, *adj.* oklädd.
Unansässig. Se Unangesessen.
Unansehnlich, *adj.* oansenlig; af föga värde.
Unanständig, *adj.* oanständig.
Unanständigkeit, *f.* 4. oanständighet.
Unanstößig, *adj.* oanstötlig.
Unanstößigkeit, *f.* 4. oanstötlighet.
Unanwendlich, *adj.* olämplig.
Unarbeitsam, *adj.* trög, lat.
Unart, *f.* 4. oart, osed, elak vana; — el. Unartigkeit, *f.* 4. oartighet, elakhet; ohöflighet, obelefvenhet.
Unartig, *adj.* oartig, osedig, vanartig, elak.
Unartigkeit, *f.* 4. oartighet, osedighet, vanartighet, elakhet.
Unaufbringlich, *adj.* som ej kan skaffas.
Unaufgeklärt, *adj.* oupplyst.
Unaufhaltsam, *adj.* som ej kan tillbakahållas el. hejdas, oemotståndelig.
Unaufhörlich, *adj.* oupphörlig.
Unauflöslich, oupplöslig.
Unausbleiblich, *adj.* ofelbar.
Unausgebildet, *adj.* rå, ohyfsad.
Unausforschlich. Se Unerforschlich.
Unausführlich, *adj.* outförlig, omöjlig.
Unauslöschlich, *adj.* outsläcklig; outplånlig.
Unausgesetzt, *adj.* oaflåtlig, oafbruten.
Unausrottbar, *adj.* som ej kan utrotas.
Unaussprechlich, *adj.* outsäglig, obeskriflig.
Unaussöhnlich, *adj.* oförsonlig.
Unausstehlich, *adj.* odräglig.
Unbändig, *adj.* otämjelig, obändig, oregerlig, som ej låter tukta sig; tygellös, otyglad, vild; omåttlig, öfverdrifven.
Unbändigkeit, *f.* 4. obändighet, oregerlighet, tygellöshet omåttlighet.
Unbarmherzig, *adj.* obarmhertig.
Unbarmherzigkeit, *f.* 4. obarmhertighet.
Unbärtig, *adj.* skägglös, utan skägg.
Unbeantwortlich, *adj.* som ej kan besvaras.
Unbebaut, *adj.* obebygd, ouppodlad.
Unbedacht, *adj.* obetänkt, oförsörjd.
Unbedachtsam, Unbedächtig, *adj.* obetänksam.
Unbedeckt, *adj.* obetäckt, bar.
Unbedeutend, *adj.* obetydlig.
Unbedingt, *adj.* obetingad, ovillkorlig.
Unbeerbt, *adj.* utan afkomma eller arfvingar.
Unbefangen, *adj.* som ej är förut intagen, fördomsfri; naturlig, okonstlad, enfaldig.
Unbefestigt, *adj.* obefäst.
Unbefiedert, *adj.* ofjädrad.
Unbefleckt, *adj.* obefläckad, obesmittad, ren.
Unbefragt, *adj.* ofrågad, oåtspord.
Unbefriedigt, *adj.* otillfredsställd; ostängd.

Unbefugt, *adj.* obefogad.
Unbegreiflich, *adj.* obegriplig.
Unbegrenzt, *adj.* oinskränkt.
Unbehaglich. Se Ungemächlich.
Unbehülflich, *adj.* tung, ovig; otjenstaktig.
Unbehutsam, *adj.* ovarsam.
Unbekannt, *adj.* obekant, okänd.
Unbekleidet, *adj.* naken; afklädd.
Unbekümmert, *adj.* obekymrad.
Unbemittelt, *adj.* obemedlad, fattig.
Unbenamt, *adj.* anonym, utan namn.
Unbenommen, *adj.* fri, obetagen, obehindrad.
Unbequem, *adj.* obeqväm, oläglig.
Unberufen, *adj.* okallad; icke beryktigad; otillbörlig.
Unbeschadet, *adj.* med förbehåll af, med iakttagande af, utan minskning el. hinder för, undantagande; utan förfördelande, intrång, orätt, skada.
Unbescholten, *adj.* oförvitlig.
Unbeschränkt, *adj.* oinskränkt.
Unbeschreiblich, *adj.* obeskriflig.
Unbeseelt, *adj.* liflös.
Unbesehen, *adj.* och *adv.* utan att se på, obesedd.
Unbesetzt, *adj.* obesatt, ledig, oupptagen.
Unbesiegt, *adj.* oöfvervunnen.
Unbesonnen, *adj.* obetänksam, oförsigtig; näsvis
Unbesonnenheit, *f.* 4. obetänksamhet, oförsigtighet; näsvishet.
Unbesorgt, *adj.* obesörjd, försummad; obekymrad.
Unbesserlich, *adj.* som ej står att rätta el. förbättra.
Unbestand*, *m.* 1. Unbeständigkeit, *f.* 4. obestånd, ostadighet, obeständighet.
Unbeständig, *adj.* ostadig, obeständig, föränderlig, omskiftlig, ombytlig.
Unbestechbar, *adj.* som ej kan mutas.
Unbestimmt, *adj.* obestämd.
Unbestimmtheit, *f.* 4. obestämdhet.
Unbestochen, *adj.* omutad.
Unbeugsam. Se Unbiegsam.
Unbewaffnet, *adj.* obeväpnad, värnlös.
Unbewährt, *adj.* icke bevist; obepröfvad.
Unbeweglich, *adj.* orörlig; orygglig, beständig, ståndaktig; obeveklig; fast (egendom).
Unbeweglichkeit, *f.* 4. orörlighet; ståndaktighet, sinnesstyrka.
Unbeweislich. Se Unerweislich.
Unbewiesen, *adj.* obevist.
Unbewußt, *adj.* okunnig om, okänd, obekant; utom ens vetskap.
Unbezahlbar, som ej kan betalas med penningar.
Unbezogen, *adj.* utan strängar; tom (om ett hus).
Unbezweifelt, *adj.* otvifvelaktig.
Unbezwingbar, -lich, *adj.* oöfvervinnelig, som ej kan tvingas.
Unbezwungen, *adj.* oöfvervunnen.
Unbiegsam, *adj.* obeveklig; styfsint, envis, oböjlig.
Unbiegsamkeit, *f.* utan *pl.* obevek-

lighet; styfsinthet, envishet, oböjlighet.
Unbild, *n.* 2. vanskaplig bild.
Unbildlich, *adj.* som är utan bild.
Unbill, *f.* utan *pl.* obillighet.
Unbillig, *adj.* obillig, oskälig.
Unbilligkeit, *f.* 4. obillighet, oskälighet.
Unbrauchbar, *adj.* obrukbar.
Unbrauchbarkeit, *f.* 4. obrukbarhet.
Unchrist, *m.* 4. ochristen.
Unchristlich, *adj.* ochristlig; barbarisk.
Und, *konj.* och; jemväl.
Undank, *m.* 1. Undankbarkeit, *f.* 4. otack, otacksamhet; — zum Lohn haben, hafva skam till tack.
Undankbar, *adj.* otacksam.
Undenkbar, *adj.* otänkbar, obegriplig.
Undenklich, *adj.* urminnes.
Undeutlich, *adj.* otydlig, oredig.
Undeutlichkeit, *f.* 4. otydlighet, oredighet.
Undicht, *adj.* otät.
Undienlich, *adj.* otjenlig.
Undienstfertig, *adj.* otjenstaktig.
Undienstfertigkeit, *f.* 4. otjenstaktighet.
Unding, *m.* 1. oting, inbillning.
Undurchdringlich, *adj.* ogenomträngli:; outransaklig, outgrundlig.
Undurchsichtig, *adj.* ogenomskinlig.
Undurchsichtigkeit, *f.* 4. ogenomskinlighet.
Uneben, *adj.* ojemn; oäfven.
Unecht. Se Unächt.
Unedel, *adj.* oädel, låg, gemen.
Unehelich, *adj.* oäkta; ogift.
Unehrbar, *adj.* oärbar, oanständig.
Unehrbarkeit, *f.* 4. oanständighet.
Unehre, *f.* 4. vanheder, vanära, skymf, nesa, skam.
Unehrlich, *adj.* oärlig, ärelös.
Uneigennützig, *adj.* oegennyttig.
Uneigentlich, *adj.* oegentlig, figurlig.
Uneingebunden, *adj.* oinbunden, i exemplar.
Uneingedenk, *adj.* som ej erinrar sig, förglömmande.
Uneingeschläfert, *adj.* oinsöfd.
Uneingeschränkt, *adj.* oinskränkt, oumskränkt.
Uneingeweiht, *adj.* oinvigd.
Uneinig, *adj.* Uneins, *adv.* oenig; oens.
Uneinigkeit, *f.* 4. oenighet, missämja.
Unempfänglich, *adj.* icke fallen för eller skicklig till.
Unempfindlich, *adj.* känslolös, liknöjd.
Unempfindlichkeit, *f.* 4. känslolöshet.
Unempfindsam. Se Unempfindlich.
Unendlich, *adj.* oändlig.
Unendlichkeit, *f.* 4. oändlighet.
Unentbehrlich, *adj.* oumbärlig, omistelig.
Unentbehrlichkeit, *f.* 4. oumbärlighet.
Unentfallen, *adj.* icke glömd, oförgäten.
Unentgeltlich, *adj.* och *adv.* utan betalning, oförskyld, frivillig, gratis, för intet.
Unenthaltsam, *adj.* omåttlig.

Unenthaltsamkeit, *f*. 4. omättlighet.
Unentschieden, *adj*. oafgjord.
Unentschlossen, *adj*. villrådig.
Unentschlossenheit, *f*. 4. villrådighet.
Unentsinnlich, *adj*. urminnes.
Unerachtet. Se Ungeachtet.
Unerbittlich, *adj*. obeveklig.
Unerbrochen, *adj*. ouppbruten.
Unerdacht, *adj*. oupptänkt, sannfärdig.
Unerdenklich, *adj*. oupptänklig.
Unerfahren, *adj*. oförfaren; oförsökt.
Unerfahrenheit *f*. 4. oförfarenhet.
Unerfindlich, *adj*. obevislig; obegriplig.
Unerforschbar. Se Unerforschlich.
Unerforschlich, *adj*. outransaklig, outgrundlig.
Unerforschlichkeit, *f*. 4. outransaklighet, outgrundlighet.
Unerforscht, *adj*. outforskad.
Unerfüllt, *adj*. ouppfylld, ofullbordad.
Unergänzlich, *adj*. oersättlig.
Unergründlich, *adj*. bottenlös, outgrundlig.
Unerheblich, *adj*. ovigtig, af föga värde.
Unerhört, *adj*. oerhörd.
Unerkannt, *adj*. okänd, incognito.
Unerkenntlich, *adj*. obemärklig; oerkänsam.
Unerklärbar, Unerklärlich, *adj*. som ej kan förklaras, oförklarlig.
Unerläßlich, *adj*. oefterskänklig, som ej kan efterskänkas; oundviklig.
Unerlaubt, *adj*. oloflig, otillåtlig.
Unerleidlich, *adj*. odräglig.
Unerleuchtet, *adj*. oupplyst.
Unermeßlich, *adj*. omätlig, ofantlig.
Unermeßlichkeit, *f*. 4. omätlighet, omätlig, ofantlig storlek el. vidd.
Unermüdet, *adj*. outtröttlig, trägen.
Unermüdlich, *adj*. outtröttlig.
Unerobertlich, *adj*. ointaglig, som ej kan eröfras.
Uneröffnet, *adj*. ouppbruten; stängd.
Unerörtert, *adj*. oafgjord; outredd.
Unerrathen, *adj*. icke gissad, ej påhittad.
Unerreichbar, *adj*. ouppbinnelig, otillgänglig.
Unerreicht, *adj*. som man ej fått, ernått el. vunnit.
Unersättigt, *adj*. omättad.
Unersättlich, *adj*. omättlig.
Unersättlichkeit, *f*. 4. omättlighet.
Unerschaffen, *adj*. oskapad.
Unerschlichen, *adj*. ej förskaffad genom list.
Unerschmeichelt, *adj*. ej erhållen genom smicker.
Unerschöpflich, *adj*. outöslig, outtömlig.
Unerschrocken, *adj*. oförskräckt.
Unerschrockenheit, *f*. 4. oförskräckt mod.
Unerschütterlich, *adj*. orörlig, obeveklig, orygglig.
Unerschüttert, *adj*. oskakad, oförskräckt; obrottslig, orygglig.
Unerschwinglich *adj*. för mycket, för stor.

Unersetzlich, *adj.* oersättlig, obotlig, oupprättlig.
Unersetzlichkeit, *f.* 4. oersättlighet, obotlighet, oupprättlighet.
Unersinnlich, *adj.* oupptänklig.
Unersteiglich, *adj.* som ej kan öfverstigas.
Unersucht, *adj.* oombeden, af sig sjelf.
Unerträglich, *adj.* odräglig.
Unerwartet, *adj.* oförväntad, oförmodad.
Unerweislich, *adj.* obevislig.
Unerwiedert, *adj.* obesvarad; ovedergäld.
Unerwiesen, *adj.* obevist.
Unerwegen, *adj.* oöfvervägd; oaktadt.
Unerzogen, *adj.* ännu ung.
Unfähig, *adj.* oskicklig, ur stånd.
Unfähigkeit, *f.* 4. oskicklighet.
Unfall*, *m.* 1. ledsam händelse, olycka, olyckshändelse, olycksöde, missöde, ofall.
Unfehlbar, *adj.* ofelbar, osviklig; — von hier, ej långt härifrån.
Unfehlbarkeit, *f.* 4. ofelbarhet, osviklighet.
Unfern, *adv.* ej långt ifrån, nära.
Unflath*, *m.* 1. orenlighet, smuts, träck.
Unfläthereq, *f.* 4. smutsighet, smuts; otäckhet, oanständighet, otucktig grofhet.
Unfläthig, *adj.* orenlig, osnygg, snuskig; okysk.
Unfläthigkeit, *f.* 4. orenlighet, osnygghet, snuskighet; okyskhet.
Unförmlich, *adj.* oformlig, oskaplig; vanskaplig.
Unförmlichkeit, *f.* 4. vanskaplighet.
Unfreundlich, *adj.* ovänlig, butter, tvär; oblid (väderlek).
Unfriede, *m.* 5. osämja.
Unfruchtbar, *adj.* ofruktbar; ofruktsam.
Unfruchtbarkeit, *f.* 4. ofruktbarhet; ofruktsamhet.
Unfug, *m.* 1. ofog, öfvervåld; orätt; ledsamhet; sjelfsvåld, buller.
Unfüglich, *adj.* olämplig, orimlig, oskicklig.
Unfugsam, *adj.* olydig, ohörsam.
Ungeachtet, *prep.* med *Genit.* och *konj.** oaktadt; ehuru, fastän.
Ungeahndet, *adj.* ostraffad.
Ungebahnt, *adj.* obanad, ovägad.
Ungeberdig, *adj.* och *adv.* som sätter miner på sig; sträf, kärf.
Ungebessert, *adj.* obättrad.
Ungebeten, *adj.* oombeden; objuden.
Ungebleicht, *adj.* oblekt.
Ungebräuchlich, *adj.* obruklig.
Ungebühr, *f.* 4. som strider emot plikten; zur —, i otid, utan anledning, otjenligt, obehörigt, otidigt; orättvist.
Ungebührlich, Ungebührend, *adj.* obehörig, otillbörlig; orättvis; föga passande; oanständig, näsvis.
Ungebührlichkeit, *f.* 4. obehörighet, otillbörlighet; oskicklighet; näsvishet.

Ungebunden, *adj.* obunden; otvungen, fri; sjelfsvåldig, tygellös.
Ungebundenheit, *f.* 4. sjelfsvåld, tygellöshet; frihet.
Ungebürstet, *adj.* oborstad.
Ungedeckt, *adj.* obetäckt; odukad (bord).
Ungedrungen, *adj.* otvungen, sjelfkrafd.
Ungeduld, *f.* 4. otålighet.
Ungeduldig, *adj.* otålig.
Ungefähr, *adj.* tillfällig, oförmodad; ungefärlig. —, *adv.* händelsevis; af en slump (äfven von —); ungefär, vid pass, omkring; nära, inemot.
Ungefähr, *n.* 1. slump, händelse, blind lycka.
Ungefällig, *adj.* obehaglig; otjenstaktig.
Ungefälligkeit, *f.* 4. otjenstaktighet.
Ungefärbt, *adj.* ofärgad, oskrymtad.
Ungefesselt, *adj.* icke fjettrad; otvungen, fri.
Ungefroren, *adj.* ofrusen.
Ungegründet, *adj.* ogrundad, falsk.
Ungehalten, *adj.* förtretad, ledsen, förargad; icke iakttagen.
Ungeheuer, *n.* 3. vidunder, odjur, omenniska.
Ungeheuer, *adj.* omåttlig, ofantlig, ofantligt stor; förunderlig, öfvernaturlig el. onaturlig, oerhörd, gräslig; öfverdrifven.
Ungehindert, *adj.* obehindrad, fri.
Ungehauen, *adj.* ohuggen.
Ungeheißen, *adj.* obefalt, sjelfmant.
Ungeheuchelt, *adj.* oskrymtad, uppriktig.
Ungekünstelt, *adj.* naturlig, okonstlad, otvungen, enfaldig, rätt fram.
Ungehobelt, *adj.* ohyflad; ohyfsad, plump.
Ungehofft, *adj.* oväntad.
Ungehörig, *adj.* obehörig; otillbörlig.
Ungehorsam, *adj.* ohörsam, olydig.
Ungehorsam, *m.* 1. ohörsamhet, olydnad.
Ungehört, *adj.* ohörd.
Ungekleidet, *adj.* oklädd.
Ungekränkt, *adj.* okränkt, utan förfång.
Ungeladen, *adj.* obuden; oladdad; olastad.
Ungeld, *n.* 2. omgäld.
Ungelegen, *adj.* illa belägen; besvärlig, obeqväm, olägen. —, *adv.* i otid, otjenligt, obehörigt, otidigt.
Ungelegenheit, *f.* 4. obeqvämlighet, besvärlighet, olägenhet; förtret.
Ungelehrig, *adj.* oläraktig.
Ungelehrigkeit, *f.* 4. oläraktighet.
Ungelehrt, *adj.* olärd.
Ungelenk, **Ungelenksam**, *adj.* ovig, oskicklig.
Ungelenksamkeit, *f.* 4. ovighet, oskicklighet.
Ungelobt, *adj.* icke berömd, olofvad.
Ungelöscht, *adj.* osläckt.
Ungemach, *n.* 1. omak, besvärlighet, möda; motgång, elände, olycka.
Ungemächlich, *adj.* obeqväm, besvärlig.

Ungemächlichkeit, *f.* 4. obeqvämlighet.
Ungemäß, *adj.* ej öfverensstämmande med.
Ungemein, *adj.* ogemen, utomordentlig, ovanlig, rar, sällsynt.
Ungemessen, *adj.* omätad, utan att mäta; obestämd; oinskränkt.
Ungemischt, *adj* oblandad, ren.
Ungenannt, *adj.* anonym, utan namn.
Ungeneigt, *adj.* obenägen, ej hågad.
Ungeneigtheit, *f.* 4. obenägenhet.
Ungenießbar, *adj.* som ej kan njutas.
Ungenossen, *adj.* onjuten; das wird ihm nicht — hingehen, det skall han icke hafva gjort för intet el. ostraffad.
Ungenügsam, *adj.* oförnöjsam.
Ungenügsamkeit, *f.* 4. oförnöjsamhet.
Ungenutzt, *adj.* onyttjad.
Ungerächt, *adj.* ohämnad.
Ungerade, *adj.* ojemn; krokig; udda, omaka.
Ungerathen, *adj.* vanartig.
Ungerechnet, *adj.* oräknad, icke med inberäknad; icke omnämd.
Ungerecht, *adj.* orättrådig, orättfärdig, orättvis, orättmätig.
Ungerechtfertigt, *adj.* icke rättfärdigad, icke frikänd; icke bevist; icke försvarad; icke urskuldad.
Ungerechtigkeit, *f.* 4. orättrådighet, orättfärdighet, orättvishet, orättmätighet.
Ungern, *adj.* ogerna, emot ens vilja.
Ungerochen. Se Ungeahndet.
Ungereinigt, *adj.* orensad.
Ungereiset, *adj.* oberest.
Ungerichtet, *adj.* odömd.
Ungerufen, *adj.* okallad.
Ungerügt, *adj.* ostraffad; otadlad.
Ungesäuert, *adj.* osyrad.
Ungesäumt, *adv.* strax, på stunden.
Ungescheit, *adj.* oslug, oförståndig, oskicklig.
Ungescheut, *adj.* utan betänkande; oförsynt.
Ungeschickt, *adj.* oskicklig; bakvänd.
Ungeschlacht, *adj.* oskicklig, plump.
Ungeschliffen, *adj.* rå; ohöflig, ohyfsad, plump.
Ungesittet, *adj.* osedig, ohyfsad.
Ungestalt, Ungestaltet, *adj.* vanskaplig, oformlig; ful, stygg.
Ungestaltheit, *f.* 4. vanskaplighet; fulhet.
Ungeständig, *adj.* som nekar eller ej tillstår.
Ungestört, *adj.* ostörd, rolig, stilla.
Ungestraft, *adj.* och *adv.* ostraffad. —, strafflöst, saklöst, fritt.
Ungestüm, *adj.* stormande, orolig, häftig, våldsamt framrusande.
Ungestüm, *m.* och *n.* 1. häftighet.
Ungesund, *adj.* osund, ohelsosam, skadlig.
Ungesundheit, *f.* 4. osundhet, sjuklighet.
Ungethüm, *n.* 1. odjur, vidunder, spöke.
Ungetrennt, *adj.* oåtskild.
Ungeübt, *adj.* oöfvad.
Ungewagt, *adj.* ovågad, oförsökt.
Ungewarnt, *adj.* oyarnad.

Ungeweihet, *adj*. profan, ohelig.
Ungewiß, *adj*. oviss, osäker; obestämd; aufs ungewisse, på måfå.
Ungewissenhaft, *adj*. samvetslös.
Ungewissenhaftigkeit, *f*. 4. samvetslöshet.
Ungewißheit, *f*. 4. ovisshet, osäkerhet.
Ungewitter, *m*. 3. storm, oväder.
Ungewogen, *adj*. obevågen, ogunstig; icke vägd.
Ungewogenheit, *f*. 4. obevågenhet, ogunst.
Ungewöhnlich, *adj*. ovanlig.
Ungewöhnt, *adj*. ovan.
Ungezähmt, *adj*. otamd, vild, obändig, tygellös, otyglad.
Ungeziefer, *n*. ohyra.
Ungeziemend, *adj*. oanständig, oskicklig.
Ungeziert, *adj*. oprydd; otillgjord, okonstlad.
Ungezogen, *adj*. illa uppfostrad; ohöflig, ohyfsad.
Ungezogenheit, *f*. 4. ohöflighet, obelefvenhet, näsvishet.
Ungezweifelt. Se Unbezweifelt.
Ungezwungen, *adj*. otvungen, naturlig, okonstlad.
Unglaube, *m*. 5. otro, vantro.
Ungläubig, *adj*. otrogen.
Unglaublich, *adj*. otrolig.
Unglaublichkeit, *f*. 4. otrolighet.
Ungleich, *adj*. ojemn; olik; udda. —, *adv*. långt, mycket.
Ungleichheit, *f*. 4. ojemnhet; olikhet.
Unglimpflich, *adj*. hård, ohöflig, oartig.
Unglück, *n*. 1. olycka, motgång, ofärd.
Unglücklich, *adj*. olycklig.
Ungnade, *f*. utan *pl*. onåd.
Ungnädig, *adj*. onådig.
Ungrund*, *m*. 1. osanning, falskhet.
Ungütig, *adj*. sträng, omild, oblid; — el. ungut aufnehmen, taga illa upp.
Ungütigkeit, *f*. 4. omildhet, hårdhet; vrede.
Unhaltbar, *adj*. som icke håller, som ej kan hållas; som ej kan försvaras.
Unhaltbarkeit, *f*. 4. svaghet.
Unheil, *n*. 1. olycka, ofärd, vedervärdighet.
Unheilbar, *adj*. obotlig.
Unheilbarkeit, *f*. 4. obotlighet.
Unheilsam, *adj*. skadlig, ohelsosam.
Unheimlich, *adj*. osäker; ej hemlig.
Unhöflich, *adj*. ohöflig.
Unhold, *m*. 1. trollkarl; vidunder.
Unholde, -dinn, *f*. 4. trollqvinna, trollpacka, hexa; vidunder.
Unhold, *adj*. ohuld, obenägen, ogunstig.
Unhörbar, *adj*. ohörbar, som ej kan höras.
Universität, *f*. 4. universitet, akademi.
Unkaufbar, Unkäuflich, *adj*. som ej kan köpas.
Unke, *f*. 4. ett slags orm som håller sig i husen.
Unkenntlich, *adj*. okänbar, oigenkännelig.
Unkeusch, *adj*. okysk.

Unkeuschheit, *f.* 4. okyskhet.
Unkörperlich, *adj.* okroppslig, utan kropp.
Unkosten, *pl.* omkostnad, omgälder.
Unkräftig, *adj.* kraftlös, utan verkan: svag.
Unkraut*, *n.* 2. ogräs.
Unkriegerisch, *adj.* ostridsam, ej stridför, svag.
Unkunde, *f.* 4. okunnighet.
Unkundig, *adj.* och *adv.* okunnig (om).
Unlängst, *adv.* ej längesedan, nyligen.
Unläugbar, *adj.* oneklig, oemotsäglig.
Unläugbarkeit, *f.* 4. onekligbet, oemotsäglighet.
Unlauter, *adj.* oren; otuktig.
Unleidlich, *adj.* odräglig.
Unleserlich, *adj.* oläslig.
Unleugbar. Se Unläugbar.
Unlieb. Se Unangenehm.
Unlieblich, *adj.* obehaglig.
Unlöblich, *adj.* oberömlig.
Unlust, *f.* utan *pl.* förtret; olust, leda.
Unlustig, *adj.* icke rolig; icke munter, ledsen; obehaglig; ohågad.
Unmacht. Se Ohnmacht.
Unmanierlich, *adj.* omanerlig, ohyfsad.
Unmäßig, *adj.* omåttlig; öfverdrifven.
Unmeßgeblich, *adj.* och *adv.* oförgriplig, utan att föreskrifva något.
Unmensch, *m.* 4. vidunder, grym menniska.
Unmenschlich, *adj.* omensklig.
Unmerklich, *adj.* omärklig.
Unmittelbar, *adj.* omedelbar.
Unmöglich. *adj.* omöjlig.
Unmöglichkeit, *f.* 4. omöjlighet.
Unmündig, *adj.* omyndig.
Unmuth, *m.* utan *pl.* förtret, ovilja, vrede; seinen — an jemand auslassen, låta utbrista sin vrede emot någon.
Unmuthig, *adj.* ledsen, vid elakt lynne.
Unnachahmlich, *adj.* som ej kan efterhärmas.
Unnachlässig, *adj.* beständig, oupphörlig.
Unnachthulich, *adj*, oeftergörlig.
Unnatürlich, *adj.* onaturlig; vanartig; tvungen.
Unnennbar, *adj.* outsäglig.
Unnöthig, *adj.* onödig, öfverflödig.
Unnütz, *adj.* onyttig; oduglig; öfverflödig.
Unnützlich. Se Unnütz.
Unnützlichkeit, *f.* 4. onyttighet.
Unordentlich, *adj.* oordentlig; oredig.
Unordnung, *f.* 4. oordning; oreda.
Unparteyisch *adj.* opartisk, oväldig.
Unparteylichkeit, *f.* 4. opartiskhet.
Unpaß, Unpäßlich, *adj.* opasslig.
Unpäßlichkeit, *f.* 4. opasslighet.
Unpolirt, *adj.* opolerad, utan glans; ohöflig, ohyfsad.
Unrath, *m.* 1. orenlighet, smuts

träck; onyttigt el. skadligt öfverflöd; oråd.

Unräthlich, *adj.* icke sparsam, slösaktig.

Unräthlichkeit, *f.* 4. slösaktighet.

Unrathsam, *adj.* icke rådlig.

Unrecht, *adj.* orätt, oriktig; orättvis —, *adv.* orätt, galet; orätt; obilligt; — ankommen, blifva illa bemött el. emottagen.

Unrecht, *n.* 1. utan *pl.* orätt; oförrätt.

Unrechtmäßig, *adj.* orättmätig.

Unregelmäßig, *adj.* emot regeln, oregelmässig; oregelbundet (verbum)?

Unreimisch, *adj.* galen, tokig, rasande, ursinnig, besatt.

Unrein, *adj.* oren.

Unreinlich, *adj.* orenlig, osnygg, smutsig.

Unreinlichkeit, *f.* 4. orenlighet, osnygghet.

Unrichtig, *adj.* origtig; obestämd; falsk; orätt; es ist der Frau — gegangen, frun (hustrun) har fått missfall.

Unrichtigkeit, *f.* 4. origtighet; felaktighet; falskhet.

Unruhe, *f.* 4. oro, orolighet; oväsende; bekymmer; oro (i ur).

Unruhig, *adj.* orolig, bekymrad, otålig; bullersam och orolig, upprorisk.

Unrühmlich, *adj.* utan beröm; oanständig.

Unsachte. Se Unsanft.

Uns, *pron.* oss; hvarandra.

Unsäglich, *adj.* outsäglig; oändlig.

Unsanft, *adj.* hård.

Unsauber, *adj.* oren, osnygg.

Unsauberkeit, *f.* 4. orenlighet, osnygghet.

Unschadhaft, *adj.* oskadd.

Unschädlich, *adj.* oskadlig.

Unschädlichkeit, *f.* 4. oskadlighet.

Unschattig, *adj.* utan skugga, skugglös.

Unschätzbar, *adj.* oskattbar, ovärderlig.

Unschätzbarkeit, *f.* 4. oskattbarhet, ovärderlighet; oförträfflighet.

Unscheinbar, *adj.* oskenbar, utan glans el. sken.

Unschicklich, *adj.* oskicklig, obehörig, olämplig.

Unschicklichkeit, *f.* 4. oskicklighet, obehörighet, olämplighet.

Unschiffbar, *adj.* osegelbar.

Unschlachtig. Se Ungeschlacht.

Unschlitt, *n.* 1. talg.

Unschlüssig, *adj.* villrådig.

Unschlüssigkeit, *f.* 4. villrådighet.

Unschmackhaft, *adj.* osmaklig, smaklös; matt, svag, platt.

Unschmelzbar, *adj.* osmältlig.

Unschuld, *f.* utan *pl.* oskuld, menlöshet, oskyldighet; kyskhet.

Unschuldig, *adj.* oskyldig, menlös; kysk.

Unsegen, *m.* 3. olycka; förbannelse.

Unselig, *adj.* osalig; olycklig; gudlös.

Unseligkeit, *f.* 4. osalighet, eländig; gudlöshet.

Unser, *pron.* vår; oss.
Unsittig, *adj.* osedig, oanständig, ohyfsad.
Unsittigkeit, *f.* osedighet &c.
Unsrige, *pron.* vår; vårt.
Unserthalben, -wegen, um — willen, *adv.* för vår skull.
Unsicher, *adj.* osäker; oviss; otillförlitlig.
Unsicherheit, *f.* 4. osäkerhet; ovisshet; fara.
Unsichtbar, *adj.* osynlig; osynbar.
Unsichtbarkeit, *f.* 4. osynlighet, osynbarhet.
Unsinn, *m.* 1. orimlighet; omening, ursinnighet, raseri.
Unsinnbildlich, *adj.* osymbolisk.
Unsinnig, *adj.* oförnuftig, orimlig; meningslös; dåraktig; rasande, ursinnig, besatt.
Unsinnigkeit, *f.* 4. ursinnighet, raseri, galenskap, vanvett.
Unsinnlich, *adj.* som ej faller i sinnena; som ej beträffar sinnena.
Unsittig, **Unsittsam**, *adj.* osedig, oanständig.
Unsittsamkeit, *f.* 4. osedighet, oanständighet.
Unsorgsam, *adj.* sorglös, vårdslös.
Unsorgsamkeit, *f.* 4. vårdslöshet.
Unstät, **Unstätig**, *adj.* ostadig, flyktig, kringvandrande; obeständig.
Unstatthaft, *adj.* som ej kan äga rum; otillräcklig; ogiltig.
Unsterblich, *adj.* odödlig.
Unsterblichkeit, *f.* 4. odödlighet.

Unstern, *m.* 1. olycksstjerna, olycka, olycksöde, missöde.
Unsteuerbar, *adj.* oskatte, frälse.
Unsträflich, *adj.* oförvitlig, rättskaffens, redlig, oklanderlig, ostraff-lig.
Unsträflichkeit, *f.* 4. oförvitlighet, rättskaffenhet, redlighet, oklanderlighet, ostrafflighet.
Unstreitig, *adj.* ostridig, ovedersäglig; viss, otvifvelaktig.
Unstudiert, *adj.* ostuderad, olärd.
Unsündlich, *adj.* utan synd, syndlös.
Unsündlichkeit, *f.* 4. syndlöshet.
Untadelhaft, **Untadelig**, *adj.* oförvitlig, oklanderlig, ostrafflig.
Untadelhaftigkeit, *f.* 4. oförvitlighet, oklanderlighet, ostrafflighet.
Untauglich, *adj.* oduglig, oskicklig.
Untauglichkeit, *f.* 4. oduglighet, oskicklighet.
Unten, *adv.* ned, ner; nedanför; von — auf dienen, tjena upp sig; von — anfangen, börja nedifrån.
Unter, *prep.* med *Dat.* och *Ackus.* under, inunder; emellan; ibland; om, under; med mindre, för mindre än; uti, på &c. —, *adj.* neder, låg; nedre, lägre, ringare, sämre. —, *adv.* ned, ner, under.
Unterabtheilung, *f.* 4. underdelning.
Unterackern, *v. a.* plöja ned.
Unterbalken, *m.* 3. arkitrab.
Unterbauch*, *m.* 1. isterbuk.
Unterbett, 2c. *n.* 1. underbädd, underdyna &c.

Unterbinden, *v. a. ir.* binda inunder; förbinda.
Unterbindung, *f.* 4. förbindning.
Unterbleiben, *v. n. ir.* ſ. ej äga rum, upphöra, ej ske.
Unterbrechen, *v. a. ir.* afbryta.
Unterbrechung, *f.* 4. afbrott, uppehör, hinder.
Unterbringen, *v. a. ir.* bringa, sätta, ställa under tak el. i säkerhet; inqvartera, herbergera, rymma; **einen** —, sätta en i tjenst, skaffa en någon syssla, laga att en blir försörjd.
Unterbringen, *n.* 3. **Unterbringung**, *f.* 4. bringande, sättande under tak el. i säkerhet; inqvarterande, herbergerande; försörjning.
Unterdessen, *adv.* och *konj.* under det, emedlertid; likväl.
Unterdrücken, *v. a.* undertrycka, förtrycka; nedtrycka, förödmjuka; dölja, förtiga; nedtysta.
Unterdrücker, *m.* 3. förtryckare.
Untere. Se **unter**.
Unterdrückung, *f.* 4. förtryckande, förtryck; förtigande, fördöljande.
Untereggen, *v. a.* harfva ned.
Unter einander, *adv.* om hvarandra, huller om buller, oredigt; sins emellan, inbördes.
ſich unterfangen, *v. r. ir.* understå sig, våga, fördrista sig; företaga, angripa.
Unterfangen, *n.* 3. fördristande, djerft, dristigt företagande.
Unterfutter, *n.* 3. foder; foderverk; pelsverk.
Unterfüttern, *v. a.* fodra; fodra med pelsverk.
Untergang*, *m.* 1. nedgång; undergång, ödeläggning, förderf; förfall, aftagande.
Untergebäude, *n.* 3. nedra delen af en byggnad.
Untergeben, *v. a. ir.* undergifva, anförtro, öfverlemna.
Untergeben, *adj.* undergifven, underdånig, ödmjuk.
Untergebene, *m.* 4. underhafvande; lägre, ringare; discipel, lärling.
Untergebung, *f.* 4. undergifning.
Untergehen, *v. n. ir.* ſ. gå ned; sänka sig, blifva satt under vatten, försänkt, öfversvämmad, fördränkt; gå i sank; förgås, gå under; förstöras.
Untergehen, *n.* Se **Untergang**.
Untergelegt, *adj.* underlagd.
Untergericht, *n.* 1. underdomstol.
Untergeschoß*, *n.* 1. nedra våningen.
Untergestell, *n.* 1. underrede (på en vagn).
Untergewehr, *n.* 1. undergevär.
Untergraben, *v. a. ir.* undergräfva, underminera; förstöra.
Untergrabung, *f.* 4. undergräfning, underminering; förstöring.
Unterhaben, *v. a.* hafva om händer.
Unterhalb, *prep.* med *Genit.* under, nedom; i nedra delen.
Unterhalt, *m.* 1. underhåll, uppehälle, föda.

Unterhalten, *v. a. ir.* hålla inunder; hålla ner; underhålla, uppehålla, bibehålla; hålla vid makt; roa, hålla samtal med.
Unterhaltend, *adj.* nöjsam, rolig.
Unterhaltsgelder, *pl.* pension; tärpenningar.
Unterhaltung, *f.* 4. underhåll; vidmakthållande; samtal, konversation, nöje, tidsfördrif.
Unterhandeln, *v. a.* och *n. h.* underhandla om, bemedla, mäkla.
Unterhändler, *m.* 3. underhandlare, bemedlare.
Unterhandlung, *f.* 4. underhandling.
Unterhauptmann*, *m.* 2. underhöfvitsman, underkaptän.
Unterhaus*, *n.* 2. jordvåning, nedersta bottnen i ett hus; Underhuset (i England).
Unterhefen, *f. pl.* bottendrägg.
Unterhemd, *n.* 1. underskjorta.
Unterhöhlen, *v. a.* undergräfva; underhålka.
Underholz, *n.* utan *pl.* småskog, buskar.
Unterhosen, *pl.* underbyxor, lårfoder.
Unterirdisch, *adj.* underjordisk.
Unterjochen, *v. a.* underkufva, undertvinga.
Unterjochung, *f.* 4. underkufvande.
Unterkehle, *f.* 4. =kinn, *n.* 1. underhaka.
Unterkiefer, *m.* 3. underkäft eller -kinben.
Unterkleid, *n.* 2. underklädning; die Unterkleider, fotklädnad, benkläder.
Unterkommen, *v. n. ir.* s. finna qvarter, rum, ställe, tjenst m. m.
Unterkommen, *n.* 3. finnande el. erhållande af qvarter, rum, ställe, tjenst m. m.
Unterköthig, *adj.* som varar sig under.
Unterlage, *f.* 4. underlag, bäddning.
Unterlaß, *m.* 1. ohne —, utan uppehåll.
Unterlassen, *v. a. ir.* underlåta, låta bli; afhålla sig ifrån; hålla upp, upphöra, afbryta.
Unterlassung, *f.* 4. underlåtelse.
Unterlassungssünde, *f.* 4. synd som begås, då man underlåter något som borde göras.
Unterlast, *f.* 4. barlast.
Unterlaufen, *v. n. ir.* mit —, löpa med, komma ibland antalet; oförmärkt insmyga sig.
Unterlaufen, *adj.* mit Blut —, svartblå.
Unterlefze, Unterlippe, *f.* 4. underläpp.
Unterlegen, *v. a.* lägga under; garnera; Pferde —, ställa ombyteshästar.
Unterlegung, *f.* 4. underläggning; garnering.
Unterlehrer, *m.* 3. underlärare.
Unterleib, *n.* 2. underlif; isterbuk.
Unterliegen, *v. n. h.* duka under, ej uthärda.
Unterlippe. Se Unterlefze.

Untermengen, Untermischen, *v. a.* inblanda, inmänga.
Untermengung, *f.* 4. inblandning, inmängning.
Unterminiren. Se **Untergraben.**
Unternehmen, *v. a. ir.* företaga, åtaga sig.
Unternehmend, *adj.* tilltagsen.
Unternehmer, *m.* 3. entrepreneur.
Unternehmung, *f.* 4. företagande, företag.
Unterofficier, *m.* 1. underofficerare.
Unterordnen, *v. a.* sätta under förmanskap el. lydnad, undergifva, subordinera; sätta en person el. en ting i ordningen under andra.
Untergeordnet, *adj.* som är ringare el. mindre; som lyder under, subordinerad.
Unterpfand*, *n.* 2. underpant; bevis, tecken.
Unterpfändlich, *adj.* som angår pant; pantsatt. —, *adv.* såsom el. till underpant.
Unterpflügen, *v. a.* plöja ned.
sich Unterreden, *v. r.* talas vid, hålla samtal med.
Unterredung, *f.* 4. samtal.
Unterricht, *m.* 1. undervisning.
Unterrichten, *v. a.* undervisa, lära; underrätta.
Unterrichten, *n.* 3. **Unterrichtung,** *f.* 4. undervisning.
Unterrichter, *m.* 3. underdomare.
Unterrinde, *f.* 4. understa skorpan el. barken.
Unterrock*, *m.* 1. underkjortel.
Untersagen, *v. a.* (einem etwas) förbjuda; inställa.
Untersagung, *f.* 4. förbud; inställande.
Untersasse, *m.* 4. undervasall.
Untersatz*, *m.* 1. stöd; underlag; socken, fot; minor, andra satsen i en syllogism.
Unterschale, *f.* 4. inre skalet eller barken; tefat.
Unterscharren, *v. a.* kratsa, mylla ned.
Unterscheid, Se **Unterschied.**
Unterscheiden, *v. a.* och *n. ir.* **h.** åtskilja; urskilja; utmärka.
Unterscheidend, *adj.* åtskiljande, utmärkande.
Unterscheidung, *f.* 4. skillnad, åtskillnad; åtskiljande; urskillning; utmärkande.
Unterscheidungskraft*, *f.* 1. urskillningsgåfva.
Unterscheidungszeichen, *n.* 3. åtskillningstecken; skiljetecken.
Unterschenk, *m.* 4. undermunskänk.
Unterschenkel, *m.* 3. smalben, benpipa, skenben.
Unterschieben, *v. a. ir.* skjuta inunder; understicka, sätta i stället för, falskligen föregifva el uppgifva.
Unterschiebung, *f.* 4. underskjutning; understickning.
Unterschied, *m.* 1. skillnad, åtskillnad, olikhet, skiljevägg.
Unterschieden, *adj.* åtskild, tydligen utmärkt; Se **Verschieden.**
Unterschiedentlich. Se **Unterschiedlich.**

Unterschiedlich, *adj.* åtskillig; flera; ofta.

Unterschieß, *m.* 1. ränngarn i väf.

Unterschlächtig, *adj.* t. e. **ein unterschlächtiges Wasserrad**, ett underfallshjul.

Unterschlagen, *v. a. ir.* försnilla, tillgripa, undansticka, olofligen undangömma; uppsnappa, fördölja; **einem ein Bein** —, slå benen undan en; sticka ut, uttränga (en medtäflare).

Unterschlagung, *f.* 4. försnillning, tillgrepp, undansticking, oloflig undangömning; fördöljande.

Unterschleif, *m.* 1. underslef, bedrägeri; försnillning.

Unterschreiben, *v. a. ir.* underskrifva, underteckna.

Unterschreibung, *f.* 4. underskrifning, undertecking.

Unterschrift, *f.* 4. underskrift.

Unterschüren, *v. a.* lägga ved eller eld under; underblåsa.

Unterschwelle, *f.* 4. tröskel.

Untersetzen, *v. a.* sätta under eller ibland.

Untersetzt, *adj.* undersättsig.

Untersiegeln, *v. a.* sätta insegel på el. under.

Untersiegelung, *f.* 4. insegelets på- el. undersättande.

Untersinken, *v. n. ir.* **s.** sjunka ned el. till botten.

Untersinken, *n.* 3. nedsjunkning till botten.

Unterspreizen, *v. a.* breda under, stödja under.

Unterst, *adj. superl.* underst, nederst; **das Unterste zu Oberst kehren**, vända upp och ned på något; **zu** —, nederst, ända nederst.

Unterstämmen, *v. a.* stödja under.

Unterstämmen, *n.* 3. **Unterstämmung**, *f.* 4. understödjande.

Unterstecken, *v. a.* sticka under.

Untersteckung, *f.* 4. understickning.

Unterstehen, *v. n. ir.* **h.** stå el. vara under skjul, under tak el. skygd; **sich** —, understå sig, våga.

Unterstellen. Se **Untersetzen**.

Unterstemmen. Se **Unterstämmen**.

Unterstreichen, *v. a. ir.* understryka.

Unterstreichung, *f.* 4. understrykning.

Unterstützen, *v. a.* sätta stöttor under; understödja, hjelpa.

Unterstützung, *f.* 4. understöd, stöd, bistånd, hjelp

Untersuchen, *v. a.* undersöka, granska.

Untersuchung, *f.* 4. undersökning, granskning; forskning; **gerichtliche** —, vittnesförhör.

Untertasse, *f.* 4. tefat.

Untertauchen, *v. a.* och *n.* **s.** neddoppa, nedsänka; dyka.

Untertauchung, *f.* 4. neddoppning; dykning.

Unterthan, *adj.* underkastad; undergifven, underdånig. — *m.* 6. undersåte.

Unterthänig, *adj.* underdånig; — el. **Unterthänigst**, underdånigst; ödmjukast.

Unterthänigkeit, *f.* 4. underdånighet; lifegenskap; lydnad; vördnad.
Untertheil, *n.* nedra delen.
Untertheilen, *v. a.* underdela, åter fördela delarne af ett helt.
Untertreten, *v. n. ir.* s. träda, gå under skjul för regn &c. —, *v. a. ir.* trampa under fötterna; sticka ut, utträngа.
Untertretung, *f.* 4. undertryckning, förtryck.
Unterwachsen, *adj.* (om kött) mellanväxt.
Unterwärts, *adv.* ned, nedåt; utför.
Unterweges, *adv.* under vägen, på vägen; — lassen, låta bli, låta bli og jord.
Unterweilen. Se Zuweilen.
Unterweisen, *v. a. ir.* undervisa.
Unterweisung, *f.* 4. undervisning.
Unterwelt, *f.* 4. underverlden; elyseiska fälten.
Unterwerfen, *v. a. ir.* underkasta, lägga, bringa under (sitt välde).
Unterwerfen, *n.* 3. **Unterwerfung**, *f.* 4. underkastande; undergifning.
sich Unterwinden. Se sich Unterstehen.
Unterwühlen, *v. a.* undergräfva.
Unterwürfig, *adj.* underkastad, undergifven, som lyder under.
Unterwürfigkeit, *f.* 4. underkastelse, undergifvenhet.
Unterzeichnen, *v. a.* underteckna.
Unterzeichnung, *f.* 4. underteckning.
Unterziehen *v. a. ir.* draga el. lägga under; sich einer Sache —, åtaga sig något; utsätta sig för något.
Unterziehung, *f.* åtagande; blottställande.
Unterzug*, *m.* 1. underlag, stötta.
Unthat, *f.* 4. illgerning, ogerning.
Unthätchen, *n.* 3. fel, mindre brott.
Unthätig, *adj.* sysslolös; overksam.
Unthätigkeit, *f.* 4. overksamhet.
Untheilbar, *adj.* odelbar.
Untheilhaft, *adj.* odelaktig.
Untheilhaftigkeit, *f.* 4. odelaktighet.
Unthier, *n.* 1. odjur.
Unthunlich, *adj.* ogörlig.
Unthunlichkeit, *f.* 4. ogörlighet.
Untief, *adj.* grund, uppgrundad.
Untiefe. *f.* 4. ett grund i (sjön);
Untragbar, *adj.* ofruktbar.
Untrennbar, *adj.* oskiljaktig.
Untreu, *adj.* otrogen, trolös.
Untreue, *f.* 4. otrohet, trolöshet; — schlägt ihren eigenen Herrn, falskhet slår sin egen herre.
Untrieglich, *adj.* ofelbar; som ej kan fela; viss.
Untrieglichkeit, *f.* 4. ofelbar egenskap att ej kunna fela; visshet.
Untröstlichkeit, *f.* 4. tröstlöshet.
Untrüglich. Se Untrieglich.
Untüchtig *adj.* oduglig, oskicklig.
Untugend, *f.* 4. odygd, oart, last.
Untugendhaft, *adj.* odygdig.
Unüberführt, *adj.* ej öfverbevist; ej öfvertygad.
Unüberlegt, *adj.* oöfverlagd; obetänksam.
Unüberlegtheit, *f.* 4. obetänksamhet.
Unübersehbar, *adj.* oöfverseelig, som ej kan öfverses; oändlig.

Unübersteiglich, *adj.* oöfverstiglig; oöfvervinnerlig; ointaglig.
Unüberwindlich, *adj.* oöfvervinnerlig; ointaglig.
Unüberwunden, *adj.* oöfvervunnen, obesegrad.
Unüberzeugt, *adj.* icke öfvertygad.
Unumgänglich, *adj.* oumgängsam; oundgänglig.
Unumgänglichkeit, *f.* 4. oumgängsamhet; oumgänglighet.
Unumschränkt, *adj.* oinskränkt, enväldig, högstrådande.
Unumstößlich, *adj.* orygglig, oomkullstötlig.
Unumstößlichkeit, *f.* 4. orygglighet, oomkullstötlighet.
Ununterbrochen, *adj.* oafbruten.
Unväterlich, *adj.* som ej anstår-, ovärdig en far.
Unverachtet, *adv.* utan att förakta.
Unverächtlich, *adj.* som icke är att förakta.
Unveränderlich, *adj.* oföränderlig.
Unveränderlichkeit, *f.* 4. oföränderlighet.
Unverändert, *adj.* oförändrad.
Unverantwortlich, *adj.* oursäktlig, oförsvarlig; oansvarig.
Unverantwortlichkeit, *f.* 4. oförsvarlighet; oansvarighet.
Unveräußerlich, *adj.* som ej kan frånel. föryttras.
Un[illegible]erbesserlich, *adj.* fullkomlig, förträfflig; obotelig.
Unverblümt, *adj.* icke förblommerad.
Unverbrennlich, *adj.* ouppbrännelig.
Unverbrüchlich, *adj.* obrottslig, orygglig, helig.
Unverbrüchlichkeit, *f.* 4. obrottslighet, orygglighet, helighet.
Unverdaulich, *adj.* hårdsmält, osmältelig.
Unverdaulichkeit, *f.* 4. elak matsmältning.
Unverdeckt, *adj* oförtäckt, uppenbar.
Unverdient, *adj.* ofórtjent, oförskyld.
Unverdrossen, *adj.* outtröttlig, trägen, flitig.
Unvergänglich, *adj.* oförgänglig.
Unvergänglichkeit, *f.* 4. oförgätlighet.
Unvergeßlich, *adj.* oförgätlig; ododlig, oförtäckt.
Unvergleichlich, *adj.* oförliknelig, ojemförlig.
Unverheirathet, Unverehlicht, *adj.* ogift.
Unverhofft, *adj.* oförmodad.
Unverhohlen, *adv.* rent ut, uppenbarligt.
Unverjährt, *adj.* som ej är under häfd
Unverkäuflich, *adj.* osäljbar.
Unverkennbar, *adj.* omisskännelig.
Unverkürzt, *adj* oafkortad.
Unverletzlich, *adj.* obrottslig, orygg-lig, helig; som ej kan såras.
Unverletzt, *adj.* oskadd; osårad.
Unverlierbar, *adj.* som ej kan förloras.
Unverlobt, *adj.* oförlofvad.
Unverlohnt, *adj.* obelönd.
Unvermeidlich, *adj.* oundviklig.
Unvermeint. Se Unvermuhet.
Unvermerkt, *adj.* oförmärkt, omärkli

Unvermögen, *n* 3. oförmögenhet.
Unvermögend, *adj*. oförmögen.
Unvermuthet, *adj*. oförmodad, oväntad.
Unvernehmlich, *adj*. otydlig, oredigt uttalt.
Unvernehmlichkeit, *f*. 4. otydlighet.
Unverneinbar, *adj*. oneklig.
Unvernunft, *f*. oförnuft; dårskap.
Unvernünftig, *adj*. oförnuftig, oskälig; dåraktig.
Unverrichtet, *adj*. unverichteter Sache med oförrättadt ärende.
Unverrückt, *adj*. orubbad, orörd, oflyttad.
Unversagt, *adj*. icke nekad; icke bortlofvad.
Unversalzen, *adj*. ej för mycket saltad.
Unverschämt, *adj*. oförskämd, skamlös, fräck.
Unverschämtheit, *f*. 4. oförskämdhet, skamlöshet.
Unverschont, *adj*. oförskonad.
Unverschrien, *adj*. oberyktad.
Unverschuldet, *adj*. oförskyld; oskyldig; fri ifrån skuld.
Unversehen, *adj*. oförutsedd, oförmodad.
Unversehens, *adv*. oförmodadt.
Unversehrlich, *adj*. som ej kan rubbas eller skadas, helig.
Unversehrt *adj*. orörd, oskadd, i godt stånd.
Unversengt, *adj*. osvedd.
Unversetzt, *adj*. icke flyttad; oblandad; icke pantsatt.
Unversiegelt, *adj*. oförseglad.
Unversilbert, *adj*. oförsilfrad; oförsåld.
Unversöhnlichkeit, *f*. 4. oförsonlighet.
Unversorgt, *adj*. oförsörjd.
Unversprochen, *adj*. obortlofvad.
Unversöhnlich, *adj*. oförsonlig.
Unverstand, *m*. 1. oförstånd.
Unverständig, *adj*. oförståndig.
Unverständlich, *adj*. otydlig, mörk.
Unverständlichkeit, *f*. 4. otydlighet, mörkhet.
Unverstellt, *adj*. oförställd.
Unverstohlen, *adj*. icke hemlig, ofördold.
Unversucht, *adj*. oförsökt; ofrestad; oförfaren.
Unvertheidigt, *adj*. oförsvarad.
Unvertilgbar, -lich, *adj*. outplånlig.
Unverträglich, *adj*. ofördragsam.
Unverwandt, *adj*. mit unverwandten Augen, stindt.
Unverwarnt, *adj*. frivillig, utan att vara varnad.
Unverwehrt, *adj*. tillåten.
Unverwundet, *adj*. osårad.
Unverzagt, *adj*. oförsagd, oförfärad.
Unverzeihlich, *adj*. oförlåtlig.
Unverzüglich, *adv*. ofördröjligen, utan uppskof.
Unvollkommen, *adj*. ofullkomlig.
Unvollkommenheit, *f*. 4. ofullkomlighet.
Unwegsam, *adj*. obanad.
Unweit, *adv*. nära, ej långt ifrån.
Unwesen, *n*. 3. oväsende, oordning, förvirring.
Unvollständig, *adj*. ofullständig

Unvollständigkeit, *f.* 4. ofullständighet.
Unvorgreiflich, *adj.* oförgriplig.
Unvorsetzlich, *adj.* oförsåtlig.
Unvorsichtig, *adj.* oförsigtig.
Unwahrheit, *f.* 4. osanning.
Unwandelbar, *adj.* oföränderlig.
Unwiderruflich, *adj.* oåterkallelig.
Unwidersprechlich, *adj.* oemotsäglig
Unwiderstehlich, *adj.* oemotståndlig.
Unwiederbringlich, *adj.* för alltid, oföränderligen; oersättlig, obotlig, oupprättlig.
Unwille, *m.* 5. harm, ovilja, förargelse; **mit Unwillen**, ogerna, emot sin vilja, med missnöje.
Unwillig, *adj.* förargad, stött, missnöjd.
Unwillkührlich, *adj.* ej beroende af viljan, ofrivillig; ouppsåtlig.
Unwirthbar, *adj.* obeboelig, obebodd, som ej kan odlas eller bebos.
Unwirthlich, *adj.* ohushållsaktig, slösaktig.
Unwissend, *adj.* okunnig, dum.
Unwissendlich, *adv.* af okunnighet.
Unwissenheit, *f.* 4. okunnighet.
Unwürdig, *adj.* ovärdig; skändlig, skamlig; nedrig.
Unwürdigkeit, *f.* 4. ovärdighet; nedrighet.
Unzahlbar, *adj.* obetalelig, som ej kan betalas; oförfallen (vexel).
Unzählbar, **Unzählig**, *adj.* oräknelig, otalig.
Unze, *f.* 4. uns eller 2 lod.
Unzeit, *f.* 4. **zur —**, i otid, olägligt.
Unzeitig, *adj.* otidig, som kommer i otid, i förtid; illa använd; omogen.
Unzerbrechlich, *adj.* obräckelig.
Unzerbrechlichkeit, *f.* 4. obräckelighet.
Unzerbrochen, *adj.* osönderbruten.
Unzergänglich, *adj.* oupplöslig.
Unzerstörbar, **lich**, *adj.* oförstörlig.
Unzertheilbar, *adj.* odelbar
Unzertrennbar, **Unzertrennlich**, *adj.* oskiljaktig: oupplöslig.
Unzertrennlichkeit, *f.* 4. oskiljaktighet; oupplöslighet.
Unziemlich, *adj.* oanständig, otillbörlig.
Unziemlichkeit, *f.* 4. oanständighet, otillbörlighet.
Unzier, *f.* **Unzierde**, *f.* utan *pl.* skam, vanheder; vanprydnad; oskick.
Unzinsbar, *adj.* skattfri; utan ränta.
Unzucht, *f.* 4. otukt, otuktighet, lösaktighet; köttsens begärelse, onda lustar.
Unzüchtig, *adj.* okysk, otuktig.
Unzufrieden, *adj* missnöjd.
Unzufriedenheit, *f.* 4. missnöjdhet.
Unzugängig, **-gänglich**, *adj.* otillgänglig.
Unzulänglich, *adj.* otillräcklig.
Unzulässig, *adj.* oloflig, förbuden.
Unzureichend. Se **Unzulänglich**.
Unzuverlässig, *adj.* otillförlitlig.
Unzuverlässigkeit, *f.* 4. otillförlitlighet.
Unzweckmäßig, *adj.* otjenlig.
Unzweifelhaft, *adj.* otvifvelaktig, säker.

Üppig, *adj.* yppig, vällustig, sinlig.
Üppigkeit, *f.* 4. sinlighet, vällustighet, yppighet.
Urahn, *m.* 4. **Uraltervater***, *m.* 3. stamfader i fjerde led. **Urahnen**, **Uraltern**, förfäder.
Uralt, *adj.* urgammal, uråldrig; utlefvad.
Uraltermutter*, *f.* 3. stammoder i fjerde led.
Uraltvater*, *m.* 3. **-mutter***, *f.* 3. stamfader, stammoder i femte led.
Urbar, *adj.* uppbrukad, uppodlad; — **machen**, uppodla.
Urbeginn, *m.* 1. begynnelse, ursprung.
Urbild, *n.* 2 urbild, original.
Ureltern, *pl.* stamfäder, förfäder.
Urenkel, *m.* 3. sons sonson el. dotters dotterson.
Urenkelinn, *f.* 4. dotters dotterdotter eller sons sondotter.
Urfehde, *f.* 4. ed att icke hämna sig.
Urgicht, *f.* 4. bekännelse på sträckbänken.
Urgroßeltern, *pl.* farfar el. morfar, farmor el. mormor i femte led.
Urgroßvater*, *m.* **-mutter***, *f.* 3. farfars el. morfars, mormors eller farmors far eller mor.
Urgrund*, *m.* 1. första grund eller orsak.
Urhahn. Se **Auerhahn**.
Urheber, *m.* 3. upphofsman, stiftare.
Urin, *m.* 1. urin.
Urkraft*, *f.* 1. grundkraft, första kraften.
Urkunde, *f.* 4. skriftlig bevis, akt, dokument; **zu** — **dessen**, till yttermera visso.
Urkunden, *v. n.* **h.** intyga, attestera.
Urkundlich, *adv.* till yttermera visso, fullvisst, giltigt.
Urlaub, *m.* 1. orlof, permission; afsked.
Urle, *f.* 4. en art lönnträd.
Urne, *f.* 4. urna, kärl att förvara de dödas aska.
Urochs. Se **Auerochs**.
Urplötzlich. Se **Plötzlich**.
Urquell, *m.* 6. grundkälla, första orsaken, upphof.
Ursache, *f.* 4. orsak; grund; upphof; **eine** — **vom Zaune brechen**, taga, dikta sin orsak.
Ursacher. Se **Urheber**.
Ursacher, *m.* 3. upphofsman.
Urschrift, *f.* 4. urskrift, original.
Ursitte, *f.* 4. ursprunglig sed.
Ursprache, *f.* 4. grundspråk.
Ursprung*, *m.* 1. ursprung, upphof, upprinnelse, början.
Ursprünglich, *adj.* ursprunglig, först, som gifvit ursprung, stam . . ., grund . . ., ur . . .
Urstoff, *m.* 1. grundämne.
Urtheil, *n.* 1. (**ur** som **orr**) dom, utslag; mening, tanka; omdöme, urskillning.
Urtheilen, *v. a.* och *n.* **h.** dömma, afdömma; dömma om, fälla omdöme; sluta, förmoda, finna.
Urtheilskraft*, *f.* 1. urskillningsförmåga.
Urtheilsspruch*, *m.* 1. dom, utsla...

Urgroßvater*, m. -mutter*, f. 3. stamfader, stammoder i sjette led.
Urwesen, n. 3. element, grundväsen.
Urwort*, n. 2. stammord.
Urzeit, f. utan pl. första tiden, äldsta tiden.
Usurpateur, m. 1. orättmätig ägare; inkräktare.

V.

Vacant, adj. ledig.
Vacanz, f. 4. ledighet; ferier.
Vagabund, m. 4. landstrykare, skojare.
Valet, n. 1. -geben el. sagen, taga afsked; Valetrede, -schmaus, afskedstal, kalas.
Vanille, f. 4. vanilj el. vaniljskida.
Varinas, indekl. Varinentabak, m. 1. bästa sort tobak.
Vase, f. 4. (läs: Wase) vas, kärl.
Vater*, m. 3. fader; upphofsman, stiftare.
Vatergüte, f. utan pl. faderlig godhet.
Vaterherz, n. 5. fadershjerta, faderligt hjerta.
Vaterland, n. 1. fädernesland, fosterland.
Vaterländisch, adj. fosterlands . . ., inhemsk.
Vaterlandsliebe, f. 4. kärlek till fäderneslandet, patriotism.
Väterlich, adj. faderlig, som en fader; väterliches Gut, fädernearf.
Vaterlos, adj. faderlös, utan fader.
Vatermord, m. 1. fadermord.
Vatersinn. Se Vaterherz.
Vatersöhnchen, n. 3. faderns käraste son.
Vaterschwester, f. 4. faster.
Vaterschaft, f. 4. Vaterstand, m. 1. faderlighet, egenskap af far.
Vaterstadt*, f. 1. födelsestad.
Vaterstand. Se Vaterschaft.
Vaterstelle, f. 4. faderns ställe; — vertreten, vara i faderns ställe.
Vatertheil, n. 1. fädernearf.
Vaterunser, n. 3. fadervår.
Vech, Veg, Vehe, f. 4. hermelin; mård.
Veilchen, n. 3. viol el. violblomma.
Veilchenblau, adj. och n. violett, violblå; violetfärg, violblått.
Veilchenstock*, m. 1. violstånd, violbuske.
Venerisch, adj. venerisk.
Ventil, n. 1. ventil, väderlucka; tunga i orgverk eller blåsbeljar &c.; klaff i en pump.
Venusseuche, f. 4. venerisk sjuka.
Verabfolgen, v. a. och n. h. återlemna, tillställa, lefverera; — lassen, låta afölja.
Verabfolgung, f. 4. aflemnande, leferans.
Verabreden, v. a. afhetala, komma öfverens om.
Verabredung, f. 4. öfverenskommelse, aftal.
Verabsäumen, v. a. försumma, uraktlåta, vårdslösa.
Verabsäumung, f. 4. försummelse, uraktlåtande.

Verabscheuen, *v. a.* hafva, bära afsky för.
Verabscheuung, *f.* 4. afsky, fasa.
Verabscheuungswürdig, *adj.* afskyvärd, vederstygglig, ohygglig, faslig.
Verabschieden, *v. a.* afskeda, entlediga; afdanka.
Verabschiedung, *f.* 4. afsked; afdankning.
Veraccisen, *v. a.* betala accis.
Veraccordiren, *v. a.* betinga, göra ett ackord, öfverenskomma, ackordera bort emot något visst i ett för allt.
Verachten, *v. a.* förakta, ej värdigas.
Verächter, *m.* 3. föraktare.
Verächtlich, *adj.* föraktlig.
Verachtung, *f.* 4. förakt.
Verachtungswürdig, *adj.* föraktansvärd.
Veralten, *v. n.* s. åldras, föråldras.
Veränderlich, *adj.* föränderlig; ombytlig, obeständig.
Veränderlichkeit, *f.* 4. föränderlighet, ostadighet &c.
Verändern, *v. a.* förändra, förbyta, ombyta, omskifta; die Stimme —, vara i målbrott.
Veränderung, *f.* 4. förändring, ombyte, omvexling, ostadighet; — der Stimme, målbrott.
Veranlassen, *v. a.* gifva anledning, tillfälle till, föranleda till, åstadkomma.
Veranlassung, *f.* 4. anledning &c.
Veranstalten, *v. a.* föranstalta, förordna el. bestyra om, bereda.
Veranstaltung, *f.* 4. anstalt, föranstaltning, tillställning; beredelse, tillrustning.
Verantworten, *v. a.* försvara, rättfärdiga, ursäkta; svara för, vara ansvarig för.
Verantwortlich, *adj.* ursäktlig; ansvarig.
Verantwortlichkeit, *f.* 4. ansvarighet.
Verantwortung, *f.* 4. försvar, ursäkt, rättfärdigande; ansvar.
Verarbeiten, *v. a.* förarbeta, förbruka; använda.
Verarbeitung, *f.* 4. förarbetande, förbrukning; användning.
Verargen. Se **Verdenken**.
Verarmen, *v. n.* s. blifva utarmad, fattig.
Verarmung, *f.* 4. utarmande.
Verarrendiren. Se **Verpachten**.
Verarten. Se **Ausarten**.
Verauctioniren. Se **Versteigern**.
Veräußerlich, *adj.* som kan frånyttras.
Veräußern, *v. a.* föryttra, sälja.
Veräußerung, *f.* 4. föryttring.
Verbacken, *v. a.* bruka, förbruka till bakning; förderfva genom bakning.
Verballasten, *v. a.* förse med barlast.
Verband*, *m.* 1. (d som t) förband, förbindning.
Verbannen, *v. a.* landförvisa.
Verbannung, *f.* 4. landförvisning.
Verbauen, *v. a.* förbygga, b-t-

utsigten el. ljuset genom byggande; förtära, bruka upp till byggande; sich —, utblotta sig med byggande; kringskansa sig.

Verbeißen, *v. a. ir.* bita sönder; bita ihop läpparne och tiga; smälta, tåligt emottaga något vidrigt, glömma.

Verbergen, *v. a. ir.* dölja, fördölja.

Verbergung, *f.* 4. fördöljelse.

Verbesserer, *m.* 3. förbättrare.

Verbesserlich, *adj.* som låter rätta el. förbättra sig; botlig, ersättlig.

Verbessern, *v. a.* förbättra, rätta; laga, bota.

Verbesserung, *f.* 4. förbättring; rättande; botande.

Verbeten, *v. a.* afvända genom böner.

sich Verbeugen, *v. r.* buga eller bocka sig.

Verbeugung, *f.* 4. bugning.

Verbiegen, *v. a. ir.* förvrida, kröka.

Verbieten, *v. a. ir.* förbjuda.

Verbietung, *f.* 4. förbjudning.

Verbinden, *v. a. ir.* förbinda; sammanfoga, förena, hopfoga; ingå förbund; insätta blad eller ark på orätt ställe (bokb.); förbinda, förplikta.

Verbindlich, *adj.* förbindande; förbindlig; sich — machen, förbinda, förplikta sig.

Verbindlichkeit, *f.* 4. förbindelse; skyldighet; erkänsla; höflighet; ich habe dir viele Verbindlichkeiten, jag är dig mycket förbunden, har att tacka dig för mycket.

Verbindung, *f.* 4. förening, hopfogning, hopsättning; förening, enighet, förbund; sammanhang; förening, samband; bekantskap, förbindelse.

Verbindungsstrich, *m.* 1. bindstrek.

Verbitten, *v. a. ir.* etwas el. sich etwas, undanbedja sig något.

Verbittern, *v. a.* förbittra.

Verbitterung, *f.* 4. förbittring.

Verblasen, *v. n. ir.* h. pusta, flåsa ut. *v. a.* bortblåsa.

Verblassen. Se Erblassen.

Verblatten, *v. a.* aftaga vinblad, qvista.

Verblatten, *n.* 3. afbladning.

Verblättern, *v. a.* förlora genom bläddring.

Verblechen, *v. a.* beslå med bleck.

Verblefft, Verblüfft, *adj.* perplex; villrådig; rådlös, bestört.

Verbleiben, *v. n. ir.* s. förblifva, qvarblifva; auf, bey etwas —, stå fast vid —, förblifva vid något.

Verbleiben, *n.* 3. förblifvande, qvarblifvande; es hat dabey sein — det blir dervid.

Verbleichen, *v. n. ir.* s. blekna; mista glansen; dö.

Verblenden, *v. a.* förblända, förblinda, förvända synen.

Verblendung, *f.* 4. förblindelse, förbländning.

Verbleyen, *v. a.* begjuta med bly, löda; med bly ingjuta.

Verblinden, *v. n.* s. blifva blind, mista synen.

Verblüffen, *v. a.* och *n.* ſ. göra perplex; göra bestört; blifva bestört, rådlös.
Verblüfft. Se **Verblefft.**
Verblühen, *v. n.* ſ. blomma ut, fälla sina blommor; vissna.
Verblümt, *adj.* förblommerad.
sich Verbluten, *v. r.* förblöda.
Verblutung, *f.* 4. förblödning.
Verborgen, *v. a.* borga ut.
Verborgen, *adj.* förborgad, dold.
Verborgenheit, *f.* 4. hemlighet, tysthet, löndom.
Verborgung, *f.* 4. utborgning.
Verboten, *adj.* förbuden.
Verbot, *n.* 1. förbud.
Verbrämen, *v. a.* påsätta bräm; utsmycka.
Verbrämung, *f.* 4. bräms påsättande; utsmyckning.
Verbrand*, *m.* 1. förbränneligt ämne.
Verbrannt, *adj.* förbränd; von der Sonne —, solbränd.
Verbrauch*, *m.* 1. förbrukning.
Verbrauchen, *v. a.* uppbruka, använda.
Verbrauchen, *n.* 3. **Verbrauchung.** Se **Verbrauch.**
Verbrauen, *v. a.* brygga upp.
Verbrausen, *v. n.* ſ. svalna, sätta sig.
Verbrechen, *v. a. ir.* förbryta sig.
Verbrechen, *n.* 3. brott, förbrytelse.
Verbrecher, *m.* 3. förbrytare, brottsling.
Verbrecherisch, *adj.* brottslig.
Verbreiten, *v. a.* utbreda, utsprida.
Verbrennen, *v. a. reg.* och *ir.* förbränna, uppbränna; göra solbränd; sveda. —, *v. n. ir.* ſ. uppbrinna; von der Sonne verbrannt, solbränd.
Verbrennlich, *adj.* bränbar, eldfängd.
Verbrennung, *f.* 4. uppbrännande, uppbrinnande.
Verbriefen, *v. a.* bebrefva, fästa med band och sigill.
Verbringen, *v. a. ir.* tillbringa; bortslösa.
Verbröckeln. Se **Verkrümeln.**
sich Verbrüdern, *v. r.* förbrödra sig, göra bröderskap.
Verbrüderung, *f.* 4. medbroderskap.
Verbrühen, *v. a.* skålla för mycket; sich —, skålla sig.
Verbrunften, **Verbrunsten**, *v. n.* h. upphöra att vara i brånad (om hjortar m. m.)
Verbuhlt, *adj.* flygtig, lättsinnig i kärlek.
Verbunden, *adj.* förbunden, skyldig; förenad.
Verbünden, *v. a.* förena; sich —, träda i förbund.
Verbündete, *m.* 4. bundsförvandt.
Verbündniß, *n.* 1. Se **Bündniß** eller **Verbindung.**
Verbündung, *f.* 4. förbund.
Verbürgen, *v. a.* etwas, sich für etwas —, gå i borgen, gå i god för.
Verbürgung, *f.* 4. kaution.
Verbüßen, *v. n.* h. plikta, umgälla, lida.
Verbutten, *v. n.* ſ. bli knölig eller

vresig och kortväxt ; bli dvärgträd.

Verclausiren, *v. a.* inskränka.

Verdacht, *m.* 1. misstanka, misstro; — schöpfen, fatta misstanka; in — bringen, göra misstänkt; in — kommen, blifva misstänkt.

Verdächtig, *adj.* misstänkt.

Verdammen, *v. a.* fördömma; dömma.

Verdämmen, *v. a.* dämma före.

Verdammlich, *adj.* fördömlig.

Verdammniß, *f.* 1. fördömelse.

Verdammt, *adj.* fördömd; förbannad.

Verdammung, *f.* 4. fördömmande.

Verdampfen *v. n.* s. bortdunsta.

Verdampfung, *f.* 4. bortdunstning.

Verdanken, *v. a.* erkänna, vara erkänsam, tacksam emot; zu — haben, hafva att tacka för.

Verdauen, *v. a.* smälta (mat &c.).

Verdaulich, *adj.* lättsmält.

Verdauung, *f.* 4. matsmältning.

Verdauungskraft*, *f.* 1. smältkraft.

Verdauungsmittel, *n.* 3. digestiv-medel, matsmältningsmedel.

Verdauungswerkzeug, *n.* 1. matsmältnings-verktyg.

Verdeck, *n.* 1. däck.

Verdecken, *v. a.* öfvertäcka, betäcka; dölja; ein verdecktes Essen, lockmat med snara; hemlig anläggning.

Verdeckung, *f.* 4. öfvertäckande, betäckande; döljande.

Verdenken, *v. a. ir.* förtänka, illa uttyda.

Verderb, *m.* 1. förderf, skada, undergång, olycka.

Verderben, *n.* 3. förderf, undergång; förtappelse; ins — rennen, stürzen, störta sig sjelf i olyckan.

Verderben, *v. n. ir.* s. förderfvas, bortskämmas, förstöras, förfalla. —, *v. a. reg.* och *ir.* förderfva, skada, bortskämma, försämra; es mit einem —, göra sig någon till ovän; die Zeit —, förnöta, förspilla tiden.

Verderblich, *adj.* som kan förderfvas el. skämmas; förderflig, skadlig.

Verderblichkeit, *f.* 4. förderflighet, skadlighet.

Verderbniß, *f.* och *n.* 1. Verderbtheit, Verdorbenheit, *f.* 4. förderf, förskämning, försummelse; försämring.

Verderbt, *adj.* förvänd, elak, vanartig, förderfvad, försämrad.

Verderbung, *f.* 4. förderfvande, förskämning, förderf.

Verdeutschen, *v. a.* förtyska, öfversätta på Tyska.

Verdichten, *v. a.* göra tät el. tjock.

Verdicken, *v. a.* göra tjock; sich —, tjockna.

Verdielen. Se Dielen.

Verdienen, *v. a.* förtjena; sich um etwas verdient machen, göra sig förtjent af något.

Verdienst, *m.* 1. förtjenst, inkomst.

Verdienst, *n.* 1. förtjenst (af).

Verdienstlich, *adj.* förtjenande, belöning värd.
Verdienstvoll, *adj.* rik på förtjenster, förtjenstfull.
Verdient. Se **Verdienen**.
Verding. Se **Verdingung**.
Verdingen, *v. a. ir.* hyra ut, utleja; gifva på beting, **sich** —, tinga sig bort; lofva bort sig; antaga tjenst.
Verdingung, *f.* 4. beting, öfverenskommelse.
Verdolmetschen, *v. a.* tolka.
Verdolmetschung, *f.* 4. tolkning.
Verdoppeln, *v. a.* fördubbla.
Verdoppelung, *f.* 4. fördubblande.
Verdorben. Se **Verderbt**.
Verdorren, *v. n.* s. förtorkas —, *v. a.* uttorka, upptorka, förtorka.
Verdorrung, *f.* 4. förtorkande, uttorkande.
Verdorbenheit. Se **Verderbniß**.
Verdrängen, *v. a.* tränga ut eller bort; köra bort från ett ställe, ur en post.
Verdrängung, *f.* 4. ut- eller bortträngande.
Verdrehen, *v. a.* förvrida, vrida i baklås; hvälfva (ögonen); vränga, förvända; **sich den Fuß** —, försträcka foten.
Verdrehung, *f.* 4. förvridning; hvälfning (ögonens); vrängning, förvändning; försträckning (fotens).
Verdrießen, *v. impers. ir.* förtryta, förarga, göra ledsen, missnöjd; **sich** — **lassen**, ledsna vid.
Verdrießlich, *adj.* förtretlig, ledsen, förarglig, sur, tvär.
Verdrießlichkeit, *f.* 4. förtretlighet, ledsamhet, förarglighet.
Verdrossen, *adj.* lat, lättjefull.
Verdrossenheit, *f.* 4. lättja.
Verdrucken, *v. a.* trycka upp; trycka galet.
Verdrücken, *v. a.* undertrycka.
Verdruß, *m.* 1. förtret, ledsamhet, förargelse.
Verdrüßlich Se **Verdrießlich**.
Verdusten, *v. n.* s. dunsta bort.
Verdung. Se **Verdingung**.
Verdunkeln, *v. a.* fördunkla, förmörka, bortskymma; vida öfverträffa.
Verdunkelung, *f.* 4. fördunklande, förmörkelse, bortskymning, vida öfverträffande.
Verdünnen, *v. a.* förtunna, upp- el. utspäda; göra glesare.
Verdünnung, *f.* 4. förtunnande, upp- el. utspädning.
Verdunsten, *v. n.* s. utdunsta, förflyga i dunster.
Verdursten, *v. n.* s. törsta ihjäl.
Verdüstern, *v. a.* fördunkla, förmörka; förvirra.
Verdüsterung, *f.* 4. fördunklande, förmörkelse; förvirring.
Veredeln, *v. a.* förädla.
Veredlung, *f.* 4. förädling.
Verehlichen, *v. a.* bortgifta.
Verehelichung, *f.* 4. bortgiftande.
Verehren, *v. a.* vörda, dyrka; förära.
Verehrer, *m.* 3. vördare, dyr-

Verehrung, *f.* 4. vördnad, dyrkan; föräring, gåfva, skänk.
Verehrungswürdig, *adj.* vördnadsvärd.
Vereiden, *v. a.* beediga; förplikta någon med ed; **vereidet**, edsvuren.
Vereidung, *f.* 4. förpliktelse genom ed.
Verein, *m.* 1. förening, förbund, samband.
Vereinbar, *adj.* förenlig.
Vereinbaren. Se **Vereinigen**.
Vereinbarlich. Se **Vereinbar**.
Vereinen. Se **Vereinigen**.
Vereinfachen, *v. a.* förenkla, göra enkel eller enklare.
Vereinigen, *v. a.* förena; förlika; öfverenskomma.
Vereinigung, *f.* 4. förening, förlikning, öfverenskommelse.
Vereinlich, *adj.* förenlig, förliklig.
Vereinzeln, *v. a.* stycka; minutera.
Vereiteln, *v. a.* göra om eller till intet.
Vereitelung, *f.* 4. tillintetgörande.
sich Vereitern, *v. r.* bulna.
Verekeln, *v. a.* förorsaka leda el. vämjelse till något.
Verengen Verengern, *v. a.* göra trängre eller smalare.
Vererben, *v. a.* efterlemna i arf.
Verewigen, *v. a.* föreviga.
Verfahren, *v. a. ir.* öfverföra, forsla; försnilla (tullen). —, *v. n. ir.* s. och h. förhålla eller uppföra sig; förfara, gå till väga; behandla; **Todes** —, dö.
Verfahren, *n.* 3. **Verfahrungsart**, *f.* 4. förfarande; behandlingssätt, medfart, sätt att uppföra sig eller gå till väga.
sich Verfähren, *v. r.* förskräckas, förfäras.
Verfahrungsart, sätt att uppföra sig eller gå till väga.
Verfall, *m.* 1. förfall, aftagande, aftynande, förfallet tillstånd; förfallodag (en vexels); **in — kommen**; **gerathen**, råka i förfall, komma af sig, bli ruinerad; **in — bringen**, ruinera.
Verfallen, *v. n. ir.* s. förfalla, aftaga, råka i förfall; bli mager; förfalla (om en vexel); **auf etwas, einen Gedanken** —, kommer på en tanka.
Verfallen, *adj.* förfallen; mager.
Verfalltag, *m.* 1. förfallodag.
Verfallzeit, *f.* 4. förfallotid.
Verfälschen, *v. a.* förfalska.
Verfälscher, *m.* 3. förfalskare.
Verfälschung, *f.* 4. förfalskning.
Verfangen, *v. n. ir.* göra verkan, gagna, tjena; **sich** —, bli andtruten; (om hästar) få fång; (om vinden) uppslukas, förlora sig under jorden, störta sig i ett djup eller en afgrund; (om röken) slå ner.
Verfänglich, *adj.* konstig, inbunden, tvetydig; falsk, bedräglig, skenfager.
sich Verfärben, *v. r.* skifta färgen.
Verfassen, *v. a.* författa.
Verfasser, *m.* 3. författare.

Verfassung, *f.* 4. författande, författning; belägenhet, beskaffenhet.
Verfaulbar, *adj.* förruttnelig.
Verfaulen, *v. n.* s. ruttna, multna, murkna.
Verfaulenzen, *v. a.* tillbringa i lättja; förlora genom lättja.
Verfechten, *v. a. ir.* förfäkta, försvara, påstå.
Verfechter, *m.* 3. förfäktare.
Verfechtung, *f.* 4. förfäktning.
Verfehlen, *v. a.* förfela, gå miste om.
sich Verfeinden, *v. r.* göra sig ovän med.
Verfeinern, *v. a.* förfina; hyfsa.
Verfeinerung, *f.* 4. förfining.
Verfertigen, *v. a.* förfärdiga, göra; författa.
Verfertigung, *f.* 4. förfärdigande, görande; författning.
Verfesten, *v. a.* sätta i fängelse.
Verfilzen, **Verfitzen**, *v. a.* filta, hoptofva genom valkning, trassla ihop.
Verfinstern, *v. a.* förmörka, fördunkla.
Verfinsterung, *f.* 4. förmörkande, fördunkling; förmörkelse.
Verfitzen. Se **Verfilzen**.
Verflattern, *v. n.* s. fladdra bort.
Verflechten, *v. a. ir.* fläta ihop el. i hvartannat; inveckla, insnärja.
Verfliegen, *v. n. ir.* s. förflyga, bortdunsta i luften; fort förflyta; **ein verflogenes Gerücht**, ett löst rykte.
Verfließen, *v. n. ir.* s. rinna, flyta ut el. bort; förflyta, förlöpa, lida.
Verfließung, *f.* 4. ut- el. bortrinnande el. flytande; förlopp.
Verflößen, *v. a.* flotta ut el. bort.
Verfluchen, *v. a.* förbanna, önska ondt öfver.
Verfluchen, *n.* 3 **Verfluchung**, *f.* 4. förbannelse.
Verfluß, *m.* 1. förlopp (om tiden).
Verfolg, *m.* 1. fortsättning.
Verfolgen, *v. a.* förfölja, efterspana, slå efter; fullfölja, fortsätta; hänga efter, öfverlöpa.
Verfolger, *m.* 3. förföljare.
Verfolgung, *f.* 4. förföljelse; fullföljande; efterhängande, öfverlöpande.
Verfolgungsgeist, *m.* 2. förföljelseande.
Verfressen, *v. a. ir.* äta upp, fråssa bort.
Verfrieren, *v. n. ir.* s. frysa ihjäl, stelna af köld; skämmas af köld; förfrysa, förkylas.
Verfügen, *v. a.* föranstalta, förordna; **sich wohin —**, förfoga, begifva sig till ett ställe.
Verfügung, *f.* 4. anstalt, befallning.
Verführen, *v. a.* transportera, öfverföra; förföra, förleda.
Verführerisch, *adj.* förförande.
Verführung, *f.* 4. öfverförsel, transport; förförelse, förledande.
Verfüttern, *v. a.* nyttja som foder; fodra, stilla upp; fördorfva genom förmycken fodring.

sich Vergaffen, *v. r.* (in) förgapa sig i, blifva intagen af.
Vergähren, *v. n.* f. gäsa ut.
sich Vergalloppiren, *v. r.* göra ett fel af öfverilning, förgå sig.
Vergallopirung, *f.* 4. öfverilning.
Vergällt, *adj.* förgiftad, förbittrad.
Vergangen, *adj.* förgången, förfluten.
Vergangenheit, *f.* 4. det förbigångna, förflutna.
Vergänglich, *adj.* förgänglig.
Vergänglichkeit, *f.* 4. förgänglighet.
Verganten, *v. a.* bortauctionera.
Vergantung, *f.* 4. bortauctionerande.
Vergatterung, *f.* 4. sammelplats; die — schlagen, slå på trumman till tecken att soldater böra samlas.
Vergeben, *v. a. ir.* gifva miste el. galet; bortgifva; förlåta, tillgifva; förgifva.
Vergebens, *adj.* förgäfves, fåfängt.
Vergeblich, *adj.* fåfäng, onyttig; förlåtlig.
Vergeblichkeit, *f.* 4. fåfänglighet; förlåtlighet.
Vergebung, *f.* 4. förlåtelse, tillgift; bortgifvande; förgifning.
Vergegenwärtigen, *v. a.* göra närvarande, föreställa såsom närvarande, såsom nyss skedd.
Vergehen, *v. n. ir.* f. förflyta, förlöpa; gå öfver; minskas, aftaga; förgås, förolyckas, omkomma; förtäras, förvissna, tråna; sich —, fela, förse el. förgå sig; dabey verging ihm alle Geduld, dervid förlorade han allt tålamod.
Vergehen, *n.* 3. Vergehung, *f.* 4. förseelse, misstag, förbrytelse &c.
Vergelten, *v. a. ir.* belöna, vedergälla.
Vergelter, *m.* 3. vedergällare.
Vergeltung, *f.* 4. vedergällning.
Vergeltungsrecht, *n.* 1. vedergällningsrätt.
sich Vergesellschaften, *v. r.* gifva sig i sällskap med.
Vergeß, *m.* 1. glömska, förgätenhet.
Vergessen, Vergeßlich, *adj.* glömsk; som kan glömmas.
Vergessenheit, Vergeßlichkeit, *f.* 4. glömska, förgätenhet.
Vergeuden, *v. a.* förslösa.
Vergewaltigen, *v. a.* våldföra, göra våld på.
Vergewissern, *v. a.* förvissa; försäkra; bekräfta; sich —, öfvertyga sig om.
Vergießen, *v. a. ir.* utgjuta, utösa; mit Bley —, begjuta med bly.
Vergießung, *f.* 4. utgjutelse, utösning.
Vergiften, *v. a.* förgifta, smitta.
Vergiftung, *f.* 4. förgiftning, förgifning.
Vergißmeinnicht, *n. indekl.* förgät mig ej.
Vergittern, *v. a.* förse med galler.
Vergitterung, *f.* 4. förseende med galler.
Verglasen, *v. a.* öfverdraga med glas; förvandla eller smälta till glas.
Verglasuren, *v. a.* glasera.
Vergleich, *m.* 1. jemförelse, liknel-

se; förlikning, öfverenskommelse, fördrag.
Vergleichen, *v. a. ir.* göra lika el. jemn; jemföra; likna; förlikna, förena.
Vergleichung, *f.* 4. jemförelse, liknelse; jemförande.
Vergleichungstaffel, =stufe, *f.* 4. jemförelse-grad.
Vergleichungsweise, *adv.* jemförelsevis.
Verglimmen, *v. n. ir.* s. slockna småningom.
Verglühen, *v. n.* s. upphöra att glödgas; sakta stillas.
Vergnügen *v. a* förnöja, tillfredsställa; förlusta, glädja, roa.
Vergnügen, *n.* 3. Vergnügung, *f.* 4. förnöjande, tillfredsställande; nöje, förnöjelse; sein Vergnügen woran sehen, hören, se el. höra något med nöje.
Vergnüglich, *adj.* tillfredsställande; angenäm, rolig.
Vergnügsam. *adj.* förnöjd, förnöjsam.
Vergnügsamkeit, *f.* 4. förnöjsamhet.
Vergnügt, *adj.* förnöjd, tillfredsställd; glad; angenäm, nöjsam.
Vergnügung. Se Vergnügen.
Vergolden, *v. a.* förgylla.
Vergolder, *m.* 3. förgyllare.
Vergoldung, *f.* 4. förgyllning.
Vergolten. Se Vergelten.
Vergönnen, *v. a.* förunna.
Vergönnung, *f.* 4. förunnande.
Vergötterung, *f.* 4. förgudning.
Vergöttern, *v. a.* förguda; drifva afguderi.
Vergötterung, *f.* 4. förgudning.
Vergraben, *v. a. ir.* nedgräfva.
Vergrabung, *f.* 4. nedgräfning.
Vergrasen, *v. n.* s. beväxa med gräs.
Vergreifen, *v. a. ir.* misstaga, förgripa sig; sälja ut el. slut; vrida ur led (hand el. fot).
Vergreifen, *n.* 3. Vergreifung, *f.* 4. vridande ur led; misstag; våldsamhet.
sich Vergreifen, *v. r. ir.* misstaga el. förgripa sig; vrida handen ur led; (om en vara &c.) sälja sig eller säljas, hafva afsättning.
Vergrößerungsglas*, *n.* 2. förstoringsglas.
Vergünstigen. Se Vergönnen.
Vergrößern, *v. a.* förstora, göra större; öfverdrifva.
Vergrößerung, *f.* 4. förstoring, öfverdrifning.
Vergütung, *f.* 4. godtgörande, ersättning.
Vergünstigung, *f.* 4. tillstädjelse.
Vergüten, *v. a.* godtgöra, ersätta.
Verhack. Se Verhau.
Verhacken Se Verhauen.
Verhaft, *m.* 1. arrest, fängelse, häckte, fängslighet; in—nehmen, arrestera.
Verhaften, *v. a.* fasttaga, arrestera; vara förbunden; vara skyldig.
Verhaftsbefehl, *m.* 1. arresteringsorder.
Verhallen, *v. n.* s. bortljuda, upphöra att ljuda.

Verhalten, *v. a. ir.* förhålla, qvarhålla; gömma, dölja; sich —, förhålla sig; uppföra sig.
Verhalten, *n.* 3. förhållande; uppförande.
Verhältniß, *n.* 1. sammanhang, gemenskap, förhållande, hänseende, afseende; proportion, förhållande; bekantskap, förbindelse.
Verhältnißmäßig, *adj.* proportionerlig, svarande emot.
Verhaltung, *f.* tillbakahållande, qvarhållande; fördöljande.
Verhaltungsbefehl, *m.* 1. föreskrift, instruktion.
Verhandeln, *v. a.* borthandla, försälja; afhandla, underhandla om; afgöra, afsluta, dömma.
Verhandlung, *f.* 4. försäljning; underhandling, afhandling.
Verhängen, *v. a.* hänga för el. öfvertäcka med, sätta förlåt; gifva (tygeln); mit verhängtem Zügel, i fullt språng; (om Gud och öde) vilja, tillskicka, tillstädja, låta ske, bestämma, låta komma öfver.
Verhängniß, *n.* 1. öde, skickelse, tillstädjelse.
Verharren, *v. n.* s. framhärda.
Verharrung, *f.* 4. framhärdande.
Verharschen, *v. n.* s. hårdna, skorpna; gro igen, som sår.
Verhärten, *v. a.* härda, göra hård; förstoppa; —, *v. n.* s. hårdna, förhärdas.

Verhärtung, *f.* 4. förhärdelse; hårdnad, hård växt eller svulst.
Verhaßt, *adj.* förhatlig, hatad.
Verhätscheln, *v. a.* klema med; skämma bort genom för mycket klemande.
Verhätschelung, *f.* 4. bortskämning genom för myckat klemande, flathet.
Verhau, *m.* 1. förhuggning (af- kullhuggna träd).
Verhauchen, *v. n.* h. utblåsa; uppgifva andan.
Verhauen, *v. a.* förhugga; fälla; sich —, hugga, fälla träd omkring sig; hugga felt, miste.
Verhausen, *v. a.* förslösa, förstöra.
Verheben, *v. a. ir.* förevita; sich —, förlyfta sig.
Verheeren, *v. a.* förhärja, härja, sköfla, ödelägga.
Verheerer, *m.* 3. härjare, förstörare.
Verheerung, *f.* 4. förhärjning, förödelse, förstöring, ödeläggning, härjning.
Verheften, *v. a.* häfta galet.
Verhehlen, *v. a.* fördölja; förtiga.
Verhehlung, *f.* 4. fördöljelse; förtigande.
Verheilen, *v. n.* s. läkas.
Verheimlichen, *v. a.* dölja, gömma; förtiga, hålla hemligt.
Verheirathen, *v. a.* gifta; gifta bort.
Verheirathung, *f.* 4. giftermål; bortgiftning.
Verheißen, *v. a. ir.* lofva. (einem etwas).
Verheißung, *f.* 4. löfte.

Verhelfen, *v. a. ir.* (einem zu etwas) förskaffa, hjelpa.
Verhenkert, *adj.* elak, arg; förbannad.
Verherrlichen, *v. a.* förherrliga; prisa och ära (Gud).
Verherrlichung, *f.* 4. förherrligande.
Verhetzen, *v. a.* förföra, inråda; uppreta, upphettsa, förbittra.
Verhetzung, *f.* 4. uppretande &c.
Verheuern, *v. a.* hyra bort.
Verheurathen, Se Verheirathen.
Verhindern, *v. a.* hindra.
Verhinderung, *f.* 4. hinder.
Verhoffentlich, *adv.* förmodligen.
Verhohlen, *adj.* fördold; förtegad; hemlig, i tysthet.
Verhöhnen, *v. a.* bespotta, gäcka.
Verhöhner, *m.* 3. bespottare.
Verhöhnung, *f.* 4. bespottelse.
Verhöken, *v. a.* utminutera.
Verholfen. Se Verhelfen.
Verhör, *n.* 1. förhör; hörande (vittnens).
Verhören, *v. a.* förhöra, examinera; höra (vittnen); etwas el. sich —, icke höra, höra miste el. orätt.
Verhudeln, *v. a.* fuska bort, förfuska, förderfva.
Verhüllen, *v. a.* betäcka med; skyla, hölja, insvepa.
Verhüllung, *f.* 4. betäckande; skylande, höljning, insvepning.
Verhungern, *v. n.* f. svälta ihjäl; verhungert, ihjälsvulten; svulten.
Verhunzen, *v. a.* skämma bort, förderfva.
Verhunzen, *n.* 3. bortskämmande, förderfvande.
Verhuren, *v. a.* slösa bort genom horeri.
Verhurt, *adj.* bortslösad genom horeri; horaktig, liderlig.
Verhüten, *v. a.* hindra; afböja, afvända, afvärja, afstyra; förekomma.
Verhütung, *f.* 4. hindrande; afvärjande; förekommande.
sich Verirren, *v. r.* fara eller råka vilse.
Verirrung, *f.* 4. vilsefarande.
Verjagen, *v. a.* bortjaga, fördrifva.
Verjagung, *f.* 4. bortjagning, fördrifning.
Verjährbar, *adj.* som kan komma under namn af gammal häfd.
Verjähren, *v. n.* f. blifva genom ålder ogiltig; genom långvarigt nyttjande blifva en egendom, förfalla under häfd; föråldras; afskaffas.
Verjährung, *f.* 4. häfd, gammal häfd.
Verinteressiren. Se Verzinsen.
sich Verirren. Se under Verhütung.
Verjüngen, *v. a.* och sich —, göra yngre el. ung på nytt, förnya; bli yngre &c. förnyas; göra mindre; der verjüngte Maßstab, reductionstaflan, reduktionstabellen.
Verjüngung, *f.* 4. förnyande, förnyelse; reduktion, förvandling.
Verkalken, *v. a.* förvandla, göra till kalk.

Verkalkung, *f.* 4. kalcinering.
Verkälten. Se Erkälten.
Verkannt, *adj.* misskänd. Se Verkennen.
Verkappen, *v. a.* förse med vattentak; sich —, insvepa sig i munkkåpa, mössa o. d.; maskera el. förkläda sig; verkappter Name, Schriftsteller, falskt namn, författare som antagit ett falskt namn.
Verkauf*, *m.* 1. försäljning.
Verkaufen, *v. a.* försälja, sälja.
Verkäufer, *m.* 3. säljare.
Verkäuflich, *adj.* säljbar; fal, till salu.
Verkaufspreis, *m.* 1. försäljningspris.
Verkehr, *m.* 1. handelsrörelse, handel, köpenskap; gemenskap, förbindelse.
Verkehren, *v. a.* vända bakvändt; vända upp och ned på; förvända; förvandla; handla och vandla.
Verkehrt, *adj.* om- el. uppvänd; upp- och nedvänd; afvig; förvänd, elak, galen. —, *adv.* bakvändt; baklänges; förvändt.
Verkehrtheit, *f.* 4. förvändhet, vrånghet, afvighet; vanart.
Verkehrung, *f.* 4. förvändning; upp- och nedvändande; vrängande.
Verkeilen, *v. a.* kila fast.
Verkennbar, *adj.* misskännelig.
Verkennen, *v. a. ir.* förknippa, sammanfoga.
Verkettung, *f.* 4. kedja, sammanhang, följd.
Verketzern, *v. a.* förkättra.
Verkitten, *v. a.* lutera; kitta.
Verklagen, *v. a.* anklaga; lagsöka.
Verkläger, *m.* 3. anklagare; åklagare, kärande part.
Verklagung, *f.* 4. åklagan, anklagning.
Verklammen, *v. n.* s. bli stel af köld.
Verklammern, *v. a.* fästa med jernankare.
Verklären, *v. a.* klara, rena; förklara; förherrliga.
Verklatschen, *v. n.* h. sqvallra på.
Verkleben, *v. a.* hop- el. igenklistra, kitta, klistra, dikta, tillstoppa.
Verklecken, *v. a.* plumpa bort.
Verkleiden, *v a.* förkläda; bekläda, öfverkläda.
Verkleidung, *f.* 4. förklädning; beklädning, öfverklädning.
Verkleinerlich, *adj.* förklenande, skymflig, försmädelig.
Verkleinern, *v. a.* göra mindre; minska; förnedra, förklena.
Verkleinerung, *f.* 4. mindre görande; minskning; förklenande.
Verkleinerungswort*, *n.* 2. diminutiv, ord som betyder något mindre än dess stamord.
Verkleistern, *v. a.* igenklistra.
sich Verklettern, *v. r.* förklifva sig.
Verklingen, *v. n. ir.* s. förlora sig i ljudet, ljuda bort, försvinna.
sich Verknöchern, *v. r.* blifva till ben.
Verknöcherung, *f.* 4. förvandling till ben.
Verknöteln, *v. a.* fastknyta, igenknyta.
Verknüpfen, *v. a.* tillknyta att det

ej kan upplösas; förknippa, förena, förbinda.
Verknüpfung, *f.* 4. tillknytning; förknippande, förening.
Verkochen, *v. a.* och *n.* f. uppkoka; inkoka; bortkoka.
Verköstigen. Se Beköstigen.
sich Verkriechen, *v. r. ir.* krypa el. gömma sig undan.
Verkrümeln, *v. a.* söndersmula och kringströ.
Verkrummen, *v. n.* f. krokna, blifva krokig.
Verkrüppeln, *v. a.* och *n.* f. göra till krympling, göra lytt; bli knölig el. vresig och kortväxt.
Verkümmern, *v. a.* belägga med qvarstad, seqvestrera; förbittra; bekymra, oroa.
Verkümmerung, *f.* 4. beläggning med qvarstad, seqvestrering; förbittring.
Verkündigen, *v. a.* förkunna, kungöra; bebåda.
Verkündiger, *m.* 3. förkunnare.
Verkündigung, *f.* 4. förkunnande, kungörelse bebådande; bebådelse.
Verkundschaften. Se Auskundschaften.
Verkünsteln, *v. a.* förderfva genom för mycket konstlande.
Verkuppeln, *v. a.* koppla ihop.
Verkürzen, *v. a.* förkorta, afkorta.
Verkürzung, *f.* 4. förkortning, afkortning.
Verkütten. Se Verkitten.
Verlachen, *v. a.* göra åtlöje af, begrina.

Verlacher, *m.* 3. begrinare, spefågel.
Verlachung, *f.* 4. begrinande, begabbande.
Verladen, *v. a. ir.* lasta; föra (varor) ur landet.
Verladung, *f.* 4. lastande; varors förande ur landet.
Verlag, *m.* 1. (g nästan som ch) förskott; förråd; förlag, lager.
Verlagsbuch*), *n.* 2. förlagsbok.
Verlagsrecht, *n.* 1. förlagsrättighet.
Verlahmen, *v. n.* f. blifva ofärdig, halt, lam.
Verlähmen. Se Lähmen.
Verlangen, *v. a.* begära; hafva begär, åtrå till; åstunda; vara nyfiken att få veta; es verlangt mich, jag längtar mycket att.
Verlangen, *n.* 3. åtrå, åstundan, begär, längtan.
Verlängern, *v. a.* förlänga; utdraga tiden.
Verlängerung, *f.* 4. förlängande; — der Zeit, tidens utdrägt.
Verlarven, *v. a.* maskera.
Verlassen, *v. a. ir.* lemna, öfverlemna, öfvergifva; komma öfverens om; förordna; sich auf —, lita på, förtro sig till; låta något komma an på; trygga sig vid.
Verlassenschaft, *f.* 4. qvarlåtenskap, arf.
Verlaß, *m.* 1. efterträdande, efterföljd; öfverenskommelse, fördrag.
Verlästern, *v. a.* lasta, svärta, baktala.
Verlatten, *v. a.* beslå med läkter

Verlauf°, *m.* 1. förlopp; sammanhang; utgång.

Verlaufen, *v. n. ir.* s. rinna, flyta ut el. bort; gå sin väg, försvinna; förflyta, förlöpa, lida.

Verläugnen *v. a.* förneka, ej erkänna, neka; försaka.

Verläugnung, *f.* 4. förnekande; försakelse.

Verlausen, *v. n.* s. blifva full med löss.

Verlaut, *m.* 1. dem Verlaute nach, efter allmänna ryktet.

Verlauten, *v. impers.* es verlautet, det säges; sich — lassen, säga, låta förstå.

Verleben, *v. a.* tillbringa.

Verlebt, *adj.* utlefvadt, mycket gammal; död.

Verlechzen, *v. n.* s. spricka af torka; dö af törst.

Verleckern, *v. a.* förslösa med kräsligheter, klifs &c.; verleckert, kräslig.

Verlegen, *v. a.* förlägga; förlägga, flytta ifrån en tid el. ort till en annan; uppskjuta, dröja med; tillstänga, spärra; anskaffa, lemna, förse; trycka på eget förlag.

Verlegen, *adj.* förlegad, gammal; förlägen.

Verlegenheit, *f.* 4. förlägenhet.

Verleger, *m.* 3. förläggare.

Verlegung, *f.* 4. förläggande; förläggning; flyttning, uppskjutande; tillstängande &c.

Verlehnen. Se Verborgen.

Verleiden, *v. a.* väcka afsmak, olust, vedervilja, afsky för.

Verleihen, *v. a. ir.* utlåna; hyra el. lega ut; förläna, gifva.

Verleiher, *m.* 3. som lånar el. hyr ut något; gifvare.

Verleihung, *f.* 4. utlånande; uthyrande el. -legande; förläning, gifvande.

Verleiten, *v. a.* förleda, förföra.

Verleitung, *f.* 4. förledning, förförelse.

Verlernen, *v. a.* glömma; afvänja sig med.

Verlernung, *f.* 4. glömmande; afvänjande.

Verlesen, *v. a. ir.* uppläsa; utsöka; rensa.

Verlesung, *f.* 4. uppläsande; utsökning.

Verletzen, *v. a.* såra, skada; förolämpa; kränka, bryta, öfverträda.

Verletzlig, *adj.* som kan skadas, brytas emot, öfverträdas.

Verletzung, *f.* 4. sårande, skadande, förolämpning; kränkning, öfverträdelse.

Verleugnen. Se Verläugnen.

Verleumden, *v. a.* förtala, baktala.

Verleumderisch, *adj.* smädefull.

Verleumdung, *f.* 4. förtal, baktal.

sich Verlieben, *v. r.* (in einen) blifva kär.

Verliebt, *adj.* kär, förälskad; kärlig.

sich Verliegen, *v. r. ir.* skämmas af mycket liggande, förligga sig.

Verlieren, *v. a. ir.* förlora, mista,

borttappa; förspilla; sich —, gå bort; försvinna; sich in Gedanken —, fördjupa sig i tankar.
Verlies, *n.* 1. fängelse.
Verloben, *v. a.* förlofva, trolofva.
Verlöbniß, *n.* 1. Verlobung, *f.* 4. förlofning, trolofning.
Verlockern. Se Verschwenden.
Verlodern, *v. n.* s. brinna upp eller -ned; upphöra att brinna.
Verlogen, *adj.* lögnaktig.
Verlohnen, *v. a.* löna, ersätta.
Verloosen, *v. a.* lotta, skifta, dela i lotter.
Verloosung, *f.* 4. lottkastning, delande i lotter.
Verlöschen, *v. n. ir.* s. slockna, släckas.
Verlöthen, *v. a.* löda ihop.
Verludern, *v. a.* förslösa genom liderlighet.
Verlust, *m.* 1. förlust, mistning; saknad; bey — des Lebens verbieten, förbjuda vid lifsstraff.
Verlustig, *adj.* förlustig.
Vermachen, *v. a.* tilltäppa, tillbomma; testamentera. (einem etwas).
Vermächtniß, *n.* 1. testamenterad gåfva, donation.
Vermachung, *f.* 4. tilltäppning, tillbomning.
Vermahlen, *v. a.* förmala.
Vermählen, *v. a.* förmäla.
Vermählung, *f.* 4. förmälning, biläger.
Vermahnen, *v. a.* förmana, uppmuntra.
Vermahnung, *f.* 4. förmaning, uppmuntran.
Vermaledeien, *v. a.* förbanna, önska ondt öfver.
Vermaledeiung, *f.* förbannelse.
Vermalen, *v. a.* måla upp (t. e. färgor).
Vermänteln, *v. a.* bemantla, urskulda.
Vermaskiren, *v. a.* maskera, förkläda.
Vermauern, *v. a.* mura igen, inmura; mura upp
Vermauthen. Se Verzollen.
Vermehren, *v. a.* förmera, föröka, öka; multiplicera.
Vermehrung, *f.* 4. tillökning, tillväxt; multiplikation.
Vermeiden, *v. a. ir.* undvika, undgå, undfly.
Vermeidlich, *adj.* undviklig.
Vermeidung, *f.* 4. undvikande.
Vermeinen, *v. a.* förmena, tro.
Vermeint, Vermeintlich, *adj.* förment.
Vermelden, *v. a.* förmäla, berätta.
Vermeldung, *f.* 4. förmälan.
Vermengen, *v. a.* inmänga, blanda; hopblanda, bortblanda.
Vermengung, *f.* 4. inmängning, blandning, hopblandning, bortblandning.
Vermerken, *v. a.* förmärka; upptaga, uttyda.
Vermerkung, *f.* 4. förmärkande; upptagande.
Vermessen, *v. a. ir.* mäta, uppref-

va, sich —, förmäta sig, mäta orätt; bekräfta med ed; tilltro sig, påstå el. inbilla sig kunna, gå i god för att; skryta, berömma sig.

Vermessen, *adj.* förmäten, djerf; öfverdådig.

Vermessenheit, *f.* 4. förmätenhet, djerfhet, öfverdåd.

Vermeßentlich, *adv.* förmätet, djerft.

Vermiethen, *v. a.* hyra el. lega ut.

Vermiether, *m.* 3. som uthyr.

Vermiethung, *f.* 4. uthyrande eller -legande.

Vermindern, *v. a.* förminska, minska; reducera; sich —, minskas, aftaga.

Verminderung, *f.* 4. minskning, aftagande.

Verminderungswort*, *n.* 2. förminskningsord, diminutiv.

Vermischen, *v. a.* blanda, inblanda; blanda upp; hop- el. bortblanda; beblanda, sich fleischlich —, beblanda sig köttsligen; vermischte Nachrichten, Schriften, strödda underrättelser, ströskrifter.

Vermischung, *f.* blandning; die fleischliche —, den köttsliga beblandelsen.

Vermissen, *v. a.* sakna.

Vermissung, *f.* 4. saknande, saknad.

Vermitteln, *v. a.* förmedla, bemedla. —, *v. n.* h. vara, blifva ett medel till.

Vermittelst, *prep.* med *Genit.* medelst, genom.

Vermittler, *m.* 3. medlare, bemedlare.

Vermittelung, *f.* 4. förmedling, bemedling.

Vermodern, *v. n.* s. förruttna, förmultna, murkna.

Vermoderung, *f.* 4. förruttnelse, förmultnande, murknande.

Vermöge, *prep.* med *Genit.* i kraft af, enligt.

Vermögen, *v. a. ir.* förmå, kunna; vara i stånd; orka; einen zu etwas, förmå, bringa en till något.

Vermögen, *n.* 3. förmåga, makt; skicklighet; förmögenhet.

Vermögend, *adj.* i stånd till, skicklig; förmögen, rik.

Vermögenheit. Se Vermögen, *n.* Vermögensteuer, *f.* skatt af ens hela förmögenhet.

Vermögensumstände, *pl.* medel, tillgångar, förmögenhet.

Vermorschen, *v. n.* s bli mör, murkna; tröttna, afmattas; ruttna.

Vermummen, *v a.* förkläda, maskera; hölja, insvepa.

Vermummung, *f.* 4. förklädning, maskering; höljande, insvepning.

Vermünzen, *v. a.* mynta upp; mynta.

Vermünzen, *n.* 3. uppmyntande; myntande.

Vermuthen, *v. a.* förmoda; förvänta.

Vermuthlich, *adj.* förmodlig, trolig, sannolik; —, *adv.* förmodligen, troligen, sannolikt.

Vermuthung, *f.* 4. förmodan, gissning; förväntan.

Vermuthungsgrund*, *m.* 1. sannolikt skäl.
Vermutzen, *v. a.* afhugga, stympa.
Vernachlässigen, *v. a.* försumma, uraktlåta, vårdslösa.
Vernachlässigung, *f.* försummelse &c.
Vernageln, *v. a.* spika igen; förnagla (en kanon); sömsticka (en häst).
Vernagelung, *f.* 4. igenspikning; förnagling; sömstickning.
Vernähen, *v. a.* sy upp; kringsy.
sich Vernarben, *v. r.* läkas.
Vernarren, *v. a.* förslösa sina penningar på lappri; sich in etwas —, blifva kär i, blifva narraktigt intagen af.
Vernaschen, *v. a.* förslösa på klifs.
Vernascht, *adj.* förslösad på klifs; begifven på klifs.
Vernaschung, *f.* 4. slöseri på eller med klifs.
Vernehmen, *v. a. ir* förnimma, höra, erfara, få veta; förhöra; sich — lassen, låta märka.
Vernehmen, *n.* 3. godt förstånd; dem — nach, enligt ryktet.
Vernehmlich, *adj.* begriplig, redig, tydlig, hörbar.
Vernehmlichkeit, *f.* 4. begriplighet, redighet, tydlighet, hörbarhet.
Vernehmung, *f.* 4. förnimmande; hörande, afhörande.
sich Verneigen, *v. r.* niga, visa vördnadsbetygelse.
Verneigung, *f.* 4. nigning, bugning.
Verneinen, *v. a.* förneka, neka.
Verneinung, *f.* nekande.
Verneinungsfall*, *m.* 1. im —, i fall det skulle nekas.
Verneinungssatz*, *m.* 1. nekande sats, negativ sats.
Verneinungswort*, *n.* 2. nekord.
Verneuen, Verneuern, *v. a.* förnya.
Vernichten, *v. a.* tillintetgöra, upphäfva, göra om intet; förakta, anse för intet.
Vernichtung, *f.* 4. tillintetgörande, upphäfvande; föraktande, förakt.
Vernieten, *v. a.* nåda, fastnåda.
Vernunft, *f.* utan *pl.* förnuft; sundt förnuft, omdöme; förstånd, begrepp.
Vernünfteln, *v. n.* h. altför noga nagelfara, klyfva hår, konstla.
Vernünfteln, *n.* 3. Vernünftelen, *f.* 4. altför noga nagelfarande, hårklyfning, konstlande.
Vernünftig, *adj.* förnuftig, klok.
Vernunftlehre, *f.* 4. förnuftslära, logik.
Vernünftler, *m.* 3. hårklyfvare,
Vernunftlos, *adj.* oförnuftig.
Vernunftlosigkeit, *f.* 4. oförnuftighet.
Vernunftmäßig, *adj.* förnuftig; enlig med förnuftet.
Vernunftmäßigkeit, *f.* 4. förnuftighet, förnuftsenlighet.
Vernunftschluß*, *m.* 1. förnuftsslut, syllogism.
Veröden, *v. a.* ödelägga; föröda. —, *v. n.* f. blifva öde eller ödslig.
Veroffenbaren, *v. a.* uppenbara.
Verordnen, *v. a.* förordna, påbjuda, stadga, fastställa; tillsätta, n—

na till; förordna, föreskrifva (t. e. läkemedel).
Verordnete, *m.* 4. fullmäktig, ombud.
Verordnung, *f.* 4. författning, förordning, påbud; utnämnande; föreskrift.
Verpachten, *v. a.* bortarrendera.
Verpachter*, *m.* 3. förpaktare.
Verpachtung, *f.* 4. bortarrendering.
Verpacken, *v. a.* använda vid inpackning; inpacka, lägga i balar.
Verpallisadiren, *v. a.* förpåla.
Verpanzern, *v. a.* kläda i harnesk.
Verpassen, *v. a.* passa; förpassa.
Verpesten, *v. a.* förpesta, smitta.
Verpetschiren, *v. a.* försegla.
Verpfählen, *v. a.* befästa el. instänga med pålar, förpålning.
Verpfänden, *v. a.* pantsätta.
Verpfändung, *f.* 4. pantsättning.
Verpfeffern, *v. a.* peppra för mycket.
Verpflanzen, *v. a.* omplantera; flytta, sätta i en annan jordmån.
Verpflanzung, *f.* 4. omplantering.
Verpflegen, *v. a.* förpläga, sköta, vårda; underhålla.
Verpfleger, *m.* 3. skötare, försörjare, fosterfader.
Verpflegung, *f.* 4. skötsel, omvårdnad, förplägning; underhåll.
Verpflichten, *v. a.* förplikta, förbinda; låta svärja trohetsed.
Verpflichtung, *f.* 4. förpliktelse.
Verpflöcken, *v. a.* plugga före.
Verpfuschen, *v. a.* skämma bort.
Verpichen, *v. a.* becka igen el. fast.
Verpitschiren. Se Verpetschiren.

sich Verplämpen, *v. r.* obetänksamt trolofva sig.
Verplaudern, *v. a.* sladdra, prata, sqvallra bort tiden.
Verpönen, *v. a.* belägga med straff.
Verprassen, *v. a.* frässa bort.
Verprasser, *m.* 3. slösare, fråssare.
Verprassung, *f.* 4. förslösning, fråsseri.
Verproviantiren, *v. a.* förse med lifsmedel, proviantera.
Verprozessiren, *v. a.* förstöra genom process.
Verpuffen, *v. n.* h. (i kemien) detonera.
sich Verpuppen, *v. r.* (om insekter) förvandla sig till puppor.
Verquellen, *v n. ir.* s. svälla af fuktighet; upphöra att uppspringa, uppsvälla.
Verquicken, *v. a.* (kem.) upplösa i qvicksilfver.
Verrammeln, Verrammen, *v. a.* förpåla; tillspärra.
Verrammelung, *f.* 4. förpålning; tillspärrning.
Verrasen, *v. n.* s. beväxa med gräs, gräslöpa.
Verrath. Se Verrätherey.
Verrathen, *v. a. ir.* förråda; röja, upptäcka; ich weiß nicht, ob ich verrathen oder verkauft bin, jag vet icke ibland hvad för folk jag är; huru jag är utkommen; hvad jag skall tänka.
Verräther *m.* 3. förrädare; an Jemand

mand zum — werden, förråda någon.
Verrätherey, *f.* 4. förräderi; trolös.
Verrätherisch, *adj.* förrädisk.
Verrauchen, *v. n.* s. uppstiga i rök; dunsta bort, utdunsta; svalna; —, *v. a.* röka upp (t. e. tobak, penningar).
Verräumen, *v. a.* förlägga.
Verrauschen, *v. n.* s. dundra, dåna ut, gå öfver.
Verrechnen, *v. a.* beräkna, uppföra i räkning; sich —, missräkna sig.
Verrechnung, *f.* 4. beräkning; missräkning.
Verrechten, *v. a.* förstöra genom process.
Verrecken, *v. n.* s. dö, störta (om djur).
Verreden, *v. a.* förneka, ej erkänna; försvärja (t. e. att spela).
Verreisen, *v. n.* resa bort. —, *v. a.* förstöra på resor.
Verreißen, *v. a. ir.* sönderslita; bringa i oordning.
Verreiten, *v. a. ir.* förstöra genom ridande.
Verreitzen, *v. a.* ägga, reta.
Verrenken, *v. a.* vrida, rycka el. bryta ur led, förränka.
Verrenkung, *f.* 4. ledvridning.
Verrennen, *v. a.* igenstänga (vägen).
Verrichten, *v. a.* förrätta, uträtta; göra, sköta, beställa.
Verrichtung, *f.* 4. förrättning, ärende, syssla, beställning.
Verriechen, *v. n. ir.* s. och sich —, *v. r. ir.* dunsta bort, förlora kraften, dufna.
Verriegeln, *v. a.* rigla, sätta rigel för, tillbomma.
Verriegelung, *f.* 4. tillbommande.
Verringern, *v. a.* förringa, förminska, förklena.
Verringerung, *f.* 4. förringande, förminskande, förklenande.
Verrosten, *v. n.* s. rostas, bli rostig.
Verrucht, *adj.* bofaktig, skälmsk.
Verruchtheit, *f.* 4. bofaktighet, nedrighet.
Verrücken, *v. a.* rubba, flytta, bringa i olag; göra förvirrad, slagen, svarslös.
Verrückt, *adj.* rubbad, förryckt, galen.
Verrücktheit, *f.* 4. vanvett, vansinnighet.
Verrückung, *f.* 4. rubbande, flyttning; förvirring.
Verrufen, *v. a. ir.* illa utropa; förkasta, rata (mynt).
Verrufung, *f.* 4. (t. e. mynts) förkastande.
Verrunzeln, *v. n.* s. blifva skrynklig, rynkig.
Vers, *m.* 1. vers; strof.
Versagen, *v. a.* (einem etwas) afslå, neka, vägra; bortlofva. *v. n.* s. klicka, ej brinna af.
Versagen, *n.* 3. Versagung, *f.* 4. afslag, nekande, vägran; bortlofning; klickande.
Versalbuchstabe, *m.* 5. versal.
Versalzen, *v. a.* salta för mycket;

Jemanden eine Lust —, förderfva ett nöje för någon.
Versammeln, *v. a.* församla; sammankalla.
Versammlung, *f.* 4. församling; sammankomst; möte; — der Reichsstände, Riksmöte, Riksdag.
Versanden, *v. a.* öfverhölja med sand; —, *v. n.* s. grundas igen af sand; öfverhöljas af sand.
Versart, *f.* 4. versart.
Versatz. Se Verpfändung
Versauen, *v. a.* nedsöla, besuddla.
Versauern, *v. n.* s. blifva sur; blifva gammal, åldras, gråna.
Versäuern, *v. a.* göra sur; göra för sur.
Versaufen. Se Vertrinken.
Versäumen, *v. a.* försumma; hindra.
Versäumniß, *f.* 1. Versäumung, *f.* 4. försummelse, uraktlåtande.
Verschachern, *v. a.* skackra bort.
Verschaffen, *v. a.* skaffa, förskaffa.
Verschaffung, *f.* 4. förskaffande.
Verschameriren. Se Verbrämen.
Verschämt, *adj.* blyg, blygsam.
Verschämtheit, *f.* 4. blygsamhet, blyghet.
Verschänden, *v. a.* vanställa, skämma bort, förderfva.
Verschanzen, *v. a.* förskansa.
Verschanzung, *f.* 4. förskansning; skans, fästningsverk.
Verscharren, *v. a.* nedgräfva, nedkrafsa.
Verscharrung, *f.* 4. nedgräfvande.
Verscheiden, *v. n. ir.* s. afsomna.
Verscheiden, *n.* 3. afsomnande.
Verscheinen, *v. n. ir.* s. (om säd) plötsligt förblekna, uttorka.
Verschenken, *v. a.* bortskänka; minutera ut (dryckesvaror).
Verschenkung, *f.* 4. bortskänkning; utminutering.
Verscherzen, *v. a.* tillbringa med skämt; förspilla, mista.
Verscherzung, *f.* 4. förspillning, mistning.
Verscheuchen, *v. a.* skrämma bort; fördrifva, vänja bort.
Verschicken. Se Versenden.
Verschieben, *v. a. ir.* bortflytta, rubba, bringa i oordning; uppskjuta.
Verschiebung, *f.* 4. rubbning; uppskjutning, uppskof.
Verschieden, *adj.* särskild, olik; åtskillig.
Verschiedenheit, *f.* 4. åtskilnad, olikhet.
Verschiedentlich, *adv.* olika, annorlunda, på flera sätt.
Verschießen, *v. a. ir.* bortskjuta, skjuta upp; sich —, skjuta upp allt sitt krut; missräkna sig. —, *v. n. ir.* förlora sig, förlora färgen; flyta, rinna bort.
Verschießen, *n.* 3. Verschießung, *f.* 4. bort- el. uppskjutning; färgens förlorande; vattnets bortrinnande.
Verschilfen, *v. n.* s. beväxa med hvass.
Verschimmeln, *v. n.* s. möglas.
Verschimpfen, *v. a.* skymfa; vanhedra.
Verschlacken, *v. a.* förvandla till slagg.

Verschlafen, *v. a. ir.* försofva, sofva bort.
Verschlafenheit, *f.* tröghet, sömnaktighet.
Verschlag*, *m.* 1. skiljevägg, afplankning; låda, kista.
Verschlagen, *v. a. ir.* stänga, tillsluta, spika igen; göra skiljevägg, afplanka; slå bort (t. e. en boll); förlora genom bläddrande; förskingra; **sich etwas** —, försumma, förlora, mista något; **das Schiff ward an die Schwedische Küste verschlagen**, skeppet blef kastadt mot Svenska kusten; **sich die Kunden** —, aflägsna, mista sina kunder. —, *v. n. ir.* förslå, göra verkan; vara magtpåliggande; bli ljum; (om hästar) få fång.
Verschlagen, *adj.* förslagen, listig.
Verschlagenheit, *f.* 4. förslagenhet, listighet.
Verschlämmen, *v. a.* och *n.* f. öfvertäcka, öfvertäckas med gyttja; fråssa bort.
Verschlechtern. Se **Verschlimmern**.
Verschleichen, *v. n. ir.* f. och **sich** —, smyga sig bort eller undan; gömma sig undan.
Verschleiern. Se **Verschleyern**.
Verschleif, *m.* 1. afsättning; afgång.
Verschleifen, *v. a.* draga ut; släpa bort; afsätta, sälja.
Verschleimen, *v. a.* göra slemmig.
Verschleißen, *v. a. ir.* slita, nöta ut —, *v. n. ir.* f. förnötas, utnötas
Verschlemmen. Se **Verprassen**.
Verschlendern, *v. a.* t. e. **die Zeit**, förnöta tiden med att drifva omkring.
Verschleppen, *v. a.* taga el. släppa hemligt bort; sticka el. gömma undan, försnilla.
Verschleudern, *v. a.* förslösa; vårdslöst försumma el. förlora; förspilla, förskingra; sälja med förlust.
Verschleuderung, *f.* 4. förslösning; förspillning; förskingring; säljande med förlust.
Verschleyern, *v. a.* hölja, betäcka med dok eller slöja; öfverdraga med flor.
sich Verschliefen, *v. r. ir.* smyga sig, krypa undan.
Verschließen, *v. a. ir.* tillsluta, läsa igen el. in; bortsluta, försälja.
Verschließung, *f.* 4. igenläsning; försäljning.
Verschlimmern, *v. a.* försämra, förvärra, förringa; **sich** —, försämras, förvärras.
Verschlimmerung, *f.* 4. försämrande, förvärrande; förderfvande; dåligt tillstånd.
Verschlingen, *v. a. ir.* inveckla, trassla, hoptrassla, ihopsno; uppsluka; sluka i sig; svälja.
Verschlingen, *n.* 3. **Verschlingung**, *f.* 4. inveckling, trasslande, hoptrasslande; uppslukande; sväljande.
Verschlucken, *v. a.* svälja; sluka —, storkna.

Verschlummern. Se Verschlafen.
Verschlüpfen, slinka undan, gömma sig undan.
Verschluß*, *m.* 1. im —, inom lås och nyckel.
Verschmachten, *v. n.* försmäkta.
Verschmachten, *n.* 3. Verschmachtung, *f.* 4. försmäktande.
Verschmähen, *v. a.* försmå, förakta.
Verschmählich, *adj.* föraktlig.
Verschmähung, *f.* 4. försmående, förakt.
Verschmausen, *v. a.* förslösa på kalas; förslösa.
Verschmausung, *f.* 4. slöseri, fråsseri.
Verschmelzen, *v. a.* uppsmälta; drifva eller fördrifva (färgor).
Verschmerzen, *v. a.* tåla, fördraga; glömma, öfvervinna, smälta i sig.
Verschmieden, *v. a.* smida, smida upp.
Verschmieren, *v. a* uppbruka till smörja; öfverstryka med; sudda ned.
Verschmitzt, *adj.* listig, klyftig, illistig, bakslug, förslagen.
sich Verschnappen, *v. r.* förtala sig.
Verschnauben, Verschnaufen, *v. n.* h. hemta andan, flåsa, pusta ut, hvila.
Verschneiden, *v. a. ir.* tillskära, klippa till; klippa (hår, träd &c.); skära, klippa upp; sälja alnvis; använda eller bortskämma genom skärning; snöpa, vallacka, utskära.
Verschneiden, *n.* 3. tillskärning; bortskämning genom skärning; snöpning; utminutering, säljande alnvis.
Verschneyen, *v. n. ir.* igensnöga, fullsnöga.
Verschnieben. Se Verschnauben.
Verschnippeln, Verschnitzeln, *v. a.* skära, klippa sönder i små bitar; misskära.
Verschnittene, *m.* 4. snöping.
Verschnupfen, *v. impers.* förtreta, förarga.
Verschnüren, *v. a.* mäta med snöre; omlinda med snöre.
Verschollen, *adj.* tillräckligt uppmanad, instämd; beryktigad; bortljuden, glömd.
Verschonen, *v. a.* förskona; skona; frikalla, befria, förskona ifrån.
Verschonung, *f.* 4. frikallelse, befrielse; förskoning, skonsmål.
Verschönern, *v. a.* försköna.
Verschönerung, *f.* 4. förskönande.
Verschränken, *v. a.* lägga, gå i korss; fläta, vrida, slingra uti hvartannat; stänga, lägga hinder för; ein verschränkter Name, ett inbundet namn.
Verschrauben, *v. a.* förskrufva, missskrufva, skrufva i olag; skrufva igen.
Verschreiben, *v. a. ir.* använda till skrifning; felskrifva; förskrifva, införskrifva; föreskrifva (ett läkemedel); förskrifva, pantsätta; tillegna, testamentera; sich —, misskrifva sig; sich als Bürge — gå i borgen för.

Verschreibung, *f.* 4. uppskrifning; förskrifning; misskrifning; recept; skuldsedel.
Verschreyen, *v. a. ir.* illa utropa, förtala; förtrolla, förhexa.
Verschrumpfen, *v. n.* s. skrumpna, bli krumpen, få rynkor.
Verschub, *m.* 1. (b som p) uppskof, anstånd.
Verschulden, *v. a.* förse el. förgå sig; vara skyldig el. orsaken till, förtjena; etwas wieder zu — wissen, vara erkänsam, hämnas, vedergälla en ting.
Verschulden, *n.* 3. Verschuldung, *f.* 4. förskyllan, förvållande; förtjenst.
Verschuldet, *adj.* gäldbunden.
Verschütten, *v. a.* ösa, slå, spilla ut; igenfylla, nedgräfva; betäcka; tillspärra (vägen).
Verschüttung, *f.* utösning, utspillning; igenfyllning, nedgräfning; betäckning; tillspärrning.
sich Verschwägern, *v. r.* befrynda sig.
Verschwägerung, *f.* 4. fryndskap, svågerskap.
Verschwarzen, *v. n.* s. blifva el. vara svart.
Verschwärzen, *v. a.* svärta, göra svart; svärta, förtala.
Verschwärzer, *m.* 3. baktalare.
Verschwärzung, *f.* 4. förtal.
Verschwatzen, *v. a.* sladdra bort; svärta; sich —, förtala sig.
Verschweigen, *v. a. ir.* förtiga, hålla tyst.
Verschweigung, *f.* 4. förtigande, tysthållande.
Verschwelgen. Se Verprassen.
Verschwellen, *v. n. ir.* s. uppsvälla; förse med tröskel.
Verschwemmen, *v. a.* täppa igen, hölja öfver, öfvertäcka (med jord, vatten &c.).
Verschwenden, *v. a.* förslösa; förspilla.
Verschwender, *m.* 3. slösare.
Verschwenderisch, *adj.* slösaktig.
Verschwendung, *f.* 4. slösaktighet, slöseri.
Verschwiegen, *adj.* tystlåten; hemlig; förtigen.
Verschwiegenheit, *f.* 4. tystlåtenhet; des Eides —, tysthetseden.
Verschwinden, *v. n. ir.* s. försvinna, blifva osynlig.
Verschwinden, *n.* 3. försvinnande.
Verschwistern, *v. a.* och *r.* göra systerskap, vara nära slägt.
Verschwitzen, *v. a.* uppfylla, skämma bort med svett; förglömma.
Verschwören, *v. a.* försvärja, afsvärja; sich —, göra mened; sammansvärja sig, sammangadda sig.
Verschworne, *m.* 4. sammansvuren.
Verschwörung, *f.* 4. försvärjande, afsvärjande; sammansvärjning; sammangaddning.
sich Versegnen, *v. r.* korsa sig.
Versehen, *v. a.* och *n. ir.* h. förse sig, fela; glömma, försumma, uraktlåta; förse med; förestå, handhafva, förvalta, hafva bestyr om; etwas el. sich —, misstaga sig, fe-

la, förifra sig; sich etwas el. einer Sache —, vänta sig, göra sig säker på något; ich versehe mir zu dir alles Gutes, jag väntar allt godt af dig.

Versehen, *n.* 3. misstag, förseende, förseelse, irring; försummelse; förvaltning, bestyr.

Versehren, *v. a.* såra: göra skada på.

Versehung, *f.* 4. Se Versehen.

Versenden, *v. a. reg.* och *ir.* försända.

Versendung, *f.* 4. försändning.

Versengen, *v. a.* sveda; förbränna.

Versengung, *f.* 4. svedande; förbrännande.

Versenken, *v. a.* nedsänka, försänka.

Versenkung, *f.* 4. nedsänkning, försänkning.

Versessen, *adj.* auf etwas, förtjust i.

Versetzen, *v. a.* sätta orätt, galet; omsätta; bortflytta; försätta; omplantera, flytta; gifva en annan syssla; tillspärra; blanda; loyera; gifva (ett slag); pantsätta; svara, återinvända; einem den Athem —, betaga andan på en; unter die Heiligen versetzt werden, blifva upptagen ibland Helgonens antal.

Versetzung, *f.* 4. omsättning; försättning; omplantering; flyttning; pantsättning; blandning; tillblandning; loyering; svarande.

Verseufzen, *v. a.* tillbringa eller förtära genom suckande.

Versicherer, *m.* 3. assuradör.

Versichern, *v. a.* försäkra; assekurera; (einem etwas) sich einer Sache —, göra sig försäkrad om en sak; ich bin dessen versichert, jag är säker derpå; sich einer Sache, einer Person —, taga en sak i besittning, sätta en sak i qvarstad; arrestera någon.

Versicherung, *f.* 4. försäkran; försäkring, obligation, revers, vexel; assekurans.

Versicherungsschein, *m.* 1. (sjöf.) police.

Versieden, *v. a.* och *n. ir.* s. sjuda, koka upp; sjuda, koka bort.

Versiegbar, *adj.* utöslig, uttorklig.

Versiegeln, *v. a.* försegla.

Versieglung, *f.* 4. försegling.

Versiegern, *v. n.* s. uttorkas; sina.

Versilbern, *v. a.* försilfra; vända i penningar; muta.

Versilberung, *f.* 4. försilfring; försäljning.

Versingen, *v. a. ir.* tillbringa, drifva bort med sjungande.

Versinken, *v. n. ir.* s. nedsjunka, gå till botten; vara fördjupad.

Versinnlichen, *v. a.* försinnliga, göra känbar, verkande på sinnena.

Versitzen, *v. a.* och *n. ir.* h. försitta, försumma el. förlora genom sittande; sein Recht —, försumma att i rättan tid bevaka sin rätt; sich —, sitta sig styf; sitta för mycket; sitta sig trött.

Verskunst, *f.* utan *pl.* konsten att göra vers.

Versmacher, *m.* 3. versmakare.

Versoffen, *adj.* försupen.
Versohlen, *v. a.* såla.
Versöhnen, *v. a.* försona, blidka.
Versöhner, *m.* 3. försonare.
Versöhnlich, *adj.* försonlig.
Versöhnlichkeit, *f.* 4. försonlighet.
Versöhnopfer, *n.* 3. försoningsoffer.
Versöhnung, *f.* 4. försoning.
Versorgen, *v. a.* försörja; underhålla; besörja, hafva omsorg för.
Versorger, *m.* 3. försörjare.
Versorgung, *f.* 4. försörjande; underhåll; besörjande, omsorg.
Versparen, *v. a.* förspara, uppskjuta.
Versparung, *f.* 4. försparing, uppskjutning.
sich Verspäten, *v. r.* komma försent, dröja för länge.
Verspätung, *f.* 4. dröjsmål.
Verspeisen, *v. a* spisa el. äta upp.
Verspendiren, *v a.* spendera bort.
Versperren, *v. a.* tillbomma, tillrigla, tillspärra, tilltäppa; stänga igen.
Versperrung, *f.* 4. tillbomning, tillspärrning, igenstängning.
Verspeyen, *v. a. ir.* bespotta, spotta öfverallt på.
Verspielen, *v. a.* spela bort, tappa.
Verspielen, *n.* 3. Verspielung, *f.* 4. bortspelande, tappande.
Verspillen. Se Verthun, Verschwenden.
Verspinnen, *v. a. ir.* spinna upp.
Verspotten, *v. a.* begabba, utskratta.
Verspottung, *f.* 4. begabberi, bespottelse.

Versprechen, *v. a. ir.* lofva, bortlofva; gifva hopp om sig; sich —, förtala sig; lofva bort sig; lofva el. vänta sig; gifva äktenskapslöfte.
Versprechen, *n.* 3. Versprechung, *f.* 4. löfte; lofven.
Verspreiten, *v. a.* utsprida, utbreda.
Versprengen, *v. a.* använda till att vattna, fukta, bestänka; (på biljard) sich el. seinen Ball —, förlöpa sig.
Verspringen, *v. a. ir.* sich den Fuß —, vrida foten ur led genom hoppning el. språng.
Verspritzen, *v. a.* spruta bort; utgjuta.
Verspritzung, *f.* 4. bortsprutning; utgjutelse.
Verspruch*, *m.* 1. löfte.
Verspünden, *v. a.* sprunda.
Verspüren, *v. a.* märka, känna.
Verspürung, *f.* 4. märkande, kännande.
Verstählen, *v. a.* stålsätta; mit verstähltem Muth, med härdadt mod.
Verstählung, *f.* 4. stålsättning; härdande.
Verstand, *m.* 1. förstånd, begrepp, vett; mening; bemärkelse; nicht bey Verstande seyn, ej hafva sitt förstånd.
Verstandesverwirrung, *f.* 4. förståndets rubbning, vanvettighet.
Verständig, *adj.* förståndig, klok; kunnig.

Verständigen, *v. a.* förständiga, låta veta eller förstå.
Verständiglich, *adv.* med förstånd, vettigt.
Verständlich, *adj.* begriplig, tydlig.
Verständlichkeit, *f.* 4. begriplighet, tydlighet.
Verständniß, *n.* 1. förstånd, förhållande; einem das — öffnen, låta en veta något, uppenbara en sak för någon.
Verstandskräfte, *pl.* förståndskrafter.
Verstandswelt, *f.* 4. tankeverld.
Verstärken, *v. a.* förstärka, styrka.
Verstärkung, *f.* 4. förstärkning.
Verstarren. Se Erstarren.
Verstatten, *v.a.* (einem) tillåta; bevilja.
Verstattung, *f.* 4. tillåtelse, tillstädjelse; beviljande.
Verstauben, *v. n.* s. damma bort.
Verstauchen, *v. a.* vrida ur led; försträcka.
Verstauchung, *f.* 4. ledvridning, försträckning.
Verstechen, *v. a. ir.* kringsy; byta, bortbyta.
Verstecken, *v. a.* gömma undan; sich —, gömma sig; påkosta för mycket penningar.
Versteckt, *adj.* undangömd', fördold; förtäckt; versteckter Weise, lönnligen, hemligen.
Versteckung, *f.* 4. undangömning.
Verstehen, *v. a.* och *n. ir.* h. förstå, begripa; känna, kunna; förstå sig, stå för länge; förderfvas af för mycket stående; mena; sich mit einem —, vara i hemligt förstånd med en; sich zu etwas —, lystra el. samtycka till något.
sich **Versteigen**, *v. r. ir.* stiga vilse, stiga för högt.
Versteigern, *v. a.* sälja på auktion.
Versteigerung, *f.* 4. auktion, öfverbjudning, försäljning till den mestbjudande, auktionering.
Versteinern, *v. a.* förstena; göra stum och orörlig af häpnad; wie versteinert stehen, stå orörlig af häpnad, stå som en sten.
Versteinerung, *f.* 4. stenvandling, petrifikat.
Verstellen, *v. a.* ställa på orätt ställe; förställa, förvända, vanställa; misskläda, vanpryda; sich —, förställa sig, dölja sina tankar eller afsigter.
Verstellung, *f.* 4. bringande i oreda, sättande på orätt ställe; missklädning, vanprydnad; förställning; förklädning.
Verstellungskunst*, *f.* 1. konst att förställa sig.
Versterben, *v. n. ir.* s. aflida, dö.
Versteuern, *v. a.* betala skatt, utlagor m. m.
Verstieben, *v. n. ir.* s. damma bort; gå sin kos, försvinna, skingras.
Verstimmen, *v. a.* göra ostämd, förstämma.
Verstimmung, *f.* 4. förstämning, missljud.
Verstöbern, *v. a.* skingra, förströ,

öfverhölja, betäcka, tillspärra (t. e. vägen med snö).
Verſtocken, *v. a.* förhärda, förstocka —, *v.n.* ſ. skämmas, förderfvas af fukt, vätan.
Verſtockung, Verſtocktheit, *f.* 4. förhärdelse; skämning af fuktighet.
Verſtohlen, *adj.* hemlig, dold; verſtohlener Weiſe, lönligen.
Verſtopfen, *v. a.* förstoppa; tilltäppa, tillstoppa; verſtopfter Leib, hårdt lif.
Verſtopfung, *f.* 4. förstoppning; tilltäppning, tillstoppning.
Verſtorben, *adj.* död, afliden.
Verſtören, *v. a.* störa, oroa, förvirra, bringa i oordning; afbryta, hindra; förstöra, förskingra.
Verſtoß*, *m.* 1. (o långt) fel, förseelse; förolämpning, oenighet.
Verſtoßen, *v. a. ir.* nöta i yttersta kanten; förskjuta; köra bort; öfvergifva; sälja till lågt pris. —, *v.n. ir.* ſ. gegen etwas, fela emot något; ſich —, begå ett fel.
Verſtoßung, *f.* 4. förskjutning; bortkörning; öfvergifvande; försäljning till lågt pris; fel, förseelse.
Verſtreichen, *v. a. ir.* igensmeta; smeta, stryka upp; tilltäppa. —, *v. n. ir.* ſ. förflyta, förlöpa.
Verſtreichen, *n.* 3. Verſtreichung, *f.* 4. igensmetning; tilltäppning; förflytning.
Verſtreiten, *v. a. ir.* förstöra på process; bestrida, göra tvistig.
Verſtreuen, *v. a.* förströ; strö bort; bruka upp genom underströende; utströ.
Verſtricken, *v. a.* sticka upp; insnärja, inveckla, förvirra.
Verſtrickung, *f.* 4. uppstickning; snärjning.
Verſtudiren, *v. a.* kosta på studier; mista, förlora genom studerande (t. e. förståndet).
Verſtümmeln, *v. a.* stympa.
Verſtümmelung, *f.* 4. stympning.
Verſtummen, *v. n.* ſ. blifva stum, mållös, tvärtystna.
Verſtutzen, *v. a.* stympa, afklippa.
Verſuch, *m.* 1. (u långt) försök; rön, försök.
Verſuchen, *v. a.* försöka, bjuda till; probera; fresta; ſich etwas verſucht haben, hafva varit med i verlden.
Verſucher, *m.* 3. frestare, förförare.
Verſuchung, *f.* 4. frestelse, förförelse.
Verſudeln, *v. a.* nedsöla; skämma bort, förderfva.
ſich Verſündigen, *v. r.* försynda sig.
Verſündigung, *f.* 4. förbrytelse.
Verſunken. Se Verſinken.
Verſüßen, *v. a.* (u långt) försötma, göra söt, minska skärpan, göra ljufligare, mildra; göra för söt.
Versweiſe, *adj.* i vers, på vers; verstals.
Vertändeln, *v. a.* die Zeit, förnöta tiden medonyttigt sqvaller, lappri, plottra bort (penningar).
Vertändelung, *f.* förnötande med lappri; bortplottrande.

Vertanzen, *v. a.* dansa bort; försumma med dans.
Vertauschen, *v. a.* bortbyta, förbyta
Vertauschung, *f.* 4. bortbytning, förbytning.
Verteufelt, *adj.* fördjeflad; arg, häftig.
Verteutschen. Se Verdeutschen.
Vertheidigen, *v. a.* försvara.
Vertheidiger, *m.* 3. försvarare.
Vertheidigung, *f.* 4. försvar.
Vertheidigungsschrift, *f.* 4, försvarsskrift.
Vertheilen, *v. a.* fördela, utdela.
Vertheilung, *f.* 4. fördelning, utdelning.
Vertheuern, *v. a.* stegra, göra dyrare.
Vertheuerung, *f.* stegring.
Verthulich, *adj.* slösaktig, slösande.
Verthulichkeit, *f.* 4. slösaktighet.
Verthun, *v. a. ir.* förslösa; försälja; bortgifta.
Vertical, *adj.* lodrät. —, *adv.* lodrätt.
Vertiefen, *v. a.* göra djupare; sich — in . . ., fördjupa sig i.
Vertiefung, *f.* 4. fördjupning, djup forskning; urgröpning, håla.
Vertilgen, *v. a.* utrota, utöda; utplåna; förstöra; an der Wurzel —, utrota helt och hållet.
Vertilger, *m.* 3. utrotare, utödare; utplånare; förstörare.
Vertilgung, *f.* 4. utrotande; utplåning; förstörelse, förstöring.
Vertilgungsmittel, *m.* 3. utrotningsmedel.
Vertoben, *v. n.* s. rasa ut, sakta sig.
Vertract, *adj.* sällsam, underlig; förtviflad; gudlös, ogudaktig; fördjeflad; orimlig.
Vertrag*, *m.* 1. (g som ch) fördrag; kontrakt; förlikning, öfverenskommelse; uppskof, anstånd.
Vertragen, *v. a. ir.* bära annorstädes; bära bort något, så att man ej finner det igen; utnöta; fördraga, tåla, uthärda; sich —, förlikas, komma öfverens.
Verträglich *adj.* fredsam, foglig, fördragsam.
Verträglichkeit, *f.* 4. omgångsamhet, fördragsamhet, foglighet.
Vertragmäßig, *adj.* enlig el. öfverensstämmande med ett fördrag eller kontrakt.
Vertrakt, *adj.* fördjeflad; orimlig; Vertract.
Vertrauen, *v. n.* h. (einem) förtro sig till, lita på. —, *v. a.* förtro, tillita, anförtro; trolofva.
Vertrauen, *n.* 3. förtroende; tillförsigt, tillit, förtröstan.
Vertrauern, *v. a.* sörja bort, tillbringa med sorg.
Verträufeln, *v. a.* och *n.* s. drypa bort.
Vertraulich, *adj.* förtrolig.
Vertraulichkeit, *f.* 4. förtrolighet.
Verträumen, *v. a.* drömma bort, tillbringa liksom uti en dröm; förspilla; låta gå förbi.
Vertraut, *adj.* förtrogen, hemmastadd.
Vertreiben, *v. a. ir.* fördrifva, drif-

va ut el. bort; fördrifva, förnöta, tillbringa (tiden); sälja (varor).
Vertreibung, *f.* 4. fördrifvande, bort- el. utdrifvande; förnötande, tillbringande; försäljning.
Vertreten, *v. a. ir.* förtrampa; sich den Fuß —, vrida foten ur led; einem den Weg —, stänga vägen för någon; jemandes Stelle —, företräda; intaga ett ställe; einen —, lägga sig ut, fälla förbön el. förord för en; försvara en; die Kinderschuhe, aflägga barnskorna.
Vertreten, *n.* 3. **Vertretung**, *f.* 4. förtrampning; fotens vridning ur led; tillstängning (vägens); företrädande; förbön; försvar.
Vertreter, *m.* 3. förtrampare; vikarie; förmedlare, som fäller förbön.
Vertreugen. Se **Vertrocknen**
Vertrieb, *m.* 1. (b som p) afsättning, afgång.
Vertriebener, *m.* böjes som *adj.* en landsflygtig.
Vertrinken, *v. a. ir.* dricka upp; dricka bort; försumma, förlora under drickandet.
Vertrocknen, *v. n.* s. uttorka, torka bort, förtorka.
Vertrocknen, *n.* 3. uttorkning, förtorkande.
Vertrödeln, *v. a.* sälja till klädmäklare; tillbringa i overksamhet.
Vertröpfeln. Se **Verträufeln**.
Vertrösten, *v. a.* (ö långt) gifva förhoppning, förtrösta; smickra el. uppehålla med fagra löften; låta hoppas.
Vertröstung, *f.* 4. förtröstande; löfte; hopp.
Vertuschen, *v. a.* undangömma el. -dölja, hålla tyst; nedtysta.
Vertuschung, *f.* 4. döljande; nedtystning.
Verübeln. Se **Verdenken**.
Verüben, *v. a.* föröfva, begå.
Verübung, *f.* 4. föröfning, föröfvande.
Verunehren, *v. a.* vanhedra, vanära, ohelga.
Verunehrung, *f.* 4. vanhedrande, ohelgande.
Veruneinigen, *v. a.* göra oenig; sich —, blifva oense.
Verunglimpfen, *v. a.* svärta, förklena.
Verunglimpfung, *f.* 4. svärtande, förklenande.
Verunglücken, *v. n.* s. förolyckas, omkomma; misslyckas, slå felt.
Verunheiligen, *v. a.* ohelga, oskära.
Verunheiligung, *f.* 4. ohelgande.
Verunreinigen, *v. a.* orena; oskära.
Verunreinigung, *f.* 4. orenande; oskärande.
Verunruhigen. Se **Beunruhigen**.
Verunstalten, *v. a.* vanställa.
Verunstaltung, *f.* 4. vanskapning; vanställande.
Veruntreuen, *v. a.* stjäla undan.
Veruntreuung, *f.* 4. undanstjälande, försnillning, otrohet.
Verunzieren. Se **Verunstalten**.
Verursachen, *v. a.* förorsaka, åstadkomma.

Verursachung, *f.* 4. förorsakning, orsak.

Verurtheilen, *v. a.* dömma; fördömma.

Verurtheilung, *f.* 4. straffdom; fördömelse.

Vervielfältigen, *v. a.* mångdubbla.

Vervielfältigung, *f.* 4. mångdubblande.

Vervollkommnen, *v. a.* fullkomna, fullkomliga, bringa till fullkomlighet.

Vervollkommnung, *f.* fullkomnande, fullkomlighet.

Vervortheilen. Se **Bevortheilen.**

Verwachsen, *v. n. ir.* s. gro ihop; bli puckelryggig. —, *v. a. ir.* ein Kleid —, växa ifrån el. ur en klädning; ein Narbe &c. —, förlora ett ärr m. m. under växten.

Verwachsen, *adj.* puckelryggig, ofärdig; ihopgrodd &c.

Verwahren, *v. a.* förvara, bevara, gömma; befästa; sätta i säkerhet för.

Verwahrlich, *adv.* i förvar; — niederlegen, sätta i förvar.

Verwahrlosen, *v. a.* vårdslösa, vansköta, skämma bort af vårdslöshet.

Verwahrlosung, *f.* 4. vårdslöshet, vanskötsel.

Verwahrung, *f.* 4. förvar, häkte.

Verwaiset, *adj.* fader- och moderlös.

Verwalten, *v. a.* förvalta, förestå; bestyra.

Verwalter, *m.* 3. förvaltare.

Verwaltung, *f.* 4. förvaltning, styrelse.

Verwandeln, *v. a.* förvandla.

Verwandlung, *f.* 4. förvandling.

Verwandt, *adj.* beslägtad; lik.

Verwandte, *m.* och *f.* 4. slägting, anförvandt.

Verwandtschaft, *f.* 4. slägtskap; likhet.

Verwandtschaftlich, *adj.* slägt, skylld; lik.

Verwandtschaftstafel. Se **Stammtafel.**

Verwarnen, *v. a.* varna, afråda, afstyrka.

Verwarnung, *f.* 4. varning.

Verwaschen, *v. a. ir.* tvätta upp; tillbringa med tvättande; tillbringa med prat; låta gå förbi, försumma under det at man pratar; tappa bort i tvätten.

Verwässern, *v. a.* skämma bort genom för mycket vattnande eller vattenläggning.

Verweben, *v. a.* väfva upp; väfva in el. uti; sammanfläta; förena.

Verwebung, *f.* 4. sammanflätning; förening.

Verwechseln, *v. a.* förvexla, förbyta; bortvexla; bortblanda.

Verwechselung, *f.* 4. förvexling, förbytande; bortvexling; bortblandning.

Verwegen, *adj.* oförvägen, förmäten, djerf, obetänksam.

Verwegenheit, *f.* 4. oförvägenhet, förmätenhet, djerfhet, obetänksamhet.

Verwehen, *v. a.* bortblåsa.
Verwehren, *v. a.* hindra; förmena; förbjuda.
Verwehrung, *f.* hinder; förmenande; förbjudning.
Verweichlichen, Se Verzärteln.
Verweigern, *v. a.* vägra, neka, afslå.
Verweigerung, *f.* 4. afslag, vägrande.
Verweilen, *v. n.* h. och sich —, dröja, vänta; stanna; bey —, fästa sig eller stanna vid.
Verweilung, *f.* 4. dröjande, väntande, stannande.
Verweinen, *v. a.* tillbringa, skämma bort med gråtande; gråta bort.
Verweis, *m.* 1. tilltal, förebråelse, skrapa.
Verweisen, *v. a. ir.* förvisa hänvisa; förvisa; landförvisa, utdrifva; tilltala, banna, bestraffa, förebrå, förevita.
Verweislich, *adj.* förevitlig.
Verweisung, *f.* hänvisning, förvisning, hänskjutande; förvisning, landförvisning, landsflykt.
Verwelken, *v. n.* f. vissna, förvissna, bortvissna.
Verwelken, *n.* 3. Verwelkung, *f.* 4. vissnande, förvissnande, bortvissnande.
Verwenden, *v. a. reg.* och *ir.* vrida, förvända, bortvända; använda; viel — auf . . ., kosta mycket på; sich für einen —, lägga sig ut för, fälla förbön el. förord för någon.
Verwendung, *f.* 4. förvridning, förvändning; bruk, användande; bemedling, förord, förbön, biträde.
Verwerfen, *v. a. ir.* bortkasta, bortvräka; kasta huller om buller el. om hvartannat; förkasta något att man ej finner det igen; fylla igen, tilltäppa, tillstoppa; förkasta, vräka, rata, försmå; jäfva; förkasta, fördöma; sich —, kasta miste, slå sig, bli vind, krokna. — *v. n. ir.* h. kasta fostret; ein verworfener Mensch, en föraktlig menniska, ett afskrap.
Verwerflich, *adj.* förkastelig; jäfaktig, jäfvig; oduglig, föraktlig.
Verwerfung, *f.* 4. bortkastning; bortvräkning; förkastning; igenfyllning, tillstoppning; vräkning, ratande; jäfning; förkastning, fördömmande; misskastning; krokande.
Verwesen, *v. n.* f. ruttna, förmultna.
Verwesen, *v. a.* förvalta, förestå.
Verweser, *m.* 3. förvaltare, föreståndare.
Verweslich, *adj.* förgänglig, förvansklig.
Verweslichkeit, *f.* 4. förgänglighet, förvansklighet.
Verwesung, *f.* 4. förruttnelse &c.
Verwetten, *v. a.* mista genom vad el. vadslående; ich will alles —, wenn, jag vill slå vad om allt, om.
Verwettert. Se Verteufelt.
Verwichen, *adj.* förleden, sistleden. —, *adv.* nyligen; nyss.

Verwickeln, *v. a.* inveckla, insnärja, intrassla, hoptrassla.
Verwicklung, *f.* 4. inveckling, insnärjning, intrasslande, hoptrasslande; knut, svårighet.
Verwildern, *v. n.* f. blifva vild; förgås, förfalla i brist på odling.
Verwildert, *adj.* vild, oodlad; rå; ohyfsad.
Verwilligen. Se Bewilligen.
Verwilligung, *f.* 4. beviljande, samtycke, tillstädjelse.
Verwinden, *v. a.* *ir.* einen Verlust zc. —, komma eller repa sig efter en förlust m. m.
Verwirken, *v. a.* förverka; ådraga; begå ett brott.
Verwirkung, *f.* förverkande; ådragning; brott; förlust.
Verwirren, *v. a.* *reg.* och *ir.* förvirra, göra oredig, intrassla; förvilla, förbrylla; verwirrt im Kopf seyn, vara förryckt i hufvudet, galen.
Verwirrung, *f.* 4. förvirring, oreda, oordning, in- el. hoptrasslande; förvillande, förbryllande; förryckthet.
Verwirthschaften, *v. a.* slösa bort, förlora genom misshushållning.
Verwischen, *v. a.* utplåna, stryka el. sudda ut.
Verwittern, *v. n.* f. förvittra, sönderfalla, upplösas i luften.
Verwitterung, *f.* 4. förvittring, upplösning.
Verwittwet, *adj.* som blifvit enka eller enkling; enka
Verwöhnen, *v. a.* hortskämma (genom för mycket klemande eller flathet); göra läcker; sich —, taga sig el. få en elak vana.
Verwöhnung, *f.* 4. bortskämmande, klemande.
Verworfen, *adj.* förkastad, fördömd; föraktlig.
Verworren, *adj.* intrasslad, oredig, förvirrad.
Verworrenheit, *f.* 4. förvirring, oreda, villervalla, bryderi.
Verwundbar, *adj.* som kan såras.
Verwunden, *v. a.* såra.
Verwundung, *f.* 4. sårande, sår.
Verwundern, *v. a.* förvåna, sätta i förundran; sich —, förundra sig öfver, häpna vid.
Verwundernswürdig, *adj.* förundransvärd.
Verwunderung, *f.* 4. förundran, förvåning.
Verwünschen, *v. a.* (ü som kort ö) önska ondt öfver, förbanna; förtjusa, förtrolla.
Verwünschung, *f.* 4. förbannelse; förtjusning, förtrollning.
Verwürzen, *v. a.* krydda för mycket.
Verwüsten, *v. a.* (ü långt) ödelägga, förhärja; förstöra, härja, sköfla, föröda; skada, förderfva; utmergla.
Verwüster, *m.* 3. härjare, förstörare; förderfvare.

Verwüstung, *f.* 4. förödelse, förhärjning, förstöring, ödeläggande, skada, ohägn.

Verwüthen. Se **Vertoben.**

Verzagen, *v. n.* s. och h. bli modfäld el. försagd; vara förtviflad, tröstlös; an Gottes Gnade —, tvifla på Guds nåd.

Verzagtheit, *f.* 4. försagdhet, modstulenhet, feghet; räddhåga.

Verzagung, *f.* 4. förtviflan.

sich Verzählen, *v. r.* missräkna sig.

Verzählen, *n.* 3. **Verzählung**, *f.* 4. missräkning.

Verzahnen, *v. n.* h. få tänderna. — *v. a.* förse med tänder, taggar.

Verzanken, *v. a.* die Zeit, träta bort tiden.

Verzapfen, *v. a.* tappa ut, sälja kanntals; pinna.

Verzappeln, *v. n.* sprattla sparka, fäkta sig till döds; slutligen förgås af nöd och förtviflan.

Verzärteln, *v. a.* klema med; bortskämma med klemighet.

Verzärtelung, *f.* 4. klemande, bortskämmande.

Verzäunen, *v. a.* omgärda, kringstänga, inhägna.

Verzäunung, *f.* 4. hägn, stängsel, gärdesgård.

Verzechen, *v. a.* dricka upp; försumma, låta gå förbi under drickande.

Verzehenten, *v. a.* betala tionde; fräta.

Verzehren, *v. a.* förtära, uppäta.

Verzehrer, *m.* 3. förtärare.

Verzehrung, *f.* 4. förtäring, förbrukning; trånsjuka, tvinsot, tärande sjukdom.

Verzeichnen *v. a.* teckna orätt; uppteckna, anteckna; specificera; sich —, misstaga sig i teckning.

Verzeichniß, *n.* 1. specifikation, förteckning; förteckning, lista, rulla.

Verzeichnung, *f.* 4. uppteckning, anteckning; misstag i teckning.

Verzeihen, *v. a. ir.* förlåta, tillgifva; ursäkta; sich seines Rechts —, begeben, afsäga sig, eftergifva sin rätt.

Verzeihlich, *adj.* förlåtlig.

Verzeihung, *f.* 4. förlåtelse, tillgift; ursäkt.

Verzerren, *v. a.* vränga, förvrida, draga på sned, vanskapa, vanställa.

Verzerrung, *f.* 4. förvridning; vridning på sned.

Verzetteln, *v. a.* kringsprida, kringströ, skingra; förslösa.

Verzettelung, *f.* 4. kringspridande, kringströende, skingrande; förslösande.

Verzicht, *f.* 4. afsägelse, afstående —, thun el. leisten, försaka, afsäga sig, afstå ifrån.

Verziehen, *v. a. ir.* draga, vrida orätt, på sned, vränga; bringa i oordning; in-, genom-, el. hopfläta; dröja; illa uppfostra, lemna för mycket sjelfsvåld; sich —, komma i oreda; slå sig, bli vind,

krokna; skufva sig (som tyger); gå bort; förlora sig; skingras.
Verziehen, *n.* 3. Verziehung, *f.* 4. dragande, vridande på sned, vrängande; förvridning; dröjande; illa uppfostrande; bortgående, skingrande.
Verzieren, *v. a.* utsira, pryda.
Verzierung *f.* 4. prydande; prydnad.
Verzinnen, *v. a.* förtenna.
Verzinnung, *f.* 4. förtenning.
Verzinsen, *v. a.* betala ränta.
Verzinsung, *f.* 4. räntans betalning.
Verzogen. Se Verziehen.
Verzögerer, *m.* 3. förhindrare.
Verzögern, *v. a.* uppskjuta, dröja med, uppehålla, hindra.
Verzögerung, *f.* 4. uppehåll, dröjsmål, uppskof, hinder.
Verzollen, *v. a* förtulla.
Verzollung, *f.* 4. förtullande, tullens betalning.
Verzucken, *v. a.* förvrida, draga på sned, vrida ur led.
Verzuckern, *v. a* försockra, öfverdraga med socker, göra söt.
Verzuckung, *f.* 4. konvulsion, ryckning.
Verzug*, *m.* 1. dröjsmål, uppskof, tidsutdrägt; ohne —, utan dröjsmål, ofördröjligen.
Verzweifeln, *v. n.* h. förtvifla; misströsta om.
Verzweiflung, *f.* 4. förtviflan; misströstan.
Verzwicken, *v. a.* afhugga, stympa, korta.
Vesper, *f.* 4. afton; aftonsång.
Vesperbrot *n.* 1. aftonvard.
Vespern, *v. n.* h. spisa aftonvard.
Vesperpredíger, *m.* 3. aftonsångsprest.
Vesperpredigt, *f.* 4. aftonsångspredikan.
Vesperzeit, *f.* 4. aftonstund.
Veste, *f.* 4. befäst ställe, slott &c.
Vettel, *f.* 4. kona, gathora; gammal käring.
Vetter, *m.* 6. slägting; kusin; bror- el. systerson; farbror, morbror.
Vetterschaft, *f.* 4. kusinskap.
Vexiren, *v. a.* gäcka, spela gäck, bry; oroa, plåga; preja.
Vexireren, *f.* 4. gäckeri, bryderi; prejeri.
Vicar, *m.* 1. vikarie.
Vice . . ., vice . . .; Vice König &c. vice-konung.
Victualien, *pl.* viktualier.
Vieh, *n.* 1. boskap, fä, djur; fänad, kreatur.
Vieharzeney, *f.* 4. fäläkedom.
Vieharzeneykunde, *f.* 4. boskapsläkarevetenskap.
Vieharzeneyschule, *f.* 4. skola för boskaps-medicinen.
Vieharzt*, *m.* 1. boskapsläkare.
Viehbremse, *f.* 4. bröms.
Viehfall. Se Viehsterben.
Viehhirt, *m.* 4. herde, vallhjon.
Viehhof*, *m.* 1. ladugård.
Viehisch, *adj.* fäaktig, djurisk.
Viehmagd*, *f.* 1. ladugårdspiga.
Viemarkt*, *m.* 1. boskapsmarknad; boskapstorg.

Viehmäßig, *adj.* djurisk, bestaktig.
Vieseuche, *f.* 4. boskapssjuka.
Viehstall*, *m.* 1. fähus.
Viehsterben, *n.* 3. boskapssjuka.
Viehtrift, *f.* 4. fädrift, betesmark; väg som boskapen går till betesmarken.
Viehweide, *f.* 4. betesmark, mulbete.
Viehzucht, *f.* utan *pl.* boskapsskötsel eller -afvel.
Viel, *adj.* och *adv.* mycken, mycket; många, flera; zu —, för mycket; einem zu — thun, göra någon för när; — zu —, allt för mycket.
Vielartig, *adj.* mångahanda slags.
Vieldeutig, *adj.* mångtydig.
Vielerwärts, *adv.* mångstädes.
Vieleck, *n.* 1. mångkant, månghörning.
Vieleckig, *adj.* mångkantig, månghörnig.
Vielerley, *adj.* mångahanda; af många slag.
Vielfach, Vielfältig, *adj.* mångfaldig, flerfaldig; —, *adv.* i mängd, i öfverflöd.
Vielfältigkeit, *f.* 4. mångfaldighet.
Vielfarbig, *adj.* mångfärgad, brokig, spräcklig.
Vielfraß, *m.* 1. filfras, storätare.
Vielfräßig, *adj.* glupsk, matgirig.
Vielfräßigkeit, *f.* 4. glupskhet.
Vielfuß*, *m.* 1. mångfota.
Vielfüßig, *adj.* mångfotad.
Vielgeliebt, *adj.* högtälskad.
Vielgötterey, *f.* 4. många gudars dyrkande, mångguderi.
Vielgültig, *adj.* mycket gällande.
Vielhäutig, *adj.* som har många skinn.
Vielheit, *f.* 4. myckenhet, mängd.
Vieljährig, *adj.* mångårig.
Vielleicht, *adv.* kanske, kanhända, tilläfventyrs.
Vielmal, Vielmals, *adv.* många gånger, ofta.
Vielmalig, *adj.* åter upprepad eller förnyad.
Vielmännerey, *f.* 4. månggifte, då en hustru har flera männer på en gång.
Vielmehr, *adv.* mycket, eller långt mer; snarare, fastmera.
Vielseitig, *adj.* mångsidig.
Vielvermögend, *adj.* som förmår mycket, mycket betydande.
Vielsylbig, *adj.* mångstafvig.
Vielweiberey, *f.* 4. månggifte.
Vielweniger, *adv.* långt mindre.
Vielwissend, *adj.* mångkunnig.
Vielwisser, *m.* 3. en mångkunnig polyhistor.
Vier, *adj.* fyra; es sind unser, ihrer —, vi, de äro fyra.
Vier, Viere, *f.* Vierer, *m.* en fyra.
Vierbeinig, *adj.* fyrbenig, fyrfotad.
Vierblatt*, *n.* 2. trollbär.
Viereck, *n.* 1. fyrkant, fyrhörning.
Viereckig, *adj.* fyrkantig, fyrhörnig.
Vieren, *v. a.* göra fyrhörnig, fyrkantig.
Viererley, *adj.* fyrahanda, af fyra slag.

Vierfach, *adj.* fyrdubbel.
Vierfürst, *m.* 4. fjerdingsfurste; små-konung.
Vierfüßig, *adj.* fyrfotad.
Viersitzig, *adj.* fyrsitsig.
Vierspännig, *adj* förspännig.
Viersylbig, *adj.* fyrstafvig.
Vierte, *adj.* fjerde.
Viertehalb, *adj.* halffjerde.
Viertel, *n.* 3. (ie kort) fjerdedel; fjerding; qvarter.
Vierteln, *v. a.* dela i fyra delar.
Vierteljahr, *n.* 1. fjerdedelsår.
Viertelstunde, *f.* 4. fjededelstimma.
Viertens, *adv.* för det fjerde.
Viertheilen, *v. a.* dela (en sköld) i fyra fält; sönderslita mellan fyra hästar.
Vierung, *f.* 4. fyrdubblande; fyrkant.
Vierwinkelig. Se Viereckig.
Vierzackig, *adj.* som har fyra taggar.
Vierzähnig, *adj.* som har fyra tänder.
Vierzehn, *adj.* (ie kort) fjorton.
Vierzehnte, *adj.* fjortonde.
Vierzig, *adj.* (ie kort) fyratio.
Vierziger, *m.* 3. man af fyratio år; en uti ett kollegium, som består utaf fyratio medlemmar.
Vierzigjährig, *adj.* fyratio år gammal.
Vierzigste, *adj.* fyrationde.
Vierzigstündig, *adj.* fyratio timmars.
Viole, *f.* 4. viol el. violblomma.
Violett. Se Veilchenblau.
Violinbogen, *m.* 3. fiolstråke.
Violine, *f.* 4. fiol.
Violinist, *m.* 4. fiolist.
Viper, *f.* 4. *pl.* n. huggorm.
Visir, *n.* 1. fällgaller för öppningen på en hjelm, korn på skjutgevär.
Visiren, *v. a.* sigta, syfta; mäta.
Visirer, *m.* 3. mätare.
Visirkorn*, *n.* 2. syftekorn.
Visirmaß, *n.* -stab*, *m.* 1. -ruthe, *f.* 4. mätstång.
Visitation, *f.* 4. visitering, besigtning; syn el. syneförrättning, undersökning.
Visitator, *m.* 6. besökare; visitator.
Visite, *f.* 4. besök.
Visitenkarte, *f.* 4. visitkort.
Visitiren, *v. a.* visitera, besigtiga, syna, undersöka, efterse.
Vitriol, *m.* viktriol.
Vitriolgeist, *m.* utan *pl.* viktriolspiritus.
Vitriolsäure, *f.* 4. viktriolsyra.
Vließ, Se Fließ.
Vocal, *m.* 1. vokal.
Vogel*, *m.* 3. fågel; — friß oder stirb, antingen bröd eller död.
Vogelbauer, *m.* 3. fågelbur.
Vogelbeerbaum*, *m.* 1. rönn.
Vögelchen, *n.* 3. liten fågel; ich habe ein — davon singen gehört, jag har på långt håll fått höra något derom.
Vogeldunst, *m.* -schrot, *n.* 1. hagel el. skrot.
Vogelfang*, *m.* 1. -stellen, *n.* 3. fågelfänge, fågelfängeri.
Vogelfänger, -steller, *m.* 3. fågelfångare.
Vogelflinte, *f.* 4. jagtbössa.

Vogelfrey, *f.* 4. fågelfri; fridlös, biltog.
Vogelfutter, *n.* 3. äta (för höns o. d.).
Vogelhändler, *m.* 3. fågelhandlare.
Vogelhecke, *f.* 4. häckbur.
Vogelherd, *m.* 1. fågelgiller.
Vogelkirsche, *f.* 4. fågelbär.
Vogelleim, *m.* 1. fågellim.
Vogelmilch, *f.* (bot.) våfferdagslök.
Vogelnäpfchen, *n.* 3. matlåda i en fågelbur.
Vogelscheuche, *f.* 4. fågelskräma.
Vogelschießen, *n.* 3. fågelskjutning, målskjutning på en fågelbild.
Vogelschrot. Se Vogeldunst.
Vogelstange, *f.* 4. fågelstång till målskjutning.
Vogelstellen. Se Vogelfang.
Vogelsteller. Se Vogelfänger.
Vogelstrich, *m.* 1. fåglarnas flyttning.
Vogelwildpret, *n.* 1. vildbråd af fåglar.
Vogelzug. Se Vogelstrich.
Vogler. Se Vogelsteller.
Vogt*, *m.* 1. förmyndare; fogde; amtman, landtfogde; förvaltare, föreståndare; exekutions-betjent, politie-betjent.
Vogtbar, *adj.* myndig.
Vogtey, *f.* 4. förmynderskap; fögderi, amt, härad; föreståndarskap.
Vogteylich, *adj.* hörande till ett fögderi &c.
Volk*, *n.* 2. folk; nation, folkslag; die Schwedischen Völker, Svenska tropparne.
Volkarm, *adj.* fattig på folk.
Völkerrecht, *n.* 1. folkrätt.
Völkerschaft, *f.* 4. folkslag.
Völkerwanderung, *f.* 4. folkflyttning.
Volkreich, *adj.* folkrik.
Volksmenge, *f.* 4. folkmängd eller -stock.
Volksregiment, *n.* 2. folkvälde, demokrati.
Voll, *adj.* och *adv.* full, uppfylld; hel; full, drucken. — machen, fylla, uppfylla; den Mund zu — nehmen, (fig.) tala otydligt, som man hade något i munnen; skryta; volle Brust, högt bröst; voller Ducat, fullvigtig dukat; aus vollern Herzen, utaf allt hjerta; der Kopf ist ihm ganz — davon, han tänker på intet annat, han bryr hufvudet dermed.
Vollauf, *adv.* fullt upp i öfverflöd.
Vollbauer, *m.* 6. helgårdsbonde.
Vollblütig, *adj.* blodfull.
Vollblütigkeit, *f.* 4. blodfullhet.
Vollbringen, *v. a. ir.* Vollenden, *v. a.* fulländа, fullborda, sluta.
Vollbringer, *m.* 3. fullbordare.
Vollbringung, *f.* 4. fullbordan.
Vollbürtig, *adj.* köttlig; hel.
Vollenden. Se Vollbringen.
Vollends, *adv.* helt och hållet, till fullo; utomdess.
Völlerey, *f.* 4. fylleri, liderlighet.
Vollführen, *v. a.* verkställa, fullgöra, fullborda, uträtta, utföra.
Vollführung, *f.* 4. verkställande &c.
Vollgültig, *adj.* fullgiltig.
Vollgültigkeit, *f.* 4. fullgiltighet.
Vollheit, *f.* fullhet, fylleri.

Völlig, *adj.* och *adv*, fyllig; fullkomlig, hel och hållen, alldeles; full; tjock och fet, däst, stind.
Völligkeit, *f.* 4. fyllighet, fetma.
Volljährig, *adj.* myndig.
Volljährigkeit, *f.* 4. myndiga år.
Vollkommen, *adj.* och *adv.* fullkommen; fullkomlig; fetlagd; fullkomligen; alldeles, ganska.
Vollkommenheit, *f.* 4. fullkomlighet, fullkomnande.
Vollmachen, *v. a.* fylla, uppfylla.
Vollmacht, *f.* 4. fullmakt.
Vollmond, *m.* 1. fullmåne.
sich Vollsaufen, *v. r. ir.*
Vollständig, *f.* 4. fullständig.
Vollständigkeit, *f.* 4. fullständighet.
Vollstimmig, *adj.* fullstämmig.
Vollstopfen, *v. a.* fullstoppa.
Vollstrecken, *v. a.* verkställa.
Vollstrecker, *m.* 3. verkställare.
Vollstreckung, *f.* 4. verkställande, verkställighet.
Vollwichtig, *adj.* fullvigtig.
Vollwichtigkeit, *f.* 4. fullvigtighet.
Vollzählig, *adj.* fulltalig.
Vollzähligkeit, *f.* 4. fulltalighet.
Vollziehen, *v. a. ir.* fullborda, uträtta, verkställa.
Vollziehend, *adj.* verkställande.
Vollziehung, *f.* 4. fullbordan, uträttande, verkställande.
Vollzug. Se Vollziehung.
Volte, *f.* 4. volt, svängning.
Voltigiren, *v. n.* h. voltigera.
Vomiren, *v. n.* h. kräka.
Vomitiv, *n.* 1. kräkmedel.

Von, *prep.* med *Dat.* af, utaf; om; ifrån; till; von . . . an, von . . . auf, ifrån, alltifrån; — da an, derifrån, ifrån den tiden; von — aus, ut ifrån; von Grund aus, i grund; von außen, utantill, utanpå, utifrån; von daher, derifrån; — dannen, dädan; von ferne, på långt håll, på afstånd; — hinnen, hädan; — hinnen scheiden, dö; von jetzt, el. nun an, ifrån denna stund; von innen, ifrån innantill, inifrån; — neuem, å nyo, på nytt; — oben, ofvanifrån; von unten, von unten her, nerifrån; — wannen, hvarifrån; — weitem, långt ifrån; på långt håll; — Zeit zu Zeit, tid efter annan.
Von einander, *adv.* från hvarannan, sönder, i stycken eller bitar. — bringen, — machen, — reißen ꝛc., åtskilja, söndra, slita åtskils; — brechen, bryta åtskils; — gehen, skiljas, gå åtskils, lossna ifrån hvartannat, gå sönder; — schneiden, skära i stycken.
Vonnöthen, *adv.* Se Nöthig.
Vor, *prep.* med *Dat.* och *Ackus.* för, framför; före, förrän, innan; midtför, midtemot, utanför; inför, i närvaro af; af; der Krieg ist vor der Thür, kriget instundar; hitzig vor der Stirn, het om hufvudet; vor sich bringen, förvärfva; vor der Hand, vor jetzt, nu för tiden, tills vidare: vor Alters, fordom, i fordna tider; vor

und hinten, fram och bak; vor wie nach, nu som förr.
Vorabend, *m.* 1. helgodagsafton.
Voraltern, *pl.* förfäder.
Voran, *adv.* förut, framföre; i spetsen, främst.
Vorarbeit, *f.* 4. föregående arbete; förberedelse.
Vorarbeiten, *v. a.* förbereda ett arbete; hinna förut i arbete.
Vorarbeitung, *f.* 4. förberedelse.
Vorärmel, *m.* 3. lösärm, halfarm.
Voraus, *adv.* förut, på förhand; i förväg, i förtid, förut; im —, zum —, förut, på förhand; vor andern — haben, hafva framför andra; — nehmen, taga förut, förskottsvis, i förtid; — setzen, förutsätta, antaga; — sagen rc. Se Vorher.
Voraussetzung, *f.* 4. förutsättning; förutsatt mening; beting, vilkor.
Vorauszahlung, *f.* 4. förutbetalning.
Vorbauen, *v. a.* bygga förut, framför; förebygga, förekomma.
Vorbauen, *n.* 3. Vorbauung, *f.* 4. byggande förut el. framför; förebyggande, förekommande.
Vorbauungsmittel, *n.* 3. förvaringsmedel.
Vorbedacht, *m.* 1. mit —, vetande och viljande, med berådt mod.
Vorbedächtig, *adj.* omtänksam, varsam, försigtig.
Vorbedächtlich. Se Vorbedächtig.
Vorbedächtlichkeit, Vorbedächtigkeit, *f.* 4. omtänksamhet, varsamhet, försigtighet.
Vorbedenken *v. a. ir.* betänka, öfverväga förut.
Vorbedeuten, *v. a.* förebåda, förut, antyda.
Vorbedeutung, *f.* 4. tecken till något förestående, förebud.
Vorbehalt, *m.* 1. förbehåll, beting, förord, undantag, vilkor.
Vorbehalten, *v. a. ir.* förbehålla, undantaga.
Vorbehaltung, *f.* 4. förbehållande, undantag.
Vorbei. Se Vorbey.
Vorbemeldet, Vorbenannt, *adj.* förbemäld, förberörd.
Vorbereiten, *v. a.* förbereda; tillreda, tillaga.
Vorbereitung, *f.* 4 förberedelse.
Vorbericht, *m.* 1. förtal.
Vorbesagt, *adj.* förutnämnd, förenämnd.
Vorbescheid, *m.* 1. (d som t) stämning för rätta; föregående dom.
Vorbescheiden, *v. a. ir.* stämma, instämma, inkalla.
Vorbescheidung, *f.* 4. stämning, instämning för rätten.
Vorbestimmen, *v. a.* förutbestämma; utse, ärna.
Vorbeten, *v. a.* förebedja; förestafva.
Vorbetung, *f.* 4. förebedjande; förestafvande.
Vorbeugen, *v. a.* vika el. böja fram; förekomma, förebygga.
Vorbeugen, *n.* 3. Vorbeugun-

framböjning; förekommande, förebyggande.
Vorbewußt, m. 1. mit meinem —, mig vetterligt, med min vetskap; ohne meinen —, mig ovetande.
Vorbey, adv. förbi. — gehen, fahren, seyn &c., gå, fara, vara förbi &c.
Vorbiegen. Se Vorbeugen
Vorbild, n. 2. förebild, mönster, eftersyn.
Vorbildlich, adj. förebildande, typisk.
Vorbinden, v. a. ir. förebinda.
Vorbinden, n. Vorbindung, f. 4. förebindande.
Vorbitte. Se Fürbitte.
Vorbote, m. 4. förebud; förelöpare.
Vorbringen, v. a. ir. förebringa, framföra, säga, bringa å bane, i fråga.
Vorbringen, n. 3. Vorbringung, f. 4. förebringande, framförande &c.
Vorbühne, f. 4. framdelen af theatern, spelplatsen.
Vorburg, f. 1. förstad, malm.
Vordach*, n. 2. bislag, regntak, förstuqvist.
Vordem, Vor diesem, adv. fordom, för detta, tillförene.
Vorderachse, f. 4. (o kort) framaxel.
Vordere. Vorderste, adj. främst.
Vorderarm, m. 1. förarm, armen från armbågen till handleden.
Vorderdach. Se Vordach.
Vorderfuß*, m. 1. framfot; vrist.
Vordergebäude, n. 3. utbyggnad; framsida (på en byggnad).
Vordergrund*, m. 1. framdelen af en målning; avant-scen på theatern.
Vorderhaus*, n. 2. framdel el. framsida af ett hus; utbyggnad.
Vorderlauf*, m. 1. framfot.
Vordermann*, m. 2. flygelman; som står, är för el. öfver en annan.
Vordersatz*, m. 1. föregående sats; die Vordersätze, premisserne, de tvenne första satserne i en syllogism.
Vordersegel, n. 3. framsegel.
Vorderseite, f. 4. framsida.
Vordersitz, m. 1. framsäte.
Vorderste. Se Vordere.
Vorderstube, f. 4. -zimmer, n. 3. kammare eller rum som är utanför ett annat rum.
Vordertheil, m. 1. framdel.
Vordertreffen, n. 3. förtroppar, främsta linjen af en slagtordning.
Vorderviertel, n. 3. framfjerding.
Vorderwage, f. 4. (på en vagn) förvåg eller springvåg.
Vorderzahn*, m. 1. framtand.
Vorderzug*, m. 1. avantgarde.
Vordiesem. Se Vordem.
Vordrängen, v. a. tränga fram.
Vordringen, v. n. ir. s. framtränga.
Vordringen, n. 3. framträngande.
Vordrucken, v. a. trycka framuti; ein Siegel —, påsätta ett sigill.
Voreilen, v. n. s. skynda fram; skynda sig framför (einem).
Voreilig adj. förhastad, för mycket påskyndad. —, adv. hus-

vudstupa, i hast, brådt, hals öfverhufvud.
Voreiligkeit, *f.* 4. förhastande, hastighet, brådska.
Voreltern Se Voråltern.
Vorempfinden, *v.a.ir.* hafva aning om.
Vorempfindung, *f.* 4. aning.
Vorenthalten, *v. a. ir.* förhålla, innehålla.
Vorenthaltung, *f.* 4. förhållande.
Vorerinnern, *v. a.* påminna förut, varna.
Vorerinnerung, *f.* 4. varning; företal.
Vorersehen, *v. a. ir.* utse.
Vorerst, *adv.* först; framför allt.
Vorerwählen, *v.a.* förut utvälja, utse.
Vorerwähnt, *adj.* här åfvanför omnämd.
Vorerwiesen, *adj.* förutbevist.
Voressen, *v. a. ir.* äta förut.
Voressen, *n.* 3. förrätt.
Vorfahr, *m.* 6. och 4. företrädare; Vorfahren, *pl.* förfäder.
Vorfahren, *v. n. ir.* s. och h. köra fram; einem —, köra el. fara framför någon; hinna om någon; komma hastigt fram, rusa fram.
Vorfall*, *m.* 1. händelse, tillfällighet.
Vorfallen, *v. n. ir.* s. falla framför; hända, tilldraga sig, förefalla, ske, påkomma.
Vorfallenheit, *f.* 4. händelse.
Vorfechten, *v. n. ir.* h. (einem) förefäkta; öfverträffa i fäktning (einen).
Vorfechter, *m.* 3. förefäktare.
Vorfenster, *m.* 3. innanfönster.
Vorfinden, *v. a. ir.* finna, träffa.
Vorfordern, *v. a.* ropa fram; kalla för rätta.
Vorforderung, *f.* 4. stämning.
Vorfrage, 2c. Se Anfrage 2c.
Vorführen, *v. a.* framföra.
Vorführung, *f.* 4. framförande.
Vorgang*, *m.* 1. företräde; händelse; eftersyn.
Vorgänger. Se Vorfahr.
Vorgängig, *adj.* föregående. Se Vorläufig.
Vorgaukeln, *v. n.* h. (einem) gyckla för någon.
Vorgebäude. Se Vordergebäude.
Vorgeben, *v. a. ir.* gifva förut, på förhand; sätta före (att göra, läsa &c.). gifva förmodan, förebringa föregifva, förebära, dikta.
Vorgeben, *n.* 3. utsaga, berättelse; föregifvande, täckmantel, förevändning.
Vorgebirge, *n.* 3. udde, landtudde.
Vorgeblich, *adj.* förment, inbillad.
Vorgefaßte, Meinung. Se Vorurtheil.
Vorgefühl, *n.* 1. aning.
Vorgehen, *v. n. ir.* s. gå framför el. förut; hafva företräde för; föregå; tillkomma, tillstöta, hända; vara öfverman, förman; öfvergå, öfverträffa.
Vorgehen, *n.* 3. Vorgehung, *f.* 4. framför- el. förutgående; föregående &c
Vorgemach*, *n.* 2. förmak.
Vorgemeldet, *adj.* förbemäld.
Vorgenannt, *adj.* förenämd.

Vorgericht, *n.* 1. förrätt.
Vorgeschmack, *m.* 1. försmak.
Vorgesehen! *interj.* ur vägen! se opp!
Vorgesetzte, *m.* 4. förman.
Vorgestern, *adv.* i förgår.
Vorgestrig, *adj.* förgårs
Vorgiebel, *m.* 3. framgafvel.
Vorglänzen, *v. n.* h. förelysa; öfvergå i glans.
Vorgriff, *m.* 1. ingrepp i andras rättigheter, våldkräktning.
Vorgreifen, *v. n. ir.* h. (einem) göra ingrepp i.
Vorhaben, *v. a. ir.* hafva för sig; förehafva; hafva i sinnet, ämna; einen —; förhöra en; tilltala en.
Vorhaben, *n.* 3. uppsåt, afsigt; des Vorhabens seyn, vara sinnad, ärna, hafva beslutit.
Vorhalten, *v. a. ir.* hålla för; förehålla, föreställa; framvisa, framlägga; förebrå, förevita.
Vorhaltung, *f.* 4. förhållande; föreställning; förebråelse, förevitelse.
Vorhand*, *f.* 1. handled; företräde, högra hand; (i spel) förhand.
Vorhanden, *adj.* befintlig; — seyn, finnas, gifvas; instunda; vara å färde.
Vorhang*, *m.* 1. förhänge; gardin; dörrgardin; sparlakan.
Vorhangen, *v. n. ir.* h. hänga före; hänga utöfver.
Vorhängen, *v. a.* hänga, sätta före.
Vorhängeschloß. Se Vorlegeschloß.
Vorhangsstange, *f.* 4. gardinstång.
Vorhaus*, *n.* 2. portgång, förstuga.

Vorhaut*, *f.* 1. förhud.
Vorher, *adv.* förut, tillförene; förr; före; förut, på förhand; — bestimmen, förut bestämma; — gehen, gå framför el. förut; — sagen, verkündigen, förutsäga, förespå, förebåda; — sehen, förese, förutse.
Vorherbestimmung, *f.* 4. nådeval, förutbestämmande.
Vorhergehend, *adj.* föregående.
Vorherig. Se Vorig.
Vorhersagung, Vorherverkündigung, *f.* 4. förutsägelse, spådom.
Vorhersehung, *f.* 4. förutseende.
Vorheucheln, *v. a.* hyckla för någon.
Vorhin, *adv.* tillförene, förut, förr.
Vorhof*, *m.* 1. förgård.
Vorjagen, *v. a.* och *n.* s. och h. jaga fram, drifva fram; springa, rida fram.
Vorjährig, *adj.* förledet års.
Vorjetzt, *adv.* nu, nu för tiden.
Vorig, *adj.* föregående; förleden; förra.
Vorkauf*, *m.* 1. förköp; bördsrätt.
Vorkaufen, *v. n.* h. göra förköp.
Vorkäufer, *m.* 3. som gör förköp; upphandlare, månglare.
Vorkaufsrecht, *n.* 1. bördsrätt.
Vorkehren, *v. a.* använda, nyttja.
Vorkehrung, *f.* 4. mått och steg, anstalt.
Vorkenntniß, *f.* 1. löst el. otillräckligt begrepp; Vorkenntnisse, *pl.* föregående kunskaper; förberedande kunskaper.

Vor-

Vorklage, *f.* 4. förklagan; mit der — kommen, klaga förut.
Vorkleiben, -kleistern, *v. a.* smeta, klistra före.
Vorkommen, *v. n. ir.* s. uppkomma, framkomma; förekomma, förebygga; komma i förväg för; komma förr än; bli proponerad, framställd; få audiens; förefalla, yppa sig; hända, ske; synas; tyckas.
Vorkommend, *adj.* förekommande, förefallande, inträffande.
Vorkost, *f.* utan *pl.* förkost.
Vorkosten, *v. a.* smaka förut.
Vorladen, *v. a. ir.* stämma.
Vorladung, *f.* 4. stämning.
Vorlage, *f.* 4. förlag, recipient.
Vorlangen, *v. a.* räcka fram.
Vorlängst, *adv.* längesedan.
Vorlassen, *v. a. ir.* låta rycka fram; låta föregå, gå framför; lemna tillträde, släppa fram.
Vorlauf*, *m.* 1. fördroppar.
Vorlaufen, *v. n. ir.* s. löpa eller springa framför eller förut; hinna om; förefalla.
Vorläufer, *m.* 3. förelöpare; förebud.
Vorläufig, *adj.* föregående; tills vidare besluten eller vidtagen.
Vorläufig, *adv.* i förhand, tills vidare, som en förberedelse.
Vorlaut, *adv.* i förtid; ljudt, ganska ljudt.
Vorlegelöffel, *m.* 3. förläggarsked.
Vorlegemesser, *n.* 3. förläggareknif.
Vorlegen, *v. a.* lägga för; framlägga; framställa; uppvisa.
Vorlegen, *n.* 3. Vorlegung, *f.* 4. föreläggande; framläggning; framställning; uppvisning.
Vorlegeschloß*, *n.* 2. hänglås.
Vorleger, *m.* 3. föreläggare (vid bordet).
Vorleimen, *v. a.* smeta för eller igen med lim.
Vorlese, *f.* 4. första början af vinskörden.
Vorlesen, *v. a. ir.* (einem) läsa (för någon).
Vorleser, *m.* 3. föreläsare; lektor.
Vorlesung, *f.* 4. föreläsning.
Vorletzt, *adj.* näst för den sista.
Vorleuchten, *v. a.* (einem) lysa för; förelysa.
Vorlieb, *adv.* (b som p) — nehmen, hålla till godo.
Vorliebe, *f.* 4. större kärlek, tycke för en el. en ting än för andra.
Vorliegen, *v. n. ir.* h. ligga före; sitta före.
Vorliegend, *adj.* föreliggande.
Vorlügen, *v. a. ir.* (einem etwas) ljuga för en.
Vormachen, *v. a.* göra, sätta, hänga, stoppa före; einem etwas —, göra något för en; locka, förleda en, slå en blå dunst för någon.
Vormalig, *adj.* förra, fordna.
Vormals, *adv.* förr, fordom, tillförene.
Vormann*, *m.* 2. som står el. är för en; företrädare.

Vormaß, *n.* 1. (a långt) justermått, likaremått.
Vormauer, *f.* 4. förmur.
Vormessen, *v. a. ir.* föremäta; mäta i någons åsyn.
Vormittag, *m.* 1. förmiddag.
Vormittägig, *adj.* förmiddags.
Vormittags, *adv.* på förmiddagen.
Vormund*, *m.* 2. förmyndare.
Vormundschaft, *f.* 4. förmynderskap.
Vormundschaftlich, *adj.* som hör till eller grundar sig på förmynderskap.
Vormundschaftsamt*, *n.* 2. pupillkollegium.
Vorn, *adv.* framför, förut; von —, framifrån; å nyo.
Vornageln, *v. a.* spika för el. igen.
Vorname, *m.* 5 förnamn.
Vorne. Se **Vorn**.
Vornehm, *adj.* förnäm, ansedd; — thun, yfvas, högfärdas.
Vornehmen, *v. a. ir.* taga för sig; etwas —, företaga något; föresätta sig något; einen —, examinera, förhöra någon; tilltala någon.
Vornehmen, *n.* 3. företagande; förehafvande; examinerande, förhörande; tilltal.
Vornehmlich, *adv.* hufvudsakligen, förnämligast, isynnerhet.
Vornennwort*, *n.* 2. *pronomen.*
Vorplaudern, *v. n.* h. (einem etwas) prata, sladdra för någon.
Vorposten, *m.* 3. förpost, utpost.
Vorpredigen, *v. a.* (einem) predika för en.
Vorragen, *v. n.* h. gå el. stå fram; stiga utöfver kanten.
Vorragen, *n.* 3. **Vorragung**, *f.* 4 framgående el. -stående; stigande öfver kanten.
Vorrang, *m.* 1. första rang, företräde.
Vorrath* *m.* 1. förråd, tillgång; behållning
Vorräthig, *adj.* i förråd eller behållning.
Vorrathsgewölbe, *n.* 3. -haus*, *n.* 2. magasin, förrådshus.
Vorrechnen, *v. a.* räkna för; omständligen berätta eller beskrifva.
Vorrechnung, *f.* 4. förräkning; omständlig berättelse eller beskrifning.
Vorrecht, *n.* 1. förmånsrätt; företräde; privilegium.
Vorrecken, *v. a.* framräcka.
Vorrede, *f.* 4. företal.
Vorreden, *v. a.* tala el. säga för.
Vorreichen, *v. a.* räcka fram. —, *v. n.* h. framstå, framsträcka.
Vorreihen, *m.* 3. fördans; den — haben, öppna balen.
Vorreißen, *v. a. ir.* rycka, slita fram; rita, teckna för.
Vorreiten, *v. n. ir.* s. rida för el. förut; rida förbi el. om någon; rida fram.
Vorreiter, *m.* 3. förridare.
Vorrücken, *v. n.* s. rycka fram. — v.

a. rycka, föra närmare; förebrå. (einem etwas).

Vorrückung, *f.* 4. framryckande; närmare ryckande el. -förande; förebråelse.

Vorrufen, *v. a. ir.* framropa eller kalla.

Vorrufen, *n.* 3. Vorrufung, *f.* 4. framropande, framkallande.

Vorsaal*, *m.* 1. försal, förmak.

Vorsagen, *v. a.* (einem) säga för; diktera.

Vorsänger, *m.* 3. kantor, kyrksångare.

Vorsatz*, *m.* 1. föresats, beslut, uppsåt.

Vorschauen. Se Vorsehen.

Vorschein, *m.* 1. zum — kommen, komma i dagsljuset; visa sig; zum — bringen, bringa i dagsljuset.

Vorschicken, *v. a.* skicka fram el. framåt; skicka förut; skicka till torgs.

Verschieben, *v. a. ir.* skjuta för el. framför.

Verschiebung, *f.* 4. förskjutning.

Vorschießen, *v. n.* s. och h. och *a. ir.* förskjuta, försträcka; skjuta, springa fram; gå el. stå framöfver, vara utbygd; skjuta före någon eller först; öfverträffa i skjutning.

Vorschießen, *n.* 3. Vorschießung *f.* 4. förskjutning, försträckning; framskjutande eller springande; förskott; öfverträffande i skjutning.

Vorschlag*, *m.* 1. (g nästan som ch) första slaget, förslag; förslag, tillbud; andragande; råd; in — bringen, föreslå, proponera; bringa å bane.

Vorschlagen, *v. a. ir.* slå före; hålla för dyr, begära för mycket för; föreslå, proponera, framställa, bringa å bane. —, *v. n. ir.* h. luta, slutta något; herrska, råda, hafva öfverhand.

Vorschlagung, *f.* 4. föreslående; förmycket begärande; föreslående, proponerande &c.

Vorschleppen, *v. a.* släpa fram eller framåt.

Vorschmack, *m.* 1. rådande smak; försmak.

Vorschmecken, *v. n.* h. smaka förut; känna, kännas förut; hafva ypperlig smak framför annat.

Vorschneiden, *v. a.* och *n. ir.* h. skära före.

Vorschneidemesser, *n.* 3. förläggareknif.

Vorschneiden, *n.* 3. Vorschneidung, *f.* 4. föreskärning.

Vorschneider, *m.* 3. föreskärare.

Vorschnell, *adj.* mycket hastig; skyndsam, för hastig.

Vorschreiben, *v. a. ir.* (einem etwas) skrifva före; föreskrifva.

Vorschreibung, *f.* 4. föreskrifning.

Vorschreiten, *v. n. ir.* s. skrida, stiga fram; skrida förut, framför; öfverträffa.

Vorschrift, *f.* 4. föreskrift; bud, befallning.

Vorschritt, *m.* 1. framsteg.
Vorschub*, *m.* 1. (b som p) förkast (i kägelspel); hjelp, bistånd, understöd.
Vorschuhen, *v. a.* försko, förfota.
Vorschürzen, *v. a.* taga förkläde för.
Vorschuß*, *m.* 1. (u kort) första skottet; förskott; must af oprässade drufvor, fördroppar.
Vorschußweise, *adv.* förskottsvis.
Vorschütten, *v. a.* kasta el. ösa för, gifva.
Vorschützen, *v. a.* förebära, föregifva.
Vorschützung, *f.* 4. förebärande, föregifvande.
Vorschwarm*, *m.* 1. första bisvärm.
Vorschwatzen, *v. n.* h. (einem) prata för.
Vorsegel, *n.* 3. framsegel.
sich Vorsehen, *v. r. ir.* akta sig; taga sig tillvara, se sig före; taga sina försigtighetsmått och steg.
Vorsehung, *f.* 4. försyn.
Vorsenden. Se Vorschicken.
Vorsetzen, *v. a.* sätta för el. fram; föredraga; framställa; uppgifva; sich —, föresätta el. företaga sig; einem ein Amt —, gifva någon en syssla.
Vorsetzlich, *adj.* och *adv*, förut öfverlagd el. betänkt, uppsåtlig; uppsåtligen, med berådt mod.
Vorseyn, *v. n. ir.* hindra, afvärja; förestå; die Sache ist gestern vorgewesen, saken har i går kommit i öfvervägande; da sey Gott vor! det förbjude Gud.
Vorsicht, *f.* 4. försigtighet, omtänksamhet, varsamhet; försyn.
Vorsichtig, *adj.* försigtig, omtänksam, varsam.
Vorsichtigkeit, *f.* 4. försigtighet, varsamhet.
Vorsingen, *v. n. ir.* h. (einem) sjunga för.
Vorsitz, *m.* 1. högsäte, företräde; presiderande, presidium.
Vorsitzen, *v. n. ir.* h. presidera, föra ordet.
Vorsommer, *m.* 3. vår, vårtid.
Vorsorge, *f.* 4. försigtighetsmått el. steg, omsorg, omtanka.
Vorspann*, *m.* 1. Vorspannpferde, *pl.* ombytes- eller skjutshästar, förhästar.
Vorspannen, *v. a.* spänna framföre; spänna för; skaffa skjutshästar.
Vorspiegeln, *v. a.* (einem etwas) bedraga under falskt sken.
Vorspiegelung, *f.* 4. falskt sken, narrverk.
Vorspiel, *n.* 1. preludium, förespel.
Vorspielen, *v. n.* h. preludera; spela först —, *v. a.* spela för.
Vorsprache, Vorspruch. Se Fürsprache.
Vorsprechen, *v. a. ir.* stafva eller säga för; hälsa på.
Vorspringen, *v. n. ir.* s. (einem) springa förbi el. om en; framskjuta, gå el. stå framöfver, vara utbygd.
Vorspruch. Se Fürspruch.
Vorsprung*, *m.* 1. (g nästan som ch)

försprång, försteg; framstigande el. utstående del af en byggnad, utbyggnad; den — gewinnen, komma i förväg.

Vorſpuken, *v. n.* h, spöka för eller förut; förebåda.

Vorſtadt*, *f.* 1. förstad, malm.

Vorſtädter, *m.* 3. (å långt) malmel. förstadsbo.

Vorſtand*, *m.* 1. inställande för rätten; borgen.

Vorſtechen, *v. n. ir.* h. gå fram; afsticka; börja synas, framkomma, hafva öfverhand.

Vorſteckärmel, *m.* 3. halfärm.

Vorſtecken, *v. a.* sätta, sticka eller fästa för; utstaka, utsätta (ett mål); räcka ut (t. e. tungan).

Vorſtecker, *m.* 3. polertand; stift; netnagel; sprint.

Vorſtehen, *v. n. ir.* h. och ſ. stå för, framför; stå framöfver, gå fram; nå utom; inställa sig för rätta; förestå, förvalta, styra; förestå, hota; instunda; öfverträffa.

Vorſteher, *m.* 3. föreståndare, förvaltare.

Vorſtellen, *v. a.* ställa framför; ställa förut; föreställa, presentera; framställa, föreställa, visa; agera; förehålla, göra föreställning eller påminnelse; ſich etwas —, föreställa eller inbilla sig något; föreställa sig, begripa; tro; vänta sig något, göra sig säker på något.

Vorſtellig, *adv.* — machen, föreställa, afbilda, afmåla; framställa.

Vorſtellung, *f.* 4. presentation, presentering; uppförande på theatern; föreställande, framställande; föreställning, påminnelse, förmaning; föreställning; idee, begrepp, tanka, inbillning.

Vorſtoß*, *m.* 1. (o långt) list i sömmar på kläder; kantning; utbyggnad; bi-harts (hvarmed bien klistra igen hålet i bikupan).

Vorſtoßen, *v. a. ir.* stöta el. skjuta för, stöta fram. —, *v. n. ir.* h. och ſ. framskjuta, gå el, stå framöfver, vara utbygd; tillstöta, hända, påkomma, mellankomma.

Vorſtoßen, *n.* 3. Vorſtoßung, *f.* 4. förstötande el. -skjutning, framstötande.

Vorſtreben, *v. n.* h. sträfva fram el. framåt.

Vorſtrecken, *v. a.* sträcka, räcka fram; försträcka.

Vorſtreckung, *f.* 4. framsträckning el. -räckning; försträckning, förskjutning, lån.

Vorſtreichen, *v. a. ir.* stryka fram; stryka för.

Vorſtreuen, *v. a.* strö för.

Vorſtricken. Se Anſtricken.

Vorſuchen, *v. a.* söka fram.

Vortanz*, *m.* 1. fördans, första dansen.

Vortanzen, *v. a.* öppna dansen.

Vortänzer, *m.* 3. föredansare.

Vortheil, *m.* 1. fördel, förmån, gagn; vinst; konst, konstgrepp.
Vortheilhaft, *adj.* fördelaktig; gagnelig, förmånlig.
Vortheilhaftigkeit, *f.* 4. fördelaktighet.
Vortheilsucht, *f.* vinningssjuka.
Vorthun, *v. a. ir.* sätta, skjuta för: sich —, utmärka sig; vorgethan, und nach bedacht, hat manchen in groß Leid gebracht, förut gjordt och sedan betänkt, har mångens mod och sinne kränkt.
Vorthür, *f.* 4. yttre dörr.
Vortrab, *m.* 1. förtroppar.
Vortrag*, *m.* 1. (g nästan som ch) berättelse, föredragning, andragande; föreställning, förslag, tillbud; uttal, utförssätt, sättet att uttrycka el. anföra, aktion, utförsgåfva,
Vortragen, *v. a. ir.* bära framför; föreställa, föreslå; andraga, föredraga; utföra, uppläsa.
Vortragen, *n.* 3. **Vortragung**, *f.* 4. bärande framför; föreställning, förslag; andragande, föredragande; utförande, uppläsande.
Vorträglich. Se **Zuträglich**.
Vortrefflich, *adj.* förträfflig.
Vortrefflichkeit, *f.* 4. förträfflighet.
Vortreiben, *v. a. ir.* drifva fram, -framför.
Vortreten, *v. n. ir.* ſ. gå, träda fram; gå framför.
Vortreten, *n.* 3. **Vortretung**, *f.* 4. framträdande; gående framför.
Vortrinken, *v. n. ir.* h. dricka förut el. först; dricka till.
Vortritt, *m.* 1. framträdande; företräde.
Vortruppen, *pl.* förtroppar, avantgarde.
Vortuch*, *n.* 2. förkläde.
Vorüben, *v. a.* öfva förut.
Vorüber. Se **Vorbey**.
Vorübung, *f.* 4. föregående öfning.
Vorurtheil, *n.* 1. fördom, förut fattad mening.
Vorwache. Se **Vorposten**.
Vorwachs. Se **Vorstoß**.
Vorwachsen, *v. n. ir.* ſ. framväxa, växa för.
Vorwägen, -**wiegen**, *v. a. reg.* och *ir.* (einem etwas) väga för någon.
Vorwalten. Se **Obwalten**.
Vorwälzen, *v. a.* välta eller vältra för.
Vorwand*, *m.* 1. förevändning, ursäkt.
Vorwärts, *adv.* framåt; — gehen, gå framåt; göra framsteg.
Vorweg. Se **Voraus**.
Vorweisen. Se **Vorzeigen**.
Vorwelt, *f.* 4. fornverld, våra förfäder.
Vorwenden, *v. a. reg.* och *ir.* förevända, förebära, föregifva, invända.
Vorwendung, *f.* 4. förevändning, föregifvande, förebärande, invändning.
Vorwerfen, *v. a. ir.* kasta för eller framför; förebrå, förevita.

Vorwerfen, *n.* 3. Vorwerfung, *f.* 4. för- el. framförkastning; förebråelse, förevitelse.
Vorwerk, *n.* 1. fästningsverk framför ett annat; afvelsgård, landtgård.
Vorweser, *m.* 3. företrädare.
Vorwiegen. Se Vorwägen.
Vorwind, *m.* 1. gynnande vind, fördevind.
Vorwissen, *n.* 3. ohne jemandes —, utom ens vetskap.
Vorwitz, *m.* 1. förvetenhet; förmätenhet; was deines Amts nicht ist, da laß deinen —, bry dig ej om det, som icke angår dig.
Vorwitzig, *adj.* förveten; förmäten.
Vorwort*, *n.* 2. preposition; förord.
Vorwurf*, *m.* 1. förebråelse; ämne, föremål.
Vorzählen, *v. a.* (einem) räkna för.
Vorzeigen, *v. a.* framvisa, uppvisa; förete, uppte, föreställa.
Vorzeiger, *m.* 3. framvisare; innehafvare.
Vorzeigung, *f.* 4. framvisning, uppvisning; företeende &c
Vorzeit, *f.* 4. förfluten tid, forntid.
Vorzeiten, *adv.* i fordna tider, fordom.
Vorziehen, *v. a. ir.* draga fram; draga för; föredraga, sätta framför, högre värdera.
Vorziehen, *n.* 3. Vorziehung, *f.* 4. framdragning; fördragning; fördragande.
Vorzimmer, *n.* 3. förmak.
Vorzug*, *m.* 1. företräde; förmån; natursgåfva; avantgarde.
Vorzüglich, *adj.* som förtjenar företrädet, bättre, mera värd; ypperlig, öfverträffande, utmärkt. —, *adv.* utmärkt, ganska, på ett utmärkt sätt.
Vorzüglichkeit, *f.* 4. ypperlighet, förträfflighet.
Vorzugsrecht, *n.* 1. företrädesrätt; förmånsrätt; bördsrätt.
Vorzugsweise, *adv.* framför; företrädesvis el. κατ᾽ ἐξοχήν.
Votiren, *v. n.* h. votera, gifva sin röst.
Votum, *n.* 3. valröst, röst; bifall.

W.

Waare, *f.* 4. vara; handelsvara.
Waben, *m.* 3. el. Wabe, *f.* 4. honingskaka, bikaka.
Wach, *adv.* vaken; vaksam.
Wache, *f.* 4. vakt, post; vakthus; auf die — ziehen, gå på vakt; auf die — bringen, föra, sätta i vakten.
Wachen, *v. n.* h. vaka; hålla vakt; vaka öfver, bära omsorg för.
Wachen, *n.* 3. vak, vakande.
Wachfeuer, *n.* 3. vakteld.
Wachfrau, *f.* 4. vakhustru.
Wachhabend, *adj.* vakthafvande.
Wachhaus*, *n.* 2. vakthus.
Wachhäuschen, *n.* 3. vaktkur, skyllerkur.
Wachholder, *m.* 3. Wachholderstrauch*.

m. 1. -beere, f. 4. en, enbuske, enbär.
Wachmeister, m. 3. regementsväbel, fältväbel; (fordom major); vaktmästare.
Wachs, n. 1. vax.
Wachsam, adj. vaksam; bevakande.
Wachsamkeit, f. 4. vaksamhet; uppsigt, tillsyn.
Wachsbild, n. 2. vaxbild.
Wachsbossirer, m. 3. vaxpusserare.
Wachschiff, n. 1. vaktskepp.
Wachsen, v. n. ir. s. växa; taga sig; bli stor; heran —, växa till; einem zu Kopfe —, växa någon öfver hufvudet, vägra att lyda någon; ans Herz —, (t. e. Geld) ligga om hjertat; es ist lange Gras darüber gewachsen, det är längesedan glömdt.
Wächsern, adj. af vax. vax . . .; eine wächserne Nase drehen, inbilla, bedraga.
Wachskerze, f. 4. vaxljus.
Wachsleinwand, f. 1. -tuch*, n. 2. vaxduk.
Wachslicht, n. 2. -stock*, m. 1. vaxljus; vaxstapel.
Wachsmotte, f. 4. honungstjuf (insekt).
Wachspussirer Se Wachsbossirer.
Wachsstock. Se Wachslicht.
Wachsstockschachtel, -schere, f. 4. vaxstapel med lock, vaxstapel med sax.
Wachstafel, f. 4. vaxkaka; (att skrifva på) plån.
Wachsthum, utan pl. m. och n. 1. växt; tillväxt; tilltagande, förkofran; den — haben, bekommen, hafva värk utaf att man står i växten.
Wachstuch. Se Wachsleinwand.
Wachsziehen, n. 3. arbetande i vax.
Wachszieher, m. 3. vaxarbetare.
Wacht. Se Wache.
Wachtel, f. 4. vacktel (fågel.).
Wachtelkönig, m. 1. ängsnärpa, kornknarr (fågel).
Wachtelweitzen, m. 3. bohvete.
Wächter, m. 3. väktare; som vakar.
Wachthaus. Se Wachhaus.
Wachthurm*, m. 1. vakttorn.
Wachtmeister, -schiff. Se Wachmeister, -schiff.
Wackelig, adj. vacklande.
Wackeln, v. n. h. vackla, runka, skakas.
Wacker, adj. käck, tapper, behjertad; munter, liflig, driftig.
Wade, f. 4. vade, tjockben.
Waden. Se Waten.
Waffe, f. 4. vapen, gevär; unter — stehen, stå under vapen el. gevär.
Waffel, f. 4. våffla.
Waffeleisen, n. 3. våffeljern.
Waffen, pl. vapen.
Waffengeräusch, n. 1. vapengny.
Waffenhaus*, n. 2. arsenal.
Waffenkammer, f. 4. rustkammare.
Waffenstillstand*, m. 1. vapenhvila.
Waffenträger, m. 3. vapendragare; väpnare.

Waffnen, *v. a.* väpna, beväpna, förse med vapen, rusta till strids.
Wage, *f.* 4. våg; vigtskål; förvåg el. springvåg (till en vagn); einem die — halten, vara någon vuxen.
Wage, *f.* 4. Wagehaus*, *n.* 2. våg, våghus.
Wagebalken, *m.* 3. vågbalk.
Wagebret, *n.* 2. vågbräde, vågskål.
Wagehalsen, *v. n. h.* sätta allt på vågspel.
Wagen, *v. a.* och *n. h.* våga, äfventyra, löpa fara om; våga, töras, drista sig.
Wagen, *m.* 3. vagn; karlevagnen.
Wägen, *v. a. reg.* och *ir.* väga; afväga med el. ställa efter vattpass.
Wägen, *n.* 3. vägande &c.
Wagenburg, *f.* 1. vagnborg.
Wagenachse, *f.* 4. vagnsaxel.
Wagenbaum*, *m.* 1. svankträd, brankard.
Wagenleiter, *f.* 4. vagnsstege eller häck.
Wagendeichsel, *f.* 4. vagnstistel, vagnsstång.
Wagenflechte, *f.* 4. vagnskorg.
Wagenmacher, *m.* 3. vagnmakare.
Wagenmeister, *m.* 3. vagnmästare.
Wagenschuppen, *m.* 3. vagnskjul, lider.
Wagenwinde, *f.* 4. vagnsvind, vagnsskruf, häftyg.
Wäger, *m.* 3. vägare.
Wagerecht, *adj.* vågrät, lodrät.
Wagestück, *n.* 1. vågstycke, vågspel.
Waghals*, *m.* 1. våghals.
Waglich, *adj.* vågsam, äfventyrlig.
Wagner, *m.* 3. vagnmakare.
Wagschale, *f.* 4. vågskål, vigtskål.
Wahl, *f.* 4. val; frihet att välja; einem die Wahl lassen geben, lemna någon frihet att välja.
Wählblatt*, *n.* 2. uppslagskort.
Wählen, *v. a.* välja, utvälja; Trumpf —, slå upp trumf.
Wahlen, *n.* 3. Wählung, *f.* 4. väljande, utväljande; trumfs uppslående.
Wähler, *m.* 3. väljare, valherre.
Wahlentscheidung, *f.* 4. god mans dom.
Wahlfähig, *adj.* valbar, valför.
Wählig, *adj.* munter, liflig; yppig.
Wahlkugel, *f.* 4. valkula, lottkula.
Wahlplatz*, *m.* 1. valplats, slagtfält.
Wahlrecht, *n.* 1. valrättighet.
Wahlreich, *n.* 1. valrike.
Wahlspruch*, *m.* 1. valspråk, tänkspråk.
Wahlstatt*, *f.* Wahlplatz*, *m.* 1. valplats.
Wahlstimme, *f.* 4. valröst.
Wahn, *m.* 1. tro, falsk mening, inbillning; im — stehen, tro, inbilla sig.
Wähnen, *v. n. h.* tro, mena, inbilla sig.
Wahnglaube, *m.* 5. vantro.
Wahnsin, Wahnwitz, *m.* 1. vansinnighet, vanvett, ursinnighet, raseri.
Wahnsinnig, Wahnwitzig, *adj.* vansinnig, ursinnig, galen, r

Wahnwitziger, *m.* böjes som *adj.* en vanvettig menniska, fåne, dåre.

Wahr, *adj.* sann, verklig; sannfärdig; — werden, sannas; an ihm ist das alte Sprichwort wahr geworden, han har sannat det gamla ordspråket.

Währen, *v. n.* h. vara, påstå, räcka; hafva bestånd.

Während, *prep.* med *Genit.* och *konj.* under, om; under det att.

Wahrhaft, Wahrhaftig, *adj.* sannfärdig, verklig, sann.

Wahrhaftig, *adv.* i sanning, sannerligen.

Wahrhaftigkeit, *f.* 4. sannfärdighet, verklighet, sannhet.

Wahrheit, *f.* 4. sanning, sannfärdighet; mit der — hinter dem Berge halten, ej vilja fram med sanningen.

Wahrheitseifer, *m.* 3. nit för sanningen.

Wahrheitsliebe, *f.* utan *pl.* kärlek för sanningen.

Wahrlich, *adv.* i sanning, visserligen.

Währmann. Se Gewährmann.

Wahrnehmen, *v. a. ir.* märka, bli varse, skönja; iakttaga, efterlefva; eine Sache —, göra afseende på något, ej försumma el. underlåta något, bevaka något.

Wahrnehmung, *f.* 4. upptäckt, uppfinning; iakttagande; anmärkning, observation.

Wahrsagekunst*, *f.* 1. spådomskonst.

Wahrsagen, *v. n.* h. förutsäga, spå; säga sant.

Wahrsager, *m.* 3. spåman.

Wahrsagerey. Se Wahrsagung.

Wahrsagerinn, *f.* 4. spåqvinna.

Wahrsagung, Wahrsagerey, *f.* 4. spådom, spåning.

Wahrschauen. Se Warnen.

Wahrscheinlich, *adj.* sannolik.

Wahrscheinlichkeit, *f.* 4. sannolikhet.

Währung, *f.* 4. varaktighet, bestånd; myntets värde.

Währwolf*, *m.* 1. varulf, gast.

Wahrzeichen, *n.* 3. vårdtecken; kännemärke.

Waid, *m.* 1. vejde (färggräs till mörkblått).

Waidasche, *f.* 4. pottaska af vejde.

Waidmann ꝛc. Se Weidmann ꝛc.

Waise, *f.* 4. Waisenknabe, *m.* 4. -mädchen, *m.* 3. fader- och moderlös.

Waisenhaus*, *n.* 2. barnhus för fader- och moderlösa barn.

Waisenherr, *m.* 4. barnhusföreståndare.

Waisenkinder, *pl.* fader- och moderlösa barn.

Waisenmutter*, *f.* 3. fostermoder i ett barnhus.

Waisenvorsteher, -pfleger. Se Waisenherr.

Wald*, *m.* 2. (d som t) skog; skogpark; wie man in den — schreyt, so schallt es wieder heraus, som man ropar i skogen får man svar.

Waldbruch*, *m.* el. *n.* 1. skogsmyra, kärraktig, skogbeväxt mark.

Waldbruder*, *m.* 3. eremit.

Waldbuschgras*, *n.* 2. piggstarr.
Wäldchen, *n.* 3. liten skog, småskog.
Waldesel, *m.* 3. vildåsna.
Walddosten, *m.* 3. (bot.) dosta.
Waldfarren, *m.* 3. ormbunke.
Waldfenchel, *m.* 3. björndill.
Waldfrevel, *m.* 3. våldsverkan på skog.
Waldgeist, *m.* 2. skogsrå.
Waldgesang*, *m.* 1. fågelsång i skogen.
Waldgeschrey, *n.* 1. jagtrop.
Waldglöcklein, *n.* 3. skogsvinda.
Waldgras*, *n.* bergslok.
Waldhäher, *m.* 3. ållonskrika, nötskrika.
Waldhonig, *m.* 1. vildhonung.
Waldhorn*, *n.* 2. jägarhorn, valthorn.
Waldhuhn*, *n.* 2. snöripa.
Waldig, *adj.* skogrik, skogbeväxt.
Waldkirsche, *f.* 4. fågelbär.
Waldleute, *pl.* som bo i skogbygden.
Waldmännchen, *n.* 3. liten satyr.
Waldmeister, *m.* 3. (ört) myske-madra.
Waldmensch, *m.* 4. orang-outang, skogsmenniska.
Waldrispengras*, *n.* 2. lundgröe.
Waldschlange, *f.* 4. äsping.
Waldschnepfe, *f.* 4. morkulla.
Waldstroh, *n.* 1. Marie sänghalm.
Waldritgras*, *n.* 2. lundgröe.
Waldteufel, *m.* 3. skogsrå, satyr.
Waldung, *f.* 4. skog, stor skog.
Waldwärts, *adj.* emot skogen, åt skogen till.
Waldwinde, *f.* 4. getblad.
Wälgern, *v. a.* rulla mellan händerna.
Walke, *f.* 4. valkning.
Walke, Walkmühle, *f.* 4. valk, valkqvarn.
Walken, *v. a.* valka.
Walken, *n.* 3. valkning.
Walker, Walkmüller, *m.* 3. valkare.
Walkerdistel, *f.* 4. kardtistel.
Walkererde, *f.* 4. Walkerthon, *m.* 1. valklera, valkjord.
Walkmühle. Se Walke.
Wall, *m.* 1. bubbla, bladdra, uppsjudning.
Wall*, *m.* 1. fästningsvall el. -mur; förmur; gärdesgård.
Wallach, *m.* 1. vallack, utskuren häst.
Wallachen, *v. a.* vallacka.
Wallachey, *f.* vallachiet.
Wallen, *v. n.* h. uppsjuda, koka, svalla, kasta bubblor, vara i gäsning; häfva vågor; öfverflöda af; vandra, irra omkring.
Waller, *m.* 3. pelegrim.
Wallfahrt, *f.* 4. vallfart, pilgrimsresa.
Wallfahrten, *v. n.* h. göra vallfarter.
Wallfisch, *m.* 1. hvalfisk.
Wahlfischbensel, *m.* 3. -ruthe, *f.* 4. hvalfisks födslolem.
Wallgräber, Wallsetzer, *m.* 3. vallsättare, skansgräfvare.
Wallnuß*, Wälsche Nuß*, *f.* 1. valnöt.
Wallrath, *m.* 1. vallrat.

Wallroß, *n.* 1. sjöko, sjöhäst eller behemot.
Wallsetzer. Se Wallgräber.
Wallung, *f.* 4. uppvällning, uppsjudning; vågande; öfverflödande af, häftig rörelse el. känsla; jäsning bland folket.
Walpurgißnacht*, *f.* 1. trollpackors sammankomst.
Wälsch, *adj.* Italiensk; sällsam, besynnerlig; ein Wälscher Hahn ꝛc. Se Truthahn.
Wälschen, *v. n.* h. tala rotvälska.
Wälschkohl, *m.* 1. kruskål.
Wälschland*, *n.* 2. Italien.
Walten, *v. n.* h. disponera, förordna om, förfara med, bestyra om, råda; schalten und —, göra och låta.
Walze, *f.* 4. kafle, vals, vält, rullhjul.
Walzen, *v. a.* och *n.* h. rulla, vältra; valsa.
Wälzen, *v. a.* vältra, välta, rulla; die Schuld von sich auf einen —, skjuta skulden på en.
Walzenförmig, *adj.* cylindrisk.
Walzer, *m.* 3. vals (dans).
Walzholz. Se Rollholz.
Wälzung, *f.* 4. vältring.
Wamme, Wampe, *f.* 4. våmp; manke.
Wamms*, *m.* 1. tröja, lifstycke, vest.
Wämmschen, *n.* 3. tröja, lifstycke, korsett.
Wand*, *f.* 1. vägg, mur; eine Spanische —, skärm emot drag; mit dem Kopfe wider die — rennen, köra hufvudet emot väggen; die Fliege an der — irrt, till och med flugan på väggen kan förarga honom.
Wandel, *m.* 3. vandel, lefverne, uppförande; brist.
Wandelbar, *adj.* ombytlig, föränderlig, ostadig; förgänglig; bräcklig.
Wandelbarkeit, *f.* 4. ombytlighet, föränderlighet, ostadighet; förgänglighet; bräcklighet.
Wandeln, *v. n.* h. vandra, gå; uppföra sig; lefva; förändra, förvandla.
Wandelstern, *m.* 1. irrstjerna, komet.
Wanderbündel, *n.* 3. vandringsbylte.
Wanderer, *m.* 3. Wandersmann, *m. pl.* — leute, vandringsman.
Wandern, *v. n.* s. och h. vandra, resa.
Wandern, *n.* 3. Wanderung, *f.* 4. vandring, vandringsresa.
Wanderschaft, *f.* 4. vandring; bana, lefnadslopp.
Wandersmann. Se Wanderer.
Wanderstab*, *m.* 1. vandringsstaf.
Wanderung. Se Wandern. *n.*
Wandhaken, *m.* 3. väggkrok.
Wandkalender, *m.* 3. kontorsalmanack.
Wandlaus. Se Wanze.
Wandleuchter, *m.* 3. lampett.
Wanduhr, *f.* 4. väggur.
Wandweher, *m.* 3. lärkfalk.
Wange, *f.* 4. kind, kindben; käft.
Wankelmuth, *m.* 1. Wankelmüthig-

keit, *f.* 4. vankelmodighet, ostadighet;
Wankelmüthig, *adj.* vankelmodig.
Wanken, *v. n.* h. vanka, svigta, ragla, vackla.
Wann, *adv.* när, då.
Wanne, *f.* 4. kar, så; vanna; kastskåfvel.
Wannen, *v. a.* vanna, sålla, kasta.
Wannen, *adv.* von —, hvarifrån.
Wanst, *m.* 1. buk, stor mage.
Wanstig, *adj.* tjockbukig.
Wanze, *f.* 4. vägglus.
Wanzig, *adj.* full med vägglöss.
Wapen, *n.* 3. vapen, sköldemärke.
Wapenausleger, *m.* 3. -kundige, *m.* 4. kännare af vapenkonsten.
Wapenkunde, *f.* 4. kunskap i heraldiken.
Wapenzeichen, *n.* 3. sköldmärke.
Wappnen. Se Waffnen.
Wardein, *m.* 1. myntproberare.
Wardiren, *v. a.* försöka, probera.
Warlich. Se Wahrlich.
Warm, *adj.* varm, het; — sitzen, må väl; einen — halten, göra någon hufvudbry, plåga någon; einem den Kopf — machen, reta någon till vrede.
Wärmbecken. Se Warmflasche.
Wärme, *f.* 4. värme, hetta.
Wärmemesser, *m.* 3. termometer.
Wärmen, *v. a.* och *n.* h. värma; uppvärma, upphetta.
Wärmen, *n.* 3. Wärmung, *f.* 4. värmande; uppvärmande, upphettande.
Wärmflasche, -pfanne, *f.* 4. sängvärmare.
Wärmstoff, *m.* 1. (i kemi) värmet.
Wärmstube, *f.* 4. varmt rum; ställe att värma sig.
Wärmzeiger. Se Wermenmesser.
Warnen, *v. a.* varna.
Warnung, *f.* 4. varning; varnagel.
Warte, *f.* 4. vakttorn, vakthus på ett högt ställe; torn.
Wartefrau. Se Wärter.
Warten, *v. n.* h. vänta; dröja. — ; *v. a.* sköta, ansa, vårda, bära omsorg för; rykta (en häst); afbörda sig, fullgöra.
Wärter, *m.* 3. -inn, Wartfrau, *f.* 4. vaktare, skötare, ryktare, -erska.
Wartthurm. Se Warte.
Wartung, *f.* 4. skötsel, ans, omvårdnad; rykt, ryktning (en hästs).
Warum, *adv.* och *konj.* hvarföre; hvi.
Wärwolf. Se Währwolf.
Wärzchen, *n.* 3. liten vårta; bröstvårta.
Warze, *f.* 4. vårta; bröstvårta.
Warzig, *adj.* vårtig.
Was, *pron.* hvad; det som; som, hvilken, hvilket; något.
Waschbecken, *n.* 3. tvättfat, handfat.
Waschbläuel, *m.* 3. klappträ.
Wäsche, *f.* 4. tvätt, blekning; byk; linnekläder, linne.
Waschen, *v. a.* och *n. ir.* h. tvätta, byka; vaska; prata, sqvallra, sladdra; einem den Kopf —, lexa upp, banna upp någon.

Waschen, *n.* 3. tvätt; **bykning**; vaskning; sqvaller.
Wascherde. Se Walkererde.
Wäscherinn, Waschfrau, *f.* 4. tvätterska.
Waschfaß*, *n.* 2. tvättfat, tvättkar.
Waschgelte. Se Waschfaß.
Waschhaft, *adj.* pratsam, pratsjuk.
Waschhaftigkeit, *f.* 4. pratsamhet, sqvalleraktighet.
Waschkammer, *f.* 4. ställe der linne förvaras.
Waschlappen, *m.* 3. disktrasa, tvättklut.
Waschwanne. Se Waschfaß.
Wasen. Se Rasen, *m.*
Wasser, *n.* 3. vatten; zu — und zu Lande, till lands och sjös; zu — werden machen, blifva, göra om intet; er reicht ihm das — nicht, han är långt under honom.
Wasserampfer, *m.* 3. vattensyra.
Wasserbaukunst, *f.* vattubyggningskonst.
Wasserbecken, *n.* 3. bäcken, vattenskål.
Waßerbehältniß, *n.* 1. dam; cistern.
Wasserbeschreibung, *f.* 4. hydrografi.
Wasserbetonie, *f.* 4. (bot.) flenört.
Wasserbirn, *f.* 4. ett slags päron.
Wasserbläschen, *n.* 3. vattublomma.
Wasserblattern, *pl.* vattukoppor.
Wasserbley, *n.* blyerts.
Wasserbruch*, *m.* 1. vattubråck.
Wasserbühne, *f.* 4. vattenlafve.
Wasserbürzel, *m.* 3. (bot.) strandmolla.
Wassercyperngras*, *n.* 2. harstarr.
Wasserdamm*, *m.* 1. vattendämning.
Wasserdicht, *adj.* vattentät.
Wasserfall*, *m.* 1. vattenfall.
Wasserfenchel, *m.* 3. (bot.) stäka.
Wasserfeuerwerk, *n.* 1. fyrverkeri på vatten.
Wasserfläche, *f.* 4. vattenyta.
Wasserfluth, *f.* 4. vattuflöd, öfversvämning.
Wasserfuchsschwanz*, *m.* 1. kärrkafle.
Wassergeflügel, *n.* 3. vilda sjöfåglar.
Wasserhälter, *m.* 3. vattusamling, dam, vattenkista.
Wasserhart, *adj.* hård af vattentorka.
Wasserhose, *f.* 4. skydrag, vattupelare.
Wasserhuhn*, *n.* 2. sothöna; blåsklacka.
Wässerig, *adj.* vattenaktig; osmaklig.
Wasserjungfer, *f.* 4. trollsända; sjörå.
Wasserkasten, *m.* 3. cistern, vattenkista.
Wasserkopf* *m.* 1. vattsot i hufvudet.
Wasserkunst*, *f.* 1. hydraulik; vattkonst.
Wasserleitung, *f.* 4. vattuledning.
Wassermann*, *m.* 2. (i djurkr.) vattuman.
Wassermelone, *f.* 4. vattenmelon.
Wassermühle, *f.* 4. vattenqvarn.
Wässern, *v. a.* vattna, fukta, bestänka; vattenlägga, blöta; vattra. —, *v. n. h.* vattnas.
Wässern, *n.* 3. Wässerung, *f.* 4. vatt-

nande, fuktning, beständkning; vattenläggning; vatrande.
Wassernabel, *m.* 3. spikblad.
Wassernabelbruch*, *m.* 1. naflevattubråk.
Wasserperle, *f.* 4. oäkta perla.
Wasserpfütze, *f.* 4. vattenpuss.
Wasserpocken. Se Wasserblattern.
Wasserreich, *adj.* vattenrik.
Wassersäule, *f.* 4. vattenpelare, -stråle.
Wasserschade*, *m.* 5. skada förorsakad af vatten.
Wasserscheu, *f.* 4. vattuskräck (sjukdom).
Wasserscheu, *adj.* vattuskygg.
Wasserschierling, *m.* 1. sprengört.
Wasserschnepfe, *f.* 4. horsgök.
Wasserschwalbe, *f.* 4. strandsvala.
Wasserständer, *m.* 3. fiskdam.
Wasserstiefel, *pl.* vatten- el. fiskarstöflar.
Wassersucht, *f.* 4. vattsot.
Wassersüchtig, *adj.* vattusigtig.
Wassertaucher*, *m.* 3. dykare; vrakfågel.
Wässerung, *f.* 4. vattning, fuktning, stänkning, besprutning.
Wasserwage, *f.* 4. luftmätare; profvare att mäta vätskors specifika tyngder; vattpass.
Wasserwanze, *f.* 4. hårfot.
Wasserweide, *f.* vide, korgpil.
Wasserwirbel, *m.* 3. vattuhvirfvel.
Waten, *v. n.* s. och h. vada öfver; im Kothe —, gå i smutsen.

Watscheln, *v. n.* h. vagga i gången som en anka.
Watte, *f.* 4. vadd.
Wattiren, *v. a.* vadda, stoppa med vadd.
Wau, *m.* 1. vau (färggräs).
Weben, *v. a.* och *n.* h. väfva, virka; röra sig, flytta sig; lefva; leben und —, lefva och röras.
Weben, *n.* 3. väfning, virkning; rörelse, flyttning.
Weber, *m.* 3. väfvare.
Weberbaum*, *m.* 1. väfbom.
Weberblatt*, *n.* 2. -kamm*, *m.* 1. väfsked.
Weberschiff, *n.* 1. -schütze, *m.* 4. väfsköttel, skottspole.
Weberschlicht, *m.* 1. väfklister.
Webertritt, *m.* 1. -schemel, *m.* 3. väftråda.
Wechsel, *m.* 3. (ch som ck) förändring, ombyte, skifte, omskifte, omvexling; omskiftlighet, obeständighet; byte, utbyte, utvexling.
Wechsel, *m.* 3. Wechselbrief, *m.* 1. vexel, vexelbref; ein gezogener —, en tratta, ein übermachter —, en remiss.
Wechselbalg*, *m.* 1. byting.
Wechselfieber, *n.* 3. intermittentfeber.
Wechselgeschäft, *n.* 1. handel, *m.* 3. vexelhandel.
Wechseln, *v. a.* vexla; ombyta; *v. n.* h. skifta, vara ombytlig el. föränderlig; hålla bank; Kugeln

—, slås på pistoler; Worte —, ordkastas.

Wechseln, *n.* 3. Wechselung, *f.* 4. vexling; ombyte.

Wechselplatz*, *m.* ställe der vexlar finnas.

Wechselseitig, *adj.* ömsesidig, inbördes.

Wechselsweise, *adv.* vexelvis.

Wechselzahlung, *f.* 4. betalning i vexlar.

Wechsler, *m.* 3. vexlare; vexelhandlare.

Weck, *m.* 5. Wecken, *m.* 3. Wecke, *f.* 4. vigg, kil; hvetbröd i sådan form.

Wecken, *v. a.* väcka, uppväcka.

Wecken, *n.* 3. väckande, väckning.

Wecker, *m.* 3. väckare.

Wedel, *m.* 3. fläkt, solfjäder; flugsmälla.

Wedeln, *v. n.* h. fläkta med solfjäder, vefta; vicka.

Wedeln, *n.* 3. fläktande med solfjäder, veftning; vickande.

Weder, *konj.* hvarken. — noch, hvarken- eller.

Weg, *m.* 1. väg; utväg; unterweges, under el på vägen; es hat gute Wege, derföre är redan sörjdt; det är säkert el. ej att tvifla på; det skola vi ej bry oss om; sich auf den — machen, begifva sig på vägen.

Weg, *adv.* (g som ck) bort; borta, sin kos, undan, afsides; förlorad; schlecht —, helt enkelt, helt kort; gerade —, rent af, rent ut; — da! — hier! bort härifrån! tillbaka! Kopf —! akta hufvudet! in einem —, i ett, utan uppehåll.

Wegarbeiten, *v. a.* bortarbeta, bortskaffa genom arbete; fullända genom arbete.

sich Wegbegeben, *v. n. ir.* begifva, laga sig bort.

Wegbleiben, *v. n. ir.* s. bli borta, ej komma; blifva utelemnad; förbigången.

Wegeamt*, *n.* 2. ställe dit as och orenlighet kastas.

Wegebreit, *n.* Wegerich, *m.* 1. groblad.

Wegedorn*, *m.* 2. getappel, vägtörne.

Wegegeld, *n.* 2. vågpenningar.

Wegeilen, *v. n.* s. skynda sig bort.

Wegen, *prep.* med *Genit.* för skull, på — vägnar; Von — des Königl. Hofgerichts, på Kongl. hofrättens vägnar.

Wegerich. Se Wegebreit.

Wegesäule, *f.* 4. milstolpe, vägvisare.

Wegescheide, *f.* 4. vägasked, skiljeväg.

Wegewarte, *f.* 4. krus-sallat, vägvårda.

Wegezoll, *m.* 1. tull, afgift till en vägs underhåll.

Wegfahren, *v. n. ir.* s. fara, resa, åka bort.

Weg fahrt, *f.* 4. bortfärd, bortresa.

Wegfallen, *v. n. ir.* falla bort; upphöra, ej räknas, ej äga rum, försvinna.

Wegfangen, *v. a. ir.* fånga bort.

Wegfaulen, *v. n.* s. ruttna bort el. af.
Wegfeilen, *v. a.* fila bort.
Wegfischen, *v. a.* fiska, taga bort.
Wegfliegen, *v. n. ir.* s. flyga bort.
Wegfliehen, *v. n. ir.* s. fly bort, rymma, förlöpa.
Wegfließen, *v. n. ir.* s. flyta bort.
Wegflüchten, *v. n.* s. fly bort, rymma. — *v. a.* föra bort för säkerhets skull.
Wegführen, *v. a.* föra bort.
Weggeben, *v. a. ir.* gifva, skänka bort.
Weggehen, *v. n. ir.* s. gå bort.
Weggewöhnen, *v. a.* fördrifva, vänja bort.
Weggießen, *v. a. ir.* gjuta, ösa, slå bort.
Weghaben, *v. n.* hafva redan fått.
Weghaschen, *v. a.* snappa bort.
Weghauen, *v. a. ir.* hugga bort el. af.
Wegjagen, *v. a.* jaga, köra bort; fösa bort.
Wegkommen, *v. n. ir.* s. komma bort, förkomma, borttappas, förloras; — von, slippa ifrån; gut —, slippa för godt köp.
Wegkönnen, *v. n. ir.* h. kunna gå el. föras bort.
Weglassen, *v. a. ir.* släppa bort; utelemna.
Weglaufen, *v. n. ir.* s. löpa bort; rymma; förrinna, förlöpa.
Weglegen, *v. a.* lägga bort, gömma.
Wegmachen, *v. a.* bortskaffa, borttaga; sich —, skynda el. packa sig bort el. undan.
Wegmarschiren, *v. n.* s. bortmarschera.
Wegmüssen, *v. n. ir.* h. vara nödsakad att gå el. rusa bort.
Wegnahme, *f.* 4. intagande, eröfring; bortförande, bortröfvande.
Wegnehmen, *v. a. ir.* borttaga.
Wegraffen, *v. a.* taga bort, roffa.
Wegräumen, *v. a.* undanrödja, häfva.
Wegreiben, *v. a. ir.* gnida, rifva bort.
Wegreise, *f.* 4. bortresa.
Wegreisen, *v. n.* s. resa, fara bort.
Wegreißen, *v. a. ir.* rycka, slita bort; nedrifva, förstöra.
Wegrich. Se Wegerich.
Wegrücken, *v. a.* bortrycka, bortflytta —. *v. n.* s. maka åt sig; gifva plats.
Wegschaffen, *v. a.* skaffa bort; afskaffa.
Wegscheuchen, *v. a.* skrämma bort; fösa bort.
Wegschicken, *v. a.* skicka bort.
Wegschiffen, *v. n.* s. segla bort. — *v. a.* bortföra sjöledes, utskeppa.
Wegschleifen, *v. a.* slipa bort; släpa bort.
Wegschlenkern, *v. a.* slänga bort.
sich Wegschleichen, *v. r. ir.* smyga sig bort el. undan, försvinna.
Wegschleudern, *v. a.* slunga bort; slänga bort; förslösa; sälja till underpris.
Wegschnappen, *v. a.* snappa, nappa bort; attrappera.
Wegschwemmen, -spülen, *v. a.*

skölja, bortföra med flod eller ström.

Wegſehen, *v. n. ir.* ſ. bortvända ögonen, se bort.

Wegſenden, *v. a. ir.* sända bort.

Wegſengen, *v. a.* bränna, sveda bort.

Wegſetzen, *v. a.* sätta bort, afsides; nedsätta; utkasta och öfvergifva (ett barn); sätta, springa öfver (en graf m. m.); sätta öfver (en flod &c.); ſich über etwas —, sätta sig öfver något.

Wegſeyn, *v. n. ir.* vara borta el. frånvarande; ej vara mera till; vara förlorad.

Wegſprengen, *v. a.* bortspränga. — *v. n.* ſ. rida bort i fyrsprång.

Wegſpringen, *v. n. ir.* ſ. springa bort, undan; springa öfver; gå ifrån.

Wegſterben, *v. n. ir.* ſ. dö bort eller undan.

Wegſtreichen, *v. a. ir.* stryka bort; utstryka.

Wegthun, *v. a. ir.* skaffa, taga, lägga bort, sätta afsides; skilja sig vid el. ifrån, göra sig af med.

Wegwart. Se Wegewarte.

Wegweiſen, *v. a. ir.* bortvisa.

Wegweiſer, *m.* 3. vägvisare, vägledare; milstolpe.

Wegwenden, *v. a. r.* och *ir.* vända bort.

Wegwerfen, *v. a. ir.* bortkasta; förkasta; ſich —, förnedra, vanhedra sig.

Wegwünſchen, *v. a.* önska vara borta.

Wegziehen, *v. a. ir.* bortdraga. — *v. n. ir.* ſ. lemna ett ställe, draga el. fara bort, flytta.

Wegzug*, *m.* 1. aftåg, afresa, bortfärd.

Weh! Wehe! *interj.* ve! förbannad vare! o —! au —! aj! —, *n.* 6. värk, smärta, sveda, plåga, ondt; die Wehen, barnvärkarne. — *adv.* — thun, göra ondt; oroa, bekymra; ſich — thun, göra sig skada, ondt el. illa.

Wehen, *v. n.* h. (e som å) blåsa; svaja.

Wehen, *n.* 3. blåsande; svajande; fläktande.

Weher, *m.* 3. solfjäder.

Wehklage, *f.* 4. klagorop, veklagan.

Wehklagen, *v. n.* h. lamentera, jemra sig.

Wehklagen, *n.* jemrande, klagorop.

Wehmuth, *f.* utan *pl.* sorg, bedröfvelse, sorgsenhet.

Wehmüthig, *adj.* klagofull, sorglig, ängslig; bedröfvad; blödig, bevekt, rörd.

Wehmüthigkeit. Se Wehmuth.

Wehmutter*, *f.* 3. barnmorska.

Wehr, *f.* 4. (e som å) försvar, motstånd; vapen; ſich zur Wehre ſetzen, ſtellen, försvara sig, göra motstånd.

Wehr, *n.* 1. kajdam, uppdämning; ringmur.

Wehren, *v. a.* hindra; förbjuda, neka, förmena; stå emot, förebygga; försvara.

Wehrgehäng, *n.* 1. gehäng öfver axeln.
Werhaft, *adj.* värnbar, duglig el. skicklig att bära vapen, vapenför; —, machen, väpna, förse med vapen; in werhaften Stand setzen, sätta i försvarsstånd; ein wehrhafter Ort, en befästad ort.
Wehrlos, *adj.* värnlös, utan försvar; svag; — machen, borttaga vapnen ifrån, afväpna.
Wehrlosigkeit, *f.* 4. värnlöshet.
Wehrstand*, *m.* 1. försvarsstånd, krigsstånd.
Wehrung, *f.* 4. valvation (guldets och silfrets).
Wehtage, *m. pl.* sorgdagar; sorg.
Weib, *n.* 2. qvinna, qvinfolk, hustru; mes; zu einem Weibe werden, blifva qvinlig, veklig.
Weibchen, *n.* 3. liten qvinna; hona.
Weiberarbeit, *f.* 4. qvinfolksarbete.
Weiberhaft. Se Weibisch.
Weiberlehen, *n.* 3. qvinnolän.
Weiberrock*, *m.* 1. kjortel.
Weiberzeit, *f.* 4. månadssjuka.
Weibisch, *adj.* qvinlig, veklig.
Weiblich, *adj.* qvinlig; af honslägtet; das weibliche Glied, qvinnors födslolem.
Weiblichkeit, *f.* 4. qvinlighet.
Weibsbild, *n.* 2. =person, *f.* 4. qvinfolk, qvinsperson.
Weibsleute, *pl.* qvinfolk, fruntimmer.
Weibsstück, =volk. Se Weibsbild.
Weich, *adj.* vek, mjuk, len, blöt, lös; ömsint, känsloöm, känslofull; — machen, mjuka, blöta; — werden, mjukna, blötna; es ward mir so — ums Herz, mitt hjerta blef så rördt.
Weichbild, *n.* 2. stadens lagsaga, distrikt.
Weichbottich, *m.* 1. stöpkar.
Weiche, *f.* 4. mjukhet, lenhet, vekhet; ljumske; veka lifvet el. sidan.
Weichen, *v. a.* uppblöta, mjuka. — *v. n.* s. mjukna, blötna, vekna, bli mör.
Weichen, *v. n. ir.* s. vika, gifva vika; draga sig undan el. tillbaka; gifva rum; lemna företräde, gifva efter.
Weichen, *n.* 3. vikande; eftergifvande.
Weichgeschaffen, *adj.* af ömsint, lättrörd natur.
Weichgesotten, *adj.* löskokt.
Weichheit, *f.* 4. vekhet, mjukhet, lenhet; känsloömhet.
Weichherzig, *adj.* blödhjertad, ömsint, lättrörd, öm.
Weichherzigkeit, *f.* utan *pl.* ömsinthet, lättrördhet.
Weichlich, *adj.* något mjuk, blöt, mör, len, vek; qvinlig, feg, veklig, klemig; ömtålig, grannlaga, kinkig.
Weichling, *m.* 1. klemig menniska, vekling.
Weichmäulig, *adj.* vekmunt.
Weichmüthig. Se Weichherzig.
Weichsel, Weiselkirsche, *f.* 4. morell.
Weichselzopf*, *m.* 1. martorfva.

Weid, (ört) Se Waid.
Weide, *f.* 4. Weidenbaum*, *m.* 1. pilträd; vide, korgpil.
Weide, *f.* 4. bete, betesmark; bet, föda.
Weideland*, *n.* 2. betesmark.
Weiden, *v. a.* föra i bete, beta. —, *v. n.* h. beta, gå i bet; sich an einer Sache (*Dat.*) weiden, förlusta sig åt något.
Weiden, *n.* 3. betande.
Weiden, *adj.* af pil el. vide, pil
Weidenbaum. Se Weide.
Weidenholz, *m.* utan *pl.* pilträd.
Weidenkorb*, *m.* 2. pilkorg.
Weidgeschrey, *n.* 1. jägarerop.
Weidlich, *adj.* tapper, käck, behjertad, brav.
Weidmann*, *m.* 2. jägare.
Weidmännisch, *adj.* jägarlik.
Weidmannschaft, *f.* 4. jägeri, jagtväsendet, jagtstat.
Weidrecht, *n.* 1. betesrättighet; jägarrättighet.
Weidvieh, *n.* 1. vallboskap.
Weidwerk, *n.* 1. jagtsaker; villbråd, vildt.
Weife, *f.* 4. härfvel, nystfot.
Weifen, *v. a.* härfla eller härfva af; afnysta.
sich Weigern, *v. r.* vägra.
Weigern, *n.* 3. Weigerung, *f.* 4. vägrande; im Weigerungsfalle, i fall han skulle neka dertill.
Weihbischof*, *m.* 1. lydbiskop, vicebiskop.
Weihe, *f.* och *m.* 4. glada.
Weihe, Weihung, *f.* 4. vigning, vigsel.
Weihen, *v. a.* inviga, viga; helga, uppoffra; egna, bestämma; prestviga.
Weiher, *m.* 3. dam, fiskdam; fisksump.
Weihkessel, *m.* 3. vigvattenkärl.
Weihnachten, *f.* 3. Weihnachtsfest, *n.* 1. jul, julhelg.
Weihnachtsabend, *m.* 1. julafton.
Weihnachtsgeschenk, *n.* 1. julklapp.
Weihrauch*, *m.* 1. rökelse, rökverk.
Weihwasser, *n.* 3. vigvatten.
Weihwedel, -sprengel, *m.* 3. stänkborste till vigvatten.
Weil, *konj.* emedan, aldenstund, derföre att, eftersom; medan, under det att.
Weiland, *adj.* och *adv.* framliden, salig; för detta.
Weilchen, *n.* 3. liten stund, ögonblick.
Weile, *f.* 4. någon tid, en stund; ledighet, fritimma; lange — machen, göra ledsen; — haben, leds, ledsna; über eine kleine —, efter en kort tid; vor langer — vergehen, förgås af ledsnad; für die lange —, för ro skull eller tidsfördrif; eile mit —, skynda lagom.
Weilen, *v. n.* h. dröja; stanna.
Weiler, *m.* 3. enstaka gård, torp, liten by.
Wein, *m.* 1. vin; vingård.

Weinapfel*, *m.* 3. vinsurt äpple, vinäpple.
Weinbauer, *m.* 3. vingårdsman.
Weinbau, *m.* 1. vinskötsel.
Weinen, *n.* 3. gråt, gråtande; zum — bringen, komma att gråta; das — ist mir näher als das Lachen, jag skulle förr kunna gråta än skratta.
Weineswerth, *adj.* sorglig, värd att gråta öfver.
Weinberg, *m.* 1. vinbygd, -fält, -land, -gård.
Weinen, *v. n.* h. gråta, fälla tårar.
Weinerlich, *adj.* och *adv.* gråtig, gråtmild; gråtande, ängslig.
Weinernte. Se Weinlese.
Weinessig, *m.* 1. vinättika.
Weinfächser, *m.* 3. vinplanta, vinrefva.
Weingarten*, *m.* 3. vingård.
Weingebirge, *n.* 3. vingård, vinbygd.
Weingegend, *f.* 4. vinbygd.
Weingeist, *m.* 2 vinsprit, *spiritus vini.*
Weingeländer, *n.* 3. -laube, *f.* 4. båge af gallerverk öfver vinlöfsalar; vinlöfsal.
Weingelege, -gesenke, *n.* 3. ett vinträds nedgräfvande i jorden att bära telningar.
Weinglas*, *n.* 2. vinglas.
Weingott, *m.* 2. utan *pl.* Bacchus.
Weingrün, *adj.* genomdrucken af vin.
Weinhaus*, *n.* 2. vinkällare, värdshus.
Weinhacke, -haue, *f.* 4. vingårdshacka.
Weinheber, *m.* 3. vinhäfvert.
Weinhefen, *pl.* vindrägg.
Weinig, *adj.* vinaktig.
Weinkalteschale, *f.* 4. vinkallskål.
Weinkeller, *m.* 3. vinkällare.
Weinkelter, *f.* 4. vinpräss.
Weinkranz*, *m.* 1. källarskylt.
Weinküper, -küfer. Se Küper, Küfer.
Weinlegel, *n.* 3. litet vinkärl, vinkagg.
Weinlese, *f.* 4. vinbergning.
Weinleser, *m.* 3. vinbergare.
Weinmonat, *m.* 1. October månad.
Weinmost, *m.* 1. ojäsen drufsaft.
Weinmuß, *n.* 1. drufsaft el. must satt med honung eller socker.
Weinmutter. Se Weinhefen.
Weinpreße, *f.* 4. vinpress.
Weinraute, *f.* 3. (bot.) vinruta.
Weinrebe, *f.* 4. vinrefva, vinqvist.
Weinsäuerlich, *adj.* vinsyrlig.
Weinschank*, *m.* 1. vinskänkning.
Weinschenk, *m.* 4. vinskänk.
Weinschenke, *f.* 4. vinkällare.
Weinschlauch*, *m.* 1. lädersäck att föra vin uti.
Weinschröter. Se Schröter.
Weinstein, *m.* 1. vinsten; der gereinigte —, cremor tartari.
Weinstock*, *m.* 1. vinstock, vinträd.
Weintodt, *adj.* blixtfull.
Weinträber, -trester, *pl.* kärna af drufvor, skal.
Weintraube, *f.* 4. vindrufva.
Weinvisirer, *m.* 3. mätare af vinfat.
Weinzeichen, *n.* 3. källarskylt.

Weis, *adv.* einem etwas — machen, inbilla en något; — werden, bli varse, märka.
Weise, *f.* 4. sätt, vis, maner; melodi, ton; gleicher —, likaledes; Ellenweise, alntals; Kreuzweise, i korss; stufenweise, gradvis, småningom, efterhand; tropfenweise, dropptals, o. fl. d.
Weise, *adj.* vis. — *adv.* visligen.
Weisel, Weiser, *m.* 3. vise bland bien.
Weisen, *v. a. ir.* visa; peka.
Weiser, *m.* 3. visare; timvisare.
Weisheit, *f.* 4. vishet, visdom.
Weislich, *adv.* klokt, förståndigt, visligen.
Weismachen. Se Weis.
Weissagen, *v. a.* spå, profetera.
Weissager, *m.* 3. profet; spåman.
Weissagerisch, *adj.* spåmansvis.
Weissagung, *f.* 4. profetia; spådom.
Weisung, *f.* 4. förebråelse; visande; föreskrift, instruktion.
Weiß, *adj.* Weiße, *n.* 1. *Subst.* hvit; hvitt.
Weißbier, *n.* 1. hvitt dricka.
Weißbirke, *f.* 4. björk.
Weißblech, *n.* 1. förtennt jernbleck.
Weißbrot, *n.* 1. hvetebröd.
Weißbuche, *f.* 4. hagbok.
Weißdorn*, *m.* 2. hagtorn.
Weiße, *f.* 4. hvithet.
Weiße, *n. indekl.* det hvita; das — im Ey, ägghvita.
Weißen, *v. a.* göra hvitt; hvitlima.
Weißer, *m.* 3. hvitlimare.
Weißfisch, *m.* 1. löja.
Weißfuchs*, *m.* 1. ljus fuchs.
Weißgärber, *m.* 3. hvitgarfvare; sämskmakare.
Weißgärberey, *f.* 4. hvitgarfveri.
Weißgelb, Weißgelblich, *adj.* ljusgul, hvitlett.
Weißlich, *adj.* hvitaktig.
Weißtanne, *f.* 4. silfvergran eller furu.
Weißtünche, *f.* utan *pl.* hvitlim.
Weisung. Se under Weißagung.
Weißwinde, *f.* 4. vild narcissa.
Weißwurz, *f.* 4. beckblad.
Weißzeug, *n.* 1. linkläder.
Weit, *adj.* och *adv.* vid, lång; långt; vida, mycket; von weitem, på långt håll el. afstånd; bey weitem nicht, på långt när icke; — entfernt, daß, långt ifrån att; bey weitem größer, der größte, vida större, vida den största; er ist nicht — her, han är ej långt ifrån; det är icke mycket med honom; han duger ej.
Weite, *f.* 4. vidd; rymlighet; sträckning, utsträckning; aflägsenhet, afstånd; längd; latitud.
sich Weiten, *v. r.* utvidga sig, bli bredare, vidga sig, få vidare öppning.
Weiter, *adj.* vidare, längre; ytterligare. —, *adv.* vidare, dessutom; mera, yttermera.
Weiterung, *f.* 4. vidlyftighet.
Weitläufig, *adj.* vidlyftig; vid-

sträckt. — el. Weitschweifig, vidlyftig (om styl o. d.).
Weitläufigkeit, *f.* 4. vidlyftighet; utsväfning; svårighet; stridighet.
Weitschweifigkeit, *f.* 4. vidlyftighet, mångordighet.
Weitsichtig, *adj.* långsynt, se på långt håll.
Weitspreitzig, *adj.* yfvig.
Weitzen, *m.* 3. hvete.
Weitzenbrot, *n.* 1. hvetebröd.
Welcher, welche, welches, *pron. relat.** hvilken, hvilket, som; Welch ein, eine, ein, hvilken, hvilket; welche *pl.* hvilka, som; några.
Welchergestalt, *adv.* huruledes, hurulunda.
Welcherley, *adv.* hurudan.
Welk, *adj.* vissnad, förtorkad.
Welken, *v. n.* f. vissna, förvissna, förlora sig.
Welken, *n.* 3. vissnande, förvissnande.
Welkheit, *f.* 4. förvissnadt tillstånd.
Wellbaum*, *m.* 1. axel; häfstång.
Welle, *f.* 4. bölja, våg; hjulstock, axel; bunt, knippa ved, ris el. qvistar till bränsle.
Wellen, *v. a.* förvälla, uppkoka.
Wellenförmig, *adj.* vågig.
Wels, *m.* 1. mal (fisk).
Welsch 2c. Se Wälsch 2c.
Welt, *f.* 4. verld; jorden; in jener —, i den andra verlden; in die — hinein leben, lefva obekymrad; lefva i sus och dus; taga dagen som han kommer; um aller — willen, för all ting i verlden; viel — haben, hafva mycket folkvett; känna menniskorna; veta att lefva; sich in die — schicken, foga sig efter menniskorna.
Weltall, *n.* 1. verldsbyggnaden.
Weltbau, *m.* 1. Weltgebäude, *n.* 3. verldsbyggnad.
Weltbekannt. Se Weltkundig.
Weltberühmt, *adj.* vidtfrägdad.
Weltbezwinger, *m.* 3. verldseröfrare.
Weltgegend, *f.* 4. väderstrek.
Weltgeistliche, *m.* 4. andlig utom munkorden.
Weltgeschichte, *f.* 4. verldshistorie.
Weltgürtel, *m.* 3. zon, luftstrek.
Weltkarte, *f.* 4. verldskarta, globkarta.
Weltkind, *n.* 2. -mensch, *m.* 4. verldslig sinnad menniska.
Weltklug, *adj.* verldsklog, statsklok.
Weltkörper, *m.* 3. kreis, *m.* 1. verldskropp, jordklot el. -krets.
Weltkugel, *f.* 4. jordklot, glob.
Weltkundig, *adj.* allmänt bekant.
Weltlauf*, *m.* 1. verldens lopp eller gång.
Weltlich, *adj.* verldslig.
Weltmann*, *m.* 2. verldslig sinnad man; statsman.
Welttheil, *m.* 1. verldsdel.
Weltumfahrer, *m.* 3. verldskringseglare.
Weltweise, *m.* 4. filosof.
Weltweisheit, *f.* 4. filosofi.
Wem? Wen? *pron.* åt hvem? hvem?
Wendehals*, *m.* 1. (fågel) göktyta

Wendekreis, *m.* 1. **Zirkel**, *m.* 3. vändkrets.
Wendeltreppe, *f.* 4. vindeltrappa.
Wenden, *v. a.* och *n. reg.* och *ir.* **h.** vända, vrida; — **auf**, **an** . . ., kosta på, använda.
Wendig, *adj.* (om hästar) lätt vänd, läraktig.
Wendung, *f.* 4. vändning; omvridning, omrullning.
Wenig, *adj.* och *adv.* (e som å) liten, ringa; få; litet, föga; **ein** —, något litet.
Weiniger, *adj.* och *adv.* mindre, ringare,
Wenigkeit, *f.* 4. litenhet, ringhet; **meine** —, min ringa person; mina små omständigheter.
Wenigst, *adj.* minst, ringast.
Weinigstens, **zum Weinigsten**, *adv.* åtminstone, till det minsta.
Wenn, *konj.** om, ifall att; när: — **nicht**, om icke, med mindre, så framt ej; — **auch**, — **gleich**, om än, om ock, änskönt, fastän, ehuruväl; — **nur**, — **anders**, så framt, med vilkor att, allenast att.
Wenzel, *m.* 3. (i spel) knekt.
Wer*, *pron.* hvem, hvilken; den som; — **es auch seyn mag**, hvem det vara må.
Werbegeld, *n.* 2. värfningspenningar, handpenningar.
Werben, *v. a.* och *n. ir.* **h.** värfva; **neue Truppen** —, rekrytera; **um** . . . —, fria till; eftersträfva, bemöda sig att vinna.
Werber, *m.* 3. värfvare; friare m. m.
Werbung, *f.* 4. värfning; friande; sökande.
Werden, *v. n.* **f.** blifva, varda, lära; danas; skola; **was wird wohl aus dir werden?** hvad lär väl blifva utaf dig? **er ist anders geworden**, han har ändrat, omvändt sig.
Werder, *m.* 3. holme i en ström.
Werfen, *v. a.* och *n. ir.* kasta, slänga; kasta. slå öfverända; kasta, skjuta (skulden på någon); yngla, få ungar, kalfva m. m.; **sich** —, kasta sig; (om trä &c.), slå sig, bli vind, krokna, bugna; **Staub in die Augen** —, **über den Tölpel** —, narra, svika, bedraga; **in den Bart** —, förevita.
Werft, *n.* 1. skeppshvarf; kölhalning; varp, ränning.
Werg, **Werk**, *n.* 1. blånor; dref.
Wergen, **Werken**, *adj.* af blånor.
Werk, *n.* 1. verk, arbete; fästningsverk; gerning; **ins** — **richten**, **setzen**, verkställa; **viel Werks machen aus**, göra mycket väsen af, mycket berömma.
Werkhaus*, *n.* 2. arbetshus.
Werkleute, *pl.* arbetsfolk, handtverkare.
Werkmeister, *m.* 3. verkmästare; byggmästare; fabrikör.
Werkstatt*, **Werkstätte**, *f.* 4 (å långt) verkstad.
Werkstellig, *adv.* — **machen**, verkställa.

Werkstück, *n.* 1. hugget stenstycke.
Werktag, *m.* 1. arbetsdag, söknedag.
Werktisch, *m.* 1. -bank*, *f.* 1. verkstadsbord.
Werkverständige, *pl.* edsvurne och förfarne män som förordnas att besigtiga, taxera m. m.
Werkzeug, *n.* 1. verktyg, redskap.
Werkzoll, *m.* 1. verktum.
Wermuth, *m.* 1. malört.
Wermuthtropfen, *pl.* malörtsdroppar.
Werste, *f.* 4. verst (rysk mil).
Werth, *adj.* värd; värdig; dyrbar, kär; — schätzen, halten, skatta, sätta värde på, högakta.
Werth, *m.* 1. värde, pris.
Werthschätzung, -haltung, *f.* 4. högaktning, kärlek.
Wesen, *n.* 3. varelse, väsende; beskaffenhet; maner, sätt, art, vis; buller, sus, stoj; das böse —, fallandesot; ein edles — an sich haben, hafva ett ädelt sätt att vara; alles in seinem — erhalten, uppehålla allt i sitt stånd.
Wesentlich, *adj.* väsendtlig; verklig.
Wespe, *f.* 4. geting.
Wessen, Weß, *pron.* *Genit.* hvars, hvilkens.
Weßhalb, Weßwegen, *adv.* hvarföre.
West, Westen, *m.* vester; vestanväder.
Weste, *f.* 4. vest.
Westerhemd, *n.* 1. dopskjorta.
Westlich, *adj.* vestlig; i vester.
Westsee, *f.* 4. vesterhafvet.
Westwärts, *adv.* åt el. emot vester, vesterut.
Westwind, *m.* 1. västanvind, vestlig vind.
Wett, *adv.* qvitt; — machen, vedergälla.
Wette, *f.* 4. vad; det man håller på vad; in die — reiten, rida i kapp; sich um die — bemühen, täfla med hvarannan.
Wetteifer, *m.* 3. täflan, medtäflan.
Wetteiferer, *m.* 3. täflare, medtäflare.
Wetteifern, *v. n.* h. täfla.
Wetten, *v. a.* och *n.* h. slå vad, hålla på vad.
Wetter, *n.* 3. väder; väderlek; oväder; åskväder; vom — getroffen werden, blifva rörd af åskan; das — leuchtet, det blixtrar; daß dich das — hole, erschlage! gå till fanders.
Wetterableiter, *n.* 3. åskledare.
Wetterbeobachtung, *f.* 4. väderleksrön.
Wetterdach*, *n.* 2. väderskärm, vädertak.
Wetterfahne, *f.* 4. väderhane, flöj.
Wetterglas*, *n.* 2. barometer; termometer.
Wetterhahn*, *m.* 1. tupp (på torn); väderhane.
Wetterlaunisch, *adj.* vädersjuk; ostadig.
Wetterleuchten, *v. n.* h. ljunga, blixtra.
Wetterleuchten, *n.* 3. ljungande, blixtrande.
Wettermaschine, *f.* 4. väderlucka.

Wettern, *v. impers.* dundra, knalla. —, *v. n.* h. larma, storma, stoja, väsnas.
Wetterprophet, *m.* 4. väderleksprofet.
Wetterschade, *m.* 5. skada af hagel och oväder.
Wetterstrahl, *m.* 6. blixt, ljungeld.
Wettervogel. Se Regenvogel.
Wetterwendisch, *adj.* ostadig, ombytlig.
Wetterwolke, *f.* 4. åskmoln.
Wettgesang*, *m.* 1. täflan i sång.
Wettkampf. Se Wettstreit.
Wettlauf*, *m.* 1. Wettrennen, *n.* 3. kappränning.
Wettläufer, *m.* 3. kapprännare.
Wettritt, *m.* 1. kappridning.
Wettstreit, Wettkampf*, *m.* 1. täflan.
Wetzen, *v. a.* hvässa, bryna, slipa.
Wetzen, *n.* 3 Wetzung, *f.* 4. hvässning, brynande, slipning.
Wetzstahl*, -stein, *m.* 1. brynstål, brynsten.
Weyrauch. Se Weihrauch.
Wichse, *f.* 4. skovax.
Wichsen, *v. a.* vaxa, putsa (skor o.d.).
Wichsen, *n.* 3. Wichsung *f.* 4. vaxande, putsande, putsning.
Wicht, *m.* 1. bof, skälm; ein armer —, en stackare.
Wichtig, *adj.* fullvigtig; vigtig, betydande.
Wichtigkeit, *f.* 4. fullvigtighet; vigt, vigtighet, betydenhet.
Wicke, *f.* 4. Wickfutter, *n.* 3. vicker.
Wickel, *m.* 3. rulle; papiljott.
Wickelband*, *n.* 2. -schnur*, *f.* 1. linda.
Wickelkind, *n.* 2. lindebarn.
Wickeln, *v. a.* rulla; inveckla, insvepa; linda (ett barn); nysta; sich aus einer Sache —, reda sig ur el. ifrån en sak.
Wickeln, *n.* 3. Wickelung, *f.* 4. vecklande, rullande; inveckling, insvepning; lindande (ett barns); nystande.
Wickelschnur. Se Wickelband.
Wickelzeug, *n.* 1. linddon.
Wickfutter, -stroh. Se Wicke.
Widder, *m.* 3. bagge; vädur; murbräcka (hos de gamla).
Wider, *prep.* med *Ackus.* emot.
Widerbelfern, -bellen, *v. n.* h. bita el. träta emot, svara näsvist.
Widerchrist, *m.* 4. Antichrist.
Widerdruck, *m.* 1. motverkan; vidertryck.
Widerfahren, *v. n ir.* h. s. (einem) vederfaras, hända.
Widerhaken, *m.* 3. hulling.
Widerhalt, *m.* 1. motstånd; stöd.
Widerhalten, *v. n. ir.* h. hålla emot.
Widerklage, *f.* 4. kontraåklagan.
Widerlage, *f.* 4. vederlag.
Widerlegen, *v. a.* vederlägga; motsäga.
Widerlegung, *f.* 4. vederläggning, motsägelse
Widerlich, *adj.* vidrig, motbjudande.
Widerlichkeit, *f.* 4. vidrighet, vämjelse, motbjudande beskaffenhet el. egenskap.

Widernatürlich, *adj.* onaturlig, naturstridig.
Widerpart, *m.* 6. vederpart, motståndare; — halten, vara, sätta sig emot.
Widerprall*, *m.* 1. återstussning, återstöt.
Widerprallen, *v. n.* s. stussa tillbaka.
Widerrathen, *v. a. ir.* (einem) afråda, afstyrka.
Widerrathung, *f.* 4. afrådande, afstyrkande.
Widerrechtlich, *adj.* lagstridig, olaglig. — *adv.* lagstridigt, olagligen.
Widerrechtlichkeit, *f.* 4. lagstridighet, olaglighet.
Widerrede, *f.* 4. motsägelse; gensvar.
Widerrist, *m.* 1. manke.
Widerruf, *m.* 1. Widerufung, *f.* 4. återkallelse, afsägelse.
Widerrufen, *v. a. ir.* återkalla; återtra sig; återfordra, reklamera.
Widerruflich, *adj.* återkallelig.
Widerrufung. Se Widerruf.
Widersacher, *m.* 3. motståndare, vederpart; djefvul.
Widerschein. Se Wiederschein.
Sich Widersetzen, *v. r.* (einem) sätta sig emot.
Widersetzen, *n.* 3. Widersetzung, *f.* 4. motsättande, uppstussighet, gensträfvighet.
Widersetzlich, *adj.* uppstussig, motsträfvig.
Widersetzlichkeit, *f.* 4. uppstussighet, motsträfvighet.
Widersetzung, *f.* 4. motsättande; motstånd.
Widersinn, *m.* 1. stridig eller förvänd mening; motsägelse.
Widersinnig, *adj.* paradox, sällsam, orimlig; motsägande.
Widersinnigkeit. Se Widersinn.
Widerspänstig, *adj.* motsträfvig, halsstarrig, tresk, gensträfvig, uppstussig.
Widerspänstigkeit, *f.* 4. motsträfvighet, halsstarrighet, treskhet, gensträfvighet, uppstussighet.
Widerspiel, *n.* 1. vederspel, motsats; einem das — halten, sätta sig emot någon.
Widersprechen, *v. n. ir. h.* (einem) motsäga, tala emot; vara emot; göra påstående emot.
Widersprechen, *n.* 3. Widersprechung, *f.* 4. Se Widerspruch.
Widersprecher, *m.* 3. motsägare, motståndare.
Widersprechlich, *adj.* som kan motsägas, eller låter motsäga sig.
Widerspruch*, *m.* 1. motsägelse; stridighet.
Widerstand*, *m.* 1. motstånd.
Widerstehen, *v. n. ir. h.* (einem) stå emot, göra motstånd, sätta sig emot; strida el. sträfva emot.
Widerstreben, *n.* 3. Widerstrebung, *f.* 4. motsträfvande, stretande emot.
Widerstreben, *v. n.* (einem) sträfva eller streta emot.
Widerstreiten, *v. a. ir.* strida eller

sträfva emot; bestrida; vara stridande emot.

Widerwärtig, *adj.* vedervärdig, vidrig, motbjudande; anstötlig, förarglig.

Widerwärtigkeit, *f.* 4. vedervärdighet; olycka, motgång.

Widerwille, *m.* 5. vedervilja, afsky; olust.

Widmen, *v. a.* (d som t) (einem etwas) uppoffra eller helga, helt och hållet öfverlämna; tillegna; egna, ärna, ämna.

Widrig, *adj.* vidrig; motbjudande, stötande, förarglig, ledsam; widriger Wind, motvind; das sind ganz widrige Dinge, det är stridiga ting.

Widrigenfalls, *adv*, om icke, annars.

Widrigkeit, *f.* 4. vidrighet; förarglighet, ledsamhet.

Widriglautend, *adj.* missljudande.

Wie, *adv.* och *konj.* huru; på hvad sätt; som, liksom, såsom; än; när, då.

Wie, *interj.* hvi, hvi så.

Wiebeln, *v. n.* h. kräla, vrimla, krypa.

Wiede, *f.* 4. halm- el. vidjeband, hank.

Wiedehopf*, *m.* 6. härfågel.

Wieder, *adv.* åter; å nyo; igen, på nytt; tillbaka; ännu en gång; hin und —, här och der; hit och dit; fram och tillbaka; — anfangen, ankleiden, anmachen 2c., begynna å nyo; omkläda; åter påkläda; återhäfta el. fästa; å nyo uppgöra (eld) m. fl. d.; — einbringen, återföra, återbära, fara tillbaka; ersätta, hålla skadeslös; — einsetzen, återställa, åter insätta; åter uppsätta el. iståndsätta; — erlangen, återvinna, återfå m. fl. d. sammansättningar.

Wiederaufnahme, *f.* 4. återupptagande; tilltagande, förkofran.

Wiederbezahlung, *f.* 4. återbetalning.

Wiederbringung, *f.* återbärande, återställning.

Wiedereinlenken. Se Einlenken.

Wiedereinsetzung, *f.* 4. återställning, återinförande; återupprättande, sättande i sitt förra stånd.

Wiedererinnerung, *f.* erinran, hågkomst.

Wiedererlangung, *f.* 4. återfående.

Wiederersetzung, -erstattung, *f.* 4. återbetalning, skadeslöshållande.

Wiedergabe, *f.* 4. återgifvande, återlemnande.

Wiedergeburt, *f.* 4. nya födelsen.

Wiederhaben, *v. n. ir.* h. återfå, återvinna.

Wiederhall*, -schall*, *m.* 1. återskall, genljud.

Wiederhallen, schallen, -tönen, *v. n.* h. skalla, gifva genljud, klinga.

Wiederherstellen. Se Herstellen.

Wiederherstellung, *f.* 4. återställande; återiståndsättande; hälsans återfående.

Wiederholen, *v. a.* återhämta, hemta tillbaka; upprepa, förnya; kurz —, i korthet upprepa.
Wiederholung, *f.* 4. åter- el. tillbakahämtande; upprepande, förnyande.
Wiederholungszeichen, *n.* 3. upprepningstecken; repris, repristeckcn (i musik).
Wiederkäuen, *v. a.* och *n.* h. idissla.
Wiederkäuen, *n.* 3. Wiederkäuung, *f.* 4. idisslande.
Wiederkauf*, *m.* 1. återköp.
Wiederkaufsrecht, *n.* 1. bördsrätt.
Wiederkehr, Wiederkunft, *f.* utan *pl.* återkomst.
Wiederkehren, *v. n.* s. återvända; omvända sig.
Wiederschall. Se Wiederhall.
Wiederschallen, -tönen. Se Wiederhallen.
Wiederschein, *m.* 1. återsken, återstrålning, återkast; återbrytning, återstussning; vedersken.
Widerscheinen, *v. n. ir.* h. återkastas, brytas tillbaka, återstråla, stussa tillbaka.
Wiedersehen, *n.* 3. återseende, seende på nytt; lebe wohl bis aufs Wiedersehen, lef väl tills här näst, tills vi råkas igen.
Wiedertaufe, *f.* 4. omdöpelse, vederdöpelse.
Wiedertäufer, *m.* 3. vederdöpare.
Wiederum. Se Wieder; Hinwiederum, återigen; deremot.
Wiedervergeltung, *f.* 4. vedergällning.
Wiedervergeltungsrecht, *n.* 1. vedergällningsrätt.
Wiege, *f.* 4. vagga.
Wiegemesser, *n.* 3. hackknif.
Wiegen, *v. a.* och *n. ir.* h. väga.
Wiegen, *n.* 3. Wiegung, *f.* 4. vaggande; skärande med hackknif; vägande.
Wiegenlied, *n.* 2. vaggsång, -visa.
Wiehern, *v. n.* h. gnägga.
Wiehern, *n.* 3. gnäggande.
Wieke, *f.* 4. tält; vele (af linneskaf).
Wiese, *f.* 4. äng; hohe und trockene Wiesen, hårdvallsängar.
Wiesel, *m.* 3. vessla, lekatt.
Wiesendungsgras*, *n.* 2. ängull.
Wiesenfench, *m.* 1. (bot.) ängkamp.
Wiesenland*, *n.* 2. ängsmark.
Wiesenwachs*, *m.* 1. ängsväxt, örter.
Wieviel, *adv.* huru mycket, huru många; der, die, das wie vielste, hvilken, hvilket i ordningen.
Wiewohl*, *konj.* ehuru, fastän, ehuruväl.
Wild, *adj.* (d som t) vild, otamd, vildsint, grym; bister; obrukad, ouppodlad; rå, ohyfsad; yr; wildes Fleisch, dödt kött; wilde Wehen, falska barnvärkar.
Wild, *n.* 1. vildt, villbråd.
Wildbret, Wildpret, *n.* 1. villbråd.
Wilddieb, *m.* 1. tjufskytt.
Wilddieberey, *f.* 4. tjufskytteri.
Wilde, *m.* och *f.* 4. vilde.

Wildenzen, Wilpern, *v. n.* h. smaka vildt

Wildfang*, *m.* 1. villbasare, glop.

Wildgeschmack, *m.* 1. vild smak.

Wildheit, *f.* 4. vildhet och grymhet.

Wildniß, *f.* 1. öken, ödemark.

Wildpret. Se Wildbret.

Wildschur*, *f.* 1. pels med hår på utsidan.

Wildstand*, *m.* 1. vilddjurs stånd el. läger.

Wille, *m.* 5. vilja; samtycke; tycke, behag; Willens seyn, vara sinnad, ämna; zu Willen seyn, göra till viljes; um — willen, för — skull; för; mit Wissen und Willen, med uppsåt.

Willensäußerung, *f.* 4. sin viljes förklarande.

Willfahren, *v. n.* h. (einem) foga el. lämpa sig efter, villfara, göra till viljes.

Willfährig, *adj.* villfarig, foglig, eftergifven, tjenstfärdig, tjenstvillig.

Willfährigkeit, *f.* 4. villfarighet, foglighet &c.

Willfahrung, *f.* 4. villfarande, foglighet, eftergifvenhet.

Willig, *adj.* villig; sich — finden lassen, visa sig villig; —, *adv.* villigt, gerna.

Willigen, *v. n.* h. samtycka.

Willigkeit, *f.* 4. villighet, tjenstfärdighet.

Williglich, *adv.* villigt, gerna.

Willkommen, *m.* 3. emottagande, bemötande; välkomma; välkomst; inträdesafgift.

Willkommen, *adj.* välkommen; — heißen, be vara välkommen.

Willkühr, *f.* 4. fri vilja, godtycke, behag, godtfinnande; lag, förordning; val, fritt val.

Willkührlich, *adj.* sjelffri, arbiträr, efter godtycke el. godtfinnande.

Wimmeln, *v. n.* h. vimla, krypa, kräla; öfverflöda.

Wimmern, *v. n.* h. lamentera, jämra sig; qvida.

Wimmern, *n.* 3. lamentering, jämrande, qvidan.

Wimpel, *m.* 3. vimpel, flagg.

Wimper, *f.* 4. ögonhår.

Wind, *m.* 1. (d som t) vind, väder, blåst; väder (i kroppen). — machen, (fig.) skryta; in den — reden, tala fåfängt, förgäfves; in den — schlagen, icke bry sig om, förakta; sich manchen sauern — angehen (unter die Nase gehen) lassen, utstå, försöka mycket.

Windblatter, *f.* 4. vattkoppa.

Windblattern, *pl.* väderkoppor.

Windbeutel, *m.* 3. storskrytare, storpratare; ett slags uppsvälld bakelse.

Windbeuteley, *f.* 4. skryt.

Windbraut*, *f.* 1. häftig orkan.

Windbruch*, *m.* 1. vindfälle; väderbråck.

Windbüchse, *f.* 4. väderbössa.
Winddarm*, *m.* stortarm.
Winde, *f.* 4. vindspel, gångspel; hissverk; domkraft, häftyg; härfvel, nystfot; åkerbinda (ört el. blomma).
Windekraut*, *n.* 2. snärjgräs, åkerbinda.
Windel, *f.* 4. linda; blöja.
Windeln, *v. a.* linda (barn).
Windeltreppe, *f.* 4. vändeltrappa.
Windeltuch*, *n.* 2. blöja.
Winden, *v. a. ir.* vrida; sno, tvinna, dreja; linda (blomsterqvast. &c.); nysta, härfla el. härfva af; rycka (ur händerna); in die Höhe —, hissa, vinda upp; sich —, vrida, sno sig; knorla el. rulla ihop sig, bugta el. slingra sig; kröka sig.
Windey, *n.* vindägg, ägg utan frö.
Windfahne, *f.* 4. väderhane, flöj.
Windfall*, *m.* 1. vindfälle, nedblåsta träd.
Windfang*, *m.* 1. litet yttre rum; väderfång, ventil.
Windgeschwulst*, *f.* 1. vädersvulst.
Windhaken, *m.* 3. stormhake.
Windhalm, *m.* 1. åkerhven.
Windhund, *m.* -spiel, *n.* 1. vindthund.
Windig, *adj.* stormig; skrytaktig; i dålig belägenhet; es ist —, det blåser.
Windklappe, *f.* 4. väderlucka, lufthål.
Windlicht, *n.* 2. bloss, fackla.
Windmacher, *m.* 3. storskrytare.
Windmacherey, *f.* 4. skryt.
Windmühle, *f.* 4. väderqvarn.
Windofen*, *m.* 3. vindugn.
Windpocken, *pl.* vattkoppor.
Windröschen, *n.* 3. sippa.
Windsbraut. Se Windbraut.
Windschief, *adj.* vind, krokig.
Windseite, *f.* 4. sida hvarifrån vädret kommer.
Windspiel. Se Windhund.
Windstille, *adj.* lugn. —, *f.* lugn, stiltje.
Windstoß*, *m.* 1. (o långt) väderil, stormby.
Windstütze, *f.* 4. fönsterlucka.
Windsucht, *f.* 4. vädersot.
Windvogel. Se Regenvogel.
Windwassersucht. Se Windsucht.
Windwehe, *f.* 4. hög hopblåst snö.
Windwirbel. Se Wirbelwind.
Wink, *m.* 1. vink, tecken.
Winkel, *m.* 3. vinkel; vrå.
Winkelehe, *f.* 4. hemligt giftermål, lönngifte.
Winkeleisen. Se Winkelmaß.
Winkelhaken *m.* 3. vinkelhake, steg.
Winkelig, *adj.* vinklig, kantig.
Winkelmaß, *n.* 1. vinkelmått, vinkelhake.
Winkelrecht, *adj.* rätvinklig.
Winkelschenke, *f.* 4. uselt värdshus, krog.
Winkelschule, *f.* 4. smygskola.
Winkeltreppe, *f.* 4. lönntrappa.
Winkelzüge, *m. pl.* undflykter, små konster.
Winken, *v. a.* vinka.

Winken, *n.* 3. vinkande.
Winseln, *v. n.* h. qvida, jämra sig.
Winseln, *n.* 3. qvidan, jämrande.
Winter, *m.* 3. vinter; des Winters, im —, om vintern.
Winterente, *f.* 4. alfågel.
Wintergrün, *n. indekl.* vintergröna.
Winterhaft, -mäßig, *adj.* vinterlik.
Winterholz, *n.* 2. vedförråd för vintern.
Wintermäßig. Se Winterhaft.
Wintern, *v. impers.* es wintert, det är kalt, det fryser.
Winterobst, *n.* 1. utan *pl.* vinterfrukt.
Winterseite, *f.* 4. norra sida.
Winterzeit, *f.* 4. vintertid.
Winzer, *m.* 3. vingårdsman eller arbetare.
Winzerhacke, *f.* 4. -messer, *n.* 3. vingårdshacka, vingårdsknif.
Winzig, *adj.* ganska liten.
Wipfel, *m.* 3. topp, spets.
Wippe, *f.* 4. spö; gånga, vippa; — el. Wippgalgen, *m.* 3. vippgalge.
Wippen, *v. a.* straffa med vippgalge; sich —, gunga; kippen u. Se Kippen.
Wir, *pron. pl.* vi.
Wirbel, *m.* 3. hjesshvirfvel; hvirfvel; skruf (på en fiol o. d.); vändkors el. korsbom; skål för en benfogning.
Wirbelbein, *n.* 1. knota.
Wirbelhaken, *m.* 3. strängstift på klaver.
Wirbeln, *v. n.* h. hvirfla; gå omkring; slå en hvirfvel på trumman.
Wirbelpunct, *m.* 1. vertikalpunkt.
Wirbelwind, *m.* 1. väderhvirfvel, väderilning.
Wirken, *v. a.* och *n.* h. verka, åstadkomma, tillvägabringa, verkställa; göra verkan; hjelpa; knåda, älta; väfva, virka, tillverka, förfärdiga; einem Pferde den Huf —, arbeta upp hofven på en häst.
Wirker. Se Weber.
Wirklich, *adj.* verklig. —, *adv.* verkligen, i sanning, sannerligen.
Wirklichkeit, *f.* 4. verklighet, sanning; zur — bringen, verkställa, uträtta.
Wirksam, *adj.* verksam, verkande; kraftig.
Wirksamkeit, *f.* 4. verksamhet; kraft, flit och drift.
Wirkstuhl*, *m.* 1. väfstol.
Wirkung, *f.* 4. verkning, verkan.
Wirkungskreis, *m.* 1. verkningskrets.
Wirkungslos, *adj.* utan verkan.
Wirren, *v. a.* in einander, förvirra, bringa i oordning el. oreda; aus einander —, utreda, utveckla, bringa i ordning.
Wirrkopf*, *m.* 1. oredigt hufvud; oroligt hufvud.
Wirrseide, *f.* 4. flocksilke.
Wirrstroh, *n.* 1. stött halm.
Wirrwarr, *m.* 1. villervalla.
Wirtel, *m.* 3. hvirfvel på en spindel; spindeltrissa; nyckel på fiol.

Wirth, *m.* 1. värd; krögare; värdshusvärd; gästgifvare; hushållare.
Wirthinn, *f.* 4. värdinna; krögerska; värdshusvärdinna; gästgifverska; hushållerska.
Wirthbar, *adj.* bebolig.
Wirthlich, *adj.* hushållsaktig, sparsam.
Wirthlichkeit, *f.* 4. hushållsaktighet, sparsamhet.
Wirthschaft, *f.* 4. ekonomi, hushållning; hushållsaktighet; värdshushållning; dålig hushållning, förstöring, ödeläggande; — treiben, hålla värdshus; hushålla väl, vara sparsam.
Wirthschaften, *v. n.* h. hålla värdshus, krog, gästgifveri; hafva hushåll; förestå ett hushåll; hushålla, vara sparsam; — hushålla illa, ruckla, förstöra.
Wirthschafter, *m.* 3. ekonom, hushållare; gårdsfogde; inspektor.
Wirthschaftlich, *adj.* hushållsaktig.
Wirthschaftlichkeit, *f.* 4. hushållsaktighet.
Wirthschaftsbesorger. Se Wirthschafter.
Wirthschaftsbuch*, *n.* 2. hushållsbok.
Wirthschaftsgebäude, *n.* 3, värdshusbyggnad; uthus; ladugård.
Wirthschaftsverwalter. Se Wirthschafter.
Wirthshaus*, *n.* 2. värdshus.
Wirthsleute, *pl.* värdsfolk.
Wirthstisch, *m.* 1. allmänt bord der man äter för ett visst pris.

Wisch, *m.* 1. disktrasa, torklapp, tvätt-trasa; trasa; viska, halmviska; halmtapp; papper, skrift, bok af intet värde.
Wischen, *v. a.* och *n.* h. och s. torka, aftorka, stryka bort; stompera; davon —, undkomma, rymma.
Wischer, *m.* 3. viskare; stomp, liten pappers-rulla eller läderbit att rita med; skrapa.
Wischhader, -lappen, *m.* 3. torktrasa.
Wischkolben, *m.* 3. viskare.
Wispel, *m.* 3. mått om tio tyska skäppar.
Wispern, *v. n.* h. hviska.
Wißbegierde, *f.* 4. vettgirighet, begär att lära.
Wißbegierig, *adj.* vettgirig.
Wissen, *v. a.* och *n. ir.* h. veta, förstå, känna, kunna; sich viel womit —, vara stor på sig, yfvas öfver något; zu — thun, göra vetterlig, tillkännagifva, kungöra; von sich — lassen, låta höra af sig; einem Dank —, tacka någon; weder aus noch ein —, ej veta att hjelpa sig; um etwas —, hafva kunskap om något.
Wissen, *n.* 3. lärdom, insigter; mit meinem —, med min vetskap; ohne mein —, mig ovetande; meines Wissens, så mycket jag vet, så vida mig vetterligt är; mit — und Willen, med uppsåt; zu Jedermanns — gelangen, blifva allmänt bekant.

Wissend, *adj.* vetande, vetterlig, bekant; wohl —, väl vetandes.
Wissenschaft, *f.* 4. vettenskap, kunskap, kännedom, lärdom, insigter; die schönen Wissenschaften, de vackra konsterna i vitterheten.
Wissenschaftlich, *adj.* vetenskaplig.
Wissenswürdig, *adj.* värd att vetas.
Wissentlich, *adj.* och *adv.* med vett och vilja.
Wißmuth, *m.* 1. vismuth, en halfmetall.
Wist! *interj.* säges åt hästar när man vill åt venster.
Wittern, *v. a.* vädra, vädra upp; lukta upp, få eller hafva väder om något.
Wittern, *v. impers.* h. åska, knalla.
Witterung, *f.* 4. väderlek, väder; väderkorn; åskande.
Witterungslehre, *f.* 4. meteorologi.
Witthum. Se Wittwensitz.
Wittib. Se Wittwe.
Wittmann. Se Wittwer.
Wittwe, Wittfrau, *f.* 4. enka.
Wittwenjahr, *n.* 1. nådeår.
Wittwensitz, *m.* 1. enksäte, lifgeding.
Wittwenstand, *m.* utan *pl.* enkstånd.
Wittwengehalt, *m.* 1. =geld, *n.* 2. enksäte, lifränta för en enka.
Wittwer, *m.* 3. Wittmann*, *n.* 2. enkling.
Witz, *m.* 1. vett, qvickhet, snille; snillegåfvor; vitterhet; qvickt infall, infälle; infall, hittord; ein Werk des Witzes, ett snillefoster; Spiel des Witzes, snillefynd, tankspel.
Witzeley, *f.* 4. groft skämt, gäckeri.
Witzeln, *v. n.* h. pladdra; tala småklokt; göra narr af.
Witzeln, *n.* 3. spetsfundigt tal; fukter.
Witzig, *adj.* qvick, sinnrik, fintlig; talför, skämtaktig, rolig; vitter.
Witzigen, *v. a.* göra mindre enfaldig och godtrogen; bedraga, narra.
Witzigung, *f.* 4. varnagel.
Witzling, *m.* 1. som vill vara qvick.
Wo, *adv.* och *konj.** hvar, hvarest; någorstädes; om, såframt; — nicht, om icke, annars.
Wobey, *adv.* hvarvid, hvarpå; hvaruti.
Woche, *f.* 4. vecka; die — ist an mir, det är min vecka.
Wochen, *pl.* Wochenbett, *n.* 1. barnsäng; in die Wochen kommen, falla i barnsäng, nedkomma; in den Wochen liegen, die Wochen halten, ligga i barnsängen.
Wochenstube, *f.* 4. barnsängskammare.
Wöchentlich, *adj.* vecko —, *adv.* i veckan, hvarje vecka.
Wochenweise, *adv.* veckovis, på vecka.
Wöchner, *m.* 3. den som har veckan.
Wöchnerinn, *f.* 4. barnsängshustru.
Wocken, *m.* 3. spinnrock; rockhufvud, totte.

Wodurch, *adv.* hvarigenom, hvarmed.
Wofern, *konj.** så framt, i fall att.
Wofür, *adv.* hvarför, för hvad, för hvilken el. hvilket.
Woge, *f.* 4. våg, bölja.
Wogegen, *adv.* hvaremot, emot el. till hvilket, i stället för hvilket.
Wogig, *adj.* svallande; våglik.
Woher, *adv.* hvarifrån; hvaraf.
Wohin, *adv.* hvart, hvartåt.
Wohinaus, *adv.* hvartåt; ich sehe schon wohin das — will, jag ser (märker) nog hvartåt (hvarpå) det syftar.
Wohinter, *adv.* bakom, hvilket.
Wohl, *adv.* väl; so — als, så väl som — mir! &c., hvad jag är lycklig! — dem der &c., lycklig den som &c.
Wohl, *n.* 1. väl, bästa, välfärd, timlig lycka.
Wohlachtbar, *adj.* välaktad.
Wohlan! *interj.* nå, välan! må göra!
Wohlanständig, *adj.* anständig.
Wohlanständigkeit, *f.* 4. anständighet.
Wohlauf, *adv.* — seyn, må väl.
Wohlbedacht, Wohlbedächtig, *adj.* väl öfverlagd. —, *adv.* med berådt mod.
Wohlbedacht, *m.* 1. öfverläggning.
Wohlbefinden, *n.* 3. god helsa.
Wohlbehagen, *n.* 3. välbehag; välstånd; välmåga.
Wohlbehalten, *adv.* frisk och sund, helbregda, oskadd, välbehållen; i godt stånd; väl konditionerad.
Wohlbeleibt, *adj.* hullig, korpulent.
Wohlbestallt, *adj.* välbetrodd.
Wohlbetagt, *adj.* ålderstegen.
Wohldenkend, *adj.* vältänkande.
Wohledel, *adj.* väl ädel (titel).
Wohledelgeboren, *adj.* af mycket förnäm börd (titel).
Wohlehrwürdig, *adj.* vördig (titel). Euer Wohlehrwürden, ers vördighet.
Wohlergehen, *n.* 3. välgång, välstånd; auf jemandes — trinken, dricka någons skål.
Wohlerworben, *adj.* välfången.
Wohlerwogen, *adj.* väl öfverlagd.
Whlerzogen, *adj.* väluppfostrad.
Wohlfahrt, *f.* 4. välfärd, välgång.
Wohlfeil, *adj.* icke dyr, för godt köp, lindrig.
Wohlfeilheit, *f.* 4. godt köp el. pris.
Wohlgebauet, *adj.* välbygd; välskapad.
Wohlgebildet, -gestaltet, *adj.* välskapad.
Wohlgeboren, *adj.* välboren (titel).
Wohlgefallen, *n.* 3. välbehag, förnöjelse.
Wohlgefällig, *adj.* välbehaglig.
Wohlgegeben! *interj.* förträffligt!
Wohlgemuth, *adj.* vid godt lynne, munter.
Wohlgemuth, *n.* 1. (ört) dosta.
Wohlgeneigt, *adj.* mycket bevågen, välbevågen.
Wohlgerathen, *adj.* som lyckats väl; välartad.
Wohlgeruch*, *m.* 1. vällukt.

Wohlgeschmack, *m.* 1. välsmak.
Wohlgesittet, *adj.* sedig, artig.
Wohlgestaltet. Se Wohlgebildet.
Wohlgewachsen, *adj.* välväxt; välskapad.
Wohlgewogen, *adj.* välvillig, bevågen.
Wohlgewogenheit, *f.* 4. välvillighet, bevågenhet.
Wohlgezogen, *adj.* som är upptuktad, lärt skick ock seder.
Wohlhabend, *adj.* välmående.
Wohlhabenheit, *f.* 4. välmåga, välstånd, förmögenhet.
Wohlhergebracht, *adj.* vedertagen genom gammalt bruk el. vana; wohlhergebrachter Maßen, efter gammal vana och rätt.
Wohlklang*, =laut, *m.* 1. välljud, samljud.
Wohlklingend, Wollautend, *adj.* välljudande, klingande, klar och fyllig.
Wohlleben, *n.* 3. vällefnad.
Wohllöblich, *adj.* välloflig (titel).
Wohlmeinend, *adj.* välmenande.
Wohlmeinung, *f.* 4. god mening, bevågenhet.
Wohlredenheit. Se Beredtsamkeit.
Wohlriechend, *adj.* välluktande.
Wohlschmack. Se Wohlgeschmack.
Wohlschmeckend, *adj.* välsmakande.
Wohlseyn, *n.* 3. god helsa, välgång.
Wohlstand, *m.* 1. välmagt, välmåga; anständighet.
Wohlstudiert, *adj.* boksynt.
Wohlthat, *f.* 4. välgerning.
Wohlthäter, *m.* 3. välgörare.
Wohlthäterinn, *f.* 4. välgörerska.
Wolthätig, *adj.* välgörande, gifmild.
Wolthätigkeit, *f.* 4. välgörande, gifmildhet.
Wohlthun, *v. n. ir.* h. göra väl, vara gifmild, göra barmhertighetsverk.
Wohlverdient, *adj.* välförtjent; — um jemand, af någon.
Wohlverley, *n.* (ört) hästfibler.
Wohlverhalten, *n.* 3. godt uppförande.
Wohlweise, *adj.* välvis (titel).
Wohlwissend, *adj.* med vett och vilja.
Wohlwollen, *n.* 3. välvilja.
Wohlwollend, *adj.* välvillig, bevågen.
Wohnbar, *adj.* som kan bebos.
Wohnen, *v. n.* h. bo, vara boendes.
Wohnhaft, *adj.* boende, bosatt; sich — niederlassen, sätta sig ned och bo.
Wohnhaus*, *n.* 2. boningshus.
Wohnsitz, *m.* 1. hemvist, boställe.
Wohnung, *f.* 4. qvarter, boningsrum, boning, tillhåll.
Wohnzimmer, *n.* 3. boningsrum.
Wölben, *v. a.* hvälfva, förse med hvalf.
Wölbung, *f.* 4. hvalf, hvälfning.
Wolf*, *m.* 1. varg, ulf; sich einen — reiten, få ridsår; der — stirbt in seiner Haut, en elak menniska bättrar sig aldrig; der — frißt auch die gezählten Schafe, tjufven bryr sig icke om att välja; den — bey den Ohren halten, ej veta

huru man skall göra, eller hvad parti man skall taga.
Wölfinn, *f.* 4. varginna.
Wölfisch, *adj.* varglik, vargaktig.
Wolfsbalg*, *m.* 1. vargskinn.
Wolfsbeere, *f.* 4. trollbär.
Wolfseisen, *n.* 3. =falle, *f.* 4. räfsax.
Wolfsgrube, *f.* varggrop.
Wolfskraut*, *n.* 2. paddbär; trollbär;
Wolfspelz, *m.* 1. vargskinnspels; vargskinn.
Wölkchen, *n.* 3. molnfläck.
Wolke, *f.* 4. sky, moln.
Wölken, *v. a.* betäcka med moln; sich —, betäckas med moln, mulna, bli mulen.
Wolkenbruch*, *m.* 1. skyfall, slagregn.
Wolkenhimmel, *m.* 3. lufthimmel, äther.
Wolkensäule, *f.* 4. molnstod.
Wolkig, *adj.* molnfull el. -betäckt.
Wollblume, *f.* 4. kongsljus.
Wolldistel, *f.* 4. kardtistel.
Wolle, *f.* 4. ull; fjun på växter.
Wollen, *adj.* af ull, ylle
Wollen, *v. n. ir.* h. vilja; das Haus will einfallen, das Schiff will sinken, huset hotar att ramla, skeppet håller på att sjunka; Wills Gott, med Guds hjelp, das wollte Gott nicht! Gud bevare, -förbjude; Wollte Gott! Gud gifve!
Wollen, *n.* 3. viljande, vilje.
Wollenfabrik, *f.* 4. yllefabrik.
Wollengarn, *n.* 3. yllegarn, ullgarn.
Wollenwaare, *f.* 4. =werk, *n.* 1. ylletyger, yllevaror.
Wollenzeug, *n.* 1. ylletyg.
Wollhändler, *m.* 3. ullhandlare.
Wollicht, *adj.* ullik; knorrlig, krusig, krullig, ullig.
Wollig, *adj.* ullig, ullrik; som bär ull.
Wollkämmer, *m.* 3. ullkammare.
Wollkratze, *f.* 4. ullkarda.
Wollkraut*, *n.* 2. kattrumpa.
Wollschur, *f.* 4. ullklippning; klippningstid.
Wollust*, *f.* 1. vällust; kättja.
Wollüstig, *adj.* vällustig.
Wollüstling, *m.* 1. vällusting.
Womit, *adv.* hvarmed; med något.
Wonach. Se Wornach.
Wonne, *f.* 4. utsökt nöje, vällust; stor glädje.
Wonneleben, *n.* 3. glädjefullt lefverne.
Wonnemonat, *m.* 1. maj månad.
Wonnereich, Wonnig, *adj.* vällustig, glädjefull.
Wonnetag, *m.* 1. glädjedag.
Wonnetrunken, *adj.* drucken af vällust, glädjedrucken.
Wonnevoll, *adj.* glädjefull.
Wonnig. Se Wonnereich.
Wonniglich, *adj.* och *adv.* glädjefull; glädjefullt.
Woran, *adv.* hvarpå; hvartill; hvarvid &c.
Worauf, *adv.* hvarpå; hvarefter &c.
Woraus, *adv.* hvarutur, hvaraf &c.
Worein, *adv.* hvaruti, hvari.

Worfel, *f.* Se Worfschaufel.
Worfeln, *v. a.* vanna eller kasta (säd).
Worfschaufel, *f.* 4. kastskoffel.
Worgen, *v. n.* hafva svårt för att nedsvälja; sich —, använda sina krafter att kasta upp.
Worin, *adv.* hvaruti, hvari &c.
Wornach, *adv.* hvarefter &c.
Wort*, *n.* 2.; *kollekt. pl.* Worte, ord; uttryck; löfte; viele Worte machen, vara mångordig, mångtalig; einem ins — fallen, falla någon i talet; das — ausgeben, gifva lösen (i fält el. garnison); einem das — reden, föra någons sak; försvara någon; beym — halten, taga på orden.
Wortähnlichkeit, *f.* 4. analogi.
Wortarm, *adj.* fattig på ord.
Wortbrüchig, *adv.* — werden, bryta sitt löfte.
Wörterbuch*, *n.* 2. ordbok; -schreiber, *m.* 3. lexikograf.
Wortforscher, *m.* 3. etymolog.
Wortforschung, *f.* 4. etymologi.
Wortfügung, *f.* 4. ordfogning, syntax.
Wortgepränge, *n.* 3. ordprål.
Wortgeklingel. Se Wortgepränge.
Worth, *f.* 4. (landthush.) täppa.
Wortkarg, *adj.* ordnjugg.
Wordklauber, *m.* 3. ordklyfvare.
Wörtlich, *adj.* bokstaflig. —, *adv.* ord från ord, ordagrannt, bokstafligen.
Wortregister, *n.* 3. ordregister.
Wortreich, *adj.* ordrik.
Wortspiel, *n.* 1. ordlek; ordstäf.
Wortverdreher, *m.* 3. ordvrängare.
Wortverdrehung, *f.* 4. ordvrängning.
Wortverstand, *m.* 1. ordaförstånd, ordalydelse.
Wortwechsel, *m.* 3. ordvexling, ordkastning.
Worüber, *adv.* hvaröfver &c.
Worunter, *adv.* hvarunder, hvaribland.
Woselbst. Se Wo.
Wovon, *adv.* hvaraf, hvarifrån; hvarom.
Wowider, *adv.* hvaremot.
Wozu, *adv.* hvartill.
Wrack, *n.* 1. vrak; afskrap, utskott.
Wrensch, *adj.* vrensk.
Wrenschen, *v. n.* h. vrenskas.
Wucher, *m.* 3. Wucherey, *f.* 4. ocker.
Wucherblume, *f.* 4. (ogräs) etterört.
Wucherer, *m.* 3. ockrare, procentare.
Wucherlich, *adj.* ockrande, ledande till ocker.
Wuchern, *v. n.* h. ockra, taga olofflig ränta; gifva vinst, rikta.
Wuchs*, *m.* 1. växt, kropps-ställning; im Wuchse seyn, stå i växten.
Wudeln. Se Gedeihen.
Wühlen, *v. a.* gräfva, böka; sich —, vältra sig.
Wuhne, *f.* 4. hål på isen, vak.
Wulst*, *m.* 1. fallvalk; uppstoppad krans el. kant; valk; fot (på en pelare).

Wulstig, *adj.* valklik; utblåst; högtrafvande.
Wund, *adj.* sår; sårad; — werden, sårna.
Wundarzeneykunst, *f.* kirurgi.
Wundarzt*, *m.* 1. fältskär, kirurg.
Wundbalsam, *m.* 1. sårbalsam.
Wunde, *f.* 4. sår, sårnad.
Wundeisen, *n.* 3. sökare, sonde.
Wundenmaal, *n.* 1. märke efter Christi sår.
Wunder, *n.* 3. under; underverk, något oerhört; — nehmen, förundra; — sehen, hören, se, höra förundransvärda saker; ich dachte —, was es wäre, jag förundrade mig hvad det kunde vara.
Wunderbar, *adj.* underbar, underlig, sällsam, besynnerlig.
Wunderbarlich, *adv.* underligt, besynnerligt.
Wundergabe, *f.* 4. gåfva att göra underverk; utomordentlig gåfva eller talang.
Wunderlich *adj.* sällsam, besynnerlig; underlig, egensinnig, orimlig.
Wunderlichkeit, *f.* 4. sällsamhet, besynnerlighet; underlighet, egensinnighet, orimlighet.
Wundermann*, *m.* 2. man som gör under; undransvärd man.
sich **Wundern**, *v. r.* förundra sig, blifva förvånad.
Wundernswürdig, *adj.* undransvärd, förundransvärd.
Wundersam. Se Wunderbar.
Wunderschön, *adj.* öfvermåttan skön.
Wunderselten, *adj.* och *adv.* alltför sällsynt; utomordentligt sällan.
Wundershalben, *adv.* för roskull.
Wunderthat, *f.* 4. underverk.
Wunderthätig, *adj.* undergörande.
Wunderthier, *n.* 1. vidunder.
Wundervoll, *adj.* underfull.
Wunderwerk, *n.* 1. underverk.
Wunderzeichen, *n.* 3. undertecken.
Wundfieber, *n.* 3. feber som åtföljer sår.
Wundmittel, *n.* 3. medel emot sår.
Wunsch*, *m.* 1. önska, önskning, åstundan.
Wünschelruthe, *f.* 4. slagruta.
Wünschen, *v. a.* (ü som kort ö äfv. i de följande orden) önska, åstunda; Glück —, lyckönska.
Wünschenswürdig, (-werth.) önskansvärd.
Würde, *f.* 4. värdighet; äreställe; in Würden halten, vörda, högakta, värdera.
Würdern, *v. a.* taxera, värdera.
Würdevoll, *adj.* värdig.
Würdig, *adj.* värdig; vördig.
Würdigen, *v. a.* värdigas, täckas; värdera, skatta, sätta värde på.
Würdigkeit, *f.* 4. värdighet.
Würdigung, *f.* 4. värderande.
Wurf*, *m.* 1. kast, kastning; einen guten — thun, få ett godt varp; einem in den — kommen, möta någon; der — ist aus den Händen,

det är en gång vågadt; der — ist gefallen, tärningen är kastad.
Würfel, *m.* 3. tärning; kub.
Würfelbecher, *m.* 3. bägare hvaruti tärningar omskakas.
Würfelicht, Würfelig, *adj.* kubisk; fyrkantig.
Würfeln, *v. n.* h. spela tärning.
Wurfgarn, Wurfnetz, *n.* 1. kastnät el. -not.
Wurfpfeil, -spieß, *m.* 1. kastpil, spjut.
Würgbirn, *f.* 4. vidrigt stenpäron.
Würgen, *v. a.* strypa, qväfva; döda; hinunter —, nedsvälja med möda; in sich —, vräka i sig; Bürgen soll man —, den som går i borgen, skall ock gå i sorgen.
Wurgengel, *m.* 3. mordengel.
Würger, *m.* 3. strypare, dräpare.
Würken ꝛc. Se Wirken ꝛc.
Wurm*, *m.* 2. mask, matk; vurm; nagelböld.
Wurmdoctor, *m.* 6. qvacksalfvare.
Wurmen, *v. n.* h. krypa som en mask; vara vid elakt lynne.
Wurmfraß*, *m.* 1. -mehl, *n.* 1. maskstyng, maskhål; maskmjöl.
Wurmfräßig, *adj.* maskäten.
Wurmhirn, *n.* 1. vurmhufvud.
Wurmig, *adj.* maskstungen, maskäten; full af maskar.
Wurmköcher, *m.* 3. grufmask.
Wurmkraut*, *n.* 2. maskfrögräs.
Wurmnudeln, *pl.* vermiceller (en sort makrongryn till formen lika maskar).
Wurmpulver, *n.* 3. maskpulfver.
Wurmstichig, *adj.* maskstungen.
Wurst*, *f.* 1. svinkorf; blodkorf; mit der — nach der Speckseite werfen, gifva ett ägg för en höna; wie der Mann ist, so bratet man ihm die —, som karlen är, så blir han undfägnad; — wieder —, lika för lika.
Wurst, *f.* 4. Wurstwagen, *m.* 3. lång vagn, hvarpå flera personer kunna sitta efter hvarandra.
Wurstbügel, *m.* 3. -horn*, *n.* 2. korfhorn.
Wurstmaul*, *n.* 2. hängläpp.
Wurzelstoff, *m.* 1. grundstoft, grundgas.
Wurzreiter. Se Schmarotzer.
Wurstwagen. Se Wurst, *f.* 4.
Wurz. Se Wurzel.
Wurze, *f.* 4. krydda; kryddning; vört.
Wurzel, *f.* 4. rot; rottal; in der — angreifen, angripa vid roten.
Wurzelbuch*, *n.* 2. örtbok.
Wurzelmann*, *m.* 2. örtkännare.
Wurzeln, *v. n.* h. taga el. slå rötter.
Würzen, *v. a.* krydda, afreda.
Würzgeruch*, *m.* 1. kryddlukt.
Würzhaft, *adj.* aromatisk.
Würzkrämer, *m.* 3. kryddkrämare.
Würzladen*, *m.* 3. kryddbod.
Würznelke. Se Gewürznägelein.
Wust*, *m.* 1. smörja, mischmasch, röra; smuts, snuskighet, orenlighet.
Wüst, *adj.* (ü långt) öde, obebodd, ödslig; obrukad, ouppodlad; o-

ordentlig; liderlig; yr, förvirrad, galen (i hufvudet).
Wüste, Wüsteney, *f.* 4. öken, ödemark.
Wüstling, *m.* 1. rustare, rucklare.
Wuth, *f.* raseri, grymhet, häftighet; seine — auslassen, utösa, uttömma sin grymhet.
Wüthen, *v. n.* h. vara rasande, ursinnig, rasa, utöfva grymhet.
Wüthen, *n.* 3. raseri.
Wüthend, Wüthig, *adj* rasande, grym, ursinnig, häftig.
Wütherig, el. Wütherich, *m.* 1. tyran, grym, rasande menniska, barbar.
Wüthiglich, *adv.* grufligen, grymt.

Z.

Zäckchen, *n.* 3. liten pigg, tagg el. udd.
Zacken, *m.* 3. udd, tagg, spets; liten telning, qvist; nagel, plugg; tand.
Zacken, *v. a.* göra skåror i, tagga.
Zackenmeissel, *m.* 3. marmorborr.
Zackig, *adj.* taggig, uddig, tandad.
Zagel, *m.* 3. svans, stjert.
Zagen, *v. n.* h. rädas, fälla modet, bli försagd.
Zagen, *n.* 3. rädsla, försagdhet.
Zaghaft, *adj.* rädd, modfälld, försagd.
Zaghaftigkeit, *f.* utan *pl.* rädsla, modstulenhet, försagdhet.

Zähe, *adj.* seg, slemmig, limaktig, klibbig; seg (som läder och kött); ein zähes Leben haben, vara seglifvad.
Zahl, *f.* 4. tal; antal; ziffra; die goldene —, gyllentalet; ihrer waren fünf an der —, de voro fem till antalet; ohne —, i stor myckenhet.
Zahlamt*, *n.* 2. räntkammare.
Zahlbar, *adj.* som kan betalas; förfallen till betalning.
Zählbar, *adj.* räknelig, som kan räknas.
Zählbret*, *n.* 2. -tisch, *m.* 1. penningdisk.
Zahlbuchstab, *m.* 5. räknebokstaf.
Zahlen, *v. a.* betala.
Zahlen, *n.* 3. Zahlung, *f.* 4. betalande, betalning.
Zählen, *v. a.* räkna; tälja.
Zählen, *n* 3. Zählung, *f.* 4. räknande; täljande.
Zahlenlotterie, *f.* 4. nummerlotteri.
Zahlenrechnung, *f.* 4. arithmetik, räkenkonst.
Zahler, *m.* 3. betalare.
Zähler, *m.* 3. räknare; täljare.
Zahlfähig, *adj.* i stånd att betala; vederhäftig.
Zählgeld, *n.* 2. uppbördsprocent.
Zahlkunst. Se Zahlenrechnung.
Zahllos, *adj.* oräknelig.
Zahlmeister, *m.* 3. skattmästare, räntmästare, uppbördskommissarie.
Zahlpfennig, *m.* 1. räkenpenning.
Zahlreich, *adj.* talrik.

Zahltag, *m.* 1. betalningsdag.
Zähltisch. Se Zählbret.
Zahlung, *f.* 4. betalning.
Zahlungstermin, *m.* 1. betalningstermin.
Zahlwoche, *f.* 4. betalningsvecka.
Zahlwort*, *n.* 2. räkneord.
Zahlzeichen, *n.* 3. ziffra.
Zahm, *adj.* tam, hemtamd, spak.
Zähmbar, *adj.* tämjelig, som låter styra sig.
Zähmen, *v. a.* tämja, göra tam; undertvinga, kufva, underkufva; tygla, styra; sich —, hejda sig &c.
Zähmen, *n.* 3. Zähmung, *f.* 4. tämjande; kufvande, underkufvande; tyglande, styrande.
Zahmheit, *f.* tamhet.
Zahn*, *m.* 1. tand; tagg; tinne; kugge; weite Zähne haben, vara gleständ; Schneidezähne, framtänder; Zähne einschneiden, karfva; mit den Zähnen knirschen, skära tänderna; Haare auf den Zähnen haben, hafva skinn på näsan, ej låta narra sig; die Zähne blecken, visa tänderna; einem auf den — fühlen, pröfva någon; es thut ihm kein — mehr weh, han är död.
Zahnarzt*, *m.* 1. tanddoktor.
Zahnbrecherzänglein, *n.* 3. pelikan, tång hvarmed tänder utbrytas.
Zahnbürste*, *f.* 4. tandborste.
Zähneln, *v. a.* göra taggig, uddig, såglik.
Zahnen, *v. n.* h. få tänder. —, *n.* 3. tandning.
Zahnfäule, *f.* maskstungna, ruttna tänder.
Zahnhöhle, *f.* 4. tandhål.
Zähnklappen, *n.* 3. tändernas hackning och skallrande.
Zähnknirschen, *n.* 3. tandagnisslan.
Zahnlade, *f.* 4. tandgård.
Zahnlos, *adj.* tandlös.
Zahnlücke, *f.* 4. tandlöst ställe.
Zahnlückig, *adj.* tandlös, gleständ.
Zahnmäuschen, *n.* 3. läppmuskel.
Zahnrad*, *n.* 2. kugghjul.
Zahnschmerz, *m.* 5. och 6. Zahnweh, *n.* 1. tandvärk.
Zahnschnitt, *m.* 1. uddigt el. kantigt bildhuggar-arbete; såglik inskärning, uddar.
Zahnstift, *m.* 1. tandstump, -tagg.
Zahnstocher, *m.* 3. tandpeta.
Zahnweh. Se Zahnschmerz.
Zahnwerk, *n.* 1. taggigt, utkuret arbete.
Zahnwurz, *f.* 4. tandgräs.
Zähre, *f.* 4. tår.
Zain, *m.* 1. tacka, stång (af guld el. silfver.
Zander, *m.* 3. gös.
Zange, *f.* 4. tång.
Zängelchen, *n.* 3. liten tång, kniptång.
Zank, *m.* 1. gräl, träta, oenighet.
Zankapfel*, *m.* 3. trättfrö, tvistämne.
Zanken, *v. n.* h. träta, gräla, tvista.
Zanken, *n.* 3. Se Zank.
Zänker, *m.* 3. grälmakare.

Zänkerey, *f.* 4. träta, kif, tvist.
Zänkisch, Zanksüchtig, *adj.* trätgirig, grälaktig, trätsjuk.
Zanksucht, *f.* trätgirighet, gräląktighet, trätsjuka.
Zäpschen, *n.* 3. liten tapp; tungspänn; das — ist ihm geschossen, tungspännet har fallit ned på honom.
Zapfen, *m* 3. tapp; svicka; tungspänn; tallkotte.
Zapfen, *v. a.* tappa; sälja i minut.
Zapfenmutter*, *f.* 3. panna hvari en tapp o. d. går.
Zapfenstreich, *m.* 1. tappto.
Zapfenwein, *m.* 1. tappvin, droppvin.
Zappeln, *v. n.* h. sprattla, sparka, slänga el. kasta benen, fäkta; einen lange — lassen, icke strax hjelpa någon.
Zappeln, *n.* 3. sprattlande &c.
Zarge, *f.* 4. rand, ram, list; lagg.
Zart, *adj.* späd; klen; öm; fin, tunn.
Zärte *f.* 4. (fisk) vimba.
Zärteln, *v. a.* klema, smeka.
Zartgefühl, *n.* 1. grannlagenhet.
Zartheit, *f.* 4. spädhet; klenhet; ömhet, finhet; tunnhet.
Zärtlich, *adj.* öm, ömhjertad; veklig.
Zärtlichkeit, *f.* 4. ömhet; veklighet.
Zärtling, *m.* 1. vekling.
Zaser, *f.* 4. tråd, tåga eller fiber; trådar i köttet.
Zäserchen, *n.* 3. liten fiber.
Zaserig, *adj.* fibrös, trådig, tågig.
sich Zasern, *v. r.* rispas upp.
Zaspel, *f.* 4. härfva el. docka.

Zauber, *m.* förtrollning; förtjusning; tjusningskraft.
Zauberbild, *n.* 2. talisman.
Zauberbuch*, *n.* 2. svartkonstbok.
Zauberer *m.* 3. trollkarl, hexmästare.
Zauberey, *f.* 4. trolldom; tjusning.
Zauberinn, *f.* 4. trollkona, trollkäring; tjuserska.
Zauberisch, *adj.* förtrollande, troll . . . , trollsk; förtjusande.
Zauberkraft*, *f.* 1. förtjusande, magisk kraft.
Zauberlaterne, *f.* 4. lanterna magica, troll-lykta.
Zaubermittel, *n.* 3. trollmedel; förtjusande medel.
Zaubern, *v. a.* och *n.* h. förtrolla; förtjusa; använda magiska konster, besvärja andar &c.
Zaubern, *n.* 3. förtrollande; förtjusande; användning af magiska konster, andars besvärjande.
Zauberreitz, *m.* 1. förtjusande fägring.
Zauberring, *m.* 1. magisk ring, trollring.
Zauberruthe, *f.* 4. =stab*, *m.* 1. trollstaf.
Zauberschloß*, *n.* 2. förtrolladt slott.
Zauberstab. Se Zauberruthe.
Zauberstimme, *f.* 4. förtjusande röst.
Zaubertrank*, *m.* 1. kärleksdryck.
Zauberwerk. Se Zauberey.
Zauberworte, *pl.* signeri.
Zauderer, *m.* 3. den som drar ut på tiden, sölar el. prutar myc[ket]

Zauderen, *f.* 4. senfärdighet, långsamhet.
Zauderhaft, *adj.* senfärdig, långsam; sölaktig.
Zauderhaftigkeit, *f.* 4. söl, sölaktighet.
Zaudern, *v. n.* h. dröja, söla, draga ut på tiden.
Zaudern, *n.* 3. dröjsmål, söl, sölaktighet, utdrägt på tiden.
sich Zauen, *v. r.* skynda sig.
Zaum*, *m.* 1. betsel, tygel; den — schießen lassen, lemna tygeln; lemna frihet, sjelfsvåld.
Zäumen, *v. a.* betsla; tygla.
Zaumlos, *adj.* och *adv.* utan betsel; tygellös; sich — machen, stryka betslet af sig.
Zaun*, *m.* 1. häck; gärdesgård; vom — brechen, söka tillfälle, orsak.
Zaunkönig, *m.* 1. tomling (fågel); kongsfägel.
Zaunpfahl*, *m.* 1. gärdesgårdsstör.
Zaunrübe, *f.* 4. hundrofva.
Zaunstecken. Se Zaunpfahl.
Zaunwurz. Se Zaunrübe.
Zausen, *v. a.* rycka, slita, hårdraga.
Zausen, *n.* 3. ryckning, slitning, hårdragning.
Zechbruder*, *m.* 3. fyllbult; supbroder.
Zeche, *f.* 4. betalning för ett slutit lag el. spissällskap; skuld; grufva, malmbrott; die — bezahlen müssen, måste betala laget; der Wirth macht die —, värden räknar ihop förtäringen.

Zechen, *v. n.* h. supa, dricka om, klinga med glasen, pimpla.
Zecher, *m.* 3. supbroder, fyllbult.
Zechfrey, *adj.* som slipper att betala; — halten, hålla fri.
Zechgesell, -kamerad. Se Zechbruder.
Zechine, *f.* 4. venedisk dukat, zekin.
Zechschwester, *f.* 4. suplolla; supsyster.
Zecke, *f.* 4. qvalster (insekt).
Zeder ꝛc. Se Ceder ꝛc.
Zehe, *f.* 4. tå; eine — Knoblauch, en hvitlöksklyfta.
Zehen. Se Zehn.
Zehend, *n.* 1. tiotal.
Zehentbar, -pflichtig, *adj.* hvaraf tionde bör gifvas.
Zehente, Zehent, *m.* 4. tionde.
Zehenten, *v. a.* taga tionde.
Zehenter, *m.* 3. tiondetagare.
Zehentherr, *m.* 4. tiondetagare.
Zehentknecht, *m.* 1. Zehentner, *m.* 3. den som upptager tionde för någon.
Zehentpflichtig. Se Zehentbar.
Zehn, *adj.* tio.
Zehne, *f.* 4. Zehner, *m.* 3. tia; tiotal.
Zehneck, *n.* 1. tiohörnig.
Zehnerley, *adj.* af tio slag.
Zehnfach, *adj.* tiodubbel, tiofaldig.
Zehnfältig, *adj.* tiofalt, tiofaldig.
Zehnjährig, *adj.* tioårig.
Zehnmonatlich, *adj.* tio månader gammal, tio månaders . . .
Zehnte, *adj.* tionde.
Zehntel, *n.* tiondedel.
Zehntens, *adv.* för det tionde.

Zehren, *v. n.* h. tära, äta och dricka: förtäras; tråna; bli mager; reta aptiten.
Zehrer, *m.* 3. förtärare, tärare.
Zehrfrey, *adj.* som har fri förtäring; — halten, hålla fri.
Zehrgeld, *n.* 2. -pfennig, *m.* 1. tärpenning.
Zehrkraut*, *n.* 2. (bot.) betonika.
Zehrung, *f.* 4. täring; förtäring.
Zehrwurz, *f.* 4. arirot.
Zeichen, *n.* 3. kännetecken, märke, kännemärke; tecken; signal, skylt; förebud; spår; fläck; ärr; biljet; ein gebranntes —, brännmärke.
Zeichenbuch*, *n.* 2. ritbok.
Zeichendeuter, *m.* 3. spåman.
Zeichendeuterey, Zeichendeutung, *f.* 4. spåkonst.
Zeichengarn, *n.* 1. märkningsgarn.
Zeichenkunst, *f.* utan *pl.* ritkonst.
Zeichenmeister, *m.* 5. ritmästare.
Zeichenstab*, *m.* 1. landmätarstång.
Zeichnen, *v. a.* märka; rita, teckna.
Zeichner, *m.* 3. tecknare.
Zeichnerakademie, *f.* 4. ritakademi.
Zeichnung, *f.* 4. teckning, ritning.
Zeichnungskunst, *f.* utan *pl.* ritkonst.
Zeidelbär, *m.* 4. myrbjörn.
Zeideln, *v. n.* h. taga ut honungen.
Zeidler, *m.* 3. biman, biskötare, bivaktare.
Zeigefinger, *m.* 3. pekfinger.
Zeigen, *v. a.* visa; peka; låta se; sich —, visa sig, synas.
Zeiger, *m.* 3. visare; timvisare.
Zeihen, *v. a. ir.* beskylla, öfverbevisa.
Zeiland, *m.* lagerört.
Zeile, *f.* 4. rad, linje.
Zeilenweise, *adv.* radtals.
Zeiselbär, *m.* 4. tam björn.
Zeisig, *m.* 1. siska.
Zeisigkraut*, *n.* 2. narf.
Zeit, *f.* 4. tid; läglighet, tillfälle, rådrum; bey (in) Zeiten bittida, tidigt, i god tid; zur — hitintills, för närvarande; zu Zeiten, stundom; von — zu —, tid efter annan; vor der —, i — förtid; zu seiner —, i sinom tid; — meines Lebens, i all min lifstid; die — tödten, förnöta tiden fåfängt.
Zeitalter, *n.* 3. tidehvarf.
Zeitgenoß, *m.* 4. samtiding.
Zeither, Zeithero, *adv.* sedan, hittills.
Zeitig, *adj.* mogen; snar, skyndsam. —, *adv.* i tid, i rättan tid, tids nog; bittida, tidigt, i god tid.
Zeitigen, *v. a.* och *n.* s. bringa till mognad; mogna.
Zeitigkeit, *f.* 4. mognad, mogenhet; rätt tid.
Zeitigung *f.* 4. skyndsamhet; mognad.
Zeitkunde, *f.* 4. kronologi.
Zeitkürzung. Se Zeitvertreib.
Zeitlang, *f.* eine —, en tid bortåt, någon tid.
Zeitlauf*, *m.* 1. tids omlopp; Zeit-

läufte, *pl.* tider och omständigheter.
Zeitlebens, *adv.* hela min (hans, hennes &c.) lifstid.
Zeitlehen, *n.* 3. län som någon har på viss tid.
Zeitlich, *adj.* timlig, förgänglig, verldslig.
Zeitlichkeit, *f.* 4. detta timmeliga lifvet, verlden.
Zeitlose, *f.* 4. (bot.) tidlösa; pytter.
Zeitmaß. Se Zeitraum.
Zeitpunct, *m.* 1. tidpunkt.
Zeitraum*, *m.* 1. tiderymd.
Zeitrechner, *m.* 3. tidräknare, kronolog.
Zeitrechnung, *f.* 4. tidräkning, kronologi.
Zeitregister, *n.* 3. tidlängd, krönika.
Zeitschrift, *f.* 4. skrift som utkommer styckevis.
Zeitsplitterung, *f.* tidspillan.
Zeitung, *f.* 4. tidning.
Zeitverderb. Se Zeitverlust.
Zeitverkürzung. Se Zeitvertreib.
Zeitverlust, *m.* 1. tidsspillan; ohne —, strax på stund.
Zeitvertreib, *m.* 1. tidsfördrif.
Zeitvertreiber, *m.* 3. tidsfördrifvare.
Zeitverwandter. Se Zeitgenoß.
Zeitwechsel, *m.* 3. tidskifte.
Zeitwort*, *n.* 2. verb el. verbum.
Zellbruder*, *m.* 3. =bursch, =camerad, *m.* 4. eremit.
Zelle, *f.* 4. liten klosterkammare, liten pipa, hylsa el. afdelning (såsom i vaxkakor, kärnhus m.m.)

Zellenförmig, Zellig, *adj.* pipig, hålig.
Zellengewebe, *n.* 3. pipig, hålig väfnad.
Zellerie. Se Sellerie.
Zellernuß*, *f.* 1. lambertsk nöt.
Zellig. Se Zellenförmig.
Zelot, *m.* 4. ifrare, nitälskare.
Zelt, *m.* 1. passgång.
Zelt, *n.* 1. tält; spetsigt tält.
Zelter, *m.* 3. passgångare.
Zeltgesellschaft, *f.* 4. tältlag.
Zeltschneider, *m.* 3. tältmakare.
Zenith. Se Scheitelpunct.
Zentner. Se Centner.
Zephyr, *m.* 1. zefir, vestanvind.
Zepter, *m.* och *n.* 6. spira.
sich Zerarbeiten, *v. r.* arbeta sig trött el. förderfvad el. öfver förmåga.
Zerbeißen, *v. a. ir.* sönderbita.
Zerbersten, *v. n. ir.* s. spricka, brista.
Zerberstung, *f.* 4. sprickande, bristande.
Zerbrechen, *v. a. ir.* bryta, bräcka, slå sönder —, *v. n.* s. brytas, brista, springa, gå sönder; sich den Kopf —, göra sig hufvudbråk.
Zerbrechlich, *adj.* bräcklig, skör, spröd.
Zerbrechlichkeit, *f.* 4. bräcklighet, skörhet.
Zerbrechung, *f.* 4. sönderbrytning &c.
Zerbröckeln, *v. a.* söndersmula; sich —, smula sig.
Zerdrücken, *v. a.* klämma platt el. sönder; krossa, krama sönder, ihjäl.

Zerfahren, *v. a. ir.* köra sönder. —, *v. n.* s. *ir.* åtskiljas, söndras.
Zerfallen, *v. a. ir.* slå sönder genom fall. —, *v. n. ir.* s. falla, krossas i stycken el. bitar; förfalla; mit einem —, blifva ovän med en; die Abhandlung zerfällt in drey Theile, afhandlingen delas i tre delar.
Zerfällen, *v. a.* dela.
Zerfallen, *adj.* förfallen.
Zerfetzen, *v. a.* skära illa, sarga; sönderslita med pikslängar; gifva skråmor.
Zerfetzung, *f.* 4. sargande; sönderslitning.
Zerflattern, *v. n.* s. försvinna, skingras.
Zerfleischen, *v. a.* sönderslita, sönderrifva.
Zerfleischung, *f.* 4. sönderslitning, sönderrifning.
Zerfließen, *v. n. ir.* s. smälta, smältas; smälta bort, försvinna.
Zerfressen, *v. a. ir.* fräta, gnaga sönder.
Zerfressung, *f.* 4. frätande, söndergnagning.
Zergehen, *v. n. ir.* s. smälta, smältas; falla sönder, förgås.
Zergen. Se Necken.
Zergliederer, *m.* 3. anatomist.
Zergliedern, *v. a.* stycka, sönderstycka, dela; anatomisera; upplösa; tyda, uttyda, förklara.
Zergliederung, *f.* 4. sönderstyckning, styckning; anatomisering; upplösning, tydning, uttydning, förklaring,
Zergliederungskunst, *f.* anatomi.
Zerhacken, *v. a.* Zerhauen, *v. a. ir.* sönderhacka, sönderhugga.
Zerhackung, Zerhauung, *f.* sönderhackning, sönderhuggning.
Zerkauen, *v. a.* söndertugga.
Zerkauung, *f.* 4. söndertuggning.
Zerklopfen, *v. a.* sönderklappa el. bulta.
Zerknacken, *v. a.* knäcka med tänderna.
Zerknicken, *v. a.* knäcka sönder.
Zerknickung, *f.* 4. sönderknäckande.
Zerknirschen, *v. a.* krossa, sönderkrossa
Zerknirscht, *adj.* ångerfull, förkrossad.
Zerknirschung, *f.* 4. des Herzens, ånger och ruelse, syndaånger.
Zerknittern, Zerknüllen, *v. a.* skrynkla.
Zerkochen, *v. a.* koka sönder.
Zerkratzen, *v. a.* sönderkrafsa, klösa.
Zerkrümeln, *v. a.* söndersmula.
Zerlappt, *adj.* slarfvig, trasig.
Zerlassen, *v. a. ir.* smälta, göra flytande.
Zerlästern, *v. a.* förderfva; sarga.
Zerlaufen, *v. n. ir.* s. smälta, smältas.
Zerlechzen, *v. n.* s. spricka, brista, remna, aftorka.
Zerlegen, *v. a.* taga sönder; sönderdela, upplösa; skära före.
Zerlegung, *f.* 4. söndertagning, sönderdelning, upplösning; föreskärning.

Zerlöchern, *v. a.* borra hål på, göra full med hål.
Zerlumpt, *adj.* slarfvig, trasig.
Zermalmen, *v. a.* sönderstöta, stöta smått, pulverisera; förkrossa; krossa.
Zermalmung, *f.* 4. sönderstötning, pulfverisering; förkrossning; krossning.
Zermattern, *v. a.* pina, qvälja.
Zernagen, *v. a.* söndergnaga.
Zernagung, *f.* 4 söndergnagande.
Zernichten. Se Vernichten.
Zerplagen. Se Zermartern.
Zerplatzen, *v. n.* s. spricka, brista.
Zerplatzung, *f.* 4. sprickande, bristande.
Zerpülvern, *v. a.* pulverisera.
Zerquetschen, *v. a.* krossa, klämma, krama sönder eller platt.
Zerquetschung, *f.* 4. krossning.
Zerreiben, *v. a. ir.* sönderrifva, gnida sönder
Zerreißen, *v. a.* sönderrifva eller -slita; nöta, slita, utslita; förtära, förstöra. —, *v. n. ir.* s. sönderslitas, gå af, brista; nötas, slitas, bli utnött; söndras, upplösas.
Zerreißung, *f.* 4. sönderslitning; upplösning.
Zerren, *v. a.* rycka, slita, nappa, draga hit och dit eller ofta; sträcka.
Zerrinnen, *v. n. ir.* s. smälta bort, försvinna; förloras, förlora sig; wie gewonnen, so zerronnen, hvad orätt fås, med sorg förgås.
Zerrinnung, *f.* 4. bortsmältande, försvinnande.
Zerrung, *f.* 4. ryckande &c. hit och dit; sträckning.
Zerrupfen, *v. a.* sönderplocka; taga sönder.
Zerrütteln, *v. a.* sönderskaka.
Zerrütten, *v. a.* röra ihop, förvilla, förvirra, sätta, bringa i oordning eller oreda, förderfva, förstöra,
Zerrüttung, *f.* 4. oordning, förvirring, förstöring.
Zerscheitern, *v. a.* s. gå i stycken, sönderslås.
Zerschellen, *v. a.* krossa, slå sönder. —, *v. n.* s. spricka, gå sönder.
Zerschlagen, *v a. ir.* sönderslå; slå förderfvad; sich — (fig.) skingras, söndras, upphäfvas, afbrytas, upplösas (t. e. underhandlingar, traktater).
Zerschlagung, *f.* 4. sönderslagning; skingring, upphäfvande.
Zerschmeißen, *v. a. ir.* sönderkasta el -slå; slå förderfvad.
Zerschmelzen *v. a.* smälta. — *v. n. ir.* s. smältas.
Zerschmelzung, *f.* 4. smältning.
Zerschmettern, *v. a.* krossa, slå i kras.
Zerschmetterung, *f.* 4. krossande.
Zerschneiden, *v. a. ir.* sönderskära el. klippa; skämma bort genom skärning.

Zersetzen, *v. a.* upplösa; (bergv.) söndersla med släggan.
Zerspalten, *v. a.* klyfva. — *v. n.* s. klyfvas, spricka sönder.
Zersplittern, *v. a.* söndersplittra el. -spillra. —, *v. n.* s. spillra sig, springa i stycken.
Zersprengen, *v. a.* spränga, spräcka.
Zerspringen, *v. n. ir.* s. spricka, brista, gå sönder, remna, springa i stycken.
Zerstäuben, *v. a.* förströ, förskingra. — *v. n.* s. skingras.
Zerstieben. Se **Zerstäuben**, *v. n.*
Zerstörbar, *adj.* som kan förstöras, förstörbar.
Zerstören, *v. a.* förstöra; förskingra.
Zerstörer, *m.* 3. förstörare.
Zerstörung, *f.* 4. förstöring; förskingring, ödeläggning.
Zerstoßen, *v. a. ir.* sönderstöta, stöta smått.
Zerstoßung, *f.* 4. sönderstötning.
Zerstreuen, *v. a.* kringströ, kringsprida, skingra; förströ; (i arithm.) dela.
Zerstreut, *adj.* kringspridd, skingrad; tankspridd.
Zerstreuung, *f.* 4. förskingring; förströelse; tankspriddhet.
Zerstücken, **Zerstückeln**, *v. a.* stycka, sönderstycka, dela.
Zerstückung, **Zerstückelung**, *f.* 4. styckande, sönderstyckande, delning.
Zerstümmeln, *v. a.* stympa.
Zerstümmelung, *f.* 4. stympande, stympning.
Zerte, (fisk) mört.
Zertheilen, *v. a.* sönderdela, frånskilja, stycka; skingra; upplösa; fördela (t. e. medel).
Zertheilung, *f.* 4. sönderdelning, frånskiljande, styckning; skingring upplösning; fördelning.
Zertrennen, *v. a.* skilja, taga åtskils el. sönder; uppsprätta (kläder &c.).
Zertrennlich, *adj.* skiljaktig, åtskiljelig.
Zertrennung, *f.* 4. åtskiljande, söndring, delning.
Zertreten, *v. a.* söndertrampa.
Zertretung, *f.* 4. söndertrampning, förtrampning.
Zertrümmern, *v. a.* sönderslå; krossa.
Zertrümmerung, *f.* 4. sönderslående, sönderspillring; krossande, krossning.
Zerzasern, *v. n.* s. rispas upp.
Zerzausen, *v. a.* rycka och slänga el. knuffa fram och tillbaka; rifva ut håret, hårdraga.
Zerzerren, *v. a.* sönderslita, slita el. draga åtskils.
Zese, *f.* 4. sänknät.
Zeter! *interj.* ve! förbannad vare! —, **über einen rufen**, förklara öfverljudt missnöje med en.
Zetergeschrey, *n.* 1. verop, nödrop.
Zettel, *m.* 3. sedel, biljett; uppsla-

gen sedel, anslag, kungörelse; ränning, varpning.
Zetteln, *v. a.* uppränna, varpa.
Zetteln, *n.* 3. uppränning, varpning.
Zeug, *m.* och *n.* 1. (g nästan som ch) tyg. — *n.* 1. verktyg, redskap; saker; kärl, husgeråd.
Zeuge, *m.* 4. vittne.
Zeugefall*, *m.* 1. (gram.) Genitivus.
Zeugeglied, *n.* 2. födslolem.
Zeughauptmann*, *m.* 2. artilleriöfverste.
Zeugen, *adj.* af ylletyg.
Zeugen, *v. a.* vittna.
Zeugen, *v. a.* afla, föda, framföda.
Zeugenaussage, *f.* 4. vittnens utsaga.
Zeugenverhör, *n.* 1. vittnens förhör.
Zeughaus*, *n.* 2. tyghus.
Zeugmeister, *m.* 3. tygmästare.
Zeugschreiber, *m.* 3. tygskrifvare.
Zeugniß, *n.* 1. vittnesbörd, vittnesmål; vittsord, betyg, attest.
Zeugung, *f.* 4. vittnande; aflande, födande, framfödande.
Zeugungsglieder, -theile, *pl.* födslolemmar.
Zeugwärter, *m.* 3. tygvaktare.
Zibeth, *m.* 1. Zibethkatze, *f.* 4. zibetkatt.
Zichorie. Se Cichorie.
Zicke, *f.* 4. Zickelchen, *n.* 3. killing.
Zickeln, *v. n.* h. få killingar.
Zicklein. Se Zicke.
Zickzack, *m.* 1. sicksack.
Zidwer. Se Zitwer.
Zieche, *f.* 4. örngodtsvar.
Ziege, *f.* 4. get.
Ziegel, *m.* 3. tegel, tegelsten; taktegel; —, streichen, slå tegel.
Ziegelbrennerey, -hütte, -scheune, *f.* 4. tegelbruk, tegellada.
Ziegeldach*, *n.* 2. tegeltak.
Ziegeldecker, *m.* 3. tegeltäckare.
Ziegelerde, *f.* utan *pl.* tegellera.
Ziegelhütte. Se Ziegelbrennerey.
Ziegelscheune. Se Ziegelbrennerey.
Ziegelstreicher, *m.* 3. tegelslagare.
Ziegenbock *m.* 1. getbock.
Ziegenmilch, *f.* getmjölk.
Zieger, *m.* 3. vassla; mesost.
Ziehbrücke. Se Zugbrücke.
Ziehbrunnen, *m.* 3. ösbrunn.
Zieheimer, *m.* 3. brunnsämbar.
Ziehen, *v. a. ir.* draga, sträcka; odla, uppbruka; uppfostra, uppdraga, uppföda; von Leder ziehen, draga värjan; auf Bouteillen —, fylla på bouteljer; zu Rathe, zur Tafel —, rådfråga; bjuda till middag el. qväll; auf die Seite —, taga, hålla afsides; junge Bäume —, plantera unga trän. —, *v. n.* och sich —, draga sig; fara, tåga, resa, flytta; sträcka, utbreda, utvidga sig, räcka; gifva efter, tågna; draga, spinna; slå sig, bli vind, krökna; auf die Wache —, gå på vakt.
Ziehen, *n.* 3. Ziehung, *f.* 4. dragning; sträckning; tågande, resande, flyttning; kramp; uppfostran, uppfödande.

Ziehgeld, *n.* 2. pension; fostringspenningar.
Ziehkind, *n.* 2. dibarn, fosterbarn.
Ziehklinge, *f.* 4. dragklinga, dragknif.
Ziekopf. Se Schröpfkopf.
Ziehmutter*, *f.* 3. fostermoder.
Ziehochs, *m.* 4. dragoxe.
Ziepflaster, *n.* 3. dragplåster.
Zierolle, *f.* 4. trissa.
Ziehschraube, *f.* 4. dragskruf.
Ziehseil, *n.* 1. dragrep.
Ziehung, *f.* 4. dragning, afdragning.
Ziel, *n.* 1. mål; syftemål, ändamål; gräns; ögnamärke, afsigt; sich zum — legen, gifva efter, blifva fogligare, beqväma sig.
Zielen, *v. n. h.* sigta på; hafva till föremål, syftemål, ändamål; syfta på, angå.
Ziemen, *v. impers.* och sich —, passa el. skicka sig för, anstå, höfvas.
Ziemer, *m.* 3. kramsfågel; lårstek.
Ziemlich, *adj.* temlig, medelmåttig, ej oäfven. —, *adv.* temligen, någorlunda; ziemlicher Maßen, temligen, medelmåttigt.
Ziemlichermaßen, *adv.* temligen, någorlunda.
Ziepdrossel, *f.* 4. trast.
Zier. Se Zierde.
Zieraffe, *m.* 4. den som gör miner för att behaga, nippertippa, fruntimmer som gör sig till.
Zierath, *m.* 1. zirat, prydnad; granlåt.
Zierde, *f.* 4. prydnad; prydande.
Zieren, *v. a.* pryda, smycka, zira, göra grann, försköna; dekorera; sich —, affektera löjliga miner m.m.
Ziereren, *f.* 4. tillgjordt väsende; miner eller tillgjorda åtbörder i afsigt att behaga, tillgjordt krus.
Zierlich, *adj.* vacker och prydlig, zirlig.
Ziffer, **Zifferschrift**, *f.* 4. siffra, schiffer.
Zifferblatt*, *n.* 2. visartafla på ur.
Ziffern, *v. a.* numrera, paginera, schiffrera.
Zigeunerkraut*, *n.* 2. bolmört.
Zigeunersprache, *f.* 4. tjufspråk.
Zigeuner, *m.* 3. zigenare, tartare.
Zimmer, *n.* och *m.* 3. kammare, rum; antal af fyratio stycken; bakstycke af en hjort, lårstek.
Zimmerarbeit, *f.* 4. -werk, *n.* 1. timmerarbete; timmerverk, timmer.
Zimmeraxt*, *f.* 1. -beil, *n.* 1. timmeryxa.
Zimmerkunst, *f.* timmermanshandtverk.
Zimmerleute, *pl.* timmermän.
Zimmermeister, *m.* 3. timmermansmästare.
Zimmern, *v. a.* timra, tillhugga; bygga.
Zimmerplatz*, *m.* 1. timmerplats.
Zimmerwerk. Se Zimmerarbeit.
Zimmt, **Zimmtrinde**, *f.* 4. kanel, kanelbark.
Zimmtwasser, *n.* 3. kanelvatten.
Zindel, *m.* 3. **Zindeltaffet**, *m.* 1. rask från Cypern (tyg).

Zink, *m.* 1. zink (en halfmetall).
Zinke, *f* 4. skalm, arm; zinka, krumhorn; klo på en gaffel; tand, tagg; pinne i en harf.
Zinn, *n.* 1. tenn, tennkärl.
Zinnbergwerk, *n.* 1. tennbruk.
Zinnblech, *n.* 1. förtennt bleck.
Zinne, *f.* 4. tinne, tagg.
Zinnern, *adj.* af tenn, tenn
Zinnfolie, *f.* 4. tennblad.
Zinngießer, *m.* 3. tenngjutare.
Zinnober, *m.* 3. zinober.
Zinnzwitter, *m.* 3. anskjuten tenn i smärre korn.
Zins, *m.* 6. jordränta, skatt, afrad; hyra, hushyra; skatt, utlaga.
Zinsacker*, *m.* 3. -gut*, *n.* 2. skattehemman, skattskyldig jord.
Zinsbar, *adj.* skattskyldig, skatte . . .
Zinsbauer, *m.* 6. skattebonde.
Zinsbuch*, *n.* 2. jordbok; qvittansbok för hyror &c.
Zinse, *f.* Zinsen, *pl.* ränta, räntor, intresse.
Zinseinnehmer, *m.* 3. uppbördsman.
Zinsen, *v. n.* betala jordränta, skatt, hyra, ränta, intresse. —, *v. n.* h. kasta af sig.
Zinsfrey, *adj.* skattfri, utan intresse, utan hyra.
Zinsfreyheit, *f.* 4. skattfrihet.
Zinsgut*, *m.* 2. skattegods, skattehemman.
Zinsherr, *m.* 3. egendomsherre.
Zinskorn, *n.* 2. utan *pl.* afradsspannmål.
Zinsleisten, *pl.* stycken som afklippas vid hvarje afbetalning af skatt, hyra &c.
Zinsmann, *m. pl.* -leute, räntegifvare; frälsebonde, skatteman; underförpaktare
Zinspflichtig. Se Zinsbar.
Zinsrecht, *n.* 1. skatträttighet.
Zinsregister, *n.* 2. jordbok.
Zinsschreiber, *m.* 3. uppbördsskrifvare, häradsskrifvare, uppbördskommissarie.
Zinstag, *m.* 1. dag då ränta, skatt m. m. skall betalas.
Zinszahl, *f.* 4. indiktions- el. skatttalscirkel.
Zipfel, *m.* 3. ända, spets; snibb; släp; tipp; skört; stycke, hage.
Zipfelig, *adj.* för lång och sned.
Zipolle, *f.* 4. gräslök.
Zippe, *f.* 4. kramsfågel, trast.
Zipperlein, *n.* 3. podager, flygande gikt.
Zirbeldrüse, *f.* 4. en tallkottformig körtel i hjernan.
Zirkel, *m.* 3. cirkel, rundel, krets.
Zirkeln, *v. a.* cirkla.
Zirkelpunct, *m.* 1. medelpunkt.
Zirkelrund, *adj.* cirkelrund.
Zirpen, *v. n.* h. qvittra; sjunga.
Zischeln, *v. a.* och *n.* h. hviska.
Zischeln, *n.* 3. hviskande, hviskning.
Zischen, *v. n.* h. hvissla; pipa, hvina; hväsa; hviska.
Zischen, *n.* 3. hvisslande; pipande, hvinande; hväsande; hviskande.
Zischmaus. Se Spitzmaus.

Ziser, Ziservrbse, *f.* 4. kikärt.
Zither, *f.* 4. cittra, guitarre.
Zits, *m.* 1. sits, kattun.
Zitsen, *adj.* af sits eller kattun, sits . . . , (kattun . . .)
Zitterfisch, *m.* 1. krampfisk.
Zittergold, *n.* 1. glitterguld, bladguld.
Zittergras, *n.* utan *pl.* darr.
Zittermaal, *n.* 1. ref-orm.
Zittern, *v. n.* h. darra, skälfva, bäfva, skakas, ristas.
Zittern, *n.* 3. darrande, skälfvande, bäfvan, skakning.
Zitternadel, *f.* 4. magnetnål.
Zitterpappel, *f.* 4. asp, aspträd.
Zitterrochen, *m.* 3. fisk som ger elektriska stötar.
Zitterwurz, *f.* 4. hästsyra.
Zitwer, *m.* 3. citverrot.
Zitwerzant, *f.* 4. maskfrö.
Zitz, (tyg) Se Zits.
Zitze, *f.* 4. bröstvårta; spene (på kreatur).
Zobel, *m.* 3. -thier, -fell, *n.* 1. sobel el. sabelmus, sobelskinn.
Zofe, *f.* 4. Zöfchen, *n.* 3. kammarjungfru eller piga.
Zögerer, *m.* 3. dröjare, sölare.
Zögern, *v. n.* h. dröja, söla.
Zögerung, *f.* 4. uppehåll, dröjsmål, uppskof, hinder.
Zögling, *m.* 1. discipel, lärling; fosterbarn.
Zoll, *m.* 1. utan *pl.* tum. —*, *m.* 1. tull, tullhus, tullkammare; tullafgift, tull.
Zollamt*, *m.* 2. tullkammare.
Zollbar, *adj.* tullbar.
Zollbeamte, -bediente, *m.* 4. tullbetjent.
Zolleinnehme, *f.* 4. uppbörd vid tullen.
Zolleinnehmer, *m.* 3. tullnär.
Zollen, *v. a.* tulla, betala, erlägga tull; gifva, offra.
Zollfrey, *adj.* tullfri.
Zollfreyheit, *f.* 4. tullfrihet.
Zollmaß, *n.* 1. tummått.
Zöllner, *m.* 3. tullnär.
Zollpacht, *f.* 4. tullarrende.
Zollschein, *m.* 1. tullsedel.
Zollstab*, -stock*, *m.* 1. tumstock, vinkelmått, vinkelhake.
Zone, *f.* 4. zon, klimat, himmelsstrek.
Zoologie, *f.* utan *pl.* djurkännedom, zoologi.
Zope, *f.* 4. blicka.
Zopf*, *m.* 1. hårpiska, släp.
Zorn, *m.* 1. (o kort) vrede.
Zorngericht, *n.* 1. Guds vredes dom.
Zornig, *adj.* vred, ond.
Zorniglich, *adv.* ondt, i vrede.
Zornruthe, *f.* 4. Guds vredes ris.
Zote, *f.* 4. omständighet, otuktig grofhet, otäckhet, groft skämt; Zoten reißen, tala oanständigt, otäckt.
Zote, Zotte, Zottel, *f.* 4. tofs af ull o. d.; slarfva, trasa.
Zotteln *v. n.* h. hänga ned eller omk-ing.
Zotenhaft, Zotig, *adj.* som sårar

blygsamhet och anständighet, ohöfvisk.
Zotenreißer, *m.* 3. som är grof, oanständig i ord; som berättar narraktigheter och pusslustiga historier.
Zottich, Zottig, *adj.* luden, lurfvig.
Zu, *prep.* med *Dat.* till, åt; emot, vid, igen. —, *konj.* att. —, *adv.* för, altför, för mycket; igen, tillstängd; zu! zu! fort! skynda er! (dig!); zu Felde ziehen, gå, draga i fält; zur Thür, zur Stadt hinaus, ut genom dörren eller staden; zur Nachtzeit, om natten.
Zubehör. Se Zugehör.
Zubenamt, *adj.* som har binamn eller tillnamn af.
Zuber, *m.* 3. så, balja, bytta, ämbar
Zubereiten, *v. a.* tillaga, tillreda, anrätta.
Zubereitung, *f.* 4. tillagning, tillredning.
Zubinden, *v. a. ir.* igenbinda, igenknyta; binda för (ögonen).
Zubinden, *n.* 3. Zubindung, *f.* 4. igenbindning, igenknytning; bindande för ögonen.
Zubringen, *v. a.* tillbringa; tillföra; använda, förnöta; eine Gesundheit —, dricka skål, dricka till.
Zubringen, *n.* 3. Zubringung, *f.* 4. tillbringande; tillförande; användande, förnötande.
Zubuße, *f.* 4. hjelp, undsättning, tillskott, tillökning.
Zubüßen, *v. a.* bidraga till kostnaderna, sätta till af sitt eget; förlora.
Zubüßung, *f.* 4. bidrag, tillsättning; förlust.
Zuche. Se Zieche.
Zucht, *f.* 4. disciplin, tukt, aga, uppfostran; blygsamhet, ärbarhet; boskapsskötsel; afvel, afföda, slag.
Zuchtbar, *adj.* som låter tukta sig.
Zuchtgericht, *n.* 1. polis.
Zuchthaus*, *n.* 2. tukthus.
Zuchthausvater*, *m.* 3. tukthusföreståndare.
Zuchthengst, *m.* 1. beskällare.
Züchtig, *adj.* blygsam, tuktig, kysk.
Züchtigen, *v. a.* tukta, aga, straffa, näpsa.
Züchtigkeit, *f.* 4. blygsamhet, kyskhet.
Züchtigung, *f.* 4. tuktan, aga, straff, näpst.
Züchtiglich, *adv.* blygsamt, tuktigt, kyskt.
Züchtling, *m.* 1. som är insatt på tukthus.
Zuchtlos, *adj.* odisciplinerad, som ej låter tukta sig.
Zuchtlosigkeit, *f.* 4. brist på disciplin; uppfostran.
Zuchtmeister, *m.* 3. fångvaktare; preceptor, lärmästare.
Zuchtochs, *m.* 4. tjur.
Zuchtruthe, *f.* 4. ris; plågoris; aga, straff.
Zuchtschaf, *n.* 1. lamtacka.

Zuchtstute, *f.* 4. fölsto.
Zuchtvieh, *n.* 1. påläggskreatur.
Zucken, *v. n.* h. spritta; röra sig. —, *v. a.* rycka, draga; axla sig.
Zücken, *v. a.* draga (värjan).
Zucker, *m.* 3. socker.
Zuckerbäcker, *m.* 3. sockerbagare.
Zuckerbäckerey, *f.* 4. sockerbageri.
Zuckerbrezel, *f.* 4. sockerkringla.
Zuckercand, *m.* 1. sockerkandi; brauner —, karamell.
Zuckererbsen, -schoten, *pl.* sockerärter.
Zuckerfabrik, *f.* 4. sockerbruk.
Zuckergebackenes, *n.* böjes som *adj.* -werk, *n.* 1. -waare, *f.* 4. sockerkonfekt, sockersaker, sötsaker.
Zuckerguß*, *m.* 1. glasering på konfekt.
Zuckerhut*, *m.* 1. sockertopp.
Zuckern, *v. a.* sockra; försötma.
Zuckerplätzchen, *n.* 3. sockerplätt.
Zuckerschachtel, *f.* 4. sockerask, dosa.
Zuckersiederey, *f.* 4. sockersjuderi, sockerbruk.
Zuckersüß, *adj.* sockersöt.
Zuckerwerk, *n.* 1. Se Zuckergebackenes.
Zuckerwurzel, *f.* 4. sockerrot.
Zuckung, *f.* 4. konvulsion, ryckning; sprittning.
Zudecken, *v. a.* öfvertäcka, hölja öfver.
Zudeckung, *f.* 4. öfvertäckning, öfverhöljning.
Zudem, *adv.* dessutom; för öfrigt.
Zudenken, *v. a. ir.* (einem etwas) ämna åt.
sich Zudrängen: sich Zudringen, *v. r. ir.* tränga sig fram eller till, krångla eller nästla sig in.
Zudrehen, *v. a.* vrida igen.
Zudringlich, *adj.* efterhängsen, tilltagsen.
Zudringlichkeit, *f.* 4. efterhängsenhet, tilltagsenhet.
Zudrücken, *v. a.* trycka åt, till, igen, ihopa.
Zueigen, *adv.* till el. som eget; machen, tillegna.
Zueignen, *v. a.* tillegna, tillskrifva, dedicera; tillvälla, tillegna sig.
Zueignung, *f.* 4. tillegnande, tillvällande; tillräknande, beskyllning.
Zueignung, Zueignungsschrift, *f.* 4. dedikation, tillegnelseskrift.
Zueilen, *v. n.* s. (einem) skynda sig till.
Zuerkennen, *v. a. ir.* (einem etwas) tillerkänna, tilldömma; einem Geldstrafe —, slå någon på böter; — geben, tillkännagifva.
Zuerkennung, *f.* 4. tillerkännande, tilldömmande.
Zuerst, *adv.* först.
Zufahren, *v. n. ir.* h. och s. köra på, köra fort; auf etwas —, kasta sig, rusa på något.
Zufall*, *m.* 1. tillfällighet, händelse, träff, slump.
Zufallen, *v. n. ir.* s. tillsluta sig; stängas; tillfalla; (einem).
Zufällig, *adj.* tillfällig, oförmodad.

Zufälligkeit, *f.* 4. tillfällighet.
Zufertigen. Se Ausfertigen.
Zuflicken, *v. a.* flicka, lappa.
Zufließen, *v. n. ir.* f. flyta el. rinna till; tillflyta, inflyta; öfverflöda; — lassen, gifva, bevilja.
Zuflucht*, *f.* 1. tillflygt, tillflygtsort; undflygt; fristad.
Zufluß*, *m.* 1. tillflyttning, tillopp, öfverflöd.
Zufolge, *prep.* med *Genit.* och *Dat.* enligt, se Grammatikan.
Zuförderst, *adv.* först och främst. Se Zuvörderst.
Zufragen, *v. a.* tillfråga, tillspörja.
Zufrieden, *adj.* tillfreds, nöjd.
Zufriedenheit, *f.* 4. förnöjelse, tillfredsställelse, nöje.
Zufrieren, *v. n. ir.* f. frysa igen, tillfrysa.
Zufügen, *v. a.* (einem etwas) tillfoga, tillskynda.
Zufügung, *f.* 4. tillfogning.
Zufuhre, *f.* 4. tillförsel; tillgång.
Zuführen, *v. a.* tillföra (einem etwas).
Zuführung, *f.* 4. tillförande.
Zufüllen, *v. a.* påfylla, igenfylla.
Zufüllung, *f.* 4. påfyllning, igenfyllning.
Zug*, *m.* 1. drag, dragning; resa, marsch; tropp; framfart, passerande, stråk; procession; tåg, fälttåg; tross; betjening, medfölje; drag (i rum m. m.); släng vid en bokstaf; märke el. tecken vid namn; in den letzten Zügen liegen, kämpas med döden; einen — thun (i dam- el. schackspel) flytta, draga; (med not) göra ett varp; (med pennan) göra ett drag, en släng; (med årorna) göra ett årtag; der — der Vögel, fåglarnes flyttning; in einem — ausleeren, dricka ut i en dryck, på en gång; ein — Pferde, oxar, ett spann hästar, oxar; — an der Orgel, en rad orgpipor.
Zugabe, *f.* 4. som gifves på köpet; råga, öfvermål; öfvervigt; tilläggning, tillsats, bihang.
Zugang*, *m.* 1. tillträde, tillgång.
Zugänglich, *adj.* tillgänglig.
Zugband*, *n.* 2. dragband.
Zugbaum*, *m.* 1. vågbalk vid en vindbrygga.
Zugbrücke *f.* 4. vindbrygga.
Zugeben, *v. a. ir.* (einem etwas) gifva på köpet, till råga på; medgifva; samtycka; tillåta, tillstädja; (i spel) bekänna.
Zugegen, *adv.* tillstädes, närvarande.
Zugehen, *v. n. ir.* f. gå på el. fort; gå igen, tillslutas; gå till, hända, tilldraga sig.
Zugehör *n.* 1. tillbehör, tillhörighet.
Zugehören, *v. n.* h. (einem) tillhöra.
Zugehörig, *adj.* tillhörig.
Zügel, *m.* 3. tygel, töm: den — schießen lassen, lemna, släppa efter tygeln; mit verhängtem —, med slappa tyglar.
Zügellos, *adj.* tygellös; oregerlig.

Zugemüse, *n.* 3. sofvel af växter och grönsaker.
Zugeschweigen. Se Geschweigen.
Zugesellen, *v. a.* gifva el. taga med i sällskap, till biträde, till hjelp, taga i intressentskap.
Zugeständigseyn. Se Zugestehen.
Zugestehen, *v. a. ir.* (einem etwas) medgifva; tillstå, bekänna, erkänna, bevilja.
Zugethan, *adj.* bevågen, tillgifven.
Zugfisch, *m.* 1. flyttfisk.
Zuggarn, -netz, *n.* 1. dragnät el. not.
Zuggraben*, *m.* 3. afledningsgraf; graf med en vindbrygga öfver.
Zugießen, *v. a. ir.* tillgjuta, ösa, späda till; fylla på.
Zugießung, *f.* 4. tillgutande, -ösande, -spädande; påfyllning.
Zugleder, *n.* 3. suchtläder.
Zugleich, *adv.* tillika; på samma tid; samma gång.
Zugloch*, *n.* 2. draghål, lufthål.
Zugluft*, *f.* 1. drag.
Zugmesser, *n.* 3. bandknif, tunnbindareknif.
Zugmühle, *f.* 4. handqvarn; hästqvarn.
Zugochs, *m.* 4. dragoxe.
Zugpferd, *n.* 1. draghäst, arbetshäst.
Zugpflaster, *n.* 3. dragplåster.
Zugramme, *f.* 4. pålklubba, jungfru.
Zugreifen, *v. a. ir.* tillgripa, taga till, nappa uti; stjäla.
Zugriemen, *m.* 3. -seil, *n.* 1. dragrem, draglina.
Zugstange, *f.* 4. pumpstång.
Zugstiefel, *pl.* suchtstöflar.
Zugvieh, *n.* 1. dragkreatur, dragare.
Zugvogel*, *m.* 3. flyttfågel.
Zugweise, *adv.* med dragning; dryckvis; troppvis; skåftals.
Zugwind, *m.* 1. drag.
Zugwinde, *f.* 4. vindspel med trissa, talja.
Zuhaben, *v. a. ir.* hafva på köpet; hafva igen eller stängd.
Zuhäkeln, Zuhaken, *v. a.* tillhaka, igenhäkta.
Zuhalten, *v. a. ir.* hålla igen eller till, betäcka med handen; vara i hemligt förstånd med, hafva olofligt omgänge med.
Zuhaltung, *f.* 4. igen- el. tillhållande; betäckande med handen; olofligt omgänge.
Zuhängen, *v. a.* förhänga, öfverhänga.
Zuhauen, *v. n. ir.* h. hugga på, slå, piska hårdt. —, tillhugga, grofhugga.
Zuhefteln, *v. a.* hopfästa med häkta.
Zuheften, *v. a.* hophäkta, haka igen.
Zuheilen, *v. a.* läka igen. —, *v. n.* s. läkas.
Zuheilen, *n.* 3. Zuheilung, *f.* 4. igenläkande; läkning.
Zuhorchen, *v. n.* h. noga lystra el. höra på.
Zuhören, *v. a.* noga höra till el. på.
Zuhörer, *m.* 3. åhörare.
Zuhüllen, *v. a.* skyla, hölja öfver.
Zujauchzen, *v. n.* h. (einem) applau-

dera, ropa till (att gilla el. ogilla).
Zujauchzen, *n.* 3. Zujauchzung, *f.* 4. bifall, rop.
Zukehren, *v. a.* sopa till; vända till, åt.
Zukeilen. Se Verkeilen.
Zuketteln, *v. a.* tillkedja, igenkedja.
Zuklatschen, *v. a.* och *n. h.* Beyfall, (einem) klappa händerna, applaudera.
Zuklatschen, *n.* 3. handklappning, applaudering.
Zukleben, Zukleiben, *v. a.* igensmeta, tillsmeta.
Zukleistern, *v. a.* klistra igen.
Zuklemmen, *v. a.* och *n. h.* klämma igen, klämma till.
Zuklemmung, *f.* 4. igenklämning, tillklämning.
Zuklinken, *v. a.* igenstänga med klinka.
Zuknöpfen, *v. a.* knäppa igen.
Zuknüpfen, *v. a.* knyta igen el. ihop el. till.
Zuknüpfung, *f.* 4. igen-, ihop- eller tillknytning.
Zukommen, *v. n. ir.* (einem) komma till, åt; tillfalla; tillkomma, tillhöra.
Zukost, *f.* sofvel.
Zukunft, *f.* utan *pl.* framtid; ankomst, tillkomst: in —, för det tillkommande, hädanefter.
Zukünftig, *adj.* tillkommande. —, *adv.* för det tillkommande, framdeles.

Zulächeln, *v. n. h.* (einem) le emot.
Zulage, *f.* 4. tilläggning, tillsats, bihang; tillökning, påökning; tillägg.
Zulangen, *v. n. h.* taga; taga för sig; räcka till, förslå, vara nog. —, *v. a.* (einem etwas) gifva, räcka fram.
Zulangen, *n.* 3. Zulangung, *f.* 4. tagande; för sig tagande; framgifvande el. -räckande.
Zulänglich, *adj.* tillräcklig.
Zulänglichkeit, *f.* 4. tillräcklighet.
Zulassen, *v. a. ir.* lemna igen el. stängd; släppa till; tillåta, tillstädja; lemna tillträde; antaga.
Zulässig, Zuläßlich, *adj.* tillåtlig; antaglig.
Zulassung, *f.* 4. antagande; tillstädjelse.
Zulauf*, *m.* 1. tillopp; öfverflöd; skutt.
Zulaufen, *v. n. ir.* f. skocka sig; springa fort; strömma till; spitzig —, slutas med en spets.
Zulegen, *v. a.* hoplägga, igenlägga; tillägga, bifoga; öka; lägga ut, taga till (i fetma); betäcka; lägga el. vika ihop; sich etwas —, lägga sig till, förse sig med något; skaffa sig något.
Zulegen, *n.* 3. Zulegung, *f.* 4. hopläggning, igenläggning, tilläggning, bifogning; ökning: ihopläggande el. vikande: tilltagande (i fetma); betäckning.
Zuleimen, *v. a.* limma igen el. ihop.

Zulenken, *v. a.* vända till el. åt.
Zuletzt, *adv.* till slut, slutligen, sist.
Zum, kontr. af zu och dem.
Zumachen, *v. a.* låta igen, igenstänga; tilltäppa; igen-, eller hoplägga —, *v. n.* h. skynda sig.
Zumal*, *konj.* i synnerhet, helst som.
Zumauern, *v. a.* mura igen.
Zumessen, *v. a. ir.* mäta till el. åt; tillegna, tillskrifva, tillräkna, påbörda.
Zumessung, *f.* 4. till- el. åtmätande; tillegnande, tillskrifvande, tillräknande, påbördande.
Zumuthen, *v. a.* (einem etwas) anlita, fordra, begära af.
Zumuthung, *f.* 4. anlitande, begäran.
Zunächst, *adv.* och *prep.* med *Dat.* helt nära, nästintill, närmast; framför allt.
Zunageln, *v. a.* spika igen.
Zunahe, *adv.* för nära.
Zunähen, *v. a.* sy igen el. till.
Zunahme, *f.* 4. tillväxt, tilltagande; framsteg, förkofran, framgång, uppkomst.
Zuname, *m.* 5. slägtnamn, tillnamn; öknamn.
Zündbar, *adj.* (d som t) eldfängd, brännbar.
Zündbarkeit, *f.* utan *pl.* eldfängdhet, brännbarhet.
Zünden, *v. n.* h. taga eller fatta eld; sätta eld på.
Zunder, *m.* 3. tunder, sköre; fnöske; retelse, hemlig orsak, källa.
Zünder, *m.* 3. löpeld; antändare, lunta, mordbrännare.
Zunderbüchse, *f.* 4. tunderask, sköraask.
Zündkraut*, *n.* 2. fängkrut, lunta.
Zündloch*, *n.* 2. fänghål.
Zündpfanne, *f.* 4. fängpanna.
Zündpulver, *n.* 3. fängkrut.
Zündruthe, *f.* 4. -stock*, *m.* 1. luntstake.
Zündstrick, *m.* 1. lunta; stubin.
Zunehmen, *v. n. ir.* h. växa, tilltaga, föröka sig; göra framsteg, förkofra sig.
Zunehmen, *n.* 3. växande, stigande, tilltagande, förökande; framsteg, förkofran.
Zuneigung, *f.* 4. böjelse, kärlek, tycke, bevågenhet, vänskap.
Zunesteln, *v. a.* snöra fast.
Zunft*, *f.* 1. rote; skrå; gille, handtverksembete; societet.
Zünftig, *adj.* hörande till ett skrå eller gille.
Zunftlade, *f.* 4. embetslåda, skrålåda.
Zunftmäßig, *adj.* skrågill, som kan antagas i ett skrå; skrålik.
Zunftmeister, *m.* 3. ålderman i ett skrå.
Zunftweise, *adv.* skråtals, efter skrån.
Zunftzwang, *m.* 1. skråtvång.
Zunge, *f.* 4. (fisk) tunga, sola.
Zunge, *f.* 4. tunga; tungomål; spänntorn; das Herz auf der — haben, tala öppenhjertigt.
Züngelchen, *n.* 3. liten tunga; tu-

Züngeln, *v. n.* h. spela eller leka med tungan.
Zungenband*, *n.* 2. tungband.
Zungenbein, *n.* 1. tungben.
Zungenbuchstab, *m.* 5. konsonant som uttalas med tungan.
Zungendrescher, *m.* 3. processmakare, krångelmakare, grälmakare.
Zungendrescherey, *f.* 4. advokatstrek, invändningar, krångel.
Zungenkrankheit, *f.* 4. tunghäfta.
Zungenstein, *m.* 1. (med.) frost under tungan.
Zünglein. Se **Züngelchen**.
Zunichte, *adv.* — machen, göra om intet, tillintetgöra; — werden, blifva till intet.
Zunicken, *v. n.* h. (einem) vinka bifall åt.
Zunöthigen, *v. a.* truga, påtruga, tvinga.
Zuordnen, *v. a.* einem) gifva till biträde.
Zupassen. Se **Passen**.
Zupfen, *v. a.* rycka, lugga; rispa upp; löfva, bläda; bedraga på penningar.
Zuplatzen, -plumpen, *v. n.* s. plumpa till vägs.
Zupfseide, *f.* 4. stoppsilke, flocksilke.
Zurathen, *v. a. ir.* (einem) råda till, tillstyrka.
Zurechnen, *v. a.* uppföra i räkning; tillräkna, beskylla, påbörda; fortfara att räkna.
Zurechnung, *f.* 4. uppförande i räkning; tillräkning, beskyllning, påbördande.
Zurecht, *adv.* till rätta: — bringen, sätta i ordning; skaffa till rätta; — kommen, komma i rättan tid; hafva nog; komma öfverens, förlikas med; — legen, setzen &c. lägga, sätta, ställa i ordning; — machen, tillreda, tillaga; sich — machen, laga sig till, ställa sig i ordning; — weisen, visa vägen &c.; rätta, föra på rätta vägen.
Zureden, *v. n.* h. (einem) tala till; intala, uppmuntra; förmana.
Zureden, *n.* 3. **Zuredung**, *f.* 4. talande med någon; intalande, uppmuntran, tillstyrkan; påminnelse, förmaning.
Zureichen, *v. a.* lemna, räcka fram; —, *v. n.* h. vara tillräcklig el. nog.
Zureichend, *adj.* tillräcklig.
Zureiten, *v. a ir.* inrida, inöfva, berida. —, *v. n. ir.* s. rida fort.
Zurichten, *v. a.* tillreda, tillaga; bereda; inöfva, dressera; skämma bort, smutsa, orena; tilltyga, illa handtera.
Zurichtung, *f.* 4. tillredning, tillagning; beredning; inöfning; dresserande; bortskämning, smutsande, orenande; tilltygande.
Zuriegeln, *v. a.* stänga igen, skjuta rigeln för.
Zürnen, *v. n.* h. (einem) (ü som kort ö) vredgas, vara uppretad, förargas, bli ond.

Zurück, *adv.* tillbaka; efter; qvar; tillrygga; åter; baklänges, bakut; — (framför flera ord) åter, igen å nyo, tillbaka, tillrygga; t. e.: sich — begeben, begifva sig tillbaka, på återresan; — behalten, qvarhålla, behålla; — bekommen, få igen, återbekomma, återfå; — berufen el. rufen, återkalla, kalla tillbaka; — bleiben, blifva tillbaka, efter, qvar; — denken, tänka tillbaka, påminna sig; — fahren, fara tillbaka, vända om, återresa; — fallen, falla tillbaka, baklänges; hemfalla (som ett län); — geben, återgifva, återställa, återlemna; — gehen, gå, resa hem el. tillbaka; draga sig undan; misslyckas, slå felt; — halten, återhålla, qvarhålla, hålla tillbaka, hindra; styra, dölja, förborga; — kehren, återvända, vända tillbaka, återkomma; — kommen, återkomma, komma tillbaka; råka i förfall el. aftagande; lassen, lemna efter sig; — laufen, löpa, springa tillbaka; — legen, lägga afsides; förvara; tillryggalägga; fylla (år); — lenken, vända tillbaka el. om igen; — nehmen, återtaga, taga igen; — prallen, stussa tillbaka; — setzen, flytta baklänges el. tillbaka; sätta afsides; eftersätta, försumma; — stehen, stå tillbaka; återstå; stå efter; bli försummad, ringare aktad, glömd; — treten, träda tillbaka; stiga upp i kroppen; återkalla, kullkasta, sluta upp; — zählen, betala, godtgöra, ersätta.

Zurückberufung, *f.* 4. åter- el. hemkallelse.

Zurückbleiben, *n.* 3. qvarblifvande, stannande.

Zurücken, *v. n.* s. och h. gifva rum eller plats.

Zurückfahrt, *f.* 4 återfärd, återresa.

Zurückfallen, *n.* 3. återfall, hemfallande.

Zurückfließen, *n.* 3. =fluß*, *m.* 1. tillbaka, flyttande; hafvets fallande efter floder.

Zurückforderung, *f.* 4. återkallelse.

Zurückgabe, *f.* 4. uppgifvande; återställande, återbärande.

Zurückgang*, *m.* 1. återgång.

Zurückgehen, *n.* 3. hem- el. tillbakagående, -resande; misslyckande; försämrande.

Zurückhaltend, *adj.* återhållsam, förbehållsam, varsam.

Zurückhaltung, *f.* 4. tillbakahållande, hindrande; innehållande, förbehållsamhet.

Zurückkehr, =**kunft**, =**reise**, *f.* återvändning, återkomst, återresa, hemresa, hemväg.

Zurücklegung, *f.* 4. förvarande; tillryggaläggande; fyllande af vissa år.

Zurückreise. Se **Zurückkehr**.

Zurückrufung, *f.* 4. återkallel

Zurücksendung, *f.* 4. återsändning.
Zurücksetzung, *f.* 4. flyttning tillbaka; eftersättning, försummelse.
Zurücktretung, *f.* 4. tillbakaträdande; uppstigande i kroppen; återkallelse, kullkastning.
Zurückzahlung, *f.* 4. betalning, godtgörande, ersättning.
Zurückzug*, *m.* 1. återmarsch.
Zuruf, *m.* 1. bifallsrop, fröjdrop.
Zurufen, *v. n. ir.* h. (einem) stämma öfverens; säga till, ropa till el. efter en; freudig —, upphäfva fröjd- el. bifallsrop.
Zurüsten. Se Rüsten, Ausrüsten.
Zurüstung, *f.* 4. tillrustning, anstalt, tillredelse; krigsrustning.
Zusage, *f.* 4. löfte, tillsägelse.
Zusagen, *v. a.* (einem) lofva. —, *v. n.* h. (einem) stämma öfverens, bli ense, säga till.
Zusammen, *adv.* sillsammans; tillika; med, sins emellan; ihop; hop . . . , samman . . . ; — berufen, sammankalla; — bringen, sammanbringa; hopföra, hopbära; hopfoga, förena; skaffa; — fahren, hopköra; hemta tillsammans med vagn; fara, resa i sällskap el. tillsammans; hoppa till, rysa; ysta sig, lefras; — fallen, falla öfverända; krypa ihop af ålderdom el. svaghet; infalla, inträffa på samma tid; — falten, fälla, lägga ihop; knäppa ihop; — fassen, sammanfatta eller -taga, inbegripa, innefatta; kurz —, innefatta med få ord; seine Gedanken —, samla sina tankar; sich — finden, församla sig, sammankomma; träffas tillsammans; — fügen, sammanfoga, hopfoga; förena; — geben, viga ihop (brudfolk); — gehören, höra ihop; vara make; — halten, hålla tillsammans el. ihop; jemföra; vara i hemligt förstånd med; — häufen, lägga i hopar, hoptals; samla, söka ihop, föröka; zusammengehäuftes Elend, uselhet på uselhet; — kommen, samlas, sammankomma; mötas, råkas, stöta ihop; komma öfverens; — laufen, skocka sig, samla sig; förena sig; bli trängre, smalare; krympa, draga sig ihop; koncentreras, skära sig, ysta sig; — legen, lägga tillsammans el. ihop; slå ihop (ett bref); göra sammanskott; — nehmen, sammantaga; hoptaga; uppskjörta; spara, spara ihop; sich — nehmen el. raffen, repa mod, samla sina krafter, — seine Gedanken — nehmen, samla sina tankar; — raffen, skrapa eller rafsa ihop; sich — rotten, sammanrotta, sammangadda sig; sich — schicken, stämma öfverens; passa ihop; — schlagen, slå ihop; förenas; slå emot hvarandra; klappa (med händerna); alles Unglück schlägt über mich —, alla olyckor drabba mig på en gång; sich — schlagen, förena sig;

— setzen, sammansätta el. -ställa; sich — setzen, förena sig; — stecken, luta ihop (hufvuden); sätta på en gång (t. e. bönor); vara tillsammans; — stoßen, stöta ihop; stöta, gränsa intill hvarandra; förena sig; treffen, mötas, råkas, stöta ihop; inträffa på samma punkter; stämma öfverens; — treten, trampa ihop; sammankomma; förena sig; — werfen, kasta ihop, på en hög; förstöra; — ziehen, hopdraga, sammandraga, hopsnörpa, göra trängre el. smalare; hopsamla (troppar); tåga, resa tillsammans; flytta ihop; sich — ziehen, sammandraga sig, draga sig ihop, krympa ihop, smalna; åter samla sig, samlas; es zieht sich ein Wetter —, det drager sig till regn.

Zusammenberufung, *f.* 4. sammankallelse.

Zusammenforderung, *f.* 4. sammankallelse.

Zusammengebung, *f.* 4. brudvigning.

Zusammenhaltung, *f.* 4. jemförelse; hemligt förstånd.

Zusammenfluß*, *m.* 1. sammanlopp af tvenne floder; tillopp, öfverflöd.

Zusammenklammern, *v. a.* hopfästa med krampa, hake el. ankar.

Zusammenklang*, *m.* 1. sammanljud, samljud.

Zusammenhang*, *m.* 1. sammanhang.

Zusammenläuten, *n.* 3. sammanringning.

Zusammenschuß*, *m.* 1. sammanskott.

Zusammenstoß*, *m.* 1. sammanstötning; förening; strid.

Zusammenkunft*, *f.* 1. sammankomst, möte.

Zusammentreffen, *n.* 3. möte, sammanstötande, sammankomst; inträffande på samma punkter.

Zusammentritt, *m.* 1. sammanträde, möte; förening.

Zusammenverschworne, *pl.* sammansvurne.

Zusammenverschwörung, *f.* 4. sammansvärjning.

Zusammenziehung, *f.* 4. sammandragning.

Zusammt. Se Sammt, Nebst.

Zusatz*, *m.* 1. tilläggning, tillsats, bihang, insättning; tillblandning, tillsats.

Zusaufen, *v. n. ir.* h. (einem) supa någon till.

Zuschanzen, *v. a.* (einem etwas) tillskansa, förskaffa, tillskynda.

Zuscharren, *v. a.* krafsa igen, nedmylla; fylla igen (en graf).

Zuschauen, *v. n.* Se Zusehen.

Zuschauer, *m.* 3. åskådare.

Zuschicken, *v. a.* (einem etwas) tillskicka, tillsända; tillaga, tillreda.

Zuschickung, *f.* 4. tillskickning, tillsändning; tillagning, tillredning.

Zuschieben, *v. a. ir.* skjuta igen; föra närmare; skjuta något till en.

Zuschießen, *v. a. ir.* göra öfvertryck; skjuta; tillägga. —, *v. n. ir.* ſ. tillflyta (t. e. mjölk); auf . . . , kasta sig, rusa på.

Zuschlag*, *m.* 1. slag vid högsta budet på en auktion; tilldömmande.

Zuschlagen, *v. n. ir.* h. gifva på, slå på; slå fort —, *v. a. ir.* slå igen; slå emot; sprunda; tilldömma en något.

Zuschließen, *v. a. ir.* tillsluta, läsa igen.

Zuschmeißen, *v. a. ir.* slå igen (dörren).

Zuschnappen, *v. n.* h. och ſ. snappa till; hugga el. gripa till; springa i lås.

Zuschneiden, *v. a. ir.* skära till.

Zuschnitt, *m.* 1. tillskärning; die Sache ist im ersten — verdorben, saken har blifvit skämd ifrån början.

Zuschnüren, *v. a.* snöra till el. igen; einem d.n Hals —, strypa någon.

Zuschreiben, *v. a. ir.* (einem etwas) tillegna, tillskrifva; tillräkna, beskylla, påbörda; tillegna, dedicera; uppföra i räkning; tilldömma.

Zuschreiten, *v. n. ir.* ſ. fördubbla sina steg.

Zuschrift, *f.* 4. tillegnelseskrift; epistel, sändebref, skrifvelse.

Zuschüren, *v. a.* lägga ved på elden; ännu mera uppreta, förbittra, underblåsa.

Zuschuß*, *m.* 1. supplement, tilläggning, tillskott, hjelp; vattentak.

Zuschütten, *v. a.* ösa till; skotta, fylla igen.

Zuschwären, *v. n. ir.* ſ. bulna igen.

Zuschwören, *v. a. ir.* (einem etwas) tillsvärja, bedyra en något med ed.

Zusehen, *v. n. ir.* h. (einer Sache) se på, se till, åskåda, vara åskådare; draga omsorg; tåla, hafva fördrag med; da mag er —, det må han se sig om, svara före, det är hans sak.

Zusehends, **Zusehends**, *adv.* ögonskenligt, synbart, tydligt.

Zusenden. Se **Zuschicken**.

Zusetzen, tillsätta, tillägga, bifoga, påsätta; sätta till af sitt, förlora; blanda; tilltäppa, proppa, tillstoppa. — *v. n.* h. einem —, hårdt ansätta, hålla efter, inspärra någon; öfverligga någon.

Zusichern, *v. a.* einem) försäkra.

Zusiegeln, *v. n.* h. försegla.

Zusiegelung, *f.* 4. försegling.

Zusperren, *v. a.* tillspärra, tilltäppa.

Zuspitzen, *v. a.* tillspetsa, göra uddhvass.

Zusprechen, *v. a.* och *n. ir.* h. (einem) tilltala, tala med; tilldömma; Muth —, uppmuntra; Trost —, trösta; einem, bey einem —, besöka, göra besök hos en.

Zuspringen, *v. n. ir.* ſ. komma springande; — auf . . . , rusa, springa på.

Zuspruch*, *m.* 1. uppmuntran; tröst; visit, besök, påhelsning.

Zustand*, *m.* 1. tillstånd; beskaffenhet.

Zuständig, *adj.* tillhörig.
Zustatten. Se Statt.
Zustecken, *v. a.* (einem etwas), fästa med nål &c.; lemna någon ting hemligt.
Zustehen, *v. impers. ir.* h. (einem) tillhöra; skicka sig för, anstå, tillkomma.
Zustellen, *v. a.* tilltäppa, tillsluta; tillställa, öfverlemna; (einem etwas); Glauben —, sätta tro till.
Zustellung, *f.* 4. tillställande.
Zusterben, *v. n. ir.* s. (einem) tillfalla genom dödsfall.
Zustimmen, *v. n.* h. (einem) samtycka; öfverenskomma, stämma öfverens.
Zustimmung, *f.* 4. bifall, samtycke; öfverenskommelse.
Zustopfen, *v. a.* tillstoppa, stoppa igen.
Zustopfung, *f.* 4. tillstoppning.
Zustöpseln, *v. a.* proppa, korka.
Zustoßen, *v. a. ir.* stöta till el. igen. —, *v. n. ir.* h. stöta dugtigt el. med eftertryck. —, *v. impers. ir.* s. påkomma, tillstöta, hända.
Zustürmen, *v. n.* s. storma intill, storma lös på, rusa på.
Zustürzen, *v. n.* h. och s. betäcka med ett lock; auf ..., kasta el. rusa på.
Zustutzen, *v. a.* tillaga, sätta i ordning, forma, bilda; pryda.
Zustutzung, *f.* 4. iordningsättande, formande, bildande; prydande.
Zutappen, *v. n.* s. och h. famla fram; plumpa till vägs.
Zuthat, *f.* 4. ingrediens, tillsats; tillbehör.
Zuthätig, *adj.* smickrande; sich — machen, insinuera sig, smickra sig in.
Zutheilen, *v. a.* (einem etwas) tilldela.
Zutheilung, *f.* 4. tilldelning.
Zuthulich, *adj.* som vet att ställa sig in.
Zuthulichkeit, *f.* 4. skicklighet att ställa sig in.
Zuthun, *v. a. ir.* tillägga; tillsluta, tillstänga; sich — göra sig till, söka att inställa sig; — *n.* 3. ohne mein —, utan mitt deltagande el. biträde el. min åtgärd.
Zutragen, *v. a. ir.* (einem etwas) bära till, tillföra; berätta; sich —, tilldraga sig, hända.
Zutragen, *n.* 3. Zutragung, *f.* 4. tillbärande; tillförande.
Zuträglich *adj.* (einem) förmånlig, fördelaktig, nyttig, gagnelig.
Zuträglichkeit, *f.* 4. förmånlighet, fördelaktighet, nyttighet, gagn.
Zutrauen, *v. a.* (einem etwas) tro vara i stånd, vara skicklig till, tilltro, tro om.
Zutrauen, *n.* 3. Zutraulichkeit, *f.* 4 förtroende; tillförsigt, tillit, förtröstan.
Zutraulich, *adj.* som hyser förtroende.

Zutreffen, *v. n. ir.* s. träffa in, slå in, stämma öfverens; befinnes sann.

Zutreiben, *v. a. ir.* drifva till; drifva; drifva på.

Zutreten, *v. n. ir.* h. och s. trampa igen; träda, komma till.

Zutrinken, *v. a.* och *n. ir.* h. (einem) dricka en till; dricka ens skål.

Zutritt, *m.* 1. tillträde, tillgång.

Zuverlässig, *adj.* verklig, viss, tillförlitlig, pålitlig.

Zuverlässigkeit, *f.* 4. verklighet, visshet, tillförlitlighet, pålitlighet.

Zuversicht, *f.* 4. tillförsigt, tillit, förtröstan.

Zuversichtlich, *adj.* och *adv.* med tillförsigt el. förtröstan.

Zuversichtlichkeit. Se Zuversicht.

Zuvor, *adv.* förut, tillförene; framför allt; först; för detta, fordom; — einnehmen, förut intaga, inbilla, sätta i fördom.

Zuvörderst, *adv.* först och främst, framför allt.

Zuvorkommen, *v. n. ir.* s. (einem) förekomma, komma i förväg, komma förr än; förebygga.

Zuvorkommen, *n.* 3. förekommande godhet eller artighet.

Zuvorkommend, *adj.* förekommande, intagande, tjenstaktig.

Zuvormerken, *v. a.* märka, se förut, ana.

Zuvorsagen, *v. a.* spå, säga förut.

Zuvorthun, *v. n. ir.* h. (es einem) öfvergå, öfverträffa.

Zuwachs*, *m.* 1. produkt, alster; tillväxt, tilltagande, tillökning; tillandning.

Zuwachsen, *v. n. ir.* s. gro el. växa igen; tillväxa, tilltaga

Zuwägen, *v. a reg.* och *ir.* (einem etwas) tillväga.

Zuwegebringen, *v. a. ir.* verkställa.

Zuweilen, *adv.* ibland, då och då, stundom.

Zuweisen, *v. a. ir.* (einem) visa till, gifva anvisning på.

Zuwenden, *v. a. ir.* (einem etwas) vända till; förskaffa, tillskynda, utverka.

Zuwendung, *f.* 4. förskaffande, tillskyndande.

Zuwerfen, *v. a. ir.* kasta åt; kasta igen, till; kasta, lägga till, die Thür —, slå igen dörren.

Zuwider, *prep.* med *Dat.* och *adv.* stridig, emot, stridande; vidrigt, stötande.

Zuwiegen. Se Zuwägen.

Zuwinken, *v. n.* h. (einem) vinka, nicka till.

Zuwintern, Es wintert zu, vintern kommer.

Zuzählen, *v. a.* räkna åt el. till,

Zuziehen, *v. a. ir.* draga till el. åt, hopdraga, draga igen; uppföda, uppdraga; taga till hjelp, rådfråga; sich etwas —, ådraga sig något; åsamka sig (skuld, sjukdom); vara skuld till något.

Zuziehung, *f.* 4. hopdragning &c. ådragande; åsamkande; samråd, tillstyrkan,

8118 811

Zuzucht *f.* 4. afvel, unga kreatur som man uppföder.
Zwacken, *v. a.* knipa, nypa, klämma; bedraga, narra; öfverallt försvaga (fienden).
Zwackzange, *f.* 4. kniptång, hoftång.
Zwang, *m.* 1. tvång; sich — anthun, tvinga sig.
Zwängen, *v. a.* pressa, trycka, krama, klämma, tvinga åt, knipa ihop.
Zwangmühle, rc. *f.* 4. qvarn som en herre kan tvinga underhafvande att nyttja.
Zwangsmittel, *n.* 3. tvångsmedel, våldsamt medel.
Zwangweise, *adv.* med tvång el. våld.
Zwanzig, *adj.* tjugu.
Zwanziger, *m.* 3. siffran 20; mynt om 20 Kreuzer.
Zwanzigjährig, *adj.* tjuguårig.
Zwanzigste, *adj.* tjugonde.
Zwar, *adv.* det är sant att, väl; nämligen; det.
Zweck, *m.* 1. mål, syftemål, ändamål, afsigt.
Zweck, *m.* 6. Zwecke, *f.* 4. nubb; pinne, plugg.
Zwecken, *v. n.* h. auf ..., syfta på, gå ut på.
Zweckenholz. Se Spindelbaum.
Zwecklos, *adj.* som är utan ändamål, ändamålslös.
Zwecklosigkeit, *f.* 4. ändamålslöshet.
Zweckmäßig, *adj.* ändamålsenlig.
Zweckmäßigkeit, *f.* 4. ändamålsenlighet.
Zweckwidrig, *adj.* stridande emot ändamålet.
Zween, Zwo. Se Zwey.
Zweifel, *m.* 3. tvifvel, tvifvelsmål, ovisshet: in — ziehen, draga i tvifvelsmål; in — stehen, seyn, lassen, stå, vara, lemna i ovisshet; — setzen in, tvifla på; keinen — haben, ej tvifla.
Zweifelhaft, *adj.* tvifvelaktig, oviss, osäker; tvetydig; villrådig.
Zweifelhaftigkeit, *f.* 4. tvifvelaktighet, ovisshet, osäkerhet, tvetydighet; villrådighet.
Zweifelmuth, Zweifelsinn, *m.* 1. tveksamt sinne.
Zweifelmüthig, *adj.* tvifvelaktig, tveksam.
Zweifeln, *v. n.* h. tvifla, draga i betänkande; vara villrådig.
Zweifelsfrey, *adj.* och *adv.* som är utan all tvifvel, tvifvelsutan; säker, viss.
Zweifelsgrund*, *m.* 1. orsak, skäl till tvifvelsmål.
Zweifelsknoten, *m.* 3. tvifvelsknut, grubbel.
Zweifelsohne, *adv.* utan tvifvel.
Zweygädig, *adj.* tvåvånings . . .
Zweifelsüchtig, *adj.* tvifvelsjuk.
Zweifler, *m.* 3. skeptikus, tviflare.
Zweig, *m.* 1. qvist, mindre gren; skott, telning.
Zweigig, *adj.* qvistig, grenig.
Zwerch. Se Quer.
Zwerchfell, *n.* 1. diafragma, en mu-

skel emellan bröstet och underlifvet.
Zwerg, *m.* 1. -inn, *f.* 4. dvärg, -inna.
Zwergbaum*, *m.* 1 dvärgträd, träd långt till växten.
Zwergbirke, *f.* 4. dvärgbjörk.
Zwergbohne, *f.* 4. krypböna.
Zwerginn. Se Zwerg.
Zwetschge, *f.* 4. sviskon.
Zwey, *nom. num.* två; tvåa; je — und —, två och två; alle —, båda el. begge två; eine gezweyte Zahl, tal som består af två enheter; in — t. e. springen, springa i tu, i stycken.
Zweybeinig, *adj.* tvåfotad, tvåbent.
Zweydeutig, *adj.* tvetydig, opålitlig.
Zweydeutigkeit, *f.* 4. tvetydighet, opålitlighet.
Zweydrähtig, *adj.* tvåtrådig.
Zweydrittel, *n.* 3. tvåtredjedel; —Stück, tvåtredjedels riksdaler.
Zweyeckig, *adj.* tvåkantig.
Zweyerley, *adj.* tvåhanda, tvåslags; olika.
Zweyfach, Zweyfältig, *adj.* tvåfaldig, dubbel.
Zweyfädig, *adj.* tvåtrådig.
Zweyfalter, *m.* 3. fjäril.
Zweyfältigkeit, *f.* 4. tvåfaldighet.
Zweyfarbig, *adj.* tvåfärgad, af två färgor.
Zweyfüßig, *adj.* tvåfotad.
Zweyhauig, *adj.* (äng) som slås två gånger om året.
Zweyjährig, *adj.* tvåårig.
Zweykampf*, *m.* 1. duell, envig.
Zweylöthig, *adj.* tvålödig.
Zweymähdig. Se Zweyhauig.
Zweymal, *adv.* två gånger.
Zweymännisch, -schläfrig, *adj.* för två personer, tvåmans
Zweymonatlich, *adj.* två månaders ...
Zweypfündig, *adj.* tvåpundig.
Zweyräderig, -sitzig, *adj.* som har två hjul, tvåsitsig.
Zweyruderig, *adj.* tvåroderig, med två par åror
Zweyschläfrig. Se Zweymännisch.
Zweyschneidig, *adj.* tvååggad.
Zweyschürig, *adj.* som klippas två gånger om året.
Zweyseitig, *adj.* tvåsidig.
Zweysitzig. Se Zweyräderig.
Zweyspännig, *adj.* tvåbett.
Zweysylbig, *adj* tvåstafvig.
Zweytägig, *adj.* två dagars
Zweyte, *ordningstal*, andra; annan; ny; ein zweyter, en annan.
Zweytens, *adv.* för det andra.
Zweytgeboren, *adj.* sednare född, yngre.
Zweywuchs, *m.* 1. utan *pl.* engelska sjukan.
Zweywüchsig, *adj* som har engelska sjukan.
Zweyzackig, -zinkig, *adj.* tvåtaggig.
Zweyzüngig, *adj.* tvetalig.
Zweyzüngler, *m.* 3. tvetalig menniska.
Zwickel, *m.* 3. kil, strumpkil.
Zwickelbart*, *m.* 1. mustasch.
Zwicken, *v.a.* nypa, knipa, klämma.
Zwickmühle, *f.* 4. viss fördel i qvarnspel; mjölkko.

Zwickzange. Se Kneipzange.
Zwieback, *m.* 6. skorpa; skeppsbröd, knallar.
Zwiebel, *f.* 4. lök, rödlök.
Zwiebeln *v.a.* lägga lök på; (fig.) plåga.
Zwiebrachen, *v. a.* plöja andra gången, vända.
Zwiefach &c. Se Zweyfach.
Zwiefalter, *m.* 3. fjäril.
Zwielicht, *n.* 2. skymning, *lux dubia.*
Zwiespalt, *m.* 1. Zwietracht, *f.* 4. tvedrägt, osämja, oenighet.
Zwillich, *m.* 1. dräll; tältduk; bolstervar.
Zwilling, *m.* 1. tvilling.
Zwinge, *f.* 4. divisor; skrufklåfve; ring el. hålk; rörka.
Zwingen, *v. a. ir.* tvinga, göra våld, truga, nödga.
Zwingen, *n.* 3. tvingande &c.
Zwinger, *m.* 3. tom plats emellan vallen och stadsmuren, undervall; innesluten plats.
Zwinkern, *v. n.* h. blinka tidt.
Zwirn, *m.* 1. tråd, tvintråd.
Zwirnen, *adj.* af tråd, tråd
Zwirnen, *v. a.* tvinna.
Zwirnfaden*, *m.* 3. tvinnad tråd, trådsända.
Zwirnrad*, *n.* 2. tvinnmöl.
Zwirnsfaden. Se Zwirnfaden.
Zwirnstrumpf*, *m.* 1. trådstrumpa.
Zwischen, *prep.* med *Ackus.* och *Dat.* emellan, ibland, bland; — beyden, emellan begge; midt emellan.
Zwischenbegebenheit, *f.* 4. -fall*, *m.* bihändelse, tillfällighet.
Zwischessneen, *n.* 3. -gericht, *n.* 1. mellanrätt.
Zwischengeschoß*, *n.* 1. mellanvåning.
Zwischenher *adv.* emellanåt.
Zwischenkunst. Se Dazwischenkunft.
Zwischenlage, *f.* 4. mellanhvärf.
Zwischenraum*, *m.* 1. mellanrum; mellantid.
Zwischensatz*, *m.* 1. mellansats.
Zwischenspruch*, *m.* 1. interlokut, interlokutoriedom, särskildt utslag uti någon punkt, innan hufvudsaken afdömmes.
Zwischenwort*, *n.* 2. interiektion.
Zwischenzeit, *f.* 4. mellantid.
Zwist, *m.* 1. tvist, träta, oenighet, tvistighet.
Zwisten, *v. n.* h. tvista, träta.
Zwistigkeit. Se Zwist.
Zwitschern, *v. n.* h. qvittra.
Zwitschern, *n.* 3. qvittrande.
Zwitter, *m.* 3. tvekönig, hermaprodit; oäkta barn.
Zwo. Se Zwey.
Zwölf, *nom. num.* tolf; um —, klockan tolf.
Zwölferley, *adj.* af tolf slag.
Zwölffach, *adj.* tolffaldig, tolfdubbel.
Zwölfjährig, *adj.* tolfårig.
Zwölflöthig, *adj.* tolflödig.
Zwölfte, *ordningstal.* tolfte.
Zwölftel, *n.* 3. tolftedel.
Zwölfter, *n.* 3. tolft.
Zwölftens, *adv.* för det tolfte.

Bayerische Staatsbibliothek München

Förster Buchh.

Bayerische StaatsBibliothek
Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Heinrich, Carl,

Svenskt och Tyskt Hand-Lexicon

Bd.: 2

Starlsund 1834

L.g.sept. 124 x-2
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10582713-9